I

Rex pr̄ fr̄is henrici
de Bertheym

B. 138

B.138

liber frm Crucigerorū In. dusseldorff

Incipiūt Omelie de Tpe. Et
Itmio scī Thome dō. j. adu. ihath

In illo tpe. Cū
appinquasset ihūs
iherosolimis. et ve
nisset bethphage
ad montē oliueti:
tūc misit duos discipulos dicens
eis Et r̄. Omel'. Iohis Crisost.

Remi. Narrant supius aiāge
lista dñm egressū a gā
lilea: et cepisse ascendē
ihrlimā. Postq̄ ergo narrant
qđ ī via gesserit: ī incepta itēn
tione psequēs dicat. Et cū app
pinquasset ihrlimis. et venisset beth
phage. Bethphage vicus fuit sa
cerdotū situs in latere montis oli
ueti: distans vno miliario a ihe
rusalē. Sacerdotes n. q̄ p certos
dies ī templo deseruiebāt: expleto
officio vias suę illuc ducebant
ad manendū: similit' et illi qui
accipiebant officiū illuc duc'ebāt
qđ p̄ceptū fuit in lege: ut nullus
diebus sabbator̄ plusq̄ mille pas
Origs. sus incedēt. Unde et intpretatur
bethphage. dom' maxillar̄: qm
maxilla ppria erat ps sacerdotū
ī lege. Sequit. Tūc misit duos
discipulos. dicēs eis. Ite ī castellū
qđ contra vos ē: et statim inuenietis
asinā alligatā et pullū cum ea.
Soluite et adducite mi. Et si quis
vobis aliq̄ dixerit. dicite qr dñs
his opus habet: et extēsi dimittet
Chrys. eos. Hō dixit discipul'. dicatis
dñs tuus. vel dñs vester his o
pus habet: ut intelligant qr ipē
sit solus dñs: nō solū aiāliū:
sz et oīm hoīm. Nam et pcores
draconē quidē sui sūt: voluīta
te aūt sua diaboli. Neq̄ puī
erisimes qđ factū est. Cuius
enī suasit dñs numerosq̄ nō
velle contradicere vl volentes silē
et recedere: Et in hoc discipulos
erudit. qm̄ poterat iudeos phi
bere sz noluit: sz et docet ut qđ
cūq̄ petitū fuerit darent. Di
ci qui ignorabant xp̄m ita
locutum: miltomagis discipulos
quenit oībus dare. Qđ aute
dicat. et extēsi dimittet eos: intelli
gendū est q̄ animal postq̄ ungi
tū est in ihrlim ad dnm suū
remissū est a xp̄o. Vel dñs Glosa.
dñs numerosq̄ extēsim dimittet
eos in dñi seruicio mācipā
dos. Adhibetur aūt huic facto
pphē testimoniū: ut appareat
dnm oīa q̄ de ipso scripta erat
ipleuisse: sed inuidia cecatos scri
bas et phariseos ea q̄ ipsi legebāt
intelligere noluisse. Et ideo sequit.
Hoc aūt totū factū est: ut adi
pletur qđ dictū est p pphetā
sz Zacharīā. Docens ei pphā Chrys.
malicia iudeorū. qr traditu
rus erat xp̄o ascendēti in templū:
pmonuit ut p hoc signū cog
noscent regem suū. Dicite fi
lie sion. filia sion hystoialit' Raba.
dr ihrlm ciuitas: q̄ sita ē in

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

mōte syon. a q̄ t ꝓtegebat sicut
filia a matre. Mystice aūt z ecc̄a
fideliū: ptinēs ad supnā ihrlm
Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuet⁹.
Cerc ostendent vbū est: nō car
nali aspectu sed spiritali intellcū
opa vtutū eius aspiciat. Ante
tpa quidē multi dicebāt eccc:
ut ostendēt q̄ ille de q̄ loqba
tur antrēq̄ nasceret iā erat.
Rex tu⁹ Cū ergo viditis eū: no
lite dicere. nō habem⁹ regem
ni cesarē Venit ti si intellexeris
ut saluet te: si nō intellexeris
venit vtra te. Mānsuet⁹: nō ut
ꝓpt potencā timeret: sz ut ꝓpt
māsuetudiē amaret. Unde
nō sedet i aurea auro ꝓciosa
purpura fulgēs. nec ascendit
sup feruidū equū discordie a
matorē z lītis: sz sup asinam
tranqllitatis z pacis amicā.
Vn sequit. Dedens sē asinā
z pullū filiū subiugalis.
In hoc testimonio ꝓphetico alu
qñ diuisa e euāgelistaz locu
tio. Hoc ei mathis sic adhibet:
ut asinā dicat memorasse
ppham. Non aūt ita se habet
vel q̄d ihēs imponit. vl eo
dem⁹ ecclīastice intpretatois
lyx. Cui⁹ rei causā mi videt
q̄ mathis hebrea lingua per
hibet euāgeliū scripsisse.
Manifestū z aūt intpretatoez
illā que dicit lyx in nonull
alis se hīc q̄ inuenit in hebo
q̄ eam linguā nouerūt. z qui
intpretati sūt singulariter de libs.
hebreos. Huius aūt distantie causa
si quatur: nl ꝓbabile estimo q̄
illos lxx eo spū intpretatos: q̄ et
illa q̄ intpretabant dicta fuerūt.
qd ex ipā eoz mirabili q̄ pdicat
ascensione firmatū z. Ergo z ipi
nōnulla in eloquio variando z a
voluntate dei cui⁹ illa erant dicta
z cui vba seruire debebant nō red
dendo nl aliud demūr voluerūt
q̄ hoc ipm q̄d nūc in euāgelistaz
discordia quadā diuisitate narrat.
q̄ nobis oñditur nō esse mēdaciū
si q̄squā ita diuiso modo aliq̄ nar
ret. ut ab eius voluntate cui assen
endū z nō recedat. Nō nosce⁹ q mo
nēbz utile ē ꝓpt cauēda mēdacia z
iudicāda: z ipsi fideiu. ne putem⁹
q̄ si sacratis somis ita munim vei
tatē tanq̄ deus nob⁹ q̄admodū
ipsā rem sic vba q̄ ꝓpt illā st̄ dia
da mendet: aū potius ita res s
monēbz ꝓferatur. ut ist⁹ oīo q̄re
nō deberem⁹ si rem sū hīs nosse
possem⁹ sic illā nouit deus z i eo
angeli eius. Dc. Cūtes aūt dis
cessērūt sic precepat illis ihs: z ad
dixerīt asinā z pullū. Ceteri aūt
euāgeliste de asina tacent. Nō de
bēt aūt ꝓmouē lectorem. n⁹ si mathis
de pullo tacuiss sic illi de asina
tacuerīt: q̄ntomin⁹ mouēi optet
q̄ vn⁹ ita memorauit asinā de q̄
ceteri tacuerūt. ut tū pullū non
tacēt de q̄ illi dixerīt. Ubi n. utq̄

factū pt intelligi nulla repugnā
tia ē. nec si alius vnū alius aliū
ꝑmoraćt: q̄ntomin⁹ mouen⁹ oportet
si alius vnū alius utrūq; ꝑmoraret.
De. Et ꝓposuerūt sup eos vestime
ta sua: et cū desup sedere fecerūt.
Ihēr. Ecd videt q̄ sup utrūq; aual in p
no utiuens spacio dns sedē nequi
uerit. Ergo cū hystoria a ꝓssi
bilitatem hēat a tpitudine: ad
altioza tñ sm̄ittimur. i. ad myste
Rabā. riū sensū. Licet tñ utrūq; fieri po
Erig. tuit ut sī utrūq; aual dns sederit:
michi aūt videtur q̄ no ꝙpt myste
riū solū sī asinā sedit: ꝙ z mēsu
rā nob⁹ sapie tribuēs demōstrat
q̄ nō sup equos fr̄i nec z. ꝙ sufficit
asino uh z eo quo necitatis ē
ē ꝓtentū. Interoga aūt iudeos q̄s
uer sī asinā delat: intrauit ihe
rosolimā: ꝙ nō utiq; aliū habet
Ihēr. dicē. nisi istū solū. Turbe ergo q̄
egresse fuerāt de iherico z secute
saluatorē: ꝓposuerūt vestimēta
sua q̄ strauerūt viā ramis arbor⁹
z nō sequut. Plurima aūt turba stra
uerūt vestimēta sua i via pedibus
asini ne ubi offendat i lapidē
nec calcet spinā. nec labat i foueā
Sequut. Alii aūt credebant ramos de
arboribus z sternebāt in via. De
arboribus scz fructiferis: q̄bus mons
oliueti ꝓsitus ē. Cūq; ope tuncta
fecissent: voces q̄s tribuūt testimo
nū sē. Turbe aūt q̄ precedebāt et
q̄ sequebant clamabāt dicentes
O sāna filio dauid. Ord aūt sig

nificat o sāna nē ꝓstringā bre
uiter. In centesimo decīo septīo
psalmo q̄ manifeste de aduētu
dnī saluatoris ꝓphet⁹ ē. unde retā
hoc q̄ legī. O dne salū me
fac. o dne bñ ꝓsperare: bñdictus q̄
uenturus ē in nōe dnī. Pro eo q̄
Ihr̄ habet inpietibz. o dr̄ sal
uū me fac: i hebreo legī. Anna
adonay o sy āna. Ord manu
festius ꝓpietat⁹ ē symmachy⁹ d.
Obsecro dne salū me fac obsec.
Nemo ergo putet er duobz ver
bis greco tñ delz z hebreo sīmo
nē esse ꝓpositū ꝙ totū hebraicū
ē: z significare q̄ aduētus cpi
salus mūdi sit. Qd aūt ꝓpositū Remigi⁹
er corrupto z integro. Osy enī
latine dicit̄ salua siue saluifi
ca: āna vō apd illos intertio
ē obsecrante. Nā sicut apud
illos ab obsecrante dr̄ o sāna:
sic apd latinos dr̄ heu. Deqd
Bñdict⁹ q̄ venit i nōe dnī.
Saluatorē q̄s id ipm in eua
ngelio cante. Ego may vēi in nōe
ꝓtr̄ mei: q̄re scz i ōibus bonis
operibus nō suā ꝙ ꝓtr̄ gl̄iam
assumit. Et est sensus. Bñdict⁹ Glo.
i. gl̄iosus sit q̄ venit. i. ita or
natus ē in nōe dnī. i. ꝓtr̄
eū gl̄ificando. Utrūq; repetit
o sāna. i. salua obsecro: z de
terminat ubi se vellent sal
uari i altissīs. i. i celestibus
nō tirenis. Vel ꝓ hoc q̄ intel
ligitur o sāna. i. salus i excelsis

pfiguat ostendit q̄ aduentꝰ xp̄i nō
tm̄ hoīs salus ꝫ tot⁹ mūdi sit tri
quigt na iugens celestibꝫ. Vel huānam
q̄dem xp̄i dispensacōꝫ laudāt i
eo q̄ dicebāt o sāna filio dauid:
resthtu eōm āt eius in scā. in eo
4 lib. q̄ dicebāt o sāna i excelsꝭ. O sāna
er quidā intpretant glam: alꝭ
vō redemptionē. Nā i gla illi de
betur: i redemptio illi aduenit q̄
typlar. omēs redemit. Laudacōis ei ver
ba: redemptoīs i eo expīmūt pti
tem. Filiū āt dauid nūcupat:
in quo agnoscēt etiu regnū xp̄e
xp̄s. dmtē. Nūq̄ āt antea dns si
adhibuit mīsteria iumētoꝝ nr̄
rationꝫ virentia extra se ornatꝰ
hstituit: nisi modo q̄n ihrlm
ut patēt⁹ ascendit. Exultauit
ei videntes: ut facēt q̄d⁹ pius
Ihc. volebant. Ergo ptās eis datuꝫ:
nō mutata volūtas. ¶ Mysti
ce āt appinq̄t dns ihrlimis reg
dies de hierichō turbis inde cōi
tis q̄plurimis: q̄r magnus di
tatis merabꝫ. salutr credētiū
reddita igredi cupit vbē pacꝭ
& loāi visionus dei. Et venit bet
phagē. & ad domū marillaꝫ q̄
sacdotū vicul⁹ erat. & cfessiois
portabat typū. & erat situs in
mōte oliuet. ubi ē lumē stie
ubi labor⁹ & dolor⁹ requies.
Tūc misit duos discaplos id ē
scām & opa ut ingredēt ca
stellū q̄d⁹ otra eos erat. Quod
mūdus iste designat⁹ q̄r ner
lumē doctinaꝫ volebat retipe.
De mōte oliuet discipulos mis: Remigꝭ
q̄r de pmatiua ecā pdicatores
i mūdū direxit. Duos q̄ppe mis
ppt duos ordines pdicatoꝝ: q̄s
manifestat apls d. Q̄opatus ꝫ
petro i apl'atū curuatisioīs: opat⁹
est i mt gentes. Dnc q̄r duo
sut pcepta cpitatis: sū pp duo
testamēta: sū pp lām & spm.
siue pp theoziam & pcticā. & scaz
& opa. Asina āt ista q̄ sb iuga Ihc.
lis fuit & edomita & iugū trax
erat legis: synagoga intelligit.
Pullꝰ asine lasciu⁹ & lib. gētiū
ppls. Judea ei scdm deū: mater
est gentiū. Vn̄ matths solus q̄ Rabā.
iudeis euāgeliū sēpsit asinam
dnō refert adducta: ut edē ei
genti hebree si peniteat nō de
spandā mostret ee salutem.
Pter quas dā āt similitudines Crisꝰ.
animalibus assimilati sut hoīes: dei
filiū nō agnoscentes. Iste ei asin⁹
aīal imundū & pre ceteris pene
umentꝰ magis irronabile & stul
tū & infirmū & ignobile & oneri
ferū. Huic fuerāt hoīes ante xp̄i
aduentū passionibꝫ duct⁹. imū
di irronabiles. ubi rōe caretes.
stulti ppt dei ceptā infirmi
scdm aiam: ignobiles q̄r obli
ti generacōis celestis fr̄i fuerāt
sui passionū & deonū: onerosi
q̄r sustinebant sarcinā erro
ris a demonibꝫ vel phariseis
ipositā. Ligata āt erat asina

.i. dyabolica erroris vinculo ipe
dita: ut nō haberet eūdi liber
tatē quo vellet. Nā anteqū per
ceptā libertatē haberēt arbitriū sē
qui voluntatē dyaboli an nō.
Quē si semel peccantes obliga
uerim⁹ nos opibus eius: nam
nūq̄ vtute euadē nō possium⁹;
sz sicut nauis fracto gubēna
culo illūc ducit ubi tēpestas vo
luerit. sic et homo diuine auxi
lio grē pdito p petim nō qd vult
agit sz qd dyabol⁹ vult. et nisi
deus valida manu mīe suę sol
uerit eū: usq̄ ad mortē in pec
catoz suoz vinculis pmanebit.
Et ideo dr discipul soluite. sz
p doctrinā viam et p miracula
vrā: qz omnes iudei et gētes p
aplos sut liberati. Et adduca
te mi. et ad glām meā illos ni
tite. Dñs et ascendens in celū
iussit discipul⁹ suis ut soluāt
petōres asinū eis spūm sēm. Ab
soluti aūt et pficientes. et mitti
ti vbi dignitatē dignū habent
remitti in locū ex quo erāt as
sumpti. nō iam ad opa priora sz
ut pdicarēt eis filiū dei. Et hz
qd signat d. Et ofestī dixerūt
eos. Vel p asinā et pullū. du
plex vocatio ex gentibz omdit.
Erāt n. samaritani sub q̄da
obscuatie sue similitudie sedim mē
tes subiecte. q̄ sz significat p
asinā. Erāt enī indomite qz
tes et feroces. q̄ sz significant p
pullū. Jgit duo mittūtur ut
soluāt ligatos erroris vinculo.
Philippus in samaria credit.
p petz. cornelius xpo tōz pmuie
gentiū adductus. Dicit aūt tuc
deus est aplis. si qs vob⁹ aliq̄d
dixit ducte qz dñs his opus hz:
sic nūc pdicatoribz et preceptū ut
si aliq̄ aduersitat⁹ obstiterit a
pdicando nō cessarent. Vest aūt
aplica q̄ iumento supponit⁹ vel
doctrina vtutū. vel diserto scp
turaz intelligi pt: sine ecclesi
coz dogmatū vitates. q̄bus
nīa instructa fuit et orna
ta sessore dnm hre nō meret.
Dñs aūt sup asellū sedens ihe
rosolimā tendit. qz p fidē scē
ecclē vel aīe fideli: et eā in hoc
seculo rectu: et post hāc vitā ad
visionē celestis patrie introduc.
Apli aūt et ceti doctores vestimē
ta posuerūt sup asinā: qz gl'am
quā acceperūt a xpo gentib⁹
dederūt. Turbe aūt vestimēta
sternebant i via. qz credētes ex
cōfessione gl'am quā habebant
ex lege ostendebant. Ramos aūt
de arboribz prodebāt: qz ex pphe
tis acceperāt exēpla de xpo qui de
arboribz virtutū. Vel turba q̄
vestimēta straūt i via signifi
cat mīes. q̄ vestimēta sua. .i.
corpa q̄ tegumēta sut aīaz

p xpō ad martiriū tradiderūt
vel significant illi q̄ corpa sua
p abstinentiā domant. Illi at
ramos arbor̄ p̄cidūt: q̄ dicta
z exēpla scōr̄ prīm quint ad
suā vl filior̄ salutē. Hi at
aut turbe p̄cedebāt z q̄ sequeb
utriq; pplm sīfficat z q̄ ante
euāgeliū z q̄ post euāgel
dnō credidēt z sona ūi ofes
sionis voce laudāt. Et illi
quidē pplīantes de xpō vētu
ro clamauēt: hi at clāntes
laudant z gaudent de aduē
tu xpī adipleto. Dicamus q̄
z nos viam vite nr̄ credentes
ramos de arboribz scōr̄ imita
tes. de q̄bus ille ramos cēdit
q̄ virtute imitat̄ eor̄: aurī
liāte dnō nr̄ ihū xpō. q̄ cū p.
z spū sc̄o vīt z rḡt i scla s. A.

Dñica Adueth. S. Lucam

Nil. t. dnt ihs dscl. Erūt
signa in sole z luna z stell
Et rc. Omil. lr. Eusdem.

Ds ac redēptor nr̄ q̄
quid ipletis nationū
tpibus sequatur: ex ordine
manifestat d. Erūt signa in
sole z luna z stell. Quae q̄d
signa scdm matheū euidē
tius exprimūt. Cū ing̃d
sol obscurabit: z luna no
dabit lumē suū: z stelle ca
dēt de celo. Tunc ei cū vite
corruptibil' cōsumatio aget
z scdm aplm spēs hui' mūdi
transibit z nouū succedet scīm
in quo vite sensibilīū humanū
ipse xpī fulgebit q̄ iubar z rex
nouī scli: cui erit tāta numīs
virtus z glia. ut sol q̄ nūc radiat
atq; luna z cetā sydera aductu
maioris luis occultent. Dicunt
ei in hoc scło luna z sydera mor
obfuscant orto sole: sic i glōsa
xpī appitione sol obtenebrescet
z luna nō dabit pprīū iubar z
stelle cadent de celo p̄or spoliate
amictu. ut potiorīs luc' amictu
potiant. Quae at eueniet orbi
post humanū obtēbracōēm ex ibz
fiet angustia gentiū: Sequent'
exprimit d. Et in tris pssura
gentiū: pre cōfusione sonit' ma
ris z fluctuū. Vbi videt' dare
p̄cipuū tīs mutacois vnūsq;
futuz ex defectu substācie humi
de. Nec. n. p̄ma denegata vl ngē
lata ut non āplius audiatur
sonitus maris nec stringant aq̄
nā fluctus cuius causa erubēscūt
siccitatis. ceteē mūdi ptes no am
plius obtinentes vapore solitū
emissū ex substācia humida.
tīs mutacōēm patient̄: et sic
cū appicio saluatoris cōfutare
debeat ipsorum ānia deo pdigna
ex ordiū sument furoris ghemia
ex siccitatibz. ut ner tpestas nr̄
fremitū maris ulter' audiat'.
Quo frō: sbsequet' angustia su
pstitū hom. Dn sequit. Arescē
tibz + tabescentibz hoīb; pre ti

Ihēor.

Cyp.

Theoph.

Beda.

Ambr.

Eusebi

more ⁊ exp̃ationē eoꝝ q̃ sruem
ent vnūsō orbi. Nūc aūt tūt
ingruūt mūdo ꝺsequ̾ter oīdit sub
dens. Nā vtutes celoꝝ mouebūt.
Cū alterabit supꝑ orb̄: et clemē
ta inferioꝝ merito patient̄ actu
rā. Vñ sequ̾tur. Et in tris p̄ssura
gentiū pre ꝺfusione sonitꝰ maris
⁊ fluctuū. Quasi dicēt. Mare ti
bulū sremet. ⁊ litus maris agita
bitur tēpestate. ita ut sit ꝑplō tri
p̄ssura. ⁊ eoꝝ miseria ut tabescāt
timore ⁊ exp̃ationē malorꝝ inmi
tūt mūdo. Vñ sequit. Arescentib;
hoīb; pre timore ⁊ exp̃ationē q̃ su
pueniēt vnūsō orbi. Ded dicēs.
Ihiten vos pena vīa ꝑpellit adesse
nā finē: dū ꝑpletur q̃ ꝑnūciatū ē.
Nullā n. patriā nullū locū nris
tpib; nō afflīgi aut tribulari cer
tū ē: ſ si ista mala q̃ nūc patit
gēs ihūana certa sūt indicia iā
dimi ē ventur̄: q̃d est q̃d dr apls
cū dicerit pax ⁊ securitas tēpesti
na supueniet eis calamitas:
Videam⁹ q̃ ne forte melꝰ itelli
gatur: non eo modo ꝑpleri q̃ ꝑdicā
sūt hīs vbis: ſ tūc potius ē ven
turū q̄n sic aūt tribulatio vnūs
o orbi ut ad certam ꝑtineat que
vnūsō orbe tbulabit̄ non ad eos
q̃ tribulabūt eā. Ipsi ei sūt dictum
par ⁊ securitas. Nūc aūt ista mala
q̃ tanḡ sūma extremaḡ exūdunt̄
utriḡ regno. xpi ſ ⁊ ꝺyaboli vi
dem⁹ ē cōia: pūt hīs ꝯpe boni
afflīguntꝰ ⁊ mali. Inter tāta ma
la usq̃ḡ sirḡtant luxuriosa
nūnūā. Hoctime ē arescē pre ti
more: an poculis ardescē pre
libidine: Non solū aūt mortā
les fluctuabūt cū altabit mū
dus: ſ et angeli stupebūt i tā
tribulib; mutacōib; vniuersi.
Vñ sequit. Nā virtutes celoꝝ
mouebunt. Nō aūt vtutes celoꝝ
ñi angelos dñationes ⁊ pnci
patus ⁊ ptātes appellat: q̃ in
aduētu ꝺstricti iudicis. nris tūt
onū visibilr appebūt. ut dstc
te tuū a nob̄ erigat ihc ap nos
modo inuisibil aditoꝝ cōmunit
portat. Cū et dei filꝰ sit vētur⁹
in gl̄a ⁊ ꝺfutatur⁹ elatā tirā
nidē filij pditi: mīstrantib;
ātelis. celi fores a sēlo clause
parebūt. ut spectent excelsa.
Vel vtutes celice mouebunt:
q̃nus sibi ꝺsse non sint. Vtu
tes ei mfinitas multitudines
dēnari: nō intrepide stabunt
illic. Vñ ⁊ in iob dr. Colūne ce
li ꝺtremiscūt: ⁊ pauent ad nu
tū eius. Quid ergo facient ta
bule: q̄n tremūt colūne: Quid
vtula dsēi patit: cū cedrus
padysi ꝺtimet. Vel vtutes ce
loꝝ sūt q̃ presūt sensibilib; ptib;
vniūsi: q̃ quidē tūc mouebunt:
ut pnorē statū attingat. Ib
solueūt. n. in sēlo nouo a mīste
rio q̃ deo sūnūt certa sēsibilia

Theophl.

Beda

Eusebi.

corpa sedm corupcois statū. Dz
Aug ad hesic ne dns ꝓpinquitē sēdo aduētu
suo ea ꝑ magno ꝑdiisse videat
q̄ hunc mūdo et aīi ꝓmū et ad
uentū fieri ꝓficerāt et irrideā
mur ab eis q̄ plura i hystoꝛijs
gentiū et maiora legerūt: hec q̄
dicta siūt melius i ecīa cristo
intelligi. Ecclesia n. ē sol et luna
et stelle. cui dem et pulchra ut
luna electa ut sol: q̄ tūc non
apparebit ꝑsecutoꝛibz ultimo
Ambꝛs. dū seuientibz. Plenus ecīa a
religione deficientibz. clara fi
des obscurabitur nube ꝑfidie:
et sol celestis mentibz infide mea
minuit vel augetur. Et sicut
mēstruus cursibz lune vel terre
oppositā. cū fuerit e regione sol
nanescat: sic et scā ecclesia cū
lumine celesti vnda carnis ob
sistūt fulgoꝛē diuini luminis
de xpi radijs non pt mutuari
Nam in ꝑsecutionibz. lucē di
uini solus plenꝰ amoꝛ vite h̄
excludit. Cadūt ecīa stelle i.
gloria micantes viri. si ꝑsecu
tionis acerbitas inualescat: q̄
optet fieri donec ecīe multitudo
cumulet. Sic n. ꝓbant bonos
Aug sup sic ꝓdunt infirmos. Ad autē
dictū et in tribꝰ ꝑssura gentiū:
gentes voluit intelligi. nō q̄ in
semine abrahe bñdicent: sz q̄
Ambꝛs ad sinistrā stabūt. Ergo varij
aīoꝝ estus ita grauēs erunt
ut delictoꝝ multitudie male
ꝑsecutis futuri iudicij metu. facer
et nobis vos fontis arescat. Nunc
admodū aīt dni expectatū aduē
tus ut eius ꝓuincia in toto fiat
vel hoīs orbe vel mūdi q̄ sit in sin
gul cū oībus affectibz receptis
xpm: sic virtutes celoꝝ in aduētu
dni augmentū gre ꝑcipiūt: et
plenitudine diuinitatis ꝓpius se i
fundē mouebūtur. Dunt et virtu
tes celoꝝ q̄ enarrāt gloriā dei. q̄
plenioꝝ xpi infusione mouebū
tur ut videant xpm. Vel virtutes Aug
celoꝝ mouebunt: et ipius ꝑsecu
toꝛibz q̄dam fideles fortissimi turba
bunt. Sequit. Et tūc videbūt
filiū hoīs. tā fideles q̄ infideles. Hyp.
Radiabit n. amplius sole tam
ipse q̄ crux eius: vnde ab oībus
dignoscetur. Qz aīt dicit. Venīte Aug
in nube. duobz modis accipi pt:
siue in ecīa sua ttē in nube ve
nientē sicut nūc venire nō cer
sat. Sed ideo tūc cū ptāte mag
na et maiestate: q̄ maioꝛ ma
iestas et ptās illius appebit sanctis
quibz magnā virtutem dabit
ne tanta ꝑsecutione vincant.
Viue i corpe suo in quo sedet ad
dexteꝛā patris merito credendi et
non solū in eode corpe veniēdi
i nube venturū: qm sic veniet
sicut abijt. Nubes aīt suscepit
eū ab oculis eoꝝ. Demp. n. deus Aug
i nube apparet: secm illud. Nu
bes et caligo in circuitu eius. Vn
et filius hoīs i nubibz veniet ut

deus ⁊ dñs: nō latent ꝫ ī gla
dignā do. Et iō sbdit. Cū ptā
te magna ⁊ maiestate sibi mg
na. Puma n. apitione ꝑsentꝫ
est cū infinitate ⁊ humilitate nrā
ꝫ sedam celebrabit cū ꝓpria ptā
te ⁊ magna maiestate. In ptāte
ei ⁊ maiestate vsuri sunt: quē
ī humilitate positū audire nolu
erūt: ut vtutem ei tanto tunc
districtius sentiant: quanto eruī
am cordis ad eius pacīam nō
inclinārt. Cūa vero ꝑmissa de
rpbos dicta sūt: mox ad doctoꝝ
solacīem vba vtunt. Cūa sbdit.
Hys aūt fieri incipientibꝫ: respi
cite ⁊ leuate capita vrā. quonīa
appinqt redēptio vrā. Ac si dicat
Cū plage mūdi crebrescūt. leua
te capita. ⁊ exhylarate corda: qꝝ
dū finit mūd⁹ cui⁹ amici non
estis: ꝓpe fit redēptio qua ē ꝙsibus.
In sptuā n. sacra sepe caput
p mente ponit: qꝝ sicut capite
regunt membra: ita cogitacōes
mente disponūt. Capita itaqꝫ
leuare dr: mētes nrās ad gau
dia patrie celestis erigere. Vel alī
Transactis corporalibꝫ. adeūt
itelligibilia celestia. ꝙz regnū se
culi non ꝑplenus tūsitum: ⁊ tūc
dignis salubria ꝑmissa tribu
untur. Vñ dicit. Hys aūt fieri
incipientibꝫ respicite ⁊ leuate ca
pita vrā: qm appinqt redēptio
vrā. Acceptis n. dei ꝑmissis q
ꝙm ierusalem q ante eurus fu
eram⁹ ⁊ eleuabim⁹ capita nrā
humiliati q nīdā eo qꝫ redēptio
nrā qua ꝙbam⁹ aderat. illa
ꝙz qua tota creatura exꝑtat.
⁊ ꝑfecta lib'tas corporis ⁊ aie.
Sicut n. ꝑmus aduentꝰ dñi
fuit ad refōtionē aiaꝝ nrāꝝ:
sic sēdus ad refōtionē corpm
celebrab'. Dicit aūt hec ad dis
cipulos suos. non tanꝙ ad eos
q durare debēt in vita ista
ꝙz ad finiū mūdi: ꝫ qi vno
corpe grīstent ipsis ⁊ nobis ⁊
posteris ꝙz ad ꝙsumatiōē mu
di credituris in xpm. Qz aute
calcari mūdꝰ atꝝ despici deat:
puida ꝓpatione manifestat
cū subdit. Videte ficulneā ⁊
omēs arbores: cū ꝑdūcūt iam
ex se fructū scitis qm ꝓpe ꝫ estas.
Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri:
scitote qm ꝓpe ē regnū dei.
Cū dicteret. Sic ex fructu arboris
vicina estas agnoscit: ita ex
ruina mūdi ꝓpe ē agnoscit
regnū dei. Et ex hoc oñditur:
qꝝ fructꝰ mūdi ruina ē. Ad hꝰ
ei q̄minat: ut q̄cūqꝫ q̄mune
aliut cladibꝫ ꝙsumat. Bene
aūt regnū dei estati ꝓpatur: qꝝ
tūc meroris nri nebule tūsciūt:
⁊ vite dies etnū sōl claritate
fulgescūt. Mathe aūt de sola
dicit ficulnea: hic de arboribꝫ
oibus. Dupliciē aūt hꝫ figurā
ficulnea⁹ vel cū dura mitescūt:
vl cū pcā luxuriāt. Sine ergo

cū fructib⁹ in omnib⁹ uirescat arboribus⁊ ficulnea fecūda iā floret ut omnis lingua confitent deo confitente ce' ꝓplo indeoꝝ sperant dnū debem⁹ aduentū: q̄ tang̃ ꝑ tribus q̄dnis reprobis fructus metent. Duc cū leue fragilesq̄ iactantiaq̄ tang̃ folia synagoge homo ingratus induerit: ꝑ ce' debem⁹ appropinq̄re iudicū. Nā remunerare fidem dns et delinq̄ di fine affore festinat.

Aug. ad. 8. Cū aūt dicit: cū uiditis hec fieri: q̄ intelligē potim⁹ ri ea q̄ supꝰ memorata sunt. In his aūt⁊ q̄d aut: et tūc uidebūt filiū hois uenientē. Promde cū hoc uisū fuerit: non iā erit regnū dei: sꝫ ꝓpe erit. Intelligendū⁊ no oīa q̄ supꝰ memorata ce intelligē da ubi aut cū uiditis hec fieri: sꝫ aliq̄ cōtra hoc sc̄z excepto q̄d dem est.⁊ tūc uidebūt filium hois: Ez mattheus apuit nullū ereptis ce accipiendū dicēs ita⁊ uos cū uiditis hec omnia: int' q̄ est q̄ uideb⁹ filius hois uenientē. nt' dilligat de aduentu quo nūc uenit⁊ membris suis tang̃ in nube magna. Vl' aliter dicit ꝓpe e regnū dei: ex dū hec fient. nondū ultimus rex finis euenit. sꝫ iā in fine tendit.

Tyco. Nā⁊ ipe aduentus dni climas oēm principatū⁊ potestatem magni regnū dei.

Euseb. Sic.n.⁊ hac uita solhyeme recedēte ac futurā dēte ueradiū mittens fouet ac uiui fiunt humi edita semina eaq̄ cū pristina figura pullulant aūt noua uarii uiuēte humore: sic⁊ gloriosus unigeniti dei aduentus uiuificatiuus radijs illustrans nouū scīm dndū edita p totū mundū corpa sc̄z dormientes in pulueribus. potionibus corporibus ꝙ prius ꝓdiuat in tuba. ac ifinitata morte regnabit deus ceps uita scīs nouis. Oia aūt ꝓdeā sub magna celitudine ꝙ manet: cū subdit. Amē dico uob q̄ nō pretibit generatio hec donec omnia fiant. Multū imedat q̄d ita pnūciat:⁊ si dicē fuerit uerbum eius e q̄d dicit: amē dico uob. Amen ebraice interpretat uer. Aquila uitas dicit. uer. dico uobis: q̄d si non diceret: metuendo non posset. Eliacoēm aut omne genus humanū dicit: aut specialiter indeoꝝ. Vel eliacoēz dicat nouā eliacoēm esse sine ondens duraturā ꝓpm si deluuiū usq̄ ad id tpe q̄ uisum sit oīa⁊ euenisse. uboꝝ saluatoris omnia apprehendet. Cōtra.n. turbationes⁊ bella⁊ alterationes tā elementoꝝ ꝙ ceteraq̄ rez futura esse prędixerat: ne ꝙs sibi sperauerit q̄⁊ ipsa xpiānitas pictura foret: subiūcit. Celū⁊ terra trānsibunt: uba aūt mea nō trānsibūt. Cū d. Et si acta amouentur: fides tua mea nō deficiet. Ex q̄ intuit ec

clesiā p̄fire toti creature. Sed ē
atum patet alt̄acione: fideliū
vo etiā ⁊ timones euāgely pma
nebūt. Vel alr. Celū ⁊ tra trāsi
būt ⁊c. Cū d. Omne qđ apd nos
durabile ē sine mutacōe dura
bile ad etnitate non ē. ⁊ omne
qđ apd me trāsire nō mt. fixū
⁊ sine trāsitu tenet: qđ sine mu
tabilitate manetes sentēcias
expmut sīmo meus qui transit.
Celū āt qđ transibit nō etiā
nū. sed sīdereū siue aereū. a quo
aues celi nūcupant intelligē dr.
Si āt tra transibit? quo eccl̄ies
dr. tra in etnū stat. Sed apta nō
celū ⁊ tra p eam quā nūc habent
ymaginem transeūt: attū p essen
tiā sine subsistunt finē. Vel non
solū hoīes quoz vita tierna ē ⁊ pp
terea tra dicunt ⁊ß ⁊ illi quoz ani
satio ē in celis ⁊ ideo celū vocant
transibū ad futura ut veniāt
ad meliora? vba āt que a salua
tore sūt dicta nō trāsibūt: qm
q̄ sua gr̄ia sūt opant ⁊ opabū
tur in scla scloz. Amen. Dō nj.

Ad. t. Sancta Sī agathm.

Cū audiss iohes in vinculis
opa xp̄i: mittens duos de discī
pulis aut illi. Tu es q̄ venturus es
an aliū expectam? Et ⁊c. Lect.

Osuerat sūp Sīnsdc.
euāgelista quō p mira
cula ⁊ doctrinā xp̄i tam discipu
li q̄ turbe instruebant: nūc ostē
dit quō hec instructio usq ad disci
pulos iohānis puenerit q̄ ad
xp̄m emulationē hr̄e videbāt.
Vñ dr. Iohānes āt cū essē in vin
culis ⁊ audiss opa xp̄i mittens
duos ex discipulis suis aut illi
Tu es q̄ venturus es an aliū ex
pectam? Quēdō āt nobis ⁊ iohēs pphēta ⁊ plusq̄ pphā
q̄ venienē ad baptisma dnm
oñdit dicens. Ecce agn̄s dei ecce
q̄ tollit pcā mūdi: cui ī carne
positus mittens discipulos re
quirit. tu es q̄ venturus es an
aliū expectam? tanq̄ si ignora
ret quē oñderat: ⁊ an ipse
sit nesciat quē ipe pphetzando
baptizando oñendo ipm esse
clamauerat. Nōnulli āt hoc
sic intelligūt. Magnū quidē
pphām fuisse iohānem ut xp̄m
adnosceret remissionē pcōrū
futurā: ⁊ tanq̄ prīū vatem
quē venturū credidérat nō cre
didisse moriturū. Non ig fide
⁊ pietate dubitauit. Dubitauit
etiā ⁊ petr. dicēs pcūus ti esto
dne: non fiet hoc. Sz nō utiq̄ hoc
hz roem. Johānes n. neq̄ hī
uehemorabat: ⁊ hoc p̄mū testat
est dicens. Ecce agn̄s dei ecce q̄
tollit pcā mūdi. Agnū n. vo
cans crucē diuulgat. Nec aliq̄
⁊ p̄ crucē petim abstulit mūdi.
Qualē āt maiorē pphā ē hic. si
neq̄ q̄ pphetaz fuit nosci.
Etēt ysaias dicit. Sicut ouis
ad occisionē ductus ⁊c. Sz aliter

hec q̄stio soluit: si gestet rei tpus
pensatur. Ad iordanis n. flu
ta positus q̄ ipe redēptor mūdi
cet asserit: missi vou carne
am ipe veniat requt. nō q̄ ipz
ē mūdi redēptorē dubitat: ꝫ
quit ut sciat si ip̄e q̄ p se mundū
venerat. p se ē ad mfm clauss
Theo. dōdat. Tū non aut tu es q̄ ven
ti: ꝫ tu es q̄ venturꝰ es. Et ꝫ ses
manda mi q̄ ad mfma desce
sus sū utz te et infer debea
Greg. nūciare: an aliū ad hs sāme
ta mussuros. Sz ēgluter et hoc
hz rōem. Cui n. grā non dr
tu es q̄ venturꝰ in ifernū: sed
simplr qui venturꝰ es. Cuius
z derisibilius videat q̄ ꝑter
tpr ei dixit: ut z illuc abiens
ꝑdicaret. Tūc n. vita gre tpr
z post obitū at iudiciū z z pe
na: q̄re in nullo opus erat
paurore illic. Si ei mfideles
post morte ardentes esset sal
uandi: nullus pibit aliq̄n. Oēs
ei penitebit tuī z adorabūt
Omē. n. genu flectet: celestiū
Greg. et Theo. terrestriū z infernoz. Ysidorus
at est. q̄ nō ideo theo z ḡgo
dixerūt q̄ Iohes aduētū xpi
in ifernū ꝑnunciaturꝰ eet. q̄
eius ꝑdicatione aliq̄ nō ar
dentes adtenitur ad deū z fidē
ꝫ ut iustis i expectatione xpi
manētibz ex intimo aduētu
Hilar. solacium afferret. Certū z
tm q̄ q̄ venturꝰ ut pceptor mū
dauit. Astutē ut ꝑphanoꝝ
adcutem ut assessor veneratꝰ:
eius abrahami fac errorē nō ob
repsit. Ner sane ardi pt spūsā
grām in carne posito defuisse:
cui aplis vtutis siue lumē essꝫ
i carne positis mustraturus.
Non q̄ q̄ ignoras itrogat: ꝫ Theo.
quo saluatorꝰ introgat ubi sit
lazarus positus: ut q̄ locū se
pultur idicebant saltem fu
parentē ad fidē ut videret mor
tuū resurgentē: sic z iohānes
mfiacendo ab herode discipulos
suos mittit ad xpm ut p hanc
occasionē videtes signa atq̄
vtutes credent in eū z p mgrm
itrogātes illi discent. Cū aut
hierent discipuli iohis aliquid
mordacitat ex tūdia aduersꝫ
dnz: superior q̄ introgatio demō
strauit cui dixerit. Quare nos
z pharisei ieunam frequenter: dis
cipuli aut tui nō ieunāt. Dom Greg.
ihs iohes erat cū ipis. suadebat
eis etiā de xpo: q̄r aut erat iā
obiturꝰ: ap̄lius studiū facit.
Ceteī formidabat ne relinq̄t in
discipul suis ꝑniciosi dogma
tis ꝑditionē. z mancat abrec
ti a xpo: cui z a principio omes
suos affre studuit. Di at dix
isse eis. abite ad ip̄z q̄ melioz
me est. non utiq̄ psuasisset:
ꝫ estimarēt humilia de se sen
tiens ho dice: z sic cecit ei ma
gis affixi. Quid q̄ facit:

Expectat ab eis audire q̄ xp̄s
miracula facit. Deus omnes
misit ꝑ dños quosdā q̄s nouerat fortasse alios ꝑsuasibiliores
existētes: ut īsuspicabil mīro
tatio fieret. et ex rebus ipīs discerneret distanciā inter eū et ihm.
Luc. Johes ig̃r non suc: ꝑ discipl'or
ignorāciā ꝑsulit. Dt. n. scirent
non aliū p̄dicatū ase. ad opa
eius ituendā discipulos suos
misit: ut auctē dictis suis. illi'
opa ꝑferent. n̄s xp̄s alius exper
ret q̄ cui testimoniū opa ꝑstitis
sent. Xp̄s at mentē nosces io
hānis. non dixit q̄m ego sū: q̄
p hoc minus obsistēt audientibz.
Excogitassent n. si nō dixisset:
q videt ad ipm duceī. Tu de
teipō testimoniū phibes. Et ppt' h'
a mundi fecit eos discē: in suspicabilē doctrinā faciens et ma
nifestiorē. Testimoniū. n. qđ ꝛ a
rebus: credibilius ē testimoniū qđ
ē a vobis. Vñ ꝑfectī auxiliū cecos
et claudos et alios mītos: nō ut
doceāt iohem scientē ꝑ hos q̄ du
bitabāt. Et ideo se. Et mīs ihs
aut ill'. Cūtes renūciate iohāni
q audistis et vidistis. Ceci vident?
claudi ābulāt. lepsi mundant.
Surdi audiūt? mortui resurgūt;
pauperes euāgelizant. qđ p̄missis non minus est. Pauperes aut
Ihēs. euāgelizatos intelligē vel paupes
spū: vel ēte opibus pauperes. Vel q
nulla int nobiles et ignobiles.
mīs diuites et ignotos i p̄dicatione distancia sit. Per ma
gistri rigorē. ut p̄ceptoris ꝑhibāt
veritatē: qn omnib apd eū qui
saluari p̄t equal ē. Et aūt aut Luc.
et btūs ē qui nō fuerit scādalizatus i me. nūnciōs prudit.
Quia n. scandalizabant in
ipō. dubitacōz eoz nō diuulgas
et soli eoz ꝑsonā dēlinqs redar
guitionē eoz latentē induxit.
Itaq; cū rex iohes cauisset oīnd' Hyla.
dicēs bonos eos in qbz aliqđ i
se scandali nō fuisse: q metu
eius ne scandalizarent discipulos suos iohes ut xp̄m au
dirent misit. Vt alit infidelium Greg.
mens grauē in xp̄o scandalū
ꝑtulit: cū eū et post tot miracla
morientē vidit. Vñ paul' dt.
nos p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū:
iudeis quidē scandalū. Quid
ergo ꝛ dicē. btūs q̄ non fuerit
scandalizatus i me. ni aptā vo
re abiectionē mortis siue hūili
tatēz sīchiare. Ne si patenter
dicat. Nam q̄dem facio: ꝑ ab
iecta ꝑsona nō dedignor. Quia
ergo moriendo te subiecturus: ca
uendū valde ē hoībz. ne in me
mortē despiciat q̄ signa vene
rant. Dicebat er mīstice in Hyla.
hīs q in iohāne gesta sūt. vel
lectēta āphor: ut ꝑphā ipō di
cois siue grē ꝑphizare. ap̄ī eo
forma legis lata ē. Xp̄m. n. ler
ānūciauit: et remissionē pecto

pdicauit: z regnū celoz spopō
dit. Et iohes totū hoc opus legis
explauit. Igit cessante iā lege q
petiūs plebis inclusa ne xpc posset
intelligi qi vincul z qi carcer
intrebat: ad euāgelia iam eda
lex mittit: ut fidelitas fidem
dictoz ꝛeplet in factis. Et for
tasse illi discipuli qs misit st
duo ppli: vni q ex iudeis credi
dit: alter q ex gentibz. Nūtiū
er ad discipulos iohis: satis ac
tū erat. Certificati n. de xpō p sig
na q viderant recesserūt. Et opor
tebat eos turbas sanari: q ex int
rogatione iohis multa inuenūti
a subintellexit. ignorās mittēs
ad illū. Potūt utiq dici. Nūquid
tāta testatis de xpō aliū psuasis
e: nūc z dubitat utr sit ipe. Nūq
qd q alteratus ad ihm hoc dicat.
Nunq timidior a carcere fact:
Nūq vane z tanq prioza dix.
Ac ne illud qd imediate pmi
serat retem possit ad iohem
tanq scandalizatus cet de xpō:
subditur. Ille aūt abeūtibz cepit
ihs dicere ad turbas de iohāne.
Ppter hoc aūt abeūtibz eis: ut nō
videat hoi adulari. Congrēs
aūt plebem. nō ducit in medū
suspitionē eoz: z solutionē
cogitationū eoz induxit. q eos
in cogitationes mittebat demon
strans se nosse occulta. Neq n.
dixit sicut iudex. q cogitatis
mala: z si n. mala cogitauit
nūc non tm ex malicia z ex ig
norātia. Nūq nō loquit eis dure
z inuidet p iohāne: ondens q nō
gaudet a priore opione. Hoc aūt
docet nō solū ppio vbo: z eoz testi
monio: nō tm p ea q dixerūt:
z p ea q egerūt. Deoq aut. Nō
erubis in deserti vidē: Ac si dicēt
Pp qd cātates dittentes. Inueni
stis in deserto: Non n. plebs tā
ta cū tanto desidio in heremū
venisset ni magnū quēdā z mi
rabilē z petrū solidiorē se vidē
existimans. Non aūt tūc exierāt
in desertū ad hoc ut viderēt iohem
nec ei erat tūc in desto. z i carcere:
z ptinū refert: qr frequēter exie
rat ppls in desertū vidē iohem
aūt adhuc cet in deserto. Et vide
qi ocm aliā malicia pretermittēs
remouet a iohe leuitate de qua
ebe dubitabat dicēs. A rūdinem
vento agitatā: Quid videlz non
assendo: z negando intulit. A
rūdine qppe mox ut aura mouet
i ptem flectit: p qua carnalis
animꝰ designatur q mox ut fa
uore vl detractione tangit in
ptem quālibet declinat. Arūdo
ergo vento agitata iohes nō erat:
quē a statu sue rātudine nulla
res vanetas iflectebat. Ac si dns
diceret. Nūq ob hoc erisis in deser
tū ut videretis homīem calamo
silem q omni vento circūfertur:
ut leuitate mētis de eo abigeret
quē antea pdicauerat. An for
san stimul inuidie ad me cogit

ꝛ ꝓdicatio eius vanꝫ sectatur
glam: ut ex ea ꝙrat lucꝝ. Cur
diuicias aspiat: ut affluat da
pibꝫ. Locustis vesc̃atur: ac melle
siluestri. An ut mollibꝫ vesti-
ꝑli camelor tegumẽ eius sit.
Et ī ſubdit. Dz ꝙ christus vidꝫ
hoīem mollibꝫ vestitu. Vl aliꝫ
Lrā. Dz nō sit rohes simul calamo
mobili ꝑ vīm studiū significa
ſtis: sz in deserti exeuntes. Non
tñ ꝑt aliqs dicꝫ ꝙ rohes quidē
ſtans erat ꝫ postea lasciue ser
uiens frāis ꝛ mobil. Ita aliq
sūt mobiles ꝑ naturā: alij vero
lasciue sūt mobiles fuit. Io
hānes aī ~~negꝫ~~ negꝫ natū mobil
erat ꝙꝑ qd dixerat. nō enim vidꝫ
arūdinē vento agitatā: neq
lasciue dans serpꝫ ꝑdidit quā
habebat excellētiā. Cū n. nō seru
erit lasciue: mōstrat stola. soli
tudo. ꝛ carcer. Si. n. vellet molli
bus vestiri nō hoīes hītasꝫ: ꝫ
regū pallacia. Vñ sc̃. Ecce qui
mollibꝫ vestiūt: ꝛ domibꝫ regū
Ihēs. sūt. Ex hoc ondit̃ nigidā vitā
q austerā ꝓdicatiorꝫ vitare de
bc̃ aulas regū: ꝛ molliū hoīm
Bzog. pallacia declinare. Nemo aī ex
ultimet in lucꝝ aīz studio ꝑcio
sarꝫ vestiū petā decesse: qr si hoc
culpa nō cēt: nullo modo rohem
dns de vestimēti asperitate lau
dasꝫ: ꝛ neq; petrus feras a ꝑ
ciosarꝫ vestiū appetitu ꝛpescet
Augste. ser. dices: non ī veste ꝑciosa. Cū in
omibus talibꝫ nō usꝫ rectꝫ: ꝫ
libido utentis ī culpa ē. Qsqs
n. rebꝫ restrictius utit q se ha
bent mores eorꝫ cū quibꝫ mut:
aut intpans aī supstitiosꝫ ē.
Qsqs vero sic utit ut metas
ſuctudis bonorꝫ int̃ qs versat
credat: a aliq signat. a fla
gitiosus ē. Ad loca aī ꝛ vesti
Lrā. mentis ꝛ accursu hoīm eius
moribꝫ designat: iducit iā ꝛ
Ihām cū esse dicens. Dz qd
christus vidꝫ. Ihām. Duo vb:
Exegt. ec̃ plusq; ꝓphetā. Phete. n. mi
nisteriū ꝫ ventum ꝑdic̃: non
ec̃ demōstrare. Iohes gꝫ plusq;
ꝓpheta ē: qr eū quē precurrendo
ꝓphanerat. ec̃ ondendo nūcia
bat. In qꝫ ec̃ cetis ꝓphis maior
Ihēs. ē. Et qr ad ꝑuilegiū ꝓphetale
ec̃ baptismi accessit premiū:
ut suū dnm baptizaret. Deiꝫ
Lrāg. mōstrat sedm ꝙ ē maior d.
Hic ꝫ ei de quo scptū ꝫ. Ecce
mitto angelū meū aī faciꝫ
Ihēs. tuā. Vt. n. meritorꝫ iohis aug
mentū faceꝫ. de malachia te
ſtimoniū infert: in quo ec̃ an
gelꝫ ꝓdicatur. Angelū aī hic
Bzog. dicī iohem nō putemꝫ natē
societate ꝫ officiꝫ dignitate:
ꝛ nūciū q ventuꝝ dñz nūcia
Exegt. uit. Dz n. grece angelꝫ: hic la
tine nūcius dr. Recte gꝫ q nū
ciare supnū nūciū venerat a
gelꝫ vocat: ut dignitate sue
in nocē quā explet ī opatione.

Monstrat ig̃ sedm qđ ē maior
iohes pphetis: sedm id sc̃z q ē
ppe xp̃m. Et ideo dt. mitto añ
faciē tuā. hoc ē ppe te. Dicut ā
q̃ ppe cūi regis mos erāt alios st
datores: uta et iohes ppe xp̃i p
sentiā. Dem alij pphete missi
sūt ut aduentū xp̃i añūciarēt:
ille aūt ut ppararet viā ipsius.
Vñ sequit. Et ppabit viam
tuā ante te: id ē plna reddet
ti corda auditor penitentiā p
dicando et baptizando. Nūquid
aūt desertū spūsc̃ vacuū et sen
tiendū in quo hītacio dei nulla
sit. In anīdine hō tal oñdit:
de gl̃a scli vite sue tanitate spe
ciosus: in se aūt firmū veritatis
cau: gratior placens et nulli
interior: ad dem voluntor motu
et inmundor spūūz flatu mouēdi
nec ad resistendi firmitate ni
tens et aīe medulla tanus. Ve
ste aūt corp quo induit aīa sig
natur: qđ luxu ac lasciuis
mollescit. In regib tūsgressor
ageloz nūcupatio ē: hij enī
scli sūt potentes mūdiq̃ do
minātes. Ergo vestiti mollibz
in domib regū sūt. et illoz q̃bz
plumis fluida et dissoluta sūt
corpa: patet ē dēonū hītacō
Iohes ē vestit mollibz non
fuit et pt vitā pctantiū non
blandimenta fouit: sed rigore
aspe iuctiois t carpauit dicēs
Genimina viparū: q̃s vobis
ondit fugē a ventura ira. Et q̃t
nos oēs dūgat euadere: auxi
liante dño nro ihū xp̃o: q̃ cū p
et spū sc̃o vivit et regt in scla scloz
Amen.

Mat. fia l. Ad. Lucā.

missus ē angel gabriel a deo
i ciuitatē galilee cui nō nazareth
ad vginē desponsatā viro cui
nō erat ioseph de domo dd. et nō
vginis maria. Iocus Euāgē

Hanc vginē nō qlibz
angel sed gabriel archā
mittit. Ad hoc ppe ministeriū
sūmū angelū venire dignū fue
rat: q sūmū oīm nūciabat. Et
ideo priuato nōie censet: ut
signet p vocabulū in opatione
q̃ valeat. Habriel n. dei fortitudo
nōiatur. Dei g fortitudinem
nūciando erat: q vtutū dñs et
potens in plio ad debellādas po
testates aereas veniebat. Adest
aūt nos celestes spūs non q̃ ex sempis
s ex deo: q̃ diuine sapie decore
sp aspiciūt. Addit ē et locus quo
mittit: cui sbditur. In ciuitatem
galilee: cui nomē nazareth. Na
zareus ei et scūs scōz nūciabat
vetus. Aptū aūt humane restau
rationis principiū: ut angel a deo
mitterēt ad vginē ptu sc̃i ad
dīno: ex p̃mia pditionis humane
fuit causa cū serpēs a diabolo
mittebat ad mulierē spū sup
bie decipiendā. Vñ sc̃e ad vginē.
Illū n. solū vginitas decenter
parere potuit. Optebat n. aīput
q̃ in sua nūtate parem hīe non potuit

nēm ꝑpt̄ insigne miraclm sēdm
corp⁹ nasa de vgine: q̄ significa
ret mēbra sua de vgine eiā sēdm
spm̄ nastitā. Et bene angel⁹ ad
vgine mittit: q̄ spē angel⁹ gna
ta vginitas. Profecto in carne
ꝑter carnē vnē: nō tenua vitaē
ſ̄ celest̄. Non aūt angel⁹ ꝑpt̄ ptū ā
nūciat vginē nimiū erubē
buit. Et ideo aīi sapti⁹ illā allo
quit: nō in sōnu. imo visibilit̄
assistit. Nā q̄ magnā valde tri
tionē accipiūs: egebat anīe ei
aduentū visione sōlēni. Bene aūt
utrūq; posuit scīptura ut⁊ despō
sata cēt⁊ vxo. Cōcēdit ei. Despō
satā viro. Nupo ut ꝙps virū
cui videtur? Desponsata ne teme
rate vginitatis adiuretur īfamia:
cui gratus alui cōcupiscle videt
insigne ꝑferre. Voluit aūt dns
aliquos de suo ortu q̄ de matris
pudore dubitare. Erubescebat. n. teru
nā cē vginis verecundiā⁊ lubricā
famā pudoris: nec putauit ortu
sui fidē meis iuuenib⁹ assuendā.
Seruatur utrūq; scē marie sic pudē
integra: ita⁊ inolabil̄ opinione
vginitatis. Nec deaut sinistra vir
ginib⁹ opiōne nuptis velamē ex
cusatiōis relinq̄: q̄ infamiā mi
hi dñi videtur. Quid aūt iudeis
quid hereticis possit assimbi: si na
tū ex adulterio vident ꝓfecturi:
Quēadmodū aūt ipē dicat: nō veni
solue⁹ legē ſ̄ adimple. si videtur ce
ssisse alegi iniuria? cū. ꝓpt̄ inuip
te legē dānetur. Cōcēdo q̄ erubui
sse. marie verb magi assistit:
⁊ mēdacii causa remouet. Ne
detur ei culpa obūbrare voluis
se mēdacio: inupta ꝑgnans.
Causā aūt mentiēdi despōsata
nō habuit: cui nuptiaꝝ ꝓmiū⁊
grā nupciaꝝ ꝓtius sit fecūdi.
Non mediocris q̄ causa e. ut
vginitas marie fallet ꝓncipē
mūdi: q̄ cū despōsatā viro
cerneret ꝓtū non potuit hīe sus
pectū. Si ei non habuiſſ̄ spōn
sū: statū cogitatio tacita diabo
lū subrepiſſ̄. Quō q̄ non actu
buit cū viro ꝑgnās cēt. Debet
ute receptus cē diuinꝰ. Debꝫ aliq̄
humana nata cē sublimi. Ded
tū magi feffellit ꝓncipes scli.
Demonū. n. malicia: facile eiā
occulta deprehendit. At vo q̄ scla
ris vanitatib⁹ occupant: scire
diuina nō ꝓnt. Nī eiā locuple
tior testis pudoris mariti adhi
bet. q̄ posſ̄⁊ dole iniuriā⁊ vidi
care obprobriū: si nō agnosceret
sacramentū. de q̄ sbdit. Cum no
esset ioseph de domo dd. Cōd nō
tm̄ ad ioseph ſ̄ cē ꝓtinet ad
mariā. Legi nāq; erat ꝓceptū
ut de sua q̄sq; tribu ā familia
acciperet vxorē. Et no vgi mā.
ri Maria hebice stella maris. ſy
riace vo dnā vocat. Et merito:
q̄ ipſa totius mūdi dnm lucem
sclis meruit ꝓgnare ꝓhenrle.

Et ingressus angel⁹ ad eā dixit.
Ambr. Disce vgnē mōrib⁹: solā in pe
netralib⁹ quā nemo vir⁹ vide
ret. solus angel⁹ reperet. Et ne
q̄dem degener deprauauit af
Bruno fatu: ab angelo salutat⁹. Ita
vocē prius editū mulier: digit⁹
nūc sīno ad vgnē. In illa dolo
rib⁹ ptus ē causa petī punita:
ī hac p gaudiū messias pellit⁹
Vñ iocunditatē nō absurde p
nūciat angelus vgini dicens.
aue. Q̄ ait digna agnoscer⁹
sponsā suū: attestat⁹ ait dicit. gra
plena. Q̄i n. q̄dam alia aut
dos sponsi oñditur: q̄ fecunda
sit gratia. Hoz n. q̄ dicit: hꝭ sūt
Theo. sponse: alia sponsi. Et bñ gra
plena⁹: q̄ ceteris p ptes p̄stat⁹:
marie vo sil' se totam ifudit
gre plenitudo. Pe gra plena:
p quā largo spūssancti vbre
supfusa ē oīb⁹ creatura. Ia ait
erat cū vgine. q̄ ad vgine mit
tebat agelū: ⁊ pcessit nūciū
suū dñs: n' tenere potuit locus
Lucas q̄ omnibus habet⁹ in locis. Vñ sc⁹
Dñs tecū: magis q̄ mecū. Ipe
ri in tuo ē corde: in tuo sit utero.
Adiplant mentē: adipleb⁹ ven
Bruno tre. Hoc ait ⁊ totū legationis ple
mentū. Dei n. vbū ut sponsi
sup̄ roem vnionē efficiens tūc
ipe germinas ide q̄ gīminat⁹
totā naturā humanā sibi p̄
formauit. Vltimū vo ponit⁹
tūc p̄fectissimū ⁊ splendiosum.

Benedicta tu ī mulieribus. Vna ex
p̄ceteris mulieribus. Vel ec⁹ bñdi
cūtur ī te mulies sicut marcs
in filio: ⁊ magis uterq⁹ ī utroq⁹
Velut n. p vnū ⁊ vna fem̄az et
marē petim simul ac tristicia:
sic ⁊ nūc p vnā ⁊ vnū bñdictio
remouata ⁊ ⁊ letica ⁊ ad singlos
ē p̄fusa. Disce at vgine vere
Ambr. cundia: q̄ pauebat. Q̄ā sēq⁹?
Que cū audisset turbata est in
sermone ei⁹. Trepidare vginū
ē: ⁊ ad omēs ingress⁹ viri pauet:
omēs vnī affat⁹ verebat. Disce
vgo vbor⁹ vitare lasciuia: ma
ria ec⁹ salutacōez angeli vere
bat⁹. Cū at assueta foret his
Bruno visionib⁹ ⁊ euāgelista nō vi
sioni: ⁊ relatib⁹ turbacōez attri
buit dicēs. Turbata ē in sermo
ne eius. Attende at vginis et
pudica ⁊ prudentē ⁊ aiaz sūt
ac vocē. Audita letica dictu
gratulant⁹ ⁊ nec⁹ manifeste
obstitit p̄ credulitatē: nec sta
tī parit ex leuitate. euc leuita
tē euitans: simul ⁊ duricia ⁊ a
thame. Vñ sc⁹. Et cogitabat
qlis cet ista salutatio. nō accep
cio⁹: nā adhuc ignorabat⁹ imen
sitatē mysteri⁹: si salutacio. Nu
q̄ libidinosa ut a viro ad vgine⁹:
an diuina dū dei facet mentiōez
d. Dñs tecū. Benedictois ec⁹ noua Ambr.
formula mirabat⁹: q̄ nusq̄ est
aīt ypta. solu marie hec seruabat⁹

Si ei sciuisset maria ad aliu que
pia simile fem esse simone utpo
te q hebat legis sciam: nuq ea
qi pegrina tal' salutacio extitis
set. Ma ig salutacoe insolita.
vgine turbata viderat: qi fami
liari nota vocans ex noie ne ti
me debeat iubet. Vn dr. Et ait ei
angel' Ne timeas maria. Qn di
Non accessi decepturus imo decep
tionis absolucoez depme. No ve
ni pdaturus inuiolabile tua vgi
nitate: s cditoris puritat' & custo
dis ctubina reserare. Non su s'
pentis minister: s pimenti spe
te legat' Sponsaliu tractator:
no insidiaz molitor. Hic g neq
q distrahentibz ipsa csidacoibz
veram pmisit: ne diiudicaret
infidus mister negocij. Qr aute
apd dm meret gram: no lz q
timeat. Vn se' Inuenisti n. graz
apd dm. Qualit at illa quisqz
repiet: n humilitate mediante.
Humilibz n. deus dat graz. Inue
n. graz vgo cora deo: qz splecore
pudicicie ppa exornas aiaz gra
tu se deo habitaculu ppauit: nec
solu celibatu inuiolabile csuauit:
s et imaculata csciaz custodiuit.
Inuenerut at plcs gram. an ea
& ideo subdit qd ppriu est dicens. Ecce
ccipies in utero. Qd dicit ecce. ex
lentate & pnciam denotat. isinu
ans cu eius vbo celebrata ee ccep
tione. Dicit at ccipies in utero:
ut demostret dnm ab ipo utero

vginali & de nra substacia car
ne suscipe. Venit n. dinu vbu
emundatur nam humana & ptu
& nre gnationis pmordia. Et
ideo sine pcto & humano semine
p singula sicut nos i carne sus
cipit: & noue mensiu spacio ge
stat in utero. Sz qm ctigit spe
ciali diuinu ccipi spm & spz pa
re salutare scdm pphaz: ideo
addit & paries filiu. Non at oes
sut sic maria: ut du de spusco
cciperit: vbu pariat. Sut ut
q abortiuu excludat vbu anqz
pariat: sut q in utero xpz heant
s nodu formauerit. Aliu at exp
tacio ptus mulieribz timore in
cutiat: sedat timoris metu dul
cis ptus relacio cu subdit. Et vo
cabis no eius ihm. Saluatoris
ei aduentus e cuilibet timoris
ppulsio. Dicit at tu vocab. no
pr: q patre n. caret qntu ad infe
riore gnacione: sic & mre respcu
supne. Hoc at no de nouo fuit
vbo ipositu ntitati cgruens car
nis: scdm illd pphicu. Vocabit
ti nome nouu qd os dni noia
uit. Vez qz hoc nome coe est si
cu successore moysi: ideo inu
ens angel' q no erit scdm illi'
silitudine subiungit. Hic erit magn'
n' Dictu est qdem et de iohe
qz erit magnus. Sz ille qi homo
magnus: hic qi deus magnus
Late n. fundit dei virtus: late
celestis sbstacie magnitudo por

rgitur. Non loco claudit non opinione ꝓhendit: nō estima tione rcludit: nō etate variat. Vide g̃ magnitudinē saluatoris quo in toto orbe diffusa sit. Vt tendē celos q̃ celestia repleuerit: dīde cōsitacōe ad abyssos z vi de eū illuc dīdisse. Si h̄ videris parū intueberis ope ꝓpletū: h̄ erit magn⁹. Neq; vo carnis assūptio derogat celsitudini: imo potius humanitas humilitas sublimat. Vñ sc. Et filiū altissimi vocabit. Non utiq; tu ī pōnes vocabulū: ſ ipe vocabit. A q̃ nisi a ꝓsubstāciali genitore. Nullī ei filiū nouit nisi pr̄. Vñ ipe dicit. Hic e filius meus dilect⁹. Ab eterno siquidem e ejus nūt ad nrāz doctrinā nomē ei⁹ patuerit. Et io aut vocab⁹: non fiet vel ignabit. Nā z añ scla fuerit ꝓsubstāciale pr̄. Nūc g̃ xpies: hum⁹ mr̄ efficacius: hunc vginal cella rcludet cui⁹ celeste spaciū capax nō extitit. Ceteroq; enorme q̃busdā vid̄ dei habi tare corp⁹. Nōne sol radiis corp⁹ sensibile quotidiē mittit: nō lesit in ꝓpria puritate? Multo g̃ magis ipse sol eter uterq; vernalis mūdissimi corp⁹ assūmens. nō tm̄ ꝓtamina tion e: imo ei⁹ ipa z mirā fecun dit⁹ oñdit. Et ut vginē redde ret mēorem ꝓphetie sbdit. Et dabit illi dns d̄s sedem dauid patris eius: ut noscat liqdo qm̄ q̃ nascitur est ab ea ipe z xp̄us que illi ꝓmissū est ex dauid semē nascitur. Non tm̄ ex ioseph e edi tu corp⁹ xp̄i mundissi. Sed in ea vna linea ꝓgnacois ꝓfluxerat ioseph z virgo: ex q̃ forma humanita tis vnigenit⁹ sūpsit. Non aūt in materiali sede dauid sedet dns. tm̄ sceptro iudaico regno ad herodem: ſ sedē appellauit d̄s in q̃ resedit dns idissolubile regnū. Vñ sequit. Et regnabit in domo iacob etnū Dicat aūt ad pris domū iacob eos q̃ de nūo ordine ortos credidit illū Vt n. paul⁹ dicit no omēs q̃ ex israel hi sunt israelite: ſ q̃ sūt filij promis sionis ꝓputant in semine. Vel domū iacob totā etnam dicat. vel q̃ de bona radice nata: vel ea o leaster cū merito fidei ī bonā e inserta oliuā. Nulli aūt z̄ etnū regnare: ni dei solius. Quo fit ut z̄ ꝓpt̄ incarnōne dicat dauid sedem accepe: tm̄ idem ipe inq̃ntū deus. rex eternus agnoscit. Sequit. Et regni eius nō erit finis. Non solū inq̃ntū deus e: ſ ee in eo q̃ homo. Et in pnti quidem hz regnū multor̄. finaliter vero vniuersor̄ ea ei oīa sbiciens. Omittat g̃ ne storius dicē hoiem tm̄ ex vgine natū: a hūc a vbo dei nō in vni tate ꝓsone esse receptū. Angel⁹ n. q̃ eundē ipz hec ꝓmisit dō quē fili ū altissimi vocari ꝓnūciat: in duab⁹ naturis vnam xp̄i ꝓsonā demōstrat. Non aūt ido futurū ꝓphe vbis angel⁹ utitur: ſ q̃ sedm ea

dem ꝑsonā homo cū deo idē filij
nomen sortitur. Nec maria nec no
crede angelo debuit: neq; tā teme
usurpare diuina. ꝓ dē. Dixit aūt
maria ad angelū. Quō fiet istud.
Tempatoꝛ ē ista īrrisio. q; vba
sacdotis. Uer aūt quō fiet istud
ille rndit. vñ hoc sciam. Negat
ille se crede. & q; fidei adhuc aliū
quē auctoꝛē: ista se facē ꝓfitetur
nec dubitat cē faciendū ꝙ quō si
at inq̄t. Legerat maria. cōceꝑe
et in utero & pret filiū: ideo credidit
futuꝝ: & quō fieret aīi nō legerat
Non. n. ꝙ admodū fieret. vel ꝓphe
tauto fuerat reuelatū. Tantū cī
mysteriū nō fuit hoīs & angelo ac
cipiendū. Attēde cē mūde vginis
uocē. Cui ānūciat angel. ipa vo
vginitatī īmittit: pstantioꝛē īcoꝛ
ruptibilitatē angelica visione di
udicans. Unde dt. Cū viꝝ non
cognoscō. Ignicio mūtuatīe dicat.
Dicut n. ignicio mūs ꝛditoꝛus sa
pientia. ac magnaluū suoꝝ notia
a nec nō mandatoꝝ custodia: & q̄
fit apd eū apprīatio & copula nup
tialio ut hic accipit. Uer g male
vba: indicatū st coꝛ q̄ tractabat ī
mētis archano. Nā si cū copula
re ioseph desponsari uoluisset
cur ānūtione ducta ē dū sibi
narrat acceptio. cū tūc ipsa
pistola rei ad tpe mīe effici iuxta
legē nam. Nec q̄ oblatū coꝛpꝰ
deo. q̄ q̄dam ex sacris īuola
bile reseruari decebat. ideo dicat
q̄m viꝝ nō cognosco. Cui dicet

Et si sūs angel. tū q̄ viꝝ nō
cognoscā ex ipossibilib; cernit.
Qualit ignit mīe eo carne ꝛnā
ri: Ioseph q̄dem sponsū non
agnouit. Ex ꝛsidera q̄lit vginē
solut dubiū angel. ac expla
nat intemeratū omnibū & ꝛef
fabile ptū. Segtur ei. Et tūs
angel. dixit ei. Spūs scūs sup
ueniet in te. Cui dicat q̄m
q̄: alis ordinē talem: ubi nāz
trāscendit & superat q̄ tractāt.
Dicis quō fiet istud: q̄m viꝝ
nō agnosco. Imo eo pō ꝛrā
cet: q̄ es ānuncie excepta. Nā si
viꝝ excepta fuisses: nō digna
censeretur hoc mysterio: nō
q̄: ꝓphanū sit ānuncū: & q̄
vginitas potioꝛ. Decebat enī
eōdem oīm dñi & in nūtate
nobā ꝓcipare: & ab ea dis
crepare. Q̄ n. ex utero nasceꝛ
habuit cōe nobū: q̄at absq;
ꝛubitu nasceꝛ. plus a nobis
obtinuit. Cui btm coꝛpꝰ illud
q̄d ob eruberante mūdicia vgi
nis manu ut vidꝛ domū aīe
ad scip; allegit. In singul ei
reteris vir unq; aīa sincera
sīm spē ꝛpetrabit prīam: & nūc
caro receptaculū effecit spūs
Tabulas n mīe nature quas
culpa ꝛfregerat: denuo ueruꝰ
legislatoꝛ de tria nūa sibi dola
uit absq; ꝛubitu: dīuitat suē
coꝛpꝰ susceptibile creans q̄d
dīnꝰ dignitꝰ sculpsit sīm spē sup,

Cris. venies vgine. Insup & virtus altissimi obūbrabit ti. Altissi regs virtus xpi z: q p aductum spūs scī formatr in vgine. Q obū brationis n. vocabulū incarnā di dei utriusq natā significat. Umbra ei: a lūe formatr & cor pore Dns at p diuinitatē lumē. Nulla q lumē incorporeū i eius erit utero corporā du: rete ei diat. Virtus altissimi obūbrabit ti: .i. corp & i te hūa nitatis accipiet i corpeū lumē diuinitatis. Hoc ei marie dicit xpi mentis refrigerū celitus datū. Non ergo viri q3 xps ab femine s spūs scī q3 impleris ope rapies. Ibi pie in te nō erit estus ubi ūbrā fuerit spūssc Vel dt. obūbrabit ti: q3 sicut corpis ūbra parentū carac ter exformat: ita i dicta dei tatis filij ex vtute gnandi pa tebūt. Hic n. i nobis q3 da vi uifica vtus in matia corpa li exspirat q3 homo formatr: sic i vgine altissimi vtus p vniuficatē spm puer corpi vniuficā materiā carnis ex vtrinco corpe ad formandū nouū hoiez assūpsit. Dñi sc. Ideoq & q3 nascet ex te scm. Confitem n. q3 natē hūane assūptū ex maria corp verissimū extitit. & ide sedm nām corpi nostri. Dolor naz nra nra nunq3 ei oēs ab ada dñdens

Bas. Dñ & paul dt. Qm misit ds filiū suū natū nō p mulierē: s ex mulie. Nā h3 q3 dno p mulierē tñ sitiuā potenā idicare na turalitatis sinaz. Q3 at dr ex mulie manifestat cōdne nature gentis respa pentis. Ad distinctionē at nre sātatis dr singu laris sanctus nascē asseritur. Nos q3pe & si sc effciam: nō tñ nascam: q3 xpa nate corpi tribuit adoptionē astringim. Ille at solus uere scs est: q3 ex unione carnali copule excepti nō z. Q non sicut hēticus desipit. alt i humanitate alt in diuinitate est. ut prius ho excepti atq3 editus. & post p meritū ut ds acceptit: s nun ante angelo adueniente spū. mox vbi in utero mox nat utero vbi cum dn se. Vocabit filiū dei. Tu at attende q3lit vgini angelus tota trinitatē ediderit: dū spm scm inuocat vtute & altissi. Trinitas n. indiuisibil z. Qa vo pe dens dnm supabat vgnis me te. ad humiliora declinauit sno ne p sensibilia xpi suades. Unde dt. Et ecce elyzabet cognata tua. Audite gabriel industiā. Non memorauit ea sare vel rebecce vel rachelis q3 antiqora erāt exempla. s immēsa fem inuitat. ut eius mentē cōsolet: & ob h3 & etatis memorauit ei dt. Et xpa accepit filiū in senectute sua. Et dein natē septē ei. Et hic mensis e sextus illi q3 vocat sterilis. Non ei

a principio accepto elyzabet statum
annicauit: sexto vi mensis spa
cio ut tumor ventis pellebat argu
mentis. Sz quet aliquis: q̄lit ad
dō ipē refert. Siq̄dē manna de ca
ligine emanauit aaron. cui ag
nata angel⁹ elyzabet assensit.
Sz li nutu supno regit ut regui
gen⁹ sacdotali stirpe negeretur:
ut xp̄s q̄ rex ē z sacdos ab utroq;
sedm carnē nasceret. Leg⁹ z in exo.
q̄m aaron p̄m⁹ sedm legē sac
dos duxit ex tribu inde regē ely
zabet filiā aminadab. Et attēdat
sacratissima spē annunciacōnis
dñi z hanc zacharie regē statuit
elyzabet vocari: reducēs nos ad
illā elyzabet quā duxerat aaron.
Hec g̃ ne ego se posse diffi
dat. accepit exēplū sterilit⁹ ant⁹ pa
riturē. ut discat oīa deo possibili
a ce q̄ nate ordine videnti ce re
na. Vñ sc̄. Nā nō erit impossibile
apud dm omne vbū. Ipe nāz cui
sit natē dñs exta p̄ cui velut q̄
exta pagut z disponut vite mortisq;
loca gubnans. Quisq̄s at dt. si dī
potens dō ē. faciat ut ea q̄ fra st
fra non fuerit: nō p̄cipit se ducē
ut ea q̄ vera sūt corpso q̄ vera st
falsa sint. Potest ei fieē q̄ aliq̄
nō sit qd erat. velut cū aliquē
q̄ cepit cē na scendo faciat nō ce
morīdo. Nō at dicat ut id qd nā
non ē faciat nō ce. Dq̄ n. p̄tū
ē. nā non ē: si de xp̄o aliq̄ fiem p̄
adh̄ est de q̄ fiat. Et si ē. quō ptē
ritū z. Non q̄ ē qd ve duximus
fuisse: s ideo vez ē illd fuisse. q̄
ī mā sua vez est: nō m ea re
q̄ iam nō est. Hāc at suāz dō
fulsā face nō p̄t. Omipotentē
at dm nō ita dicim⁹: ac si eū
ee non posse credam⁹. Ille pla
ne opī ve solꝰ dr q̄ ve est: ceta
a q̄ solo ē q̄q̄ aliquo modo ē.
Vide at humilitatē vgīnis: vide
deuotiōez. Sequit n. Dix⁹ aut
maria. Ecce ancilla dñi. Anal
la se dt q̄ mē eligit: nec repen
tina exaltā p̄missione ē. Ni
tē n. humilemq; putaret humilita
tē ceta debuit ipsa p̄ferre. Sil⁹
ceta ancillā se dicēdo. nillam
sibi p̄rogatiuā tante grē ven
dicauit: q̄n faceret q̄d uideret
vñi se. Fiat mi sedm vbū tuū.
Habes obsequiū: vide votū.
Ecce ancilla dñi apparuit offici
ē: fiat mi sedm vbū tuū. Acceptꝰ
ē et voti. Alius q̄ aliud q̄dā
i p̄ntis simone vgīnis extollet
apicibz: hic q̄dē abstinētia hic
obedientie p̄mptitudiez. alius
q̄ nō allecta tā splendidis z
arduis p magnū archāgelū
p̄missis pollicit. alius q̄ nō ex
cessit modū in dādo insistacias
s cēlit cauit z leue leuitatē
z zacharie obediaz: mi at hūi
litatis gr̄a ditas nō minus cō
spicit admirāda. Ineffabile

nāq̄ sacmentū ꝛcepto scō ptu
īuolabili. scdm veritatē utiusq̄
nat̄ cadē ẏgo ācilla dn̄ fuit
ꝛ mr̄: q̄ aī deo pzē ꝛ spū sancto
vnit ꝛ rḡnat in scla Amē.
Nota. Feria vi. D̄. Lucam
Surgens maria: abiit
in montana aī festinacōe. Et ꝛc.

Gabel omd̄ V. Euse
angel⁹ aī abscōdita
nūciauit: ut fides assumeretur
ex̄plo: fēē sterl ꝛceptū virgini
nūciat. Vbi ꝛ audiu maria:
nō q̄ī incredula de oraculo. nec
q̄ī incēta de nūcio. nec q̄ī dubitāt
de ex̄plo: ꝛ q̄ī leta p voto. reli
giosa p officio. festina p gādio
in montana pzexit. Quo. n. iā
deo plena. ni ad superiora aī fe
stinacōe anderet. Ilios. n. qui
i utero illi⁹ erat: festinabat ad
hunc in ventre mr̄is iohem po
situ sāctificare. Vñ sc̄. Cū festina
cione. Nescit tarda molimīa
spūsc̄ gra. Discite ẏgines nō
demorari in plateis. nō aliqs
in pblico miscē simones. Vter
ꝛ sc̄ abiit i montana: qz ꝛa
charas in mōtanis habitabat.
Vñ sc̄. In cīitatē iudē: ꝛ intra
uit domū zacharie. Discite vos
sc̄ mulies quā pgnatib; de
beatis exhibē ẏgnatio. Nam
q̄ aī sola in itimis pene
tralib; vsabat: nō a publico
vagitatio pudor. nō a studio as
pitus motū: nō ab officio p
luritas itineris retardauit. Disci
te ec ẏgines humilitatē mare. Re
nit ppinq̄ ad parentā: iunior ad
seniorē. Nec solū venit: ꝛ poz
salutauit. Vñ sc̄. Et salutauit
elyzabet. Decet n. ut q̄nto castior
ẏgo. tanto humilior sit: noueritq̄
de sit seniorib; Sit mīra humili
tatis: in q̄ est pfessio castitatis
Est ec causa pietat: qz superior ve
nit ad inferiorē: ut inferior ad
iuuet. Maria ad elyzabet: xp̄s
ad iohem. Vel aliter. Celabat q̄
supdicta sc̄ in se ẏgo. nec cuiq̄ hoz
pandit. Non n. credebat ab alijs
posse fidē adhiberi mirand⁹ rela
tib; imo magq putabat se pati
iuuenia si dicēt q̄ī volens scelus
ypocrisi palliaut. Ad sola aī refugit
elyzabet. Sic n. assueuerat: ꝛ ypter
ignaciē ꝛ ypc̄ certā h⁹ ignoraciē
Lito aī euentu marie ꝛ pnūcie dn̄i
ec brīficia declarāt. Vñ sc̄. Et
factū ē ut audiuit salutacōem marie
elyzabet: exultauit infans in
utero eius. Vide distinctionē:
singulozūq̄ libroz ypetates. Vocē
poz elyzabet audiuit: ꝛ iohes poz
ꝛam sensit. Illa natē ordine pri
or audiuit: iste ex̄ltauit tē mīste
rij. Illa marie: iste dn̄i sensit ad
ventū. Pheta n. pente acutius
videt. ꝛ audit salutatiq̄ ypheta: nā
si q̄n verbū nō poterat saltat in
utero: qd̄ matri exultat ꝛ gādio.
Os vnq̄ nouit tripudiū nūtiare

Aubs.
Prolog.
Aubs.
Theo.
Aubs. sedulitatē
Aubs.
Christ.
Aubs.
Pheta

antiquis. Insinuant gra: q̄ natu re ignota erubescāt. Reclusus uentre mulier agnouit dñm: ac regē oriturū uentis tegmine non obstante mulier uisionem inspexit non palpebris ꝫ spū. Non aut̄ antra repleuerat spū: donec assisteret q̄ xpm gebat in utero. Cū aut̄ ꝫ spū erat plena: exsultabat in pnte. Vñ sequit. Et repleta est spū scō elyzabet. Non aut̄ dubiū est. q̄n q̄ tūc repleta est spū scō: quin filiū sit repleta. Illa aut̄ q̄ se occultauerat q̄ desperat filiū: iactare se cepit q̄ generabat ypliam. Et q̄ erubescebat an̄: nūc benedicit Vñ sequit. Et exclamauit voce magna ꝫ dixit. Benedicta tu in mulieribus. Magna voce clamauit ubi dū sensit aduentū: q̄ religiosiū credidit ptū. Dicat aut̄ benedicta tu in mulieribus: nulla est unq̄ tantę fuit gre pticeps aut esse potuit. Vnus est diuinus geminus parens est unica. Inde aut̄ uox ab elyzabet q̄ a gabriele benedicat ꝫ scō ꝫ angelo ꝫ hoībz uiāda mōstrat. Ipse Nā uero alie scē mulieres fuerūt: q̄ tū genuerūt filios petō inquinatos sbiecit. Et benedictus fructus uentris tui. Vl aliter itelligit. Dixerat bene dicta tu in mulieribus deum q̄ me rogarunt aliq̄ quam: sbiecit. Et benedictus fructus uentris tui. sic dr ipse. Benedictus q̄ uenit in nō dñi: de deo nob illuxit. Sicut in sac scriptura. ꝫ p q̄ recipe. Fructum aut̄ uentris dei genitricis dixit: q̄ nequit ex uiro ꝫ ex sola maria processit. Nā q̄ semen suscepit a patribz: fructus ex xpo. Solus q̄ hic fructus benedictus: q̄ ꝫ absq; uiro et absq; peto pduxit. Iste e fructus q̄ dauid promittit: de fructu uentris tui ponā sup sedē tuā. In q̄ pte emergit cuticis radix quia: dum fructus uentris xpi assent. Omnes in. fructus ꝫ ciusde nature cū planta. Vñ ꝫ uginē reluctatur cuisde fuisse nature cū sede adā q̄ tollit petā mundi. Et q̄ fantastica opione de carne xpi ofingut: in uero dei genitrice pnu erubescāt. Nā xpi fructus ex xpa substancia pcedit arboris. Ubi sui ex dicētes: q̄si p aq̄ductū xpm cōfusse p uginē: Adiutant ex dictis elyzabet quā replenit spūscō: xpm fructum huius uentris. Sequit. Vñ h̄ m̄: ut ueniat mr dñi mei ad me. Non q̄ ignorans dt. Scit n. ee sacerdotē gram ꝫ operatione: ut mr dñi. mrem ypheta adpferret sui pignoris saluatrē: ꝫ q̄ nō huiusmodi merita ꝫ dine gre munus h̄ee agnoscat: ita dicit vñ hoc mi. Hoc ē q̄ iustitia: q̄bz fruēs p quibz meritis. Iuenit aut̄ h̄ dicens cū filio: nā ꝫ iohes indignū se sentiebat aduentu xpi ad xpm. Natū aut̄ dñi nuncupat adhuc uginē exire. porcupans euentū ex deo ypheta Diuina aut̄ pmissio dixerat mariā ad elyzabet: ut iohis

testimoniū ab utero puenuret ad
dñm. Et tūc n. iohem dñs ipplare
statuit. Dñs sc̄. Ecce n. ut facta est
vox salutationis tue in auribus
meis: exultauit infans in utero meo. Ang. ad Zach.
Hec aūt ut dicēt sic euāgelista p
locut⁹ ē repleta ē spūsc̄o: ql paul
dubio reuelāte ignouit quid
illa exultacio significasset. Infā
tis n. alij⁹ venisse mirū: cui ipe
precursor et demōstrator erat futur⁹.
Potuit q̄ ee ista significatio re
tante a maioribz agnoscende:
nō a puulo ignote. Non n. dix
exultauit in fide infans in utero
meo: s exultauit in gaudio. Unde
aūt gaultacōis nō solū puulorū
s ee pecoz: nō utiq̄ de alio q̄
de vī religione vī q̄cūq̄ rōna
bili agnitione venerite. Et hec
insitata et noua exultatio q̄ in
utero et ad eius aduentū q̄ omi
saluatorē fuerat futura. Ideo
hec exultacio et tēp⁹ mirū dñi redi
ta resalutacōis sicut solent mura
alia fieri facta ē diuin⁹ in ifāte
nō humanit⁹ ab infante. Cuiqua
ee si usus adeo in illo puero ē aut
lacte⁹ usus roīs et voluntatis: ut mr
viscera mīna iā posse agnosce
rede sentire: cui hec in miracu
lo hūdū dine potētie: nō ad
humāe tralyendū exēplar nate. Origs.
Veneāt aūt mr dñi visura mira
culosū exceptū que retulerat a
gel⁹ ut p hoc sequat credulitas
potior ad vginē. Et ad hāc fidē
fm sīmo elyzabet dicēt. Et bta
q̄ credidisti: quōm ptficient ea q̄ dicta
sūt tibi a dño. Vides mīme dubitasse Ambr.
semaīā s credidisse: et nō firmā
fidei obsecutā. Nec mirū si dñs re Beda.
deptur⁹ mūdū operatione sua in
chroauit a mr: ut p quā salus
oībz pararet: eadē psona firmā
salutis hauriret exemplo. Et Ambr.
vos bti q̄ audistis et credidistis:
Quecūq̄ ei credidit aīa: et cepit
et cnāt dei vbū et opa ei⁹ agnouit.
Omīs aūt aīa q̄ vbū dei mente Beda.
cepit: vtutū statū celsa ascensu
gressu ascendit amoris: q̄tem⁹
citatē iudicij et ofōnis et laudis
arcē penetrauit et usq̄ ad pfectū fidei
spei et charitatis q̄si tribz in ea
mensibz valeat ingredi. Simul Ego
et de pīto et de pīti et de sūto per
ypūm spūm tacta ē: que et ea pro
missionibz angeli credidisse cog
nouit: et mirū nouans q⁹ redepto
re hūani gnis in utero portari
tellent: eam cū oīa ypficiendi p
diceret q̄ ee de futuro sequetur
asserit. Sic g petīt a mulieribz Ambr.
capit: uta et bona a mulieribz ichoa
ant. Vñ nō otiosū vid. q⁹ et an
iohem elyzabet ypheciat: et ma
ria aīe dñi gnatione. Sequit aūt
ut mirer q̄ psona medioc⁹ eo ppe
cia plenior. Ego n. intuitione sub Basi.
limi ac speculacōe pfunda imen
sitatē explanē mysteriū q̄ pfū
dus gradiens magnificat deū.
Vñ d. Et ait mea magnificat aīa m. d.

Greg. Qui dicit. Mirabilia q̄ d̄s p̄mittit aut i meo corpe exhibuit: si aīa mea in fiducioſa apud dm̄ nō erit. Intuenti aūt mi: & voluntatē ſuā affirre. Nā q̄ntū ad plo deuotā mētis: tm̄ tenore gliſiant in me Greg. mirabilia operatē. Si aūt dn̄s n̄r augmentū uel detrimentū recipe pt̄: q̄ p̄ē q̄ maria loquit magt aīa mea dn̄z. Oz si q̄ſidēm dn̄z ſaluatorē ymaginē & inuiſibil' dei & aīaz ſuā ad eius ymaginē ut ſit ymago ymaginis tuē uidelicet q̄m in ea cor & q̄ ſolēt ymagines pingere q̄n magnificauero aīaz meā opere cogitatione ſimonē tuū ymago dei grandis efficit. Et ipē dn̄s cuius ymago ē in aīa mea magnificat. Prim' aūt ſpūs Baſi. exultauit in deo ſuo ſalutari ſuo. Quia uero ego ſerua tota ſibi hauſerat ſpēm gratiam; merito ſubiungit. Et exultauit ſpūs meus in deo ſalutari meo. Idem aīaz dicat & ſpūs. Inſuetā aūt in ſcripturis exultationis placuit ſi mihi alacre q̄dam & iocoſū aue hītū in his q̄ dicta ſunt. Unde ego exultat mi dn̄o ineffabili corde tripudio. q̄ eiusdē iēsu & ſaluatoris ſpē p̄ginis etiā dignitate letatur cuius carne tpali deitatē ſortitur. Ambr. Magt q̄ aīa marie dn̄z & exultat ſpūs eius in deo: eo q̄ aīa & ſpūs p̄ filioq; deuota. unū dm̄ p q̄ oīa. pio uocatur affectu. Fit aūt in ſingul' aīa marie: ut magnificet dn̄z Fit & in ſingul' ſpūs marie: ut exultet

in dn̄o. Ut ſecūm carne una & mr̄ xpi: ſecūm fide tm̄ oīm fidelium & xpi. Quis n. aīa accipit dei uerbū: ſi tm̄ immaculata & immunis a uitiis ītemerato caſtimonia pudore cuſtodiat. Ille ex deo magnificat. q̄ digne ſequitur xp̄m: & dei xp̄ianus uocat xpi nō minuit dignitatē magnia & celeſtia operando. & tuē ſpūs exultabit: i. ſpiritale dulciſſima exultabit: & pficiet & nō mortificat. Et q̄n uero lux in cor Baſi. ſuū irrepſerit & ad deū dilectionē & ītemerata corpora p illā obſcura & breue ymagine p̄fectus pa pere iuſtor oſcitas abſq; ulla difficultate aſequitur in dn̄o ihū dn̄o. Prius aūt aīa magt dn̄m Aug. ut poſtea exultet in deo. Nam ſi eū antea crediderit exultare nō poſſumus. Cauſa aūt manifeſtat cur Greg. ſe magnificare deū decrat & exultare in illo dicēs. Quia reſpexit humilitatē ancille ſue. Qui dicēt. Ipſe prudit nō ego exp̄cauit: humilibz cū ſtenta: nūc aūt ad ineffabile aſſilui eligor & exaltor de tra ad ſydera. O uera humilitas q̄ dm̄ hoībus peperit uitā mortalibz edidit celos inouauit mūdū purificauit padyſum aperuit & hoīm aīas liberauit. Facta ē marie humilitas ſcala celeſtis: p quā ds dedit ad tras Aug. & aſſump. Ad n. eſt dicē reſpexit: ni ap̄ bauit. Multi n. uident i ſpēm

hoīm hūiles ee: ſ coz hūilitas a
dño non reſpnat. Di.n. veracit
hūiles ēent: deīde ab hoīb non
ſe laudari vellent? nō in tſ mū
do: ſ ī deo ſpē coz exāuret. Deo
q̄d hūile atq; delectū: q̄ dei filiū
geſtabat ī utero. Ez ſi dā q̄n
hūilitas ī ſcpturis vna de vtu
tib; p̄dicat: q̄ a philoſophis
modeſtia dr. Ez ī nos eā poſſu
appellare quodā ēautu: eā ali
q̄s nō z inflatus ſ ipē ſe dejcit.
Cui aī hūilitas reſpicit: rcrte
btā ab oīb; gnōiat. Vñ ſc
Ecce.n. ex tſ btām me dicēt oēs
gnāciones. Di.n. ſcdm ꝓphan
btā ſūt q̄ hūt ſemen m ſyon
z grēmos in ihlm. q̄ntū debet
ee p̄ceptū dine ac ſacſce vgis
marie: q̄ ſcdm carnē vbi genu
tr ē efferta. Non aī btām ſe
appellāt iam verata gl'ia. Vñ
ē ſcdus ī ipa ſuphie: q̄ ſe anul
la dñi nūcupauit. Ez ſacro
tactu ſpū: q̄ futura ſūt p̄ſciunt.
Decebat.n. ut ſic p ſibilā p̄mi
primi mors ī mūdū intraūt:
ita p hūilitatē marie vite itro
itus daret. Et ideo dr. omnes
gnaciones: nō ſolū elyzabeth:
ſ ē omēs credentiū nationes.
Oſtendit aī ſe nō p ſuā vtutē
btām p̄dicandā: ſ eam allig
nat d. Mā fecit mi magna
q̄ potens ē. Nec ti magna fe
cit: Credo ut creatā crederes re
atorē. famula dñi gnāret: ut
p te mūdū dō illūiaret z redimēt.
z p te ad vitā reuocaret. Quo vo
magna: ni ep manēs illibata ze
pio ſuipiens nutu dei natuā.
Digna reputata ſui viro: nō quo
eūq; genitrix effica: ſ vnigēti ſal
uatorē. Reſpicit aī tſ ad ſuū ſar
minis ubi dēm z mār aīa mi d.
Sola.n. aīa illa cui dñs magna
facē dignat: dignus ei p̄mus
magnificatur pī. Dr aī. q̄ potes
ē: ut ſi q̄s diffidat ī repōnis
negoc. dū vgo manēs acepit: re
torq̄at miraculū ad potentiam
opantis. Nec q̄ vnigenit; acces
ſit ad feā; ex tſ inānat: q̄ ſcīs
nō eius. Scīs vo dr nomē dei
nō q̄ in ſillabis q̄ndā ſignifi
catiuā vtutē ptineat: ſ q̄ quo
libet dei ſpeculacō ſcā dinoſcat
z ſincera. Singulariter.n. pōe
ac dine tūſcendit oēs creatas
z ab vnuſis q̄ ſcīt lege ſeḡat:
qd' greca locutione melius itelli.
ī qua tſ vbū agyon q̄ ex tun
tiā ē ſignificat. Aliis aī
ſe dons ad gnalia dei mdiaa
ūtens: tot; humanū gnis ſtatū
deſcbit ſubdens. Et mia eius
a pgenie ī pgenies ti. eī. Vñ d.
Non ſolū michi fecit magna
q̄ potens ē: ſ ī oīm gente
q̄ timet dm acept; ē illi. Mia
.n. dei nō ni vna gnacō ſ in
ſcptuis extendr a gnacōe in
gnacionē. Et mia eius qua
tſ in gnacione gnacionum

ego accipio. ac ipē corpi aīato
diuīgit. nām tractans. salute.
solus ītuitu pietat. Misereat
aī non ēqlitaq; ⁊ hys ās tior
eius apparuit in qualibet natione.
Vñ dr. Timētibz eī: q̄ sz pmā
ducta ad fidē ⁊ pmās meritū.
Nā q̄ obstinati sī: incredulitat
vicio clauserūt si tamā pietat.
Theo. Vel p hī mūlt q̄ timētes mīaz
ascēdūtur in ḡnatione ista. ī pmi
sclo ⁊ futa. ī sclo futuro: in tpo
sclo centuplū accipiētes. ī illo vo
Rād milto maiora. Humani vo gnis
statū describens. q̄ superbi q̄ hmi
les meant: ondit d. fecit potentiā
ī brachio suo. ī ipo dei filio. Sic
.n. tuū brachiū ⁊ quo opaīs: sic
brachiū dei dīm est eī vbū p q̄d
Vulgt opatus ē mūdū. Timētibz aī se
fecit potentiā in brachio suo: q̄a
licet infimus ad dīm accesseris:
si timueris eū pmissā veritatem
Theo. assequēris. In bchio suo sz aus filio
ītamate potentiā fecit: q̄ natā
deducta ē virgine pciente ⁊ deo hmā
Greg nato. Vl dr fecit p factet potentiā:
nō ut dudū p moysen ⁊ egyptios
nr̄ p angelū pcta q̄ milia milia
rebellū pstrauit assīor: ner q̄s
alio mediante. sz in ipo brachio tu
phū docuit. ītelligibiles hostes
superando. Dispersit superbos. cor
sui. sz q̄libet mente elatā non
parentē eius adūctui. q̄ etiam
aperit ⁊ vicios ondit superbas co
Aug gitationes eor. Magis aī ipe deo
nū hostilia caterua ītelligēda
sūt hic. Hos .n. semētes in tm
dissipauit aducēs dīs ⁊ ape
ditos ab eis obedīe sue restī
tuit. Et ec hoc de iudeis ītelli Theo.
gi: q̄s in oēm dispersit regiōes sic
nūc dispersi sī. Qui aī dixit fecit Beda.
pōz in brachio suo. ⁊ q̄s pmi
serat. ⁊ mīa ei⁹ a pgenie ī pgenies
hns vsicul p singula ītimatiōn
ē ānectendū: q̄ sz p omes sclī
gnationes ⁊ pme superbi. ⁊ hmi
les exaltāt pia mistaq; dine po
tētie dispēsatiōe non cessāt. Vñ
dr. Deposuit potētes de sede. ⁊
exl. hmiles. Magna sapiebant Aug. Ambl.
dēones. ⁊ pls gentiliū sapietes
phisci ⁊ scribe: hos tm deposuit:
exercitq; humiliantes se sb potēti
manu dei. dans illi vtute calcā
di spentas ⁊ scorpiones omnēq;
ptātē inimici. Tirann ⁊ q̄z inde
ptāte superbi: sz pstrauit hos in
credulitas. Ir gentibz aī ignobiles ⁊ humiles p fidē ad apicē
ascendere. Deitatis .n. tbunal Greg
nr̄ intellectē ēe agnoscit: sz nr̄q
vtutes post tm̄ sgressionē incu
buerūt pcordys pthoplasti tpz
ī ipo solio. Ob hoc g venit dīs
spūs immūdos eicit a sedibz voluta
tū. ⁊ pstratos a demonijs exal
tauit eoz ascias pgans. ⁊ eoz Aug
mentē statuēs ypriā sedem. Tra. pl.
vo humana pspitas pcipue in
hoīnibz potentatuū ⁊ in abūdā
cia diuiciaz ⁊ sisse vide: post

dilectionē potentiū ⁊ exaltacōes
hūiliū: de diuitū ērumnacōe
⁊ pauper repletōe mētionē fa
at d. Esur. ipletꝫ bo: ⁊ dites di
mittes. Disponit ꝯdē nob⁹ pns
ỹbū eaā quo ad sensibilia edo
cens rez mūdanaz inctitudi
nē. Caduca siqdē sūt hꝰ: sicut
vnda q̄ ab ipetu ventoz hinc
inde diffūdit. Intellectuali aūt
sumēdo essimebat gen⁹ hūanū
captis iudeis: hoc nāq; dita
uerāt legis traditio ⁊ scōz dog
mata ꝓphaz. Nā vō nō hui
lit heserūt ỹbo hūanato dissi
sūt ītes nūl defentes nō fidē
nō sciam ⁊ spe bonoz ꝓuam sꝫ
⁊ a tirena uhilm ⁊ a vita fuitā
exclusi. Quos vō de gentibꝫ fa
mes ⁊ sitis ītuerat: cū hesissēt
dnō repleti sꝫ spitalibꝫ bonis
Q' eaā etna toto studio q̄ esu
rientes desiderant. satiabunt cū
xp̄o appuerit in glia ⁊ q̄ nūc
gemūt gaudent in fine tocius
btitudinis ītes dittentur.
Post q̄nalē itaq; dīne pietatis
⁊ iustitie dnēoracōes ad singu
laz nouē ītarnacōis dispesa
tionē ꝓtinet ỹba d. Suscep' isꝛl
puez suū q̄ medicꝫ egz. visibi
lis nr̄ hoīes stuōs: ut facēt isꝛl
videntē deū puez suū obedi
entē sz ⁊ hūlē. Nā q̄ tenuit
hūiliari: nō p̄t saluari. Isꝛl
aūt dt non materialē quem
sola nobilitabat appellacio:
sz spitalem q̄ no' fidei retinet
hīs oculos tendētes ad dīna vi
dendū p fidē. Qt eaā ad isꝛl car
nalē ꝯoꝛ adaptari: cū ex eo ifi
niti arderūt. Hoc aūt sciat re
cordatꝰ nūe sue. Hoc n ipleuit
qd abrahā ꝓmisit dicēs. qm ī
sēē tuo bnēdicent omes gentes
huiꝰ q̄ ꝓmissionis dei grā ex
tendat dicebat. Sic' locut ⁊ ad p.n.
ad ab. prem nr̄ ⁊ sēi ei⁹ in scla.
Nā ⁊ abrahe dictū: Statuā
pactū meū int me ⁊ te ⁊ int
semē tuū post te ī gnacōibꝫ suis
fedē spūtno: ut sim dꝰ tu ⁊ sēi ꝰ
tuus post te. Semē aūt dicit nō tū Beda.
carne ꝓgenitꝰ ⁊ fidei ei⁹ vestigia
sectꝰ: quibꝫ aduentꝰ saluatois
in scla ꝓmissꝰ ē q̄ ipa ꝓmissio Glo.
hēditatis nūllo fine claudet. et
usq in finē scli credētes nō deuīt
⁊ btitudinis q̄lit aut phemus.
Sc' aūt. Mansit aūt maria cū il
la q̄ mensibꝫ tribꝫ. Tamdiu Ambr.
mansit maria: q̄diu elyzabet
pcepti tpē ipleret. In sexto enī Hier.
mense exceptionis p̄cursoris vēit
angel⁹ ad mariā: q̄ mansit aūt
elyzabet mensibꝫ tribꝫ ⁊ sic ex
mensis ipleretur. Non aūt sola Ambr.
faīliaritas ē causa q̄ tūdiu mā
sit: sz ex tanti nati pfectio. Nā si
primo ingressu tanꝫ pfectꝰ extitit
ut ad saluticorem matre ēxcitaret
infans ī utero ⁊ repletur spūsco
mī infans: q̄ntū putamus
usu tanti tpis sce marie addi
disse p̄cium. Bene g' inducit
⁊ exhibuisse officiū ⁊ mysteriū

num̄ custodisse Maria n. casta q̄ spitalis vbi desidenū scipit: nec ē ut alta celestis gr̄atus iuga sb̄ eat. z q̄ tū mensiū ibi demorata. q̄usq; fidei spei z chr̄itat̄ luce radicē p̄severare nō desistat. Cui vo elyzabet pitura erat: vgo recessit. vñ sc̄. Et reūsa ē in domū suā sz gr̄ē mūtitudinē q̄ ad ptū co gregari debat. Inconueniens aūt erat: in talibz vginē ce p̄tem. Nos n. z vginibz cedere quocūs pregnans parit. Vt aūt gr̄iā ap plicuit dom̄o alio q̄dem nllatenꝰ abyt: ibi vo manebat. ulterius donec adesset ptus hor̄ā agnouit. ibiq; ioseph dubitās ab āgelo edocet ipsā a spū sc̄o scepisse: q̄ cū deo p̄re z filio vi' z vgt i scla Amē.

Anno Sexto Imperij tyberij cesaris. Anno. xv. ipij tyberij cesaris. pauūte ponc̄o pylato iudeā: tetracha aūt galylee herode: philippo aūt fr̄e eius tetrarcha ituree z traconitid regionis: z lysania abilene tetrarcha. sb̄ p̄incipib; sacdotū āna z caiphā. fuit z vbū dñi sup̄ iohem zacharie filiū in deserto. Et r̄.

Eodem

Redemptoris p̄aursor. q̄ tpe vbū p̄dicationis accepit mēdato reipublice p̄nape z iudee regibz designat̄ cū dr: ano xv. ipij tyberij cesaris. Cū n. illū predicare verebat q̄ ex iudea quosd̄ z miltos ex cēlebz redepturꝰ erat: p regē gentiū z p̄incipes iudeoz predicatiōis ei' typa designant.

Cū aūt gentilium colligenda erat: i romana rep̄blica vn' p̄fuisse describ cū dr. ipij tyberij cesaris. Mortuo n. augusto monarcha. a q̄ romani p̄nape nomē augusti adepti sūt: tyberij post illū ad cura monarchie succedens q̄tūdecimū ānū suscepti p̄cipatꝰ agebat. Et in gphico q̄dē simone solis iudeis p̄dicato solū iudeoz regnū describit: visio nis ysaie in diebz ozie ioathā achaz regū iuda. at i euāgelio q̄d erat p̄dicandū vniuso mū do. dominū describ tyberij cesaris q̄ to caus orb̄ dñs videbat. Nec si solū hij q̄ sūt de gētib; cēnt saluādi: satis erat solij tyberij facē mentione. Ex q̄a optebat z iudeos crede: ob hoc ei ā iudeoz regna seu tetrarchie describit ei sbdit. Anna te poncio pylato iudeā: tetrarcha aūt galylee herode philippo aūt fr̄e eius tetrarcha ituree z traconitidis regionis: z lysania abilene tetrarcha. Cū a. n. iudea erat p̄nulpa p̄fidie dispgenda i iudee regno p̄ pte z ptem plīmi p̄incipabant: sedm illd. Omne regnū in seipz diuisū desolabit. Pylatꝰ q̄de xij ano tyberij cesaris i iudeā missꝰ p̄uratione gentis sue cepit: atq; ibi p̄ x. annos ānos usq; adipz pene fine tyberij p̄duraut. Herodes aūt z philippꝰ z lysanias filij sūt he

rodis illi⁹ sub q̄ dn̄s nat⁹ est:
unt quos q ipe herodes archela⁹
fr̄ eor x ānis ignauit. q a iu
deis apd augustū crimnatus
apd vienā exilio perijt. Regnū
aūt iudee q min⁹ validū fiet:
idē augustꝰ p tetrarchias diui
dere curauit. Et q: iohes illū
pdicauit q simul rex z sacdos
eristet: lucas euāgelista pdica
tionis ei⁹ tpa nō solū p regnū
sz et̄ p sacdotiū designauit al
subdit. Sub pncipib⁹ sacdotū
ānā z caypha. Ambo q̄dē mā
pcente pdicacōe iohis. ānas z
cayphas pncipes fuē sacdotū.
Ez ānas illū ānū. cayphas vo
cū q̄ cruce dn̄s ascendit āmi
strabat: tribz aliis i medio pon
tificatu pfunctis. Vez hꝯ max
ime q ad dn̄i passionē pt̄inet:
ab euāgelista omēorant. Lega
libz nāq tūc pceptis vi z ābia
one cessantibz nulli pōtificatꝰ
honor vite vl gnis merito red
debat: sz rōna ptāte sūma sac
doq pstabat. Iosephꝰ n. refert
q tyberi⁹ grātꝰ ānā a sacdocio
detubato: ysmahelē pontificē
assignauit filiū baphi. Ez ānā
hūc nō mūlto post abijciens: ele
azaz ananie pōtific filiū sb⁹o
gauit. Post ānū vero z hūc ar
cet officio: z symoni audā caphi
filio pontificatꝰ tradidit mūsū
Quo nō āplius ipe q̄ vni⁹ āni
spacio pfunct⁹: iosephū aū et
nomē cayphas sint acceptū suc
cessorē. Q hoc omīe tpe q dn̄s nr
venisse describitur ntra q̄dā spacia coartat. Congregatur aūt eccl̄ām dei filiꝰ: añ opat̄ in simulo. Et nō bñ dr̄ fm z vbū dn̄i sup iohem zacharie filiū: ut demū ret q: eccl̄a nō ab hore cepit sz a vbo. Bene aūt lucas xpēdio usus est: ut iohem bpham declarata dicēs fm est sup ei vbū dei. alia non addēs. Nullꝰ n. eget iudicio siu: q vbo dei abūdat. Vnū itaq; dicēs: omīa declarauit. At vo mathis z marcus vestitu z cinctu z cibo bphe tā declarare voluer̄. Verbū aūt dei huc mandatū et dr: q: nō a se venit zacharie filiꝰ sz deo ipm mo uēte. Q totū aūt tpe ptitū usq ad sui ostensionē occultꝰ fuit z desto Et hoc ē qd sbdit in desto: ut nulla suspicio in astrue hoibus ep grā affinitatis ad xpm vl ad sacionis a teneris ānis talia de ipso testaret. Dn̄s ipe testificans dicebat. Ego nescieba illā. Simil ec qui i spū z vtute helye hanc vitā ingressꝰ z amotus a cōsacie hūa na cōuisibiliū speculatione vacans ne hmōi fallacias ~~fallacias~~ q p sensꝰ ingerūt. assuet⁹ q̄dā vi sione ac errore inferret q bonī viri discretionē et ō ad tantā dignaz grāz elevat⁹ z apcem ut plusq̄ bpheta si grā infudet: q: mūdꝰ z caps cunctis libz natal' passionis desiderū suū a pna pro usq ad finē dier̄ aspectibz obtulit. Desertū er̄ est ipa eccl̄a

qz plures filii dest'. magr̃ q̃ ei⁹
q̃ hz viz. frem z q' vbū dñi frem ut
q̃ erat añ dsta: frem nob tenā
q̃mant. frem at vbū. vor secutā
z. Verbū. n. pri⁹ intz opat: sequtur
voris officiū. Vñ sc̃. Et venit i
omnē regionē iordanis. Jorda
nis idē est q̃ diudens. Descendit
. n. de fluuiis: aq̃ salubres. Nec at
loca decebat ambulare baptisbā
ñ iordanē cū diadematha: ut si q̃
penitē stigent ptinūs occurret flu
entis hūilitas ad recipiendum
pri⁹ baptismū. Ebdit. n. p̃dica
nis baptismū pri⁹ ī remissiōē
pecc̃oz. Dctis legentibz liquet:
qz ioh̃es baptismū pri⁹ nō so
lū p̃dicauit verū etiā q̃busdā
dedit: ñ baptismū suū in rem
sionē pecc̃oz dare nō potuit. Cū
. n. nondū oblata esset hostia. nec
dñdus spūscus: q̃ erat fieda
remissio: Quid ē ergo q̃ lucas
dicit. remissionē pecc̃oz. Erat
siquidē in dei ignis: nr culpas
p̃nas p̃sumebant. Ñrī q̃ hī eat
cā maloz: ut pecc̃a agnoscent
ad redēptorē q̃endū. venit ioh̃es
hortans illos p̃nāz age: ut p
p̃nāz effectu meliores atz ītuti
ad sequēdā venā satagant.
Ipse ergo cū dixisset. q̃ venit pre
dicans baptismū pri⁹. addit
ī remissionē pecc̃oz. Ñrī dicēt. Jo
circo suadebat ill' penitē: ut sb
seq̃tem venā facili⁹ ipetrarēt
ardentes in xp̃m. Nā ni p̃nia
ducent. neq̃q̃ exposcent gra
m baptisma illd nulla aliam
hz cām: ñ q̃ p̃paratiuū erat ad
fidē xp̃i. Vel ioh̃es de p̃dicās bap
tismū pri⁹ in remissionē pecc̃oz
q̃m baptisma q̃d pecc̃a solueret q
dare nō poterat p̃dicabat: ut
sic incarnatū vbū pri⁹ p̃aurre
tur vbo p̃dicationis. ita ad bap
tismū pri⁹ q̃ pecc̃a solueret p̃aur
ret suo baptismate q̃ pecc̃a solu
nō pōt. Et ideo plerūq̃ sc̃o ioh̃i
typū legis ap̃onit: eo q̃ lex pec
denūciare potuit: donare non
potuit. Et ut aliq̃ten de baptis
matu dīna disseram: baptiz
zauit moyses ī in aq̃ nubi et
mari: sī at figuraliter agebat. bap
tizauit q̃ ioh̃es nō utriq̃ ritu
uideor. non. n. solū in aq̃ sed ī
in remissionē. nō tri oīno spūalis
nez. n. addit in spū baptizat
ihs ī in spū: z hic ē p̃fīo. Ēst q̃
q̃tū baptisma qd' fit p miriū
z sanctuariū. quo ē xp̃s xp̃c est
baptizat⁹. qd' certis ē viabilius
nimis: catenus q̃tenus iterat: sta
q̃ nō fedat. Est z q̃tū ex la
cbymis laboriosius tri. iuxta
qd' q̃dā singul' noctibz suū ri
gant cubile z stratū in lachymis.
Sc̃. Hic scptū z in libro ysaie
p̃phe. Vox clamātis in deserto-
Bene vox dr̃ ioh̃es vbi p̃nūcij
q̃ vox p̃cedit inferior. vbū seq̃t
qd' p̃cellit. q̃ delecte ac destituere
mūde. solacia redēptionis āmitti
at Quid at damnant: aput

cū dr. Parate viā dñi: rectas fa
cite semitas eī. Omīs n. q̄ fidē
rām z bona opa pduat: q̄d
aliud q̄z veniens dño ad corda
audientiū viā parat: Et trāb
do semitas facit: dū mūdas i
aīo cogitationes p sm̄onē bo
ne pdicationis formar. Vel in
corde nō via pparanda ē dño.
Magnū n. ē cor hois z spaciosū:
si tñ fuerit mūdū: nez i corpis
q̄situte q̄z in vbrie sensiuū mg
nitudinē eius itelligē: q̄ tanta
sciam capiat virtutis. Preparā
q̄ in tuo corde viā dño p ausa
tionē bonā z egregijs vl pfectis
opib; dige semitā vite: ut in
te sm̄o dei absq̄ offensa pabu
let. Et q̄ semita ista via quā
predecessores calcauerūt z qui po
res hoīes cōsuperūt: cā iteruto
dige iubet sm̄o ill' q̄ a predecū
zelo necesserūt. Clamare aute
pate viā dño nō rex erat: sz p
cursoris officiū. Et iō cui voca
uerat vocē: ait vbi erat pcursor.
Sz q̄i q̄s rīdet z dicet: qualit
via ppabim⁹ dño. vl q̄liter se
mitas eius rectas faciem⁹? cū
plana sint ipedimēta honestā
vitā volentib; ducē: Ad hī ppha
ta sm̄o rīdet. Sūt n. vie q̄dā
z semite neq̄q̄z ad eundū abiles:
adeo ut alicubi ad tumulos
z rupta tollant: alicubi declues
sint. Et ad hoc removendū
dr. Omnis vall' implebit: z oīs
mons z coll' humiliabitur.

Quedā ē vias ineq̄lit' dispo
site sūt: z dū nūc sursū erigut
nūc vsq̄ ad deorsū valde sūt
ad eundū difficiles: z quātū
ad hoc subdit. Et erūt prauia
i directa: z aspa in vias pla
nas. Hoc aūt intelligē actū ē
p nī saluatoris potentiā. Qñ
dā n. euāgelice āusationis z vi
te iter erat ad eundū difficile:
et eo q̄ z mentes singulor
mūdane voluptates oppssebāt.
Vt aūt dō frūs homo petrū dā
naut i carne: explanata sūt
oīa z reddita sūt ad eundū fa
cilia. vt n' coll' n' vall' pfice volē
tib; obuiet. Cū n. venit ihūs
z spūm suū misit: oīs vall' reple
ta z opib; bonis z fructib; spūs sci..
Quos si habueris: nō solū vall'
ē desistes: sz ē mons dei ē inac
pies. Vel q̄etam in vtutib; quer
sacer; significat p q̄alles: sz
illos ps. Valles abūdabūt fru⁹
Elatos aūt z superbos notē mons
denūciat: quos xp̄s humiliauit.
Colles aūt desperatos appellat:
nō solū ob superbiā metis sue: sz
xp̄i desperationis sterilitate. Coll'
n. nullos fructus pduxit. Vl itelli
gas q̄m moter z colles q̄ sunt
adiutorie ptātes p reductū xp̄i
pstrati sūt. Hic aūt colles respū
montiū magnitudine differt
i aliis sūt idē. sic z adiute ptātes
xpō posito quidē omnes sūt. i manu
tate tñ offensionū secernūtur.

Vel vall' ꝑpleta ex̄sent mōs at
& coll' humiliat⁹ deresc̄at? qz in
fide xp̄i & gentilitas plenitudi⁹
gr̄ē accepit: & iudea p honore
ꝑfidie hoc vnde timebat ꝓdidit.
Humiles n. accipiūt: qđ a se corda
superbientiū repellūt. Vel g̃ dē
clarat legis difficultatē. in fidei
facilitatem ꝺ̄ūsam. Ac si dicat.
Non ultra⁹ sudores & dolores
merebit: ꝙ gr̄a & remissio pecc̄or̄
facilē viā parauit ad salutem.
Vel iubet valles ꝑplen. dein. deo
colles & mōtes: volens ostendē
qn̄ ob desm̄ vtutis ordo sit ne
mo. n̄ discrepet ob excessū. Pra
ua aūt dirēa sunt: aī malor̄ cor
da p ꝺ̄ūstrā detorta ad iustae
regulam dignū. Aspera aūt in
vias planas ꝺ̄mutant: aī imi
tes aūt macīde mētes p infusū
supne gr̄ē ad lenitatē mansue
tudinis redūt. Dem̄ hoc sub
sequit causam d. Et videbit oīs
caro salutare dei: ostendens qm̄
usq; ad fines m̄di diffundet cuī
ctis vtus & agnitio: aūt ex more
ferino & obstinata voluntate ad
māsuetudinē & lenitatē humanā
gen̄ ꝺ̄ūtens. Non aūt solū iudeī
& ꝓselyti: ĩmo tota humana natō
salutare dei videbit. i. ꝓnūs. qui
filiū misit ut nr̄m saluatorē
Caro aūt ad ꝓnūs accipit ꝑ toto
hoīe. Vel aliter oīs caro. i. oīs hō
salutare dei videt. xp̄m i hac vi
ta vidē nō potuit. Ihesta ergo

Ioānē ad extremū iudicij die
tendit: qn̄ hūc omnes & electi
& reꝓbi videbūt. q̄ ē bn̄dictus
in scīa Amē. Dō Quarta.
Nil. t. Sedm Iohānē.
Miserūt iudei ab ihēsolimis
sacerdotes & leuitas ad iohānē
ut ī rogarēt eū. Tu qs es. Et cē.
Secundū Lucā Lectō Quīta
legit hoc testimoniū a
iohāne baptista de xp̄o platū
ī capīte ꝓmo illic. hic ē de q̄ dixi
q̄ post me venit aī me ftus est:
& desinēte ibi. xp̄ enarrauit.
Vel aliter. Postq̄ superi⁹ dixit
euāgelista q̄ iohes testabat
de xp̄o aī me ftus &c. nūc sbūi
gīt qn̄ ꝓmissū testiom̄ reddidit
xp̄o iohānes. Vñ dē. Et hoc est
testimoniū iohis. qn̄ miserūt iu
dei ab ihēlimis sacerdotes & leui
tas ad iohem. Iudei q̄dem ab
ihēlimis ut ignati erstēres bap
tiste. de stirpe sacerdotali erstēres
sacerdotes & leuitas destinant
scīscitaturos q̄s aūt iohes: eos
scz q̄ reputati sūt sedm electōem
ab aliis diffre: & ab electo ihēli
mor̄ loco. Iohem itaq; quīt cū
tanta veneratione: erga xp̄m
aūt nīl legit tm̄ huiusmodi a
iudeis. Scz qđ erga iohem iudei
ꝙ iohes erga xp̄m ꝓsequūt: per
ꝓnos discipulos interrogans. tu
es q̄ venturus es an aliū exp̄ctam⁹
Hic aūt fide dignū estimauerūt
& iohem ut ei de seipso dicti

credent. Vñ dr Vt interrogarēt eū.
Aug. Tu qs es? Non aūt mittebāt nisi
mouēnt excellētia auctoritat
Origē. qz ausi ē baptizare. Iohēs aūt
ut vidz discernebat ex qstione
sacerdotū z leuitaz dubitatiōez
ne forte xp̄s ēet baptizās: ap
cuius tm illd̄ pfiteri cauebant
ne temerarij putarent. Et ppt
merito ut opinio eoz fallax de
eo p̄mitt̄ abolet̄ur. ac sb̄inde
veritas ꝓpalaret. qz nō sit xp̄s
aīa oīa manifestat. Vñ sequit̄
Et confessus ē z nō negauit: z confess̄
ē qz non sū ego xp̄s. Hic etiā
ordinē qz tp̄s aduentꝰ xp̄i ꝓphe
tabat ꝙdāmodo iā presens
existens: Scripturis ex sacris scp
turis illi⁹ tp̄s speratū colligen
tibz. Vñ qd theodas nō modi
cā multitudinē qi xp̄s egrecta
z post illū iudas galileus in
diebz professionis. Cui ergo fer
uentius xp̄s expectaret aduentꝰ
iudei tm̄ misit ad iohēm p
hoc qd ē tu qs es. cōuice volētes
si ipe se xp̄m faterēt. Non aūt
ex eo qz dicit. nō sū ego xp̄us
negauit: ex hoc n. ipse confess̄
ē veritatē. Negauit plane
Origē qd nō erat. si nō negauit qd
erat? ut vitatē loquēs eius
mēbz fieret: cui sibi nomē
falsū nō usurpauit. Vel alit.
Aug⁹ Passi erāt iudei ōnda tpiana
passione ad iohēm. Indigē
n. estimabant subici eū xp̄o
ꝓpt̄ multa q iohēs claritatē de
monstrabāt: qz primū erat gen⁹
illustre. principis n. sacerdotis filius
erat: deīn dura educatio z humā
naz despectio. In xp̄o aūt oīa
videbāt ꝛtenu humile. qd ea ex
ꝓbrabant dicētes. nōne hic est
fabri filius: deīn dieta z rusticio
coīb. z vestimenta nil pl⁹ miltis
hīnia. Cū g iohēs oīa nue ad
xp̄m mittebat. volētes magis
iohem hīe mgrm: mittūt ad
eū. ꝙ blandicias eū allicē ad
ostendū se xp̄m ee. Non g qsdā
ꝛemptibiles mittūt. ut ad xp̄m.
nūstros z herodianos: si sacerdotes
z leuitas. et nō ēscaūz: si eos qui
erāt ex ihālimis hoc ē honorabili
oīes. Et ad hī mittūt ut interoga
rēt. tu qs es. nō qi ignorātes: sed
volētes eū inducē ad hī qd dix.
Vñ iohēs ad mentē. z nō ad inte
rogacōem eoz rndit. Et confess̄ est
z nō negauit: z confess̄ z qz nō sū
ego xp̄s. Vide sapiāz euāgeliste.
Tertio qi ee dicit: z vtrūe bap
tiste indicans: z malicia z amē
cia iudeoz. Deuoti n. famuli ē
nō solū non rapē gliam dñi: si
oblatā a nūlis respuē. Turbe n.
ex ignorācia ad hanc venerūt
suspicōnē ut iohem xp̄z estima
rent: hīs vō a malignā mente
ex q interogabant. eū estimātes
ꝓ blandicias attrahē ad hī qd
volebant. Nisi n. excogitasset
hoc: rndēta nō sū ego xp̄s. dixis

sent. Non ꝯ suspicata sunt: nō ꝯ
venient⁹ interrogatum. Sz capti et
manifesti effecti: ad aliud exitū
ruit. Vñ se et interrogauerūt eū.
Luc. Qđ ḡ. Helyas es tu. Nouerūt n.
ex pūssu⁹ erāt helyas xp̄z. Nō ei
alicui ignotū erat nomē xp̄i apud
iudeos: ꝯ nō putabant illū esse
xp̄m: nec tñ putauerūt qđ xp̄s
non es̄ ventur⁹ z cū sparent fut⁹
offenderūt in p̄nte. Sequit. Et dix⁹
nō sū. Ex his vbis ꝗsito nob⁹ vid
de ip̄lera gr̄ia. Iho qppe in loco
inq̄situs a discipul' dñs de hely
aduētu mōdit. Si vultis scire io
hānes ipe es̄ helyas. Req̄sit⁹ aut
iohes dicit. nō sū helyas. Quo ḡ
ꝓphia veritatis ē. si causa veritatis
simonibz reos nō z. Dicet aūt ali
qs q se ignorabat iohes ee helyā
z hoc nimiz utent⁹ q assūpsit ue
rate incorp̄acois roī tñ alia de
nuo induit corpora. Querūt n.
iudei p leuitas ac sacdotes an
ee helyas. qui uerate corpis assūp
tionis vocamentū verā arbitrāt
qī paternū exīs n alienū abar
chanor⁹ suor⁹ tortura. Ob hoc itaq
dicat iohes helyas non sū: nam
nesciat p̄mena vitā ꝓpria. Qualr
aūt vid⁹ rōnabile si tñ ꝓphia spū
illuīatus ē z de deo z vnigenito
tāta narrauit: ignorasse de se
ipso an unq̄ eius alia fuerit in
helya. Sz si obtulit veritas ipsa
requirat. hoc qđē qđ mīt⁹ utriū

sonuit. quo utrarū nō sit inue
nit. Ad zachariā nāq̄ de iohe
angel⁹ dixit. Ipse p̄cedet ante illū
in spū z vtute helie: q⁹ sz sic
helyas sedm dñi aduentū pre
uenuet. ita iohes p̄uenit p̄mū.
Sic ille p̄cursor venturi⁹ iudicis:
ita iste p̄cursor seruat⁹ z redēptor.
Iohes ig in spū helyas erat: i
psona helyas non erat. Qđ aūt
dñs fatet de spū. hoc iohes de
negat de ꝑsona: q⁹ z ipsi⁹ sic
erat ut discipul' dñs spūale
de iohe sentenciā dicat: z iohes
turb carnalibz nō de suo spū
ꝙ de corpe rīdet. Rīdit ḡ leuit⁹ Origē
z sacdotib⁹ nō sū: nec tā ꝓpo
siti ꝙstionis eor. Non n sapi
ebat p̄missa examinatio si
qđ spūs eet in utroq⁹. Sz si ꝙ
iohes eet ipe helyas q assūptꝰ
e nuīr appens sedm qđ a iudeis
exp̄abatur absq⁹ nūtate: p̄mo
cū arbitrans resūpcōez corpis
dicet q in ascēsu e filiū zacha
rie sacdotis in senio natū
sic̄ hūana exp̄atione ignō
rari a sacdotib⁹ z leuit⁹: ipm
natū fuisse manē luca testāte
q⁹ seruus z timor⁹ e oīb⁹ hītatib⁹
circa eos. Sz forsā qm̄ ꝑ sine
helyā expectabāt an xp̄m: q⁹
tropice salutari vident. an
ee tu q p̄nūciaas xp̄m ventur⁹
Et caute rīdit nō sū. Sz z nī

mirabile: sic in saluatore plibz
scientibz et maria nitate aug:
q̄da fallebant putātes eū vl
iohem baptistā vl helyā aut
alioq̄ pphaz: sic et i iohe q̄sdā
ortus eius et zacharia nō late
bat. et quidā dubitabat si forsa
q̄ expectabat helyas appuit in
iohe. Cū vero eū plures in
isr̄l' essent pphe. vnus de q̄
moyses pphauerat pserti expec
batur iuxta illd. pphām vob̄ suſ
citabit dñs de frib̄z vr̄is sic me illi
parebitis: tm̄ sitisfatant non si
foret pphā simpli. ꝫ q̄ cū articlo
in greco ponit. Dñe respōdit pha
es tu. Q̄ singlos. n. pphas nouerat
pplūs israel nemine eoz fore dub̄.
qui moyses pphauerat: q̄ si eius
moyses medius staret inter deū et
hoiēs et accepto testamēto tra
dēt discipul. Hoc aūt illi nomē nō
xpō attribuētib̄z ꝫ arbitrantib̄z
aliū a xpō ipm̄ fore: iohes scien
q̄m et xp̄c ille pphā est. Dñe sbd̄.
Et indidit non. Vel q̄ iohes ma
ior erat q̄ pphā: q̄ pphe longe
pnūciauerūt iohes pnūtiare mā
bat. Sequit. Dixerūt g̃ ei. Dñe es
ut nr̄si dem̄ hys q̄ miserē nob̄.
Q̄ dicas de tepō. Videes hic
vehemēcius insistētes et itrogā
tes: hui aūt cū mansuetudine
eas q̄ no erant ve suspitiones
destruente et ea q̄ vera ponē
tem. Dñe sc̄. Aut Ego vox clāntis
i deserto. Ysaias illo dicit. Iohe

pphia ista ꝓpleta e. Gratus aūt q̄ Greg.
vnigenit filius verbū prius vocat.
Et ipā aūt nrā locutione ostendim.
q̄ prius vox sonat ut verbū possit
audiri. Johes ergo vocē se asseru
it q̄ verbū p̄cedit: et p eius mūste
riū prius verbū ab hoīb̄z auditū.
Inclegant aūt heracleon de iohe Orig.
et pphis residens aut q̄m verbū q̄d
saluatore e vox aūt p iohem intellig.
Solus n. sonus e omnis gradus
pphicus. Cui dicendū q̄ si non
significatiua voce dedit tuba:
nemo se accingeret ad plū. Si q̄
nil aliud q̄ sonus e vox pphica:
quid tibi simittit nos ad illā sal
uatore. scrutamini inquens scpt̄as:
Dicat aūt iohes se e voce no cla
mante in deserto. si clamatis: ergo
sic q̄ sabbat et clābat. si qs sitit ve
niat ad me et bibat. Clamat n.
ut dubitates auditu capiat: et
graue hūites auditū sentiant
imensitate eoz q̄ dicunt. Vel. Theo.
q̄ veritate manifeste annūciat.
Omēs n. q̄ in lege erāt obscure
loq̄bant. Vel in deserto iohes cla Hil.
mat: q̄ q̄ delicte ac destitute
tudes solacia receptoris annūci
at. Opus aūt vocis in deserto cla Origl
mātis e: ut aīa deo destituta
ad rectam fruendā viā dñi re
uocet. nequaq̄ prauitate ꝓpen
tini gressi ꝓsequendo sedm ete
placidem q̄dem sblimatā in ve
ritate absq̄ ꝓmissione meda
cij: et sedm actione post equa

Aug. Et indidit non. Vel q̄ iohes ma
Crys. Q̄ dicas de tepō. Videes hic
Aug. Dñe sc̄. Aut Ego vox clāntis

ſpeculacōem luatū op/ſ trſente
vñ ſc̄. Dīgite vīa dñi: ſic dixit
vſaias ꝓpheta. Via dñi ad cor dan
qt̄ eī ad p̄ceptū vita ꝓparatur. frā
veronīſione verſ⁹ ſacdotes t leui
tas: denuo miſſū z a phiſeis. vñ
dr. Et q̄ miſſi fuerant: erant ex
phariſeis. Quīti n. ex rpō ſmone
nectarari attingit: dico tam̄ hꝫ ee
teſtīonīū. Vide tñ quō iuxta ſac
dotale t leuticā p̄ſonā z eī man
ſuetudine platū illd. tu quis es.
Nichil n. arrogans vl ꝓteruū i
eor q̄ſtione attinet: ſi recta decēna
veros dei nr̄os. Dz phiſei ſcdm
ſuū nomē diuiſi: t ꝑturbatu ex
diſcordia: attumeliosas voces p̄ten
dūt baptiſte. vñ ſc̄. Et dixer eī.
Cur ergo baptiſas. ſi tu nō es xp̄s
nec helias neq; ꝓpha? Non q̄ſi
ſcire volentes: ſ⁹ phibē eī a bap
tiſmo. Deū vero neſcio q̄ pacto
ꝓnu ad baptiſmū iuerūt ad iohēm.
Huiꝰ aūt ſolutio ē: q̄ phiſei non
credētes accreduī ad baptiſma: ſ⁹
ex ꝓpoſito ſi eī tumēnt ꝓlīm. Vel
rp̄ī idem ſacdotes t leuite ex pha
riſeis erant: t q̄ blandicijs eī
non valuer ſupplātare: accuſan
onē ei īmittē tēptabāt: cogētes
eī dicē qđ nō erat. vñ ſc̄. Et ītio
gauer eī z dixer ei. Cur q̄ bap
tizas ſi tu nō es xp̄s nec helias
neq; ꝓpha? Quaſi audacie vide
batur ee baptizare ſi xp̄s nō eet
nec p̄curſor illi nec preco t ꝓpha.
Dz ſcīs q̄ſq; erā eī p̄ſa mēte
reſurtu: a bonitat ſue ſtudio nō
nō mutat. Vñ iohes q̄ ad vba
iuidie. p̄dicamēta rīdit vite.
vñ ſc̄ rīdit eis dicēs. Ego bap
tizo in aq̄. Ad illd. n. qđ ergo bap
tizas qđ aliud aſſire debat t
ni ſpūi baptiſma carnale p̄
tende? Iohes n. nō ſpūi ſed aq̄
baptizat: q̄ peccā ſoluē nō ha
lebat. Baptizator corpa p aq̄
lauat: ſ⁹ tñ aīas p̄ veniam nō
lauat. Cur q̄ baptizat: q̄ peccā
p baptiſmū non relaxat: ni ut
p̄curſionis ſue ordinē ſeruāt
ſc̄s q̄ naſcatur naſcendo p̄uene
rat baptizatur q̄ dñm bapti
zando p̄uenuret. Et q̄ p̄dicādo
ſcīs ē p̄curſor xp̄ī: baptizando
ei p̄curſor eius fiet imitatōe
ſacrameta t q̄ me hꝫ myſteriū
redēptionis nr̄e āūcians:
huīc in medio hoīm z ſtetiſſe ca
ſcire t neſciri. Sequitur n. Medi
aūt vīm ſtetit quē vos neſcitis:
q̄ p̄ carnē dñs appens z viſibil
ertitit corpe z īuiſibil maieſta
te. Hoc aūt dixit: q̄m decies erat
xp̄m omixtū ee ꝓpter ut vnū
multor ſe ubiq; humilē eſſe
doceat. Cui aūt dixit. quē vos neſ
catis. ſciam tñc ignorationem
ctiſſimā dicit: puta q̄s ē t vī.
Humil n. nō videbat t ꝓpter
lucēna tacensa ē. Vel medius
erat phiſeor dñs. ſ⁹ ignorabāt
eī: q̄ rp̄ī ſcripturas ſe ſcire puta
bāt t ingīti ni illū p̄nūciabat
dñs. medius eor erat ſcī t cordiꝫ

cor: si nesciebant cū. eo q̄ scr̄pturas nō intelligebant vel alit. Medius ꝯdem erat inēptū mediator dei existens z hominū xp̄i ih̄s. medius phiseos ertitit. volens illos deo iūgere: ſ̄ ipi nesciebāt eū. Vl' alit' hoc edito. Origē Ego baptizo i aq̄ ad illd. q̄ g̃ baptizas: ad scdm si tu nō es xp̄s p̄cō nūi de p̄cedente xp̄i ſb̄stancia ꝓponit q̄ tāta sit ei virtꝰ q̄ inuisibil' sit' sua deitate aī sit p̄ns cuilibet z totū p orbē diffusꝰ. qđ notat ex illo medius vr̄m stetit. Hic enī p totā orbis machinā effluxit. sic ut q̄ credant p ipm credent. Omia n. p ipm facta sūt. Vñ palā z q̄ i q̄entibꝫ ait ille qđ g̃ baptizas: ipse medius erat. Vl' q̄ dr i medio vr̄m stetit: itelligendū z de nob hoibꝫ. Cū n. simꝰ rōnales. i medio nr̄m existit. ex eo q̄ p̄ncipale ſz cor i medio totꝰ corpis ſitū ē. Ait ergo vbū in medio gerūt nō aūt agnoscūt de illi natiua n̄ de quo fonte manauit. nec q̄d ꝓficiat i eis: hꝫ vbū in medio siu obtinētes ignorāt qđ tri ioh̄es agnouit. Vñ ygbrando dr ad phiseos. quē vos nescitis: ip̄e erp̄cātes phariseī xp̄i aduentū. nl tam arduū de eo ꝛe plabant: solū hoiem sm̄ christi mātes eū ee. Dicit aūt stetit: nā stat p̄ inuariabil' erīs z ipmutabil'. Stat q̄ vbū eius ad saluandū ꝯtinuo: q̄ius causē sus apnat. q̄ius medū hom̄ stet i uisibile. Ne vo putet aliqs aluī ee inuisibile ad omes hoies venientem vl' ad vniuſū orbē ab eo q̄ hūanatꝰ ē z in tia oparuit: ſbdit. q̄ post me venit h̄ est q̄ post me apparituꝰ ē. Non aūt idē denotat h̄ q̄ hoc qđ dicit post: z cū ih̄s nos post se iūitat. Illic n. seq̄ post xp̄z p̄cipit nob. ut eius ꝺagando ve stigia pueniam ad patrē. hic aūt ut pateat qđ sequatur ex ioh̄is dogmatibꝫ. Venit ei ut acti ēdat q̄ eum. ꝓphetati ad q̄ſm vbū per minora. Dicat ergo. Ipse est q̄ p me venit. Ac si dicet. Ne existi metis totū in meo ꝺsiste baptiſmate. Si n. meū baptisma pfm cet: aliꝰ nō veniret post me a liud baptisma daturꝰ. Ex hoc p̄aracio ē illi z trisibit i ymo ut ūbra z ymago. ſ̄ optet eū qui ueritatē ꝯponet venire post me. Si n. hoc cet pfm: neq̄ eē secūdi loci q̄reret. Et ideo ſbdit. Cuius aī me fr̄is ē. hoc ē hōrabilior z clarior. Hic nāq̄ dr. aī me fr̄is z: ac si dicatur. anteposit' ē mi. Post me g̃ venit. q̄ postmodū natꝰ. ante me aūt fr̄is z: q̄ m̄ platꝰ. Ne aūt christꝰ Aug. ꝓbabilē ee excellenciā hāt. Incōparabilitatē n. ondere volens ſbiugit. Cuius ego nō sū dign' ut soluā corrigiā calciamēti. Cū dicit. Intm z aī me: ut ego neq̄ ultimus ministroꝝ vocari dign' sū. Calciamentū n. soluē ultimū ministerij ree ē. Vñ z si dignū se diceret Aug.

tūs corrigiā calciamēti soluere: multū se humiliasse. Vel aliter. Mos apd̄ veteres fuit ut si q̄s cū q̄ sibi aptari accipere uxorē nollet: ille ei calciamentū soluēt: q̄ ad hanc sponsi iure gratulatis veniret. Vnde ait mihi ihoēs xp̄e tui sancte ecclē sponsi se appuit. Recte g̃ iohes se indignū esse ad soluendā corrigiā eius calciamēti denūciat: ac si aperte dicat. Redemptoris vestigia nō denudare valeo. q̄ sponsi nomen mihi imerito nō usurpo. Vnde tñ intelligi valet pt. Ds n. nesciat q̄ calciamēta ex mortuis animalibus fiant. Incarnat⁹ vō dns veniens q̄ calciatus apparuit: q̄m in diuinitate sua mortalia iure corruptionis assumpsit. Corrigia ergo calciamēti: ē ligatura mysterij. Iohes g̃ solue corrigiā calciamēti eius nō valet: q̄ incarnationis mysterium nec xp̄s inuestigare sufficit. Ac si patenter dicat. Quid mirū si michi ille p̄latus ē. quē post me q̄dē natū video: & nūtatis eius mysteriū nō apprehendo. Quidā vō nō recte dicunt hoc sic intelligendū. Non sū ego tanti. ut eā mei dñdat a magnalibus ac carnē q̄ calciamētū susciperet. Et q̄ iohes cū decenti libertate ea q̄ de xp̄o erāt omnibus p̄dicabat: ppter euangelista & loci designat dicens. Hec in bethania trans iordanē ubi erat iohes baptizans. Non in domo nec in angulo xp̄s predicabat: & iordanē transiens in media multitudine p̄mitebat⁹ omnibus qui ab eo baptizabant. Quidā vō exemplariorū certus hūt in bethabora. Bethania n. nō ultra iordanē nec in desto erat: sed ppe ihrlm. Vel duo sūt bethanie: una trans iordanē: altera citra nō longe a ihrlm. ubi lazarus fuit suscitatus. Hoc aut & ppter alia causā designat. Quia n. res nō aliquas narrabat: & aīa p̄mittere tangentes: p̄ntes & videtes testes facit eorū q̄ dicit: admirationē a locis tribuēs. Bethania vero domini obedientie interpretat: p quā imuit⁹ xp̄s p obedientiā fidei omēs ad baptisma debet peruenire. Bethabora vō ppar⁹ dom⁹ ppariones: & ducit eū baptismo pparatus dnō plebē ppriam. Iordanis aut interpretat descensio eorū. Ds aut erat hic fluuius nisi saluator nr̄ p q̄ ingrediente in hūc mundum mundus iuenit. nō fluii descendente descensū & humani generis. Hic segregat donatus a me esse ab his q̄ p ihm donantur sortes: hūc tumulti letificant ciuitatē dei. Hic aut draco latitat i egypciaco fluuio: ita ds in isto. Oz. n. ē in filio. Et q̄ p ficsaīt illuc ut se lauet. obybriū egypti deponūt: ac apti ad p ceptionē hereditatis parant: & nr̄ nō a lepra mundant: & duplicas capaces sūt gr̄e. ac ppti sunt

ad suscepcionē spūs almi in
aluid fluminē nēgq; dndente
spiritu colūba. Transiozdane
vō iohēs baptizat: ut p̄cursoz
venientis nō ignorentes ꝫ peto
res vocant ad pnāz: q̄ cū deo
p̄ē & spū scō vi & rēgnat i scla Al
Mat. Vigilia Natiuitas dnī.
Cū eēt despōsata D' matrim
mr̄ ihu maria ioseph: āinquā
ueniret inuenta ē in utero hīs
de spū scō Et R. Ihōs xpus

Theod. DOcest q̄n. q̄ non de si
plici vgine ꝫ de despōsa
ta scribitur. Primū ut p gnāa
onē ioseph vxoz marie mon
straret: scdō ne lapidarent a
iudeis ut adultera: tcio ut in
egyptū fugiens hīet solacū
manū. Martir ē ignacius
q̄tam addidit cām: ut ptus
inq̄ens eius celaret a dyabolo
dū eū putat nō de vgine ꝫ
Cris. de vroze gnātū. Ideo aut̄ et
desponsata & domi habita:
nā q̄admodū in ea q̄ in do
mo viri script̄ intelliḡ acceptio
nālis: ita i ea q̄ extra domū
script̄ ē suspecta nūcio. Nec
Theod. Hel dū ait q̄ heluidius q̄dā homo
tbulentus accepta matia dispu
tandi blasphemare de dei
matrē cepit: cui pmia ꝓpositio
sunt. Matthēus loquit̄ sic.
Cū eēt desponsata. Ecce inq̄ habes desponsatā. nō immēdatā
ut dicat: & utiq; nō ob aliud
desponsatā ñ q̄m nupturā.
Et desponsata q̄dē fuit ioseph: Origi.
nō tm in nupcia nūcta. Mater
eius inq̄. mr̄ imaculata. mr̄ in
corrupta. mr̄ intacta. Mat' ei.
Cui⁹ eius. Mr̄ dei vnigeniti
dnī regis oīm. plasmatoris et
redēptoris dctoz. Nō.n. vidēb Cirl.
aliqs in scā vgine pter alias
si mr̄ dei nō sit ꝫ xpi vl dnī ut
nestorius dicat. Nichil n. absur
dū ē enā si voluerit qs matrē
vnius sau⁹ qz victoz xpi nomā
te genitricē Sola vō pter illas
sancta vgo & xpi genitr sil et
dei genitr intelligit̄ ac dicit̄.
Venit n. nō puz hoiez sed'm
nos: ꝫ incarnati potius & hoiez
fm̄ ex deo p̄ē vbū Et forsitā
illd aiūs. Dic mi: putasne duā
nitatis mr̄ scā & vgo. Et cō ꝫ
qz dicamus. qz natū est ex ipa dei
substācia dei vbū. & sm̄ pncipi
o typis sp exist̄es genit⁹: i nouis
simis aut̄ typis qm caro fm̄
ē hoc ē vnitum carni. aiam ha
benti rōnalē natū ex dr̄ car
nalit̄ p mulierē Assūpsit aut̄
qdāmodo nūtatā q sed'm nos:
hoc sacramentū Matres eccl
tieno⁹ ministrāt nate coagu
lū paulati carnē pficiendā in
spē hūana: immittat aī aiali spz
deus Et licet sint iste solūmo
do tieno⁹ corpm mres: attm
pientes totū aial & nō ptem pe
perisse dicūt. Tale aī aliquod
ḡestū papinus pi gnatione e

manuel. ¶Natū n. ē ex pūs sub
stantia dei vbū ⁊ qz vo carnē as
sūpsit ꝓpuā cā faciēs: nc̄ūnū
ē ꝟsiteri qz natꝰ ē sēm carnē p
mulierē. ¶Na g⁊ dō vr ē. quō
dubitab⁹ qspuā scam vginē dei
dicē genitricē: ¶nō aūt te dei
scriptꝰ turbet: ptius te nō ꝟsūdat
audire: qñ vginitas q̄q̄ est hu
mani pudoris excusat. ¶ut q̄ h̄
vēridie lesio ⁊ ubi iust deitas cū
amica si sp integritate ꝟsortiū
ubi ē mtpres āgelus fide ꝓmu
bat. dispōsatio castitas. dona
tio vtus inder ꝟsuā. causa dō
scripto integritas. vginitaꝫ ptꝫ
vgo mr̄. ¶Et si de celo ⁊ nō ex ptā
sem corpꝰ xpi sm̄ ē dicem⁹. ut va
lētin⁹: quō intelligēt dei genitr
maria. ¶Nomē aūt mris ondit cū
subdit maria. ¶Interpretat aūt mā
stella maris hebraice: dīa syracē:
qz ⁊ lucē salutis ad̄m mūdo e
didit. ¶Cū aūt desponsata fuerit:
ondit subdens Ioseph. ¶Deoq̄ fabro
lignario maria desponsata erat
qm̄ xp̄c ecce sponsꝰ oīm salutē
hoīm operaturꝰ erat p ligni crucis
¶Nō aūt sequat. angē⁹ ꝟueniret. nō
dicat. angē⁹ duceret⁹ in domū spō
si: etēi iā intꝰ erat. ¶Suetudo n.
multoꝝ⁹ vtenbz erat i domo de
sponsatas hēre: vn ⁊ generi lotꝫ
intꝰ cū ipso erat. ¶Et dī angē⁹
ꝟueniret ad carnis ꝟmixtionē:
ut nō ex ꝓpassione carnis ⁊ sāg
uinis nasceret. q̄ ex deo dona
tus ē ut carnis ⁊ sanguinis sol
uēt passionē. ¶Nupcial' ēt scrip
tꝰ ibi nō fuit: qz i carne peti
fieri nō poterat sn̄ ulla carnis
ꝟupīa. q̄ admīdit ex peto sme q̄
scripi voluit q̄ futurꝰ erat sine
peto: ut hīc ēt dicet omēz q̄ de
ꝟubitu nascat carnē esse peti.
qñq̄dem sola q̄ non mde nata
nō fuit caro peti. ¶Nascit ēt ab
tractū feriā xp̄i: qz fas nō erat
ut vtus p voluptate castitas
p luxuriam p corruptionē icorup
tio nascerꝫ. ¶Nec potat ni nouo
ordine aduētare de celo: q̄ vetꝰ
tū mortꝰ destruē veniebat ipm̄.
Regnū g⁊ tenuit vginitatis:
q̄ regē genuit castitat. ¶Deo ēt
dnō nr̄ vgineū sibi reqsiuit hō
spiciū hītandi: ut nob ondēt
deū in casto corpe debē portari.
Ergo q̄ scripsit lapideas tablas
sn̄ stilo freo: ipe grauidauit
mariā spū scō. ¶Nō de ꝟuēta
ē in utero hīs. ¶Non ab alio i
uenta ē ni a Iohēph: q̄ pene hāc
tia maritali oīa nouerat. ¶Na
sic hystoria nō incredibil' docet
qñ gesta sūt q̄ refert lucas: Io
seph absens erat. ¶Nec n. ꝟuenies
ē putāe pnte Ioseph ītrosse āge
lū ad mariā ⁊ dixisse q̄ dixit:
⁊ mariā rndisse q̄ rndit. ¶Et si re
dam⁹ angelū potuisse intrare
ad eā ⁊ loq̄: plane tñ mariā ꝟse
sn̄ abysse i montana ⁊ mansisse
aūt elyzabet mēsibz tribz possibile
nō fuit pnte Ioseph: qz nec erat
ut absentacōis aī ⁊ mansionis

diutine requirēt causas. Postq̄ ꝫ ut redijt pegre post tot mēses: inuenit eam grauidā manifeste. Nouē aūt dr inuenta ē: qđ de non erroganti dia assistit ꝫ. Ne aut molestus euāgelista intiet quōdo ālic' sit natꝰ ex vgine. breuit' expedijt se dicēs ex spū scō: qī spūs scūs ē. q̄ est hꝰ miraculū opatus. Neq; n. gabel nec mathis āpliꝰ dicē potuerūt. Hoc ḡ qđ dr ex spū scō euāgelista ex pte sua addixit ut eū diceret hīe in utero. ois mala remouēt suspi a mētibꝫ audiētū. Nō aūt sic sceleratissime opiniāt spūm sēm diamꝰ fuisse p semine: ꝫ potencia ac vtute creatoris diamus opatū. Nō n. ex aliquo ē: aut ex sbīa ē. à ex pte eiꝰ ē. Ex sbīa sic filius. qz a pre: ex potestate sic ex deo oīa. quo ꝫ in utero habuit maria ex spū scō. Perfecto aūt isto modo quo natꝰ ē xp̄s de spū scō. insinuat nob̄ grāz dei. q̄ homo nullis p̄cedentibꝫ meritis i xp̄o ex ordine natē sue q̄ ē cepit vbo dei copularet in tā tā psone vnitate. ut ide xp̄s ēet filius dei. Ꝫ cū illa creatura quā vbo cepit ꝫ pepit. q̄nus ad solā psonā filij ptinentē. tota trinitas fecerit. nec n. sepabilia st opa trinitatis. Aut in ea faciendo solꝰ spūssc̄us notat' est. An ꝫ q̄ vnꝰ trū in alīq̄ opē notat' vniuersa opari trinitas intelligitur. Ꝫ inq̄t hieronimus.

Neq; dnō mentiris euāgelista dixisse. priusq̄ ueniret: qz nēo de non prandituro dr aīq̄ prandet. Nā si q̄s dicat aīq̄ i portu prandēm ad affricā nauigaui: nō possē stare sine ia. ni ea i portu prandendi sit q̄q̄. Aut non potius sit intelligendū sic. q̄ an licet sepe ꝫ assq̄am idicet: tn nonnūq̄ ea tn q̄ prius cogitabant' omittit: nec necē sit ut cogitata fiāt: cū ideo aliud iterueniant ne ea q̄ cogitā ſt̄ fiant. Non ḡ sequitur ut postea ueniāt: ꝫ scptum q̄ fm̄ nō sit omissum. Vel hꝰ vbū ducendi. nō ipm̄ nubendi ꝫ xp̄s significat nupciaz: .i. q̄n ea q̄ fuerat sponsa incipit ēe vxor. Est n. sensꝰ. aīq̄ ducerent .i. aīq̄ rite solēnia nupciaz celebrent. Hoc q̄admodū fm̄ sit. qđ hīc p̄termisit lucas exponit post memoratū ascensū iohis ita narrans. In mense aūt sexto missꝰ ē angelus. Et infra Spūssc̄us superueniet in te. Hoc ḡ ꝫ qđ mathis memorauit dicēs. inuenta ē in utero hīs de spū scō: nec utrūq; ꝫ qz lucas exposuit qđ mathes p̄termisit: sic nō ꝫ utrumq; qz mathis deceps tenet qđ lucas p̄tinuit. Sequit n. Joseph aut vir eius cui ēet desponsata ad ea loca ubi scptū ꝫ de magis q̄ p aliā viā reuersi st̄ in regionē suā. Si q̄s aūt velut vnā narrationē ex oībꝫ q̄ de xp̄o nūtiant' diuinitus ab altitudo sine p̄mittuntur:

ordinaux sic pt̄ Xpi gnācio sic
erat. Fuit i diebz herodis. uſſibi
mansit aī maria cū illa qī me
sibz tribz treūsa z in domū suā:
t tūc addendū z qđ hic dr. Et i
uēta z in utero hīs de spū scō.
Lūc aī dixiſſ euāgelista qđ er spū
scō t sine ꝯubitu ueniā z i utēo
hīs ? ne suspām hīes xpī discipz
qī ꝯmendia de suo nigrō fingēte:
īmoduat ioseph p ea q̄ passi est
ad fidē eoꝝ q̄ dicta sī referentem.
Vñ dr. Joseph aī vir ei⁹ cū eet iust⁹
Intelligens n. ioseph marē uter
grauidari turbat: qđ mariā ex
de tēplo dni acepat t nondū ꝯg
nouerāt grauidā seruebat. se
aīz estuabat disputās t dicēs.
Qđ faciā? Qđo aut tacebo? Si q̄
dicero. adulterio nō ꝯsentio: sed
uiaū audelitatis tauro: qđ sedz
morsi suiaz lapidandā eā esse
ꝯgnosco. Si tacuero? malo nō
sentio: t eī adultis poenoēz meā
pono. Dñm q̄ tacē malū z adul
terū pđ⁹ peus ē: dīttam eā a
nuncio. Pulchre aī docuit scūs
matīs qđ facē debat iust⁹ qui
obprobriū ruchis deprehendit: ut i
aduentū ab hoīadio castū ab
adultio pstare se ostēdat. Et ideo
dr. eī eēt iust⁹. Vbiz q̄ in ioseph
iusti grā t psona seruat: ut te
stis ostēdat. Lingua n. iust⁹ loq̄t
iudiciū ueritatis. Ex quo ioseph
aī crimen celet uxoris iustus de
scribit? In lege n. scptū t nō so
lū nob. sī ꝯscios criminis obnox
ios ee pcto. Ex scīendū q̄ iust⁹ ī
ht̄ uitiosū in oīb⁹ dicit. Est enī
iustitia t auaritiā nō habere:
t uniūsal⁹ uirtꝰ. t sic nōe iust⁹
ac maxime utr⁹ scptum. Iust⁹
q̄ ueris t benign⁹ t mitis: uo
luit occulte dimittē eā. q nō
solū traditionē sī ee pene sēdm
legē obnoxia uidebat. sī ioseph
utrūq̄ remisit ex sūp legē uiues.
Dicit n. sol aīquā tadiō mō
strat mūdū clarificat: sic et
xpc aīq̄ nasceret mīta signa
pfecte uīuens apparē fecit. Vel
alit. Si solus noster q̄ aliquis
pcauit īte t illū uis coā oīb⁹
arguē: nō es cōrector sī ꝓditor.
Ioseph tāto flagitio qđ de uxore
fuerat suspicat⁹: magna brigta
te pcpit. Estuabat unāq̄ certa
adulterij suspicio: t tñ q̄ ipe
solus sciebat noluit eā dimul
gare sī occulte dīttē. volens p
desse peccanti. nō punire pcā
tē. Vel hī testīom marie ē: q̄ io
seph sciens illi⁹ castitatē t ad
mirans qđ euenerat. celat si
lētio aui⁹ mystiū nesciebat.
Videbat n. grauidā quā no
uerat castā: t q̄ legerat. egzie
dict⁹ ego qui de nūdie pesse. uī no
uerat maria de tribu iuda origine
t legerat ex ea ee ego nascit. no
dubitabat hāc ꝓphetā in ea
ee ꝓplendā. Ex si suspicione
ea non habebat: quo iust⁹ eēt
ut īmaculatā dīttēret? Ideo
ergo dīttere uolebat: qm̄ magꝭ

Lucas

Augꝰ

Ambꝛ

Lucas

Thēoꝑ

Thēoꝑ

Thēoꝑ de ī. euā.

Remigꝰ

Origꝰ

nū sacmentū in ea cē dēsiderabat
Glo. au appriare se indignū estimabat.
Vel cū vellet eā dittare iustus
erat. cū occulte plus notat
eā ab ifamia defendēs: 7 hī
cū cēt nuptū voluit eā dittare
cū nollet eā traducē in publicū
.i. diffamare. voluit hoc facē
Ambr. occulte Nemo aūt quā nō ac
epit dittit: 7 ideo quā vole
bat dittē fatebat acceptam.
Glo. Vel cū nollet eā traducere in
domū suā ad cohitacōē assi
duā: voluit occulte dittere eā
.i. tpē nuptiaz mutare. Vera
cī virtus ē. cū nec pietas sine
iustitia. nec sine pietate seruatur
iustitia. q sepate ab inuicē di
labunt. Vel iustus erat p fidem
q credebat xpm de vgine nas
cturū: nō voluit se humiliare
Remi. cū tanta gratā. Cūq cogi
tabat ioseph occulte manū
dittē: hoc aūt si fecisset paucis
cent q non magis suspicarent
eā cē mētrice q vginē: ideo
repete ofilium ioseph dimu
tatū 7 ofilio Mi dr. Hec aūt co co
Glo. gitante: i quo notat animus
sapientis: q nil temē vult inpe.
Greg. Notat cē mansuetudo ioseph:
q nilli nituit suā suspitōē
recipere ei q suspectus erat. 7 in se
Aug. cogitabat. Et ioseph ista cogi
tante nō timeat maria dauid
filia. q cū sit dō venia stultis
simo apls: sic maria luxerit
angelo saluatoris. Ecce ei iter
vgines ille pan⁹ phus gabriel
aduexit. Unde sc. Ecce angel⁹ dni
appuit ioseph. Hoc q vbo appa
Glo. ruit significat plus apparuit:
q q vult 7 quo exhibet se vide
Rab. dū. Quo aūt angel ioseph appa
ruit: demōstratur cū dr. i somnis.
.i. quo iacob scalā vidit p vna
ginacoēz q̄rēdā. oculi cord oīsā
Greg. Ideo aūt nō apparuit manifeste io
seph sicut pastoribz q valde fi
delis erat: pastores aūt apta vi
sione edigebant q rudes. Ego
aūt indignus q primo de manu
structa: sicut Zacharias in
digne aūt reprobōz plus mirabi
Glo. li visione. Apparuit aūt angelus
nomē exprimit: genus meos at:
7 tioiem excludit dicēs. Ioseph
fili dd Ioseph ei et nole vocat:
q notū 7 familiare sibi ondit.
Greg. filiū dd ei nolans. voluit ad
ducē in meā promissiōis dei
ad dd: ut de semine ei xpc nas
ceret. Dicēs aūt noli timē mon
strat ei iā timē. ne offenderet
dm q adulteriū hmōi: alias nec
cogitasset ea expelle. Exponit cē
Bernar. ne timeat admonet: q pri amu
mus dū expauit plus paruerit. Ac si
dicat. Hic nō 7 mortis causa 7 vi
te: q q vitā petunt nō meretur
occidi. Dicēs cē ne timeas agni
Greg. tōe se cordis eius onde voluit
ut p hoc futōz bonoz q de xpo
erat dictura faceret fidē. Nō aūt te
Ambr.

moueat ꝙ cā nupcē vocat. Nō
n. vēnitatis exp̄no: ꝫ nupcij tr
shfactio nuptiaꝝ celebrādo de
clātur. Nō tñ z putandū ꝙ ex
eo ꝙ vxor ē appellata. sponsa ē
desierit: cū hanc ē ꝛsuetudinē
scripture nouerimꝰ ꝙ sponsos virꝰ
z sponsas appellet vxores. sic deu
thonomij testimonio apparet: si q̄s
mox inuenerit vginē despondatā
vro in cāpo. z vim facāns dormi
erit cū ea. morietur: q̄ humiliauit
vxorē pr̄i sui. Dt āt. noli timē
accipe ī. mariā retinē: iā n. mēte
dimissa aut Vl noli timē accipe
cū nupciali mētu: z assidua co
habitatiōe. Dt tres āt causas ap
paruit āgel⁹ ioseph: ꝫ dicēs ei.
Primo ne iust⁹ hō ignorās faceret
rē iniustā. q̄ ꝓposito iusto. Deinꝺ
ꝓt rpm̄ hominē mittēs. Nā si dīs
sa fuisset z si nō apd fideles: tñ
apd infideles suspicōē carē nō
poterat. Tertio ut dīligēs ioseph
casti. ꝛcpcōez diligēdi custodiret
se ab illa q̄ parū. Deo tñ nō an
ꝛcpcōez vginis venit ad ioseph
ut n. cogitaret ꝫ q̄ cogitauit: nec
pateret q̄ passa ē: q̄ zacharias
culpā infidelitatis incurrit de ꝛcp
tione nuncij iā longeue: iā dubi
bilioz āt erat res vginē posse cō
cipere q̄ anū. Vdi ideo ecce iam
ioseph angel⁹ venit: ut appeat
ioseph sapiā. z ut ꝫ rpm̄ fieret
ex eoꝝ q̄ dicebant. demōstratio
Dñi n. audit ab angelo q̄ mēs
cogitauerat: ī dubitabile sig
nū erat q̄ a deo mitteret cui
solus ē scire cordis secreta. Primo
ex euāgelistē ī suspicabil fit:
demīans ioseph passū q̄ ip
babile ē vxi pati. Fugit ex oēm
malā suspicionē effugit q ꝫ
q̄ vir q̄ zelotipiā passꝰ ē cam
suscepit: z post ꝛceptōez sua
uit. Deo āt vgo ioseph per q̄
āgelus nūciarat nō dixit: q̄
non estimabat si credi a spōso
q̄ maxime iā in suspicionem
adducto. Vgini āt ann ꝛcpcōez
annūciat angel⁹: ne si pr̄ ꝛcp
differet ī angustia eēt. Optebat
āt ex⁹ turbatoꝝ ē illa matrē
q̄ oīm auditore recepit. Nō solū
āt angel⁹ ab iniqua ꝛmutatione
vginē excusat: ꝫ z sup̄ naturam
ꝛcpisse demōstrat nō solū timorē
auferēs ꝫ z letitiā addens. Qui
spūs scūs in ea natus z: de spū
scō z. Aliud z nasci in ea z aliud
ab ea nasci. Ab ea nasci z pdi
re in luce: nasci ī ea z idem q
ꝛcipi. Vl sēm̄ pscriptā angeli
quā ꝫz ex deo cui futurꝰ q̄ primi
ē natū dr. Sed si de spū scō na
tus ē xp̄s: cur dēm̄ z. sapiā edi
ficauit sibi domū. Nūo ista
femina nē debet intelligi: p̄
mū. n. dom⁹ xp̄i ecca z. quā edi
ficauit si sanguine suo: deinꝺ p̄t
z corp⁹ eius dicta dom⁹ eius. sic dicit
ēplū eius. Semī āt spūs scī. semī
filij dei ē. xp̄s natꝰ z voluntatis
vnitatē. Quē n. p̄ faciat sii
filij. sii spūs scī. trinitas ē q̄ opat.

v q̄q̄ tres fecerūt dei vnū ẽst.
Nūq̄ ꝑ ideo dicturi sum⁹ ꝓ
hoīe xp̄m ee ſpīm ſcm: ut dē pe
ūbū genuerit ſpūs ſcūs hoīem:
Nō ita absurdū ẽ: ut nulle
fideles aures id valeāt ſuſtinere.
Nullo g̈ diam⁹ xp̄m natū de
ſpū ſcō: ſi nō eū genuit ſpūs
ſcūs: An q̄ fecit eū: Inq̄tū
n. hō ẽ fr̄ūs ẽ ſic aut aplūs. fr̄ūs
ex ſemine dē ſm carne. Neq; n.
q̄ mūdū iſtū fecit dē dia eū
fas ẽ filiū dei ā natū de deo: ſ
ſm̄ vī creatū vī ydolū. Hic aūt
eū ꝓfitet⁹ eū natū de ſpū ſcō
⁊ maria vgine: quō nō ſit filiꝰ
ſpūſcī ⁊ ſit filiꝰ marie vginis.
Nō g̈ credendū ẽ. q̄ ſ de aliq̄
re nasat⁹ ẽ: tinuo cuſdē rei filiū
nūcupandū. Vt. n. omittā a
lūt de hoīe nasa filiū. alit ca
pillū. pediculū ⁊ lūbricū quoꝝ
nl ẽ filius: certe hoīes q̄ nasc̄
tur ex aq̄ ⁊ ſpū. nō aq̄ filios
rē q̄ſpiā eos dixit. ſ dei prīs
⁊ mūs eē. Sic g̈ ⁊ de ſpūſcō
natꝰ ẽ xp̄s: ⁊ filiꝰ dei prīs est
nō ſpūſcī. Ma vo ꝓpter quod
angelꝰ ioſeph dixerat. ſupra
hūanā cogitatōem ⁊ legem
natꝰ erat: nō ſolū ex ꝑteritoꝝ
tradicē ꝓfinat q̄ dixerat: ſ
ee ex futuris. dicēs. pariet aut
filiū. Vt. n. nō videret ioſeph
āplius mulio nō ee naturus
ex ꝓpio eſſ ſm̄ ſm̄ cuiꝰ aut
lio: ondit ex q̄bus nō ſit ne
ceſſari⁹ ꝓceptū tm̄ unius est ꝑ

nicationē: ex qua ꝑpa pariet filiū: et
tuc miri ⁊ filio erit nūtarius:
miri ut ab infamia defendat:
filio ut eū nutrat ⁊ cōcipiat:
q̄ cōceptio notat ubi dt: et vo
cab nomē ei⁹ ihm. In circūcisiōe
n. solet dari nomē. Nō aūt dr pariet tī filiū sic ad zachariā.
ecce elizabet vxor tua pariet tī
filiū: q̄ mulier q̄ ex viro rapt
marito suo filiū parit. ex magl
ex illo ẽ q̄ de ꝑpa: hoc aūt ſ nō de
viro ꝓpiat. nō viro filiū ꝑ
pert. ſ sibi tm̄. Vel indeterminate
hoc posuit: ut ondat q̄ eū pepit
ubi tiuz unusquisq̄. Dicit aūt vo
cab nomē eius. ⁊ nō ꝓpones: q̄
ab eterno ꝓpositū est. Hoc aūt ondit
āmutabile ee ptī: q̄ dē e qui
nomē desi ꝑ angelū mittit. nō
nomē q̄ cōcipiēs. ſ q̄ d e infinitoꝝ
bonoꝝ tribuit⁹. Ideo interpretat⁹
illd angelus bona ſbstituens
ſpe: ⁊ ex hoc ad credendū quod
dicebat induxit. Ad talia. n. cre
denda: faciliꝰ accedē ſolet⁹.
Jhs. n. hebreo ſimone saluator dr.
Et thimologia g̈ nois ſignificat
dicens. Ipse. n. ſaluū faciet ꝑ
ſuū a pcīis eoꝝ: ondens eūdem
totiꝰ mūdi saluatorē ⁊ nrē sa
lutis autorē. Saluat q̄dē nō
incredulos. ſ ꝑ fidē suū. hoc ẽ in se
credentes saluat. nō tā a visibi
libz hostibz q̄ potius inuisibilibz:
hoc ẽ a pcīis saluat. nō armis
pugnando. ſ pcīa relaxando.
Veniant g̈ ⁊ audiant q̄ rēq̄rūt

quis ē qui mana genuit. Ipse
n. saluū fuēt pplm suū. nō alte
nus saluū faciet pplm. Unde
a petrō cor. Esse deū q̄ petā do
nat. si xp̄ianus nō audis: crede ī
fidelibz vl' iudeis dictibz: nemo
petā dimittit ni solus deus: q̄ est
bñdictus in scl'a Amen.
Mul. t. In ñtate d' i nocte. Et
Exit edictū a cesare Lucā
augusto: ut describerē vniūs
orbis. Et rc. Omīa leōis Eusē.

Beda. Dasaturus ī carne dn̄i fi
lius. sic de vgine natus
vanitatis sibi dec' osti
dit esse gratissimu: ita pacatis
simo tpe scli parat. q̄ pace q̄e
donat. a pacis sectatores iuuisse
dignat. Nullū aūt potuit esse
magis pacis idiciū. q̄ vna to
tī orbe descriptione celebri: aut
moderatoz augusti tāta ny ā
nis circa xp̄m dn̄m nr̄itatis pa
ce regnauit. ut bellis toto orbe
sopitis ppha p̄sagiū ad lram ve
deat ipleri. Vñ dr. Exit edictū
a cesare augusto: ut describeret
Greci. vniūs orbis. Cui ē nascitur
xp̄s. aū principes iudeoz desecarāt
et ad rōnos principes tributū eat
tpiū ejbz iudei tributa soluebāt:
et sic iplet pphetia p̄dicens nō
deficī ducē de iuda n' principē
femoribz eius. donec veniat q̄
mittendus ē. Jam vo cesare au
gusto ōctauagesimū sedm ānū
ipy pagēte. exit ab eo edictū

Smo b'Aug' pe
ri.

totī orbe describi ad ebuta psol
uenda: qd' cuidā noīe cyrino
cesar amiserat. quē inde et sy
rie p̄sidē statuit. Vñ se. Iher de
scriptio pma facta ē a p̄side syrie
cyrino. Dignat aūt hāc descrip
tionē vel pmā ee eaz q̄ totū or
bē ascripserint: q̄ placeq̄ nā pri
tiaz sepe legīt fuisse descrip
te: vel pmo tūc cepisse: q̄n cy
rinꝰ ī syriā missus est. Dulci
us aūt p̄sidis nomen addidit: ut
seriem tpis designaret. Nā si
ascribi assiribunt tabul' emp
tionis: q̄itomagi redēptionis
oīm debuit tpe ascribi. Cupiēs
aūt dispensatōe pfessio census
ita descripta ē ut in sua q̄sq; pa
triā ire iuberet: secdm qd' seqt'
Et ibant omēs ut pfiterent' si
guli ī ciuitate suam. Ad ideo
fruī z: ut dns alibi receptꝰ alibi
natꝰ insidiātis herodis furore
facilī euadet. Vñ sequit. Ascē
dit z ioseph a galilea de ciuitate
nazareth in iudeā. Dno aūt
digne augustꝰ hoc edictū ce
sint: ut vnigenitꝰ pncipe famu
letur. Nam hoc edictū matre
attrahebat in patriā qua ppha
pdixerāt: scz ī bethleē iude.
Vñ dr ciuitatem dd' q̄ vocat bet
leē. Ideo aū addidit ciuitatem
Greci dd': ut pmissione fruī david
a deo ei fruī ventꝰ eius rex pe
tuus aduenirēt ee apleta an
nūciat. Vñ se. Ito ei ee de domo

z familia dauid. Hoc aũ ꝙ
ioseph erat de ogniatione dauid
ztentꝰ fuit euãgelista ipaz ꝙ
ẏginẽ de ogniacõe dauid ꝓmul
gatur. cũ lex dna ꝓcꝑet diu
gales copulas. ex eadẽ pgenẽ
trahi. Pñ sc̃. Cũ maria despõ
sata sibi vxore ꝑgnãte. Dicat
Hiero. aũ eã fuisse desponsatã. inu
enꝰ ꝙ solꝰ sponsalibꝫ ꝓcedẽ
tibꝫ ẽ ꝑceptio ꝑ secuta. negꝫ n.
er vili femine sca ẏgo ꝓcepit
Greg. Hylarius aũ nascituro dño m
undus describit. ex ille appẽbatꝝ
Ambr. carne q̃ electos suos assciabẽt in
dñitate. z dñi pfessio secularib
ordinib. spitalis ipletur. non t
razu regi dicanda ꝑ celi. Pfes
sio ista fidei census. aiaꝝ est.
Aboluto.n. synagoge ex cẽsu vetusto
noui censꝰ ecclie pabatur. Denigꝫ
ut scias censui non augusti ee
ꝑ xpi. totus orb̃ pfiteri iubetur.
Ihus aũ poterat pfessiões totius
ẏginꝭ. n qui totius orb̃ hẽbat
ꝓprium. Nõ n. augusti. ꝑ dñi est
Beda tra z plenitudo ei⁹. Cẽsa vocabu
lum augusti pfectissime xpleunt:
utputa suos z augẽ desiderans
Theo. z augẽ sufficaes. Iuenies ee eam
ut ꝓ xpm cultꝰ miltoꝝ deoꝝ defi
ceꝛ z vnꝰ dꝰ colatur: vñ vnus
Greg. rex orbi ipasse describ. Diligẽ
tius aũ intuẽti. sacrm qddam
vidi figurari. q in tocius orbis
pfessione describi optuit xpm.
ut cũ omnibꝫ septus sanificaret
omes. z cũ orbe relatꝰ in censu.
rõnẽ sin ꝓferet orbi. Sicut aũ Beda
tunc ipius augusto z ꝓsidente
cyrino ibant singuli i suã ciuita
tẽ ut ꝓfitẽrent censu: sic modo ipe
rante xpo ꝙ doctores ecc̃ie ꝓsides ꝓfi
teri debem⁹ censu iustitie. Hec ẽ Ambr.
gd ꝓma pfessio mentiu. dño cui
omes ꝓfitent. nõ ꝓconis cuocati
one ꝑ vatis: dicẽtis. oes gẽtes
plaudite manibꝫ. Denigꝫ ut sci
as censui ee iustitie. venit ad
eũ ioseph z maria. Ihs ẽ iust⁹ et
ẏgo. ille q̃ ẏbu suaret: ista que
parẽt. Ciuitas aũ mã z patria Beda
ẽ btã. ad quã credentes cotidie v
tutibꝫ ire debem⁹. Cotidie aũ scã
ecclã suã comutata doctorẽ. de ro
ta mũdane ꝛiusationis qd̃ galile
a sonat. citatẽ iuda sc̃z ꝓfonis
z laudis ascendẽs. censui sue de
uotiõis regi etno ꝓsoluit. q̃ in
ꝓplũ btẽ ẏginis marie ꝓcepit
nos ẏgo de spũ. q̃ alij q̃dem de
sponsata. ab alio fecũdat⁹. dñi
ꝓpositꝰ sibi pontifici vísibili cũ
gitur. ꝑ iuisibil spẽ vtute aumu
lat⁹. indicans ipõ noie q̃ iſhan
na loq̃tus ingrũ nil valet: nisi
augmentũ supni nuaminis
ut audiat accipit. Exeunt aũt Amb.
scis lucas z quo z quo tpe et q̃
loco sedm carnẽ xpc natꝰ sit: ex
plicat dicẽs. Factum ẽ aũ cũ essent
ibi: ꝓpleti sũt dies ut parerẽt.
Nõ quidẽ: qꝛ nupta ꝓcepit sed
ẏgo gnauit. Appens n. ut ꝓpe Aug. mis.

nō p omīa legis hūane nature
sbycitur. Nā qꝫ ex mulie nascit
hūanitatem redolet: vginitas vo
q ortu desiuit ondit qꝫ trāsien
det hoīem. Hui9 g iocūda porcio
ortus īmaculat9 ptus facil absꝫ
corruptela: natas n ex luxu ca
piens. n dolorib3 edita. Na nāz
ca q nrē nate morte p culpā in
seruit. dānata ē ut cū doloribus
parēt: optebat pente vite cū gā
dio ptū pficē. Eo at tpe p icorrup
tione vginea ad puam trāsmu
grat mortaliū. q diminui ca
piūt tribre: 7 nocīua imensitas
defice cogitur. Nox. n. pcti fine
pruitatis attigerat: sꝫ de celo ten
dit ad nichilū ppt lucē pnciam
q radiis euāgelic totū lustrauit
Beda orbe. Eo et tpe dignat9 z icar
nari. q mox nat9 censu cesaris
ascribētur: atz ob nrā libatione
ipe sucio sbderet. Vn et nō solū
ppt idicuū regy scematis: sꝫ etiā
ppt nois sacmentū dns i betleē
Ign nascit. Bethleē qppe dom9 panis
iterpretat. Ipse nāz est q ait. Ego
sū panis viu9 q de celo descdi.
Locus g in q dns nascit dom9 pa
nis antea vocabat: qz futurū
erat ut ibi ille p natam carnis
appereret q elcōz mentes intīna
Beda sanctitate reficeret. Sz 7 usꝫ ad desū
matione scli dns in nazareth
cōcipi in bethleē nasci nō desinit:
cū qlibet audientiū vbi flore
suscepto. domū in se etiū panis

efficit. Cotidie ī utero vginali
hoc z ī aīo credentiū p fide sus
cipiti: 7 p baptismū gignitur
Deo. Et pepit filiū suū pimogei
tū. Ex hoc heluidi9 nitit cōpba Theol
re pimogenitū dici nō posse. n
eū q hēat 7 frēs: sic vnigenit9
ille vocat q pentib3 sit sol9 fili9
Nos at ita diffinim9: vnigenit9
ē pimogenit9: nō ois pimogeit9
ē vnigenit9. Primogenitū nō
ēē dicim9 eū que aly sbsequūt.
sꝫ añ que nullꝫ: alioqn si nō
ē pimogenit9 ni is qꝫ sequant
7 frēs. tādiu sacdotib3 pimogei
ta non deberi qndiu 7 aly fue
rīt pcreati. ne forte pti postea
nō seqīte vnigenit9 sit 7 non
pimogenit9. Est et vnigenit9 Beda
i sbna diuitatis: pimogenit9
susceptione hūanitatis. Primo
genit9 in gra: vnigenit9 ī na
tura. Nulla at ibi obstetrix. Theol
nulla muliercularz sollicitudo
intercessit: ipa panis īuoluit ī
fante: ipa mr 7 obstetrix fuit.
Vn se. Et pānis eū īuoluit.
Sz totū mundū vario vestit or Beda
natu. pānis vilib3 īuoluit: ut
nos stolā pmā īmortalitatis
recipe valeam9. Qui que oīa frā
st man9 pedesqꝫ stringūt: ut
nrās man9 ad op9 bonū exer
ceret. pedesqꝫ sint ī viā pacis di
recti. O āmirabile coarctacōez Greg
7 pegnacōez quā sbyt. Qui
ctinet orbē ab īcio captat pe
nuriā: 7 eā in seipo decorat.

Nimiz si voluiss̄ venire potēat
mouendo celū. tonādo trā. emit
tens fulmina: nō aūt sic p̄cessit:
q̄ non p̄d̄ venit s̄ saluare. Ab
ipis p̄mordys. humānā assumsit
supbā venit: atz ideo nō tm̄
homo fit. s̄ ē hō paup. z paup̄
mr̄z elegit q̄ caret tpe. quib;
natū infantē reclinet. Deq̄ ē:
Beda z reclinauit eū in p̄sepio. Duri
p̄sepis āgustia ostendit eū celū
sedes ē: ut nos p celestis regni
gādia dilatet. Q̄ pannis ē an
gelor in p̄sepio reclinat: ut nos
Lucl. q̄ scā aīalia carnis sue frumē
to reficiat. Reppert ē hoēz fm̄
bestialē in aīa. z ideo i p̄sepio
loco pabuli ponit: ut vitā besti
alē mutātes ad ꝛsonā hoi per
ducam scām p̄tingētes nō se
mel s̄ panē celestem vite corp̄s.
Leo Q̄ aūt ad p̄ris dexterā sedet. in
diūsorio loco ejet: ut nob in do
mo p̄ris sui multas māsiones
p̄paret. Vñ sē. Q̄a nō erat ei
locus i diūsorio. Nascat nō in
pentū domo. s̄ i diūsorio z in
via: q̄ p incarnacois mysteriū
via salus est q̄ nos ad patriā ubi
vitate z vita finem addūcet.
Greg. Et ut oñderet q̄ p humanitate
quā assūpserat quasi i alieno
nascebat: nō sedm̄ paternā sed
Ambr. sedm̄ matrem. Ppt̄e ergo infir
mitas. i se potentia. ppt̄e inopia
in se opulēta. Volu s̄ esurire
q̄ cernis: s̄ ap redimeris agnos
ce. Dñe ihū xp̄e tuis

debeo q̄ redempt̄ sū. ē opib; q̄ ar
atis. Nō p̄dess̄ nasci: n̄ ē redimi
pfuiss̄. Videte aūt q̄ admodū di
uina curia fidē astruat. Ange
lus mariā. angel̄ ioseph. āgel̄
pastores edocet: de q̄b; dr. Pasto
res erāt in regione eadē. vigilā
tes z custodientes vigilias noct̄
sup gregē suū. Ioseph q̄dem i so Greg
nus appuit āgelus: pastorib; aūt
visibilit̄ q̄ rudioribus. Non aūt
angel̄ misit ihūaz. nō req̄siuit
scās z plūseos erant ei corupti
z p̄ inūdia cruciabant: s̄ hȳ erāt
sincer. antiq̄ iūsacer; p̄archaz
z mossi coletes. Est aūt semita q̄
dā ad p̄piam p̄ducēs: innocencia.
Beda Nusq̄ aūt in tota veris testamē
ti serie repim̄ āgelos q̄ tā sedu
lo appuer p̄ribz aūt luce appuis
se: s̄ hoc p̄uilegiū trē hui tpi
ē seruatū: q̄ ei ortū z i tēbris
lumen ras corde. Vñ sē. Et clari
tas dei circūfulsit illos. Ex ut̄ Luc.
fundit̄ s̄ consc̄at e celo: tēno
i diūsorio iacet s̄ celesti lūe vi
get. Dez hui pauli frē facti sē Greg
in miraculo. Vñ sē. Et timuer
timore magno. Dz āgelus aī
pauor ingruer fugat ipm: vñ
sequit. Et dr ill' angel̄. Nolite
time. Nō solū sedat timore. s̄ ei
alacritate infudit. Sē ei. Ecce
ei euāgelizo vob gaudiū mag
qd' erit oī ppl̄o: non solū ppl̄o iu
deoz s̄ ei' oñib; Causa aūt gau
dy ostendit: nou z admirabilis
ptus. Nam sē. Qa natus est vob

hodie saluator q̄ xp̄s dñs: quor p̄
·t· saluator ⁊ actionis. z ·t· xp̄s
⁊ passionis: tuū āt ·t· dñs est
maiestatis. xp̄s ee nō natām
figficat: ꝫ vpostasi opositam.
In vpō. n. saluatore vnctionē
fore celebratā fatem ⁊ nō tñ
figuralē sic olī in regib; ex ole
o qī er gr̄a ca. ne; ad p̄fect;
alicuī negoī; ux illd her dr
dñs xp̄s meo ono: q̄ ꝫ ꝫ cet ydo
latra drūs tñ ⁊ xp̄s ult celesti ce
sura totā occuparet babilonē
p̄uīcā. fiut āt vnctī saluator spūs
scō humanus i forma sui: vngens
āt ut dr spūscō credentes i eum.
Nunc āt nūtiat ⁊ xp̄s oīdit cū dr
hodie ⁊ locā cū sbdit in ciuitate da
uid: ⁊ signa cū sbdit ⁊ hoc vob sig
nū. inuenietis infantē pānis inuo
lutū ⁊ positū in p̄sepio. Et ne pa
storib; angelipastore summū
tanq̄ agnū p̄dicant i antro
manifestatū ⁊ cunis. Libris āt
infancia saluatoris ⁊ angelorū
p̄nunc ⁊ euāgelistar; nobis est
traditū testimonijs: ut nris ala
cordib; q̄d p nobis fm̄ sit ifigat.
Et notandū q̄ signū nati sal
uatoris dat nō tyro ereptum
ostro ꝫ pānis squalentib; inolu
tū: nō in ornatis auro strato
nec ꝫ en p̄sepib; mentiendū.
Et si ti pānū fortasse vilescant:
angelī collāda putes admirare.
Si p̄se despicis: erige paulūper
oculos ⁊ nouā in celo stellā p̄te
fulgentē mundo nūtiantē dñi ca
rnē. Si cred̄ vilia: crede mul
tiplicia. Si de his q̄ humilitat̄ st
disputas: q̄ alta st celestia ve
nerare p̄sistere āt q̄d vigilā
tib; pastorib; angel appet cōsp
claritas dei circūfulsit: hoc est q̄
illi p̄ceteris vnde sblimia mēt
q̄ fidelib; gregib; p̄esse solli
te sunt: dūq; xp̄i p̄e sup gre
ge vigilant: diuina sup eos
grā latius chorusc at. Significat
.n. mystice pastores isti gregū
doctores ās ac rectores fidelium
aiaꝝ. Nox cum vigilias eu
stodiebāt sup gregem suū. p̄
cula tēptationū indicat: q̄bꝫ
se suosq; sbiectos custodire nō
desistūt. Et bn̄ nato dño pa
stores sup gregē vigilāt. q̄ natꝰ
ē q̄ dr. ego sū pastor bonꝰ: ꝫ
⁊ xp̄s imminebat q̄ ide pastor
oues suas q̄ dispsē erat: ad
vitā pascua reuocaret. Cetꝝ
si ad secretiorē optet ascendē
tellem: dicā ās dam pastores
fuisse āgelos q̄ res hūanas re
gent. Et cū hoc ās suā custo
diā obseruaret: venisse āgelū
nato dño ⁊ annūciasse pastoīb;
q̄ verꝰ est pastor exortus. Ni
geli. n. aī aduentū saluatoris
pacē potant. Inuis sibi utili
tatis affre. Vix n. alīq̄s vnus
ex singulis gentib; credebat
in deū: nunc āt tpli accedunt
ad fidē ihū. Ne vēo pua vnī

angeli videt autoritas : postq̃
vni sacmenti nouc nuptiaꝝ e
donauit : stati multitudo celestium
agminu affuit dñi dz. Et subi
to fra cu angelo multitudo mi
liciae celest bene choz aduenies
angelo. militie celest wrabz
accipit : q̃ dna illi i pcio q̃
ad debellandas aereas ptates
appuit humilit obsequidat : ipse
ptates casde strias ne mortales
tm tptare valeant quitu volu
fortit armis celestib; pturbat.
Gra vo dz hoib; nascatur : nunc
hoib; pax deo gla canut. Vñ
se laudantiu deu dicentiu :
gla i altissis dz. Vno agelo v
no nucio euangelizante natu in
carne dm. mox multitudo celest
militie i laude creatoris prupt
ut tpo deuotione impendat.
z nos suo ostruat exemplo qcez
aliqs prim sacar exhortacois vbi
sonuerit. vl ipi q pietat se ad
mente reduxerit deo stati laudi
corde ore z ope rdam. Et oli
quide angeli ad puniendu mi
tebant : puto ad sistilitas . ad
annu ad zodomitas . ad gemu
tus malle : nuc econtra canut
i tra gras agentes deo eo q
suu descensu ad hoies as resc
tauit. Simul et laudat. qa
redemptoꝝ nr vocis sue exul
tacionis accomodant : simul
et q: du nos aspicit recipi
suu gaudent nuz ipleri. Op
tant et pacem hoib; cu sub
dut. Et i tra pax hoib; Gra qs
ipsmo prius abiectoq; desper
abant : nascente i carne dño
ia socios venerant. Hoc pax
p xpm sta z reconciliauit enim
nos p se deo z pri culpa hostile
de medio ausens duos pplos in
vnu pacificauit. ac celicolas z t
renos i vnu gregē aposuit. Cibus
at hoib; pace exposcat exponit
dicetes. bone voluntat : eo sz qu
suscipiuit natu xpm. Non n. est
pax ipsis : p pax multa diligētib;
nomē dei. Sz diligēs lex inqat
quo saluator dicat. nō veni pace
mittē sed gla : nunc agelo de ei
nitate cantat. i tra pax hoib;
bone voluntat. Sz si qd pax esse
dr in hoib; bone voluntatis solu
modone. Pax n. qua nō dat dns
sup tra. nō z pax bone voluntat
ptinet. n. iustitia ad bona volu
tate. Aspice at mirandu pcessu.
Angelos ad nos duxit primo : ac
dein duxit hoies ad supna regna
z celu tra : cu tricna diet recipere.
Mystice at videbat agели se op
qd eis creditu fuerat ipleri non
posse absq; eo q ve saluare potuit.
z medicina sua inferiore ee q
hoim cura poscebat : vt sicut si
veniat aliqs q tetat summa in me
dicina nouaa. z illi q prius sana
ri nequerat cnetes ad migā ma
ni putredines cessant vulnera nō
timeāt si laude medici erupāt
z dei q sibi egrotātibusq; tāte sue
hoiem miserit. multitudo agelor

Aductu xpi dñi laudet: q̄ vivit
z regnat in sēcla amen. In du
Nil t. vona S' lucam
Pastores loq̄bant ad invicem.
Transeam⁹ usq̄ bethleē z videa⁹
hoc vbū qd fm̄ z. qd fecit dñs
z ondit nob. Et R. Y Cuſ

Bruno

Que visa sunt z relata
sup̄ore ingesserī pastoib;
z sic omnia sua omiserūt z pfecti
sūt nocte bethleē. lucē indagātes
salvatorīs. vñ dicit Transea⁹
usq̄ bethleē z videam⁹ hoc vbū q̄
fm̄ z. Vere q̄ vigilātes nō dix

Beda

erūt videam⁹ puer. si vbū q̄ fm̄
ē. i. vbū qd sp erat. videa⁹ quō p
nob caro fm̄ z. siqdē hoc xp̄s vbū
dñs ē. Sequit n. qd fecit dñs et
ondit nobis. I. est videa⁹ quō vbū
ipm xp̄m sē fecit: z ondit nob car

Ambr

nē suā. Vide at q̄ signanter scp
tura singulor libret momenta
vborū. Cteri cū caro dñi vidē vbū
vidēt qd z filius. Non mediocre
fidei ī hoc videat exēplū: non
vilis psona pastor. Simplicitas
n. q̄rit nō ābitio desideratur.
Et venerūt festinātes. Nemo enī

Augst

cū desidia xp̄m q̄rit. Ita vō festi
nātes venerūt z nō pcedentem;
ido seqūtur. Et invenerūt mariā
q̄ sc̄z fudit ipm ī ptu: z ioseph sc̄z
dispensatorē ortī dñici z infante
positū in p̄sepio sc̄z xp̄m salua

Beda

torē. Est at usti ordinis ut hōre
digno celebrata vbi incarnatione
ad nos q̄m vbi glam inveniāt
p̄fungatur. Vnde sequitur.

Videtes at agnoverūt de vbo q̄
dict erat illi de puero hoc. occl

Bruno

ta sc̄z fide felicia relata stupe
tes. nec ptenti de veritate stupe
q̄ p̄mitt⁹ viderat z preperāt an
gelo nūciāte. nō solū ioseph z
marie p̄mebant sc̄z et cetis z qd
est ap̄lius eor mētibz ifigebāt
p̄ni se. Et omes q̄ audierūt mi
rati st de his q̄ dicta erāt a pa
storibz ad ipos. Quō n. nō eat
mirandū vide celicolā in tris
z tra pace salvari celestib; z i
effabilē illū infantulū nunu
ne q̄dem celestia inhabitare vo
tiestria mentē adinuce. z siu
spagine fedis mundi p̄stā
tem. Nec solū mirand de incar

Glo

nationis mystio. sc̄z et de tāta
pastor attestatōe q̄ fingē iam
dicta nescirēt: si siplici facilia
vera p̄dicarēt. Nec ptenenda pu

Ambr

tes q̄ vilia vba pastor. A pasto
ribz e maria fidē colligit. vñ se.
Maria at p̄servabat omnia vba
hec ptens in corde suo. Discamus
sc̄e virginis ī oib; custodire q̄ nō
mūd⁹ ore pudica q̄ corpe. argu
mēta fidei ptebat in corde. Vir

Beda

ginal n. pudicicie cura custodies
secreta xp̄i q̄ noverat nemini
divulgare volebat: sc̄z ptebat
ei q̄ facienda legerat ei hys q̄ nā
scā admonuit. nō ore pmens sc̄z
clauso ī corde custodies. Cq̄d

Bruno

et ei retulerat agel⁹ q̄q̄ a pa
storibz audierat ptra aggregabat
ī mente: z ad invicem ptrahens

vna ī oīb; mr sapīē ēcebat
cordiā. qr vē dō erat q̄ natus
Athan. erat er ea. Singuli āt in xpi
nitate exhortabant. nō ignaitus
sicut ī puero nato soluti sunt
hoīes gaudē: ſ in xpi pīcia t
lucis dine fulgore. dm sc̄. Et
reuisi st pastores. glificantes
t lādantes dm in oīb; q̄ au
dierāt. sr ab angel. t viderāt
sr ī bethlē: sic dm z ad illos.
t ī hoc glificant. qr nō aliud
venientes īuenerāt q̄ dm ē
ad illos. Sine dm z ad illos
gl'am do laudeq; referūt: et
ci hoc ill' facē dictū z ab āgel
nō quidē vbo ip'antib; ſ for
mā siue deuotionis offentib;
eū deo t terrelis gl'am resonarēt.
Mystice āt intellectualiū pasto
res gregū. imo oēs fideles ex
eplo hoz pastoz tūsealt cogi
tacōne usq; in bethlē: t ītar
nacōem xpi dignis celebrent
honoribz. Transeat āt abiect
aupiscētys carnalib; toto mēt
desidero usq ad bethlē supnā
t domū panis viui: ut quem
ill ī p'sepio vidē pagientē nos
ī pīs solio meām vidē ignatē.
Non z āt tanta brītudo eū desi
dia ac torpore q̄endi: ſ alacri
ter st xpi sequēdu vestigia. Vidē
tes āt agnouerē. Et nos q̄ dicta
st de salvatore nrō plena dīs
tione festinem apleri: ut ih̄m
fiuō pfīē agnitionis visu expe
hendē valeam. Dnīci ei gregis
pastores p̄cedentiū prīm vitā. m
q̄ panis vite suatur q̄i bethlē
portū exēplando subeunt: nīlq;
ī hac aliud exprīmit q̄ vginalem
ecīē pulchitudinē quasi mana
t virilē spitalitū doctoz ecīū q̄i
ioseph: t ihīlē xpi aduentū scp
ture paginis sacre inserūt. q̄si
ī p'sepio positū xpm infantē.
Vel p'sepe illd' issl erat: sedz illd' Augst
vsuc. Agnouit bos possessorem
suū: t asin p'sepe dni sui. Non Leo.
celauē āt silentio pastores q̄ ag
nouerāt: qr ecīē pastores ī hoc or
dinati st ut q̄ in scpturis didicerāt
auditoribz ondant. Agni ei spi
talis gregī modo ecīs dormiē
tibz exēplando celestia sbeant: mo
do fideliū exēpla q̄endo ceteris
modo ad publicū pastoral' offic
docendo reūtūr. Vnusq;sq; ei qu
priuatī vite credit pastoris offi
cū tenet: si bonoz actuū cogita
tionūq; mūdaz aggregans mul
titudinē. hāc iusto moderamīe
gubnare. scpturaz pastu nutire
t dīa demonū insidias fugare
dtendit: ad laudē t gl'am dni
ihū xpi. q̄ cū deo pre t spū sco
vivit t regnat p oīa scla Amē.

In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Et re.

Omnibz eiusdem Leo
alys euāgelistis

ab ĩcarnatiõe incipiẽtibꝫ ? Io
hãnes thesaurens excipiẽs. nti
tatẽ. educatiõẽ. augmẽtatiõẽꝫ.
mor. de etna nob gnacione nar
rat dicẽs. In pncipio erat vbũ
Aug. Qđ grece logos di. latine ꝛõẽꝫ
ꝛ vbũ significat ꝛ ꝑ hĩ loco melꝰ
vbũ intpretam : ut significet
nõ solũ ad pẽm respectũ ꝑ ad il
la ẽ q̃ p vba fiũ sc̃i opatiua po
tencia. Ratio aũt ꝛ si nil per eũ
fiat : rẽ tõ diat. Quotidie aũ
dicẽdo. vba volucrũ nob : qꝫ sonã
do ꝛ tñsẽndo volucrũt. Est vbũ
ꝛ ĩ ipso hoie qđ manet int : nũ
son ꝑdit qꝫ ore. Est vbũ qꝫ ve
spitalꝰ di. illđ qđ intelligꝫ de
sono nõ ipse son. Qđqđ ꝑ ꝓt
ĩtelligꝫ vbũ. nõ solũ aũ ꝑ sonet
vel ẽ aũ ꝑ sonoꝫ ea ymagiẽs
cogitacõe volvant ꝛ ita ꝓt vidẽ
ꝑ hoc speculũ atq ĩ hoc enigmate
aliq̃ vbi similitudiẽ de q̃ dicꝫ est
ĩ pncipio erat vbũ. Necesse ꝛ ei
aũ id qđ scim loq̃m ẽ ꝛ ipa sua
qua mẽoria tenem nascat vbũ
qđ cuiusmodi sit oĩno cui modi
ẽ illa scia de q̃ nascat. Formata
q̃ppe cogitacio ab ea re qua sciꝫ
vbũ ꝛ : qđ in corde dicim. qđ nr
gr̃ece ꝛ nr latinũ. nec lingue alc
cui : ꝑ ea id opꝫ est in coꝫ qbus
loq̃mur ꝓfert notiã. aliq̃d sig
nũ quo significet assumim.
Vnde vbũ qđ foris sonat. sigꝫ
est vbi qđ intꝰ latet : cui magꝫ
vbi ꝓpetit nomẽ. Qđ illđ quod
ꝓfert carnis ore. vor vbi ẽ : vbũq
ꝛ ipm dicꝫ ꝑ illđ a quo ut foris
appeat suptũ ꝛ. Hoc aũt vbũ nõ Basil.
ẽ hũanũ vbũ. Nũo. n. erat ĩ
pncipio hũanũ vbũ ꝛ ultimo
loco assumpẽte hoĩe gnacois pn
cipiũ. Nõ q̃ in pncipio vbũ
erat hũanũ ꝑ ner ageloꝝ. Qđ
n. creatura visa scioꝝ tñmos
ẽ : a creatore cẽndi sumẽs pnci
piũ. Si audi euãgeliũ dicentẽ :
ipm. n. vnigenitũ vbũ dixit.
Si aũt qđ dixit cur pcem dittes Leo.
mor nob de filio loqꝫ : qm ille
qdem manifestus oĩbus erat
ꝛ si nõ ut pr ꝑ ut vb. vnigenitꝰ
aũt ignorabat. Ideo dicent ea q̃
de ipso ẽ agnicioꝝ. Qđ hi in mao
studuit ponẽ hos q̃ ne sacrã
eũ : ꝑ neq; pcem in hos q̃ de filio
sc̃i somnũ tantũ ꝓt hi aũt
ꝛ vbũ eũ vocauit. Nã n. dic
turꝰ erat q hũ vbũ ꝛ vnigenitꝰ
dei filiꝰ : ut nõ passibile estimet
qđ gnacõẽ : pcem vbi nũm
pacione destruit ruinosã sus
pcionẽ. ee q̃ deo filiũ ipassi
bilit ondens. Sedã vo mao ẽ :
q̃ ea q̃ sc̃t pris nob ãnũciare de
beat. Non simplr vo eũ vbũ
dixit. ꝑ eã articuli adiectione :
a reliq̃s ipm sepans. Sanctũdo
n. ẽ scripture vba vocare leges
dei ꝛ pcepta. Hoc aũt vbũ sbna
q̃dam ẽ ypostasis eius ex ipso
pcem ẽ ipassibilit pcẽ. Quare Basi.
ig vbũ. Nã ipassibilit natũ ꝛ

qz ē gñantis ymago totū in se
ipso gñanter demīans nīl inde
separans. ſz in ſcīpo ꝓfert eritq.
Aug Sic aūt ſcīa nr̄a illi ſcīencie dei
sic t nr̄m v̄bū qđ nascat ex nr̄a
ſcīa dissile z illi v̄bo dei qđ natū
ē de pr̄is ēſencia. Vnde t̄ꝫ ſcīpz
dicens pr̄i genuit v̄bū ſibi eq̄le
p oīa. Non.n. ſcīpm integre per
ferteꝫ diuiſſ: ſi aliq̄ min⁹ aut
āplius eēt in eius v̄bo qz i ſcīpo.
Quis ex nō videat q̄nta ſit dissi
militudo v̄bi mentis nr̄e qđ q̄n
qz ē formabile nondū formati t
ab illo dei v̄bo qđ in forma dei
sic ē ut nō aī fuerit formabile
postꝫ formatū. nō aliq̄n possit
ēe informe. Ꝛ ꝑpt̄ ita dr illđ dei
v̄bū. ut dei cogitacio nō dicat:
ne aliq̄ ex q̄ volubile dicatur ī
deo. qđ nūc hꝫat nūc accipiat
formā ut v̄bū ſit eāqz possit am⁹
tere atz iformit. q̄dāmodo vo
lutari. Est.n. v̄bū dei forma nō
formata. ſz forma oīm formaꝝ
Bas incommutabil. Habet ex t v̄bum
nr̄m ex⁹ diuinū v̄bi ſilitudiez
q̄ndā. Nā sic nr̄m v̄bū tota de
clarat mentē. nr̄e pr̄es: sic dei pa
Ambr tris dm. Ysida ex in ena chelidri
pr̄idctia ſpīale. Nouerat hoīes
id qđ antiquis ē t qđ ē aī oīa.
marīe hozare t ponē dm: ꝑpt̄
hoc pīnū dr pncipiū. In pn̄a
pio eq̄ erat v̄bū: vl put ſcīm
Aug sapiaz t exēplar q̄ in eo ſt̄ fiūt
oīa: vl qz pncipiū filij pr̄ē
t pncipiū creatāz t oīm eēciū
p illđ. ut v̄bū filiū ītelligas ī pn̄
cipio. t ī patre dm̄ fore. a in pn̄
cipio. t aī oīa. Preuidit ei ſpēs Bas.
futos q̄sdā iuidētes gr̄e vnigēn
ti q̄ p̄eſtent ſoplīſimata ad sb
ſtionē audito z q̄ si genit⁹ ē nō
erat: t aīq̄ genit⁹ eēt nō erat. Ne
g talia gūrire p̄ſumāt: ſpē ſcīs
aut. In pn̄cipio erat v̄bū. Nemo dubi Aug
tat q splendor de igne erat. ſo
nam⁹ ergo igne pr̄ēm illi⁹ ſplen
dorē. ſ or ēdem ut luchā accen
do: ſimul aī igne t ſplēdor exſtit.
Da m̄ hic igne ſīn splendore: et
credo ti pr̄es ſīn filio fuiſſe. Yma
go exſtit de ſpeculo hoīs ītuētis
ſpeculū: exſtit ymago. mox ut
aſpector exīterit. Ex ille q̄ īſpiat:
erat aīq̄ accrēdet ad ſpeculū.
Nonam⁹ ſ aliq̄ natū ſr̄ aīq̄. ut
v̄gultū aut hꝫam: nōne cum
ymagine ſua nascat: Sic g ſp
eēt v̄gultū: ſp eēt t ymago de
v̄gulto. Nō aūt de alio z: nuq̄
natū z. Ex nō uideo inq̄s equa
litatē nature. ꝓpter̄ aliquibi q
dē filiū appellat pr̄is. aliquibi
aūt v̄bū nōat. aliquibi aūt ſplen
dorē vocat ſcīptura dīna. ſingla
hoz nomī de xpō dicēs: ut ītel
ligas ea q̄ de xpō dicūt ēe cōt
blaſpheiaz. Tua.n. tu⁹ filius
eiusdē ti natē ſit. volēs ſermo
onē vnā sb̄naz pr̄is t filij: di
cit filiū pr̄is q̄ ex eo nat⁹ ē vni
genit⁹. Deniq̄ nr̄itas t filij

apud nos ōtacionē prebent
passionis: ideoq; hūc filiū ap
pellat z vbū. ipassibilitatē nī
tatis eius. noīe isto demōrans.
Sz ipm pr̄ qspiā frūs ut homo
idubitanter senior filio suo dmō
strat: nichor ipm ei de diuina
natura putares splendorē vo
cat vnigenitū pūs. Splendor ei
nascitur quidē ex sole: non at
intelligit sole posterior. Docuisse
g' sp pr̄ filiū splendor ti denūci
et: ipassibilitatē nītat oīdat
vbū: substātialē filij nomen
insinuet. Sz dicit illi qm in pn
cipio nō etnitatē oīndit simpli
ter: etī de celo ipse z de tra dicī est
in pncipio mag; sentit vbi celū z tra.
Sz q; coē hz erat ad sentē. Sic' enī
qd' est aī de hoīe qdem dr. tpr pns
significat tm̄. cū at de deo id qd'
e sp z ethalit: ita z erat de nra q;
dem cū dr nata ptitū significat
tpr. cū at de deo etnitatē oīndit.
Ite cos g' q; ppt tpalē nītatē dice
bāt xpm nō sp fuisse: naptū eua
de etnitate vbi dicēs. In pncipio
erat vbū: qr ipse maxīe dei e ppriū.
Denī ne qs audiēs. in pncipio erat
vbū ingenitū vbū dicat: subsistī
hoc removit dicēs. Et vbū erat
apd' dm. Sm̄ pncipio n. e apd'
dm: z q' abest a tpe. nō abest ab
autore. Neq; at pr̄ loco nec filij
susceptione aliq; minuit. Et nō
leg' vbū fm̄ ad prem. sic' ad pphe
tas. qī prius nō ens apd' ipm:
eo qr unigt' e in eo. Nō ec' dubit
i deo erat. h apd' dm erat: eā q;
sēdm ypostasī a' etnitatē nob
oīdens. Vidē ec' ni qr sabellij
ex hoc deo sbuersi e. Ipse. n. di
cebat qr pr̄ z filius z spūs scūs una
e psona. q aliqn ut pr̄ appuit
aliqn ut filius aliqn ut spūs scūs
manifeste vo ostendit ex hīs vbo
z vbū erat apd' dm: hic enī
euāgelista aliū declarat filiū
e. aliū deū sz prem. Stati ecia
nomē vbi experta. De nāq; est
de erat vbū. Cessat sonus vocis
z cogitacois eloqū: vbū hic rei
e. nō sonus: nata. nō sīno: de. nō
tanitas e. Sipler at nūcupacio
e: z caret offendiculo affectionis
alienē. Ad mor sen dīm z: dedi
te dm pharaoni. Sz nōne adiec
ta nois causa e. cū dr pharaoni:
Mor sēb. n. pharaoni de data est:
dū timet. dū orat. dū punit. dū
medet. Et aliud e dm dici: z a
liud dm e. Nemini dr z alteri
nūcupationis: ubi dr. ego dñs
dī est. Sz i eo idulti nois signi
ficatio e. Et ubi refert. ego dñs
hospitis ponus sīno e. qī rei nomē
Cū at audio. z de erat vbū: nō
dm̄ solū audio vbū: si demīa
tū ee intelligo qd de e. Hic ig;
excludens amissionē blasphe
mātū quentū qd e vbū. indit.
z de erat vbū. Vel alr minua
Noltq; vbū erat apd' dm: ma
nifestū z qd due psone erāt. qrum

vna natā duab⁹ cristat. ꝯ dr
et dō erat vbū: ita ut vna na
tura sit pr̄ī ⁊ filio. cū sit vna dei
tas. Nā vō dixerat. dō erat v
bū ⁊ trepido ī dicto. ⁊ me īsolens
simo emouit: cū vnū dm ꝓfes
nūcarunt. Sz ne q̄ ultrā tre
pidatio mea ꝓgredi possit: rō
dit sac̄menti tanti piscator dis
pensatoez ⁊ refert ad vnū oīa
sī. numella sme abolutione.
sī tpe dicēs. Et hoc erat ī pr̄ī
cipio apd dm ⁊ apd vnū mgr
nutū dm: ex q̄ ipe vn⁹ vnigēi
tus dō ee predicat. Et rursus
ne suspicio dyabolica aliquos
abeat: ne forte cū vbō dō sit
isurrexit dr̄ pr̄em ut aliq̄ fa
bulant gentiliū ⁊ sep̄atā a pr̄e
fuit tpi pr̄ī ostendit: dr̄ h̄ erat ī
pncipio apd dm. Nā d. Hoc
dei vbū nūq̄ a deo extitit sepa
tū. Vl ne audies ī pncipio erat
vbū. cuitnū quidē estimes?
seniorē vō spacio aliq̄ pr̄ī vitā
suscipias: īdirit. h̄ erat ī pnci
pio apd dm. No. n. fuit vnq̄
solutarius ab illo. Ez sz dō apd
dm erat. Vl q̄ dixerat. dō erat
vbū ⁊ ut nō estimet q̄dmodo
rē esse deitatē filij: ꝓfert cog
nosceret̄ua ꝓpr̄ie dietatis ponit
⁊ eūtitatē assumēs cū dr̄. h̄
erat ī pn̄o apd dm. Vl aliter
Posteq̄ pmiserat tres ꝓpositiones
euāgelista: resumit ea ī vnū
dicēs. h̄ erat in pn̄o apd deū.
In pmo. n. tū dicitur in q̄ erat
vbū. q̄ ī pncipio erat: ī sēcō apd
quē. q̄ apd dm: ī tēio q̄ erat v
bū. q̄ dō. Vbiq; aūt ponit substan
tiuū vbū. erat: ut itelligēs oīa
ꝑ ipm facta esse. nō ꝑ vbū.
Postq̄ aūt dixit de natā filij: de
opatione eius subiūgit d. Omnia
ꝑ ipm facta sūt. ⁊ q̄q̄ ē sine ī sbnā
sine ī aliq̄ ꝓpietate. Infinitū est
p q̄d sit omne q̄d fecit ē. Et cū ab
eo sint oīa: ⁊ ipe ab eo ē. Nā q̄
pt fieri ut vbū dei factū sit. q̄n dō
p vbū fecit oīa? sit ⁊ vbū ipm factū
est p q̄d aliud vbū factū z. Si h̄
dicas q̄ ē vbū vbi p q̄d factū z illud
ipm dico ego vnigenitū filiū.
Si aūt nō dicis vbū dei: crede nō
factū vbū p q̄d facta sūt oīa. Et si factū
nō z creatura nō z. Si aūt creata
nō z: eiusdē cui pr̄e sbnē ē. Omnis
ei sbnā q̄ dō nō z. creata ē: ⁊ q̄
creata nō z dō est. Solet aūt arri
ani dicē. q̄ sic p ferrā ostiū fieri
diam⁹ q̄ p organū sic ⁊ p filiū
oīa facta fuisse dicūt: nō q̄ ipe
sit factor sicut organū. ⁊ sic factura
aūt filiū tanq̄ factū ad h̄ ut p
eū oīa fierent. Nos aūt ad h̄ modi
fictores medacij simplr̄ videm⁹.
Si. n. ut dicit⁹ pr̄ creasset ad h̄
filiū ut eo tāq̄ organo uteret⁹:
videt⁹ q̄ honorabilior sit filius q̄
q̄ ferra sua: ⁊ sic ea q̄ p ferrā sua
ferā ipo organo nobiliora essa
tua. Nā ferra p ipa facta est:
sic ⁊ ppt ipā q̄ facta sūt ut aiut

pr̄ creauit filiū. tangit si non
debet dr̄s zeta creare. neq; filiū
pduxiſſe. Ad hec vbis ꝛſanus.
Et auīt. Quare nō dixit. ꝙ oīa
vbū fecit? Et uſq; ē hac ꝓpoſitione
per. Ne filiū ⁊genitū intellegēs
Aug. Sed si ꝓpoſitio ꝙ. turbat te. ⁊ q̄
tus ⁊ ſcīptura ꝙ ipm vbū oīa
facit: audi dauid. Unico tu de
tua fudaſti: ⁊ opa manuū tuaꝝ
ſt celi. Hz āt hoc de vnigenito dr
ere: addiſces ab aplo utēte hoc
vbo in epla ad hebreos de filio.
Si vo de pre hꝰ ꝓpham diuiſſe dicēs
paulū vo ad filiū aptaſſe: ide fit
turpi. Neq; n. filio ſuenire diuiſit:
ni vehemēt reſidet qm̄ q̄ ſt dignitatis
cohōrabilia ſt utriq;. Si turpi ꝙ
ꝓpoſitio aliq; ſbiectionē ti videtur
iducē: aut paul ea de pre ponit
fidel ⁊gens dns ꝙ quē vocati ſumꝰ
Aug. i ſocietatē filij eius. Creauit er
i hoc valētin dicens vbū ee qd
mūdane creationis ꝓſtitit cau
ſam creatoꝝ. Et si ſic ſe hz veri
tas rez put ipſe ītelligit ⁊ opte
bat ſcīptū fore. ꝙ creatore vni
uſa ꝙſiſtē a vbo: nō āt eoꝝ
Aug. ꝙ vbū a creatore. Ut āt nō eſti
mes nū de oīa ꝙ ipm fta ſt illa
oīa ſolū dicē cum q̄ a moyſe
dicta ſt: ſuenient inducat. ⁊ ſm̄
ipſo ſcm̄ ⁊ nīl ſū viſibile q̄ ſine
ītelligibile. vel alit. Ne hꝰ qd dr
oīa ꝙ ipm fta ſt de ſignis ſuſpi
cans nuē dica de q̄bz reliq; eua
gelīte locuti ſt: induca. ⁊ ſine
Hilari ipſo factū ē nīl. Vel q̄ cū nichil
ſine eo fm̄ ⁊ ītelligo nō cū ee
ſolū: ſi ꝙ alius ē ꝙ que. alius ſm̄
quo nō. Vel q̄ nichil fm̄ ē ext Aug
ipm: q̄ ipe ābit oīa ꝙſuās ea.
Vel dicēs ſine ipo fm̄ ⁊ nīl: nullo Aug
modo ipm fcīāt eſſe ſuſpicari
debē edocuit. Nuo n. pī dixi ipe
ē fcīa: cū nīl dicat dr̄s ſm̄ ipo
feciſſe. Vl alit. Si oīa ꝙ vbū Aug
fta ſt. de nuo vo oīm ⁊ malia
a ⁊ totl fluxi petū: ⁊ hec ꝙ ver
bū fta ſt. Et hoc falſū ⁊. Nīl
tū q̄ ad ſignificata nīl ⁊ non
ens vnū ſt. Videt aut apls nō
ens prava dicē: vocat ens
dr̄s ea q̄ nō ſt tpr ea q̄ ſt. Tota
q; prauitas ⁊ vtolū nīl ſunt
dū abſq; vbo fta ſt. Nuia vo Beda
euāgelista dixit oēm creatāz
fcīam ee ꝙ vbū ⁊ ne q̄d forte cre
det mutabile ei voluntatem
q̄ qui ſubito vellet facē crea
turā quā ab eterno nūq; ante
feciſſe: ideo dr̄ curauit fcīam
quide creatam ī ipe ꝑ ī etnia
creatoris ſapīa. q̄m ⁊ quos cr
aret ſp fuiſſe diſpoſitū. Unī
dr̄. Ad fm̄ ⁊ ī ipſo vita ēt.
Pe āt ſic pīctam. q̄d fm̄ ⁊ ī Aug
pō: vita erit poſtea dicat. Er
go totū vita ē: ſi ſic pnūcia
uer! Ad n. nō in illo fm̄ ē:
Ipe ⁊ n. ſapīa dei: de q̄ dr̄ ī pō
oīa in ſapīa feciſti. Oīa q̄ fce
ꝙ illū: vita ⁊ ī illo fta ſt. Si q̄
q̄d in illo fm̄ ⁊ vita ē: q̄ ⁊ tra
vita ē ⁊ lapis vita ē. ut delirat

manichei hꝰ testimonio se fulciētes
Pnūcia ꝙ sic. Qđ fm̄ z. hic sub
distingue: z dem̄ infert. i ipō vita
erat. frā z. n. tia: ꝑ qđ frā
ī non ē vita. Est aūt in ipa dei sa
pīcia spūalis ratio q dā ꝙ tia
frā z her ē vita. Sic arca ī omi
tpe non ē vita? ꝑ arca ī arte vi
ta ē: qr vnit in aīa artifīcis.
Sic ꝙ qr sapīa dei p quā frā st̄
oīa scdm artē ordinet oīa q fiunt
p ipsā artē nō hr ordinuo sūt
vita: ꝑ qđ fm̄ z vita ē in illo.
Erāt eciā oīa ꝓsistūt ī ipō
rationalr: pulcra sine ī ipis esse
tuce. sic in sole ꝓsistūt oīa re
ꝓtabilia. Sz qr sūt nōnulli
assentes hoc testimonio spūs scī
fm̄. legentes. qđ fm̄ z ī ipso
vita erat. vitā itelligētes spūsce
ad excludendū ipōz errorē sic
legr. Oīa p ipm frā st̄: z sīne ipso
fm̄ z nil qđ fm̄ z. Ibi q̄sce fac
simone. dem̄ lege. In ipo vita e
rat. Ac si dicat. Sine eo fm̄ e
nil qđ fm̄ z. t sensibiliū: z sic oīa
st̄ corrēa. Inducēs. n. sīne eo fm̄
ē nil. t adducēs qđ fm̄ z: t itel
ligibilia ꝓhendit. t spūs scūs ex
cepit. Spūs. n. scūs factibil nō z.
hꝰ g̃ de addōe rez̄ ītuxit: ꝙse
qđ vo de prudēcia simone m
fert d. In ipō vita erat. qđadmo
dū in fonte q gnat abyssos. t
ī nullo minorat fons: ita t ī
opacione mūgenti q̄uis ēdas
p eū facta ē. nō minor ipe fōz.

Sequitur. Et vita erat lux hoīm. Qī
di lux ista nō z sensibil: ꝙ ītellīa
alis illuīans ipam aīam. Sic ip
sa. n. vita illuīant hoīes. pcepta
nō illuīant: qr nō hnt rōnabiles
mētes q possint vidē sapiaz. Ho
mo aūt fctus ad ymaginē dei habet
rōnalē mentē p quā possit pcipe
sapiaz: g̃ illa vita p quā facta st̄
oīa lux z. t nō ꝓpter aliquā aliā ꝙ
hoīz. Hāc racio nob̄ tradita p qđ
rōnales dicūt lux ē. ad opandū
nos dirigens vl non opanda. Sz
qr stulta corda capē istā lucē nō
pnt. qr pctis suis aggrauant: ut
eā vidē nō possint: ne ideo cogi
tent qđ absentē ee lucē qr eā vidē
nō pnt: sequit. Et lux ī tēbris lucet.
z tēbre eā nō ꝓhenderūt. Quō
n. homo positus in sole cui ꝓsens
ē illi sol. si ipe soli absens ē: sic
oīs stulti ceus ē a pnīs ē illi sapiā.
Sz eī cui ꝓns ē. oculi ei absens
ē: nō qr illi absens ē. ꝙ qr ipe ab
sens ē ab illa. Vl p hoc ondit
q aīa hūana nō z illa lux sed
capax lucis z sapiēcie! sic aer
dū solares radios pticipat nō di
p se lucet ꝙ solis splendor ī eo ap
pat: ita rōnabil nr̄a natā ꝓ
dū pnīcia vbi dei possidet: non p
se res itelligibles z dei suū. ꝙ p
ticipū sī lumē dīnū. ogno scit.
lux itaq ī tēbris lucet: qr dei vbū
vita z lux hoīm ī nr̄a natā q p
se tuēbilis data. ī formis q
dā tēbrosit̄as īuenit. lucē non

desinit. Et qm ipā creatura ꝙ ī ꝓp
hensibil: tēbre eā nō ꝓphenderūt.
Vel alr. Totū ab illo loco. ī vita ēat
lux hoīm ꝑmū nos de xdicē dcre
rat: dem dicat ī q̄ sēm aūz bona
ꝑbuit nob venies vbū. Ōm dt. Et vi
ta ēat lux hoīm. Non dt tm dcor
ſ vniūſalit hoīm. Nō n. audei ſo
lū: ſ ī gentiles ad ipā venert cog
nitionē. Nō aūt adiecit ī āgelor
qm ei de natā huāna ſmo ē. qbz
vbū venit euāgelizans bona.
Vita q̄ aduenīte nob. ſolutū est
mortis ipūm: vlūce lucēte nob. nō
ult ſt tēbre. ſ ſp manet vita q̄
mors ſupare non pt. n tēbre lucē
vñ ſq. Et lux ī tēbris lucet. Tene
bras mortē ī errorē dt. Nā lux q̄
dem ſenſibil nō in tēbris lucet: ſ
ſine ill. Predicatio vo xpi ī medio
erroris rēgnāt hūſus ī eū dſpare
feat. Cui vo nec mors eā ſupauit
nec error ſ fulgida ē eius ꝑdicatio
ubiq; ī lucet ꝑpa vtute: ꝓptea ſbdit
tēbre eā nō ꝓphenderē. Hoc āt ita
ū ſā euāgelū ꝗdā platonic aure
is trīs ꝑſcribendū ī p oēs ecclias in
locis eminētiſſīs ꝓponēdū ee dice
bat. Nā alij euāgeliste xpm ī tpe
natū ee dſcribūt: iohes vo eundē
ī pncipio teſtat fuiſſe dicēs. In pn
cipio erat vbū. Alij eū me hoiem
ſbito appuiſſe memorāt: ille ipſū
apd dm ſp fuiſſe teſtat d. ī dō ēat
vbū ēat apd dm. Alij eū verum
hoiem: ille vez dm ꝓfitat dicēs.
ī dō ēat vbū. Alij hoiez apd hoiem
eū tpalit hūſatū: ille dm apd
dm in pncipio manentē ondit d.
Hoc ēat ī pncipio apd dm. Alij
magnalia q̄ in hoīe geſſit phi
dent: ille q̄ oēm creatam ꝑ ipm
dō pi ſtterat docet d. Qua ꝑ ipm
facta ſt: ī ſn ipō ſm ꝫ nil. Ea q̄ ī
dca ſt ſupius de dinitate xpi
dca ſt. q̄ ſic venit ad nos ſcdz q̄
apparuit homo ut latet ī illo dō
ido miſſꝰ ē an illū magnꝰ hō
parꝰ teſtiom inuenīet pluſq; hō
Et q̄ ē hic ſtut hō nō angelus.
ut ſuſpicionē miltoz dſtrueret.
Et ut poſſit ſte vez de deo dice
miſſꝰ dr a deo. Nā q̄ de reliquo
huānū ee eſtima coz q̄ dicunt
ab illo. Non n. q̄ eius ſt: ſ oīa
q̄ mittentis loq̄tur ideo ī āgelꝰ
nūcupat ē a ꝓpha dicēte. Ecce e
go mitto āgelū meū. Nūcū aūt
offiaū ī nil ꝓpriū dicē. Cui no ēat
iohes ī gīa dei vl in q̄ ē gīa: qui
gīam noui teſtamēti ī xpi ſuo
teſtīonio ꝑmū mūdo īnotuit.
Hic venit. Hic venit ī teſtīonīū
ut teſtīom phibet de luē. Sicut
ei carnē indūt ne oēs ꝑdēt: ita
ī ꝑcone hoīem miſit: ut ignatā
audiētes vocē facilꝰ credērent.
Qua vo miltū apd nos maior q̄
teſtat eo q̄ teſtīom phibet ī dig
nior fide ee videt. ne q̄s ī de io
hāne hoc ſuſpicet: hāc ſuſpici
onē dſtruit dicēs. Nō ēat ille
lux: ſ ut teſtīoz phibēt de luē.
Et ponit hic lux cū articulo

Theo

Nō n. iohes ē ipa lux pncipalior, ℔lux dr qr scdm pnacatōz cū cete ris scīs lucē hn a vero lumine. de

Augst

q testiom phibet d. erat lux vēt: qr et ipe illuīat dr lux: ꝑ vēa lux illa ē q illuīat. Nā ⁊ oculi nr di cunt lucē: ⁊ tn nisi aut p nocte lucerna accendat: a p die sol excat lucē illa sn causa patēt. Vn sbdit

Hic illuīat oem hoiem venientē in hūc mūdū. Ergo ⁊ ipe iohes

Duo. n. sancy oculi ipm solē vide nō valent. ꝑ bn corpy ab eo illuīatū: sic oēs ad qs veniat xp̄s mini pdonei erāt eū videre

Radiauit iohem: ut p illū ostenteē se illuīatū agnosceret ille

Aug

q illuīat. Ez si illuīat oem hoiez: qualr tot sine luce pmanserūt:

Non. n. omnes agnouert xp̄i cultura. Illuīat q oem hoiem ptū ad eū ptinet. Si at quida mentes oculos claudentes nolu erūt recipe lucē hui radios: nō a lucis natā obtnbratio ⁊ eoꝝ: ꝑa malicia eoꝝ q̄ voluntarie pruāt sepos grē dono. Nā

Aug

grā quidē ad omes effusa ē: q vo nolūt dono li frui sic pis hāt reputare dīt ceritatem.

Vl qr dr. q illuīat oem hoiem sic itelligim: nō qr nullus ē hom q non illuīet: ꝑ qr n

Beda

ab ipo nllus illuīat: sue na turali ingenio. sui sapia dīna. Sic. n. nemo a sepso cē: sic cē nemo a sepo sapiens cē pt.

Aug

Vl dr veniente in hūc mundū

1. q spualit p regnā aroem grē baptismat: in mūdū venuit īuisibile sz vtutū illuīat: non eos q in mūdo erāt vidoz.

Venit at lux in mūdū p carnē: qr

Aug

dū hic cēt p dinitate. a stult: cecis ⁊ iquis videri nō potat de qbz sn pdem z. tribe eā nō apphenderūt.

Aug

⁊ nō dr. In mūdo erat: nō quo hoc mines ⁊ pcoza: ꝑ ut artifex tigēs qd fecit. Vn sc. Et mūdus p ipm fc̄s ē. nō sic faber q extrinsecꝰ opat. ꝑ sic erat in mūdo. Simul hic ⁊ mar

Aug

cionis sbuertit rabiē: q malig aditore secta pduxisse dicebat. Ir nō ⁊ alij qui filiū dei dicebat ee

Aug

aturā. Dicēs at. mūdus eū nō ag nouit: breuit causā ingrāte pre bnit. Mūdus n. vocat hoies a solo mūdo affixi sūt ⁊ q mūdi sūt sapiūt. Nichil at ita turbat mentem: ut liqfiat amore pīnū.

Sic. In ppa venit. qr sz oia p ipm fca st. Vl p ppa intelligas iudeā quā p hēditate elegerat. In ppa q̄ venit nō gra sue nmitat: ꝑ grā bnficij suoz. Sz vent appent p carnē: q ubiq; nusq; e deitate et qr nullū nmtate sua sione vo ⁊ bnficijs volētes ad se attra hit: ꝓptea venīēte eū q̄da susce pert alij vo no. Vn sc. Et sui eū nō receperūt. Hoc dixit p indeoz amrus idignatione. Si at oio nllus receptt nllus gē salus fructus ē. Vn addit.

Quot at receperūt eū dedit eis ptātē filios dei fieri ꝑ Magna benuolēcia. Omes na

tus ē: ⁊ noluit manē vn'. ¶ Nō timuit hr̄ cohēdes: qr̄ hēditas ei' nō fit āgusta si mūlti possederīt. Non āt dixit qm̄ fecit eos filios dei fieri ꝑ dedit eis ptātē filios dei fieri: ondens qm̄ mlto opus ē studio ut ea q̄ in baptismo adoptionis forma ta ē ymagīnē mutationatā semp custodia. Simul āt ⁊ ondens qm̄ ptātē hanc nūll' nob' vl auferre pote rit. nī nosipī auferam. Vl qr̄ i resurrectione filiationē ꝑfectissimā ⁊ se cūr: sēdm q̄ apl's dicit. adoptionē filioꝝ dei exp'ctantes redēptionē corpo ris nr̄ī. Dedit ḡ ptātē filios dei fieri ·i· hāt grām in futrā grā ⁊ceꝑi. Et qr̄ i hisipsis tēstabulis bonis. h' q̄dē ē dei sc̄a dant grām alld' vero hoīes ·i· ꝑbere fidē: sb'ūngit. hīs q̄ credūt i noīe eius. Qui non ex sanguinibz neq; ex voluntate carnis neq; ex voluntate vi. ·i· maris ⁊ feī ex q̄bz hoīes nas cūt. Carnē. n. p feīa ꝓsuit. qr̄ de co sta cū feā cēt. adā dixit. Hoc nūc os de ossibz meis. ⁊ caro de carne mea. Ponit ergo caro p vtore: quo aliqn spē p manto. qr̄ ille ipar dr̄. usta ser uire. Ad n. pertinet ⁊ domo: ubi feā hr̄ ipū sup virū. Carnal'. rē grā eo. a ꝑpleri nūgit dicit origīnē: At vo spūal'. spē sī grā ministrat. pīn dt. si ex deo nati st. Et ne mira rem'. ⁊ horrem' tantā grām ⁊ nob' terribile vidēt. qr̄ hoīes ex deo nati sūt: q̄ secutate tnaens ait. Et vbū caro fm̄ ⁊. Ad ḡ mirand' q̄ hoīes ex deo nasc̄ūt: attende ipm dm̄ ex hoībz natū. Vl' alit'. Cū dixiss. qm̄ ex deo nati st qui suscepert eū: hui' honorē posuit causā: ⁊z hoc vbū fieri carnē. Fact̄ ⁊. n. gr̄ūs filius dei hoīs filios: ut filios hoīm faciat filios dei. Cū āt audieris. qm̄ vbū ca ro fm̄ ⁊: ne ēberis. Recp. n. sub stanciā nūtit ī carnē. h' n. vere ipū ⁊ intellige: ꝑ manēs qd' ē sui formā assūpsit. Sic āt vbū nr̄m. vor q̄dāmodo corpis sit as sumēdo ea in q̄ manifestat' se sibz hoīm: sic vbū dei caro fm̄ ⁊ as sumēdo ea in q̄ ipm manifesta ret' sensibz hoīm. Et sic vbū nr̄z sit vox nec mutat' in voce: ita vbū dei caro q̄dē fm̄ ⁊. ꝑ absit ut mutaret' in carnē. Cū etiā ardam' aīaz corpi nūgi. ut ex his duobz fiat vn' hō: facilius possūt' rēdē dīnā sbnaz īcorpeā aīe in corpe nūgi ī vnionē ꝑsone. ita vt verbū in carnē non sit nūsū. nec caro ī vbū: nī n' corpi in aīaz nec aīa nūtat' in corpi. Caro āt h' y toto hoīe po nit': sic ⁊ ibi. ad te oīs caro ve niet. Sic itaq; dm̄ ⁊ vbū caro fm̄ ⁊: ac si dicēt vbū hō fm̄ ⁊. Et euāgelista carnē ꝓmedrat: volens ondere ītrabilē dei cō descensū. Si āt vbū incarnū est ⁊ aīaz ⁊ humanā nāmassūpsit: sc q̄ret' q̄ adh' aīe nrē curate non cēnt. Ad n. nō assūpsit: nō cu rauit. Et q̄lis dem̄ sic. cū aīa pu

nus peccauit: ut carnē assumē
do sīficauit. id qđ est p̄ncipali
infīmū relinq̄ret: Ne āt ab eo
qđ' dīm. vbū caro fēm z. i. ouē
niēt suspiceis vsionē illi' i
corruptibil' nat̄e: sb̄dit. z hīta
uit i nob̄. Ctō n. hīt nō id
ē aī hīta culo: ꝑ aliud. Aliud
āt dico sēm natam: vnionē
vō z copulacōē vnī z. dō vbī
caro: neq̄ effusione sāa: neq̄
destructione sb̄stiaz. Vl' hīta
uit i nob̄: i. int' hoīes nāsatz.
Cū āt dicit. filij dei fīā sumi
z nō aliē āp ꝑ hoc qđ vbī caro
fēm z: rursū ipsi dr̄ z aliud luc
Et vidim gl'am eius: quam
utiq̄ nō vidisset. ni ꝑ assūptū
humanitatis visū cēt nobis. Si n.
moysi nō sustinuerī fīēz gli
ficata vide. ꝑ velamine q̄nis
sunt: q̄lis dīnitatē nuda cōs
tentē tractabilē erīā ipsis
supioribz vtutibz nos luteī et
terrestres sufferre possem. Qualis
nī sanctatis erat: q̄ tra illuc
mittit' ut sanet̄. Caro te obs
cauerat: caro te sanat. Sub
dit āt. q̄ vnigeniti a pre: q̄
nūlti ꝓphaz gl'ificati sūt puta
moysēs thelias thelizeus. z mul
ti alij q̄uīz miracula ondert:
ꝑ z āgeli z cherubin hoīb̄z et
ꝓphis cū multa gl'a visi sunt.
Ab oīb̄z his nos abducēs euā
z sup oēm natam z osuoz mod
clitatē erigens mentē ad ip
nos bonoz ꝓduit vtiē. Nī d.
gl'am ut ꝓphē à alijs hoīb̄ vel
angelis est gl'am qua vidim ꝑ
q̄ ipse dīnatoris ipsi regis ipsi
natālis filij vnigeniti. In sac
n. eloqo sicut z q̄. aliq̄n nō p
silitudine ponunt ꝑ vitate:
vn̄ z ꝑ hoc q̄ vnigeniti a pre.
Ac si dicēt. Vidim gl'am qua
lē decebat z q̄uenies erat ip̄e
vnigenitū z naturalē filium.
Assuetudo n. multoz regē valde
ornatū videntiū ubi cū alijs e
uiantes nō p̄nt minisa repūta
re claritatē: hoc īducit. Quid
opteret multa dicē? Nī rex ibat
Sic z volis de. vidim gl'am eius
gl'am q̄ vnigeniti a pre. Ange
li n. apparentes ut sui oīa gerebāt
ip̄e vō ut dīs cū humili forma
appens. Oz z creatē dīs ꝓgnerūt
stella magos vocās: āgeli pasto
res puer exultās in utero. Oz z
p̄ testatiz de cel: z pacti sup
ip̄m aduenit. Oz z ipa rez natā
oī tuba clari clamauit: q̄m rex
celoz aduenīat. Et dēones fu
giebant z infirmitates soluebāt
mortuos dirrebāt sepulchi z alias
a malicia ad vtutis vtiē age
bat. Eius āt qđ sequt plenum
gre z vitatis dupler intellect
est. Dē n. de humanitate ac dīni
tate incarnati vbi accipi: ita
ut plenitudo gre referat ad hu
manitatē sēm qua xp̄ caput e
ccē z p̄nogeniti creature vni

ūsē. qm maxi⁹ z pncipale erē
plū qua nulli predecēb⁹ meruit
ip̄o efficit dō i ipso pmordialiter
manifestatu z. Et ex plenitudo
dē xpi de spū sco intelligi: cui⁹
septiformis operatio huanitate x
ipleuit. Plenitudo vo vitat ad
dinitatē refert. Si vo plenitudi⁹
gr̄e z vitatis de nouo testamēto
manus intelligē: no inegre
pnūciab plenitudi⁹ gr̄e noui te
stamēti ē p xpm donata z le
talui sībolou vitate in ipso
ē impleta. Vel plenu grā: put
cuus grosū erat dicere dauid.
diffusa est grā in labijs tuis? et
vitatē sēdm qp̄ moyses z pphete
loqbant z opabant in figura
xp̄ aut cu veritate: q cū deo
pre z spū sco viuit z regnat i sēla
sēlo⁹ Amē. Dō nra Mātat
Mat. t. Sedm lucam.
Erant pr̄ eius z mr murantes
sup̄ his q dicebant de illo. Et re
Ramsem Acris Lucas
denitū rez noticia
quoties in mentā venit. toties
renouat in mente muracim. Vñ
dr. Et erat pr̄ eius z mr murates
sup̄ his q dicebant de illo. tā ab
āgelo q̄ a multitudē celestī exer⁹
nec no z a pastoūb⁹ z ip̄o symeo
ne. Patre vo saluatoris appel
lat. non q̄ vē pr̄ fuit ei: s̄ q̄ ad
famā marie z ioseph pr̄ sit ab
oīb⁹ estimat⁹ q̄ius z quomodo
pr̄ illi⁹ valeat dici q̄ z vir marie

rē intelligi sn̄ nmīrtione cau
nis. ipa copulacōe nupcij mīto
vidēt nūctius. q̄ si ēet aliūde
adoptat⁹. Nec n. xp̄ea no erat
appellandꝰ ioseph pr̄ xp̄i. q̄ no
cū rubendo genuerat. q̄nq̄de
pr̄ ēt z ea q̄ non ex sua iunge
rēcatu aliūde adoptassē. Q̄
at altius aliq̄d inq̄rit. pr̄ dice
q̄m gr̄iationis ordo a dauid usq̄
ad ioseph deducit: ne videret
frustra ioseph notari. q̄ pr̄ fm̄
fieri saluatorus: ut gr̄iacōis
ordo h̄ret loai pr̄ dn̄i appellat⁹ z.
laudib⁹ at diuinis exhibitis.
vēnit se symeo ad bñdcōem ad
ducentū puer⁹ Vñ seq̄t. Et be
nedixit ill̄ symeo. Bñdcōe ig⁹
utiq̄ donat⁹: occultor⁹ vo pre
sagia dignit tm ad mīr: q̄ten⁹
p eōdem bñdcōem nō pueri
ioseph silitudine pus. p ea vo
q̄ dicat mīr seorsū a ioseph ve
rā ea pdicat genitricem. Vñ
seq̄tur. Et dixit ad mariā mr̄em
ei⁹. Ecce positus hic in ruinā
z r̄surrōem mīto⁹ in isr̄l. Vide⁹
uber⁹ in ōcē grām. dn̄i grā
tione diffusam: z pphetiam
incredul⁹ negatā ē nō usq̄q̄.
Ecce z symeon pphizat ruinā
z r̄rcōem mīto⁹ venisse xp̄i ih̄z.
Q̄ simplr exponit: pr̄ dicit
ruinā ei⁹ venisse ifidelū: z
r̄sr̄cōem credentiū. Sic enī
lux z si oculos debiles habet. luxē:
hoc mō saluator pfuerat z si

corruāt plīmu. Neq; eī z eius
officiū destructio: si eoz vesa
nie. Quāobrē non solū ex sa
lute bonoz: sz ex malox dissi
patione vtilis eius ondit. Na
sol qm mūdū radiat: pterea
visus debiles pturbat. Attende
aī distinctionis grām plan
one. Pparatio ad pe salutis de
cora of pplo: si casus z sblevatio
plīmi. Quinū n ppositū est
sal singuloz: casū aī z sblevatio
ostendit in plurū intencoē.
Q aī aurosū intpres ē. dicat
neq; eū cadē q aī nō stetit.
Da mi ig qui fuerit ille q stet
tit: in cui ruinā salvator ad
uenit. Dz p hoc designa ruinā
ad infima: qī nō punied aī
lie aī incarnacōis mystiū
z post datā dispensacōez z pre
dicatione. Et maxīe tpe siue
ex isrl: qbus nōe erat z pstinus
bonus cultus z penas lue gra
uiores qī omēs alie gētes. eo
q diu ppharū in eos z adora
tū z ex eis pductā mīme sus
ceperūt. Dcto spāli eis mi
nat ruinā: non solū a spīta
li salute: sz ex ppt destructoez
vrbis z hītanciū citatē. Res
rectio vo ymittit pti quidē
velut sb lege iacentibz z ab
eius siutute sblevand: pti
vo velut sepult cū xpo z ei
ssgentibz. His aī vbis itelli
gē p mortē intellem ad dic
tu pphica ymū z eudem deū et
legislatorē z in pphis i nouo te
stamēto lorum ē lapidē nāz
ruine z petrā scandali futurū
ne sfundant credētes in eū. s
mo pphicus declarauit. Est aī et
alius qd itelligē dū aduss eos
q extra editorē latrāt dicetes. ec
ce dns legis z pphaz. videte qual
sit: ego inquit occīda z ego vi
uificabo. Si ppter crucē z iudeo
z arridē editoz: maīfestissi ē
z ihm ē illi filiū. Fadē siqdē
de eo scpta st: q venit i ruinā
z rsurrexit multoz. ut sz iustoz
cuiuscūq; merita discrīat: z p
nroz q̄litate frōz: iudex veri z
iustus ā supplicia decīnat ā meita.
Videndū z aī ne forte saluator
nō alios aīz alios i ruinā venit
z i rstroez. Ruina n. pcto stabā
pmo mūdus fuit ut caderem:
z pcto morer. Deniq; z sā pphe qñ
āgustus aliq; explebant cade
bant i fidē suā: ut petā p ruinā
pgarent. Hoc ipe z saluator tibi
pmuī credit. Petōz eras z cadat
i te petōz: ut possīs dehīc resurge
z dic. Ei mortuus sum: z iu
uam. Resurrō q̄dē z iustificatio no
ua. Cū n. lascius castus efficat. a
uarus mūdus. atrox māsuescit:
resrectio celebrat mortuo q̄dam
pcto: resgente vo iustitia. Se.
Et in signū cui ostenderet. Sig
dictionē accipies: pp̄e crux de
a scptura. sicut n. inq; moyses

ſpentē eneū ⁊ posuit p signo.
Nuſret aūt dedecꝰ gle. Nunc in rei
nobis xp̄icol' ē hoc signū ī diau
ꝛtradcois ⁊ dū ab his q̄dē accipit
ut ridiculosū ⁊ horribile: ab his
vō admodū vnandū. Vl forsā
ip̄z xp̄m notat sig⁹: tanq̄z sup
natum ēntem ⁊ signoꝝ auto
rē. Est n. signū alicuius rei mira
bil' ⁊ occulte īdicatiuū ⁊ visum
q̄dem a sīplicioꝛibz: ītellectū vō
ab hūtibz ex̄cutatū intellectū.
Quibus aūt q̄ de xp̄o narrat hystō
ꝛtradicit ⁊ nō ap̄dicat hȳ qui
credūt in eū. nos q̄ppe scimꝰ oīa
vera ee q̄ scpta sūt: ꝫ q: apō īter
dulos vnuſq̄ de eo scpta sunt
signū st' aut ꝛtradicat. Nec siq̄dē
de filio dicunt ⁊ spectant tm ad
eius ēnitatem. dū singula sibi
assumit. sil' piculā ⁊ glificā.
Nec tm ysp̄a: ꝫ ee denūciat do
lorosā. Nam sc'. Et tuā ip̄sius
aiaz ptransibit gladi⁹. Nulla
docet hystoria. btam mariā ex
hac vita gladij occisione migrasse
preserti eā nō aia ꝫ corpis
fio soleat intfici. Vn restat ītel
ligi gladiū illū de ēs dī ⁊ gladi⁹
ī labus eoꝝ. hȳ e dolorē ducē pas
sionis aiam eius ptūsisse. q ⁊ si
xp̄m ut pote dei filiū sp̄ōte ꝑpa
mori. mortēq̄z ꝑpam nō dubita
ret ee deus suū. ex sua tm carne
paratū. nō sm doloris affectu
potuit vide' crucifigi. Vel prude
tia marie nō ignara mysteriꝝ
celestis ondit. Vnū q. n. vbū dei
⁊ efficax ⁊ acutꝰ oi gladio acu
tissimo. Vel p hȳ sigficant q̄ in
maria p q̄z gestū ⁊ icarnacois
mysteriū in morte dñi stupor q̄da
dubitauit: vides filiū dei sic hūi
liatū ut usq̄ ad mortē dñdet. Et
sic gladius ptīsiens iuxta thoꝛ
timorē fidei nō ꝑcutit ⁊ ita du
bitatio meſtiaā fecit nō tm occi
dit: q: non sedit in aio ꝫ ptransiit
sit q̄ p ūbiā. Nec ipsā solā
ī ea passione occupari signifi
cat: cū sūdit. Vt reuelentur ex
multis cordibz cogitacoes ⁊ de
vt: euentū designat. nō aūt cau
salē ponit. Duōb n. oīb eueni
tibz: secuta ē erga multos ītenti
onū diuīsio. Quida. n. dm fate
bant' in cruce: alij nec sic ab in
famijs ⁊ ēnimacoībz desistebāt.
Vel hoc dm ⁊: ēqten' tpe passiois
patent ex plībus cordibz medi
tacoes ⁊ emendent ꝑ rescrem
Velox. n. illī' post abigultatē ctitu
do supuenit: ni forte reuelacoēs
illūacoēm q̄s estimet ut solitū
⁊ scpture. Nec ⁊ usq̄ ad ssumacoēs
scli pītis cete aiaz gladi⁹ dum
sime ebulacois ptransire non
cessat ⁊ cū signo fidei ab ip̄o
ꝛtradia. cū audito dei vbo multos
cū xp̄o resgere. ꝫ plos a credulī
tate rue' ⁊ cū reuelat' multoꝝ cor
diū cogitacoībz ubi opti' euāgē
lij sicut semen. ibi zizania vitioꝝ
vel plus iusto ꝑuale' vl sola g⁹

Orig.

mmare gemebūda aspiat. Co
gitacões eē male ī hoīb erāt: q
ppter reuelatē st: ut ostendēt eas
ille q̄ p nob mortuus ē. Quod n.
absconditē erāt: impossibile erat
eas penitus infra. Dñs noīs p
cauimꝰ dēmꝰ dicē: ī q̄tatē mea
nō absondi. Si n. reuelauimꝰ
pcā mā nō solū deo sī hīs q̄ pnt
mederi vulnibz mīs: delebunt
pcā mā. Ambr. Pphauerat denq̄ sy
meō. pphauerat copulata uiu
gio. pphauerat vḡo: debuit et
vidua pphare: ne q̄ pfessio deer
set a sexu. Et nō dr. Et erat ana
pphissa filia phanuel de tribu
aser. Theo. Immorat aūt euāgelista
ane deceptioēz. z prēm z tribū
eius: testes q̄ multos adduc
tos q̄ prēm et tribū viderūt.
Vel q̄ tūc tpis cū hac alie q̄da
cōe noīe nūcupabant. Vt ḡ
ad eā manifesta discretio fiet
prēm ei nūcupat z genus q̄ntu
tē describit. Ambr. Ante vero z stipē
dus viduitatis z moribz talis i
duat: ut digna fuisse credat
q̄ redēptorē oīm nūciaret. Vñ
sequit. Hec pcesserat in diebz mult
z vixerat cū viro suo ānis sep
tē a vḡinitate sua: z hec vidua
usq̄ ad ānos octoginta quatuor
Hegp. n. spē sēb fortuitu hītau
ī ea. Bonū n. ē primū: si q̄ pr
vḡinitatis gr̄am possidē. Si aūt
hoc nō potuit. ꝑ euenit ei ut
p dat vitā: vidua pseuerē. Quod

q̄dē non solū post mortē vi. sed
cū ille vivit debet hē in aīo ut
ē si nō euenit voluntas ipi et
ppositū a dño coīetur. et dicat.
Hoc volo hī ꝑmitto: si mihi
christianū aliq̄ q̄d nō opto negit:
nl aliud fraus q̄ ī damnata
z vidua pseuerem. Iuste q̄ sācta
mulier spm pphandi meruit ac
cipere: q̄ locūa castitatē locūq̄ et
iciunijs ad hūc culmē ascendēat.
Vñ se. Que non discedebat de
templo iciunijs z obsecrationibz ser
uiens deo ac nocte. In q̄ liquet Bysm.
q̄ certaz vtutū erat ei ascēsio.
Et aspice formē symeonis vbi
tibz. Sil. n. erat in templo: simil
ē digni reputati sī pphetia ḡtia.
Vñ sequit. Et hec ipa hora supue
niēs confitebat dño. hoc ē regia
cabat videndo nīdi salutem i
israhel: z confitebat de christo q̄m tpe
ret redēptorē idēq̄ saluatorē. Vñ
se. Et loquebat de illo oībz q̄ exp
tabāt redēptionē israhel. Quia q̄a
ana pphissa modicū aliq̄d et
nō nimis clarē de xpō disserut:
euāgelū nō seriati induxit q̄ ab
ea sī dcta. Forsan aūt ob hoc aliq̄s
symeonē pmisse fateb. eo q̄
is q̄dē formā legis gebat nā z
ipm nomē notat obedientiam:
illa vō gr̄ē. q̄d ineptitie noīs
manifestat. unde q̄s xpc mediēat
Ideo illū q̄dem dimisit cū lege
morientē: hanc vō fouet ultra
vivente p gr̄az. Iuxta ītel

lectū ee mysticū ānā ecām signat
q̄ in pmi spōsi sui e morte vidua.
Nāis ee ānoz vidultat ei tēp
ecīe designat: quo i corpe stitu
ta pegrinat a dño. Septies q̄de
duodem octogita q̄tuoz simul:
7 septē ad hui sēli causu q̄ dieb
septē volut. xij vō ad pfectū doc
tine aplice ptinet. Ideoq̄ sū vni
uſal ecīa seu q̄libet aīa fidel q̄
totū vite sue tpe aplis curat ma
cipare istitut: octogita q̄tuoz
ānis dño seruire dat. Cpē ecīa
septē ānoz q̄ cū viro suo mase
rat pgnat. Nā ppt dnice pule
chū maiestat quo i carne vsa
tus dignat i signū pfectis simplex
septē ānoz e nūb explus. Arri
det ee ecīe mysterijs 7 āna q̄ grā
interpretat: 7 filia ephanuelis
q̄ sacies dei dr: 7 de tribu aser. v
leati dicit. Pretimisit aūt hoc
loco lucas q̄ a matheo satis ex
posita nouerat: dñz videlz post
h̄ne ab herode necandū ineret
i egyptū a penitibz ee delatū:
defuncto q̄z herode sic demū in ga
lileā reuisit: 7 nazareth ciuitatem
sua inhitare repisse. Solent ei
euāe singuli sic omitte q̄dam q̄
vl ab alijs inordinata vident: vl
ab alijs inordinada in spū preui
derūt: ut dinuata siue narra
tionis serie q̄ nulla ptimisse vide
ant. Nunc tū altius euāgeliste

sidata scriptura q̄ loco tū situ fu
erint: diligens lector inueniat. Qui
multis ptimissis: lucas dr. Et ut
pfecerūt oia sēdm legē dñi: reu
si sūt in galileā ciuitate sua na
zareth. Erat q̄de eoz ciuitas bethlee sic patet: nazareth vō tanq̄
tugurium forte aī h̄ mouet. quō
dicat matheus ppter ea ciuitatē pue pn
tes eius isse i galileā. q̄ metu
archelai i iudeā ire noluerūt:
cū ppter ea magis isse i galileā vi
deant. q̄ ciuitas eoz erat nazareth
galilee sic lucas h̄ no tacet. Qz
intelligendū z ubi angel in so
nus i egypto dixit ad ioseph. surge
7 accipe puerū 7 matrē eius 7 va
de i terrā israel. sic itellexit primo
ee a ioseph ut putaret missu se ee
a ioseph pgere in iudeā. Ipā ei
itelligi primū potuit tra israel:
porro aūt postea q̄m audiuit illic
regnare filiū herodis archelaum
nolunt obijcere se illi periculo: cui
possit tra israel sic itelligi ut etiā
galileā illi deputaret. q̄ 7 ipse
ipis israel incolebat. Vl aliter enu
merat h̄ lucas tpe an descessu
i egyptū. Neq̄ n. an pūlacione
ea ioseph deduxisse. An vero q̄ i
egyptū dicdent nō recepant p
oracula ut nazareth pgent: imo
q̄ libenter in patria uersantes
illuc ultro pgebat. Cū n. ad nil
aliud ascensu i bethlee euenisset
ni causa descriptionis: expedito
eo cui ea ascenderat. Descendit

Ethico

Angli xxvij

Gracij

Theo. ī nazareth. Potrat aūt sēdm cor
pus ex ipō utero ī mensuū eta
tis maturē pdire: ꝙ videret hꝰ
sēdm fantasiā. ꝙtēa paulatī
cresat. Ūm sc̄. Puer aūt crescebat
Beda ⁊ ꝛfortabat. Notanda ē distī
tio vboꝝ: qꝛ dns ihs xp̄s in eo
q̄ puer erat. i. hītum hūane sꝰ
Ambro. ditutē/ induerat: crescē ⁊ ꝛforta
ri hēbat. Ceterꝝ si sēdm quos dā
Cassio ī diuīnā naturā mutata
ē. quō capiebat augmentū:
Incarato.n. augmentū attribuē
Cassio. nefariū ꝛ. Decent vō etatī iax
mēto sapiē suscipit augmentū
cū dr. ⁊ ꝛfortabat sc̄ spūs: nam
iuxta mēsurā etatis corporee
Chrys nati dīna sapiāz ꝙpā reuela
bat. Si.n. dū puer etatī erat oēz
sapiāz demīrāt̄ videt ꝙdictū:
ꝙ ꝙ ꝙfectū etatis semꝝ oīdebat
ut totū iplēt orbē. Non aūt q̄
suscipiēs sapiam spūs ꝛfortari
dr. Ds.n. ab hōe ꝙfectissimū est
quō pt dem ꝙfectus fieri. Ūm sc̄
Plen sapia: ⁊ gra dei erat ī il
Beda lo. Sapia q̄dē: q̄ ī ipso hītat
oīs plenitudo dinitat corpalit:
gra aūt q̄ hoī ihu xpō magna
gra donata ē. ut ex q̄ hō fieī ce
pit ꝙfectus cēt ⁊ dens. Multo
aūt magis in eo q̄ verbū dei ⁊ dei
erat: nec ꝛfortari dicebat nec
habebat augeri. Adhuc aūt cū
puul cēt hēbat gram dei: ut
quō in illo oīa mirabilia fie
rent: ita ⁊ puia mirabil cēt.

ut sapia dei ꝛpleret: q̄ cū eo de pie
⁊ spū scō vnit ⁊ regnat ī scla sc̄.
Mat. Circūcisionis Dñi
Postq̄ ꝛsūmati st̄ dies octo ut circūdet puer: vo
catū ⁊ no'ans ihs. Et Luce
Circūcidit puer: de quo scptū est.
Puer natus ē nob: ⁊ filius datus ē
nob. Ihs est.n. sub lege: ut eos q̄ sub
lege erant lucfaceret. Dicit aūt hebio Epi
nes ⁊ cherinti seqēs. Sufficit discipulo
si sit sic magr eius: cūcidit aūt se xpō:
tu q̄ cūcidaris. Fallit aūt destruētes
sua pria. Si.n. fateret hebion xpm
dm celitus dñdentē octauo die fuis
se circūcisū: tūc pberet circūcisionu ma
tiam argumēti. Cui cū nudū hūc
assert hoiem: nō puer ē causa ut ē
cūcidat: sic ner ifantes sb̄ sue circū
sionis autores. Nos.n. dm xpm fa
tem celitus dñdentē ⁊ i claustro vgi
neo morā debitā fetibz ptraxisse:
q̄ diuīsq̄ sibi ex utero vgineo hūa
nitatis carnē ꝙfecte ꝛponet q̄ circūcis
ē verac. non appent octauo die
ꝛtent cū ad spūalem effectū figue
puenerit: tūc ab ipō q̄ a suis disc̄l
diuulgent nō ultra figē sb̄ veritas.
Sic.n. mortui sum cū illo morie Coloss
te ⁊ ꝛsurrexim resurgere: sic cū eo ar
cūcisi sum. vt neq̄ nūc indige
mꝰ circūcisione carnali. Plurib aūt Epist
ex causis circūcisꝰ ē xpūs. Et ꝙmo q̄
dē ut ondat carnis vitatē cōt
manicheū ⁊ eos q̄ appent eū di
cūt ꝙ. disse Dem ut patrat q̄ne

quaq; deitati substanciale corp' ex
titerit ut fatur apollinaris nec q̄
lus detulit illd ut asserit valētin⁹ et
ut finet cāicisionē quā oli⁹ instituе
rat cuꝰ aduētu sileⁿtē. Rn etiā
ut nulla sit iudeis excusatio q̄ nisi
cāicisuꝰ fuisset: obicere potāt q̄ no
possent icrucifixū xp̄m reape. Vt ec
nob obediendi vtute emendaret ex
plo: et ut eos q̄ sub lege posita legis
onera portare nequeunt sua passi
one iuuaret. Aut q̄ in silitudine
carnis pcti aduenit: remediū quo
ante pcti⁹ assueuerat mutari nō re
spuit. Idem.n. salutifē cōmutationis
auxiliū circūcisio i lege ⁊ ita origi
nal pcti vulnus agebat: qd nunc
baptism⁹ in celaⁿte gr̄ē tpe assum⁹
excepto q̄ ligno celesti ianuā nodū
intrare potant. tm̄ in sinu abrahe
post mortē btā requie solati sup
ne pacis ingressū. spe felici expcta
bant. Nichil.n. aliud exp̄mebat
cāicisio q̄ gr̄atiōis vetuste spo
liatiōnē: p hoc q̄ cōtrahebat p̄ corp⁹
corpis q̄ corpal' nitans cā exstit.
Hoc ait tūc tp̄s agebat in signū
futi p xp̄m baptismat⁹ idcirco p̄
q̄ venit signatū cessauit figura.
Obi nāq; tota vetustas tollit⁹ per
baptismū: supfluū ⁊ qd̄ p̄tis sectio
prefigurat. Octauo ait die assueti
erat carnale celebrari cāicisionē.
Octauo.n. die xp̄c a mortuis resurr⁹
⁊ insinuauit nob spiritale cāicisionis
dieⁿ. Euntes docete omēs gētes
baptizantes eos. In eius ait typo
p̄figurata ē utriusq; nāe resurrō

⁊ carnis ⁊ spūs. xp̄us.n. cāicisi
onem nr̄am docuit ⁊ nūc per
ipsū a vicio⁹ labe p̄ganda: ⁊ in
nouissimo die ⁊ mortis peste re
staurandā. Et sic dn̄s octauo die
ēⁿ est post septimā sabbati resurr⁹
rexit: vita ⁊ ipsi post sex scli huius
ętates ⁊ septimā sabbati aiarū
q̄ nūc interī in alia vita gerit⁹.
quasi octauo tp̄e surgem⁹. Sed⁹ ait
legis p̄ceptū. eodē die nois tpo
sitione recepit. Vn̄ sc̄s Vocatū est
nomē eius ihs qd̄ interpretat⁹ sal
uator. Editus ei fuit ad totius
orbis salutē quā sua cāicisione
p̄figurauit: scdm q̄ apls dicit.
Circūcisi ēⁿ ihs cāicisione nō ma
nufacta i expoliacione corpis car
nis: sed in cāicisione xp̄i. Sed ⁊ ih⁹
q̄ eodem die sue cāicisionis no
men accepit: ad imitationem
p̄sce obseruationis fuit. Abrahā
.n. q̄ primū cāicisionis sacmētū
accepit: in die sue cāicisionis sig
nificatione nois benedicti p̄me
ruit. Nomē aut ihu gloriosū oīq;
culmen dignissimū. nomē q̄ est
sup omne nomē: non dedit pri
mū ab hoīibus appellari nec ab
eis asserī i mundi. Vn̄ signat⁹
euāgelista subdit. Ad⁹ vocatū
est ab angelo priusq; in utero
cōciperetur. Huius ait nois ec⁹ electi
i sua spiritali cāicisione p̄ticipes
existere cupiebat⁹ ut sic a xp̄o xp̄iani
ta ec⁹ a saluatore saluari vocent⁹
qd̄ ill' a deo vocabulū nō solū pri
usq; in utero esse ꝙ fide acceperit.

ſz ecīa añ tpaſtlatia vocatiū ꝛ.

Notandū vero ē qp baptiſmo aduēiente cīcūciſio ceſſare debuit: qđ ratione ꝓbatur ⁊ vtilitate. Ratione ſic. Frūſtra ponūt duo remedia ad effm̄ q̄ eq̄ bene imo melius ⁊ ꝓfectius ꝓt fieri ꝑ vnū ſolū: ſalus aut eq̄ bene imo melius ꝓt fieri ꝑ baptiſmū q̄ ꝑ cīcūciſionē. imo frūſtra mā ſiſt cīcūciſio: qđ ſic ꝓbat. Nec nata nō fuit ꝑ duo qđ fact ꝓt ſufficiēt ꝑ vnū: ſic multomag gra non fuit per duo qđ fact ꝓt ꝑ vnū. Circūciſio aūt erat ipfecta reſpū baptiſmi xpi: ergo cū venerit qđ pfm ē ſz baptiſmus dz euacuari qđ ex ptē. ipfm ⁊ ſz circūciſio. Qđ aūt remediū baptiſmi ex te dēt in pfectione remediū cīcūciſionis: quadruplex ꝓbat. Primo. qz baptiſmus ē remediū expreſſius quo ad ſignificantiā. Nam cīcūciſio non ita ſignificabat exp̄ſſe emūdatōē tocius hois ab imūdicia culpe originalis: ſic' ablucio baptiſmalis. Secdo qz baptiſmus ē remediū vtuoſius q̄ntū ad efficaciā: qz non tā abūdans gra ad meritorie opandū ⁊ fomitē rep̄mendū in circūciſione dabat: ſic' in baptiſmo. Tertio baptiſmus ē remediū utilius q̄ ad uſū: qz utilitas cīcūciſionis nō erat ita cōis ſic utilitas baptiſmi cū habēt ꝓpīm detīnūa tū ſz ꝓpīm virorū aut ſoli cīcūciſio data ē. ⁊ ſexū detīnatū qz ſoli maſculi cīcūcidebant. ⁊ tpe detīatū qz die octaua fiebat: q̄ tria non accidūt in baptiſmo. Quarto baptiſmus ē remediū ſanabile: qđ ad obſtinaciā. Vñ augustin⁹ de fauſtū ſic ait. Sacramenta q̄ obſeruabant nūciatiua erāt xpi venturi: q̄ cū ſuo aduentu xp̄s ipleſſet ablata ſt ⁊ alia inſtituta. Vbiute meliora. actu ⁊ uſu facliora. et nūo pauciora. Secdo qz aduentente tpe plenitudīs debuit ceſſare cīcūciſio ſbſtituto baptiſmo: ꝓbat aucte apli ad gal. ſic dicēte Si cīcūcidamī: xp̄s nīl vob ꝓderit: ⁊ ſi cīcūcidamī q̄ ſpem ſalutis in cīcūciſione ponētes: xp̄s nīl vobis ꝓderit ſz obērit. Nīl n. ꝓderit fides addita cīcūciſione: ſz obērit. Cuius rōem aſſignat ābroſius ibidē d. Nauis n. malū ⁊ ex libero ſuū fieri q̄ naſci. Sz forte arguēs in oppoſitū: ſz qz cīcūciſio aduētente baptiſmo ceſſare nō debuit duplici rōe. Prima ē talis. Omnis xpi actio nra eſt instructio: ſz xp̄s cīcūcidi voluit: q̄ nos cīcūcidi debem⁹ exēplo xpi. Intelligē. qz oīs xpi actio nra fuit inſtructio in aliquo: ſz nō oportet qz ſp ad imitādū. Rationes aūt q̄e xp̄s voluit cīcūcidi: plures aſſignant. cū ipſe nō ꝓtraxit ꝑs in ſua gnatione vñ nō indigebat curatione. Prima ⁊ ut in nobis humilitas ſic roborata ret. qz in hoc oſtendit ſe verā car

nē assūpsisse nō fantasticā ut vo
luerūt quidā hēretici. Secūda ut spē
i nob̄ erigēt scz spūāl crucifixionis:
q̄ in nob̄ futura ē in octaua r̄sur
rectionis ab oī corruptione culpe et
pene. Tēia ut ciuitatē ꝓfinaret: q̄
tantill' ifamē scz octo dieꝝ nā inā
pit sanguinē suū ꝑ nob̄ fundē.
Quarta ut nob̄ exemplū humil'
ꝓberet ⁊ maxime ꝑlatis q̄ leges
īstituūt: ne scz alijs ꝑsumāt ꝓpo
ne' onera q̄ ipsi portare nolunt.
sic illi q̄s reprehendit dn̄s i eua'
allegāt inq̄ onera ḡuia ⁊ īportabi
lia i humeris hoīm: ipī aūt digi
to suo nolūt ea mouē. Quinta
ut nos alioꝝint' q̄s hītam' scāda
la vitare doceāt: scz ꝓformādo nos
eis. Omēs n. alij infantes i illo
ꝑlo crucifebant: ⁊ ut dī augus
tin' q̄ tpis ē omnis ps vniuersō
suo non ꝓfuēs. Vn ⁊ paul' cru
cifixit thimoteū: ut cauēret scāda
lū iudeoꝝ. Sexta ut nob̄ luxurie vi
ciū q̄d' in isto mēbro dnāt' abo
leāt. Vñ sic primo pass' ē in illo
mēbro. sic ultimo i lingua: in
signū scz detestationis luxie et
gule q̄bus ꝑe' omīs hūana vita
infecta ē. Septima ut mystiū
deitat' eclaret: cū ꝑ' dyabolū:
tū ꝑ' hoīes indignos. Octaua
ut a peccō carnē purgaret' ⁊ sicut
aliq̄n videm' q̄ p ifirmitate a
liqu' mēbr̄ ponit' in mēbro su
no cauterīū: ita in carne xp̄i q̄
sana erat ab oī ꝛcupia ⁊ culpa
posuit cauterīū crucifixionē ꝑ ꝛcu

piscētia nrā. Vñ er' ꝑ' dict' ipse
ideo fuisse crucifixū: ut on' legī
sustinēs alios a legis one libera
ret sēdm illd' apli. Misit dē fi
liū suū factū sub lege: ut eos q̄
sub lege erāt redimeret. Et sic p̄z
q̄ xp̄s voluit ⁊ debuit crucifigi no
ꝑ' indigentiā ⁊ ꝑ' decentiā.
Secūdo nō scz q̄ crucifixio aduenien
te baptismo cessare nō debuit ⁊
tal'. Ipse crucifixit thimoteū postq̄
fuerat baptizat' ut leg' in act'
aplor̄. Ergo adhuc post baptis
mū durabat crucifixio. q̄e ḡ er'
modo nō dat'. Sz dicit augustī'
i q̄dam nouū ⁊ vetis testāmēti
q̄ hoc fecit paul' ad vitandū scā
dalū iudeoꝝ ne videtur legī vet'
reprobanda ut timuit legī. Nō tri
apls in illa crucifixione spē posuit:
sic er' saluator ꝑcepit ipse ut of
ferret mun' ꝑ' sua mūdatione. Sz
forte q̄es grā p̄dictoꝝ: an post
passionē xp̄i crucifixio ⁊ legalia
sīt pctō mortali obseruari possit.
Rndet augt' q̄ tria tpa distinxit.
Vnū ante xp̄i passionē: in q̄ cru
cifixio ⁊ legalia nō erāt mortua
nec mortifera. Aliud tp̄s post eius
diuulgationē: in q̄ crucifixio et
legalia fuerūt q̄dem mortua q̄
vim aliq̄ nō hēbant. nec ea ob
seruāt' q̄s tenebāt: nō tri fuerūt
mortifera q̄ illi q̄ nisi erāt ad
xp̄m er' iudeis potāt illa licite
obseruare dūmodo nō sic ponent
spem i eis q̄ ea reputarent sibi
nēcā ad salutem quasi sine cru

cāsione ⁊ legulibꝫ fides xpī nuꝫ
tificare nō possꝫ. Iuys aūt q̄ ante
bant ꝙ gentilitate ad xpm nō i
erat cā ut obsuarent: et ideo pāl⁹
ēuāgelī thōteū q̄ ex mr̄e iudea
genitꝰ erat: cytū aūt q̄ ex gentibꝫ
natꝰ erat circūcidē noluit. Tāū
aūt tpe post passiōꝫ xpi. ut q̄ ire
perūt ee nō solū mortua ⁊ nō hīa
tia ⁊ tute ⁊ obstacūlē: ꝑ ee mor
fera. ita sīt ꝙ pcrabant mortali
q̄cūq; ca obsuabāt. alias n. grā
ihū xpī euacuaret: q̄ cū pre ⁊
spū sō vivit ⁊ regnat dō i sēcla
sēcl. Amē.

Lectio sancti euangelij secundum matheū.

In illo tpe. Vigilia Epiphanie.
Defuncto Secūm matheū.
herode: ecce appuit āgel⁹ dnī in
somnis ioseph i egypto dicens
Surge ⁊ accipe puerū ⁊ mr̄em eius ⁊ va
de i tra isrl. Et R. Eiusdem.
Qui p sacrilegio qd herodes
in saluatorē dnī miserat.
⁊ scelꝰ qd miq̄ vor eius pegerat
ulcio eū dina purgaret i morte
corpis eius ut ioseph refert mor
bus inualuit diuꝫ: uta ut diceret
a vatibꝫ nō morbi corpis ꝫ
dine vltionis ee supplicia. Ipe
aūt furore iā plen⁹. nobiliores
⁊ pmarios gr oī iudea ad se col
ligi ⁊ recludi iubet i carcere:
mandās statī ut spm exalaꝫ
omēs interfici. ut ei obitū oīs
iudea deflēt inuita. Paulo aūt
ante q̄ moreꝫ spm reddet an
tipatꝫ filiū suū iugulauit.
post duos pueros quos ante ne
cauerat sīt alexandꝫ ⁊ aristo

bolū. Tal ig⁹ herod finis extitit
q̄ digna supplicia scelꝰ qd in bet
lehē erga puulos gesserat ⁊ p ꝫ
dus saluatoris exactus ē. ee nūc
ab euāgelista designat cū dicit.
Defuncto herode. Multi ꝓpt ig Theo
norantiā hystorie labūtur i er
rorē: putātes eūdem ee herodē
a q̄ in passiōe dnī irridet ⁊ q̄
nūc mortuꝰ ee refert. Ergo hē
des ille q̄ cū pylato postea amici
tias fecit huiꝰ herod filius est
sī archelaꝰ: quē tyberꝰ cesar
lugdunū delegauit. fremq; ei
herodem successorē regnū ferre.
Primo g herode defuncto: ecce ap
puit āgelus dnī in somnis ioseph
in egypto d. Surge ⁊ accipe puerū Pron.
⁊ matrē eius. Vide qm ⁊ ipse
ihs sup electis essentijs exīs
ad id qd secm nos ē imutabi
liter venīs: nō refugit ad ordi
natū ⁊ assūptā humanā or
dinationē sī obediēs subditur
dei prīs p angelos dispositis
⁊ p medios ipōs āmūciat ioseph
a pre dispositā filij ad egyptū
recessio ⁊ iterꝫ ad iudeā ex egyp Exod.
to inductio. Vides n. ex ioseph
ad misterū marie erat electꝰ.
Erat n. illa i egyptū ⁊ redeūte
qb misterū ei tante nūtiatꝰ
iplēt. nisi desponsata fuisset.
Nā in pma qdem facie maria
puerū nutrebat. ⁊ ioseph ssistebat:
reuera aūt puer ⁊ mr̄em nutrebat
⁊ ioseph tuebat. Sequit. Et
vade in tram isrl. Quasi me

dicaꝰ.n. dñm ī egyptū ut visitaret
eā langwentē erroribꝫ: nō ut rema
net in ea. Reuisionus aūt rō assigna
t eī sbdit. Defuncti st.n. q̄ quebant
aīam pueri. Ex hoc loco ītelligi nō so
lū herodē ꝑ ee sacdotes ⁊ scribas eo tpe
nece dñi fuisse meditatos. Si mi
ti fuerūt ⁊ quō in tā breui spacio ex
tincti suūt: Nā ut dñm ⁊ herode mor
tuo occisi suūt omēs maiores q̄ in cu
stodia tenebant: qd dr̄ exilio fem
ce. q̄ dissensit herodi ut ingrediet puer
⁊ occidet. q̄ septū ⁊ ebatus ē herodes
⁊ oīs ihelima cū illo. Aut ecce loaut
ē euāgelista ꝑ spēm tropi: q̄m mul
ponūt ꝑ vno. In hoc aūt qd dr̄ aīam
pueri destruūt hetici. q̄ dixerūt xpm
nō supfisse aīaz: si loco aīe huisse di
uinitatē. Ex aūt occisꝫ ꝑ dnō pueris
herodes nō longe post obiit ⁊ ioseph
dñm aī mīe ad tīam isrl reduxit: sig
nificat omēs ꝑsecutiones q̄ contra
ecclīaz ecclīe mouēde. ꝑsecutoꝝ mōte
vidicandas ⁊ pacē ecclīe denuo red
dendā ⁊ sctos q̄ latuerāt ad sua lo
ca reuisuros. Vel q̄ defuncto herode
redit ad tīam isrl ihs: denūciat q̄
enoch ⁊ helya p̄dicātibꝫ iudeis sopi
ta modice iudie flāma fidē vitaꝫ
accipiet. Auctelice aūt āmonitiōe
ioseph nō inobedies fuit. Vñ sequit
Et surgēs accepit puerꝫ ⁊ mrēm ei⁹
⁊ venit ī tīam isrl. Non.n. detimi
nauerat angel⁹ in q̄ loco tre isrl:
ut dubitāte ioseph utꝝ veritatē et
fraudem visitacionē āgeli certioꝝ
redderet. Vel sc̄. Audiens aūt eo q̄
archelaus regnaret in iudea ꝑ
herode ꝓr̄ suo: timuit illo ire. Ha
buit siqdē herodes vxores viginti:
ex q̄bꝫ septē nūerosā suscepit sobolē.
Primogenitꝰ eius antipꝰ er ioside:
alexandꝰ ⁊ aristobolꝰ er mariāne:
archelaus ex mathaca samaritide:
herodes ātipas q̄ postea tetrarcha
fuit ⁊ philippꝰ ex cleopatē ihlitide.
Tribꝰ ig̣ primis ab herode interfectis
⁊ post mortē eius occasione testa
mēti prīs archelao gubnacioꝝ
regni usurpante ⁊ causa de succes
sione regni ad cesarē augustū dela
ta: tandē de exilio senatꝰ omnē
herodis monarchiā distribuit. me
diā ptem sꝫ idumeā ⁊ iudeā tradēs
archelao sub nōie tetrarchie pollicitꝰ
se fratꝝ eū regē si se dignū ꝓbuis
set: mediā vero ptē in duas secuit
tetrarchas: secessitq̄ galileā ī ptē
herodis. Tetrarche vero ituree ⁊
trachonitidis regionis philippo fra
tri ⁊ q̄ post herodē defuncti archelai
quasi dyarchi: qd dominiū eius
hic regnū appellat. Et hoc si alijs
quis quō sic lucas narrat ibāt
parentes eius ꝑ omēs āños puericie
xpī in ihlm. si archelai timore
illuc ꝓhibebant accedē: hoc mi dis
solue nō est difficile. fieri.n. po
terat ut p̄ die festū mīe tā ingre
tem turbā latent ascendent
mox reuisuri: aū tū ibi alijs diebꝫ
habitare metuēnt: ut nec sole
nitate ꝓtinussa essent urbe gressi:
nec in ītinua māsione aspicien
tes q̄ intellectis patet: ut qd
lucas dicat ꝑ omnes āños eos

ascendē solitos ī ihēlm. tūc ac
piam⁹ frēm cū iā nō metuēt⁹
archelaus: q̄ sēdm hystōz ioſe
phi solū nouē ānis regnauit.
Seq̄t. Et cāmonit⁹ in sōnis ſeceſ
ſit ī ptes galylee. Sed forte hīc
q̄spiam moueat⁹ cū matheus
dixit iō timuisse ioseph puerō
redeūtē ire ī iudeā. q̄ pī puē
suo herode archelaus filius eius
regnabat? quō potuit ire ī ga
lileā. ubi alius filius eius herodes
tetrarcha erat. ut lucas testat?
Cū vero ipā sint tpa q̄bz puerō
timebat⁹ q̄ lucas mēoraue⁹. q̄
usq; adeo mīta erāt ut ī ipsa
iudea nō iā ire cēt archelaus:
ꝑ pses pylat⁹. Sz tūc q̄tur.
Quare nō timuit ioseph ī ga
lileā ire? cū vbi archelaus regz
naret. Sz melius potuit latere
cū puero ī nazareth q̄ in ihēlz:
ubi erat caput regni archelai.
Et er̄ q̄ villā nūcupat⁹ mutauit:
res obūbrabatur. Impetrat⁹ n. oīo
erat adiuuāt⁹ bethleē ⁊ fines eius.
Venit q̄ ioseph ī nazareth: et
pclim fugiēs. ⁊ ī patriam redicēs
Vñ sē. Et veniēs hītauit⁹ q̄ vocat
t⁹ nazareth. Forte ⁊ hoc mouet
quō dicat matthēus ꝑ ea cū pu
ero ihū pentes ei⁹ isse ī galileā.
q̄ metu archelai ī ihēlm ire
noluit. cū ꝑ ea magis isse in
galileā videant⁹ ip cīuitas eoz
erat nazareth ḡalilee sic lucas
nō tacuit. Sz itelligendū est
ubi angel⁹ in sōnis ī egypto dix⁹
ad ioseph. vade ī tīrā isrl. sic itellīm
pmo ēe a ioseph ut putaret rectiꝰ
ēe pgē in iudeā: ipa. n. pmutꝰ in
telligi potuit tīra isrl. Porro āt
postq̄ ꝑpexit ubi regnare archelaū
noluit obijcē sē pcūlo: cū possit
tīra isrl ena galilea itelligi. q̄a
⁊ ipaz ꝑplis isrl incolebat. ⁊ z̄ q̄
possit ⁊ alue solum q̄ potuit vidi
putibz xpī non ēe hītandū cū pu
ero ni in ihēlm ubi erat tēplū dnī.
⁊ illē nuissent. ni archelai pīcia
tiēnt⁹. Non āt dīnitꝰ iubebant⁹
ī iudea vl ihēlm hītare et de ar
chelao qd timebāt ꝓtēnē. ꝑ ī tīra
isrl in q̄ cēa ut dcm ē poterat itel
ligi galilea. Mystice ioseph aplōz
tenet spēm: q̄bus xpc̄ cōfendus ē
arditus. Hu. n. tanq̄ herode mo
tuo. i. pplo eius ī passione dnī dep
dito iudeis pdicare st missi. ꝑ Ruſ
si n. erāt ad oues pditas domꝰ isrl.
Sz manēte henditarie ifidelitat
dnātu metuit⁹ ⁊ recedit ꝑ visu
āmonit⁹ spūsc dnū in gentibz
ꝓplates ad eū ꝓferūt xpz. Vl hꝰ
ultima tpa erē designat: q̄ndo
plūmis iudeoz ad pdicatōz enoch
⁊ helye iustis. ceteris ad mūctū
ātixpi ꝛ fide pugnabūt. Pars
q̄ iudee in q̄ regnabat archelaus
antixpi sēqres ondit. Nazareth
aī galilee quo trāsfert⁹ xpc̄ ptem
eiusdem gent⁹ q̄ fide ⁊ suscepta
designat. Dñi galilea trāsmigro
nazareth aī flos vtutū interpret⁹:

ꝑ ecta q̄ ardentius a terris ad
celestia trāsmigrat. eo magis vbi
tū floꝛe ⁊ gēmine abūdat. Hinc
Bla at ꝓphe testiō adiūgit d. Et
vocabit qđ dñm ē ꝑ ꝓphas: qm̄ na
Aug zaraeus vocabꝛ. Di suū de septis
posuisse ereptū: nūq̄ dicet. qđ dꝛ
ē ꝑ ꝓphas: ꝙ simplr qđ dñm ⁊ ꝑ
ꝓphetā. Nūc at plātꝰ vocas pro
phetas: ondit se nō vba de septis
supsisse. Nazaraeus intpretat scā
Hiero Dei. at dñm futuꝛū: oīb septa
imoꝛat. Possū⁹ ⁊ alit dicē q̄ ex
eisdē vbis unta hebraicā vitatē
in ysaia septu sit: exact vga de
radice yesse: ⁊ nazaraeus de radice
Aug ascet. Aut forte legerūt ⁊ aliquos
ꝓphas ita dicētes: q̄ nō sūt nobis
canonizati. sic nathan ⁊ esdra.
Et qm̄ hoc ꝓphaꝝ erat: manifes
tat philipp⁹ dicēs ad nathanaē
le. Quē scripsit moyses ⁊ lege et
ꝓphe: inuenim⁹ ihm a nazareth. Hi
er primus xpianū nazaraei vocaba
tur: ꝙ apd antiochiā mutatū
Aug ē ꝝ nomē ⁊ dicti sūt xpiani. Hec
oīa q̄ sūt a narratione magoꝝ
⁊ denuo lucas tacet. Hoc ꝓnde
ꝛgnoscendū qđ denuo ad cēta
valeat ⁊ sic vnūq̄q euāgelistaꝝ
ordē narrationē suā: ut tāq̄ nul
lū ꝓtermittentis series digesta vide
at. Tacuit. n. q̄ nō vult dicē. sic
ea q̄ vult dicē ille q̄ dicebat ad
uchit: ut ꝓpā seq̄ntia videat.
Ez cū alt dicat ea q̄ alt tacuit ⁊
diligēter ordo ꝛsidātus: dicat lo
cū ubi ea potuerit a quo ꝓtermis

sa sunt trāsferre. Itaq̄ dñs sic Hie.
degit tpe quo nasceꝛet ⁊ loco:
ta ⁊ cīuitate in q̄ coalesceꝛet: cuius
nomē indicio ē: q̄ ipe scītas ⁊
scītate nutꝰ scīssiōꝝ rēe dicē
cetur: ihūs xpe dñe nē: q̄ ac
pie ⁊ spūi sco sit bndes in sēla d'.

Quum Epiphanie d'.
natꝰ eet Cōm Mathꝫ
ihs in bethlē iude i di
ebꝫ herodis regꝭ ecce magi ab o
ciēte venerūt ihlēma d. Ubi ē
q̄ natꝰ ē rex iudeoꝝ iudeoꝝ: Et Ri

Post Eiusdem
muraclim vginei ptus Aug
quo utriꝰ dīno nūmine plen⁹
salue pudoris signo dīm hoiem q̄
pfudit: iné obscuras cubicli
latebras ⁊ pcepis āngustias i ꝙb;
maiestas ihūmta membris ꝛtio
nibꝫ stabulabat: du pendet ad
ubera ⁊ vilū pānoꝝ: uoluīē
ta pānoꝝ: repente nouū de celo
sidus tīs effulsit: ⁊ tocꝰ mūdi
dissipatū caligine noctē rupit
i die. ne dies celaret in nocte.
Un euāgelista dt. Cū ḡ natus
eet Jn pncipio aūt hui⁹ euāge Hiero.
lice leōis ta posuit. Psonā: cū
dt. cū ihs natꝰ eet. Locū: cū ait
i bethlē iude. Tempꝰ: cū addt
i diebꝫ herodis regꝭ: et ꝙ tria ad
ꝛfīnaīdā narrandē rei ponūt
Quartuꝰ aūt ab euām pmū cdi Theo.
tū sic in hebraico legim⁹ unde
nō unde. Ꝙ ⁊ aluaꝝ gentiū bethl Nunc cī
lee. ut ad distinctionē eius hic
unde ponerēt. Quide aūt id cto

scribit: qz ⁊ alia bethlee in tra legimꝰ. ⁊ libro iheu filij naue. Due. n. bethlee sc̄t: alia q̄z ī tra zabulon. alia q̄z in tra iuda q̄ pius vocata ⁊ effigiata

Aug. De ciuitate aũt bethlee matheus lucasq; sentiũt: ꝙ quo ⁊ qua cā ad eā venerit ioseph ⁊ maria lucas exponit: matheus pt̄ mittit. Cronica de magis ab oriẽte venientibz: lucas tacet: matthis dicat. Hz videaꝰ q̄ ad uti litatē respiciat qd̄ euāl̄ tpr̄ designat quo xp̄s nasciturꝰ dicꝰ ⁊ diebz herodis regis. Qd̄ dic: ut ꝓphiaz danielis ipletam demōstraret: q̄ post lxx̄ septimanas ānoz xp̄m nasciturꝰ eē predic. Nā ex illo tpe usq; ad regnū herodis lxx̄ septimanaz ānis sc̄t reperiũtur. Vel ideo qz tāndiu iudaica gens sb̄ iudicū regibus q̄ruit̄ petebatꝰ tenebatꝰ ꝓphe mittebantꝰ ad remediū eius: nunc q̄ lex dei sb̄ ptāte regis romani tenebatꝰ. ⁊ iustitia dei sub dilatione romana premebatꝰ nascit̄ xp̄s: quia magna desperabil̄ mutatas: mediaī artificiosione q̄rebat. Vel ideo rex alienigene mentionē fecit: ut ipleretꝰ ꝓphia q̄ dt. Nō auferetꝰ sceptrū de iuda. nec dux de femore eius: donec veniat q̄ mittendꝰ ⁊ ipse erit exp̄tatio gentiū. Ambr. Quo cognito rex herodes ascalonā ingressꝰ: antipatrū unū ex filiis adduxerūt captiuū. Ꝙ g̃ ibutus mysteriis iudeorū: humano iudee regi amicicia ꝙpulatꝰ. Qui ꝑ se ad pōpeiū hyrcanū duxerat: ⁊ qz legationis fructū potuit̄ ē: ꝑ eā gratiam ptē regni affectauit. Deinde aũt antipatri filius eius herodes sb̄ athonio se natus cōsulto iudeas regnare ꝓceptus ē. Jn q̄ claret herodem nulla affinitate genus iudeorū regnū assūsse. Dicit aũt herodis reg⁹ dignitatē addens: qz ⁊ alij fuit herodes q̄ uolens eum interficere. Cū g̃ hoc tpe natus esset: ecce magi venerūt hoc ē festū ut natus ⁊ magnū dm̄ orientes ī puero hoie. Magi uo sunt: q̄ de singulis philosophat: ꝙ sūmo cōis magos ꝑ maleficis accepit. q̄ alit̄ tm̄ tenent apd̄ gentē suā eo qp̄ sit philosophi caldeoz: ⁊ ad huius artis sciam reges q̄z ⁊ principes eius gentis oia sapiūt: ⁊ ad xp̄i pmū ortū diuī itellexerūt. Jsti aũt magi q̄ fuerūt n̄ pmitiae gentiū. Jsti ite pastores: magi gentiles. Jlli xp̄s ush loge: utrisq; tm̄ ad angulare lapidem aduenit. Nam festinatꝰ ē ergo illis. nō doctis nec iustis: ꝑualet nāq; ignoria ī iustitia pastoz: et ipietas ī sacrilegijs magoz. Utrosq; si lapis ille angularis attribuit: q̄ppe q̄ venerit stulta elige ut confundat sapientes. ⁊ no vocare iustos ꝙ peccatores: ut nul ly magnꝰ superbiret. nullꝰ ipiꝰ

Lucas

Mat.

Ambr.

Aug.

Vol.

m' desparet. Hy aũt magi regẽ
fuerũt ? qui ? si tã munera obtu
lisse dicunt. nõ ideo nõ plures
ãp tres fuisse ꝓbant : ꝙ ut ꝑ eos
gentes q̃ ex tribꝫ filijs noe natæ
sũt venturæ ad fidẽ ꝓfigurarẽt.
Vel tot fuerũt ꝓnapes : q̃ plures
duxerũt in comitatu suo. Vene
nũt aũt nõ post ãnũ. qz tũc nuẽ
retꝰ in egypto nõ in ꝑsepio : ꝙ
dramatia dicit. Ad ondendũ aũt
vñ venirẽt : dñi ab oriẽte. Hoc q̃
ẽ aũt qz varia ẽ de magoꝝ opĩõ.
Hadam n. dicũt eos fuisse caldæ
os ? caldei n. stellã ꝑ deo colebãt
? ideo dixerũt qz nuncupatu deoꝝ
ds. oñderet dñi vez natũ. Alij
vo dicũt ꝑsas eos fuisse ? nõnl
li dicũt illos de ultĩs finibꝫ tre
fuisse : alij vo dicũt illos fuisse
nepotes balaã qd magis ẽ ace
dendũ. Balaã n. inuẽit ꝙa q̃
ꝓphaut dixit Oriet stella ex
iacob. Illi vo hnites hãc ꝓphaz
moꝝ ut viderũt stellã nouam :
itellexerũt regẽ natũ ? venerũt
Et sic hãt stellã futurã vatici
nio balaã nouerũt : aut erãt
successores. Hz q̃ndũ ? si cal
dei vl ꝑse à de ultĩs finibꝫ tre
fuerũt : quo in tã breui spacio
ihrlim ꝑuenire potuerũt. Hz sæpe
q̃ aliq̃ solent dicẽ qz puer qui
tũc natꝰ ẽ in tã breui spacio tpõ
de ultimis finibꝫ tre ad se ꝑdu
ci ꝑtuit. Vel nõ mirandũ ? eos
ĩ tredecã diebꝫ venisse ĩ beth
lẽ : cũ ẽqs arabicos ? dromo
darios hñẽt q̃ sic sũt veloces ad
iter. Vel ꝙ hiẽnũ añ xpi nitatẽ
ꝑfecti sẽ ? stella eos ꝓcedebat : ?
neq̃ esca neq̃ potus defecit ui
ꝑis eoꝝ. Vel si fuerit successoꝝ
balaã : regiones eoꝝ nõ longe
distant a tra ꝓmissionis : ideo
ĩ tã breui spacio tpis ihrlim vẽ
re potuerũt. Hz tũc q̃ndũ est
ãne eã dicant eos ab oriẽte ve
nisse. Ad ideo ẽ : qz ab illa regi
one venerũt q̃ in oriẽtali ꝑte
iudee ꝓsita ẽ. Pulchre aũt xpi
ab oriente venisse dicũt : quia
omes q̃ ad dñm veniũt : ab xpo
? ꝙ xpm veniũt. Ipse n. ẽ oriẽs :
sedm illd. Ecce vir : oriẽs nomẽ
Vel ab oriente venerũt vñ dies
nascit. inde ĩcaũ fides ꝓcessit :
qz fides lumẽ ẽ aĩaꝝ. Ab oriẽte
q̃ venerit si ihrliaz q̃ms dns
ibi natꝰ nõ cẽt : qz licet agnos
cẽnt nitatẽ xpi. locũ tñ nõ ꝛ
ueriũt. Ihrlim. n. regia ciuitas ẽat :
? arbitrabãtur qz tal puer nõ nisi
i vbe regia nasci debuisset. Hũ
ideo venerũt : ut adipleret qd
scptũ ? De syon exiet ler ? verbũ
dñi de ihrlim : qz ibi ꝓmo ãnũ
natꝰ ẽ xpi. Hũ ut studiose ma
gnoꝝ dignaret ꝓsecia iudeoꝝ
Venerũt q̃ ihrliam d. Vbi ẽ qui
natꝰ rex iudeoꝝ ? Cũ aũt milti
natꝰ aũt defuncti cẽnt reges iu
deoꝝ : nũq̃ ꝙq̃ eoꝝ adorandũ
magi q̃sierũt. Nõ : qz n' q̃q̃
eoꝝ de celo loquentẽ didicerũt
Non itaq̃ regi iudeoꝝ q̃les ee

illic solebant hmĩ tãt magnũ
honoꝛẽ longinq̃ alienigene ab
eode rẽgno prius ab ꝛẽtibꝰ a se
deberi arbitrabant: ſi tale na
tũ ee dicerãt i quo adorãdo
ſe ſaluꝛe q̃ ſedm dm e aſſentoꝛ
mũme dubitaꝛẽt. Neq; n. etas
erat ſaltẽ cui adulatio hmãa
na ſuaꝛet. Nõ de mẽbꝛis ppu
ta. nõ in capite diadema ful
gebat? nõ põpa fauſtanũ.
nõ tiꝛi exercitus. nõ gl̃oſa fama
ꝓlioꝛ: hos ad eũ viꝛos ex remo
tis tris cũ tanto voto ſupplicãdi
attraxeꝛit. Jacebat in p̃ſepi
puer ortu recẽs? exigui corꝑis
ĩfirmitãtibũ pauptate: ꝑ magnũ
aliq̃ latebat in quo qđ illi
hoĩes ꝓmicie gentiũ nõ tiran
nide ſed ꝑ celo narrãte didicerãt
Vn ſc. Vidimꝰ n. ſtellã eꝰ in
oriente. Annũciat? a ĩuitat?
credidit? a q̃uit: tanq̃ ſignificã
tes eos q̃ ãbulãt ꝑ fidem ? de
ſidant ſpem. Sciendũ q̃ ꝑſ
cillianiſte hẽtici q̃ naſci vnũ
q̃q; hoĩem ſb aſtitucoibꝫ ſtellaꝝ
putant hoc ? adiutoꝛiũ ſiu
eꝛꝛoꝛis aſſumũt: q̃ noua ſtel
la exiſt cũ dño ? carne appuit
cuꝰ fuiſſe fatũ eandẽ q̃ appaꝛ
ſtellã putãt. Et ſedm hꝰ ſtella
iducit? q̃ aſſinat geneſi: ut nõ
geniſidiũ hꝰ magꝰ nũcupaꝛi
poſſit q̃ eiã? Sz abſit a fidei
cordibꝫ: ut ee q̃ fatũ dicat
Nã hoĩes q̃n fatũ audiuꝛu
uſitata loq̃di conſuetudĩe nõ
ĩtelligũt ñ vi poſitoꝛis ſyderꝫ:
qual? e q̃n q̃s naſcat? ſũ ꝛeput?
q̃ aliq̃ alienãt a dei voluntate?
aliq̃ do ſtellas hãt putãt hmẽ
ptãtẽ: q̃ magna celo fruũt ĩmu
tia. in cuꝰ velut ſplẽdiſſima
curia opinant? ſcelera facienda
decernũ q̃lia ſi aliq̃ citaꝰ tirena
decreuiſſ: gñe hmano decẽete
fuiſſe cõtenda. Si q̃ aliq̃s ad
ulte? homicida fiat ꝑ ſtellã?
magna e iniq̃tas illaꝝ ſtellaꝝ:
magꝰ aũ illi q̃ creauit eas Nã
cu ſit ꝑſcius futuꝝ dꝰ? ex quo
tãta ĩiquitas futã eat ꝑ ſtellaꝝ
ſi voluit eas aceꝛe nõ ? bonã.
Si voluit eas aceꝛe ? nõ potuit
abſq; illo malo: ĩpotens e. Si eꝰ
ſtelle e q̃ a malis ſumãt? a bonis?
q̃ nec bonũ nim laudandũ e. nec
malũ vituꝑandũ: q̃ nr̃i in nob
e voluntatis? actꝰ. Ut q̃ eꝰ mali
mei penã ſuſcipiã? qđ nõ volũ
tate ſed neãte amiſi. Ipſa deiq̃
mãdã dei ne peꝛꝛet hoĩes aut
hoꝛtamẽta ut faciant bonũ: hãc
ĩſipientiã deſtruũt. Qđ enĩ
iubet aliq̃ ne faciat malũ qđ
no ꝑt declinare? a faciat bonũ
ad qđ no ꝑt puenire? Nõ uſq;
q̃q; aũt abſurde dicit ꝑt ad ſolaꝝ
corꝑm diuinas afflatꝰ quoſdã
valeꝛe ſidereoꝝ: ſic ſolaribꝫ aceſ
ſibꝫ ? deceſſibꝫ videmꝰ ani tpa
variari? a lunaribꝫ incrementiſ
? decrementiſ augeri? minui ãdã
tiã reꝝ ſic conchas ? mimbuleꝰ
eſtus oceani: nõ aũt aĩ voluntates

Aug.

Aug.

positionib; sydez subdi. Si aũ
sub fato stellaz nulli hoĩ genesi
ponim; ut libez arbitrii voluĩtat
ab oi necitatis vinculo vindicem;
qũtomun illi tpale gnacione sb
astroz ꝺicionis ardim; stam q est
vnũ soz ethi arabor ꝺns. Itaq
illa stella quã viderũt magi xpo
sdm camẽ nato nõ ad detrectum
dnabat: si ad testiom famulabat.
Unde nõ er ill erat stell q ab vtio
create itinez suoz ordine sb crea
tois lege custoduit: z nouo vgis
ptu nouũ sydꝰ appuit. qd miltiu
offiu sun er xpis magis qrentibus
xpm cũ aĩ faez pure exhibuit. dom
cos usq ad xpm loni ubi ds ubi
infans eat peundo ꝓducet. Ad
demandi q xpm stella q non
erat exacta: vñ nõ ideo xpe nat;
e q illa extitit: z illa extitit qi
xpe nat; z. Vñ si dica obtet nõ stel
la xpi. si xpm stelle fatũ fuisse
dicim; xpe appe illu nõ illa hunc
nascendi attulit cam. Dicat q
vidim; stellã eius et ppã: q hac
creauit ad onsione sin. Pastoib;
angelꝰ: magis stella demat. Desp
loquit lingua celoz: q lingua
cessauat pphaz. Celos agelꝰ in
habitat z sydera exornat: ut sep
q celi enarant gl'am dei. Et roña
bilr uideis tanq roe utentib;
rõnale aiaĩ. et angel ꝓdicare de
buit: efetiles vo q roe uti nesa
ciũt ad agnoscendũ dnm nõ p
voce s p signa ꝓducũt: q et ill
pphie tanq fidelib; et sb signa
tanq infidelib; data sit. Unde
aũt cantib; xpm cũ ppe eet etat
apli pdicat eiq ꝓmulũ et nec
dũ p ihiam ous officiũ loq te
stella gentib; denũciat: q ninuz
roĩs ordo poscebat ut loq tem
ia dnz loq tes nob pdicatores.
et ndũ loq te elementa muta p
dicauet. Q m aũt nõ celestium
vna stellaz hs fuit: mai fesũ z. Exh.
Nulla.n. alia stellaz hac via
pcedit. per.n. ab oriente i men
die ferebat: uta.n. palestina ad
ysidẽ iacet. Deo aũt tpe q videba
tur: nõ n. i nocte appuit tm s
i media die: qd nõ z ytut stelle
s n ee lune. Tertio ab eo q ap
pebat et occultabat rursꝰ. Cũ
.n. trauert ihdiaz occultauit
serpaz: dem ubi herodẽ reliq
uit serpaz mostrauit. Neq er
ppũ qdam gressu hebat: s
cũ optebat ire magos ibat. qui
aũt stare stabat: sic et solũma
nub q erat i desto. Neq ena
surs ire manẽs ptu vgis onita
bat: s deorsu dnidens hs face
bat: qd nõ z stelle mot; s v
tut aut dã rõnal'. Hi vid; hs
stella virtutiuisibil fuisse i ta
le appenaĩ formata. Nonnulli Rem.
dicũt hac stellã fuisse spũ sim:
ut xpe q postea s baptizatu dnz
dndit in spe colube: i spe stelle
appuerit magis. Alii dicũt fuis
se angelũ: ut xpe q appuit pa
storib; apparuit ena magis.
Seqt ecclam: i onẽte. Utru stel Elo

la ī oriēte orta sit. an xpī ibi po
siti natū ⁊ occidentē vidint:
ābiguū ⁊ potuit.n. nasci ī ori
ente ⁊ eos ī ihrlm pduce. Sed
dubius es. Aug. ī s. Aūs audierāt qz tal
is stella xpm significaret. P
ferto ab ānel: alīq monitoe
revelacois. Potuerē.n. ill dice.
Stella quā vidistis xpc ⁊ ite
adorate illū ubi natꝰ ē: ⁊ simil
indicate q̄lis q̄ntusq natus
sit. Leo Vel pter illā stelle spēz que
corpeū mutauit obtutū: sul
gentior vitate radi coz cordi
pdorint. Et hoc q̄dē ad illumīa
tionē fidei ptinebat. Aug. Vel inde
oīū natū regē intellexerē: cū
stella ī die tpe alr uxr soleat desi
n. Ihu.n. magi caldei nō mali
uolētia astroz aursū: ⁊ renū
uos itare speculabant. Dic
n. dat intelligi tradicōez ba
laā seqbant: q̄ dixit: orietur
stella ex iacob. Non videret stel
lā extra ordinē mūdi: hāc ē
itellexerūt quā balaā futā
ī die regē iudeoz pphauerat.
Leo Potuerūt aūt ill credita ⁊ itel
lecta sufficere: ut corpali ītuitu
nō inquirent qd̄ plenissimo vi
su mēte inspexerūt: ⁊ dilige
ntia sagacis officii ad videndū
usq ad puerū p̄seuans. nū tpis
horis sinebat: ut sic oīb nob
pfuit q̄ post resurrōez dnī ve
stigia vulnez eī thome apli
explorauit manū. ita ad nūz
utilit pficeret q̄ infancia ipsius
magoz pbauit aspās. Unde
dicūt. Venimus adorare eū. Oz Leo
nūq nesciebāt q̄ ī ihrlm regna
bat herodes. Nūq nō intellige
bāt q̄ q̄cūq rege nuscē alteꝝ
regē pnūciat ā adorat punit
ī sanguine. Oz dū residebant
regē futurū: nō timebāt pītē.
Adhuc nō vidēant xpm: ⁊ iā pati
ebāt mortē p xpō. O bti magi
q̄ añ aspectū crudelissimi regis
prui sq xpm agnoscēt: xpi fir
mi oratores. Sic vero magi desi Aug.
derāt redēptorē: ita herodes timet
successorē. Unū se. Audies āt he
rodes rex thatis ē. Rex dr ut ex Glo
collatōe eius q̄ q̄ut: ti itelligat
externeus. Et rideo thatur audies Aug
regē natū iudeos ex gnē iudeoz
cū eēt xpc ex gne vdum: ne reg
no reuoluto iterū ad iudeos rpe
a iudeis expelletur ⁊ semē ei p
xpm pderet a regno. Sp ei grā
dū ptās: manori tēpori subiecta
t. Sic.n. rami arboz ī terrelso po
sitaꝝ ec si leuis aura flauerit
mouent: sic ⁊ sblimes hoies ec
leuis humani fama rebat. Ihs
leo aūt sic in malle plexus ī trigl
litate subsistit. Herd aūt erit thuāl Aug
iudicātis: qui superbos reges ti
me facebat ntitas ifimus. Qui
mensit reges ad pās dexterā ia
sedentē: quē rex ēpius timuit
adhuc miē ubera labentē. Sup Leo
fluo tñ herodes timore thans.

Nō capit xp̄m regia tua: n̄ mūdi
dn̄s ptātis tue cepit ee ɔtent⁹ an
gustijs. Que in iudea regnatur nō
Glo. vis: ubiqꝫ regnat. Vl' nō solū ppt'
se timuit: s; ppt ira rōnoꝝ. Decre
uerāt n. rōni: ne q̄s rex vel d̄s sin
Aug. eoꝝ ɔsilio diceretur. Celi aūt rege na
to. rex tre tbatus ē: q̄r nimiꝝ tre
na altitudo ɔfudit. cū celsitudo ce
Leo lestis aperit. Herodes est dyaboli
psonā gerit: cui⁹ tūc fuit incētor:
ita nūc ē; indefessus imitator.
Cruciatur n. vocatiōe gentiū:
ꝛ cotidiana ptāt' sue destruct'ione
Aug. torquetur. Vtrūqꝫ gͦ zelo ppꝛio tbat:
ꝛ sui regni successore timebat.
Herodes terenū: dyabol⁹ aūt celeste.
Cete aūt ꝛ iudaic⁹ pp'ls turbat q'
mag' de auditu isto gaude' debu
erat: q̄r rex iude' surge' dicebat'.
Sed turbabant': q̄r de aduentu
iusti nō poterant gaude' iniq. Aut
cte turbabant': ne forte irat⁹ iuda
ico regi ɔtem' eu' vexaret. Pri se. Et
Glo. oīs ihrlīma cū illo: voles illi fauē
q̄ timebat. Pp'ls n. pl⁹ iusto eis fa
uet: quos crudeles sustinet. Sequit'
Et ɔgregans oēs p̄ncipes sacerdotū.
ꝛ scribas pp'li. Vbi nō diligentiā in
quirentis: ut si inuenit faciat q̄d p⁹
ea se velle ondit: sin aūt excusat⁹
Remi. sit rōnis. Sciendū aūt dicti sit nō cun
ab offo scribendi: s; poti⁹ ab intp
tatiōe scripturaꝝ. Erat n. leg' doc
tores. Sec. Sciscitabat' ab eis ubi
xp̄c nasceret'. Hic attendedū est
q̄r nō dixit ubi xp̄c nat⁹ ē: s; ubi
nasceretur. Callide n. interrogauit eos'.

ut posset agnosce' si de rege na
to letarentur. Xp̄m aūt vocat:
q̄r nouerat ungi rege iudeoꝝ.
Vel q̄ aūt interrogat herodes: q̄ nō Aug.
credebat scripturis. Aut si c̄debat:
quō sperabat posse interfice' illū
que rege ee futuꝝ dicebāt. Sꝫ
dyabol⁹ instigabat eū: q̄ crede
bat q̄ scripture nō metuit. Sic
sūt oēs pctōres. q̄ licꝫ xp̄m q̄d cre
dūt pfecte crede' nō pmittunt:
q̄r n. credūt vitare' est vitiis: q̄
nō pt ee occulta: q̄ aūt nō cre
dūt excecatio ꝫ inimici. Si em̄
pfecte credent: sic viuent q̄ p⁹
modicū transitur⁹ de hoc mūdo:
nō q̄ in eternū mansuri. Se. At
illi dixert. In bethleē iude. Pra Leo.
q̄ quidem humano sensu significa
catū sibi reg' ortū existimauerūt
ꝛ ciuitate regia ee querendū: s; q̄
sui susceperat formā ꝛ nō iudi
caturꝰ venerat s; iudicādi bethleē
pelegit natiuitati ihrlimā passiōi. Theo.
Si n. mariā romā elegisset ciui
tatē: potencia ciuiū mutacōēꝫ
orb' traꝝ fecisse putaret. Si fili⁹
fuisset īpatoris: ptāti credulita
te ascriberent. Sꝫ q̄ fecit. Omnia
egena ꝛ vilia elegit: ut diuinitas
agnosceret' orbē transformasse traꝝ.
Ptea pauperculā elegit matrē: pau
periore patriam. Egen⁹ fit pecu
nijs: ꝛ hoc tibi exponit psepe. Be Beda.
ne est in bethleē nascit'. Bethleē
quippe dom⁹ panis interptat'. Ipse
naqꝫ ꝫ q̄ ait. Ego sū panis viu⁹.
q̄ de celo descendi. Cū aūt debuisset Aug.

celare mystiū regi presimit a dō
marie in aspā alieigene regis
fri sī nō predicatores opez dei
sz ꝓditores mystioz erāt: nō so
lū manifestāt mystiū sz et ꝓphe
tica ptulerūt erēplū. Vñ sb̄iun
gūt. Sic.n. scriptū z ꝓphaz salua
mur chea. Et tu bethlee tra iuda.
Hoc sic ponit ut ab eis dicī z: q̄
z si nō vba vitate tñ sensū ponūt.
Vñ hi reprehendūt iudei de ignoā
tia: q̄m ꝓphā dē. tu bethlee effra
ta. illi dixerūt tu bethlee tra iuda.
Sz adhuc ipām ꝓphiaz p̄dictes: ita
fiendoz puulos facti sūt cā.
Sic.n. scriptum ē. Ex te exiet rex
q̄ pascet ꝓplm meū israel: z dies
eius a diebz sēli. Si ḡ integrā
ꝓphiaz ptulisset: sidians herodē
qz nō erat rex tirenus aut dies a
diebz sēli erant: itē furore nō
exarsisset. Est āt sensus ꝓphe talis
Tu bethlee tra iuda vl effrata
qd idem dr qz t alia bethlee in gal
tal' sita: q̄uis sis puul' vis inter
milia ciuitatū iuda: tñ ex te nas
cet xp̄s q̄ erit dnator israel q̄ sedz
carnē de dauid e de me tñ natꝰ
e aīa sclā. Et ideo di. Egressꝰ est ab
ītio a diebz etnitatis: qz i pnci
pio erat apud dm. Et hꝰ ultimꝰ ut
dem z iudei tacuerūt. Alia vero
mutauerūt vel ꝓ ignorātia ut
dem est vl ad maiorē malefi
cationē: ut herodi alieni gene
itellēm ꝓphe aperent. Vñ pro
eo qd ꝓphia dr effrata qd erat
nomen antiquū z forte herodi
ignotū: dixerūt tra iuda. Deo āt
q̄ ꝓphā dixerat nō mīma es in
milibz iuda volens onde puitate
et q̄ntū ad pli multitudinē dixe
rūt. Neq̄q̄ mīma es ī pncipibz
iuda: voletes onde magnitudie
dignitatis pueniente ex dignitate ph
apis nasci. Vñ dicēt. Magna
es inter ciuitates: et ꝑ pncipes ꝓdie
rūt. Vl tal' ē sensus. Cuius mīma
videaris inter vibes pncipatū hn
tes: tñ nō es mīma: qz ex te exiet
dux q̄ regat ꝓplm meū israel. Dux
āt iste xp̄s z: q̄ pplm fidelē regit z
gubnat. Intende āt ētuitionem
ꝓphe. Nō.n. dixit qz bethlee erit si
q̄ de bethlee exiet. oñdens q̄ ibi
solū nasceret. Nuō āt hz noēm
de zorobabel sī dicta ē. ut q̄dam
dicūt. Nō.n. exiet ab eo fiut a pncipio
ex diebz sēli: neq̄ ex bethlee exi
uit cū nō in iudea sī i babiloīa
natꝰ sit. Est ex ad sī qd dr. nequa
q̄ mīma es: qz ex te exiet. Nullꝰ
n. alius illustre fecit villa in q̄ nas
ceret q̄ xp̄s. Post nīuitatē.n. a si
nibz orbis tiaz veniūt visuri pre
sepe z tuguriū loci. Nō āt dixit
ex te exiet filius dei: sī dux q̄ pasceret
ꝓplm meū israel. Optebat.n. i pn̄
dōnde ut nō scandalizent: z q̄
ad salutē hoīm ꝓtinebat ꝓdicare
ut magr̄ induceret. Et āt dicit
q̄ regat ꝓplm meū israel: israel hic
dr eos q̄ credidērūt ex iudeis. Si āt
nō omēs xp̄m iuraut: eoꝝ ē actus sacro
de gentibz āt interī tacuit: ne
scandalizaret iudeos. Vide aute

miabilē dispensacōz Judei n
z magi sil' se iuicē docent Judei
a magis audiūt qz xpm i oriētis
regione stella pdicabat z magi
a iudeis qz ppte antiqtus eum
nūciauerūt z ut geminato testi
monio ofirmati ardentiori fide qz
peteīt: que z stelle claritas qz ppte
maīfestabat autoritas Poterat
n stella q magos pduxit ad locū
ubi erat cū matre virgine deq
infans ad xpz eos pduce' ciuitatē
z tm subtraxit se nec eis pfus
appuit: donec de ciuitate in q xpc
nasceī z xpi iudei dicēbāt i bethlee
unde filius fr fabr archenoe q
alius ubi euadeīt pstiterūt z xpc
diluuio pierūt: siles lapidibus
miliaris via onderūt: nec ipsi
fabulari potuerūt Audiert z abe
rūt inq'sitores: dixerūt z remā
serūt doctores Duc qz iudeisimi
le aliq' nob scribe' non desinūt
Nonnulli n pactatorz qn eis de
scriptuns testimonia clara pferim
ut nouerūt xpm ann ppbetatū z
suspcī ne forte a xpianis ista o
ficta sint: malūt credē codicibz
iudeoz Et sic tuc magi fecerāt
iudeos dittunt tamiter lectitaē:
ipsi pcūt fideli adorare Postq
vo audiunt herodes nisi duplici
modo credibile primū qa sacdo
tibz fuerat dnm deum qz exemplo
ppheico fuerat ppbatū: nō tm ad
deuocioēz flectitur nascituri regis
si ad malicia intfectiōis ex q dolu.
Vidit n qz nō potat magos ner
blandimētis flecte' n' munis tre
n' auro corrupe' ut assentiunt i me'
fectionē regis futuri: ideo illos dere
pe' cogitauit. Vñ dr. Tuc herodes
clā vocat magos. Occulte aūt vocā
uit eos: ut nō videīt iudei quos
hebat suspectos ne forte qz regem
suū gentis amātes ydēne assiluī
ent. Diligenter didicit ab eis tpe stel
le. Ideo diligenter: qz callidus erat.
z timebat ne nō recipientur ad eū
ut tuc fieret qz actet de puero occi
dendo. Ferme aūt biēnio ante visa
e stella mirantibz qd eet: si tunc
stellig' indicatū eis cuius eet stel
la q ita diu videbat qz natus e
q pulla significabat. Sz postq
xpo nato reuelatū z magis venie
rūt ab oriēte z tredecima die a
dorauerūt eū que ann paucos dies
natū fuisse dixerūt. Vel ante
multū tpe hec stella appuit. qz
multi tpe in ultime erant magi
assūpturi: ut assesti cū xpe natus
eet assistēt eis in fatis adoraēt
ut mirabilior appet Sed in alios
vo a die natiuitat xpi credit stella
tm appuisse: z pacto officio cum
noua esse desiit ee. Aut n fulgeti
puer natus: nouā stellā fabricauit
Remoto aūt loco z tpe psonā pueri
vult nō ignorare: vñ dr. Ite z ci
tiositate diligenter de puero. Illi
pceperat qd absq pcepto erant
facturi. Nō aūt dicit itiositate de recte
si de puero. Nec p n principat' noīe
eū vocari sinebat vl' sustinebat.
Ergo ut adhoc eos ducet deuo

tionē ꝓmittebat. ⁊ ꝙ eā gladiū a
cuebat: ⁊ malicā cordis sui hu
litatis colore ꝛegigebat. Talis ē
ꝛsuetudo oīm maligno⁹. qui ali
quē in occulto grauare ledere vo
lut: humiliare illū ⁊ amicicias
fingūt. Vñ dr. Et cū inuenitis
renūciate mi: ut ⁊ ego veniens
adorē eū. Adorare eū se velle si
mulat: ut qi hūi si inueniri pos
sit occidat. Qz cū audissēt regē:
abierūt. Audierūt magi herodē
ut qrēt dnm: si nō ut ad eū
reūterēt. Significat si bonos
auditores q bona q̄ auduīt a
malꝝ ꝓdicatoꝝ facīt: sed tm
opa illoꝝ nō imitant. Ex hꝫ ec
loco oñdit⁹ qz cū stella deduxiss
magos ꝓpe vbiliū absconditaꝝ
ab eis: ut relicta a stella cogi
rent in vbiliū inuocare de xpō
simul ⁊ manifestare ꝓpe duo.
Primo ad ꝛfusionē iudeoꝝ: qz
gentiles stelle tm modo visiōe
ꝛfimati xpm ꝙ alienas ꝓuīcias
ab regrebant: ⁊ inde ab ifā
cia ꝓphias legētes de xpō ⁊ ī
suis finibꝫ natū nō susceperūt
Deūm ut interrogati sacdotes
vbi nasceret xpc. ad p̄iudiciū
sui rñdent de bethleē: qz q̄
herodē docuerāt de xpō ipsi
ignorabāt de illo. Et ideo post
interrogatoēꝫ ⁊ missionē hītam
sb̄ditur. Et ecce stella quā vi
derant ī oriēte aīcedebat eos:
ut ꝛsidantes obsequī stellere
chs intelligent dignitatem.
Et ut xpō plenū rdderet obseq
ū. ipa ut gradū: donec magos
ꝓduceret ad puer. Obsequium
prebuit nō iperuī: adduxit
supplices. oñdit aplissimo luce
⁊ tecta nati ꝓfudit: sicq discess.
Vñ se. Ecce dū veiens staret
supra ubi erat puer. Qz mirū
si sole iustīe oriturꝰ stella mu
nistrat diua: Steterit. n. supra
ca puer. qi dicēs. hic: ut qr
locꝰ do monstrare nō poterat.
stando demōaret. Hic at ꝛpet
q̄ stella ī aere posita erat ⁊ do
mui in q̄ puer erat mīstrā via
na: alit. n. domū nō discernūt.
Hec at stella via ē ⁊ via xpc:
qr sedm incarnacōis mysteriū
xpc ⁊ stella. Ipe. n. ē stella splen
dida ⁊ matutina. Vñ ubi hero
des ē nō videt: ubi at xpc nascī
vidz ⁊ viā mōstrat. Vel stella
significat qdam dei: herodes dy
abolū. Qz at ꝙ petim se dyabolo
subdit: mox gratiā ꝓdit. Qz si ꝙ
prius recesserit: mox qdam inue
nit: q̄ non dixit donec ꝓducat
ad domū puer ⁊ eccīaz. Vel stel
la ē illūiatio fidei q̄ ad ypm̄
ducit: qua dū duitur ad indeos
magi amittūt: qi dū a mal
silui q̄rūt: veā illūiacionē
ꝓdūt. Postq̄z vo ꝓmisit stelle
obsequium: sb̄ūq; qui euāgelista
magoꝝ gaudiū d. Videtes at
stellam gauisi sūt gaudio mag
no valde. Et sciendū q nō sūt
fuit dicē euāz gauisi sūt: ꝙ ad

dit gaudio magno ⁊ valde:
q; spes eor nō erat decepta. ſ; ā
plus ꝺfinata: q; tāti itineris nō
ſi causa ſuscepenū laboꝛē. Qđ
dio gaudet: q; ꝑpt dm gaudet
q; ꝫ venī gaudiū. Addiꝺ aī et
magno: q; de magno gđebat
Mysteriū. n. stelle ītelligebāt
qm̄ dignitas tuē nati regis ex
cedebat mensurā oīm mūdia
liū regnū. Addidit etiā valde:
q; voluit onde q; magi gaudet
hoīes de rebꝫ pditis q; sp possess
Et ītrantes domū: ꝛnene
nūt puez: ꝗtitate puū. aliene
opis indiciū fandi ꝛpotentē ⁊
nulla hūane infanie cnialis
discretiō: q; sic erant fidelia te
stimonia q; ni eo maiestatē tm
sibil dinitat ondent: ita pba
tissi debebat ee sptūa ullam
ecnaā filii dei veram susceꝑisse
hoīs naturā. Cū maia mr eius
nō diademate coīnata. a in leo
aureo recubente: ſ; vir tunicam
hūte vitā. nō ad ornamētū coꝑis
ſ; ad tegumētū nuditat; ꝗlem ha
bē ponit carpentarii vor pegie
Thūtum. Si q; regē tirenū q̄entes
venissent. magi; fuisset ꝺfusi q; ꝑ
gausi: q; tāta itineris labōē sn
ēa susceꝑissent. Nūc aī q; celestē
regē q̄rebant: ⁊ si nīl regale vide
bant in eo: tn solius stelle testimō
nio ꝺtenti gaudebant. Odi eor
rēpublē puez aspiare nō potant;
q; spr in cordē eor tribulē eū mō
strabat. Vn pdētes adorauerī
eū. Videnī. n. hoīem: ⁊ agnoscāt
dm. Diuino aī nutu fm ꝫ q; ab
erat Ioseph: ne aliq̄ male suspi
cionis occasio aureē dentibꝫ. q;
licet more siue gētis ī domo offe
rendis seq̄ntur arabes. n. auro
thure ⁊ diuſ gnibꝫ aromatū a
būdant: tn aliq̄ mysteriꝫ mu
neribꝫ demōstare volebāt. Vn sc.
Aptis thesauris suis obtulerī ei
munera: aurꝫ thus ⁊ mirrā.
Aurꝫ q̄ppe regi ꝺguit: thus vo
ī dei sacrificiū ponebat: mirra
aī mortuoꝝ corpa ꝺdūt. Aurꝫ
q; soluit q̄ regi magno: thus
īmolat ut deo: mirra ꝓbet q̄
ꝑ salutē oīm morituro. Hec aūt
⁊ si tuē nō mtelligebāt sēdꝫ q̄le
mysteriū usta gerebant. vl quid
significaret vnūq̄dq; munus
eoꝝ: nl ꝺtrīuī ꝫ Ꝺcā. n. q̄ illos
hec omnia facē hortabat: ipsa or
dinauerat vnūsa. Et sciendū
q; isti nō singuli singla obtule
rūt ſ; singuli ta: ⁊ singuli ta
sius muneribus regē deū. ⁊ hoīes
ꝓdicauerī. Decāīdet. g; martion
⁊ paul samosatenus. q; nolunt
vide q; magi viderūt q; ecce sui
ꝑgenitores dm ī carne adorātes.
Cm̄ n. ī carne erat: falsae mō
strant ⁊ ꝑsepe. Cm̄ aī ut puez
hoīem adorant ſ; ut dm: demō
strant dona q; deo offre decens
erat. Ifundat ⁊ iudei videtes
se ꝑuentos a magis: ⁊ neq; post

Kal.
Cleo.
Ieroſ.
eo
Aug.
Ieroſ.
Ieroſ.
Kan.
Ieroſ eo.

illos venire studeant. Et in his aliud intelligi. Aliud nāq; sapiā designat: salōne teste q̄ aut Thesaurꝰ desidabil': reqescit in ore sapiētis. Thure q̄d deo iacendi virtꝰ orois exprimit: sed; illd Dirigat' orō mea sic' incensū in ꝓspcū tuo. Murrā vo: carnis mortificatio figūatur. Nato q̄ regi aux offerim; si i ꝓspcū eī sapiē luce splendem;. Thus offerim; si p orōm studia deo rdole' valeam;. Murrā offeri; si carnis vicia p abstinentiā mortificem;. Tres aūt viri q̄ offerūt significat gentes de tbꝰ ptibꝰ nīdi venientes. Thesauros apiūt: dū fidē corde p confessiōē ostendūt. Bene aūt in domo: docentes ne thesauꝰ tone ostē iactando ꝓpalem;. Offert tria munera: hoc e fidē scē trinitat;. Vel aptus thesauris scripturarū hystoricū. morale & allegoricū sensū offerūt: vl logicā physicā ethicā: dū illa fideī suffe fatūt. Herodes vo ipius. frūs ex tōre crudel': voluit decipere. Ex quo potat cape eū: q̄ ipās fraudes veīat ꝑputare. Vt q̄ eī fraus eludet': sc'. Et trīso accepto. Q'. n. munera obtulerūt dnō: ꝙsequent' rīsū accepūt. Risū non p angelū fieri dr: ut meritoꝝ ioseph p̄uilegiū demonstraret. Vel aūt hec responsio p ipm dīm: q̄ nīl alīd via reūsionis īstituit. ni ille q̄ dr. ego sū via. Nō trī loquit' puer ad ꝓcos: ne divitas aīe tpe reuelet' aut vera humanitas habeat'. Quat aūt. Et trīso accepto. Dic' n. moyses tacit' clamat: sic ille pio affectū intro gestabāt q̄d dīna iubēt voluntas. Vt aūt. Aliā viā: reūsi sūt in regiōē suā. Et iam fidei' missēdi nō erant indeoꝝ. Intuit' aūt maiorꝝ fidē: q̄ut' nō sūt dalizati sc' in serpīs dicētes. Ex magnis ꝙ puer ch' q̄ nec̄itas fugie & occulte recessionis: Hoc. n. e vē fidei: nō q̄e' causas coꝝ q̄ vē papiūt. Et suaden solū ab eis. Si aūt magi xpm q̄ tenuī regē ꝙsissent: nuciantes eū apd' ipm mansissēt. Nūc aūt adventauerīt: & reūsi sūt. Cū aūt reūsi fuissēt: mās erūt dīm colentes magis q̄ ant & ꝑdicantes multos eruditerūt. Et deniq; cū thomas i uisit ad p̄uīcīā illā. aduīcti sūt ei & baptizati: & fī sūt executōes ꝑdicationis illi. Magnū vō nob' aliq; mach' inuut. q̄ re gionē suā p aliā viā reuertūt. Regio q̄ppe nīa padyse: ad quē ihu cognito redire p viā qua venim;) phibem'. Et regione ei nīa suptriendo. visibilia seq̄do abū vetuū gustādo discessim;. Et ad eā nītē & ut flendo obedi ēdo visibilia ꝺtenendo atq; ap petitū carnis refrenādo redeam;.

Luc. Nec ei erat possibile ut qz ab herode ad xpm venissent: reuerti ad herodē. Q. n. relicto xpō ad dyabolū trāseūt p petim: sicut p pnāz reūtunt ad xpm. Q. n. fuit i innocētia: dū nescit q̄ i malū facile decipit. Oz cū ex ptis fuerit malū q̄d fecerit & recordat bonū q̄d pdidit: xpm̄ redit ad dim. Qui aūt relicto dyabolo venit ad xpz difficile redit ad dyabolū: qz dū gaudet i bonis q̄ inuenit & recordat mala q̄ euasit difficile redit ad malū. Pīante eode dnō nr̄o ihū xpō: q̄ cū pr̄e & spūsco vi & rḡt in sēcla. Amē. Dnica infra oct. Nil. Epiph. Gdz Summ. Cū fr̄ās cēt ihs āno xij. ascendentibz ihs ihlimā sedm̄ cōsuetudinē diei festi. Existimantibz diebz ut rediret remansit puer ihs in ihlim: & nō cognouerūt parentes eius. Et R. Tribus Eisdem Q. hebreoz solēnitatibz nō solū tpē. sz ec'ie locū obseruare lex iusserat: & ideo nec dū parentes extra ihlimā celebrare pascha volebāt. Oz quō ibant parentes ei' p omēs āno pascha xpī in ihlim si archelai timore illuc plebebant ac redeūt. Hoc m̄ dissolue nō cēt difficile: nec si alius euāgelista expressisset q̄d dū regnet archelaus ierit. Potuit ut p diē festū inter tā ingentē turbam latenter ascenderit mox reuisurus: ubi tā alios diebz habitaūt metuēt ut nr̄ solēnitate p̄missa cēt urbe religiosi: nec ultima mansione p̄ spacia. Cū vo ei de regno archelai omēs q̄ fuit diuersa timuerūt & ipe q̄ intellexit pz q̄d Lucas dr̄t p omēs āos eos ascēdere solitos in ihlim: tūc accepit fām eī tā non timebat archelai. Q. vo dicāt euām q̄ puer accrescebat & cōfortabat spū: sino nē verificat̄ idueōs ihm vna cū sacra vgine in ihlim ascendentē. Vñ dr̄. Cū fr̄ēs cēt ihs ānoz xij. Nō. n. idueūt sapiēcie tēporis crescendū etatis mēsurā: sz q̄ tpe penes nos discretiois iō p̄sumit a ḡsuetudine duodecāo sz āno xpī sapiā demīat. Vel a duodecāo āno dnīce sēdū disputacois exordiū. Hic. n. pdicande fidei euāgelizantiū nūs debebat. Possūt & hī dici q̄ sic septenario nūo sic duodenario q̄ multiplicatis inter se creuisse septenarium p̄ribz patet. vel rep̄ vel tpm vnius actus ac pfectio designet: alioq̄ ideo q̄ ola loca vel tpa docturi ornauerit. rē a xij nūo inchoare xpī sumit exordiū. Oz aūt dns p omēs āos cū pentibz i pascha ihlimā venit: humilitatē & humane idiotē. Potuit nāq̄ z ad offerenda deo sacrificia venire: & eis oribz valuare. Fecit q̄ dns multoies hō nat̄: qd faciendū hoibz p angelos ipsarum dr̄. Vñ dr̄.

Luc.

Greg.

Bapt.

Beda.

Secm̃ ꝙsuetudinẽ diei festi. Qꝛ̃
mr̃ ih̃u hũanitatis ei⁹: si de
tatis gl'am delcam̃ intuen
Celebrato aũ festo alijs remeãtib⁹:
ihs latenꝫ mansit. Putat aũt
ꝙsumatisq; diebꝫ: qꝛ septẽ diebꝫ
durabat solẽnitas. Ideo aũt la
tenꝫ remanet: ne pentes ipe
dimẽto eẽnt disputacoĩ pactẽ
de aĩ legispitis. Vel forsitan
hꝫ cautans. ne videat pentes
tẽne': si mandantib⁹ nõ pareꝫ
latenꝫ gꝫ remanet: ne aut re
trahat. a sit ĩobediẽs. Nõ aũt
mirem̃ pentes vocatos: quoꝫ
alt' ob ptiñ. alt' ꝓpt' obsequiũ
pis & matris meruerũt vo
cabula. Dꝛ qret aliqs. quõ dei
filiꝰ tãta pentũ cura nutrituꝫ
potuit oblinscendo relinq;.
Cũ nñdendi qꝛ filius ysrael
mos fuit ut tpib⁹ fest' vel
ulr̃imã ꝙfluentes vl' ad ꝓpa
redeũtes: seorsũ vl' seorsũ feie
ĩredẽt. ĩfantesq; vl pueri aĩ
quolibꝫ pente ĩdifferẽ' ire po
tuerũt: ideoq; mariã vl' ioseph
vicissi' putasse puerꝫ ihñ que
sen̄ non cicbant. aĩ altero
pente reũsiũ. Vñ se. Existimã
tes aũt illũ ee ĩ comitatu: ve
nerũt ih' diei & requebãt eũ mt'
ignatos & notos. Dic aũt qñ
insidiabant' ei nudi elapsiꝫ
de medio eoꝝ & nõ appuit: sic
& nũc puto remãsisse puerꝫ ihñ
& pentes ei⁹ ubi remãseꝛit ignio
rasse. Sequtur. n. Et nõ inuei
entes regressi sꝫ in ihrlm req
rentes eũ. Una qdẽ die reũsi sꝫ
a ihrlm: sed a quũ mt' ignatoꝫ
& notos & nõ inuenẽtes: tna
die regressi sꝫ in ihrlm: & ubi ĩ
uenerũt. Vñ se. Et fm̃ & post
bidũ inuenerũt eũ in tẽplo. Nõ
stati ut qut' inuenit'. Non ei
mt' ignatos & carnis ꝓpinq;s
inuenit' ihs. Neq; n. poterat
hũana ignacio dei filiũ ñri
ne'. Non inuenit' int' notos:
qꝛ maior ẽ mortali noticia.
In nũltoꝝ ee' comitatu nõ ꝓt
inuenit. nec ubiq; inuenerũt: sꝫ
i tẽplo. Et tu q; qre ihm i tem
plo dei & qre in ecĩa: ubi xpi
sinonẽ atq; sapiaz & filiũ dei re
peries. Post triduũ reꝑitur i
i tẽplo: ut eẽt indicio qꝛ post
triduũ tũphal' passionis ui
sede celesti & honore dino fidei
mẽ se ondereꝛt resurgẽs q̃ mor
tuꝰ credebat. Vel qꝛ qsitꝰ ad
uenit sepi a pdãrijs uñ legẽ
nõ & inuenit': qsitus a ꝓphis &
tuꝰ sub lege non ẽ inuẽtꝰ: qsi
tus a cẽtulis sub chã inuenit'.
Nã vo puulꝰ erat inuenit' in
medio preceptoꝝ: scificãs et
eruditos eos. Vñ dr. Sedentem
i medio doctoꝝ audiente illoꝝ
& interrogantẽ. Et hꝫpietat' offi
cio & ut nos doceꝛ qd pueros q̃
mus sapientes & eruditi sint eo

uenuret: ut audiāt pcī mgr̄os
ꝙ docā desidēt. ⁊ se vana
ostentatione nō iactent. Int'
rogabat aūt nō ut addisceret:
sī ut interrogatis erudiret. Ex
uno q̄ppe doctīe fonte manat
⁊ microchme ⁊ mūde sapient'.
Vñ se. Stupebāt aūt oēs q̄
eū audiebāt: sr̄ prudētia ⁊ re
sponsis ei⁹. Ad ondendū. n. qa
hō erat hoīes mgr̄os humiliter
audiebat: ad phandū vero q̄
dō erat eisdē loquētibz subli
mit' nīdebat. Quent. n. rōna
bilī: audit prudent'. ⁊ nīdetꝙ
prudentiꝫ: qd' stupore fiebat.
Nullū q̄ppe minadū ei⁹ dnō
i puerīa: h' tī vnū pdit lucā
p qd' mirabil' videbat. Dīna
siquidē humana sapiāz pdebat:
si infinitatē etas p̄tendebat
humānā. Vñ inde int' alta q̄
audiuī ⁊ infima q̄ vidēt: dubi
a āmiratione tbant. Nos aūt
neq̄ꝙ mirem': si sācte scīp
tham q̄ sic puul' natiꝫ nob:
q̄ p̄manet deus fortis. Mira
da vō dei genitr̄ mīnis affecta
visceribz quasi cū lamētis inq̄
sitionē dolorosā ondit: ⁊ oīa
sic' mr̄ ⁊ fiduciali ⁊ humilit' et
affīuose exp'mit. Vñ se. Et dix'
mr̄ eius ad illū. Fili. q̄ fecisti
nob sic? Ecce p̄ tuus ⁊ ego dolē
tes q̄rebam' te. Nouerat vīgo
sacrata humū non ee filiū ioseph.
⁊ tī p̄em vocat illū spōsū suū
ꝙt' iudeoꝝ suspitione estima
tū ipm vulgo more receptū.
Dicere' aūt forte simplic⁹ q̄ eū
hōrauit spūs scūs pnūs noīe: eo q̄
puerū ihm educauit artifico
sius vō eo q̄ genealogiā ioseph
ex dauid pduxit ne sī'flua cen se'
tui. Cur aūt dolētes eū q̄rebāt:
An ex eo q̄ puer' a' errauerit: Absit. Nūq̄. n. fieri potāt
ut pditū formidaret infantē:
q̄ dnm ee ignorabāt. Sꝫ quō
tu si q̄ scripturas legis q̄us i eis
sensū cū dolore. nō q̄ scripturis
erasse arbitrēis. sī veritatē quā
intrinsec⁹ hūt q̄us inuenire: ita
illi q̄rebant ihm. ne forte relm
quēs reuīs ēt ad oclos. aī illi pla
cuiss' itꝫ descenisse. Optet g⁹
eū q̄ q̄ut ihm nō negligenter
⁊ dissolute transire sic' multi
q̄uī ⁊ nō inueniūt: sī cū labo
re ⁊ dolore. Vel metuebāt ne
qd' herodes i infancia ei⁹ patre
q̄sierat: tūc iā in puerīa po
situ inuenta opīnitate aliq̄nt
ficeret. Sꝫ ipe dns rīdet ad oīa:
⁊ cōiectens quodāmodo dem ei⁹
de eo q̄ putabat pī. vel⁹ prēs ma
nifestat: docēs nō p infima q̄
di. sī i altū extolli. Vñ se. Et
aut ad illos. Quid ⁊ q̄ me q̄rebat':
Quid pcī debeat ei cui e etiā
filiꝰ: mentis oclos attollē cogit.
Vñ se. Nesciebatis q̄ i his que
pūs mei sī optet me ee. Duc sī
i xpō gnationes: vna ⁊ pēna:
altera mīna. Patria diuinior:

mīna vero q̄ in nīm labore
usuq; dñdit. Hoc g̃ dt oēs
se mensurā hūanam tūscen
de: z inuēs q̄ sacra vgo mi
stra sit effecta negocij cū pe
perit carnē. Ipse vero nāliť
z vē deus erat: z filiꝰ pīs ǫrel
si. Hic aī valētini sēces au
dientes q̄ tēplū erat dei: puē
at dicē q̄ creator z legī deus
z tēplī: nō ipē pī z xpi. Atten
dat z hebron q̄ post ānos rij
z nō post tēstimū ānū xpī
reputur stupendꝰ in sīmonib;
gracie. Zobē nō z dicere q̄
postq̄ venit ad eā spē i bap
tismo. fōis fuit xpē: ꝫ ab ipā
puericia z tēplū agnouit et
prēm. Ver ē demācio pma
sapie z virtꝰ puer ihu. Que
nāq; puerilia eiꝰ vocāt dya
bolice putamꝰ cē ꝛsid'acioīb;
ni qb; ea sola velut acceptāe
nequaq; his q̄ tenemꝰ op
pugnācia. ꝫ magī ꝛsona pro
phete dīb; q̄ spēo sꝰ p filios
hoīm z mī obedīēs. z morbꝰ
facētꝰ z visu nō modicū ve
nerandꝰ z placidꝰ. ad loq̄ dū
facūdꝰ dulcꝰ z prudꝰ z multū
sremunitate agnitꝰ tēp q̄ re
plet sapiā fuerat! z sic' in
alijs sic i ꝛsūsacōe hūana alt;
locutione: q̄ius supra hoiem
ānimꝰ z ratio. māsuetudo. n.
sibi pīcipuū. Hic aī possuꝰ
unitatem ꝛsequi. Dū enī
mariā inuenit dñs q̄ente
rpm inꝰ ꝓpriōs: omissionē vi
culoꝝ sanguis aptissīe sugḡit:
oīdens q̄ nō stinguit metam ꝓ
fōis attingē eū q̄ adh̄ vacat
ī ihs q̄ corpi ꝛferūt. z q̄ hō defic
a ꝓfōe ꝓ affectū ignatoꝝ. Dc
Et xpī non ītellexerūt vbū q̄
locutꝰ ē ad illos: q̄ de sua di
uīnitate ad eos loq̄batur. Nō ner
ciebāt utq; dīēs ī his q̄ prīus ma
gī significaret ī tēplo. an aliq
altius z q̄ magī edificat. Vnꝰ
q̄ ꝛsp̄n. nrm si bonꝰ fuerit: sessio
dei prīus ē. Di q̄s aī nrm sessio
dei prīus ē: hz ī medio sui ihm.
Totā q̄ intimediā xpī vitā q̄ z
inf oīsionē etatis z tpē baptis
matis. velut īmunē alicuiꝰ fu
mosi z publici miraculi z doct
ne: euāgelista sb̄ uno vbo collect
d. Et dīdit cū eis: z venit naza
reth. Crebro ihs dīdit cū disc
suis ner sp̄ vsatur ī monte: q̄
nō valebant q̄ variis morb; la
borant ascende'in monte ꝫ dco
z nūc dīdit ad illos: q̄ deorsum
erāt. Dc. Et erat sb̄ditꝰ illꝭ. Nūn
doct. n. vbo prius leges īstituēs
xpē sc̄dario ope ꝓbabat: sic' ille
bonꝰ pastor aīaz suā ponit pro
ouib; suis: pō nāz paulo post
nāz salute ꝛcīens. aīaz expo
suit ꝓpriā: aliq̄ facto prius
viuendi ꝓponit et ēplar z postea
vbotenꝰ ꝓmebat sanctionem.
sic' hic. her ta pre cetis ope nō
stranis: diligē' dīm. hōrare pa
rētes: dīm vero z ipis ꝓferre pa

rentibz. Cū n. reprehendet̄ a
pentibz ? minoꝝ aure cetā re
putat: ꝯ q̄ sūt dei. Denuꝯ pīs
quoꝝ pentibz obedientiā p̄stat.
Luc. Dō n. mḡr vtilis ni officiū pi
etatis ꝑleret. Dō mīt nos alī
ud ꝯ qđ agi a nobis vellet agēt.
Aug. Dicam ꝯ g̃ ? nos filij pentibz nr̄is
cē subiecti: q̄ si p̄cēs non fuerūt.
subiciam⁹ hīs q̄ patrē hm̄ etatē
Ihs filius dei sbiectus ioseph ? ma
rie: ego vo subiciar epō q̄ mihi
ꝛstituit ? p̄. Puto q̄ itelligebat
ioseph q̄ maior se erat cūctis: ? re
pidꝰ moderabat impetū ? vereat
g̃ mmisisset q̄ sepe qui sbiectꝰ est
maior sit. Dō si itellexit ? nō ele
uab̄ superbia q̄ est sblimior dignī
tate: sciens sibi meliorē cē subiec
Ambr. mſ tā. Amplia⁹ qm̄ ipuberibz adhuc
ē ipfecta discretio. egetq̄ p̄ductos
ad statū puecte pfectionē: i
deo aī ptigisse nr̄m annū paret
pentibz: ut oīdat q̄ q̄q̄ p̄ gmo
tionē pficiat. añq̄ ad finem pue
niat obedientiā tāq̄ p̄ducentem
Basil. ad bonū utilit̄ ꝑleret. Ab ipā
aī p̄mcīa etate pentibz obedies
ꝑlibet laborē cōpotēū humilit̄ et
reuēt̄ sustinuit. Lī n. hoīes
ēent honesti ? iusti egeni tñ ne
cessariaꝝ penuriā patiētes teste
p̄sepi p̄bus vmandi mūstro: ma
nifestū ? q̄ sudores corpeos ni
mie frēq̄tabant nīa vte sibi
q̄rentes. Ihs aī obediens ill ut
scīptura testat ē sustinēdo labo
res subiectionē plenariā sustī
nebat. Et mirans si prī de
fert ? q̄ subditur matri? Nō
utiq̄ infirmitatis: s̄ pietatis
ē ista sbiectio. Attollat licet
caput hēticus ut alienus aut
ulus asserat eū q̄ mittit? indi
gē. Nūq̄ ? humano indigebat
auxilio ? ut mēno sentiret ipe
rio. Deferebat ēcclie. defēbat
simulato prī ? ? miraīs si deo
detulit. An ihū defīr pietatis
ē. defīr deo infirmitatis? Ergo
Ambr. aī siue q̄ intellexit. sīl q̄ non
dū intelligē potuit. oīa suo
piter in corde q̄ ruminanda
? diligentius scrutanda recōde
bat. Pn̄s sc̄. Et mē eius ꝑsua
bat oīa vba ihū ꝑsēs in corde
suo. Ysidem prudētissima mu
lierem mariā vē sapiē matrē:
Greg. q̄lis scolaris sit pueri. Non n.
ei ut puero nec ut vno. s̄ ut do
cebat ulteri? ? illi? voces
dīnas ? opa reputabat. idcō
nil ex dictis ? actis ab eo tāq̄
sīl ei patebat? Sed sic ihm
vbū patris ī viscerib⁹: ita nr̄
eiusdē modos ? dicta rapiebat
? ī corde suo q̄dāmodo fouebat
Et ihs quidē iā sentī in pīti ?
tēplabat? ihs aī exp̄abat ī fi
nitū clam⁹ reclandū: ? hac
q̄dem tūc regula ? lege p totā
vitā utebāt. Pn̄s sc̄. Et ihc p
ficiebat etate ? sapiā ? gratia
apd̄ dm ? hoīes. Oz inq̄unt
Theo. Dauīd pt̄ cēlis prī esse in sblīa ?

q̄ssz ip̄fectus cresce dr. Non aūt
ī eo q̄ est v̄bū dr incremētū sus
cipe: ꝫ in eo q̄ fr̄ūs z hō. Si.n. v̄
p̄fert postq̄ fm̄ z caro q̄ān ip̄
fr̄ūs erudierat: ꝙd ergo gr̄ās ag
mꝰ ac velut īcarnato p nobis.
Aliqualiter aūt si ip̄e z vera sapia ī
sapiā pf̄ proficeret. Vel q̄liter q̄
cetis lateret gr̄am: ip̄e in gr̄ā
p̄moueret. Amplius si nemo scā
dalizat cū audit q̄ v̄bū semp̄z
humiliauerit ifima de dō v̄bo q
dā sentiēs. si potius mutat in uaz
cuū: quō nō z supuacaneū
scandalizari audiendo q̄ p̄fert.
Nā sicut p nobis humiliatus ē
sic p nob̄ p̄ferut: ut nos ī eo p̄fi
ciamur qui lapsi fuim⁹ p̄ peccz.
Nā ꝙd spectat ad nos ipse
v̄b̄ p nob̄ xp̄s suscepit: ut ꝺcta
reformet ī melius. Et attende q̄
nō dixit p̄fectū v̄bū ꝫ ūltm: ne
simpler v̄bū p̄fectū intelligaꝰ. ꝫ
v̄bū caro fm̄. Et sic v̄bū in
carne passū fatem̄ q̄nus sola
caro fuit passa q̄ caro v̄bi
erat q̄ patiebat: ita p̄ficere
dr ex eo q̄ humanitas p̄ficiebat
ī ipso dr. Aūt scdm̄ humanitatem
p̄fectū: nō q̄ ipsa suscipiat aug
mentū q̄ ab initio fuit p̄fta:
ꝫ ex eo q̄ paulatī manifesta
batur. Naturaliter. n. ler respuit
hoīz sensu maiore un q̄q̄ etas
corpis patiat. Erat utiq̄ ver
bū fm̄ hō p̄fm̄: cū sit virtꝰ
z sapia patris. Verū q̄ dan
dī erat aliq̄ nr̄e nat̄e moibz
ne aliq̄d ertraneū a videntibz re
putet: tp̄e hō paulatī crescente eo
pore manifestabat semp̄ z cotī
sapientioz ab audientibz z videntib̄z
censebat. Proficiebat aūt scdm̄ e
tatē q̄dem corpe in vilē statum
p̄moto: sapia aūt p eos q̄ ab eo di
uina docebant: gr̄ā vo q̄ cum
gaudio p̄monemur credētes in
fine q̄ ab ip̄o p̄missa st: ut h̄
q̄dem apd̄ er eo q̄ assūpta carne
primū opus ꝓgrt. apd̄ hoies vo
p remissionem cōp a cultu ydolorz
ad fidē me tutat noticiam. Di
cit aūt apd̄ dm̄ z hoies: q̄r prius
deret placē deo z postea hoibus.
Differt ergo p̄ficit v̄bū in hoc q̄
ipm̄ suscipiūt. Secdm̄. n. men
suram illi⁹ ap̄et a infans a ad
ultū a p̄fectus: q̄ z bndcō ī scla. Amē.

Dñi. In Octaua. Epiph.

Venit ihs Secdm̄ Matheū.
a galilea ī iordanē ad iohem:
ut baptizaret ab eo. Et ꝛ.

Postq̄ dñs noīs eiusdē.
p̄dicatione sui p̄cursois
xp̄i mūdo p̄nūciatus z: tandē
qui diu latuerat hoīb̄z se manu
festare. Vñ dr. Tūc venit ihs
a galilea in iordanē ad iohem:
ut baptizaret ab eo. Et sciendū
q̄ ī his v̄bis describit p̄sone. lo
ca z tp̄a z officiū. Tempꝰ cū dr
tur: q̄ñ sz tricenarius erat: in q̄
ordinabat illi⁹ vl sacerdos vl p̄dica
tor debebat institui: ni sit p̄fectꝰ etatꝰ
Joseph tricenarius regimen egipti
suscepit: et dauid ea etate regnū

īdioauit: ezechiel ſb̄ eodē tpe ꝓphe
tiā ꝑmeruit. Tā ꝓā post baptiſ
mū hui⁹ legē ceſſare optenut tpe
etate ad baptiſmū venit q̄ ꝑ oīa
petā ſuſcipe: ut lege ſuata nulla
dicat q̄ eo eā ſoluit q̄ ipleꝛ nō
potuit. Tuū ec̄e ſc̄a q̄n iohēs p̄dica
uerat ꝑnīaz agite. ut ꝛfirmaret
ꝓdicatione ipſius: ⁊ ut teſtimoniū
acꝛpet a iohē. Sic aūt cū preſſit
lucifer lux ſolis nō ex̄pectāt occa
ſū lucifer ſ̄ eo precedente egredit⁹
⁊ ſuo lūe obſcurat illi⁹ candoꝛē:
ſic ⁊ xp̄ō nō expectauit ut curſū
ſuū iohēs ipleret. ſ̄ adh̄ eo docēte
aggrut. Oſone ponit⁹ cū dr̄. Veꝛ
uſ ad iohem ⁊ dr̄ ad hoīez. ſic⁹
dn̄s ad ſuū. ꝛex ad milit̄e lux ad
lucinā. Loca deſignant: cū dr̄. a
galilea i iordane. Galilea enī
trāſmigratio int̄pꝛetat. Venit
g̃ vult baptizari. trāſmutaret de
vitiis ad vtutes: ⁊ venit⁹ ad
baptiſmū ſe humiliet. Iordanis
n. int̄pꝛetat deoꝛſu. ⁊ multa aūt
mirabilia i hoc fluīe ſcīpt⁹ ſūt
ē ſcīptura ſcā ꝑmeoꝛat int̄ cete
ra diceꝛs. Iordanis ꝛſus ē retroꝛ
ſū. Nī ēdem aq̄ retroꝛſū ꝛſus
fuerāt: modo retroꝛſū petā ꝛſa
ſt. Sic ē helyas i iordane diui
ſione fecit aq̄z: ⁊ xp̄ō in eodem
iordane ſeꝑatione opat⁹ ē petoꝛ.
Officiū deſignat⁹ cui ſc̄. ut bap
tizaretur ab eo. Non ut xp̄ō reꝛ
ſionē petoꝛ acꝛpet ꝑ baptiſmū:
ſ̄ ut ſcificatas aq̄s relinq̄et
poſtmodū baptiſand⁹. Saluā
toꝛ n. ideo baptizari voluit⁹:
nō ut ſibi mūdicia acq̄ꝛeret:
ſ̄ ut nobis fluēta mūdaꝛet.
Ex quo n. xp̄ō ꝛ aq̄s denigꝛ:
ex eo oīm petā ablut aq̄. Nā
mul⁹ ꝑ aq̄s h̄ꝫ ſbnāz coꝛpuſ
ad purificandā aiam dicim⁹
ꝑuenire: ꝑuenit plane ⁊ pene
trat ꝛſaē vniuſa latibula ꝓ
nīs n. xp̄ā ſit ſubtil⁹ ⁊ tenuis:
bñdict̄ō ei⁹ xp̄i ſcā ſbtilioꝛ. occul
tas vitꝛ cauſas ⁊ ſecreta met⁹
ſbtilioꝛe voce ꝑtranſit. Subtili
oꝛ n. bñdictionū ⁊ curſ⁹: q̄s a
qua⁹ meat⁹. Vñ q̄ de ſaluato
ris baptiſmate bñdictio fluxit:
tē fluuij ſpitalē oīm q̄ꝛum
tū tract⁹ mūſoꝛ fontiū ve
nas ipleuit. Adhuc aūt ad bap
tiſma venit: ut q̄ humanam
ſuſcepit naturā totū humane
nature ꝛuenat⁹ ipleſſe my
ſteriū. Nā q̄uis xp̄ō nō eāt
petoꝛ: tñ naturā ſuſcepit pe
catricē. Petā ⁊ ſi ꝑ ſe baptiſ
mate non egebat: tñ i alius
carnal⁹ natura opus hēbat
Ite ideo baptizari voluit: q̄
voluit fact̄ q̄d̄ faciendū oīb⁹
ꝓpibat. ut bon⁹ mḡr doctrinā
ſuā nō tā vbis ꝛſimuaret
q̄ actibus exceret. Vñ q̄ digna
tus ē a iohē baptizari: ut ag̃ſ
cēt ſui q̄rita alacritate de
beāt cr̄ē ad baptiſma dn̄i.
q̄n xp̄ō non dedignat⁹ eſt
acꝛipe baptiſma ſeru⁹ q̄te

baptizari voluit: ut baptisma te suo iohis baptisma ꝛfirmaret.

Luce. Cra vo baptism⁹ ꝑmꝫ erat. z ī demōnatione deitatꝭ īducebat: ne alioꝝ estimaret ꝙ hac tōe xp̄s ad iordanē venit: ideo venienti dixit. ego a te debeo baptizari. z tu venis ad me. Cui dicat. Vt tu me baptizes ē ꝓdonea ratio ut iust⁹ effiaar z dign⁹ celo: ut āt ego te baptizem q̄ z ratio. Omne bonū de celo dñdit ī eram: nō de tra

Hylar. ascendit ī celū. Denuꝫ a iohe baptizari phibet ut dō: z ip̄e ita in se fieri optat ut hō docet. Vñ sc̄. Rndens āt ihs dixit ei. Sin modo. Pulchre dixit modo: ut onderet xp̄m in aq̄ a iohe iohem a xp̄o in sp̄u baptizādū. Siue alit. Sine modo: ut q̄ formā suā assūpsit. expleā z humilitē eius: alioq̄n scio te z die iudicij mei ee baptisma te baptizandū. Vel sin modo ut dē dns habeo z aliud baptisma quo z baptizandi sim.

Cyp. Tu me baptizas ī aq̄: ut ego te baptizē ꝙ me ī sanguine tuo. In q̄ ee ondit q̄ postea xp̄us baptizauit iohem: ꝙ tus erat z apocrifis libris hī manifeste scptū est. Sed mod sine ut iustiā baptisma⁹ nō obis ꝑ fas adipleā. Primus suscipiā: postea ꝓbabo. Vñ sc̄. Sic n. decet nos omez iustiā ipleri. Vbi no hī sig̃ficat ut si fuit baptizat⁹ adipleat omez iustiā: ꝑ sic. ꝙ admodū baptisma⁹ iustiā primus fas ipleuit postea ꝓdicau⁹ sic z omez aliā iustiā. sedim illd Cepit ihs facere z docere. Ideo ita. Sic optet nos ipleē omez iustiā sic iustiā baptismi: z sedz dispensationē humane nate. sic ipleri iustiā nascendi crescēdi z similiū. Erat n. ꝙ ei ois ipleri da iustiā: ꝙ quis solū lex potest ipleri. Non āt iustiam legis sine nature: ut ut q̄ intelligam⁹. Vl sic decet nos ipleē oem iustiā. i. onde ereplū ois ipleri de iustiae ī baptismo sin quo nō aptur aditus regni celest. Vel ei docuit sup̄bi ereplū humilitat⁹ ut nō dedigneni baptizari ab humilibz mēbris dñi vi derit me baptizatū aut iohāne suo meo. Illa āt ē vera humilitas: quā comes obediencia sequit. Vñ sbdit⁹. Tūc dimisit eū. i. ad ultimū assensū pbuit: ut baptizaret eū. Cra vero ut dns z ai saluator nr ablu⁹ tur ia tui ꝑ trin baptismū tō aq̄ mittat: ut sanctificio postmodū ꝑ lauacra gra mystretur: optuit er xp̄i baptismo ea desig nari q̄ p baptismū ꝛsequūtur. fideles. Vñ dr. Baptizat⁹ aut ē ihs: ꝛfestim ascendit de aq̄. Sacti xp̄i ad mysteriū ptinet omnia q̄ postmodū fuerant baptizādi: z ideo dixit ꝛfestim. Et nō dixit simpliciter. ascendit egressus ē. si

astendit: qz oēs q̄ digne baptizā
t̄ in xp̄o. ascēsū de aq̄ ascendūt. i.
phiauit ad vtutes: z ad dignitatē
sblenant celestē. Q̄. n. ī aq̄ ūgſ
si fuerāt carnales z filij ade pcō
nis: ascēsū de aq̄ ascendūt spūales
filij dei fī. Si aūt quidā ex sua
culpa nūl phiauit baptizati: qđ
ad baptismū. Nā g̃ nob̄ dñs
sui corpis ītinctu baptismi laua
cr̄z dedicauit: nob̄ q̄ p̄ acceptū
baptisma celi aditū patēt z
spūi scī demūstrauit. Vñ sē. Et
apti sūt ei celi: nō reseratione ele
mentoz sī spūalib; oculi: sicut z
ezechiel ī pr̄apio voluūs sui ap
tos ei oīno:at. Si. n. xp̄i cātura
nupta fuiſſ. nō diuiſſ ei apti sūt:
qz qđ corpali apitur oīb; z aptū
Si dt aliq̄s. Quid enī: ante o
culos filij dei clausi fuerūt celi
q̄ ei in tra yhitus erat ī celo.
Si sciendū q̄ sic scdm dispensa
tionē hūanā baptizat ei: sic
scdm hūanā dispōsacoz apti sūt
ei celi scdm aūt naūam diuinā
erat ī celis. Si nūq̄ tūc primo
apti sūt ei celi ei scdm hūanam
naturā: Fides. n. eōr credit et
tenet q̄ nō minus apti sūt ei celi
añ q̄z post. Ideo ergo dr q̄ apti
sūt celi: qz oīb; renatis aperi
tur ianua regni celestis. Forte. n. erāt
īuisibilia q̄dā obstacula pri
q̄b; obsistebāt; aūe defectoz nō
poterāt ītroire celos. Nullā ei
aūaz añ xp̄m arbitror ascēdisse
ī celū. ex quo p̄cauit adā z clau
si sūt celi: z exē baptizato xp̄o
apti sūt mī. Postq̄ vero tirānus
vicit p̄ crucē. qz nō erāt neces
sarie portē celo nūq̄ claudēdo z
nō dicūt angeli. aperite portas
tā n. erant apte: z tollite por
tas. Vel ī baptizatus apitur
celi z vidēt ea q̄ sūt in celo: nō
carnalib; oculis videdo z spūa
lib; fidei credendo. Aut ita celi
sūt scpture dīne q̄s omēs legūt
nō tī omēs ītelligūt: ni qui
fuerūt sic baptizati ut accipiat
spūm scm. Vñ z aplis p̄mitus
erant clause scpture xp̄i reserā
z acepto spū scō reserate sunt
eis omēs scpture. Ī quocūq̄
mō intelligat: celi apti sūt ei.
i. oīb; xp̄i ei: sic si ep̄atoz
alicui p alio petēti dicat. hoc
bñficiū nō illi do z ti: i. xp̄i te
illi. Vel tantus splendoz exīt fuit
sit xp̄m ī baptismo: ut ēpereū
videret celū exē reseratū. Si aūt
tu nō vides: nō incredul sis.
Etei in p̄ncipijs spūalium rez
sp sensibiles appent visiones:
xp̄i illos q̄ nullam ītelligenciā
īcorpal natur susceāt p̄ut
ut si postea nō fiant: ex hijs q̄
semel fī sūt recipiant fidem.
Sic aūt oīb; p baptismū rena
tis apit ianua regni celestis:
ita omēs in baptismate acci
piūt dona spūs scī. Ideo sūdit.
Et vidit spūm dei dñdentē sic
columbā z venientē sup se. xp̄o
ei posteq̄ natus ē hoīb; renascit

sacmentis: ut q̄admodū tūc eū
muram⁹ incorrupta mēte pgr
namꝰ: ita ⁊ nūc suscipiamus
illū pura ūda sbmersū. filiū
.n. genuit mī ⁊ casta ē: xpm
lauit ūda ⁊ scā ꝫ. Denīq; spūs
scūs q̄ tūc illi ī utero affuit
mō eī in ghurgite ceū fulsit:
q̄ tūc mariā castificauit nūc
fluēta sāficat. ꝓ dī. Et vi
dit spūm dei dñdentē. Ideo eūt
spūscūs spēm columbe suscepit:
qm̄ p̄ oībus aīalibꝫ hūs cultꝰ
ē chitatis. ꝓmēs aūt iustis
spēs ags hūnt sui dei ī veritate
pūnt hūē sui drabolī ī silacōē:
solā aūt chitatē sci spūs nō pūt
inimīdus spūs imutari. Ideo q̄
hāt p̄mutatā spēm chitatis
sibi suauit spūs scūs: q̄ p nullū
testīom sic agnoscit ubi est
spūs scūs. sic p̄ grām charitatis.

Xab. Significatur er̄ q̄tuor gen
tes ī baptizatis p columbam.
Columba .n. cetus fluēta hūitat:
ut viso acupitre mūgat se et
cuadat. Melioza grana elig:
alienos pullos nutrit: nō
lacerat rostro. felle caret. in
cauīs petre nidificat. gemi
tū p cantu hz. Ita ⁊ fī scūs
dīne scripture fluēta resident:
ut īcur sū drabolī euadant.
Danā sentēcias q̄bꝫ pascant
electi. nō hēticas. ꝓpōes q̄
drabolī fuert pulli. ⁊ imita
tores: doctīa mutant ⁊ explo.
bonas sentēcias lacrīādo non
puertūt hēticoꝝ more: ⁊ ira ir
racionabili carent. In plagꝫ
mortis xpī q̄ petra firma est
nidū posuit. ⁊ sūū refugiū et
spē. Sic er̄ alij delectantur in
cātu: ita xpī in gemitu pro
ptīs. Veteris er̄ recordat hystōe eūs.
aī in diluuio appuit hūs aīaī ra
mū fētus olīue ⁊ coēm orb tra
uī tranq̄llitatē ānūcians: q̄
oīa typus erant futuroꝝ. Cter
nūt columba appet. libatōē nob
demrāns: ⁊ p ramo olīue adop
tionē gnī hūano affert. Est dungi
aūt in gīmptu itelligē cur spūs
scūs missꝰ dicat. cū in xpō dīm
corpalī spē velut columba dñdt
sactu ꝫ .n. q̄dā creature spēs er
typē: in q̄ visibilī ondēdtur spūs
scūs. Per aūt oplatio visibiliter
erpssa ⁊ oīū oblata mortalibꝫ
missio spūs scī dicta ē: nō ut ap
parēt īuisibil' eius substīa q̄
ut cordā hoīm erioribꝫ visis
remota. ad occulta etnitatē
ducēntur. Nō aūt sic assūpta
ꝫ creatura in q̄ spūs scūs appuit
ī vnitatē sue ꝓsone. sic assūpta
ē hūana illa forma er vbīne.
Nec .n. columba beificauit spūs
aut sibi ī ꝓsone sue vnitatē
ternū nūrit. Unde q̄ q̄ illa co
lūba spūs dicta sit ut ondereť
p columbā spūm demrātis: non
tn ita possuꝰ dicē spūm scūm ⁊

dm ꝛ colūbā. sic' dicim⁹ filiū ꝛ
dm ꝛ hoīem. Nec sic' dicim⁹ filiū agnū dei. nō solū iohē baptā dicente si er' iohēs euāgelista vidente agnū oīm sūm in apocal'. Illa q̄ppe visio ꝓphetica nō ꝛ exhibita oculis corporeis p formas' corpeas: sī ī spū p spirales imagines corpm. De illa vō colūba nullⁱ vnq̄ dubitauit q̄n o culis corporeis vīsa sit. Nec sic' dicim⁹ filiū petrā sic' scīptū ꝛ. Petra erat xp̄s: ita possim⁹ dicē spm̄ colūbā. Illa n. petra iā erat in creatura ꝛ p actionis modū nūcupata ꝛ noīe xp̄i quē significabat: nō aūt sic illa colūba q̄ ad hoc tm̄ significandū repēte exiuit. Magis aūt simule hoīm vidi flāme illi q̄ in nubo apparuit moysi ꝛ illi quā ꝓphs ī hēmo seqbatur ꝛ fulguribz ac tonitruis q̄ fiebant dū ler daret in mōte. Ad hoc n. ꝛ illaꝛ corpal' exiuit spēs: ut aliqd significaret atq; ptiret. ꝓpter has q̄ corpales formas missⁱ dī spūs scs. Ille vō spēs corpales ad demōstrandū ad' opus fuit ad tp̄ appuit: ꝛ ce postea defluxit. Sicut aūt colūba sup caput dñi: ne q̄s putaret vocē prīus ad iohēm fr̄am nō ad dm̄. &c. Et exiit vox de cel' dicēs. Hic ē filius meⁱ dilectus: in q̄ mihi cōplacui. Nō. n. ut añ p moysē ā ꝓphās. nec p typos ā figūras venit ī carnē p̄r filiū docuit: sī palā venisse mōstrauit d. hic ē filius meⁱ dilectus. Vt ex his q̄ assumabāt in re cognoscēm⁹ post aq̄ lauacꝝ ꝛ de celestib; portus scīm ī nob spm̄ nō violare: ꝛ celestis nob gr̄a vnctione pfundi: ꝛ p̄ne vocis adoptione filios dei fieri. Mysteriū aūt trinitatis in baptismate demōstratur. Dñs baptizat⁹: spūs dñi descendit ī hītu colūbe: prīus vox filio testimoniū phibētis audit. Super me⁹ si in dñico lauacꝝ mysteriū nō defuit trinitat⁹: nī nīm lauacꝝ trinitatis ꝓficat sacramentū. Voluit n. dñs p̄mo cēa se exhibē: q̄d erat postea hūano gn̄i p̄ceptum. Quia aūt p̄r ⁊ filius ⁊ spūs scūs sīt vna natūra: finissime trī tenet tō cē ꝓsonas ꝛ p̄rem q̄ solū cē q̄dam. hic ē filius meⁱ dilectus. ꝛ filiū solū cē sī' quē illa vox prīus īsonuit: ꝛ spm̄ simlī solū cē q̄n spūs colūbe sī' xp̄i baptizati dñi dicit. Nec aūt opa sūt tot⁹ trinitat⁹: In sua q̄ppe sbna p̄r ⁊ fil⁹ ⁊ spūs scūs vnū sūt sīn ullis in tuall' tpm̄ vel locoꝝ: ī meis aūt vocibz sepārati sūt p̄r ⁊ fil⁹ ⁊ spūs scūs. nō simlī dici potuit: ꝛ ī hīs visibilibz sua sepārā locoꝝ spacia tenu

cūit. ⁊ ua silitudine utrūq; ignoscat' inseparabilē in scipsa
tinitatē ꝙ visibil' creature spē
sepabilē demrām. ⁊ qāt solus
patris vor sit: oñditur ex hoc
Hylari. q; dr. hic ē filius meus. Nō solū
at' noīe testat' ē eū ē filiū:
ſ; ꝓpietate. Multi n. nos filij
dei sum': ſ; nō tal' ⁊ hic filius.
Hic eī ⁊ ꝓprius ⁊ verus ē filius
origine nō adoptione: veritate
Augs. nō creatione. Pr' at diligit filiū:
ſ; quō pr' filiū nō quō dns ſ
uū: quō v'ū nō quō adop
tatū. Et ideo sbdit. In quo m'
Ricm. ꝓplacui. Vel si ad hūanitatem
xpi referat' si legat'. in q; michi
ꝓplacui: tal' z sens'. In q; mi
ꝓplacui: q; istū solū repperi
sine pcō. Si vo legat'. in quo m'
ꝓplacuit. sbaudit. placitū me
ū ꝓstituē' ut ꝓ eū agerē que
Augs. agenda ſt: i. gen' hūanū re
dimerē. Hec at' vba z alij du
o marc' z lucas silr narrāt:
ſ; de vbis vocis q; de celo frā z
narrāt locutiōz salua tm se
tētia. ⁊ n. matths aut dem
hic ē filius meus dilcs z alij duo di
cūt. tu es filius meus dilcs: ad cā
dē sniaz explicandā valet.
Vox n. celestis vnū hoc dixit:
ſ; euāgelista oñde' voluit ad
id vale' qd' dem z hic ē filius mus
ut ill' poss' q; audiebāt idem
ret' q; ipe cēt filius dei: atq; ita
dem refir voluit tu es filius mus:
ac si illi dicētur. hic ē filius meus.
Nō n. ipō idicabat qd' sciebat:
ſ; audiebāt q; aderāt ꝓpt' qđ
vor frā z. Jā vo qđ alius dicit. i
q; m ꝓplacui. alius te ꝓplaceat
m. si quis qđ hoc illa voce so
nuerit. qđ libet accipe: dū i
telligat eos q; nō eandē locuti
onē retulerit eandē retulisse
sniaz. ⁊ n. dns i filio si ꝓpla
cuit āmonet' aliqs er eo qđ
dem z ite ꝓplacui: q; at i filio
pr' placuerit hoibz āmonet'
er eo q; dem z ite ꝓplacuit m'.
Thēo. Moraliter nos de volubilitate
mūdi odore flor' mūdiae trac
ti eī adolescentiul' post ſpōsū
crim': z baptismi sacramento
de duobz fontibz dilcōis dei ſ;
z pri grā remissiois ablium':
z ascendētes spe celestia secreta
mūdi cordis oculi intuem'. De
hic spm sem spui strito z humi
lato eī siplici corde dñentē ad
māsuetos z eī ciuitate nūq;
cadente manentē suscipm':
z vor dnī de celis ad nos a deo
dilcōs dicitur. bti pacifici q;m
filij dei vocabūt': z tūc in no
bis placet pri nī filio z spūsco
ſ; q; efficiam' vnū spē eū deo,
cui ē honor z gla i scla se
culor. Amen

Nil. Dnica .i. pl' oct' epiph.
Nupcie fc̄ st Ddm Jhesum
i chana galilee: t erat mr̄ ihū
ibi. Et re Lrois Eusdem.

Omī in galilea notus erat
dns ut q̄ erat chana vi
cus: vocant eū ad nupcias. Vo
cant aūt nō tanq̄ magnificū
alioq̄: s̄ simplr tanq̄ notū et
vnū milto. Vñ h̄ euāgelista di
cens aut. Et erat mr̄ ihū ibi.
Hic n. matrē vocauerāt: ut t
filiū. Vñ se. Vocatus ē aūt ihs
t discipuli ei' ad nupcias: t cam
du. Nec̄ n. ad dignitatē respi
ciebat suā: s̄ ad bñficiū. Cum n.
nō dedignat' ē formā serui cam
per: nec̄ dedignat' ē ad nup
cias suoz venire. Erubescat g̃
hō ee superbire: qñ frūs ē humi
lis ds. Erat int cetera filij vginis
venit ad nupcias: q̄ eū apud
prēm eēt instituit nupcias.
Et ee ad nupcias venire dign'
ē: nr̄ īām fidē recte credētiū
confirmat. Pozro tacitani t marcio
nis ceteroz̄q̄ q̄ nupcias detra
hūt pfidia q̄ sit dānabilis esti
mat. Hic n. thoro imaculato
t nuptis debita castitate cele
brat culpa ē: nec̄q̄ dns ad
has venire voluiss. Nūc aūt q̄
bona ē castitas nuptal'. melior
cōtinētia vidual'. optima pfectō
vginal': ad ꝓbandā om̄ eloz̄
graduū discrēdū meritū sin
gulorū. ex ītemerato mare v̄
ginis utero nasci dignat' est:
a ꝓphetico ore viduc mor nat'
bñdicit: t a nupcias celebrato
rubr iā iuuenis iuuitat' hos p̄
sentia sue vtutis honorat. Et
aīe miz si i illā domū ad nup
cias venit: q̄ in hūc mūdū
ad nupcias venit. Habet ei
hec sponsā quā redemit sang
ne suo t cui pignꝰ dedit sp̄m scī:
quā sibi nutrierat i utero vgis
Verbū n. ē sponsꝰ: t sponsa caro
humana: t utiq̄ vnꝰ filꝰ dei t
dē filius hoīs. Ille uteꝝ vginis
marie thalamꝰ eius ē: vnde
prosilit tanq̄ sponsus de thalamo suo.
Nec vacat a mystio q̄ die ea
a nupcie fē referūt. Primū
q̄dem scdm spūm aīe legē p̄uar
cham exemplo: scdm sub lege
ꝓphetas septies: tūc sub grā
promissa euāgelistas q̄: tūc
diei lucē mūdo refulsit: i q̄
dns i carne natꝰ apparuit.
Et t hic q̄ i chana galilee .i.
i zelo transmigrationis
cede nupcie fē phibent: t
typice denūciat nos marie
ecclie xpi dignos ecclie q̄ in
zelo feruere pie deuotionis
ar de vitijs ad vtutes de ter
renis ad celestia nolūt trāsmigr
re. Discubentē aūt ad nup
tias vinū defecit: vt vino

melioꝛe ꝓ ipm ſō maīfeſtaꝛet
alia latentis ī hoīe dei ꝑ ſe.
Et deficiente vino: dr mr ihu
ad eū. Vinū non hnt. Dignū
at z quere vñ venit ī mentē
mr. magnū ꝙ rmaginari
de filio: neq; n. añ miracli
ferebat. Sequit. n. lr fecit ihs
ī signoꝛ ihs. Sz reuelari ī
piebat a iolie z ab his q ad
discipl'os dixerat. Sz añ hec
oīa ipsa ꝛceptio: z ea q post
nitatē ſcā ſc. mariaz ei de
puero posuerē estimationē.
Vñ lucas dr. Maria ꝛſeruabat
oīa vba hec: ꝛfens ī coꝛde suo
Cui g gra nō añ miracli
eū mirabant. Nā antea ut
vr milto ita ꝛſuabat. Vñ
nō ꝑſumebat ei mr talē q
dicē. Na vo audiuit ꝙ iolies
ei tſlificaꝛet z ꝙ discipulos ī
haberet: de reliquo ꝛfidenter
rogat. Significat ē in lr loco
ſynagogam q xpc frequentat
ad faciendū miracli. Fulua
re. n. ē iudeis miracla inq̄rē.
Se. Et dr ei ihs Quid mihi
z tibi ē mulier. Nuda dero
gantes euāgelio z dicētes ꝙ ihs
non fuit natꝰ de maria vgine.
hūc argumentū sume rōnāt
erroꝛib suis: ut dicāt. Nūq̄ erat
mr eius? cui dixit. q mihi z tibi
mulier. Sz qs hoc narrauit?
ut ſciamꝰ z credamꝰ ꝙ lr dns
dixit? Nēpe iolies euāgelista.
At ipē dicit. Erat ibi mat
ihū. Quare lr ni ꝙ utiq; venī
ē. Sz nūq̄d ideo venit ad nup
cias. ut doceꝛet mres ꝛtinere. Sz
ꝙ valde vrīabatur mrēz: audi
lucā narrantē qualit subdit-
pentibz erat. Nā ubi q̄dem pen
tes nl ipediūt eoꝛ q suū ſcdm
dm: debitū z subiici eis. Nl at
nō tpe debito aliq̄d q̄unt z absti
diū nos a ſpualibz: nō er lr fal
laris. Vt g distinguet inē dm
z hoiem. q. ſcdm hoiez minoꝛ
ſbditus erat ſcdm at dm supra
omes erat dicit: q mihi z tibi z mulier.
Sz z ꝑpe aliam cām. ut nō ſuſpecta
rent miracla q fiebant. Ab hijs em
q indigebāt rogari optabant: nō a
mre. Voluit g onde q̄m oīa decen
tpe opaturꝰ non ſimul oīa fuens:
q ꝛfusio q̄dam eēt. Et ideo ſequit.
Nondū venit hora mea. i. nōdū
agnitꝰ ſui hijs q aſſūt: z neq; ſenſit
qm defecit vinū: ſine eos ꝓmū
hoc ſentire. N. n. necitate nō ꝑ
ſenſit: neq; brificaꝛi grande ſuſtipi
et ſenſit. Vel ideo q dns mr ſcdz
q hō erat mrēz nō hebat: ſcdm
q hō matrē hebat. Miracli at
q̄d fuerus erat ſcdm diuitatem
fuerus erat: nō ſcdm infirmitatem
humanā. Miracli tū exigebat
mr. At ille tpe nō agnoſcens viſ
cera humana opaturꝰ fra diuina
dixit. q mihi z tibi ē mulier: tpe dicat
Nd in me facit miracli nō tu
genuiſti: ſz deitate mea. Dicat
at mulier ſcdm femineū ſenū: nō
ſcdm coꝛruptionē integritatis.

Qui qꝫ genuisti infinitatē meā: tuū te agnoscā aī ipsa infinitas pendebit ī cruce. Vñ sb̄dit. Nōdū venit hora mea. Qñ dicēt. Ibi te agnoscā aī pendē in cruce infinitas cepent: cui mē es. Imēdauit. n. matrē discipulo prius mīē moi tur: ⁊ añ morte mūs resurrexī Videre aūt ne forte quō ūmenerūt manuchei occasionē p fidei suc. qꝫ dixit dñs. qđ mi ⁊ ti ɜ mulier: sic ūmeniāt mathematici occasiōēɜ falliae qꝫ dixit. nondū venit hora mea. Dicaū ei. Vides qꝫ sub fato erat xp̄s. qꝫ dixit: nōdū vēit hō mea. Credant aūt deo dicēti. Pta tē habeo ponēdi aiam meā ⁊ iterꝫ sumēdi eā: ⁊ qrant qre sit dēn. nō dū venit hora mea. Ner ideo iam sub fato ponāt oditorē celi: qꝫ si cēt fatū de syderibꝫ nō potuit esse sb̄ necitate siderꝫ oditor siderꝫ: qa nō solū xp̄s nō habuit qđ appel las fatū: ꝫ nec tu aī ille aī quēqꝫ hoīm. Quare qꝫ dixit. nōdū vēit hora mea: Quia ī ptāte hēbat qñ moreret: ꝫ nondū videbat cē optimū ut illa ptāte uteret. Do candi erāt discipuli: ānūciādi erat regnū celoꝝ: faciēde erant vtutes: Imēdanda erat dignitas dñi in miracul. Imēdanda erat humanitas dñi in ipsa xpassione mo talitatis. Ut ubi trī fecit qđtū sufficere iudicauit. venit hora nō necitatis ꝫ voluntatis: nō oditionis ꝫ ptātis. Qñus aūt dixit. nondū venit hora mea. postmodū trī fecit qđ mr dixerat: ut etiā ex hoc sufficies cēt demōratio qꝫ nō subiectus ē horę. Si. n. horę subiacebat: qlit debita hora nondū ītā hoc fecit. Deinde ꝫ pt hōrem nūs. ut nō finaliter ei ꝺt dicē videtur: neꝫ eā tot pīnib; erubescē faceb. Adurebat. n. ad eā mūstros: ut a pluribꝫ fieret peticio. Vñ sequitur. Dicat mr ei nūstris. Qđcuqꝫ dixit vob facite. Qñ dicēt. Licet abnegāe vi deatur: tn faciet. Noverat ei mr eū pīū ⁊ misēdem. Sequit. Erāt aūt ibi lapidee ydrie ser posite sēdm purificationē iudeoꝝ: capiētes singule metretas bi nas vl trinas. Ydrie vocāt vasa aq̄ receptui parata. Hy dor. n. grece aq̄ dr. Vasa aūt aq̄ receptui parata erāt sēdm purificationē iudeoꝝ: qꝫ inter alias phisicoꝝ traditiones eā tm obsuabant ut crebro se lauā renti. Quia vo iaquosa ē pa lestina ⁊ nō erat multis īlocis fontes ⁊ puteos inuenire. reple bāt ydrias aq̄: ut nō current ad fluīa si qñ īmūdi fierent ſz de ppe hēnt pgationē modi Ne aī qđa infideliū suspicaret qm̄ fecit intꝰ remanēte. deīn aq̄ īmissa vinū sbtilissi fm̄ cēt: ꝓtēa aūt sēdm purificacōēɜ iudeoꝝ. ondens qꝫ illa vasa nāq̄ vini receptacula ītā erāt sz cētretas dt mēsuras quasdā tn si diceret vanas āphoras vl

Beda.

Alch.

Crisꝰ.

Aug.

aliud hmodi. Metron.n. mēsu
rā dicūt greci: unde appellate
Beda metrete. Q ait aut binas vel
trinas nō ita accipiendū z ap
alie binas alie trinas: sī eedem
npē capent binasq; earā trinas.
Sc. Dixit eis ihs. Implete hdrias aqua: z ipleverūt eas usq;
Lucas ad sūmū. Et q̄re antēq; iplerent hdrias aq̄ nō fecit sic
nū: qđ milto mirabilio esse?
Qa sc; aliud ē sbām i aliā
q̄litatē trāsmutare. z aliud ip
sā sbām ex nlo facē: qđ qđē
mirabilio z. sī nō ita videtur
credibile multis. Precā.n. multo
ces a miraclo magnitudē
abstinet: volens magis credibi
le ee qđ fiebat. Cū hor z pūsa
dogmata euitat. Qa.n. sī q̄da
q̄ mūdi hditorē aliū ee dicūt:
plura miracla ex sbiectis sb
stantiis fūt. Deus.n. artifex ei eet
q̄ hditor z mūdi. nō utiq; alienis
uteret ad p̄prie vtutis demōstra
tionē. Non ait ipse aq̄ hausit
Hebr q̄ tūc vinū ondit: sī hor iubet
ministris. ut eos testes hēret eius
qđ fiebat. Dñs se. Et ait eis ihs
Haurite nūc z ferte architcli
Alcuin no. Triclinū ordo tum lectoq;
ē: clinē.n. lectū significat. Archi
triclin princeps z triclinii. i. primi
mē hominū: qui more antiq
i lectis discūbebant. Vñ q̄dam
architriclinū intellexūt aliquē
ex sacerdotib hebreoq; q̄ nūptijs
interesse poterat: ut illos instruer
q̄liter nuptijs uti debēnt. Vel alr.
Quia aliq; possent dicē. q nunc Greg.
ebrij erāt z sensus iudicantiū
corupti ut nescirēt utq; aq̄ vel vi
nū ess: hm ait quibz mīstracio
uinoq; credita z manē vigilēs sē
vnū opus hntes ut ornate z or
dinate oīa disponant: ideo in
testiom eoq; q fiebant dixit dns
ferte architriclino. p̄ euigilante
eius sensū z nō dixit p̄parate dis Hilar.
cūbentibz. Aq̄ igit hdrias ifundit.
vinū caliabz haurit z infidelis
sacrae sensus nō valuit haurī
ēis. Q infuderūt haurire aquā
existimat: q haurīt vinū infu
sū arbitrant. Vñ se. Vt ait q̄sta
uit architriclin aq̄ vinū factā
z nō sciebat vñ eet. ministri ait scie
bat q hauserat aq̄: vocat sponsū
architriclin. Nō ait aq̄ siplicitas
defecit z vini sapor natus ē. Nō
p trāsfusionē potioris obtinetur
qđ infimus ē: sī abolet̄ quod
erat z qđ nō erat cepit. Paulatī Leo.
ait dns volebat agnosci suoq; sig
noq; vtutē z ideo necq; ip̄e re
uelabat qđ sm z. necq; ministros
architriclin vocauit. nō.n. eet eis
credituī puro hoie existimato ta
le testiom rdentibz: sī vocat spō
sū q̄ maxīe poterat aspicē qđ fie
bat. Nō simplr ait xp̄s vinū: sed
vinū optimū ferat. vñ sequitur.
Et dicat sponso. Q̄s homo p̄mū
bonū vinū ponit: z cū inebriati

fuerūt. tūc id qđ deterī est. Tu
ā suasti bonū usq; adh̄. Talia
n. st̄ xp̄i miracula: ut multo hꝰ
q̄ p natam fūt spēosiora z uti
liora fiāt. Ihc aq̄ vinū facta
nūstros testes habuit: boni vēo
vini facti architriclinū z spon
sū. Qbabile ā est z sponsū alī
q̄ respondisse: ꝑ euāgelista hoc
pretermittat tangēs solū id qđ ne
cessariū z scīt scīa qm vinū aq̄
fecit. Vñ statī sūdit. Hoc fecit ī
cāa signoꝝ ihs ī channa galilee.
Tūc n. signa manē necdū cāt
facē: q̄n discipli iā agregati e
rāt z deuoti z attendentes hꝰ q̄
fiebāt manifeste aderāt. Si vero
dixit qđ nō ē argumētū sufficiēs
ut ll̄ sit p̄ncipū signoꝝ q̄r
addit in channa galilee q̄si negat
alibi p̄ius facta: dicem⁹ qđ et
antea divinā q̄r iohes dē ut ma
nifestet israheli ꝓptēa veni bap
tizans. Si vō sēm p̄mā etatem
miracla fecit: neq; indigebat
similiter alio manifestante eū.
Q̄ n. ī breui tpe uta p̄ miracloꝝ
multitudinē clarūit ut eī nomē
manifestū fieret omnibꝰ: multo
magis si puer genīs a p̄ma etate
mirabilia fecisse. Nā z ea q̄ fie
rent īopinabiliora existimārent
ab infante fēa. Deceat aūt nō
incepit signa facē ex p̄ma etate:
existimassent n. fantasiā esse
incarnatiōis: z an optimū tp̄us
anni eū tradidissent luxuriē luq̄

facti. Hoc aūt miraclm dñi q̄ de aq̄ vinū fecit: nō z multi eoꝝ q̄ nouerūt q̄r deus fecit. Ipse ei fecit vinū illo die ī vdeis q̄ oī āno hoc facit ī vitibꝰ. Ex hoc q̄r assidue: amisit āmiracōem. Ita q̄r suauit si deus iusitata q̄da q̄ facēt: ut tñ dormientes homines ad se colendū mirabilr excitaret. ꝓpē qđ sc̄. Et manifestauit gl̄iam suā: sic q̄r tp̄e e ex gle q̄ sic dñs elementa mutabat. z hoc q̄si tū ex ꝓte sua. Si vēo z tūc multi nō ꝛgnouerūt: ꝑ tñ omēs postea erant miraculū audituri. Sc̄. Et credidērūt in eū discipuli eius. Hui n. debāt crede z facili⁹: z cū diligētia attende hīs q̄ fiebāt. Sed si tūc p̄mū in eū crediderūt: nō dū erant discipuli eī ad nuptias vocati st̄. Ex illo mōre loquutionis hoc dem⁹ z q̄ loq̄mur eī dicim⁹ aplm paulū in tarso cilicie natū. Neq; n. tūc iā erat apl̄s. Ita discipulos xp̄i iuitatos ad nuptias eī audim⁹: nō ita discipulos. ꝑ q̄ futuri erāt discipli itelligē dem⁹. Illa aūt mystia q̄ in isto miraculo dñi latēt: videte. Optebat ipleri in xp̄o q̄ de illo scripta erāt. Scriptura vēr⁹ erat aqua. Fecit aūt de aq̄ vinū: cū aperuit eis sensū z exposuit scripturas. Sic ei saput qđ nō sapiebat: z ebriat qđ nō inebabat. Ip

parente n. dño in carne. vi
nosa lectal' sensus suauitat'
paulati capat ob carnalem
phisco4 interpacõem a pris
cã sua vtute defice. Si aut
uissis aãp ettudi. 7 sic xpc m'
tet vinũ ex occultis creatue:
videret scpturas vetes ipbas
se. Lũ at ipsã aãp nitit in vi
nũ: oñdit nob qp 7 scptuã ve
tus ab xpo 7 Nã uss ipsius
iplete st' vdue: si nũ sapit illa
scptura si nõ ibi xpc itelligat.
Nouim' aũ legẽ ex qbz tpibz
narret. i. ab exordio mundi:
inde usq; ad hoc tpc qd' nũc
agim' serta ẽ etas. Nã pma
etas xpitut' ab ada usq; ad
noe. Secda a noe usq; ad abra
hã. Tercia ab abrahã usq;
ad dd. Quarta a dd usq; ad tras
migracoẽ babilonis. Quinta
usq; ad iohem baptistã: sexta
inde usq; ad finẽ scli. Sex q;
ille vdue sex etates significant;
qbus nõ defuit ypheta. Im
plete st' vdue: qz iplete sunt
yphie. Quod ẽ aũ. capiebant
metretas binas vl trinas. Si
trinas tm dicẽt: nõ erraret am
m' nr' ni ad mysteriũ trinitat'.
Et forte nec sic debem' sensũ
inde auferre qz dixit binas vl
trinas: qz nõiato pre 7 filio.
Seq;ter 7 spũ scũ intelligẽd' 7.
Optet n. itelligi ẽtitatẽ ui
uacẽ pris 7 filij: qd' 7 spũ scũ.
Et ẽ 7 alĩ itellectus nõ pter

mittend'. Hinc n. metrete in
tellectũ tur i duobz gnibz hoim.
7 iudeis 7 grecis: tres aũ pter
noe tres filios significatos. Mi
nistri aũ st' doctores nou testa
mẽti: q; scpturas aliis spũali
interpretant. Architelin' ẽ alĩ
qs lectisteriis ut nyrodem' scra
maliel saul'. Dñs g talibz euã
gelij vbũ annutiatur qd' in lrã
legis occultabat' i; qũ vinũ de
aqua fẽm architriclino ypinat'
Et bñ in domo nupciaz tres
ordines discubentiũ describũt'
qz cta tribus ordinibz fideliũ
ostat. Purgatoz 7 tinẽtiũ 7 doc
toz. Optimũ aũ vinũ xpc usq;
adhũc suauit. 7 euãgeliũ usq;
i sertã etatẽ distulit: cui est
hoz 7 ipũ p ola scla Amen.

Nl. Dñm 7 pfectapsme —
Lũ dñisset Sedm mathaeũ
ihs de monte: secute st' eũ tur
be mlte. Et xx. Actus ei⁹

Post predicacionẽ dñi
catz doctinã. signoz of
ferẽ occasio: ut p vtu
tũ miracla pterit' apd' au
dientes fmo firmet'. Quia enĩ
qũ ptate hnis docebat: ut nõ
estimaretur onsio ee ẽ doctine
modi: opibz hoc idẽ faat qsi
ptatem hnis curaũt. Et iõ dicit.
Lũ dñisset ihs de mote: secute
st' eũ turbe mlte. Docente ei
dño in monte discipli erat cũ
ipo: qbus erat datũ celestis
doctine nosse mysteria. Nũc aũ

dñdente eo de mōte turbe secu
te sūt q̄m mōtem ascendē neq̄
q̄q̄ poterant: q. q̄s delēt sarcina
dep'mit. ad mysteriū sūblimia
scandē nō valent. Dñdente āt
dnō ih'c est īclinātē se ad īfīmitatē
t īpotenciā cetōr: nusquis ē im
pfectionī eor vl infirmitat: se
cure sūt eū turbe mūte: q̄da ppter
charitatē plenq; ppt doctrinā
nōnulli ppt curationē t āmira
tionē. Vel aliter. Q montē in quo
dñs sedet celū intelligāt de quo
scptū ē. celū mi sedes. Cū aūt dñs
i monte sedet soli discipuli ad
eū ascendūt: q. antiq̄ fragilitat
mē humanitatē assumēt noti erat
tm in iudea ds. At uero postq̄ de
mōte sue diuinitat dīdit. t humā
tat mē fragilitatē assūpsit:
magna turba nationū secuta est
eū. Demūtur aūt doctoribz ut i
predicatione sua simonē habeant
tpatū: t sic vidint vnūq̄q; capa
posse ita t verbū dei ānuncient.
Ascendūt n. i montē doctores:
cū pfectibz excellēcia precepta ostē
dūt. Descendūt vo: cū infirmoribz
leuiora demūant. Inde cetos āt
q̄ montē nō ascendentū t lepz
suis sū ascendē nō valebat: q̄
petōr baculans pondus lepre
n. ē petim aiāz mūz. Adeo q̄ dñs
de altitudine celi. qui de excelso
mōte dñdit: ut lepzā petōr mūr
mūdaret. Et iō q̄si iā ppinq̄
dñdenti dicit: ppt q̄d dr. Et ec

ce lepsus veniens. Deo sū erit
t i monte nil dr: q. tpe t oi
rei sub celo: tpe doctrine t tpe
curationis. In mōte docuit.
alias curauit. corda sanauit.
q̄bus repletis. sic de celestibus
mōtibz ad saluādos carna
les dñdente. venit ad eū lepsus
t adorabat eū. Antiq̄ peteret
adorare cepit: cui tū dñdens
Nō n. illū petebat q̄ hoiem
artifice: s adorabat eū q̄ dm.
Oratio aūt pfecta t fides t pfes
sio: vñ lepsius fidei op' adoras
ipleuit: s op' pfōnis ipleuit
vbis. Nā adorabat eū dicēs.
Dne q̄ te oīa sta sūt: tu q̄ si
vis. potes me mūdare. Voluntas
tua opus ē: t opa tue volū
tati obediūt. Tu pius naamā
syrū p̄ticlū seu a lepe mūdasti:
t modo si vis potes me mū
dare. Nō dixit si rogaueris dm
nez si oraueris s si voluerit
potes me mūdare. Neq; dux dne
mūda: s ei totū credit: t dnz
eū sētit t ptātem vniuersū
ei tribuit: t ita spitalis medi
co spitalē offebat mēdē. Nā
sic media petimus: ita iste oīe
placat. Nil. n. dignū offerim
deo: q̄ eōdem fidelē. Ih'c aūt
q̄ dr si vis: nō dubitat xpi vo
lūtatē ad oē op' bonū pa
tā. Cū q̄ nō oībus exp̄edit cor
pal integritas: nesciebat ut
ei expediebat curatio illa. De

ꝯ si vis: ac si dicꝫ. Credo ꝙa
qđ bonū z vis: ignoro āt si
ē michi qđ desidero bonū.
Cū āt voluntate ac sīmoē p̄
ſtare possꝫ: manū apposuit
tactū: ut ondat qm̄ nō sub
iacet legi. z qm̄ mūdo nichil
ē īmūdū. Helyzeus āt obſ
uās legē diligentiā nō enim
z tetigit naamā. ꝫ mittit
eū ad iordanē lauandū:
dūs vō monstrat qm̄ nō ut
sui ꝫ ut dūs curat z tāgit.
Nō n. manū lepra facta
ē īmūda: ꝫ corp̄ leprosū a
manu sāa ꝛstitutū z mūdū
Non n. corpa solū curaturꝰ
venit: ꝫ z aiam i via sa
lutiferā ducturꝰ. Dic̄ gr̄ ma
nibꝫ nō lotis iā nō mādu
care ꝓhibebat: uta hic erudit
qm̄ optet aīc lepram formidare
solā qđ est petim. lepra āt corpis
nullū impedimētū ē ad ſlutem.
Quus āt hām legē soluent:
ꝓpositū trī eius nō soluit. Ideo
trī lex iussit nō tangē lepram:
qr nō poterat facē ut lepra nō
sordidaret tangentē. Ergo ve
tuit tangē lepram: nō ut legis
nō sanarent: ꝫ ut tāgentes nō
inquinarent. Ille āt tangēs nō
inquinatꝰ ē a lepra: ꝫ ipsā lepram
mundauit tāgendo. Nō n. dūs
solū erat ꝫ homo: vñ p tactū
z p sīmonē dīna signa operabat:
ut. n. p organū uta p corpus
dine pfiebant actiones. Cū
āt leprosū tangit nullus eū inqui
nat: qr nondū īudicia detenti e
tant auditores. Dimauit tacite
eū curasse: qs scire potuit nisi
vtute sanitatis cēt. Ꝫ voluntas
mūdandi facta ē ꝓpter leprosū:
verbū āt ꝓpter spectātes. Ideo dixit
volo. mūdare. Non āt ut plenius Ihero
latinoꝝ putāt uīti legendū est
se. volo mūdare: ꝫ sepatim volo.
dem ipsāmet dicat. mundare.
Ille n. dixerat si vis dūs mūdare
volo: ille ꝓmiserat potes me Crys.
mūdare dūs dixit mūdare. Quisq; ꝫ
āt vidā hoc verbū dicē ꝙnus mag
na signa faciens: ꝫ h̄ ꝓpter ap
posuit volo. ut opīonē plebis a
lgpsi de eius ptāte ꝛfinaret. Cessa
sit āt mādati nata cū decenti
velocitate: z nō se. Ut ꝛfesti mū
data ē lepra eius. Oz hoc qđ dī
ꝛfesti: multū est tardius veloci
tate q̄ sēm opus fīa z. Nuua Aug
n. nō dubitauit credē nō tardā
tur sanare: qr nō distulit ꝛfes
sionē nō differtur mūdatio. Hinc Aug
āt lgpsi mūdati quē iussas me
minit nō sanē hoc ordine sed ut
solent ptimissa recordari poste
riora pcurari. sic dīnitus fiēbant ut antea ꝛmissa postea
recordādo ꝛscriberet. Curās āt Crys
corp̄ eius: iubet nīli dicē Vī sē
ct aut illi ihs. Videnemī dixis.
Quidā autē qm̄ ideo iussit ꝫ
ut nō maliciosē circa eī pur
gationē: qđ insipiēs dī. Non
n. ita mūdauit ut dubitabil' essē

Dam.

Crys.

mūdacio: ꝫ nulli dicē iubet. Do
cens nō diligē ostentacionē ⁊ ho
norē. Quale ē q̄ alij sanato iubet
dicē? Q; mlt̄ erudiuit nos bone
mētis esse. Nō.n. illic diuulgari
iussit: ꝫ dñm gl'iam deo. Q lep
sū ḡ huīc instruit nos nō esse va
ni gl'osos? ꝑ illū āt nō esse īgra
tos: ꝫ oīa ad laudē dei referē. Et
reuera q̄d erat necē q̄ simone tac
taret? q̄d corp̄s p̄ferebat? Vel ut
salus hec non offirt potius ip̄
q̄eret? silentiū īperat Ec. Sed
vade oñde te sacdotbz. Mittit
eū ad sacdotes? ꝑmū ꝓp̄ humili
tatē ut sacdotib; defe videat: dein
ut videtes leprosū mūdatū si ac
deint saluatoꝝ saluacēt, si vēo
nō crederēt īexcusabiles fierent.
Et simul me q̄d in eo sepissime
cinuinabant: legē infringē vi
dētur. Neq; n. ubiq; eā dissolue
bat. neq; ubiq; custodiebat: si q̄n
q; quidē hoc q̄nq; illd frēbat? I
mo quidē futuꝝ sapiē ꝑpans viā:
ī altero āt iucundā iudeo cohibēs
lingua ⁊ odiū deno īcallitati eoꝝ.
Vñ apli agent q̄nq; idem obser
uātes legem q̄nq; āt eā p̄mut
tētes. Vel mittit ad sacdotes: ut
agnoscant q; nō p legē sūetudiē
mūdatꝰ ē: si p gr̄ē opationē. Erat
āt in lege p̄ceptū ut qui mūdati
fuerāt lepra: offirent munera sac̄
dotib;. Vñ sē. Et off'mun⁹ tuū q̄d
p̄cepit moyses ī testiom illi. Non
sic itelligē q; hoc moyses p̄cepit in
testiom illi: ꝫ vade offer tu ī testioꝝ
illi. Preuidens.n. xp̄s eos ex hoc
nil' p̄fecturos. nō dixit in emēda
tionē eoꝝ ꝫ ī testiom. ⁊ ī actu
sationē ⁊ attestacionem. q̄n q̄
a me erant fienda oīa fra sut:
⁊ licet eos p̄uideꝝ nō emēdari
nō tñ dimisit q̄ facē optebat. il
li āt in ꝓpa mā̄serūt malicia.
Nō āt dixit munꝰ q̄d ego iubeo
ꝫ q̄d moyses iussit. ut īteꝝ tūs
mittat ad legē ⁊ q̄ quoꝝ obstru
at oza. Pt.n. nō dicant q̄n
sacdotū gl'iam rapuit? opus
quidē ipse īplent: pbationē āt
illi ꝛcessit. Vel offer munꝰ tuū:
ut omēs qui vident te portare
mūdacto credant. Vl' ideo iubet
offiri munera: ut si postmodū
eū expellē vellent dicēt eis.
Munera q̄ a mūdato acceptis?
⁊ quō me q̄ legē suū expellitis?
Vel legēdū ꝫ. q̄d moyses p̄ce
pit ī testiom illis: q̄d ei moy
ses in lege p̄cepit testiom est
nō effectus. Si q̄d āt mone
at quō dñs eū videat. moysi
sacficiū agnoscere id etiā non
reapiat: meminerit q; nōdū
xp̄s corpꝰ suū obtulerat ꝑ pas
sionē in holocaustū. Non āt
optebat ausū significantia
sacrificia: p̄mittere illd q̄d sig
nificabat ꝛfimatū erat testio
apl'oꝝ predicantiū ⁊ fide cre
dentiū ꝓpl'oꝝ. Vir āt iste ge
nꝰ humanū designat: q; non
solū legē⁹. vox ei iuxta euā
luce plenꝰ lepra fuisse dicebat.

Omēs.n. peccauerūt ⁊ egent gl'a dei: illa sc̄a ut grēta mānū saluatoris hoc ē incarnato dei vbo humānāq; stingēte natām ab erroris pfsa vanitate mū deus: ⁊ q̄ diuaꝝ abhoiabiles ⁊ a castris pli dei electi iā ali qñ tēplo reddit ⁊ sacdoti q̄nt offre corpa sua hostiā viuēte illi sc̄e cui dr: tu es sacdos ī ēt Moraliꝫ aūt p̄ leprū designat pctor: nā pctm imūdam et pariā aiam facit. Vñ aūt xpm ꝓdidit: qñ de pximus pctis cō fidit. Et tm debet ꝓfiteri et remediū pnie postulare: nā leprosus vulnꝰ ondit ⁊ remedū postulauit. Extendit aūt dns manū. qñ auxiliū dine misacionis ī pendit: ⁊ statī ꝓsequit rāssione delictoꝝ. Ver debet ecc̄ie eide reddiui: ñ iudicio sacdotis. Postq̄ aūt dns discipulos docuit in monte. leprū aūt sanauit sb mōte: venit capharnaū in mysterio: q̄ post iudeoꝝ mūdatiōē venit ad gētes. Capharnaū vō q̄ villa pinguedinis interpretat. siue ager solacios ecc̄ias q̄ ex egētibꝫ est collecta sigfficat: q̄ spūali pinguedie est repleta sēm illd. Hic adi pe ⁊ pinguedie repleat aīa mea: ⁊ int' pssuras sēli de celestibꝫ ꝓsolatur sēm illd. Os labdes tue letificauerūt aiaꝫ meā. Sñi dr. Cū aūt introisset ihs capharnaū: accessit ad eū centurio. Iste cēturio de gentibꝫ erat: nā. n. gens iudea habebat militē romanū ipiū. Cēturio aūt iste pmꝰ fidēs ex gentibꝫ: ad cuꝰ fidei ꝓpationē oīm iudeoꝝ fides infidelitas ē mēta: qui neq; xpm audiuit docentem neq; lepsū cū mūdare asperat: ſ audita tm sanitate leprosi plus credidit q̄ audiuit. Erat. n. ī mysterio gentiū fut̄aq; q̄ neq; legē aut ꝓphas legerant de xpō: neq; ipsū xpm miabilia facientē viderūt. Accessit g̃: rogans eū ⁊ d. Dñe puer meꝰ iacet ī domo paliticꝰ: ⁊ male torq̄tur. Vide aūt bonitatē cēturionis q̄ p̄ salute sui ꝓximi festinabat: q̄ nō dānū pcmie ſ salutē passuri ī morte illius. Nullā. n. differēcā estimabat int' sui ⁊ dñm: q̄ si dignus ī hoc sēlo diuisa int' illos: vna tm ⁊ illis natura. Vide aūt cēturionis vide: q̄ non dixit. veni ⁊ salua eū: q̄ ⁊ ille ꝓstitutus ī oī loco erat pns. Sapiaꝝ aūt, q̄ nō dixit. ih̄s ꝓstituꝰ salua eū: sciebat. n. q̄ potens ⁊ ad frēnendū sapiēs ad itelligendū. misericors ad erauidendū: ideo infirmitatē tm exposuit. remediū aūt sanitatis ī ptāte mie eius dimisit d. ⁊ male torq̄tur. In q̄ appet q̄ diligebat eū. Nam vnusq̄sq; quem diligit: ⁊ si modica fuerit tediatus: grauꝰ eū

putat hñe qꝫ hꝫ. Quã siquidem
ista aĩ dolore ingeminat: ꝫ iacẽ
te ꝫ paralitĩcũ ꝫ male detentũ:
ideo ut aĩe sue ãgustias demõ
strãret ꝫ dñs ꝫmouet. Qꝺ debent
oẽs dolẽ suus: ꝫ qꝫ curã habẽ.
Qꝺam aũt dicũt qm ꝑcussas se
hoc ꝛãm dixit ꝑt quã nõ ꝑm
adurit. Neqꝫ n. possibile erat
dissolutũ eũ cũ torqꝛetur ꝫ ad
ultimas cẽt ꝛpurationes: portaꝛi.
Ego aũt signũ cẽ hoc magne fideꝫ
dico. Quia n. sciebat qꝫ sola in
uentio sufficeꝛet ad restaurationẽ
iacentis: superfluũ estimabat eũ ad
ducẽ. Iacentes aũt in sclo ꝫ pessimꝫ
morbꝫ dissolute spitalis gentes
estimãde sũt. oĩbus undiqꝫ membris
fluidis ꝫ ad ꝛsistendi officiũ gra
uiditatiqꝫ corruptis: quaꝛ salutis
sacramentũ in puero cẽturionis
expletur. quẽ satis dictũ sit ꝑn
cipem cẽ gentiũ credituraꝝ.
Quõ aũt sit hĩ princeps cãtuaĩ mon
strat in deutꝝ. docet: ubi scꝫ dr. Statu
it terminos gẽtiũ: iuxta numeꝝ
ãgelorꝫ. Vel ꝙ cẽturionẽ designat
qꝫ ꝑmũ ex gentibꝫ credidit
nũ. ꝫ ꝓfecti in ciuitatibꝫ fuerũt.
Centurio n. dr: qꝫ centũ militibꝫ
ꝑest. Centenarius aũt nũs ꝓfris ꝫ.
Recte ꝙ centurio ꝙ puero suo
rogat: qꝫ ꝑmitie gentiũ ꝙ salu
te totius gẽtilitatis dñm rogaꝝ
uerũt. Videns aũt dñs cẽturio
nis fidẽ humilitatẽ ꝫ prudẽtiã:
statim se itꝝ cẽ ꝑmittit. Vñ sequ.
Et ait illi ihs. Ego veniã: et
curabo eũ. Qꝺ nũqꝫ fecit hoc
sẽũ ihs. Obiqꝫ n. sequitur voluĩta
tẽ supplicãtiũ: hic aũt ꝓsilit:
ꝫ nõ solũ curare ꝑmittit ꝫ ex
ire ad domũ. Facit hĩ: ut disci
pulis cẽturionis ꝓfectus. Nisi n.
ille discipulus veniã ꝫ curabo eũ:
nũqꝫ iste mãderet. nõ sũ dignus.
Deinde qm ꝙ suo petebat: ꝺo
re ꝑmisit ꝫ ut nos doceat nõ
cole magnos ꝫ ꝛtẽ modicos:
ꝫ pauperes ꝫ diuites silr hõrare.
Sicut aũt in centurione mẽtis
fidẽ corꝑ credidit salutiĩ a
saluatore posse sanari: ita ꝑt
humilitas in hĩ qꝫ se iudicauit
indignũ cuius tectũ dñs intret
Vñ sequ. Rndens cẽturio: ait il
li. Dne nõ sũ dignus ut intres
sub tectũ meũ. Qꝺ ꝛsciam n.
vite gentil grauari se magis
dignatione putauit qꝫ iuua
ri: cuius ꝫ si fidẽ ꝓditus nõdũ
hĩ erat sacramentis iunctus
Dicendo aũt se indignũ ꝓstituit
dignũ: nõ in cuius pectus ꝫ in
cuius corde vbũ dei xpc intraꝛet
Neqꝫ hoc dicẽt cũ tanta fide
ꝫ humilitate: ni illũ quẽ time
bat intraꝛe domũ suã: corde ge
staret. Qm nõ erat magna fe
licitas si ihs intraret i pectus
eius: ꝫ nõ ꝛss in pectore eius.
Nequitie aũt hoc tectũ corpus ẽ.
qꝺ tegit aĩam: qꝺ lubricatem
mentis. celesti visione i se relu
dit ꝫ si deus neqꝫ hñitare carnẽ:
neqꝫ tectũ nũ corpis dedignat ꝫ

ītrare. Nūc ee' qñ scī ⁊ deo accep
tabiles ecclā ātistites sb tectū
tuū intrant ⁊ tuc ibidē p eos dñs
īgredit: ⁊ tu sic estimes quasi
dnm suscipiens. Et qñ corp⁹ ⁊
sanguē dnī mādūcas ⁊ bibis:
tuc dns sub tectū tuū ingredit.
Et q̄ hūilians tēpm dicas: d'
nō sū dign⁹. Vbi.n. īdigne īgre
dr: ibi ad iudiciū ingredr acri
piēti. Prudēcia āt centurionis
apparet in hoc: q̄ ulē corporis
latentē vidit dinitatē. Vñ sb
iūgit. Et tm dic vbo ⁊ sanabr
puer meus. Sciebat ei qm as
tabāt illi īuisibili āgeli minis
trātes: q̄ omē vbū eius vtunt
⁊ opus. Et ⁊ si āgeli cessant:
tñ infinitates p̄ceptis ei⁹ viua
ciat expellūt. Dicat ee' centurio
puer voce posse sanari ⁊ q̄ sal⁹
gentiū oīs ex fide ē: ⁊ p̄ceptū
dnī vita ē omiū. Et ō sub
iūgit d. Nā ⁊ ego homo sū sub
ptāte ⁊stitut⁹: hns sb me mi
lites. Et dico hūc vade ⁊ va
dit: ⁊ alio veni ⁊ venit: ⁊ s'
uo meo fac hoc ⁊ facit. Prūs
⁊ filiū mystiū spūsco suggyēn
te depinxit. Ac si dicēt. Et si
ego sū sub ptāte alter⁹: tñ ha
beo ptātē iubendi eis q̄ sub me
sūt. Sic ⁊ tu q̄ sub sis sb ptāte
prūs sc⁹ māgtū hō: habes tamē
ptātem iubendi angelis. Et for
te dicet sabellī⁹ volens oñdere
eūdē ee p̄em q̄ ⁊ filiū ē: sic hr
ee intelligendū. Si ego sb ptāte
⁊stitut⁹ possū iubere: q̄tomagis
tu q̄ sub nullo ptāte. Et hāc
expōem nō recipit tertius. Nō.n.
dixit. si ego hō sub ptāte ⁊ ß dic⁹
nā ⁊ ego hō sub ptāte: in quo
ptz q̄p int' se ⁊ xpm nō oppacios
dēnam fecit. ß vocem silitudis
introduxit. Cui dr. Si ego hō sb
ptāte iubendi habeo ptātē: q̄
tu ptās potes cui oēs sūnt
ptātes. Potes.n. p angelos mi
nisteria sme corpis pūcia dare' inf'
mitati ut recedat ⁊ recedit: ⁊ sani
tati ut veniat ⁊ venit. Possūt
āt p subiectos centurionis vtutes na
turales ītelligi. ī q̄bus plīmi gēti
lū pollebant: vl ee' cogitaciones
bone a' male': mal' āt dicam⁹ ut
recedant ⁊ recedent: bonas āt voce
m⁹ ⁊ veiēt. Suo q̄ nrō hoc ē corpi
ut sb iugiat voluntati dine. Hunc
āt q̄ hic dr vidē repugnre q̄ aut
lucas. cū audisset centurio de ihesu
misit ad eū seniores iudeos rogās
eū ut veniret ⁊ sanaret sūū eus.
⁊ utq. q̄ eū longe eet a domo. mi
sit ad eū centurio amicos dicēs
dnē noli vexari. nō.n. sū dign⁹
ut sb tectū meū intres. Quidā
āt dicūt. qm nō ⁊ idē ille ⁊ hic:
q̄ multas lectiones hr. De illo.n.
aut qm synagogā nrām ⁊struxit
⁊ gentē diligit: de isto āt xp̄s ihs
aut. nec in isrl tantā fidē inueni
Vñ videt' iudeū illū ee. Vtrūq̄ āt
vidr idē hic ⁊ ille ee. Et qñ lucas
dr q̄ misit ut veniat: blandicias
iudeos insinuauit. Iuenes.n. est

crede centurionē volentē abire
phibitū ēt a iudeis blādiētibz et
dicētibz. qm̄ nos adimꝰ eū z adu
cimꝰ: ꝑ qm̄ ab eoꝝ īmūnēcia erut
ē tuc mīsit dicēs. Ne estimes q
ppt̄ desidiā nō veni: ꝑ qz īdignū
estimau me ut te ī domū meā
suscipe̅m. Qz aūt mathis aut nō
p amicos ꝑ ꝑ scripm hoc eū dixiſ
se: nūl ītrū z Utiq; n. desideriū
vi repītauit z qm̄ de xpō dece
tē opīonē hēbat. Iuenies aūt
ē opinari z xpm̄ postq̄ misit ami
cos aduēiente. p se hec dige. Si
aūt nō hoc dixit lucas neq; illud
mathis nō sī ītradicūt: ꝑ xplent
q̄ ab īuicē dēliq̄bant. Mathis
q̄ accessiū centurionis ad dnm̄ p
alios frām xpendio dice voluit: qz si
dē eius q̄ ve ad dm̄ accedē laudau
ut dicit. nō īuenī tantā fidē in ıſrl.
lucas aūt ideo totū q̄admodū ge
stū z apuit: ut ꝑ hoc ītelligē eo
gemur qualiꝫ eū accessisse dixerit
mathis q̄ menti nō potuit. Neq;
n. ē ītrariū q̄ fabricauit synagogā
sedm lucā: z q̄ hi oīdiē nō esse
ıſtilita. Possibile n. ē iudeū non
existentē q̄ synagogā fabricasse:
z gentē diligē. Deniq; sicut q̄
leꝑsus dixerat de xpī ptāte. si vis
potes me mūdare xpe voce ofma
tur dictis volo mūdare: ita z hi
cēturionē de xpī ptāte testantē
nō solū nō accusauit. ꝑ eē amē
dauit. Et z amplius aliq̄ fecit.
Intēcionē n. laud' euāgelista sicꝫ
nificās dt. Audiēs aūt ihs. mi
ratus ē. Attende q̄ītū sit z q̄le
q̄ deus vnigenitꝰ mirat. Aut
diuicie regna. p̄ncipat' ī ospcū
eius sūt tanq̄ ūbra: nil horū
ī ospcū dei mirabile ē q̄ magꝝ
nū vl p̄claſſū: ꝑ tm̄ fides. Hāc
mirat' hōrificans: hāc accep
tabilē sibi estimat. Qz aūt ī illo
fecerat illā fidē: ī xpē q̄ admi
rabat. Qz si z alius cā fecisſ:
ut q̄ miraret' qui ꝑsens erat:
Qz q̄ mirat' dns nob' mūdū
ē significat. q̄bz adhī opus ē
sic moueri. Omēs n. tales motꝰ
eius nō ptūrbati aī signa sūt:
ꝑ docentis magisteriū. Ꝑ plebe
oī p̄ter āmiratus ē dr: z alius
exēplū dedit ut eū mirent'. Ee
ē. Et seqūtibus se dixit. Amen
dico vobis nō inuenī tantā fidē
ī ıſrl' fidē laudat illi': nō aūt
desertionē mīliciae ī̄peraut. Ꝑ
aūt de p̄ntib' loquit': nō de oīb'
retro p̄triarchis z ꝓphis. Credid'
n. andreas. ꝑ tothe dicēte. ecce agn'
dei: credidit philipp' ꝑ legēdo
scripturas nathanael: z prius sicꝫ
nū dīnitatis accepit. z sic fidei
ofessionē obtulit. Vnius ıſtilis
p̄nceps p filia sua petens. nō dix'
dic vbo: ꝑ veni velociꝫ. Archo
dem' de fidei sacramēto audiēs
ait. quō p̄t hoc fieri. Maria z
martha dicēt. dicūt si fuisses hī
frē mei nō fuiſ mortu'. quasi
dubitātes q̄ ubiq; posſ adesse

Crys. dei potẽcia. Aut si volu⁹ fideli
ore putare istũ q̃ aplos⁹ ita
testiõm xp̃i intelligendũ z: q̃
vnũq̃q bonũ hoĩs scdm q̃li
tatẽ psone illi⁹ laudat². Rusti
cũ n. dice aliq⁹ sapient magr̃
ẽ: qd de pho non ẽ miꝝ. Sic
de cẽtunone dr̃m z ĩ nullo tãtã
fidẽ inueni ĩ isrl. Nõ n. erat
cãle iudeũ arde z gentilẽ. Pl
Theo. forte ĩ centurione fides gẽtiũ
ꝓponit isrl. Pñ se. Dico autẽ
vob. q̃ multi ab oriẽte z occi
Aug. dente veĩent. Non omẽs aut
ꝫ multi: tñ xp̃i ab oriente et
occidẽte. Istis duabz ptibz: totꝫ
Hier. orb designat². Vel ab oriente
venũt. qui statĩ illuĩati tam
sciũt: ab occidente ipi q̃ pse cu
tionẽ usq̃ ad mortẽ tolauerũt
p fidẽ. Vel ab oriẽte q̃s venit
cũ ab ignorãcia desiuere ĩcpit:
ab occidente dũ in ipa decre
Prig. pita etate ad dm̃ ꝛũtitur. Sz
quõ alibi dr̃ q̃ pauci sũt electi:
Sz p diuisas gr̃ationes pauci
electi sũt: q̃ simul ꝛgregati ĩ tpe
visitationis multi ĩuenientur.
Sc̃ Et recũbent nõ carnalit
iacentes ꝫ spitalit resẽtes
Aug. nõ carnalit potãtes ꝫ etnalit
epulãtes. cũ abrahã ysaac et
iacob ĩ rẽgno celoꝝ: ubi lux erũt
tacio gla z ꝛgenitas vite etne
Theo. Nã ãt ds abrahã celi ꝛditor
pi xp̃i est. ideo in rẽgno celoꝝ
z abrahã cũ quo accubituri
sũt nationes q̃ credider̃t ĩ xp̃o

filiũ creatoris. Sic ãt videm⁹ xp̃ianos 4 Aug.
nos vocatos ad celeste rnũ. ubi
ẽ panis iustitia. potus sapia: ita
videm⁹ z iudeos rpbatos. Pñ seq̃t
filij ãt regni ejcient in tẽbras ex
teriores: iudei scz q̃ legẽ acceperũt:
q̃ celebrãt figuras ois futuroꝝ
quaꝝ pñciam nõ agnouerũt.
Vel filios regni dr̃ iudeos: qr ĩ eos Theo
ds ãt regnauit. Vel filios regni 4 Crys.
eos dr̃ quibz regnũ erat ꝓpatũ:
qr z eos magis mordẽt. Si g̃ 4 Aug.
nõ ꝫmẽdauit moyses ꝑplo isrl
dm. n deũ abrahã ysaac z iacob.
eũq̃ ipm̃ xp̃s ꝫmendat? nõ est
contr illũ ꝑlm̃ cãutere a ds suo:
ꝫ ideo minat ẽ eos ituros ĩ te
nebras exteriores. q̃ cãsos vidit eos
a deo suo. ĩ alĩ regno ꝛfectes vo
catas ex toto orbe tiaꝝ recubitu
ras dr̃ cũ abrahã ysaac z iacob.
nõ ob aliud q̃ q̃ fidẽ tenuisset
dei abrahã ysaac z iacob. quibz
nõ q̃ in morte corrcis vl post
passionẽ suã iustificat testiom
dñs ꝓhibebat. Tenebre ãt exte Theo
res dicunt: qñ q̃ a dño expell
foras reliq̃ lumẽ. Qd ãt ibi Hier.
passuri sint. manifestat cũ sbdit.
Ibi erit fletus z stridor dentiũ.
Q methaphorã. n. membroꝝ: pe
nas describit tormẽtoꝝ. Solent
eĩ oculi fumo tacti lachrymas pro
ducẽ: dentes vo a nimio frigore
stridẽ. Ondit g̃ q̃ regni ĩ fino
z caloꝛẽ intolrabilẽ z frigꝰ sustĩ
nebũt: scdm illd iob. Transiet
ab aq̃s nimiis ad caloꝛẽ nimiũ.

Di aũt fletus oculoꝝ ẽ. ⁊ stridor dentiũ ossa denũãt: vera est ꝙ corpm ⁊ corꝺẽ membroꝝ q̃ ceciderant resurrectio. Vel stridor dentiũ ꝓdit ĩdignantis affectũ: eo ꝙ sero vnusq̃sq; penitet sero si ĩrascat̃ ꝙ tã ptinaci ẏbritate deluꝺ. Vel aliter. Tenebras exteriores appellat exteras nationes. Nũtiũ. n. ad hystoriã attinet ꝓdiat dns hys vbis ĩtentũ iudeoꝝ: qm̃ ꝑ ĩfidelitatẽ ducẽdi eũt captiui ⁊ dispgendi p diuisa regna tiraꝝ. Fletꝰ enĩ ab igne solet fieri: stridor dentiũ a frigore. Illi ꝙ assẽtibꝫ fletꝰ q̃ in calidioribꝰ loc̃ hĩtant. sic̃ in Idia ⁊ ethiopia: stridor vꝰ dentiũ illi assẽtibꝰ qui ĩ frigidioribꝰ locis ꝑmoriant̃. sic̃ est hyrcania ⁊ scitia. Nec q̃ aũt existimet blandicias hꝰ cẽ vba: credẽ fruũt signũ. Vñ seq̃t. Et dixit ihs centurioni. Vade: ⁊ sic̃ credidisti fiat ti. Vñ dicit. Sed̃ mensuraꝝ fideꝝ: fiat ti ⁊ ista gra. Vt aũt meritũ dñi eaã famul' suã fiagari: nõ solũ merito fideꝝ: sed ẽ studio disciplineꝝ. Vñ seqũ. Et sanatus ẽ puer ex illa hora. Vbi velocitatẽ admirare. Nec q̃. n. solũ curare: sꝫ ĩopinate ⁊ ĩ momẽto tpis hoc facẽ vtutẽ xpi oñdebat. Sic̃. n. dns domũ centurionis corpore nõ intrauit. sꝫ absens corpe pñs maiestate precꝫ xpm sanauit. sic ⁊ ĩ solo iudaico ꝓplo corpe fuit apud alias gentes nec de vgine natꝰ est. nec passꝰ ẽ. nec humana p tulit nec dina mirabilia fecit: ⁊ tũ ĩpletũ ẽ qd̃ dictũ erat. ꝓphe qui nõ agnouꝝ suum me: ĩ auditu auris obediuit michi. Iudea. n. gens agnouit ⁊ crucifixit. Orbis tiraꝝ audiuit ⁊ credidit xpo dño nro: cui gla ⁊ hor in scla amen.

Nil. Dñica Tertia. Scdm Ascendẽte ihũ. Matheum. ¶ nauiculã: secuti sunt eũ discipuli eius. Et re Lucam

Dixit multa ⁊ magna ⁊ mirauda oñdisse xpc ĩ tira: ⁊ transijt ad mare. ut ibidẽ excellẽtia opa demirãret: ãtentis manifestꝫ dnm se cẽ artis ostẽdẽti. Vñ dr. Et ascendẽte eo ĩ nauiculã: secuti sunt eũ discipli eꝰ: nõ ibecilles sꝫ firmi ⁊ stabiles ĩ fide. Vñ q̃ secuti st eũ: nõ tantũ gressus eius seq̃tes: sꝫ magr sãcitatẽ comitantes. Accepit aũt discipulos secũ ĩ nauẽ. ut ad utrũq; eos erigẽt. ⁊ ad hoc ꝙ ĩ pcul' nõ stupescẽt. ⁊ ad hoc ꝙ in hoibꝰ moderata de se autumẽt. Vt. n. nõ magna de se sapent ꝓpt' hoc ꝙ alios dimissꝫ eos retinuerat: ꝑmittit eos fluctuari. Vbi enĩ miraclorꝝ oñsio erat plebẽ ꝑmtit adesse: ubi aũt tẽptationum ⁊ timoꝝ arreptio. athletas orbis traq; q̃s certaturos erat ipse solos assumit. Ingressꝰ q̃ nauiculã: fecit turbari mare. Vñ seqũ. Et ecce motꝰ magnꝰ factus est ĩ mari: ita ut nauicula operiret̃ fluctibꝰ. Hec tẽpestas nõ ex se orta ẽ. sꝫ ptãti parauit ipotentis: q̃ educit ventos de thesauris suis.

Facta ē āt tēpestas magna. ut
magnū opus oīderēt: ꝑ qīto
magis fluctus nauicle irruebāt
tāto mag⁹ timor discipulos ꝛ̄
habat ut pl⁹ desid'arent se libari
Luc. ꝑ mirabilia saluatoris. Cū enī
vidant alios xpī bñficia acce
pisse. nō āt silr aliqs estimat q̄
ī alienus corpib; fuit ⁊ q̄ in sepō.
optuit ꝑ fallīarē sensū eos potu
ri bñficiū xpī ⁊ ideo voluit fi
eri hanc tēpestatē: ut p libata
onē manifestiorē acciperent bñ
ficij sensū. Erat āt lī turbatio
typus futaq; tēptationū de q̄bz
paul⁹ dī: nolo vos ignorare fres
qm̄ grauati sum⁹ sup̄ vtutē.
Vt ergo daret xp̄s formidi: sequt
Ipse vero dormiebat. Si. n. vi
gilāte eo fūa fuiss tēpestas ⁊
vel nō timuissent. vl nō rogass
sent: vel neq; posse ipm talē a
liq̄d facē credēt. Est āt res
Mrcꝰ mirabil' ⁊ stupenda. Is q̄ nūq̄
dormit neq; dormitat: dormi
re dī. Dormiebat q̄dem corpe
ꝑ vigilabat deitate: admirans
q̄ vel humanū portabat corp⁹
q̄d cōruptibile īduerat. Corpe
itaq; dormiebat ut aplos fa
cēt vigilare: ⁊ ne nq̄ omēs nos
alio dormiam⁹. Tanto āt me
tu discipli fuerāt stupefacti ⁊ pene
alio alienati. ut irruēt ī eū
⁊ nō modeste ac leniē suggere
rēt. ꝑ ebulent' suscitarēt eū.
Vñ sequ, Et accesserūt ad eū disci
puli eius ⁊ suscitauerūt eū dicē:
Dñe salua nos p̄im⁹. Vnū signū Ihēsꝰ
tpī in iona legim⁹: q̄m ceteris
p̄dicantib; ipe sciꝰ ē ⁊ dormit
⁊ suscitat. O veraces discipuli. Brugꝰ
Saluatorē vbiq; habetis: ⁊ de pi
culo timetis: Vita vbiq; ⁊ de
morte solliciti estis: Qz mideam.
Pusilli sum⁹ ⁊ adhuc infirmi: ideoq;
timem⁹. Vñ sequ. Et dr eis ihs. Qd
timidi estis modice fidei. Qz. dicit.
Si potentē me sr̄i tā ignouistis:
q̄re nō creditis q̄ ī manu potēs sim.
Et si mors irruet: nōne debuistis
eā ꝛ̄statissime sustinē. Qui modicū
credit aliquet: q; nīl credit rēnet.
Si āt aliqs dixit. qm̄ nō fuit mo Crisꝰ
dice fidei accedentes excitare ihm̄:
hoc signū fuit q; nō decentē de ipō
opīonē hēbant. Nouerāt q; exci
tatus poterat mare īcrepare: nōdū
q̄t q; dormiēs ꝓpe hoc ē neq; p̄
sentib; turb' hoc signū fcat ut nō
accusent modice fidei: ꝑ discipl̄os
solū accipiēs corrigit. Qz pri⁹ sol
uit turbationē aquaꝝ. Vñ sequ.
Tūc surgens ī pauit ventis ⁊ ma
ri: ⁊ facta ē tranq̄llitas mag̃.
Ex hoc āt loco intelligim⁹ q; oēs Ihēsꝰ
creature sentiāt creatorē: q̄b;
ei ī peratur sentiūt ī pantem:
nō erroꝛe hēticoꝝ q̄ oīa putāt
aīancia sensibilia ee. ꝑ maies
tē ditoris q̄ apd nos īsensibili
a sut illi sensibilia st. Impauit Crisꝰ
d⁹ ventis ⁊ mari: ⁊ de magno ter
to fūa z tranq̄llitas magna. De
cet. n. magnū magna facē: et
ideo q; magnifice primus ostendit

pfundū maris: nūc utq; tr̄q̄llita
tē magnā fieri uſſit. ut diſcipuli
nimiū ſturbati magnifice leta
rent. In hoc ec̄ oñditur. q; oīb; ſe
ſti ſoluta ē tēpeſtas. z neq; ſemita
turbationis remāſit: qđ q̄dē ert
neū erat. Cū n. nāluſ fluctuacio
tinuat. uſq; ad miltū tpe aq̄ cō
cutiūt: ſ̄ h̄ ſimul oīa ſoluebāt
Vñ qđ de pīe dem̄ z. dixit. z ſtetit
ſpē pelle: hoc xp̄ē ope ipleuit. So
lo. n. vbo z pcepto ſedauit z tefir
nauit. A viſu. n. z a ſono z ex u
tendo nauigio q; aderāt eū hoīes
eſtimabant: qđ hoc ī admiraca
one ceciderūt. Vñ ſeq. Porro hoīes
āmirati ſūt d. Qualis eſt hic. q̄a
venti z mare obediūt ei. Chryſo
ſtom. ponit hanc ſrām. Qualis
z hic homo. Dñm. n. z qđ apps
bat hoīem dem̄rābat: ſ̄ mare
z tr̄q̄llitas dñi oñdebat. Qz q̄
hoīes mirati ſūt: Nō putes hic
aplos ſignificatos. Nusq; enī
ueniunt. eos pret' honorē agnoſci
re z dñi diſcipulos: ſ̄ ſp̄ a apli a
diſcipuli noīant. Mirabant q̄
hi hoīes q̄ cū eo nauigabant:
quoz erat nauicla. Si aūt qđ cō
tencioſe voluit eos q̄ mirabant
fuiſſe diſcipulos: nō debem̄ ire
hoīes appellatos: qz necdū nouc
rant potenciā ſaluatoris. Non
aūt mirantes dicūt q̄les ē iſte:
ſi aſſentes qz ſte tal' eſt cui ma
re z venti obediūt. Qualis q̄ eſt
ſte: idē. q̄ibz q̄ fort' q̄ magnꝰ
Iubet oī creature. z nō ſrēgredit
uſſionē eius: ſoli hoīes reſiſtūt:
z ideo ī iudicio dānabūt. Ly
ſtice aūt omēs ī ſcē ecc̄ie nauicu
la cū dño p̄ tūc vndoſū ſupna
tans mūdū: ipſe aūt dñs pie
obdormit ſōno. paciaz nraz et
ipioz pnaz exp̄ans. Vel dor
mit: eo q̄ ſōno nō oſopiat in
nob. Maxime aūt illud admit
ut a deo auxiliū in piculi me
tu ſp̄em. Atq; ultima vl ſpes
ſera oſidat ſe pīm posſe eua
dē: xp̄i int' ſe vigilante vtute.
Accrut' q; accedam. ad eū: cū
pphā d. exurge q̄re obdormis
dñe: z ipe ip̄abit ventis. z dē
nibz q̄ ſeritant fluct. z p̄nci
pes hui mūdi ad p̄ſecutio ēs
ſcis īmittendas: faciaq; tr̄n
q̄llitatē magnā circa corp. z
ſp̄m: pacē ecc̄ie z ſenitatē mū
do. Vl' aliter. Nauis ē eſtus ſcli:
nauicla quā xp̄ aſcendit in
telligit' arbor crucis: cui. auxi
lio fideles tēſactis mūdi fluc
tibz pueniūt ad celeſtē patriā
q̄ ad lut. ſeruz. in q̄ xp̄ vna
cū ſuis aſcendit. Vñ prius aut.
Si vult venire poſt me abne
get ſemetipm z tollat crucē ſuā
z ſequat me. Cū q̄ xp̄ in cruce
poſit. fuiſſ. mot. magn. fcis
ē. qz mote ſūt mētes diſcipl̄oz
de eius paſſione. z nauicla op
ta ē fluctibz: qz tota vis p̄ſecu
tionis circa crucē xp̄i fuit ubi

ser morte ocubuit. Oñ dictū
ē. Ipse vo dormiebat. Suū
dormiūt: mori ē. Exiliant aūt
discipuli dñm: dū turbati
morte maxīs votis restrōem
q̄unt d. Salua resurgendo:
q̄ per mīq turbacione tue mor
tis. Ipse vero resgens tarpat
duriciā cord' coz: ut alibi
leg. Impauit aūt ventis: q̄
drabolī superbiā strauit. Im
pauit mare. q̄ vesaniā unde
ozū disiecit. Et frā z tīq̄llitas
magna: q̄ sedate sūt mētes
discipłoz visa restrōe. Vel
nauicula ē ecīa pñs in q̄
xp̄s cū suis mare scli trāsit:
aquas pśecutoz xpesat. vn
munerī z grās agam⁹ ihū
xp̄o saluatori nrō nu cū pre
z spū sco sit spūs gla in
scla Amen. Dñica
Nil. Quarta. Cedm
Dixit ihs dis. s. Matheū
Simile fm z regnū celoz
hoī qui seminauit bonum
semē in agro suo. Et Re.
Sñ pcedenti pabola Luce.
dauit ē dñs de his q' vbum
dei nō susapiūt: hic aūt de his
q' susciptū corruptuū simonē.
Etei hoc ē drabolice machina
tionis vitatī sp errorē inserē.
Vñ de alīa pabolā pposuit ill'
d. Ponit aūt aliā pabolā q̄
dines pfallias ūitatos du
is reficiens cibis: ut unusq̄sq̄
scd'm natam sui stomachi va
ria alimēta susapet. Nō aūt dr
alterā: sī aliā. Si n. pposuiss alte
rā. expiare tua nō potam⁹: pmu
sit aliā ut plures sequāt. Nunc
aūt sit pabola: oñdit cū sbditur
Simile fm ē regnū celoz. Reg Rom.
nū celoz appellat ipm filiū dei:
qd regnū silr dr ee hoī q' seiauit
bonū semen i agro suo. Deinde Chrys
modū insidiaz drabolī oñdit
d. Cū aūt dormirent hoīes: veīt
inimicus eius z superseiauit zizaīa
i medio tritici: z abiit. Demūt
hi q̄ error post vitatē cristi: qd
z rez exitus testat. Etei post
apłas fuerūt pseudo apłe: z pr
aplos pseudo aplī: z post xp̄m
antixp̄c. Dusi n. drabolus vidit
q' imitet vl quibz insidiet: nō
tēptat. Qa q' vidit q' h reddit
i fraū cetū. ille lx. alius cginta.
z nō potat rapere z suffocare qd
radicatū erat: p aliā decepcoz
insidiat: inserēs sua multis ca
silitudinib; colozans: ut facile s
ripiat his q' abiles sūt ad decep
tionē. Pe hoc nō dixit q' semi
net aliq' aliud semē p zizaīa:
q' scd'm visū assilant quodāmō
frumēto. Hinc ec' appet drabo
li malignitas. Tunc n. seiauit
q̄ unusq̄sq̄ erant xpleta: ut ma
gis nocet agricole studio. Dicit aūt Augu
cū dormiret hoīes: q' cū negligē
agagent pposuit ecīa. a' domici
onē mortis accipient apli. veīt
drabolus z siseminauit eos quos
malos filios dñs intitulat. Ez

recte q̄ut̄: utr̄z hēretici sint. à male
viuētes catholica. Ez q̄ dr es ī me
dio t̄ria seminatos: q̄i videnť illi
significari q̄ vnū cōiōnis sūt. Vez
tī q̄m agz ipm nō ecc̄am ꝑ hūc
mūdū intꝑetat̄ ē vñ intelligūt
hēretici: q̄ in hōc mūdo ꝑmiscent̄ bo
nis. ut ill' qui ī eadē fide mali sūt
palea pocī q̄ zizania deputent̄:
q̄ palea ee' fundamentū tr̄z aī fru
mēto radicēq̄ cōem. Schismatici
aī vident̄ ꝓpias cōruptis ee̅ simi
liores vl̄ paleis aristaz fractis vl̄
fassis z de segete abiectis. Ner tñ
seqūꝫ est ut oīs hēticus vl̄ schisma
ticus ab ecc̄a corpaliť sepetur. Mł
tos ei portat ecc̄a. q̄ non uta defe
dūt falsitatē scē sue ut intētam
multitudiē faāt: q̄d si fecerūt tuc
pellūt̄. Cū g̃ dyabol' aspꝫ prauis
erroribz falsisq̄ opionibz. sr̄sū assū
mī est p̄cedente noīe xpī hereses sr̄
texuīt: magis ipe latuit. atz ostl'
tussim ī facto ē. Hoc ē ei q̄d dicat.
z abut': q̄q̄ in hac pabola dns
sic in expositione cluſit nō q̄dā
ꝑ oīa scandala z eos q̄ fiūt iq̄
tatē zizaīoz noīe significasse in
telligī. Ex positionibz aī diligent̄
hēticoz formā describit d. Cū aut̄
creuisset herba z fruc̄m fecisset: tuc ap
parūerūt z zizania. In p̄cipio
n. hētica obūbrant sepos. Cū autē
multā accepint libtatē z simone
alios cū eis ꝓcipauit: tuc vene
nū effundunt. Vl' aliť. Cū hō
spitalis ee̅ ceperit dyudicās oīa:
tuc ei errores ēpūt apparere.

Discipuli. n. q̄q̄ audierit ā legerit
abhorre' a regula vitaīs: ꝑ don'
ī eisdē ꝓficiat̄ spitalibz. pt̄ cū mo
uē': q̄e sub nōie xp̄iano tā mūlte
hēticoz ertutē falsitates. Vñ se.
Accedentes aī siu pr̄sepes eius:
dixerūt ei. Dñe nōne bonū semē
seminasti in agro tuo: Vñ q̄
hz zizania: Vez aī ipī sint siu
quos postea messores appellat. an
q̄ ī exposītione pabole messores
d'r angelos ee̅: nec q̄sq̄ dice' faci
le aussit fuerit angelos nesasse
q̄s zizania sr̄seminaueit. macł
oz ītelligi homes ipos fideles siuoz
noīe hoc loco signatos. Nec mirz
si z bonū semē ipsi dicant̄. Ex di
uersis ei significationibz vnaqq̄s
diuisas similitudines recipit: sic' et
de se aut q̄ ipe sit ianua q̄ ipe sit
pastor. Accedūt aī ad dm̄ sū corpe
ꝑ corde z mentis desidio: quo do
cente ītelligūt dyaboli callidita
te hoc ee̅ factū. Vñ se. Et aut ill.
Inimicus hō hoc fecit. Dyabolus (Heō)
ꝓpt̄ea ūmicus hō appellat̄. qui de
ee̅ desist: z ī nono pō sēptū z de eo.
Exurge dñe: nō ꝑsit̄ homo.
Sobr̄e nō dormiat q̄ ecc̄e ꝓpositus
ē: ne p̄ illius negligētiā ūmicus
hō superseminet zizania hoc ē
hēticoz dogmata. Inimicus aī vo
cat̄: ꝓpt̄ iacturā quā infert hoī
b'. Detractio ei dyaboli: aduersus
nos est. Principiū aī vexationis
sue z nō ab ūmicitia q̄ z ad nos
ꝑ q̄ z ad dm̄. Cū aī seruū dei (Augg.)
agnouerūt hūc ercogitasse dyab'

fraudē. cū tra tanti nois autorē.
nūl se valē sentiret ut fallacias su
as eodē noīe obtegēt pt si sbouri
volūtas ut tales hoīes de rebus
tuis auferāt si aliq tps ha
beāt facultatē: ꝑ utq stuc debe
ant. iusticiā dei ꝛsulūt. Vñ sequit
Sinite ūt dicentū. Vos inmus ⁊ collu
gimus ea. Vbi ītuenda ē suoꝝ
diligentia ⁊ dilcō. Etsi festinat
zizania euellē: qđ mōstrat cor
de semine solliatudiē Adhoc ei
solū respicit: nō ut aliqs pumi
at: ꝑ ut seminata nō pcant. Cū
ait dns rūdent sbdit. Et ait. Nō.
Dat ei locꝝ pnie: ⁊ monem ne
cito āputem hiem: qr fici pt ut
ille q hodie notio aptauat ⁊ dog
te cras resipiscat ⁊ defendē ītipiat
vitatē Vñ sbdit. Ne forte colligē
tes zizania: eradicetis simul ⁊ trit
cū In quo eos pacientissimos et
tīquillissimos reddit. Hoc ei de
qr boni dī adhuc inmi st opus
hūt in qbusdā ee malog mixtione: sine ut p eos excecantur
sil ut eoꝝ ꝛpatione magna ill
exhortatio fiat: ⁊ ūuitent ad me
lius. Ne forte simul eradicetur
etiā cū auferant zizania: qr
multi pmo zizania st ⁊ postea
tritici fiūt: q nisi patienter cū
mali sunt tolerent ad laudabilē mutationē nō puenīt
uta si emulsi fuerīt simul eradicat
⁊ tritici: qđ futuꝝ ceū si eos
peteret. Ideo dr nō ee tales auferendos de hac vita: ne cū malo
tonat intifice bonos inficiat qđ
forte futuri sunt. à bonis obsit qbz
⁊ ūuiti vtiles siūt. Sz tūc optime
hoc fiet cū iā de fine nō restat
vl tpi mutādę vite vl ꝓficiēdi
ad veritatē qr occasione atq ꝛpatione alieni erroꝛis: ⁊ ideo subdit.
Sinite utraq treseē usq ad messē:
.i. usq ad iudicii. Videt aūt hoc ee
ptiū illi prepto: auste malū de
medio vrm. Si ei phibet eradicatio usq ad messem tenenda
⁊ patīa: quo eiciendi st quida
de medio nrm? Qr int triticū ⁊ zizania qđ nos appellam loliū qđ
diu liba ē ⁊ necdū calamꝰ veit ad
spicā grand silitudo ē: ⁊ ī discernēdo à nulla à ꝓ difficilē sbīa. Premonet q dns. ne ubi ad abiguū
ē cato sentēcia ꝓferum: ꝑ deo ui
dici vesiemꝰ: ut cū dies iudicij
venit. ille nō suspicionē cmunis:
ꝑ manifestū reatū de certo hmi scōz
eiciat. Vñ n. q̄sq xpianoꝝ ītus ī
eccīa ꝛstituoꝝ ⁊ aliquo tali pto
fuerit deprhensꝰ vñ anathemate
dignꝰ habeat: ⁊ fiat hoc ubi plau
lū sasmatis nō timet. cū dilectioē
nō ad eradicandū ꝑ ad cōgendū.
Qz si senō agnouerit neq penitēdo
cōgerent: ipse foris erret: ⁊ ꝓpā
volūtatē ab ecīe cōione dirimet.
Vñ dns cū dixiss sinite utriq
crescē usq ad messē. sbiūxit cām
piens. ne forte cū vultis colligē
zizania: eradicet simul ⁊ triticū.
Vbi satis oīdit cū metus iste nō
subest ꝑ oīo de frumētoꝝ stabilitē

certa maner ſecuritas: id ē qñ ita
nullus crimen notū z ⁊ oīb; greua
bile appart ut vl nullos ꝓsius vl
nō tales hēat defensores p quos
possit saſma stingē nō diminuat
ſeuerias discipline: in q̄ tanto
⁊efficatior emēdacio prauitatis
q̄nto dilig̃tior fuit obſuatio ca
ritat⁹. Cū vō id̄ morbꝫ plimos
occupauit: nīl aliud boni restat
n̄ dolor ⁊ gemit⁹. Sic g̃ miſerꝰ
cōpiat homo qđ p̄t: qđ aut̄
nō p̄t patient̄ ferat ⁊ ge dilcōe
gemat atz lugeat. Demū ille
deſiꝝ emendat cōrigat. atz uſq
ad meſſē differat eradicare zizā
nia ⁊ palea vētilare. Turba aī
nīquoꝝ aī facultas ē in ꝓfectꝰ p
mendi ſimonē. grāli obiurgacōe
ferienda ⁊: ⁊ maxīe ſi occaſionē
atz optiōnatē p̄buerit aliquod
dīn̄ deſiꝝ flagellū quo cos appa
reat p ſuos merit⁹ flagellare.
Tuē. n. aures hūles prebet ca
lamitas auditoꝝ ⁊ faciliꝰ in
gemitu ꝛſitendi ā̄ in mūmura
rſistendi afflicta corda ꝛpellit.
ḡiē ⁊ ſi nīlla calamitas ebula
tionis p̄mat: cū facultas det
utilit̄ cōrupit in multitudīe mīlti
tudo. Nā ſic ſepata ſeuit: ſic in
ipa aggregatione obiurgata ge
me ꝛſueuit. Hoc aī dixit dn̄s:
phibens occaſiones fieri. Nec ei
optet inēſice hēticā. q̄ p̄lū ter
pugnabile ī orbē tirā ⁊ducereť:
⁊ ideo dē ne eradicetis ſil aī eos
frumētū. ⁊ ſi mouerit⁹ arma ⁊
occidēt hēticos. nec ⁊ mīltos ſcōꝝ
ſimul ſb̄mutt. Nō q̄ detine hē
ticos ⁊ absade liberā cor⁹ ꝓpala
tione ⁊ ſynodos ⁊ ſtudia diſſolue
plibet: ſi inēſice ⁊ ocīde. Hec aī
ꝓnutus mea ſnīa fuit. neminē
ad vnitatē ep̄i ē cogendū. Ver
bo n. agendū. diſputacōe pug
nandū. roē vincendū: ne fictos
catholicos hrēm⁹ q̄s aptos hēti
cos noueram⁹. Hec opinio me
a nō ītradicentiū vbis: ſi demō
ſtrantiū ſupabat⁹ grēplis. Nam
.n. legū tiox q̄bꝫ ꝓmulgādis re
ges ſuiūt dn̄o in timoꝛe ita ꝓ
fuit ut nūe aliꝰ dicāt hoc vo
lebam⁹: ſi deo grās q̄ nob⁹ oc
tasionē prebuit ⁊ dilationū
morulas āputauit ⁊ aliꝰ di
cant hoc ē vez iā ſciebam⁹
ſi neſcio qua ꝛſuetudine tene
bām⁹. grās deo q̄ vinc̄la nīa
diſrupit: aliꝰ dicāt. neſciebaꝫ
hoc ē veritatem ner eā dif
ferr voleba⁹. ſi ad eā ag̃ſcendā
metꝫ ſecit ītentos. grās dn̄o
q̄ negligentiā nīraꝫ ſtimulo
tiorꝫ exciuſſit ⁊ aliꝰ dicāt. noſ
falſꝫ rumoꝛibꝫ tiebam⁹ intra
re. quos falſos ē neſarem⁹
n̄ intraremꝰ. nō intremꝰ niſi
cogem⁹. grās deo q̄ p̄dicatioꝝ
nrām flagello abſtulit. erp
tos docuit ā̄ vana ⁊ īania
de ecc̄a ſua mendax fama iac
tauerit: aliꝰ dicāt. putabam⁹
qđē nīl itēſſe ubi fidē xp̄i tene
mꝰ. ſi grās dn̄o q̄ nos a diu

sione collegit ⁊ hoc vni deo agru
ere ut ī vnitate colat' oñdit. Ser
uient g' reges tre xpō: leges edē
do g' xpō. Quis aūt vīm velut nō
solū aliq̄s hēticoz pur' vez ecīā
aliq̄s ꝑdere? Oz aliē nō meruit
hūē pacē dom' dauid. ni absolon
filij eius ī bello qđ ot' prīem gē
bat fuiss' extinctus: q̄nus mag
na cura mādauerit suis. ut eū
q̄ntū possent viuū. saluūq̄ ser
uarēt. ⁊ cēt cui penitenti pater
n' affect' ignoscēt. Quid aūt ei
restitut ni ꝑditū fle'? ⁊ sui regni
pace acquisita suā mestiam
solan'? Sic g' catholica mr ecīā
si aliq̄s ꝑdicione trā mītos cete
ros colligit. dolorē matrn cordis
lenit ⁊ sanat. cūctoz liberacōē
ꝑploz. Vbi aūt ē qđ isti clamare
solebāt. libez ē credē. aī vim
xpī intulit? Quē coegit? Ecce
hūt aplm paulū. Ignoscant
ī eo prius cogentē xpz ⁊ postea
dolentē: prius ferientē ⁊ postea
solantē. Nūm aūt z quō ille q'
pena corpis ad euāgeliū coactoz
traxit: ⁊ plus ill' omībz q' solo v
bo vocati sūt in euāgelio laborat.
Cur g' nō cogēt ecīā ꝑditos fi
lios ut redirent? si ꝑdit' filij co
gentē alios ut pirent? Sequit
Et in tpe messis dicā messoūbz
Colligite pmū zizania: ⁊ alli
gate ea in fasciculos ad vburen
dū. Messis appellat' tpē metēdi.
Ꝑ messē aūt designatur dies iudi
cij: ī quo segrādi sūt boni ⁊ mali.

Hieron

Oz ꝓpt' qđ dicit. colligite pmū zza
nia? Vt nō timeant boni q̄ sūt
aī zizania tollatur frumētū. Qđ
aūt de zizanioz fasciculos igni tra
di ⁊ triticū congregari ī horrea: ma
nifestū ē hēticos q̄sq̄ ⁊ ypocritas
gehēne ignibz cremandos: scōs
vo q' appellant' triticū horreis ·i·
celestibz māsionibz recipi. Quer i Augy
aūt ꝑ aut nō vnū fasc'. a' vnū
aceruū zizanioz fieri dixit: nisi
forte ꝓpter varietatē hēticoz. nō
solū a ēthico sē ec' a sepīs disar
pantiū. Ipsa n. vnitas hēseos
in qbz singillatī sua cōione dis
uncti sūt noīe fasciculoz designat'
ut ec' tuc īcipiant alligari ad v
burendū. cū a catholica cōione
segregati suas ꝑpas q̄ ecīās ha
be' cepint: ut vbustio cert' sit in
fine scli nō alligatio fasciculoz
Oz si ita cēt: nō tā mīte resipis
cendo ⁊ catholicā remeādo ab
errore discedent? q̄ꝓpt' ⁊ alligā
tio fasciculoz ī fine ꝑfuturā ē:
ut nō abusē ꝑ modo ꝑsitatis
sue vnitatis errores pnacia
puniat? Et notandū q̄ ubi de Rabi.
seminauit bonū semē notat
boni voluntatē q̄ in eīs ē. ubi
vo de īimici cautelā hūdi ni
timare volut. deq̄ crescentibz
zizaniis q̄ patient' ferens aut.
Inimic' hō hoc fecit: pacīq̄ nob'
īmedaut. Vbi vo aut. ne forte
colligentes zizania. donaut nob'
discretionis exēplū. Nūm aūt sbtī
git. sinite utraq̄ crescē usq̄ ad mes

se ꝑmedauit longanitate: ad ultimū iustitiā qī erat. allegate ad fasciculos ad ꝟburendū. Dō

In Septuagesimā Sedm Mat.

Mat. dixit dñs discipulis suis. Similem est regnū celoꝝ homini ꝑfamiliasꝫ qui exiit primo mane ꝟducere operarios in vineā suā. Et re.

Item Eiusdem.

Quia dixerat dñs. multi erunt primi nouissimi et nouissimi primi: ut hanc sententiā ꝟfirmaret: ꝟbuxit similitudinē dicēs. Simile est regnū celoꝝ homini ꝑfamiliae. Homo ꝑfamilias xp̄s est. cui cētra et tria qī vna est domus: familia aūt celestiū et terrestriū et inferioꝝ creaturaꝝ: vinea aūt ecclesia est. in q̄ duę spēs iustitiae positę sunt qī vites: puta mā suetudo. castitas pacia cetereq; virtutes q̄ omnes generalit' iustitiae appellant. Hoies aūt vineę cultores ponunt. Vñ dr. Cum exiit primo mane ꝟducere operarios in vineā suā. Deus n. iustitiā suā dedit in sensibus nr̄is: nō ꝓpter suā utilitatē: sz ꝓpter nr̄am. Saltem g' qa mercenarij sumus ꝟducti. Sicut g' nemo ideo ducit mercenariū ut hoc solū faciat qd mādatum est: sic et nos nō ideo vocati sumus a xp̄o ut tm solū opem q̄ ad nr̄m ptinet usū ꝑ ad gl'iam dei. Et sic mercenarius prius aspicit opus suū. deinde cotidianū abū: sic et nos debemus aspicere q̄ ad gl'iam dei ꝓtinet. deinde q̄ ad nr̄am utilitatē.

Et sic mercenarius totā die circa opus dñi ꝟpendit. vnā aūt horā circa suū abū: sic et nos omne tp̄s vite nr̄e debemus ꝟpendere circa gl'iam dei. modicā aūt ptē circa usus nr̄os tenemus. Et sic mercenarius de quo opus nō fecerat. cum besciat intrare in domū et petere panē: quō tu nō ꝟsuderis ibidem stare in ecclesiā et stare aīm ꝟspectū dei qī nil bonū in ꝟspectū dei gessisti? Vel ꝑfamilias. i. ꝟditor nr̄. hic vineā. vnitatē scz ecclesiam: q̄ ab abel iusto usq; ad ultimū electum q̄ in fine mūdi nascet̄ est. quot ꝟbos ꝓmisit. qī tot palmites misit. Ad excudiendā aūt dns plebē suā qī ad excolendā vineā suā nullo tp̄e destitit operarios mittere: qz et primus et postmodū ꝑ legis doctores. deinde ꝑ ꝓphas. ad extremū vo ꝑ apl̄os qui ꝑ operarios in vinea cultū laborauit: q̄nus in quolibet modulo vel mensura. q̄sq; cū fide rāe bone actionis extitit: huius vinee operarius fuit. Totū aūt hoc scl'm ꝓnūs. vnū die dicere possumus: magnū quidē q̄ntū ad nos: modicū aūt q̄ntū ad dei vitā. Vsiane aūt mūdi fuit ab adā usq; ad noe. Et io dr. qd exiit ꝓmo mane cōducere operarios in vineā suā. Et modū ꝟductionis ꝟbuxit dicēs. Conuentione aūt facta cū operarijs ex denario diurno. Salutis aūt arbitror nomē esse denarii. Denarius ei dr. q̄ antiq̄tus ꝑ decē

nūmus īputabaē ⁊ figurā tegr hz.
Recte ḡ p denariū. significatur ob
seruati decalogi pmiū. Pulchre
g dr. nectione fcā ex denario di
urno: qr vnusq; i agro scē ecclē
g spe future remunerationis labo
Tercia rat. Tercia vo hora a noe fluctu
qr ad abrahā: de q dicat. Et egssꝰ
circa horā tcā: vidit alios i foro
Quar stātes otiosos. Forū ⁊: qd extra
vineā est ⁊ extra ecclām rpi. In
Sext. hoc.n. mūdo vendendo ⁊ emendo
viuūt hoīes: ⁊ iuicē si fraudē facā
Quar entes vitā suā sustentant. Qui
aī sibi viuit. q carnis siue volup
tatibꝫ pascit: rē otiosus arguit:
qr fratrē dīni opis nō sectatur.
Vesp Vel otiosi siūt pctōres: illi ei mor
tui dicūtur: otiosus aī est q opus
dei nō opatur. Vis g nō esse otiosꝰ:
nō aliena tollas. ⁊ de tuis des: et
opatus es i vineā dnī mūe vitē
colens. Sequitur. Et dixit ill. Ite
⁊ vos i vineā meā. Nota qd solis
primis iuenit specialr data de
narū: alios aī sub incto pacto
dixit dicēs. Quod iustū fuerit da
bo vob. Quem ei dns qr puari
catur fuerat adā ⁊ omes post
modū in diluuio erāt pereuntes:
certū fecit pactū ad eū: ne qs
dicat se neglexisse iusticiā. qr ne
sciebat q pmia fuerat recepturꝰ
Iste aī non fecit pactū: qr tm
patus ē retribuē: qntū mcena
Quar tu recipe nō spabant. Vel opa
nos tēe hore nō iuitauit ad to
tū op: qd aī potuerūt opari:
suo arbitrio reseruauit. Poterāt enī
eēle op suū facē i vinea eis q ex
mane siū opati: qcūq; in tpe breui
volebāt opantē vtutē ad op exten
dē q aī non fuerat operata. Sexta
ta qi hora ē ab abrahā usq; ad moy
sen: nona ē a moyse usq; ad aduen
tū dnī. Vñ sequit. Itez aī circa sexta ⁊ nonā horā ⁊ fecit sili.
Ideo aī dixit sexta ⁊ nonā: qr i sexta et nona gnatione vocauit
iudeos ⁊ recepturos est eis hoībꝫ dispo
ne testamēto. qi definito salutis
oī tpe iā ppinquāte. Undecima vo
hora ē ab aduētu dnī: usq; ad fi
nē mūdi. Quator ergo mane ho
ra tcia sexta ⁊ nona antiquus
ille ⁊ hebraycꝰ pplūs designat. qui
i electis suis ab ipō mundi exor
dio dī rēa fide deū studuit colē:
qi nō destitit i vinee cultura
laborare. Ad undecimā vo gētiles vocant. Vñ sequit. Circa undecimā vo erāt. ⁊ iuenit alios stā
tes ⁊ dixit ill. Quid hic stati
tota die otiosi. Quia n. tīs facto
tā longo mūdi tpe p vitia sua
laborare neglexerant: qi tota
die otiosi stabant. Sz pensa
te q ingressite rndeant. Sequit.n.
Dicūt ei. Quia nemo nos cō
duxit. Nulli q ippe ad eos pūt
archa: nulli ypheta ad eos ve
nerat. Et qd est dicē. nemo nos
duxit? ni vite nob nemo viā
pdicauit. Merces ē.n. inductio
nra ⁊ inductionis merces: ipmis
sio vite etne. Dentes.n. sole nasc

dñi sciebāt: neq; dei ꝓmissa. Hyg⁹ mittunt⁹ ad vineā. Vñ sq⁹. Dixit eis. Ite & vos i vineā meā. Postq; ēt opis diurni ratio reddita est: ad remunerationis tpm̄ ventū est vñi dr. Cū aūt sero fact̄ ēet. hoc est cū dies tocꝰ mūdi ad vesperam rōnis mationis ītlinata ēet. Videns q; sero nō mane reddit mercedē. Ergo adhuc stante scl̄o ifto iudicū & futuro. & vnicuiq; merces sua rēdenda: & hoc ꝓpt̄ duas rōes. Prima ē qz ipsa bēātitudo futura ē merces iustoꝝ. ideo nō in illo scl̄o fit iudi⁹ si aūt illd⁹ dēm aūt aduentū diei illi⁹ ꝓmittit⁹ iudicū. ne videant pctores diei illi⁹ bēātitudinē. Secūd⁹ Dicit dñs patrifamilias suo. i. filius spūsco. Vel pr̄ filio: q; sic pr̄ opat⁹ p filiū & filiꝰ sp̄ spm̄ sc̄m. nō ꝓpt̄ aliquā dñcionem sb̄ne dignitatis Vl dr dñs patrifamilias suo. i. alicui angelo. q; sup̄ mercedes retribuēdis ē positus: siue alicui ex multis patrifamiliis sēdm q; scriptū ē sub curatoribus & tutoribus esse hēdem i tpe quo pupill⁹ ē. Vel dñs ihs xp̄s rpē est pfamilias & vinee patrifamilias: sic & ipe z & ostiū & ostiarius. Ipse n. ē ventur⁹ ad iudicū: ut vnicuiq; reddat sēdm q; gessit. Vocat g; operarios & redde illi mercedē: qn̄ omnes ēggabūt in iudicio. ut vn⁹q;q; accipiat sēdm opa sua. Primi aūt opa ni testimonii hītes p fidē nō acceperūt dei ꝓmissionē. p nobis aliq; melius ꝓspiciēte pfectus ut nō sine nob⁹ pficiant. Et q; mūaz ascensi sumus: ꝓmi mercedē sp̄am⁹ accipe q; sum⁹ xp̄i: post nos aūt q; ante nos operati st. Et iō dr. Voca operarios & redde illi mercedē suā: incipiēs a nouissimus usq; ad ꝓmos. Ep. n. libē caus aliq; dam⁹ illi quibz; gratis donam⁹: q; p solo nōe honore donam⁹. Ergo ōibz; sc̄is deus reddens mercedem iustus ostendit. gētibz aūt dans mūeres dicēte apl̄o. gentes aūt si mūa honorare deū. Et iō dr: incipiens a nouissimis usq; ad ꝓmos. Aut certe ut oñdat dns inestimabilē mūaz suā: ꝓmū nouissimis & indignioribz reddit mercedē. postea ꝓmus. Prima. n. mūa: nō aspernd⁹ ordinē. Vel ideo velut priores repulit minores: q; minores dilati st. Sc. Cū venissent aūt q; circa vndecimā horā venerūt: acceperūt singl⁹os denarios. Eūdem denariū accepūt q; laborauerūt ad vndecimā: q; exp̄cauerūt toto desidio q; laborauerūt ad ꝓmā: q; equalē vite retributionē sortiti sūt cū his q; ab ūcio mūdi vocati fuerāt tpi q; in fine mūdi venerūt ad dñm. sed nō aūt iuste. Nā & q; in ꝓma pte scli natus ē & nō ampliꝰ vixit. q; statutū tpm̄ vite: q; illi notant si post illius gentū mūdi stetit. Et q; circa finē nascunt⁹ non multū vixēt q; dies q; nūati sūt eis. Et quid

ill' ꝑdest ad xpendiū si cito mū
dus finit'? cū ipm vite siue tpe
xpleant aīa mūdū. Deū nō
i hoīe est qñ nasat' ꝑ primus aut
postea: ꝑ ptātus dīne. Nec ille
quidē sibi priorē debet locū de
fendē q̄ primus natꝰ ē: nec ille
ɔtēptibilior debet ee q̄ postea.
Sequit'. Et accipietes murmu
rabāt adūꝰ pfamilias dicetes.
Oi aūt vet ē qđ dixim⁹ q̄ pmi
& postiores tpe suū vixerunt &
nō āplius negq̄ minꝰ. & vni
cuiq̄ mos sua ē estīmacio ꝓpīj:
ꝙ ē qđ dicūt portauim⁹ pondꝰ
diei & estus. Quia sc̄z magꝰ
ē nob' virtꝰ ad facēdā iustīcā:
ignosce' ipe ee finē mūdi. Pñ
& xpc nos armās docebat. Appī
quab' regnū celoꝝ. Ille aūt infir
macio erat sanc mūdi spacia
ee longinq̄. Quibus ergo nō
p omē sclm vixerūt: tñ totius
sti grauamina ptulisse videt'
Aut pondꝰ totiꝰ diei dicat one
rosa legꝭ mandata: estū aūt
urentem errorꝭ tēptationē quā
flabant spūs malignꝰ i eos. ad
emulationē gentiū eos irritā
tes: a q̄bꝫ oībꝫ gentiles liberi ex
titerūt xpō credētes & ꝑ xpēdiū
grē ad plenū saluatē. Vel pondꝰ
diei & estus fit ē plongiois vi
te tpa carnis siue calore fatiga
ri. Quibꝫ pt̄ q̄si quo mīmurare
dicti sūt. q̄ ad regnū vocant'.
Celoꝝ eteī regnū nullꝰ q̄ mīmat
accipit: nullꝰ q̄ accipit mīmare
pt̄. Quibꝫ nō opter ea q̄ in pabolis
suū sedm totū qđ dī uelligare
ꝑ itentionē ꝓpt' quā posita ē in
telligē: & nīl ulē sanctan. Non g̃
ducat hoc ut oīdat aliquos ee
iudia morsos: ꝑ ut oīdat hos tā
to potitos ee honore q̄ & iudia
alios potant gdare. Vel q̄ anti
qui prēs usq̄ ad aduētū dñi q̄
tūlibet iuste vixerāt ducti ad regꝫ
nō sc̄. eoꝝ hoc ipm mīmurasse:
nos aūt q̄ ad vndecimā venimus
post labore nō mīmuram⁹? qa
post mediatoris aduentū in hoc
mūdo venietes ad regnū ducim⁹
mor ut de corpe exim⁹? Vl' omīs
retro vocatio gentilibꝫ iudet: &
i euāgelij torquet' grā & sedz iso
lencia ꝓpli iā sb moyse murmurat'
hoc mīmur opantiū &. Sequit'.
At ille mdens: vnꝫ eoꝝ dixit. Ami
ce nō facio tibi iniuriā. P hunc
vnū pnt intelligi omes qui ex
iudeis credidert: qs amicos ꝓpt'
fidē nosat. Non aūt dolebant qī
defraudati de mercede sua: sed q̄
illi āplius q̄ meruerāt accepant
Dic.n. dolent iudi q̄n alteri
aliq̄d addī: qī eis sbtrahatur.
Et quo ptꝫ q̄ ex vana gla. nasc'
iudia. Ideo.n. dolet ee sedz. quia
desidat ee prior: & ideo iudicio
tū remouet d. Nōne ex denario
conuenisti mecū. Denarij figūa
regis hꝫ. Recepisti q̄ mercedē qua
ti promisert hoc ē vnagnē & silitu
dinē meā? q̄ quis āplius. Et
nō tā xpc plus accipe q̄ alii nl

accipe desideras. Tolle qđ tuū ⁊ vade. Vult ītrape mēdē tuā: ⁊ vade ī gl̄iam. Volo aūt ⁊ huic nouissimo ⁊ gētili ꝓlo dare sēdm meritū: sic ⁊ tibi. Forsitā aūt adde dicat. amice nō fraō ti iniuriā. nō ne ex denario mecū tolle qđ tuū ⁊ vade. Tuū ē sal⁹: qđ ē denarius. Volo aūt ⁊ huic nouissimo dare: sic ⁊ tibi. Nō mirabile pt̄ qs arbitrari hūc nouissimū ēe ap̄lm paulū. q̄ vna hora opatꝰ ē: ⁊ sibi omēs q̄ ante eū fuerunt.

Nam vo ipa vita etna que erit oīb⁹ sanctis. equal⁹ denarius est omnib⁹ attributus q̄ est oīm mercēs: qr vo ī ipsa vita etna distincte fulgebūt luna meritoꝝ. multe māsiones sūt apud p̄rem. ac ī denario q̄ dē nō ipari nō viuet alius alio plenius. ī multe aūt māsionibus honorat⁹ alius alio clarius. Et qr ipsa regni ꝓceptio eius ē bonitas voluntatis: rē sbūgit. Aut non licet mi qđ volo facere. Stulta enī ē q̄stio hoīs: circa bonitatē dei mutuare. Mercēdū q̄ppe ēt nō si dat qđ nō debet: ſ si nō daret qđ debet. Nō apte sbdit. Aut oculus tuus nequa ē qr ego bonus sū. Quādoquidem ēi vult intētionē intelligi. Iudei nāq; nequa habuerūt quādoq; ī intētionē malā: qr de salute gētiū dolebant. Aut qđ aūt sensus huius pabole intendat: manifestat cū sbdit. Sic erūt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi: eo sc̄a qr iudei de capite vertent⁹ in caudā. ⁊ nos de cauda mutant⁹ in caput.

Aut ideo primos dt nouissimos ⁊ nouissimos primos. ⁊ nō ut nouissimi digniores sint q̄ primi: ſ ut coēquentur. ⁊ nulla int⁹ eos sit dīna tps causa. Qr aūt dicit multi vocati pauci vo ecā. nō ad superiores ptinet. ſ ad gentes: qui ex ipsis gentib⁹ qui multi vocati sūt. pauci sūt eligendi. Ad fidē enī plures veniūt: ⁊ ad celeste regnū pauci ꝑducunt⁹. Plerīq; enī dati verbis sequūt⁹ moribus fugiūt. Ex hoc ergo duo pensare debem⁹. Primū ē ut de se q̄sq; minime p̄sumat: qr ⁊ si iā ad fidē vocat⁹ ē: utq; ad regnū eligend⁹ sit nescit. Secdm vo ē ut vnusq̄sq; p̄rm suū quē iacē in vicijs ꝑspicit desp̄are nō audeat: qr diuina nescit misericordia ignorat. Vel aliter. Mane nām. pueritia ē: hora tercia adolescentia intelligi pt̄. qr q̄ iā in altū sol ꝑfiat diu calore etas crescit. Sexta aūt imbecillus est. qr velut in centro sol figit⁹ diu in ea plenitudo roborib⁹ solidatur. Nona aūt senectus intelligitur: in q̄ velut sol ab axe descendit. qr etas a calore imbecillat⁹ defiat. Undecima vo est ea etas. q̄ decrepita vel veterana vocatur. Qui aūt nō omēs sil⁹ dixit. ſ alios mane. alios hora tercia ⁊ sic de alijs: qr diuersitatem mentis eorū processit.

Tūc.n. eos vocauit: qñ erant obituri. Nā latronē vocauit: qñ obiturꝰ erat. Si āt dicāt qz nemo nos oduxit: sic dictū est nō oportet oīa sanctari q̄ in pabol' siūt. Ite hoc nō dt dñs: sed opanti. Qz eī ipē omēs q̄ntū ad se ptinet a pma etate vocat: sic̄ fiscat' eī dr. Exiit pmo mane opanos oducē. Q' ergo usq ad ultimā etatē deo viuē negler erūt: usq ad horā undecimā ste renū otiosi. Et tñ tales pfamu lias vocat. z plezqz añ remu neraut': qz prius ad regnū de corpe creūt q̄ hij q̄ modo ī pue ricia vocati ce videbant'. Nō āt dr. q̄ hic status tota die oci osi hūs q̄ spū sapiētes carne sumūt. si postea regredi non volūt ut utcz spū viuāt. z qd nō diam⁹ dissuadētes ne ad domū paternā reitant' lasci ui filij q' viuēdo luxiose cuadge luce doctrine sbnaz. subscrūt: z q̄ñ nō similes siūt eis q̄ per cauerūt ī iuuētute sua dñi nō adhuc didicissent q̄ fidei erāt Qz āt dt. erūt pmi nouissi z nouissimi primi. eos occulte insinuat q' a pncipio claruerūt z postea vtute repserūt. Et nurs eos q' a malicia reducti st' z multos supergressi. Posita ē ergo hec pabola ut eos a uidiosos faceret. q' in ultima senectute rutuntur: ne estimarent se min⁹ aliq̄ habitu

eos. z eque cū pmis regnaturos. pmante dño nro ihu xpo: cū quo pri z spūsco sit spūsca gla. Amē.

Dñica in Sexagesima

Ad.t. Sedēs fuauit

Cū turba plima ueīret. z de ciuitatibz ppararēt ad ihm: dixit p silitudinē. Exiit q̄ seminat seminare semen suū. Et R.

Quod Deūs fuisset dauid ī ꝑsona xpi predixerat. aperiam in pabolis os meū: hic dns ipleri. Loqtur āt dns p silitudinē: pmo q̄dem ut attentiores faceret audi tores. Soleūt n. hoīes ī obscu ris se exercitare: z spne' manifesta. Deinde ut nō capent ī digni q̄ mystice dicebantur: z ideo significant dr. cū turba plima ueīret. Non.n. sūt multi z pauci q' p arctā vā incedūt z q' ī uenūt vā q̄ ducit ad vitā. Vñ maths dt. q̄ extra domū docebat p pabolas: z ī ē domū pabolā disci pul' exposuit. Satis āt agnue xpē ꝓponit pmā pabolā multi tudini nō solū tūc astantiū. sed ec' futōꝝ post illos. ī ducenē ad audiēciā vbōꝝ suoꝝ cū dicat. Exiit q̄ seminat: seminare semē suū. Gatore ihū nullū melius q̄ filiū dei intelligē possum⁹: q' de sinu pris q̄ creature nō erat ac cessꝰ egrediens ad hoc venit ī mūdū. ut testiōm phibēt veritati. Exiit āt q' ubiq nō localit z p amictū carnis nob appinquit.

Decent' aũt aduentũ ꝓpriũ xp̃us
ꝯtũ noũauit. Cum'enĩ exclusi
a deo: ⁊ sicuti ꝺ̃nati ⁊ rebelles
regi electi sũt. aũ vero recõciliare vult
eos ꝯtũdo ad ipos ꝯtra aũ ipsis
loq̃tur doner dignos iã fr̃os aspaũ
regio eos introduat: sic et' xp̃s fecit.
Exijt aũt nuĩ. nõ ut agr̃colas ꝑdẽt Theo.
aut vburẽ trã: ꝫ erat seminare.
Sepe eĩ agr̃cola q̃ seminat. ob aliã
causã exit: ꝙ ut seminet. Exierũt fusc.
aũt nõnulli a patre celesti ⁊ ad ho
mines dñderũt ⁊ nõ trã ut serẽt
neq̃. n. satores erãt: ꝫ ãministra
torũ spũ in mũstriũ missi. Moyses
et' ⁊ pphete post eũ. nõ inserierũt
hoĩbz mysteria regni celoz: ꝫ ret
kendo inspiẽtes ab errore negcie
⁊ ydoloz cultu. q̃ colebãt aĩas ho
minũ ⁊ ꝛ nonalia redigebant.
Solus aũt õim sator vbũ dei exist
euãgelizaturꝰ noua semina sꝛz
mysteria regni celoz. Nõ cessat Xp̃s.
aũt dei filius spũ ĩ nr̃is aũabz se
minare ⁊ nõ solũ aũ docet: ꝫ et'
aũ arcat ĩ nr̃is aĩabz seminat
semina bona. Exist aũt ut semi
naret semẽ suũ ⁊ nõ. n. acepit Tit9
vbũ q̃ mutuatũ ⁊ aũ ipẽ natã
lit' sit vbũ dei vũi. Non ẽ igit'
suũ ꝓpriũ semẽ pauli vl ĩhis:
ꝫ hũt aũ acepint. xp̃s aũt habet
ꝓpriũ semẽ ⁊ pfẽtis docthã ex sua
natã. Vñ ⁊ iudei dicebãt. Qua
lit' hic lr̃as nouit ⁊ q̃s nõ didicit. fusc.
Docet g̃ duos eẽ gradus eorũ
q̃ recipiũt semina. Primũ q̃dẽ
eoz qui digni facti sũt vocacõe.
celesti: ꝫ labũt' a grã ꝓpr̃ negli
gentiã ⁊ torporẽ. Sedm ro mũlti
plicantiũ semen ĩ bonus frũbz
Ponit aũt sedm mathm tres dif
fenaas ĩ quolibet gradu. Nã q̃
coꝛũpit semen non silem hũt
ꝑdicionis modũ: ⁊ q̃ ab eo frã
ficant nõ equã recipiũt copiã.
Sanc actiones ꝑdentiũ oñdit se
men. Quidã. n. aũ nõ pecauc
rũt ⁊ suus aĩabz insita si' semĩa
salubria ꝑdider̃t. sb'tracta ab ĩ
tẽtione ⁊ mẽoria eoz ꝑ spũ ma
lignos ⁊ demones q̃ volant p
aerẽ vl viros fallaces ⁊ calludos
q̃ volatilia nũcupant. Vñ sb'
dit. Et dũ seminat. aliud ceꝺ' Theoph.
secꝰ viã. Non dixit q̃ seminãs
pecat aliud secus viã: ꝫ q̃ semẽ
cecidit. Q̃. n. seminat docet rem
vbũ: ꝫ ſmo duſimode cadit ĩ
audientes: ut q̃dã eoz viã dica
tur. Et conculcatũ ⁊ volucres Cyril.
celi comederũt illud. Utrũ eĩ
⁊ ⁊ cultu q̃dãmodo oĩs viã. eo
q̃ a cctis conculcat': ac nil ex semi
nibz humat' ex ea. Sic g' hũtes
coꝛ idocile non penetrat dĩna
monicio ut possit laudẽ g̃mina
re vtutũ: ꝫ tales sũt via freq̃
tata ĩmũdis spr̃ibz. Sũt utez
alĩq̃ leuit' gẽtes fidẽ in se q̃
ĩ vboz sĩplicitate: hoz fides ca
ret radice. De q̃bz sbdit. Et ali
ud ceꝺit sup̃ petrã ⁊ natũ
aruit: q̃ nõ habebat humorẽ.
Petrã dicit dux ⁊ ĩdmutũ eoz Beda
Thor ẽ aũt humor ad radicem

seminis qđ iuxta aliā pabolam
oleū ad lāpades vginū nutendū:
Euse. ⁊ amor ⁊ pseuerancia vtutis Aut
ē aliq̄ qui p auaritiā ⁊ appeti
tū voluptatū ⁊ mūdanas solli
citudines q̄s q̄dē spinas nūcu
pat īmissū sibi semē suffocari
ferentū: de q̄bz sb̄dit. Et aliud
cecidit inē spinas ⁊ simūl eorz
Cirs. te spine: suffocauerūt illd. Sicut
eī spine nō pmittūt ozū semē
hz ex odensatione suffocāt īmis
sū: sic sollicitudines vite pītis
semen spīale fructificare nō sinūt.
Increpandi aūt ēēt agricola. q̄ su
p sensibiles spinas ⁊ petrā ⁊ viā
seminaret. Nō. n. possibile ē pe
trā tū fieri. nec viā nō ē viā
nē spinas nō ē spinas: ī rōna
libz aūt serius ē. Possibile est enī
petrū uti in tra pinguē ⁊ vi
ā nō exulcari: ⁊ spinas dissipa
Cirl. ri. Aut aūt tra pinguis ⁊ ferax
aīe honeste ⁊ bone: q̄ in pfūdo
susapuit vbi semina ⁊ retinēt
⁊ fouēt: ⁊ q̄ntū ad hoc sb̄dit. Et
aliud cecidit ī trā bonā: ⁊ ozta
fecit frūm centuplū. Cui enī in
mentē mūdā ab oībz pturbacio
nibz vbiū dīnū infundit: nūc
īmittit radices ī pfundū ⁊ gē
minat tēpz spica ⁊ nucient pfect.
Beda. frūm. n. centuplū: frūm p frūm
dr. Nā denarius nūs p pfectione
sp̄ accipit: qz ī x p̄ceptis legis
custodia ctinet. Denarius aūt
nūs p sementēpz multiplicat
ī centenariū surgit: vbi cente
narius magna pfectio significat.
Quę aūt sit sentēcia pabole: aut Cirl.
pius p eū q̄ cā exposuit. Vbi sc̄.
Qui habet aures audiēdi audiat. Audire pti Euse.
net ad intellectū: vbi p hoc dns
excitat ad grādiendū attente me
tionē eoz q̄ dicit. Quotiēs enī Beda
hoc admonicio ītā in euāgelio vel
ī apocalipsis inponit: mystica
ē qđ dr q̄rendū q̄ a nob intenc
cius ondit. Vbi discipuli igno
rātes saluatorē interrogāt: sequit
enī. Interrogabāt aūt discipuli eius:
q̄ esset hec pabola. Nemo tū pu
tet finita hac pabola discipulos
hoc interrogasse: sed ut marcus aut aū
ēēt singularis interrogauerē eū.
Est aūt pabola sīno qñ sēm nō aūt sēm. Enig
iuxta qđ dr possibile aūt fieri: rem
significatū p tēs sūptionē eoz
q̄ in pabola tradūt. Enigma vo
ē pcessus sīmonis ī his q̄ dicūtur
q̄si sēa q̄ tū nō sb̄ facta. nec possibi
lia fieri. Significat vo aliq̄ ī occul
to: sic qđ dr ī libro iudicū q̄ lig
na inerūt ut vngent sibi regē
Nō ⁊ aūt ad trām sīm qđ dr. Dns Euse.
vo docuit eos cām q̄ turbis
p pabolas loqbat. Vbi sb̄ditur.
Quibz ipe dicit. Vob ē datū nos
se mysterū regni dei. Cui sc̄ audie
nō introducas diuīsas natās sed
quosdā hēticos: q̄ putāt hos qdē
ēe pennis nature: hos vo salubs.
quosdā vo sic se hre ut eoz voluntas
eos ducat ad penas vel melius.
Hz addas ei qđ dr. Vob datū est

·i· volentibꝫ ꝛ similit' dignus. Ihs' aũ qui sũt indigni tãtis mysteriis: obscure dicãt. Vñ sequit. Aliis aũt in pabol': ut videntes nõ videãt ꝛ audientes nõ intelligãt. Videre enĩ se putãt non vident aũt: ꝛ audiunt qđ ẽ nõ intelligũt. Huius gr̃ gr̃a hoc eis xp̃s abscondit. ne maius eis iudiciũ gr̃etur: si p̃hã nouerũt xp̃i mysteria ꝛ tẽpserint. Q̃ enĩ intelligit ꝛ postea spnit: grauiꝰ punietur. Recte ig̃ in pabol' audiuerãt: qn clausis sensibꝫ cord nõ curãt agnoscẽ veritatẽ. obliti qđ dñs dixerat. qꝫ hꝫ aures audiendi audiat. Dñs aũt dignat̃ ẽ exponẽ qđ dicebat: ut saam̃ rei signific̃ationes q̃ ecclã in his q̃ p semetipsũ voluit explanare. Sequit enĩ. Est aũt hec pabola. Semen est vbũ dei. Destructiũ aũ ĩmissa semina suis ãibꝫ: tres dicẽ causas. Quidã enĩ destruunt ĩ se semẽ reconditũ dãtes leuit' auditũ volẽtibꝫ fallere: de qbꝫ subdit. Quod aũt secus viã: hi sũt q̃ audiũt: deinde venit diabol' ꝛ tollit vbũ de corde eoꝝ. ne credẽtes salui fiãt: q̃ scz vbũ qđ' audiũt. nulli fide nullo intellectu nulla saltẽ tẽpta de utilitat̃ actione paupe dignant̃. Quidã vo cũ in mẽtis pfidie nõ suscepint vbũ dei facile extinguũtur aduenientẽ aduersitate: de qbꝫ subditur. Nã q̃ supra petrã hi sũt. q̃ cũ audierũt suscipiũt vbũ: ꝛ hi radices nõ hñt: qr ad tpũ credũt ꝛ ĩ tpe tẽptationis recedũt. Qui n. ĩtrant eccl̃am laborẽ attendũt diuina mysteria. nec ex ten̄ voluntate: ut aũ egressi sc̃a eccl̃am obliuiscũt sacraꝝ disciplinarũ. Et si fides xp̃iana nõ fluctuet pmanet: turbãte vo pseutione pfugũ hñt mentẽ. fides eoꝝ ca ret radice. Multi n. boni opis ĩcaa ꝓponũt: sz mox ut fatigari aduersitatibꝫ vel tẽptacoibꝫ cepint: ĩchoata delinquunt. Petrosa ergo tiu humorẽ nõ habuit: q̃ hoc qđ gĩminauerat ad fructus pseuerãtia nõ ꝓduxit. Quidã vero suffocat reconditũ in eis semẽ diuicis ꝛ ullecebris. qui q̃busdã suffocantibꝫ spinis: de qbꝫ subditur. Qđ aũ ĩ spinis cecidit: hi sũt q̃ audierũt ꝛ a sollicitudinibꝫ ꝛ diuicis ꝛ voluptatibꝫ vite eũtes suffocant̃ ꝛ nõ referũt fructũ. Quia vo quo dñs dicas spinas ĩ ꝓtract̃ sit: cũ ille pugãt. iste delectẽt. Et tñ spine sũt: qr cogitacoũ suaꝝ punctionibus mentẽ lacerãt. Et cũ usq ad petrã ptraxerũt: qui in fructo vulnerãtur. Duo aũ sunt q̃ diuicis iungit. sollicitudines ꝛ voluptates: qr p curã mẽtis oppimũt ꝛ p affluentiã resoluũt. Suffocant aũ semen: qr iportunis cogitationibꝫ guttur mentis strangulãt. Et dũ bo

nū desideriū intrare ad cor nō si
nūt: qī aditū vital' flatus vetāt.
Luc. Per āt ex pulsione a saluatore
dicta fiūt: sic aī se hē patefū
effectus Non ei aliū aliq'a vbo
diuini cultu defraudāt: n scdm
Lrg aliū modoz predictoz ab eo. Et
ut plura breuib' cōprehendā: hy
hui tanq' negligētes audire.
hy tq' delicati z debiles: hu
vo tq' sui fā voluptat' z rer
nūdi: a bono desistūt Bonus
ē' ordo: vie petre z spinaruī:
Prius ē.n. primo meore et
cautele z dei fortitudis: cō
secūter ceptus pītui. Deinde
ponit bonā tiā otio mō se
hītem ad viā z petrā z spi
nas: cū subdit Alt aī in tiā
bonā. hui st' q in corde bono z
optimo vbū recipiūt: z fruc
afferūt in patia. Nā qui secus
mā positi st' non retinēt vbū:
z raptu eis semen diabol'. Alt
vo siūt in petra z nō sustinēt i
patia tēptationis insultū: pp
ibertillitatē. Alt vo siūt i spi
nis. nō strāficiāt z sufforant.
Crucif Terra q bona fructū pp patiaz
reddit: q: nulla st' bona q agri
mī si nō cōmunit' et primoz
mala tolam. Ecce q pp patiaz
reddiūt z q: cū humilit. vba sus
cipiūt: post flagella ad regē
sublimit' cū gaudio suscipiūt'.
adiuuāte dnō nō ihū xpō:
q' cū pre z spū scō viuit z regt
On scla scloz Amē.

In Quinquagesima. Sedm
Mat: Lucam

Assūpsit ihs xp discipulos suos:
aut ill. Ecce ascendimus ihlimā:
z cōsūmabūt oīa q scripta siūt per
pphas de filio hoīs. Alt xp.

Dicendes Eiusdem Theo
saluator ex passiōe sua
discipuloz aīos cbandos: eos longe añ z passiōis suc
penā z crucis suc gl'iam pdicat.
Vñ dr. Assūpsit ihs xp z ait illis
Ecce ascendimus ihlimā: z cōsum
mabūt oīa q scripta siūt p pphas
de filio hoīs. Dicendes.n. quosdā Beda.
hēticos suos. q xpm dicēnt legi
pphisse docuisse contraria: oīndit q
p pphaz pfagia siue passionis z
q postionis gl'ie sit celebrata pfūs. Greg
Georsū aī de passione aī discip'
refert Nō.n. optebat hui simone
pluribz diuulgari: ne turbarēt'
Ob hoc aī pdicebat discipul': ut
exhibitati p expectationē facili' susti
nēnt' z ut sciāt q passionē Lirā.
pnouit z spontanee ad eā accesse
sit: ne dicēnt. Quale i manus
hostiū incidit z q nos p mittebat
saluari. Vñ seriatī ordinē pas
sionis enarrat subdens. Tradet'
ei gentibz z illudet' z flagellabz
z conspuet. Hoc vsaias pdixerat d. Alex
Obtuli scapulas meas ad vbe
ra z genas meas ad alapas: z
faciem meā nō auerti a sputoz
dedecoz. Dz z cruas patibulū p
dixit pphēta ei aī. Tradidit in
morte aīaz suā: z ai sceleratis

reputatus ē. Vñ ꝙ sbdit. Et p̄ ꝙ flagellauerūt occident eum. Sz ꝙ rsitoēm eius: dō p̄dixit d. sō dēlīqs aīam meā in īferno. Vñ h̄ subd: Et tēa die rest̄ get. Admiror aūt demētiā q̄ rentū. aut xp̄c aīe triduū resurrexit. Si n. resgeret tardius q̄ p̄dixerat ipotētie cēt: celeriꝰ vo ꝙ sūme vtutis īdiciū. Si quē ēi cū spopondert suo creditori p̄ triduū p̄solue debitū. eadē die satisfaciētē viderim⁹: nō falla cē ꝑ potius ut veridicū eū mirabim⁹. Dicā ēt ꝙ nō dixit se post tres dies resurrecturū ꝑ die tēa. Habes p̄scuen⁹ habes sabbatū usq̄ ad sōl occasū: ꝙ post sabbatū resurrexit. Discipuli aūt nondū nouerāt ḡrā sīte qd̄ ꝑ ꝓphē p̄dixerant: sed postq̄ resurrexit aperuit eis sensū ut itelligerēt scripturas. Vñ sequit. Et ipsi nil horū intellexerūt. Nā n. discipuli eius vitā manē desiderabant: eius mortē audire nō potuerūt. Et qm̄ nō solū hoīem innocētē ꝑ ꝙ resq̄ dm sciebāt: huic nullatenꝰ mortē posse putabant. Et q̄ ꝓphetas eū sepe loq̄tem audire cōsueuerāt: quotiens aliqd̄ de sua passione dicebat: ad aliud allegorice referendū ēe credebant. Vñ sequit. Erat aūt vbū istud absconditū ab eis: ꝙ nō intelligebant q̄ dicebant. Judei vo q̄ in eius nece cōspiraūerāt: q̄ de passione sua loq̄retur. dicēs ī iohanne oportet exaltari filiū hoīs. itelligebant. Vñ dixerūt. Nos audiuim⁹ ex lege q̄ xp̄c manet īternū: et quō tu dicis oportet exaltari filiū hoīs. Quia vo carnales adhuc discipuli nō valebāt capere vbā mysterij: venit ad miraculū. Ante eor oculos ceci⁹ lumē recipit: ut eos ad fidē celestia ꝙ solidarent. Vñ sequit. Factū est aūt cū appinqret iherico: cecus quīda sedebat secus viā mendicās. Et ne īcessus dni cēt inutil: ꝙ via fieret cea miraculis: hoc documentū discipul' suis dans ut ī oīb⁹ simꝰ gracia ꝙ nil sit ī nobis ocioſū. Possemꝰ vo de appinq̄tib⁹ ꝙ iherichō sic itelligere: ut iā inde egressi ꝓpe trā adhuc cēnt ad cā ciuitatē. qd̄ trā minusitate dr. Sz trā videri possit hoc dcm: qm̄ matthis egredientib⁹ eis ab iericho dr illuīatos duos cecos q̄ iuxta viā sedebant. De nūo quidē nulla est q̄stio: si alt' euangelistaꝝ de vno tacuisse vnꝰ reminiscens. Nā ꝙ maior vnū ꝑmēorat: cū et egredientib⁹ eis ab iherico dr illuīatū. cui ꝙ nomē dixit et prēm: ut itelligam⁹ eū fuisse potissimū. alterū ignotū. vt merito ille noīet⁹ solus decenter ꝑmēorare⁹. Sz qm̄ q̄ sequit⁹ ī euāgelio sēm lucā aptissime ondunt illd̄ qd̄ ipe narrat. ad huc venientib⁹ ipis iherichō ptm̄ ē: nil aliud restat intelligē nisi bis ē ptm̄ hoc miraculū:

semel ī vno ceco cū adhuc veni
ret ī illā ciuitatē: utq; ī duobus
cū egrederet: ut illos vnū lucas:
alterū matheus enarret. Multi cū
erat ppīs cum xpō. Et ceci qdē
eū nō nouerat: sentiebat aūt ef
fectū ī rapiebat p affectū. qđ nō
hausit aspectus. Vñ sequit. Et cū
audiret turbā ptereuntē: inti
gabat qđ hoc eēt. Et oculati qdē
secūm opinōnē loquebant. Sequit. n.
Dyrannū aūt ei: q ihs nazarenus
transiret. Cecus vero vera cla
mabat. Alia docet: ī alia pdi
cat. Nā sequit. Et clamauit
d. Jhu fili dauid: miserē mei.
Quis te docuit hō homo? num
plegisti libros priuatus lumūbz?
Vñ g nosti luminare mūdi?
Vel dns illuīat cecos. In iudaī
mo aūt nutritus nō ignorauit q
de pgenie dauid ds secūm carnē
nasceret: ī ideo ei ut deo loquit
d. Miserē mei. Quē imitent:
qui ī duo diuidūt xpm. Hic
ei xpm tīz dm adit: ī filiū dd
eū notat. Murmurāt aūt instātia
confessionis eius. Quidā ei eū
confitentē fidē expectebāt. Sed ei.
Aut q preibant: increpabāt eū
ut taceret. Sz p ymbecillitatē tm moti.
nō ipediebatur ei audacia.
Nouit n. fides obibus repugire:
ī ī oīa triphare. Utile n. ē pro
cultu diuino pudorē deponē.
Nā si cū pectume siūt ipudētes
nōnulli: p aīe salute nō decet
bonā induē ipudentiā. Vñ
sequit. Ipse vo multomagis clamabat.
Fili dd: miserē mei. Sustit aūt xpm
vor ūocantis ī fidē: ī ūocātes in
fide respicat. Et ideo merito vocat
ceci ī acrēdē iussit. Vñ sequit. Stans aūt
ihs iussit illū adduci ad se: ut sz
q prius fide eū tetigerat appinq
ret ī corpe. Appinquāte ceci dns ī
tiogat. Quid tibi vis faciā? Dispē
satiue intiogat: nō qī ignorāb:
sz ut scirent astītes q nō petebat
peciāz: sz diuinū efficaciā. Vñ sequit.
At ille dixit. Dne ut videā. Vel q
calūniatores vitiis iudei. possēt
dicē ut ī ceco nato nō ī hic ē simul
eius voluit ut cecus prius oñdēt
defectū nate: ī tuē agnoscat gre
maiestatē. At ubi peticōis modū
cecus explicauit: tuē ei flūma ma
iestate pcepit ei ut videt. Vñ seq.
Et dixit illi ihs. [illegible]
Respice. Quid reddūdabat ī crimē
pfidie iudeoz. Quis enī pphetarū
talia dixit? Aspice tm q assumat
medicī: ab eo cui collata ē sanī
tas. Sed enī fides tua te saluū
fecit. Q fides enī vendūt beneficia dei:
ī diffūdit gra quā suscepit. Et
sic ab alio fonte. his qdē puus va
sis modicū aq hauriūt. his vero
maioribz miltū. fonte nō distin
guēte mesuras: ī secūm feneste
que apūt magis vel minus splēdor
sol infūdit: ita secūm capacitatē
tēcionis hauriūt gra. Vertitur
aūt vor xpi in lucē languentis:
erat n. ebri vel lucas. Vñ sequit.
Et videns vidit. At cecus ī an bene

ficau hdē oñdit feruidā :z post
bñfiau benuolenciā obſtauit.
Sequ n. Et ſequebat illū magnus
cus dm :Et q ꝓ ꝓ a duplici ce
citate libabatur : corpali ſc z in
tellauali. Neqn glificaſſ ut dm;
ni vē vidiſſ. Sz z alijs fais z oc
caſio glificandi dm. Sequit. ei.
Et oīs plebs ut vidit dedit laudē
deo z nō ſolū ꝓ ipetrato mune
lucas: ſ z merito fidei ipetrantis.
Hic aī nōē z qē. cur xp̄s dēonia
aī quidē aiutū ſeq volentē phi
bet : ceaī aī illuiatū ſeptem nō
phibet. Sz neutz rōnale puto.
Illū n mittit ꝓcone ut ex sua ꝓſi
tencia bñfactorē ꝓdicet. erat enī
excellens miracl'm vidē furioſū
ſane mentis effm : ceū vō ꝓmitt
ſeq' q̄n ihēlimā aſcendebat pauē
pfectur' altū myſteriū. ut recentē
hītes miraculi mentionē nō ꝑſ
timarent eū ex infinitate potius
q̄ mīa pau. Myſtice vō. z hoc
ceo typus ꝓpli gentil' eſt : q̄ ſacra
mēto dnīco recepit amiſſi lumīs
claritatē. Nihil aī mt̄ eſt utz in
vno ceo medicinā an z duobz ac
apiat : q̄m ex cham z iaphet noe
filijs origine ducēs z duobz ceas
duos generis ſui ꝓtendebat au
tores. Vel ceū eſt genꝰ humānū
qđ in pente ꝓmo claritatē ſuppne
lucas ignorās dānationis ſue te
nebras patit. Hieronaī inchoat
luna z q̄ dū menſtruus mometis
decreſcit : defm nrē mortalitatē
dſignat. Dū igr ꝏditor nr̄ apprin
quat iherico ceus ad lumē redit:
qr dū dīnitas defm nrē carnis
ſuſcepit humānū genꝰ lumē qđ
amiſerat recepit. Nō ergo etne
lucē claritatē neſcat : ceus ē. Sz
aī uī redēptorē credidit q̄ dixit
ego ſū via : iuxta viā ſedet. Sz
vō credit z erucat ut ethū lumē
recipiat : iuxta viā ſedet z men
dicat. Illi aī q̄ ihm veniētē
p̄cedūt. deſignant carnalū deſi
deriorū tbas tumultuoſq; viaorū:
q̄ prauoſq; ihs ad cor nrm ꝓcuciat
diſſipāt cogitationē nr̄am. z in
ipſa nos nrā oīōē rēbat. Ipſe vō
magr clamabat : qr q̄nto grā
uiori tumultu cogitationū p
mim' : tāto oīoī inſiſtē ardenci
debem'. Cū aī adhs turbas ſan
tasmatū in oīōe patim' : ihm
aliq̄ten' mſcētem ſentim'. Cū
vō oīoī vehēt' inſiſtim' : dēs in
corde nrō ſignit' z lux amiſſa re
patur. Vt tranſire huāitatis ē;
ſtare dīnitatis. Cecū g' clāmē
dnō tranſiēs audiit' ſtans illu
minauit : qr ꝓ huāitatē ſuā vo
cabz nrē ceritatis : paracēdo miſtyē.
ſz lumē nob' grē ꝓ dīnitatis porē
caā infudit. Ad hoc aī rexit qđ
velit : ut cor ad oīōem ꝑtiret.
Petr n thm vult : qđ z nos petr. et
ſ xrēdē ꝓfitet. Vl introgauit
cecū : ut credem' n ꝓfitentē poſ
ſe ſaluari. Ceus aī a dnō non
auxit ſed lucē q̄rit : z nos nō ſtul
ſas diuicias ſed lucē q̄m' qua
vidē aī ſolis angel' poſſim' ad

lumb.

Greg.

qua luce via fides est. Non recte
ecce dr: respice fides tua te saluū
fecit. Videt ⁊ sequit: q bonū qd in
telligat ostatur. Si aūt Phenco lu
nā ⁊ ob hoc mortalitē interpreta
mr: morti appinquās dns. iudeos
solis lumē euāgelij iusserat pdi
cari: quos significauit ille unus
cecus quē lucas memorat. Ad mor
te aūt resurgens aūt videns aster
dens: ⁊ iudeos ⁊ gentibus q̄s duos
ipsos significare videmr; duo ce
ci memorati a matheo. iussit
predicari. cui sit honor ⁊ gloria in
scla sclorū. Amen.

In die Cinerū. Sedm
Mat. Matheum.
D. I. dns. suus. Cū ieunatis: nolite
fieri sicut ypocrite tristes. Et R.
Quia oro Eiusdem.
illa ia fortis ē que sit
i spū humili ⁊ corde contrito: q aūt
delicatis fruit spū humilem ⁊ con
tritū hre non pt: manifestū est
qm oro sū ieunio gratus ē ⁊
infima. Et ideo q̄dq; p aliqua
necessitate voluerūt orare ieunā
tes cū oro iunxerūt: ut ieuniū
adiutoriū est oris. Vnī dns per
tinam de oro: subiungit doctri
nā de ieunio d. Cū ieunatis:
nolite fieri sicut ypocrite tristes. Sa
tabat ei dns q̄dam ypocrisim er
ei bono predere: nō spīa vane
gle q nascit in tra bona subre
pere ne suffocet ieunij fructum.
Non aūt pt fieri ut nō sentiat
q ieunat: ⁊ melius ē ut ieunū

te ondat q̄ tu ieues. Nō aūt pt si
ci ut sit hilaris q ieunat: ideo
nō dixit nolite ee tristes: s nolite
fieri tristes. Qui enī p̄ imposturas a
lios fallentes appetut: illi nō sūt
tristes s fiūt. Qui aūt nāliter ppter
assiduū ieunū tristis ē: nō fit
tristis s de ē. Vn sbdit. Exterminat
enī facies suas: ut appeant hoib;
ieunantes. Vbi exterminat. qd i
ecclastico septimus uno interpretū
tritū ē: aliud multo significat q̄
vulgo intellig. Exterminantur
q̄ppe crules q mittunt exterminos. Quo simone: demoliūtur
sp accipe debem. Demolit aūt
ypocrita facie suā ut tristiaā si
mulet: ⁊ ado forte letante luctū
gestet i vultu. Nā ora pallescūt
corpis debilitate q̄titur: pectis int
tupentib; suspiriis vigeat: nilq;
tanto labore aliud ni estimato
humana cogitet. Nō sic aūt casta
ieunia q nō de rone venerut
abstinēcie: s de arte fallacie. Si
gs q ieunat ⁊ tristē se fiūt ypo
crita ē. Quotoms iiquor ē qui
nō ieunat s argument q̄busq;
i facie sua pingit venale pal
lorē q̄ ieunij signū? In hoc
aūt caplo maxie aduertendū est
nō in solo rey corpeay nitore aūt
popa si er in rpis sordib; luctuos
esse posse iactancia: ⁊ eo pcu
losiore quo sb nore fictus dei de
spit. Qui imoderato cultu corpis
aūt vestius vl ceteray rey nitore
fulget: facile ostenditur reb; rpis

pōpaz ſcli ee ſectatoz. nec quenq; fallut dolose ymagine ſānitatis: q̄ aī in pfessione xp̄ianitat debili tato ſqualore ac foedib; itentos ī ſe hoīm oculos facit: cū id volute nō neātute patiat: cognoſci po teſt ex ceris eius opib; utz h; step tu ſiſtu aultz an abicione aliq̄ fiat. Fitus aī ieunij ypocritaz manifestati cū ſb̄ infert: ut appa reant hoīb; ieunātes. Amē dico vob; receperūt mercedē ſuā: i. q̄nā desiderauerūt. Docuit q̄ dns quid nō z̄ faciendū: mō docet qd ē faciē dū d. Tu aī cū ieunas: unge ca put tuū: z faciem tuā laua. Hoc n solet qd sit qp̄ hic dr. Non ei q̄l q̄ recte preceperit. q̄nus faciē cotidiana ſuetudine lauem. unctiſq; capitib; cū ieunat nos ee debe: qd̄ t̄pſſimū oēs fatent. Ite si id̄ iubet nos nō fieri tristes ne p tēpi nā appeam; hoīb; ieunare? si unctio capitis z loco faciei a ieu nātib; ſp̄ fuerit: nlo; erit signa ieunij. Et loquit urta ritū pro uincie palestine: ubi diebz festis so lent unḡe capita. Precepit ergo: ut q̄n ieunam. letos z festinos nos ee mōſtrem. Qđ simpler iterpretacio ē huiꝰ. qm̄ p aggra dationē intelligenda sūt ista sc̄ē actū adūta: tanq; si dicat. Sic longe te face debes ab ostē tatione ieunij tui: ut si posset fieri qd̄ tri non decet ea ee facta as q̄ ē diuso luxie z epulacois uidentur ee ītricia. Dñ sequit

Ne videaris hoīb; ieunās. In ele mosina q̄dem nō simplr h; posuit: ſ dixit elemosinā non ee faciendā cora hoīb; apponēs ut videa m; ab eis. In ieu; aī z oroē nichil tale addidit: q̄m elosina qde ipossibile ē oīno latē: oroem aī z ieuniū possibile ē. Ideo pul aī fercius z humana gla ītenē. p hoc ei aliqs a grauī hoīm iui tute liberat. q̄ppter utut opa tor efficit: ea amans nō ppt alios ſ pp̄ ſempſam. Sicut enī nos ītuelia ēstimam; cū nō ppt nos ſ ppt alios diligimur: ita nr̄ utute oportet ppt alios sequi: nec deo ppt hoīes obedīe ſ ppt ſempm. Ideo ſeq̄t: ſ pr̄ tuo q̄ est i abscondito. i. pr̄ tuo celē sti q̄ est inuisibil. vl q̄ latitat i cor de p fidem. Deo aī ieunat: q̄ p eius amore se macerat: z qđ sibi subtrahit: alteri largit. Et pr̄ tuus q̄ est i abscondito reddet tibi. Sufficit ei ti: ut q̄ est inspector sue: sit remunerator. Spitalit aī fines aut. Sciā intell. Sic ei i ospitū hoīm grossa e fucies pul chra: sic i oculis dei speciosa e mu da ſciā. Has suas uocē q̄ppt hoīes ieunat extinguūt: fallen voletes deū z hoīes. Qđ sp̄ uulne rata e sciā cuius q̄ peccat. Si q̄ abstulit neq̄ā ab aīa tua: la uish sciaz tuā z bñ ieunas.

Implen ei debet ieuniū, no tm̄ putate ſ marie uicios pri uacione. Qđ aī ob hoc castigatio

usta sumatur ut carnalū desi
deriorū fomites sbtrahant: nul
lū magis sectandū z vsuē geny
q̄ ut sp sim⁹ ab iniusta volūta
te sobrij z ab inhonesta actione
ieunij. Q̄ue deuocio nō sēcun
dualibus: q̄r er in lāguido corpe
pt aīe integritas regni. Spūs
salut aī caput tuū xp̄c. Cui
cruē pota: esurienē cibā: et
sic oleo mie vnge caput tuū
t xp̄m. q̄ clamat i euāgelio
q̄d vni ex mīnis meis fecist
mi fecist. Illd ei ieiu⁹ dns approbat: q̄d an oculos eius manus
eleosinarij leuat. Hoc ei q̄d ti
sbtrahis alteri largire: ut mi
tua caro affligat: inde egent
primi caro reparet. Vel caput
ire accipim⁹ rōem q̄r in aīa p
eminet z cetera hoīs membra reg.
Vnge q° caput: ad leticiā pti
net. Intentus q⁹ gaudeat de
ieunio suo. q̄ ieunādo se auūt
a voluptate sēli: ut sit sbdit⁹
xp̄o. Facc q nō oīa i nouo te
stamēto ad ymāgē accipiunt
Ridiculū n. ē in ieunio oleo
delibari: ꝑ spūs amorē ei⁹ui⁹
passionib⁹ dēm⁹ ptinaciā nos
macerādo mēs debet iungi.
Pedes aī debet facū qui de lauacr:
caput aī non lauare ꝑ vnge
Quādiu n. sum⁹ i corpe: ostā
mūs sordidā ē in pctis. Caput
aī nīm xp̄c: petrū nō sicut
Oseē g⁹ vane glē expulit
egritudinē: optime iā sm̄onē
de reptu diuitiaz induat. Vt
ei ita penūas cupisse facat:
ut glē cupido. Pt hoc nāq; sa
mulos greges z auro optos
equos z argēteas mēsas expe
tūt hoīes: nō ut utilitatē aut
voluptatē ipleant: ꝑ ut mlti
ondant. Et hē qd dr: nolite
thesaurizare vob thesauros i tra.
Si ei eo corde q̄s̄ optet aliq̄d
ut tenū modū adipiscat:
nō erit cor mūdū qd in tra vo
lutat. Sordescat n. aliq̄s cū inse
riori miserē natē. q̄nus i suo qui
nō sordide: q̄r er de puro argēto
sordidat aur si misceat. Ita z
aīm⁹ nr tenor cupidite sordes
cit: q̄nus tra i suo ordine mūda
sit. Sed alit. Ora sup dns nl de
eleosina vl orōe vl ieunio do
cuerat. ꝑ simulacōes cor opes
aut tm: nūc sēm tā predicta
tres vsēptias introducat doctor;
quar prima ptinet ad eleosinā
q z hic. nolite thesaurizare vobis
thesauros sr tra. ubi primo dat ex
plū ut eleosina fiat. ut sit ordo
narracōis talis. Cū facis eleo
sinā nolī tuba cane aī te.
t postea sbsequit. nolite the
saurizare vob thesauros in tra.
Credo ondit q z utilitas i elemo
sina faciendi. Tertio ut neq;
timor inopie accidentis ipediat
voluntatē eleosine faciendē. Di
cēs aī. nolite thesaurizare vobis
thesauros i tra. sbdit ubi erugo
t tinea demolit. ubi demōstrat

thesaur q̄ est hic nocumentū ꝛ ei⁹
qui ē in celo utilitatē ꝛ a loco ꝛ ab
his q̄ nocent. Ꝗ dicit. Quid formi
das ne pecunie ꝓsumant⁹: si elemo
sinā dederis. Itaq; elēosinā ꝛ addi
tionē accipiēt⁹ eterni q̄ in cel' sunt
apponent⁹: ꝙ si nō dederis percut.
Et nō dicit. alijs delingis: qm ꝛ hoc
delectabile ē hoibz. Ira aūt ponit
sēm tres diuersitates diuitiaꝝ.
Metalla erugine: vestes tinea de
moliūt. Aur aūt alia q̄ neq; eru
ginē neq; tineā timent sic lapides
pciosi: ꝛ ideo ponit gñale dēmē
tū sc̄z fures q̄ omēs diuitias ra
pe' pnt. Alia būā hz ubi tinea ꝛ
mestura distinguat. Oīa n. bo
na tpis aūt tollit iterū. Aut ei a
senectipo veteraſcūt ꝛ tinead sic
vestimēta: a ꝙbusdā luriose
viuētibz ꝛmedūt: a ab extraneis
vl dolo vl vi. vl calūnijs vl alio
quo modo dꝛpiūt⁹ q̄ omēs fu
res dicūt⁹ ꝙ ꝓ ꝗtate festinant
aliena face sua. Qz dices. Nūq;
oēs q̄ ther hñt ꝓdent ea. Interi
gdem dicā: ꝙ ꝛ si nō oēs ꝓdunt⁹
tū mltī ꝓdūt. Vere aūt ꝛ male ser
uatas diuitias ꝛ si nō corpaliū
spitalī tī ꝓdidisti: ꝙ nō ꝓfuiſti
ti ad salutē usū. Allegorice aūt
erugo significat supbiā: q̄ dece
rē vtutū obfuscat. Tinea que
vestes latent' rodit. iudicia ē que
bonū studiū lacerat ꝛ ꝓpractōes
vnitatē dissipat. Fures sūt hetici
ꝛ dēones: qui sp̄ ad hoc sūt intēti
ut spitalibz spolient. Letet⁹ laus
celestis etiā ē. nec furto sumi
penti subtrahenda. nec tinea ꝛ
rubigine iudice exudeda: ꝛ ideo
seq̄tur. Thaurizate aūt vobis
thauros i cel' ubi neq; erugo
nec tinea demolit: ꝛ ubi fures
nō effodiūt neq; furant. Celū
aūt hoc loco nō corpeū accepe-
ꝙ omē corp⁹ ꝙ tra hñdū est.
Totū n. mūdū debet tenere
q̄ sibi thaurizat i ullo celo de
quo dem ꝛ. celū celi dño. i. fir
mameto spitali. Celū n. ꝛ tra
trisibiū. Non aūt in eo qd trāsit
collocare dēm⁹ thaur⁹ nūm:
ꝙ ideo qd sp̄ manet. Qd ergo
melius est. an i tra expone. ubi
incertus ē ꝙuacōs eueniāt: an
i celo ubi est eta custodia. Huc
aūt stultitia ē illuc relinq̄re vn
erituros es. ꝛ illuc nō ꝓmittere
quo ituros es. Illuc ꝙ sbnam
tuā collocā: ubi patriā hes.
Ita tī nō ois tiens thaur⁹
erugine ā tinea destruat aut
ꝓfures auferāt: ideo aliud in
ducit d. Ubi ē thaur⁹ tuus:
ibi ē ꝛ cor tuū. Ac si dicat. Et
si nil puoꝝ vetat nō pua iusti
nēb iactura inferiorib⁹ affix⁹
ꝛ eoꝝ sui⁹ fruus ꝛ a celestibus
cedens ꝛ nil erectiꝰ cogitāt
potens. Hoc aūt nō solū de
pecunia: sī de xp̄i possessionib⁹
sentiendū ꝙ. Stulti ei dō vent⁹
lasciuu thaur⁹ sp̄ lubrica amo

Ambr.

Aug⁹.

Hier⁹

Theo⁹

ns lubido. Huc sunt vnusquisq; a quo vincat. Ibi g̃ hz cor: ubi & thaur. Vel aliꝫ. Ponit nūc q̃ sit utilitas i elemosina faienda. Qui cū collocat thauros i tiā: nō hz quod speret i cēlo. Vt qđ g̃ aspiciat i cēlū: ubi nīl repositū habet: Dñi duplīr peccat: primo qr mala congregat: secdo qr cor hz in tia. Et qr otiosus causf duplīr bn facit qui thaurizat in cēlo. Prante dño nro ihu xpo qui vivit et regnat in scla Amen.

Sūs in ꝓl. ꝯ.

Nal.t. Dñica Prima i xt. Ductꝰ est Secundum — ihc in desti a spū: ut ꝑ. ut tēptaret a dyabolo. Et ry.

Crisꝰ

Crisꝰ

Dostq̃ Lectio Eiusdē. baptizatꝰ ē dñs a iohe i aq̃: ductꝰ a spū in desti ut baptizaret ign̄e tēptacois. Dñs dr. Tūc ihs ductꝰ est in desertū a spū. Tūc scs qñ pī clamauit de cēlo: hic ē filiꝰ mei dilectus. Nsquis ergo post baptismū maiores sustines tēptacōes. nō turberis: etēi ꝑpt hoc accepisti arma ut pugnes. Ideo aūt tēptacōz a te deus nō phibet: p̄mū qdem ut discas qñ multo fūs es fortior: dēm ut magnitudine donoz nō extollaris: tio ut dyabolꝰ experientia agnoscat qp̄fecte ab eo abstessisti: qrto ut ꝑ hoc fortior reddaris: qnto ut credita tibi thauri signū accipias. Neq; enī dyabolꝰ supueniret ti ad tēptandum nisi te in maiori honore esse vidēt. In sēificatis ei maxime dyabolꝰ tēptamenta grassantur: qr victoria ē ei magꝭ optata de scis. Dubitari aūt a quibusdam solet a q̃ spu sit ductꝰ ihs in desti: ꝑpt hoc qđ sbdit assumpsit eū dyabolꝰ in sanctam civitatem. Qz vere & absq; ulla qstione accipiēt ut a spu scō ductꝰ ee dr: ut illuc eū suus spūs duceret quo hinc ad tēptandū spūs malignꝰ inuenire. Cur aūt septim q̃ tēptandū pbuit. Vt ad superandas tēptacōes mediator ēet: nō solū p̄ adiutoriū veritꝰ p̄ exemplū. Est aūt ductꝰ a spū scō: non q̃si minoz maioris p̄cepto sed aūt soli ducat ductꝰ q̃ alicui p̄ceptū ducat: si ei ille qui alicui cōsulit exhortatōe placeat: sic scs Petrꝰ & de andrea q̃ inuenit symonē fratrem suū & addunt ei ad ihm. Ducit aūt nō ductꝰ ē captꝰ: sed voluntate pugnadi. Ad hoc ei dyabolꝰ vadit ut eos tēptet: q̃m aūt adisset xpm dyabolꝰ ire non potuit: ideo otiū dyabolū xp̄s pressit. Vnde dr: ut tēptaret a dyabolo. Qz sciendū nob ē. qr tribz modis tēptatio agit: suggestione, delectatione & assensu. Et nos cū tēptam̄ pleriq; i delectatione aut assensu labimur: qr de carnis pcto ꝓpagati i nobisipsis ei ferim̄. vm certamina toleram̄. Deus vero q̃ in utero virginis incarnatꝰ i mundo sn pctō venerat: nīl omnino

Hila.

Aug.

Aug.

Chrys.

Aug.

Aug.

ī semetipso tolerabat. Temptari
ꝯ ꝑ suggestionē potuit: sed eius
mentē petī delectatio nō momordit;
atq; ideo omīs diabolica illa tēp
tatio foris nō intrā fuit. Tunc āt
maxime instat diabolus ad tēptan
dū: cū vidit solitarios. Vñ etiā ī
principio mulierē tēptauit sīī vi
ro eā īuenies. Vñ & hoc ꝑ hoc
ex diabolo dat occasio temptādi:
q; ducat in desertū. Hoc desertū
inter iherm & iherico. ubi mora
bant latrones. q; loc; vocat do
rohim .i. sanguinus ꝙt effusiōes
sanguinis quā ibi latrones fa
ciebant. Vñ & hō cū dnduꝯ a iher
ī iherico īcidisse dr ī latrones: ge
ens figūram ade q̄ a demonibus
victus ē. Ducīens g; fuit ut ibi
xp̄s diabolū superaret: ubi diabo
lus hoīem sub figura superasse
dict; ē. Non solū āt xp̄s ductꝰ ē
in desertū a spū ꝯ & omēs filij
dei hīites spīm sēm. Non enī sūt
otiosi sede' otiosi: ꝯ spūssctus vi
get eos aliqd magnū apphēde'
opus. qd' ē in desto q̄ntū ad dya
bolū. q; nō est ibi iustitia q̄ dy
abol' delectatur. Omne ex' bonū
ē extra carnē & mūdū: q; nō est
sēm voluntatē carnis & mūdi.
Ad tale g; desertū omīes filij dei ex
eunt ut tēptent. Utputa si nō
ꝓposuiss ducē vxorē: durū te
spēres in desertū .i. extra fines car
nis & mūdi: ut tēpteris a dei
pfectia carnis. Quō q̄ tēp
tat libidine: q tō die ē cū vxore.
Haec āt debent q; filij dei nō
tēptant a diabolo ni in deser
tū exeunt: filij āt diaboli ī
carne & mūdo habitant & in
ctut & parent. Sic' bonos hō
si vxorē habuerit nō fornicat
ꝯ sufficiat ei vxor sua: malus
āt ex' hīs vxorē fornicat &
nō est vxore content. Et sic ī
oībus īuenies filij g; diab'
nō exeunt ad diabolū ut tēp
tent. Qd ei opus ht ad ētu
mē exire: q; non desiderat
vincere. Qui āt gl'iosiores st'
filij dei extra fines carnis ex
eunt extra illū: q; victorie
glām arripiunt. Ppter hoc ī
hoc loco xp̄s exit ad diabo
lū ut tēptaret ab eo. Vt āt
discas q; magnū bonū est
ieiu & quali scutō ē adiuu
dnus & qm post baptismū
nō lasciuire ꝯ ieiuno intende'
optet: ipse ieiunat nō eo in
digens ꝯ nos instruēs. Et ut
qdragesimu nrū ieiunij po
nat mēsurā: xl diebz & xl
noctibz ieiunauit. Vñ sc;
Et cū ieiunass xl diebz &
xl noctibz. Non ult' pressit
ieiunādo q; moyses & he
lyas: ne iarditū videretur
carnis assūptio. Ipse āt
auctor oīm ī xl diebz nullū
cibū tibi sūpsit. Nos q;
q̄ntū possum' quadragesime
tpe carnē nrām ꝑ abstinē

cā afflugam⁹. Quadḡena
nus āt nūs custodit: qr vt⁹
decalogi p libros q̄tuor scī euā
gelij ipletur. Denarius ē q̄ter
ductꝰ in q̄dragenariū fgit
Vel qr i hoc mortali corpore
ex q̄tuor elementis sb̄sistim⁹:
p cuius voluntatē preceptꝰ dnī
cis trahim⁹ q p decalogū st⁹
accepta. Cr ergo p carnis de
sidia decalogi mandata rēp
simꝰ: dignū ē ut eandem
carnē quat'decies afflugam⁹.
Vel sic' in lege offre debem⁹
decimas nrī: ita ei offere
rendim⁹ decimas diez. Al
pma ē dnica q̄dragesime
usq; ad pascal' solēnitatis
claudia ser ebdomade veni
unt q̄z dies q̄dragīta i duo
sūt et quibꝰ ser dies dnici
ab abstinētia sb̄trahunt.
Remanet g̃ trigīta ser. Du
o p trecentos i sexaginta
quīq; dies ānus ducit: nos
āt p tginta ser dies afflig
mur: qi ām nrī decimas
deo dam⁹ Vel ali. Omnis
sapiē disciplina: ē creatorē
creaturāq; agnoscē. Creator
āt est trinitas pr i filius i spūs
scūs: creatā ptim ē inuisibl'
sic' aīa aut ternarius nūs
tribuit. Diliges n. dñm tōtis
ter utrem: ex toto corde
ex tota aīa z ex tota mēte.
Ptī visibl' sic' corp⁹ cui q̄t
nari debet q̄t caliditi i frigi
di humiditi i siccitī. Dena
nus q⁹ nūs i tota insinuat
disciplina quat' duct⁹ l. nūo
q corpi debet multiplicatus
qr p corp⁹ ām̄istratio gerit
q̄dragesimū nūz ofīcit. cuiꝰ
ptes equales ad q̄nq̄ginta
perueniūt. Vnū ei i duo i q̄tu
or i q̄nq; i octo i decē i xl
q sūt ptes q̄dragenarij simil
nūta efficiūt q̄nq̄gīta. Et ideo
tpe quo ingemiscim⁹ i dolem⁹
quadragenario nūo celebra
tur: status āt beatitudis in q⁹
erit gaudiū q̄nq̄gesime cele
bratione pfigurat. i a pasca
ibꝰ ad pētheostē. Non aut
qr xp̄c post acceptū baptis
mū statim ieiunauit regu
lā obseruationis docuisse credē
dū est ut post xp̄i baptismū
statim ieiunare nctē sit: sz
qm̄ autor ētumine cui tēpta
tore oflugit ieiunandū est
ut corpus ipleat de castigatōe
malicia i animꝰ ipetret de hu
miliatione victoriā. Sciebat
āt dñs cogitatione diaboli
qr volebat eū tēptare. Audi
erat ei qr xp̄c natꝰ ē in bḡm mū
do ab agelis p̄dicatibꝰ. pastoribꝰ
referentibꝰ. magꝰ q̄entibꝰ i io
hāne ondente. Vn dñs p̄cst
sit contra eū non qi deus sed
qi homo. magis āt qi deus
i homo. Qā p q̄dragīta
dies nō esurit non erat hois:
aliqm̄ āt esurire nō erat dei.

Aug⁹

Ieron.

Pñ esuriuit ne manifeste tel ligatur deus. et sic diabolu spe tptandi extinguet. sua aut victoria impediret. Pñ se. Postea esuriit. Nā post xl dies non esurire i xl diebz esuriit. Ideo aū dns esuriit. nō incipe sb: cepit operatio. ꝑ natē sic hoiem deliquit. Non ei erat a deo diabol. ꝑ a carne vincendo. Hinc ꝛz roē indicat post xl diez assumacōē ihū; p. passionē in sēlo erat mortaturꝰ esurie sē humane salute. hūiz quoī typ exercitu deo pmittit. hoiem qui assumpserat repotauit. Hinc vō diabolꝰ videns p xl dies ipm ieiunare desperauerat. postiz esurientē sensit utez cepit stare. Pñ se. Et accedēs tptator. Si fili ieiunaueris. et tpteris. ne dicas ex pdicti frm ieiunij mei. Nā. et si ti nō pficiat ieiuniū tuū ut nō tpteris: tñ pficiet ut a tptacoibz nō vincaris. Ex si ipm ordinē tptacōis aspiciamꝰ: pensamꝰ quata magnitudine nos a tptacōe liberam. Antiquꝰ ei hostis pmū hoiem ex gula tptauit. cū cibū ligni vetiti ad esc dendū suasit. Ex vana gla cū dicit erit⁹ sic dñs. ex auaricia cū dicit scietes bonū et malū. Auaricia ei nō solū pmue est. ex altitudie cū sup modū sblimitas abiit.

Duobz aut mod pmū hoiez strauit. In tertio modo sedo hoiez tptato succubuit. P gulā tptat ei diabol dicēs ut lapides isti panes fiant. p vanā gliam cū dicit si filius dei es mitte te deorsū. p sblimitatē auaricia cū regna mūdi ondit dicēs tibi hec oia dabo. Hinc aut cepit vñ ia vincat: sc. gula. Pñ dñs ei. Si filius dei es. dic ut lapides isti panes fiant. Hoc aut sibi vult tam sancto. grossū. nisi ex ag uerat de filiu ee ventuꝝ ꝑ venisse. p infirmitatē corpis nō putabat. Aliud exploratio aliud tptantis ee: et deo se pfitet credē. et hoi conat illudē. Nam ꝗ in tptando adhibem opē ꝓposuit: ꝗ quā i deo ex mutacōe lapidū i panes ītute potestat⁹ agnos cit: et i hoie oblectamento cibi pacia esurie illudet. Sz ex duobz amarijs teneris o diabole. Si ad ipetū eius pnt lapides panes fieri: q frustra tptas eū q tante potentie ē. Si aut nō pt fieri: frust dei filiū suspicaris. Hic aut diabol⁹ oes hoies excecabat: sic modo inuisibilē a xpo est excecat⁹. Post xl ei dies esurientē sensit. et p. xl dies nō esurientē non intellexit: ei suspicat⁹ est ei non ee filiū dei nō cogi

tauit ſm̃ fortis athleta ad
cui q̃ infima ſūt dn̄de pt̃ ⁊
ifimus aūt ad ea q̃ fortia ſt̃
aſcende nō pt̃. Vnde q̃ er
go q̃ p̃ tot dies nō eſurijt in
telligē debuit q̃ dē ē: ip̃e er
go q̃ poſt tot dies eſurijt q̃
homo ē. Sz dicat. Moyſes
⁊ helyas xl diebz ieiunauit
rūt. ⁊ hoīes erāt. Sz illi ieiu
nātes eſuriebāt ⁊ ſuſtinebāt:
iſte xl diebz nō eſurijt ſ̄ pbēa.
Eſurire.n. ⁊ nō māducare
pacē eſt hūane: nō eſurire
aūt dine nature. ¶ Poſitū aūt
xp̃i erat hūilitate vincē: vn̄
adiſarīū vicit teſtīonijs leg̃
nō ptūte vtut: ut hoc xpo et
hoīem plus hōrarēt ⁊ adiſa
riū plus puniret aū hoſt̃ q̃ nis
hūani nō q̃ a deo ſ̄ q̃ ab ho
mine vincetur. Vñ ſc̃. Cui re
ſpondēs dixit ei. Scriptū ⁊ nō
i ſolo pane viuit hō: ſ̄ i oī
vbo q̃d pcedit de ore dei. Sic
g̃ teptatus a dyabolo dn̄s
ſancti eloq̃i p̃cepta rndit: et
q̃ tēptator ſuū mergē i abiſ
ſū potāt vtute ſue potentie
nō oñdit: ſtim̃ nobis p̃bet
ex̃ ut ſciens a p̃ius hoībus
aliq̃ p̃fectum ad doctrīā pue
nitem ip̃e ad vīdictā. Non
aūt dixit nō in ſolo pane viuo
ne videat de ſe dem̃ cē: ſ̄ me
die. nō in ſolo pane viuit hō
ut poſſit dyabol⁹ dicē. Si filius
dei ē abſcondit ſe ut nō oſte
dat q̃d p̃t: ſi hō eſt aſtute age
ſat ſe ne oſtendatur nō poſſe.
Teſtīom aūt hoc de deutro. ſūpt̃
tū eſt. Ergo ſi q̃s nō veſcitur
vbo dei iſte nō viuit: q̃ ſicut
corp⁹ hūanū nō viuit ſm̃ tre
no aboreta ⁊ aīa nec nō p̃
ſm̃ dei vbo. Pcedē aūt vbm̃ de ore
dei dr̄ cū voluntate ſua p̃ ſcrip
turaz teſtīonia revelat. Cū
g̃ ex p̃miſſo xp̃i tnſo nil ei
diſcē dyabol⁹ potuiſſ̄ iuxta xp̃m
dē cēt an hō: aſſumpſit eū ad
aliā tēptatōem dicens apd
ſe. Iſte q̃ fame nō vincit ⁊ ſi
filius dei non ē tñ ſatis ē. Valet
aūt hoīes ſm̃ fame nō vinci ſ̄
poſtq̃ oem necessitatē carnis vi
cerūt: p vana gl̃ā cadunt.
Ideo cepit eū tēptare in gla
vana: ppt̃ q̃d ſc̃. Tūc aſſumpſit
eū dyabol⁹ in ſcām cīvitatem
Aſſumptio iſta nō ex ibeallita
te dn̄i venit ſ̄ de inimici ſtīa:
q̃ voluntate ſalvatoris necessita
tē purat. Scā aūt cīvitas ibim̃
dicebatur in qua tēplū dei
erat ⁊ ſcā ſcōz ⁊ cultū vnus
dei ſcdm legē moyſi. In quo
oñditur q̃ dyabol⁹ fidelibz xp̃i
cē in ſanctis locis iſidiat. Sz ec
ce dñi dr̄. deus hō in ſcām ci
vitatē a dyabolo aſſumpt⁹:
hūane aures audire expauef
cūt. Iuniquoz aūt oīm caput
dyabolus ē. Quid aūt mir̃
ſe ſe ab illo p̃miſit i mōtē

dua ⁊ q̄ se pmisit a mēbris illi⁹ crucifigi: Dyabol⁹ aūt sp ad altā ducit eleuādo p iactātiā: ut p̄cipitare possit. Et nō sequit. Et statuit eū sup̄ pīnaculū tēpli. Pīnaculum sedes erat doctor⁹: Templū. n. nō hēbat tuliē erectū sicut nr̄ē dom⁹ hūt: ⁊ planū erat desup̄ more palestinor⁹ ⁊ ī ipso templo tria tabulata erāt. Et sciendū q̄ ī pauimēto pīnaculi erat. ⁊ ī vnoq̄ q̄ tabulato pīnaculū erat. Dic ergo statuerit eū in illo pīnaculo q̄d erat ī pauimēto siue ī illis q̄ erāt in p̄mo sēdo vel tēio tabulato: itelligēdū ē q̄ ī illo statuit eū dē aliq̄d p̄piciū ē potuit. Nota vo hō oīa corp̄alis sensibz ē apta. Nūa eni verba adinuicē differunt: ī specie hois dyabolum apparuisse verisimile ē. Sed forte dicis. Quō in corpe phantū viuētibz oībus statuit supra tēplū. Sed fortasse dyabolus sic eū assumēbat ut ab oībz videret: ipe aūt nescīete dyabolo insibiliter sic agebat ut a nemine videret. Ideo aūt dixit eū sup̄ pīnaculū cū vellet eū de vana glia tēptare: q̄ ī cathedra doctor⁹ multos decepat ītanu glia. Et ideo putauit isthū positū in sede magistery: ītanu glia ē tollī posse. Vñ sequit. Et dixit. Si filius dei es: mitte te deorsū. In oībz eni tēptacoibz hoc agit dyabol⁹: ut ītelligat si filius dei sit. Dicit aūt mitte te deorsū: q̄ hoc dyaboli q̄ sp hoies cadē deorsū desidat psuade p̄t: putare nō p̄t. Per hāc aūt ꝓpositionē quo poterat agnoscere si ē filius dei an non: Volauit eī p aerem nō ē ꝓprie opꝰ dei: q̄ nulli utile ē. Di g̈ alijs volauerūt puocatus. ppt̄ ostentationem solā hoc facit: ⁊ ē potius ex dyabolo q̄ ex deo. Si ergo hoī sapi enti sufficit ē q̄d ē. ⁊ nō ē necariū ei apparere q̄d nō ē. q̄ tomag⁹ filius dei ondē se necariū non h⁹ de quo nemo p̄t trīa agnoscē q̄ntū ē apd̄ se. Sed q̄ sathana magis trāsfigurat se sicut āgelū lucis. ⁊ de scripturis ipsis dicunt laqueū fidelibz parat: ⁊ utitur testimonijs scripturar⁹: nō ut doceat sed ut fallat. Vñ subdit. Scptū ē. q̄ angel⁹ suis mādauit de te. Per ī nonagesimo ps̄ legim⁹: vez ibi nō de quo ⁊ de viro sed ꝓphetia ē. Male q̄d dyabol⁹ interptat scripturas. Dere ei filius dei angelorū manibz nō portatur. ⁊ ipe mag⁹ āgelos portat. Et si portatur manibz āgelorū: ho ut offendat ad lapidē pe de su q̄ nusq̄ ⁊ ppt̄ honorē

Ihō⁹

Luc.

Dnīs⁹

Ihō⁹

Luc

qñ dñs. O drabole qm filiꝰ dei manibꝫ portabꝰ legisti: et qꝫ sup aspidem ⁊ basiliscū calcabat nō legisti? Dz illo quidē exēplū pfert qñ superbus hoc ait tacet qñ assumpt. Intuē etiā qꝫ testimonia a dño allata sūt nociue: a drabolo aūt mdcte. Non ei qđ scptū est angelis suis mādauit de te ut. suadet pjce scīpm ⁊ nō precipitare. Est ergo sic exponē dū. Ait.n. scptura de quolibet bono hoīe. qꝫ āgelis suis ⁊ āministratorib⁹ spūbus precepit de ipo. qꝫ manibus suis ⁊ in auxilijs suis tollēt eū ⁊ custodient. ne offendat pdē ⁊ affertū mentis ad lapidē ⁊ ad vetē legē scptā lapideis tabulis. Vel ꝑ lapidem pt̄ intelligi oīs peccati ruina ⁊ ruine. Notandū ē aūt qꝫ saluator nr licet ꝑ mississet se a drabolo supra pīnaculū tēpli pmittere nūquā tēptū ad ipetū eius dīdere: nob exemplū donās: ut qs quis ipauerit viā veritatis artā nos assendē obtēpere mdcte: si aūt ꝓ vult nos de altitudine veritatis ⁊ vtutū ad ima erroꝝ ⁊ viciorꝝ pcipitare: non illū audiam. Falsas aūt de scpturis drabolus sagittas: veris scptis ⁊ dñē frangit clipeis. Vñ sequit Ait illi rursū ihs. Scptū ⁊

Non tēptab dñm dm tuū. Drabolus ei conat⁹ mundēs: et deū se ptestat⁹ ⁊ dñm. Nō aut dixit nō tēptabis me dñm deū tuū. si ita nō tēptab dñm dm tuū: qđ ptēt dice oīs homo deū tēptatus a drabolo: qm ⁊ qui hoīem dei tēptat deū temptat. Vel aliꝰ suggestat ei qñ hoī ut aliquo signo explorarēt qꝫ fū apd dm posset. Otinet aūt ad sanā doctrinam. qñ habet hō sp̄ faciat: nō tēptare dñm dm suū. Et nōdū ꝙ nocturna testimonia de deut. tm ꝓtulit: ut sēd legis sacramētū mōstraret. Drabolꝰ itaqꝫ ex sēdo risu incertus: transit ad tertiā tēptationē. Na ei xp̄c retia vētis diruperat. retia vane gle transiucat; ponit ei retia auaritie ꝑ qđ dē. Iterꝫ assumpsit eū drabolus in montē excelsū valde: atqꝫ ex drabolus ostendens oēm tram excelsiorē ceteris ingnosebat. Quāto ei excelsior fuit montis: tāto ex eo spaciosior tra videt. Vñ sc. et ondit ei oīa regna mūdi ⁊ glām eoꝝ. Ondit aūt ita nō ut ipā regna vl ciuitates eoꝝ vl ꝑplos vl argentū vl aurū videt: sꝫ ptes tre m ⁊ dñiqđ sꝫ regnū vel ciuitas posita erat: utputa si assendens sup excelsū locū digito extenso dicā ti ecce ibi ē roma aut alexādria: nō sic oīdo tibi ut ipsas vide ab ciuitates sꝫ ptes tre in qbꝫ

posite sūt. Dic ⁊ dyabol' potē
rat xp̄o singula loca demōstra
re digito. ⁊ omnium regni
honores ⁊ statū verbis exponē
Nā ostensū dr: ea ā qd' exponit
ad intelligendū. Vel aliter. Non
ē arbitrandū qd regna ei mū
di ondens ps̄auū ubi qā nude
ozūq; ondit: sed ostendit ei
ritū suū quō regnaret i mū
do: ⁊ quō alq; regent' a forma
tione. alq; ab anania. Glaz
cor appellat aut argentū et
lapides p̄ciosos ⁊ tp̄alia bona.
Ostendit aūt hec dyabolus dnō.
non qd ipe visū eius āplificare
potuit aut aliqd ignotū demō
strare: ꝑ vanitatē p̄pe mūdi
ne quā ipse diligebat. qd speciosū
ac desiderabile ubis ondens in
amorē xp̄o suggerens venire vo
lebat. qui nō scripsit ente oculo
tuebatur sic nos: ꝑ sicut medici
vident morbos sine lesione. Dic
Et dixit illi. Per oia ti dabo.
Arrogans ⁊ superbus: de iactā
cia loquit. Non n. p̄t oia regna
dare: cū sciamus plerosq;
sctos viros a deo reges factos.
Dz ea qd p̄ iniquitatē fiūt in mū
do. utputa p furtū aut p pugna
acquisitas diuicias dyabol' dat.
Non qd dyabol' quib; vult di
uicias dare p̄t: ꝑ his qd volūt
ab illo rapē. Naranda ee est
dyaboli demencia. Illi p̄mit
tebat dare regna terrena: qd
suis fidelib; dat regna celestia:
⁊ glam mūdi ei qd est celest
glorie dnō. Habet aūt ābicio
nes humanas periculū. Vt ei dicat
alius prius seruit ⁊ curuat
obsequio ut honore dnetur:
⁊ dū vult ee sublimior fit re
missio: Vñ apte subditur
Si cadens adoraueris me.
Ecce antiqua dyaboli superbia.
Dic.n. i principio voluit se si
mile deo fac̄e: ita nūc vole
bat diuinū sibi usurpare cul
tū dicens. si cadens adoraueris
me. Certo qd adoratur ⁊ dm
bolū ani corrunt. Dic. Tuū
dt ei ihs. Vade sathana. In
quo fine tēptandi dyabolo
ponit ne p̄cederet ulterius tēp
tēptans. Nō aūt put plerisq; pu
tant. cade sathanas ⁊ petri
damnat sentēcia. Petro ei dr
Vade retro sathana: id ē sequere
me q̄ utilius es mee volūta
ti. Hic aūt dr. vade sathana ⁊
nō ei dr. retro. ut subaudiat
vade i ignē eternū q̄ paratus ē ti
⁊ angelis tuis. Vel sedm alia
exēpla. vade retro. i. reminisce
re redire i q̄ta ela odit' fu
isti. ⁊ i q̄ntā miseriā cecidisti.
Videndū aūt qr xp̄s ei passus
fuisse tēptationis iniuriā dice
te sibi dyabolo. si filius dei es
mitte te deorsū: nō ꝑ turbari
neq; dyaboli increpauit. Nūc
aūt qm dyabol' usurpauit sibi
dei honorē grauiatus ē ⁊ repu
lit eū dicens. vade sathana;

Ambr.

Glo.

Lira

Theo.

Remi.

Lira

ut nos illius discam⁹ grēplo
nēs quidē iniurias magna
nimīs sustinere: dei āt iniurias
nec vsq; ad auditū sufferre.
Cūm in ꝓprijs iniurijs cē quē
piā patientē laudabile est:
iniurias āt dei dissilire nimis
ē ipiū. Dicēs āt dyabol⁹ sal
uator si cadens adorauer̄s
me: ecōtrio audit q ipe ma
gis eū adorare debeat q̄ dñm
z deū suū. Vñ sē. Scptū est
ei. Dñm deū tuū adorabis:
z illi soli seruies. Vn⁹ dñs dē
nr̄ z ipsa trinitas: cui soli ser
uitutem pietat⁹ iure debet⁹.
Noīe āt seruitutis cultū deo
debitū intelligim⁹. Latriā q̄p
pe nr̄ ubicūq; scīa z scptā
positū z interpretat⁹ sum⁹ tute.
Ex ea ꝑtibus q debet
hoībz sedm quā ꝑcepit apls
suos dñs suos subditos cē
debē: grece nūcupari solet
dulia. Latria vo ā sp ā fiēp
ter ea seruitus dr q ꝑtinet
ad colendū dm. Dyabol⁹ āt
sic rōnabili intelligi pt. nō
q̄ obediēs ꝑcepto recessit: sz
dīnitus xpi z spūssīs q cāt
ī eo ꝑcussit inde dyabolū.
Vñ sē. Tuē reliq; eū dyabol⁹
trd ad nām ꝓficit ꝑsolacēs:
q nō tū diu hoīes dei dyab⁹
tēptat q̄diu vult: z q̄diu
xp̄s ꝑmittit. Et si n. ꝑmit
tit eū paulusp tēptare: tñ repell
ꝓpt infirmā naturā. Post tēpta
tionē vero. scī angeli spūbz īmū
dis metuēdi: dño mīstrabant:
i pyoc magr magistr motrsce
dit demoniū q̄tus cēt. Vñ sē.
Et ecce angeli accessert z mīstra
bāt ei. Non āt dicit: desrēdētes
angeli: ut ondat q: sp ad mīn
sterīū eius eant in tris: z tūc
ꝑcipiēte dño recesserūt ab eo ut
locus dyabolo adūsus xp̄m da
retur: ne forte videns angelos
cca eū. nō appmīret ad eū. In
quibz āt rebus illi mīnistrabāt
scire nō possum⁹: utq; ad sīna
tiones mfinitatis. an ad cōtem
ones aiaz. an ad effugationem
demoniū. q omīa p angelos frīt:
Vñ eis facietibz ipse face videt⁹.
Tñ manifestū z q nō ꝓpt nīta
tē ipotencie eius ei mīstrabāt:
sz ꝓpt honorē ptātis ipsius. Nō
ei dr q addūuet eū: sz q mīnistrāt.
Ex his āt vni⁹ psone utraq;
nata ondit⁹: q z homo ē quē
dyabolus tēptat: z ide xp̄s dē est
cui ab āgelis mīstrat⁹. Hec āt
breuit⁹ ꝑstringam⁹: q signficet
xp̄i tēptationes. Jeiunīū est ab
stinētia rei male⁹ esuries ē desid
riū eius: usus eius est ꝑmis.
Qui g⁹ petīt sibi dīxit ad usū
lapidem dīxit in panē. Rīndeat
g⁹ dyabolo ꝑsuadenti. q: non ī
solo usu illius rei illi⁹ rei vim
hō: sz in obsuātia mādatoz dei.

cū vero qs inflatus fuerit qī
scūs. ductus ē q̄ sup tēplum:
⁊ qī estimauerit se assistē in
sāmone sūmitate positus ē
sup pīnā tēpli. Et hꝫ tēptacio
sequit pīnā: qz victoria tēpta
tionis gl'ationē opat ⁊ fit cā
tactāe. Sed vide qz xp̄c ieiu
nū ultro suscepit. Supra tē
plū āt dyabol' eū duxit: ut tu
ad abstinētiā laudabilē spōte
p̄cdas. Extolli āt ad fastigiū
sānitatis nō acquiescas: ⁊ fuge et
altacōem cordis: ⁊ nō patieris
ruinā. Ascensio āt mont' est
p̄cssio ad altitudinē diuicia
⁊ gl'ē hui' mūdi: q̄ de superba
cordis dīdit. Cū gs volueris
diues fieri qd' ē ascendē i mō
tē. incipis cogitare de diuici
is ⁊ honorib; acquirend': ⁊ tūc
p̄nceps mūdi gl'iam regni sui
ti ondit. Tertio loco guidet
tibi causas: ut si volueris ul
la ꝛsequi: suas ei negligens
iusticiā dei. Dicto āt a nob'
calcato q̄ dyaboli capite āge
lor' ministeria. ⁊ vtutū nos
celestiū officia nō defutura
ondit. Lucas demq; has tēp
tacōes nō eodē ordine p̄sequit;
Cū inctū ē qđ prius fem sit:
utq; regna tre prius demon
strata sint. ⁊ postea i pīnā tē
pli leuat' sit. an cuso. Xp̄s tm
ad rē: dū oia fca ee manifestū
sit. Sed qd' dt lucas magis

videt secm hystoriā esse:
sz matheus has refert tēp
tationes secm hoc qī adi
facte sunt. Dnica sexta xl'.
Mat. Secm matheum
Egressus ihs. secessit i ptes
tyri ⁊ sydonis. Et ecce mulier
chananea a finib; illis egss
sa: clamat dicēs ei. Miserē
mei dne fili dauid. Et rc.

Scribis trōi eusb
⁊ pharisei caluīu
atoz; delict'. tūs
grede ihs i ptes tyri ⁊ sydo
nis: ut treios sydonios q̄ cu
raret. Tyrus āt ⁊ sydon ci
uitates fuere gētiū. ꝛzā
tyrus metropol' fuerat chā
naneoz: ⁊ sydon timin' cha
naneoz respiciēs ad aglonē
Isidandū āt qī qm ab eternā
obfuscatione iudeos eripuit:
tūc ⁊ gentib; manuā apuit
Nec ⁊ petrus prius i visiōe
iussus ē hanc legē soluere:
⁊ post ad cornelū mittit. Si
gs āt q̄rat. cū discipulis suis
xp̄c dixerit. i viā gentiū ne
abieritis: qlt' q̄ ambulat
uiā? Primū quidē dicem'
qa nō erat obnoxius p̄cepto
qd' discipul' dedit: sed'o āt
q̄ neq; ut p̄dicatur) abiit
Cū ⁊ marcꝫ dt. qm occultū
sepm. Fuit āt ut treios sy
donios; curaret: siue ut fi
liā huī mlieris liberaret a

Sine Aug. Inf. fo. 13v

Ihs

Remig

Cirs

Rem.

demonio. qtenꝰ p eius fidē sanabat et pharisei negociū ordinaret. De quadā muliere subdit. Et ecce mulier chananea a finibꝫ illis egressa. Dicit aūt euāgelista cā chananeā: ut ondat vtutē pncie xpi. Chananei eī ejecti fuerāt ut nō pmitterent iudeos. hꝫ iudeis appuerūt prudentiores: ut gerent a finibus suis et accrēdent ad xpm. Cū aūt hmōi accessissꝫ: nīl aliud q̄z misericordiaz poposcit. Vnde sequit. Clamauit dicens ei. Miserere mei dne fili dauid. Magna fides chananee hic notatur. Deū credit ubi dnm vocat: hoiem ubi dicat filiū dauid. Nichil aūt ex merito postulat: sed solā misericordiaz dei eflagitat dicēs. miserere. Nec dicit misere filie sed miserere mei: q̄r dolor filie dolor matris est ut magis eā ad oratiōnē moueat: totū ei dolorē enarrat. Vnde sequit. Filia mea male a demonio vexatur. In q̄ vulnera medico detegit: et magnitudinē et qualitatē morbi. Magnitudinē cū dicit male vexatur: qualitatē cū dicit a demonio. Vide aūt prudēciā fre. Non inuit ad hoīes seductores nō q̄siuit tamen ligaturas: sed omēs reliquens diaboli cultus: venit ad dnm. Non petiuit iacobū nō rogat ioēm non accessit ad petrū: suscepit in se pēitencie pōcinū: et sola cucurrit ad dnm. Sed vide ineptū negociū. Petit et lamentū suū pōnat i claore: et amator hōmi deus nō rndet vbū. Vnde sequit. Qui nō rndit ei vbū. Non aūt de superbia pharisaica nec de scribaz supercilio: sed ne ipe sentēcie fuc otrarius videret p quā iusserat i vitā q̄ tū ne abieritis. Molebat eū occasionē calūniandi dare: pfectaq̄ salutē passionis restrois tpi reluabat. Diffendo ee et non rndendo: paciaz mulieris et pse ueritatē nob ondit. Ideo ee nō rndit. ut discipuli p ea rogarent: ondens p hoc nō ctarias ee preces sōz ad aliq̄ ipetrandū. Vnde sequit. Et ecce discipuli eius rogabant eū dicētes. Dimitte ea: q̄r clamat post nos. Discipuli adhuc illo tpe mystia dni nescientes. vel misericordia moti rogabāt p chananea muliere: vel iptunitate eius curare cupientes. Affert aūt aliqz repugnancie q̄stionē q̄ marcus i domo dr fuisse dnm. cū ad illū venit mulier p filia sua rogās: matheus ut posset itelligi. de domo tacuit se et eande re tū emēdasse: sed q̄m dr discipulos dno ita suggessisse dicte illā q̄ clamat p nos. nil vdr aliud significatur q̄z p diabulante dnm mulierem istā deprecatoria vocē misisse. Intelligendū z gr dixisse quadā mar cū q̄ intrauerit ubi erat ihūs

cū eū ꝑdixiſſ fuiſſe ī domo. Et
ꝙ matheus ait nō rīdit ei vbū:
dedit agnoſce ꝙ tacuerit ābo. ⁊ in
eo ſilentio egreſſū fuiſſe dīm ab
mo illa. atq; ita cetera ꝛgerit q̄
nā in illo diſcordat. Eſtimo aūt ⁊
diſcipulos ad calamitatē mulier
ē trſtatos: ſ tū nō ſuīt ausi dicē
da ei hāc grām. ſ dimitte eā: ſic
nos cū volum⁹ aliqn ꝓſuadē:
multocīes ꝛtraria dicim⁹. Ipe aūt
rīdens ait. Nō ſū miſſ⁹ niſi ad
oues q̄ ꝑierūt domꝰ iſrl. Non
aūt hoc dicit. q̄n ad gētes miſſus
ſit: ſ ꝙ ꝑmū ad iſrl miſſ⁹ ē: ut
illī nō recipientibz euāgeliū. iuſtū
fieret ad gētes trāſmigratio. Exp
alit⁹ ē miſſus ē ad ſaluādē iudē
os: ut ē corrīpali ꝑtāā eos doceā.
Significāt aūt dixit ad oues ꝑditas
domꝰ iſrl: vt ē ex hoc loco ero
nā oīe de alia ꝑabola ītelligā⁹.
Et ꝙ mulier vidit nīl poſſe aplos
ſuccūrere fīē. Ait. n. neq; ī ſpām
venire audebat. Vñ dīm. clā
mat ꝓſt nos. Cū aūt vidēbat ut
agnoſcatur recedēt: tūc ꝓpius ve
nit. Vñ ſq. At illa venit: ⁊ ado
rauit eū. Nota ꝙ ſbā chanani
tidis ꝓſequunt ꝑmū filiū dauid
dīm dīz vocat: ⁊ ad extremū
deū adorant. Ideoq; nō dixit.
roga vl deꝑcare dīm: ſ dīe ad
iuua me. Cīnto aūt magis mulier
multiplicabat ſupplicatiōē: tā
to ⁊ ipe multiplicabat negatiōē
Et non ad hoc iudeos oues vo
cat. ſ filios: illā aūt canem.

Vñ ſq. Cui ait. Nō ē bonū
ſumere panē filioꝝ ⁊ dare catel
lis ſuis iudei. gētiū ⁊ nutri
ti ſub cultu vnīꝰ deꝰ ꝙ legem
Mōis ē euāgeliū miracula
⁊ alia q̄ ad ſaluādē magis ꝑtinēt.
Non ē q̄ velim⁹ ut a filys
auferāt⁹ ⁊ dent⁹ gentibz q̄ſt
canes: donec iudei repudiet.
Canes aūt gētiles ꝓpt ꝑdolatriā
dicūt⁹: q̄ eſu ſanguis dedit ⁊
cadauerib⁹ mortuoꝝ vtunt⁹ in
rabiē. Videāt mulieris pru
tiā. q̄liter neq; ꝓdicē ausa ē. nec
trſtata ē in aliqꝝ laudibz: nec
trſtata in ꝓpio vicio. Vñ ſq.
Et illa dixit. Etiā dne. Nā ⁊ ca
telli edūt de micis q̄ cadūt de
menſa dnoꝝ ſuoꝝ. Ille dix. nō
ē bonū: hec aūt utiq; dne. Ipe in
deos filios vocat: hec aūt dnos
Ipſe canē nouā ut: hec aūt ⁊ op
canis adiecit. Ac ſi dicat. Et
canis ſū: nō ſū aliena. Canē
me dic⁹: ergo nutri me ut ca
nē. Nō poſſū relinquē menſā
dīi mei. Mira aūt huius mulieris
fides pacā ⁊ hūilitas ꝓdicat.
fides qua credidit ſanari poſ
ſe filiam ſuā. pacīam qua
tocīes ꝛcepta ⁊ preabz ꝓſeuāt:
hūilitas q̄ ſe nō canibz ſi ca
tulis ꝓparat. Scio me inq;
filioꝝ panē nō mereri. nec ite
gros cape poſſe cibos. nec ſede
poſſe cū pīe: ſ ītenta ſū reli
quiis ꝓiuloꝝ catuloꝝ. ut p
hūilitatē micaꝝ ad ꝓmis

ītegrā venīā magnitudinem.
Pter hoc aūt xp̄s tardabat: siue
bat ei eā hoc dicturā: nec occul
tāre voluit tantā mulieris vir
tutē. Vñ sequ. Tuē mis illis aut illi.
O mulier magna ē fides tua:
fiat ti sic vis. Ac si dicat. Fides
tua maiora hīs audire p̄t: ve
rūm fiat ti sic vis. Vide aūt
aliter nō p̄cat. hec mulier īmul
ti filie medicinā p̄t hoc emē
uerāt xp̄s dicit. sana sit filia tua.
si magnā z fides tua fiat ti
sic vis: ut discas qm simpli
loquat. z nō adulacōis fi mū
te fidei erat vba ipsius. Hec
aūt xp̄i vox simul z illi vocī q̄
dicit. Fiat finamentū: z sim
ē. Vñ sequ. Et sanata ē filia eius
ex illa hora. Intende aūt aliter
aplis non ip̄etrantibz: ip̄etrat
ipsa. Tā magnū quid z ista
cā oīb. Etei p mis nōis
a nob vult magr rogari: q̄
ab aliis p nob. Dūs ei verbū
dat nobis exēplū catheczādi
z baptizandi pueros: qm hī
nō aut. salua filiā meā aut
adiuua eā: fi miserē mei et
adiuua me. Hoc etei dicit
Auctudo ī ecīa. ut fideles p
suis puul fidē deo p̄mittat
qm ipsi nō sūt tāte etatis z
oīb ut p se fidē deo p̄mittere
valeāt: quatenus sic fides ysrl
mulieris sanata ē filia eius:
ita z fides vroz catholicoz
pcā puulis relaxentur.

Allegorice aūt hec mulier sīāz ecīe
significat de gentibz agregatam.
Per hoc ei qd dūs relictis scribis et
phīseis venit ī ptes tyri z sydonis:
p̄figurabat qd relicturos erat iu
deos z transitum ad gentes.
Est aūt hec mulier egressa a finib
suis: qm ecīa sancta recessit
a pristinis erroribz z vicijs filia Ihesu
aūt ecīe puto aīas ē credentiū:
q̄ male a dēonio vexabant ig
norātes aratorē z adorantes
lapidē. Filios aūt dūs appellat Rom.
pīdarchas z pphas illius tpis. Per
mensā designat sacra scriptura
Per micas vo mīma p̄cepta vī
tutia mystica: q̄bz sīa ecīa nu
tritur. Per crustas vo carnalia p̄
cepta: q̄ iudei obseruat. Vnde
aūt sub mensa comedi dicit
qd ecīa humilit se submittit ad Rab.
implenda diuina p̄cepta. Ideo aūt
crustas fi micas de pane puerī
edūt catelli: qd nisi ad fidē qui
erat desperti in gentibz. nō ire
scripturis fi spīalem
sensū quo ī bonis actibz p̄fice
valeant mānere. Mira aūt xp̄i Ihesu.
diuisio. Sit q̄nda filius nos canes
Per diuersitate fidei: ordo nōm
mutat. De illo postea dicit. Cani
dederūt me canes multi. Nos
audim eū mulcē: fides tua te Rab.
salua fecit. Que merito magr
dr: qd ei gētes nec lege fuerūt
ibute. nec verbis pphetaq̄ instru
te: ad predicationem mor aplor
p auditu aurīs obedierunt.

ideoq; salutē ipetrare meruerit. Vel si ad pīmas rogātis ecclie lachrimas dns salutē nō differt dare: nō ē despandū vl a petendo cessandū: ḥ magis precibꝫ insistendū. Ide ⁊ pueꝝ reuniorē ⁊ filiā chananee mulieris nō nisi ad domos eoꝝ sanat: sigfficat gētes ad quas no venit salnas facē p vbū suū. Nec rogātibꝫ patribꝫ. filiꝫ sanant: sed intelligenda ē psona ecclie q mr ē ⁊ filia. Nā simul omēs q̄bus ista ecclia mr dr: singuli aūt ide ipsi filii appellant. Vel hꝫ mulier pfectoꝝ forma pfert q fines suos egredit ⁊ ex gētibꝫ sā in xpm altius nomē excedēs. Venit p filia. videlz gētiū plebe diuatu imundoꝝ spūuꝫ occupata erat. Et q dnm ignorāt ex lege: dauid filiū nuncupāt. Itē si qs ascriam hꝫ alicui vicii sordē pollutā: filiā hꝫ male a dēmone vexatā. Itē si qs bona q gessit priꝰ peste fedauit: filia hꝫ imundi spūs furiis agitata. Ideoq; nec ut ad pedes lachrimasq; confugiat: sed q intercessiones ⁊ auxilia q̄rat ⁊ tūc sanabit filia eius. si cō fessus fuerit eiusde tortiones Regnante dño nro Ihu xpo q vit ⁊ regnat dꝰ in scla scōrū Amē

Sancti Augustini sermo finit folio 52.

Dñica ꝯa dñ Ecclesiam suam.

Mut. Erat ihs ejiciēs dēoniū: ⁊ illd erat mutū. Et cū ejecisset dēoniū locutus ē mutꝰ: et admirate sūt tbe Et Rē. Ludis Euisdē.

Homiliarum dns qn spē bonꝰ daret ꝯtritis: cui quide beneficiū subsepti miraculo demōrat. Pñi dr. Erat ihs ejiciēs dēoniū: ⁊ illd erat mutū. Dr aūt mutꝰ ut i plurib⁹ q̄ non lr. dr ec ⁊ q̄ non audit: sī magis ppue q nec audit nec loqt. Nā aūt a nitate nō audiunt: ex nitate nō loquūt. Ea ei loqm q p audītū loqui docem. Ea q̄s tm et aliq̄ passione surde nitē audītu amisert: hūi nl phibet loqui. Qui aūt dno oblatus fuit: ⁊ mutꝰ erat lingua: ⁊ surdo auditu ldr eo venit xpc. ut ⁊ ejiciat dēoniū: audiam⁹ vbū vitat. Pnū ei sanauit: ut mundale pgustacoem faciat humane salutis. Pñi se. Et cū ejecisset dēoniū locutꝰ ē mutꝰ. Demoniacus aūt iste apd matthm nō solū mutꝰ: sī ⁊ cec⁹ fuisse narrat. Tria q̄ signa simul i vno hoīe ꝑpetrata sūt. Cecꝰ videt ⁊ mutꝰ loquit⁹ possessꝰ a demone liberatꝰ. Qd cotidie ꝑficit in cōfessione credentiū: ut expulso pīmū demone fidei lumē aspiciat: deīn ad laudes dei tacetia prius ora laxent. Vor aūt miraculo pacto

Theophy.

Beda

Aug.

extollebat eū multitudo pōnys
i gla q̄ deū decet. Miranda z aī
negcia demonis. Vtq; ingressu
oppiauit q̄ quē ille erat credit
sz z auditū z vsū. fz xp̄ utq;
aptuit. Mutū q̄ vl surdū dicut
demoniū. q̄ hyas ingerut passiōes.
Nā demones auferētes aptitu
dinē hūanā affectus: obtūdūt
aūē mētē auditū. &c. Et āmira
te sūt turbe. Turbis ei q̄mm
eruditē videbant dūm sp frā mi
rātibz: scribe z phisei vl negare
vl sinistra interpretatione prite
labi: abāt: quasi hm nō diuini
tat fz īmūdi spūs opa fuissent.
Vñ sq. Quidā aūt ex eis dixerūt.
In beelzebub pncipe dēoniorū
ejicit demonia. Beelzebub de
erat actuvn. Nā bel tpe z ba
al: zebub aūt musca vocatur
Di aūt beelzebub q̄i vir muscaꝝ.
ex eius spurissimo mtu pncipē
demoniorū ignōiabāt. Alii
vo parūz stimulati luoris
faculeis: petebāt ab eo celestē
vidē portentū. Vñ sq. Et alii
tēptantes signū q̄rebāt ab eo.
Qui dicūt. Quis ab hoīe dēo
mū electus: nō tm hm z diui
ne opationis argumētū: nō
dū ei vidimus aliq̄ portēb; sile
miraculū. Moyses tm dixit
pplm p medīū maris: ioſue
vo fluctuū: eius sole retarda
uit i gabaon. Tu vo nil horū
ondisti. Quere ei ꝑdigia de
celo: īmmut q̄ hīi cogitatoib;
tūc tpis afficiebant erga xp̄m
Cui q̄ phisicoꝝ suspicio irrōna
bilis erat: metu multitudinis
nō audebāt eā diuulgare: sed
i aīo suo cā tenebant. Qui dixit
Ip̄e aūt vt vidit cogitacōes eoꝝ
dixit eis. Omne regnū in se diui
sū desolab: z dom sup domū
cadit. Nō ad dicta ḥ ad cogita
ta rndit: vt vel sic appellerent
rnde potencie eius. q̄ ec cordis
videbat occulta. Non aūt rndē
bat ex scepturis. q̄ nō attendebāt
falso eas exponētes. fz ex ips rei
pondet q̄ cōiter accidunt. Dom
enī z ciuitas si fuerit diuisa. veloci
ter dissipat: z ec regnū q̄ nil ē vali
dius. Firmat ei regna z domos:
sbditoꝝ concordia. Si ergo mq̄ ego
p demonē dēonia ejicio: dissēsio
ins eos ē: z perit vtus eoꝝ. Vñ sb
dit. Si aūt z sathanas i seipm di
uisus ē. quō stabit regnū ipsius. Tria
dicat me i beelzebub ejicē dēonia
Nō ei sathanas si ipse repugnat
ner suis satellitibz nocet fz pot
statuit regnū suū. Restat ergo
q̄ dina vtute vterū sathanam.
In hm ec ondit regnū suū idiuisū
ee atq; ꝑpetuū: z ideo q̄ nō in xp̄o
spem gerūt fz in pncipe dēoniorū
ejicē dēones optant eos regni
negat ee ꝑpetuū. Qd spectat ec
ad pplm iudeoꝝ. Quō n. potest
regnū iudeoꝝ ee ꝑpetuū: q̄n a
lege ꝑpetuo ihs negatur q̄ ex lege
debet: Ita ex pte se fides indaice
plebis repugnat: repugnādo di

uidit: diuidendo dissoluit. Et ro
regnū eē manebit etnū: qa
diuidua fides corp̄ē vnū. Reg
nū eē p̄ris ⁊ filij ⁊ sp̄ūsc̄i nō est
diuisū. qđ ē etna stabilitate
mās⁹. Desistant q̄ arrianā
minorē p̄ē filiū. filio vo sp̄m sc̄z
dicē: q̄ quor vnū ⁊ regnū. hor
ē ⁊ vna maiestas. Hec ē p̄ma
solutio. Sed a vo ē de discipulis:
quā ponit subdens. Si aūt ego ī
beelzebub eicio dēonia: filij vr̄i
in quo eiciunt. Non dē discipuli
mei. ⁊ filij vr̄i: volens eor p̄mul
cē furorē. Iudei nāq; a iudeis
sēm carnē exorti sūt xp̄i disci
puli. q̄ p̄tātem ī sp̄ū īmūdos
adepti erāt a xp̄o: ⁊ oppressos ī nōe
xp̄i liberabāt. Cū q̄ filij vr̄i sa
thanā in nōe meo eiciūt:
quō nō hz multā dēmētiā de
me a beelzebub vtute hre.
Denab imi q̄ ex fide natorū
vror. Vr̄i subor. Deo xp̄i iudices
vr̄i erūt. Qm̄ ei ex vob emanātes
in obediūt: liquet q̄ dēnabūt
gentes. Vel ali. Filios
iudeor exorcistas gētis illi⁹ sig̃ficat:
q̄ ad īuocatōem dei eiciebant
demones. Vñ dicit. Si expulsio
demoniū in filijs vr̄is de nō deo
nūbz reputat: ⁊ q̄re ī me id̄ opi
nō candē hāt causā: Ergo
xp̄i vr̄i iudices erūt: nō p̄tate
⁊ operatione: dū illi expulsionē
demoniū deo assignant vos be
elzebub p̄incip̄ demoniorū. Postq̄
q̊ qđ dicat? culūne notā hz:

manifestū. q̄ in sp̄ū dei eiciāo
dēonia vñ subdit. Porro si in
digito dei eiciō dēonia: profecto
peruenit ī vos regnū dei. Qđ
lucas digitū dei dē ubi matheus
dixit sp̄m. ab eade sūia non
recedit: q̄n potius ⁊ aliq̄d de
cet nouerim⁹ q̄admodū ī
telligā⁹ ubiq; scr̄p̄t⁹ legi⁹
digitū dei. Dr aūt sp̄ūs sc̄i digit⁹
dei. ppt̄ p̄ticipatōez donor q̄ue
ab eo dant⁹ vnicuiq; xp̄iāno siue
hoīm siue āgelor. In nullis
eī mēbris nris magis appet
ptiao q̄s in digitis. vl sp̄ūs sc̄i
dr digitus dei: filius aūt manus
⁊ brachiū p̄ris dict⁹ ē: opatur
eī p̄ē actu p eū. Sic q̄ digit⁹
nō ⁊ alien⁹ a manu ⁊ ei na
turaliter insitus: sic sp̄ūs
substancialiter meus ē filio
⁊ p eū oīa opat⁹. Per tū tibi
mēbror xp̄ictione nror: por
rigo q̄dam videat facienda v
tutis. Indiuidue ei vr̄i nō p̄t
ee diuisio. Et ideo ad formā
vnitatis. nō ad distinctionē
p̄tātis referēdi digiti nūcu
patio ⁊. Ad p̄ris aūt nō renuit
dns gr̄a siue hūanitat⁹ dicē se
minorē sp̄ū sc̄o. dicēs se in eo
dēones eiciē ī q̄ nō sufficiēte
hūana natā de dēonū expul
sione ni vtute sp̄ūs sc̄i. Et ideo
subiecit dr: peruenit ī vos reg⁹
dei: id ē si ego homo grīs in
sp̄ū dei eiciāo dēones. ditā
tā ē hūana natā ī me ⁊ ad

uenit regnū dei. Dicit aūt sup
vos: ut vos attrahet. Qui dicit.
Si vob aduenit pspa: cur
mā bona fastidit's? Simul
et' oñdit qualē q̄ndā ee spū
scī ptāt' in quo regnū dei:
nos q̄ in quib; hītat spūs esse
regalem domū. Vl' vt. Quēt
in vos regnū dei: ut itelligat
puenit ōtra vos nō pro vob
horrenda q̄ est pfidis: rpī sedes
aduentu. Qa vero nequā eāt
p multas ꝑsidatores detrahet'
retractur simone: ut nec nūc
exēplo manifestissimo: qđ de
mōstrat volentib; ītuer q̄ pn
cipē huj' scli vtute sibi īsitā
vicit dicēs. Cū fort armat'
custodit atriū suū: in pace st
ea q̄ possidet. Forte verat dnā
nō q̄ naliter hmodi sit: sed
timues antiq̄ eius tyrānide
qua pusillanitas nra causa
uit. Erat et aūt salvatoris
aduentū. volentia multa ma
nens alienos greges sa dei:
et q̄ ad ppriū ducens cubile,
ouile. Arma aūt eius st' oēs
spēs pcēd: in q̄b; confidit et
hoies. Atriū vo illius mūdū
vocat q̄ in maligno posit' e
in quo usq; ad salvatoris ad
ventū potiebat impio: q̄ in cordib;
infideliū sine vlla ōtradictiōe
q̄escebat: q̄ fortiori potētia
xp̄s victor oēs hoies liberādo
ppm exuit. Vn sbdit. Si aūt
fortior illo supueniēs et vicit
eū: vniūsa arma ei' auferet in
q̄b; confidebat: et spolia eius distri
buet. Postq̄ ei dei filium vbi to
tius fortitudīs dator et dñs vtu
tū scīm q̄ hō. Inquasit ullā: et arma
eius abstulit. Sūt aūt arma ei'
astucie doliq̄ nequicie spūalis spo
lia vo eius rpī hoies st' ab eo de
cepti. Nā q̄ diuīū iuretu fuerūt
ab eo inde in dīnā gr̄ām et
erorē: euocati st' p scōs aplos
ad noticiā vitat: et oblati sūt
deo pr̄ p fidē adhibitā filio. Di
stribuit ei spolia: erubescēs fide
les custodie āgelor ad hom sa
lutē. Victor ei' xp̄s spolia distri
buit qđ ē insigne triūphātis: q̄
captiuā ducens captitatē dedit
dona hoib: et ascēdā qđē aplos
alios euāgelistas: hos pphas
illos doctores ordinals et docto
res. Deinq̄ ponit q̄rta solutio
cū sbdit. Qui nō mecū est
me ē. Qui dicēt. Ego volo hoies
afferre deo: sathanas aūt ītruī.
Qualit' q̄ q̄ in nō cooperat fi
dissipat q̄ mea sūt. tā ni ascen
tanens fiet ut vna mecū ec
cēt dēones. Qe. Et q̄ nō colli
git mecū dissipat. Qui dicēt.
Ego veni ut filios dei ab eo
dispsos congregē: et xp̄s sathās
cū mecū nō sit q̄ collegi et sal
uauu tēptat dispgē. Qualit'
q̄ qui et ebdē dispensatoribus
refragat vtutē in missis.
Et si qu nō cooperat adiuuari
et miltomagis qui obstat.

Videt tñ in ⁊ iudeos ad pñs
sub enigmate tangẽ: ordinãs
cos cũ diabolo. Erã ⁊ xpi age
bant otra eũ ⁊ disperdebãt ẽs
precedebat. Post ꝑmissa ihẽ
emdit dñs vñ ex discipl ꝑdẽ inde
ex. ut ad hñi opiones labereñ
de xpo dicẽs. Cũ imũdus spũs
exierit ab hoie: ãbulat p loca
inaquosa: ꝙrens requiẽ. Qz enĩ
hoc ex ad iudeos spectet: mathẽs
expressit dicens. Sicut ⁊ gña
tionĩ huic pessime. Qñdiu eĩ
erãt in egipto viuẽtes ritu egpti
oz. ihabitabat i eis spẽ ma
lignũ: q̃ expulsũ ẽ ab eis qñ mac
tauerũt agnũ in figũ xpi ⁊ li
niti sũt eius sanguine. ⁊ sic eũ
tauerũt destructorẽ. Itaq; in
uno hoie totius ꝑpli iudaici cõ
pacio ẽ. A quo p legẽ spẽ imũdus
exierat: ꝙ ex ĩ ꝙrentibus q̃z cordi
prius arida erãt si postmodũ
p baptisma voce spẽ hñ mestebãt;
atq; fide xpi requiẽ diabol⁹ inuẽ
re nõ potuit. Imũdus eĩ spũbus
xpi incredũ z: ideo regressus; ad
plebẽ iudeoz. Vñ sq. Et nõ mem
ens dr. Habitabo i domũ meã: vñ
emu. l. ad eos q̃ sũt ex isrl: q̃s
vidit nũl dimũ in se manẽtes sed
destos ⁊ vacãtes hñatione eius
Vñ sq. Et cũ venit: inuenit scopis
mundatã. ornatã. Sensi eĩ ⁊ ꝑfunctoria
spẽ cõpta: aio manet mitioze
pollutioz. Deus eĩ sanã fontis
irriguũ. ab hñebat à restinge
bat ardorẽ: meritoq; ad eam
spẽ redibat imũdus adducens
secũ septẽ spẽ negotes hñi se.
Et tuc vadit ⁊ assumit secũ
septẽ alios spẽ negotes se: ⁊
ingressi habitant ibi: qñ sz mi
hebdõda legis ⁊ octauũ mysteriũ
plenissima meta emisit. Itaq;
ut nobis multiplicat septifor
mis spẽ gña: ita ill' imũdoz
spirituũ ois cumulat nequitia.
Omnipotens eĩ hoc nõ aliq̃
tenus ꝓhendit. Incolũ aũ
aias iudeoz demones peiores
potibus? nã tuc tpis i ꝓphis
senuebãt nec vo ipsi dño ꝑ
phetaz murmurant: atq; ideo
a vespasiano ⁊ tito peiora
passi fuerũt q̃z in egipto ⁊ ba
bilone. Vñ sq. Et sũt nouis
sima hoĩs illius peiora pri
oribus. Tuc er adeant eis di
na ꝓuisio ⁊ gña spẽ sũ: nec
vero er hac cura pruriant?
Vt qd' ꝓtritis manibus penu
na nẽ. ⁊ enĩma inteziora: et
demoniũ gratio seueriora.
Sũt er nouissima peiora po
ribus sed in illd' aplicũ: melius
erat eis vitaz viã nõ agnõsce
q̃z post agnitã retrorsũ. Vt
er hoc accipi de hetico q̃libet
vl' scismatico vl er malo ca
tholico: de quo tpe baptisma
tis spẽ exierat imũdus: lo
caz inaquosa pagrat. l. corda
fidelium. q̃ a mollicie fluxe cogi

tacōis expurgata sūt. callidꝰ
īsidiator explorat: si qđ ibi ne
qđe sue ecclesius figere possit.
Dicit aūt. requiat ī domū meā
vñ grau: in q̄ timendū z ne
culpā quā in nob ertinctā
credebam⁹. p̄ tauriā nos va
cantes oppriat. Inuenit aūt
eā scopis mūdatā. hꝫ ē gr̄ā
baptismat⁹ a petꝛ labe ca
stigatā: sī nīlla boni operis
ornatus cumulatū. Septē
aūt malos spūs quos assumit;
vniūsa vicia designat. Ne
q̄ores aūt dñi z q̄ nō solum
hēbit illa septē vicia q̄ septē
spūalibꝫ sūt dona vtutibꝫ;
sī er̄ p̄ hꝑocrisī ipsas se vtu
tes se hr̄e simulabit. Nō solū
aūt illꝫ z nobis fore dicit ac
cipiam⁹ q̄ sequūt. Et erūt
nouissima hoīs illi⁹ peiora
prioribꝫ z q̄ si illustrati z a
pristinis mal⁹ remoti denuo
redim⁹ ad eandē nequiciā:
grauior deceps erit pena
sequēcū petꝛ. Posūt er̄ spūs
intellectū dñm hec ad distinc
tionē suoꝝ z sathane opes
aduenisse: q̄ sz nr̄ sz spūs
pollutā mūdare. sathanas
vero mūdatā grauioribꝫ ma
culare festīnet. Scribis q̄
z phisees dñm tēptantibꝫ
simul z blasphemātibꝫ: in
carnacōem eius magna
fiducia quā dā mulier ositet
Dñs sequit. factū z aūt cū
ꝺ dicēt extollēs vocē q̄da mlr̄
de turba dr̄ illi. Beatus vent̄ q̄
te portauit: z ubera q̄ suxisti.
Ubi z pīnuū culūnā: z fulcꝫ q̄
fundit hēticoꝝ pfidiā. Nā sicut
tūc iudei sū spū opa blasphemā
do vꝝ dei filiū negabāt: sic hē
tici postea negādo mariā semp
virginē spūssū vtute corporante. nas
citurū vnigenitū deo carnis
sue materiā mīstrasse vet cō
substancialēq̄ pr̄ī hoīs filiū
fatēri nō debē dicēt. Ez si caro
vbi dei sēm carnē nascentis
a carne veteris mrīs pnūciat⁹
ertinca: sine cā venit q̄ eū por
tauit z ubera q̄ lactauerūt bea
tificauit. Qua vo specia eius
lacte creditꝰ nutrit⁹ er cui⁹ seē
negat⁹ recepti eū eius ex vnius
z eiusdē fontis origine sīꝫ phi
sicos uteriꝫ vigoꝝ trahere p
hibet. Non aūt tm̄ ea q̄ verbū
dei corporaliter gestare meruerūt
sz z omnes q̄i idē vbū spūalit
auditu fidei recipē z boni op⁹
custodia vl in suo vl ī primoꝝ
corde parē. z q̄i alē studuerūt as
serere ēē btōs. Sequit. Ait ille
dixit. Quinimo bti q̄ audiūt v
bū dei z custodiūt illud. Nō sicut
hꝰ mīsū repudiat⁹ mīz: sī ostēn
dentis. q̄ ei nīl partis p̄fuisset:
nī valde bona z fidelis fuisset.
Cetez si marie nō ꝓdesset sine
vtutibꝫ aīe xp̄m ab ea ortum
trahisse: multomagis nob̄ sue
p̄rem sue frem sue filiū vtuosū

habeam⁹ nos aĩ absistamus
ab illius vtute nõ posse
valebit. Cadẽ dei genitrix ide
qđẽ beata qr vbi ĩcarnãdi mist
ĩ sũ tpãl Ez inde multo beatior
qa cuisdẽ sp amãdi custos ma
nebat etna. Hac er sentẽcia sa
pientes iudeoꝝ pcutit q vbũ dei
nõ audire ⁊ custodire ꝑ negare
⁊ blasphemare qctent. q est
bndict⁹ in stla Amen. Sancti Aug⁹ in

Dñica Lectare. Dñm
Nul t Abijt Johãnem
ihs trãs mare galilee qđ ẽ tybe
riadis: ⁊ seqbat eũ multitudo
magna. qr videbãt signa q̃
fiebãt sr̃ hijs q infirmabãt⁹ Et ⁊c.
Sicut Lectio Cuisdã.
Iacula cũ ĩ aq̃ duct
alijs ĩciderit. cũ multo ĩpetu
resilit⁹: cũ aĩ nõ habuerit
aliq obuiãs dissolut⁹ cito ĩ
missio ⁊ qesat: ita ⁊ si cũ audi
abs hoĩbz ĩpetuose ĩcesserimꝰ
seuum mag⁹: si aĩ cesserimus
facile mollimꝰ cor ꝓ iam ꝓ
terea xp̃c furore er ꝓmissis ser
monibz natũ secredendo mitiga
uit ĩ galilea vadens. Non tñ
loca vñ in ihrlm ascenderat
nõ n. ĩ chana galilee ꝑ ult⁹
mare iuit Vñ aut Post hec
abijt trãs mare galilee qđ est
tyberiadis. Hoc mare p diu
sitate locoꝝ diuisis noĩbz vocat
ẽ: ꝑ q̃ntũ ad pñtẽ locũ mare
galilee ꝑpt̃ pñcia. tybiadis aĩ
a ciuitate dr̃. Mare vo dicit⁹
nõ qr sit amara aq̃: ꝑ iuxta
hebraicũ modũ. oĩa congrega
tiones aq̃ mara vocant⁹.
Qđ mare dñs ee frequent̃ tñ
sit: ut ꝓpĩus ibi manẽtibz vbũ
pdicationis ĩpendat. Trãsit
ei de loco ad locũ ꝓbãdo ꝓpĩi
voluntatẽ: ⁊ audiores hoies
omnib⁹ ciuitatis ⁊ solliciteo
res reddens. Vñ sq̃. Et seqbat⁹
eũ multitudo magna: quia
videbãt signa q̃ faciebat sup
hys q̃ infirmabant⁹: scz qr cecos
illuminabat ⁊ alia hmõi. Et sciẽs
ẽ qr ĩfirmi ĩ corpe sanabat: eos
pt̃ reformabat ĩ aĩa. Tuta
aĩ doctrina potientes. a signis
magis mouebant⁹: eo qr ꝓfec
tionis mẽtis erãt. Signa ei
ut ait apl̃s nõ sũt data fide
libz ꝑ in fidelibz. Sapiẽtiores
aĩ erãt illi de quibz ĩ mathio
dr̃. qr stupebant ĩ doctrina ei⁹
Ez quare nõ dr̃ q̃ sig̃ viderunt
eũ frementẽ? Qm̃ hic eua⁹
maiorẽ ptẽ libri ĩ simonibz
dñi ostendere studuit Sequit⁹.
Subijt ĩ montẽ ihs: ⁊ ibi se
debat cũ discipul⁹ suis. In
montẽ quidẽ ascendit: ꝓpt̃
signũ qđ fieri debebat. Ez qr
discipl⁹ eius ascendere ferut: ac
cumulacio multitudis erat nõ
seꝑatis eũ Ascendit er in mõ
te: erudiẽs nos a tumultibz
⁊ ab ea q̃ in mundo ẽ tbacioe

Theo.

Beda.

Cris.

quesce. Apta ei ad phiam so
lutudo ē. Sc. Erat aūt primū
pascha: dies festi iudeoꝝ. Vide
quali ī āno ītegro nī plus e
uāgelista nos docuit de signis
xpi: ḡ q; paluciū sanauit et
filiū reguli. Nō ei studuit v
niūsa āmiciare: ḡ ex mīnis
magna ꝛ pauca. Quali iḡ
nō ascendit ad diē festū. Pau
lati soluebat legē: occasionē
capiens a iudeis nequicia.
Quia ei iudei eū psequebant
occasionē recessꝰ accipiēs legē
exhibuit: inuidos obstinatiꝰ q;
vitate aduciente ois cessat fi
ctum ꝛ q; legibꝰ nō subiacetur
ut legalia festa ꝓficeī. Et vide
hoc q; nō erat festū xpi: sed
iudeoꝝ. Si q; aūt vba euāge
diligenter īsidauerit: facile ag
cet q; vni āni spaciū fuit
inter decollacē iohis ꝛ passi
one dni. Cū n. matheus dicat
q; dns audita nece iohis se
cessit ī desertū loci ꝛ ibi turbas
pauit ꝛ iohes dicat q; primū
erat pascha iudeoꝝ q; ibas
pauit: apte demīt q; imi
nēte paschali festitate decolla
tus ē iohes. euoluto aūt vni
āni spacio passꝰ ē xpc ī eade
festitate. Sc. Cū sublenassꝰ ḡ
oculos ihs ꝛ vidisset q; mul
titudo magna venit ad eū:
dixit ad philippū. Vn emem
panes ut māducet hi. Dixit

eū sublenassꝰ oculos ihs. q; discer
q; oculos nō erigebat huc atq;
illuc: ḡ pudice sedebat attentus
cū discipul suis. Neq; ē simpli
sedebat cū discipulis suis: ḡ dili
genter loquēs aliq; eis ꝛ eos ad se
ipm rapiens. deīq; respiciēs vidit
turbā ad se veniēte. Cui q; gra
philippū interrogat: Sciebat
q; discipulos eius egregatio: ā
pliori indigebat doctrina. Talē
aūt erat philippꝰ: q; postea dixit
onde nob̄ p̄em ꝛ sufficiat nob̄.
Ptea q; prius eū erudiebat. Nā
si simplr fīm ēē mortalīm: nō
tm appareē. Hinc aūt prius vo
luit ītrogare: ut certius dis
cat miraculi magnitudiē. Hi
se. Hoc aūt dicebat tēptās eū.
Non q; ignorās id q; debat
ab eo dici: ḡ humane hoc dem ē.
Sic ei q; dr. q; scrutat corda
hoīm. nō ondit ignorācie seru
tudem. ḡ ētissime ignorīs:
ita cū hi dicit q; tēptauit eū
nil aliud dt q; q; ipm ꝓbacioē eū
faciebat. p tale interrogationē
inducens ī certissimā signi ogni
tionē. Vt hoc ꝛ euāgelista ne mi
mitate locutionis mīnorationē
aliq; suspiceris: subiūgit. Ipse
ei sciebat: q; ēet fructus. Interrogat
Interrogat iḡ nō ut ignorātia dis
cat: ḡ ut discipulo adhuc rudi
ꝓpria tarditate ondat: quia ipe
m se ꝓpendē nō valebat. Vel ēiā
ut aliꝰ ipm ondet: nō tm̄ eoꝝ
ignorans. ḡ si dnō sedm nar

rationē iohēs p̄spectis t̄bis q̄sit a philippo tēptans eū vñ ill' esce dari possent: p̄t mouē quo sit vez q̄d alij narrauerūt p̄ dixisse dño discipulos ut diceret turbas, q̄bꝫ ille rñdit sēm matħ: non hñt necē ire date eis vos mādu care. Intelligit g̃ post hec verba dñi isperisse multitudinē. & dixisse philippo q̄d iohes meōrat alu āt pretimiserit. vl' alt'. Alia q̄dem sūt illa. alia āt sūt hec: nō essꝫ facta tpibꝫ Philippū g̃ dñs temptans utꝫ fidē habēt: iuenit eū adhꝫ humanis passionibꝫ sbiacentē. Q̄d p̄tꝫ er hoc q̄d sequit. Rñdit ei philippꝰ. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis: ut vnusquisq; modicū q̄ accipiat In quo tarditatē suā ondit. Nā si p̄fecte de creatore itelligēt: de ei⁹ potentie largitate nō diffiderent. Q̄ āt philipp' hꝫ apl' iohem rñdet hoc marci a discipul' rñsū esse meōrat: volēs itelligi hꝫ ex ore ceteroꝝ philippū rñdisse. quāq; & plūs nūz p̄ singulari usitatus sit ponē potuerit. Et & adrea dñs silem philippo iuenit: q̄ nus altius q̄ de illo ꝛteplantē. Et eñ. Dicit ei vn⁹ ex discipul' eius adreas fr̄ symonis petri. Est puer vn⁹ hic: q̄ hz q̄nq; pa nes ordeaceos & duos pisces. Estimo q̄dē nō sine cā id eū dice: & q̄ audierat signū q̄d hely seus de panib; ordeaceis fecerat panū ei de vigīti panib; cēti hoīes. Ascendit q̄ mōte aliq̄d excelsū: & ad sūmū nō potuit puenire: q̄d p̄tꝫ p̄ hoc q̄d sbdit. Sed hꝫ quid int tantos. Estimabat ei q̄ de pauciorib; pauciora & de plūbus plura fūtus cēt q̄ miracla fiebat. & hoc nō erat vez. Similit ei ei facile erat & de plurib; & de pauciorib; pascē turbas Non ei matia sbiectū digebat: & ne viderent creature aliene cē ab eius sapiā: rpō creatis unit ad matiā mira culoꝝ. Insundant g̃ manich, ei q̄ dicūt q̄ panes & omēs hi creata sūt a malo deo: q̄ bonū dei filius ihc xpc panes multiplicauit. Nā si creatura male fuissent: neq; bonus mala multiplicasset. Q̄ āt an dreas apd iohem de quīq; panib; & duob; piscib; suggest sit: hoc ceteri plālem nūz pro singulari ponētes & discipl' psona retulerūt. Discam⁹ āt hic q̄ voluptati attedim⁹ q̄ comedebāt mirabiles viri illi & magni: & q̄titatē eoꝝ q̄ mensebant & vilitatē mense eoꝝ. Nondū āt appentibus panib; iussit eos discūbere: ut discās q̄m nō omnia ut en tia ei subsistūt. sic p̄alus ait. Qui vocat ea q̄ non sūt ut sūt ea q̄ sūt. Sequit ei. Dicat eis ihc. Facite hoīes discūbe. Ad ītām hoīes discūbe dicit:

ia tendo comedē mox antiq̄t.
Vñ seq̄t. Erat aūt fenū multū i
loco. & herba viridis. Erat eī
pascha: qđ i p̄mo mēse veris
p̄ficiebat. &c. Discubuerūt g̃
viri nūo q̄i q̄nq; milia. Soli
viri nūant ab euāgelista:
q̄ legalē ꝓsuetudinē seq̄bat.
Cui moyses a xr̄e āmis & sup
plim ꝓmūant. nulla mētione
de mulieribz fiēt: mens q̄
omne qđ virile ē & iuuenile
dignū & honorabile ē apud
deū. &c. Accepit ergo ihs pa
nes & cū grās egiss distribuit
discubentibz: similit & ex pis
cibz q̄tū volebat. Ex q̄e
palustrē debēs sanare non
erat: neq; mortuos suscitās
neq; mare q̄etans. Hic aūt
erat grās agens: ut sz ostē
dat eos q̄ cōfessionē accipiūt
grās age opte deo. Ex & alit.
In minoribus maxime erat:
ut discas q̄ nō ppt indigentiā
erat. Si ei indiget orare: mul
tomg̃ in maioribz hoc feciss
Q̄a vō illa ex auctē fāt ꝓpa:
manifestū & q̄ hī ꝓdestēdendo
nob̄ erat. Et adh̄s q̄m turba
multa erat prīs: optebat eos
suaderi q̄ sēm voluntatē dei
aduenerat. Et ideo cū multe
aliq̄d miraclm fiebat nō ora
bat: sz cora multis orabat ne
crederent q̄ eēt deo ītrarij.
Q̄niq; g̃ panes offerunt tur
be & frāgunt: sbrepit in frā
gentū mam q̄da fragmeto
ꝓcationes & nō imminuitur
vñ pfringit: & tñ pfrigent
manū fragmēta occupant.
Nō sens non viss ꝓfectū tā
ꝓspicabil opacionis assequit.
Est qđ nō erat: videt qđ non
itellig: solidū pest ut dō oīa
posse credatur. Vñ ex multipli
cat de paucis granis segetes:
inde i manib multiplicauit
q̄nq; panes. Quās ei erat in
manib xp̄i. Panes aūt illi q̄n
q; p̄i semina erāt: nō qdem
tūr mādata: sz ab eo q̄ tūm
fecit multiplicata. Vnde aūt q̄n
ta ē serui & dni differētia. frā
ppte q̄ ex mesura limites grā
tia miracla faciebat: xp̄s aūt
absolutā vtute facies cū multa
si abūdancia oīa optabat. &c.
Vt aūt ipleti sūt: dixit discipl
suis. Colligite q̄ superuenit frag
mēta ne pereant. Collegerūt g̃
& ipleuerūt xij cophinos frag
mentoz ex v panib ordeacis
q̄ superant his q̄ māducauc
rant. Non ꝓpē hec ostentatio
supflua fuit: sz ne fantasiam
estimarent qđ sēm & ꝓpe qđ ex
ex sbiecta materia miraclm fiat.
Ex q̄e no turb dedit fragmēta
portandi sed discipul. Cum hos
marie endire volebat: q̄ obti
nere debant ex mgrō. Ego aūt
no solū admiror multitudinē
panū q̄ frā & sb & etitudinē su
pfluoz: q̄ nāz pl̄ nec mun

fecat supflua ce. ſ3 tm̃ qñtu̇ vo
lebat ſc̃ri cophinos ſedm nũ
m̃ aplo4. Addiſcim9 at ex mu
raculo ꝑfecto nõ fieri puſil
lanimes ĩ coartacoĩb; paꝑtat.
Turbe at cũ vidiſſent ſignũ qđ
fecat dñs miralbant: qz nõdũ
eũ ee dñm ag̃nouerat. Ideoq;
euangeliſta ſbdit. Illi g̃ hoies
qz carnales erãt 7 carnalit̃
ſtelligebant: cũ vidiſſent qđ
fecerat ſig̃ dicebant: Qa hic
e vere ꝓpheta: q venturꝰ eſt in
mũdũ. Nondũ pleni fide dñz
vocant ꝓphãm: q̃ nondũ deũ
dict̃ nouerãt. Sz iã multa ꝑ
fecerat ex virtute miracula: qbꝰ
eũ ſequentes ab aliis ꝓphã
vocabãt ſic ſiebant ĩ ꝓplo ꝓphas
aliqñ miracla fecaſſe. Nec
fallũt ſi dicũt ꝓphãm: cũ ipe
dñs nouerit ſe ꝓphãm dicens
Nõ capit ꝓpham pire ex ihlm
Sic at̃ ꝓpha e xp̃s 7 dñs ꝓphaꝝ:
ſic angel9 7 dñs angelo4. Ex
eo ei qđ pñs ãnũciabãt ãgel9
erat: ex eo qđ futũ p̃dixit ꝓpha
erat: ex eo qđ vbũ caro ſm̃ eſt
7 angelo4 7 ꝓphaꝝ dñs erat.
Null9 ei ꝓpha ſine vbo dei. Ex
hoc at qđ dicũt q̃ venturꝰ ĩ mũ
dũ: manifeſtũ q̃ qđã ꝓphaꝝ qđã
pncipale exꝑtabant. Et ideo
qđ dz. h3 7 ve ꝓpha ĩ greco cũ ad
iectione articuli ponit̃. ad oſ
tendendũ ſz eũ eſſe diſcretũ
ab aliis ꝓphis. Oſid'andũ at
qđ dz. qz deus nõ 7 tal ſbm̃a q̃
oculꝰ videri poſſit. 7 miracula
eius quibꝰ totũ mũdũ rexit
minuiſtiq; creatũ ãmiſtrat
aſſiduitate voluerit? ſuauit
ſibi ꝙdam q̃ faceꝝ optuno tpe
ꝑter uſitatũ curſũ origine q̃
riatẽ: nõ ut maiora ſi ſolutꝰ
videndo ſtupent. qbꝰ q̃tidiana
viluerãt. Manus ei miracũ
e gubnatio totĩ mũdi: ẽ
ſaturatio v miliũ hõm de
v pambꝰ. 7 tm̃ hoc nemo mi
ratur. Illd' mirant hoies:
nõ qz mai9: ſ qz rar9. Nec
tm̃ ſufficiat hoc tuen ĩ mira
cul' xp̃i. Quia ei dñs eſt ĩ
monte vbũ dei e m alto:
Pinde nõ q̃ humiliat̃ aacet: nc
tm̃ ſecut̃ ꝑtereũdũ 3. Myſtice
ei noue maris tbidũ ſclm de
ſignat. Mor at xp̃s mare
mortalitat̃ nre adut naſce
do: calcauit moriẽdo: tm̃
ſigt reſurgendo. Oeniũt ſt
eũ credendo 7 imitando ẽbe
credẽtiũ ex utroq; ꝓplo colligt
Cũ at dñs ſubiit ĩ monte
qñ celũ aſcendit: qđ deſigt
ꝑ monte. Qz ei turb̃ ĩ mſe
noꝝbꝰ relict̃ ad altiora aĩ
diſcipul' aſcendit: ondit q̃
ſiplicabꝰ minora ꝑcepta ſt̃
omittenda ꝑfectioꝝbꝰ altio
ra. Qz imminente paſca illos
refcat: ſignificat qz q̃ſq; pane
diuini verbi 7 corpe 7 ſangs
dñi deſiderat refcta: debet
ſpũale paſca fac̃ 7 de vicijs

ad v̄tutes tr̄sire. Oculi v̄o
dn̄i sūt dona spūalia: q̄
cū dn̄s electis suis miscēdr
cedit: tūc in eos oc̄los suos
dirigit. i. respcm̄ pietatis
īpendit. Quinq̄ aūt panes
ordeacei significāt veterē
legē: siue q̄ nondū spīcialibz
sz adhuc carnalibz data ē
lex. i. q̄nq̄ sensibz corpis
deditis. Nā ⁊ ipse turbe v
milia hoīm fuerūt. Siue
q̄ p̄ moysen data ē lex ipā.
Moyses eī v libros scripsit.
Et q̄ ordeacij erāt panes
bn̄ significauit vl ipsam
legē que ita data erat ut
ī ea vitale aīe alimentū
corpalibz sacramentis ob
tegeret. Ordei eī medulla
tenacissima palea tegit.
Vel ipm̄ ppl'm nōdū expoli
atū carnali desidio qd' tq̄
palea cordi eius inherebat.
Ordeū ec' pabulū ⁊ iumē
tor̄ ⁊ cibz suor̄: ⁊ lex vetus
data ē seruis ⁊ iumētis. i.
carnalibz. Duo aūt pisces
q̄ saporem suauē pani da
bant. duas illas p̄sonas
videm' significari q̄bz ppl's
ille regebat' regalē scz ⁊ sac'
dotalem: q̄ tn̄ due p̄sone
dn̄m nr̄m p̄figurabant. Am
bas eī ille sustinuit. Vl' du
o pisces: dicta vl scripta p̄
phetar̄ ⁊ psalmor̄ significāt
Et cū q̄narius ad quinq̄

sensus corpis referat': mille ad
p̄fcōem refert'. Qui v̄o q̄nq̄
sensus corpis p̄fcē regē studēt
viri dn̄i a viribz quos fēica
mollicies nō corrūpit: sz so
brie ⁊ caste viuūt. et celestis
sapiē dulcedine mēnt' recre
ari. Puer aūt q̄ ista hēbat for
te ppl's isrl' erat: q̄ sensu pu
erili ea portabat nc̄ mādu
cabat. Illa eī q̄ portabat clau
sa onerabant: apta pascebāt
Pulchre aūt dt. hec q̄d sint it'
tantos: q̄ lex vetus par̄ p̄fici
ebat. quousq̄ ea suis manibz
suscepit. i. ope īpleuit. ⁊ eandē
spūalr̄ ēē intelligendā docuit:
q̄ lex neīem ducebat ad p̄fcm̄
Frangendo aūt panes mltipli
cati sūt: q̄ q̄nq̄ libri moysi
multos libros cū exponunt'
tq̄ frangendo. i. dissēndo fecerūt
Dn̄s ec' tq̄ frangendo ⁊ apien
do qd' dur̄ erat ⁊ clausū in le
ge discipulos īpleuit: cū eis p'
resrcōem apuit scriptas. Q̄a aūt
ignorātia ppl'i erat ī lege: ppt'
ea tēptacio dn̄i ignorāciam dis
cipuli demrabat. Sup̄ fenū
aūt discūbebant ⁊ q̄ carnaliter
sapiebāt: ⁊ ī carnalibz q̄esce
bant. Oīs eī caro fenū. Illi
aūt de panibz dn̄i īplent': q̄ qd'
auribz audiūt opibz īplent.
Que sl' aūt fragmenta ⁊ n̄ q̄
ppl's nō potat mādūcare: Q̄
ergo restat. n̄ ut secretiora in
telligentie q̄ nō pt cape mlti

tudo ill' credant' q' vonei st' ꝫ alios doce' valent sic' erant apli'. Vñ ꝫ xp̄i cophinu iple ti sūt. Cophinis ā seruilia iplent' officia. Cophini ig' sūt apli ꝫ eoꝝ imitatores: q̄ luc' ī p̄nti sint despicabiles spīt̄aliū sacramentoꝝ dicis sunt inter' referti. Dicunt' aūt apli fuisse cophini: qr p apl̄os fides scē trinitat' erat p̄dicanda in q̄tuor p̄tib' mūdi. Q̄ aūt nouos pānes no luit face' ꝫ allatos cumulauit: significat qr vetem scīp turam non reprobauit. sed apiendo patefecit. Qz est bn̄ dictus in stīa Alme. Smo Aug'. 19.

Dnica In passioe. Sedm

Mat. t. dixit Johānem.

Alis turbis iudeoꝝ ꝫ p̄ncipib' sacdotū. Quis ex vobis arguet me de p̄cō. Et ꝛc.

Lectionis Sancti

Habet hoc vbū xp̄i magnā fiduciā magnā fiduciā. cui nullus hom̄ fiducialit' hoc dicere potuerit: ni sol' dns m' q' petim non fecit. Quasi dicat Si dei filij estis: nullis peccatis debetis hīc odio. Si q' me q̄s ex vob' habetis no potest arguere de p̄cō: manifestū ꝫ qr ppter veritatē me odio habetis. Desiste aūt mānsuetudinē dei. Nō dignat' ex hoc oīno se peccatōē non ee: q' ex vtute dimittat poterat peccatōes iustificare. Vñ sequit.

Q' est ex deo: vba dei audit. Ppterea vos nō auditis: qr ex deo nō estis. Nolī attendere naturā ꝫ vitiū. Sūt vbi ex deo: ꝫ non sūt ex deo. Natā ex deo: vitia non ex deo. Vtis aūt hoc dictū ꝫ q' nō solū pter vitiosi erāt. nā hoc cōe erat oīb': sed ex p̄cognitis qr nō erāt credituri fide qua possent peccatoꝝ obligationē liberari. Intueget se q̄s vnusquisq' si vba dei aure cordis percipit: ꝫ intelliget vnde sit. Nā sūt nōnulli q' p̄cepta dei ner aure corporis percipiūt dignāt. Et sūt nōnulli qui hec quidē corporis aure percipiūt: ꝫ nullo ea mētis desidio explectunt'. Et sūt nōnulli q' libenter vba dei suscipiūt ita ut ex' ꝫ fletib' oppugnant': ꝫ post lachrymas tp̄s ad q̄ietatē redeūt. Vñ profecto vba dei nō audiūt: qr hꝰ ex'cere ꝫ opr̄ retinuit. Cū ei aliq̄d altū dns dicit: hꝰ apd' iudeos q' valde insensibiles erāt ipsa via videbat' vt ex eoꝝ irrisione colligut'. Dz ei. Videri q' irridei: ꝫ dicer. Bene bene dici' nos qr samaritan' es tu ꝫ dēoniū habes: Qz dignū ꝫ q̄re quo cū samaritanis stīa futa denegeret nr̄ aūt durabil[illegible] tatē accepit aūt sūt samaritanū dicē saluatorē q' de re surrectione ꝫ iudicio tot ꝫ tanta docuit. Qz forsan velut ignorātes illi hoc dicūt dns. q' sentiūt

Ambr. ipsi. Samaritani ei gens odi
osa israhitico pplo: dece tribubz
captiuitate ductis tiri cozt pos
Orig. sidebat. Iuenit ih̄s ep aliqui de
eo arbitrent ep secm samaritu
nos senturet ut nil post obitu
resurect hoibz ꝑ fiete ad placedu
nudeis de resurrōe t etna vita tr
taret. Deo nuu vo illu hic dice
bat ppt eius sm̄ones tm̄ sscenden
tes capacitate hūanā quibus
deu prem suu dicebat t se de ce
lo dn̄ disse t reta huiomodi. Vl
ppt suspicedem cozt q pluues
beelzebub pncipe demonioz
opinabant ipm esse deones.
Ambr. vl samaritanu illu dicebant
tm̄ritus hebraicos dissoluente
utpote sabbati. Samaritani
ei no pfecte undazabat. Et h
vo ep cozt cogitationes revelabat:
demoniu ipm hic suspicabat.
Cu vo eu samaritanu dirent:
nusq̄ euāgelista dicat. Ex que
nulam re: ep mlta ptermiserut
Greg. euāgeliste. Ecce at iuria sus
cipiens deus: no otumelioſa
zba rudet. Secst ei. Rndit ihs
t dixit. Ego demoniu non heo.
Et qua re qd nob imuit t nusi
ut eo tpe cu a pris et falsitate
humelias acceptm. cozt etna
vera tracta mala: ne mi
nisteriu uiste cor
reptionis t arma vertatur
furoris. Et attendendu q ubi
Greg. cos dece optebat t cozt superbia
sb̄traher. ass erat ubi vero epp
bratu ei optebat sufferre mi
ta mansuetudine utebat: etu
Hie. diens nos q quide ad deu vi
dicare q vero ad nos despice
tut homo pnus eius imitetur
pncia ut puniat ad potenaa.
Aug. Ex ipius maledes maledicta
no redet: ptinuit tm̄ ad eu ne
gare. Quo aute sibi fuerant
obiecta: samaritanus es t deo
nu habes. Ro dixit no sm̄ sa
maritanus: samaritanus eni
mipatur custos. Nouerat at
se nrm̄ ce custodem. Non enu
ptinuit ad eu ut redimeret:
t no ptinet ut saluem sucm.
Denigz ipse e samaritanus q ac
cessit ad sauciu t misedtz ipen
dit. Aliter ep dns magr ep pal
Orig. oibz oia fieri voluit ut omes
manciscat: t ideo no se negau
samaritanu. Estimo at solius
ihu fore vere. ego demoniu non
habeo ꝑ nr habui: sic t illud.
Venit pncips mudi hui: t i me
no hz quid. Quia ee q delectoz
reputata sut munia: demonibus
Aug. adaptant. Demde post tale co
uiciu hoc solu dixit de gla sua:
si honorifico prem meu. Ne diceret
se vob arrogans videar: heo
Hie. que honorificem. Honorificau
at prem nu assens eu t no to
lerans homicidis t medices se
Orig. dei veraces filios appellari. Vol
at apte verissime vnctus est
Greg. prem. Ex q qsqs dei zelo uritur
a prauis hoibz dehonestat. in
semetipso nobis dns pacie pre
buit ex. q au. Et vos honorastis

me. Cū dicēt. Ego facio qđ̄ ego debeo: vos nō facitis qđ̄ debetis. Nō ait illi solū hoc dicti z: ſſ et oībus īiuste agentibz q̄ iniuriā īferūt xp̄o qui ē iustitia. z īfentibz otiū melia sapiē eo q̄ xp̄c z sapia z silr de aliis dī. Si q̄ ei nob̄ otra iniurias faciendū sit; suo ei nos āmonet cū sbiūgit Ego gl'iam meā nō q̄ro: est q̄ q̄rat z iudicet. Cū dicēt. Ex honore quē ad p̄iem hō hēt loquit̄ sū xp̄m: z ppt̄ hoc dehonoratis me. Et nulla ē mi cura hui⁹ dt̄ uitelie. Illi ei honorē debebatis: ppt̄ q̄ hēt audio. Quicūq; ait dē gl'iam xp̄i in quolibet suscipientiū illū: quā quidē nō pōt ī oppantibz sēd̄m ipsitas vtutis causas. Cū ait nō repperit primū illos ī quibz nō reppert etiam filiū suū. Vñ dt̄. Est q̄ q̄rat z iudicet. Quē ait vult intelligi ni p̄iem. Quō g̃ alio loco dt̄: p̄ nō iudicat quēq; hoīe iudiciū dedit filio. Et videte q̄ iudiciū q̄nq; p dānatione accipit: h̄ ait sēd̄m discretionē positū z. Cū dicēt. Est p̄ q gl'iam meā a vīa discernat. Vos ei sēd̄m hoc scim gl'iam: ego nō sēd̄m hoc scim. Discernit ei gl'iam filij sui: a gl'ia oū hoīm. Non ei q̄ homō fit z iā expandus ē nobis. Nos hoīes ei peccō. ille sine peccō: z h̄ sēd̄m ipsā formā sui. Nā illū quis digne loqt̄ z: in p̄ncipio erat vbū: vel alit. Si ei dēm z a salvatore. oīa mea tua sūt: pala z q̄mq; ipm iudicau filij prius z. Cū ait maiorē p̄fectus ēscit: nō franci p̄dicatio nō debet: si ce augeri. Vñ dīc̄ postq̄ deū nū hoīē dictus ē: p̄dicatio nus sue būficia largius ipendit dicēs. Amē amē dico vob̄: si q̄s sīmonē meū suauerit: mortē non videbit in etnū. Videbit dēm ē p eo qđ̄ z sepe netur. Cū ergo morituros mortis loquetur: qđ̄ si vult q̄ aut q̄ sīmonē meū suauerit mortē nō videbit in etnū: ni q̄ videbat aliā mortē de qua nos liberare venerat mortē etiā. mortē dānacōis cū diabolo z āgelis eius. Ipsa ē vera mors: nā ista migracio ē. Sic g̃ itelligendū z. Si q̄s sīmonē meū suauerit mortē nō videbit in etnū: ac si dicēt. Si q̄s lucē meā custodierit: tēbras nō videbit. Qui ait dt̄ in etnū coīt ē sumendū: ut sit tal' intellectus. Si q̄ sermonē meū suauerit in etnū mortē nō videbit in etnū: q̄ contra nō videt aliq̄s mortē. quo usq; vni vbū custodit. Cū vo q̄s torpens i obstinacia sīmonis z ētia sui custodia negligēt fit ei cessat custodire: subinde mortē videt nō apud alū sed apud semp̄m. Hec g̃a salvatore instructi ppe q̄eti q̄s

ē homo q̄ viuit ⁊ nō videbit
morte: nīc̄ possit q̄ custodit
Lucas verbū xpi. Suauerit aūt dr nō
solū fide ſ̄ eciā p vitā puram. Sit
aūt ⁊ occulte insinuat ipm nl' pnt
ei face'. Si ei q̄ simone ei' suauit
nō morietur in eternū: multomagis
Marg ⁊ xp̄s pt nō mori. Sic aūt bonus
nare ⁊ ut meliores ei' p studias
existant: ita sp xp̄s de bñficio
peiores fiūt. Nā accepta p̄dicatione: vterq; iudeā blasphemant.
Dr ei. Dixert q̄ iudei. Nūq̄ q̄
Marg nullus ip deōrū hes. Vn q̄ sacris
scripturis credit. ipheniū q̄ p̄ter q̄
vnū deum ab hoibz colent':
nō p̄ter deōes sūt. Sic q̄ iudei
vtute deōrū putabāt ihm dixisse. si q̄s simone meū suauiet:
morte nō videbit in eternū. Vt aūt
passi sūt: ip dicti vtute non
p̄sperarūt. Nā ſ̄ de morte q̄da
nimica rōi qua premit delin
quentes hoc fassus ē: hi vō de
rōi morte recusantes ee q̄d dr
increpat dicente q̄ defuncto ab
hā ⁊ ysaac. Vn sbdit. Abra
hā mortuus ⁊ ysaac: et tu dic
si q̄s simone meū suauit mor
te non gustabit in eternū: Cū
aliq̄ differentia sit int' morte
gustare ⁊ vide': p eo ip morte
nō videbit morte nō gustabit
p̄tulerit: velut in cauti audito
res ostidentes dnūm simone
Luc ei dns mortuus quamus viuus
e gustabit ⁊ in eo vō ip e sepiā
e visibil' pulchitudis: sic eciā
aduersarii eius mors ⁊ gustabit
e ⁊ visibil'. Cū g̃ q̄s steterit p
ihm i intellectuali loco morte nō
gustabit si statim suat sēp illos
sūt de hj stantibz q̄ nō gustabūt
morte. cui aūt aliqs simone xp̄i
acceptit ⁊ custodierit morte nō
videbit. Iursus aūt ex iudeis gla Marg
ad ignaciosem ostigūit. Vn sc̄.
Nūq̄ tu maior es p̄e nr̄o abra
hā. q̄ mortuus e: Poterāt eciā
dicē. Nūq̄ tu maior es deo cui
simone q̄ audiert mortui sūt. ⁊
nō dicūt hoc: ip ex q̄ abrahā
minore ei estimabāt. Non enī Marg
distermūt ip nō solū abrahā ſ̄
ex quolibet nato ex muliere qui
natus a vgine maior e. Nec vel
dicebāt iudei abrahā mortuus e.
Audiuit ei vbū xp̄i abs suauit
⁊ hi sibi dicēs de ypocrisi de q̄b sbdit. ⁊ ypocrite mortui sūt. Nam et
vbū sibi dei custodierit q̄d factū
fuit ad osee vl ysaiā vl ihemiā:
q̄d si q̄s aliud custodiuit: ⁊ ipse
ypocrite custodierit. Sī Mendaciū erpo
dicit ⁊ in hoc semp ip deōrū
hes: ⁊ in hoc abrahā mortuus est
⁊ ypocrite. Nā ei etne morti thesaurant. ⁊ in eande morte cui ipse Marg
serat nō videbat ⁊ cui sola morte
carnis aspicerent: in vitatis simo
ne caligabāt. Sub dūt aūt. Quē
terpm facis. Qi dicent. Tu q̄ thoc
nulla tua dign' es. carpetam fili
de galilea ⁊ tibi sbripis glam.
Quē terpm fac'. Hoc e. cuius Bede
meriti cui' ve dignitat' vis re

dr̄: Abraha tñ mortuꝰ ẽat cor
pore: aīa āt viuebat. Maior āt
ẽ mors aīe ꝛetnū victure. ꝙ cor
poris qñq; mortuū. Ceutien
tiū at̄ tꝫ fuit placo: qm̄ nō se
fenit ihs id qđ ẽst ſ; er prie recep.
Vn̄ ſe. Rndit ihs. Si ego gli
fico meipm̄: glia mea nīl est.
Thor q̄ntū ad eoꝝ ſuſpicione
dicit ſic ꝛ ſupza teſtimoniū me
u nō ꝛ vꝛa ſi teſtiom̄ phibeo
de meipſo. Hys āt verbis nl̄
ondit eſſe glam p̄ntis ſeli dr̄
āt thor ꝙpt̄ illd̄ qđ dixerant q̄
teipm̄ facis. Refert eni glam
ſuā ad p̄rem de quo ẽ vn̄ ſbdit
Est p̄ mens q̄ glificat me. De
iſto vbo calūniant arriani ſi
dei nrē: ꝛ dicūt. Ecce maior est
p̄ꝛ ꝙ glificat filiū. Hetici: nō
legūt ꝛ ipm̄ filiū dicentē ꝙ
glificet p̄rem ſuū. Glificauit
āt p̄ filiū: cū tpe baptiſmi ꝛ
montē ꝛ tpe paſſionis coꝝ
turbis vor facta ẽ ad eū. ꝛ ꝑ
paſſione eū reſuſcitauit ꝛ col
locauit eū ad dexterā ſue ma
ieſtatis. Addit āt. quē vos di
citis ꝙ dꝫ vr̄ est. Volebat eni
inde q̄m nō ſolū p̄rem eum
neſciebāt: ſ; nec; deū. Nā ſi
ve. p̄rem ꝛgnoſcerent: filiū eq
vnq̄rent. Deū ẽ. ꝛtenuit: q̄
homicidiū in lege phibuit
adiſius. ipm̄ clamantes vn̄
ſbdit. Et nō ꝛgnouiſtis eū.
Quaſi dicē. Vos carnaliter
illū deū vr̄m vocatis: ꝑ tꝫ libꝝ
a ſeruitis: ꝛ nō ꝛgnouiſtis eū ſic
ītelligendꝫ ẽ ſpitaliē ei ſeruire
neſciūs. Quidā āt hēretici dicūt
deū āntiquatū in veti teſtō
nō ẽ ē p̄rem xp̄i: ſ; neſcio que
p̄incipē angelorꝫ malorꝫ. Ītra
ipſos ꝙ dicat p̄rem ſuū: que illi
dicebāt deū ſuū. ꝛ nō ꝛgnicrt
Si ei ipm̄ ꝛgnouiſſent ei⁹ filiū
recepiſſent. Q ſe. āt ſubdit.
Ego āt nou ei⁹ ſēdm̄ carnē
iudicantibꝫ potui ꝛ hic arrogāꝫ
videri: ſ; arrogantia non ita
cauenda: ut veritas relinqt̄
Vt qđ ſbdit. Et ſi dixero q̄ nō
ſcio eū: ero ſimul vob̄ mēdax
Q̄ dicēt. Sic vos dicetis eū
ſcire mentimini: ita ego ſi dix
ero me neſcire. Ex marmia
demiacio ẽ ꝙ ab illo ſit mul
ſius: thor qđ ſequit. Ex ſcio eū
nāliē ipſius ꝛgnitionē obti
nens. Qual eni ego ſīm; tal
ē p̄. Cui ego mendax ſimilis
ꝛ illū ꝛgnosco. Precbat aūtē in
deuꝫ ipm̄ ꝛgnoſcat: cui ſbdit.
Et ſmonē eius ſuo ſmonem
mādata nūcupans. Quidā
āt ſic ītelligūt thor qđ dr̄ ſer
monē eius ſuo. i. roem ſbne
eius. Eadē eni ẽst rō ſbne pris
ꝛ filij. Ideoq; p̄rem ꝛgnosco
ſtam et ꝙ qm̄ vī qđ ſumit:
ut ſit ſenſus qm̄ ſmonē ei⁹
ſuo. Smonē ei⁹ p̄ris tñ filius
loqbatur: ꝛ ipe erat vbū pris
qđ hoibꝫ loqbat. Et q̄ dixerit
nisi tu maior es p̄e nro

abrahā. nī de morte erpnīēs. se mu-
rozē ēp abrahā esse ostendit
ꝛ sēpter cū subdit. Abrahā pī
vī gaudauit ut videt diem
meū: vidit ꝛ gauis ē. ſ. ꝙ
bnficiū qđ a me hz ut a
maiore. Qī dicēt. Die meū
desiderabilē habuit ꝛ letiae
plenū: nō qī alicui minu
aut fortuitu. ſ. Non g timuit
si gaudauit ut videret. credēs
utiq; gaudauit spando: ut
videt intelligendo die meū.
Incertū aūt pt esse utr dixit
die tpalē dnī quo eāt venīs
carnē: an die dnī q nescat
ortū nec occasū. Sz ego nō
dubito pcēm abrahā scisse cuiusq;.
Aut ei suo suo ēp mittebat.
Pone manū sub femore meo
ꝛ iura mi p deū celi. Ergo
q fuit illa iuratio ꝛ nisi ēp
significabat de que abrahe
ventuꝝ i carne dei celi.
Tūc etiā die dnī abrahām vi
dit: cū in figura trinitat tres
angelos hospitio suscepit. Vel
diem suū dicit die cruc. que
abrahā in oblatione arietis ꝛ
vsq ad hircū pfiguraut: p qđ
ondens ap nō iuuitus ad passiōē
venit: ꝛ ostendēs eos alienos ēe
ab abrahā. si in qbz ille gaudauit
hīj dolent. Quale aūt gaudiū
fuit cordi videntis vbū manēs.
splendorē pris meritis refulgēte
apud pcēm manentē deū ꝛ ali
qī in carne venturū: ꝛ nō de
prīs gremio recessuꝝ. Carna-
les vero metes iudeoꝝ audiē
tiū vbū xpi. oculos a carne nō
sblenāt: dū in eo solā etatē car
nis pensant. Vñ se. Dixerūt q
Iudei ad eū. Quīquaginta āos
nondū habes: ꝛ abrahā vidisti.
Qī dicent. Multa sūt annoꝝ
circula ex quo abrahā mortuꝰ
ē. ꝛ quō vidit die tuū. Car-
nalit enī hoc itellexerūt. Tūc
aūt triginta trium āoꝝ xps erat.
Quare g nō dixerit quadgīta
āos nondū habes. ſ. quīquagīta.
Supuacua ē huiusmodi qstio:
simplī enī put eis occurrit
dixerūt. Rīdent tñ qdā ep p
quinquagesīmū ānū ex iuuencia
iubileū noīant. in quo ꝛ cap
tiuos manumittebat: ꝛ emp
tionis possessionibz redebant.
Quos benigne redēptor nr a
carnis sue ītuitu submouet
ꝛ ad dinitatis sue rēplacēt
trahit. Vñ se. Dixit ergo eis
iūs. Amē amē dico vob. anīq
abrahā fieret ego sū. Ante enī
ptīti tpis ē: sū vō pīnis. Et ip
ptītu ꝛ futuꝝ tpī dinitas nō
hz ſ. sp esse tpis: nō aūt aīn ab
hā ego fui: ſ. aīn abrahā ego
sū sēdm illd. Ego sū q sū. An
ge vel post abrahā habuit ēe.
q ꝛ accrēde potuit p exhibicōēm
pīcie ꝛ recrēde p cursū vitē.
Quia vō creatura ē abrahā
nō dixit. anīq abrahā eet sed
anīq fieret: necq dixit ego fuis

sū. Nā in pncipio erut vbū. Qz sustinē ista etiūtat vba mentes infidelū nō volentes ? que intelligē nō poterant | obrue qrebant. Vñ sē. Tulerē gē lapides : ut iacēt in eū . Tanta duricia quo currerent ? nisi ad siu simules siz lapides. Quia vo postq̄ actu q̄ ad eī spectabant docendo pfecerat ? hij lapides iūxūt : ⁊ deseruit eos qui cozrōem nō susciperēt. Vñ subdz. Jhs aūt abstondit se : ⁊ exiuit de tēplo ? q̄ si dīnitatis sue potenciā exercē voluisset : tacito nutu mentē sue i suos eos actionibz ligaret a i ponas subite mortis obrueret. Qz q̄ pati venerat : exercē iudiciū nolebat. Itaq̄ ei erat emendāda sapia : q̄ ercenda potencia . Ideo ē fugit ? q̄ nondū venerat hora passionis : ⁊ q̄ ipē non elegerat hoc genꝰ mortis. Ergo tūc homo a lapidibz fugit : ⁊ ve ill' a quoꝝ lapideis cozdibz fugit deus. Mistice aūt q̄ tot malas cogitacões q̄s assumit, q̄ tot lapides in ihm mittit ; ac dem̄ q̄ritū ad septimū. si ad deliberacōem transit ihm extinguit. Vo aūt abstōdendo se dñs significat ? ni q̄ eis ipsa veritas abstondē q̄ eius vba seqū retinuit. Ea q̄pe q̄ nō iacuit humilē veritas fugit mentē. Quid aūt nob̄ hoc ex̄mꝰ loq̄t ? ni ut ex̄cu resistē possum̄ nūq̄ superbiē humilr declinem̄ ?

Jhūs Augꝰ Insup ps. 61. et 33.

In die palmaꝝ Et p hebdomadā legatur hec passio ad placitū .

Passio dñi nr̄i ihesu xp̄i ℣ Secdm ℟ Mathei. Et gō Euāgelyō

Dixit. Jhūs discipulis suis. Scitis q̄ post biduū pascha fiet : et filius hois tradetur ut crucifigatur : Et cē. Expositio

Post q̄ eandem. sermonē quo vētur se dñs in reditu claritatis ostenderat : nūc pas siuꝝ esse se āmonet : ut sacramentū crucis admirtū esse gle etūitat agnoscent. Vñ dz. Scitis q̄ post biduū pascha fiet. Sic ex iohis narracōe colligit aī sex dies pasce venit ihs in bethaniā : inde venit ihrlm sedens sup asellū. Postea gerūt ea q̄ narrant theosolimis gesta. Ex illo ergo die q̄ venit i bethaniā : intelligim̄ assumatū q̄ triduū. ut occurrēt dies aī biduū pasche. Hoc aūt mō pascha ⁊ azima distat : q̄ pascha ipā solā dies appellat in qua agnꝰ dei occidebat ad vesperam. hoc ē q̄tadecima luna primi mensis : q̄ta decia aūt luna q̄ egressꝰ ē pplꝰ de egipto succedebat festiuitas a zimoꝝ. Vel euāgeliste vnū pro altero ponere solent.

Pascha aūt qđ hebraice dr pha
se. nō a passione ut plerīq; ar
bitrant. ſ a trāsitu notat: eo q
exterminator videns sanguine
i postib; ſtipitiq; ptūſierit nr̄ p
cuſſerit eos. vel ipſe dns pbens
auxiliū pplo ſuo deſup ābula
uerit: siue q auxiliante dño
pplꝰ iſrlitic⁹ liberat⁹ ab egipti
aca ſeruitute transiuit ad libta
tē. Nō aūt dixit post biduū pas
ca erit a veniet: ne oīdet illd
pascha futuꝝ qđ fieri solebat
sđm legē. ſ pascha fiet: hoc eſt
quale nūq; fuerat sem. miſti
ce enī pascha dr. siue q ea die
xpc̄ trāſiuit de mūdo ad prēm
de corrupcōe ad īcorruptionē de
morte ad vitā: siue q ſalubri
trāſitu a dēmoniaca seruitute
mūdū redemit. Post duos er̄
dies clariſſimi huiꝰ veteris ⁊
noui testi verꝝ p mūdo celebrat⁹
pascha. Transitus er̄ nr̄. i. pha
ſe ita celebrat⁹: si tiena dimit
tentes ad celestia festinem⁹.
Prēdixit aūt discipul⁹ ſe tradēdū
eū ſubdit. Et filꝰ hoīs tradet
ut crucifigatur: p̄munies
eos ne priuſq; audiant que
fuerāt ventura: subito videres
trudi mgrm ad crucē obſtu
pescant. Ideo aūt ipſe malue
posuit tradetur: q̄ dr̄ dīdit
eū pp̄ mūdi curā gen⁹ hūanū:
iudas pp̄ auariciam. ſacēdo
tes pp̄ īuidiā: drabol⁹ pp̄
timorē ne auelleret de mau
eius gen⁹ hūanū p doctinā ei⁹:
nō aduertens qm̄ magꝝ fuerat
eripiendū gen⁹ hūanū p mor
tē ipſius q̄ ereptū fuerat p
doctinā ⁊ miracula. Propter
vo euāgeliſta oīndit appatio
⁊ martirū acies diuīe passionis
quā xpc̄ p̄nūciauerat. Vñ dr̄
Tūc congregati sūt principes sa
cerdotū. Qđ dicit. tūc. ſupio
ribꝰ vbis nūgit⁹: i. anteq̄
pascha celebraret⁹. Nō aūt
veri sacerdotes ⁊ seniores illius
q̄ videbat⁹ pplꝰ dei vocāt erat
pplꝰ gomorre. nō intelligētes
sūmū sacerdotē dei īſidiati sūt
ei: ⁊ nō cognoscentes p̄mogē
nitū p̄nuſſe creatē cū seniorē
oīb⁹ ſibi uati sūt ītra eū.
Hūq; vero negocia tēptātes
ad p̄cipē sacerdotū deuenūt:
inde volentes ptātē accipere
vñ phibē optebat. Multi aūt
erant tūc principes sacerdotū
ler vocū esse volebat: vnde
manifeſtū ⁊ q̄ iudicia diſſolu
cio accipiebat tūcū. Moyses
ei vnū p̄cipē sacerdotū esse
iuſſit ⁊ eo mortuo alter⁹ fier⁹:
postea vo ānui facti sūt. Eos
q̄ hic aut principes sacerdotū:
q̄ de p̄cipib; sacdotū erant.
Adēnant⁹ aūt ut⁹: q̄ adēnati st⁹:
⁊ q̄ principes ⁊ sacdotes fuerī.
Quo ei plures ad pagendū
aliq̄ malū deueniūt. ⁊ quo
ſblimiores ⁊ nobiliores fuerīt:
eo deterius habet⁹ malū qđ
admittit⁹: ⁊ eo maior pena illi
pparat⁹. Ad oīdendū aūt dñi

simplicitatē ⁊ innocentiā: addu
cūangelista. Vt illum dolo tenēnt
⁊ occidēnt. In quo enī nullam
mortis causā inuenire poterāt:
Ysiluī fecerūt ut dolo tenēnt et
occiderent. Ysiliati sūt g' ut te
nēnt eū occulte ⁊ mēmarent.
Formidabāt aī pplm: ideoq; fe
stiuitatē erpabant prehire.
Vt' qd' se'. Dicebāt aī. Nō in
die festo. Diabol' ei nolebat
⁊ pasa xpi pati: ut nō mai
festū eius abstineret passionē.
Principes aī sacdotū nō ea q̄
dei sūt timuerūt: nec sz petō in
h' tpe pacto maior ei' inpnatio
fieret: sz ubiq; q̄ hūana sūt cogi
tabant. Vñ se'. Ne forte tu
mult' fiet i pplo: qpt' diūsa stu
dia ppli dligentius xpm ⁊ odiet
credent ⁊ nō credent. Quidē
ubi g' principibz nec i scō die
multus oriet'ur: non festiui
tatis sed facinoris studebant. Sedi
tiones enī turbaq; fieri i prin
cipua solēnitate metuebāt: nō
ut pplus nō peccaret: sz ne xpc
euaderet. Ez tri furore fuctes
inmutati sūt a suo ysilio. Quia
enī traditorē inuenīt: in tpā fe
stiuitatē xpm occiderūt. Vino
aī intelligi' dissolutū fuisse cō
silio. ut ideoq; principes q' se
uiendi i xpm occasiones sepe
ysiebant: nō ni in solēnitate pas
cali crēndi furorus sui acquire
rent ptātē. Optebat ei ut ma
nifesto iplēt' effectu. q̄ diu
figato figurā pmissa mystio:
ut eius significatiua. vera
remoueret eius: ⁊ uno explc
ret' sacrificio multaq; dīna re
timaq; Vt g' libre credent
corpi. ⁊ cessarent ymagines
sb' pricia veritatis: hostia i
hostiā trāsiit ⁊ sanguine san
guis auferet': ⁊ legal' festiui
tas diu mutatur implet'.
Ostenso g' ysilio principū de
xpi occisione: mult' exequi cuā
gelista apletionē eius ⁊ osten
dens quali iudas habuit cō
uentionē aī iudeis ut xpm
tradet: sz prius causā tradi
tionis pmittit. Voluit enī
qr nō erat venūdatū vngētū
qd' mlier sup caput xpi effu
dit. ut de pcio aliq tollet: vñ
voluit h' sānū poticē migū
rependere. Vt g'. Cū aī cet
Ihs i bethania i domo symo
nis leprosi. nō qr leprosus ullo tpe
pmanet: sz qr aīa leprosi
postea a saluatore mūdat' ⁊
nouē pristino pmanēte ut vīs
curantis appareat. Et. Accessit
ad eū mlier: hīs alabastr'
unguenti pciosi. Qr aī alabas
tr' gen' marmoreus candidi
oris colorib' itinctus qd' ad
vasa unguentaria cauari so
let. eo qr optime seruare ea in
corrupta dicat'. Alius autē
euāgelista p alabastro ungen

nifesto
Ihesū
Ihesū

ti p̄ciosi. nardi p̄stici p̄posuit:
hoc ē vet̄ z absq; dolo. Pistis ei
grece latine dr̄ fides: vñ pistica
i fidele. Erat ei illud vnguētū
fidele. i. purū z nō adulteratū
&c. Et effudit sup caput ipsius
recūbentis. Forsitan q̄s dicet
q̄tuor fuisse mulier̄ de quib;
scripserūt euāgeliste: ego aut̄
magr̄ assentio tres fuisse: vnā
q̄dem de qua scripserūt matth⁹
z marc⁹. altera aut̄ de qua scr̄i
sit lucas. alia aut̄ de qua scripsit
Iohes. Nemo ei putet eandē
ee q̄ sup caput ihū vnguentū
z q̄ sup pedes effudit. Illa enī
lachrymis lauit z crine tersit.
manifeste mētis appellatur:
de hac aut̄ nl̄ tale scriptū z. Nec
ei potuit stati capite dñi mēti
digna fieri. Pt̄ q; nō eadē ee:
nē sī ordinaria euāgeliste dyrisi
videant. Potest ee q̄stio me
riti z tpis diuisitate dissolui:
ut adhuc illa peccatrix sit. ista
p̄fectior: z secūm ih̄s apud
tres euāgelistas. scz matheū
marcū z lucā vna z eadē ee
videtur. Non aut̄ absq; re lep
sy monis memīt euāgelista:
h̄ ut ondat vī fiducia sumēs
hꝰ mulier accessit ad xp̄m.
Quia ei lepra īmūda passio
ee videbatur: videns q; ihūs
illū hoīem curauerat apud
quē manebat: assidue q; aue
eius īmūdicia facile crpgab̄
Et alios mulieribus p̄ curatoe
corpis ad xp̄m accedētib; sola
ipsa honoris gra ad xp̄m ac
cessit: z ppt̄ aue curationem
cū nl̄ in corpe infirmū hret.
Quappt̄ marie aliq̄s eandē
admirari debet. Apd̄ Iohem
aut̄ nō z eadē mulier: h̄ alia
q̄dā mirabil̄ lazari sororis
Cum matth⁹ quidē z marc⁹
i domo symonis lepsi hꝰ frēm
exponūt: Iohes aut̄ q; venit
ihs ubi erat lazar⁹ z nō sy
mon. h̄ maria z martha mi
nistrabant. Adhuc sex⁹ Iohes
ait sex dies pasce venit i betha
niā q̄n fecerūt ei cenā maria
z martha: hꝰ aut̄ q̄n recūbit i
domo symonis post biduū pas
ca erat futur⁹. Et apd̄ matth⁹
z marcū discipuli indignant⁹
er bono ppositō: apd̄ Iohem aut̄
sol⁹ iudas furandi affectū: apd̄
lucā aut murmurat nemo.
Vel dicendū q; hec eandē qua
lucas pcatricē mulierē: Iohes
mariā nōiat. Lucas aut̄ q̄nus
sile fēm ordinaret eaq; apd̄ hoc dr̄
nomēq; habebat eius apd̄ quē
diuersabat dñm. nā z ipm symo
nē dicit: tri q; nō z extra natū
vl mozē. vnū nomē hre duos ho
mines: pcaus credibile ē fuisse
aliū hoīem symonē nō lepsū
i cui⁹ domo hꝰ in bethania gere
bant. Nichil g; aliud arbitror
ni q; non quidē aliā fuisse mu
lierē q̄ peccatrice hāc accessit ad
pedes ihu: h̄ eandē mariā bis hꝰ

fecisse: semel scz qđ lucas narrauit: nā & iohēs mariā amen dans & mentitus aūt añ̄ q̄ue uenit ī bethaniā erat mag̃ lan guens lazar⁹ ī bethania de castello marie & marthe sororis ei⁹. Maria aūt erat q̄ unxit dn̄m unguento: et extersit pedes eius capill̄ suis. Ita itaq; hoc maria fecerat. Quod aūt in bethania ḡssa fecit aliud ē. qđ ad hunc nr̄atiōnē nō pertinet. Ex quo patet narrat⁹ a tribꝰ iohāne scz matheo & marco.

Cū aūt mathis & marc⁹ capt dn̄i unguēto illo p̄fusū dicit. iohēs aūt pedes: ondit nō ē ꝓtrariū si accipiam⁹ nō solū caput sed et pedes dn̄i p̄fudisse mulierē: nisi forte q̄n̄ marc⁹ fracto alabastro p̄fusū caput ameōrat tū q̄ssq̄ calūniosus ē ut aliq̄ ī vase fracto neget remanē potuisse uñ et pedes dn̄i p̄funderet. Ille aūt q̄ sic calūniatur: prius ac cipiat p̄fusos pedes añ̄q; illud fractū cēt: ut ī integro remanēt dn̄i et caput p̄funderet ubi fractura illa totū effuderat. Sed q̄sq; illo modo q̄ssq; fieri credidit dn̄i pedes ita unguento p̄cioso a mulie p̄fusos ut luxuriosoq; & neq; hom̄ solent: ī oñ̄ibꝰ ei talibꝰ nō usus rei sed libido utentis in culpa ē. Quisq;s ei rebꝰ sic utit⁹ ut metus assiduitas bonoq; it⁹ quos versatur erudiat: aut a liq̄ significat: a flagitio sit est itaq; qđ ī aliꝰ psonis plectq; flagitiū: in dīna vī ꝓphica psona magnū aliquā rei sig nū ꝙ. Odor ei bon⁹ fama bona ē: quā q̄sq; bene vite opibus habuerit. dn̄i vestigia xp̄i sequit⁹: q̄ pedes ei⁹ pciosissimo odore p̄fundit. Ex hoc videri pt ee ꝓtrariū qđ mathis & marcus posuisse dicunt pascha post biduū futurū. dein⁹ ameōra uenit q̄ erat ihs ī bethania ubi de unguento eade narraturus iohēs dt. ante sex dies pasce. Ex q̄ uta monet nō intelligit mathi & mar cū illo qđ in bethania de unguēto fem̄ erat recapitu lando posuisse. Non enī q̄ssq; eo⁹ cū dixisse post bidu um pascha futurū sic aduertit ut diceret. post hec cū eet be thanie. Ex q̄ discipuli au dierūt mg̃rm dicentē mihi⁹ volo & non sacrificiū. apd se cogitabant: si holocaustū nō acceptat multomin⁹ o lei hui⁹modi usū. Non se. Videtes aūt discipuli: indig nati sūt dicentes. Ut q̄d pdicio hec? Potuit ei istud venūdari multo: & dari pau pibus. Scio quosdā hunc locū calūniari. q̄c iohēs iudā solū dixit ꝓtestatum eo q̄ loculos tenuerit & fur ab inicio fuerit: & mathis scri bat oēs discipulos indignos: nescientes tropū q̄ vocatur

synodoche. qz z p multos vnū z p vno nūli solent appellari. Nā z paul⁹ in epla ad hebreos dr. sexti sūt: cū vnū tm̄ scribat ysaiā sextū autumet. Pī er itelligi qz z alij discipuli aut sensenūt hoc a dixert. aut eis nda dicēte psuasū sit: atqz oīm voluntatem. mathis z mic ex verbo expresserint. Si iudas ꝑtea direxat qz fur erat: et teri vo ꝑ pauperū curā. Johes aūt de solo illo id memorare voluit: cuius ex hac occasione. furādi assiduitatē credid⁹ intimā dā. Discipuli q ita xpiabāt: z dns mulieris mentē videns permittit. Multa enī erat eius religio z affabile studiū: idco ondens arcsit sup caput suū vnguentū effundi. Sic ei pr eius odore victime et fumū patiebat⁹: ita z xpus mulierē deuote vngentem. Eius vo discipuli mentē nō scrutabant: aīcla facientes. Vñ sc⁹. Gciens aūt ihs: ait illi. Qd molesti exhibet huic mulieri. Qd apte ondit: qz apli qui molestie locuti fuerāt aduisus ei. Quidne aūt subdit: opus bonū operata z in me. Ac si dicēt Non z pdico vngēti sic vos dicentis: z opus bonū z pietatis z deuotionis obsequium. Ideo aūt nō simpli dixit bonū opꝰ operata z in me. si prius posuit. quid molesti estis huic mulieri: erudiēs nos. qd cuiqz gerit bonū et qcūqz. z si nō val de diligent⁹ frēs fuerit suscipe z auge z fove: z nō ex principio oēm diligentiā expete. Qz ejs ei cū intregrassi anteqz fecisset h⁹ mulier nō mandassi h⁹ fieri: z post effusū vngentū nō habebat locū discipl⁹ reprehensio. Et ideo pr ut non obtunderet desidiū mulieris: oia h⁹ in ejs laudem mulieris dixit. Sequit. Nā pauperes sp hētis vobiscū. Ostendit dns hus vbis qi ex quada rōe. qm̄ non erat illi culpandi q sibi adh⁹ in mortali corpe subsidia aliqd ex suis facultatibus mistrarēt: cū pauperes sp hūdi essent in ecclia qbz fideles cū vellent benifacere possent: ipe vo breui tpe corpalit⁹ mansurꝰ erat cū eis. Vñ sc⁹. Me aūt non sp hēbitis. Quia aūt hic assiduo quare dns post resurrectē dixerit ad discipulos. este ego vobiscū sū usq ad consumacōem sēcli: z nūc loquit⁹ me aūt nō sp habebitis. Ex mi vid⁹ hoc in loco de pricia dicē corpali: qz neqz ita cū eis futꝰ sit ita post resurrectionē quō nūc in oī familiaritate. Vel solute ita ut itelligat⁹ qz soli unde dem sit. Sed ideo non dixit hēbis. z hēbitis qz in psona unde oibus imitatoribus ullus dem z. Ideo aūt dr. non sp cū nec ad ipe hēant: qz male vident⁹ hre xpm in

pñti sto qñ inuerecūt se mēbris
xpi ⁊ accedūt ad mensā eius ⁊
si nō sp sic hēbrent: qñ solus ds
tis dicturꝰ ē. Venite bñdicti pris
mei. Sequit. Mittēs ei ih̄s vn
gentū hoc i corp̄ meū: ad sepe
liendū me fecit. Ignorabo erat
illius pp̄li ut corpa mortuorū
diuisis aromatibus ūderent: qten⁹
ducatus ⁊ suauent illesa. Et qa
futurꝫ erat ut hꝰ mulr corp̄ dñi
mortuū vellet pungere ⁊ tñ nō
posset qz resurrōe anticipauerat: ide
o diuina prudentia actū ⁊ ut
vnū dñi corp̄ dñi pungeret.
Hoc ē g qd dr mittens ih̄s mulr
re: ⁊ ait ter mulr corp̄ meū
unū pungit. me mortuū ⁊ ep
peliendū ondit. Qa g sepelit
⁊ morte ōmēorauerat: ut nō
videat in ēternā mitte mulr
ē: nurꝫ ea ⁊ solat p ea q ⁊ se
quūt. Amē dico vobis: ubicūq
p̄dicatū fuerit h̄s euā in toto mū
do: dicet ⁊ p hꝰ fecit i mēoz eius.
Idest. i quocūq dilatab ecclīa
p totū mūdū dicet ⁊ ep hoc
fecit i mēoz ei. Istud ⁊ oppositū
notat ⁊ ep sic iudas ītrudi
tus adeptus ē p̄sidie ifamia
sic ⁊ ista pie deuotionis gl̄am
Attende ait noticā futoꝝ: ep
passiu⁹ post biduū ⁊ mortuus
scriat euā sui in toto orbe
celebrandū. Fere ait qd dicit
finē g: ⁊ ubicūq tm̄ fabricis

vndb hāc mulierē famosā
effectā. qd virtus p̄dicantis
effecit. Et regū quidē multoꝝ
⁊ ducū victorie silent: ⁊ milti
q ciuitates ⁊truxerūt ⁊ gētes
miltas sibi tributi subegerūt: neq
ex auditu neq ex notie sūt ⁊gni
te. Cū ait ter mlr oleū ef
fudit i domo leprosi cumsdā m
viris p̄tibꝰ ⁊ hoc ocēs dimit
p orbem tract: ⁊ tpr tm̄ ptū
sit ⁊ meōria eius qd factū ⁊
nō ⁊ tabefacta. Ex qre michi
fixāle p̄misit mulier. h̄ spūt
nā gl̄iam. Qa ex his que
dixit ītelligi potuit. Si enī
opus bonū fecit: manifestū
ep ⁊ mercedem dignā accipiet.
Mystice ait passur⁹ p omī
mūdo moratur i bethania
i domo obedientie: q qda
fuit symonis leprosi. Symon
ex ipse obediēs dicit: q iuxta
aliā ītelligentiā mundus
ītpretatur p̄t. i eius domo ci
vitata ē ecclīa. Oleū ait ubiq
i sceptis. a opus mie ītelligit
quo lucēna vbi enutrita cla
rescit: a doctrina cuius auditu
vbū fidei qd ⁊ accensū nutrit.
Unialut g omē quo qs vn
gut: oleū appellat. Oleū ait
aliud ē vngētū: ut vngēti
aliud ē pretiosū: sic ois actꝰ
iustus opus bonū dr. Opus
ait boni: aliud qd facimus

ppl hoīes : aliud qđ ppl deū
et sedm deū. Ite hoc ipm qđ
facim ppl deū : aliud pficit
ad usū hoīm : aliud tm ad
gl̄am dei. Vtputa aliquis
bn facit hoi nāli nsticia
motus nō ppl deū. quō fac
chant imēdū z gētes : opus
illd ē vulgare. nō magnū o
dorus. z ipm tm acceptabile
apd deū : qm ut dr petrus
apd clementē opa bona q
fiūt ab ifidelibz in hoc sclo
eis pstit nō in illo ad ascēd
dm vitā eīnā. Q' aūt ppter
deū facīt : magis illi in illo
sclo pficiūt : hoc est vngētū
boni odoris. Qz aliud fit ad
utilitatē hoīm : utputa ele
mosina z hmodi. Hoc q
facit ī xp̄ianos pedes dni
vngit. qr ipi fiūt dni pedes :
qđ pcipue solent facē pen
tentes p remissione pcōz
suoz. Qui aūt cāstitati stu
det z ī ieiunijs z oroīb⁹
pmanet z cetis q tm ad gl̄az
dei pficiūt : hoc ē vngentū
qđ vngit dni caput. Et hꝫ
z vngentū pciosū : et cuius
odore tota repletur ecclia. Et
hꝫ ē opus ppetui nō pententi
z pfectꝫ. Aut doctrina q necā
ē hoīb⁹ : hoc z vngentū q
pedes dni vngit. Aguicio
aūt fidei q ad solū ptinet deū
ē vngentū quo vngitur
caput xp̄i : quo sepelimur
xp̄o p baptismū z mortē. Mu
lier aūt hec ī pfiguratione gen
tiū plebis ē : q in passione xp̄i
gl̄am deo reddidit. Caput enī
eius punit. Caput aūt xp̄i : dr
ē. Nam vngentū boni opis ē
fructus : si discipuli fauore sal
uandi israhelis vendi ih̄u ī usū
paupū dicūt debuisse. Pauper
es aūt uideos fide indigentes ostinctu
pphetico nūcupant. q̄bz dns
aut plimū esse tpis quo habe
rent eārū pauperū possent. Ceterū
nō nisi ex pcepto suo salutem
tentib⁹ posse pstari. q serū in
fusō mulieris thuō vngento
sint sepulte. qr regnātio nō
ni cū mortuis ī baptismi pfes
sione redeat : z uideto ubi pdi
cabit hoc euāgeliū narrabit
opus eius. qa cessante israel euā
gelij gl̄a fide gentiū pdicabit.
Posita g occasione pdicatiōis
pdictionis : sequent de pdi
tione iude agit euāgelista.
Vñ dr. Tūc abiit unus de xij.
Tunc sc̄z qñ hoc audiuit qm
pdicabit hoc euāgeliū. Vbiq
timuit eū : nā virtutē ieffabil
erat qđ dns ē. Ita enī sermo
dirigit dicentē dns scit qr p
biduū pascha fiet. tūc congregati
sunt pncipes sacerdotū. tūc abiit
unus de xij. Int illud ei qđ dns
ē ne tumultus fiet in pplo z hꝫ
qđ dr. tūc abiit unus de xij : inter
positū z illud de bethania. qđ
recapitulando dictum est.

Abyt aũ aduſus vnũ pncipẽ
ſacerdotũ q̃ ſuus fuerat ſacer
dos ietnũ. ad multos pncipes
ſacẽdotũ: ut vendẽt ꝓdo voletẽ
redimẽ totũ mundũ. Abyt aũ
dr: qr nõ coactꝰ nõ ĩuitatus
ſ ſponte ſceleratũ inyt ſiluũ.
Rodit aũ vnꝰ de xp̃o: aĩ ſi dicẽt
dr pmo choro coꝝ q̃ ſblimiter
electi ſũt. Et ad deſignacõẽ eoꝝ
aduĩgit, q̃ dr iudas ſcharioth:
erat enĩ ⁊ alius iudas. Scha
rioth nãq̃ fuit villa: vñ ortꝰ
ẽ ille iudas: q̃ non timoris ꝑ
ſbatione xp̃m deſeruit. ſ pecu
nie cupiditate diſtractꝰ. Amo
re eĩ pecunie vilis ẽ oĩb affectꝰ:
⁊ aĩa lucri cupida ei ꝑ ẽgnio
pire nõ metuit. nulliq̃ ⁊ uſ
ticie ĩ illo corde veſtigiũ: in q̃
ſibi auaricia fecit tẽplaculũ.
Hic ꝓfidus iudas ĩebriatꝰ ve
neno. dũ ſitit lucꝝ tã ſtulte
ĩprus fit: ut ⁊ dn̄m venderet
ẽmgẽm. Vñ dixit pncipibus
ſacẽdotũ. Quid vultꝭ mi dare:
⁊ ego vob eũ tradã. Infelix
iudas dãnũ q̃d ex effuſione
vnguẽti ſe feciſſe credebat: vult
mgrũ ꝓdo ꝑpẽſare. Nec ẽtã
tm postulat ſũmã. ut ſaltem
lucroſa videret. ꝓdicio: ſ q̃
vile tradens mãcipiũ ĩ ptãte
ementiũ poſuit q̃ntũ vellent
dare. Hoc aũ factũ omnes
q̃ acceperũt aliq̃ corpaliũ aut
mũdialiũ reꝝ ut tradant et
ejiciãt ab aĩa ſua ſalutorẽ:
⁊ vbũ veritat q̃d erat in eis
Bꝛ. At illi ſtituerũt ei tẽpta
argenteos: tãtũ mercedem
ſtituẽtes ĩ quinq̃ anos ſalua
tor: diſpatus fuerat ĩ hoc mũdo
Joſeph aũ nõ ut multi putãt Ihꝛõ.
iuxta lxx interpretes tẽpta tri
ginta argenteis vendit ẽ: ſ iuxta hebrẽã
vitatẽ triginta argenteis.
Neq̃ ei pterat ſuus ꝓfitor ce
ꝑ dñs. Qui aũ dñs xxx argen Argo.
teis venditus ẽ: ſignificauit
ꝑ iudã iudeoſq̃ et ⁊ iniquos q̃
ꝑſcriptes carnalia ⁊ tpalia q̃
ad quoq̃ ptinent ſenſꝰ corpis
xp̃m hre noluerũt: ⁊ qr ſexta
mdi etate fecerũ. ſexies q̃q
cos ſi ptiũ venditi dñi arte
piſſe ſignatũ ⁊. Et qr eloquiũ
dñi argentũ ⁊. illi aũ nr̃az legẽ
eciã carnaliter intellexerũt: tẽ
ĩ argẽto ĩpreſſerant ſclãris pri
cipatus ymaginẽ. quã amiſſo
dnõ tenuerũ. Bꝛ. Et querebãt
ſ ebat optunitatẽ. ut eũ traderet.
Qualẽ aũ optunitatẽ ꝙrebat Eug
iudas: lucas manifeſtus expla
nat dicẽs. Et ꝙrebat optunitatẽ
ut tradẽt eũ ſine turba: i. qñ
ꝑſõ nõ erat cura eũ. ſ ſecretus
erat eũ diſcipul. Qd ⁊ fecit:
tradens eũ poſt cenã eũ ſecretꝰ
cẽt ĩ predio gethſemani. Et
ĩde uſq̃ nũc optunitas iſta
videtur his q̃ voluũt prodere
dei vbũ in tpe pſecutionis

qn̄ multitudo credentiū non est
Glo. circa v̄bū veritatis. Euāgelista
g̃ p̄secutis q̄ erāt preābula ad
xp̄i passionē. sc̄z de p̄nūciatiōe
passionis. de ꝯsilio p̄ncipū et
de tractatu p̄ditionis: nūc tp̄c
et seriē passionis īcipit dicēs.
Theod. Prima aūt die azimoꝝ. P̄ma
dies azimoꝝ xiiij dies mensis
p̄mi ē qn̄ agnus īmolat. et
luna plenissima ē et fermētū
Remi. abijcitur. Et notandū q̄ apd̄
iudeos p̄mo die pascha celeb
tur: reliqui v̄o septē sequētes
dies azimoꝝ vocant. Sz nūc
dies azimoꝝ d̄i pro die pasce.
Cris. Vel hac p̄mā die azimoꝝ d̄t:
q̄ septē dies azimoꝝ erant.
Assueuerūt eī iudei a vespa
sp̄ nūare diē: vn̄ huius diei
facit mentionē scd̄m quā ī
vespa pasca erat īmolandū:
Remi. qd̄ q̄nta feria fuit. Sz forte
dicet aliquis. Si ille typicus
agnus figurā huius veri agni
gestabat: q̄re nō ea nocte
passus ē xp̄c qn̄ solebat agnus
īmolari. Sz sciendū q̄a eadē
nocte mysteria sanguinis et corporis
dn̄i discipul' celebranda tra
didit: et sic tentus a iudeis
et sue īmolacōis id est passiōis
sacrauit exordiū. Sequitur Accesse
rūt ad ihm̄ discipuli dicētes
Vbi vis paremus tibi comedere pa
scha. Int' eos aūt discipulos
q̄ accesserūt ad ihm̄ īterrogātes:
et iudā fuisse estimo p̄ditorem.
Ex hoc aūt manifestū ē: qm̄ nō Cris.
erat ei domus neq̄ tugurium. Ego
aūt estimo neq̄ discipulos hūisse:
p̄fecto eī eū illuc rogassent ve
nire. Sequitur At ihs dixit. Ite in ci
uitatē ad quendā: eū sc̄z quē Aug.
marcus et lucas dicūt p̄rez familias
vl dn̄z domus. Qd̄ ergo īt̄posu
it mathēs ad q̄dā. tq̄z ex p̄sona
sua studio breuitatis illud ꝯpē
dio voluit īsinuare. Nā nemi
nē sic loq̄ ut dicat ite ad q̄dā
q̄s nesciat. At p̄ hoc cū mathēs
v̄ba dn̄i posuisset dicentis. ite ī
ciuitatē. int̄posuit ipē ad q̄dā:
nō q̄ ipē dn̄s hoc dixerit: sed ut
ipē nobis īsinuaret tacito noīe
fuisse q̄dā in ciuitate ad quē
dn̄i discipuli mittebant ut p̄pa
rent pascha. Manifestū enim
ē discipulos a dn̄o nō ad q̄li
bet sz ad q̄dā hoīem .i. ad certū
aliq̄ missos ēē. Vel dicendū Cris.
q̄ hoc qd̄ dicit ad q̄dā. ondit
q̄ ad ignotū hoīem mittit:
monstrans hīc qm̄ poterat
nō pati. Qui eī menti huius
p̄suasit ut eos susciperet. qd̄ nō
utiq̄ opatus ēēt in hijs q̄ eū
crucifigebant. Ego aūt non hoc
āmiror solū qm̄ eū suscepit
ignotus existens: sz qm̄ susci
piendo xp̄m multoꝝ odium
ꝯtēpsit. Vel ideo hoīem cū q̄ Hilar.

pascha celebraturus ecce nō notat:
nō enī xpianis honore credentibus
erat p̄scitus. Vel nomē p̄termittit: ut oīb; vere pascha celebrare volentib; xpm̄q; fiue mēt hospicio suscipe: dandi facultas designetur. In h; ec more vetis testamēti: noua scptura ñuat. frequent; eī legim;. dic ille dñs. vī loro illo: illo: in nomē psonaq; locoq; nō ponit.

Scdm. Et dicite ei. sc̄dm gr̄i dicit. Tp̄s meū gp̄e. Hoc aūt dixit discipul' passionē memorās: ut ex multiplici passionis enūciatione exēplum meditarent ad futuru erat. simul aūt demōstrans q̄ volens ad passionē venit. Sc̄. Apud te facio pascha. In quo demōstrat qm̄ usq; ad ultimū diē non erat otiarius legi. Addidit aūt. cū discīl' meis: ut sufficiens fieret ꝑpatio: ut ille ad quē mittebat nō ꝓsti maret eū occultari velle. Sc̄. Et fecerūt discipuli sic. ñstituit illis: et paruerūt pascha. Forsitan aūt aliis reqret. Ex eo q̄ ihs celebrauit more iudaico pascha. q̄ diuenit et nos imitatores xp̄i fieri. nō ñsiderans q̄ ihs fuit sub lege nō ut eos q̄ sub lege erant sub lege relinq̄ret. sz ut ex lege educēt: q̄nto ergo magis nō oportuit illos ītro nē in lege. q̄ prius fuerat ꝑ legē.

ꝑ spīalia celebrātes q̄ in lege corporalia celebranda mandauit ut in azimis sinceritat; et celebrātes pascha scdm voluntatē agni dicentis. nisi manducaueritis carnē meā et biberit sanguinē meū nō habebitis vitā in vobis. Quia q̄ sup̄ dns de pascha sua p̄dixerat. nūc ec de p̄ditore p̄dicat dans ei p̄me locū. ut cū intelligēt sceri cogitacōes suas et occulta cord; ñscia: penitēret eū facti sui. Dñi dr. Vespe aūt frō discūbebat cū xp̄o dis' suis. Cū xp̄s dicit: q̄z iudas adhuc erat in nūa qui ua recesserat merito. Omia ei sic agit iudas: ut tollatur suspitio p̄dicionis. Et nōq; q̄z pulchre vespe frō discubuisse dr: q̄m ad vespā agnus imolari solebat. Ideo ec vespe discubuit cū discipul': q̄z in passione xp̄i q̄m verus sol ad occasū ꝑueniret refectio etiam oībus fidelib; ꝑpata fuit.

Designat aūt euāgelista q̄ comedentib; ill'. disputat ihs de traditione iude: ut et de pce et a mēsa oīdat malicia p̄ditoris. Et nō sc̄. Et edentib; ill' dixit. Amē dico vob: q̄z vnus ex vob me tradit̄ e. In q̄ nota sibi ce p̄ditoris sui ñscia; demōstrauit: et nō aspa ac apta p̄m increpatione ñfundens: sz leui et tacita āmonitione

nūcens: ut facilius corriget
penitendo quē nulla deformas
Orig set abiectio. Vel hoc dx̄t gr̄ialit:
ut testōnio pcussi cordis sin
gulor̄ q̄litas ꝓbaret: & ut
unde oñdet malicia. q̄ ner ag
nitor̄ ⁊ filior̄ suor̄ tr̄edebat.
Esto q̄ ī p̄mis putauit late
q̄ hoiem. q̄ postq̄ vidit ⁊ sciaz
suā positū in vbis ipsius q̄or̄
p̄mū infidelitat̄ erat. sed m ip̄u
dentie. Et ut eē discipulor̄ ost̄
det bonitatē: q̄ plus credebant
vbis xp̄i q̄ ⁊ sciē suē. Vñ se. Et
⁊stati valde: ceperūt singuli di
cē. Nūq̄ ego sū dn̄e. Vnusq̄sq̄
ē discipulor̄ timebat ex his q̄
docuerat illis q̄m ad malū v̄
tibilē humana natā. ⁊ ī collue
tatione aduīs rectores hui⁹
mūdi tūbrat̄. ⁊ ex hac cām
vnusq̄sq̄ eor̄ timens ītroga.
Vñ ⁊ de oībus futuris timen
dū ē nobis mfirmis. Videns
aūt dn̄s de sēpis timētes disci
pulos: demrauit ꝓditorē ꝺicto
ꝓhice vocis dictis. q̄ mādu
cauit panē meū. aplauit ad
ip̄m me supplātatōē. Vñ se.
Ipse ēnis aūt. Qui intingit
mecū manū in papsidē: hic
Ihc̄ me tradet. O mira dn̄i pacia.
Quis dx̄at. vn⁹ ex me tra
det: pseuerat ꝓditor in malo:
manifestius arguit: ⁊ tñ
nomē ꝓpriū nō designat. Iu
das ei cetis ⁊stat⁹ ⁊ retra
hentibē manū. ⁊ mēdicētibē
cibos ori suo: temeritate ⁊ ī
prudentia q̄ eū ꝓditurū erat.
ee manū aū mgro mittit in
papsidē: ut audacia bonam
Scā mentiretur. Michi aūt Exp.
vidē ⁊ hī rpm fecēsse. q̄ sīz iudas
aū eo in papside intingeret:
magr̄ eū ꝛfundens ⁊ ī amore
suū attrahens. Q̄ aūt dicat hī Rab.
matthis ī papside: marcꝰ dicat
ī catino. Papsis ei ē vas ex
cauū q̄drangulatū: a paribē
assibē ī equis lateribē dictū.
Catinus vo vas ē fictile aptū
ad īmittendū liquorē: ⁊ po
tuit fieri ut in mēsa vas fic
tile q̄drangulū ostēdet.
Hec ē aūt ꝓpria ꝛsuetudo hoīs Mag.
nimis malor̄. ut post salem ⁊
panē insidient. hoibē manē
nl̄ timentes ītra eos hītibē.
Si aūt ⁊ post spitalē mensam
abūdātius videb̄ multitudiē
malicie eius. nō recordat⁹ ner
ī corpalibē bonis. mgū dulcē.
ner in spitalibē doctinā: ta
les sūt omēs ī ecclia q̄ īsidiāt
fribē suis aū quibē ad eande
mensā corpis xp̄i frequēt simul Ihēl.
fuer. Judas aūt nec p̄mo nec
sēdo cōtentus a ꝓditione retra
hit pedē: ⁊ pacīa dn̄i nutrit
ip̄udenciā suā. Et iō pmt p̄
dicat: ut que prudēt nō vicēt

corrigant denũciata supplicia.
Vñ seqũr. Filius quidẽ hoĩs vadit
sic̃ scriptũ ẽ de illo. Hucusq; tatus
nãq; ẽ ire et redire: diutius
sq; mane et ee. Et q̃ hucusq; tas
pñs potuit et moꝛi: ideo pulchꝛ
dr filius hoĩs abiꝛe. Apte etiã
dr sic̃ scriptũ ẽ de eo: q̃m q̃cũq;
passus ẽ. pius a ꝓphis ꝑdicta
sũt. Hoc aũt dixit ad ꝛsolandũ
discipulos. ut nõ existimarẽt
infinitatis ee q̃ passurꝰ erat:
et ut ee corrigeꝛ ꝑditoꝛe. Quia
aũt scꝑtũ fuerat passiꝝ ee xpm:
nullꝰ tñ incusatur nudas. Nõ
ei tradito nude salutẽ mihi
opata ẽ. sed sapiã xpi: q̃ aliꝛ
neq;us ad id qđ nob expedie
bat utebat. Vñ seqũr. Vcat hoĩ
illi: p quẽ filius hoĩs tradet.
Nõ dixit de hoĩ illi a quo tra
dit. sed p quẽ tradet: ondens
alteꝝ a quo tradebat. et dyabꝰ
ipm aũt iudã ministꝝ esse et
dictionis. De ee oĩbus ꝑditoꝛi
bus xpi. Quicũq; ei discipulos
xpi tradit: ipm xpm tradit
De ee erit oĩbus. q̃ maligna
ssciã et polluta ad mensã xpi
accedũt. Quãuis ei xpm nõ
tradant iudeis cñfigendũ: et
diũ tñ sius ũquis membꝛis ad
sumendũ. Et ad maioꝛẽ exag
gꝛationẽ subdit. Bonũ erat
illi: si natus nõ fuisset hõ ille
Nõ aũt ideo pitãdus z ãn fu
isse q̃ nasceret: q̃ nullꝰ possit
ee bene. ñ ei q̃ fuerit: sed simpli
dem̃ est: miltomelius ee non sb
siste q̃ male subsiste. Et si q̃s
pia ostendi aliq̃ vitã esse aũ
illã: nõ inde tm ut nõ nasceꝛ
sed nulli expedire iudicatur. An
dyabolo dr nõ expedire nasci
sed ad pẽm. An ee bonũ erat
illi ut xpõ non nasceret q vo
cationẽ nec ee apostata. Ju
das aũ post omn apl̃oꝝ inter
rogationes et post xpi narracoẽs
de ipo. vix aliq̃n z tm̃ intioga
uit ꝛsilio ꝛsitio. ut similia ce
teris interrogando celare ꝑdicois
ꝛsilliũ. Nam vera ꝛsticia. non
sustinet moꝛã. Vñ seqũr. Rndes
aũt iudas q̃ tradidit eũ dixit.
Numq̃ ego sũ rabi. In quo
blandientis fingit affectũ
siue incredulitatis signũ. Ce
teri ei qui nõ erant ꝑditui
dicũt. nũq̃ ego sũ dne: iste
q ꝑditus erat. nõ dnm sed
magꝝm vocat. q̃ recusacoẽs
hẽat si dnõ de negato sal̃tem
magꝝm ꝑdiderit. Vel hoc ipm
q̃ subsummes dr: q̃ vocabat
magꝝ. cũ nõ ee hoc vocabulo
dignꝰ. Quibus aũt dñs poterat
dimisse, argentũ es pretꝰ acci
pere et adhuc audes interrogare?
Et tacuit hoc dixit mitissimꝰ
ihs: nob timinos z regulas p
figens. De ei. Et aut illi Tu dixisti.

Rem. Ergo sic pt intelligi. Tu dicis
sive tu dixisti. et non ego : ut ad
huc locus penitentie accedet.
du non apertius eius perversitas
Rab. manifestatur. Potuit et hoc sic
inda dici ab eo a dno irrideri : ut non
omnes adverterent qd dcm eet.
Theo. Postqz qt typicu pascha fuerat
impletu. et agni carnes cu aplis
comederat : ad vez pasche trans
gredit sacramentu : ut qui oi
prefigatione eius melchisedech
sumi dei sacerdos. pane et vinu
offerens fecerat. ipse qz i veritate
sui corpis et sanguinis repnta
ret. Unde dr. Cenantib at illis.
Aug. In quo liquido appet. qn pmo
acceperint discipuli corpus et
sanguine dni : no eos accepisse
ieiunos. Nuqd tn pptea calu
mniandu e univse ecce : q a ie
iunis sp suscipitur. Placuit
eni spiritui sco ut i honorem
tanti sacramenti i os xpiani
prius corpus dnicu intraret :
qz ceteri cibi. Salvator naqz
quo vehementius commendaret my
sterii huius altitudine. ultimu
in hoc voluit infige cordibz
et memorie discipulorz a qbz ad
passione digressurus erat. Et io
no precepit quo deinceps ordie
sumeret. ut aplis p quos eccas
dispositurus erat servaret hunc
Glo. locu. Sub alia tn spe carne
et sanguine suu tradidit xps.
et deinceps sumendu istituit :

ut fides hret meritu q de hys
e que non vident. Et ut nullus Ambr.
horror cruoris sit : et preciu tn
operetur redemptionis. Comedavit Aug.
aute dns corpus et sanguine
suu in eis rebus q in unu a
liquid rediguntur ex multis.
Panis namqz in unu ex mul
tis granis conficitur : vinu vo
i vinu ex multis acinis confluit.
Ita dns Ihs xps nos signavit :
et mysteriu pacis ac unitatis
nre in sua mensa consecravit.
Apte etia frctm tre obtulit : Rem.
ut p hoc demraret qz ad hoc
venerat ut maledictoem au
ferret q maledicta est tra ppt
pctm pmi hois. Congruenter
et iussit offerri q de tra nas
cuntur : et p quibz hoies maxie
laborant. ut non eet difficul
tas in accipiendo : et hoies de
labore manuu suarz sacrifi
ciu deo offerrent. Ex hoc at Ambr.
accipe anteriora ee mysteria
xpianorz qz iudeorz. Obtulit
eni melchisedech pane et vinu :
siliis p oia filio dei cui dicit.
Tu es sacerdos eternu scdm
ordine melchisedech. De quo
et h dr. Accepit Ihs panem : Glo.
qd de pane frumeti itelligi
debet. Grano ei frumeti se
cparavit dns dicens. Nisi granu
frumeti cadens in tra mor
tuu fuerit : ips solu manet.
Tal et panis cpetit sacrame

to: qz eius usus ē coīor. ¶Nā
alij panes ꝓpter eius defec
fiūt. ¶Quia vo xp̄c usq; ad
ultimū die demrauit se non
ē vtrū legī in vespa vo quo
pascha īmolabat scdm legis
p̄ceptū azima comedēdū ēat
t omē fermētatū abiciendū:
manifestū ē qz panis iste q̄
dns accepit ut discipul tradēt
azimꝰ fuit. ¶Solet aī nonnull
los mouē qr in ecc̄a alij offe
rūt panes azimos: alij fer
mētatos. ¶Ecc̄a nāq; rōna of
fert azimos panes ꝓtea qz
dns sine ulla ꝛmixtione sus
cepit carnē: alie vo ecc̄e offe
rūt fermentatū ꝓ eo qz vbū
p̄fs indutū ē carne t ē verꝰ
deus t verus hō. ¶Nā t fermē
tū ꝛmisceť farine: ꝑ tā azi
ma q̄ fermentatū dū sumi
mꝰ vnū corpꝰ dnī nr̄i salua
tor⁹ efficimur. ¶Iste aī panis
aī vbā sacmēto q panis ē
usitatus: ubi accesserit ꝛsec̄
tio de pane fit caro xp̄i. ¶Ose
ratio aī quibꝫ vbis ē t qbꝫ
ꝛmonibꝫ: n̄ dn̄i ihu. ¶Si ei
tanta vis ē in eius ꝛmone
ut incipent ee q non erant:
quto magꝭ operatorius est ut
sint q erant t in aliud cō
mutent. ¶Si ei operatus est
ꝛmo celest in alys rebus: nō
oꝑatur in celestibꝫ sacmētis.
¶Ergo ex pane corpꝰ fit xp̄i:
et vinū fit sanguis ꝛsecratione
vbi celestis. ¶Modū requiris: ac
cipe. ¶Consuetudo ē ut non gniet
hō nisi ex viro t muliere: ꝑ quia
volunt dns: de spū sco t virgine
natus ē xp̄c. ¶Sic q; ꝓ spm̄ sem Aug⁹
vera caro sine coitu creat: ita t
p eundē sbīa panis t vinū de
corpꝰ xp̄i t sanguis ꝛsecratur.
¶Et ideo qz vbo dni fit ꝓdicta
ꝛsecratio sbdit. ¶Videamus q hꝰ Rem.
ee monstrauit qz humanam
natūm vna cū p̄re t spū sco
gr̄ia diuine vtutis īplenit t e
terne īmortalitatis munere
ditauit: ꝑ ut mōstraret qz
corpus eius nō absq; sua vo
lūtate subiectū erat passioni
subdit. ¶Ac fregit. ¶Cū enī frā Aug⁹
gitur hostia. dū sanguis de
calice t ora fideliū funditur:
q̄ aliud q̄ dn̄ici corpis īmola
tio in cruce eius q̄ sāguinis
effusio de latere designatur.
¶In hoc ee ondit qz vnū et Dion⁹
symphū dei vbū p humanacōez
ꝓpositū. t visibile ad nos p
uenit t ad se animā sociata
te benigne pagens spūalium
bonoꝝ distributorē nos ꝓti
cipes fecit. ¶Vni se. ¶Credit discipul suus. ¶Nec ab hoc q̄ de Leo.
mysterio traditore submoto
ut onderet iudas. nulla in
iuria eraspatus. q̄ quietate
voluntaria erat prestitus. ¶De Aug⁹.
vno ei pane: t petr accepit

et iudas. Sz petrus accepit ad
vitā: iudas ad mortē. Et hoc
Iohes ondit dicēs: qm post bs
intrauit in eū sathanas. Etei
mauis petrm z frm. Et qm cū
tali mente ad mystia accessit:
q̄ qm cū accessiss nō frus est
melior: neq; timore neq; bn
ficio neq; honore. Xps aute
nō phibuit eū quaius ora
nouerit: ut discas qm nīl dēli
q̄ cor̄ q̄ in corrēptione ue-
nit. Ni hoc ita facto reli
quit ēe ecclīa ut nemine a
societate siu nez a cōione cor
poris & sanguis dni segreget:
ni p aliquo manifesto & pub
lico crimine. Vel sine iuda pas
ca accepto calice & fracto pa
ne ofertur: digne ei etiaz
sacmento & cōione nō fuerat.
Discessisse aut eu hinc intellig:
q̄ cū turbis reuersus ondit.
Sequit. Et aut accipite et
comedite. Innuitat dns suos:
ut pparet eis cibū sempm &
q̄s audeat maducare dnm
suu. Et qde qm maducatū
reficiat z non deficiat. Viuit
maducatq; qz sicut ostsus
Ner qm maducat ptes de il-
lo facam. Et quidem de in
sacmento sic fit: Norunt
fideles: quō modo maducet
carne xpi. Vnusq; ptem
suā accipit. Q. p. tes ma
ducat in sacmēto: mite
ger manet. Totus i celo: totus
in corde tuo. Ideo aut ista di
cit sacmenta: qz i eis aliud
vide aliud intellig. Qd vi
det hz spēm corpalem: qd
intellig firmū hz spiritalem
Carne aut xpi non edam
tm in sacramēto qd & mali
mali faciūt & sed usq; ad spi
ritū pacem maducem: ut
in dni corpe tuo membra ma
neam: ut eius spu vegetem.
In eni q̄ oferretur panis:
ubi aut verbū xpi accessit
dicentis hoc est corp meū hoc
pus xpi z. Quia q̄ dns cor
pus suū sub spē panis disci
pul dederat: pulchre ē calicē
sui sanguis tradit esse de vinde
dr. Et accipiens calicē gras
egit. In q̄ demrat q̄ntū de
nra salute gratuletur: p q̄bz
ē sanguinem suū funderet.
Ideo ē gras egit: ut nos doc
qualit opteret nos hoc myste
riū pficere. & ei mostrauit.
qm ad passionē nō venit no
lens. Et duxit eū nos: ut q̄
cuq; patim cū gīāz actione
fiz. Et ē ē hoc bona spe nob
dedit. Si ei figa huius sacrifi
cij z imolatio agni paschalis
facta z liberatio ppli ab egyptia
ca seruitute: multomagis
veritas liberabit orbē terraz.
Et. Et dedit illi dicens. Bibi
te ex hoc omes. Hoc aut bs audie

tes turbarent: ꝑmū ipse san
guine suū bibit: induces eos
sine turbatione ad coronem
mysteriū. Dic ꝙ dns ihs fuit
uuua ⁊ uuuu: ipse credens
⁊ qui comedit. Dic. Hic est
sanguis meus nou testamē
ti. l. annunciationis legis nouę
Hoc ei ꝑmittebat veteꝝ testa
mentū: qd̄ tinet nouū. Sic
ei vetus testamentū habuit
sangnem vitulorū ⁊ ouiū. i
ta nouū hꝫ sangnem dnicū.
Sic ei legit̄ ꝙ accepit moyses
sangnem ⁊ misit in tratere
⁊ intincto fasciculo ysopi as
persit ꝑplm dicens: hꝫ est san
guis testameti qd̄ mādauit
ad nos ds. Sanguinē aut̄
noīans: ⁊ passionē suā ꝑnūcī
at dicēs. Qui ꝑ multis effundet̄.
Et rursus de mortis causa.
cui subdit. In remissionē peccatoꝝ
multi orbis tiraꝝ. Et notandū
ꝙ nō aut ꝑ paucos a ꝑ orbes
ꝫ ꝑ multos: ꝙ nō venerit una
tm̄ gentē redimere ꝫ multos de
oibus gentibꝫ. Hoc aut dicens
ondit ꝙ passio eius mysteriū
ē salutis humane: ꝙ quod ei
discipulos ꝛsolatur. Ei sic
moyses aut hoc est vob meo
riale ꝑpetuū: uta ⁊ ipe dnus
ut lucas refert hoc facite in
meā cōmoracōem. Nō solū
aut panē ꝫ ei vinū offerendū
docuit: ut esurientes ⁊ sitientes
ustriā hꝰ mysteriꝰ doceret ee
recreandos. Dic ei corpal re
fectio sit ꝙ cibū ⁊ potū: uta sub
spē cibi ⁊ potus nob spiritalē re
fectionē dns ꝑparauit. Juenes
ee fiunt ad signandū dnicā pas
sionē. ut sub duplici spē hꝰ sac
mentū mstituerēt. In passione
ei sanguinē suū effudit: et sic
sangnis eius fuit a corpore se
paratus. Optuit ꝙ ad dnicā
passionē representandā seorsū
ꝑponi panē ⁊ vinū: q sunt corpis
⁊ sanguinis sacmenta. Bri
endū tm̄ ⁊ ꝙ sub utraq; spē totꝰ
xp̄s ꝛtinetur. Sub spē quidē
panis simul sanguis cū corpe:
⁊ sub spē vini simil ⁊ corpis cū
sanguine. Ideo ee in duabus
speciebꝫ celebrat̄: valet ei ad
tuitionē corpis ⁊ aie qd̄ ꝑcipim⁹.
Calix vo dni non ⁊ aqua sola
⁊ vinū solū: nī utraq; misceat̄.
Nec corpis dnī pt esse farina
sola ꝛ aqua sola: nī utraq;
fuerit adunatū. Di aut melchi
sedech panē ⁊ vinū obtulit ⁊
quid sibi vult aq̄ mysterio.
Petre rōem. Tetigit moyses
petrā ⁊ petra vnda maria;
fudit: petra aut erat xp̄s. Et vn⁹
de militibꝫ lancea tetigit latꝰ
xpi ⁊ et de latē eius aqua flux
it ⁊ sangnis: aq̄ ut mundāet
sanguis ut redimēt. Faciendū

ē ecīa q̄ ut ꝓlices ōt. aq̄ mīlti
ꝑpli sūt multi: ⁊ q̄ nos optet
sp̄ manē in xp̄o ⁊ xp̄m ī nob:
vnū aq̄ mixtū offert. ut os
tendat q̄ caput ⁊ mēbra
.i. xp̄s ⁊ ecīa vnū sūt corp̄s
Vel ut demīrētur q̄ nec xp̄c
passus ē absq̄ amore nr̄e re
dēptionis: nec nos saluari
possumus absq̄ illius passiōe
Crux Qā vero de passione ⁊ cruce
eius locutus erat: ꝯsequēter eū
qui de resurrōe est simonē mōu
ēt dicēs. Dico āt vob: non
bibā āmodo de hoc genimīe
vitis: usq̄ in diē illū cū illō
bibā vobiscū nouū in regno
p̄ris mei. Regnū āt: resurrōem
sua nōiat. Ideo āt hoc de res
rrectione dixit. q̄ sic cū aplis
ēet bibitur: ne aliq̄ existima
rent fantasticā ēe resurrōem.
Et ideo psuadentes hoīibus
de xp̄i resurrōe: dixerūt. sil
cōmedimus ⁊ bibimus cū eo p̄
q̄ resurrexit a mortuis. Q hoc
q̄ cōcipit q̄ videbūt eum cla
re suscitatū: ⁊ cū ipsis ursus
erit. Q āt dicit nouū intelli
ligendū est noue .i. nouo mo
do: nō q̄ corpus passibile
hūs alīdigens cibo. Nō ēi
post resurrōem comedit ⁊ bib
q̄ cibo indigeret: sī ꝓt resur
rectionis certitudinē. Q ea
vo sūt q̄da ꝓtenui ī sacris my
steriis aq̄ utentes nō vino:
demīrāt ꝓ hec vba q̄m et cū
sacra mysteria tradidit vinū
dedit: q̄d et resuscitatus bib.
Ut hoc dicit. ex hoc genimīe
vitis. Vitis ei vinū nō aq̄
grīnat. Vel alit. De carnalib; Ugo
dūs trānsit ad spīalia: q̄
vinea de egypto trāsplantata
ꝑ̄b sit usq̄ sacra septa testat.
Dicit ergo dūs se de hac vi
nea nequaq̄ ēe bibitur. ⁊ nī
in regno p̄ris: regnū p̄ris fide
puto ēe credentiū. Ergo cum
iudei regnū receperint patris:
tūc de vino corp̄ dūs bibet.
Attende āt q̄ dicat p̄ris ⁊ nō
dei. Omis ei p̄ nomē ꝑ filij.
Ac si dicēt. Cū crediderint in
deū p̄rem: ⁊ adduxerit eos p̄
ad filiū. Vel alr. Nō bibam de Rem.
genimīne vitis huius: .i. non
ultra synagoge carnalibus
oblationib; delectabor. ⁊ q̄b;
illa paschal' agni īmolatio
p̄ipuū locū tenē solebat. Ad
ert āt tp̄s mee resurrōis ⁊ dies
in quo regno p̄ris ꝯstituti: .i.
glīa etne īmortalitat; sblima
tus. Vobiscū illd bibā nouū
hoc ē de ablutione illi; ꝑpli iā
renouati ꝙ aq̄ baptismat;
q̄ nouo gaudio letebor. Vel. Aug
alr. Cū dicit bibā illd nouū
nūi: vult intelligi hoc vetus
esse. Qā ergo de ꝓpagine adā

q̄ vetus homo appellat corp̄ᵐ
suscepit qđ in passione mor
tis tradit erat. vñ ē p vinu sac̄
mentū emendauit sanḡne
suū: q̄ aliud nouū vinū q̄n
immortalitate renouabit cor
pus intelligē debem⁹? Qđ aūt
dicit vob cū bibā. in ip̄is res
rem corp̄m ad videndā im
mortalitatē ymmittit. Vobcū
ei nō ad idem tp̄e sed ad eāde
mansionem ē dñm accipiēs.
Qā a nos dt aplis resurgens
se cū xp̄o: ut spes nr̄i future
rā letitiā p̄sentem afferat. Qđ
aūt de hoc genimine vitis ei
illd nouū ē dt: significat
utriq; eade corpa resurrectā
sedm innouationē celestē que
nūq̄ sedm ueterē vetustatē si
mutuum. Vidi aūt q̄ hoc q̄
iudas cū eo nō bibit: qā nō
erat bibitur⁹ in regno. cū vni
uersos tūc bibentes ex vitis ist⁹
fructū bibiturus secū postea pol
liceret. Q̄z sustinendo alios scos
sciaz q̄ sūt iudas sacramenta
recepit a xp̄o: dicendū q̄ hi
dt vob cū ad ples eos nō ad
eos referendū. Discipulos ig̃
q̄ accepant benedictionis panē
a biberant calicē grāz actionis
docebat dñs p his oibz vnū
dicē p̄ri. Vñ di. Et ymno dco
egressus in montē oliueti:
ut de alto trāsiret ad altū: q̄
ecclē nō p̄t aliq̄ agē in qual
le. Audiāt hi q̄cūq; velut pec
ci simplic madicantes cū e
brietate sequūt: cū decet gras
agere a in ymmū mensā desine.
Audiāt q̄cūq; ultimā orōem
i sacris mysteriis nō expriāt.
Vltima ei orō: illa ymnū signū
gras q̄ egit ānq̄ sac̄ mystia
discipul̄ daret: ut a nos gras
agēmus. Ymnū dicit postq̄
dedit: ut a nos hoc ipsū faciam⁹.
Iuxta hoc ex saluatoris qui
p̄sine xp̄i a calice saturatus
a iebriatus fuit. p̄t laudare
dñm a ascendē montē oliueti
ubi labor refectio doloris so
latiū: a veri luis notitia ē.
Q hoc ex ordine q̄ hoies estima
ti i vnitate dinor mystior ad
tutibz gaudio exultacioeq; coi
celestem glām efferuntur
Apte ex mons mie electi ē.
ubi p̄nunciatum fuit scandalū
infinitatis discipulor. ita tūc
parat⁹ ut nō repellēt discipulos
discedentes: sed ut reciperet reuer
tentes. Vñ se. Tūc dicit illis ihs.
Omnes vos scandalū patiemi
i me i ista nocte. Predicit q
de qđ passuri sūt. ut cū passi
fuerit nō desperent salute sed
agentes p̄nias libenter. In q̄
ex docet nos q̄les an crucē
fuerūt discipuli. q̄les post
crucē. Etei q̄ nexa cū xp̄o dū

crucifigebat stare potant: post
morte xpi adamate fuert fortiores.
Fuga ei discipulor & timor de
monstratio & mortis xpi: ut ofir
dant q' heresi martionis ego
tat. Di ei ne sp lugat se nec cru
cifix: vn petro & reliqs aplis i
cussius e tanti timor. Et signa
ter addit i ista nocte: q' quo q'
iebriant sic & q' scandalu patiut
i nocte & in tribus sustinent.
Huius ec predictionis fides: auite
ppetie veteris ostendebat. Vn se
ptu & ei. Percutia pastore: et
dispgent oues gregis. Horaliis
vbis in zacharia ppha scptu est:
ut ex psona ppe ad deu dicat.
Percute pastorem: & dispgentur
oues. Petitur at pastor dom ut
ponat aiam sua p ouibz suis
q de multis gregibz aroz fiat
vn grex & vn pastor. Hac at
pphia indicat. simul quide
suadens eis attende sy q' scpta
fuit sil at offendens qm secm
dei ofilia crucifigebat & iudicp
monstrans non alienu se esse
a veti testamento q' in eo pnuia
bat. No at pmisit eos i tribz
pmane & leta pnuciat dicens.
Postq at resurrexero: precda vos i
galilea. No ei ofesti post res
rrem in celo eis appuit: neq
i longa quida regione ut eis
appeat vadit: & in pa gente
& in ipis fere reqoibz. ut & hiis
credent qm qui crucifixus e ipse
q' resurrexit. Ne hoc ec se i galilea
abut dt: ut a timore mdeq li
berati credent ei qd dicebatur.
Predicat ec hoc eis: ut q' ad mo
dicu dispgunt sua dalu passi p
gregentur a resurgente xpo.
& precedte eos i galilea gentiu.
Ex petrus itm & affectu & ch'ita
te xpi efferebat: ut & iberilita
te carnis sue & fide vbor dni
no retuetur qi dicta eius effi
cienda non essent. Vn scitur
Ridens petro aut illi. Et si oes
scandalizati fuerit in te: ego
nuq scandalizabor. No aus
o petre: & pheta dixit dispget
oues & xpc affirmauit qd dem
& tu dicis neq: Qm dixit
vns er vob me tradet. timebas
ne tu esses traditor qm nl ti
tale ostius eras: nuc at mai
feste eo dicente qm omes scan
dalizabimi reclamas? Sed
qr erutus erat ab annetate
qua de pditione habuerat:
ofidens de reliquo dicebat. ego
nuq scandalizabor. No tm
temeritate ner medaui: & fi
des e apli petri: & ardens affec
erga dnm saluatore. Qd g
ille dt pudendo. iste denegat
amando: ubi moralit instru
imur ut qntu ofidim de ar
dore fidei. tm timeam de car
nis fragilitate. Videt tm ar

cusabit petrus. Et qm dixit et qm alijs seipm ꝓposuit: et tam qm totu si attribuit q̄ ss fortit cet ꝑseueraturꝰ. Vt hoc g̃ in eo sanaret. ꝑmisit eius casu: no ꝙpellens eu ad negandu. sed eu sibi desens et naturā hūanā de fragilitate diffidens. Vnde alij discipli scandalizati sūt in ihū: petrꝰ aūt no solū scandalizat. sed abūdancius relinq̄t ut ter deneg̃aret. Vñ sc. Aut illi ijs. Amen dico ti: q̄a in hac nocte añ̄ gallꝰ cantet: ter me ne gabis. Et aūt mouet q̄ tam diūsa no tm vba sz et sīas euāgeliste exp̄mūt. qbꝫ pre monitꝰ petrꝰ illā ꝑsūp̄cōem ꝓffret vel cū dño vl ꝙ dño moriendi: uta ut cogant intelligibili eu exp̄sse ꝑsūpcōes sua diuss locis. s. monus xpi. et ter illi a dño missū q̄ eu cet añ gallu cantū ter negatum: sic. et post resurcōes ter illū rogat utz illū amet et mandatū de pascend ouibꝫ ter ꝑcepit. Ad ei hūt hec vba matthei vl sīle illis qbus scdm iohem vl qbꝫ scdꝫ lucā petrus ꝙtulit ꝑsūpcōes sua. Marcus aūt pene xpis vbis hoc ꝛmcorat qbus et matheus: in q̄ distinctus q̄dmodū futurū cet exp̄ssit dem ce a dño. amē dico ti q̄ tu hodie in nocte hac ꝓmuiss bis gallꝰ vocē dedit ter me es negaturꝰ. Cū itaq̄ oēs dicāt ꝓdixisse dñm q̄ eū petrꝰ cet negaturꝰ añ̄ gallꝰ cantaret non aūt omēs dicāt quotiens gallꝰ cantaret: marcꝰ solus narrauit exp̄ssius. Tota ei negatio petri trina ē. Que si post ꝓmū gallicantū iterū falsū dixisse viderit tres euāgeliste q̄ dicūt dixisse dñm q̄ añ̄ gallꝰ cantaret eū petrꝰ cet negaturꝰ: tursꝫ si tota trinā negatiōē añ̄ pegisse q̄ cantare gallꝰ ꝛceperet. sī fluo dimisse marcꝰ deprehenderet ex ꝑsona dñi ꝓiuss gallꝰ bis vocem dedit ter me es negaturꝰ. Hoc q̄ añ̄ ꝓmū gallicantū cepta ē illa trina negatio attenderūt tres euāgeliste: no q̄n cū ꝛpletura cet qđ marcus attendit. Quere aūt si possibile cat ut no scandalizaret petrꝰ semel saluatore dicente. q̄m oēs vos scandalū patiemi in me. Ad qđ aliqs rndeat. q̄m nūq̄ erat fieri qđ ꝓdem erat a ihū: aliꝰ aūt dicat q̄m q̄ exorat a nullis ꝙ ꝓdirat ꝓ iona no fieat possibile fuit ut repel let ꝛ. scandalū a petro dep cāte. Quid aūt ymissio eius audax in affectu qđ ꝓmpto

nō fine prudenti facta z ei causa ut nō solū scandalizaret̄ vez etiā ter denegaret. Cē Aut illi ꝑtrus. Etiā si oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Silr z cēs discipuli dicēt. Hic ē petr⁹ nesciat q̄ loquat². Cū ihu enī mori p oībus moriente hoīm nō erat: qm̄ cēs fuerāt i petis z cēs opus hēbant ut p eis alij moriet̄ nō ip̄m p alijs. Cz q̄ Rabu. itelligerat petrus dñz p timore mortis eū se p̄dixisse negaturū: ob hoc dicebat q̄ licet pclm imineāt nullomodo ab ei⁹ fide posset anelli. Et silr alij apli p ardorē mentis: nō timuerūt dānū mortis. Cz vana fuit p̄sūptio: sn̄ gr̄ā diuina. Hic ḡ magnū discrim⁹ dogma q̄ non sufficit desiderū hoīs: nisi diuino aliq̄s potiat̄ auxi Rom. lio. Paulo itaq̄ supius eiā dixerat q̄ p̄no iā dicto xp̄o cū discipul⁹ i montē oliueti: z ut oraret ad q̄ locū ipsius motus diuterit: cēqr̄ adiūx Cū venit ihs cū illis in villā q̄ Rab dr̄ gethsemani. Lucas dr̄ in montē oliueti. Iohes transtorrentē cedron qd̄ dē z q̄ geth semani: z ē locus in quo oraut ad radicē montis oliueti ubi ortus ē ubi et̄ ecclā ē edificata Bethsemani ēt ītrpetat̄ vall⁹ Ihēs pinguissia: in q̄ iussit discipulos sedē q̄ dū ipe z exp̄ārē rediret: donec p actus dñs solus oraret. Nō. n. poterat ubi ut Org. ibi capetur ubi cū discipulis nsa ducauerat pascha: poterat aūt ut pusill⁹ prodet̄ orare z eligē locū mūdū ad orōem. Pm se. Et dixit discipulis. Sedete hic dum vadā illuc z orem. Hoc aūt dr̄ Ari. q̄ discipuli īuisibiliter sequebāt xp̄m: z assuetudo ei erat sine discipul⁹ orare. Hoc et̄ faciebat eruditens nos i oroibz quietē nob⁹ obtinere z solitudinē q̄rere. Cz cū orō sit ascens⁹ intellectus Dama. ad deū vel petitio decentiū a deo: q̄lit dñs orabat. Nequ ei ascensione q̄ ad deū z dirigebat intellectus eius semel sedm psonā deo vbo vnit⁹: neq̄ ea q̄ a deo ē petitione: vni ei deus z homo xp̄s z. Cz formas in scripto qd̄ nūm ē. docuit nos a deo p̄ce pet̄ z ad ip̄m extendi. Die ei passiones sustinuit. ut tiphanus. nob⁹ adiisus eas victoriā tribuet̄: uta orat. nob⁹ viā faciens ad eā q̄ ad dm ē ascensione. z y nob⁹ oem iusticiā ip̄lens z redditas nobis pcem suā z ut p̄ncipiū ip̄si honoras et mostrans q̄ non ē deo ritus et ip̄m magis itaq̄ Rom. morti dñs i valle piguedis orauit: q̄ p valle humilitat z pinguedine charitatis: pro nobis morte subijt. Qa vo fide discipulos z instanciā deuote

sibi voluntatis accepat: ꝑ tham
dos illos ⁊ dispgendos ꝑsiebat:
ideo iussit eos in loco sedē. Nā
sedē req̄escentis ē. Laboriatur
ei eūnt ei negatum. Qualis
aūt pgressus sit: manifestat cū
subiungit. Et assūpto petro et
duobz filijs zebedei: cepit ⁊tristari
⁊ mestus ē. Illos videlz assūp
sit: quibz monte claritatē
sue maiestat' ondebat. Assūs
ē aūt dei filius sedm hoiem pas
sibilē a dei filio susceptū. non
putatiue ꝑ ve oia q̄ de eo scrip
tura testat: ut deitas ꝑpassi
pmanēt. Nā vo mestū dnm
legim⁹ fuisse: causas mestiae
rapiam⁹. Admoneāt ei supi
onēs scandalizandos: petq; er
dns ter negatur⁹ ē rndit: as
sūptisq; eo ⁊ iacobo ⁊ iohe. ce
pit tristis esse. Ex quē dolorē mor
tis timēt. q̄dem ab aplis ti
morē mort' expellens ad gl'az
cos eos matturj exhortat⁹ est.
et ptātis sue libertate moriturj.
Tristabat' ge dns. nō timore
patiendi. qi ad hoc venat ut
patēt̄ur: ꝑ ꝑpt infidissi' iuda
⁊ scandalū ēm aplor⁹ ⁊ reiec
tionē ꝑpli iudeor⁹. ⁊ eisionē
misē ihrlm. Oia ec' q̄ de nō
ente ad ē deducta st' a odito
re. gristendi nālis desideriū
tyrit. ⁊ nō gristē nālis fugiūt.
Dns q̄ nr ut vitatē assūpti
ꝑbaret hois. ve q̄de ⁊tristat⁹ ē:
ꝑ ne passio ī aīe dne
retur ꝑ passionē cepit ⁊tristari.
Aliud ꝑ ei ⁊tristari: aliud ēi
pere ⁊tristari. Destruūt aūt in
hoc loco manichei q̄ dixer
illū fantasticū corp⁹ assūpsisse
se. cū illd nō possit ve pati:
nīlominꝰ ⁊ illi q̄ dixer eū
verā aīam nō hūisse. ꝑ loco
aīe dnitatē. cū solus aīe
sit ⁊tristari. Habem⁹ aūt nos
hui⁹modi affectūs ex hūane
dicionis infirmitate: nō tn
ita dns ihs. cui⁹ infirmitas fu
it ex ptāte. Q̄ppt' naturales nre
passiones sedm nām: ⁊ sup
naturam fuer̄t in xpo. Sedm
nām. qi ꝑmittebat carni pa
ti q̄ ꝑpria: sup nām. qi nō ꝑce
debant in eo voluntatē natu
lia. Volens ei esurijt. volens
timuit ⁊ ⁊ristatus ē: ⁊ ideo
de manifestatione tristiae sb'dit.
Tua aut illi. Tristis ē aīa mea
usq; ad mortē. Tristat aūt est:
nō ipse ꝑ aīa. Nō. n. tristis
sapia: nō dina sbna: ꝑ aīa:
Suscepit ei aīam meā: sus
cepit corp⁹ meū. Nō aūt ꝑpt
mortē. ꝑ usq; ad mortē dicit
⁊tristatus: donec aplos sua libet
passione. Sc'. Sustinete hic
⁊ vigilate mecū. Ac si dicat.
Letos q̄dē iussi sedē ibi qi mf
mores ab agone isto suas

Hieron.
Ambr.
Aug.

cos scauros: vos aũt ꝯi fmores
addux. ut collaboret mecũ in
vigilijs & orõibꝫ: tñ & vos mane
te hic. ut vnusqsqꝫ i gradu suo
vocationis ꝑsistat. qm̃ oĩs gra
ꝗus fuerit magna habet ti
supiozẽ. Vl nõ eos a ſõno ꝓhibet
cui tpĩ non ẽat imminẽte diſ
cumne: ſ a ſõno infidelitatis
& torpoze mentis. Petꝝ ꝙ magis
de se ꝑsidente & alios addux.
ut videant cadentẽ in faciem
& distant nõ magna ſ humilia
de se sapẽs: nec velocẽs ee ad
pmittendũ ſ sollicit ad oraꝝ
et io sb. Et pgressꝰ pusillũ.
Dolebat n. longe fieri ab eis:
ſ iuxta eos ꝑstitꝰ orauit. Et
q dixat. discute a me q̃ mitis
sũ & humil corde: laudabilit
se humilians cadit in faciem
vñ se. Pcidit i faciẽ suã. oraꝝ
q dicens. Mi pr si possibile z:
trãseat a me calix iste. Manu
festꝝ aũt in oroe sua. deuocoẽz
qĩ dilcus & placens dispositi
onibz prib. addidit: vegtñ nõ
sicut ego volo ſ sic tu: docens
ut nõ oẽm fieri mãm volũ
tatẽ ſ dei. Sedm aũt qꝰ cepit
pauẽ & ẽstari: sedm hoc orat
calicẽ passionis trãsire. et non
sic ipẽ vult ſ sic pr. hoc z nõ
sedm sbnaz eius dinã & ipassi
bilẽ ſ sedm mãm humanam
& infirmã. Suscipiẽs ei nãz
carnis humane. omes ꝑturbatos
ipleuit: ut nõ in fantasia
humane carnẽ estimaret ſ in
virtute. Illi aũt videns ihs.
q̃lia erãt iudei passuri petẽtes
eũ ad mortẽ. dicebat. pr si pos
sibile ẽ trãseat a me calix iste
hoc ẽ ppli iudeoꝝ. q̃ erat causa
ignorantie hr̃ nõ pñt si me
occidissent: hñtes legẽ & ꝓphas
q̃ me vaticinant. Ex rursus
videns q̃ta utilitas totius
mũdi esset futa p passionẽ ꝑ
dicebat. ſ non sic ego volo ſ
sic tu. Nã dicẽt. Si possibile
ẽ ut sine passione mea oĩa
ista bona ꝓficiant q̃ ꝑ passi
onẽ meã sũt ꝓfectura: trãse
at passio hec a me: ut & mdꝰ
saluet. & iudei i passionẽ mea
nõ ꝓfciant. Si aũt sine ꝑditõe
q̃rundã. miltoꝝ salꝰ nõ ꝑt
introduci: q̃ntũ ad iusticiã
tuã trãseat. Bibit aũt calicẽ
totũ: q̃ ꝑ testimonio q̃ꝑ fuit
ei illatũ patuit. Effudit aũt ac
ciẽs: q̃ denegat ne aliq̃
paciatur. Vel totꝰ sup eos
q̃ passuri erant metus est:
atq; ideo ꝓhis orat q̃ passuri
post se erant. dicẽs. trãseat
calix a me. l. quo a me bibit
ita ab his bibat sñ spei dif
fidentia. sine sensu doloris
& sñ metu mortis. Adeo aũt
aut si possibile z. q̃ carni et

z sanguini hoz tiuz ē: z difficile ē eoz actritate corpa nō
uina humana. Quat aūt nō sic'
ego uelo ſ sic' tu. uellet qđē nō
eos pati ne forte ī passioē diffidant. si cohēditatē siue glām
sn passionis siue difficultate
meant. Non ergo ut nō patiāt
rogat dicēs nō ut ego uolo: ſ ut
tu aut. eq ꝑ pn̄ uult. ut bibendi
calias ī eos ex ipō tn̄seat fortitudo z qđ ex uolūtate pūs nō tā
p xpm̄ uina dyabolū: q̄ etiā
p eius discipulos optebat. Hꝯ gr
uox capitis: salus z toti⁹ corpis
hec uox omēs fideles instruit:
omēs confessores accendit: omēs
martires coronauit. Nā q̄s
mūdi odia. q̄s tēptacōm turbines q̄s poss ꝑsecutoz tolāre
troces: n' xp̄s in oīb; z p oīb
pī duct. fiat uolūtas tua.
Distant gr hanc uocē omēs
cāe filij: ut eū aduſitas violēter aliqua tēptationis īrubit:
sepato timore formidinis acri
piat tolantiā passionis Pusillū aūt pgrediēte ihū ab eis: n'
una hora potuer̄t uigilare eo
absente. Vt qđ oremꝰ: ut nec
modicū aliq̄n ihs pgrediat.
Et Et uenit ad discipulos: et
uenit eos dormiētes: q̄ tpr
itēpeste noctis erat. z oculi eoz
a tristia erāt grauati. Postq̄
gr ad discipulos z dormiētes de
phendit: petz arguit. Vn̄ sc̄z
Et dt petro. hic. nō potuistis
una hora uigilare mecū. Petz
ideo ex tribz arguit: q̄ ꝑ ceteris
nō sc̄ scandalizandū fuerat gl'at⁹.
Sz q̄ alij idē direūt: oīm etiā
infirmitatē arguit. Qui ei mo
ri simul cū xpō elegerant: neq;
simul cū eo potuer̄t uigilare.
Inuenies aūt eos dormiētes. suscitat ubo ad audiendū: z pce
pit uigilare dicēs Vigilate z
orate: ut nō intretis ī tēptatiōnē. Quamū uigilem: z sic uigilantes oremꝰ. Vigilat q̄ fūt
opa bona z q̄ sollicite agit ne
ī aliq̄d tūbrosū intrat: sic ei
uigilant grandit oīō. Impossibile aūt est humanā aīam nō
tēptari z ergo nō aut uigilate
z orate ne tēptemini. ſ ne ītretis ī tēptacōez: hoc ē ne uos
tēptacio sup̄et. Cur aūt ne in
tēptacōez uenirent āmonere
eos uoluiſt orare: oñdit dicēs.
Spūs quidē pmptus ē: caro aūt
infirma. Non ei de hoc dt: ad
eos ei hic sīmo ūsus ē. hoc est
aduſi temerarios q̄ qđ crediderunt putāt se posse ꝑfici. Itaq;
q̄ntū de ardore mentis ꝑfidimꝰ:
tm̄ de fragilitate carnis timeamꝰ. Vel alit. hīs uerbis oñdit
se uerā carnē ex uīgine sūpsisse
et uerā aīam hūisse: unde z
nūc dt spūs pmptus ē. ad pr

tiendū: carnē vo nīmā timere
dolorē passionib. Sequitur. Iterū
secō abiit: z orauit dicēs. Pater
mi si non pt calix iste transire
ni biba illū: fiat voluntas tua.
Iterū Qz secō z tio orat ex affectu sz
humane infirmitat' quo mortem
timebat: certificat ep ve' fuis est
homo. Secūdo ei vl tio aliqd
fieri: e maxime demōstratiū in
scripturis Unde ioseph dixit phara
oni. Qd vidisti secō ad eandem
rē ptinens: sōm firmitatis idi
cū est. Vl' alit. Secō orat: ut
Iherō si minime i. cētuitas alit' saluā
ri nō pt nisi arserit cucurbita
i. iudea: fiat voluntas prīs que
nō z ptraria filij voluntati. dicē
te ipso p ysaiā. ut faciem vo
luntatem tuā deus mis volui.
Iul' Vl alit. Passurus discipul' oēz
in se corpis nri infirmitatem
assūpsit z cruciz secū vnūsa
quibz infirmam' asserit: z ideo
trīstire ab eo calix non pt n illū
bibat. qz pati nisi ex eius pas
Ihēsu sione nō possumus. Xps ait sol'
orat p oībus: sicut z sol' patit
p vnūsis. Sequit ei. Et venit
iterū: z inuenit eos dormientes
erant ait oculi eoz grauati.
Languescebat ei z oppmebant
aplōz oculi: negatione vicina.
Iherō Futo ait qz nō tm corpm ocli
q aiaz grauati erat: nondū
ei erat eis spe datus Vn non
cos reprehendit. sz tradens iterū
orauit: docens ut nō deficiam'
si pmaneam' i oīe donec ipe
trem' ea q postulare ia cepim'.
Vn se. Et relictis illis iterū abiit:
z orauit tio eundē sm̄onē d.
Tio aīt orauit: ut i ore duoz Thēsu
vl truī testiū staret omē verbū
Vel ideo tribz viris dns ora Rab.
uit: ut nos a pīis pīcipiū
venia. z a pīnis mal' tutela.
z futuris pīculis cautela ore
m̄i: z ut omnē oīem ad pīez
z ad filiū z ad spm scm diri
gam'. z ut integer spe nr et
aīa z corp' seruetur. Vel ter orat Ter
p aplis z mariē p petro: qui
ter erat eū negaturus. Post oīoz Vel
ei frequentē. post discursū re
cursūq multiplices: z metū de
mīt. securitatē reddit: in reqe
adhortatur Vn dr. Tuc venit
ad discipulos suos: z ait illis
Dormite ia: z requiescite.
Et quidē tūc vigilare optebat? Ihēsu
sz hoc dixit. ut ostenderet. qm
neq; visu possent fre futuroz
malōz: z qm nō indiget aur
lio. z qm oīo tradi eū opte
bat. Vel hoc dr: qz voluntatē Gul.
de discipul' prīs ia securi gerpe
tabat. de q dixat fiat voluntas
tua. q sz tū situz z nos calicē
bibē. ifirmitatē corpis nri
z timoris sollicitudiez z ipm do
lorē mortis absorbuit Vl' nō z Greg

ille ipse sonus que iubet nuc
discipulos suos dormire: et ille
q eis supnus scribe ostigisse. Illuc
ei dormientes inuenit. no regel
centes. sz grauatos oculos hntes:
nuc at precepit eis no simplr
dormire. sz at requie ut ordo s
uetur: ut pmu quide vigile
antes ut no mtrem in tpa
tacem: et postea dormiam
et requescam. ut ai aliqs inuenit
locu dne tabnaclm deo iacob:
ascendat silp lectu strati siu. et
det somu oculis suis. Cu at ad e
os reuiens dormietes rep
pmu reuisus obruptos sedo silet
teo quescere iubet. no ista e: q
pmu post resurrem dispsos eos
diffidentes ac trepidos reprehe
dit: sedo obmisso spu pacto
grauatis ad stuedam euagdi
lubtate oculi visitauit. na aliqs
diu legis amore detenti quoda
fidei somno occupati st: tno vo
claritat sue redtu securitati
eos qetiqs restituet. Postq at
resuscitauit eos a somno: vi
dens in spu appinquare uda
traditore q nondu videbat a
discipul eis: dicit. Ecce appiq
uit hora: et filius hois tradet in
manus pecatoz. Qd at qd dicit
appinquauit hora: ondit qm di
uine dispositois erat qd gere
batur. Per hoc at q dt. i manus
pecatoz: demstrat qm illoru
nequicie hor opus erat. no q
rpe delicto eet obnoxius. Sz et
nuc in manus pecatoz traditur
ihs: qm tps q videnti in ihm
rede limit ei in manibus suis
ei sint pecatores. Sz et q scienscie
ustus hns in se ihm. i ptate
frus fuerut pecatoz: ihs e tradit
i manus pecatoz. Postq gr tno
orauerut et aplos timore se
quente. pnia ipetrauerat
corrigendi: securus de ptssione
sua pgit ad psecutores et ultro
se ad intficiendu pbet. Vn se
Surgite eamus. Qui dicet. No
vos inueniat qi timetes: sult
pgamus ad morte: vt fidei tue
qaudiu passiuu videat. Be
ciui. Ecce appinquauit: q me t
det. No de appinquauit mi: nec
ei ipsi appinquabat traditor ei
q se elongauerat petis suis
ab eo. Videt at hic sno scdm
matthm sibi ipsi ee ostrari. Quo
ei dicit. dormite ia et requescite:
cu mectat. surgite eamus.
Vn quida conant ita exponere:
tps ab orbrante no a pmittente
sit dctm. Qd recte fiet: si eet nec.
Cu vo marcus intexuerit
ut cu dixisset. dormite ia et requi
escite adiungens. sufficiat. et dem
infert. venit hora ecce tradetur
filius hoies: utiqs intelligit post il
lud qd eis dctm et dormite ia et
requescite. silusse dns aliquantu

ut hoc fiet qđ pmisarat: z tūc
ītulisse. ecce appmīquit hora. Ꝑt
qđ scđm marcū positū z suffiat:
l. ep iā regenistis. Sc̄. Adhuc eo lo
q̄nte: ecce iudas vn⁹ de xij venit.
Vn⁹ videl⁹ mīo: nō merito. hoc
āt dixit. ad oīendū īmane fa
cin⁹ illius: q̄ de aplica dignitate
frūs fuerat ꝓditor. Sc̄. Et cū
eo turba mīta cū gladus z fustī
bus. Ꝑt āt oīdēt euāgelista ī
uidentie cā illū deꝓhensū sbtu
git. missi a pnapibz sacdotū:
z senioribz ppli. Ꝑt duc⁹ aliq⁹
qm̄ ppt multitudinē eoz q̄ nā
crediḋant mīti venert adiūctus
eis: timētes ne mītitudo arden
tū de manibz eoz tollēt eū.
Ego āt estimo ee altiam cām
qm̄ q̄ putabāt in beelzebub ej
ee solē dēnia: arbitrabant
eū ee abusā maleficijs posse
effugē de medio voletū eū tenē.
Sequit. Qui āt tradidit eū: ded⁹
eis signū dicens. Quēcūq; osculat⁹
fuero ipse ē: tenete eū. Signū ē
āt q̄ē. eī scđm factē natus esset
oībus hītantibz ī iudea: q̄e q̄si
nō agnoscentibz effigiē ei⁹ dedit
eis signū. Sz qm̄ nō solū duc⁹ for
me tē⁹ eo fuert. vna scđm quā eū
omēs videbāt. altā scđm quā tūc
figuratus ē coram discipls ī mōte:
fz ee vnicuiq; appebat scđz q̄ fue
rat dignus: sic z de mānā scp
tū z. q̄ hēbat sapore ad oēz usū
ꝺueniente. Verbū dei nō sili⁹ acc⁹
appet. Ꝑt huiusmodi q̄f tūsfi
gurationes ei⁹ signo idigebant.
Vel ideo signū eis dedit: q̄ mlt⁹ 4 reg.
toriens detentus ab ipsis ptā
sūt nescientibz eis. Qđ z tūc fm
cēt: si ipse voluiss. Sc̄. Et ofesti
accedens ad ihm dixit. Ave rabbi.
Et osculatus ē eū. Suscipit dūs Mat.
osc̄m traditorē? nō q̄ simlit
nos docuit: fz ne ꝓditionē fugē
videat? Si āt aliq⁹ q̄rat. cur os 4 reg.
culo iudas tradidit ihm scđm
quosdā quidē voluit reuēnaā
ad mgrm suare nō audēs mā
feste in eū irruē? scđm alios āt
hoc fecit timens ne si forte ma
nifestū se adiūctū sbtrahss. ipē
ei fiet cā euasionis. cū possit scđz
opinionē eius effugē z facē se
īuisibilē. Ego āt puto q̄ omēs
ꝓditores vitans amare vitatē
fingentes: osculi signo utūt.
Ihs āt placabilia rndet. Ym sē.
Dixitq; illi ihs. Amice? ad q̄
venisti. Dicit āt amice ippe
rans silationē z hoc ei nōie ne
minē bonoz ī scptis agstim⁹
appellatū: ad malū ei dr. ami
ce quō huc ītrasti. Et amice nō
facio tī īiuriā. Ꝑt āt. ad q̄ ve Luc.
nisti: tūc dicēt. Oscularis z ī
sidiaris? nouī q̄e venīs: ami
cū fings eū ꝓditor sis. Huc a Marc.
mice ad q̄ venisti hoc fac scđ
itellig⁹. Sc̄. Tūc accessert et
man⁹ iecert in ihm: z tenue
rūt eū. Tūc sz. q̄m ipē pmisit.

Frequenter ei voluerunt: si no potu
erunt. Exulta xpiane: i omicio
inimicoꝝ tuoꝝ triasti. Xpc iudas
vendidit. 7 qd iudeus emit:
tu acquisisti. Sic aũ lucas refert
dnc in cena discipul' dixerunt
q hic sacrificiu tollat filii 7 pecũ.
7 q no hic vendat tunicã suã 7
emat gladiũ. 7 discipli rndert
ecce gladij duo hic. Nouiues aũ
erat illic gladios ee ppt' agnũ
sta paschale quẽ comederũt. au
dietes ꝯ q̃m venirẽt psecutes
ad xpm capiendũ: a cena exeũ
tes gladiũ sumpserũt tanquã
adiersꝰ psecutores q̃ p mgrõ
pugnaturi. Vñ hic dr. Et ecce vnꝰ
ex his q erant cũ ihu: extendes
manũ extraxit gladiũ suũ.
In alio eiã septũ 3 p petrũ hẽ
fecerunt: eodẽ ardore q 7 cetũ fecit.
Vñ sq. Et pauẽs suũ pncipis sa
cerdotũ: ãputauit auriculã eius.
Erat pncipis sacerdotũ malchꝰ
appellatur: auricula ꝯ q ãputa
ta dextra e. Trãsitorie g dicẽdũ
e q malchꝰ i rex q̃dã pplꝰ iu
deoꝝ suꝰ frus 3 ipetuus 7 deuo
tionis sacerdotij: dextram q
pdidit auriculã ut lr veritatem
audiat i sinistra. Nã si videt
legẽ audire modo cũ sinistro
auditu: audiũt umbrã tradi
tionis de lege no veritatem.
Plus aũ er gẽtibꝫ significat 7 p
petrꝫ 7 hoc xpm qd credideruẽ
i xpm fm sc cã ut p dextera
udeoꝝ audituo dext. Dextra aũ
dextera auris i his q ex eod
pplo crediderũt dina pietate
pristino restituta e officio.
Dns aũ zelantis apli piũ
motũ: pgredi ultra no pauit.
Vñ sq. Tuũ aut illi ihs. Mite
gladiũ tuũ in locũ suũ. Otra
sacmentũ n. nre religionis
cet: ut q mori p oibꝫ veniat
capi nollet. Dat q in se fiere
tibꝫ licentiã sciendi: ut q ne
dilato glose crucis tripho: et
dnatio diabolica fieret lon
gior: 7 captiuitas humana di
uturnior. Optuit ec ut actor
gre fideles patiaꝝ suo exẽplo
ceret: 7 potius ad sustinẽdũ
fortiꝰ aduersa instruet: ꝯ ad
vindicandũ inuocaret. Ad hs
aũ ut pplo psuadẽtur: omina
tionẽ addit dicẽs. Omẽs enim
q acceperint gladiũ: gladio pe
ribũt. Idest oĩs q usus fuerit
gladio nulla superioritate aut
legittima ptate vl iubẽte vl
cedente i sanguine alienus.
Nã dns nusserat utiq ut fi
discipli eius fierent: ꝫ no ut
serui ut ferirent. Ex no oĩbꝫ
gladio utentibꝫ: mors solet ee
p gladiũ. Nã plures a febrib
a alijs accidens casꝰ absumut:
q gladio a iudicij officio a re
sistendi latronibꝫ sut usi. Et si
sedm sniaꝝ xpi oĩs gladio utẽs
gladio perimeret: recte ad nee

cor gladius crimebat. qui eode
utebant ad frama. Quo g gladio
pibit et qualiq gladiu sic ps erit.
Illo nepe qui ignicus vibit an pa
dysii: et gladio spe q mi dei destri
bit armatura. Recondi q gladiu
pcepit dns: qr eos no humano sed
ons su gladio cet pemptury. vl
alit. Qui gladio utit ad ocide
du hoiem: pe sic pus mulcre
morit gladio. No solu at miti
cauit discplos p minacione
pene: si er ondendo qp voluitate
h sustinebat. Vn sc. An putas
qr no possu rogare prem meu
et exhibebit mi modo plusq xii
legiones agelor. Qa ei milia
humane infinitatis ondent: non
videtur credibilia dica. si dixiss
q eos pdere possi. Et io dic. an pu
tas qr no possu rogare prem m.
Q. d. Non indigeo xii aplorum
auxilio. ec si omes me defendent:
q possu ptre xii legiones agelor.
Una legio apd veres ser milib;
hom xplebat. De xii g legoib;
septuaginta duo milia agelorum
fuit? in quot gtes hom lingua
diuisa e. Et hoc at demonstrat
qm sedm multitudiez legionu
muliere mundial siu et angelor
legiones muliere celestis militu
tui otra legiones demonu. Muliera
ei hois ois ppt aduersarios intellig
stituta. No at qi indigeo auxi
lio agelor h dicebat: si sedm est
matione petri volentis ei auxiliu
fre. Nacq ei angeli opus hui
auxilio virginis filij dei: q ipse
ullor. Possu ec intelligi p agelos
rones quatu. Cu tuto ei et respa
siano omes lingue aduse iudeam
frecerut: et ipletu z. qr pugnabit
p eo orbis tira cont mi sensatos.
No solu at p hor timore discplor
euacuat: s er p hor qp septums i
medu mtroduxit d. Quo g ipse
but scpture. Qa sic optet fieri.
Nec sentencia ymptu ad patre
du aim demirat? qr frustra ppe
cament: ni dns eos vera dixisse
sua passione assecueret. Postq q
dixit petro recde gladiu tuu qd
et pacie et postq er auricula resti
tuit aputata sic alt euangelistar
de. qd sume bnignitat? indicium
fuit et dine virtut? sbditur.
In illa hora dixit dns turbis:
ut si pticu bn fictia no recordat
vl pncia recotmoscat. Tanq ad
latronem erastis cu gladiis et fustib;
xpeh ende me. Ac si dicet. Latro
nis officiu et noce et latitare! ego
vo nemini nocui si plus sanau:
et i synagogis sp docui. Et hoc est
qd subdit. Quotidie sedeba apd
vos i tepio docens: et no me tenu
istis. Qi dicet. Stultu et eu cum
gladiis et fustib; qre. qui vltro veis
se tradit manib;: ita nocte qi la
titante p ydiotas inestigare q
totidie in tepio docebat. Ideo at
eu in tepio no tenuert: qr non
ausi erant ppter turba. ppt qd
et dns foras exiuit: ut ex loco et

ex tpe daret eis aptitudinē se ca
piendi. Ex hoc ergo docet: qm
ii voluntarius pmisiss. neqs eū
capere voluissent. Deū euāgeli
sta qsthonē solut. ppt qd dns eu
pi voluit: eū sbdit. Hoc aūt totū
frm z: ut adiplent scripte ypha.
foderūt manꝰ mꝰ z pedes m. Et
alibi. Circūdus ad victimā ductꝰ
ē. Et ī alio loco. Ab ingressibꝰ ppl
mei: ductꝰ z ad mortē. Qa eni
omēs ypthe pdixerūt xpi passi
onē: ideo nō posiut fixū testiō:
si gḋ aliꝰ dicat ipleri vaticia
oīm ypharū. Discipli aūt q qm de
rentꝰ z dīs pmaserūt: qm longe
ē hs ad ebas fugierēt. Vñ sequt.
Tūc discipli oēs relicto eo fugie
rūt: scebāt ei qm iā non erat
possibile effugē eo se voluntate
illi tradēte. In hoc tñ frō mōstr
tur fragilitas aplorū. Qui ei
de ardore fidei pmiserūt se mori
cū eo: nūc timore fugiūt ime
morꝰ pmissionis sue: qd etiā
videmꝰ ipleri ī hijs q p amore
dei materia se pmittūt facturos
z postmodū non implent. Non tñ
desperare debent si cū aplis resur
gē: z p pniaz resipisce. Nisi hec
aūt sicut petrꝰ q culpā negatio
nis pnie lachrymis ablut. recupa
tionē eoz ondit q a martiris
labūt: ita ceteri discipli fugē
tes. cautelā fugiēdi docet eos
q se mimꝰ redneos ad tolanda
supplicia sentiūt. Sequit. At illi

tenentes ihm: duxerūt ad cay
phā pncipē sacdotū. Sz tñ primo
ad ānā ductꝰ z socer cayphe:
sic' ioānes dr. Ductꝰ z aūt ligatꝰ:
cū adessent ī illa turba ēbun
z cohors. ut ioānes memorat. Refert
aūt Iosephus ipm cayphā. vnꝰ
tm ānū pōtificatū plus rexisse:
cū tñ moyses deo nutante prepe
rit ut pōtifices patribꝰ succede
rent. z gnationes ī sacdotibus
seues texeret. Nō q mutꝰ ē: si
iniquꝰ pontifex iniqua iudicet.
Iuenit ei nomē actionis cayphas.
.i. inuestigator: vl' sagax. ad ī
plendā suā negciā: vel vomēs
ore. q ipudens fuit ad pfidiā
mēdacii z ad pretrandū homi
dīm. Ideo aūt illuc eū adduxerūt:
ut cū Iulio oīa facerēt. Vñ se.
Vbi scribe z seniores conuenerāt.
Vbi cayphas princeps ē sacdotū
illuc congregant scribe .i. legati q
psunt lrē ordinēti: z seniores
nō in vitate sī ī vetustate lrē.
Sequit. Petrus aūt sequebat eū a long
Non ei potuit de primo eū seq
sī de longinq: nec tñ oīo rece
dens ab eo. Multus ei erat fer
uor petri: q cū alios fugiētes
vidisset nō fugit: sī stetit z itrauit.
Qui aūt z ioānes intrauit: tñ notꝰ
erat pncipi sacdotū. Longe aūt
sequebat: qz erat dīm negaturꝰ
Neq ei negare potuisset: si dnō
primꝰ adhesisset. Q hoc ei' sig
nificat: q petrꝰ dīm ad passi
onē eunte erat secutꝰ. z ime

Aug. tatur. Significat ecclesiam secundum quidem horam mutationem passionis dominicae, sed loquitur differenter. Ecclesia enim per se patitur, sed ille per ecclesiam. Et egressus Iesus de templo sedebat cum discipulis suis ut videlicet finem vel amore discipuli, vel humana curiositate sive cupiebat quid indicaret de templo interrogare, utque eum nemo audiret, an flagella resumere deberet. Videre quam principibus sacerdotum et totae pestilentiae auctoribus volebat suis insidiis iudicii forma ipsum. Unde dicit. Princeps autem sacerdotum et omnis concilium quaerebat falsum testimonium adversum Iesum, ut eum morti traderent. Et quod fictum erat iudicium et omnia tumultus et abusionibus plena, manifestat per hoc quod subditur. Et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent. Falsa enim testimonia tunc locum habuit, quando colore alicuius proferuntur. Et non colore iuvebatur quod posset dominum adiuvare medacia, quibus essent multi quidam tribuere volentes principibus sacerdotum. Quod mariae laude exhibet Iesu, quod sic omnia reprehensibiliter dixit et fecit, ut nullam veri similitudinem invenirent in eo reprehensionis et mali et multi astuti. Et novissime autem venerunt duo falsi testes et dixerunt. Hic dixit, Possum destruere templum dei et post triduum reaedificare illud. Quid autem falsi testes sunt, si ea dixerunt quae dominum dixisse legi? Sed falsus testis est, qui non eodem sensu dicta intelligit quo dicuntur. Dominus enim dixerat de templo corporis sui, si in ipsis vobis calumniati sunt, ut paulo addit, vel mutavit qui ista calumniam fecerant. Salvator dixerat, solvite templum hoc, isti immutavit et auctoritatem possum destruere templum dei. Vos mihi solvite non ego, qui illicitum et ut nobis ipsis inferamus manus. Deinde illi vertitur et post triduum reaedificabo illud, ut ipse de templo iudaico dixisse videretur, dominus autem ut omnes aliae spiritus templum diceret et ego in triduo resuscitabo illud. Aliud est aedificare, aliud resuscitare. Et quare non attulerunt in me dum accusationem de solutione sabbati? Quamvis multos eos sibi hoc officium erat. Ira autem princeps impatiens non invenies calumniae locum, erumpit de solio pontificis, ut vesaniam mentis motu corporis demonstraret. Unde sequitur. Et surgens princeps sacerdotum dixit illi. Nihil respondes ad ea quae isti adversum te testificantur? Hoc autem volens ab eo irrecusabile confessionem elicere, ut ex ipsa eum caperet. Inutile autem erat grave sacrificium missionis illo ea audiente, unde sequitur. Ille autem tacebat. Et rei soli fiducia iudicii ibi erat et veritate autem latronum erat circumsistens sic in spelunca et nihil silet. Et hoc autem loco dissimulat item calumniantium

ꝛ falsoꝝ teſtiū voces. ut nec
riſione dignos eos habeam⁹
q̄ nō ꝓficientia dicū adiſſus
nos: maxime ubi maius ē li
bere ꝛ fortiꝰ ſile q̄ defendere
ſñ ullo ꝓfectu. Dicebat ei q̄
deus: q̄p̄ duriſſ torq̄dū ad
calūniā. Quō q̄ ihs magſ tu
ebat ad ꝝdignos riſione ſua
falſos teſtes ꝛ ſacdotes ꝝpios?
tāto magſ pōtifex ſuꝰe ſupat⁹
eū ad ꝝdendū ꝓuocat: ut ex
q̄libet occaſione ſimonis. locū iue
niat accuſandi. Ait ſc̄. Et p̄
ceps ſacdotū. aut illi. Adiuro te
p̄ dm viuū: ut dicas nob⁹ ſi tu
es xp̄c̄ filius dei. In lege quid
adiurandi uſū aliſcens iue
nim⁹. Eſtimo aī q̄ nō optet
ut vir q̄ vult ſcm euāgelium
viue: adiuret alteꝝ. Vi ei una
re nō licet: nec adiurare. Sed
ꝛ q̄ reſpicat ihm ꝝpante demo
nibꝫ ꝛ ptātem dante diſcplis
ſ̄ dēnia: dicet q̄p̄ ſcm ptātē
datū a ſaluatore nōꝫ aduerſe
demonia. Princeps aī ſacdotū
petīn faciebat iſidians ihu:
et ideo imitabat ꝓpriū patrē q̄
bis dubie mirogauit ſaluatorē.
ſi tu es xp̄c̄ filius dei. Vnde q̄s
mē dice ꝑt: q̄n dubitauit de fili
o dei utꝫ ipe ſit xp̄c̄. op⁹ drabo
li ē. Non decebat aī dñm ad ad
uersacōes p̄ncipis ſacdotū nō
rīde: quaſi vī paſſū. Propter
q̄d nec denegauit ſe filiū dei ee:
nec manifeſte ꝛfeſſ⁹ ē. Vñ ſequit.
Vt illi ihs. Tu dixiſti. Nō n. erat
dignus xp̄i doctrīa ꝛ ꝓpter non eū
doceꝛ: ſed ꝛbū ois ex⁹ accipiens
in redēptionē ipius ꝛtulit. Vñ ſe.
Verūtīn dico vob⁹: amodo videbit⁹
filiū hoīs ſedentē a dextis vtutis
dei. Videt⁹ m: q̄n ſimilitate q̄ndā
regalē ſignificat ſeſſio filij hoīs
Juxta vtutē q̄ dei q̄ ſol⁹ eſt vtus
fūdatiꝫ q̄ accepit oīem ptātē
a patre: ſic⁹ i celo ꝛ in tra. Erit
aī q̄n han fūdationē videbunt
eū adiſſum: q̄d a tpe diſpē ſacōis
ꝛcepit iplen. Viderunt enī eum
diſcipuli eū reſurgentē a mor
tuis: ꝛ p hoc viderūt aī fūda
tū ad dextrā vtutis. Vel q̄ ſcm
longitudinē ſpūalē. que ē apd
dm a reſtitutione mūdi uſq; ad fi
nē: eſt vn⁹ dies ſicut q̄ mille
q̄ hic dī ſaluator amodo: ſpa
tiū eſſe becuſſimū uſq; ad finē
oīdens. Et nō ſolū ſedentē eū
ad dexterā vtutis viſuros. ꝓpha
hat: ſz ē venientē in nubibꝫ celi
Hec nubes ſūt ꝓphe ꝛ apli xp̄i:
q̄bꝫ mandat pluere cū optet.
Pontifex aī que de ſolio ſacdo
talī fimoꝝ exciſſerat: eade ma
nibus ad ſcindendas veſtes ꝓuocat.
Vñ ſequit. Tūc p̄ceps ſacdotū ſci
dit veſtimēta ſua. d. Blaſphemat.
Aſſuetudis n. iudaice ē. q̄p̄ cū alia
q̄d blaſphemiū audierūt: ſcindūt veſtimēta ſua.
Hoc q̄ fecerūt accuſatiōes red

Qhēs

dēt clamorē: z qđ verb dicebat
factis extolleret. ℣ hoc āt q̄ sa
dit vestimēta sua. ondit iudeos
sacdotalē glām pduisse: z va
cuā sedē hrē pontifi. ℣ū ei ve
stē sibi desciđit: ip̄m quo tegebat
velamentū legis abrupit. Cū q̄
sciđiss vestimēta sua: nō sem
suāz a sēpo: ß ab alijs eā exq̄
rut dicēs. Qđ vob vidr. Sic in
fissis peccatis z blasphēia mā
festa fieri solet: z q̄ cogēs t no
lentiā mferens ad suāz pfectē
dā puenut auditorē d. Quid adh
egem⁹ testibꝰ: Ecce nūc audistis
blasphēiaz. Que āt sunt blas
phemia: Etēi ān. eis gregatis
dicat. dixit dns dnō meo sede a
dextris meis z mptaz z eis et
siluerūt. nec de cetō ardiderut z
gluter q̄ nē q̄đ dem ē blasphēia
vocāt. Sequit. At illi mdetes
dixerūt. Reus ē mortis. Ipi ac
cusantes: ipi disentientes: ipi
suāz ptes. Quis putas
fuit errozis ipam pncipale om
nibꝰ rēa mortis pnūciare: z post
tāt⁹ z resurgentiū testimonia
nō respicē fontē vite. de quo i
omēs resurgetes vita fluebat:
Ut āt venatione mienētes: ita
sua demūbant in sanā Se
ei. Tūc expuerūt in facie eius:
z colaphis eū cederūt. aut cō
plerēt qđ dictū est. Vedi max
illā meā alapis: z facie meā
nō auti a ꝛfusione sputoꝝ
Se. Alij āt palmas in facie
eius dederūt dicētes. ꝓphetiza
nob xpe: q̄s ē q̄ te pcussit.
In Itumelijs ei hoc dr: qm se p
phetā hrī voluit a pplis. Attē
de āt q̄ euāgelista cū sūma
diligētia q̄ videt ee exbeatis
sima exponat. nl occultans a
uēdans: ß gl'iam erudimaz
matriaz. dnātorē orb tm z p
nob talia sustinē. Hoc āt lega
ntes: hoc nrē mēti ascribāt:
z in hijs gl'em. Qđ āt dicit eis
expuerūt in faciē eius: sufficit
cor q̄ pnitā grē ei⁹ respuūt.
Se tāp colaphis eū cedūt: q̄ ei
honorē suos pferūt. Palmas
i faciem eius dāt: q̄ pfidia cer
ti eū non venisse affirmāt tāp
pnitiā eis exterminātes z repelle
tes. Inte pōras āt xpi Itumelias
trina pet negatio fit z: quā nō
ones euāgelistē eōdē ordine nar
rāt. Lucas ei explicat pa⁹ tēpta
tionē petri: tūc demū Itumelias
dni. Et matheus t marcus eas pmo
mīēdrant: z dem petri tēptatoē.
Sit ei h sessū. Petrus ad sedebat
foris i atrio. Foris sedebat ut
vidēt exitū rei: z nō apprōpiabat
ihu ne mlestus aliq̄ suspitio
nasceret. Et q̄ qñ detentū magr
vidit ita efferbuit ut gladium
euaginauit z auriculā abscidit:
q̄ Itumelias xpi audiuit negato:
effiat: z vilis puelle minas
nō sustinet Se ei. Et accessit
ad eū ena ancilla d. Et tu cū ihu

galileo eras. Qd sibi vult qa
prima cū pdit ancilla. cū vi magf
eū potuerūt agnoscē? ni ep iste
seruꝰ permanr ī nece dnī videret
ut ei⁹ passione redimēt? Sc?
Ille negauit coram oib⁹: dicēs.
Nescio qd dicas. Palā coram oib⁹
negauit: qr se manifestare expauit.
Qz dicebat se nescire rndit: qa
p saluatore adhuc mori nolunt.
Ob hꝰ sicut appet hesitauit pmissꝰ:
ut ī cāe principe remediū prue cōdo
ret? ⁊ nemo andet de sua vite
fide: qn mutabilitatē pdim nec
dūs petrꝰ potuisse credē. Nō so
lū aūt semel: sed ⁊ sēp ⁊ tm negauit
bonū tpe. Vñ sc? Exeūte aūt eo
ianuā? vidit eū alia ancilla: et
ait his q erant ibi. Et hic erat cū
ihu nazareno. Intelligit? aūt qp
postꝰ erat foras. eū iā semel ne
gasse: galli cātauit pmū. quod
marci dr?: ut ondat qp negꝰ vox
galli aī a negatione detinuit:
negꝰ ī mēoriā sue pmissionis re
duxit. Non aūt foras aī ianuā
iterū negauit: sed cū redisset ad
fores. Negꝰ ei iā exierat ⁊ foris
eū vidit ancilla: ⁊ cū esset eū
vidit ⁊ cū surgeret ⁊ exiret aīad
uitit eū. ⁊ dixit his q erāt ibi
q simul aderāt ad ignē ī atrio
Hic erat cū ihu nazareno? Ille
aūt qui foras exierat hoc audito
metuisse ē: ut se qs purgaret ne
tando. Vel qd ⁊ credibilius non
audiuit qd de eo dcm fuerat
cū foras exiret? ⁊ postꝰ redijt
dixerūt ei ancilla ⁊ ille alios que
lucas enumerat. Sc?. Et iterꝰ ne
gauit cū iuramēto: qr nō noui
hoīem. Eno ad hoc pio affectū erga
aplm petrꝰ locū hūc ita ī patratos:
ut dicāt petrꝰ hoīem negasse non
dim? ⁊ ē sensū: nescio hoīem qui
scio deū. Hoc qp frivolū sit pu
dens lēctor intelligit. Si.n. iste nō
negauit: ergo mētitꝰ ⁊ dns qui
dicat. ter me negabis. In hac
aūt negatōe petri. diam? nō solū
abnegare xpm qui dicit eū nō ee
xpm: sī er qui eū sat negat se
ee xānū. Huc iā de tua negatōe
ispiciam? Sc?.n. Et pusillū
acressens q? shabāt ⁊ dicēt petro
Vē ⁊ tu er ill'es. Lucas aūt dicat
Initiallo frō qi hore vnā. Et tur
bati affirmant: sequēt? adiūgūt
Nā ⁊ loqla tua manifestū te fat
nō q altius simonis cēt petrus
a gentio extreme sēs qppe hebrei
erant ⁊ q arguebāt ⁊ q argu
ebant: si quo magis pudica hꝰ
petentes suas ⁊ ornadi loqui de
sonū vitare nō possit. Vide aūt:
qi sint nomia peauoꝝ hōm vol
loqa. Ipsa qppe negarūt petrꝰ
negare dnm: que pri? ostensus
fuerat dei filiū Sc? ei. Tunc
cepit detestari ⁊ iurare: qr non
nouisset hoīem. Nota qr pmū
ait. nescio qd dicas? sed cū iu
ramēto negat: tm cepit detestari
⁊ iurare qr nō nouit hoīem.

Dscendere ipe ī petō dat ī cor
mentū sceleꝝ: et q̄ mīma spnit:
cadit ī maiora. Ꝑ pmā aut
ancillā designat cupiditas:
p sedām carnal delectatio. Ꝑ illos
q̄ astabant dēones itelligunt.
Quib ei trahūt hoīes ad xpi
negatiōem. Ter ee petrus negā
uit: nā ī error hereticoꝝ de tribz xpō
gnibz timinat: aut ei ex dim
tate. a hūanitate. a de utroq; fal
lūt. Ꝑ. Et statim gall cāuuit
Ꝑ quē doctor ecce itelligi: q̄ sō
nolentos ītrepans ait. Euigi
late ustī: ī nolite peccare. Et
egressꝰ foras flenit amare. In a
tio ei cayphe sedes nō potat a
ge pnlat: vñ foras egredit de
tpio ysilio: ut pauide negatiōis
sp: des. amans fletibz lauet. Nō
ei fieri potat ut ī negatiōis tēbus
pmanet: quē lux respergerat
mūdi. Sequit. Mane aut fcō
ysiliū ierūt omes principes sac
dotū ī seniores pli adus ihm:
ut eū morti tradēt: putātes
p mortē eius extinguī doctrinā
ī fidē apd eos q̄ crediderūt ī eū
q̄ ī filiū dei. Talia aut ysilitates
alligauerūt ihm. soluentē a vi
cul. Vñ se. Et victū adduxerūt
eū: ī tradiderūt ponto pylato
psidi. Vide sollicitudiē sacdotū
ī malū. Tota nocte vigilauit.
ut homicidiū facēt: ī vinctū
tradiderūt pylato. Habebat ei
hūc morē: ut quē adiudicassent
morti. ligatū iudici tradēt. At
tū nō tūc pmū ligauerūt: ꝑ mor
xpi ensis ī orto ut ihīs declarat.
Ydeo aut nō occulte eū nusceret:
q̄ nō sufficiebat ei q̄ dem hec.
Multi n. eū admirabant: ī ppt
hoc studuerī pblice ī cota hoīb
eū occidē: ī ideo eū ad psidē duxe
runt. Videns aut iudas dnm adiu
dicatū morti. pniū retulit sac
dotib: q̄ in ptate sua eet pse
cutoꝝ imitare sitiaꝝ dicens.
Peccaui: tradēs sanguē iustū.
Rndeant q̄ de natuis q̄sda
fabulas introduxit ī vide ē
q̄ iudas ꝛpsens petm suū
dixit. peccaui tradēs sanguē
iustū. n. ex bona plātatione
mētis ī seminatōe cōtus q̄
sciata ꝑ ī q̄libet rōnali aīa.
Quā nō colluit iudas: ideo
cecidit ī tale petm. Fortassis
ee sathanas q̄ ingressꝰ in eū
fuerat pūto fuit ei: dom ihs
tradēt pilato. Postq̄ aut feat
q̄d uoluit. recessit ab eo: quo
recedēte cepe potuit. Sz quo
cidit iudas q̄m ordinatꝰ eet?
nōdū ei a pylato fuerat iro
gatꝰ? Sz ysidiatione mētis
hoc prompsauit. Vel q̄d dī
videns q̄ ordinatꝰ ei: ad iudā
refert. Tūc ei sensit malū
suū: ī itellexit se ordinatū.
Vide aut q̄m pniaz agit: q̄n
xpianꝰ ī petz. Nō. n. ꝓmittit
diabolꝰ eos q̄ non vigilant

vide malū aīcīj pfiteat. Dic
vo tī. peccatu tradens sanguī
iustū. in ipietatī suā pfidia p
stitit: q̄ ilīm nō dei filiū. ꝫ nr
tīm̄ vicōs hoīem. ex mē extre
ma mortī suē piculā credidit?
cui flagitasti misereaz: si eius
oīpotentiā nō negasti. Sequi
tur illi dixerūt. Qd ad nos: tu
vides. Ac si dicat. Qd ad nos
ptinet si iusti ē: Tu vides: id
op̄ tuū qle sit manifestabit.
Quidā aūt nūcti voluīt legē
ꝫ vba: ut sit sensus. Cui? ob
mationis deputatis apd nos.
q̄ eū quē tradidisti iustū pfi
tens: Postēq̄ q̄ iudas penituit
nō sīuauit cor suū: ꝫ suscepit
abūdantiorē tīstiā a dyabolo
si sbmissā. q̄ voluit eū absor
bē: ⁊ abiēs laqo se suspendit.
ut se oīderet celo tīrāq̄ posit.
Qa vo p̄cipes sacdotū no
uerāt q̄ ōtionē emerāt: a
ppā pecūa rēmati fuerūt. Et ad
hoc oīndendū subdit euāgelista.
Pncipes aūt sacdotū accepto
argentēis dixerūt. Nō licz mit
tē eos i corbonan: q̄ pciū sāgu
nis ē. vere aulicē lequātes et
camelū glutientes. Si ei ideo
nō mittūt pecūiā i gazophy
lacū q̄ pciū sanguis est. cur
xp̄s sanguis effūditī? Sequi
tur. Consilio aūt īto: emerūt ex illis
agrū figuli i sepultūam peguor
Prudentia aūt dei sīm̄ puto.
ut pciū saluatoris nō pturbz
suptū pueat. ꝫ pegnus requie
sbmuniret: ut iam exinde xp̄i
⁊ viuos sanguis sui passione
rēdimat. ⁊ mortuos precesq̄
passione susapiat. Legimus in
septuīs. q̄ toti? genus humanū
salus recepta sit sanguine saluā
toris. Ager q̄ iste mundi ꝫ toti
ē figuli? aūt q̄ mūdi possit hre
dnātū: ipe ⁊ q̄ vascula corpis
nī sicut de limo. Ishi? itaq̄ fi
guli agrū xp̄i sanguine empti
ē pegnus: in q̄ qui sīt domo
pātis. ⁊ toto orbe erules iacta
bant reqes xp̄i sanguine pudeti.
Istos aūt pegnos ē dicim? deuo
tissimos xp̄ianos: q̄ renūci
ates celo nil possidētes i mūdo.
⁊ xp̄i sanguine redēti sunt. Sepul
tura ei xp̄iani: nil aliud ē q̄
reqes eoz. Qui ē pegnū eorum?
a lege ⁊ pphis: prauis nudeoz
studiis suscepimus ⁊ salutem.
Sc. spē hoc voluit ē ag'ille
achelidemachi hoc ē ager sangui
nis usq̄ in hodiernū die. qd' re
fendit ⁊ ad xp̄m quo euāgelista
hoc scripsit. Deinde ofirmat ide
ppheo testimonio d. Cui euāge
lista ⁊ qd' demū p̄hemiā ppheta
dicente. Et acceperūt xxx argē
teos pciū appciati q̄ appciatus
fuit a filiis isrl. ⁊ dederūt eos
i agrū figuli: sic ordinauit mi dns.
Hoc i p̄hemia penuria nō inuenit?:
ꝫ i sacrāria qdā solitudo refert

Et ꝑ hoc sensus nō multū distat
pet: tū ordo ⁊ vba diuisa sunt.
Est aūt duplex rō quare thēma
noīat Prima. qz sic insinuatur
ita oēs ꝓphas vno spū loquutos:
immobili mt se ꝓfessione stare
⁊ indubitat' accipi debe' q̄cūq;
p eos spūs sanctus dixit ⁊ singula
ee omia ⁊ oia singulor. Alia cā
e. Legit' in thēmate. q emerit
agrū a filio frīs sui ⁊ dedit ei ar
gentū: nō quidē sub hac nōie pcij
qd' ꝓpositū z apd' zachariā xpc
argēteis. Non q' hic zacharie
nomē ponit' q' dixit xpc argē
teis? sed thēmate q' dixit de agro
empto: ut lēo euāgelio aūz iux
ta nōie thēmate ⁊ lēo thēma ⁊
nō īuento testimonio de xpc ar
gēteis. īuento tū agro empto?
admoneat' lēor utrūq; ꝓfecto ⁊ mde
sensū enucleate ꝓphete. Qd' aūt
se. quē appciauerūt a filijs isrl'
⁊ dederūt eos in agrū figuli. sic
ꝓtulit m dns. nr' apd' zachariaz
ner apd' thēmate reppit'? vnde
magis ex ꝑsona euāgeliste ac
cipiendū z ⁊ mystice inserti:
qz hoc ex dni reuelatōe admonuit.
ad hoc re q̄ de ipō frā z hoc mo
ptine ꝓphetā. Legit aūt nup in
quodā hebraico volumine. qd' na
zarce secte m hebreus ꝓtulit
thēmate apocryphū: m q' hoc ad
vbū sēptū reppi ⁊ ꝑ tū mi videt
magis de zacharia sūptū testimoz
more vulgato q' vboz ordine
ptinuisse. sensū tm de veti testa
mēto ꝓtulit. Itaq; finitus his
q̄ matthēus de iuda ꝓditore ipo
fuit: ad ordinē narrationis rūt
d. Ihs aūt stetit ante ꝓsidem.
Videtur tota creatura ꝓtinus a pīe
vide. qñ se humiliauit: ut accu
set stare ante iudice tui tre iudee.
Et interrogauit eū ꝓses forsitan
dentes ā dubitans d. Tu es
rex iudeoz. Ad pylatū interrogat:
qd' adulsary ei' ipm attinuere
nolebāt. Qa ei sciebāt pilatū
nulla cura fūcte legalium: ad
publicas accusatōes tem duxit.
Vel ꝓnunciatiue hoc dixit pilatꝰ.
Vñ ⁊ alibi scripsit i titulo. ex iudeoz.
Princip aūt sacdotū videns. tu dix
isti. obliquē arguit eū dubitatōez:
pilati vo sniaz affirmat ꝓnūciatis
dictis. tu dicis. Confessꝰ z se ee regē
ꝑ celestē: ut neq; iudei neq; pila
tus accusatōe hēant. Attende
aūt qd pylato q' iudeis ꝓmebat sen
tenciā. alioq; ex pte rndit: pria
pibz aūt sacdotū rndē noluit. n
dignos eos suo sermone iudicans.
Vñ se. Et cū accusaret a prīcī
pibz sacdotū ⁊ seniorib: nichil
rndit. Lucas aūt ipa ōnia q ac
cusātes obiecerūt enūat dicēs.
Hic inuenim' subuertentē gētē
nrām ⁊ ꝓhibentē tributa dare
cesari ⁊ dicentē se xpm regē ee
Accusatꝰ aūt ihs. sic tūc illi nil
rndit: sic nec ⁊ mō: nō fit ei
vbū dei sic aliqñ fieri ad ꝓphas.

Dz neq; dignū erat ut prlato ītio
tati videt q nō hēbat furtū 7 g
mentis de xpō iudiciū: ꝑ ad mā
na tulīebat. Vñ sē. Tuc dt ei py
lat. Nō audī ḡnta aduſu te di
cūt testīa: Ideo hoc dicebat:
q; volebat eū libare. dū se ex cu
sando videt. Sē. Et nō vidit
ei nullū vbī: ita ut muraretur
pses vehēt. Qa ei mltas hītes
dnationes. 7 ipīe reb; vtutis
7 māsuetudīs eius humilitatisq;:
tñ in ipm īdigbant. 7 priso iudi
cio agebant. ita ipz ppt hoc nil
videt. Et si aliq; videt breuiu
quidē dē: ne animū tnatīnitate
ptinacie opimo de xpo aq;pet.
Vel ideo ihs nil vide volunt: ne
cimen diuens dimittet a pside
7 mag; utilitas differet. Ni
rut; z at pses ablatiā ei: si
ens q; pdonet cet ꝓpelle cimen
7 tñ videbat eū in tranquilla 7
qeta sapia 7 qeauitate nō tur
bibilē stare: ꝑ 7 vehēt mmut.
Dignū ei ei videbat magno
miracło. ut exhibit; xpc ad mi
nale iudiciū irturbabil sta
ret an mortē: q apd oēs hoīes
tribil estimatur. Qa q; xpc
ad actusatoēs iudeoz nil mō
mat. ꝑ apd posſ ei prlatu ab ac
usationib; excusatu hīe: a
liud machinat. q; qd ei libare
possit. Vñ sē. Q die at solēne 7
sueuerat pses dīte ꝓlo victu
vnū que voluissent. Erat n. q;
dam qrās pbant qētes eas q;
sbijciūt sibi: doner affirmet sup
eos matū ipsoz. Cū aſuetudo hec
aliq; ee sint apd iudeos. Saul n.
nō metuēat ionatha: oī ꝓlo pete
te ei ad vita. Q hāc at aſuetudīe; Luc.
xpm eripe tēptauit: et ut neq;
ūbia excusationis iudei si' alīs
quāt: manifestly homicida i xpi
tione xpi adducit. Dc q; sequit.
Hēbat at tūc vnū vinctū in
signe: q; dicebat barrabas. Nō
simplr dicit latronē ꝙ addit i
signe: hoc e in malicia diffama
tū. Offert at optionē eis prlat; Mth. Lc. Io.
dittendi que vellent latronē
an ihm: nō dubitās ihm po
tius eligendū. Qd dicet. Si
nō vult eū sic innocentē dītte:
saltē pēnatū festitati dittat.
Si ei optebat ipīus maifestus Luc.
erntem dittere: mlto mag; in
dubijs. Vide at ordinē iusti.
Petitio q ordinat; solet ee pleb.
ressio at principis: nūc at pri
ceps petit a plebe. 7 plebs fero Mth.
cior redd. Quare at prlatus
ad libationē xpi laborauit:
manifestat euāgelista cū sbdit.
Sciebat n. q; p inuidia tradidisset
eū. Que at inuidia fuerit: iohēs Hieron.
manifestat. q; narrat eos dixisse
Ecce mundus tot; post eū vadit: et
si dittum; eū sit: omēs credet in
eū. Deinde sbdit aliud: qd' suffici Aug.
entis erat omēs a passione re
uocare. Sc. n. Sedēte at eo pro

tribunali: misit ad eu uxor ei9 d.
Rab Nl ti 7 iusto illi. In visionib;
i sompnis gentil' viri uxor itelleg'.
qd iudei vigilates nec credere
Theo nec itellige voluerut. Hic nota
q gentilib; sepe a deo somnia
revelent': 7 q i pylato 7 uxore
eius iustu diuin ofitetib; gentil'
Cris ppli testioni sit. Sz cui9 gra no
ipse pylat9 somnu videbat. Q'a
illa magis digna erat. Vl' q
si pylatus vidiss, no equalit'
sibi creditu eet: vl forte neq
dixiss. Ut hoc dispensat a
deo q mulier vidit: ut manife
stu oib; fieret. Et no simplr
videt: s; 7 patit multa. Se eni.
Multa ei passa su hodie p
visu ppt illu: ut sz a passione
q erat ad uxore. desidior fiet
vir circa omissione. Sz 7 tpus
no pax ofrebat: etei eade nocte
Aug vidit. Sic ergo iudex tretur i
iudice: 7 ut animu iudeo no
pbeat i iudicio ofensu: ptulit
i uxoris afflictione iudiciu.
Iudicat ipse q iudicat: 7 torqt
Rab anteqs torqat. Vel alr. Dya
bolus demu itelligens p xps
se spolia sua amissuru: sicut
pmu p mulie morte itule
rat 7 ita p mulie vult xpm
de manib; iudeo libare: ne
p eius morte mort amittat
Cris ipiu. Nl' at pmisso xpi ad
uersarios mouit: q eos oio
iuidia excecauerat. Vn ex
ppa malicia plebe corrupunt.
Et h' z qd' sequit'. Pncipes at st se
niores psuaserut pplo ut peterent
barraban: ihm vo pderet. Et est Orig
vide nuc quo pplo iudeo a senio
rib; suis 7 iudaice culture docto
rib; suadet' 7 excitat' aduis ihm.
ut pdant eu Sc'. Rndens at
pses: ait ill'. Que vult vobis
de duob; dimitti. Rndisse dicit' Bede
pylat9 h' dicto. sive ad ea q ux
or nunciauerat. sive ad peticoe
ppli: q iux ofnetudine aliqm in
die festo sibi dimitti petebat.
Turbe at qi fere q spaciosa Orig
ambulat via: voluerut sibi barra
ba hre solutu. Vn sbdit'. At illi
dixerut. Barraba. Sdo ges illa
h; sediciones 7 homicidia 7 latro
cinia scdm quosda gentis sue i
reb; q foris habent: scdm at
omes intus in aia. Vbi ei no z
ihs: ibi plia 7 lites sut. Vbi at
e: ibi sut oia bona 7 pax. Vo
luit at pylat9 pudore tante i
qtatis eos iciterere. Vn se' Dicit
ill' pylatus. Qd' g facia de ihu
q d' xpus. Illi at nec h' erube
cut. q pylatus ihm xpm ee ofite
batur: nec modu ipietatis suant.
Vn se'. Dicut omes. Crucifigat'.
In quo multiplicauerut ipietates
sue mensura: no solu homicida
postulantes ad vita: s; et iustu
ad morte. 7 ad morte ignissima
crucis. Vez iudei de morte pessia Rab
cogitabat: s; a dno no itelligebat

eis electa erat. Ipam ei crucem
diabolo suggato erat tanq̃ tro
pheū in frontibz fideliū positum
Cū sit hor nōderent. nō statī ac
qeunt: sed iuxta suggestionem
vxoris q̄ mādauerat nl ti⁹ iusto
illi: ipē q̄rendit. Qd ei mali fe
cit. Hor dicēdo pylatꝰ absolut
ihm. Ec. At illi magis clābant.
dicētes. Crucifigatur. Vt ꝑplacet
qd in ꝑs di. Cui dederūt me ca
nes multi: Congregatio malignātiū
obsedit me. Et illd ihēme factu
ē mi hēditus mea sic leō silua;
dederūt suꝑme voce sua. Cepit
aī pilatꝰ eū videns eqit volens
ut diffideret ihū: qd̄ paucissis
vbis manifestat matheus aī sb'dit.
Videns pilatꝰ q̄ nl ꝓficeret. sed
magis tumultus fieret. Qd̄ non
dicit. ni multū ille conatꝰ fuisset:
q̄uis tacuerit quocies hī tēptauit.
Ec. Accepta q̄ aq̄: lauit manꝰ
coram ꝑplo dicens. Innocēs ego sū
a sanguine iusti huius. Mos enī
erat apd̄ ātiquos: ut aī q̄ se vel
let ondere īmunē ab aliquo cri
mine: accepta aq̄ lauaret ma
nus suas coram ꝑplo. Pylatꝰ q̄
accepit aq̄s ut illd ꝓphetā. La
uabo inī innocētes manꝰ meas;
quodā in hor testat̄ dicens.
Ego q̄dem innocentē volui liberare
sq̄m sedicio orta. et rebellionis mi
ma cessatē crimē ꝑmittit: Inno
cens sū a sanguine iusti hui. Videt
q̄ qui cogit alia diu ferre sinaz:
nō dānat oblatū. sz arguit offē
tes: iusti cē pnūcians q̄ crucifigendꝰ ē. Ec. Vos videritis. Ni
dicēt. Ego miſter legis sū: vos
vā sanguiz fudit. Et tns vni
uersus ꝑplus dixit. Sanguis eius
sup nos et sup filios nros. Descendat
usq̄ in ꝓximū diem hec ipetratio
sup nos: et sanguis dni nō
auferat ab eis. Intuē aī et hic
nideoz multa misanica. Eoz ei
ipetus et pnitiosa cupiditas nō pmit
tit eos q̄ oꝑtet ipicere: et sibi ma
ledicūt dicentes. Sanguis eius
sup nos et filios nros. Et tū miseros
deus eoz sinaz nō firmauit. sz
per eos et eoz filios suscepit q̄ pniaz
egerūt. Et ei et paul per ꝓphetas fiunt;
et multa milia eoz. q̄ ihūlis ac
diderūt. Excessit q̄ pilati culpā.
faciūt nideoz. Et nec ipē euasit
reatū: q̄ relicto gentili iudicio. et i
crimē transiuit alienū. Ec. ei
Tuc dimisit illi barrabā: ihm
aī flagellatū tradidit eis ut cru
cifigeret. Sciendū est aī pilatū
rōnis legibz mistrasse. qbz sanci
tū est: ut q̄ crucifigēt primo fla
gellis ꝑberarēt. Tradit q̄ ihūs
militibz ꝑberandꝰ: et illud sacrosanctū
corpus et pectus dei capax flagell'
senserūt. Erat ia dns aptat̄ ad
ꝑbera: erat ia cādit: rupit sāgu
inē violēta flagellorū: repetit
ictibz crudelia ꝑbera scapularū
tigra discindūt. Proh dolor iacet
extensus aī hoīem deus: et sup

plicū patrē rei. in quo nullū pcī
Jheon vestigiū potuit ūenire. Hoc aī
fm̄ est: ut qr septē ēat. multa
flagella pcōz. illo flagello nos
a vberibus liberem. In lauacro
eē manuū pylati: gētiliū omia
opa purgīnt. et ab ipietate uidoz
Rab. nos alienos efficiam. Barrabas
eē qui sēdiciones faciebat ī turbā
dimissus ē ipōlo uideoz. et dyabol⁹;
Augu q usq; hodie regnat ī eis. et ideo
pacē tenē non pōt. Post amissa
tiones q xpī: sequēs ē ut pāt
dnī passionē videa. quā mathēs
sic ē cepit. Tūc milites pūsidis sū
cipientes ihm ē pretorio: congre
nūt adūsū eū vniūsā cohortē.
Jheon Qua ē re uideoz fuerat appellata
et hoc ei scribe et sacerdotes crimē
obiecerūt. q si m ipōlo ifūl usurpa
ret ipūm et illudentes hoc fecūt: ut
nudatū pristinis vestib. ē duant
clamidē coccineā q ruso libo. q
reges vetēs utebant: et p dyade
mate ponāt ei coronā spineā.
p sceptro regali dent calamū. et
Fin adorēt q̄ regē. Que q̄ erit nob
cura de reliquo. si ihēlias ab ali
quo patiam. et postq̄ xpc hoc
passus ē. Etei qd fiebat ī xpm
ultimū timim⁹ ihēlie erat: ner
vna ptacula trū ſ vniūsū corpi
patebat. ihēlias. Caput p coro
nā. arundinē. et colaphos et facies
q ispuebatur et gene q alapis
cedebant. corpi toti p flagella.
et q denudatū ē. et pcūdacionē
clamidis et pfectam adoracōnē;
manū p arundinē quē dederūt
ei p sceptro: ac si timēnt ne aliq̄
ptermittent q̄uissime pūsipcōis.
Appet aī mathēm recapitulādo
ista memorasse. et nō quo tūc fm̄
sit aī eū pylatū crucifigendū tra
didisse: nobis ei aliq̄ dicēt q eū
pylatū crucifigendū tradiderit
ista memorauit. Clamidē aī Aug
communē curo dnī designatur;
q rubra di pt̄ sanguis effusionē et
p spineā coronā susceptio pcōz
nrōz: qr ī similitudine carnis
pcī appuit. Calamo q. xpc
caput pauuit: q dinitati ei Rab.
tradicentes errorē sicū auto
ritate scē scripture q calamo
scribi figurare conant. Spu
unt ī faciē eius: q pricam
gie illi⁹. vbis erecandi respu
unt. et ihm ī carne venisse de
negāt. Falso aī illū adorāt:
q eū credūt. et pūsis actibus
despicūt. Postq̄ q. eccl̄a cō
memorant q ad xpī illusi
onē pt̄inet: nūc narrare in
pit pcessū crucifixionis ipsi⁹
dnī sb̄dit. Et postq̄ illuserūt
ei. exuerūt eū clamidē et in
duerūt eū vestimētis suis: et
duxerūt ut crucifigēt̄ur. Hoc Aug
aī ī fine fm̄ cē intelligitur:
cū iā dicēt̄ur ad crucifigēd.
postq̄ sc̄s pylatus tradidit eū

uideis. Nō aī uolunt dñs pati
sub tertio. nō in templo iuduce
ne putares p illa tm̄ plebe
oblatū: 7 ideo foras. ut scias
sacrificiū cē tuē qđ tocs tire ē
oblatio. qđ cois ē purificatio:
7 hoc signat cū dī. Exeuntes
aī iuenerūt hoiem cyreneū
noīe symonē: huīc agariauc
runt ut tolleret crucē eius. Non
fortuito aī agariatꝰ ē symō
ꝑ sēm dispositiōem dei: qa
mystice natiōes xpm erāt
susceptur. 7 pegrinꝰ obediēs
portatur ignominiā salua
toris. Indignꝰ ei iudeꝰ erat
xpī crucē ferre: qui fidei gētiū
erat i reliquū. 7 crucē accipe
7 xpō. Vsque ei symon nō erat
ihūlita. ꝑ pegrinꝰ 7 aduena sic
cyreneus. Cyrene ei ciuitas
ē libie. Interpr̄at aī symon
obediens: cyreneus hereꝰ. Vñ
pulchre p eū dr̄ ꝑ hīs gētiū
q pegrinꝰ erit testimētoꝝ
dei: ꝑ credēdo suis ē ciuis scoꝝ
7 domesticꝰ 7 heres dei. Vel p
symonē q crucē dñi cū in au
staria portat. designat abstine
tes 7 arrogātes: qa p absti
nētia quidē carnē afficiūt:
ꝑ firmā abstinētie iteriꝰ non
requiūt. Vñ idē symon crucē
portat ꝑ nō mouet: qi abstine
tes 7 arrogātes. p abstinētia qđē
corpi afficiūt. ꝑ ydeſidiū qđē gle
nī do uiuūt. Et uenerūt i lo
cū q dr golgatha: qđ ē caluarie
locus. Golgata syr̄ nomē est: 7 Rab.
interpr̄at caluaria. Locus gr̄ cruc Hil.
talis ē: ut positus i medio tire.
ad euidentiā dei cognitionē oīm
ūsis gētibꝰ cēt eccl̄ie. Et dederūt
ei bibē uinū cū felle mistū. Hoc Augn
marcꝰ ita nārat. Et dabāt ei bi
bē murratū uinū. fel eppe pro
amaritudiē mattheꝰ posuit. Mur
ratū ei uinū amarissī ē: qđ ꝑ
fieri possit ut fel 7 mirra uinū
amarissī reddēt. Amara igit Theō
uitis amaꝝ uinū facit: q potat
dnīm ihm ut ipleat qđ scptū est.
Dederūt i cibū meū fel. Et dīs lo
ad ihīm. Ego te plātaui uineā
uerā: quō strā es i amaritudine
uitis alienē? Et cū gustasset no
luit bibē. Qđ aī marcꝰ aut: 7 nō Augn
accepit: sbaudz ut bibēt. Gustā
aī sic̄ matheꝰ testis ē: 7 qđ idem
matheꝰ ait noluit bibē. hoc marcꝰ
dixit. nō accepit. 7 tacuit q gus
tauit. Q hoc idictis q gustauit
qđē p nobis morte. ꝑ tria die resr̄
rexit. Premisso gr̄ quō xp̄s ad lo
cū passionis ē ductꝰ. hic euāgelis
ta ipam passionē p sequitur. genꝰ
mortis exponēs cui dr. Postq aī
crucifuerūt eū. Sūt qdā thoīes
q ꝑ quos mortē ipam nō timeāt:
genꝰ tm̄ mortis horruerūt. Vt g
nullū mortis genꝰ recte uiuēti

hoī metuendū ēē illius hoīs
cruce ostendendū fuit. Nichil
ei erat nisi oīa grā mortis.
illo execrabilius ⁊ formidabilius.
Quātū aī valeat vīus crucis;
adūtat scīptas vīa. Dempsit
adā p̄ceptū; accipies ex arbore
pomū. Et q̄d adā p̄didit:
xp̄s i cruce īuenit. De diluuio
aq̄rū humanū genus arca lignea
liberauit: de egypto dei pl̄o
recedēte moyses mare vīga di
uisit ⁊ pharaonē p̄sequentē:
pl̄m dei redemit. Ide moyses
lign̄ in aq̄s misit; ⁊ amarā aq̄m
i dulcedinē īmutauit. Et lignea
vīga de spīrali petra salutarīs
vnda p̄fert: ⁊ ut amalech vin
cētur. cū vīgā moyses expansis
manib; extendēr. Et ter dei ar
ce testamēti arcēt ligneē: ut
hys oīb; ad lign̄ crucis q̄ per
quadrū quosq; veniat. Ideo ⁊ i
excelso ligno pass̄ ē nō sb̄ tecto;
ut ex ipsius aeris nata mūdēt
⁊ tra stillatione decēt sāguis.
Sic q̄ in ligno vite rector sal⁹
⁊ vita suspendit. Vñ sē. Postq̄
aī crucifixerīt eū: diuiserunt
vestimēta ei⁹ sorte mittentes.
Hoc breuē a matheo dīm est:
ordines aī distinctiō explicat q̄
admodū gestū sit. Milites iḡr
cū crucifixissēt eū acceperūt ve
stimēta eius. ⁊ fecerūt qtuor p̄
tes. vnicuiq; militi p̄tē. ⁊ tuni
cā. Erat aī tunica inconsutilis.
Hec diuisio vestimētoꝝ xp̄i in illi
magnā abiectōē facta ē. Qua
si ei arta dehonoratiū ⁊ oīm vi
lissimū hoc agebant. Diuidē eni
vestimēta i ordinatis valde vili
bus ⁊ abiectis sit ⁊ nil aliud ha
bētib; In latronib; aī nil tale
opati sunt. Hoc ei in p̄s de xp̄o
fieri ap̄hatū. Vñ sē. Vt adīplē
tur qd dīm est p ap̄hām dicēte
Diuiserūt sibi vestimēta mea. ⁊
sup vestē meā miserūt sortē.
Et sedentes sē custodiebāt
eū. Diligētia militū ⁊ sacerdotū
nob̄ p̄fuit: ut maior ⁊ aptior
tēsqentis vīus appar. Seq̄t
Et īposuerūt sup caput ei⁹ cām
ip̄ius scīptā. h̄ ē rex iudeoꝝ. Nō
possū aī digne admirari p rei
magnitudine. q̄ emptis falsis
testib; ⁊ ad sedicōem ciuiū ep̄lo
rectato īfelix: nullā aliā
inuenerūt cām mitiorē ei⁹ n̄
q̄ rex iudeoꝝ ēēt. Et illi forsitā
illudentes vidētesq; h̄ fecerūt
Diuinitꝰ aī p̄curatū fuit ut
tal' titl⁹ sup caput ip̄ius ponēt:
ut p h̄ iudei agnoscerēt. q̄m nō
ēē ōmendo facē potuerūt. ut
eū rege nō h̄rent. Q̄ mortis ei
patibulū nō amisit ip̄ū. sed
potius roborauit. Et princeps
q̄dem sacerdotū sedīm lām legis
portabat i capite suo sc̄ificatōē
dīnī scīptā: verus aī p̄nceps sac
dotū ⁊ rex ih̄s. i cruce h; scriptū

hic ē ver iudeor. Tūc crucifix
erūt cū eo duos latrones: vnū
a dextris ⁊ aliū a sinistris. Sic
ei p nobis maledict⁹ fact⁹
ē xp̄s: sic p om̄i salute inter
nos q̄i nos crucifigitur.
Posuit duos latrones designant
omīb⁹ q̄ arctos vite itinera
apphendūt. Nullig ei sola iten
tione placēdi deo hoc facūt:
designāt p illū q̄ a dextris dei c̄
sedet. Q̄ vo p humane laud⁹
appetitu vl alia sinistra iten
tione: designāt p illū q̄ a sinistris.
Cū q̄ xp̄m sic denudasset ac
crucifixisset: expbrant ei. Dicē
sc̄. Pretereūtes aūt blasphēbāt
eū mouētes capita sua. Nō
ei in vera via ambulabāt. Ad
xp̄m aūt insultans dt fatuꝰ ppl⁹:
q̄d falsi testes obiecerūt dicētes
Vah q̄ destruis tēplū dei: ⁊ in
triduo illd̄ reedificas. Vah. iter
rectio ē insultantis sū irridēs
et q̄ priorib⁹ signis ēripiētes
detrahē sbiūgunt. Salua tēpz
si filius dei es descendens de cr̄e.
Ex contrario q̄ filius dei ē: ideo nō
dūdit de cruce. Nā ideo venit:
ut crucifigēt̄ p nobis. Sc̄ Scribe
⁊ pīncipes sacerdotū illudentes
cū scribis ⁊ senioribus dicebant.
Alios salvos fecit: seip̄z non pt
saluū facē. Cuā nolētes scribe
⁊ phīsei obiicere q̄ alios salvos
fecit: utiq; vrā vos odēnat sua
Q̄ enī alios salvos fecit: unq;
si vellet ⁊ seipm saluare poterat.
Sc̄. Si rex isrl est dūdat nūc de
cruce: ⁊ credim⁹ ei. Confidens nr̄
vocē filios dyab⁹: quo imitant⁹
vocē patiūt. Diabol⁹ ei dicebat
si filius dei es mitte te deorsū:
⁊ inde dicūt si filius dei es descēde
de cruce. Sed si tūc de cruce surḡ
insultātibz credens: vtutem
pacē nob⁹ nō demeret: ⁊ exp⁹
tauit paululū irrisiōis sustinu
it: et qui de cruce surgē noluit:
de sepulchro resurgit. Fraudu
lēta aūt est promissio eū addūt:
⁊ credim⁹ ei. Sed ei plus ē. de
cruce adh⁹ viuentē dūdē: ⁊ an
de sepulchro mortuū resurgē.
Resurgat ⁊ nō credidist⁹: q̄ etiā
si de cruce dūdet nō crederetis.
Ex ni vidi hoc dēones imittē:
Vtuti ei ut crucifix⁹ ē dūs sensi
erūt vtute crucis: ⁊ intellexerūt
fractus vires suas cē. ⁊ hoc agūt
ut de cruce dūdat. Vñ sb̄dunt.
Confidit i deo: liberet eū nūc si vult.
Quasi ⁊ nūq; ppheticus nō esset
q̄ eos nō eripuit de periculis.
Si aūt eoz ḡlie nō obstitit q̄ eis
pricula īminebāt: multo magis in
isto nō optebat vos scādalizari.
Idipz aūt latrones q̄ crucifixi erāt
cū eo improperabāt ei. Posuit hic nos
plālis p singulari. Sed ei usi
tatius. q̄ ut alioq̄s dicat. en rus
tici ni insultāt: ē si vnus insul
tet. Vel p̄ dicit q̄ primū utriq;
blasphemauit: deinde sole fugi

cuntē tra motā sanctāq; duruptā
q̄ q̄ctibz tribus vñ credidēt
ī ihm. z pōē negationē. seq̄ti
hal. ōfessione emēdauerit. Mystice
q̄ ābo latrones xpi passiōē exp
brant: vnius fidelibz scandalū
Ihū. cruc fixus ee sigfiat. Vl ī duob
latronibz utiq; pl̄s gētiliū z iu
deoz pmo dm blasphēauit: postea
signoz magtudine alt extrita
egit pniaz. z ita sp hodie iudeos
Ihs tarpat blasphētes. ¶ Nō potāt
aūt ferre creatura iniuriā creatoris;
vñ sol retraxit radios suos ne
videt xpm sacrilega. Et ideo sc.
A sexta aūt hō tribus frē st̄ super
Drag. vniuersā tra: usq; ad horā nā. Ab
hac tertia q̄dā calūniant eūa
vitatē: q̄ malus fuit eclipsis. Et
defectio solis q̄ sedm ōsuetudinē typ;
fieri solet. nō in alio tpe fit n'
ī q̄rtu solis z lune: q̄n luna sb
tus ērens. sol' ipedit radios oc
rens ei. In tpe aūt q̄ passus ē xp̄s
manifestū est q̄n ōsuetū non
erat lune ad solē: q̄n tpe erat
paschale. qd' ōsuetudinis est agē
q̄n luna plena ē. Vñ dyonisi
ad policarpū. Inopinabilē sol
lunā inadentē videbam. Nō ei
erat ōsuetū tpis. z ipsis ipsā a
nona hora usq; ad vespā ad
dyametz solis supnatātē cesti
Cruc tutā. Tribz er' horis tribz p
mānerūt. cū eclipsis ī mometo
trīsset. nō ei hz morā: ut stulti
Drag illi q̄ ōsiderauerūt. Arbitror aūt
ego. sic' cetā signa q̄ facta st' in
passione xpi. sz velut sensū z tra
motā ce. ī ihlm tm ee frā. a
ī vniuersa tra iudea. Est aūt ōsequ
ī telligē q̄sdā tribulosissimas nubes
z miltas z magis oerisse sup
ihlm z tra illāc: z ideo facte
st' tribe p fide a sexta hō usq;
ad nā. Iueniebat aūt q̄ ī sexta
die hō erat sanus: z p salute
horis morientē in hora sexta sus
pendi. Et sic' moyse manus er
tendēte in celū frē suū tribus
sue egiptios suos dei tenētes
ī seruitute: sili z xpō in sexta
hō manus extendētes ī crucē ad
celū. sue p̄ptam q̄ crucifixerat. ut
sic eū frē sui tribus z ab oī
lue suā p̄uaret: ī signū futuri
tribuū. q̄ apprehensure erat ~~tribus~~
Cruc ~~egipti~~ gentē iudeā. Vl aliter
loquem tra tribus facte st. qd'
nullus plus exigerat z ī media
die: ut oēs ad hītabāt tra. h'
manifestius agnoscēt. In egip
to er' tribus facte fuit. q̄n pascha
p̄ficiendū erat: q̄ eni tres
grebant' horas tripus erant'.
Qualis aūt er hor nō admini
ti st' oēs. neq; estimauerūt
eū ee deū. Qa sz hoīs gen
tis miltā malicia z desidia
detinebat': et h' miraculis finē
ōsilii trīsilit: z nō nouerant
q̄ eet eā eius qd' gerebat.
Et xpc hor xpe postea loquitur:

ut oñdat se vnc̃. z ap ꝓpē hoc
nunc̃m fecit. Vñ sequit̃r.
Et cū hora nona. clamauit ihs
voce mag̃ d. Helyhely la
mazabathani. Q̃ est. Deꝰ meꝰ
deꝰ meꝰ ut q̃ dereliqsti me.
Principio ꝑmi ꝑ ysaiā e. Illd
vo qd̃ in medio ponit̃ vsq; li.
respice ī me sitiuit est. Ergo
ipe fuit q̃ ꝑ ꝙ er ꝑsō dauid
sui hest. dictū putat̃: cui er
euāgeliste testimoniū er eo sup
ta si saluatore itelligit. ut
e illd. diuiserūt sibi vestimenta
mea z sorte mittebant. Ideo
aūt emisit ꝓphicā voce. vt ostēd
ultimā horā testiōm ꝓhibeat veri
testō: et ut idē videant q̃m hō erat
ꝑm z nō est deꝰ ostendat. Et ideo
hebraicā voce emisit: ut eis fieret
cognita z manifesta. Requirendū e
aūt quid e q̃ a deo dereliqui e xp̃c. Et
qdā q̃ nō ꝑnt exponē. delinq; ꝙm
a deo dicit̃ q̃ p humilitatē dictū q̃t.
Sz manifeste intelligē potis. q̃ sit qd̃
dt: faciens q̃tionē gle illi q̃ dā
hūit apd̃ patrē. ad ꝓfusionē q̃a
sustinens sustinuit crucē. Dicat̃ etiā
deꝰ q̃m deseruisse īmorte: q̃ potestā
ti pscriptū eū exposuit. Subtrahit
eū ꝓtōem: sed nō soluit vnione
Postq̃ aūt vidit se oēm tirā iudeā
tribus hoc. dixit: oñdere volens q̃
dereliqsti me pī z talibz crimanitū
calūniatoribz tradidisti. ut ꝑpls qui
fuerat apd̃ te hōratus. recipiat q̃

i me ausus e: ut pcutiat a iudē
tue ꝓtōis. Forsitan aūt z videt̃ pcta
hōm q̃ ꝑ quos patiebat̃ dixit. q̃re
me dereliqsti: ut fierē q̃ qui colligit
stipulā in messe z tacemos ī vindemia.
Nō aūt estimes hūano more saluatorē
ista dixisse ꝓpter calamitatē q̃ sphen
dedit eū in cruce. Sz ei ita accepis
nō audies magnā voce eius q̃ ostēdit
dit aliq̃ esse mag̃ absconditū. Vel
saluator hoc dixit nōs ei differens
motus q̃ in pcul posita a deo deseri
nos putamus. Humana ei natā ꝓpter
pctm a deo fuerat dereliqta. Sz q̃ fi
lius dei fuit̃ e noster aduocatus
q̃ suscepit culpā deplorat miseriā:
in quo oñdit q̃tū fle debeat qui
peccāt q̃n sic fleant q̃ nūq; peccauit.
Sequit̃. Quidā aūt illic stātes z audi
entes dicebāt. Helyā vocat iste. Nō
omēs sed q̃dā quos arbitror mul
tos fuisse romanos: nō intelligē
tes hebraici sermonis ꝓpietatē: sed
ex eo q̃ dixit hely hely putabāt helyā
ab eo īuocatū. Dixerūt iudeos q̃
hoc dixīt itelligē voluerim⁹ hoc
more sibi soluto fecisse: ut dīm
liberalitatis famā q̃ helye auri
deperet. Et. Et extinuo curens vn⁹
ex eis acceptā spongiā ipleuit spō
giā z ipleuit aceto z iposuit arū
dini z dabat ei bibe. Sic q̃ ꝓpina
tor fontiū potat̃ aceto: melius
dator cibatur felle. Flagellat̃ risu
sio. Idemat̃ venia: illudit̃ ymagi
tas: videt̃ virtꝰ ꝓfundit̃ largitor
ebriū sputis. Iudei aceto crant.

degnantes a vino ꝓphaꝝ ꝙ priar
chaꝝ Habebat sinu dulcatu corda
ꝙ spongia cruciosis atq; tortuos
latibulis. ꝙ arundine designat
sacra scriptura q̄ in hoc fro iple
buit. Et forsitan q̄dam secm doctr
nā errantiū sapuit. vinu at ma
le: dant ei vinu bibe fellē ymix
tū. Q̄ at alienas a vitate sen
tias applicat ꝓpo q̄ eas dicti:
hys spongia implēs acto ꝙpo
nit calamo scripture offert oi
ci. Cet. Ceteri no dicebat. Sine
videam⁹ an veniat helyas liberā
eū. Q̄a ei milites prave sonu
vocis dñice intelligebant: ideo ia
nit' admixtū helye exprimebant.
Deū vo quē saluator hebrayco
sermone invocabat: ipsepabilē sp
secū habat. Cui g̃ nil at ꝙpo resta
ret exprimi: mors moriat: qa
sicu ce ibi nil sentit. Accedit tri
federatu nudato mors furori: et
desparata vite inuasit auctorē. Vñ sq.
Ihs at utiq; clamās voce mag
emisit spm. Q̄a nāq; primus
ho adinventrix dei de creatu ic
cerat mortē q̄ cū trisinisit ad
posteros: venit de celo secds ho pfe
ne sciens ut mors damnaret q̄ rapi
endo tenebat. innocētie vitā inuadere
psumpsit auctorē. Nec mirandū
si p nob posuit qd' susceptt a nob
scz animā: q̄ppt' nos ferit tanta
et talia largitq; ce nob. Et si tri
mortuus ce ut ho et sca eius aia ab
ei⁹ tamināto diuisa ce corpe: sz tri
duitus inseparabil' ab utriusq; prima
sit ab aia deo et corpe. Et neq;
vna ita vpostasis i duas diuisa
ce. Corpus ei et aia sic' a principio
i vbi vpostasi ihuerūt exticta:
ei in morte. Neq; ei aia naq; corpi
prima habuerit vpostasi: preter y
postasim vbi. Dine at ptatis
dicta est emittē spm et ut ipe
qd' dixerat nemo pt tollē aiam
mea a me: sed ego pono eā et iterū
sumo eā. Cpm ei in hoc loco:
p aia intelligam⁹. Qd' hoc aut
et voce magna clamauit: ut
ondat' qm secm eius ptatē id
gerit. Q hoc ei q̄ moues voce
emisit magna: aptissime se
vere dm ce ondit: et qm homes tu
mouet: vir tenue voce emit
te pnit. Qd at voce mag dixe
erit: lucas declarauit. Dixit ei.
Et clamās ihs voce mag aut.
Pr in manꝰ tuas commendo spm
meū. Magna at fra fuit ex eo
q̄ magna voce clamat. Vñ sq.
Et ecce velū templi scissū est i duas
ptes a sumo usq; deorsū. Inq;
satis ondit tuc ce scissū: cū
emisit spm. Duo at fuisse ve
la intelligit. Omnū qd' velat
sca scōr: aliud extius si tabe
naculi si templi. In passione g̃ d'
velū qd' erat a fons discissū est
a sursū usq; deorsū. Ab uno mdi
usq; ad finē. Nesciō velamine.
mysteria publicant que usq; ad

aduentū dñi rōnabilit' fuerit occultata. Cū aūt venit qđ pfm̄ est tuc auferetur ex̄ sēdm velū: ut videas ex̄ q̄ interq̄ fuit occultū. Sz vera arcā testi ⁊ sic in ipā se hz nā videamꝰ cherubi ⁊ seraphin. Velideo templi sancti: q̄ grande ppls ē diuisꝰ i ptes. ⁊ velū honore cū custo dia āgelū ptegentis auferet. Est aūt testiom̄ vnande passiois sufficies signū elēntoꝝ ordinata tbacio. vñ sē. Et tra mota ē ⁊ petre scisse sunt: ⁊ moūmēta apta sunt. Nullū ei dubiū est qđ significet ruīe tre magnitudo signoꝝ: ut crucifixū dñm suū ⁊ celū ⁊ tra ⁊ oīa demō strent. Mouet' tra: q̄ capax huius mortu cē nō poterat. Petre scisse sunt: oīa ei valida forcia q̄ pene trans dei vbū ⁊ ptūs etne vtutes urrupat. Et moūmenta apta sunt. Erant ei mortis claustra reserata. Sē. Et mlta corpa sōꝝ q̄ dormi erant surrexerūt Illuminās ei mortis tnbras ⁊ ifnoꝝ obscura collustrans: mortis spolia detra hebat. Ipso aūt in cruce manēte cū irridētes dicebāt. Alios saluos fecit: seipm nō pt̄ saluū facē. Sed qđ in se facē noluit: i suoꝝ corpibz cū mlta supabundancia demonstrauit. Si ei q̄duduanū lazaꝝ erurgē magnū fuit: mlto magis eos repente q̄ olim dor mieant appare' vuētes. qđ futuꝝ resōis erat idicū. Vt aūt nō putaret' fantasma ee qđ frem ē: cuīa' sbūgit. Et exeūtes de mōuᵗ post resōem eius venerūt i sanctam cītatem. ⁊ appuerūt multis. Quō aūt lazaꝝ mortuꝰ resurrexit: sic mlta corpa sōꝝ resurgere ut dñm ōn parent resurgentē. Et in cū moūmēta apta sunt non aūt resurrexerūt q̄ resur geret dñs: ut cēt p̄mogenitꝰ resōis ex mortuis. Sanctam aūt cītatē m q̄ visi sunt resgentes a ihlm celestē itelligamꝰ a hanc tirenā: q̄ aūt sca fuerat. Sca ei appellat' cītas ihlm ppt' templū ⁊ sca sōꝝ: ⁊ ob distinctionē aliaꝝ vrbiū in q̄bz ydola colebant'. Qñ vo dr appuerit multis. oñdit' nō gnalis fuisse re surrectio q̄ omibz apparet: sed spēalis ad plūmos ut hi vident q̄ cerne' mebant'. Quereret aūt aliq̄s q̄ de ill' frem sit q̄ resgentē dnō resurrexerūt. Credēdū quippe ē q̄m ideo surrexerūt: ut testes cēnt dnice resōis. Quidā aūt dicēt q̄ iteꝝ mortui sunt ⁊ i cinerē uersi sic ⁊ lazarus ⁊ ceteri quos dñs resuscitauit. Sz istoꝝ dictis nullomodo ē fides accōmodanda: q̄m manifestū illis cēt tormētū q̄ sustinerēt si iteꝝ morituri cēnt q̄ si nō resur gēnt. Incūctanter q̄ credē debemus q̄ q̄ resgentē dnō a mortuis surrexerit ascendente eo ad celos ⁊ ipi pter ascenderūt. Sp aūt her aūt hec cadē magnalia spīalit' fiunt. Sequit'. Centurio aūt et q̄ cū eo erāt custodiē tes ihm viso tremotu ⁊ his q̄ fiebāt timuerūt valde dicētes. Vē filius dei erat iste. Nō est extraneū q̄ maths

viso tremotu dt admiratu cetu
et eos q cu eo erat: cu lucas dicat
hoc admiratu q emissa magna
voce exprimit. In eo ei q matheus
no solu dixit viso tremotu et
didit: et his q fiebat. ona xpi ergo
Et hoc sidandu q centurio in
pso scandalo passionis ve dei fi
liu confiteat: et arrius i ecclia pdi
cet creatam. Un merito p centu
rione fides ecle designat: que ve
lo mystio celestiu reserato. dei
nuo ihm et ve iustu hoiez et ve
dei filiu synagoga tacete confinat.
Ereplo g centurionis atremuerut
redeptoris siu supplicio terena sbna:
rupant infideliu mentiu petre:
et q mortalitate grauabat sepul
chris discussa obstaculo mora q
sileant. Apparent nuti q in civitate
sca et ecclia dei fute resurrectois indicia:
et q credendu est in corpibz: fiat
in coribz. Erat ait ibi mulieres
multe alonge: q secute erant ihm a
galilea ministrantes ei. Q sue studis
ei iuuare fuit nr ducebat in cultu
more gentis atque ut mulies de
sbna sua victu atq vestitu percep
toribz ministraret. Hoc q scandalu
fuit potuit in gentibz: paulq abiit
esse memorat. Ministrabat ait
dno de sbna sua: ut meteret illaq
carnalia: cui ille metebat spualia
et no q indigebat cibis dns crea
turaq: si ut typu onderet migraq. q
victui atq vestitui deberent esse oportuni.
Et videas quales comites habuerit.

Erant aut ibi mulieres multe alonge q secute erant ihm a galilea ministrantes ei. Inter quas erat maria magdalene et maria iacobi et ioseph mr: et mr filioq zebedei. Apd martu aut: tria illa salome appellat. Hec aut mulies sidabat q gerant: q magne erat apprehensibiles. maxima fortitudie: ondentes q ei discipuli fugerint. ipe affuerit. Postq g euangelista tulerat morte et ordine dnice passionis: nuc agit de ei sepultura d.
Cui sero aut facti cet venit quidam ho diues ab arimathia noie ioseph: q et ipe discipls erat ihu. Arimathia ipa est et ramatha situs hel cane et samuel. q sita e in regione chananitica iuxta dyospoli. Iste aut ioseph sedm scm statu magne fuit dignitatis: si multomagnus mi nisti apd dm fuisse laudat. Unde iustu fuisse describi. Decebat ei ei tale existe qui corpi dni sepeliret: qus p iustica meritoq dignu esset tali officio. Duces aut refert no de tractatia septuus q vir nobile atq ditissimu referat ihm fuisse dscm: sed ut ondat cam qua a pylato corpi xpi potuerit ipetrare. Et hic ac cessit ad pylatu: et petit corpi ihu. Pauper ei et ignoti no erat aussi ad pylatu presidem ronem ptatis ac cedere: et ariatim corpi ipetrare.
Inspice aut huiq vi fortitudinem. In mortis ei pcm se tradidit. inimicias ad omes assumes: ppt benuolentia xpi. Et no solu audet corpi xpi pete: sed et sepelire. Un se. Et accepit corpi ihu: et inuolui

illud ī ſyndone muda. Et ſicut dn̄i ſepultura ābitu diutiū ꝺēnat: q̄ nec ī tumul' quidē pn̄t cure dn̄i cultus. Possu' aūt iux̄ intelligēti ſpitale et hoc ſentire: q̄ corp' dn̄i nō auro nō gēmis nō ſerico ſed lin teamine puro obuoluendū ſit: q̄ q̄ et hoc ſignificat q̄ ille ī ſyndone mu da inuoluit q̄ pura mēte eū ſuſcepit. Hic erā erre mos obtinuit: ut ſa crificiū altaris nō in ſerico neq; in pāno tincto ſed ī lino tireno celebret' ut abtō papa ſiluęſtro legim' cē ſta tutū. Sc̄ē Et poſuit illd ī mon̄to ſuo nouo qd̄ eraderat ī petra. Ideo aūt ſaluator ī aliena ſepultā ponit: q̄ p̄ aliox̄ moriebat' ſalute. Sepul chr̄ aūt mortis ē hītaclm. Nec anū g̃ nō erat mortis hītaclm xp̄o q̄a vita ē: nec opus hēbat ſp̄ viuens hītaculo defuncto. Ī nouo aūt ponit' mon̄te: ne poſt reſurrōem cetis corp̄ib; remanētib; ſpreuiſſe aliud fingētur. Pt aūt ī nouū ſepulchr̄ manus v̄ginalē uter̄ demittit. In mon̄mēto aūt excīſo ī petra additū ē: ne ſi ex multis lapidib; edifica tū fuiſſ ſuffoſſis tumulū fidam' ablatus furto dicētur. Et ſi fuiſſ lapis paulus ſuppoſit': dicē potuant. Dominentib; nob': tulerūt eū. Vñ ſē. Et aduoluit ſaxū magnū ad oſtiū mōu'ti ī abiit. Mystice ioſeph aplox̄ h; ſpēm. hic ī muda ſyndone. corp' inuoluit. Et quidē ī hoc eode linthēo repim' de celo ad petr̄ puniſox̄ aiantiū gnā ſb

Missa

Postq̄ aūt corp' dn̄i ſepultū eſt: cetis ad ppria remeātib; ſole mulier q̄ cū arnis amauer̄t pſeuerauerūt ī dili ḡti cura notauer̄t locū in q̄ corp' dn̄i ponēt': q̄to ꝺgno ꝺe mun' ſue deuotionis offerr̄et. Ideo ſeq̄t. Erāt aūt ibi maria magdalē ī alia maria ſedētes cont' ſepulchr̄. Nr̄ filiox̄ zebedei nō ſimbi ſedē ītra ſe pulchr̄: forſitan ei uſq; ad crucē puenire potuit. Iſte aūt q̄ maiores in ciuitate: neq; hoc q̄ poſtea geſta ſunt defuerūt. Et ideo meruer̄t p̄me vidē reſrcōem: q̄ q̄ pſeuerauit uſq; ī finē hic ſalus erit. Qd̄ uſq; hodie ſcē mulier̄s ⁊ humiles aie ſcox̄ ī h' ſcło faciūt ⁊ pia cura ſitate atte diūt q̄modo paſſio xp̄i ꝺpleta ſit. Nō ſuffeceat aūt p̄ncipib; ſacerdū crucifixiſſe dn̄m ſaluatorē nī ſepulchr̄ cuſtodirent ⁊ q̄ntū in illū ē manū ponēt reſurgēti. Non ꝺ. Altera aūt die q̄ eſt poſt paſcue. Q̄aſcue ꝺ̄ ꝑparacue. Hoc nocte vocatur ſexta ſabbi in q̄ ꝑparabant nectaria ſabbo ut de mana dem eſt. ſexta die colli ctis duplū. Q̄a ei ſexta die finis ē hom̄ī ſeptima requiē ꝺs: ideo ſexto die ih̄s p̄ hoc mort' ⁊ ī ſabbo q̄euit ī ſepulchro. Sc̄ē Dne recordati ſum' q̄ ſeductor ille dixit. Quē aūt cayphas ignorās ait ꝓfuerat ꝺ. expedit vnū hoīem mori ꝙ ꝑplo. ⁊ no tota ḡs pereat: ſic ⁊ modo. Se ductor eni erat xp̄s no a vitate ī errorē mittens. ſi a falſitate ī vi tatē. a vicijs ad vtutes a morte ad

Rom.

Ihesu

Rem. vitā ducēs. Ex hoc āt dicūt eū dixisse qp̄ post tres dies resurgā: qā dicāt sic ionas fuit tribz diebz z tribz noctibz i ventre ceti. Et videndū quō post tres dies resurrexerit. Nō nulli uoluerūt tres horas tribz diez vnā intelligi noctē: z hoc q̄ sepulta ē tribus diēb. Sed hīj vnm figūte locutionis ignorauerūt. Figūte ei sexta feria ꝯ passꝰ ē. xp̄s tenebit noctē precedentē: z sequit̄ āt nor sabbati cū suo die: nor vō dnīce diei xp̄s tenebit suū diē. Luc. Ideo āt post tres dies resurrexit: ut i passione filij totius trinitatis mōstraretur assensus. Triduū ei legit̄ in figā: qr trinitas q̄ in pn̄cipio fecerat hoīem. xp̄s in fine horūz p xp̄m repat passionē. Sed libe q̄ custodie sepulchꝝ usq; in diē trin. Mat. Discipuli āt xp̄i fures spūales erāt: qr ab ingratis iudeis septa nouē z vetis testāti ablatū z usui ecclē reddebant: et saluatorē qui eis promissus fuerat illā nocte dormientibz hoc ē infidelitate torpentibz abstulerē. Marc. gentibz credendū tradentes. Metuēs ei furandi corpis z sepulchri custodia atq; obsignatio. stultitie atq; infidelitat̄ testiom ē: qp̄ sigīe sepulchꝝ eius voluerūt cuius p̄cepto dsperussent de sepulchro mortuū. Mat. suscitatū. In hoc āt qp̄ dicūt z erit nouissimus error peior priore: ignorant̄ vez dicūt. Peior enī fuit ītempti prīe in iudeis: q̄ error ignorātie. Iudei ei qualit̄ nolentes ascendant ad demōrandā veritatē. Irrefragabil ei demōratio rez̄rōis facta ē: p ea q̄ pretendebāt. Luc. Cū ei custodiēt est sepulchꝝ: nl la fraus facta ē. Si āt fraus frā nō est: manifeste z irrefragibili dns fecerit. Nō āt pilatꝰ rndeat sbūgit̄. Aut ll'pilatꝰ Habetis custodiā. Ite custodite: sic scitis Luc. Qī di. Sufficiat vob̄ qp̄ ipsi mnerē innocentis: de cetero vī error vobīs pmanebit. Sed Illi āt abeūtes munierūt sepulchꝝ: signātes lapidē cū custodibz. Nō āt pmit Luc. tit pilatꝰ solos milites sigillare. Si ei sole milites sigillassent: pot sent dicē qm̄ milites pmiserē q̄ discipuli corp̄ dni furarent. z ita rsurrōis infirmāt fidē. Nūc hoc dicē nō pnīt: cū xp̄s mer sepulchꝝ sigillassent. dnī nr̄i ihū xp̄i: q̄ viuit z regnat i scla Am. In Nil. t. Feria dni. Sedm Johēm

Inter diē festū pasce scēs ihs qm̄ vēt hora eius ut trāseat ex hoc mūdo ad p̄rem: cū dilexisset suos q̄ erāt i mūdo i finē dilexit eos Scōs

Opia Sussem

Dns trāsmigratō erat de p̄nti scīo: explicat qualē erga suos amīciā gerēt. Reluctu rus ei discipulos maiorē eis demōstrauit amorē: qr nīl dēlicij cozt q̄ eū qui valde amat decens ē facē. Nō āt a pncipio hor si maiora postea adiēnt. ut cozt augrat fa miliaritatē: z multū eis p̄ueros lacrēm ad ea q̄ sequētura erant. Cuius āt eos verat sedm familiaritatē: qr z alios suos d't sedz adi

tionē ubi dī. sin eī nō receperūt.
Addit aūt. q̄ erāt ī mūdo: q̄ sin er
erāt defīēti. ut abrahā ysaac et
iacob. q̄ hos q̄ suos q̄ erant ī mūdo
mās amōs tenuit: ⁊ tandē p
fectā amicicīā cū eos ondit. Et
hoc ē in fine dilexit eos. Sc̄. Et ce
na facta. l. ad manducandū mensa
parata. nō transacta. adhuc enī
tenebat eī ferre ⁊ pedes laut. Nā
postea recubuit ⁊ buccellā tradi
tori dedit. Q̄z aūt aut eī iā dyab
misisset ī cor ut tradet eū iudas sy
monis scarioth: missio ista spī
tal suggestione: ⁊ nō fit p aurē
s̄ p cogitacōem. Diabolice enī sug
gestiones īmittūt: ⁊ hūanus cogi
tacionib; īmisterent. Sēm ei faciat
ī corde nude p īmissionē diaboli
ut tradet discīpl magīm. Hoc aūt
q̄ stupens euāgelista mīserunt:
qm̄ cū q̄ iā ꝑdere statuerat dns
laut. Locutus g̃ eūā de tanta
dnī hūilitate. prius ea q̄ celsitudie
voluit īmedare: ad qd̄ ptinet qd̄
sc̄. Sciēs qz oīa dedit ei pr̄ ī manꝰ:
g̃ ⁊ ipm traditorē. Sciebat enī
q̄ ī manu sua nōs er ꝓsentatores
accepat: ut ipē in se ad usū pie
tatis mīoraret. q̄ḋ cot̄ atra se
malicia ꝓmissā seruaret. Omia
ei tradidit ei pr̄ in manꝰ: hoc ē
ī opa eius ⁊ ptātem. Pr̄ ei mey
mquit usq; modo opatur ⁊ ego
opor. Cū aūt audieris traditōem:
nichil hūanū suspiceris. Sic ei
pr̄ ei tradidit: ita ipse patri. Sci

ens ee q̄ a deo exiuit ⁊ ad deū va
dit: ner deū cū inde exiret: ner
nos desēs eū rediret. Sēa q̄ pr̄ Ethymph
oīa ei dmisit ī manꝰ. ⁊ saluter
ei dmisit fideliū: decēs repu
tabat q̄ cūq; spectāt ad saluter
ulus ondere. Sciēs er q̄d ad dm
nadit ⁊ q̄ a deo exiuit: nullateꝰ
eiꝰ gla minui potat dū pedes
discipuloꝝ abluerat: neq; eū
gl̄am usurpaunt. Quū ei dig
nitatē usurpant: mīme ꝺdes
rendūt: ne dissipent qd̄ in exue
sibi dīmiserūt. Cū g̃ illi pr̄ oīa Augt
dedisset ī manꝰ: ille discipuloꝝ
nō manꝰ s̄ pedes laut: ut cū se
suret a deo exisse ⁊ ꝓgē ad deū
nō dei dnī s̄ hoīs seruꝰ ipleret
officiū. Hoc aūt dignū erat: ut Crisg
vnusq̄sq; exultaret tumore. Pr̄
sc̄. Surgit a cena: ⁊ ponit vestīa
sua. Et cū accepisset lintheū: pre
cinxit se. Deīn misit aq̄s in pel
uī: ⁊ cepit lauare pedes discꝰ
⁊ extergere lintheo quo erat p̄cīct
Vide q̄liter humilitatē ondit nō
solū in lauādo: s̄ er in alijs. Nō
ei amis recubet: si postq̄ resedert
omēs: cū seruit. Deīde nō solū
laut. s̄ vestīmēta deposuit. Literū
p̄cinxit: ⁊ petrū impleuit ⁊ nō
alīq; ipleri iussit. Sed oīa ipse
opatur: ondens q̄ cū oī studio
optet talia face. Mystice aute Orig
prandiū ꝑmus nobis ee dmostat
⁊ cuī eminū dies spūal' q̄ ī vita
pīti ꝑsidat: cena vō finalis. ⁊

hys q̄ iã ultra pgressu sūt apponũ
Quto ãt cenaturos cũ ihũ ī fine
pñtis vite. egr̄ lauacr̃o ī renoy
affectuũ. Posuit ãt vestimẽta sua
Aug q ī: q̄ cũ in forma dei ēet semetipm
exinanuit. Precinxit se linteo:
q̄ formã serui accepit. Misit aq̄
ī peluĩ vñ lauaret pedes discy
q̄ in tribã sanguinẽ fudit quo ĩmu
dicias diluẽt petroy. Linteo ãt
quo ēat p̄cinctus pedes quos la
uerat tersit: q̄ carne q̄ erat tri
tus euãgelistaq̄ vestigia. Aforte
ēt linteo q̄dem ut se p̄cingẽt:
posuit vestimẽta q̄ hẽbat. Vt ãt
formã serui acciperet q̄n scripm exi
nanuit nõ q̃d hẽbat deposuit:
sz q̃d nõ hẽbat accepit. Crucifigẽ
dus sane suus expoliat̃ ẽ vestib⁹
Aug q mortuy ĩuolutꝰ ẽ linteis: et
tota ei⁹ passio nrã ẽ purgatio.
Bruy Hic ãt medicꝰ pluriũ egrotoy ītentꝰ
cure. ab hys q̄ magis idigẽt p̄mã
curã accipit: sic q̄ tpr̄ q̄ fedos
abluit pedes discipuloy. ero dicit
ab hys q̄ magr̄ erãt fedi. q̄ sic ul
timo venit ad petrũ q̄ mi⁹ aliꝰ
idigentẽ lotura pedũ. Vñ dr. Venit
g̃ ad symonẽ petr̃: cui q̃dãmodo
ad resistendũ pene mũda pedũ
ostia psuadebat. Vñ dixit. Dñe q̄
tu michi lauas pedes. Aug q Qd ẽ
tu. q̄d ẽ michi. Cogitãda st̃ potiꝰ
q̄z dicenda: ne forte q̃d ex hys v
bis aliq̄tenꝰ q̄dem digne capit
aĩa nõ explicet lingua. Vel si
Bruy petr⁹ p̄mus erat. sed credibile est
pditorẽ stultũ cr̃item ante eũ re
cubuisse: q̃d eã ta significauit cum
dixit. cepit lauare. deinde venit
ad petr̃. Ex q̄ patet q̄ nõ p̄mutꝰ Bruno
lauit petr̃. Ex cetis vo discipul
nullꝰ tẽptauisse aũ petr̃ lauai.
Querẽt ãt utrũq̄ q̄s q̄ue nũl⁹ aliꝰ
eũ p̄hibuit si solus petr⁹. Qd nõ
piu amoris z vẽcũdie erat. Ex hys
q̄ michi vidr̃ piius solũ pditorẽ
lauasse dem̃ ad petr̃ venisse: z
alios discipulos p eũ de reliquo
castigatos. Di eñ q̄ q̄ ex cetis
lauare cepisti: p̄hibuisti dñm z
dixisti q̄ petrus dicit. Vel aliter. Bruy
Omes porrigebãt pedes: decẽtes
q̄ tanty nõ irrõnabiliter eoz laua
rẽt pedes: solꝰ ãt petr⁹ nullã aliã
ꝛsidãtionẽ ꝛmens tãq̄ reuerẽs ihũ
nõ p̄hebat pedes suos ad lauan
dũ. Sepe ei scripturã designauit
petr̃ ferundũ: ad īsinuãdũ que
sibi visa st̃ meliora. Dic. Rñdit
ihs z dixit ei. Qd̃ ego facio tu nes
cis modo: scies ãt postea. Insi
nuat dñs q̄ hoc ēat mysteriũ.
Lauãdo ei z exercitãdo pedes eoz sa
ciebat eos decores debẽtes euãge
lizare honesta: ut oñde valeant
uter sm̃ ac pgẽ p eũ q̃d dixt ego sũ
via. Nesas ergam vbiq̄ humili Bruy
tatis: et quo illa suffiat ī deũ
pducẽ. Nec tñ ille dñici facti Bruy
altitudine exterritꝰ p̄mittit fiel
q̃d cur fieret ignorabat: si usq̄
ad suos pedes humiliẽ tpr̃ vidẽ
nõ pt sustinẽ. Nã se. Non la

ualꝫ michi pedes ī etnū. Ex hoc accipimꝰ exemplū qm possibile ē quenq; sēm puꝝ ꝓpositū dicere ꝓpt̄ ignorantiā qđ sibi nō ꝓdest. Petrus enī ignorās hor ēe ꝓueniens: ꝓmo qđē qī dubitās suauit dixit. dīc tu m̄ lauas pedes: sēd nō lauabis m̄ pedes ī etnū qđ ēat phibituū opis ꝓducētis eū ad habendū ptē cum ihū. in quo nō tm̄ ihm arguit ī ueniēnt' lauātē pedes dis'ꝫ sēd eriā discipulos īdecent' suos pedes porrigētes. Cū g̃ nō ēet cepediens petro ꝓpū rn̄sū: nō ꝓmisit illud dn̄s verificaui. Hrā sb̄dit. Si nō lauero te: nō habebis ptē meū. Ita dn̄m ē. si nō lauerō te cū de sol' pedibꝫ ageret: quō dia solet calcas me: qn̄ sola plāta calcat. Q' āt reuisāt her ā similia tropologizare: diciunt quō phibile ē eū qu ob reuēnaā ihū dixit nō lauabis m̄ pedes ī etnū. nō hitu ptē cū dei filio ꝓpt̄ nō lauare pedes ab eo. sic ꝓpter ī mane scelus. Et ideo p̄standi sūt pedes .i. mētis affectus lauādi a ihū. ut sint pedes nīi decoru: et ꝓsertī cū emulātes potiora dona volumꝰ ānūciari ei q' euāgelizat bona. Ideo āt nō dixit cui' grā hor faciebat. sēd mūnas ꝓposuit: qz ille neq; ꝓsuasꝰ ēet. Audiēs ēē. sues āt postea. nō dixit. dore g̃ me nūc ut ꝓmittā: si qī īmundat' ē id qđ' mariē timebat siz sēpari ab eo. tūc ꝓmisit. Hoc dicto utem' ītra eos q̄ idisceret se facē statuerāt qđ eis nō ꝓdest. Hrā ondendo ill' qī nō sūt hīturi ptē cū ihū. dū p̄sumptuosū decretū obsuāt: admonebimꝰ illos ne īmorēt' mule decretis ēē si iuretur ādo ex mīlto ipetu illō' fīma uerāt. Ut ille amore z timore ptī batꝰ. plus expauit ꝓm si' negaē: q̄ usq; ad suos pedes hūiliari. Ihs sē' dicit ei symō petrꝰ dne nō tm̄ pedes meos: sz z manꝰ et caput. Manꝰ āt lauare nolebat ihs: ītenens q̄ dicebant' qm dis'tu nō lauāt manꝰ suas cū pane mādicāt. Caput ē' sb̄inagi nolebat m q' ymago z prīs extitterat. Gratis ē āt ei ut pedes lauādos porrigēt. Ihs sē' dīt ei ihs. Q' lotus ē nō indiget ni' ut pedes lauet: sz ē mūdꝰ totꝰ. Homo ei m baptismo totus abluit': ueruīt cū rebus hūanis postea uiuit'. utiq; tīa calcat'. Ipsi g' hūani affectus sn̄ quibꝫ ī hac mortalitate nō uiuit' quasi pedes sūt: ubi z hūanis rebus afficiam'. ut si dixerꝰ qz ptī nō hem' nos ipos decipiamꝰ. Si āt ꝓfitem' ptā nīa': q' pedes dis'ꝫ lauit nob' ptā dīttet: usq; ad pedes q̄bꝫ dū sam' in tra. Impossibile āt puto nō stamināri extrema aīe z ipsa ma eiꝰ: q̄q; quo ad hoīes: pfectꝰ q's ēē videtur. Plurimu āt z post baptismū iplent' pulue' scelerū usq; ad vtice': q' vo legitimi dispi sūt erga solos pedes dirigent lauatione. Et hor erīa qđ hic dr q' lotus ē: itelligit' q' ia petrꝰ

baptizatꝰ fuerat: Intelligim⁹ eī
eius discipulos ꝙ quos baptizabat
iā fuisse baptizatos sū baptismo
iōhis sic nōnulli arbitrāt: sū qđ
magꝭ credibile ē baptismo xpī.
Neqꝫ eī venit mīstiū baptizādi:
ut hīet baptizatos suos ꝙ quos ce
teros baptizaret: q nō defuit hu
militatis mīsterio qn eis pedes
lauit. Vñ sē. Et vos mūdi estis:
sz nō oēs. Lauat tī pedes postq̄
mūdi erūt: qm dei grā tī scendit
naturē: & sic dicat iohes mūdꝰ
mūdificetur adhuc. Vel nō dicat
eos mūdos ut a pēcis emutos esti
met victima nondū oblata: sed
cā q agnitionis ē mūdatiōis dt.
Jā eī ab errore iudaico emuti erūt.
Memor āt dñs se ꝓmisisse scīaz
facti sui petro dicēs sties āt ꝓhea:
qđ sit qđ facat docē nūc inquit.
Vñ sē. Postq̄ g lauit pedes cor
acrepit vestimēta sua: et cū re
cubuisz: utq̄ dixit eis. Scitꝭ q
fecerī vobis. Hoc vel interrogative
ꝓferat ut oēdat facti magnitudiēz:
vel īmutive ut cor erigat mtellm.
Mystice āt ipleta redēptionis nrē
purgatione ꝙ sanguis sui effusi
onē. acrepit vestimēta sua. tria
die de sepulcro resgens: & eodem
corpe iā īmortali vestitꝰ. Et cū re
cubuisz anūdens i celū m dextā
pīna ascēdens inde venturꝰ ē ad
iudicandū. Nō āt ad solū petꝝ
dicēs. Vos vocatis me mgr & dñe:
in quo cor iudiciū assūmut. De
inde ut non illoz grā locutū pu
taret sbūgit. Et bn dicit. Cū etc.
Hoc ꝓceptū est. nō te laudet os tuū:
sed laudet te os ꝑ tu. Dicloſi
ē ei sibi placē: cau tamēdum ē sup
bie. Ille āt q sup oīa ē: ejtū cuiꝫ
se laudet. nō se extollit extelsius.
nec ꝑ recte dia arrogās. deus.
Nobis nāqꝫ expedit deū nosse non
illū: nec eū aliqs agnoscat si nō se
indicet ipse qui nouit. Si ergo
nō se laudādo q arrogantiā vi
tare voluerit: nob sapiaz denega
bit. Et illi idem nō bn dicit dñs
qbz dicit. discredite a me q ejami
tatē: sz apls bn dicit mgr & dñs.
Non ei eis negocia dnābat: sed
verbū dei. Vi g lauī vrōs pedes
dñs & mgr: & vos debetis alt al
ternis lauare pedes. A maioribz
rebus acrepit ex: ut qđ minꝰ ē
operē. Na ipe qđē dñs ē: nos āt
ad ꝙsimos facimꝰ si fecerimꝰ. Et
ideo sbdit. Exemplū ei dedi vob: ut
q admodū ego fec vob: ita & vos
faciatis. Primo dñs egit factis:
qđ postmodū docuit vbis. sed illd.
Cepit ihs facē & docē. Hoc ē bē
petre qđ nesciebas: hoc ei postea
scendū ꝓmisit. Est apd plaosqꝫ
assuetud huiꝰ humilitatē: cū se mutuē
hospitio suscipiūt frēs eiā ope ipō
visibili. Multo ei melius ē & sine cō
troisia verbis ut ei manibz fiat:
ne dedigmet qđ fecit xpc facē. Cū
Cū ei ad pedes frēs inclinat corpꝫ:
eiā in corde ipō exercitat vel si iā
ierat depmat humilitatis affectus.
Sz excepto hoc morali intellectu

nūq̄ ei' fr̄ frem a delicti poteūt
stagione mūdare. Sz si xpiam
iuicem delicta nrā. iuicē nos de
licta donam⁹ 7 p nrīs delictis iui
cē oram⁹: ita q̄dāmodo iuicē pe
des mōs lauam⁹. Hic aī finis ē
mgī ut disciplīm faciat sicut se.
Ad de saluatore appt: q̄ pceūis
mgīs 7 dnīs vult ut fiat ei' disc
qi mgī vel dnīs. nō hītes spīritū
suitutis ꝑ spm filiacōis in q̄ cla
māt abba pr̄. Quus g̃ ēt fiat ut
mgī 7 dnīs egent lauare pedū
velut ꝓsufficientes dic: 7 adhuc
supetes spm̄ suitutis. Cū aut̄
alīq̄s cor̄ statū mgī attīgit 7 dīū
tūr imutari potit ei q̄ lauit dic
pedes. ac lauare pedes p ordinem
qi mgī: pmāne ecde dnō nrō ihu
xpō. q̄ cū pr̄e 7 spū scō vuit 7
regnat ꝙ scla scl̄oz Amen. Pasce Simō Aug
Dnica. fō. ep. ad.
Pascue. legat̄ ꝙcept̄ ꝓ passione
Sabbto sancto hā Regula.

Omel.

Ad. t. Sabbo pistiche. Matth
Vespe aī sabbati q̄ lucescit ī pma
sabbati: venit maria magdalene
7 altā maria vidē sepulchr̄. Et
Post illusi. Eusdem
ones 7 verbera: post acen
7 fellis potula mirra: post supplī
tia cruis 7 vulnera: 7 postremo
post ipā mortē 7 ferox: ꝑuerent
de sto funere caro noua. Redit ab
orcidno latēs vita: et ī morte sal
reparata resurgit: pulcrior redīta
post fim. De hora vero q̄ muli
eres venerīt ad monimētū: non
tenenda grouit q̄stio. Cū ei ma
theus hic dicat. vespe aī sabbati q̄
lucescit ī pma sabbi: q̄d ē q̄d dicit
marcus. 7 valde mane vna sabboz
venit maria magdalē 7 altā maria
vidē sepulchr̄. Et a pte pma noctis
q̄d ē vespe ꝑam noctē voluit sig
ficare matheus: cui noctis fine ve
nerūt ad monimentū. Ergo qm
sabbato ꝑpediebant ut nō aīa face
ret: ab eo tpe noctis nouit noctē et q̄
eis licē cepit ut facēnt q̄dcūq̄ vel
lēt tpe eiusdē noctis. Sic itaq̄ dic
tū est. vespe sabbi. ac si dicēt noctē
sabbati. i. nocte q̄ sequit diē sabbi:
q̄d ipa vba ei' satis idicāt. Sic ei
ait. Quelucescit ī pma sabbi: q̄d
fieri nō pt̄ ni iuxta nocte intelligēs
dicto vespe significatū. Neq̄ ꝑ iuxta
noctis lucescit ī pma sabbi: ꝑ ipa
nox ī luce cepit timinari. Et usi
tatis modis loq̄di ē dīne scripture:
a pte totū significare. Vespe g̃ noc
tem significauit: cui extremū est
Diluculo. Diluculo ei venerūt
ad monī. Vel aliter. Sepulto sexta
feria dno reuse a mōiō mulieres
ꝑparauerūt aromata 7 unguenta
q̄bus die opari licebat: 7 sabbato q̄de
siluerūt sc̄dm legē mādatū sic luce
apte dt. Cū aī trānsisset sabbatū. vesp
peraq̄ aduiente. tpe opandi redisset:
ꝓmpte ad deuotōē emerūt q̄ min
ꝑparauerāt aromata sic marcus
memorat: ut venientes ungerent ihm
Vel q̄ diuisa tpa describit. signū
ē sedule visitatōis offici: diu ar
bro abeūt 7 redeūt. 7 nō patuit a
sepulchro dni diu abesse vel lōgi

Hiem. Sciendū aūt q̄ matthe⁹ mystice loquens studuit nobis ꝟsimulare: illa sanctissima nor q̄ntū dignitate et honore deuicte mortis & diue resurrōis accepit. Ideo dicit. vespe sabbati q̄ lucescit in p̄ma sabbati: nō ꝟsuetū ordo tp̄m h̄eāt ut vespe nō lucesceret i diem. s. poti⁹ obtenebrescat i nocte. Ostendit gl̄ his v bis q̄ dñs hāc noctē lucē siue resurrectionis festiuā & choruscā reddidit. Sequit. Et ecce tremotus

Ihesu. factus ē magn⁹. Dñs nr̄ vn⁹ atq; idē filius dei & hois. iuxta utrāq; naturā diuinitatis & carnis: nunc magnitudinis sue: nunc humilitatis signa demōstrat. Dñi & in pnti loco q̄q; homo sit q̄ crucifixus ē q̄ sepultus: tn̄ q̄ fons aguntū ondit fluū dei. Motus ei tre resurrōis ē virtus: significās tremā corda p fidē passionis

Cuciani ad p̄nāz emouēda. Si aūt sic tra tremuit cū dñs ad venia sūor⁹ resurgeret: quō otremiscet cū nouissimū oīm surget ad penā dicēte ꝓpheta tra tremuit cū resurgeret i iudicio deus. Et quō dñi p̄nāz sustinebit: q̄ angeli p̄nāz sustinē non valuit. Nā se. Angel⁹ aūt dñi descendit de celo. Surgente siquidē xp̄o morte peiunte tremis reddit celeste

Beda. ornatū: et mulieri cui fuerat cū dyabolo letale ꝟsiliū. cū angelo colloq̄ sit vitale. Quia ei xp̄s deus & homo ē: inl̄ acta humanitatis sp̄ei ageloꝝ mysteria deo debita non desiit. Sequit. Et accedēs reuolui lapidē. Nō ut egressuro dño ianuā pandat: sed ut egressus ei⁹ iā facti hoibz pateret ꝓdituū. Qui ei mortal' clauso virginis utero potuit nascendo ingredi mūdū: ipse fr̄is i mortal' clauso sepulchro potuit resurgendo exire de mūdo. Significat aūt reuolutio lapidis resurrectionē sanctoꝝ xp̄i q̄ lapide .i. lra legis tegebant. Ler nāq; i lapide scripta fuit: & ideo p lapidē designat. Et. Et sedebat sup eū. Vt soliditas sedentis: duret credentibz firmitatē. Vel p lapidē monumēti p̄t designari mors q̄ oēs p̄mebant. Q hoc ergo ep̄ ageli sup lapidē sedit: significat q̄ xp̄s mortē sua victute subiecit. Erat aūt aspectus ei⁹ sic fulgur: et vestimēta ei⁹ sic nix. Hic tempat spēs ageli colloq̄tis: ut carnales oculi & vestiū ferāt planctū claritatē & ex fulgure vultu nunciū sui tremēt & reuerent autorus Qd aūt sanat ꝺ monumētū & ubi tegēdi mortuus nō habet. Q; angeli nrām habitū nrām formā mire structe prefigurat: ubi homo ꝓpria corpus siu claritate vestit. Sequit Pre timore aūt ei⁹ exterriti sūt custodes: & facti sūt velut mortui. Timoris anxietate sūt exterriti q̄a amoris fiducia nō habebat: et fuerūt velut mortui. q̄ resurrōis veritatē credē noluerūt. Custodiebat ei crudelitat' studio: nō pietat' obsequio. Stare aūt nō p̄t quē ostia destituūt: ꝓpellit realty. Hinc ē q̄ angelus ꝓcellit ꝓpios: ꝓpios alloquit & solat dicēs. Nolite ti

mē vos. Q̄ dicēt illi timeāt m
ꝺbz manet īcredulitas? ceterū
vos q̄ ihm q̄ritis crucifixū: au
dite q̄ surrexit & p̄missa p̄fecit.
Vñ sequit̄. Scio enī q̄ ihm qui
crucifixus ē q̄ritis. Adhuc cru
cifixū & mortuū reputabāt: q̄z fidem
scia passionis p̄rella turbauerat
ita ut cēli dñm q̄erent in sepulch̄.
Non ē hic. p̄ p̄nīā carnis: q̄ tā
nusq̄ deest p̄ p̄nīā maiestatis.
Sicut eī sic̄ dixit. Q. d. Et si m̄
non creditis: illi mentore vbor.
Deinde & alia sc̄ demōstratio: cum
sb̄dit. Venite & videte locū: ubi
posit̄ erat dñs. Et si meis vōbis
nō creditis: vacuo credat sepulch̄.
Angel̄ q̄ post tāta supplicia posth̄
sepulchr̄ agnosat dñm suū & cur
homo a mīoratū dm̄ īcarne iu
dicat. a m̄ passione exīstimat de
fecisse vīute. Nō aūt solus vobis
hoc gaudiū magnū accessū ē occul
to corde tenē: ꝟ sīl amātibz debet
illd̄ pandē. Vñ sq̄. Et cito eūtes
dicite dīsc̄ eius q̄ surrexit. Q̄ dicēt
Iterū ad vxm mulier sā sanata
& suade fidē: q̄ p̄fidia aīe suasish̄.
Refer hoc reb̄ro ꝺcm: cui aīe
ꝺsiliū tume dedish̄ Sc̄. Et ecce
p̄cedet vos i galileā. Hoc aūt dt
cupiēs eos a p̄cul: ne timor fidē
impediret. Illuc aūt p̄cedet vos
i galileā hoc ē m voluptatē gētis
sue: ubi aīe error erat & lubricū.
Ibi eū videbit̄: ecce p̄dixi vobis.
Bene aūt dñs i galilea videtur
a dīsc̄: q̄ ia de morte ad vitā ia
de cōruptione ad incorruptēz trā
sierat. Galilea q̄pe trāsmigratio
interpretat̄ Volutus siue q̄ triūphū res
rectionis mūdo annūciare meruerūt:
felicior aue q̄ m die iudicij p̄uis
sis pauore reprobis gaudiū bte resurrōis
tunc meruerūt: qd̄ nob̄ p̄stare Sabbō ō 18.
dignet̄ ide Ihs xp̄c dns nr̄ q̄ cū
deo p̄re & spū sc̄o vivit & regnat p̄.

Mul.t. In festo Pasche & Marie.

Cū trānsisset sabbatū maria magd̄.
& maria iacobi & salome emerūt
aromata: ut venientes vngerent
ihm. Et ꝛc.

Eiusdem.

Post passionis tristicia. felix Ihrō
nimadiat dies q̄ p̄matū m
diebz tenet: luce p̄ma i eo lucescē
te & dnō in eo cū triūpho resurgente.
Religiose eī mulieres sepulto Glō.
dnō cū lacrimis oparī & usq̄ ad sol
ortum sui vngēti p̄parāt ut lucas
dt: et q̄ pie āgustia tp̄is non
potuit explēri: mox trānsacto sabbō
& occidente sole ut opādi licētia
rediit festinauerūt emere aromata
sic̄ hic marcus dt. ut venientes
mane vngerent corp̄ ihu. Neq; eī
vespe sabbati p̄occupāte ia noctis
articulo monumentū adire va
luerūt. Vñ sq̄. Et valde mane
vna sabbatorū venerūt ad monūm
orto iā sole. Mulieū femineā Cassi.
deuotione discrīmē: nō ut vivēti
fidē sed ut mortuo vngēta deferāt:
& ut sepulto parēt meritus obse
quia nō ut resurgenti p̄pārēt dīno
gaudia triūphoꝝ. Non eī magn̄ Theoph.
mitudinē atq; dignitatē xp̄i sapiūt.

Venerūt aūt iuxta ꝓsuetudinē iudeoꝝ
vngē corp⁹ ihu. ut sic manēt odorifer:
⁊ ne humiditate staturet. Nā aūta
vtutē hmōi desiccatiuā humiditatē cor
poris: vñ incorrupti corp⁹ ꝓsiant.
Nos aūt in eū q̄ est mortuꝰ credētes:
si odore vtutū referti cū opinione
bonoꝝ opm dñm q̄rim⁹: ad mōu
mentū illū cū aūtibz venimus.
Cē. Et valde mane vna sabbatoꝝ
venūt ad mōumētū: orto iā sole.
Ad lucas dr valde diluculo. et
ioh̄es mane cū adh̄ tēbre ēent:
hoc marcꝰ dr valde mane. oriēte
iā sole. ⁊ cū cēlū ab ouētis ꝓte
albescēt. qđ fit utiq; solis ouētis
vicinitate. Hic aūt q̄ valde ma
ne mulieres venerūt ad mōumentū
iuxta hystoriā magnꝰ fuit chitaꝝ
oriēt: ita iuxta ītellectū mystici
nob̄ dat exēplū. ut illuminata facie
discussisq; vicioꝝ tēbris odore bo
noꝝ opm dño ⁊ oīm suauitatē
studeam⁹ offrre. Erat aūt vna sab
batoꝝ. ⁊ ꝑma dieꝝ ebdōde. Sab
batū nāq; dies ebdōde nūcupat
ūdei: vna vo dr ꝑma. Vel ꝑma
sabbatoꝝ ꝑma dies ē a die sabbā
toꝝ. ⁊ reꝑtionū: q̄ ni sabbatis
custodiebant. Cē. Et dicebāt ad
inuicē. Qs reuoluet nob̄ lapidē
ab ostio mōu. Et respicientes vi
derūt reuolutū lapidē. Erat q̄pe
magnꝰ valde. Magnꝰ ꝓfecto meritoꝝ
ēꝑ forma: q̄ creatoris mūdi corp⁹
⁊ claudē ⁊ opire sustinebat. Mu
lieres aūt angelos vident q̄ cū aro
mātibz venerūt: q̄ ille mētes suꝑnoꝝ
ciues aspiciūt. Vñ sē. Et introeūtes
tres ī mōumentū: viderūt iuue
nē sedentē in dextra coopti stolā
candidā. ⁊ obstupuerūt. Bi ma
thēus dr angelū sedē supꝙ lapidē. Lu
cas vo q̄ mulieres introeūtes mōu
mētū viderūt sedentē iuuenē
nō mireris: nā q̄ vidēt ꝓtinus
sedentē supꝙ lapidē extra. ꝑspi
cua nāq; in mōiē ꝓstmodū
vidēt. Et recte stans apparuit
angelus q̄ aduentū dñi ī mūdo
ꝑdicebat: ut stando designaret
q̄ dñs ad debellandū mundi
ꝓncipē veniret. Sedeo aūt resur
rexisse memorat: ut sedendo
significaret cū superato mortis
autore sedē regni iā ascendisse
ꝑpetuā. Sedebat aūt supꝙ lapidē re
olutū quo ostiū monumēti cla
debat: ut clausha mferoꝝ sua
ꝑpm virtute deiecisse doceāt. Vnde
aūt mouē quō sēm mathēm ange
lus supꝙ lapidē sedebat reuolutū
a mōumēto: cū marcꝰ dicat mu
lieres cū intrq; vidisse. Sz ītelligē
mathēm tacuisse de angelo quē in
trātes viderūt: marcū aūt de illo
quē viderūt sedentē supꝙ lapidē.
ut duos videret ⁊ a duobz sigillata
audiret q̄ direrūt angeli de ihu.
Quidā aūt direrūt. q̄ alie fuerūt
mulieres q̄ dicūt a matheo alie q̄
a marco: ꝑ maria magdalena
sequebat omēs fiducā festinationē
hmōi ⁊ ardentē affectū. Introiert
q⁹ mulus sepulchꝝ: ut sepulte
ꝓpo xpo resurgent de sepulchro.

Vident iuuenē ut ceciderit nrē
resurrōis etatē: q nescit resurrio
senectutē. Et ubi nasta mouqz
nescit: ibi etas nec admittit det
mentu. Nec idiget incrementis. Vn
iuuenē nō senē nō mfantē: sed
iocūdā etatē viderūt. Videnūt aūt
iuuenē sedē in dextis. t ad mendia
na ptē loci illi. Corpi ei qd supi
nū iacens caput hebat ad orasu:
dextrā uerē erat hnē ad austrū.
Quid aūt p sinistrū nisi vita pns?
qd vo p dextrā ni vita ppetua dss.
Quia g redēptor nr iā pnūs vite
cōruptionē trāsierat: nrē angelo
q nūciare phenē ei vitā veniat
i dextr sedebat. Stola cādida coopti
apparuit: qz festitatis nrē gaudia
nūciauit. Candor etei vestis: sple
dore nrē denūciat solēnitatis. Sc.
Qui dr ill. soluite expauescē. Ac
si diceat. Paucāt illi q carnalibus
desideriis pressi ad eoz societatem
ptingē se posse desperant. Vos autē
cur ptimescitis? qui vīōē dnūcā
videtis. Nō ei est timor in ch̄isto
Quid expauescēt? q mueneūt
quē q̄sierūt: Sz q̄ angel sbiu
gat audiam. Ihm q̄ritis nazarē
nū. Ihs latino eloqo salutaris. t
salutor it. At vero tuē mlti ihs
dia potāt nec tn sbmalut ꝑ nū
cupatiue: ideo t loci sbiungit ut
de quo ihu dem sit manifestet. sc.
nazarenū. Et cām ptinq subdit
crucifixū. Nō ei erubescit crucē.
In hac nāq sal omn ē. Beatoz

pncipū. Hadrix aūt amara cruc
cuauuit: flos vite eū fructu erupit:
.t. q iacuit i morte surrexit in gla.
Vñ addit. Surrexit nō est hic. p pntia
carnis. Et q̄i dicat. vultis certificari
de ei resrrōe: sbdit. ecce locus ubi po
suerūt eū. Qui hoc ei t reuoluerat
lapidē: ut locū onderet. Ostendit
aūt imortalitas mortalibz ad grāz
actiōēq debitā: ut itelligam q̄ fue
rimus t sciamus quid futi erimus. Sc.
Sed ite dicite discipulis eius t petro: qz
precedet vos i galilea. Mulieribz dicit
ut nūcient aplis: qz p mulierē mors
nūciata ē. t p mulierē vita resur
gens. Dicit aūt spēalr. t petro: qz se i
dignū iudicauit discipulatu cū
ter negauit magistrum. Sz peccata phitu
nō nocent: qn nō placent. Dicit aūt
huic angelo notati non exprimet
q magis negauerit: venire me discipulis
non auderet. Vocat g eū et nouē:
ne desperet et negatione. Qd aūt dicit
precedet vos i galileā. ibi eū videbitis
sicut dixit vobis: vidr hoc sonare q
ihs nō erat demoraturus se discipuli
post resurrōēz n galilea. Sz cū
id manifestius nō exprimat: i mysterio
dicta intelligat. Galilea aūt trāsmi
gratio itr. Ita q̄ppe redēptor nr a
passione ad resrrōem a morte ad
vitā trāsmigrauerit: t nos resrrōis
eius gloriam post lapsum videbimus. Si mo
do a viis ad vitutū celsitudinē
trāsmigremus. Breuis g sententia
i sillabis: sed magna i qualitate ꝑ
missio. Ibi ē gaudiū nrū fons et

ſalutis etīne oculo ꝓparatū: ibi cō
egregiat dispsiones ⁊ sanant cōtritū corde: ibi mḡ eū videbitis
sed nō sic vidistis. Dignificat ei
ꝙ gīa xpi de ꝓplo isrl erat trīsmi
gratura ad gētes: a qbz apli nul
lomodo susceperūt ꝓdicātes: ñ eis
vnā dñs m cor⁹ cordibz ꝓueniens
ꝓmisit. Et hoc ē precedet vos ī ga
lileā. ibi eū videbitis ⁊ ibi mem
bra eius īuenietis: cui ē hōr ⁊ gla
i sēcla Amen.

¶ De hystoria īsurrcōis dñice. Ex
speculo vincēty.

Hāno q̄ decimo nono tyberij
cesaris adhuc gaudente in
de pylato: mortuus ē dñs
⁊ resurrexit. Resurgēs vtitatē resur
rectionis multis argumētis ꝓbā
uit: multa ī corpe suo oīndens pret
natam corpis īmortal': ut sic ve
tatē resurrōis astrueret ⁊ ab apīs et
cor⁹ posteris oēm oīo cām hesitacōis
amoueret. Comedit ei ⁊ bibit cū eis:
cū corp⁹ spūale alioz alimoniā
nūme īdigeat. In corpe ꝓpo cica
trices oīndit: cū a natura corpis
īmortal' penit⁹ aliena sit oīs de
formitas cicatricis. Preter ea at q̄
m euāgelijs legūt de apparicōe dñi
post resurrōem: legit er' in aplo ꝙ
visus ē iacobo ⁊ qīngētis frībz sil'.
si nec tpē nec modū determinat.
Qdā dicūt ꝙ iacobz mortuo dño
vouit se nō comesturū donec xpc
resgeret: ⁊ ideo dicūt ꝙ eadē die
resurrōis appuit illi. Fuerūt ⁊ q̄
dicēt ioseph eadē vespa q̄ sepeli
uit dñm a iudeis incarcerātū ⁊
nycodemū latuisse: ac deīde
fem dist. Vñ leg' in eua nyco
demi. Post sabbatū itaq; iudei
q̄ iclusērāt ioseph: iussērūt eū
pītari. Et apetes ꝑ clauē signa
ostij: eū non īuenerūt. Stupē
tibz aūt oībz sup hoc: ecce quidā
de militibz q̄ custodiebāt sepul
chz ītrauit synagogā dicēs. No
bis custodiētibz mōumētū: fuit
ē tre motꝰ: ⁊ vidimꝰ āgelū dñi
quo reuoluit lapidē mōumēti.
⁊ sedit sup eū. pre cui⁹ timoe fa
sumꝰ velut mortu. Et audiuiꝰ
eū dicentē mulieibz q̄ venerāt
ad sepulchz ꝙ ꝑgerent ibis ⁊ pa
dēt eos ī galileā. Quocūtes aūt
iudei oīes milites custodes se
pulchi: dixerūt eis. Que sunt
mulieres ille ad q̄s āgelꝰ locutꝰ ē.
⁊ q̄re nō tenuistis eas? Qui
rnderūt. Mulieres q̄ fuerūt nusq̄:
⁊ nos p timore āgeli q̄ mortu
sumꝰ: quo g illas apprehendē
potuimꝰ? Dixerūt iudei. Vi
uit dñs q nō credimꝰ vob. Res
pōderūt milites. Quāta mira
cula facietē ihu vidistis ⁊ non
credidistis: quo g nob credētis?
Et ve ut dicitis anuit dñs: sz
que vos crucifixistis? Date nobis
ioseph que inclusistis ī cubīclo:
⁊ nos dabimꝰ vob ihm que cu
stodiuiꝰ ī sepulchro. Rnderunt
iudei. Ecce damꝰ ioseph: ī ari
matthia ē. Rnderūt milites. Vi
ioseph ē in arimathia: ⁊ ihs ē

ī galilea. Hic ē audiui ab āglo
dicēte mulieribꝫ. Hec audiētes ti
mueruṅ valde: ne si hoc audiret
a ꝑplo. omēs credēt ī ihm. Et agie
tātes peccāz multā dederūt mu
lieribꝫ ut dicēt qz nob dormiēbꝫ
disc'i eꝰ furati sūt eū. Tres aūt
uiri venerūt de galilea ī ihlm:
sc̄z phinees sacdos. z adda ꝓcptor
z aggeus leuita. z dixerūt ꝓnci
pibꝫ sacdotū z oībꝫ iudeis q ī sy
nagoga erāt. Ihm quē crucifix
istis vidimꝰ eū z disc' loquentē
ī mōte oliueti: z post hec ī celū
ascendentē. Hec audiētes ꝓnapes
sacdotū z seniores: dixerūt ill' viris.
Date gl'am deo isr̄l: z date cōfessiōz
si vera sūt q dixistis. Rndерūt illi.
Iuuit ds abrahā ysaac z iacob: qz
sic vidimꝰ ut locuti sumꝰ. Stantiꝫ
erḡentes ꝓnapes sacdotū tenētes
legē in manibꝫ: dixerūt eis. Ad
uuamꝰ vos ꝑ deū isr̄l: ut ap̄lus
nō annūciet vba hec q locuti
estis nob de ihu. Et dederūt eis pe
cuniā multā: et miserūt cū eis
tres viros ut deducēt eos ī regio
nibꝫ suis: ut nullomodo starent ī
ihlm. Inito aūt cōsilio ꝓtulerunt
ad ioseph dicētes. Pax tecū: z oībꝫ
q tecū sūt. Scimꝰ qz peccauimꝰ
ī deū z in te. Dignare ḡ venire
ad filios tuos: qz admirati sumꝰ
de assūptione tua. Dns ē liberauit te: de maligno cōsilio nrō.
Pax ti dnē ioseph: honorabilis
ab omī plebe. Miseruitꝫ septem
uiros amicos ioseph. Quos ille os
culatꝫ suscepit ī domū suā. Alia
aūt die cōdit suꝫ asinū suū: et
venit eū ill' in ihlm. Et occurētes
ei iudei salutauerūt z osculati sūt
eū oēs: susceptiꝫ eū nycodem in
domū suā z fecit ei cōuiuiū. Alia
aūt die nūcientes iudei dixerūt ad
eū. Da cōfessiōz deo isr̄l. Qa ego
tristatꝰ sum de eo q sepelisti
corꝑ ihu: ī cludētes te ī caueola
ꝓtī die sabbati. postera die q̄rētes
te nō inuenimꝰ: et admirati sumꝰ
nimis: z pauor ꝑhendit nos usqꝫ
nūc. Et nūc ꝓnte te cōtā deo. ma
nifesta nob: q̄d de te actū sit. Cui
dit ioseph. Cm me reclusistis in
die pasceu ad vesperꝫ: dū starē
ī oratione ī die sabbati: nocte me
dia suspensa ē dom ī q̄ erā in q̄
tuor āgulis. z vidi ihm sic' fulgore
lucis. z ꝑ timore cecidi ī terā. Et
tenēs manū meā eleuauit me de
tra: roscidꝫ ꝑfudit me: z exigens
faciē meā osculatꝰ ē me z dixit
mi. Noli timē ioseph: respice in
me. Ego sū ihs quē tu sepelisti.
Et tenēs manū meā deduxit me
ad locū ubi sepelieram eū: z oīdit
mi syndonē z faciale in q̄ caput
eius inuolui. Tūc agnoui qz ihs est.
Et adoraui eū z dixi. Benedictꝰ q
venit ī nomē dni. Et tenēs manu
meā duxit me ī arimathiā in
domū meā dicēs. Pax tibi. Vade
ad q̄dragesimū diē non exibis de
domo tua: ego aūt vadā ad discipulos

meos. Cū hec audissent pncipes sac'
dotū & iudei stupefacti sūt: & velut
mortui ceciderūt sup facies suas i
& exclāntes dixert. Qd' ē signū qd'
fm ē m isrl. Quidā aūt noīe leui
dixit. Ego noui de ognacōe ei ti
mētes deū: q' cū oribz sp in tēplo
offēbant deo isrl. Ex & symeō sac'
dos. qñ oblat' ē puer i tēplo: sus
cepit eū in maūbz suis. & ait. Nūc
dīttis suū tuū dnē sēdm vbū tuū
i pace: q' viderūt oculi mei salutā
re tuū. Surgēs aūt ioseph i me
dio dixit. Vñ āmiramī qm au
dishs qr ihs visus ē a morte resgēs
& i celū ascendens. Plus aūt āmi
randū est. qr nō solū fecit. si mul
tos alios mortuos suscitauit: q' &
multis visi sūt m ihalm. Et nūc
q'a scim' oīs btm symeonē sac'
dotē magnū q' suscepit ihm ifā
tē m manibz i tēplo. habuissē
duos filios frēs g'manos? & nos
i dormitione ac sepultā eor' inter
fuim': ite & videte moūmēta eor'.
Ipta eī sūt: qr resurrexit & cete m
arimathia sūt vuetes m oribz.
Cam' g' ad eos eī oī reuēcia &
iuram' eos: forsitā loq'tē nob' de
resrōe sua & mystio hor. Her au
dietes oīs gauisi sūt. Et eūtes
ānas & cayphas nychodē & ioseph
& gamaliel. nō inuenerūt eos m
sepulchō. si abulātes i arimatiā
inuenerūt eos ibi i oroē flentes gēbz.
Et osculātes eos eī oī vnatōne
& timore dei: pdixert eos ihalm
i synagogā: clausisq' ianuis tol
lētes legē dnī posuerūt i manib'
eor'. iurātes eos p deū adonay
q' p legē & pphas locuty ē dicētes.
Dicite si credit' qr ipē sit, xp̄s q' vos
resuscitauit a mortuis: & enar
rate nob' quō resrexistis. Hec g'
iuratōz audietes pdicti duo
g'mani carnis & leūcius: itremu
erūt corpe et gemuerūt corde: si
mulq' in celū respicietes. fecerūt
digitis suis signaculū crucis sup
linguas suas. & statī dixert. Da
te nobis singulos thomos carte: &
scribem' qd' vidim' & audiui'. Et
sedetes scripserūt singuli. Ihū xp̄e
dnē dē resrctō & vita mortuor':
pmitte nob' loq' mystia q' p mortē
crucis tue opatus es: qr iurati
sum' p nomē tuū. Tu ei' iussisti
suis tuis nemē refre tue maiestat'
secreta q' in isteris fecisti. Et dixert.
Nos cū ēem' cū prūbz nīs positi
i caligine tnbraz: subito fuit ēs
aureus solis color ppureaq' lux ut
lustrās sic' nos. Dtatīq' hūiam
gnis pr adā cū oribz scis pūarch'
& pphis: exclamauert dicētes. Lux ista
autor ē luīs etni: q' pmisit nob'
coetinū lumē suū trāsmittē. Et
exclāuit ysaias pphā & ait. Hic
ē filius dei lux prūs sic' pdixi eum
adhuc vuem i tris. Populus q' sede
bat i tnbris: lux orta ē eis. Cūq'
exclamarem' oīs in luce qd' suplus'
nob' & sup vem' efenitor' m' symeō:
& exclamis dixt' oribz. Obsistite x'

tuū dei: qr ego eū suscepi ifantē
natū m manib; meis i templo
7 spūsco xpulsi dixi. Quē dnē vi
derūt oīu mei saluture tuū. Post
hor supuenit hēmicula: 7 mr
rogati ab oīb; qs cēt mdut. Ego
sū iohēs pphā vor altissi. precur
ri faciem ei; qpare vias ei;. Cūq;
ad iuuē her et aha lapient; i stā
e vor ut tonutruū dicēs. Tollite
portas pn̄s vās: et eleuamī porte
ternales 7 itroibit rex glē. Et dix
sathan ad ipios mīstros. Clau
dite portas ereas 7 vectes suppo
nite. 7 fortit resistite ne captiuem
tenētes captitate. Clamauit ad
dauid dicēs. Nōne cū adli in trib
vuc̄m pdixi: qfitebit dnō mīe
ei;. qr cōtrit portas ereas 7 vectes
ferreos cōfringet. Et ecce iterū vor
magna cū tonutruo dicēs. Tol
lite por. pn̄s vr. Et rndit sathā
dicēs. Qs e iste rex glē. Dauid
ait dixit. Dns fort 7 potēs. dns
potēs i pelio: ipe e rex glē. Her
eo dicēte: supuenit rex glē dns
maiestatis in forma hoīs 7 etnas
tēbras illustrauit: vincula dirupit
7 inuicte vtutis auxilio sedētes nos
i tēbris visitauit. Hoc vidēs sathā
7 ipsa ei; officia expauerūt. Quos
rignus agnita claritate tāti luīs
dū repēte xpm viderūt i sedibus
suis exclamauerūt dicētes. Victi
sumꝰ. Quis es tu tā magnus
fāis primus exercitū ipator i forma
serui appens āmirabil' pcliator
Ille ei mūdi tirānꝰ q nob; hucusq;
subiectꝰ fuit 7 nīis usib; tributa pr
solui: talia mūdi munera iferis
tissimisit. Qs q; es q sic itrepidus
nīos fines igressꝰ es. nec solū nīa sup
plicia nō veneris: sꝫ insup de nīis
vīculis oīs auferre conaris?
Tūc rex glē dns maiestate sua. co
phendens sathan pncipē. ignes
cathenis astrictū tradidit inferis:
et attrahens adā ad suā claritatē:
extendensq; manū suā dixit. Ve
nite ad me oīs sī mei: 7 oīs
q habetis meā ymagiē adq; similitu
dem. Deinde magē vocē dixit. Exaltabo
te dnē qm̄ suscepisti me: nec del
tasti inimicos meos sup me. Et
tenēs dexterā manū ade ascendit
ab inferis: 7 oīs sī secuti sūt eū
i letitia magna. Tūc cecinit dā
dicēs. Cāte dnō cāticū nouū:
qr mirabilia fecit. Et oīs mīti
tudo sēcī rndit. Fiat fiat e oīb;
sēis eius: amen alleluia. Simili
q oīs sī glie de suis laudibus
facta referebāt: 7 oīs sī amē
7 alla clāntes sequant dnm. q
introduxit eos i paradisū. Et ecce oc
currerūt eis duo viri vetusti dieī;
qs introgauerūt. Q' estis vos qui
nob'cū in iferis nondū mortui fu
istis? sed i padyso cū corpib; vīs
collocati estis. Rndit vnꝰ ex eis.
Ego sū enoch q vbo dei hinc trāsla
tus sū: 7 iste helyas q hinc i curu
rigneo assūptꝰ e. 7 usq; nūc mor
tem nō gustauimꝰ. sꝫ ad aduētū

ãtxpi resuati sum⁹. diuinis sig
nis ⁊ pdigijs cũ eo pluatum ⁊
ab eo in ihlm occidẽdi: post tdu
ũ vero ⁊ dimidiũ diez vtez ĩ nu
bibz assumẽdi sum⁹. Cũ hec loq̃
rent⁹: ecce supuenit alius vir mis
rim⁹: portãs in humeris suis sig
nũ crucis. Videtes aũ eũ omes
scĩ: dixerũt ei. Qs es tu ⁊ qd est
signũ qd portas ĩ humeris? Qui
rndit. Ratio fuit q̃ cũ ihũ crucifixũ
vidi mirabilia creatur⁹ q̃ facta sunt
p crucẽ eius. ⁊ credidi eũ ẽm cre
atorẽ regẽq; oipotentẽ. Deprcatꝰ
q̃z sũ eũ dicens. Memento mei dñe
dũ venis ĩ regnũ tuũ. Qui statim de
p̃catione mea suscipies: dixit mi.
Amẽ dico ti: hodie mecũ eris ĩ pa
dyso. Audietes g̃ sũ vba latronis:
vna voce dixerũt. Vndeus dñs opt.
ds misereat⁹. q̃ talẽ gr̃am pcõubz
dedit: ⁊ eos ad pdisi gl̃am deduc
vitaq; celissimã amen. Hec sunt
mystia q̃ vidim⁹: cetꝝ ãplius e
narrare pmissi nõ sum⁹: sicut
testatꝰ est nob⁹ mychael archa⁹
q̃ ec nobis uissit ure tris iordanẽ
ĩ loũ optimũ. ubi sũt multi q̃
nobũ resurgerẽt q̃ tm tribz diebz p
missi sum⁹ ĩ ihlm celebrãe pascha
dñi cũ vivẽtibz pentibz nris ĩ tes
timoniũ resurõis dñi nri ihu x̃i.
Post quos tres dies rapti sũt in
nubibz omes q̃ nobũ resurgerũt
⁊ tris iordanẽ pducti sũt. atz ãplius
a nemine visi sũt. Igit̃ postq̃
scripserũt hec oia singuli ĩ thomo
carte. carinꝰ qd scripserat dedit ĩ
manꝰ ãne ⁊ caiphe ⁊ gamalid
leuitis ait qd scripserat dedit ĩ ma
nꝰ nycodemi ⁊ ioseph. Et sbito
trisfig̃ati sũt euãdati nimis: ⁊
non sũt visi ãplius. Scripta aũt eoꝝ
uenta sũt cõlia: nl̃ mauꝰ vl mi
nꝰ lrã vna. Hec g̃ amirada ca
rini ⁊ leuitꝝ dicta audiẽs omis
synagoga iudeoꝝ: dixit ũuce.
Dñe a dño facta sũt ista. Et exeũtes
de synagoga cũ omi sollicitudi
ne ⁊ tremore: pcutiẽtes pectora sua
abierũt vnusqsq; ĩ pria. Hec aũt
oia stati ioseph ⁊ nycodemꝰ ãnũ
ciauerũt pilato pside: q̃ scripsit oia
⁊ posuit ĩ codicibz publicꝰ pretoꝝ
sui. Quez hec g̃ argumenta re
surõis dñi. p dies xl. apparuit dis-
ciplis nõ q̃ singulis diebz ipis appuerit:
sed q̃ tm ĩra nũz tot diebz decies
apparuit. ut ex euãgelijs colligitur
xp̃s ihs dñs nr̃ cui ẽ gla ĩ scla A.

In illo t. Feria Tercia Secũdum.
Duo ex discipulis ibãt. Lucam.
ipa die ĩ castellũ q̃d erat ĩ spacio
stadioꝝ sexaginta ab ihlm nomẽ
emaus. et rc. Eiusdem.
Post manifestatiõez resurrectiõis
xp̃i p ãgelos mulieribz factam:
manifestat⁹ ulterius cadẽ resurrectio
p ipsius xp̃i apparitionẽ discipulis. Dñi
ca. Et ecce duo ex illis ibãt ipa die ĩ
castellũ. Quidã alter ex hoc duez
lucã mq̃unt ee: ⁊ ob hoc nomen
suũ occultasse. Ambrosius vero dr
eos fuisse ãmaon ⁊ cleophas.

Castellū aūt illō nō absurde acri/
pmꝰ villā sc̄dm marcū. ipa est
nicopolis ciuitas īsignis palestine:
q̄ post expugnationē iudee sb marco
aurelio antonio pncipe restaurā.
cū statu mutauit & nomē. ¶ Sta
dū aūt ut greci autores dicūt her
cule mag spacia mēsurat. octa
ua ē ps miliarij: & ideo septagīta
stadia septē milia passuū & q̄dāgī
ta significat: qđ spacium itineris eis
xp̄s: q̄ de morte & sepultā dn̄i
certi gradiebant de resurrōe dn̄i du
bij. ¶ Nā resurrōem q̄ post septimā
sabbati fīa est. octauo nūo itineri
nulli abrogat. ¶ Discipuli g̃ q̄n de
dn̄o loq̄tes ītrēdūt sextū miliarū
septi itineris xpleuerāt: q̄ illū sn̄
q̄cla viuentē usq; ad morte quā
i sexta sabbati subīt pueisse dolebāt.
¶ pleuerāt & septimū: q̄ hūc in se
pulchro q̄euisse nō dubitabant.
¶ Q̄s de octauo dimidiū pegerant:
q̄a gl'iam iā celebrate resurrōis no
crēdebant pfecte. ¶ Predicti aūt dis-
putabant de his aduice q̄ acciderūt
nō q̄ crederēt: sed sicut stupētes i
rebꝫ extraneis. Vñ sequ. Et xp̄s loq̄bat
ad illos de his oībꝫ q̄ acciderant.
Loquētes aūt de se dns appinquās
comitat. ut et fidē resurrōis men
tibꝫ cord ītendat: et qđ se factuꝝ
p̄miserat ipleat. sc̄z ut ubi sunt
duo vl tres i nōe meo agregati
ibi sū in medio cor. Vñ sequ. ¶ Et fm
ē dū fabularent & secū q̄rent:
& ip̄e ihs appinquās ibat cū illis.
Obtento enī ea spitali corpore
nō obstat loci distātia. q̄n adesset
q̄bꝫ volebat: nec ulteriꝰ nālibꝫ
legibꝫ corpꝰ suū regebat: & spitalit
& supᵉ natūm. Vñ & marcꝰ dr. sub
alia forma eis videbat: m q̄ nō
credebat eis ei agnito. Que enī
oculi aūt cor tenebant ne illū
agnoscēt: ut sc̄z totā suā dubia
tionē reuelent. & vulnꝰ detege
tes recipiat medicinā: et ut xp̄s
cēt q̄ q̄uis corpꝰ xp̄m qđ passu
fuerat resēserit: nō tn̄ aplius ta
le erat ut cēt oībꝫ visibile. sed
tn̄ ab his a q̄bꝫ vellet videri.
¶ Et ut nō dubitēt q̄ne decretō non
risit mt' plebē: q̄ sc̄z p̄ resurrōez
risurio eiꝰ nō cēt digna hoībꝫ sz
dīna mag. Qđ ce est forma res
surrōis fut̄e: m q̄ sic angeli
ierusalem & filij dei. Ducient ec̄ eis
eis spēm quā recognoscēt non
ondit: hoc agens foris i oculꝰ
corpis qđ apud ipos agebat. itꝰ
i oculis cordis. Ipsi nāq; apd
semp̄os mtꝰ & amabat & dubi
tabant. De se gl'ioq̄tibꝫ pnīa
exhibuit: sed de se dubitantibꝫ
agnitionis sue spēm abscondit.
Verba q̄dē eis intulit: nā sequit.
Et ait ad illos. Q̄ fuit hūj sermo
nes q̄s aspectus ad inuicē ambulātes
& estis tristes. ¶ Sperabant qđē mt'
se q̄ nō aplius exp̄ctantes xp̄m
viuentē: sed dolorosi q̄ pempto
saluatore. Vñ sequ. Et ens vnus
cui nom' cleophas dixit ei. Tu so-
lus peregrinus es in ihlm & nō agnouisti
q̄ facta sūt in illa his diebꝫ. ¶ Cui di.

Tu solus pegrinꝰ es ⁊ ignor ꝓsinia ihꝝ
hierusalem ⁊ non cognoscis q̄ in medio ei⁹
fletus
ingressus? Peregrinū ei putabant:
cuius vultū nō agnoscebāt. Sed
reuera peginꝰ erat eis: a qbꝫ natē
fragilitate. ꝓcepta iā restrictōis gla
dius distabat. ⁊ a qbꝫ fide utpote re⁹
rectionis ei⁹ nescia manebat ext̄
neus. Qz adhꝰ dñs mitigat: Que?
Et dixer̄t ei de ihū nazareno q̄
fuit vir ꝓpha. ꝓpheta fatent⁹ filiū
dei tacent⁹: vel nondū ꝓfect̄ credē
tes: vel sollicitī ne iaderet⁹ īmanꝰ
iudeoꝝ ꝓfectui. q̄ nesciebant qs
cet cū quo loq̄bant. qd' vez credē
bāt celebant. Ad cuius trī ⁊ mēda
tionē sbiūgūt. Potēs in ope ⁊ sermo
ne. Primo quidem ē op⁹: secūdo s⁹
mo. Nullꝰ ei doctine sermo cgnbat:
ni prius is q̄ docet se ondat actore.
Adhuc at sbditur. Coram deo ⁊ omi
ꝓplo. Nā p̄mo placendū est deo:
deinde curandū q̄tū possibile ē
de inocētia apd' homines: ut p̄cedēte
deo cultu vuam⁹ sin scādalo
plūmoꝝ. Deinde assignat⁹ cōs
ꝑtrix: traditio ⁊ passio x̄i. cū seq̄t.
Et quō tradidēr̄t eū summi sacdōes
⁊ p̄ncipes nri ⁊ sūmacōz mortis
⁊ crucifixer̄t eū. Quibus at despe
rantiū vox cū dr. Nos at sp̄abam⁹
q̄ ipe ē redēpturꝰ isral. Expectā
bant ei xp̄m saluatur⁹ ⁊ redēptur⁹
ꝑplm isral ab iniquitatibz mal' ⁊ a
seruitute rōnoꝝ: ipm qꝫ credebāt
terrenū regē fieri quē putabant
ꝓmulgata in se mortis sententia
cauē potuisse. Merito q̄ tristes
ī credebāt: qz ⁊ sepos q̄dāmodo ar
guebāt. q̄ i illo redēptione sperent⁹
que iā mortuū viderūt ner resur
rectuꝝ credebāt. Et mane dolebāt
eū sine cā occisū: que nouerant
innocentē. Videntꝰ tn hꝝ viri non
oīo incredulī ee: p hoc qd' subdit.
Et nuc sup her oīa tria dies ē ho
die q̄ her facta sūt. In q̄ videntꝰ
hiē meoria eius q̄ eis dns dixat
se tria die resurrecturꝰ. Porro relatū
a mulieribz resurrōis fama ꝫmeorāt
eū sbdit. Qz ⁊ mulies quedā ex
nris terruer̄t nos. q̄ ante lucē vene
rūt ad mōūm⁹: ⁊ nō inuēto corpe
ei⁹ venerūt dicētes se et̄ visione
agelorꝝ vidisse q̄ dicāt eū viue.
Dicūt quidem hoc qi nō credētes:
ꝓpt' qd' referūt se tristos ⁊ stupe
factos. Nō ei qd' erat eis relatū
finū estimabāt a agelica illu
minatōe fuisse: sꝫ stupor⁹ et t
bis⁹ tam tīde sumebāt. Tertiō;
qꝫ petri nō certū estimabāt: dū
dicer̄t se nō vidisse dñm: sꝫ resur
rectionē eius ꝫicere ex eo q̄ corp⁹
i sepulchro nō iacebat. Non sequit.
Et abier̄t quidā ex nris ad mōūm⁹
et ita inuener̄t sic mulies dixer̄t:
ipm vo nō inuener̄t. Cū lucas
dixit petrū accessisse ad mōūmētū
⁊ decepha dixisse q̄ quā eoz ierant
ad mōūmētū intelligz attestari
iohi q̄ duo ierūt ad mōūm⁹: sꝫ petr⁹
ꝫmeoraut q̄ illi ꝑmut⁹ maria
nūciauerat. Qz q̄ pdicti discipli
nimia dubietate laborabāt: dns
eos redarguit dicēs. O stulti. Fere

cñi cade dixerūt: q̄ ⁊ aſſātes erua. Alios ſaluos fecit: ſcipm nō pt̄ ſiluū fuiſſe. Et tardi corde ad ire dēū in oīb; q̄ locuti ſūt pphe. Attingit ei credē q̄ locuti ſūt pphe ptialit̄ q̄dā: ⁊ nō vniu ſaluter oīa. Puta ſi aliq̄s credat q̄ de eruce xp̄i dixerit a pphis ſic̄ eſt illd. fo derūt manus meas ⁊ pedes meos: q̄ vo ſpectāt ad reſurrōem nō credat: ſic̄ e illd. nō dabis ſcm tuū videre corruptōem. Decet āt in oīb; fidē adhibē pphis. tū in gl̄oſis q̄ de xp̄o pdixerūt q̄ i mgloꝛ: ꝙ ex paſſione maloꝛ e ingreſſꝰ in gl̄am. Vñ ſq̄. Nōne hꝰ oportuit pati xp̄m? ⁊ ita itrare i gl̄am ſuā. Ex ſcdm hūanitatē. Et ⁊ſi optabat xp̄s pati; tñ q̄ erua fuerat rei ſuū pene. Nō ei ſatagebat pficē: q̄d deus diſponebat. Vñ ⁊ eoꝝ execratio fuit ipia: dei vo diſpēſatio prudētiſſima: q̄ neſciā eoꝝ i dñicia gr̄is hūanū vitit: q̄ vtens viperis carnib; ad ānidoti ſalutifere ꝛſōem. Et idō dns audit ⁊ ſuſcipit hꝰ oīa nō euēiſſe ſiplicit: ſ ex dei ꝓpoſito anp̄deſtinato. Vñ ſq̄. Et incipiēs a moyſe ⁊ oīb; pphis interpretabat illi in oīb; ſcpīs q̄ de xp̄o erāt. Qui dicēt. Poſtq̄ eſt tardi: ego ꝓmptos vos reddā myſteria ſcipturꝝ vob̄ exponendo. Nam ſacrificiū ubrahe cū vſuac dimiſſo īmolatꝰ ē aries hꝰ p̄figauit. Et q̄ alios ſcptos pphetias ſpſim ia cent myſteria crucis ⁊ reſurrōis x̄. Si āt morſes ⁊ pphe de xp̄o locuti ſūt ⁊ eū p̄ paſſionē in gl̄am itra tuꝝ p̄dixerūt: quō gl̄atur ſe eſſe ſanū q̄ neq; q̄libet ſcptura ad xp̄m ptineāt inueſtigat. ⁊ neq; ad gl̄az quā ei xp̄o hīc aupit p paſſione attīgere deſidat. Ora vo p̄dixit euāgeliſta tenebant oculi eoꝝ ne eū agnoſcēt don̄ſmo dñi mentē eoꝝ mouet ad fidē: nec mentis optunū aſpectū ſiu audi tui ſbuīgit. Vñ ſq̄. Et apprōq̄ uerit caſtello quo ibāt: et ipſe fingat ſe longius ire. Qd nō ad mēdacīū ptinet. Nō ei oīe qd̄ fingim; mēdacīū eſt: ſ q̄n id fingim; qd̄ nl̄ ſignificat tuū mēdacīū eſt. Cū āt fictio nra refertur ad aliq̄ ſignificatōez nō eſt mēdacīū. ſed aliq̄ figa vitatis? aliocīn oīa q̄ a ſapiētib; ⁊ ſctis viris vl ex ab xp̄o dño figuāte dicta ſūt mēdacia deputabūt; q̄a ſcdm uſitatū mitellēm nō ꝛſiſtit vitas i talib; dictis. Sic̄ āt dicta: ita ei fingit fuū ſine mēdacio ad aliq̄ rē ſignificandā. Ora ei adh̄ in eoꝝ cordibꝫ pegin; erat a fide: ire ſe longius fingit. Et talē ſe exhibuit i coꝝ: qualis

apud illos erat ī mētr. Sed qa
cē ꝯtrauerci a veritate nō potāt
tuj cū qbꝫ ꝯgrediebat cḣitas: cū
ad hospitiū qđ pegiū vocant:
vñ sc̄. Et coegerūt illū. Et quo
ꝓpio colligī: qđ pegrini ad hos
pitiū nō solū īuitādi sūt: sed
eiā trahendi. Nec solū factis
eū coegūt: sī ec̄ vbis īduxūt. Vñ
sc̄. Nane nobīcū qm aduesp̄as
cit ⁊ iā inclinata ē iā dies sīz ad occa
sū. Ecce āt cū p membra sua xp̄s
susceptit: susceptores suos ec̄ per
semetipz requit. Sc̄ē. Et īgressus
cū illīs. Mensā ponūt: abos assē
sūt: ⁊ dm quē nō scp̄t̄ facere ex
positione nō ignorabāt: i panis
fractione ag̃scūt. Sc̄ē. Et factū
ē dū recūberet cū illīs accepit pa
nē ⁊ bēdixit ac fregit ⁊ porrige
bat illīs: et aptī sūt oculi eoꝝ. et
ignouerūt eū. Qđ nō de sensi
bilibꝫ oculīs dctm ē: sī de sensu mē
tis. Neqz cī clausis oculīs ābu
labāt: sī īerat aliq̄ q nō sine
rent agnosce qđ videbāt: qđ sīz
caligo ⁊ aliqs humor efficē solet.
Nō ei mālegrecient accipim⁹ hoc
ipedimētū in oculīs eoꝝ a satha
fuisse. ne agnosceret ihs: sī tm a
xp̄o facta ē p̄missio usq ad sacrm
panis: ut vitiate corpis eius pti
cipata: remoueri itelligat impe
dimētū ūmici ut xp̄s possit ag̃s
ci. Sz ⁊ aliud īnuit: qđ sīz sumen
tibꝫ sacrū panē apiūt oculi ut eū
agnoscāt. Magnā ei ⁊ ineffabilē
vim hꝫ dñi carn̄. Quisqs q̄ audi
ta vult ītelligē: festinet ea q̄ iā
itelligit ope ipl̄e. Ecce dns nō est
ignotꝫ dū loq̄ret: ⁊ dignatꝫ est
ignosci dū pasc̄it. Nō ei auditores
legis iusti sūt apd dm: sī factores
legis iustificabūt. Sc̄ē. Et xp̄s e
uanuit ab oculīs eoꝝ. Nō ei tale
corp⁹ hēbat: ut diuq̄ cū eis mo
rari debēt: ⁊ ut augēt affim̄ coꝝ
Nā sc̄. Et dixerūt ad īuicē. Nōne
cor nr̄m ardēs erat ī nob dū loq̄
retur in via: et apiret nob scp̄tās.
Qđ īnuit qđ plati sīmoēs a sal
uatore: accendebāt audientiū
cor ad amorē dīnū. Adeo q̄ leta
ti sūt. ut nullā moꝝ pausi mor
tuisi sint ī ihēlm. Et hoc est qđ
seq̄t̄. Et ꝑgentes eadē hora regres
si sūt in ihēlm. Ciperūt quidē
eadē hora: ⁊ pueneūt āt ꝑ plures
horas: sic optebat sequnta sta
dia stadia triseūtes. Jā āt fa
ma erat qđ surrexerat ihs a mortu
is facta: ⁊ a symone petro cui
iā apparuerat. Et ei isti duo hī nūc
nerūt loq̄tes illos ad qs ī ihēlm
venerūt. Sc̄ē. Et īuenerūt ag̃re
gatos xi ⁊ eos q̄ cū ipis erāt dicē

tes. q̄ surrexit dñs vē. & apparuit
Beda symoni. Q̄m ei viroꝝ primo dñs
appuisse videt petro. ex his q̄s eccl̄a
q̄tuor ꝑlus aplis ꝑmeorauerit.
Luc Non ei sil' oib; se manifestabat ut
scirēt fidei semina. Nā q̄ primo vi
derat & certꝫ erat alijs referebat: dem
mo ꝓdiēs q̄rabat ām auditoꝝ
visioni. Et ideo primo digniora et
fidelioꝝ oib; appuit. Erat ei op;
aīe fidelissime q̄ pius acciperet
huc aspectū ut mīme turbaret
iopinata visione. Et ideo primo
videt a petro: ut q̄ primo cōfessꝫ e
eū xp̄m primo resurgēm vidē me
reat. et ec̄ q̄ eū negauerat ꝓius
ei voluit appare ꝑ solas eū ne des
spearet. Post petrꝫ vo alijs appuit
q̄nq; pauciorib; q̄nq; plib; : q̄d
duo dīc̄ ꝑfitent. Et ei. Et ipsi
narrauerūt q̄ gesta erāt in via:
& quō agnouerūt eū in fractione
Luc panis. Q̄ marcꝫ ait. ānūciaue
runt ceteris nec illi crediderūt. cum
lucas dicat q̄a inde loq̄bant ve
resurrexisse dñz : q̄d itelligēdū est
Aug ñ aliq̄s ibi fuisse q̄ hoc credē nol
lent. Mystice aūt mtelligi ꝙ fi
des hic laborat agēs actiuā vitā:
illic ꝛeplatiua vita securā visi
one regnat. Hic ꝙ speculū ꝛtue
m ymaginē: illic facie ad faciē
videbim⁹ veritatē. Unde ābulātibz

& laborātibz ostensꝫ est ī alia effi
gie: & nūciantibz non ē creditū:
dū sic moyses videt qd' nō suf
ficiebat eis: q̄ dt. Ostende mi tēpz.
Oblatus ei carnis sue postulat ī
vita ista qd' ꝑfectū ī futū: qd' nob
ꝑstare dignet' ihs xp̄s Amen.

Nil t. Feria 2da Pasche. ℣ Luce.

Steterit ihs ī medio discip̄loꝝ
& dixit eis. Pax vobis. Et ꝛ Sequs
Undiq; resurgēs eiusdem
fama ꝑ aplos diuulgata
& affectu discipuloꝝ erecto. ad
xp̄i visionē venit desiderius: et
q̄ētibz et expectantibz revelat. q̄
disceptat ut de alio: sed euident
se offert. Hāc ex ostensione dñi
post resurrēm et iohes ꝑmeorat. Aug
Et q̄d dicit iohes nō cū illi fuisse
ap̄lm thomā. cū scdm lucā duo
illi regressi ī ihlm inuenerit ag
gregatos xi: p̄cul dubio itelligendū
ē q̄ inde thomas exierit. aūq; eis
dñs hec loq̄bz appareret. Dat ei
lucas locū in sua narratiōe: q̄
possit itelligi. dū hec loquient ꝙ
inde exisse thomā & postea dñm
intrasse. Et videam⁹ cui mysti
cā scdm math; & marcū resurrec
ta mādauit: p̄cedā vos ī gali
leā. ibi me videbitis. Q̄d & si cō
pletū est. tn̄ post multa ꝑpletū est:
cū sic mādatū sit ut a hoc solū

aut hoc primū expectauerē fieri debu
isse. Vñ hoc recenciores arbitror
q̄ dñs q̄dam mādauerit dix'it ut in
galilea eū vident: ⁊ ille ob metū in
tra clause residētibꝫ: primū se alibi
obtulisse. Nec hoc ē p̄missū trāsgres
sio: ⁊ potius festinata ex bīgnitate
ipleno ppe pusillan' discipulorū.
Poste vo affirmate aiūt ⁊ illos galile
a petisse. Vel nl obstat si dicantur
prius ire extra clause: i mōte ꝙplu
res fuisse. Duo ei euāgeliste scz lu
cas ⁊ iohes sol' ⁊ hūc sarbūt appuisse
illis: reti vo duo i galileā ꝓperāt
nō solū ⁊ ⁊ vnūsis dix'it ⁊ sibꝫ dix
erūt āgelū ⁊ saluatorē vidisse. de
q̄bꝫ ⁊ paul' memūit dicēs. Deinde
appuit plusq̄ q̄ngētis frībꝫ simul.
Est aūt verior solucio. q̄ plusq̄ i utrīq
lateribꝫ semel a bis visq̄ ē ad cor
solacōem: i galilea vo nō in clau
a sed vel bis ⁊ cū multa ptāte oīsio
nē siu fecit p̄bens se eis venīē p
passionē in signis multis ut lucas
testat in actibꝫ. Vel q̄d ab āgelo ⁊
a dnō dēm est ꝓpīce accipiendū ē
In galilea ei sēdm trāsmigracōis
significatōem intelligēdū occurit. q̄
de ꝓplo isr'l trāsmigrati erāt ad gē
tes: q̄bꝫ apli p̄dicātes nō credēnti
ip̄e dñs viā in cordibꝫ hoīm ꝓpa
rauit. Et hoc ē. p̄cedet vos i galilea.
Sedm aūt illd q̄ galilea interp̄tat
reuelacio. nō ia in forma siu intelli
gendū est: ⁊ in q̄ est equal' p̄ri. quā
p̄misit dilectoribꝫ suis: illa ent
reuelacio tūc̄ vera galilea: cū vi
debim' eū sicuti ē. Ipā ei erit bea
tor trāsmigratio ex isto sēlo: in illā
eternitatē vñ ad nos venīēs non
recessit. ⁊ q̄ nos p̄cedēs nō deseruit
Primo q' dñs i medio discip'or stāns
soluto pacis affatu cor turbine
sedat: ondens q̄ ipe ideipse est
magr cor. q̄ hoc vbo gādebat. q'
ee eos mūnuit cū ad p̄dicandū
misit. Vñ sc. Et dixit eis. Pax
vob. Ego sū: nolite time. Pudet
q' nos pacis munꝰ deseré: quā
nob' hīc discedēs xp̄s reliq̄t. Pax
⁊ res ⁊ nomē dulce: quā et dei ee
accepim'. iurta illd. Pax. bonū
inmēdatū ab oribꝫ: obseruatū aūt
a pauris. Que aūt est cā. Por
tassis abicio dominū. a facultā
tū. a timor. a odiū a ⁊ceptū. a
aliq̄ h'i ex hīs q̄ dei ignaros vi
dem' iuuare. Dei eque p̄cipue
pax ē. q̄ obtinuit oīa: cui' nl' ē
adeo ꝓprīū sic' veritas nāt et
pacifica status. Dix'it aūt nouerāt
xp̄m vez hoīez cū quo tanto tpe
fuerūt usati: sed postq̄ mortuꝰ
ē nō credūt tīa die potuisse re
uīā carne de sepulchro resurge.
Putāt q' se vid' ſpm: quē emi

sit ī passione. Dñs sc̄. Turbati
ro & timti: existimabāt se spm
vidē. Error ille aplor: secta
manicheor. Ambr.
Reducti aūt vtutū
grēplus: petr & iohēm nō credi
potuisse dubitatur. Cur g lucas
iducat fuisse turbatos. Primo
ōm. qz pauco opinioēs sentēa
maioris ptis ēcludit: deinde qz si
petr de resrōe credidāt. Thom.
tbari tñ
potuit qz se dns cū corpe vertibil'
obtentus ipsis ifundēt. Pet. Thco.
qz
p vbū pacis nō est sedat turbo ī
aīabus dscīp: aliūde ideūt eos se fili
ū dei se esse q mētis dēfectū auferebat ar
cha
na. Dñs sc̄. Et dixit eis. Qd tbari
ctus & cogitacōes ascēdūt ī corda
vra. Quales utiqz cogitationes
ni falsē & pniciose. Ostendit ei xp̄s
firmū passionis: si nō eēt vitas
resrōis. Thom agricola dicēt.
Qd ibi plātaui iuenia & fidē
q m cor dndit qz desit ē: cogita
ciones aūt iste nō desit dndere
Ambr.
si de imo ī cor sic' hūi mala ascē
dere. Videm aūt qua grā sedz
iohem. apli credidērūt q grauis
sit: sēm lucā incredulū redar
guūt. Et vide m iohes qī aplis
maiora & altiora tetigisse: hic se
quēcia & hūanus prima. Hic hy
storico usus ēcutu. Ille xp̄edio:
qz & de illo dubitari nō pt. qa
testiom phibet de his qbz ip̄e mt
fuit. Et ideo utrūqz vez putam
Aug
& si primo lucas eos nō credidiss
sc̄dicat: postea tñ credidisse dēmāt.
Ipsius aūt dns deductū ee mor
tem & hūanā natūz ia m tpō cor
ruptionē ermisse: primo ondit eis
manus & pedes & clauoz foramīa.
Dñs sbdit. Videte manus meas et
pedes: qz ego ip̄e sū. Et & aliud Theo.
sbūgit palpacōez sc̄z manuū &
pedū: cū dr palpate & videte qa
spūs carnē & ossa nō hz. sic me vi
detis hre. Qui dicēt. Vos putatis
me ee spm. & tantisma sic pluēs
defuctoz cū sepulchr videri sint
soluti: si scitote qz spūs neqz carnē
hz neqz ossa: ego aūt carnē & ossa
heo. Hoc aūt dns ideo dixit: ut Ambr
spē nob̄ sue resrōis ondēt. Nā
qd palpate corpus ē: ī corpe aūt resr
gentis. Et illd sbtulit hoc crassiz:
utpote adhūc time labis glutate
retū. Nō g p incorpeā naturā:
sz p resrōis corpe glutate xp̄s
clausa penetrauit. Nō ei in illa Bruy
resrōis gla corpis nrm est ipal
pabile cū vento aere subtilius
ut cutis dixit: sz sbtile quidē
p effectū spūalis potestis palpabi
le aūt p vitatē nate. Sc̄. Et cū
her dixiss: ondit eis manus & pe
des. qbz sz idicta clauoz vestī

gia clauue. Ded scom iohez ecia
lat eis oñdit lacea pforatu: ut
scz oñsa vulnez cicatrice dubieta
tis cor vulnz sanart. Solet at
i hoc loco gētiles caluiniā struc
qi nō valuerit ons vulnera sibi i
flicta curare. Qbz rñdendu est:
qz nō est sequer ut q maiora fe
cisse pbat minora facē nequeat:
sz ete dispēsatōis gia q morte
destruxit signa mortis delē nolu
it. Primo qdē ut p hoc discipul
fidē sue resurrōis astruēt: deīn
ut pīa p nob supplicas qle gen
mortis p hoc ptulerit sp ondat:
tīo ut sua morte redēptis qz mi
sericordz sint adulti. post ei⁹dē
mortis dilatōs ifirmet: postrēo
ut i iudicio qz iuste damnet ipy
denūciet. Adhuc at ut discipl⁹
magr certificet aliq mīa bile petit. Vñ sc. Adhuc at ill
nō credētibz z mīrātibz p gau
dio dixit. Habetis hic aliquid
qd māducet. Iussu qdē legis
Breg/misen paschā cū amaritudīb; edebat
qz adhuc amaritudo manebat:
post resurrōē: vo alz fauū mell
dulcoratū ēn sc. At illi obtule
rūt ei pte pisas assi. t fauum
Beda mellis. Ad īsinuādū g resurrōis
sue vitatē nō solū tāgi a dis
si ec mensa cū ill dignat: ne
arbitrent eū nō solide sz y magia
bili ibi appare. Vñ sc. Et cū ma
ducass coā eis: sumēs reliquias
dedit eis. Māducauit qdē ptātē:
nō er necitate. Alit ei absorbet
aqz tra sicies: alit sol cales. Illa
idigētia: iste potētia. Māduca
uit g post resurrōem nō qi abs
digens. nc qi resurrōē qua exper
tam abs ege significas: sz ut
eo modo natam corpis resgētis
astruēt. Iustice at pisces assi
que xpc comedit: sigficat xpm
passū. Ipe ei late dignaty e in
aqs gnis humāi: capi voluit la
qo mortis nre: et qi tribulacōe
assaty e tpe passiōis sue: sz fauū
mell ertulit nob in resurrōe. In
fauo qdē mellis utrūqz natūz
exprimere voluit psone sue: qa
mel i cera e dimissus i humanitate.
Vel p pisce assū significat vitā Tur.
actiuā: sumentē nraz humi
dītatē labor pūnis. Ītēplatiuaz
vo sc p fauū mell: pti dulcedīz
eloqor dei. Postqz at vis e et Lud
tacty ei māducauit ne i aliq
sensu humanos ludificatus esse videt:
sceptū misit manū ad sceptūs d.
Per sūt vba q loquet sū ad vos
cū ad huc cē vobiscū. i. cū
adh cem in carne mortali in
q estis z vos. Cū quidē i eade

carne resuscitat/ erat: ꝙ nō ill' in
eāde mortalitate nō erat. Et sbd'
Qm̄ nōe ē implēi oīa q̄ scīpta st̄
ī lege moysi ⁊ pphis ⁊ psalmis
de me. Istud attendāt q̄ magor
artiū xp̄m tāta potuisse ⁊ nomē
ad aplos ī se rītēdos arte ꝑa cō
secrasse dcuīt: ut ꝙ potuit ma
gis/ artibꝫ ꝓphas dīno spū aīāꝫ
ī tia nascent' iplē. Et ut itelli
gent scīptas: aput ill' sensū. Ap
oḡn quō eor aīa ībata ⁊ vacillās
cīa xp̄i mystiū studuiss: Dꝫ et
vbis eos docuit. Sē eī. Et dix' eis.
Qm̄ sic scīptū est ⁊ sic optebat xm̄
pati: sc̄z p lig̃ cruc' ⁊ resḡere a
mortuis tcia die. Deīde nōe
data sui corpis vītate: ꝫmēdat
ecē vnitatē aī sbdit. Et p̄dicāe
ī nōe ei' pn̄iaz ⁊ remissiōz pcōꝝ
ī oīs gētes. Dictū ei ēat. Pos
tula a me ⁊ dabo ti gētes hēdita
tē tuā. Optebat aīt nīos ex gē
tib; expiari a q̄lubet ītagio ⁊ ma
cula p̄ ipsi vīuēte. Vñ et' baptis
matis memīt: m q̄ p̄ depositiōꝝ
p̄ꝫ scelꝫ sbsequūt venia pcōrū.
Sz quo pacto itelliḡt m solo xp̄i
nōe baptisma fieri? cū alibi mā
det hoc fieri ī nōe p̄ī ⁊ filij ⁊ sc̄i.
Et p̄mo quidē dicam⁹ q̄ nō intel
ligēt' ep ī solo xp̄i nōe fiat baptis
ma: si ep xp̄i baptismate aliq̄

baptizet' .i. spīrālr nō iudaice. ner
tali q̄li erā iohēs baptizabat ad
solā pn̄iaz: si ad spē alīm ptīcipatoꝝ.
sic ⁊ xp̄s in iordane baptizat' ꝫndit
spūm sc̄m in spē colūbina. Porro bap
tisma ī xp̄i nōe .i. morte xp̄i intel
ligas. Sic ei ipē post morte tri
duo resīyit: sic ⁊ nos ter m aquā
margim' ⁊ ꝺuenient' emergim' ī
corruptibilitat/ spē aīā reciptes.
Hoc ē nomē xp̄s tinet ī se. prēm
q̄ vnctorē ⁊ spūm q̄ vnctionē et
filiū q̄ vnctū sz sc̄dm hūana
natām: cui cū eode prē ⁊ spū sco gla
m scla Amen. Fia Quarta pn̄s
Qui. t: Manifestauit se Ds̄ Iohēs.
uter ihs ad mare tyberiadis. Et ꝫ.
Ons nr ihs xp̄s Deois Crucifi
qr īcorruptibile īduerat corp
nō videret' nisi ꝺescēdēt: ideo ly
ꝺr se manifestasse. ⁊ qr nō ītinue
cū eis ābulabat ut ātea loca ex
cuāgelista memīt: oñdens q̄m
plīmū timoris eis dīs abstulat:
ut de reliquo xp̄i lōge a domo pce
dāt nō ult' se rcludētes. Sed m
galileā ierunt: p̄cīm declinātes
iudaicū. Hoc aīt solito cuāgelis
ta p̄ius retulit cām: deīde q̄ ad'
res gesta sit' enarat. Vñ se. Mani
festauit aīt sic. Erāt sīl' simō pe
trꝫ ⁊ thōs q̄ ꝺr ꝺidim⁹ ⁊ nathāel
q̄ erat a chana galilee. q̄ sz vocat'

ē a philippo ⁊ filij zebedei sc̄z iacobi
⁊ iohis ⁊ alij er dis'ar duo. Dixit
eis symō petr⁹. Vadā piscari. Hoc
si fecissent dis' defuncto ihu priusq̄
resipuissent a mortuis: putarem⁹ eos
illa q̄ aīos eor occupauīt desperatiōe
fecisse. Nūc vo post cū sibi de sepul
chro redditū viuū. post īsperta vul
nez loca. post acceptū ei⁹ īsufflatiōe
spūsc̄m: subito fuit sic' fuerāt
nō hom̄ si pisciū piscatores. Rīdē
dū est g' nō eos fuisse phibitos ex
arte sua victū nāle q̄re
sui aplatus ītegrare suaīa: si qñ
vñ vincent nō hīent. Di cū btūs
paul⁹ ca ptāte quā pfato cū cetis
euāgelū p̄dicatorib⁹ hēbat nō aī
cetis utēt̄ sed stipēdio suo mul
tart. ne gētes a noīe xp̄i alienas
doctina eius q̄ venal' offendēt.
alit' educat⁹ artē quā nō nouc
rat didicit. ut dū suus manib⁹
tūsigue doctor null⁹ grauaret
auditor: q̄ tomag btūs petr⁹
q̄ iā piscator fuerat qd' nouerat
fecat. si ad prīs illd' tp̄r. aliud vñ
vuet nō īuenit. Et īndebit
ēspiā. Et cur nō īuenit cū dns
prmisit dicēs: q̄ute pmū īgnū
dei ⁊ iusticiā eius ⁊ hec oīa apponēt
vobis. Quos eciā dns qd' pmi
sit īplenit. Nā q̄s alius pisces
q̄ capenti apposuit. Q' non ob
aliud arcend⁹ ē eis īgessisse penu
riā q̄ rogēt ire piscatū: n̄ dispo
sitū voles ethibē miraculū. Ne
gocīū g' qd' an rūsionē sū pto er
tulit: hoc eciā post rūsionē repete
culpa nō fuit. Vñ post rūsionē
suā ad piscatōē petr⁹ redijt: ma
thē vo ad theoloniū negociū nō
rescedit. Alij aūt dis' seqūant petr⁹.
Vñ dr. Exiūt ei. Venim⁹ ⁊ nos tecū.
Collegati ei de relicto sibi iuicē erāt:
simul volebāt piscationē vidē. Ē
Et exierūt ⁊ anderūt in nauī. In
nocte aūt piscabant: q̄ adh̄ formi
dolosi erāt. Pacta ē aūt dis' piscatio
nis magr difficultas: ut vēiente
nigēo fieī āmiratōis magr sblimi
tas. Vñ sc̄. Et illa nocte nīl p̄hēdi
derūt. Laboriātibz aūt ⁊ afflict⁹ dis':
assistit ihs. Vñ sc̄. Mane aūt stō
stetit ihs ī litore: nō tñ ēgnouerūt
dis' q̄ ihs ē. Nō ei semp⁹ mor eis
ōndit: sed volunt ⁊ allocutionē aī
eis īre. Et p̄mo loq̄t eis hūanus
Nā sc̄. Dic't eis ihs. Puer nūq̄d
pulmētariū habetis. Hoc aūt dr:
q̄ ab eis aliq̄d emē vellet. Vt aūt
timuerūt: eis signū ōndit p q̄d
ēgnoscēnt. Dixit ei eis. Mittite
i dexterā nauigij rethe: ⁊ īuenīet.
Miserūt g' rethe: ⁊ iā nō valebāt
illd' trahē pre multitudie piscīū.
Et in xp̄i ēgnitōe: petr⁹ ⁊ iohēs

suos ꝓpos modos oñderūt. Johes
ei pspicatior erat: z ideo pmū
ꝛgnouit xpm. Vñ sc̄. Dicit g̃ dis⁹
ille quē diligebat ihs petro. Dns ē.
Hoc idico sic̄ sēpe ita z hic suā de
mōstrat ꝓsonā. Ignouit aūt ꝓus
dñm: siue miraculo pisc̄ationis z
sui sono ꝓgnite vocis: sui pme
remissens pisc̄ationis. Petr⁹ aūt
fuctior erat: z ideo ꝓmptꝰ venit
ad xpm. Sc̄d ei. Symō petr⁹ cū
audiss̄ qz dns ē: tunica suā cīxit
se erat ei nud⁹. ad xpi cōem cet⁹
vestimēt⁹ qbꝫ uti solebat. Sicut
solem⁹ dic̄ cū aliq̄ sīplicia vestimē
to videm⁹ idutū: qre nud⁹ icedis
Sic pt intelligi q⁹ more pisc̄atoꝝ
studio pisc̄adi nud⁹ icessit. Qd
vo se pmisit petr⁹: pudoris ē sig⁹
Preamsit aūt se lineo amictu. que
femices z tuni pisc̄atoes circūvoluūt
si cū nudi sint: sic ꝛ cetis idumē
tis apponūt. Eodē aūt ardore quo
z multa alia fecit: venit ad ihz.
Vñ sc̄d. Et misit se i mare: alij
aūt dis⁹ nauigio venerūt. Nō tm
itelligendū ē petr⁹ sup fluctꝰ ve
nisse: s̄ á natādo á pedibꝫ ꝓpꝛis
qz erāt ꝓpe tra. Sc̄d ei. Nō longe
ei erāt a tra: s̄ qñ tubū ducētis
trahētes rethe pisc̄ū. Demde
aliud sig⁹ ponit cū sbdit. Vt g̃
dñdcūt in tra: vidcūt prunas
positas z pisc̄ē suppositū z panē.
Nō ei adhuc ex matia suppositu opt⁹.
s̄ ad id qd est mirabile⁹ ducat. signa
oñdens qm̃ ex sbiecta matia ante
crucē mirācla fuerat ꝓpt quā dñ
dispēsatiōē. Vt aūt oñdēt nō esse fū
tasma qd fim est: iubet ex pisc̄ib⁹
ab eis captis affri. Sc̄d ei. Dicit
eis ihs. Afferte ex pisc̄ib⁹ qs prēdistis
nūc. Dem z aliud signū fuit qz ex
multitudine pisc̄iū rethe nō ē rūpt⁹.
Vñ sc̄d. Ascendit symō petrus. z trax
it rethe ad tra plenū magnis pis
cib⁹ centū cīqūgīta trib⁹. Et cū tā
ti essent: nō ē rupt⁹ rethe. Mystice
aūt in captura pisc̄iū ꝛmedat⁹ erit
status ꝗlis futa ē in ultā resurrōe
mortuoꝝ. Et ad hoc ꝛmediandū
valet qz tp̄s finis ē mtpositꝰ libri
qz eēt ex secutare narracōis qz ꝓ
hemiū. Qd aūt septē dis⁹ fuerūt i
illa pisc̄atione: sic septenario nūo
finē sīgnificat tpis. Omnipotēs ipse
septē diebꝫ volutis tpa. Cur aūt nox
erat. Qa an solis xpi pnitia ꝓphe
tis reperūt: qz si vna nacōe vsus
corrigere conarent: illa tm ꝛceptꝰ
in ydolatriam relabebat. Situs qa
finis ē manis: ideo finē p̄ secula.
Sic ei in hoc loco qlitas in fine sclī
futa sit: ita dns alia pisc̄atione
signficauit erita qlis nūc sit. Vñ
ibi ihs nō stabat in litore. s. andens

ī vnā nauī q̄ erat ſymonis rogauit
eū a tīa reduce puſillū. In illa piſ
catione nō mittit retia ī dexterā
ne ſolos ſignificēt bonos. nec ī ſiniſ
trā ne ſolos malos: ſed īdifferēt
laxarē mādat retia vtrā in capturā
ut ꝑmixtos ītelligā bonos et ma
los: hīc āt mittite mādat ī dexterā
nauigij rethe: ut ſignificaret eos q̄
ſtabūt ad dexterā ſolos bonos. Vl
ſud ſecat ī micāo ꝑdicationis ſue:
hoc poſt reſurrēōem ſuā: hīc ondens
illā capturā piſcāū bonos ⁊ malos
ſignificare quos nūc hz ecclīa: iſtā
vo tm̄ bonos q̄s hēbit ītētū ꝑple
ta in fine huius ſcli reſurrēōe mortuoꝝ.
Illi āt q̄ ꝑtinēt ad reſurrēōem vite
.i. ad dexterā ⁊ mīt tāmē nōīs re
tia deſignāt. nō n̄ in litore .i. in
fine ſcli appebūt aī reſurgerint:
ideo nō valuerūt ſic trahē retia
ut ī nauē refūderēt q̄s eqūant piſ
ces ſic de aliis fāt eſt. Quāt iſtos
dextos ecclīa poſt finē vite huius in
ſōno pacis velut ī ꝓfūdo latētes:
donec ad litus rethe ꝓducat. q̄s
ī ꝑma piſcatione duabus nauibus:
hoc iſto loco ducēs aubit ꝙriſtō
figurā ꝑtrui q̄ gnōs electos
a circūciſione ⁊ ꝓputij. Vel q̄ du
cētos aubitos gemina chitatis
vtus exprimit. Qdlcōem ei dī et
ꝓximi: tpō ꝓmīſſi. Piſcis aut
aſſus ē xp̄c paſſus. Ipe latē dignat
ē m aqs gnis humāe: capi voluit
nrē mortis. et q̄ nobis ſnūs ē piſce
humānitate: extitit nob panis nos
refīcēs ſua diuinitate. In alia ecclīa
piſcatione nūs piſcāū nō exprimit:
tm̄ illis ibi fiat q̄d ꝑdictū eſt ꝓphetaz.
Annūciauī ⁊ loquutus ſū: multiplica
ti ſūt ſup nūmz. Hic vo certe ē nūs:
cui reddenda ē rō. Nūs q̄ legem
ſignificat dece eſt: ꝓpt decalogū
Cui āt accedit ad legē grā .i. ad
liam ſpūs: q̄damodo denario nu
mero addit ſeptenarius. Septena
rio q̄ppe nūo ſignificat ſpūs ſcūs
ad que ſcificatio ꝓprie ꝑtinet. Cū
utraq; legis denario ſpūs ſcūs ꝙ ſep
tenariū nūz accedit fiūt decē et
ſeptē. q̄ nūs ab vno vſq; ad ſeptē
ꝓpinquus creſcit ad centū q̄nq;
gīta tā. Non q̄ tm̄ centū q̄nq̄gin
ta tres ſcī ad vitā reſurrecturi ſigni
ficant ecclīa: ſed oms ad gratiā
ſpūs ꝑtinētes hoc nūo figurant.
Q̄ ecclīa nūs ter hz q̄nq̄genarū
nūz ⁊ nſup rpā tria: ꝓpt myſte
riū trinitatis. In ꝑma demiſſi piſ
catione rethe ꝓpt ſignificāda ſan
mata rūpebat: hic vo qm̄ ī illa
ſūma pace ſcōz nulla erūt ſan
mata ꝑtinuit ad euāgelistā rō
ſecūter dicē. Et cū tāti eēnt .i.
tā magnū non ē ſanctū rethe: tm̄

illud respiceret ubi stetisset: et
in illius mali cogitatione emendaret
horum bonum. Deinde vocat eos ad
prandium dicens. Venite prandete.
Corpora iustorum quum in resurrectione fuerint
sunt neque ligno vite indigebunt ut
fiat ut nullo morbo vel senectute
inveterata moriatur: neque ullius
alios corporibus nutrimentis ubi esu
vendi atque sitiendi aliusque molestia
deuteret: quum certo et inviolabili mu
ne immortalitatis induent. ut non in
venint possibilitatem non mentitate defi
ciant. Non enim potus si egestas edendi
et bibendi talibus corpibus auferet. Se
et nemo audebat discumbentium
interrogare eum tu quis es: scientes qa
dns est. Ac si diceret. Nemo audebat
dubitare quin ipse esset. Tanta eis erat
audacia veritatis: ut eos non solum
negare finem dubitare quidem ullo
audeat: quum si aliquis dubitaret utique
interrogaret. Vel hoc dicit quia de reliq
non silet assidebat eis loquitur prius: si
cum silentio et reverentia multa sedebat:
attendentes in eum. Et formam quidem
altitatem videntes et multa animá
tione plenam: valde stupefacti vo
lebat interrogare: si formido inhor
quiescebat quia dns est demonstrabat in
rogationem: et solum comedebat quia
eis dubitat cum priori pietate. Hic
autem non respiciat in celum neque humana

illa facit: ondens quum discessionis
gratia fiebat. Unum subdit. Et venit ihs
et accepit panem et dat eis: et piscem
similiter. Mystice autem pisces assi: ipse est
passi. Ipse est et panis qui de celo
descendit. Huic incorpatis erant et pris
pandium beatitudinem spiritualem. Nam vo
luntatem non otimo cum eis discumbat neque
similiter ut prius: subdit evangelista dicens.
Hoc iam tertio manifestatus est ihs discipulis
cum resurrexisset a mortuis. Quod
non ad ipsas demonstrationes si ad dies
referre debemus: idest primo die cum resurrexisset et post dies octo quum thomas
vidit et credidit: et hoc die quum ihs
de piscibus fecat. et deinde quales voluit
usque ad diem quadragesimum quo ascendit
in celum. Invenimus autem apostolum quatuor evangelistas decies memoratum dni visum
et post resurrectionem. Semel ad monumentum
a mulieribus: iterum eisdem regredientibus
a monumento in itinere: Deo petro: quar
to duobus eorum discipulis in castellum: quinto
plurimis in unum ubi non erat thomas
sexto ubi vidit eum thomas Septimo
ad mare tyberiadis: octavo omnibus qui
in galilea: nono ut dicit marcus no
vissime recumbentibus. decimo ipso die
ascensionis non iam in terra si celesta
tium in nube. Euangelia in scla Am.

In ill. feria quinta. Sedim Johs
Maria stabat ad monumentum foris
plorans. Et Ps. Cloquis Quos

Greg

Maria magdalene q̄ fuerat in
ciuitate peccatrix. amando veri
tatē lauit lachrimis maculas criminis
cui⁹ mentē magna vis amoris
accenderat: q̄ a monumēto dñi eiā
discipulis recedentibus nō recedebat. Vnus
Aug⁹ ei redeuntibus: ipm̄ore serui in eodē
loco fortior figebat affectus. Vñ dr
Maria stabat ad mon̄m foris plo
rās. l. ad illū sancti sepulchri locū:
& tri nutu illd spacium quo ea in
cressse fuerūt. Ortus ap̄x illic erat.
Cris Ne mireris at q̄ maria amare
flebat ad sepulchrū: petro vo & nō
tale passus ē. Impassibile ei est mu
Aug⁹ liebre genus: & natura flebile. Deli
gat q̄ dñs q̄sierat & nō inuenerat
lachrimis vacabat: ap̄lus doletes
q̄ fuerat ablatus de monumēto q̄s q̄
fuerat occisus in ligno? q̄m mgrū
tabi cuius vitu sbtracta fuerat: nec
meduia remanebat. Viderat at eā
alijs mulieribus angelū sedentē a dex
tris sup lapidē reuolutū a monu⁹
ad aures ea fletu pcepit i monu⁹
Cris Magnū ei ad mitigandū ē monu⁹
appens. Vide deniq̄ ea ut pl⁹ rogel
cet & declinantē se & volentē locū
vide ubi iacuit corp⁹. Vñ sē. Dū
g̃ flet: declinauit se & pspexit i mo
Greg numētū. Amati ei sēl' aspexisse
nō sufficit: q̄ vis amoris ignē
Aug⁹ one multiplicat ma̅sticōis. Nimiū
ei dolebat: nec suus nec dis⁹ oīū
facile putabat ee credendū. In
posito dīno mistructu i aīo ei⁹ effin
git ut pspicēt. Quesiuit ei corp⁹ Aug⁹
& mīme inuenit. Pseuenit ut quēt
vñ & stigit ut inueniret. Et ei.
Et vidit duos ag̃elos i alb sedē
tes vnū ad caput & vnū ad pedes:
ubi positū fuerat corp⁹ dñi. Qa Greg
ei nō erat grelsa mulieris mens
ut ex sudarijs pcipet resurgē: ag̃e
los videt i leto habitu ut a ipsa a
passione mitiget. Qd e at q̄ vnū Aug⁹
ad caput & alt' ad pedes sedebat.
An qm̄ q̄ greca ag̃eli dicūt latine
sūt nūcij? isto modo xp̄i euā
velut a capite usq̄ ad pedes ab ūno
usq̄ ad finē signabat ee nūciandū.
Possu⁹ ex p duos ag̃elos duo testa Aug⁹
mēta agnosce: q̄ du⁹ pari sensu i
carnati & mortuū & resurrexisse
dñm nūciant: q̄ testiū prius ad
caput & testum etiā posteri⁹ ad pe
des sedet. Angeli at appentes nihil Greg
de resurrōe dicūt: & paulati m ei
q̄ de resurrōe est intūt simonē. Qa
ei mulier ultra assuetudiē plan⁹
habitū viderat: ne letetur. audi
uit a passionis vocē. Vñ sē. Dicūt
ei illi. Mulier q̄ ploras? Angeli
lachrimas phibebāt: & futuru quo
dāmodo gaudiū nūciabāt. Ita ei
dixerūt. qd ploras: ac si dicerent

plorare noli. At illa putãs eos ĩt' rogasse nescientes: causas pdit lacrimãz. Vñ sequit. Dt eis. Qa tulerũt dñm meũ. Dñm suũ vocat dñi sui corpis animam a toto ptem significãs: sic' omis affectũ ihũm xpm filiũ dei sepultũ. ai̇ solã eius sepultã sit caro. Sequit. Et nescio ubi posuerũt eũ. Hoc erat cã maiori dolore: qz nesciebat quo iret ad solandũ dolorẽ. Nondũ ei de resurrõe aliq̃ noverat: et adhũc tristacõez imaginabat. Hic itelligẽdi sũt scripsisse ãgeli. ut er' statũs videnti: sic lucas eos visos ee memorat. Et hora iã veneat q̃ id qd̃ nũciatũ q̃damodo fuerat ab ãgelis phibẽtibz flẽ: gaudiũ succedẽt flenti. Vñ sequit. Hec cũ dixisset: versa ẽ retrorsum. Et qz ad ãgelos loquẽs et nondũ ab eis aliq̃ audiẽs vertit retrorsũ: Michi videt' qz hec ea dicẽte, xpc post eã apparuit: et ãgeli assidentes dñam tocem et figuram et appertione et motu affectũ ondere qñ dñz vident: et hoc ẽ qz mulierem vertisse retrorsum fecit. Q dubitacõem er' suã: qsi tigũ mi dñi facẽ miserat. Et qa amabat et dubitabat: videbat et nõ agnoscebat eũ. Vñ sequit. Et vidit ihũm stantẽ: et nõ sciebat qz ihs ẽet. Angelus ei ut dñator apparuit: mulieri vo nõ ita. ne ea er pma visione stupefieret. Non ei oportebat eã repẽte ad excelsa reduci: q̃ passati. Sequit. Dicit ei ihs. Mulier qd̃ ploras? quẽ qrис? Introgat' dolous eã ut augeat' desideriũ: qs eũ nosset qui eũ qrẽt. i amore ei' ardẽti estuaret. Et qz i cõi figũa apparuit: estimauit eũ ortulanũ esse. Vñ sequit. Illa estimans qa ortulan' eet: dt ei. Dne si tu sustulisti eũ dicito mi ubi posuisti eũ: et ego eũ tollã. Hoc ẽ. Si pt timorẽ indicio levasti eũ, dicito mi: et ego eũ accipiã. Timebat ei ne iudex er' corpi iscuriet animi: et ideo volebat i alio loco incognito illũ disponẽ. Et dñs postq̃ eã cõi vocabulo appellauit ex sensu et agnita nõ est vocat ex nomẽ. Vñ sequit. Dt ei ihs. Maria. Ac si diceret. Recognosce eũ a qui recognoscentis. Maria q̃ ipe vocat' ex nouẽ recognoscit autorẽ: qz et ipe erat q̃ q̃rebat' certius. et ipe q̃ ea iterius ut q̃eret docebat. Vñ sequit. Versa illa dt ei. Rabboni: qd̃ dr magr. Sic ei iudeis qñq̃ imanifestus erat et pñs: ita et loqẽti ei volebat seipm notũ facẽbat. Qualit aũt versa dt et cũ xpc ad eã loquet'? Michi videt' qz dicẽte ea ubi posuisti eũ. versa ẽ ad ãgelos: ut ĩt' roganet eas stupefacti eent? deinde

xpc̃ vocans eã ad sepz: Aug
z p vocē manifestū se fecit. Vel
qz pius nisa corpe qđ nō erat pu
tauit: nūc vero nisa qđ eāt ag
nouit. Nemo aūt calūniet mulie
rē qz ortulanū dixit dnz: z ihm
nīgīm. Ibi eī horabat hoīem a
q̄ bñficiū postulabat: hīc recole
bat doctorē. a q̄ discreme humana
z dīna discrebat. Aliť q̄ dū dixit
si tu sustulisti eū itelligi. Iam
vo ab euāgelista nō sbditť qđ mu
lier fecit: si qz eo inuitť qđ audit,
noli me tangere. In his nāqz ver
bis ondit qz mana ap̃lerti voluit
eo vestigia quē recognouit. Cz
cur tāgi nō debeat: nō qz addit
eū sbditť. Nondū ascendi ad pr̃em
meū. Cz si stās in tra nō tan
gitť: sedens i celo quō ab hoīe
tangetť? Q̄ certe anteqz ascendet
dns suus se obtulit tangendū
dicēs. palpate z videte. qz spūs
carnē z ossa nō hz ut lucas tes
tatť. Q̄s aūt tā sit absurdus?
ut dicat eū a dnō quidē antеqz
ascendisset ad pr̃em se voluisse tā
gi. a mulieb; aūt noluisse nisi
eū ascendisse ad pr̃em? Cz legitť
ee feriē post resurrōez ascendisse ad pr̃z
ascendēt tetigisse ihm: m quib;
erat xpā maria magdalena nar
rante matheo. Aut q̄ hoc sic
dēm est. ut i illa feria figuraret
ecclīa de gētib; q̄ in xpm nō cre
didit. nisi cū ascendisset ad pr̃em:
a sic i se credi voluit ihs hoc e sic
se spūalit tāgi qz xpc z pr̃ vnū sūt.
Eius qppe in ītimis sensib; quo
dāmodo ascendit ad pr̃em: qui sic
i eo pficere ut pū agnoscat eccl̃a.
Quō aūt her nō carnalit adhuc
i eū credebat? quē sic doloz flebat?
Tactus qz finē facit nouōs? ide
oqz nolebat i eo ee finē intenti
onis i se: ut hoc qđ videbatť tm̄
putaret. Eū ecclīa q̄ ad pr̃em ha
bebat ascendē z nō ulť eū hoib;
vsuri: nō optebat aī eadē videre
mente q̄ z ante. Et hoc manifestat
dicēs. Vade aūt ad frēs meos: z dic eis. Ascendo ad pr̃z meū
z pr̃em vr̄m: dm meū z dm vr̄m.
Hoc i forma sui xpc ihs lo: qz vnī
genitus dō sui sūbz est. Vel aliter.
Nō ait pr̃em mīm. z pr̃z meū z
pr̃em vr̄m. Aliť q̄ meū: aliť vr̄m.
Naturā meū: grā vr̄m. Neqz dixť
dm mīm: z dm meū sb quo ego
homo: z dm vr̄m mť quos z npz
ego mediator sū. Cuī q̄ egressa
ē a mōnūmēto hoc e ab illo loco
ubi erat orti spulcri an lapidē ef
fossū: z eū illa alie qs strz mar
cū ūasceret tremor z pauor. z

nemī sc̄z alioz q̄p̄ dicebāt. Vñ
hic dr. Venit maria magdalene
āñcians dis'l q̄ vidi dñm. ⁊ hec dix'
m. Ecce yuāni gñis culpa. ibi
abstigit: vnde pcessit. Na em
i paradiso mulier viro ꝑsuasit
mortē: a sepulchro mulier viris
āñciauit vitā: ⁊ dicta sui vi
nificatoris narrat: q̄ mortifer
spentis vba narrauerat. Du aūt
cu alijs veniret: tuū stōm matth
occurit ll'i ihs dicēs. Aute. Sicg
colligim⁹ agelōz collocutione
bis niō eas habuisse venietes
ad moīmentū ⁊ ex ipsi dñi ?
semel sc̄z q̄n maria actulam
putauit: ⁊ iterū cū eas occurit in
via ut eas repetitione firmaret.
Et sic venit maria magdalene
āñciās dis'l: nō solū ipā sed et
alie q̄s lucas ꝓmēorat. Mystice
aūt maria q̄ interpretat⁹ dñā. illu
minata. illuiatr seu stella maris
significat ecclām: q magdalea
.i. turrensis dr ꝙ dā magdalon gre
ce latine turris dr. ꝙ ptī illd q̄d dr i
pō. Fecus e in fris fortitudie. In
eo aūt q̄ hec mulier dis'l xpm res
surrexisse nūciauit: omēs monet
maiare q̄bz e omissū pdicandi
officiū ut si q̄s eas celestis revela
tiōe fuerit. studiose primis ꝓmōet.
Q̄nte dño nro ihū xp̄o cui gla ⁊

Nde vndecī discī abierūt in galileā in montē
ubi statuerat illī ihs. Et ⁊

Dostq̄ dñica resurrēcōe ab
āgelo nūciatā btūs matth⁹
asseruit: visionē dñi ei⁹ a dis'l
ipletā refert dicēs. Et discī abierūt
i galileā. Nā ꝓgens dñs ad pas
sionē aut dis'l Postq̄ resurrexero: p
cedā vos i galileā. Angel⁹ q̄ mul
eribz aut ipse dis'l eius q̄ p̄cedet
vos i galileā. Quapt visioni
mḡrū: obedientia disciploz obsequit.
Recte aūt ꝛ dis'l ad adorandū ꝓgūt.
Jā ei vn⁹ ꝓcerat: q̄ dñm ac mḡrm
suū tradidērat. Post resurrēcōem ergo
ihs in galilee mōte aspicit⁹ ibiq̄ ado
rat⁹: licet q̄dā dubitēt: ⁊ dubita
cō eoz nām augeat fidē. Sē ei
et videtes eū adorauerē: q̄dā aūt
dubitauerē. Hoc aūt lucas cuī⁹
plenī⁹ manifestat. Refert ei q̄a
cū dñs resgens a mortuis ipē ap
paruisset discī ipi stabāt ⁊ extimi
extimabāt se spm vidē. In mōte
q̄dē apparuit ei⁹ dñs: ut significaret
q̄m corpī q̄d de eoī gñis hūanā
tra nascendo susceperat resgendo
iā suę trina oīa sublevauerat. Et
ut āmonēt fideles si illuc celsitudi
nis ei⁹ cupiūt vidē: hīc ab
ūmis voluptatibz ad summa studeāt
desidia trāscendē. Ihs aūt discipulos

ī galileā p̄cedit: q; xp̄c resurgent a
mortuis p̄mitiae dormientiū. ⁊ sequūt
aūt hi q; sūt xp̄i. ⁊ suo ordine ad vi
tā de morte trāsmigrāt: ī sua spē
dīnitatē trāsplantes. Et hinc con
stat: q; galilea revelatio nūptiar.

Aug. Ꝯ. Considerandū est quō corpaliter in
galilea dñs videri potuerit. Nā ei
nō ipō die quo resurrāt illuc visꝰ est:
manifestū est. Nā in ihrūm visꝰ est
eo die ī nocte noctis: ut lucas et
iohēs aptissime sonāt. Neq; er
ī sequētib; octo diebꝫ: post quos dī iohes
discipl' apparuisse dīnm ubi primo eū vi
dit thomas q; eū nō videat die
resurrōis ei⁹. nisi q; dicat nō illos
xp̄i q; iā tūc apli vocabant. sed
discipulos illuc xp̄i fuisse er multo
nuō diꝫ. Ꝯ. occurit illd q; obstitit
Iohes ei⁹ q; inuenerunt nō in mō
te ab xp̄o sed ad mare tyberiadis a sep
tē piscātib; visū ēe dīnm: hoc iā
tūo magis manifestat' se ihs discipulis
q; intelligēdū est ad nūz dieꝫ retu
lisse nō ad nūz manifestationū.
Si aūt accepim⁹ tūc illos vm dies
aūtequā eū thomas vidisset ab xp̄o disc'
q; busq; dīnm visū: nō erit ad mane
tyberiadis tūc manifestatū ēe. sed
q;to. Ac ptor cogim⁹ intelligē p;
oīa finē esse q; eū in mōte galy
lee discipli xp̄i viderūt. Inuenim⁹ ei
apd' euāgelistas denos dñi visū post
resurrōem. Ꝯ. nō oīa scripta sunt
sic' iohes fatet': erebra ei erat ei⁹
cū ill' vsatio p; dies xl puscā asce
disset ī celū. Videtes q; discipli dñi Matth.
agnouerūt: ⁊ ideo dimissis m
tūa vultib; adorabāt. Et ideo pi
⁊ clemēs magr ut oēm dubietatē
auferret a cordib; eop: accedēs
ad eos corroborauit in fide. Vñ
sequit. Et accedēs ihs: locutꝰ ē eis
dicēs. Data ē mihi oīs pt̄as ī celo Iohes
⁊ ī tra. Illi aūt pt̄as data ē: qui Rabā.
paulo aūt manifestat. Nō ei hoc de
coetina p;ā dīnitate: sī de assūpta hūanitate scdm quā minoratꝰ
ē paulomin⁹ ab āgelis intelligi.
filius q;pe dei vginis filio: de Bauer.
hoī. dīnitas carnē indut: q; sp
xp̄c eū p;ē possedit. In celo aūt Ilyric.
⁊ ī tra pt̄as data ē: ut q; aūt regebat
ī celo p; fidē credētiū regnet in tris.
Qd vero psalmista de sgente dño Aug.
dt. Adhesit anima mea post te: me suscepit dext'a tua: hoc nūc dīns dt. data ē mihi oīs pt̄as
ī celo ⁊ ī tra. Et sciendū q; aūgl; dñi
scrīsse a mortuis: nouerūt angeli
se subiectos hoī xp̄o. Volens q; xp̄c
ee hoīb; notū fieri q; data eēt sibi
oīs pt̄as in celo ⁊ ī tra: p̄dicatores
misit q; vbū vite oīs nationib;
p̄dicarent. Vñ sequit. Euntes q; docete Aug.
oēs gētes. Q; ei aūt passionē sua
dixerat ī viā gentiū ne abiretis:

ſgens a mortuis dt. ite docete oēs
gētes. Quappt ꝛſimdunt inde: q
dicit xp̄m tm̄ ad ſuā ſalutē ee
vetuꝫ. Erubescāt ꝫ donatiſte: q
localit xp̄m reludē cupiētes dire
nūt oī tm̄ in affrica ee nō i aliꝭ
regionibꝫ. Primū g dorēt oēs gētes:
deīn doctas tingūt aq̄s: ꝫ bapti
zātes eos i noīe p̄ris ꝫ filij ꝫ ſp̄ſc̄i:
ut q̄t e vna dīnitas ſit vna lur
gia. nomeq̄ tinitatis vni dꝰ. Oēs
g gētes p̄ius vna cadeq̄ recreat
ad ſalutē: q̄ creaut ad vitā. Iuꝛ
at q̄s possit erudē'ment/aliene q̄
ita baptizare conet ut vnū de p̄dc
tis noīb̄ p̄mittat. videlz dn̄m
xp̄m legislatoꝛ ꝫ tri ſn̄ p̄fcē bap
tizabit: imo penitꝫ a pētis libꝛa
re nō potit q̄s a se cristimauerit
baptizatos. Ex hīs at colligī q̄
idonea sit ſb̄na tinitatis ꝫ ꝫ p̄em
vē filij ee p̄em ꝫ filiū vē p̄ris ſi
lui ꝫ ſp̄m ſcm̄ vē p̄ris ꝫ dei filij
ee ſp̄m: ꝫ misꝫ sapiē ꝫ virtus
ꝫ filij dei. Hec est fab credentiū ꝫ
ꝫ dispēsacio ecclastice disciplīe:
i hac tinitate p̄fciat. Ordīat aūt
hic ordo p̄cipue. Jussit aplos ut
p̄mū docerēt oēs gētes ꝫ deīde
fidei tingēnt sacīmēto: ꝫ post fidē
ac baptisma q̄ cēnt obſuādā p̄ce
perent. Vñ ſt. Docentes eos ſer
uare oīa q̄cūq̄ mandauī vobis. ꝫ
ꝫ ecce ego vobīcū sū oībꝫ diebꝫ: usq̄ ad ꝛſū
matōem ſcli. Nī dicēt. Ne dicat
difficile ee īuctū vob negociū:
ego sū vobiscū. qui oīa facio leuia.
Nō at cū ill solū dyit se futuꝝ ee:
ſ̄ et cū oībꝫ q̄ post illos credūt. Nō
ee usq̄ ad ꝛſūmatōem ſcli apli mā
suri erāt: ſ̄ sic vni corpi fidelibus
loquit. Ex hoc at intelligī: ꝙ usq̄
ad finē ſcli nō sūt defuturi i mūdo
q̄ dīna māsione ꝫ īhabitacione
sūt digni. Remēorat at eos ꝫ ꝛſū
matōeꝫ ut eos magꝝ attrahat: ꝫ
ne p̄ncia solū aspiciāt ſ̄ ꝫ futura
bona ꝫ sīn fine māsura. Nī dicat.
Tristicia quā sustinebitis sit cū
p̄ti vita ꝛſumet: ꝫ totū ſcli in
ꝛſūmatōeꝫ deuēlet? bona at q̄bus
poti ēmū sūt metiū p̄māsura. Nec
tur at q̄ehīc dicat. ecce ego vobīcū
sū: cui alibi dixisse legat vndo ad
eū q̄ me misit. Ex alia ſt q̄ hūāī
tati asc'buīt: ꝫ alia q̄ dīnitati.
Ibit ad p̄em p hūanitatē: manet
at cū disp'm forma q̄ e p̄ri equal'
Qui at dt. usq̄ ad ꝛſūmatōeꝫ ſcli: ſi
nitū p īfinito ponit. Nā qui in
p̄ti ſcło manet cū electis eos p̄te
gēdo: ipē post finē cū eis manebit
eos remunerādo: cui gla i ſcla Am.

Mat. Sabbo. Sdm Joh. Una sabbati maria magdalena venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumentū: et vidit lapidem reuolutū a monūo. etc.

Lectio

Quia iā finiebant sabbm in quo qs opari impediebat a lege: nō potuit maria magdalē desistere: q̄ venit primo diluculo solacōem q̄ndā a loco sepulture inuenire volēs. Venit quidem sine dubio cetis mulieribq̄ dnō miserūt plurimū dilectōe fidei: ut nō imerito iohes solā memorāet tacitis eis q̄ cū illa fuerāt. sic alij testant. Una aūt sabbati ē q̄ iā die dnicū pascha dñi resurrōe; mos xāne appellat: que mathis prima sabbati nōiauit. Erat q̄ vna sabbati hor ē altā siue prima die post sabbm. Ruti aūt scti exemplar ē her dies: qm futuri sti vnā dies ē neq̄ nocte interpolata. Deus ei ibi sol est: q̄ nūq̄ occidit. In hac q̄ die dns resurrexit. incorruptibilitatē corpis assumēs: sicut nos in fine sto incorruptōe idiem. Ad aūt marcū dr. valde mane o nocte iā sole: nō repugt ei qd' hic dr. cū adhuc tenebre essent. Die q̄pe sydere aliq̄ tenebre tribuāt. tātomq̄ extenuant: q̄tomq̄ aurora lux. Per sic accipiendū est qd' aut mcy. valde mane orto iā sole tres sol ipe iā videtur sup terā: et pomus sicut dicē solem ei qb; volum signi ficare frequentius aliq̄ faciendū orto iā sole dr. et de prio adueniente ihas ptes. Igne aūt dr. cū adhuc tenebre essent. Maria ei autore oīm que carne viderat. mortuū q̄ erat in moūmēto: et q̄ hūc mime tenuit furatū credidit. Adhuc q̄ erat tenebre: cū venit ad moūmētū. Sc. Et vidit lapidē reuolutū a moūmēto. Jā ergo factū erat: qd' sol' mathis memorat de tremotu et lapide reuoluto. Intus q̄ custodib; Exiens ei dns lapidē et signaculis sepulchi manentib; q̄ta vero optebat et alios certificari: aperitur moūmētū post resurrōem et ita credit. qd' factū est. Hor dem q̄ maria mouet. Vi' dens ei lapidē sublatū nō mtrauit neq̄ prosperit: et ad discipulos ex multo amore cū velocitate cucurrit. Nondū aūt de resurrōe nouerat aliq̄ manifestū: sed putauit trāslationē corpis ei fram. Et ideo cucurrit nūciare dis': ut a scis q̄reret. a scis do lent. Et hor ē qd' sc. Cucurrit q̄ et venit ad symonē petrū et ad alū dis'm quē diligebat ihūs Ita se memorare solet q̄ ei dns

gebat ihs. q̄ unusq̄ oīm: ꝑ ipsū
pre cetis ⁊ familiaris diligebat.
Sē. Et dixit eis. Tulerūt dnm
meū: ⁊ nesciō ubi posuerūt eū.
Hoc dicēs totū p̄ pte insinuat.
Solū ipse corp̄ dn̄i q̄situm vene
rit: ⁊ q̄ totū dn̄z sublatū deplōat.
Nōnulli aūt codices greci hñt. tu
lerūt dnm meū: qđ videri dictū
pt ꝓpter ciuitatis vel familiatus
affectu. Et hī in plurib; codicib; qđ
i ꝓmptu hem̄ nō inueni. Audie
tes ḡ illi: cū mlto studio mouēt in
sistūt. Illi aūt pre cetis nutrierūt q̄
p̄ cetis amauerūt: petrū videlicz
et iohēm. Vñ sē. Exiit ḡ petrus ⁊ ille
alius ⁊ venerūt ad mōumētū.
Et si q̄ras quō a hortulo custodibz
venerūt ad mōumētū: rndeō
ē ab hoc: q̄m postq̄ dn̄s resurrexit.
⁊ una cū terremotu affuit angel⁹
sepulchro. ⁊ recesserūt custodes ā
nūciātes phīseis. Cū aūt ia dictū
venerūt ad mōumētū: regressus
ut iret quō venerūt aut. Currebāt
duo simul: et ille alius discipul⁹ p̄ur
rit citius petro: ⁊ venit p̄or ad mo
numētū. Vbi audit q̄ ipē prior
venerit: ꝑ tūc de alio rictu narrat.
Veniēs aūt uidet linteamina po
sita. Vñ sē. Et cū se inclinasset: vidit
posita linteamina. Nichil tm ipē
plus ꝓstrauit: ꝑ desistit. ⁊ hī ē
qđ sēdit. Nō tm introiuit. Petrus
vō ut fuit feruens introiens vidit ꝑ
diligentē ⁊ aplius vidit. Vñ sē.
Venit ḡ symō petrus sequ⁹ eū: ⁊ in
troiuit ⁊ mōumētū. Et vidit
linteamina posita ⁊ sudariū qđ
fuerat sup̄ caput eius nō cū linthea
minibus positū: ꝑ seorsū involutū
in unū locū. qđ erat refectōris sig⁹
Necꝫ ei si qđ eū tristitiasset corp⁹
eius denudassē: necꝫ si q̄ furati es
sent. huius rei fuisset sollicitus ut
leuaret sudariū vt involuēt ⁊
ponēt in unū locū seorsū a lin
theaminibus: ꝑ simplr ut se hebat
si suscepissent corp⁹. Deus ei iohēs
ꝓmiserat q̄m sepultus ē cū mirra q̄
deglutinat corpi linteamina: ut nō
decipiant ab his. q̄ dicūt eū furto sub
latū esse. Non ei ita ꝓsensatus erat
q̄ furaret: aut cita rē supfluā tm sus
diū assumēt. Post petrū aūt ⁊ iohēs intro
iuit. Vñ sē. Tūc ḡ introiuit ⁊ ille discip⁹
q̄ venerat ꝑmus ad mōumētū: ⁊ vidit
⁊ credidit. Nōnulli putāt ꝑ iohēm
credidisse: q̄ ihs resurrexit. Et q̄d se
hoc nō ideirat. Vidit ḡ mane mōu
⁊ credidit qđ dixerat mulier. Nā scīt
Nondū ei sciebāt scīptās: q̄ oportet
eū a mortuis resurgere. Nō ḡ eū re
didit resurgisse: quē nesciebat opte
resurgere. Qñ aūt ab ipō dnō audie
bāt eiusmodi aptissime dicēt: Suscitabi

tū audiendi ab illo parabolas non
intelligebāt: ⁊ aliqⁿ aliud eū signū
fieri credebāt. Christus petri actuū
⁊ promptū zelum ⁊ ferventissimū et
dominē erga se dilectionē habuisse pi
ā: plēq; pāt̄ venit ad replatiū
noticia ⁊ dominitate: sed actui istā
tia suos ⁊ sedulitate prodit illi
acūmen ⁊ prius ispicit diuinū
mysteriū. Cui gla ⁊ stia. Amen.

Ad vlt. In dnō Paschę. S. Johēs
Cū eēt sero die illa vna sabbatoꝝ
⁊ fores eēnt clause ubi erāt discipuli
congregati ppt metū iudeoꝝ: venit ihs
⁊ stetit i medio discipuloꝝ ⁊ dixit eis,
Pax vobis. Et cē. Eiusdem.

Videtes discipuli qd' dixerāt
mulieres nūciauerūt: ⁊ eqs
erat ut ā discredent ā credentes
dolent ⁊ qm eos nō reputasset
dignos sua visione. Ideo q̄ reco
ciliatōes neq; p mā die dimisit
ptrāsire: sed ex eo qd sitiebāt ia
suscitatū eū vidē sitientibus ⁊ ti
midis ḡnātibus cū sero fm eēt ipse
astitit. Scribat aūt tūc eos max
ime timidos eē. Vel pstolabat
ut omēs ad eum venirēt. Christus vero
clausis appuit: ut ondat qd eōdē
modo resurrexit adiacēte lapide
sū monumētū. Dōnulli aūt de
hac re ita mouent ut pene pdi
tent: asserentes cōtra miracula
diuina pūdicia rōcinationū suaꝝ.
Sic ei disputāt. Si corp̄ eat. si
hī sciunt de sepulchro qd' pependit
i ligno ⁊ quō p ostia clausa itrare
potuit? Si exceptēdus modū nō est
miraculū: ubi deficiat ratio ubi est
fidei edificatio. Noli iḡr de corporis
ubi diuinitas erat: ostia clausa nō
obstiterūt. Ille iḡr ianuis nō aper
itrare potuit: quo nascēte vginitas
mris īmolata pmānsit. Et mira
bile ē qualr fantasma eū nō esti
mauit. Et hoc fuit qz mulier p
ucīens i eos multā fidē opata ē
Et ipē p visū manifestū se eis
ostēdit: ⁊ vere corp fluctuātē mē
tē firmauit. Et dixit eis. Pax vob
ne timeatis timuerūt. In quo erā
memorat vbū qd' an crucē dixerat:
pacē meā do vobis. Et cē. In
me pacē habebitis. Et qz ad illō corp
qd' videri poterat fides ītuentiū
dubitabat: ondit eis plagaꝝ mar
latꝝ. Clauoꝝ manꝰ fixerāt. la
cea latꝰ aperuerat: et ibi ad dubi
tātiū oculi sanāda vulnera sunt
suauia vestigia. Et qz an crucē eis
dixerat. iterꝝ videbo vos ⁊ gaudebit
cor vrm: ideo se. qz gauisi sunt
discipuli viso dnō. Claritas aūt q̄ ius
fulgebit sic sol i regno pris sui
i xpi corpe cū resurgent ab oculis
discipuloꝝ postq; abscondita fuisse

q̄ desiisse credēda ē. Non ei̇ ea
ferret humāg atq infirmꝫ aspꝰus;
q̄n ille a suis ita deberet attendi ut
posſ agnosci. Vniuſa aūt hec eos
ad fidem ētissimā inducebant.
Qa vo pluū īterpugbile hebant
ad iudeos: rursus eis pcē ānū
ciat. Vñ sc̄. Dixit eis ḡ iterꝫ. Pax
vob. Iteracio affirmacio ē. Siue ideo
repetit q̄ gemina ē vtrius ch̄itat⁹;
vī q̄ nr̄ē ē qui fecit utraq vnū.
Simul q̄ demūt cruas efficacia;
p quā soluit oīa t̄stia z statuit oīa
bona. Et hec ē pax. Malueruꝫ aūt
supra ānūciatū est gādiū. q̄ m
t̄stacis illd̄ gen⁹ erat: z hāt susceptꝫ
maledicēq dicēte dño in dolore pues.
Qa ergo vnā sa phibēcia sūt del
tructa z directa siūt oīa de reliq;
sequit. Sic misit me pr̄: z ego mitto
vos. Pr̄ quidē filiū misit: q̄ hinc p
redēptione gn⁹ humāi icarnari
statuit. Itaq; dr. Sic̄ me misit pr̄
z ego mitto vos. Idest ea ch̄itate
vos diligo cū mīt scādala pſecutoꝝ
mitto: q̄ me ch̄itate pr̄ dilig⁹ q̄ue
venire ad tolandas passiones fecat.
Equale aūt pr̄i filiū nouim⁹: si hec
vba mediatoris agnoscim⁹. Medius
ipse se ondit dicēdo: ille me z ego
vos. Sc̄. Hec ai dixiſſ: insufflauit
z dixit eis. Accipite spm sem. Plato
ille crudelis sb̄stātia spūs sc̄i nō fuit;
si demētia p aguā significādi
nō tm a pr̄e si ē a filio pcedē spm
sem. Qs ei dementissim⁹ dicet
aliū fuisse spm̄ que insufflās dedit
z aliū que post ascensionē sua
misit? Cur aūt pius in tra discipul⁹
dat⁹ postmodū de celo mittetur?
ni q̄ duo sūt p̄cepta ch̄itat⁹: dilcō
vidz dei z dilcō pximi: In tra
dat⁹ spūs ut diligat⁹ pxim⁹: e celo dat⁹
spūs ut diligat⁹ dūs. Sic̄ ḡ vna ē
ch̄itas z duo p̄cepta: ita vn⁹ ē spūs
z duo data. Prius a ꝑsistēte dño
i tra postmodū dat⁹ ex celo: qua
pxi amore discat⁹: q̄liter queniri de
beat ad amorē dei. Quidā aūt
dixit q̄ nō spm̄ dedit: si aptos eos
ad susceptionē spūs p insufflatōē
statuit. Si ei angelū vidēs daniel
gressu mentis passus ē. q̄d ineffabile
illā gr̄am susciptūr̄s passi essent
ni discipulos suos pmitq; instruxiſſ.
Nec q̄q; aut q̄s p̄cabit dicēs tūc sus
cepisse eos q̄ndā ptātem spūalis
gre. nō ut mortuos suscitāt z mi
racula faciāt: s ut dimittant pcta.
Vñ sc̄. Quoꝝ remiseritis pcta re
mittūt eis: z q̄q retinueritis retenta
sūt. Certe ch̄itas q̄ p spm̄ sc̄z diffu
dit in cordib⁹ nr̄is: p tricipi suoꝝ
pcta dimittit. Eoꝝ aūt qui nō sc̄i eius
principes: retinet. Ideo postq; dixit
accipite spm̄ sem: statim de pcōꝝ
remissione z retentione subiecit.
Quoꝝ nūc ptātē suscipiūt: qui
gradū regimis sortiūt. Grandis
honor: sed graue pond⁹ istius est
honoris. Oꝝ q̄ppe ē ut q̄ nesciat

trare moderamina vite sue: vt dei
fiat vite aliene. Sacdos ei et si ppa
bñ dispēsauerit vitā. alioq vō nō
cū diligentia curā habuerit: nū
quid nō is i gehēnā vndit. Sactes
q ppli magnitudē: multā tribu
ite eis deuotionē: et ei si nō valde
nōbiles fuerūt. Non aūt nūc ēt
ab his q principatū sbiuāt vidi
mus: et si vita eoz fuerit valde
detestabil: in nullo ledent i his
q sūt eis missa a deo. Nō ei sac
dos q neq; agelus a archāgelus
opari alicui pt in his q sūt data a
deo? si pr et filius et spūs scūs ois dis
pensant: sacdos aūt lingua et ma
nū tribuit. Non ei nūc ēt esset
ut ppt altius malicia curta sybola
nre salutis ledi eos q ad fidē veni
unt. Ibi aūt dūs segregat sol
thōs defraudebat: a dispsione q ia
facta erat. Vn dns thomas autē
vnus ex xii q dr didimus: nō erat
cū eis qn venit ihs. Didimus gre
ce latine geminus ppt dubiū cor
i credendo: thomas abyssū q altī
tudinē diuinitatis arcta fidē pene
trauit. Non aūt casu gestū est ut
dnus ille dispūs tuā deesset. Egit
neq; nunc modo supna clemencia:
ut dispūs dubitās du in migdo suo
vulnia palparet carnis: i nobis
vulnera sanaret infidelitatis.
Plus ei nob infidelitas thome
ad fidē q fides credentiū dfuit
ptulit: q dū ille ad fidē palpā
do reducit: nūa mēs oī dubitatōe
postposita i fide solidat. Quem aūt
pt q hic euāgelista tuā thomā
defuisse dicit: ei lucas scribat. q
duo dispūs eūtes i emaus vīsi m
ihīm inuenerūt nō segregatos. Ex
dat intelligi qdā fuisse itinerū
q ad horā thomas egressus sit: et
ihs veniens i medio eoz stetit. Sue
aūt simplr et q̄litercūq; mēte facili
ē: ita multa inuestigare grossissi
me ē mētis: et ppt hoc thomas
accusat. Aplis ei dicētibz qm vi
dimus dnm nō credidit et nō tm ill
distredens: q̄nti ē putas ipossi
bile ee. Vn sē. Dixerūt g ei alii
dscī. Vidimus dnm. Ille aūt dixit eis.
Nisi vidō i manibz eius figurā
clauoz et mittā digitū meū in
locū clauoz et mittā mā meā
i latus eius nō credā. Alius ei gros
sior erās. cū que ē p sensū gros
sissimū sēz tactū q̄rebat fidē: et neq;
oīno credebat. Vn nō sufferit ei
dicē. nisi videro: ꝑ addidit et mu
sca digitū. cē. Isidr aūt dnāto
nis clēnciā: q̄liter vna aīa ond
scīpm vulnia hūtem et credit
ut saluet vnū. Et nimiū dis
āmūnātes digni erāt fide. et ipe
ptermittēs: sed tm q solus thōs
q̄sulit: neq; hoc ei pnauit. v.
Non aūt stati ei apparet: ꝑ post
dies octo: ut iterū a dscī āmo
nitis accenderet ad maiē deside
riū et fidelior fieret in futuro.

Hic ĩcipe ĩ festo thome apli.

Vñ dñs Et post dies octo iterū erāt discipuli eius intus: et thomas cū eis. Venit ihs ianuis clausis: et stetit ī medio et dixit. Pax vob. Lucas Queris a me et dicas. Si p ostia clausa ītrauit: ubi ē corpis mod? Et ego rñdeo. Si sup mare ābulauit: ubi ē corpis pond? Et fecit illud dñs: tanq̄ dñs. Nū q̄ ḡ ī cū resurrexit: destitit ee dñs? Lucas Stat itaq̄ ihs et nō ꝛpertat a thoma ītrogari: ꝛ ut oñdat q̄m cū loq̄batur ad discipulos aderat eisdē verb usus ē. Et primo q̄dē meruit vl ipetrat. Vñ sē. Deinde dt thome Inf? dr̄ digitū tuū huc et vide manꝰ meas: et affer manū tuā et mitte ī latꝰ meū. Credo dt erudit dicens. Et noli ee incredul? sz fidel?. Vide q̄m ifidelitas erat ābigualis anīj spūm sanc capere: postea at nō. si fmu erant de reliquo. Dignū at ē q̄re. q̄ut corp? incorruptibile typos hēbat clauoꝝ. Et ne tumultuens. Cō descensionis ei erat: ut discerent: q̄m ipe erat q̄ crucifix? fuerat. Lucas Possi ei si vellet de corpe suscitato et clarificato oēm maculā cicatis abstīgere: sed stiebat q̄re cicatices ī suo corpe restiuaret. hic ei demīnuit thome nō credēti ni tāḡet et vidēt: uta ei īmicas suus vulnā demīcatur? est sua? nō ep eis dicat sic thome. q̄ vidisti et credidisti: sz ut iuuenis eos veritus dicat. Iste hoīem quē tu afixisti: videtis vulnā q̄ ihūst: agnoscitis latꝰ q̄ꝰ pugilis? q̄m p vos et ꝓpt vos aptū est: nec tū intrare voluistis. Restio at quō eaā affkam amore martꝝ btoꝝ: ut videm? ī illo regno rn corꝝ corpibz vide vulnerꝝ cicatices q̄ p rpī noīe ꝓtulerī. et fortasse videbim?. Non ei deformitas mēbis sed dignitas erit: et q̄da ihūs ī corpe nō corpis sz virtutis pulchritudo fulgebit. Nec ideo tū si aliq̄ mūbz āputata et ablata st mēbra sūt ipsis mēbris ī restroe erūt mortuoꝝ ibz dēm est. Capill? capitē nō pibit. Et si hoc decebit ī illo nouo sēlo ut idicia gl̄osoꝝ vulnerꝝ ī illa īmortali carne cernāt ubi mēbra ut pdēnt paussa vl secta sūt: ibi cicatices. sz tū eisdē mēbris redditis nō pdit appebūt. Quus g̃ oīa q̄ accidūt corpi vicia tuē nō erūt: nō sūt tū appellāda vicia virtutis idicia. Palpanda at caro ne dñs pbuit quā clausis ianuis ītrauit: ut pfecto p? restroem ee onderet corp? sui et eiusdē nature et altius q̄re. Corp? ei nrm ī illa restrois gla erit q̄dē sbtile

p effm̃ spital' potẽcie: ſ palpabile
p vitatẽ nat̃ē: nō at̃ sic' cutices ſcp
sit ip̃alpabile ⁊ vẽtis aereꝰ ſbtilis.
Aug Videbat at̃ thomas tāgebatꝙ hoiẽ
⁊ confitebat dm̃: quē nō videbat nec
tāgebat. Ez p hoc qđ videbat atꝙ
tāgebat: illđ iā remota dubitacõe
credebat. Vñ sq̃. Respondit thōs ⁊ dix'
Thom ei. Dñs mis ⁊ ds mꝰ. Qui⁹ infidel'
fuerat: post lucꝰ tactū optimū
sc theologū ondit. Sui duplicē nāz
vnicāꝙ vpostasim xpi cōfessus est.
Dicēdo ei dñs mꝰ. humānā nat̃ā:
dicēdo vo. ds mꝰ dinā confess' ē. et
vnū ⁊ eūdē deū ⁊ dñm. Ez. Dicit
ei ihs. Qa vidisti me credidisti.
Aug Nō ait. tetigisti me. ſ vidisti me:
qm̃ gnalis quodāmodo ē sensus
visꝰ. Nā ⁊ p q̃tuor alios sensus
nouāri solet: velut cū dicim⁹. Au
di ⁊ vide q̃ bene sonet: olfac ⁊ vide
q̃ bñ oleat: gusta ⁊ vide q̃ bene
sapiat: tāge ⁊ vide q̃ bñ caleat.
Vñ ⁊ hic dns dt. affer digitū tuū
huc: ⁊ vide manꝰ meas. Qđ aliud
ait. q̃ tange ⁊ vide. Nec tñ ille
oculos hēbat ī digito. Ergo sui ītuē
do sui erā tāgendo hoc ait: qz vi
disti me credidisti: q̃ius dici possit
nō ausū fuisse discipl̃m tangere
Greg cū se offert tangendū. Ez cū a
postol⁹ dicat: fides ē sbna spandaꝝ
rez argumētū nō apparentiū ⁊ pfec
to liquet qz q̃ apparentia fidē non
hnt: sed admonet. Dū g̃ vidit
thomas ⁊ palpauit: audi ei dr. qa
vidisti me credidisti: Ez aliud vi
dit: aliud credidit. Hoiem vidit:
q deū confessus ē. Sanctificat at̃ valde
qđ sq̃. Bti q̃ nō viderūt ⁊ crediderūt. In q̃ sūa nos spāliꝰ signu
ficati sum⁹: q̃ eā quē carne non
vidim⁹ mēte retinem⁹ si tñ fidē
nūm opibꝰ seq̃mur. Ille ei vēre
dit: q̃ exeret opando qđ credit. Ple Aug
tenti at̃ tpis usus ē vbis: tñ ille
q id qđ erat futuꝝ ī sua noueat
pdestinacõe iā fm̃. Cū g̃ aliqs Greg
mūc dicit. ut in tpibꝰ illꝰ fuissem
⁊ vidisse xpm̃ miracla facientē:
cogitet: bti q̃ nō viderūt ⁊ cre
diderūt. Sa p̃mit ei p hoc discipulos Dns
alios: q̃ nec plagas clauoꝝ nec
lat⁹ palpātes crediderūt. Qa vo Greg
luntes p̃ncipia alius dicit euāge
listes: ibi ait. Multa q̃dē ⁊ alia
signa fecit ihs ī cspectu discipulorꝝ
suoꝝ q̃ nō sūt scripta ī libro hoc.
Ez nec alij oīa direnūt: si q̃ erāt
sufficientia attribue ad fidē audi
tes. Nichil at̃ vidi hic dicē ea q̃
post resurrectōem fuit signa: ⁊ ideo dr
ī cspectu discipulorꝝ eā quibꝰ solus p̃
resurrectōem apparuit ē. Deinde ut

discaus qm nō solū discipulos q̄ gnā signa fiebāt: iduxit. Hec aūt scripta sūt ut credat: q̄ ihs ē xp̄c filius dei. coiter ad hūanā naturā lo quēs. Et ut ondat qm nō illu q̄ ḡ credit. ſ nobisipsis utile ē credē: ſbdit. Et ut credētes vitā hēatis i noīe eius. i. p ipsū. Ipse aūt est vita. aut glia in scla Amē.

Nil t. Dō ip̄i oct paschē S̄ Ioh.

Dixit ihs dis̄ſ. Ego sū pastor bonꝰ. Bonꝰ pastor: aiaꝫ suā dat p ouibꝫ suis. Et re. Lcōis Eiusdem.

Hanc dñs duas res ip̄s q̄dāmodo clausas ꝓposuerat. Primo q̄dē scimꝰ q̄ ostiū xp̄c ē: nūc aūt ondit q̄ pastor ē dicēs. Ego sū pastor bonꝰ. Cuꝫ aūt dixāt pastorē mtmue p ostiū. Si ḡ xp̄c ē ostiū: quō p sēpm ūmt: Sic ḡ ipse p sēpm nouit p̄em. nos aūt p illū: sic itrat ē ouile p sēpm. nos aūt p ipm. Nos q̄a ipm p̄dicamꝰ p ostiū mtramꝰ: xp̄c aūt p sēpm p̄dicat sumē ei ⁊ alia demōſtrat: ⁊ sēpm. Si aūt ꝓpositi ecce q̄ filij sūt pastores sūt. quō vnꝰ pastor ē. ni q̄ sūt illi oēs vnꝰ mēbra pastoris: Et q̄dē qui pastor ē: dr mēbris suis. Nā et petrꝰ pastor ⁊ ceteri apostoli pastores. ⁊ oēs boni epi: ostiū vo. nemo nrm se dicit: hꝫ sibi ipē ꝓpē tenuit. Nō aūt addit bonus: ni cēt ⁊ pastores mali. ip̄i sūt fures ⁊ latrones: á certe ut miltū mercenarij. Formā aūt bonitatis ei⁹ q̄uā nos imitem⁹ adiūgit dicēs. Bonꝰ pastor aiam suā ponit p ouibꝫ suis. Fecit qđ monuit: ondit qđ iussit. Q ouibꝫ suis aiam suā posuit: ut i sacīcio nīo corpꝰ suū ⁊ sanguē vteret: et oues q̄s redemerat cruce sic alimēto satiaret. Ostēsa ē nob̄ de ꝛcepto morte via quā seqūm: apposita forma cui ip̄m amur. Primū nob̄ est nec̄e extorna nā mistēr ouibꝫ ei⁹ ipendē: postmū vō si nec̄e sit ei⁹ in morte aiaꝫ nrāꝫ p eisdē ouibꝫ mīstrare. Q aūt non dat p ouibꝫ sbmaꝫ suā: q̄n p his dat urꝰ ē aiaꝫ suā: Nō aūt solus xp̄c hoc fecit. Et tm si illu q̄ fecerūt mēbra ei⁹ sūt. idē ip̄e vnꝰ hoc fecit. Ip̄e ei potuit fieri sn̄ illꝰ: illi sine illo nō poterant. Omēs tm pastores boni fuerūt: nō solū q̄ sanguīe fuderūt: ſ q̄a p ouibꝫ fuderūt. Nō ei fuderūt elati one. ſ chītate. Nā ⁊ apd hēticos q̄ ꝓpt̄ nīgtates ⁊ errores suos aliq̄ molestiaꝫ ꝓssi fuerūt. noīe mrij se iactāt: ut hoc pallio dealbati facili⁹ furent⁹ q̄ lupi sūt. Nō aūt

oīēs q̄ corpa sua ī passione ee̊ ignib⁹ tradūt estimādi sūt sanguīe fudisse p eis: sed pocius ꝛt oues. Dt eī aplus. Si tradidero corp⁹ meū ita ut ardā ⁊ charitatē aūt nō habeam: nīl michi pdest. Quō aūt ly vl en guā chitatē ⁊ q̄ eē⁹ uicet⁹ nō amat ymitatē. quā dns medans nolu it mītos appellare pastores ꝫ pa storē vnū dicēs. ego sū pastor bonꝰ.

Dic g̊ dns de cetero de passiōe sua disputat ondens qm̄ p salute fiet mūdi. ⁊ nō ūnus ībi venit. Dem rursꝰ ondit signa pastoris ⁊ mcen narij cū dt. Mercenarius aūt ⁊ qui nō est pastor cui⁹ nō sūt oues ꝑpe ⁊ videt lupū venientē ⁊ dittit oues ⁊ fugit. Sūt eī nōnulli q̄ dū plꝰ trenā substantiā q̄ oues diligūt: merito nomē pastoris pdūt. Nō eī pastor sed mcenarius vocat⁹: q̄ nō p amore ītimo oues dnīcas ꝫ ad te porales mcedes pasci. Mercenarius qppe ē. q̄ pastoris locū tenet: ꝫ lucꝝ aīaꝝ nō q̄ut ⁊ tienis modis in hiat: hōie plationis gaudet. Utꝝ vo pastor sit vl mcenarius ignosci veracit⁹ nō pt: si omissio mūtatis deest. Tranq̄llitatis eī tpe plerūq̄ ad gregis custodiā sic⁹ ver⁹ pastor: sic ee̊ mcenarius stat. Cū lupus ve nies ūdicat: quo ꝑsq̄ aio sup⁹ gre ges custodiā stabat. Lupus aūt dya bolus ē: ⁊ q̄ illū sequūt. Nam dem est. qp ūdūti q̄dē pellib⁹ ouīū: intꝰ sūt lupi rapaces. Ecce lupus oues guttur apphēdit: dyabol⁹ fidei adultiū psuasit: ercōcādꝰ ē. Cū ercōcatꝰ inimicꝰ ēit: ī sidi abit⁹: ⁊ nocebit eis potuerit: vnde taces nō increpas. Lupū venie tē vidisti ⁊ fugisti ⁊ corpe stetisti: aīo fugisti. Affectiones eī nre: motꝰ aiorꝫ sūt. Letitia aī diffusio ē: tristitia aī ptractio: cupiditas aī pgressio: timor aī fuga est. Lupus ee̊ sup⁹ oues venit: cui q̄ libet iūstus ⁊ raptor fideles q̄sq̄ alīs hūiles eppmit. Sed is q̄ pas tor ee̊ videbat⁹ nō erat: relinq̄t oues ⁊ fugit: qz dū sibi ab eo ꝗdē metuit. resistē eius iūstitie nō psumit. fugit aūt nō mutādo lo cū: sed sbtrahendo solatiū. Sed ista hor mcenarius illo zelo arē dit⁹: q̄ dū sola exteriora modo regit: interiora gregis dāna neg ligent⁹ patit⁹. Unde subdit. Mcenarius aūt fugit. qz mcenarius ē: ⁊ nō pti net ad eū de ouib⁹. Sola g̊ causa ē ut mcenarius fugiat: qz mcena rius ē. Ac si dicat. Stare ī pculo ouīū nō pt: q̄ m eo qp ouib⁹ pest vo oues diligit ꝫ lucꝝ trenū q̄ut:

et ideo oppone se mra pclm tre
pidat: ne hoc qd diligit amittat.
Si aũt apli pastores fuerũt non
mercenarii: qre fugiebãt qñ pse
cutionẽ patiebant? Et hĩ dño di
cẽte: si vos pscuti fuerũt fugite.
Pulsem⁹: adeat q̃ apiat. Fugiat
g̃ dño de cĩtate in ciuitatẽ sñm
xpi mĩstri vbi ⁊ sacrmẽti ei⁹: qñ
eor q̃ sẽp spãlit⁹ a pscutorib⁹ q̃uis
ut ab alijs q̃ nõ ita veq̃ũt⁹ nõ de
serat⁹ etiã. Cũ aũt omn⁹ epozũ
⁊ clicor⁹ ⁊ laicor⁹ ẽ cõe pclm:
hm q̃ alijs idigent: nõ desinant⁹
ab his qbus idiget. Aut g̃ ad lo
ca munita oms trãseant: ⁊ q̃
hñt remanẽdi nrãtate nõ relin
q̃ũt⁹ ab eis p quos cor ecclãstica
ẽ ĩplenda nrãtis. Cũ g̃ de lor
ĩ qbz sum⁹ pmente pscutione fu
giendũ est xpi mĩstris: q̃ũbi a
plebz xpi nõ fuerit cui mĩstret⁹
a pt ĩplen p alios nrãtũ mĩste
riũ qbus cadẽ nõ ẽ cũ fugiẽdi.
Cũ aũt plebs manet ⁊ mĩstri fuga
unt mĩsteriũq̃ sbtrahũt⁹: q̃ erit
ni mercenarioz illa fuga dãnabil
qbz nõ ẽ cura de ouib⁹? In bonis
gẽnãt⁹. ostũ. ostiarĩ⁹ pastor
ĩ ouẽs: ĩ mult⁹ fuerũ latrones mer
cenarij lupi. Diligẽdus g̃ ẽ pas
tor⁹ ⁊ cauẽdus latro: tolãdus
mercenar⁹. Cãdiu ei⁹ est utilis
mercenar⁹. q̃diu nõ videt lupũ
furẽ vel latronẽ: nũ aũt videat
fugit. Nec ei mercenar⁹ dicẽtur:
ni accipet a ducẽte mercẽ. filij
etiã hẽditatẽ prius patient⁹ exp⁹
tãt⁹? mercenar⁹ tpalẽ mercẽ ducis
festinant⁹ exoptat: ⁊ tñ p ligũas
utroz⁹q̃ dina xpi gla diffamat⁹
Inde g̃ lẽdit vñ mala facit: non
vñ bona dt. Botz carpe: spinã
cauẽ ⁊ q̃ bonũ q̃ aligñ de radice
vitis erozt⁹: pẽdet ĩ spinis. Mul
ti q̃ppe ĩ ecclã modũ tirena secta
tes xpm pdicãt⁹ ⁊ p eos vox xpi
audit⁹: ⁊ sequũt⁹ oues nõ mercẽ
narũ sĩ voce pastoris p merce
narũ. Quos g̃ dñs pmittit ma
los? vnũ q̃ furat⁹ ⁊ mactat et
rapit: alter q̃ nõ phibet? p il
lũ sedulose ĩsinuat⁹: p hũc ui
deoz nigros xfiandos ⁊ nõ gra
tes creditas oues. Ez ab utroq̃
scripz xpc distinxit? ab illo qdẽ
q̃ ad lcndũ venerũt ĩ hoc q̃ dix⁹
veniunt vitã hẽant: ab his qui
ctenũt lupoz rapinas ex eo q̃
p ouib⁹ aĩas ponit. Et ideo q̃ eo
cludẽs sbdit. Ego sũ pastor bon⁹.
Ez q̃a supius dixat q̃ oues pas
toris voce audiũt ⁊ sequũt⁹ eũ?
ne q̃s diceat q̃ ergo dicis de his

q̄ tibi nō credūt: Negāt subdit.
Et agnosco oues meas: & agnoscūt
me mee. Qđ & ꝑlus oñdit d. Non
repellit dñs plebē suā quā ꝑsciit.
Ac si apte dicat. Diligo oues meas:
& ꝑpē me diligētes obsequūt. Qui
eī vitatē nō diligit: adh̄ mīme
agnouit. Hīc āt differētiā micena
rū & pastorus elicit. Nā micenarius
ignorat oues q̄ raro visitat eas:
pastor vō agnoscit oues q̄as tanq̄
erga eas sollicitus. Deīq; ut nō est
mes ꝓpē missionē agnitionē xp̄i et
ouiū: ostēdit. Sicut nouit me
p̄r & ego agnosco p̄rem. Q̄ dicēt.
Ita ētissime ꝓpīn scio: sic ꝑpē me.
Hoc g̃ ē par agnitio. Nā sequ. Et aīam
meā pono ꝓ ouibz meis. Ac si apte
dicat. In hoc vñt q̄ agnosco p̄rem
& agnoscor a p̄rē q̄ aīam meā po
no ꝓ ouibz meis: id est ca ch̄itate
q̄ ꝓ ouibz meis moueor. q̄tū p̄rem
diligā ostendo. Hoc ē dicit ondēs
q̄ nō est erroneus: q̄ & aplē q̄n se
ꝓpīn voluit oñdē vocē ē mgrm & ꝑ
ꝑsudo aplos: reduxit rōem a priāt
& moribz. Seductores eī nō expo
suerūt aīaz suā ꝓ ouibz: sī sic mer
cenarij desert illos q̄ eos seqbāt.
Dñs āt ut nō capient dicit: sinute
ꝓs abire. Nā vō nō solū iudeā. sī
ē ecclīalitatē redimē veniat: adūgt
Et alias oues hē: q̄ nō sūt ex ḥ
ouili. Loqbat eī ꝑmo de ouili gtis
isrl sed carnis. erāt āt alij de gnē
fidei ipsi⁹ isrl q̄ ert erāt: adhuc m
gētibz erāt. ꝑdestinati nōdū aggre
gati. Nō g̃ sūt de hoc ouili: q̄ nō
sūt de gnē carnis isrl. sī erāt de ḥ
ouili. Nā sq̄. Et illas oꝫ me adducē.
Ostendit utrosq̄ discipulos: & pastōes
nō ḥntes. &c. Et vocē meā audiēt.
Ac si dicat. Qđ miramī si ḥq̄ me
sūt sequtuī & vocē meā auditur.
q̄n alios vidēbūt me seqntes & vocē
meā audiētes. Deīnde & futurā
vnionē cogꝑnūciat d. Et fiet vnū
ouile & vn⁹ pastor. Q̄ ei ex duobz
gregibz vnū ouile efficit: q̄ iudai
cū & gētile ꝑfm in sua fide ꝑuīt
Idē namq; oīb; ē baptismi sigillū:
vn⁹ pastor vbiq; dat. Qđ g̃ est. nō
sū missus nisi ad oues q̄ p̄cessūt dom⁹
isrl. ni q̄ ꝓpriā suā corpalē non
erubuit ni ꝓpīo isrl. Ad gentes
ei nō p̄cessit ꝑpē: & misit suos. Hoc
āt vbū. oꝑtet. qđ ḡcē positū est
nō necessitatis ē dēnātionis: sī ei
qđ oīo fieri. Attēdamus g̃ manichei:
q̄m vnū ouile & vn⁹ pastor ē nouo
& vetis testamēti. Cui gla in ꝑsona d
Dixit. Dūca & ꝑsc pascue
dixit ihs dns. Modicū Johem.
& iā nō videbitis me & iterū modicū

Sermo Augustini infra fo. 28.

et videbitis me quia vado ad patrem. Et cetera.

Postquam dominus Lectio Eiusdem discipulos releuauit per ea que de spiritu sancto promisit: rursus eorum oppressit sensum dicens. Modicum et iam non videbitis me. Hoc autem facit: ut assuefaciat eos per tristitiam audicionem bene ferre suam separationem. Eam enim que dolet animam et a tristicia multa detinetur. nil ita consueuit quietare: ut que tristiciam pariunt verba reuoluta continue. Si vero quis diligenter scrutabitur hoc consolacionis est dicere quoniam ad patrem vado: hoc enim est ostendere quod non perierit sed mors eius translacio sit. Et aliam consolacionem eis imposuit cum adiecit. Et iterum modicum et videbitis me: ostendens quoniam et redibit.

Augustinus Hec autem verba domini obscura erant discipulis antequam id quod dicit esset impletum. Unde sequitur. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicem. Quid est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem: Hoc

Eius enim non intelligebant. aut propter tristiciam que amouebat a mente eorum ea que dicebantur: aut propter immanifestacionem eorum que dicebantur. Idcirco videbatur eis duo contraria ponere: non exencia contraria. Si enim videbimus te aiunt quomodo vadis: si vero vadis qualiter te videbimus. Propterea dicunt. Quid est hoc quod dicit nobis modicum: Nescimus quid loquitur.

Nam in precedentibus quia non dixerat modicum sed dixerat ad patrem vado: aperte illis visus est loqui. Nunc ergo quod illis tunc obscurum fuit et mox manifestatum est: iam nobis utique manifestum est. Post paululum enim passus est et non viderunt eum: rursus post paululum resurrexit et viderunt eum. Dicit autem et iam videbitis me: quia scilicet mortalem christum ulterius non viderent. Vel aliter. Modicum

Alcuinus tempus est futurum quo non videbitis me et iterum est modicum futurum tempus quo videbitis me: id est illi quadraginta dies in quibus eis sepius post passionem suam usque ad tempus ascensionis sue apparuit: et ideo illo modico tempore videbitis me quia vado ad patrem quia non semper in terra corporaliter sum mansurus sed per humanitatem quam assumpsi ascensurus sum in celum. Sequitur. Ignouit autem ihesus quia volebant eum interrogare: et dixit eis. De hoc queritis inter vos quia dixi vobis modicum et non videbitis me: Amen amen dico vobis: quia plorabitis et et flebitis vos. Ignorantiam ipsorum pius magister intelligens: secundum illorum dubitacionem respondit. quasi expositus quid esset quod dicit. Quod sic accipi potest: quia contristati

Augustinus sunt discipuli de morte domini: et confesti de resurrectione letati. Mundus autem quo nomine significati sunt inimici a quibus christus occisus est. tunc utique letati sunt occiso christo quando sunt discipuli contristati. Unde sequitur. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini:

Alcuin

sed tristicia vñā vertetur ī gaudiū &
z certis fidelibz aderit hīc sīmo dñi:
q̄ p̄ lacrimas p̄sumasq̄ p̄ntes ad
gaudia etna tendūt. Flentibz aūt
iustis mūdus gādet: qz ī p̄nti delec
tant: altius vite nulla gaudia spec
tes. Deinde ondens qm tristicia
parit gaudiū. z qm tristicia breuis le
tina vo ifinita ē: ad exēplū venit
mūdanū dicēs. Mulier cū parit:
tristicia hz: qz venit hora ei⁹. Cū aūt
peperit puer: iā nō meminit p̄ssure
pt̄ gaudiū. qz natus ē hō in mūdo.

Augst

Ista similitudo ad itelligendū nō vi
det difficil. qm̄ xpiano ei⁹ ī promptu
ē eode ipō exponēte cui dicta sit.
Nā sē. Et vos q̄ nūc quidē tristicia
habetis: iterū aūt videbo vos & gau
debit cor vrm. Q̄ tunc tristicie:
plus aūt gaudio aparatur? qđ tūc
maiꝰ ē euenit: qm̄ nō puella & p̄
puer nascit. Qđ vo subdit. et
gaudiū vrm nemo tollet a vob?
qz gaudiū ipsoz ipe dño ē: signi
ficat qđ aut apls ipe resurgens ex
mortuis iā nō moriet. Significat
etiā predicto exēplo. qm̄ solutis
ipe mortis p̄ssuras & nouū hoiem
regnans ē ferūt. Et nō dixit
qm̄ nō erit ei tribulatio. & nec
meminit eius: tm̄ ei est qđ succ
edit gaudiū. Et nō dixit qm̄
natus est puer. & homo: ostendit
suā resurrectionem insinuas. Vel de futa
visione & gaudio ei⁹ supius dicta
sūt melius euidentius itelligi modi
cū & iā non videbitis me. Mo
dicū ei est hoc totū spaciū quo
pnis puolat scīm. Ideo addidit qz
vado ad pātem: qz ei deinceps mor
tales visuri nō erāt. Qđ vo ad
didit. & iterū modicū & videbitis
me: vnusquisq; pmisit errē. Hoc aūt
modicū longū nob? videt. qm̄ aliꝰ
agit: cui vo finitū fuerit tuc
sentiem⁹ qz modicū fuerit. Mulier
aūt seā etiā ē. pt̄ fecunditatē bonoz
qm̄: & qa spitales deo filios ge
nerat. Hec mulier dū parit. & dū
ī mūdo vtutū psecutibz ifligit.
dū vndiq; tēptat & affligit. tūc
tā hz de hoc qz venit hora ei⁹ ut
patiat: qz nemo carnē suā odio
habuit. Nec tn̄ in hmoi gaudij
pturbatione sine gaudio tristes
sum⁹. & sic apls aut. Spe gādētes:
qz & npā mulier pturbō cui pa
ti sum⁹ plus gaudet de nor fu
tura ple qz tristis ē de pnti do
lore. Et cū pepit. i. cū deuicto
labore certamine ad palmā per
uenerit: iā nō meminit p̄ssure
predicte pt̄ gaudiū p̄cepte retri
tionis: qz natus ē homo ī mūdo.
Sic ei mulier nato ihc mūdo
hoiē letat: ita etiā nato ī vitā

ctinā fidelīū ꝑplo ꝯfirmacōe replet.
Ner nouū debet videri. si natꝰ di
cat q̄ ex vtero migrauerit. Huc ei
ꝓsuete nasci dr cū qđ de utō mrīs
pcedens thalāc lucē migrauit: utꝝ
ꝑt natꝰ appellari q̄ solutꝰ a vīcul
carnis ad lucē etnā sblimatur.
Vñ sc̄oꝝ solēnia nō funeba sed
natalicia vocant. Qd aūt dicat
iterꝝ videbo vos .i. assumā vos
ad mesꝑ: vel iterꝝ videbo vos .i.
iterꝝ videndo appeto z gādebit cor
vīm Huc ei tociꝰ laborīs suī
frem etnā nūc ꝓtulit desiderando:
tūc ē ꝓpinqua cernendo. Et ideo
masaelū: qm̄ ad ihm̄ firmā ītē
placōis acta officia referūt actōis.
Ad hoc gaudiū refert q̄q̄ bene
agit: ubi ē finis q̄ sufficiat nob.
eternꝰ gr̄ erit. Neq; ei finis nob
sufficiat: nisi cuiꝰ nullꝰ ē finis.
Debet gr̄ qđ sufficiat nob rōnī
me audimꝰ. Gaudiū vestrū
nemo tollet a vob: qđ nob ꝛce
dat ihs xp̄s dn̄s nr̄. q̄ cū ꝑe
z spū sc̄o vivit z rḡnat i sc̄la
sc̄oꝝ Amē. Dnica Tercia
Ad.t. p̄ Pascha E Johs.
dr ihs dis suis. Vado ad eū q̄
me misit: et nemo ex vobis i
terrogat me quo vadis. Et ꝛc.
Amelia Leōis Eusdem.

Ovia discipulos nondū ꝑ
fectos tristicia ipugbat:
ido eos dns increpādo dīgit dicēs.
Vado ad eū q̄ me misit. Audi
ētes ei qm̄ q̄ intīciaet vos opi
nabit se obsequiū ꝑstare deo: ita
ceciderūt ut nīl ea loqrent. Vñ
sc̄s Ezech ifl locutꝰ suū vob: et sua
a ipleant cor vīm. Nō pua ei
cāt hr nutigatio scire eos. qm̄
striuerat dns et sua cozꝝ supabūt
dāciā. z ꝑt destionē eoꝝ. z ꝑt
malū q̄ didicerūt se possiuros:
z nescieb̄ si possent vitare scire.
Vel q̄ supius itrogauerāt eū q̄
cēt iturꝰ z mderat eis se iturꝝ
quo ꝑi tūc venire nō possent:
nūc ita se ꝓmittit iturꝝ ut nīl
lus eoꝝ quo vadat itroget. Et
hoc ē qđ dicat. Et nemo ex vob
itrogat me quo vadis. Euntē
ei mi cēlū nō vbis q̄sierūt: sī
oīno dediscere. Videbat aūt dns
qđ sua vba i eoꝝ cordibꝰ agent.
Spīale q̄ppe nondū interꝰ hītes
solacōem quā ꝓ spm̄ sc̄m fuerāt
hituri: id qđ certius i xp̄o vide
bāt amittē metuebāt. Ex no
uerat ille qđ eis ꝓfuturꝰ erat: et
q̄ visꝰ iterior ipē est melior quo
cos solatiꝰ erat ꝑ sc̄m. Vñ sc̄s
Ex ego vīatē dico vob: expedit

vobis ut ego vadã. Qĩ dicẽt. Et si
milies tristemũ: optet vos au
dire qz me recedẽ vob̃ affert. Qđ
aũt afferat: oñdit sb̃dens. Si eĩ
nõ abiero: paclitꝰ nõ veniet ad
vos. Hoc autẽ dicat. nõ ppt̃ re
ẽplutatẽ vbi dã ⁊ spũs̃: sz tãꝫ
ꝑpedimẽto cẽt pñcia filij hoĩs apd
eos. Optebat g̃ ut auferẽt ab
eoꝝ oculꝫ forma sua: quã intue
tes hoc solũ xp̃s cẽ putabãt qđ
videbãt. Vñ seqũ. Si aũt abiero: mit
tã eũ ad vos. Nũqꝫ aũt hic posit̃ nõ
potuit eũ mittẽ: quẽ scim⁹ sup eũ
baptizatũ venisse atq; mãsisse. imo
vero a quo sanct⁹ eũ nũqꝫ sepabilẽ
fuisse. Qđ ẽ ergo si nõ abiero pacli
tꝰ nõ veniet ad vos. ni nõ poteshis
atpe spm̃ qđm sed̃ carnẽ nosse ꝫ
sistitis xp̃s. Ipõ aũt discedẽte cor
palit̃: nõ solũ spẽ scõ. sz ꝑ̃ ⁊ filiꝰ
ill' affuit spualit̃. Ac si apte dicẽt.
Si ab itencõis vẽ oculꝫ corpus nõ
sbtraho: ad itellẽm vos ĩuisibilẽ ꝫ
ꝑsolatorẽ spm̃ nõ ꝑduco. Qđ aũt hic
dicit̃ q̃ nõ ꝓficientẽ de spũsctõ mit
ẽpionẽ: nũqꝫ expedit dnãtorẽ abire
⁊ fidẽ accedẽ. Que aũt sit utilitas
adueẽtus spũs̃ oñdit cũ sbdit̃r.
Et cũ venerit: ille arguet mũdũ
de ꝑctõ de iustitia ⁊ de iudicio. Nã
qđ aũt xp̃s nõ arguit mũdũ. An
forte qz xp̃s in iudeoꝝ tm̃ gente
loquit⁹ ẽ. mũdũ nõ vidẽt arguisse.
Spũs̃ aũt in diſ'eĩ toto orbe
diffusis nõ vnã genẽ intelligit̃
arguisse: ꝫ mũdũ. Sz qđs audeat
dicẽ qz discipulos xp̃s arguat
mũdũ spũs̃. ⁊ nõ arguat xp̃s:
cũ clamet apl̃s an experimentũ
quẽrit⁹ eĩ q̃ in meloqt̃ xp̃s. Hõ
unqꝫ arguit xp̃s. Sz dicit. ille ar
guet mũdũ: qĩ dicẽt. ille diffũ
det ĩ cordibꝫ viꝝ ciuitatẽ. Hic eĩ ti
more depulso arguẽdi hẽbitus lib
tatẽ. Exponit demũ qđ dixit dicẽs.
De ꝑctõ qđẽ: qz nõ credidert̃ ĩ me.
Hoc eĩ ꝑctꝫ qđ solũ pre ceteis possunt
qi hoc manẽte certũ detinẽt: ⁊ hoc
discedẽte certũ dittuẽ. Sz multi
tẽst utiq; qsq; credat xp̃i cẽ xp̃s: et
utiq; credat in xp̃i. Nã ipm̃ cẽ xp̃i
et demones credidert. Ille vo ac
dit ĩ xp̃i: q̃ ꝑsuat ĩ xp̃o ⁊ diligat
xp̃i. Arguit̃ g̃ mũdꝰ de ꝑcto. qz
ĩ xp̃m nõ credit: ⁊ arguit̃ de
iustitia eoꝝ q̃ credũt. Ipã qppe
fidelitũ xp̃icolarũ. ifidelitũ ẽ vitupa
tio. De vo qz ad ꝓcm̃ vado. Et
qm̃ ista vox ifidelitũ cẽ sicut
quõ credimꝰ qđ nõ videm⁹: ideo
credẽtiũ iustitiã sic optuit defini
re: qz ad ꝓcm̃ vado ⁊ iã nõ vide
bit̃ me. ꝑtĩ eĩ q̃ nõ vidẽt ⁊ ac

dñi. ℣ã ⁊ q̃ viderũt xp̃m nõ m
o laudata ẽ fides eor. qi credẽ
bãt qđ videbãt ⁊ filiũ hois: ſi q̃
credebãt qđ nõ videbãt ⁊ filiũ dei.
ſũ võ ⁊ ipã forma ſiu ſb̃tancia eor
ẽt aſpectib; tũc er oĩ ptẽ ipletũ
ẽ iuſtꝰ er fide viuit. Erit itaq; viã
iuſticiã de q̃ mũdꝰ arguit: q̃m ĩ
me q̃ nõ videbit credetis. Et q̃n
me videbitis: qđ ait ego vadꝰ ad me,
pel alit. Q̃ illi nõ crediderũt ĩ me
illoꝝ pẽa fuit: mea aũt iuſtitia q̃
ad pr̃em vado. Et. de iudicio aũt:
qr̃ pncps mũdi hui⁹ iã iudicatꝰ ẽ:
⁊ dya⁹ pncps ĩquoꝝ q̃ corde nõ
hĩtant ri in hoc mũdo q̃ diligũt.
Hoc aũt xp̃o quo foras miſſꝰ ẽ iu
dicatꝰ ẽ: ⁊ de hoc iudicio mũdus
arguit⁹: qr̃ ſtultꝰ de dyabolo q̃uit⁹
q̃ nõ vult credẽ in xp̃m q̃ iudica
tũ ⁊ foras miſſũ. ⁊ qđ nullꝰ ẽdẽ
tacionẽ ſortiſcꝰ expugne pmiſſũ
nõ ſolũ vir ſi er melioꝝ ⁊ puer
⁊ puelle inẽs vicerũt. Vel iudicatꝰ
ẽ q̃m iudicio ignis ẽtni irrenoca
bili deſtinatꝰ ẽ. Et de hoc iudicio
mũdus arguit⁹ q̃m ei⁹ ſuo pncipe
iudicatũ. q̃ ſuꝑbũ atq; ĩpiũ imi
tat⁹. Credãt itaq; homines ĩ xp̃m ne
arguant⁹ de pcto ĩfidelitat⁹ ſue q̃
pctũ oĩa detinent⁹: tũ ſciant m
nullꝰ fideliũ ne arguãt⁹ de iuſtitia
eor. q̃ iuſtificatos nõ imitant⁹.
Hoc er modo ſp̃ſcatꝰ de pcto ar
guit mũdũ: qr̃ ĩ noĩe ſaluatoris
q̃ rꝛpbatꝰ ẽ a mũdo vtutes opat⁹ ẽ.
Et de iuſtitia: qr̃ ad pr̃em vado,
id eſt. Ire ad pr̃em erit argume
tũ q̃ irrepĥẽſibiliẽ agebã vitã:
ut nõ poſſint adhuc dicẽ. q̃m
hĩ hõ pctor eſt. ⁊ nõ ẽ er deo. Iuſtꝰ
q̃m expugnãt aduſariũ. neq; q̃
ãt pctõr erũs expugnãſt: nõ ꝓnt
dicẽ q̃ deũ hãbeo. ⁊ q̃ ſeductor
ſũ. Q̃m aũt ꝺdẽnatꝰ ẽ ꝓpẽ me: ſcie
q̃ vindicabũt eũ poſtea. ⁊ q̃ reſurrẽ
meã maĩeſtãt ſcier: nõ eũ me va
lẽt detinẽ. Q̃a võ ſup̃ dixit dñs
expedit vob ut ego vadã: iã hoc ꝺ
plificat ꝺ. Adhuc mlta habeo vob
dicẽ: ſi nõ portare ea modo. Vee
hẽtici audacias figmẽtoꝝ ſuoꝝ
q̃s maxĩe erhoret ſenſꝰ hũanꝰ hui⁹
occaſione euãgelice ſentẽcie volu
re conãt⁹: q̃i hec ipa ſint q̃ tũc
diſc̃i portare nõ ꝓtiant⁹. ⁊ ea deꝛo
erit ſp̃ſcatꝰ: q̃ palã docẽ aũ ꝓdi
care ſp̃ẽ erubeſcit ĩ mũdo. Ea alia
ſũt mala q̃ portare nõ pt̃ q̃liſcũq;
pudor hũanꝰ: ⁊ alia ſũt bona q̃
portare nõ pt̃ puꝰ ſenſꝰ hũanus.
Iſta ſũt in corpib; ĩpudice: illaꝛe
mota ſũt a corpib; mundis. Q̃s
ãt nr̃m audeat eor ſe dicẽ capace

q̄ illi tūc nō valebāt : ac p hoc ner
ame expectēda fuit ut dicant. Q̄s
ei⁹ vnēs in hoc corpe possit omēs ag̃ste
veritatē : cū dicat apl̄s q̄ pte sciam⁹.
Et q̄ p spm̄ sēm fit ut ad pfectā q̄ ple
nitudinē veniam⁹ de q̄ idē dicat
apl̄s. tūc aūt facie ad faciē : nō q̄d
ē in hac tm̄ vita dn̄s nob̄ promisit d.
Cū aūt venerit ille spūs vitatis doce
bit vos oēm veritatē. vel deducet vos
in oēm vitatē. Quo vbo intelligim⁹
eius nob̄ plenitudinē in vita alia re
seruari. Ipse aūt spūs scūs et nūc docet fi
deles. q̄nta ds̄p pē capē spūalia : et
in eor cordib⁹ desiderium maiora accendit
Quā q̄ dicat nūc nō potestis por
tare tūc aūt potitis. et q̄n spūs suus
ducet vos in oēm veritatē : ne hoc au
dietes maiorē spūm sēm existiment :
subiūgit. Nō enī loquitur a semetipso.
h q̄cūq; audiet loquet. Sicut hoc ei
q̄d de seipso dixit. Nō possū a meip
so facē q̄dq̄ : sī sic audio iudico. Et
illud sēm hoīem posse iudico. Sic
itaq; accipe debes : ut intelligat⁹ eū
nō esse a seipso. Nā filius de pē natus est
et spūs scūs de pē procedit. Q̄d aūt illuc ip
sis mēt⁹ prodeat et nasci : et longū est dis
cere. et temerarium definire. Aut q̄.
Nō loquet a semetipso hoc est nō sine
me et pīo arbitrio : q̄ nō ex se est. sed ex
pē et me est. Hoc est ipm̄ q̄d sūb sylut
et loquet a pē et a me illi est. Dicē
dū est et loq̄ in trinitate. nō sēm con
suetudinē nr̄ā accipiendū est. sed
iuxta formā incorpalium natūar
et maxīe trinitatis q̄ voluntatem
suā miserit cordib⁹ credentiū et cor
q̄ audire eū sūt digni. Loqui q⁹
patrem et audire filium : eiusdē na
ture in patre et filio ostensiuus significa
tio est. Denīq; ne q̄s illuc a
patris et filij voluntate et societate
discineret : subiūxit. Et q̄ audiet
loquetur. Nō hinc efficiat ut mi
nor sit spūs scūs. Sēm hoc est dīm
est : q̄ de patre procedit. Nec moueat
q̄ vbū sūmi tpis positū est. Vlla q̄p
pe audiēda spūtia est : q̄ spūtina
scā. Spūs est veritatis futuroz
scōs vnus scā certa credit. Vnī et
eplīs hoc eodē repletis spū pnūti
abat : et q̄ pūtia intuebat q̄ erat
deīceps secuturum. Vnī seq̄t. Et q̄
ventura sūt annūciabit vob̄. Vtat
q̄ multa spūs sc̄a gr̄a repleti q̄ ven
tura erāt agnouerit. Et q̄ multi
varijs chorusc̄at virtutib⁹ nr̄i tm̄
q̄ ventura sūt agnouerit : pūt p
h⁹ nouissima intelligo. l. gr̄a vob̄
celestis pūs ad meoz redūcet et
penas ihū. Ventura vo apl̄s
nūcupauit : mala sc̄z q̄p̄ passiōe
xpi erāt passuri et bona q̄ eisd̄

mal' erūt p̄ceptum. Eleuauit g̃
p hor cogit mentē: cū ad nl'ita aui
dū sit hūanū gen⁹ ut ad scēdū fiūtā.
Ab hac g̃ eos eruit solutudie: oñdēs
qm fiūtā eis p̄dicet p̄aila. ut nō me
dāt nō obstuātes. Deinde oñdens quā
dyait oēm vitatē ni quā spūs ad
ducet: sbūngit. Ille me clificabit.
Qa sc̄z diffidendo i credētiū cordiḇz
dūtatē. spūalesq; fruendo: declauat
eis ihū' p̄ filius eēt eēlis. q̄ secdm
carnē pui tm̄ nouerāt. z hoīem sic'
hoīes cogitabāt. Vel ēte q̄ p ipsā
clitatē fiducia repleti z timore depul
so. āntiaauerūt hoīḇz tp̄z. ac sic fa
ma ei diffusa ē toto orbe tiraꝝ. Qd
ei fructuri erāt in spūsco: hoc eidē
spūs dixit fuīz. Et q̄ dñs dyxerat
mgz vñ vnus ē expē: nut z spūscō susci
piat ab eo. sbūnīt: q̄ de meo acci
piet z āntiabit vob. Atque h̄ ut
dine natē nouit itelligendū est
Quō ei filius dans nō p̄uat hns
q̄ tbuit. neq; ei dāno suo ip̄tetur
alijs: sic z spūs scūs nō accipit q̄d an
nō habuit. Si ei q̄d' nō hēbat accre
pit: tūslato i alūi mune. nacuus
largitor effnis ē. Vnitas g̃ sone
p̄dicat. Nō enī ppt̄ea sic' q̄da hēta
putauēt minor ē filio spūs scūs q̄a
filius accipiat a pre spūs a filio: q̄
q̄busdā gradibz nascīz. Vnde ipe
qstionē solues. cur hoc dixit explā
nat d. Oia q̄ hz p̄ mea sūt: ppt̄ea
dixi vob' q̄ de meo accipiet z āntiā
biabit vobis. Amē. Dñica
Ad t. Quarta. Sedm Johem
d. ihs dscīpulis. Amē amē dico vob':
si q̄ petieritis p̄em i nomē meo
dabit vob. Et ℔. Eiusdem

Rursus oñdit dñs q̄ expedit
eū abire. Cū ei recesserō mō
rogabitis me. i. nō indigebit me
diatore ad ip̄etrandū q̄ sufficiet no
mē meū: q̄d' ñiocātes oia accipiet.
Oñdit ei nōis sui vtutē: q̄ nō visi
neq; rogati q̄z noīati solū apd' p̄es
fiant mirabilia. Nō g̃ aut erubiet
q̄ de reliq̄ nō ero vobis cū vos dere
lictos ēe: nomē ei meū maiorē
dabit vob securitatē. Vñ se. Vsq;
modo nō petistis q̄q̄ in nomē meo.
Petite z accipietis ut gaudiū
vr̄m sit plenū. Alacritas ei vīe
tuē erit ītegūma: cū ad vota vob'
petita suaderet. Qa g̃ obscūrata
erāt q̄ dicta sūt: sbūnīt. Hec in
p̄bis locutus sū vob. Venit hora
cū iā nō in p̄bis loq̄r vobis:
i. erit tp̄s q̄n sciētis oia manifeste
de at̄ refectōis tp̄s z pulā de p̄re
āntiabo vob. Etēi rl diebz disputa
uit cū eis. gregatis loquēs de
regno dei. Et nūc in q̄ timore

cētes: nō attēditis hīs q̄ dicūt: tuī
aūt resuscitatiōē videtes potentiā palā
oīa dicēs. Adhuc ei pōt illi fiducia
q̄m reapiēt in tēptatiōib; aurēiū
desup cū sūdāt. In illo die: ī noīe meo
petetis: et adeo asserō vob patrē fa
uere: q̄ neq; ītuitu meo ultius ōi
ḡbitis. Vñ sūdit. Et nō dico vob
q̄ ego rogabo p̄em p̄ vob. Ipē ei
p̄ amat vos. Quo ne resiliāt a
dnō. velut eo ultius nō egētes: sū
ūngit. Q̄a vos me amastis. Q̄ñ d.
Ob hoc diligit vos p̄: q̄ vos me di
lexistis. Cū itaq; exieritis ab amo
re meo: ofestī: a p̄no exibitis.
Aug. Ḡ; nūq; ideo amat ille q̄ nos a
mam⁹: an potiꝰ q̄ ille amat ideo
nos amam⁹. Hoc ipē euāgelistā
ē epla sua dē. Nos diligam⁹ eū: q̄
ipē p̄or dilexit nos. Amat ḡ nos
p̄: q̄ nos amam⁹ filiū: cū a p̄ē
z filia acceperim⁹ ut z p̄ē amem⁹ z
filiū. Amauit ipē qđ fecit: ſ non
ī nob facēt qđ amaret: nī antēq;
id faceret nos amaēt. Ipsa ē fides
Iulian. pfecta audiri mereť z amari. Vñ
sē. Et credidistis q̄ a deo exiui. Exi
ui a p̄ē z veni ī mūdū. Aliud ē
a deo ī sūbīaz nītatis exisse: aliud
a p̄ē in hūc mūdū ad sūmāda
salutis nr̄ sacrāmēta venisse. Alter
ī dispēsatione: alter ī natā est.
Crisp. Q̄a vo resipiscis sīmo nō modicū
cos mitigabat. z cū hoc audire q̄
a deo exiuit z illuc vadit: ītinue
ea cēcinolluit dicēs. Iterū relinquo
mūdū: z vado ad p̄em. Q̄ hoc q̄
dē certificabat: q̄m recte ī ipsū cre
debāt: hoc vo q̄m sub mūnitiōe er
fiuti erāt. Exiit ei a p̄ē q̄ de p̄ē ē: Aug.
ī mūdū venit q̄ mūdo suū corpus
ondit. Mūdū relinq; corpali discēs
sione: p̄gēit ad p̄em hoīs ascēsioē.
Non mūdū deseruit p̄nciē gub̄naēdo:
q̄ sic ī mūdū venit exiēs a p̄ē ut
nō deseret p̄ēz. Ex dñs ih̄s xp̄s posūt
resūrexit: z ītrogatū legim⁹ z rogatū.
Q̄ñ mītrogat⁹ ē a disc' ascensurꝰ ī
celū: q̄n regnū restituēt isr̄l. Ro
gat⁹ ē a stephano cū esset ī celo ut
sp̄m ei⁹ suscipet. Et q̄s audeat dīa
rogādū nō esse īmortalē rogari
debuisse mortalē: Puto ḡ qđ dt
ī illa die nō me rogabitis q̄ēz. nō
ad illd xp̄m referendū esse q̄ restrīxit:
ſ ad illd q̄n videbim⁹ eū sicuti ē
que visio nō tpal' vite ē. ſ etne.
ubi nā nl' rogem⁹ nl' mītrogem⁹:
sp nl' desid'andū remanebit nl' q̄
rendū latebit. Huc ḡ dt in fūtō Vlc
nō me rogabit⁹ q̄ēz: ſ ī terī dū
ī regnatōe tpis miserie nr̄e sūmā:
si q̄ petieritis patrē dab vob. Hoc Lug.
qđ aūt. si qđ. nō qđlibet ītelligī
ſ aliq̄d. qđ nō ī hāc vite spatioē
sit nl'. Nō ei petit⁹ in noīe salua

tous: q̄q̄ petit cont rōez salutē.
Nō enī sonū lrāz ꝙ sillabarū
sed qđ sono recte ac veraciꝫ itel
ligit hīc accipiēdū est cū dt. in
noīe meo. Vn̄ q̄ hoc sentit de xpō
qđ nō est de vnico filio dei sētiendū;
nō petit i eī noīe. Q̄ vo qđ est de il
lo sentiendū sentit. xpē in eī noīe
petit: z accipit qđ petit: si nō dt
suā salutē spiritūā petit. Accipit
aūt: q̄n debet accipe. Quedā ei nō
negant: sed ut ꝛgruo dent tpe distē
nūt. Ita sane itelligendū est qđ aut
dabit vobis: ut ea bnīficia significatu
sciant hīs vbis q̄ ad eos q̄ petūt ꝓ
ptinēt. Gaudiū ppe omīs scī p
scripsis. nō aūt p oīb: qz nō vnicuiq;
dn̄i est dabit. si dabit vob. Qđ aūt
sē. usq; modo nō petistis q̄q̄ i noīe
meo: duob; modꝫ itelligi pt. Vel qz
i noīe meo nō petistis. qđ nomē nō
sic ꝛgnoscēdū est ꝛgnouistis: vl qz
i ꝛpatione rei quā petē debuistis p
nullo hmōdi est qđ petistis. Vt gt in noīe
eius nō nl̄ ꝑ gaudiū plenū petāt:
subdit. Petite z accipietis: ut gaudiū
vr̄m sit plenū. Hoc qđ dt gaudiū
plenū: nō carnale s̄ spūale gaudiū
ē. Et q̄n tm̄ erit ut aliq̄ ei iā nō
sit addendū: tūc erit plenū. Hoc
aūt est plenū gaudiū vr̄m q̄ ꝛplr
nō est: sīm deo trinitate ad cuius
ymaginē facti sum⁹. Q̄q̄ ꝙ petit
qđ ptinet ad hoc gaudiū ꝛsequēdū:
hoc est i noīe xpī petendū. Isto ei
bono i petendo ꝑseuerantes: suos suos
neq̄q̄ mia dīna fraudabit. Q̄dq̄
aūt aliud petit nl̄ petit: nō qua
nulla res ē: sī qz i tāte rei ꝛpacē
q̄q̄ aliud accipisat nl̄ est. Sequt
Hec i ꝓbis locut⁹ sū vob. Venit
hora cū iā non i ꝓbis loq̄r vob:
s̄ palā de pr̄e meo āmūciabo vob.
Posse dicē hāc de q̄ loquit⁹ horā.
futuꝫ sc̄īm itelligi. ubi videbim⁹
palā qđ ap̄ls dicit facie ad faciē:
ut qđ aūt. hec i ꝓbis locut⁹ sū
vob. hoc sit qđ ab ap̄lo dictū est.
videm⁹ nūc ꝙ speculm i enigmate.
Annūciabo autē vobis: qz ꝙ filiꝰ
pr̄ videbit. Neq; ei prēm qs ignoscat
nī filiꝰ: z cui voluerit filiꝰ reuelare
Palā q̄ppe de pr̄e āmūciare se ꝛ
serit: qz ꝙ pateficām tuā maiesta
tis sue spēm z quō xpē gignēti
nō ꝛpar ouat. z quō utrouiq; lpr̄
utriq; coetus ꝓcedat oīdet. Ex
ist̄ sensu videt ipedire qđ sequt.
In illo die i noīe meo petetis. In
fluō ei scīo qđ petituri sum⁹:
q̄n satiabr i bonis desiduū nrm.
Petitio nāq; alicuiꝰ ē indigētie.
Relinq̄tur itaq; ut itelligat dñs
discipulos suos de carnalibz vl

aīalib; se ſpītales ee fatē. Homo aī aīalis ſic audit q̄cūq; audit de deo natū: ut aliud q̄ corp; cogitari nō poſſit. Ideo gībus illi ſuit q̄cūq; dicūt. Cū vō ſpītalis cepit oīa diiudicare caū ſim hāc vitā velut pſpecūm et ex pte pſpicit: tū nullo corpis ſe ſiu nulla ymaginaria cogitacōe ſz mētis certiſſima itelligētia capit deū nō corp'ee ſ ſpūm. Ita pala de pīe āuūciate filio ut ei dē ſbīc ſpiaat: et ipe q̄ āuūciat. Tūc m noīe ei petūt: qa i ſono ei noīs nō aliud q̄ res ipſa ē q̄ hoc noīe vocat' itelligūt. Sm pūt cogitare dīz nīz ihū xp̄z iſūtū homo ē p nob' iterpellare pīem: māntū dō ē nos grandiē ei pīe. qd ei ſigificaſſe arbitror ubi ait. Et nō dico q ego rogabo pīem p vob. Qa q' diſcipulos hoc maxīe reſpirare fecit q erat pīs amica: ppt'ea dicit ſe rogāſſe q oīa nouſſet. Vn dicit. Ecce nc pala loq̄ris: et pūbū nullā dic. Cū at adhuc pmittat illa hora futa in q̄ ſm̄e gībus loquturus ē. cur ſth hoc dicit n' q illa q̄ ſūt ipſis nō itelligētib; ee gībus uſq; adeo nō itelligit ut ner ſalē non itelligē ſe itelligāt. Cm at ad id qd' in cogitōe erat rndit: ſbdit. Nūc ſcimus qm̄ ſcis oīa. Vides q̄lit' ipfecte ſe hēbant: q' poſt tot et tāta demōſtrata dicūt nūc ſcimus: et h' dī tū tēp ei q̄ndā grām tribuētes: Et nō eſt opus ti ut q̄s te itroget: hoc ē. aūq; audias noſtīa q ſcīa dalizāt nos et q̄eſcē nos ſenſu dicēdi qm̄ pī vos amat. Qd q' vult ſi q̄ ei quē ſtiebāt noſſe oīa cū dicē debuiſſe videāt: nō eſt opus ti ut q̄q; itroges. dicēdi potius putauerūt nō eſt op' ti ut q̄s te it' roget. Qd utrūq; legimus fm̄: et itrogaſſe ſtz dīz et itrogatū fuiſſe. Ctz hoc ita ſoluit: q' hoc nō ei ſ illius poc' opus erat q̄s ibrogat vl a q̄b; itrogabat. Neq; ei alius ille itrogabat ut ab eis aliq̄d diſcēt: ſ eos poc' ut doceāt. Et q' itrogabāt eū volētes ab eo aliq̄ diſcē: ill' pfecto id op' erat ut ſciēt ab eo aliq̄ qui nouerat oīa. Ille aī nō op' hēbat ut q̄' ab eo ſcire q̄ſq; vellet p ipſū q̄ſceret itrogatōēz: q' pruiſq; itrogaret itrogator nouerat voluītatē. Preuidē aī cogitacōes hoīm. magnū dnō nō erat: ſ magī pruid' erat q ſubdit. In hoc credimus q a deo exiſti. Qd ei credūt q a deo exiſt: qa ea q̄ dei ſūt agit. Nā ei dīs ut utrūq; dixiſti. a deo exiū et a pīe veni i hūc mūdū

nl aīmirabīs in eo huīemōi: qđ
frēpter audierūt. Dñs nō addit
a prē venisse i hūc mūdū. Sciebāt
eī a deo missū: exisse tī adeo nes
ciebāt. Inenarabilē vō illā filij
nitatē p vtutē dicti ist̄i itelligē
tes. tuē primū cepere aduertē:
aī illūs sīt pūbus pfitēt ee locu
tū. Nō eī p assūptionē hūanī pte
deus er deo nasat: aut a deo eri
no potuī qđ ptus ē. Est eī vnūs er vno:
nō est porro nō est defectio, nō est
diminutio: ſ vtutis natē ex vutte
nitas. deus er deo: nō ut cēt cepit
er nīlo: ſ exist a manēte z exisse sig
ficatiōē hr nitatis nō inchartiōis
lui gīa m scla Amen.

Hui t Rogationū Lucā
d. ihs dixt s. Qs vr̄m hēbit amicū
z ibit ad illū media nocte z dicat
illi. amice ōmoda mi tres panes.

Docuerat Eiusdem
supra saluator ad peticōēs
aplor qualit' optet orare.
Porat aūt stingē eos qui hoc salu
tare documentū receperūt effundē
quidē preces iuxta traditā formā:
sed negligent' z remisse hoc facē:
deinde aī non grauderent p p'ma
vl sequāt oīem: desistē ab oroibz.
Itaq; ne hoc patēmur: p modū
pabole manifestat qđ pusillanimitas
in oroibz dānosa est. utilissīq; verū
est in eis pacīaz hrē. Vñ dr Qs
vr̄m hēbit amicū. Amicus iste dō
est: q̄ omēs amat z omēs vult
saluos fieri. Qs enī est nob' amicus? qui p nob' corp' suum tradidit. Datur aūt nob' hīc aliq̄ p̄cepti modus: ut oībus mometis nō solū diebz sed et noctibz oratio defendat. Sequit eī. Et ibit ad illū media nocte. Sic pcepit dauid: qñ dixit. Media nocte surgebam ad confitendū tī. Neq; eī timuit ex citare dormiētē: quē scit sp ee vigilantē. Nam si ille tū suis z q̄ regni erat necessitatibz occupat' septies in die laudē dnō dicebat: qđ nos facē debem? q̄ eo āplius rogare debem? quo frequentiꝰ carnis ac mētis fragilitate delē q̄mur. Et si diligas dnm deū tuū: non solū tibi ſ etiā alijs potis eme rari. Sequit eī. Et dicet illi. Amice cōmoda mi tres panes: q̄m amicus meus venit ad me de via: z nō habeo qđ ponā añ illū. Q̄ aūt sint isti tres panes. ni mystij celestis alimentū. Venit q̄ tibi amicus de via. t de vita hui' scli: in q̄ oēs velut pegrini tīscūt nec ullus q̄ possessor manet. sed oī hoī dī. trāsi da venturo locū: et introgat qđ forte tū p simplicitatē fidei nescis: et non ē vndereficias esurientē. z opel leris q̄ere in dīnis libris. fortassis eī qđ ille introgauit in libro posi tū est: sed obscurū ē. Ipm̄ paulū à petro aūt alioq̄ ypham: introgare nō sinerīs. Jā enī repserat fabia ista aī dnō suo: et scli hui' igno

rãtia valida est. ¶ nox media ⁊ et
viget amicus eluenes: cui sufficer
fides nõ sufficiat. ¶ Cuiꝰ deferendi ē:
Ergo ad ipm dnm cui quo fadia
recessit pulsa orãdo ⁊ de q subdit.
Et ille demiꝰ ridens dicat. noli mi
molestus ee. Qui differt dare. dicit
ut ãplius desideꝛ dilatũ: ne vi
leat cito datũ. ¶ Vel sitã etiã ob hꝰ
differt: ut agnoscas q̃ donũ dei
sit. ⁊ i tamore donata custodias.
Q̃ enĩ aliq̃s multo labore hz
nitit custodire: ne cũ illd̃ pdidit
suũ laboꝛẽ amittat. ¶ Nõ ergo au
fert ipetrãdi licentia: ⁊ vehemẽcꝰ
accendit desideriũ orandi ostensa
difficultate sequẽdi. Sequit. cũ.
Jam ostiũ clausũ est. ¶ Nosti ostiũ
qd̃ apiri sibi etiã paulꝰ exposcat.
nõ solũ suus sed etiã pli oꝛõibus
obsecrãs se ũnuari: ut apiat sibi
ostiũ ad loq̃dũ mysteriũ xpi. Et
fortasse illd̃ est ostiũ qd̃ apteũ vi
dit iohes cui dicit est. Asscende
huc: ⁊ ondam ti q̃ opteꝛ fieri.
Significat q̃ tpe famis vbi. cũ
itellgẽtia claudit: ⁊ illi q̃ aplius
sapiaz tuã panẽ erogãtes p ebẽ
tie pdicauerũt tã suũ m secreta
q̃ere cũ dnõ. Et hoc ē qd̃ sequitur.
Et pueri mei mecũ sunt i cubili.
Optune eos q̃ gamma iustitie i
passibilitatẽ vendicauerũt si. pu
eros appellat: docens q̃ bonũ qd̃
p studia i nobis acquiritur ab initio
fuerat i natura repositũ. ¶ Nã
qñ aliq̃s abrenũcians carni
p rationẽ exercio vite virtuose
passiones mutat: tuũ qi puer
isensibilis se hz ergat passiones.
Cubile aũt: requiem itelligimus
saluatoꝛ. Et ppt̃ pmissa subdit.
Nõ possũ surgẽ ⁊ dare ti: qd̃ ē
ad difficultatẽ impendi refe
rendũ. Vel aliter. Amicꝰ ad q̃ venitur media nocte ut accõdet
tres panes utiq̃ ad similitudinem
ponitur. secm̃ quã q̃s rogat dm
i media tribulatione institutus
ut ei tribuat idulgentiã timtat?
q̃ pritus vite solebat labores.
Ipsa ei angustia media nox est:
q̃ cogitur vehemẽt instare. In hz
aũt panibz etiã illd̃ significatur
pnã substancie ee trinitatem.
Amicus aũt veniẽs de via. itel
ligit hois appetitꝰ: q̃ debet roi
seruire: sed hoc aũt consuetudini
tpali: quã vã vocat ppt̃ oĩa
transeuntia. Vsus aũt hoie ad
dm: etiã ille appetitꝰ a consue
tudine reuocatur. Et si non
solebat iterum gaudio dedoꝛ
na spiritali q̃ creatoꝛis tinitas
pdicat. magne agustie fuit m
hoiẽ: quẽ premit etũa ma
talis. cui ab his q̃ foꝛis delec
tant pcipitur abstinẽ: et mtꝰ
nõ est refectio de letitia doc
tine spualis. Tamen orando
efficitur ut accipiat. desidans
itellectũ a dnõ: etiã si homo

dñs p quē sapiā pdicetur.
Sc̄ēi. Et ille si pseueraueret
pulsans ? dico vobis. et si nō
dabit ei surgens eo p amicus
ei sit: ppt̄ ipbitatē tñ eius ſ
get ? dabit illi q̄tūcūq; hz necā
nos. Ipatio ē a minori. Si
ei amicus hō surgit de lecto
? dat nō amicitia ꝫ tēdio ꝑpulsꝰ:
q̄ tomagꝫ deus dat q̄ sine te
dio largissime donat qđ petit.
Cui aūt pueneris ad tres panes hoc
ē ad abū ? intelligentiā trinitatis:
habes et vnde viuas ? vnde pascas
Ne timeas ne finias ? nō ei panis
ille finietur: sēd idigentia tua fi
niet. Disce ? doce: viue ? pasce.
Vel aliꝫ. Media nox finis ē vite:
in quo multi ad deū aduenīt.
Amicꝰ aūt ē angelus q̄ accipit
aiam. Vel media nox ē ꝑsēs dñi
temptationū ? in quo ostitutus
petit a deo tres panes: ntātē
sc̄z corpis aīe ? spē p q̄ in tēptati
onib; nō pdiditam. Amicꝰ aūt
q̄ de via venit ipē deus est q̄ in
tēptationib; nos ꝓtat: cui non
hz qđ apponat qui ī temptatōe
ſfirmat. Qđ aūt dr. ? clausa ē
ianua: itelligendū est q̄ doret
nos añ tēptationes ꝑmuntos cē:
postꝫ vero tēptationi tradim)
ꝑparationis ianua claudit. et
ꝑparati ſuenti n deus adiuuet
pditam. Posita g̃ ſilitudē
adiūxit exhortatiōem dñs. et
oīo stimulant nos q̄rere petē
pulsare donec accipiam) qđ petim)
Pñ sē. Et ego dico vob. Petite:
? dabit vobis. Qđ dr. dico vob
vim hz iuramenti: dñs ei non
mentit. Quicūq; aūt immit au
dictibz aliq̄s cū iuramēto: ondit
ī creusabilem nrē fidei puritatē.
Q pcham aūt oīonem ostendit?
p ingsitionē vo studiū ? sollici
tudinē cū sbdit. Quente ? inuenietꝭ
Que ei q̄unt plima cura idiget
qđ magne est in deo. Plura nāq;
sūt q̄ sensū nrm ipediūt. Cui
ergo aliq̄ ꝑtiū q̄unq; sic deū
sollicite ꝓquiram). Ostendit
er ip q̄uis non apiat illico ia
nuā: imorandū tñ est. Pñ sb
dit. Pulsate ? apietur vobis ?
q̄ si querens imoraberis: utiq;
recipies. Ob hoc reclusū est ostiū
ut faciat te pulsare: ideo non
mox āmuit ut ꝑpostas. Vel p
hoc qđ dicat pulsate ꝙforsitan
īsinuat petē cū effectū. Pulsat
ei aliq̄s manu: boni aūt opis
signū est manꝰ. Vel hec tria
ꝑnt aliter distingui. Virtutis
ei initiū ē petere notā viā ve
ritatis ? sēd vero gradus est
q̄rere q̄liter opteat tēdere p viā:
tertius gradus ē ut cū virtutes
attigerit pulset ad ostiū ut i
tret spaciosā agnitionē. q̄ oīa
orando aliq̄s acquirit. Vel petē
q̄dem ē orare ? q̄rē vo p bona
opa agē oīoī ꝺdigna: pulsare
aūt est oīoī īmorari nec desistē.
Nō aūt nos tm hortaret ut pe

terem. ñ dare vellet. Erubescant q̄ humana pigritia. plus vult ille dare q̄ nos accipe. Qui āt promittit a liq̄. spem debet asserre promissi: ut monitis obediēta deferat fides promissis. Et ideo sbdit. Dñs q̄ petit accipit: et q̄ quit̄ inuenit: et pulsanti aperietur. Quēt āt aliquis q̄c̄ eādem orantes nō exaudiant ad qd̄ dicendū: q̄ quāq̄ recto tramite ad q̄rendū accedit. nil omittens ex his q̄ ad fruct̄ ad petitorū obtentū: accipiet remedia qd̄ precatꝰ ē dari sibi. Si q̄s āt diutius a ppōsito ꝑ petitionis: cū nō petat ut det: nō petit. Quo fit ut cū nō recipiat qd̄ hic dr. nō falsificet. Nā & mgr̄ dicēte. q̄q̄ veniet ad me accipiet disciplinā pietat̄: hoc ē ut feruenter & diligenter vacet documētis ipsius. Dñs & Iacobus dicit. Petitis & nō accipitis. eo q̄ male petatis: scz cū voluptatū vanarū. Sed dicet aliquis. Immo cū aliq̄ rogāt p̄ diuina notitia obtinenda & recapitatiōe virtutū. nō obtinent. Cui dicendū q̄ nō ꝑpt̄ se bona petierūt accipe: sed ut īmedent̄ p̄ea.

Si q̄s ecia ob torpoīē erubescat se desideriis & traditor̄ sui fiat in manꝰ hostiū: huic deus nec adiuuat nec exaudit. eo q̄ p petīm alienū se ferat a deo. Deret āt offre quidē q̄d̄ interest sua: clamare āt ad deū ut eū adiuuet. Est ei diuin̄ sbsidiū īploradū non remisse. ac mēte huc illuc̄ vagāte: eo q̄ tal̄ nō solui nō ī petrubit qd̄ petit. si magis dñz irritab. Nā si alīq̄s coīa p̄cipe stans fieri hr & intrinseca & extrinseca oīa nescitan puniatur: q̄ tomagꝰ coīa deo attentū ac tremebundū optet assistere. Si vero debilitatius a pēo. fire neq̄s orare: q̄ntūcūq̄ potes te ipsū cohibeas: ut stando coram deo ad eū dirigas intellēm: et dignoscit: eo q̄ nō ex negligentia sed ex fragilitate nō potes ut optet coīa deo assistē. Si sic ergo tēpm̄ apell: ne discedas donec accipias. Ideo et̄ q̄q̄ petis et nō accipis: eo q̄ prauam postulasti. vel infideliter vel leuit. vel nō ꝑsenta tibi. vñ destitisti. Sepiꝰ āt q̄da obmutāt dicentes. Quare oramꝰ. An ignorat dñs q̄bz opus ē nobis. Novit q̄ppe. & oīa spūalia ubertat nobis & amāq̄ postulamus? Ih opa virtutis & regnū celoꝝ optet prius optare: optante vero q̄ē. q̄ente p̄ fidem & patiz q̄d̄ m̄ terest sua ī nullo delicto redarguit̄ a gratia ysu. Ergo p̄cipuus locus frequēter orandi: spes ē impetrādi. Ratio āt persuadendi prius fiunt & p̄cepto. postea sit ī exēplo: qd̄ ondit sbdens. Quis āt ex vob̄ p̄em petit panem: nūq̄ lapidem dabit illi. In quo instruit nos saluator qdā necessariū. frequēter ei meo sulto voluptatū impetu ruimus ad p̄nicios si desideria. Cū q̄ aliq̄

talñ a deo petim⁹: neq; ꝑpetuabim⁹.
Ad qđ ondendū utr̄ patenta exēplo
ex his q̄ penes nos sūt. Cū ei filiꝰ
tuꝰ petit panē: gratanter ꝑmittas: qꝫ
abū petit optatū. Nō vō sensꝫ
penuria lapidē posit ut cōēdat
nō affers ei: sed ꝓhibes ei a
nocuo desidio. vt sit sensꝫ. Qđ aūt
ex vobis piscem petit panē quē sz
pr̄ dat. nūqd lapidē dabit illi sz
si petierit. Eadē ẽ rō est ī spēte.
z pisce de ⁊ sbdit. Aut piscē z nūqd
p pisce spēte dabit illi. Aut si pe
tierit ouū: nūqd porriget illi scorpi
onē: Tu tñ attende. si panis qđē
ē aīe cibus ī agnitione sñi quo nō
dignū est saluari: puta ꝑspicax rō
vite debite. Pisces aūt ē amor disci
pline. puta mūdi ⁊stitutiones: ag̃sce
clemētor⁹ effectū z q̄cūq; ⁊sequēt
dissert sapia. Itaq; nec vice panis
deus ꝑmat lapidē quē volebat
dyabol⁹ a xp̄o mādūcari. Nec vice
pisas spēte quē comedūt ethiopes
īdigni pisces comedē. Nec ⁊plicat
dat vice nutritiue z util nō comꝑhi
bilia z nociua qđ refert ad scorpi
onē z ouū. Vel p panē ītelligit
chitas ꝑpt maiorē nr̄itatē: qꝫ
ut sine illa cetā nil sūt. sic īopes
ois sine pane mēsa: cui ⁊traria
ē cordis duricia. qua lapidi ꝑaut.
Pisces aūt intelligē fides īuisi
biliū: vl ꝓpter aquā baptismi:
vel qꝫ de īuisibilibꝫ loq̄ capitur.
Qa ee fides. huiꝰ mūdi fluctibꝫ
cēū iactata nō frugit⁹: recte pisci
ꝑat. Cui ⁊rariū posuit spēte
ꝑpt venena fallacie: q̄ etiā ꝑmo
malesuadendo ꝑseminauit. In
quo ītelligi spes. Quū ei nōdū
ē fetus ꝑfectus: ⁊ fouēdo spatur.
Cui ⁊trariū posuit scorpionē.
aut aculeus venenat⁹ retro time
dus ē: sic ⁊trariū spei ē retro spice
ad spes finitor⁹ ī illa q̄ ante sūt
se extendat. Quīta tī loquit̄ur
mūdus: qđta post dorsū ⁊strepit:
ut retro spicias. O mūde īmūde
qđ ⁊strepis: qđ aūte conaris:
Tenē vis perire: qđ facēs si
manēs: Quē nō decipes dulc⁹:
si amar⁹ alimēta mentiris:
Hr̄ ꝑmisso aūt exēplo ꝛcludit. Cyril.
Si q̄ vos cū sitis mali. ⁊ cū mē
tē susceptiua prauitatis gere
tis: nō aūt vnifōrmē z sūm
bono sic deus. Vel malos vocat Beda
scīi amatores q̄ dant illa q̄ sēd⁹
sensū suū iudicant bona q̄ etiā
ī sua natā sūt bona: ⁊ ad usū in
firme vite ꝑtinēt. Vñ sbdit. Nost⁹
bona data dare filijs vīs. Aplī
ter q̄ merito electōis bonitatē hūa
ni gn̄is ꝓcessenū. signe boni
tatis respū mali ee dicunt: qꝫ
nil p semetipz bonū nl deitas sola.
Qđ vo sbdit. q̄ntomag⁹ pr̄ vr̄

dabit de celo spm̃ bonū petētib; sc.
Q̄ matħis posuit: dabit bona petētib; sc. Ostendit er hīs spm̃ sēm plenitudinē donoꝝ dei: q̄ omēs utilitates ⁊ er donoꝝ dei grā suscipiunt: xp̄o fonte emanāt. Nisi aūt spūs scūs ēt de sapīa dei q̄ solꝰ ē bonꝰ: neq; hīc appellaretur bonꝰ. q̄n dñs renuit dici bonꝰ ī eo q̄ homo frūs est. Ergo auare q̄ queris. Aut si aliud petis: q̄ ti sufficiat nīi deus nō sufficit. Cui gla ī sēcla. Nil. Vigilia ascēn. S̄ Johēn.
Sublenatis illīs oculis ī celū dixit. P̄r venit hora clifica filiū tuū.
Ovia dixat S̄c. Eiusdem dñs. ī mūdo p̄ssurā habebitis: post āmonitionē in oīoē ītitur: erudiēs nos ī tribulatione nīb; oīa dīttentes ad dm̃ refugē. Vt hoc aūt m celū oculos leuauit: ut nos doceāt extensionē q̄ est ī oīoīb; ut stātes sursū aspiciam; nō oīl carnis solū. ⁊ mētis.
Notat er dñs m forma sui sit opus ecclē oīare silēcio. Sed ita se pī exhibē voluit p̄catorē: ut ne minisset nrm̃ se ēe doctorē. Vnde nō solū ad ipōs sīmocinatio: sed er p ipsis ad piem oīo disciploꝝ ē dirigenda: p̄fecto ⁊ nrm̃: q̄ fuerāt ⁊scripta lecturi. Hoc aūt q̄d ait. p̄r venit hora: oñdit omne tp̄s ⁊ q̄ q̄ facēt vl fieri sineret ab illo ēē dispositū. q̄ tp̄i sb̄ditus nō est. Nō aūt credat hec hora fato rapēte venisse: sed potiꝰ deo ordināte. Absit ei: ut sydera morē cogēnt sydeꝝ ditorē. Et q̄ ēat hora: Nā nūc ⁊spuēdus flagellandꝰ crucifigendus ēat: sed clarificat p̄r filiū. Sol de cursu opus defecit: ⁊ intitis suū cū eo reliqua mūdi machina ⁊ elementa senserūt. Ergo post clificationē eius: veritatis confessio secuta ē. Nā centurio dei filiū confitet: ne q̄s credēt tū abigēt q̄ aliq̄s p̄se q̄tū nō negasset. Ez si passione clificatꝰ dr ⁊ q̄nto magis resurrōe. Nā in passione magis ēē hūilitas: q̄ clitas ⁊medat. Vnde g̃ aūt. p̄r venit hora clifica filiū tuū. sic itelligē, dū est: tāq̄ dixerit. Venit hora sēmīnāde hūilitatis: sīm̃ non differas clitatis. Sed forte ifīm̃ repetetur filiꝰ: dū clificatiōē potiorē exp̄at. Et q̄s nō patrē potiorē confitebit: cū ipse dicat p̄r maior me ē. Ez cauendū est ne apd ipitos gla filiꝰ honorē infinet. Nā sequitur. Vt filius tuꝰ clificet te. Non g̃ ifīm ē filius: vicē clificationis ipse cū clificandus sit redditurus.
Ergo expostulatio clificationis dande vīssīm̃ reddēde: eandē ī utroq; oñdit diuitatis vtute.

Sed de his q̄ iā erant discipuli nō de oīb; q̄ in illū fuerūt credituri eū hoc dixisse ea q̄ sequūt̄ credibilis demōstrāt. Ab ipō ergo sue ois gregis ordio oīs suos dns volebat ītelligi: qb; notū faciē do prem dificat eū. Cū ei dixisset ut filiꝰ tuꝰ dificet te: mor q̄ pat̄ ō fieret demirāt dicēs Hic de dist ei ptātem ois carnis. Iā nūc q̄ de ill' a qb; tuc audiebat discipul suus dicit: Manifestaui nō tuū hoīb; q̄s dedisti mi. Nō ergo dei nomē nouerūt cū essent iudei: Et ubi ē qđ legi: notus i iudea dns. Ergo intelligendū est nō illd' nō tuū qđ verāt deus sī illd' qđ pa tuus pr meus: qđ nomē manifestari sīi ipsius filiꝰ manifestatione nō pt. Nā qđ deus dr vnūs se creator. cīa oīb; gētib; anteq̄ xpm crederēt nō oīode ē potuit ignotū: ī hoc. aūt q̄ nō est aī dios falsos colendus. notus ī iudea dns: ī hoc pa q̄ pr est huiꝰ xpi p quē tollit pcta mūdi manifestatur eis q̄s dedit ei pr. Per hoc aūt qđ dr. dedisti mi de mūdo: dm est de ill' q̄ nō crēt de mūdo. Sed sīs eis regnatio pstitit: nō gratia. Q̄ ē aī qđ sequit: tui erāt: et mi cos dedisti. An aliqn pr habuit aliq̄ sine filio. Absit. Venit tnūc aliq̄ aliqn dei filiꝰ qđ nō dū habuit idē ipse hoīs filiꝰ: q̄ nōdū erat hō frūs ex mr. Q̄ ppt dixit. tui erāt: nō inde se separando dei filiꝰ: sed solet ei tribuē omē qđ pt a quo ē ipse q̄ pt. Qđ itaq; ait. et mi eos dedisti: sēm hoīem se accepisse hāc ptātem ut eos habēt oīdit. Ec. Et smonē tuū seruauerūt. Smonē prīus sctpm appellat: q̄ p ipm pr oīa dixit: et ī se tinet omēs smones Ac si dicēt. Memoriē mēdauerūt ut nūq̄ obliuisc̄ant. Vel dt. Et smonē tuū seruauerūt: i eo videlz q̄ mi crediderūt. Vm sbdit. Et nē agnouerūt: q̄ oīa q̄ dedisti mi abs te sūt. Quidā aūt dicūt hāc ee lram: nūc agnoui. q̄ oīa q̄ dedisti mi abs te sūt. Ex hm nō hūt rōem. Quō ei potuit ignare filiꝰ q̄ sūt prīus? Et de discipul' dm est. Qui dicēt. Didicerūt q̄ nl' ē in me alienū extra te: et q̄ q̄cūq; dicta tua sūt. Simul aūt pr dedit ei oīa: cū genuit q̄ hr oīa. Et vē didicerūt: Ex vbis meis qb; docebā eos q̄m a te exiui. Hoc ei p totū seruabat ondere euāgeliū. Vm se. Nā vbi q̄ dedisti mi dedi eis: et ipi acceperūt. et ītellexerūt atq; tenuerūt. Tuc ei vbū accipitur: q̄n mente capitur. Vm se. Et agnouerūt vere q̄ a te exiui. Et ne q̄sq̄ putaret ista agnitionē iā

p̄ speciē fidē nō p̄ fidē exponēdo addit. Et crediderūt ut sēdīcit vē. q̄ tu me misisti. Hoc utiq̄ crediderūt vē: qđ cognouerūt vere. Idē ēt est a te exiui: qđ ē tu me misisti. Qđ aūt dē crediderūt vē. stabilitū nō iā ad p̄sēs reditū z xp̄m relicturi. Qđ aūt dō p̄r deo filio dedit: gignendo dedit.

Crisō Mā g̃ multas a dnō assolatōes discipuli audietes nondū persuasi erāt: de reliq̄ p̄ loquit. dilectōem quā ad eōs hēbat ostē dens dē. Ego p eis rogo. Qđ. nō solū que a me sūt tribuo eis: sed z aliū p hoc rogo ut caplioze ondāt amorē. Cū aūt addit. nō p mūdo rogo: mūdū vult ītelligi eos. q̄ vnūt sēdm Augiz mūdi. z nō sūt m ea sorte grē. ut ab illo eligant̃ ex mūdo: quā sortē sīgificat cū sēdit. Et z p his qs dedisti mi. P hoc ēt q̄ eos p̄ iā dedit: finē est ut non p̄tineat ad cū mūdū p quo nō rogat. Neq̄ aūt qđ p̄ eos filio dedit: amisit ipse qs dedit. Oīa sēdit. Crisō Mā tua sūt. Preēpter dē dedisti mi. ut discāt qm̄ p̄ tē placet: z qm̄ nō ut alieni veniēs eos sēdurit. z vt p̄nos acceptt. Deīde ne qs estimet nouū esse eius p̄cipatū z nup eos sus/

cepisse a p̄re: sēbūgit. Et oīa mea tua sūt: z tua mea sūt. Ac si dicat. Neq̄ audiēs aliq̄s qm̄ mi eos dedisti. estimet eos alienos ee a p̄re: mea ei sūt eq̄ Nec audiēs qm̄ tui erāt. estī met alienos ee fuisse a me: q̄ ei sūt eius mea sūt. Aug. Aut aūt his apte. qm̄ vnigenit filij sūt oīa q̄ sūt p̄ris: p tē utiq̄ q̄ etiā ipe dō ē z de p̄re natus p̄ri cōlis. Deīde demōratione Crisō p̄ditoz ponit. Et clificat̃ sū m eis. Et qm̄ patet qm̄ p̄tatem sup eos habeo: qm̄ glificāt me. ti credē tes z m. Nullj ergo m̄ qđq̄ nō hī p̄tē glificat̃ ē. Dicēdo aūt iā esse factū: Aug. oīdit iā fuisse p̄destinatū: z certū habere voluit q̄ eet futurū. Seq̄t̃ Et iā nō sū m mūdo. Hoc ē. Et si Crisō nō appeam sēdm carnē: p hos m glificoz q̄. p me moriūt sic z p̄ p̄re z p̄dicāt me sic z p̄cm p̄dicant. Et si horā illā q̄ loq̄bat attendas: Aug. utriq̄ adhuc ī mūdo erāt. Et co tidie dicim. (iā non ē hic) de aliq̄ q̄ toriūs abiturō: z mane moritūro. Vñ hoc exponēs dē. Et ego ad te venio. Qui g̃ tpe dicit. iā nō sū m mūdo: paulo post sēdit. z hec loquor ī mūdo. Quia em nondū adierat hic adhuc erat: z q̄ mox fuerat abiturus hic q̄dā iā nō erat. Cui aūt p̄re z spū sco gla.

Nil. Ascensio dñi. Nouissime ꝺ̃z apparuit recumbentibꝫ videlicet apostolis apparuit illi ihc̃ : et exprobrauit incredulitatem illorum et duritiam cordis quia nisi qui viderant eum resurrexisse non crediderunt. Et ꝛ. Verba eius

Completurus enim gesta narrationem marci nouissima apparitionem qua xpc̃ post resurrectionem discipulis apparuit memorat. Notandum autem quod lucas in actibus referat dicens. Iesus precepit eis ab hierosolimis ne discederent : et post pauca. Vnde tibi illi elevatus est. Comedit ei et adhuc : ut videlicet per effectum certissimus vitam patefaceret carnis. Apparuit autem recumbentibus : ut ocios testes sibi et enarret oculis quod coram viderat et audierunt. Nouissime autem dicitur hoc fortasse : quia apostolus eum apostolis in tota corpali non viderunt. Et nunquid tum exprobratur eat quia non credidisse eis qui eum viderant resurrexisse ? qui iam et ipsi post resurrectionem tantum viderat ? Restat ꝗ ut intelligamus nunc marcum breuiter memorare voluisse et iam dixisse nouissime. quia ipso die hoc nouissimum fuit iam tarde noctino tempore. postea discipulis de castello redeuntibus in unum et inuenerunt sicut dicit lucas recumbentibus et quod eum illi autem collocutes de resurrectione dñi. Et erat ibi unus non credentes. Ihc̃s quod sicut marcus dicit discumbentibus et adhuc ide sicut lucas de locutis stetit in medio eorum dñs et aut illi. Pax vob. Verbis itaque dñi quod tunc eum locutum esse discipuli lucas iohannes que dixerunt : interponit et illa exprobratio de quod marcus dicit. Et hic rursus monet quod discumbentibus recumbentibus dicit apparuisse marcus : si illud tempus diei dñica iam noctis tunc : cum aperte iohes dicat non cum eis fuisse thomam. quem credimus exisse ideo angelus dñs ad eos iterum. postea illi duo redeuntes de castello cum ipsis recollocuti sunt sicut apostolus cum inuenit. Et lucas in sua narratione dat locum quod possit intelligi dum hec loquerentur prius ide exisse thomam et postea dñm intrasse. Marcus autem quod dicit. nouissime discumbentibus illis recumbentibus apparuit. eciam thomam illic fuisse cogit fateri : ni forte quibus duo absente. recumbentibus tum voluit appellare. quia eadem tunc apostolica societas hoc duo nunquam habebat angelus matthias in locum iude subrogatus. Aut si hoc duntaxat accipe : illud accipiamus post multas demonstrationes eis eum nouissime recumbentibus recumbentibus apparuisse. et recumbentibus. Et quidem iam erat ab eis ascensurus in celum. hoc eis illo die magis exprobrari voluisse : quia hos quod viderant eum resurrexisse non credederant angelus

ipsi eū viderūt. cū ut̄ post ascē
sionē suā p̄dicātibz euāgeliū eīs
gētibz q̄ nō viderūt fuerāt credi
ture. Post illā q̄ppe exhybitione
ait ide marcus. Et dixit eis. Eū
tes i mūdū vniūsū. et infra. Q̄
vō nō crediderit: dānabit. Hoc ḡ
p̄dicāti: nōne ipsi primitus fuerāt
obiurgādi. q̄ aīq̄ dīm vidissēt
nō crediderūt eis q̄bz p̄sentialiter ap
parsit. Ideo eīs tūc dñs discipulos
increpauit cū cordis duricia reliq̄: ut
vba q̄ credens dicēt i corde audie
tiū animus īpressa remanerent.
Exhybrat aūt incredulitatē: ut
succedat credulitas. Exhybrat
duriciā cordis lapidei: ut suc
cedat cor carneū ciuitate plenū.
Increpata ḡ duricia: q̄ admone
do dicat audiam⁹. Sequit̄ eūtes
i mūdū vniūsū: p̄dicate
euāgeliū oī creatē. Oīs creature
nōie signatur hō. Qīs ei creatē
aliq̄ hi thomo. Dz nāq̄ cōe esse cū
lapidibz: viuē cū arboribz: sēti
re cū aīalibz: itelligē cū āgel'.
Oī ei creature p̄dicat euāgeliū
cū soli hoī p̄dicat: q̄ille videlz
docet. ppt̄ quē in tra oīa creata
fūt. a quo oīa p q̄ndā silitudi
nē alicna nō sūt. Dī ec oīs cre
ature nōie oīs nato gētiū design
nat: ante ei dñm fuerat. In via
gētiū ne abieritis: nūc aūt dicit.
Predicate oī creatē: ut sit prius
a iudea aplōz repulsa p̄dicatio
tuē nob⁹ in adiutoriū fiet: eū
hāc illa ad dānationis sue testi
moniū supbe reppulisset. Vel oī
creatē. i. credēti q̄ nō credenti.
Sequit̄. Q̄ crediderit et baptizatus fuerit
saluus erit. Nō enī sufficit crede
re vera etei fides est: q̄ in hoc q̄ vbis
dicat: opibz nō tradit. Sequit̄. Q̄
vō nō crediderit: dānabit. Q̄d
hic dicem⁹ de puul': q̄ p etatem
credē nō valent: Nā de maiori
bz nulla ḡstio est. In ecīa ei sal
uatoris p alios pueli crediunt:
sic̄ et aliis ea q̄ in baptismo illi
tā remittūtur obtinentur. Sequit̄.
Signa aūt eos q̄ crediderit hec
sequent̄. In nōie meo dēonia
cient: linguis loquent̄ no
uis: serpentes tollent. et disparget
intellectuales sic̄ est illud. Lau
cabitis sup̄ serpentē et scorpio
nes itellectualit̄ itelligē. Vt ecīa
intelligi de sensibilibz serpentibz
sic̄ et paulus a vipa nullū ha
buit nocumētū. Sequit̄. Et si mor
tiferū q̄d biberit: nō eis nocebit.
Multa talia fīa in hystoriis le
gim⁹. Multos nāq̄ venena
bibita xpi munita signaculo
lede non valebāt. Sequit̄. Super
egros manus ponēt: et bene ha
bebūt. Nūq̄ aūt fīēs. q̄ ista

signa [illegible] vte duo folia

Aug. Merito aī q̄utur quō p̄ēm clarificauerit filiū: cū spūtīa clitas p̄ris ner diminuta fuerit ī forma hūana. nō augeri potuerit ī sua pfōē diuina. Sēd apd̄ hoīes minor erat: q̄ in iudea tm̄ deus notus erat. Q̄a vō p euāgeliū xp̄i fm̄ ē ut p̄ mōtesceret gentibus e p̄ēm dificauit ⁊ filius. Dt ergo. Clāfica filiū tuū: ut filius tuus clarificet te. Ac si dicat. Resuscita me: ut mōtescas toti orbi p me. Deinde magr̄ pandēs quō clārificet p̄ēm filius subiūgit. Sic ē dedisti ei ptātem oīs carnis: ut omne qd̄ dedisti ei det eis vitā etnā. Oēm carnē dixit oēm hoīem: a pte totū sīgnificās. Hoc aī ep̄ptās xp̄o a patre data ē oīs carnis: sēdm hoīem intelligendū est. Caro enī fūs: ip̄ē vite etnitatē erat tradu cās ⁊ corpis ⁊ mortalibus reddēs. Aug. Dt aī. dedisti ei ptātem oīs carnis: ut oēdat ep̄ nō ad iudeos solos sua pdicatio s ad totū orbem tuā extenderetur. Ex q̄ ē ep̄ dt oīs carnis: cū nō utiq; enī omēs crediderūt. Et qdē q̄ntū ex eo ē omēs crediderūt? si vō nō at tendebāt hijs q̄ dicebant: nō ei q̄ dicebat ē crīminatio: s eoī Aug. q̄ non susceperūt. Dt g̃. Sicut dedisti ei ptātem oīs carnis ita te cl̄ificet filius. idest notū te fa ciat omī carnī quā dedisti ei. Sic ei dedisti: ut omē qd̄ dedisti ei det eis vitā etnā. Sēd m q̄ tan dē vita etna ē oīdit cū sbdit. Hec aī vita etna: ut cognoscāt te solū vez deū. Vita ē vez deū nosse: s solū hoc nō facit vitā. Q̄ g̃ nectit? Et quē misisti ihm xp̄m. Qui aī arriani itellegūt solū p̄ēm vez deū solū iustū solū sapientē: a cōione hoc ⁊ sēc hos filios sepant. Soli ei ut aiūt ppria: nō ptinentia ab altero. Quē si ni p̄ē solo ⁊ nō m filio cē existimabūtur: necē est filios deos filios ⁊ isipiēs ē credat vel ordo vboz cē. Vt te ⁊ quē misisti ihm xp̄m cognoscāt solū vez deū. Sequent ei ⁊ sp̄s sūs intelligit: q̄a sp̄us est p̄ris ⁊ filij tūc charitas ⁊ substātia al' ābor. Sic g̃ filius gl'ficat te. ut omnib; quos dedisti ei te cognitū faciat. Porro si cognitio dei ē vita eterna: tāto magr̄ in vita etna quanto magr̄ in hac cognitione p̄fici emur. Non aī morīemur in vita etna. Tūc g̃ dei cognitio pfecta erit: qñ nulla mors erit. Sūma tūc dei clarificatio: q̄ sūma gl'ia. Veteres autē gl'a diffinita ē: sic q̄s de aliq̄ suma ei laude. Et si hō lādat

cū fame credit: quō deus laudabitur qñ ipē videbit? Pt' qd' scptū est. Bti qui hītant in domo t dñe: i scla scloꝝ laudabūt te. Ibi erit dei sine fine laudatio: ubi erit dei plena agnitio t ideo clarificatio. Cū ei fides nra videndo fiat vitus: tūc mortalitatē nrā mutatū tenebit etnitas. Sed pus hic clificat deus eū amicitiatus hoīb; inotescit. t p fidem credētib; pdicat. Pt' qd' dt. Ego te clificauu sup tra. Hec qdem clificationis assitudo nō ptinet ad diuitatis yfim: sz ad honorē qui ex agnitione agnorantiū susciebat. Vñ bn dicit sup tra. In celo ei glificat/ fiet: t i tata glam hns t ab ā gel' adorat. Non g de illa glia ait q sbne eius ē: sz de ea q ad cultura hoīm ptinet. Vñ sbdit. Opus cōsummauī: qd dedisti mi ut facerem. Nō ait iussisti sz dixit: ubi ome dat cuidēs gia. Nō ei habet qd' nō acepit ee' i vnigenito hūana nata: Et quō cōsummauit op' qd' acepit ut faceat: cui restet adhuc passionis experimentū: ni qs cōsumatus se se dicat qd' se cōsummatum certissime nouit. Vel dt cōsummauī: qi ea q ex pte mea sut ona fen: aut qr cū nō qd' mane ē finē est: dicit pt totū ia finē. Radix ei honor sbmissa est: qua omo debebat sequi fraus. Et qr hns q futa erāt: ipē iam aderat t copulabat. Post q ut meritū obedietie t sacramēti tori dispsationis itelligē m; adiciat. Et nūc clifica me tu pr apd' temetipm. Videns ei predestinate sue glificationis venisse ia tps. ut t nūc fieret i redditione qd' fuerat i pdestinatione ia finē: hec orauit. Q.d. Illā clitatē quā habui apd' te i predestinatione tua: tps est ut apd' te habeā etiā viuens i dctā tua. Q'a vo dixāt. opus cōsummauī: manifestat qle opus. ut sz nomē dei manifestaret. Vñ dt. Manifestauī nō' tuū hoīb; qs dedisti mi de mūdo. Et si de his tm dixit discipul' cū ips cenauit: nō ptinet hoc ad illā clificatione de q supius loqbat' q filiꝰ clificat patrem. Quia ē ei gla mi vl xpi notescē mortalib;. Et ait qd' ait manifestauī nomē tuū hoīb; qs dedisti mi de mūdo. omes itelligi volunt q in cū fuerāt crediturī: ē plane ista clificatio q filiꝰ clarificat patrē. t tale ē qd' ait. manifestauī nomē tuū: qle illd' qd' sup dixāt. ego te clificauu. p tpe futo t illic t hic pteritū ponēs.

Nil. Vigª Pentth. C. Johez

Dñs dis'p. Si diligitis me: mãdata mea seruate. Et ego rogabo pẽm: & aliũ paclitũ dabit vobis. Et sq. Verbis Eiusdem

Cyp. Via dñs dixat. qd' cũq; petentes hoc facã: ut nõ ẽhmẽt oẽm simplẽ petitionẽ valẽ. Idcirco dicẽs Si diligitis me: mãdata mea seruate. Q. d. Tũc finã; qd' petitis: si dilexẽtes me mãdã mea seruatis. Vel q̃ audietes. qm̃ ad pẽm vado & eqs eruit eos ẽbari: dixit. Nõ ẽ hoc me amaẽ ut ẽ bemũ: sed ut faciatis mãdã mea. Hoc ẽ ei amor obedire & credẽ ei q̃ diligit. Qa vo & sequẽs erut eos vehemẽt inqẽr eamus pnã & illa hrẽ desolationẽ qua prius habuert. subiungit. Et ego rogabo pẽm: &

Aug. aliũ paclitũ dabit vob'. In quo ondit & seipm ẽ paclitũ. Paclitus aũt latine dr aduocatus. Et dictũ ẽ de xpo: aduocatũ hẽm apd' pẽm ihm xpm. Vel paclitũ & desolatore. Habebãt ei & tũc vnũ desolatorẽ. q' miraculoz dulcedine & predicatione eos erigẽ & confortare solebat.

Hil. Si spm scm aliũ paclitũ noiat: nõ iuxta natẽ differentiã: sed iuxtẽ opationis diuersitatẽ. Iuxta aũt. rogabo pẽm. ut fidedignũ faciat eis simonem: qm̃ si dixisset ego mittã. nõ simpliciter credidisset. Et tm̃ ut desiderabilia sua & prius opa demonstret: alibi aut. Cũ abiero mittã eũ ad vos. Rogabo q' dẽt ut iferior sedm humanitatem pẽm meũ: cui sũ eqlis & consubnal' sedm diuinitatẽ. Dicat aũt ut maneat vobiscũ methũ: qm̃ neq; p̃ morte recedit. Nec aũt paclitũ an dicẽtes rursus incarnationẽ aliã suscipient. & oculis putẽt eũ vidẽ: subdit.

Epm̃ veritatis quẽ mũdus nõ pt accipe: qa nõ videt eũ nec scit eũ. Spũ veritatis dr q̃ figũras rerũ testimonia manifestat: q' spũsscõs dr q̃ prũ filiaq; & subnal'. Quidã aũt hic malos dicat? visionẽ certissimã cognitionẽ: qa visus ẽ aptior sensu

Nota ex q̃ eũ spm scm spm veritatis dr: eiã ẽ suũ ondit. Deinde eũ a pre eũ dari narrat: prius ex eũ spm ẽ declat: ac p hoc spũsscõs a prẽ procedit & filio. Spũsscõs aũt oẽm quẽ replebit. ad desideranda inuisibilia accendit: & qm̃ mundana corda solũ visibilia diligũt: huic mũdo nõ accipit. qa ad diligenda inuisibilia nõ assurgit. Vos aũt agnoscetis eũ: q̃ apd' vos manebit. Si ne putaret eũ sic manẽ sic apd' homines hospes visibiliter manẽ & fuerat: adiecit & in vob erit. Qui d. Nõ ita apud vos manebit sic ego: sed in vris hitabit & in abis.

In his tribꝰ domus sme q̃bꝫ ad vitã pueniri nõ pt spũsscõs & electis oĩbꝫ sp manet: illi aũt q̃bꝫ nõ nisi

vita suat sed alioꝝ quᵗ neq; spm
manet. Aliq̃ ei se a signoꝝ ostensione subtrahit: ut eo humilius
virtutes habeant. Xpc aũ mirabilis eũ
Augꝰ. a spu hui⁹ p̃uenit. Jã itaq; hębant spm
discipuli quẽ dns p̃mittebat: sed
dandus erat eis ãplius. Hębant
occulte: accepti erãt manifeste.
nõ Unde nõ solũ habẽti vęniã habenti nõ incassũ p̃mittit: nõ habẽti ędem ut habeatur: huic aũt
Crisꝰ ut habeat ãplius. Qui g̃ discipuli
ad agones mittebant̃ optędant spm
sm̃ venire abidant: non autẽ
sbiti post resurrẽm: ut i multo eis
desidio sbiturꝰ cũ multa eũ fiducia
Augꝰ prędicãt gra. Et ne putarẽt qꝫ ipse
reluctantꝫ eos eẽt adiecit. Non
relinq̃m vos orphanos. Et quidẽ
a principio dixat. veniet qꝫ ego
mando: sed qꝫ hoc longũ tpc erat:
p̃misit spm. Et qa nesciebant
qꝫ hoc ẽ. p̃mittit eis suã p̃nciã
qua maxime qrebant cũ dicit:
veniã ad vos. Ne tri rursus
eandẽ qrant p̃nciã qualẽ i p̃
habuerũt: hoc parvulis occulte cũ dicit. Adhuc modicũ: et mundus me iã nõ videt. Vos aũt videbitis me. Ac si dicat: Veniã quidẽ
ad vos: nõ tri ut plus vobiscũ
p vniãq; diẽ assistens. Et ne dicant. qlit ig̃ iudex diuꝝ tam modo nõ videbitis me: soluit opiõnẽ
dicẽs. ad vos solos veniã. Videbit
ã tuũ eũ mundus carneis oculis;
cui ne aspiciũ: nõ aũt videbat qđ
i carne sbitũ latẽbat. Et qm̃ post
resurrẽm eiã carnẽ suã noluit
demõstrare nõ suis: hinc dicit:
Adhuc modicũ et mundus me iã
nõ videt: vos aũt videbitis me.
qa ego vivo⁊ vos vivetis. Q.d. Thꝰ.
Et si morte sbiero: tri resurgo. Vos
q; vivetis. hoc ẽ cũ videritis me
letabimini. et tẽp; mortui reviviscẽt
i appitione mea. Vel loquit̃ de Crisꝰ
vita futa: ac si dicat. Mors cruis
nõ distare faciet vos a me i finem:
sed momẽto quo me occultabit a
vobis. Et qlis in me p̃cedit vita: tal Augꝰ
et vos sequtur. Sc̃. In illo die. de quo
sa⁊ait. et vos vivetis: vos agnoscẽs
et explando ap̃t nũc credẽdo non
vitis: qꝫ ego sũ in p̃ri et vos i me
et ego i vobis. Qui qñ viuem⁊ea
vita q̃ mors absorbetur. tũc ph
cięt hoc opm qđ nũc inchoatũ ẽ
p spm: ut sit in nobis et nos i ipo
Vel in illo die cũ resurgã agnoscet Crisꝰ
certissimã fidẽ p spm sm̃ qlit ego Hil.
i pr̃e p naturam divitatis et vos i me
p corpale ei⁹ntitatẽ et ego i vobis p̃
p sacramẽti mystiũ. Ipse ei testatꝰ
ẽ dicẽs. Q̃ edit carnẽ meã et bibit
sanguinẽ meũ i me manet et ego Aug.
in eo. Et ut oĩb; nõ tm̃ aplis hanc
bitudinẽ p̃misisse videat: adiũ
git. Q̃ tri mãdata mea et seruat
ea: ille ẽ qui diligit me. Q̃ tri Aug.

signa nō facim⁹ mīme credim⁹.
Sed hec nātura ī exordio ecc̄e fuerūt.
vt ē fides crescēt. ardētiū miracul'
fuit nutriēdi: q; ⁊ nos cū arbus
ta plātam⁹ tā diu aq̄ eis fidē
q̄sq; ea m tra dualuisse videm⁹.
Et si semel radicē fixerīt: a rigādo
cessam⁹. Habem⁹ de his signis
atq; vtilitat⁹: q̄ adhūc sēl'ius ꝓsi
tare deceam⁹. Cū q̄ppe ecc̄ia
cotidie spīritalit̄ fiat: qđ tūc p
ap̄los corpal̄ fiebat. Nā sac
dotes eius cū p exorcismū grām
manū credētib⁹ īponūt: vtūtare
malignos spūs in eor⁹ mentib⁹
studiūt: qđ aliud faciūt nisi
dēonia eiciūt. Et fideles q̄q
q̄ tā sēlaria vba delinquūt. sīa
aī mysteria īsonāt. līguis loquūt
nouis. Q; dū bonus suis exhor
tacōib⁹ malignā de alienis cor
dib⁹ auferūt: spēntes tollūt.
Et dū pestifer⁹ suasiones au
dīūt sed tñ ad operationē prauā
mīme ptrahunt: mortifer⁹ ē
qđ bibūt: sed nō eis nocebit.
Q; quocies parimos suos ī bono
opē ifirmari aspicim⁹: dū exēplo
sue operationis illor⁹ vitā roborat:
sup egros manū īponūt ut bene
habeant. Quē nimiū miracla
tāto maiora fiūt: quāto spīritalia.
⁊ quāto q tñ nō corpa sed aīe sūt
curant. Dñs g̃ ihs q̄ de celo
descendit ad libandā mīs'mitat
mē natām: ipe ē sup celos ascē
dit. Non dz. Et dūs quidē ihs
postq̄ locut⁹ ē eis: assūptus ē in
celū. In q̄ satis videt ostendere
nouissimū cū ill'in tra ꝓmissū
habuisse sīmonē: q̄nus nō oī
modo ad id coartari videat.
Nō ei aut postq̄ her locut⁹ ē eis.
Vñ admittit si nēcitas cogēt
nō illā finisse nouissimā locuti
onē: sī ad oīa q̄ cū eis oīb⁹ ill'
diēb⁹ locut⁹ē posse ptinē qđ dīm
ē. postq̄ locut⁹ est eis. assūpt⁹ ē
⁊ celū. Ex q̄ ea q̄ sup dixim⁹.
magis suadēt nouissīm⁹ diē fuisse:
ideo post ꝓmissā locutionē qua
marcū memorauit. adiūctis eīa
ill'vbis q̄ memorantib⁹ tā actib⁹
ap̄lor⁹ credendū est assūptū ee
dīm in celū. In vet⁹ aūt testa
mēto legim⁹ q̄ helias sit raptus ī celū.
Sed aliud ē celū ethereū: aliud
aereū. Celū q̄ppe aereū: vbi ē pri⁹
in celū vsq; aereū helias sb
leuat⁹ ē: ut secreta quadā regi
one tūc repente ducēt. vbi in
magna ia carnis ⁊ spū q̄ete vi
uēt. q̄ad usq; ad finē mūdi re
deat. ⁊ mortis debitū soluat. Nō
tandū q̄ ē q̄ helias ī cū legī
astendisse: ut videl⁹ apte de
mōstret: q̄ homo pur⁹ ad iuto
rio īdigebat alieno. Redēptor

ãt nr nõ dñs. nõ angel⁹ sblevat⁹ legr: qa q̃ fecerat oĩa sua vtute fẽbatur. Dsidandũ vo nob ẽ qd marc⁹ sbdit. a sedet a dextis dei: cũ stephs dicat. video celos apt⁹ a filiũ hoĩs stantẽ a dextis dei. Et sedẽ iudicãtis ẽ: stare vo pugnãt⁹ vel adiuuãtis. Stephs g̃ m labo ris ĉtamine posit⁹ stantẽ vidit quẽ adiutorẽ habuit: sed hũc post ascensiõem marc⁹ sedẽ describit. qz post ascensiões sue glã iudex ĩ fine videbr. Sessionẽ g̃ istam nõ accipiam⁹ qi sit ĩ hũanis mẽ bris posit⁹. tñ pr̃ sedeat ĩ sinistra ut filiꝰ sedeat a dextis: sed ipsã dexterã intelligim⁹ ptãten qua accepit ille hõ a deo: ut veniat iudicatꝰ q̃ prius veniat iudicãd⁹ Sedẽ ei hñtare ĩtelligẽ: quõ dic⁹ de quoĩq hoĩe. ĩ ulla pat⁹ sedit p tres ãnos. Sic g̃ credite habi tare xpm ĩ dexti dei pñs. Beat⁹ ei est: a hñtat ĩ beatitudine q̃ dext̃ pñs vocat̃. Ibi ei omis dext ẽ: qa nulla ẽ ibi miseria. Set Illi ãt pfecti pdicauer̃ ubiq: dño coopante a sm̃one confirmãte sequtibz signis. Nota qz marc⁹ euãgelistꝰ euãgeliũ suũ quãto ĩchoauit tardius: tanto ĩ longi⁹ q̃za tpa scribendo posuerit. Ab ĩ tio ei euãgelice pdicatiõis qd a iohe fm̃ est cepit: a ad illd usq tpr narrãdo pcucurit q̃ apli ide euãgeliũ vbũ p totũ orbẽ semi a uerũt. Qd ãt m his sidandũ ẽ. nisi q̃ pceptũ obedictia. obe dictã vo signa sequta sũt: Precepat ei dñs. Euntes in mũ dũ predicate euãgeliũ. Et ĩ actibz. Eritis mi testes usq ad extremũ tre. Quo ãt pacto ab aplis ẽ predicatio ista ple ta: q̃ adhuc sũt gẽtes q̃ dz modo cepit: a in q̃bz nondũ cepit ĩpleri: Sz nõ utiq; hoc a dño sic mandatũ ẽ aplis: tñ pr̃ soliq; tam loq̃bat: tm munꝰ fuerũt ĩ pleturi: sed sic eis solis videt dixisse. ecce ego vobiscũ sũ usq ad cõsũmationẽ scli. qd tñ eũ mũisse ecce pmisisse. q̃ aliis mo rietibz aliis nascẽtibz hic usq ĩ scli cõsũmationẽ futa ẽ qz nõ ĩtelligat. Sciendũ ẽ ãt a hic qz sm̃o p opa cõfirmat̃: sicut i aplis tũc opationes cõfirmabãt sm̃onẽ seqtibz signis. Fiat ãt o xpe. ut nr̃i sm̃ones quos de vtute dicim⁹ p opa cõfirmẽt a actus: ut tandem sim⁹ pfi te coopante ĩ oibz vbis a opib: qa te decet sm̃onũ a opm gl̃a a. Amẽ. Dñica infra Octa Ascẽ. Dixit ihs dis. Cũ sedẽ iohem veneritꝰ paclus qui ego mitta vobis a pre. spm̃ vitatis q̃ a pre

Angel⁹

Beda

pdit: ille testiõm phibebit de me.

Hec vobis ī pdicõib. Hiusdem dñs dixit. nunc aũt viderũt & oderũt me & pr̃em meũ: ut posset discipuli dñõ dicẽ. si vba a te nõ audierũt q̃ nullꝰ dixẽ. si opa vidert q̃ in ullꝰ alꝰ fecit & mĩ non pfuert sed oderũt te & pr̃ẽ tecũ: ut sũ gra nos mittis & q̃lit̃ fide digni ẽrimꝰ. Ne gr̃ hec cogitantes turbent: ꝛsolationẽ inducit dicẽs. Cũ aũt venerit paracl̃ꝰ. Tunc dicẽt. Odio me habuerũt & occiderũt videtes: sed tale de me testiõm paclꝰ phibebit. ut eos fiat ĩme credẽ non videntes: et q̃ ille phibebit: & vos phibebitis. Vñ sc̃ẽ. Et vos testiõm phibebitꝭ. Ille credibꝰ vr̃is ispirando: vos vobꝭ vr̃is sonãdo. Nõ potentis pdicare qđ nostis: q̃ ab ĩcio meũ estis. Qđ modo nõ facitis: q̃a illꝰ spũs plenitudo nondũ adest vob. Dabit ei vob fiduciã testiõm phibẽdi dilectus dei diffusa ĩ cordibꝰ vr̃is: p spũm sc̃m q̃ dabit vobis. Ille q̃ppe testiõm phibens & testes fortissimos facẽs: abstulit amicꝰ xpi timorẽ: & ĩimicoꝝ odiũ sustulit ĩ amorẽ. Spũs aũt sc̃i veniente ꝛsolatore dr̃: ab operatione ei nomẽ ipones: q̃ non solũ eos ds̃ se dignos ẽ recepit ab oĩ pturbatione reddit alienos: verũ ĩcredibile qđam gaudiũ eis tribuit. Epulia q̃ppe letitia ĩ cor̃ exẽde vsat: quoꝝ spũssimus hĩtator ẽ. Et sic missꝰ filius a pr̃e nõ sepat̃ atq; dissũgit̃ ab illo manẽs in eo & hns illũ in semetipõ: silimodo nec spũs scus cũ sit ulli oĩm corpm multũm pstea aũt nõ spũs sc̃m. q̃ spũs vitatis eũ vocauit: ut oñdat q̃ erit fidedignꝰ Dicit aũt q̃ a pr̃e pcedit: q̃ oĩa certissime nouit. q̃a dr̃ ipe aũt de semetipo: q̃m nouit vñ veniat & quo vadat. Mittente aũt filio spũm vitatis sil̃ mittit & pr̃: cũ eade voluntate pris & filij spe veniat. Cũ aũt audis q̃ pcedit: ne ĩtelligas pcessiõ missionẽ ee illata: certũ sensus q̃ mittit ad ministratoriũ spõ: sed qđã diffens & excepte actiõis pcessiõ appellat vni pri q̃ pali spũtui attributũ. Originaliter ei ẽsistentia spõs ẽ pcessus. Nõ q̃ pcedẽ p mittẽ sumẽdũ est: sed q̃r pr̃e natale ẽ essentiã obtinẽ. Dicit aũt. q̃ a pr̃e pcedit. cũ & a se pcedat: q̃ solet ad eũ refĩre & qđ ipse ẽ de quo ipse ẽ. Vñ de alibi. Mea doctrina nõ est mea: sed eius q̃ misit me pris. Pcedẽ võ de spõ sc̃o nõ natꝰ? q̃m si & ipe filius diceret̃. aboꝝ utriq; filius dicẽtur qđ absurdissimũ ẽt. Filius q̃ppe nullꝰ ẽ dubiꝰ n pris & mris. Hec locutus sũ vobis: ut nõ scãdalizemini. Cũ et̃ ch̃ltas dei diffundit̃ in cordibꝰ nr̃is p spũm sc̃m: fit pax multa diligẽtibꝰ legem tuã: ut nõ sit ill̃ scandalũ. Deinde q̃ passuri ẽrant exprimens ait. Absq;

Cris. synagogis fiant vos. Ja ei xpo fuerat. ut si qs ei confessus fuerit
Aug. xpm: ext synagogā fiet. Qd at mali erat aplis expelli de iudaicis synagogis 7 qi no fuerit inde exti. ec si eos nulli expellet. Qi h voluit denūciare? qm iudei xpm no fuerat recepti: a quo isti no fuerat recessuri. Ja qm no erat ull alius ppls dei q illo semel abrahe: si agnoscent xpm no alie fient ecie xpi alie synagoge iudeoz. Qd qm noluerūt 7 qi restabat n ut remanentes ext xpm ext synagogā facient eos q no reliquit xpm: Deinde cū hoc eis dixisset: adiecit Qz venit hora: ut oīs q interficit vos. arbitretur obsequiū se pstare deo. Que vba uta sbicit tm ex hor solaret eos: q de synagogis iudaic pellent. An forte de synagogis illa separatio sic eos fuerunt turbata: ut mori vellent potius q in hac vita sine iudeoz congregationib morari? Absit ut sic haberent: q dei non hom gla requirebat. Iste itaq sensus est hīs vbis. Ext synagogā facient vos: sed nolite solitudine formidare. Separati qppe a congregationib eoz: nam multos in nomē meo congregabo: ut illi me tuentes ne tēptū qd erat apud eos 7 oīa legis vetera sacramenta deserant: sic mi fiet vos. ut deo arbitrent se pstare obsequiū zelū dei hītes sed no secm scīaz. Hoc ei de iudeis dom accipe debem: de q bz dixat. ext synagogā facient vos. Nam testes 7 mires xpi ecia si omnes sūt a qētilibz: no tm illi arbitrati sūt deo sed dijs suis falsis obsequiū se pstare. Iudeoz at oīs q omdit pdicatores xpi deo se putauit pstare obsequiū: credens q deseret deū isrl q nitent ad xpm. Hic g accensi 7 zelū dei hītes. fz no secz scīam obsequiū se deo pstare credentes oc cidebant eos. Deinde consolatorem ducit dicēs. Et hoc oīa facient vob q ia no nouerūt patrem neq me. Qi d. Sufficiat vob in solatione: qm me 7 patrem her pati. Ide vo ignaros at ipitos aios ma la ipugnaturos q cito trāsitura turbaret: hat fuisse cām ut hec eis pnūciaret sbdit dicēs. Hoc locutus sū vob. ut cū venit hora eoz reminiscamini q ego dixi vob. Et nos fres kmi ne turbem cū i varias tēptationes 7 tribulationes incideritis: scietes q sicut vasa figuli pbat fornax sic hoies iustos tēptatio tribulationis vt pgant 7 mūdati digna recepta cula illeniam spū scō: cui cū pre 7 filio gla m scla Ame.

Ord. Krütz tria folia.

ī meōria-z ſuat ī vita-z q̄ hz in
ſimonib⁹ z ſuat ī opib⁹: qui hz au
dēdo-z ſua facēdo: q̄ hz facendo
q̄ ſuat pſeuerādo: ipē ē q̄ diligit
me. Opē eſt demōſtrāda dilectio
ne ſit infructuoſa nob⁹ appellatio.
Qualē āt p̄rogatiuā obtineat q̄
diligit: oñdit ſtdens. Q̄ āt diligit
me diliget a p̄re meo: z ego dili
gā eū: nō tm̄ ſic nūc: ſ; mani
feſtabo ei meip̄m. Vdeſt ad h̄ diligā
ut me manifeſtē: z ipam viſio
nē mercēd fidei capiam⁹. Nūc ei
adhoc nos diligit ut credam⁹: tūc
adhoc ut videam⁹: q̄ z nos nūc
diligim⁹ credēdo q̄d videbim⁹: tūc
āt diligem⁹ videdo q̄d credidim⁹.
Sic āt p̄miſit oſtenſiuꝫ ſeip̄m di
lectoribꝫ ſuis cū p̄re deū vnū: nō
quō in hoc ſclo viſus ē in corpe
z ā mal⁹: q̄d nob⁹ ꝛcedat ipē qui
cū p̄re z ſp̄u ſco vnus z regnat ī
ſcla Amen. In feſto Pentēh.

Ad Scandum
Dixerāt dīſc⁹ Jōhēs
Si quis diligit me: ſ
monē meū ſeruabit.
Et p̄ mē diliget eū: z
ad eū veniemus: z
māſionē apd eū faciem⁹. Et rc.

Dñs q̄ dixerat Eiuſdem
ſe manifeſtaturū diſcipul'
z nō mūdo: ītrogatꝰ exponit
dilcōem eſſe in cauſa. Probatio āt
dilcōis: exhibitio ē op⁹. Nūqd

ē dei amor⁹ otioſus. Opatur ei
magna q̄ ē. Si vo opari cessauit:
amor nō eſt. Dilcō eñ ſcōs diſ
cumit a mūdo q̄ ſuat mani
mes hītare ī domo. m q̄ ſuat p̄
z filiꝰ māſionē q̄ donant z ipaz
dilcōem: q̄bꝫ ī fine donabūt ſuā
manifeſtationē. Eſt ei q̄dam
dei manifeſtatio ītrior quā p̄ſ
ipꝫ nō nouerūt: q̄bꝫ dei p̄ūs z
ſp̄uſſc̄ manifeſtatio nulla ē.
Filiꝰ vo cē potuit. ſ; ī carne: q̄
nec tal' eſt q̄lis illa: nec ſp̄ ill'
adeſſe p̄t ſi ad modicū tp̄c. z h̄
ad iudiciū nō ad gaudiū. ad
ſuppliciū nō ad p̄miū. Vñ ſc.
Et ad eū veniem⁹. Venīt
q̄dē ad nos: dū venim⁹ ad eos.
Venīt ſbueniēdo: venimus
obediendo. Venīt illuīando: veni
m⁹ ītuendo. Venīt ītplendo: veni
m⁹ capiendo: ut ſit nob⁹ cor nō ex
tīnea viſio ſed ītima: z ī nob⁹ eorū
nō trāſitoria māſio ſed etna. Vñ ſc.
Et māſionē apd eū faciem⁹. In
quoꝺā cōi corda venit z māſionē
nō facit: q̄ p̄ xp̄ūctionē quoꝺā rel
pertū dei p̄ripuit: ſed tēptationib⁹
tp̄e hor ipm̄ q̄d q̄ūcti fuerāt obli
uiſcūt: z ſicp̄ ad p̄cepta p̄ta rede
unt: ac ſi hec minime placuiſſet.
Q̄ q̄ deū vē diligit: ī eius corde
dñs z venit z māſionē facit: q̄
ſic eū dīnitatis amor penetrat:
ut ab hoc amore tēptatiōis tp̄e

nō recedat. Ille eī vē amat: cuī
mentē delectatio prava ꝙ ꝛ sensu
Augꝰ nō supat. An forte ꝗs putabit mā
sionē in dilectore suo sanctis prē
z filio ꝯclusus cē ab hac māsioē
spūsanc? Nō ē g' qđ supi? aut
de spū scō. apđ vos manebit z i
vobis erit? ni forte qsq; sic absq;
ē ut arbitret aī pi z xpi hus ve
nerit discessu z de spūsc tēp
loci datu z maioribz? Ez z huic
carnali cogitationi occurit scpta
cū dr: ut maneat vobcū ꝛetinū.
In eadē g' māsione nō ipsis erit
ꝛetinū? qr nec ille sine ipsis vēit
nec illi sine eo: sed ppt' insinuati
onē trinitatis psonis singul' nōa
tis dicit' qdam. q' trī non alijs
sepatis itelligūt. ppt' eiusdē tri
Augꝰ nitatis sbiaz? Tanto aūt qsq;
a supno amore disiungit: quāto
ifernus delectat. Vñ subdit.
Qui nō diligit me: sermones meos
nō seruat. De dilcōe g' doctoris:
lingua mea z vita requirat.
Et sermonē quē audistis nō est
meus: sed eius q' misit me pris.
Cyrill Qui di. Nō me solū. sed nec pre
Augꝰ amat: q' huic nō audit sermone.
Et fortasse ppt' aliq; distinctionē
ubi suos dixit plāluter sermones di
cēs. q' nō diligit me sermones meos
nō seruat? ubi aūt sermonē hoc est
vbū. nō suū cē dixit sed pris: scpz
itelligi voluit. Nō ei suū sed pris
ē vbū. quō nec sua ymago ꝛ pris:
nec suus filius sed pris. Recte ig'
autoꝝ tribuit. qđ facit eccl'ia: a
quo hz hoc ipm q' illi ē mādatus
ecclus. Qđa vō cor z q' dixat qdam
Cyrꝰ manifesta erat. z qđa nō mtellex
erūt: ut nō turbarent sbiugit.
Hec locuta sū vob: apđ vos ma
nens. Alia ē ei illa māsio quā
Aug promisit futurā: alia hz quā pmē
cē testat. Illa spitalis ē atq; in
trinsecus mentibz reddit: hec cor
pral' forinsecus oculis atq; auribz
cribet. Vt aūt ei corpalē recess
sū finalis sustinēt. pparat cos.
promittens q' ei recessus magnoꝝ
eis ēet fructus causa bonoz: q' dom'
ipē apđ eos corpaliter manebat z
spūs nō venerat nisi magnū potant
scīe. Vñ sē. Paracletus aūt spūs
quē mittet pr in nōie meo. ille
vos docebit oīa: z suggerēt vobis
oīa quecūq; dixō vobis. Grece lo
quitur pacletus: latina aduoca
tus dr vel cōsolator. Qđ idcirco
aduocatus dr: qr p errore delin
quentiū apđ iustitiā pris intuentē:
dū eos quos replenerit exoratos
facit. Consolator aūt idē spūs vocat':
qr de peccatī pētratione merentibz
dū spūs venie pparat: ab afflictoē
tristicie mentē leuat. Detinue
aūt eū paracletū vocat: ppt' detinētes

cos tribulationes. Spm̄ aūt sc̄m
a pr̄e m̄ suo mitti noīe saluatoz
affirmat: ex quo notatur ꝓpietas
psonaꝝ. filij qppe tm̄ est in noīe
ꝑris venīre: licet aliq̄ i noīe dn̄i
do ⁊ oīpotentis. Iste g̃ spūs scīs
ablnat pr̄i ⁊ filio docebit eos q̄ i
fide xp̄i ꝑfecti sūt. oīa q̄ spūalia
sūt veritatis ⁊ sapiēt sacramēta
īuisibili mētis coꝝ īsinuando.
Nisi aūt idē spūs cordi assit au
dīctis: otiosus ē sīno doctoris.
Nemo g̃ doctū tribuat hoī. qđ
ītelligit: ex nisi intꝰ sit q̄ doceat:
doctoris lingua extīus īuanū
labōrat. Sed ⁊ ipē dītor nō ad
credīonē hoīs loꝝ: si eadē hoī p
mōtionē spūs nō loquat. Requiem
dn̄i vō nob̄ est cur de eodē spūtu
dicat. suggēt vob̄ oīa: cū suggē
re solcat esse minoris. Ex quia
suggere aliq̄ dicam⁹ sbmīstrare:
īuisibl̄ spū suggere dr. nō q̄ sapiāt
ab īmo īferat: sed ab occulto.
Vl̄ qđ addit. suggēt. i. memorabit
vos. ītelligē debem⁹ erga q̄s nubem
nō obliuisa salubrima monita
ad q̄am ptīnē q̄ nos memorat. x̄c.
Spūs itaq̄ scīs ⁊ docuit ⁊ memo
rauit. Docuit q̄dē q̄ūq̄ non
dīcat eis xp̄i tūj nō valentib⁹
portare: memorauit vō q̄ūq̄
dn̄s dīcat. sed obscūtatis cā vel
ītellectūs tarditate memorare mēo
ne nequeūt. Qa vō ⁊ hī audīc
tes turbabant. cogitates odia
⁊ plia sibi īmunē post eū recessū:
rursus eos cōsolatur dicēs. Pacē
relinquo vobis: pacē meā do vob.
Ista dn̄i vba sic accipi pnt: ut
eiusdē sententie repetitio videat⁹:
vel pacē suā ea mtelligi voluit
q̄lem hīs ipse: pr̄x vocata qua nob̄
reliq̄t in hoc scō nūc potiꝰ dicēda
ē q̄j ipsius. Illa qppe nl̄ repugnat
īsemetipso. q̄ nullū hīs oīo petīt: nos
aūt talē pacē nūc hēm⁹ in q̄ adhuc
dicam⁹ dīmitte nob̄ debīta nr̄a.
Est aūt pax serenitas mētis. tran
q̄llitas aī. sīplicitas cordis. amoris
vīculū. sonus charitatis. Nec
potīt ad hereditatem dn̄i ptīnere:
q̄ testamentū pacis noluerit ob
seruare. Nec pt̄ concordia hīe nī xp̄o:
q̄ discors voluerit esse nī rāno.
Quis igit̄ dixīt pacē relinquo vob̄
qđ erat recedentis? hoc poterat eos
īturbare: ideo dr. Nō turbet̄ cor vr̄m
neq̄ formidet. Quīm hoc ēdem ex dilōe
illa vō ex formidine patiebant.
Hīc ei turbari ⁊ formidare potat
cor illoꝝ q̄ ibat ab eis. q̄ius vēturꝰ
ad eos: ne forsitan hīs regē lupꝰ hoc
mūtallo īuadēt pastoris absentia.
Dn̄s se. Audistis q̄ ego dixi vobis
vado ⁊ venio ad vos. Ibat aūt p id
qđ hō erat: ⁊ manebāt p id q̄ deꝰ
erat. Cur itaq̄ turbaretur ⁊ for
midaret cor. q̄ sic desēbat oculos
ut nō deserēt cor. Vt aūt ītelli
gēnt. sēm id q̄ hō erat ei dīxisse
vado ⁊ venio ad vos sbiecit atq̄ ait.

Si diligeretis me gauderetis utiq; qa vado ad pr̃em: qa pr̃ maior me est. Quod ergo filius non ē eq̃lis pr̃i. p hoc erat ituꝰ ad pr̃em: a quo et venturꝰ ē iudicare vivos ⁊ mortuos. Illd aũt m q̃ est eq̃lis gigneti nũq; recedit a pr̃e: sꝫ cũ illo ē ubiq; totꝰ pari dinitate qua nullꝰ tinet loc̃. Natura g̃ humane ꝓgratulã dñi est. eo q̃ sic assũpta ē a vbo vnigenito ut imortal ꝓstituetur i celo: atq; ita fiet tra sublimis: ut incorruptibil pulvis sedet ad dexterã pris. Qs nõ hĩ gãdeat q̃ sic diligit xp̃m. ut ⁊ suã natã iã imortale gratuletur̃ m xp̃o: atq; id xp̃m speret futũ cẽ p xp̃m. Hĩ aũt oĩa ad ibecillitatem disciploꝝ dicebant: ⁊ ideo subdidit. Et nũc dixi vob priusq; fiat: ut cũ factũ fuerit credatis. Qd ē hoc. aũt magis hõ credẽ debeat aũq; fiat id qd credendũ ē: Hec ē enĩ laus fidei: si qd credit nõ videt. Nã ⁊ ille ait dñs est. qa vidisti credidisti aliud vidit aliud credidit: vidit hoĩem credidit deũ. Sed ꝓ rebꝰ q̃ vident agũt in nob. ut ea credant q̃ non vident. Illd itaq; dicit. cũ fr̃m sue ut. q̃ post mortẽ cũ visuri erant viventẽ ⁊ ad pr̃em ascendentẽ: q̃ visu fuerãt credũ q̃ xp̃s ẽet x̃ filius dei. q̃ hoc potuit fieri et ꝓdire aũq; faceret. Credit aũt hoc nõ fide nova sed aucta aut ẽte cũ mortuꝰ ẽet defecta. cũ resurrexit reperta. Vbi aũt resumẽdã mentũ: statim subiecit dicẽs. Iã nõ multa loq̃r vobiscũ: q̃ iã instabat tps ut ꝓhendẽtur ⁊ ad mortẽ tradẽtur. Venit enĩ ꝓnceps mũdi huius Qs nisi dyabolus: Nõ aũt exterꝰ: sed pctoꝝ ꝓnceps ē dyabol. Vñ apls cũ dixisset. adiisus vertores mi di: sequti vbo exposuit q̃d dixisset m di. cũ subiũgit tribrant hant ⁊ hom ipiom. Et i me nõ trã q̃q̃. Qa neq; cũ pcto dei venerat: nec eius carnẽ de pcti ꝓpagine vgo pepẽdat. Et tq̃ ei dicẽtur. cur g̃ moreris si non hẽs pcm cui debetur mors suppliciũ: subiũgit. Sz ut ognoscat mũdus q̃a diligo pr̃em: ⁊ sicut mãdatũ dedit mi pr̃ sic facio. Nullũ ei tribebat meritũ mortis: sz habebat ut moreret mãdatũ pris. Qd aũt voluntati pris ⁊ ꝓcepto obediẽs ē filius: nec i hoĩbz demõstrat diusa ipariq; naturam. pris ꝓpriebus ⁊ filij obedientis. Huc accedit q̃ x̃s nõ tm ds est q̃ natã eq̃lis ē pri: sed et homo q̃ natã minor ē pre: cui quo vivit ⁊ regnat i vnitate spũs scti. ds. p oĩa scla sclorꝝ Amẽ.

Nil. Feria Sexta Pentecosten. Dixit ihs d.s. Sedm lucam. Sic ds dilexit mũdũ. ut filiũ suũ vnigenitũ daret: ut oĩs q̃ credit in eũ nõ peat: sed habeat vitã eternã. Et reliq̃.

Feria. Eiusdem

Sermo bti Aug̃i 28

Qua dicat dns. oportet exaltari filiū hoīs. i quo morte ostenditur significauit: ne auditores tristes ab his fierent verbis humanū qd de eo suspicabāt: & morte eius estimabāt ēm existentia: hoc ad rōnabilē reducit. filiū dei dicens eū q̄ dat ad mortē: & mortē eius causā ēē vite etne. Qui dicat. Ne mireris nycodeme q̄m ego debeo exaltari ut vos saluemini: etēi et pī hoc videt: q̄a ita vos dilexit ut p̄ suus ideotis filiū dedit. Dicendo aūt sic ds dilexit mundū: multū indicat amoris ītētione. Multa ei est & infinita distātia. Q̄ ei mortal. qui sine principio. q̄ magnū do infinita: eos q̄ sūt ex tra & cū infinitus plenos peccīs dilexit. Sed & ea q̄ post hoc ponit: ostentiua sūt magni amoris. Nō enī suum. non angelū nō archāgelū dedit: sed filiū suum. Rursus si filios plēs habuisset & dedisset vnū: hoc ēt ēet maximū. Nūc vero vnicū dedit filiū. Vñ dr vnigenitū. Videt aūt mi q̄ sicut supius dixit. q̄ filius hoīs descendit de celo. ita caro de cel' non descendit. si p̄ vnā psonā in xpō. q̄ dei sunt attribuit xpō: sic & nūc ecōuerso q̄ sūt hoīs vbo dei applicat. etēi deus dei filius ipassibil' mansit. Et q̄ vnus erat sēdm ypostasī dei filius & homo q̄ passioēs sustinuit: filius dei dicit mortē q̄ passibilit' patiebat: nō natā ppria sī carne ppria. Est autē maxima utilitas scientia ēt hūmo di dilectione mentē excedēs humanā. Sequit. Ut oīs q̄ credit in ipm nō pereat. sī habeat vitā etnā. Deus nanq̄ testīm his q̄ suabus illud dicit logitudiēs pmittebat: cuāgelū vero etnā & insolubilē vitā. Notandū vo q̄ cadē de filio dei vnigenito replicat q̄ de filio hoīs in cruce exaltato pmiserat dicēs. Ut oīs q̄ credit in eū nō pereat. Idē enī redēptor & dñs: nr filius dei aīe sīla erubescēs filius hoīs fact̄s est in fine scīoz: ut q̄ dignitatis sue potentiā nos circuderat. ad pfruendam beatitudine vite pdens ipse p fragilitatē humanitatis nre nos restauraret ad pcipiendū quā pdidim⁹ vitā. Pert aūt ad ydeā. p filiū dei habit modus vitā: q̄ nō alia cā venit xp̄s in mundū ni ut saluet mundū. Vñ sē. Non enī misit ds filiū suū in mundū ut iudicet mundū: sī ut saluet mundus p ipm. Nec enī saluator dicit ēē mundi: ni ut saluet mundū. Ergo q̄tū in medico ē: sanare venit egrotū. Ipē vo se testimonit: q̄ media pcepta seruare nō vult a deo venit. Et q̄ hoc dr: multi pigroz in peccīs magnitudiē & negligentie superabundantia dei abutentes mīa dicāt. Non ē gehēna: non est supplicū: oīa nob deus peccā dimittit. Et; ad hūdū est q̄ duo sūt xpī aduentus: q̄ta fact̄s est & q̄ venturus ē. Prior q̄dē fact̄s ē nō ut iudicet q̄ facta sūt a nob. sī ut diligat: sēdm aūt nō ut dilligat sī ut iudicet. De posteriori aūt nō venit ut iudicet mundū. Qui ei credens ē nō fact iudicatū: sī interī reiectioēs oīm peccīs p baptismū primo. & p̄ca p penitēaz: q̄ si hoc modo nō fecisset:

vnuiſi ſimul pdit cēſit. Oēs ei
pcauerūt ⁊ egent gr̄ā dei. ¶ Qc ig̃
aliq̃s credēt ſe impune peccare: ſb̄dit
de pena nō credentis. Q̄ credit in
eū nō iudicat. Q̄ credit mag̃: non
q̄ iuſtificat. Qđ ig̃ ſi iniūdā hēat
vitā? Sed tales paulus nō fide
les cē dicit. Ofitent̄ mag̃ ſe noſſe
deū: fr̄ib⁹ aūt negāt. Et illi īfideli
tatis cā non tolerāb⁹: ſed opm qđ
grauiorē ſuſtinebūt penā. Vel q̄
credit i eū ⁊ adhēt ei ut meb̄r̄ ca
piti: nō iudicabit. Qđ aūt dr̄ā
ſpabas de eo q̄ nō credit: nī q̄ iu
dicat? Sz vide q̄ dicit. Q̄ aūt nō
credit: iā iudicat? cē. Nondū appet
iudiciū: ſz iā ſām eſt iudiciū. Do
uit ei dñs q̄ ſūt eius. Nouit q̄ pma
neāt ad coronā: ⁊ q̄ pmaneāt ad flā
mā. Vel dr̄ iā iudicat? ē: q̄ ipm dſ
crede īpenitentē ſuppliciū cē. Eſſe ei
ſet iumē cruā ſedi ſemari ſuppliciū
ē. Vel qđ futuꝝ ē pnūciat. Sic ei
q̄ credit hoīe: et ſi nondū ſentēcia
iudicātis ordīnatus ſit. rei tñ natā
ordīnatus ē: ita ⁊ q̄ incredul⁹ eſt ſicut
⁊ adā q̄ dicit comedit de ligno mō tu ē.
Vel aliter. In extremo iudicio aliq̄ iu
dicant ⁊ nō pcūt. de q̄b⁹ hic dicat
q̄ nō credit iā iudicat? eſt. Nō enī
coz hīc cā diſcutit: q̄ ſpāt dyſtri
buas iā cā dānatōe ſue īfideli
tatis abſcedūt: ꝓfessiōes vō fide re
tinēres. ſed ꝓfessionis opa nō ha
bentes: redarguūt ut pcant. Qui
vō nec fidei ſacrām̄ta tenuerūt nec opa
tiōes iudias i extrēa grauatione nō
audiūt: q̄ piudicati i īfidelitat⁹
ſue tēbris. eius quē deſpexerūt iudi
cōne arqui non mentiur. Primceps
nāq; tirānā rēpublicā regēs. aliter
primit cruē interius delinquentē:
atq; alit hoſtē extrīus rebellantē.
In illo mira ſua ſalut? ⁊ cruē hoſtē
vō bella mouet: dignaq; eis mala
tormēta retribuit? de malo vō eis
q̄ lex hēat nō reqr̄it: neq; ei lege ne
ceſſe eſt pīmi eū q̄ lege nūquā
potuit teneri. Quare aūt iudicat? Alcu.
ē qui nō credit: cām aſſīgt dicēs.
Quia nō credit i noīe vnigēti fi
lij dei. In hoc ē ſolo noīe ē ſal⁹. Nō
hr̄ deus multos filios q̄ poſſint ſaluāe:
huic hr̄ vnigenitū p quē ſaluat. Vbi Aug.
q̄ paulos ponim⁹ baptizatos. ni inter
eos q̄ credīderūt? Hoc ei eis acq̄it
p vīrtē ſacrām̄ti ⁊ offēnū rīſione:
ac p hoc eos q̄ baptizati nō ſūt me
cos q̄ nō credīderūt ſtatuim⁹. Demū Alcu.
rēdit cām q̄re nō credīderūt. ⁊ q̄re
iuſte dānant? dicēs. Hoc ē aūt iudiciū:
q̄r lux venit i mūdū. Qui dicēt. Nū Ethy
q̄ ipſi ea q̄ſierūt: vl laborauerūt
ut īuenirent? Ipſa lux veīt ad eos:
ner ei oſtēdīt. Vñ ſe. Et dilexerūt
hoīes magis tēbras q̄ lucē. Et hoc
modo pūant hoīes ꝓ cauſatione: q̄
venit erige a tēbris ⁊ ad lucē duc?
Qđ q̄ eius q̄ nō vult ad lucē acce
dē? īſebitur. Lucē aūt ſepe appel Ethy
lat: de q̄ ſup euāgelista dr̄. Erat
lux vā. Tēbras vero appellat pcta.
Deinde q̄ videbat? multis ee credi in
bile qđ dīm eſt. nulli ei tēbras p
honorat lux: ſb̄dit cām q̄re ꝙ paſ
ſi ſūt dicens. Erūt ei coz mala opa.

Et siqđē in iudiciū veniss: habet hoc aliq̄ roēm. Q'ēi malor si ostēdē fugē iudicē assecuit. pcenti vo q̄ deliquerūt ostēdit. Dicens g' erāt eos q̄ multor si ipsis erāt. stq̄ pctor maiē xpō ad ignoscendū veēntī occurē debebant: qđ' et mītas fmz ētī pūblicanī et pctores veientes: recūbebāt cū ihu. Q'a vo q̄đā sūt ita molles ad eos q̄ vīute st' labores. ut usq̄ ad ultimū velīt adhēre malīe: i hoc iuriū sōdit. Odit ei q̄ male agit: odit lucē. Ed' q̄đē dīm ē de his q̄ dīgūt i malīa p mane: qr oīs q̄ male agit odit lucē. et q̄ ē in tēptatione peccandi. cū placet pctm. odit lucē q̄ detegit pctm. Q'a ei fulli nolūt et fallere volūt: amāt ea cū scipsa mdicat: et odīt ea cū eos ipsa idicat. Ne retribuet eis ut eos nolētes manifestet: et eis ipa nō sit manifesta. Amāt q̄ licentē veritatē: oderūt ea redarguentē. Vñ sē. Et nō venit ad lucē: ut nō arguant opa eius. Cū ei q̄ in paganismo vīunt nulli redarguūt. qr deus tales abicit: q̄ vero xām sūt male vīuētes. ab oīb; rectis accusant. Qa aūt gētiles sūt recte vīuētes: hoc manifeste nōnoī. Sed nō ei mō dicas eos q̄ a natā sūt mites et honestos. nō em ē hoc vīus: si q̄ a passiōb; superet violentia et sapient vīus. Si nō utiq; habes. Di ei tegni enūcia tio et gehēne mine et alia tāta documēta vīt detinēt homēs i vīute: nīl lo hoc ꝑsuasi ptrāsibūt virtutē.

Et vō ꝓpterea fingūt gētes q̄a hoc facūt: vī cū potuerūt latē nō omittent ull mal' desidijs. Nec ei utilitas ē cū aliq̄s sobrius sit et nō rapt: sit vō nunc gētē seruq̄. Hoc ei nō ē recte vīuē. Inanis ei gētē seruit: nō est fornicario minor. Addo ea plura et grauiora opat. Si aūt q̄đā recte sūt vīuētes i gentilib; nō h' adiuuatur huic sīoni. qr nō fregit dīgit fratrē. aīo rale erā illi magis tribuas qđ lucē dilexit q̄ suos pdicatores bñ docētes odijs et detractionib; iseq̄ūt. Sed: Q'at fuerit vītatem venit ad lucē ut manifestent opa ei: qr i deo sūt facta. Sed aūt de his q̄ ab initio fīt sūt q̄ani h' dē: si tm de his q̄ ex gētib; vī iudex ad rām disponēdi erant fidem. Odit ei qm nīl utiq; i errore vīuēs cupiet ad fidē venire: ni prius ꝑsuadeat sibi ipsi vītā rām. In deo aūt fīa de opa eius q̄ venit ad lucē. qr itelligit iustificatōes suā. nō ad sua merita sed ad dei grām ptinē. Si si ora opa dē mala iuenit: quo quōdā fecerūt vīuētē et veniēt ad lucē. et ad xpm. Et dilexerūt inq̄ sup tribras magē q̄ lucē. Ibi posuit vī qui multi dilexerūt pcta sua: multi ea cōfessi sūt. Accusat de pcta tua: si et tu accusēs adiuuāns deo. Optet ut odīs te opī tuī: et ames te opī dei. Et nīcui opm bonor: confessio ē opm malor: et tuē facis vītatē qr nō te palpas nō ti blandis. Venis aūt ad lucē. qr hoc opm qđ tibi displicuit pctm tuū. nō ti displicet

ri deus ti lucet ⁊ eg̃ vitas ti ondet
facit aũ aliqs vitatẽ ꝛfessionis
⁊ venit ad lucẽ in opib; bonis. etiã
ꝓp illa q̃ vident minuta ee pcta
ingnie à cogitatõm. à imoratois
i rẽbus ꝛcessis: q̃m minuta plã
pcta. si negligant ordiũt. Minute
sũt gutte q̃ fluuiẽ implẽt: minu
ta sũt gr̃ana arene: sed si multe
arene imponãt arene p̃mũt atq;
oppũnt. Hoc facit sentina negle
cta: qd facit fluctꝰ urnes. Paulati
p sentinã intrat: sed diu itrando
non exhauriẽdo mergit nauem.
Qd est ẽ aute exhaurire? nisi bo
nis opib; agere ne obruãt pcta
gemendo remunando tribuendo
ignoscendo. Hec aũ oia dona
ria sũt spũssã: que nob ꝛcedat
cũ pẽ ⁊ filio regnãs in scla. Ame.
Sc̃i ul. Fia Terãa Sedz Lohez.
Dixit ihs dis. Ame amẽ dico vob:
q̃ nõ intrat p ostiũ in ouile ouiũ
sed ãdit aliũde: ille fur ẽ ⁊ lat.

Qua dns Iohis Euãg.
de ecclãte iudeoꝝ dispu
tauerat: ne dicãt nõ est ex nra
ecclãte q̃ ad te non accedim⁹
fugãte auhimur ut erronei fugi
entes: vult ondere q̃ nõ est erro
neus sed pastor. ponens signa
latronis ⁊ pastoris. Et ꝓmo ond
q̃s est erroneus ⁊ fur dicens:
q̃ non itrat p ostiũ. P hoc aũ eos
qui aũ eũ fierũt occulte isinu
at: ⁊ eos q̃ post eũ futi sũt aũ xp̃i
⁊ pseudo xp̃os. Ostiũ aũ sc̃ptuꝝ
vocauit hec ẽ dei ognitõẽ apuit.
hec oues custodiũt ⁊ lupos supuenie
nõ ꝓmittũt: hẽticas itroitũ precludẽ
tes. Q̃ g̃ nõ sc̃ptuꝝ ustꝰ sed aliũde
ãdit hoc ẽ alia sibi ⁊ nõ legitimã
viã facit: hic ẽ fur. Dicit aũ ãdit
⁊ nõ intrat: ad sũlitudiẽ fiuꝰ ma
ceria triscendẽ volẽtis. ⁊ pculose
oia agẽtis. Dicẽs aũ aliũde. ee sẽbaꝰ
occulte isinuauit q̃ docebãt mãda
ꝫ doctinas hoim ⁊ legẽ preuaricabãt.
Si aũ sẽpꝰ ista bstiũ dt: nõ optet
turbari. Etei pastorẽ sẽpꝰ ⁊ ouem
differẽt pdicat. Qa ei adducit nos
pñ ostiũ se dt: q̃ vo vauat pastorẽ
Vel alit. aduli sũt q̃ sedz quãdã
vite ⁊ uctudiẽ dicũtur boni hoies
q̃ ea q̃ in lege mãdata sũt q̃ obsuãt
⁊ xani nõ sũt: ⁊ plezq; se iactãt sic
phisei. nunq ⁊ nos ceti sum⁹. Qa
vo oia ista q̃ facitis ⁊ nq̃situ ad q̃
fine referãt: ianit facitis? dns de
qiego suo ⁊ ostio q̃ intrat ad ouile
sũlitudiẽ posuit dicẽs. Ame amẽ dico
vob ẽ. Dicãt g̃ pagani vl iudei vel
hetici. Nos bn vuim⁹. Si p ostiũ
nõ itrant: q̃ eis pdest. Adhoc eũ
debet vnicuiq; pdesse bn viue: ut dt
ei sp̃ viue: q̃ nec bn viue dicendi
sũt q̃ fine bn viuẽdi vl ecclãte ne
sciũt: vl iflatione tenũt. Nõ est
aũ cuiq̃ spes vera sp̃ viuẽdi. nisi co
gnoscat vitã qd est xp̃s: ⁊ p hãc ia
nuã itret i ouile. Quicuiq; g̃ vult
itrare ad ouile. p ostiũ itret: non
solũ xpm pdicet: ꝫ ⁊ xp̃i glaz q̃at
nõ suã. Huius aũ ianua est xp̃s.
Q̃ itrat p hãc ianuã optet huile
ee: ut sano capite possit intrare.

Q̄ at nō se humiliat ſi extollit ? p̄ quē
vult ascendē : ideo exaltat ut cadat.
Cucurrit q̄ plerique tales homines et per
suadē hoīb; ut vnū quāt. ? xp̄iani
nō sint : p̄ alia ptē volūt ascendē
rapē ? occidē. Tales q̄ fures sūt : q̄
q̄ alienū est suū dicūt : latrones :
q̄ q̄ furant ? occidūt. Audistis q̄lit
desīpsit latronē : itue ? pastorē diſ
finiēdo. Cē ei. Q̄ at intrat p ostiū :
pastor ē ouiū. Intrat p ostium. q̄
intrat p xp̄m : q̄ imitat passionē xp̄i
q̄ agnōscit humilitatē xp̄i : ut cū de
ſtrūs sit hō p nob ? agnoscat se homo
nō esse deū ſ hoiem. Q̄ ei vult deus
videri cū sit hō : nō imitat illū qui
cū deus eēt hō factus ē. Tibi at nō
dī. esto alig̃ ming̃ q̄ es : sed agnosce
q̄ es. Cē. Huic ostiarig aperit. Nichil
phibet ostiarū vocari moysen. Ille
ei est cui eloq̄ dei credita sūt. Vel
spūssanus ē ostiarius : p quē scripture
reserate nobis indicat xp̄s. Vel ostia
riū ipi dñi debem accipe. Multo
ei magis sūt inter se diuersa inter
humanis pastor ? ostiū. q̄ ostiarius
? ostiū : ? in dnīs ? pastorē se dixit
? ostiū. Cur g̃ nō intelligam xp̄m ?
ostiariū. Ipse ei se aperit : q̄ semp̄ expo
nit. Si alia p̄sona q̄is ostiarig : vide
ostiariū facere spm̄ scm̄ de quo dns dī
Ipse vos docebit oēm veritatē. Ostiū
exp̄t q̄ est vitas. Cui aperit ostiū : ni
q̄ docet veritatē. Caueāt in est me
maior estimet ostiarig cē q̄ ostiū :
qui domib; hoīs ostiarig ostio non
ostiū ꝓponit ostiario. Ita vō dice
bāt eū cē decreptorē. ? hēr ifidelita
te sui ipsoꝝ crucifigebāt principē. dice
tes. q̄s principē credit i eū : ondit nus
q̄ er hoc q̄ nō attendūt ei. et ordine
ouiū excludūt. Nō se. Et oues vocē
ei audiūt. Si ei pastorus ē p legiti
ū trare ostiū p q̄d ipse itrauit : ab ouiū
gregatione se abstrahūt : q̄ ipm nō
audiūt. Cē. Et ꝓpas oues vocat noīa
ti. Nouit ei noīa p̄destinatoꝝ. Nō
dixit. Gaudete q̄m noīa vīa scripta
sūt in celo. Et educat eas. Oues e
ducebat qui eas mittebat nō extra
lupos : ſ i medio lupoꝝ. Et vocē ei⁹
audiūt. Et ? q̄s alios oues emittit.
ni qui eas p̄cio dimittit : ut eū seq̄
diuus libertate vicul possint. Cē.
Et cū ꝓpas oues emiserit ait eas vadit
emittit siq̄dem eas de tribus igno
rātie ad lucē. deū ait eas vadit : qui
i columna nubis ? ignis. Nimirū
pastores ostiū facūt. oues sēptes :
sed ipe ondit se contrariū facē. q̄m
oues deducit ad vitatē. Et q̄s ē qui
oues p̄cessit : ni qui sgenes a motus
iā nō mouet. ? pri dicit. q̄s dedisti
mi volo ut ubi ego sū ? ipi sit mea.
Cē. Et oues illū sequūt : q̄ sciūt vo
cē eius. Alienū at nō sequūt. sed
fugiūt ab eo : q̄ nō nouerūt vocē
alienoꝝ. Alienos dī eos q̄ extra the
odā ? iudā. a eos q̄ post hoc alios
debent dari p̄ pseudo aplos. Vt ei
nō dicat ? rmus illoꝝ cē : p multa se
ab eis sepat. Primo q̄dē p doctrinā
sēptiaꝝ. p q̄s xp̄s ad se hoies addu
cēbat : illi vo hoies ab eo abstrahe
bāt. Sedo p ouiū obedientiā. Nā
? eū quidē non solū viuētē ſ etiā

mortuū hoīes crediderūt: illos autē
Theo. ꝑfectū reliquūt. Significat er' aūtpm
q' paululū decipiens nō obtinebit se
quatēs post eiꝰ mortē. Et quō soluet
Augy ista q̄stio? Audiuit vocē xpi q̄nq; nō
oues. Audiunt eī mudis: ꝑ lupū erat.
Et nō audiūt oues. Aliq' eī cor qui
xpm crucifixerūt nō audierūt: ꝯ hī o
ues erāt. Et dicēs. Qm nō audiebāt:
oues nō erāt. Vox audita eos mutat:
⁊ ex lupis oues facit. Vox aūt adhuc
mouet q; ꝑ ezechielē obiurgat dns
pastores ⁊ dī int' cetā de oūb;. Errā
tē non reuocastis. Errantē dicit: ⁊
oue appellat. Nō errauerat: si vocem
pastoris audirent. Et ideo errauit: q;
vocē alienā audiuit. Dico g' nouit
dns q' sūt eius: nouit ꝑscitos: no
uit ꝑdestinatos. Ipsi sūt oues aliqn
q' nescīunt: ꝑ pastor nouit eas. Q̄lte
ī oues fous sūt: ⁊ multi lupi mtq.
De ꝑdestinatis g' loq̄t. Est aūt aliq; vox
pastoris: in q̄ oues nō audiūt alie
nos ꝑ xpm. Que ē ista vox? Q' ꝑseue
rauerit usq; ī finē: hic salus erit. Hāc
vocē nō neglexit ꝓphē: nō aud' alienā
Sē. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ihs: illi aūt
nō cognouerūt q̄ loq̄ret illis. Pascat eī
dns manifestis: erraret obscuris. Cū
aūt duo audiūt vbi euāgelij vnꝰ ꝓphās
alt' ꝓphās. ⁊ talia forte sūt ut ab oībo nō
intelligāt: vnus dī vera: ē q' dicat: ⁊
bonū ē q' dicat ꝑ nos nō intelligim;
Iste q; credit iā pulsat: ⁊ dignꝰ ē cui
aperiat: si pulsare ꝑsistat. Alius dī. nī
dixit: q' audire hoīes nī crediditis nō intel
Prīs ligetis. Volēs trī dns attrectores suos
facē manifestat q' dixit dicēs. Ego sū
ostiū. Certe qd' clausū posuerat apuit.
Augy Ipse ē ostiū ⁊ itrem: ⁊ nos intrasse gā
deam? Ait. Omnes q'cūq; venerūt fures
sūt ⁊ latrones. Non de ꝓphis hoc dicit
Chrīs sic' hēretica dicūt: ꝑ de sedūctosis. Vn ⁊
laudās oues sībiūgit. Et nō audierūt
eos oues. Quisq; aūt videt laudare eos
q' nō obedierūt ꝓphis: ꝑ eos detrahī vehe
Augy mēter. Intelligē g' q̄dā venerūt ꝑ me
Nō aūt ꝓpter illū ꝓphe venerūt? ꝙ cū illo
venerūt q' cū vītate venerūt ⁊ vbo dei:
q' ipse vbū ⁊ vītas vēturus ꝓphetes
mittebat ⁊ eoꝝ corda qs miserat possi
debat. Carnē q̄pe xpc accepit ex pte q'
ē sp. In pncipio ei erat vbū. Iñ aduē
tū eius quo hūl' venit ī carne ꝓcesse
runt iusti sic eū credentes futuꝝ quō
nos credim; ī eū q' venit. Ꝑa mu
tata sūt: nō fides. Eadē ei fides ut ꝙ
dixit: et eos q' ventuꝝ ē: ⁊ eos qui
venisse crediderūt. Quotquot g' ꝓpter
illū venerūt fures fuerūt ⁊ latrones:
q' ad furandū ⁊ occidendū venerūt.
Et nō audierūt eos oues: illi ꝑ q̄bꝫ
dom̄ ost. Nouit dns q' sūt eius. Eos
g' nō audierūt oues ī q̄bꝫ nō erat vox
xpi: errātes vana fingentes. muī
ros seducētes. Quare aūt se ostiū
dixit: aperit sedens. Ego sū ostiū: per
me si q̄s introierit saluabit. Qui dicit.
Illos nō audiūt oues. ꝑ me audiūt:
q' ego sū ostiū ⁊ q' ꝑ me nō fiet ꝑ vere
introient ꝓsequendo saluabit. Exibit
Thō. aūt ad pascua dns oues posthū. Vni se
Et ingredietur ⁊ egredietur ⁊ pascua inuenet.
Que sūt aūt hec pascua: nī delectio
fruī ⁊ regēs in q̄ nos dns introducat.

Si qđ̃ ẽ qđ̃ dicat: ingredi et egredi. Ingredi quippe in ecclm p̃ ostiũ xp̃m valde bonũ est: exire aũt de ecclã nõ est bonũ. Pr̃ ergo dicit ingredi nos qñ interiꝰ aliq̃ cogitamꝰ: egredi aũt qñ exterius aliq̃ ogãm. Sed illud. subit hõ ad opꝰ suũ. Vel ingredi dr̃ cui ẽ curę hõ interior: egredi vo qñ hoiẽ exteriorẽ. i. membra q̃ sũt suptĩ in xpo mortificat. Hinc ei pascua inuenit. Hinc ei pascua in futuro reppiet scđo. Vl̃ hoc dr̃ ppt̃ apłos. q̃ ad deo introierunt et exierunt ut tocꝰ orb̃ trahꝰ dñi fĩ: et nullꝰ eos ejcere valuit et nutrimẽtu habuerũt. Si plus me delectat qp ipe q̃dãmodo nos ãmonuit: pũ seruitus aduenit. q̃ nõ venit nisi ut fieret. Ait dicendo. Mento omes nõ audiũt vocẽ meã: q̃ nõ venit fur nisi ut furet et alienã rẽ sibi uꝑando. nõ de ꝓceptis xp̃i sũ os sectatores instruẽs: sed suis exemplis eos vnc̃ suadens. Vni se. Et mactet. mala doctrina retrahẽdo a fide: et pdat i ętnã dãnatione. Illi q̃ furat et occidit: ego veni ut vitã habeant et abundãtiꝰ habeãt. Videt ñi dixisse ut vitã habeant ingredientes hoc ẽ p̃ fidẽ q̃ p dilcõem aperit p quã fidẽ in oculo ingrediũt ut viuãt q̃ iustꝰ ex fide viuit: et abundanciꝰ habeant sz egredientes q̃n veri fideles mouent et abundanciꝰ adipiscũt vitã ubi nullꝰ deinꝰ mori, amt. Cũctis q̃ et hic i ipso ouili nõ desint pascua: inueniet tm pascua ubi satient. q̃lia inuenit cui dictũ ẽ. Hodie mecũ eris ip̃adiso. Ingredietur q̃ ad fidẽ: egredietur ad spẽ: pascua vo inueniet in etna sua etate. Ad nos pstare dignet xp̃s ihũs dñs.

Ad. Hia ãpta pẽth. S. Johẽs dixit ihs tbis iudeis. Nemo pt̃ venire ad me ni pr̃ q̃ misit me trahit eũ. etc. Iohs Euse.

Magna gr̃ę medacio. Nemo venit ni tractꝰ. Cui trahat et quẽ nõ trahat: q̃re illũ trahat et illũ nõ trahat: noli velle inuitꝰ si nõ vis cruciãre. Sed accipe et intellige. Nondũ trahens: ora ut traharis. Dicãt ĩsilium manichei dicẽtes: q̃m illũ in nob̃ ẽ positũ. Si hoc nõ q̃ nob̃ ẽ destruit: si ondit nos dño auxiliũ indigẽtes. Ondit ei hoc nõ eũ q̃ iuuꝰ venit: sed eũ q̃ multã patit̃ oppugnationẽ. Si si uiti trahimur ad xp̃m. Iuuti credimus: q̃ voluntia ad hibet. nõ voluntas creatꝰ. Si itaq̃ ad xp̃m cruciãris nolẽs: crede nõ pt̃ ni volẽs. Corde ea credit ad iustitiã. Si q̃ iuuꝰ veritꝰ q̃ trahit. nõ credit: si nõ credit nõ venit. Nõ ei ad xp̃m ambulãdo curritur: sed credẽdo. pũ motu corpis sed voluntate cordis accedimus. q̃ voluntate trahis q̃ est aũt trahi voluntate. Delectare i dño et dabit ti petiões cordis tui. Est q̃dã voluptas cordis: cui dulcis ẽ panis ille celestis. Porro si poete dicit aliꝰ trahit sua q̃q voluptas et q̃nto fortius nos dicẽ debem trahi hoiẽ ad xp̃m. q̃ delectatur vitate. beitudine. iustitia et spẽtiali vita q̃ totꝰ xp̃s est. An non tñt corpis sensꝰ voluptates suas: et animꝰ desert a voluptatibꝰ suis: da amantẽ desiderantẽ fluentẽ fontẽ cibũ pane suspirantẽ: et sit q̃ dicã. Si q̃re volunt dicẽ q̃ trahit pr̃. Si trahendi sumꝰ ab illo trahamur cui

dr q̄dā q̄ dilexit. trahe me post te.
Si q̄ intelligi voluit: adultam. Trahit p̄r ad filiū eos. q̄ ppter a credūt
in filiū q: eū cogitant p̄em inē deū
Deus ei p̄r equalē sibi genuit filiū
Et q̄ cogitat aliter in fide sua sentit
ac ruminat. eqlem ee p̄r p̄ eu
in quē credit: ipe trahit p̄r ad filiū.
Alius credit creaturā: nō eū trahit
p̄r. Johēs dr. hō solus ē xp̄s: q̄ sic credit. nō eū trahit p̄r. Unde petrū
q̄ dixit: tu es xp̄s filius dei vivi.
Vñ ei dictū est. Caro ti revelauit
non. sanguis. sed p̄r meus q̄ est in
cel. Ista revelatio: ppa attractio ē.
Si ei q̄ int' delicias terrenas revelat
amantibus trahit: nō trahet revelatus xp̄s a pre. Quid ei forti desiderant aīa q̄ veritatē. Si hic cā hoīes
esurirūt: ibi satiabūt. Ideo scient.
Et ego resuscitabo eū in novissimo
die. Qui dicet. Satiabit eos q̄ hic sitiunt in requirendo me: tuos: q̄m ego resuscitabo eū. Delectatur p̄r ad filiū
Aug p optū q̄ faciebat ipe illū. Pro q̄ pua
dignitas filii. si p̄r adducat. et ipse
suscitat. nō dubitans ad pedes oga
si ondens pilitatē virtutis. Deinde
ondit modū sedis quē p̄r trahit dicēs.
Scptū est in pphis. Et erūt oēs docibiles dei. Videte fidei dignitatē: q̄m
nō ab hoibus negt p hoies si ab ipso
deo cā debeat addiscere. Qui ei pre
sidet oibus patus cris sua tribue.
ad oēs sua doctrinā effundes. Qui aūt
crūt oēs docibiles dei: aliter quidam
nō credūt. Si hoc de plibus dm ē.
Aug sive omnibus. siq̄ volūt. Vel aliter.
Sic integre loqm' cū de aliq̄ trāsmigrō q̄ ni cātate solus ē dicam
oēs ille hic trās docet. nō q: omēs
discūt. si q: nemo ni ab illo discat q̄
cūq; ibi trās discit: ita rē dicam
oms deus docet venire ad xp̄m. nō
q: oms venit. q: q: alit nemo ve:
Omis q̄ regnū illū hoies docibiles
erūt dei: non ab hoibus audient.
Et si hoc ab hoibus audiūt: in q̄ intelligūt mis datur. Scriptū ēm
vbos tigero aurib; vis: ni reveler
ille q̄ mis ē. Quo q̄ o inde me po
tes his agnosce: q̄s p̄r nō docuit.
Dr aūt plālit ē scptū in pphis: q̄a Hab
oms pphete uno cordis spūs replebit docet diūsa pphet tm ad idē tēdūt:
q̄ppe cū quis cor. oēs alij audiāt.
sicut cū iohele q̄ dr. erit oēs docibiles dei. Hoc aūt m iohele nō invenit:
si alioq̄ sile. Dicit ei ibi. Filie syō exul
tate. et letāmini in dño deo vro: q: dedit
vob doctorē iustitiae. Expssius tm est
in ysaia ubi dr. Ponā vniuscos filios
tuos docibiles a dño. Quid q̄d de papiū Is
ē: q: an pphetes discebat q̄ dei sūt
nūt aūt p vnicū filiū dei. et spūs scī.
Oms aūt docibiles dei venit ad Aug
filiū: qui audierit. et didicerit a pre
p filiū. Unde sequit. Omis q̄ audiuit
a pre. et didicit: venit ad me. Qui aūt
omis q̄ audiunt a pre. et didicit venit:
profecto oīs q̄ nō venit nō audit a
pre nec didicit. Valde remota ē a
sensibus carnis hec scholā in q̄ pr au
dit. et docet ut veniat ad filiū: nō
agit hoc aūt carnis aure sed corde
ubi ē. et ipse filius: q: ipse ē verbū eius

per qd̄ pr̄ sic docet ihc̄ z spūssanus. Iusc̄
publica ei diam⁹ ē opa trinitatis
z; ideo pr̄ hoc potissimū ē attri
butū: qz de ipso procedit z filio z spūssō
ita qz qz occulte z humanis cor
dib; diuina largitate tribuit:
a nullo corde diuo respuat. Ecce q̄
quo trahit pr̄ docendo sz vitatē: nō
iponendo necitatē. Quid q̄ xpc̄: nil
dicit. Q̄ qz prem̄ magnū homes
nō viderūt z filiū viderūt: Filius q̄
dicebat: si pr̄ docebat. qd̄ exponit
subiungens. Nō qz pr̄ vidit qs̄ q̄
ni q̄ a deo ē: hic vidit prem. Q. d.
ego nou prem̄: ab illo sū. quō v̄
bū est ab illo cui ē v̄bū: nō qd̄
sonat z trāsit: sz qd̄ manet cū dice
te z trahit audiente. Omīs q̄ a deo
sum. Id vero qd̄ ē patrui filij z
pr̄ij eius hoc nō possunt ppt audi
tor; idcirco hitatē. Reuelare tm̄ se vo
luit dns q̄ cēt sb̄dens. Amen
dico vob̄: q̄ credit i me hz vitam
etnā. Qui di. Q̄ credit i me: hz me.
Qd̄ ē at hz me? Habe vitā etnā.
Vita ei etna ē v̄bū qd̄ in principio
erat apd̄ deū. z vita erat lux hoīm.
Assumpsit vita mortē: ut vita oc
deret mortē. Qa vo turbe istabāt
post refectōz v panū cibū corpalē
petentes z ei cibi q̄ prūbz eoz data
erat venientes: ut ondat q̄ oīa
illa figura erat hui⁹ vitatis pnīs:
mēhonē de cibo spūali facit dicēs.
Ego sū panis vite. Panē q̄dem vite
ipe vocat: qui vitā nrā sustinet z
hanc z futurā. Et q̄ illi de mānā
superbiebāt sb̄iungit. Pr̄es vr̄i man
ducauerē mānā i deserto z mortui sūt.
Ideo pr̄es mi q̄ filios ejus illoz: mur
muratores pr̄es mimuratoz filioz.
Nā de nulla re magis deū offendisse
ille ppls dictus ē: q̄z cont deū murmu
rando. Ideo at mortui sūt: q: qd̄
videbant credebāt. qd̄ nō videbant
nō intelligebāt. Nō at sine cā addit
i deserto. z occulte insinuās qm̄ nō lō
qui xpc̄ fuit sz quo mō datū est. neq;
cū eis i tra cont ymissionē. Et q̄a
videbāt panē datū a xpō minꝰ esse
illo qd̄ prūbz datū erat. q: illd̄ desup
descendit. miracli vō panū inferus
gebatur: ppter subiungit. Hic est pa
nis de celo descendens. Huic panē sig
nificauit mānā: huic panē significabat
altare dei. Sacramēta hec sūt: z il
la fuerūt. In signis diuersa sūt: ire
q̄ significat para sit. Audi.
Omnes eandem escā spūalē manducauerūt. Idem omnes qd̄ maxime eos
poterat persuadere qm ipsi patribz suis
multo digniores effecti sūt: q̄ mānā
manducantes sūt mortui. Et ideo subdit.
Ut si qs ex ipo manducauit nō mo
riatur. A fine ritus sit tibi omnis dif
ferentia. Panē at hic dogmata sa
lutaria docet. z fide que in ipsū e.
q̄ corpus suū: hec ei xpūs animam.
Et nūqd̄ nos nō morim⁹ q̄ manducam⁹
panē descendentē de celo. Et illi
sūt mortui: quadmodū z nos sum⁹
mortui. Christū attinet ad mor
tē hui⁹ corpis visibilē atq; carnē:
qtū at ptinet ad mortē spūalē
qua pres ustoz mortui sūt minime
mortui. Manducauit mānā mortes

t multi q' dñō placuer' t mortui nō
sūt: qr visibile cibū spūali ītellexe
rūt spūali quib⁹ uer' ut spūaliter
saturent'. Nā t nos hodie accipi⁹
visibile cibū. Sz aliud t sacramentū
aliud virtus sacramēti: qm multi de al
tari accipiūt t accipiendo moriūt'.
Panē gr celeste spūale māducare:
t innocētia ad altare apponere.
Peccata si sint cotidiana. ne sint mor
tifera. aīa q ad altare accedat: at
tendere q dicat⁹. Dimitte nob' debita
nra: sic' t nos dimittim⁹ debitorib⁹ nris
Si dimittis: dimittet' ti. Securus accede
Panis ē nō venenū. Si q⁹ gr hoc
pane manducauit: nō mouet. Sz
qd' ptinet ad virtutē sacramēti nō qd'
ptinet ad visibile sacrm q māducat sacrm⁹ nō foris. Ideo magis
nō mouit q comedit hūc panē: qz
ego sū panis viu⁹ q de celo descēdi.
p hoc sz q incarnatus sū. Nō gr pri⁹
solū fuit hō t postmodū assūpsit
dīnitatē. ut nestori⁹ fabulat'. De
celo dīdit t mana: umbra erat.
iste vitas. Est aūt in eo vita viuifi
cās. Vñ sc'. Si q⁹ māducauit gr hui⁹
pane: viuet nō tm in pnti p fidē
t iustificā: sz ietiū p glaz. Amen.

Nil. t. Feria Quinta Dentij. Et Luciā

Vocatis ihs xij aplis. dedit eis
virtutē t ptātē. sup oīa dēnia. t ut
languores curarent. Eusdem

Decebat ihitutos mīstros
sacraz doctinaz posse mia
pagere: t p ipsos effectus credi q
essent dei ministri. Et notanter
dr. sup oīa dēnia: i quo eleuatū
supciliū draboli flatuit: q dicebat a
liqñ. non ē q intrudere valeat. Et
ut p eos veneretur gen⁹ hūanū: nō
solum tm eis ut prauos spūs pellāt:
sz er' q̄libet infirmitate sanē er eis
ipio. Vñ sc'. Et ut languores curarent.
Attendas hic dīna filij ptātem na
turę corpali nō nocentē agere. Nāq
mirācla opari nō naturā est. si opa
tio spūssā. Sup hoc aūt alius accedit
ptātem: prius alienū erat ab eq
virtute. Qualit' ei possit natā creatu
sup spūt dona possidere dominiū.
Ait dñs nr ihs xp̄s tūs nāli deus
erūs iptitur h⁹modi grāz: ābz mul
nō inocans i eos alienā virtutem
sz ihūdens er pmptuarijs gr̄ijs.
Postq aūt salus oportuna fuerant
er ipsius cōmitia t opetens nat
ti sit argumentū virtutis eius:
mittit eos pdicare rēgnū dei t sa
nare infinos. Ubi nota q nō imit
tat eis aliqs sensibile dicē sic moy
ses t pphe q trā t dona tenui pmit
tebant: hic vo rēgnū celoz t q̄cūq
otinent' ieo. Mittēs aūt discipl⁹
ad pdicandū dñs mīta eis īiūt
quoz summa ē: sic eos virtuosos ē
sic stantes aut modestos t ut
breuit' loq̄: celestes. ut nō mun
dī coz modū vitędi. sz pt' vbi
euāgelica doctina magaretur. Et
ideo cū eis t baculū caretia t ca
micias singularitate mutebāt'.
Vñ aūt illi sc'l tulisse i via: neq
vīgā. neq; perā neq; pecuniaz: neq
duas tunicas habere. Plurima
q̄dem p hoc instituebat. Prīo q̄d

ſuſpectos videns diſcipulos: ſcdo
ſeqſtrans eos a qlibet cura. ut to
tū ſtudiū adhibent vbo: tuo docēs
eos gnā vitē. Et forſan dicet
aliqs cētā quidē hic tēm: ſi nō
hic perā in vita. nec duas tunicas
nec baculū aliq rei tā papit. Vo
lens ſic eruditare eos i qlibet diuge
tā. ut vta loqt er hoibz angelos
facē dirimēs eos a qlibet cura vi
te. ut vna ſola cura detineant
doctrine. Volens q eos curē cupi
dine rei i ſollicitudinibz vite: pte
ſtatus ē hec. Cumebat ei erpimē
tū fidei ⁊ aīoſitatis eoz: q habito
i mandatis extreme vitā ducē pau
ptatis nō effugiū q iubent. Dece
bat ei eos qdam amarū facere:
⁊ recipientes ſalubres vtutes: recō
penſare obedientia mādatoz. Et
nī militēs eos facēt regni dei. actī
git eos ad pugnā in hoſtes: mo
nens cole pauptatē. Nulli ei mili
tans deo: ſplicat ſe vite ſeclaris ne
gotij. Qualē q ce debeat q euāge
liſat regnū dei: ꝓceptis euāgelicis
deſignat: hoc ē ut ſbſidij ſeclaris
āminicula nō reqrat: fideiq tot⁹
ihesus putet quo minꝰ ſta reqrat:
magis poſſe ſuppetere. Huc ei ipſos
medicos mittit. q neq ipſos portari
vult: nec aliq aliud q̄b indigent
milti. Vel dns her poſſidē diſci
pulos ac ſic nolut: nō q nocia
nō ſint ſuſtētationi huius vite:
ſi q ſic eos mittebat ut eis her
deberi moſtraret ab ill' q̄b euāge
credentib; ānūciarēt. ut ſic ſecu

ri nō poſſident neq portaret huic
vite nociua nec magē nec minima.
Ideo poſuit ſtī marrū nec virgā:
oīdens a fidelib; ſuis oīa deberi
miſtris ſuis nulla ſuppflunitate rei
rebz. Hoc aūt ꝑtinet vige nōe
volut deſignari: cui dicē neq tollet
virga ni virgā tm. Quid ei q volut
hoc ad eū dedūcē tractatū. ut ſpi
tale tm locus iſte videat formare
ſenſū: q volut idumētū q̄dam
videat corpis gruiſſe. q nō ſolū po
teſtate recepta ꝛreptiſq diuicijs. ſ
ce carnis ipi illecebris ſe abdicauit
Quidā ei apli nō portare pecū
nā: baculū ac duas tunicas ſic
itelligūt: q nō theſaurizet. hoc ei
pertinuit ꝛgregatis multa: neq
ſint inquieti ⁊ turbuleti ſpē q̄d
ſt bacilij: neq ſint ſtati vi duplici
corde. q̄d ſt tunica duplex. Sed ſi
dicēt aliqs vñ q eis nuāna erūt:
ideo ſbdit. Et i q̄cūq domū intra
ueritis ibi manete: ⁊ inde necedat
Qui ducat. Suſſicat vob diſcipli
ſtruis: q recipietes a vob ſpitalia vos
ꝓcurabūt. Juſſit aūt eos i vna do
mo manere. ut nec hoſpitē grauet
cū ſa dittendo. nec ipſi guloſitatis
⁊ leuitatis ſuſpicio; iciant. Ali
enū nūq a ꝓdicatione regni celeſt
aſſerit. curſitare ꝑ domos: ⁊ inuola
bil' hoſpicij iura mutare. Sz ⁊ ho
ſpicij gra defenda cenſet: ita ut ſi
nō recipiant exeutiendū puluē
egrediendoq de ciuitate mādat cū
ſbdit. Et q̄cūq nō receperint vos:
exeutes de ciuitate illa. etiā puluē

pedū vrōz erantē i testiom sup illos. Pulus erant de pedib; apl̄oz i testiom labois su q̄ ingressi sūt i ciuitatē z p̄dicato aplica ad illos usq; puenit. Hiuc erant pulus aī nl̄ ab eis acceptū nec ad uictū quidē nēm q̄ euāgē prouert.

Hāc ypabile valde ē retinētes simone z p̄ē familias se famul' bn̄ gnos onde' vel bn̄dores coz erigere.

Vel medicaris z doni remuneratio docet hospitē ut nō solū pacē tuā hospitib; vez er si q̄ eos trena dbū uat delicta leuitatis. recept/ aplice p̄dicatōis vestigijs auferātūr.

Q' vero p̄fidia negligētia vl etiā studio vbū dei retinūt. hoz vitāda cōio ē z erudiendi pulus pedi. ne gestis tanū pulueri spandis mentis castre vestigiū polluat.

Cū aūt p̄mixtū dns discipl̄os suos tpi mittes dei dimis stutib; et sapie monitis. mittes eos iudeis ut doctores z medicos: ipi stim hoc p̄dicabāt. Vñ se. Egressi aūt ibāt p castella euāgelizātes et curātes ubiq;. Quasi doctōes q̄dē euāgelizantes: z q̄ media prestites remedia. z vba miraculis cōfirmantes. Fera Secta Petri Sedi Nil.t. Sēm ē in vna die: Cum ihūs sedebat docens. etc.

Scribe z phisei q̄ fm fuerat ppriozz tpi visores audiebāt ipi q̄ docentē. Et vtus dni erat ad sanandū eos. Nō q̄ mutuo acciper ptāt altius: si q̄ deo z dnō p̄cia opabat vtute. Sūt aūt hoīes sepe spūaliū donoz digni: si plerūq; deficiūt ea rōne quā nouit donoz largitor: qd' in xpō nō admit. Affluebat ei in p̄sentiarū rome diis vtus diua. Qa vō nēm erat ubi tāta sedes z phisecz turba conuenerat. aliq; fieri ex hīs q̄ vtutē attestaent tpi sua eos q̄ ei nupē debāt: sm̄ est qd' dā miraculū in paliuco. i quo q̄ defecisse videbat medicinal' ars portabat a primis ad supnū z celestē medicū. Vñ se. Et ecce vi portātes in lecto hoiez q̄ erat paliticus: z q̄rebāt eū infre z ponē ante ihm. Quidā vero sūt q̄ paliticū adduxerūt q̄rē ei ne ḡssent intrare p ostiū. nouū aliq; z alienū attēptarūt. Nā se. Et nō ualentes p̄ tē ei infrē pre turba: ascenderūt supra tectū: z detegētes tectū deposuerūt grabatū. z posuerūt i medio paliticū. Hoiez aūt dns a paralisi curatē p̄mo p̄ctoz vincula dissoluit: ut ondēt ei ob nec' culpaz artuū dissolutionē dānari. nec ei lucis relaxatis posse requiratē membroz sanari. Vñ se. Quoz fidē ut vidit dixit. Hō remittunt ti p̄ctā tua. Quagnus dns q̄ alioz merito ignoscit alijs: z dū alios ytat. alijs errata relaxat. Cur g̀ apd' te homo collegā nō valeat: ai apd' deū sūus z titulādi meritū habeat ipetrādi. Si gratuū p̄ctoz diffidis veraz: adhibe p̄catores. adhibe ecclīā q̄ p te p̄cet: audi Ieplacē qd' ti dns negare poss ignoscat. Oriebat aūt z hoc

ipsius patientis fides. Nō ei iusti
mussi se iterius submitti: ni credi
disse. Qui aūt dt. hō dimittūt ti peta
ad hoc ī simulādū valet qd hoi dice
bant peta. q̄ hoc ipso q hō erat. nō
posse dicē nō peccatū: simul erā
ut illo q hoi dicebat ītelligeret
deus. Nos aūt si corpalr patimur
fastidiū nocumū abijcē. ni vero
male sit aīe differim⁹: atq; ideo nō
a corpis nocumis curam⁹. Assidam⁹
q̄ fonte malor⁹: ī cessabit egr̄ studi⁹
flur⁹. Plebs aūt multitudīs sue in
tentionē apīre phisei nō audebāt: sz
solū in cordib⁹ suis meditabant.
Vñ sc̄. Et cepērūt cogitare scribe
phisei dicētes. Qđ est hic q̄ loquit
blasphemias? In quo mortis ptinitatē
suā. Erat ei mādatū in lege q
q̄cūq; blasphemaret ī deū morte pu
niret. Itaq; ab ipis ēr oplēs sue
dei filios accipit testiō. Nā ī valī
dus ē ad fidē qđ ī fitent ēuntia: et
pniciosius ad culpā q negāt que
sua assertionib⁹ relinquūt. Vñ sc̄
Qđ pt peta dimittē ī nisi solus deus:
magnā fide plebis amentia rut
cū ī fessa fuerit solus dei ee donare
peta: nō credat deo peta donari.
Vere ei dicūt. q nēo peta dimittē pt
ni solus dō: q̄ p eos q̄ dimittit qb⁹
dimittendi ebuit ptatem. Et ideo
xp̄s vē deus ē placuit: q dimittē peta
q̄i deus pt. Dimō aūt saluos volēs
facē pfectos: ēr omnitor⁹ cognitōē
dei se ee demōrat. Vñ sc̄: Ut aūt
cognouit dns cogitatōes eor⁹: ī
dixit ad illos. Qđ cogitat⁹ ī cordib⁹
vr̄is? Qđ dicit. Q phisei q dicitis
q̄s pt peta dimittē nisi solus deus:
rndeo vob. Q's pt secreta cordis
scrutari ni solus deus: q̄ p ph̄am
dt. ego dns scrutās corda ī renes:
Si g̃ ītreduli estis erga
pmū sz rūssiōē peti: ecce aliud
adijcio dū ītima mā patefiat: q̄
nec ā aliud. dū palitici corpus
solue. Vñ sc̄. Qđ ei est facilius
dicē dimittūt ti peta ī an dicē surge
ī ambula. Pala q̄dem ē q̄ solidare
corp⁹ facilius ē. Q̄nto nāq; nobili
or ē aīa corpe tanto ē excellētior ab
soluto cr̄inū. Vere q illā non
creditis eo q latet: adijciā qđ
mīus ē aptus tī: q's qđ ē mag⁹
occultū p hoc demōstretur. Et q̄dē
cū allocutus ē mīfinante. nō dixt
dimittō ti peta. ppria exprimens potes
tatē: sz remittūt ti peta. Cogētib⁹
aūt illis. euidentiā ppria declat ptātē
dicēs. Ut aūt sciatis q filius hoīs
ptatem hz ī tra dimittendi peta. Vide
q ī tra dimittit peta. Cui ei sum⁹
ī tra: peta mea delē possum⁹? Posit⁹
vo a tra tollim⁹: nō valebim⁹ osi
teri. Claudit ei ianua. Demon
strat aūt petōr⁹ venia p corpis sa
nationē. Vñ sc̄. Ait aūt paliticō. Ti
dico surge. Ipsa vo corpis sana
tionē demōrat plecti portatione:
ut sic nō reputet fantasia qđ fim⁹.
Vñ sc̄: Colle grabatū tuū ī vade
ī domū tuā. Qui d. ego volebā
p tua passiōē curare illos q̄ sanos
vident. ī fimant aūt in aīa: sz q ipi
nolūt: vade tu tua curatus fatua.

Dom̃ſ Nec mora ulla ſanitas: vnū dic
tor⁹ remediorū momentū eſt. Vñ ſe.
Et oſtū ſurgens coram illo tulit lem
mi quo iacebat: & abiit i domū ſuā
Luc. v magnificās deū. Quo fco patuit
q̃ filij hoīs pt in tra rēdarare pcta:
qđ̃ p ſe & p nob̃ dixerat. Ipſe nāq;
ut deus ſuus hō tm̃ dns legis pcta
dimittit. Sortitus fuerā ergo nos ab eo ta
mirabile gras. Dicit ē ei diſ̃: quor⁹
remiſeritis pcta remittunt eis. Quo
at nō magis ipſe pcta dimittit? q̃ rebus
Luc. v ptātē faciendi hoc tribuit? Reges
at terreni & principes horādas abſol
uentes a pena pcti libant: a cūbus
Dom̃ſ at expiare nō pnit. Spectāt vero
ſgentē macedulū: mirant⁹ abeuntē.
Vñ ſe. Et ſtupor apphendit omes:
Luc. v & magnificabāt deū. Qualiter ſpūs
iudei magnificates deū? non ēm
putat cui deus ē. obſtabat ei caro:
nec tm̃ erat medicū estimare cui
pcipuū ē mortaliū & a deo pciſſe.
Dom̃ſ Q; dimiſ̃ opis miracla malunt time
ſ̃ credē. Vñ ſe. Et repleti ſūt timo
re dicētes: q̃ vidim⁹ mirabilia hodie
Si at credidiſſet: nō timuiſſent
utiq; ſz dilexiſſent. Perfecta ei dilec⁹
foras timorē excludit. Nec ociosa
huiꝰ palitici nec̃ agusta ē medici
na: qm̃ & xp̃c orāſſe pmittitur
nō pt̃ ſuffragiū ſ̃ pt̃ ex. Palitico
Dom̃ei pt intelligi aīa diſſoluta me
bris & operationibus: ſ̃ xp̃s q̃ rens &
voluntatē vbi dei: impediri at a bis
ſa cogitatiōm: ni tecta & opta ſcp
turaq; aperiat. & p hoc ad notiā
xp̃i pueniat hoc eſt ad ei⁹ humilitate
fidei pietate dñdat. Et bn̄ dom⁹ Dom̃
ihu tegul' ꝫ tecta deſcribit: q̃ ſi
cēptibilia mēs velare ſpitalē gre
gibus iuſſit. Vnuſq̃ſq; at eger pe Dom̃
tendo pratores ſalutis debet adhi
bē: p quos mē vite pīgo reſolu
ta actiuq; mor⁹ claudā deſtigia
vbi celeſtis remedio reformēt.
Sit ig aliq̃ monitores mētis qui
ām hoīs q̃uis ꝑtorus corpus de
bilitate torpente ad ſuprora eri
gat & q̃z rurſus ām inicul' & attol
le' & huiliare ſe faciat' an ihc lorē.
dnico videri dign⁹ aſpici. Humili
tate ei reſpicit dns. Vñ g' a q̃bꝰ Luc. v
deprimit' doctores cōtē pnit ſigni
ficare? q̃ at ei lecto deponūtur;
h̃t ab hoīe in iſta carne adh̃ ſti
tuto xp̃o debē agnoſci. Dns at Dom̃
plena ſpem reſtoris ondens pcta
donat aīe: & debilitate carnis
excludit. Hoc ē ei totū hoem
ēe curatū. Quis g' magnū ſit
hoībꝰ pcta dimittere: tm̃ multo dui
nius ē reſtore dōare corpib⁹. q̃n
q̃dem deus reſtectus ē. lectus at q̃
tolli iubetur: nil eſt aliud q̃ corp⁹
humanū: ut nō ia m̃ carnalibꝰ ga Aug⁹
diis tm̃ in lecto reqeſcat infirmitas
aīe: ſ̃ magis ipa ꝺtineat affec⁹
carnales & tendat ad domū ſuā & Dom̃
requiē ſcaretoy cord' ſui. Vt domū Dom̃
ꝓpr̃ē ſuā: hoc ē in padiſū redire.
Ea ei eſt vera dom⁹ que hoīe pri
ma ſuſcepit: nō iure amiſſa ſi
fraude. aperto g' reſtituit: q̃m ve
nerit q̃ nigēa fraud' abolēt inſq̃
reformaret ihs xp̃c Amē.

Dñi. Sabbo Sedm Lucā.

Egressus ihs de synagoga: intrauit i domu symonis. Et ty.

Lc. Eadem

Ambros. Ostq̄ lucas uxorē a spū nequitie liberatū ampmisit: sōhanc feriē sanitatē. Utq̄ ei sacū dñs ciuitatis aduenerat: a prioribus debuit q̄ prior curatus est. Unde dicit. Egressus ihs de synagoga: intrauit i domū symonis. Manebat ei apd discipulos hōrans ipōs: et ob hoc aliōes reddēs. Aspice aūt quō manet penes unū quēq̄ xpc: q̄ spōtanea paupiate p nob passus ē. ut discamus cū paupibus nr̄is nec spnere depssos et pauperes. Se. Socrus aūt symonis tenebat magnis febribus: et rogauerūt illū p ea. Quodcūq̄ saluatorē rogatū modo ultro curat egrotos: ostendens se cōtēptorē q̄ passiones et pīas ānue fidelū. et ea q̄ ipsi minime itelligūt ni se. uel itelligēda aure uel nō itellecta dicte. sedm illd. Delicta q̄s itelligit. Ab occultis meis mūda me dne. Q̄ aūt matheus hic retinuit: nō differt. Illd. ei est breuitatis hoc aūt erāsite iteptationis. Et stās sup illā iperauit febri: et dimisit illā. In quo lucas figuratiue simonē tāq̄ de pcepto aiali sēsibila facto. sic dicēs febri ipatiē: et q̄ febris nō omisit ipantis opatiōg. Un seq̄t Et statim surgēs ministrabat illi. Cū ei morbi curabil ēāt. p modū medēdi ptātem sua dedūt: facēs q̄d ars medicine mīme potuisset. Post febres ei sedatōes; multo tpe patientes egent ut pstine restituatur sanitati: tūc aūt simul oīa facta sūt. Si aūt alti ou sibi ista pendam⁹ aī debem⁹ itelligere et corpis sanitatē: ut prius aī q̄ serpētis labe rabat ī sibi absolutus sit. Denq̄ nō prius ecia cōsurrist q̄ spōtis ōsilia eā teptauit: et ideo adiūtus xp̄ autorē peti prius debuit medicina salutis opari. Forta ecia in tpo mulieris illi⁹ rarius omnū febres; caro nra languescebat; nec minore febrē amoris ce dicerē q̄ calorus. Si ei uxorē a deomō liberatū moralit'am ab īmunda cogitatioē pīgatū significare dicim⁹ q̄ sequet febrē febriz tenta sed ad ipsū dñi curata carne ondit a corruptele siue fluore p abstinētie pcepta firmata. Et nos ergo suscipiam⁹ ihm. Cū ei uisitauerit nos et portam⁹ eū in mente et corde. tūc enormiū uoluptatū estū extinguet. et sic olumes fiet ut ministrem⁹ ei: Ipse ē ei bnplacata pagam⁹. Deinde ostendūt est turbe desideriū. Nā cū sol occidisset adducebāt ad eū infirmos: nō a tpe impediti. Ideo q̄dē cita sol' occasū. i. elapsa die illos q̄ ducebāt. q̄ uerū dicunt uel timebāt phisicos: uel q̄ de die itenti erāt ēa alia. uel q̄ putabant nō licē sanare i sabbato. Ipsa aūt singul' manū iponens: curabat oēs. Deus aūt deus potuisset oēs uno pelle morbos et tetigit eos: ondens q̄ uā carnē effecturē ad pstanda remedia. nā caro dei erat. Sic ei ignis apposit⁹ uasi ereo ipīmit ei ipse caliditatis effectū: sic ops dei uolūtē ei uīuit sibi ueraciter assūptū tēplū ex uīgine aiatū: et uel

lectū ptāceps siue ptātis eiꝰ effem̄ inse
ruit. Tangat igit̄ nos. imo potius
nos illū tangam̄. qtꝰ nos ab aiaꝝ
infirmitatibꝫ libet. nec nō a demoniū
impugnatoē & superbia. Cēgt̄ ei. Exibāt
aūt demonia a multis clamātia & di
cētia: qꝝ tu es filius dei. Dēonia fi
liū dei fitebāt & sicut postea dī scie
bāt ipm̄ ēe xp̄m̄: qꝝ cū ieunio fatiga
tū eū diabolus vidēt vel hoīes itel
lexit: si qꝝ tēptando nō preualuit.
utꝝ filius dei ēet dubitabat. Quē
aūt p signoꝝ potenciā vel itellexit vl
potius suspicat̄ ē esse filiū dei. Nō
q̄ ideo iudeis eū crucifigē psuasit
qꝝ xp̄s siue dei filiū nō esse putauit:
si qꝝ se morte illius nō vidit ēe da
nandū. De hoc ei mystio a seculo
absc̄dito dīt apl̄s q̄ nemo principū
hui⁹ scli cognouit: si ei cognouissent
nūq̄ dn̄m gle crucifixissent. In hꝫ
aūt qđ se. et increpās nō sinebat ea
loq̄: propē xp̄i humilitatē. Nō sine
bat eni: ut dēones īmūdi eū mā
festarēt. Nō eū optebat eos sb̄rpe
officiū aplīi glaz: nec decebat xp̄i
mysteriū īmunia feda p̄dicari. Vel
qꝝ nō ēt speciosa laus ī ore pēcoris:
vl qꝝ nolebat inuidiā accendē iu
deoꝝ qꝝ hoc q̄ ab oīb⁹ laudaret.
Ipsi eni apl̄i p̄cipiūt retice de il
lo: ne dīna maiestatē p̄dicata.
passioīs dispensatio differet. Postq̄
q̄ sanū vnctionis p̄lis & miracla
ē collatū: optebat eū abesse. Mta
ioza nāq̄ miracla post absenciā
opantis dei xp̄i magis exclamāt
& vice vocis fruūtur. Vñ dicit.
facta aūt die egressus ibat ī desti
tū. & orabat ut marcꝰ dīt: nō q̄
ipse oīoē indicēt: sz ut nob⁹ bone
orationis fieret forma. Phisei qđē
ipsis p̄dictis p̄dicantib⁹ potenciā
xp̄i scādalizabant: ph̄ vero eloq̄a
audiētes acquiescebāt & seqbant.
Vñ se. Et turbe rogabant eū. et
venerūt usq̄ ad ip̄m & detinebāt illū
ne discederet ab eis. Nō quidē aliq̄
p̄matū a scribis. sz q̄sdāq̄ mali
tie fucus nō denigrauerat. vel
lesa hebant & sciaz. Qđ aūt m̄cus
dīt aplos venisse ad eū dicētes. q̄
omnes q̄rūt te. lucas vō dicat p̄plos
puenisse: nō discrepāt ab inuicem.
Applicuerūt ei ad ip̄m p̄lī aplos se
q̄tes vestigia: dīs eni gaudebāt
detenti: si mādabat ut eū dimittēt
ut eni aliq̄ p̄cipes fozet eiꝰ dom̄
ne. qi tpe siue p̄dice nō multū dum
taxat. Vñ se. Quib⁹ ait: Qa et a
liis ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare
regnū dei: qꝝ ideo missus sū. Quare
dīt ad hoc veni: ondēs dignitatē eiꝰ
celsitudinez & voluntariā exinanitōem.
Simul et̄ videra q̄ potāt in eode
loco manendo oēs attrahē ad se.
nō tm̄ hoc fecit: plens nob⁹ exemplū
ut p̄abulem⁹ & requiram⁹ p̄euntes
sicut pastor ouē p̄ditā & medio ar
cedit ad infimū. Vna ei aia recu
pata. potit aliq̄s mille deducta ab
ole. Vñ & hic se. Et erat p̄dicans
in synagogis eoꝝ. Increpabat eos
synagogas dicēs illos. q̄ nō ēt
seductor ciuitatū si unqđ in habitata
fuerat: diffamarēt eū velut latitātē.

qui hic occasus solis mortis dñi exp̃
mit: sic die redeunte resurrõ illius
ostenditur. cui⁹ manifestata luce a re
debitis turbis requit⁹. Et ingentiũ
desiderior⁹ ne abeat detinetur:
manifestãtur hor⁹ ingressit prima sabbi
que resurrõis celebrata. Cui gla
sit amẽ. Trinitatis.

Erat hõ ex phariseis nychodem⁹ nomẽ: princeps
iudeor⁹. Et dr. Eiusdem

Operibus iesus dixit. qz cũ essẽt
ihs multi crediderũt in nomẽ
ei⁹ videntes signa z ydigna q̃ faci
ebat: ex q̃bus erat nychodem⁹ de quo
hic dr. Hic venit ad ihm nocte
cupiens sa secreta eius alloquitor
plenius discere mistia fidei: cui⁹ apta
ostensione signor⁹ ia rudimenta
ꝑceperat. Adhuc tn a iudaica deti
nebat infirmitate: ꝓpter q nocte venit
timidus in die hoc facere. Vn et alibi
legit. quidã ex principib⁹ multi
crediderũt in eũ: sed propt iudeos non
confitebant⁹ ut nõ extra synagogã
fierent expulsi. Ex illo nõ nychodem⁹
erat qui crediderũt sz nondũ renatꝰ
fuit: cui hoc ad rẽptinet qui nocte venit
Renati nãq; ex aqua z spũsto audi
uit ab apl̃o: fuisse aliqñ timore. nũc
aũt luce in dño vel pulchre in nocte
venisse dicit: qz tn ex ignorãtie ob
nubilatus ad tantã lucẽ nondũ
puenerat ut ꝑfecte deũ vez crederet.
Nor a in sacro eloquio p ignorantia
ponit. Vn subdit dicẽs. Rabi scimꝰ
qz a deo venisti mgr. eq̃ quidem appel
lat z deũ tacet: qz credebat eũ a deo
missũ. sz tn ut deum est deũ nõ agnos
cebat. Vn aũt ista crediderat: patet
p id qd subdit. Nec ei ꝑmittit hec signa
facere q̃ tu facis: ni fuerit deus cũ eo.
Sic q̃ nychodem⁹ de illis multis erat
q̃ crediderũt in nomẽ eius. videntes
signa q̃ faciebat. Sz tn a signis
aliq̃ magnũ existimabat de eo: sed
adhuc humana hinc de eo mentẽ. ut de
ꝓpheta loquit⁹: ad operatorem eius missum di
tens z alieno auxilio indigentẽ ipsi
agere q̃ agebat: cui tn ꝑmittit ei ge
re sufficienter sibiipsi z nil hinc tem
ꝑtum. Qa no⁹ ex hoc studium erat no
stra interiorem dignitatem sua revelare
sicut ꝑsuadet q nil ex adiuncto age
bat pri: ꝓpter q in rebus miltonens
humilitatis locus videtur. in rebus aũt cui
ꝑfecte ostia operat⁹. Idcoq; z nychodem⁹
nunc qdem manifeste nil excelsius loquit⁹
de ipso. Occulte aũt xpc ab humili ei
opinione reducit: docens q sufficiens
sibi ipse est in miraculor⁹ operatione.
Vn sequit. Respondit ihs dixit ei. Amen amen dico
ti: nisi quis renatus fuerit denuo. non ꝑ
videt regnũ dei. Ibi sunt q⁹ quibus se
credit ihs. q̃ nati fuerit denuo: q̃
nõ in nocte venisse ad ihm sic nychodem⁹.
Et d. Qa nondũ natus es denuo
vi ex deo spiritali gnatione notitiã qua
habes de me spiritalẽ nõ est sz animalis
z humana. Ego aũt dico ti. q̃ sive tu
sive alius quicũq; ni ex deo denuo natꝰ
fuerit nõ potuit apphendere gloriã q̃ anima
me est: si extra regnũ erit. Qa gnatio
q̃ ꝑ baptismũ fit: illuminatione accipe
tribuit. Alia lra sic hz. Amen amen dico
ti. nisi quis renatus fuerit. hoc est si tu non

natus fucis deus ꝑ dogmatū susceptis
cōtuidē aliubi ꝛ ext errās ꝛ loge es
a regno celoꝝ sepꝰ me oīdens ꝛ in
dicās. qm nō est hor tm ꝙ videtur
sed alijs otul opus ē ad videndū eū.
Hoc āt ꝙd dixit desup ꝛ hij qdē de
celo exponūt: alij vō a principio.
Igit iudei quidē si hoc audissēt de
nōbis utiq; discessissēt: me vō et
hoc amore discipuli ondit ꝙ a xpō
ulterius īrogat. Audies q̄pe ma
iora nō erubit a fide ꝛ sed infert
impossibilitatē: ut ī aptione ꝙuoꝝ
dorūiā. Duo āt erat q̄ āmiabat:
sanctitas tal ꝛ regnū. Hoc; ei au
dita erāt talia apd iudeos. Sed
iterū cura pmū ipsū ꝙd marie me
tē eius acruebat. Vnū se. Dt ad eū ny
chodem. Cuō pt hō nasci cū sit senex:
Numq̄ pt in ventre mris sue iterato i
troire ꝛ renasci. Hic vba ista sonare
vident q̄ puer q̄at iterato i ventre
mris itroire ꝛ renasci. Et; sciendū ꝙ
ipse senex erat: ideoq; de se ꝓpulat ex
acsi dicat: Ego su senex ꝛ mea quo sa
lute: quo possū in ventre mris iti
re ꝛ renasci. Et q̄re quo: cor ē q̄
nō valde credit: ꝛ multi sic q̄en
tes a fide redierūt. Hij sīqdē dicētes
quo īcarnatus ē deus. alij quo mā
sit ipassibil: ꝓpter ꝛ hic ꝓpt anxie
tatē modū exq̄rit. Si cū aliqs co
gitacoibus ꝓpijs spūalia cōtuit: deri
sibilia loqtur. Spūs ei me loquit: ꝛ
ille carnē sapit. Nō noverat iste
nisi mā nitatē sp̄s ex aqa ꝛ carne: ex
deo ꝛ eternū nondū nouerat. Et; tu
tu itellige nitatē sp̄s. quo itellex
nr chode nitatē carnis. Quō enī
uterus nō pt repeti: sic ner baptis
mi? Nycodemo ig̃ dicēdi ad eā
q̄ hic ē nitatē: ꝓpt manifestus
reuelat spūal nitatis modū dicēs.
Amē amē dico ti: nisi q̄s renatus fu
erit ex aq̄ ꝛ spū: nō pt introire
i regnū dei. Acsi dicat. Tu carnale
gnationē intelligis: si ex aq̄ ꝛ spū
optet ꝙ nascat hō ꝓpt regnū dei.
Qui ꝓpt hereditatē pcis hoīs tpal. nas
citur aliqs ex viscerib; mris carnal:
q̄ nō ꝓpt hereditatē pcis dei spūalē
q̄s nascat ex viscerib; ecce. Cui ei ex
duobꝰ hō ꝟstat ex corpe videl ꝛ aīa:
duplicē ip̄m modi modū gnationis.
Aq̄ ei q̄ visibil ē ad emundatoē
corpis itelligit: spūs vō inuisibiliter
mirens ad emundatoē inuisibil aie
inuitat. Si vō q̄s īroget. q̄lit ab aq̄
hō nascat: ītiogo ꝛ ego q̄lit natꝰ ē
ada ctra. Cui ei in principio sbjcie
bat elentū tin. totū vō opus plas
mātis erat: ita ꝛ nc sbjcat elentū
aq̄. totū vō ē spūs gre. Cui padisū
dedit ī nuptiacoēs: nūc āt nob̄ altū
apuit. Et; q̄ ē nitas aq̄. hūs q̄
spūs susceptus. Dina ei pfectio
sp̄s bola. sepultura ꝛ mortificatio
restīo ꝛ vita. Cui ei in q̄da sepulc
raq̄ nob̄ sbmergētib; capitia vet
hō sepelit ꝛ sbmersus deorsū omnī
tat. deinde nouꝰ rursꝰ ascendit.
Hoc er sit ut discas q̄m virtꝰ pris
ꝛ filij ꝛ spūs sc̄i ois aplet: ꝛ ꝙ xpc
tres dies ad resgendū expectauit.
Qd̄ g̃ ē matrix fetui: hoc ē fidei
aq̄. In aq̄ ei plasmat ꝛ figurat:

si; qd' in matrice plasmat' ipe idigit
qđ vo i aq̃ nõ ita si i vmo monet
oia fiũt. Er quo q' ascendit a ioz
ane dñs: nõ adhuc reptilia aiaz
vuctiũ si aias spiales 7 rõnales
aq̃ reddit. Ez qz nõ aut ni qs renat
fuerit er aqua et spũ sco nõ hebit
salutẽ vl vitã eternã. sed nõ intrabit
i regnũ dei: adhoc miguunt qdã. puu
li baptizadi sut ut sit eis xpõ i regno
dei. ubi nõ erũt si baptizati nõ fue
rit: ipius 7 sñi baptismo si puuli
morant salutẽ vitaq; eternam ha
bituri sint. qñi nullo peti vinculo as
tricti. Ez; aut nascat denuo: nisi
renouandus a vetustate. Aut vñ
primatio dei nõ nutrat i regnũ dei:
ni impedimẽto phibente pcã. Talia
do ac tãta mystia secreta. nyrodemo
aspe nõ valẽti: dñs er carnali nti
tatẽ similitudiẽ; dedit dicẽs. Qđ na
tũ est er carne caro ẽ: 7 qđ natũ est
er spũ spus ẽ. Nec ei carnẽ caro p
creat: ita spẽ spm parit. 7 Vb q; sen
sibiliũ magis: neq; estimes qp carn
nẽ gnẽt spus. Omne ei caro genita ẽ
nõ qđẽ a spũ solũ si ex a carne. Qđ
aũt natũ est a spũ spuale ẽ. Vtita
tẽ ei hic no eã q; sedm sbiaz dt: si
eã q; sedm honorẽ 7 gliaz. Ei q; et
filius dei ita natus ẽ. qi plus hebit
oibz q; ita nati sut. Innuiẽtur aũt
a spũ minor: nũ ei nitimus qia spus
sit. et qi hec a nduciõs distat dog
matibz. Vide aũt 7 spssci dignitatẽ.
Sup ei dixit. qm ex deo nati sut:
hic aũt qm spẽ eos gnat. Dicẽs aut
xpẽ qm q natus ẽ ex spũ spẽ est. quia
ebatu iursus vidit: ad sensibile er
duat simone dicẽs. Nõ miraris q
dixi ti. optet vos nasci denuo. Dicẽdo
ei ne miraris: ondit ai eius ptem acq;
Ponit aũt exemplũ qđ neq; videz aliqs
ad corpm grossiẽ hz. neq; ad iconpeã
pueriens natam qđ est vẽti delatio
dicẽs. Spẽ ubi vult spirat: et vocẽ
eius audis: si nescis vñ veniat aut
que vadat. Hic ẽ oibz q; natus ẽ ex spũ.
Qđ dicat tale est. Ventũ nullus
detinet si quo vult ferat: multoq;
spus actionẽ natẽ leges detinere
nõ poterũt. Cm aũt de vento hic
dictũ ẽ: manifestat illd qđ dicat.
Vocẽ eius audis 7 sonitũ pussionis
nõ ei locus ifideli 7 nescieti spus ac
tionẽ hoc dicẽt. Dicit aũt ubi vult
spirat. nõ qi electi; qñdã vento hmte:
si ũ que a natã ẽ ipetus signat.
Et nescis vñ veniat a que vadat.
Qi dicat. Si hmi spẽ aug sensu
suscepis auditu 7 tactu iterptum
nescis viã. qliter dini spẽ operacois
scrutaris: Vñ sbdit. Hic est oibz
q; natus est ex spũ. Sed qs nrm
nõ videat. vbi qta austr eunte
a meridie ad aquilonẽ. a aliũ ven
tũ veniente ab occidẽte 7 occidẽte.
Quo q; nescias vñ veniat a q;
vadat. Spus q; stus est q; ubi vult
spirat: qr ipe in ptate hz aug; cor
qa sue visitacois illustret. Et vo
cẽ eius audis: cũ te ptes loqnti
bz q; spũ sco plen; ẽ. Sonat ita q;
psalm; sonat euagelũ sonat
sme dñs: vox spus ẽ. Hoc q;
dt: qr vbo 7 sacmento inuisibilit

Arch. adest spūssanus ut renascam. Ergo
nescis vnde veniat a quo vadat:
qr et si te pnte spe ad hoīa quepia
repleuerit: nō pt videri quō in eū
ītrauerit vl quō recedens qr nata est
Char. īuisibil. Sunt nescī vñ veniat: qr
quō credentes ad fidē introducat ignora
ras: vl quo vadat: qr quō fideles
ad spem pducat nescis. Et sic ē oīs
q natus est ex spū. Ac si diceret. Spūs
sanus spūs īuisibil est: ita et q̄sq̄s ex
spū nascit īuisibiliter nascit. vl aliter.
Augy Et si tu nascaris de spū hoc erit:
ut ille q non ē natus adh de spū ne
sciat vñ veniat a quo vadat. Hoc
ei scire aut. Sic ē oīs q natus ē
ex spū. Audiat g macedonij im
pugnator spūs: q siqui spm sanm as
seruit. Spūs ei sanus ppa ptate et
Char. ubi vult et q̄liter vult operatur. Sed
mr eodem mystiū dñe maiestatis
ca pe nō valēs. rōem q̄rit factiū
non abnegās: nō voto reprehēdētis
sz affectū discentis dñz ītrogat. Vñ dr.
Aug Quō pnt hec fieri. Ad g adhuc
īnfirma vilitate manet. et replo
ta manifesto ei dicto adhuc ītro
gat: de religiosis ad eū loquit
xps dicēs. Tu es magr in isrl. et hoc
Aug ignoras. Q aīt putam dñm
hunc magrō iudeoz q̄ insultare
voluisse. Volebat quidē illū nas
ci de spū: nemo aūt nascit ex spū
si humil fuerit: qr ipa īmutabilitas
facit nos nasci de spū. Ille vero
magisterio īflatus erat et alium
monēti si esse videbat: qr doctor
erat iudeoz. Deponit g dñs eius
superbiā: ut possit nasci de spū. Re
ferqua tñ malicia accusat viri: Ch
sz ipsientia et rusticitate solui. Sed
dicat aliqs. Qd coē hz hec ntitas
de q̄ sic xps locutus ē ad iudaica
dogmata. Habet qd coē hz q̄
primus hō factus ē et q de costa fte
ē mulier et q̄ sterilis genuerit. et q
aq̄ mīracla pfecta sūt. Hec oīa
ntitatē spūalem figurāt psonabāt:
q sibi cū pphetas dictis remotas
dt. Tu es magr in isrl et hec ignoras.
Rursus aliunde suū smonē ei credi
bilē faciat adhibet allusionē eius de sce
dens cū sbdit. Amē a dico ti: q̄d
scim loqmr et qd vidimus testamr
et testiom nrm nō accipitis. Apd nos
visus aliis sensibus certior ē. Et si vo
lum aliqs fuce arcē ita dicim: qm
oīa nīs vidimus. Ptēa xps humano
logs ad eū smone: nō visui sensibili
dnat: sed q maiestū erat q de
ctissima cognitione et nō aliter se
hūte lor cognit scim aut de sepo solo.
Quoniā g̃ q̄re plurat dicat qd scim. Greg
Ad qd dicendū q vnigenitus dei erat
q hoc loqbat. ondens q̄lit pr est in
filio et filius in pre et spūs sanctus ab utq
deitas sibi pcedat. Vl aliter dicat scim.
ego sz illi qui modo spū sūt renati
intelligimus illd qd loqmr: et
qd vidimus apd pres in abscondito hr
testam fortis in mūdo: et vos q carnales
estis et sapientes nō accipitis testoz nrm.
Qd necessē de nro dcto dr. Sz de gne
rudeoz: q̄ usq ad finē in pfidia pmanserit. Ce. Qui tiena dixi vobis
et nō creditis: quō si dixo vob celestia

credens. Hoc ē. si nō crēditis. q̄ tē
plū possū suscitare dicentē a vob̄:
quō credens q̄ p̄ spm̄ scm̄ pūt hoīes
regnari. Vel de baptismo dicat. qđ
tēnū dr̄. q̄ i tīa p̄ fiat: z̄ pat̄ oē
illū nūtans stupendē q̄ est. et sbna
pīs. tīna ē. gē nūtus. Et bn̄ non
dixit nō intelligitis q̄ nō credit: nā
aī q̄s aliq̄ p̄ intellm̄ suscipe nō va
let. amētie vl ignoratie iputat: cū
aūt h̄ nō suscipiat aliq̄s. qđ solū fidē
optet suscipe nō amētie sī infidelitat̄
ē accusatio. Dicebant. aī her z̄ si nō
credebant: q̄ posteri erāt ea suscep
turi. Notata ig̃ paulinū ei⁹ ipūtia
q̄ se cētis de magistrio p̄ferebāt z̄
oīm talīū de ītēdulitate reph̄ēsa:
ndet ad illd. qđ ītrogat̄ ē. quō p̄ūt
her fieri dicēs. Et nemo andit i cē
lū nisi q̄ dixit de celo: filius hoīs q̄
ē in celo. Qđ dicēt. Hic fiet gr̄iatio
spūal̄. ut sint celestes hoīes et tīcis:
qđ adipisci nō poterūt ni membra
mea efficiāt: ut p̄ē andat q̄ descē
dit. nō aliud deputās corp⁹ suū. i.
ecc̄iam suā q̄ scīpz. Qđ ei nos vnū
cū illo iā facti sum⁹: vnde solus
venit. i se solus redit. ecc̄iā in nobis:
z̄ ibi q̄ in celo sp̄ē ad celū cotidie as
cendit. Quis ei in tīa sua sit filius
hoīs: dignitatē tī suā q̄ in celo ma
nēs dixit ad tīū nō indignās ce
sint noīe filii hoīs. sic z̄ carnē suā
dignificat noīe filii dei. P vnitatē.
ei⁹ p̄sone q̄ utraq; sbna vnus ē xp̄ē:
z̄ filius dei ābulabat i tīa: z̄ ide ipe
filius hoīs manebat i celo. Fit g̃ cre
dibilio⁊ fides. et incredibilio⁊ cre
dulitas. Hic ei dīna sbna lōge dista
ntē potuit ppt̄ nos ita suscipe hūa
nā sbnaz ut vna p̄sona fieret:
q̄nto credibili⁹ alij sci fiūt cū hoīe
xp̄o vnig̃ xp̄ē. ut oīb⁹ p̄ ei⁹ gr̄az ascē
dentib⁹ xp̄ē vnig̃ andat i celū qui de
celo dixit. Vel aliē. Qđ dicerat
nycodē scīm⁹ q̄m a deo venisti magi:
ne ethnicē ita magr̄ ēē ut mīa p̄hāt:
sbuigit. et nēo andit i celū. nē
cū vero filiū hoīs dixisse de celo
audis. nō putes q̄ de celo caro des
cendit: hoc ei hēticoz dogma ē. q̄ di
cebāt q̄ xp̄ē de celo corp⁹ suū p̄serat z̄
p̄ virginē trāsierat. filiū ei hoīs nō
carnē hic vocauit: s̄ a minori sbna
se totū nōauit. Est ei z̄ synecdoche
mīt̄onēs a dignitate mīt̄onēs ab hu
manitate totū vocari. Sic ei aliq̄s
hō nudus de mōte ad dualia desce
dat: z̄ assūptis vestimētis et armis
ad eūdem montē ascendat: recte
xp̄ē idem q̄ prius descendit ascēdisse
p̄hibet̄ur. Vel q̄ de celo dixit. recte
de spū origīnis ēcc̄ē est. Non ē corp⁹
mana origine ducit: licet ad tīre
mēta p̄tinq̄t corp⁹ oē. qđ sensus sui
ē naturale trahere. Q̄z vo hoīs
filius ē: susceptē i virgine carnis ē
prius: q̄ ait in cel' ē: nāte sp̄ē gmā
nente p̄tās est. Quidam g̃ q̄ hic
se dr̄ esse z̄ i celo. Tales fecit z̄ disci
pulos. Sic̄ paulū audi dicentē.
Nr̄a cōuersatio i cel' ē. Et hō paul⁹
ābulauit i tīa z̄ cōuersabatur i cel'.
deus celi z̄ tre nō potat ēē in celo
z̄ i tīa. Dep adh̄ p̄ auditoris cap
tu loq̄t̄ ut paulatī alti⁹ eū erigat.

Beda

Vetum ei legis mosaice ad spūale
sensū eiusdem legis iduat: recordat
veteris hystorie z hāc in figurā sue
passionis atq; hūane salutationis fidē
docēs. Et sic' morses exaltat' spentē
i deserto: sic exaltari oportet filiū hoīs.

Augst

Spentū ei in aursilz in deserto multi
moriebāt': donec morses ex pcepto
dñi exaltaret eneū serpentē: quē
videntes otinuo sanabant'. Exal-
tatū spens ē mors xpi: eo significā
di modo quo p efficientē id qđ effi
cientē id qđ efficat' significat'. A
spente siqđe mors venit: q' petrum q'
mori meret' hoi psuasit. Dns aūt
i carne sua petrū non tristabat tūc
venenū spentis ꝑ morte: ut eēt i simi
litudine carnis peti pena sine culpa

Thom.

Videas g' figurā ad vitare. Ibi ē
spentis similitudo spem qdem bestie
venenū aūt nō hz: sic z hic xpc a
peto liber i similitudie carnis peti
venit. Exaltari aūt audies. suspen
sione intelligas i altū: ut significa
ret aere q' significaret sua ābulādo
terra. Intelligas etiā p exaltatione
glaz: nā illa erat altitudo glie
xpi facta ē. In q' ei iudicari voluit:
i hoc hui' principē mūdi iudicauit.
Adā ei iuste mortuū ē. q' peccauit:
dns vo iuste. q' petrum nō fecat. post
ꝑ g' iuste morte sustinuit. sicpaut
eū q' illū tradidit morti: z sic libe
ut adā a morte. vi hoc deiectū se
uenit. nō ei potuit i cruce dñm
trahere ut crucifigētes odiret: ꝑ
magis diligebat z pcs orabat
S' g' crux xpi: ei' exaltatio z glia sua z

Loco etiā nō dixit pendē oportet filiū Luc
hoīs ꝑ exaltari: q' honestū hoc vi
debatur. Vñ z ꝑpter audientē z ꝑ
figam hoc posuit: ut discas q̄m
ignota sūt vetera nouis z deinde ut
agnoscas q̄m nō iuste ad passionē
venit: z adhuc ut addiscas. q̄m
multis hīt nascat' salus. Sicut g' Augst
tūc q' aspiciebat exaltatū spentē a
veneno sanabat' z a morte libera
bat': sic nūc q' format' similitudini
mortis xpi p fidē baptismū ei'
z a peto p iustificatōē z a morte
p resurrectōem liberat'. Hoc ē ei qđ
aut ut oīs q' credit i eū nō pcat
ꝑ habeat vitā etnā. Qđ g' opus ē
ut morti xpi p baptismū reformet
mund' si morsu spentis non est
oīo venenat'. Attende aūt q' passionē Bede
obumbrate posuit: ne ex ei' verbis
fieret tristis auditor: firmā vo pas
sionis posuit manifeste. Si ei q'
credit in xpm crucifixū nō pcut:
multomagis q' crucifixus ē nō pcut.
Hoc aūt mtest mt' figurata ymagō Augst
z re ipsa: q' illū sanabant' a mor
te ad tpalem vitā. hic aūt ut habeant
vitā etnā. quā nob' credut pt' z
filius z spūssc'us Amē Vñ'
Cul't. Sacramēt S. Holsem
Dixit ihs dscīpulis suis z vobis iudeoz.
Caro mea vē ē cibꝰ: z sanguis
meus vē est potus. Et ℣. Cuius

Luc

Dñs z saluator nr. sepius
repetit cibū z potū corpis
z sanguinis sui: aut ut ar
dant ēbe hys q' dicta sūt. ut nō esu
mēt enigma z pabolā cē. ꝑ sciāt

Cuius Augst de Trinit' qui inscr. xv

qm̃ ōino optet mãducari corp̃ xp̃i:
aut vult dicĕ q̃ verus cib̃ ẽ hic q̃
aiam saluat ut oñdat qnta dista
tia sit int̃ corpale cib̃ ⁊ potū ⁊ spi
tuale mysteriū corpis ⁊ sanguis siu.
Aug. Cū ei cibo ⁊ potu id appetat̃ hoiēs
ut nō esuriant neq; sitiāt ⁊ hoc ve
raat nō pt̃ p̃stare ni iste cib⁹ ⁊ pot⁹
q̃ eos a quib⁹ sumit̃ īmortales ⁊
īcorruptibiles faat ⁊ societas ipsa
scōr ⁊ vnitas plena atq; pfecta.
Ideo dns nr̃ corp⁹ ⁊ sanguĩez siu
in eis reb⁹ cōmendauit q̃ ad vnū ali
q̃ redigunt̃ ex multis. Panis nāq;
ex multis i vnū cōstat: ⁊ vinū ex
multis actinis cōfluit. Demde ia
exponit q̃ sit mãducare corp⁹ eius
⁊ sanguĩē bibĕ dicens. Q̃ mãducat
meā carnē ⁊ bibit meū sanguĩē. i
me manet ⁊ ego i eo. Hoc ẽ ergo
mãducare illā escā ⁊ illū bibĕ potū:
i xp̃o manĕ ⁊ xp̃z in se habĕ. Et p
hoc q̃ nō manet in xp̃o ⁊ i quo non
manet xp̃s. pculdubio nō mãdu
cat eius carnē nec bibit eius sanguĩē:
ſ magis tante rei sacrumētū ad iu
diciū sibi mãducat ⁊ bibit. Multi
q̃dē qui vl corde ficto carnē illā mā
ducant vl sanguĩē bibūt. vl cū mā
ducauer̃ apostate fuer̃ ⁊ nūq; ma
nent in xp̃o ⁊ xp̃s i eis. Ex ẽ pfecto
q̃dā modus mãducãdi illā carnē ⁊
bibendi illū sanguĩē: quo q̃ mãdu
cauerit ⁊ biberit in xp̃o manet ⁊ xp̃s
i eo. sic illi q̃ nō sacmento tenꝰ tm
ſ reuera corp⁹ xp̃i mãducat ⁊ sangĩ
nē bibūt. Et q̃ ego vno: manifestū
ẽ ep̃ ⁊ ipse vnuet. Et ad hoc oñendendū
subiūgit. Sic me misit viuēs pr̃ ⁊
ego viuo ppt̃ pr̃em: ⁊ q̃ mãducat
me ⁊ ipē viuet ppt̃ me. Ac si dicat
Viuo ego sic pr̃ ⁊ ne īgenitū esti
mes adiecit ppt̃ pr̃z: patrē sibi ee
principiū occulte īsinuās. Rd̃ at dt
q̃ mãducat me ⁊ ipē viuet ppt̃ me.
nō de vita siplicit hoc dt. ſ de app
bata. Etei ex̃ mfideles viuūt non
mãducãtes de carne illa: sed neq;
de resrcōe cōi hoc dt. etei oēs susci
tabūt: ſ de glosa ⁊ mcedē hñte.
Nō at aut sicut mãduco pr̃z ⁊ ego
viuo ppt̃ pr̃em. Nō ei filius principaliter
pr̃s fit melior: sicut principatione
filius p vnitatē corp̃is eius ⁊ sanguĩs
q̃ illa mãducatio ⁊ potatio significa
at nos efficiãr meliores. Sic ergo
ita dñs est. viuo ppt̃ pr̃em q̃ ipse de
illo ẽ. sīl detrimento equalitat̃ dñi:
ner tñ eandē nr̃az ⁊ siuā cālitatē
significauit: ſ grām mediatoris oñdit
Si at sēm id accipim⁹ viuo ppt̃
pr̃em. q̃ alibi aut pr̃ maior mē:
her vba ita dicit. Sic misit me pr̃
ac si dicĕt. ut ego viuā ppt̃ pr̃em
⁊ ad illū tēp̃ ad maiorē referā
vitā meā: cui natiuitas mea fecit
in q̃ me misit. Vt at q̃sq; viuat
ppt̃ me principaliter facit: q̃ mãdu
cat me. De vitate ig̃ carnis et
sanguĩs xp̃i nō relictꝰ ẽ abrigēdi
locus. Siquidē ea ex ipsius dñi pfessi
one ⁊ fide nīa vē caro ẽ ⁊ vē san
guis ẽ. Hoc g̃ vite urē causatur
q̃ in nobis carnalibꝫ manente

Aug.

Aug.

Hil.

p carnē xpm habem⁹ ventur⁹ nob⁹
p eū ea ꝺicōe q̄ vnit ille p prēm.
Si g̃ nos nāliť scdm carnem p
eū vnim⁹ ⁊ natūz carnis sue ad
ept⁹ quid nō nāliť scdz spm in se
prz habeat eū vnat ipse p prez.
P prēm aūt vnit: dū nītas nō
alienā ei ītulit duisāq; naturā.
Aug. Vt aūt illū panē mādicādo viuaz
q̄ etnā vitā ex nob⁹ habē nō possit?
de celo ꝺnđit. Vñ se. Hic ē panis
Hil. q̄ de celo ꝺnđit. De panē hic ꝺt ⁊
ac ne vbi verus atpi natā defeat
se crīstimaret in carnē panē car
nē suā esse ꝺixit: ut p hoc q̄ ꝺnđet
de cel⁹ panis ē. nō ex hūanā acep
tione origo ēt corpis ei⁹ estimaret
dū celeste ēt corp⁹ ꝺnđit. at vo cū
panis ē assūpti p vbū corpis est
Chrys. pfessio. Nō ē pniz deū comedim⁹
nā ⁊ īpulpabil⁹ ⁊ īcorpeus ē: neq;
hoīs puri carnē comedim⁹ q̄ nil
possit pficē. Sz qz dō carnē si vnus
caro eius vnificatiua exstit. non
qī de natūz transient: ꝑ scdz q̄ndā
ignita fri ꝺsuetudiē; qd⁹ ⁊ fili⁹ mācet
⁊ ignis actū ꝺnđit: sic ⁊ caro dñi
Petr. vnificatiua ē tīp caro vbi dei. Et
ut ꝺnđet distantiā ūbre ⁊ lucis ty
pi ⁊ veritatis sbiūnit. Nō sic mādu
cauerūt pres vri māducauerūt
p na ⁊ mortui sūt: q̄ mādicat hūc
Aug. panē vnet ietnū. Sz illi mortui
sūt: ita vult ītelligi ut nō vnāt ietnū.
Nā tpalit⁹ ⁊ dū morient⁹ qui
xp̄i mādicāt: ꝑ vnūt ietnū: qz
Xrīs. xp̄s ē vita etnā. Si ei possibile fuit
sn messez frumēto ⁊ alys hi. xl
ānis illoz vitā ꝺsuare: multomag⁹
nūc cibo spūali hoc facē potit qui
illa erāt figure. Strictr aūt vitā p
mittit: qz nil est ita ꝺlcābile hoīz
Dñi ⁊ i veteri testāto lōgitudo vite
pmittebat⁹: hic aūt vita finē nō hm⁹.
Hil. erā p hoc ondē vult. qm sniaz
morti tradentē p pcto nūc solut:
vitā etnā cōtrario pmittēs. Det
Aug. minauit aūt supus ꝺns quō se pa
nē ꝺicat. nō tm scdz ꝺmittē qua
pastit oīa. si erā scdm hūanā nāz
q̄ est assūpta a vbo dei. ꝺicēs. Et pa
nis quē ego dabo caro mea ē p mū
Ambr. di vita. Hūc panē tuū ꝺns ꝺdit
qī mystiū corpis ⁊ sanguīs sui ꝺis
cipul⁹ tradidit: ⁊ qī semetipz deo
pī obtulit ī ara cruis. Qd⁹ vero ꝺt
p mūdi vita nō debem⁹ ītelligē p
electis. si p hoīb⁹. q̄ mūdi nōie ꝺsig
nant⁹. Ait hoc qd⁹ ꝺt. quē ego dabo
Tym. ptātem suā demōstrat: q̄ nō sicut
sūus minor pē crucifixus ē: si vo
lūtate. Nā ⁊ si a pē dari ꝺicat⁹:
trī seipm tradidit ipe. Attēde aūt
q̄ panis iste q̄ in mystiis a nob⁹ as
sumit⁹ nō solū figurā gerit carnis
xpī: ꝑ ipse ē vera caro xpī. Nō ei
dixit. panis quē ego dabo figurā
carnis mee gerit: si caro mea est.
Transmutatus aūt ien arrabilibz ē
vōbis iste panis p mysticā ꝺnđcōez
⁊ ītāta cōez spūsci m carnē xpī. Et
q̄re nō videm⁹ carnē. Nā si ca
ro videtur. horror nos ei⁹ assūp
tione ītuadet. Vñ ut nre ifirmitati
ꝺndatur: tal⁹ nob⁹ videt mysteri
oz: sdz q̄ nre ꝺsuetudī expetebat.

Ad mūdi aūt vita carnē suā tradidit: qr moriēdo solvit mortē. Ego etiā intelligo p mūdi restitōem. Nam dnī mors vnūsalē restituet toti humano gnī mūsthuut. Qn aūt capet caro? q̄ dicit panē carnē? Norūt fideles corp̄ xp̄i. si corpus xp̄i ēe nō negligāt? fiat corp̄ xp̄i: si volūt viuē de spū xp̄i. Hūc q̄ ei corp̄ meū viuit de spū tuo? Hūc panē apls exponit dicēs. Vnū corpus multi sumus. O sacrmētū pietatis? o signū vnitatis: o vinculū charitatis. Q̄ vult viuē accedat ēdat accedat ut vniificet. Ez q̄ iudei panē dōrdē nō intelligebāt: adūnicē litigabāt. Q̄ aūt mādicat talē panē nō litigāt adūnicē: qm̄ p hūc deus facit hītare vnāīes i domo. Putabāt ei iudei q̄ dns p circulatā carnē suā dividēt: et eis ad mādicandū daret. Et ideo litigabāt q̄ nō intelligebāt etiā q̄ dicebāt hoc ēe impossibile. ut sīz carnē suā ad mādicandū daret? ondit qm̄ nō solū nō est impossibile sed et valde necīn dicēs. Nisi mādu caūtis nō habebit vitā in vobis. Et ne crederēt ill' sol' hoc dixisse: mor gnā le sūāz itulit. q̄ mādicat meā carnē & bibit meū sanguīē hz vitā etnā. Hāc q̄ nō hz q̄ istā carnē nō mādicat. nec ihū sanguīē bibit. Nā tpale vitā sīn illo hoīes habē pnt: etnā vo oīo hr̄e nō pnt. Nō ita ē in hac esca. quā sustentande huius tpalis vite causa sumim?. Nā q̄ eam nō sūpserit nō viuet? nec tm q̄ eā sūpserit viuet. Sicut ei pt ut morbo vel senio vl alio casu plūmi q̄ eā sūpserūt moriāt. In hoc vo abo? potu? corpis & sanguis dnī nō ita ē. Nā & q̄ eā nō sumit nō hz vitā: & q̄ eā sumit hz vitā & hāc utrq; etnā. Nō ei pure hoīs caro ē. sī dei: & hoīez dinū facē valens trā dinitate zebrians. Sūt aūt q̄dā tribulationē ab ec nō supplicio hoīb; pmittētes. xp̄i baptismate ablutis q̄ phanes sūt corpis ei quōlibet vnctōe. ppt illd q̄ hic dī. & q̄ mādicat me viuet ppt me. Ez indicat eis apls dicens. Manifesta sūt opa carnis. q̄ sūt fornicatio imūdicia ēe q̄ predico sic pdīm qm̄ q̄ talia agūt regnū dei nō possidebūt. Qobrē quō sit accipiendū qd hic dī. merito quēr? Q̄ ēt in ei? ē corpis vnitate. & in rationē spagine mēbroz. cui? corpis sacramentū fideles cōicantes de altari sume? & sumūt. ipse vē dicendo ē mādicare corp̄ & bibē sanguīē xp̄i. Ac ppter hēsia & scismata ab vnitate corpis xp̄i sepati pnt idē prīpe sacrmentū. si nō sibi utile imo etiā obnoxiū. quo iudicent? grauī? vel tardius libeūt?. Nec illi ec̄ qui impditis moribz & damnabilibz sumūt debēt ēe securi. q̄ p vite q̄litatē ipaz vite unitatē que est xp̄s deserūt.

siue fornicando siue aliud hmodi
facendo. Nō ei isti dicendi sut mā
ducare corpꝰ xpi: qm nec ī mēbris
xpiānōr sut xpi. Vt ei alia tacea:
nō pnt sil ee mēbra xpi z mēbra
mēretrīcis. Hūc itaq; abiī z potiꝰ so
cietatē vult intelligi corpis z mēbrꝝ
suoꝝ qd est ecclia ī predestinat et
vocatis z iustificatis z glificatis
scis z fidelibꝰ eius. Huiꝰ rei sacra
mentū .i. vnitas corpis z sanguis
xpi alicubi conficit. alicubi certis
tribꝰ diebꝰ. ī dnica mēsa pparat
z sumit: quibusdā ad vitā. quibus
dā ad exitiū. Res vō ipsa cuius
sacramentū ē. oī hoī est ad vitā
etiā: ut q cā sumēt ia nr corpe
morient: huic cogitatiōi occurrit
dicēs. Et ego resuscitabo eū in
nouissimo die. ut sc̄z hēant interī
vitā etiā scdz spm in reqe scdz
quā spūs suscepit. Qd aūt ad cor
pus attinet. nr corpꝰ etiā vita et
na fraudet: sed ī resurrōe mōtuoꝝ
ī nouissimo die eā hebit: quā et
nob prāre dignet dns ihs xps amē.

Nil. Dominica .i. post Trinitat.

Dicebat ihs Scdm Lucā.
turbis iudeoꝝ z phariseoꝝ. Hō
q̄dam erat diues: et iduebat
purpuram z bissō: z epulabat quo
tidie splēdide. Et cꝫ. Ic Cum
Admonuerat suos dns de
face amicos de mamona
iniqtat. qd audientes phisei deridebāt:
deinde illa q̄ apposuerat exēplis astruit
dicēs. Hō q̄dā erat diues. Erat dt. nō z: et
qz pterat qi umbra fugies. Non in
odio sca pauptas aut diuitie cmiose:
sī ut luxus infamat diuitias ita pa
ptatē imeditat scīas. Cognitur eū.
Et iduebat purpura z bisso. Purpura Ambr.
color regij hītus ē. z ex conchis ma
rinis fco crucifixis emissa: bissꝰ vō
genus lini candidi z mollissimi. Si Hier.
aūt sbtiliū paosaqz vestiū cultꝰ
culpa nō est: nequaq; simo deo por
tā vigilanti exprimet. Nemo q̄ppe
vestimēta pciosa ni ad iactātiā glām
q̄rit ut honoratior cetis ē videat.
Nemo ei vult ubi paosis vestibꝰ in
dui: ubi ab aliis nō possit videri.
Lanerē g z puluem. ppura z serico
pteg̃ebat: z scdm vestimēta eius
ita z epule. Vñ sē. Et epulabat quo
tidie splēdide. Vbi sollert ituēdū. Hier.
q̄ celebrare sīi culpa iudicia vr pnt:
pene sp vomitat voluptas. Nā
ei corpus ī refōis delectatōe resol
uit: cor ad iactātiā gloriā relaxat.
Sē. Et erat qdā medicꝰ noīe lazar? Ambr.
Narratio magi q̄ parabola videt:
q̄n er nomē exprimit. Parabola vō
illa ē: qn exēplū ponit z noīa sbti
cent. Interpretat aūt lazarꝰ q adiutꝰ
ē: pauper erat z illū dns adiuua
bat. Vel alit. pnis simo de diuite
z lazaro silitudinaire scptus est Cyril

ī pabola: ut ñ oteſcat q̄ q̄ tēnis affluūt opib̄. ñ velint opitulari nr̄itatib̄ paupm. grauē mer̄at ſuaz. Refert aī tradicio iudeoz lazaz q̄dam fuiſſe tuī tpis ī ihīe extrema p̄ſſū inopia ⁊ infirmitate: cui⁹ memīt dñs. introducēs eū in er̄ ad maiorē ſimonis maīfestacōem

Notandū etiā eſt q̄ ī pplo pl⁹ ſolēt noīa diuitū q̄ paupez ſcīr. Dñs aī no⁹ pauꝑis dicat. ⁊ no⁹ diuitis nō dr: q̄ dñs hūles nouit ⁊ appbat. Vt aī āplius pbaret pauz: ſimul huī ⁊ paupt̄as ⁊ egritudo tabefecat: Et enī. Q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ ulceribꝫ plen⁹. Ideo iacebat ad ianuā. ne diues dicēt nō vidi. nemo mī nūciauit: ñ videbat eū eriēs ⁊ canes lingentes. Ideo deſcribit ulceribꝫ plen⁹: ut audelis diuitis ſuo corpe demīaret ⁊ ut ſi dei p̄cepta nō obſideāt: ſaltē admonitis ſue miſereāt ⁊ timeāt ne ipē tal⁹ efficerētur. Egritudo aī hz aliq̄d ſolacii: ſi opes hz. Hec ita q̄ in iſto pena ē. in q̄ mīe tanta vulnā nō memīt dolores plagaz ſed famis. Et enī. Cupiens ſaturari de micis q̄ cadebāt de meſa ditis. Q̄i dicēt. Q̄d pficis de meſa hoc pbe in etiam: fac dāna lucz. Et nemo illi dabat. Inſolentia diuitū. Ita ei ſūt dulcis humane ītēcōes. ut tāz ſup̄ natāz ſint: de miſerijs p̄pm incētiua ſuaz capiāt voluptatū? rideāt iopē. inſultēt egenti: ⁊ quoz miſereī decrat hijs auferāt.

Inſup pauz videbat p̄cedentē diuitē ab obſeq̄ijs arceri ſulari: ⁊ ſe ī infirmitate ⁊ iopia a nullo viſitari. Nā q̄ nemo ei ad viſitandū adeāt: te ſtant canes q̄ vulnā eī lingebāt. ⁊ q̄ nullꝰ hoīm lauare dignabat⁹ ⁊ tractare: fere mutes labūt. Et vna q̄ re opē deus duo iudicia exhibuit: diū lazaz pauperem aīi ianuā diues iacē p̄miſit: ut ⁊ diues ipius dāmationis ſi augēt ultioēz ⁊ cēptat⁹ pauz creſcēt ad remuneracōēz. q̄ ꝑ ſpiciebat cotidie ille cui miſerētur: videbat iſte de quo pbaret. Iudicium q̄ iā q̄ utrūq̄ ī tm paſſi ſūt: videa⁹ nūc q̄ utriq̄ patiant⁹ apd̄ miſeros. Q̄d tpale fuit p̄ijt: q̄d ſequit eternū eſt. Mortuꝰ ē: illū angeli huc pene ſuſceperūt. Dicit ei. Frē eſt aī ut moreāt medici: ⁊ portaret⁹ ī ſinū abrahe. Tante pene: repete deluis mutuū. Portat⁹ poſt talos labores q̄ deſeruerat: ne ſaltē abulās laboraret. Et portabat⁹ ab āgel⁹. Nō ſufficerat ad portandū pauperē vn⁹ āgel⁹: ſed ꝓpter plures venīūt: ut tpz letare faciāt. Gaudet vnuſq̄ſq̄ āgel⁹ tm on⁹ tangere: libent⁹ talib⁹ oneribꝫ p̄grauāt: ut ducāt hoīes ad regna celoz. Portatus ē aī in ſinū abrahe: ut illū palparet ⁊ refocillaret. Et in ſinu abrahe paradiſus ē. Ideo aī āgeli miſtrātes tulerūt pauperē ⁊ locauerūt eū ī ſinu abrahe. q̄ licet deſpect⁹ iacēt nō mī deſpuūt nec blaſphemāt dicens.

Hic dives ī negcia vives gaudet
z tribulatōes nō patit: ego vero
nec obtinē valeo nciaz escā. Cū aī
Augus sinū audis abrahe. nō arbitreis
corpeū sinū hoīs vni fre tot aīas;
sed itelligē sedē gētis atq; secretā
ubi ē abrahā: z ideo abrahe dictā
nō q ipsi tm sit. ꝙ ipē mltarū
gētū pr sit. q ad imitandū fidei
principatū ꝓpositꝰ ē. Ec. Mortuꝰ ē
Greg aī z dives. Notandū q nūl legit
diuitē in sepcliedo mīstrasse. ut la
zarū. Eo nāq; q ī latorū ne delectꝰ
mltos hūt obsequētes adolatores:
ut pcuit ad finē pmat ē oībz.
Sepliat ē. Sequit. et sepultꝰ est in
Augus iferno. Sepultā infin penarū
pfunditus ē: q superbos z ī mūsedes
Greg post hāc vitā vorat. Sic aī paupi
dū vuet grauiorē penā reddebat
iacē aī ianuā diuitis z alienā
bona ysplicē: sic diuitē mortuo au
gebat gracū acrubitꝰ ī gehēna z
pspectus delationis lazari. Vñ sē.
Eleuas aī oculos suos cū ēet ī tor
mētis: vidit abrahā alōge z lazaz
ī sinū ei. In tormētis dr nō ī tormē
to: totus ei in tormētis erat. Oculos
solos liberos hēbat. ut altius len
gia possit aspicē: ut magꝭ torqat
qꝫ nō hz qd alius hz. Aliozꝫ enī
diuicie: eozꝫ q ī pauptate sūt tor
Greg mēta sūt. Si aī abrahā adhī in
imis nō ēet: hūt dives ī tormēt
positus nō vidēt. Ez ī lybo regesce
bat: q nendū mīteret mediatoꝭ
adienerit. ab ingressu regni reatꝰ
pine culpe retinebat. q multi aut
ēt erāt tūc pauperes iusti: ꝙ q raptī
ad limina ei aspectu ostēt: ad
ei maiorē ēsolatiā. Hīc notetur q
omīs q a nob offenditꝰ: obiectuitur
nrō aspectui. Ez z abrahā dives
vidit q sedens aī fores venabat hū
scutes: hīc vo z manētes ītus au
tebat. Et lazaz aui ī hac vita mi
Greg serei nō volunt: ī suo iā supplicio po
situs piōnū qrit. Nō tm dirigit ser
Thom mōnē ad lazaz ꝙ ad abrahā: q forsan erubescebat. z putabat lazaz
remūsci malorꝰ ex ꝓpis iudicijs de
illo. Vñ sē. Et ipē clāns dr. Mag
Greg ne ei pene: magnā vocē reddebāt.
Pr abrahā miserē mei. Frustra agꝭ
pniaz: ubi nō est pnie locus. Ad
mēta te coegit: nō mētis affectus.
Cr cuiq; ī regno celoz ē: nescio an
ei q in ifno ē valeat miserī. ejus
te lazaz. Extras mīs. Abrahā mit
te nō pt: ꝙ suscipe pt. Vt ītingat
extremū digiti sui ī aq. Lazarū
vidē nō dignabaris: et nūc digi
tū eius desideras: Hoc qd petis
tu ei debebas facē cū adhuc vuet.
Aq desideras: q delicatos cibos au
sus hēbas. Vide z scias pctoris.
Nō tonī audet poscē digitū. In
struim aī ypher: q sit utile ī di
uicijs nō ꝓfidē. Erit dives ēdiget
paupe: q q; esuriebat Sed hec

mutacõ dexte excelsi. Diues ei iste
q̃ulcerato paupi mẽse sue vl minu
ta dare noluit: i infino positu usq;
ad mĩma q̃enda puenit. Nã gutta
aq̃ petiuit: q̃ mitas panis negau:
Nã cruciõr i hac flam̃a. Nõ q̃ diues
fuerat torq̃bat: ꝫ q̃ mistus nõ fuit.
Hinc colligendũ est q̃ pena mulcta
dus sit q̃ aliena dipit: si infra dã
nationẽ pauit q̃ ppa nõ largit.
Cruciat' ergã. q̃ luctuoso care delicijs
pena ẽ: aq̃ ãt ẽ refrigo aĩe i doloribz
sustinute. Et q̃ ẽ q̃ i tormẽtis positu
lĩguã suã refrigerãi postulat: ni
q̃ is q̃ inuidẽdo de loq̃acitate pcauc
rat p̃ retributõis iustitiã i lĩngua
atrocius ardebat. Abundare ei in
diuitijs logatas solet. Dignũ ig
pmiũ diuiti reddit. Q diuicijs et
delicijs. ignis ꝫ finalẽ pena: vice
lucis sonitus. gemitꝰ ꝫ lĩgua aresca:
vice pot' residentiũ sibille. Vice spec
taculoꝝ. caligo pfunda. vice ãbitus
purpl' vmus. Sic ei iustũ dei iu
dicũ silẽ fit dispositõibz nrĩs. Vñ
q̃ diues nõ fuit mistus pauplis
iacẽtis ad ianuã: cũ ꝫ tpẽ miseria
egerat nõ erauit. Se ei. Et dixit
illi abrahã. Fili recordare q̃ rece
pisti bona i vita tua. Aspice patri
archã tonitate. Vocat filiũ. qd' mã
suetudiẽ ei' pẽ exprimẽ: nullũ tĩ pre
bet auxiliũ ei q̃ se remedio puauc
rat. Ac sic dicẽ. Nõ potes ꝫ in tra
nasse: ꝫ hic regnare. Et lazarus
sili' mala. Nõ q̃ lazar' ea mala pu
tauerit: ꝫ ex cõsura diuitis h' dicebat
q̃ inopiã ꝫ famẽ ꝫ duram egestatẽ
q̃timabat mala. Vñ q̃ infinitatẽ
ꝫ egestatis magnitudo nos pmit:
lazaꝝ cogitem': ꝫ letãter accipia'
mala i vita nra. Et ecce recepisti
bona i vita tua q̃ debita: q̃ si q̃
boni feasti vĩ pmiũ ti debetur. ora
recepisti i illo mũdo: hic ãt si q̃ ma
li admisit: venia recepit. Nunc g̃ hic
solat' tu vo cruciaris. Cruciãꝫ g̃ fres
tres i hoc scio bn̄ habetis: cũ vos
bona egisse recolitis: valde ptimes
cite. ne excessa vob̄ pspitas. corrẽ re
muneratio sit donoꝝ. Et cũ q̃slibet
pauper nõ nulla reprehensibilia pet̃
re inspiciatis: q̃ fortasse ds superflu
tas tenuissime putatis cõiquat:
cum in' pauptatis pgat. Non ẽ
ãt pius labor. inanẽ diã referre.
Pessimã illicita desidia. ostentationes
sedare. despcõꝝ remittẽ: ꝫ vitã as
peram ducẽ. Talia g̃ nõ agentẽ:
impossibile ẽ saluari. ceteri ei' in hac
vita bona recipiũt: q̃ omẽ suũ
gaudiũ felicitatẽ tĩ sitoriã putat.
Iustꝰ ãt habẽ hic q̃dẽ pmia bona n̄
tĩ in recompensatõe rea pe: q̃ dñi
melioratꝰ: etiã appetit. coꝝ iudi
cio q̃libet bona affuerit bona mi
me videnti. Se et i his oĩbz cados
magnũ finatiũ est mr̄ nos ꝫ vos.

Chaos magnū significat iustoꝝ a pctoribꝫ dulcedinem. Nā sic affectus eoꝝ varij fuerāt: sic etiā māsiones nō paꝝ differūt. Ad firmatū dī: q nō pt solui. Int diuitē ḡ & pauperē chaos magnū &: qꝫ post mortē ne q̄unt merita mutari. Vñ sē. Vt hij q̄ voluīt hīc ad vos trāsire nō possīt: neq; de hinc trāsmeare. Cū dicēt. Vi de possiū. trāsire nō possūt: ut nos videam⁹ q̄ effugerim⁹. & vos q̄ pdi derit⁹: & nra gaudia cumulent vra tormēta. & vra tormēta cumulent nra gaudia. Et nō. q̄ iustoꝝ aūe q̄uis in sue natē bonitate misericordiā hēant: tā tm autoris sui iustitie nititē tāta vtutudine resplēdūt: ut nulla passiōe ad reprōbos moueant. Per iustū ḡ ad beatorē sortē trāseūt. qꝫ damnatoē petua cōstringūtur: nec iusti ad reprōbos trāsire pnt. qꝫ erecti tā p iustitiā iudicati eis nullo modo per aliq̄ passioē miscent. Postq̄ ḡ ardēti diuiti desē spes tollit: ei q̄ aīm ad ḡmāḡs q̄s reliq̄ rut īcurrit. Vnde ei. Rogo te pr. ut mittas eū in domū pris mei. Lazaꝝ petit mitti nō se: vl qꝫ sensit se indignū ut testioꝝ phibeat vitatē: vl qꝫ nō ipetrauerat paululū refrigerari. miltomin̄ accedit se relaxari ab iferis ad pdicatōem vitatis. Ge. Habeo ei q̄ngq; frēs: ut testet illis ne & ipi veniāt i hūc locū tormētoꝝ. Qua re notandū q̄ ardēs diuiti q̄nta supplicia cumulāt. Ad penā nāḡ sua ei cognitio suat & mēoria? cognouit ei lazaꝝ quē despexit: et frm suoꝝ meruit q̄s reliq̄. Vt ei petōres in supplicio āplius puniant: et eoꝝ videnti glam quos cō tēpserūt: & de illoꝝ pena torqueant q̄s iutilit amauerūt. Et petenti diuiti rndet. Habent moysen & pphas: audiāt illos. Cū dicēt. Nō sunt ti magis cure frēs tui q̄ deo q̄ eos creauit: statuitq; eis doctores q̄ eos moneāt & sollicitarēt. Vocat aūt hic moysen & pphas: scpta mosaica et pphica. Et q̄ dei vba despexerat: hec audire nō posse suos sēpes cōmabat. Vñ sē. At ille dix: Nō pt abha: si si q̄s ex mortuis ierit ad illos pniaz agent. Qa ei audiendo scpturas detinebat & fabulas ee putat: ex hijs q̄ passi fuerat ipē q̄ de frib⁹ diuidicabat. Et mox diuiti veraa sniā rndet. Si moysen & pphas nō audiūt: neq; si q̄s ex mortuis resurrexerit credent. Qa q̄ vba legis despiciūt: redemptoris precepta q̄ ex mortuis resurrexit q̄nto sublimiora sūt tāto difficiliuit iplebūt. Quia aūt vez sit q̄ q̄ nō ausultat scriptis nec mortuis ausultat: ondenit iudeā q̄ nūc q̄dē volebāt occidē lazarū. nūc vo inuadebāt aplos. cū tm a mortuis nō nulli resurrexerūt hō auct Et & illō. sicā q̄ & si q̄s resurgat a mortuis. & si celitus dnderit āgelī: oīb; tm magis digne fide sūt scpte. Nā anglōꝝ dns vnoꝝ & mortuoꝝ cas ultituit. Et aūt scirent dē q̄ mortui resurgentes pdessent viuentib:

nō hoc omisisti q̄ p̄ utilitate nr̄a
singla q̄q̄ tractat. Hz ⁊ si crebro ecc̄
gent mortui. hoc ite3 ⁊ sue tudie ⁊tenet
Tū ⁊ drabolus facile introducet fal
sitatē. Ita duuti aura fuit de vnus
q̄us q̄ agent oīo nesciant: sic nob̄
ē cura de mortuis q̄us q̄ agant oīo
nesciam⁹. Allegoice. Lazar⁹ ulcerib⁹
plen⁹ gēt̄le p̄plm significat: q̄ cupiebat
satiari de mesa duuti iudaici p̄pli ⁊
nemo illi dabat: q̄ superbi ille p̄plo
gēt̄le q̄uq; ad agnitōē legis admitt̄
despiciebat. Canes aūt q̄ ulcera pau
pis ligebāt. neq̄ssimi hoīes sūt a
mātis pēta. q̄ lata lingua et laudāt
nō cessant opa mala. q̄ in se alius
gemens ⁊ afflictū detestabat. De longi
quo aūt ad videndū lazar⁹ oculos di
ues leuat: q̄ diu p̄ damnationis sue
supplicia fideles in imo sūt: fideles
assiq; ad die extremi iudicij sup se i
ra se attendūt. q̄ post iudicia ⁊tē
plari nullatenꝰ p̄nt. Quinq; fres in
dos sb̄ quinq; libb̄ moysi degentes vt
quīq; sensꝰ designāt: q̄ pauptatē
nō amāt ⁊ saluari nō p̄nt nisi mo
riant. Iudaici ei p̄plo q̄ moysi vba
spāliter intelligē ⁊tempsit: ad ei
de quo moyses locutus fuerat nō p
uenit. Vel p pauperem lazar⁹ itelligi
xp̄m: q̄ stat ad ianuā nr̄am cupiēs
satiari de micis q̄ cadūt de mesa
q̄ q̄rit a nob̄ vel mūma opa iusti
cie. Que nos ut sibi abūdāt tri
buam⁹: adimet ipe ⁊ donet a quo
bona acta p̄cedit. aut gla i stla Vel
Vult Vnica sedz & lucam
dr̄e ihs dis suis silutudiē hāc.

Homo q̄da fecit cenā magnā: et
vocauit multos. Et dz. Nr. Eusb

Debuerat sup̄ dns p̄pare au Eusb
uū repende negūtib⁹ cui sit
rēpensandū ni restrōe iustoz: et
ideo q̄da intelligēs vnū ⁊ idē esse
restrōem iustoz ⁊ regnū dei. racōpe
sacōem p̄dam. medat dicēs. bnūs
q̄ manducabit panē in rgno dei. Hz Beda
q̄ nōnulli panē celestē fideten⁹ q̄li
odorādo p̄cepūt dulcedinē vo eius
attingere nequāt gustando fastidiūt:
sb̄iecta pabola dns talū torporē et
lestib⁹ epul' dignū nō esse redarguit
dicēs. Ho q̄da fecit cenā magnā:
⁊ vocauit multos. Ho iste p̄ est: Greg
sed in q̄ ymagines ad silitudinem
vitatis figūnt. Quoties ei puuti Greg
uā suā virtutē indicare vult deus:
vrsa. pdus. leo ⁊ hr̄i nūcupat. Qn̄
vo misdiaz exprimere vult: dr homo.
Hic g̃ editor oīm atq; gl'e p̄: pau Greg
cenā magnā in xp̄o pactā. In no
uissio ei tpib⁹ ⁊ q̄i i ortu nr̄i stli
lluuit nob̄ dei filius: ⁊ morte p nob̄
sustinēs dedit nob̄ p̄prīū corp⁹ comēde.
Qui ⁊ agni i vesp̄e īmolabat⁹ iuxta
legē mōsaica. et certo g̃ cena dicta
ē. patiū in xp̄o nr̄o. Vel cenā Greg
magnā fecit: q̄ sollemnitē nob̄ etnie
dulcedis p̄parauit. Q̄ vocauit multos
⁊ pauci venūt: q̄ nōnulli ipsi q̄
ei p fidē sb̄iecti sūt. etnio eius aduētu
ruuendo ⁊tradicāt. Hoc aūt distare
nr̄ delicias corp̄is ⁊ cord' solet: q̄
corp̄ales delicie ei nō hnt. desidiū
attendūt: aū vo habite edunt. cōe
dentē ymin⁹ ⁊ fastidiū p sacietatē vtūt.

At cont̄ spūales delicie cū nō hñt̄ fastidio sūt: cū vero hñt̄ in desidio. Et sup̄na pietas xp̄tas illas delicias ad meōre nr̄e oculos revocat: atq; ut fastidiū nūm repelle' debeā inuitat. Vñ sq̄. Et misit seruū suū hora cene dicē inuitatis ut venirēt.

Iste seruus q̄ missꝰ ē ipse xp̄s ē: q̄ cū eēt natalit̄ deus & ver' dei filius: ex nau sc̄ip; forma seruī accipies. minus ē at hora cene. Nō enī a p̄ncipio v̄bū p̄us nīaz natāz suscepit: sī i nouissiō tpe. Vidit at: q̄ pata sūt oīa. Venit ei p̄ in xp̄o dona collata mūdo p̄ipm: p̄cōz amotione spūssa ꝓpitiatione. adoptois splē dore. Ad h̄ vocauit xp̄s p euāgelica dōaīeta. Vt alit. Homo iste ē mediator dei & hoīz hō xp̄s ihs: qui misit ut venirēt inuitati & p missos vocati ꝓphas. q̄ olī inuitabant ad cenā xp̄i. Quēpe missi sūt ad pphas isti: sepe vocauerūt ut ad horā cene venirēt. Et illi inuitates q̄dē acceptauerūt: & cenā repudiauerūt. Pphas legerūt. & dñs pphaz occidērūt: & tūc nob cenā nescientes parauerūt. Data iā cena & īmolato xp̄o: missi sūt apli. ad quos missi fuerāt ai pphe. Vñ hūc q̄ seruū a p̄efatis ad inuitandū mittit p̄dicatoz ordo sigt̄.

Sepe at solet euenire: ut psona potens fastū hēat despem. Cuiq; p ei dns aliq̄ mādat: nō despicit psona loc̄tis sui: q̄ suat̄ incorde mittentis reuerentia dñi. Offert q̄ deus q̄d rogari debuit non rogare: dure vult q̄d vir sperari poterat. Et mi sil' oīs excusat. Sc̄e at̄ cepērūt sil' oīs excusare. Emit hō diues villā: & pāpes oriere festinat. Ad dei inuitam nūmur: & nos excusam. Tres at fuerī excusationes: de q̄bz sūbdit. Primꝰ dixit. Villā emi: & nat̄ hēo exire & vide illā. Rogo te: habe me excusatū. In villa empta: dnātio notat̄. Ergo superbia castigat̄ vicinū pmū. Primꝰ enī hō dnāri voluit: qui dñz hīe noluit. Vel p villā terena sūba designat. Erat q̄ vide villā: q̄ sola terrena cogitat ꝓp̄ sūbaz. Sc̄d. Et alt̄ dixit. Iuga boū emi q̄nq; & eo ꝓbare illa. Quinq; iuga boū, sensꝰ carnis hui' q̄nq; miant: i oculi visū i aurib; audit⁹ i naribz odoratꝰ i fauc̄ gustꝰ i oīb; mēbr̄ tactus. Et q̄ iuga sūt in tbz poribz sensibz facilꝰ appet: q̄ duo sūt oculi duc aures. geminc nares. Dicit at iuga boūm: q̄ p sensꝰ istos carnis terena rapiūt. Boues ei tra vsant. Hoīes at tremoīa fide. & terenis deduī: noluit credē aliq̄ ni ad q̄d sensu corp̄is pueniūt q̄nq; pūto. Corpales ei sensꝰ q̄ i terenis vsant̄ recte p eos animo sitas despic̄: q̄ dū alienā q̄rit vitā disciplē semp

sua ultima negacio studet exteriora cogitare. Si nondū quis q̄ ꝑt villā
vis q̄ ꝑt ꝑbāda iuga bouū. a cena
sui inuitatoris se excusat: humilita
tis vba pmisset. Ou ei dt rogo. t
venire renūt: humilitas sonat i voce
superbia i actione. Ec. Alius dixit
Uxorē duxi: t ideo nō possū venire.
Ista ē voluptas carnis q̄ multos sepe
dit utinā sors t nō me. Q̄ enī
dixit uxorē duxi. carnē apleratur:
carnis voluptatibus iocundat. a cena
excusat: ꝙ obsuet ne fame etiā
moriat. Dicit aī. nō possū venire:
co q̄ intellectus humanꝰ egens ad mū
danas illecebras debilē ad agendū.
Cuius aīt bonū sit iugiū atq; ad
ꝓpagandū sobole diuina prudētia
institutū: nōnulli in ꝓhoc nō fecū
ditatē plus ꝙ desidiā expetūt vo
luptatis. Et ideo ꝓ re iusta sig
ficari pt nō incōgrue res iusta
Uel hic iugiū nō reprehendit: sed
ad maiorē honorē vocati integ
tas: q̄n mulier inupta cogitat
q̄ sit dei ut sit sca corpe t spū:
q̄ aīt nupta ē cogitat q̄ sit mūdi.
Johes aīt dicēs. omē qd̄ est i mūdo
cupia carnis ē t cupia oculoꝝ
t ambitio sēli: ide cepit ubi eua
minauit: cupia carnis. uxorē
duxi. cupia oculoꝝ. q̄nq; iuga bouū
emi. ambitio sēli. villā emi. Apte
aīt in totū ꝓmerati sūt q̄nq; sensꝰ
ꝓ solos oculos q̄ ē m q̄nq; sensibꝰ
principatꝰ: ꝓtēa cū ꝓpe ad oculos
pticipat visus. ipm vide ꝓ omnes
q̄nq; sensꝰ solem appellare. Quos
aīt intelligere fuisse eos q̄ renuer
dicto ꝙ venire. ni ꝓsides undeoꝝ:
qs ꝓ totā sacā paginā deprehendat
gutos ee videm. Uel aliter. Hui q̄
villā emerit t cenā refutat. sūt q̄
receperūt alia dogmata diuinitatis:
nec apti sūt ꝓbū qd̄ possidebāt.
Ib aīt qui q̄nq; paria bouū emit ē.
q̄ naturaꝝ intellectuale ē renit t sen
sibilia sect: rōnē corpeā natiuꝰ xp̄
hendē nō pt. Q̄ aī uxorē duxit ē.
q̄ nūctus ē carni voluptatū magꝰ
amatorꝰ q̄ dei. Uel ita gnā hoim
a sortio ultimus cene estimet: excludi
gētiliū undeoꝝ t hebreoꝝ. Judei cor
pali mystio iuga si leg ꝓponūt:
q̄nq; ē iuga sūt ꝓbꝝ decē. ꝙ q̄nq;
libri veteris leg. Et vo hēsis delut
cua femineo rigore fidei tēptat
affectū. Et apls dt auaricia esse
fugiendā: ne ꝓpediti mor gētili
ad rēgnū xp̄i ꝓuenire negamus.
Ergo t ille q̄ villā emit. alienꝰ a
rēgno ē: t ille q̄ iugū petitus legis
ꝑ gre munꝰ elegit. t ille q̄ se ꝓpt
ducendā uxorē excusat. Ec. Et
reuersus sui: nūciauit hec dno suo.
Nō ꝓpt infirmoꝝ sciaz dū nūcius idi
get q̄ ꝓ eos fiet sanctior: si nouit
ordā stabilitē atq; ꝯmutabiliter.

Habet ãt nũcios ꝓ nos ⁊ ꝓ nob: qz illo modo deo parẽ ⁊ assistẽ. ut eũ deferendo ꝙ sulãt eiusq; supnis iussis obtpent. bonũ est eis i ordine ꝓ nate. Judeoꝝ ãt ꝑmatis vocatis nẽ rẽnuẽtib; sic ipsi dicebãt nũq; alig ꝑncipũ credidit ẽ eũ. idignatꝰ ẽ ꝑfatias: qi as dignus idignatoẽ ⁊ ira. Vñ sẽ. Tũc mittit ꝑfatias. Nõ qz ire passio dine sbne accidat: sz talis oꝓatio q in nob ad ira fit. dei ira ⁊ idignatio dr. Et g idignatꝰ dr ꝑfatias i ꝑncipes iudeoꝝ ⁊ vocati sũt loco eoꝝ q erãt de multitudine iudeoꝝ: fragilẽ ⁊ ipotentẽ mentẽ hntes. Loqte ei petro ꝓmo q̃dẽ tria nulia. dem q̃q; nulia credidẽrũt: ⁊ postmodũ plim ꝙplꝰ Vñ dr. Dirit suo suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ãtatis: ⁊ pauꝑes ac debiles ceros ⁊ claudos itroduc hic. Innuitat pauꝑes debiles ⁊ ceros: ut ondat q nullũ debilitas coꝑis excludit a regno: raruisq; delinqt aũ desit illecebra peccãdi. Vel q ifinitas peccoꝝ ꝓ miãz dñi remittat: vñ mittit ad plateas ut de latioribz viis ad ãgusta veniret viã. Exa g venire supbi rẽnuũt: pauꝑes elegũt. Dicitur ei debiles: q iudicio suo apd semꝑ ifimi st. Nã pauꝑes ⁊ qi fortes sũt: q positi i ꝑfectate supbiũt. Cci sũt: qui nullis lumẽ ingenij hnt. Claudi sũt: q recti gressus i operatoẽ nõ hnt. Et dũ hoz vicia i membroz debilitate significant. sic illi priores fuerũt qui vocati venire noluerũt: ita hij ꝙ q̃ dubitant ⁊ veniũt. Et priores supbi respuũt: humiles eligũtur. Hos itaq; elegit dꝰ qs despicat mundus: qz plegaꝝ ipsa desperatio homiẽ reuocat ad sepi. Et tanto celerẽ voce dei aliq audiũt: quanto i hoc mõdo nõ hnt vñ delectẽt. Cũ gr de vicis ⁊ plateis ad cenã quos dñs vocat: illũ ꝓpl designat q tenẽ legis vbanã rusatoẽ nouerat. Et multitudo q gr usiã ꝓplo credidit: horũ superbiã nullã nõ ipleuit. Vñ sẽ. Et ait seꝛꝰ. Dñe factũ est ut iperasti: ⁊ adhũc locus ẽ. Intrauit ei iã fidẽtia iudeoꝝ: sz adhũc locus restat i regno ubi suscipi debeant mundi sitas gentiũ. Vñ sequit. Et ait dñs suꝰ. Exi i vias ⁊ sepes ⁊ ꝙl le itrare: ut ipleat dom mea. Cũ animas suas colligi ex viis ⁊ sepib; precipit: agrestẽ ꝙplm i gentilẽ qui. Vel mittit ad vias ⁊ tecta sepes: qz hij apti sũt in regno celoꝝ. qui nullã pntiã cupiditatib; occupati ad fidẽ festinãt. i quoda bone voluntatis tramite constituti. Et q modo sepis q ab incultis culta secnat ⁊ iterũ arceat bestias nocit dona malaq; distingue: ⁊ aduersus tepta meta negãe spiritalis fidei munime pretendẽ. Venerũt itaq; de plateis

7 vicos gētes: venit de sepib; hē
tici. Nā sepes q̄ struit. dīsiones
q̄ut. Abstrahant a sepib; euellāt
aspinis. Et cogi nolūt: voluntati
iquit nū itrem. Vō hor dns
ipauit: cogē 7 ip̄i itrare. Sous iue
niat ñcātas: nusq̄ inde voluntas.
Q̄ g̃ hui mōdi adūsitatib; frac
ti a dei amore redeūt: spellūt itra
re. Et valde tremēda ē sītia q̄ sub
iferē. Dico āt vob q̄ neō virorū il
lorū q̄ vocati sūt gustab cena mea.
Nemo g̃ ostenat: ne dū vocati
ernisat cū voluntatē habuerit;
itrare nō valeat. qđ a nob aūtat
q̄p oīa scla dns viuit 7 rēgnat. Ā.
Ad.t. Dñica Terna. Sēdē
Erāt appiq̄ntes ad ihm. Lucā
publicani 7 pctores: ut audirēt
illū. Et ds. Eiusdem
Docuerat īsuperoribz dns
sclaribz occupatoribz non teneri;
caduca nō pferre ppetuis. Et qā
fragilitas hūana firmū nequit
ī tanto sēli lubrico tenere vestigiū;
ēna adūsus errore remedia tibi
bonū medicū demōstrauit: 7 spem
venie nulli mōri nō negauit.
Vñ dicit. Erāt appiq̄ntes ihū pbli
cani 7 pctores: ut audirēt illū
Publicani sūt: q̄ publica exigūt
vectigalia vl reducūt: 7 q̄ lucra
sēli p negocia sectant. Hor ē pri
silliator erēq̄bat cui cā carne
suscepat: admittens pctores. sicut
medicus egrotātes. Et phisei ve
emunos si hmōi pietati mīmurare
ppēsabāt: Vñ sē. Et mīmabāt phi
sei 7 scribe dicētes: q̄ h pctores rem
pit 7 māducat cū illo. Et q̄ re col
ligut q̄ vera iustitia 7 passiōes hz
falsa dedignatōes. q̄uis 7 iusti
soleāt recte pctoribz īdignari. sed
aliud ē qđ agit typo superbie aliud
qđ zelo disipline. Q̄a iusti et si
foris ītrepatōes p disciplinā erūg
gerāt: intus tñ dilectionē p chitatē
suāt. Monūt si in aliō ipsos plectq̄
quos corrigūt 7 qđ agētes p disci plu
nā sūbditos: 7 p humilitatē custodiūt
semetipos. Ut cont hij q̄ de falsa
iustitia superbire solēt. cetōs q̄sq̄ de
spexerūt: nulla īfirmatibz mīa odes
cenduī: 7 a quo se pctores ēe nō cre
dūt: eo deteri pctores fiūt. De ept
nūo phisei erāt: q̄ dijudicātes dnm
q̄ pctores susciperet arenti corde ip̄i
fonte mīsedie dephendebāt. Et q̄
egri erāt ita ut egros se nescirent 7
q̄b qđ erāt agnoscēt: celestis me
dicus eos fomētis curat. Sequt ā.
Et ait ad illos pabolā ista dicēs.
Q̄s ex vob hō q̄ hz centū oues.
Siluestri diēz dedit quā in se hō re
cognosceret: 7 tñ ad autorē hom
pmineb. Q̄a ei ētenarij pfectus ē
nūs: ipse centū oues habuit;
cū scoz agelor 7 hoīz natūz possed.

Cyrill⁹ Vñ subdit: q̃ hr centū oues. Hīc pape latitudīe regnū saluatoris nr̄i. Quat ei oues ee centū: refert nūc sbiectaz si rōnalīū natūaz ad itegrā mūtuu dinē. Est ei centenar⁹ nūs pfectis ex dece decadibꝰ stitut⁹. Et er hmi vna obermut: sc̄z gen⁹ hūanū. qđ lrā colit. Duces pastor: cui⁹ nos ōes cēsima porcio sum⁹. Vñ sc̄. Et si pdider⁹ vna ex illis. Vna ouis tua Hieron perit: qñ peccādo hō pastua vite reliq̄t. In desto aūt nōginta nouē remāsert: q rōnalis creatē nūs ā gelor⁹ videt⁹ z hoīs q̄ ad videndū dei ditū fuerat peūte hoīe erut īmutati. Vñ sc̄. Nōne dimittit nōginta nouē in desto: q sc̄z āgelor⁹ choros reliq̄t i celo. Tuē aūt hō celū deseruit qñ peccauit. Et ut pfectā sūma itegraret⁹ in celo: hō pditꝰ q̄rebat⁹ i tra. Vñ sc̄. Et vadit ad illā que Luc⁹ pierat: donec īueniat illā. Quāq̄ aūt seniēs i religiōe: motꝰ ē pietate mi. Deūq̄. Erut ei illē i tuto ērusepte illas potētissīa dextera: z magr gtebat miserā peūtis. ne ipfectā videt⁹ residua multitudo. Vna ei reducta: sortit⁹ centenar⁹ ppā spē Aug⁹ Vel illas nonagīta nouē dimit. q̄s reliq̄t in desto. supbos significat⁹ tūc sollicitudīe gerētes in aīo dū solos se videri volut. qbꝰ ad pfectē vnitas deest. Cū ei q̄sq̄a vera vnitate diuellit. siue potestatis ee cupiēs: nō sequit⁹ vnū qđ deus ē. Vni aūt deputat oīs q̄ pnīaz re cōciliatos q̄ hūilitate obtinet⁹. Cū q̄ pastor īuenisset oue: non putat. nō durit ad gregē vegēdo: z supponēs humero z supportans clēter ānūauit gregi. Vñ sc̄. Et cū īuenit oue iposuit i humeros suos gādens. Que humeris suis iposuit: q̄ hūana natūa Hieron susc pcēs pcta nra ipe portauit. Inuēta aūt oue ad domū redit: q̄ pastor nr̄ repato hoīe ad r̄gnū celeste redut. Vnde sc̄. Et veniens domū vocat amicos z vicinos dicēs illi. Congratulamini mi q̄ inuēta oue mea que pierat. Amicos z vicinos vocat āgelor⁹ choros: q̄ amici ei⁹ sūt q̄ voluntate ei⁹ ultime sua i stabilitate iusto dūt: vicini q̄ ei⁹ sūt. q̄ vicinitate visionis ille⁹ sua assiduitate pfruūt. Quippe q̄ virtutes oues Theo dicūt: i eo q̄ ois natā creata respui dei behat ē: i eo vo q̄ rōnal⁹ ē amica z vicini dicūt. Et notandū q̄ Hieron nō dicit congratulāmini inuēte ouī. sed mihi: q̄ videl⁹ ei⁹ ē gaudiū vita nīa: i cui nos ad celū reducam⁹ solēnitate letitie illi⁹ iplem⁹. Augch aūt Aug⁹ q̄m sūt rōnabiles: nō imerito hoīs redēptione letant⁹. Vñ sc̄. Dico vob q̄ ita gādiū erit i celo sup vno pēcatore pnīaz agēte: q̄ sup nona

gnita nouē iustis q̄ nō indigent
pnīa. Hoc ꝓficiat ad ēcentiua pro
bitatis: si vnus ꝑ̄ris. i. sua fo
re grata credat cēbi angelo quo
affectare debet pcīm aut cere
ri offensa. Plus at de nīr petōrib;
q̄ de stantib; iustis ī celo gaudiū
esse fatet: q. plenq; hi q̄ null' se
oppos petor molib; sciūt: stant
q̄dem ī via iustitie: ꝑ tm ad celestē
patrā anxie nō anhelāt: ꝫ plenq;
pigri remanēt ad exercenda bona
ꝓpua: q. securi si' sūt q. nulla cō
miserūt mala grauiora. It cont
nōnūq; hi q̄ se aliq illiata egisse
memnerūt: et ipso suo dolore ꝑtī
ti ad amorē dei ardēsciūt. Et q. er
rasse se a deo cōsiderāt: dāna pce
dēta lucris sequētib; recōpensāt.
Gaudiū q̄ gaudiū sit ī celo: q̄a ī dur
i plio plus eū milite diligit ꝓui
post fugā reuisus hostē fortē ꝑmit:
q̄ ei q̄ nūq; tergā ꝑbuit. ī nūq;
aliq̄ fortē ferit. Dic agricola illā
āplius tuā amat q̄ post spinas
ubēs fruct̄ ꝓfert: q̄ ea q̄ nūq; spi
nas habuit ī nūquā fertile messē
pduxit. Hoc int' hec sciendū ē. q̄a
sūt plenq; iusti in quor tm ē gā
diū: ut eor aliquet pcor pnīa ꝓpo
ni nullatenꝰ possit. Hīc q. colla
tendū est. q̄ tū deo gaudiū facit
q̄n humilit' plangit iust': si faat
ī celo gaudiū q̄n hoc q̄d' male q̄s
sit ꝑ pnīaz dānat iustus. Q. p̄
cedēte q. ꝑabola in q̄ gen' humanū
ductū' ouis ernatica dorem' nos
fore creata sūmus dei q̄ fecit nos
ī nō ipi nos: cui' pascue oues sum':
subiūgit' sēda ꝑabola. i. gen' humā
nū. ꝑat' dragme q. ꝑdit. q. ꝑua ostē
dit nos ad similitudi' ī ymaginem
regiā factos ee filiū dei sc̄z summi.
Dā dragma nūmus ē impressā
hīs regiā figurā. Vñ dr. Aut q̄
mulier hīs x dragmas. Et' supra
significat' ꝑ pastore: ipse erat hic
ꝑ mulierem. Ipse ei deus: ipe ī dei
sapia. Angelor aūt ī hom habit;
ad agnoscendū se dns vidit. ī ad
similitudinē sua creauit. Decē ergo
dragmas habuit. q̄a nouē sūt or
dines angelor: ꝫ ut xpletur eccl
nūr. hō decim' ē creat'. Vel in
nouē dragmis sic' ī nōpnita
nouē ordib; ponit eor significatiōes
q̄ de se ꝑsumētes petōrib; ad sa
lutē redeūtibz se ꝓponit. Vnū ei
deest a nouē ut decē sint' ī a no
nāpnita nouē ut centū sint: cui
vni deputat oēs ꝑ pnīaz recōciliā
tos. Et q. ymago erpmit' in
dragma': mulier dragmā pdi
derat: q̄n hō ad ymaginē
da peccādo a similitudine sui ad
ris recessit. ī Et hoc ē q̄d' sb'dit.
Et si pdiderit dragmā vnā nōne
accendit lucrū'. Accēdit mulier
lucrā: q. dei sapia apparuit ī humā
tate. Lucerna q̄pe lumen ī testa ē:
lumē nō ī testa ē dīnitas ī carne.
Accensa aūt lucerna seq̄t'. ī euertit do
mū: q. sc̄z mox ut ei' dīnitas ꝑ car
nē clarnit' eius se. ecclia nra subsist.
Et' euisionis' smo nō discrepat ni
eo q̄ ī alijs codicib; legit' emundat:

qa prana mes si no prius p timore
reiit. ab assuetis vijs no mudat.
Quisa aut domo. inuenit dragma. De ei
et qut diligent. donat inuenat: qz sz
du pturbat. scia hois repat in hoie
silitudo creatoris. Inuenta aute dgma
celestes vtutes faat ptiapeo gaudij:
qs mistrus dispensatois feat. Dn se.
Et ai inuenerit. vocat amicas z vi
cinas dices. Congratulai mi qz inueni
dragma qua pdideri. Cumpne etia
vtutes tato dine sapie iurta sut: qto
ei pgiam. Minue nsois appinquat.
Vel amice sut ut exceptes voluntate
ppsius: vicine vo ut icorpee catute
Vel hoc teor dn nobis ppone. inq
sitione pdite dragme: qz nulla nobis
a cetis vtutibz utilitas puenit qs
dragmas vocat. quis presto sit occ:
dna sola deficere aie viduate qua
sz dine silitudis nr mitore sortit.
Ut qd primo qde iubet luchna accede
sz vbi dni. qd absco dita puteficat:
vel fossa pnie lapade. sci. domo pri. i
seipso z si sua scia optet pquire. dragma pditu. i regis magne. q no
penitus deplet se tota sb fimo q sut
carnis itagia. qbus studio se abster
sis p sollicia vite. elucescet quod
qrit. Vn optet ipaz q inuenit gau
dij vocare vicinas. i. rationales vir
tutes sz rone abile. scripsabile z ima
tu uaciudie affirm. z si q sint tales
vires cia aiaz. sidere qs doceat qz
de mdno. Deinde studens parabola
sb dit. Ita dico vob: gaudiu est agel'
de sup vno pctore pniaz agente.

Pniaz agere de pterita mala plagere:
i plagendi itez no pterire. Na q
alia sic deplorat ut tri alia mu
tat: adhs pniaz agere a dissiliat a
ignorat. Cogitandu est ei ut ph'
aditori suo satisfaciat: ut q imist
phibita sibi. abscinde debeat etia
accessa: z sese reprehendat i numis
q se meuit i maiis deliqsse.

Nil Dicta Quarta
dic ihs dis. Gaudete. Lucæ.
Estote misrdes: sicut z pr
vr misricors e. et Ro. Eusdem

Monuerat dns i pcedtibz
dilgedos et inimicos. Est ei
mariu vtutis. qn noce vo
letes bnficijs oplectim: m q plus
nob qz inimicis oferim. Ille enim
dilgit a ysio: tu vo efficaciis sitis
deo. Dic aut formace sucrensa aqua
pjecta extinguit: sic mu racio cu leni
tate. Red ei est aq ignu. hoc e ire hu
litas z masuetudo: z sic no extinguit
ignis ignu sic nec un p iniu mutigat
magnu est ergo pcoriu pietat. Red
dit ei hec vtus nos deo oformes: z qz
qda signa sblimis nate ntis ipmut
aiabz. Vn dicit. Estote misrdes: sic
z pr vr muis est: ut sz assuetes ei
bnficia bona q facim no hoim
sz ei. ihutu fiacam qs a deo no ab
hoibz pmia oseqm. Addit aut dns
no teme indicia du: ne aui ysius
ipe deluti i alteu cogatis fie sniaz.
Dt ei. Nolite iudicare. Non ig iudi
ces pcedetes te. i. q discipls ei ma
chistz. pctor innocentu: qs no optet

ɪacepare ſed monē & ɔhitatiue cōpugē.
Nec ēr iudicandū eſt ī metis & q̄lib⁹
cūq; q̄ nec ſilitudiē hñt p̄ti aut q̄
non ſint grauia ſiue phibita. et ſi
videant aliquos ī firmari: non tñ
tñ ꝓpter passionū oblui faciāt h⁹
detractionis materiā. Nec facile
ſiquā repies nec ꝓmptū ſalius nec
claustrale cupte huic erroris. Sūt
aūt hec dr abolūe tēptatiōis ī ſidie.
Nā q̄ ſeuere diſcutit aliena: nuq̄
ꝓpriorū ratiōi mēbit venia. Vñ ſē.
Et nō iudicabimi. Qrit aūt ꝓ pius &
minus repimit p̄cor timorē: ſic ſe
uerus & dirus adiicit cūctis ꝓpius.
Non q̄ tū admonua ꝓpatens ī ſer
uos ſuos: ne ſilia patiami. Qcat
ei iudiciū: aſpore ſuos & dānatōes
vñ ſē. Nolite dēnare: & nō dēna
bimi. Nō ei iudiciū aūt venū phibet.
Qrem aūt ſuā acta q̄ de diſcādo cū
ſimilibus mādauerat: ꝓhendendo
cludit dicēs. Dimitte & dimitt⁹ vob.
Date & dabit⁹ vob. Hic dittere nos
ſimulas & dare bñficia iubet: vt & nob
p̄ta dimittant⁹ & vita det⁹ etna. Qd
aūt ꝓpriā manu recōpensatiōē
accipiem⁹ a deo q̄ largiflue dona
diligentibus ei: ondit ſubdēs. Mēn
ſurā bonā & coagitatā & ſuperfluē
tē dabūt in ſinū vrm. Qrat debuit
q̄ p illoy merita quibus vt callide aq̄
frigide ī noīe discipli dederūt: mercēdē
celestē recipere mēbunt. Ec. Eadē q̄ꝑ
pe mēſura q̄ mēſi fuerit⁹ remetiet⁹
vob. Qua ei mēſura vnuſq̄sq; vrm
mēſurat ī bene opando & ꝓrando:
eadē vt ꝓmia vel penas ſēt. Intuiv
gab⁹ aūt fortaſſ aliqs ſbtilius. Di
ſuperfluent⁹ reddit⁹: quo eadē eſt mē
ſura? Id q̄d dicam⁹ q̄ nō dñr nr
tūta mēſura remetiet⁹ vob: ſi i eadē.
Qui ei benefecit bn fiet ei: q̄d eſt
remetiri eadē mēſura. Qcd ſuperf
fluentē mēſurā dt q̄ multiplicē bn
fiet ei: ſic & iudicādo. Et ei iudicat
& dām iudicat⁹ accipit eandē mēſu
rā: ſēd vr q̄ plus dijudicat⁹ q̄ ſi
ſilē iudicauit. ſēd in hoc ē ſuperf
fluēs mēſura. Hoc etiā ſolu⁹ aplūs
dicēs. Et ꝓ ꝑe ſciat hoc ē modice &
manu tenaci: ꝑe & metet h⁹ ē nō
copioſe. Et q̄ ſciat in bñdictōib⁹ ī bñ
dictōib⁹ & metet hoc ē copioſe. Di q̄s
aūt nō hī: ſi nō faciat nō delinq̄t
In eo ei q̄d hī accepta⁹: nō in eo q̄
caret. Addit vo dñs ꝓpriis ꝑabolā
valde nātā: dicēs & illi ſilitudinē.
Erāt ei eius diſcipli fuit mōi docto
res: vt decebat eos ſcire viā diſſa
tionis honeſte q̄ illuſtrata mente
hñtes dīno fulgore: ne ceci ceros
ducēnt & ideo ſbdit. Nūq̄ ꝑt cec⁹
ceci ducē? Nōne abo ī foueā ca
dūt. Et ſi ꝑtingat aliquos h⁹ atti
gē ut equalē virtutē docentiū ꝑ
fecte poſſideant⁹: ſi ſtāt ī mēſurā
docentiū: & illoy ſeq̄t⁹ veſtigia.
Vñ ſē dicēs. Nōn ē diſcipl⁹ ſup
magiſtrū. Qd ſtrus aūt oīs erit ſi diſci
pulus: ſi ſit ſic magr ei. Vñ & ꝑāl⁹
dt: Imitatores mei eſtote: ſic & ego
x̄i. Qpo q̄ nō iudicāte? aut tu iu
dicas? Neq; ei venit iudicare ī
diu⁹ miſeri. Vl aliter. Si tu aliū
iudicas. & ipſe ī eiſdē pēnas?

Hōne assil'auis cero ceū ducenti.
Quo ei ille a te ducetur ad bonū?
cui? tu pectes? Nō est ei discipls sup
mgrē. Si g' tu pectas q'te mgīm?
ductorē putas? ubi erit q' a te disciplī
nat? duat? Pfrūs ei erit discipul?:
si sit sic mgr ei. Vel sens? huj sentē
tie pēdet ex supioūb?: ubi dāda eleōsi
na? iūcta dītenda ptipit. Si te i ip
ira tonī violentū? otra petentē aua
ritia ceauerit?: nūq? tua mēte vicia
ta viciū euitare potis. Sic ei mgr
xp̄s q' qī deus potuit suas ulasci iu
rias. maluit p̄senitores redde mitī
ores: eandē necesse ē q' discipli qui
pium hoīes sūt regulā pfrōs seq̄ntur.
Vel qd' dicit nūq? pl ceus ceū duce.
ideo sb̄iūgit: ut nō sperarēt a leuitis
se acceptōs mēsurā illā de q̄ dnīt. da
būt m sinū vim. qm̄ decimas da
bāt eis. Quos ceros dnīt q'a eūgelīū
nō tenēnt: ut ullā remuneratione p
discipl̄os dnī porc? plebs inpet iam
spuit. quos imitatores suos volens
ostende' addidit. Nō est discipls sup
mgr. Induat āt dns? alīā pabolā
de eōdē subdens. Qd āt vides festucā
·i· modicū cumūs i oculo fīs tui?
trabē āt q' in oculo tuo ē ·i· petin tuū
maximū nō psidas? Hoc āt ad
supiorē sensū respicit: ubi ceū a
ceco duci ·i· pecante a pctore cast
gari nō posse pmonuit. Vnde sequ.
Aut quo potes dicē frī tuo frī sine
ejicā festucā de oculo tuo? ipse in
oculo tuo trabē nō psidens. Qui di
Qui grauib? obnoxiū ē pctis que
trabe vocat? qui' dānat eū qui
paucā vl q̄q? nul malu inuisit.
Hoc ei festuca sīgnificat. Iuenit āt
her pabola oib? i maxīe plātis et
doctoūb?: q' sb̄ditos sū minima pcā
puniūt ipia ipunita relinquūt.
Vnde hor eos dns ypocritas vocat:
q' er hor alios pcta iudicāt. ut iusti
videant. Vnde sequ. Ypocrita ejice
primū trabē de oculo tuo: i tūc
pspicies ut educas festucā de oculo
frīs tui. videl? tepi primū mū
dū ostendas a magnus pctis: et
sequēt similes grō modica ipfecti
Videtur ei revera ignorare sui gra
uissimū oīm. Neq; enī solus oculus
exteriora videns sui se visu non
uit: sed i ipe noster intellatus
sui alieni velocit? iectat prīm
lent? ē ergo ypocrisis defectus.
Dura ypocritas q' dns q̄ erat ex
q̄t dicēs. Nō est arbor bona que
facit frūs malos. Qui di. Ego ve
rū i nō ficta vis ipe iustitia: q'
vobis ostentat. ecia facto ipēsa.

Ista il. Dnīca Quinta.

Cū turbe ur. Sed? cum
ruerēt in ihm. ut audirēt
vbū dei: i ipe stabat secus stagnū
genezareth. Et vid. Unde
di dns ptinuit multis
varia grīa sanitatū. nec ipe nec
loci cepit a studio sanādi turbā
cohiberi: vespa iacubuit. Cognōbāt
stagnū: i turbe vigebāt. Erant
ei ei meri diligētes ei i mūtes:
tenē cupietes. Neq; ei in agēdo
miracla solū admirabīl erat: sī
i visus ei abūdabat plīma gīa.

Pñi z logr̃ eñ audiuit i silẽcio:
sanct̃ loquẽtis nõ interpentes. Dic̃.
Et ipse stabat secus stagnũ gene
Beda zareth. Idẽ dicit cẽ mare galilee
z mare tyberiadis: z mare ga
lilee ab adiacẽte puinca dicitur:
mare aũt tybiadis a pria ciuitate.
Porro geneçareth a laci ipsius
natã q̃ crispãtibz aq̃s de semso
sibi creatare aurũ phibẽt: greco
vocabło q̃i sibi gñans aurũ dicit
Hebree aũt assiduitẽ: eis aquaz
egregatio siue dulcis siue salsa:
Thco mare nũcupat. Fugit dñs glaz
q̃ tomagi ipsa eñ seq̃bat: z ideo
a turbis se sequẽs ascendit i na
uẽ. Et vidit duas naues stãtes
secus stagnũ: piscatores aũt des
Inf cenderãt z lauabãt retia. qđ sig
nat vacationis. Deñz vñ mathz
inuenit eos reficientes retia. Tanq̃
ei erat pauptatis exercẽdi. ut lani
ata reparent: noua nequinteñ hre.
Volẽs aũt diligẽt egregiare spec
tacli. ut nemo remanet pti
gni sñ oẽs facie ad faciẽ cnerent: as
cendit i nauẽ. Vñ dr. Ascendẽs
aũt i vnã nauẽ q̃ erat symonis:
rogauit eñ a tia reduce pusillũ.
Tma Vide xpi mãsuetudiẽ: q̃m rogat
petz: z petri obediãz: q̃m i oĩbz
fuit obediẽs. Postq̃ vñ multa
pegit miracla. utq̃ doctrinã xpo
nit: z erudiẽs i maiꝰ piscatur
ꝛistẽtes in tia. Vñ sc̃. Et sedẽs
docebat ẽbas de nauicula. Ite
descendẽs ut a pfundis extraheret
piscẽ. Homo sz natantẽ in mobi
libz rebz z a maris huius vite pcell.
Navisthat aũt due naues eccãsioẽz Beda
z ppucũ figant: q̃s videt dñs
q̃ introsq̃ pplo nouit q̃ siũ erãt
z ad fidẽ vite trinitatẽ q̃ ad
litꝰ videndo hoc cẽ misceñ visi
tando ducunt. Piscatores sunt
ecclie doctores q̃ nos p retiꝛ fidei
xpiendũ: z q̃ lutoꝛ sic terre
nucũ aduchũt. Quoꝛ li retia mo
do laxant in captura. modo
plicant: q̃ nõ omẽ tpe cẽ abile
doctine: z nuc ecclesiastica cẽ lingua doc
toꝛis. nuc sumit cura gẽndi. Na
uis symonis cẽ ecclia pmatua: de
q̃ paulꝰ dr. Q' opatꝰ cẽ petro i apla
tu ecclesiastis. Bene vna dicti cẽ:
q̃ multitudiñs credentiũ erat cor
vnũ z aia vna. De q̃ docebat Aug
turbas: q̃ de auctẽ ecclie docet gẽ
tes. Et cũ dñs ascendẽs i nauẽ
rogat eñ a tia reducẽ pusillũ:
significat tpale utendũ vbo ad
turbas: ut nec tirena eos precipitat:
nec a tirenis i pfundũ sacramẽtoꝛ
recedat. Postq̃ q̃ dñs sufficiet Luc
pplm docuerat: regredit iteñ
ad magnificẽnas pphas: et per
piscatoria magisteria piscatur
discipłos. Vñ sc̃. Vt aũt cessauit

log̃: dixit ad sym̃onē. Duc ī altū: ⁊ laxāte retia vr̃a in captum̃.

Xrist. Descendēs ē hoīb; sicut magos p sydus vocauit: sic ⁊ piscatores p piscatorū artē. Petrus āt nō distulit: ꝫ rndens dixit. Preceptor p totā nocte laborātes nīl cepim⁹: nō āt addidit. nō te audiā nec sedis laborib; me exponā: ꝫ magr̃ sūbdit. ī vbo āt tuo laxabo rethe. Qa vō turbā de naui cula dn̄s īstruxit: nō sine mīc de naui dn̄i dēlup. duplicē bñficiās xp̄i: qr̄ p̄mo debit ea mī titudīē piscīū deīnde fecit ipsū discipl̄i. Vñ sē. Vt aī hī ferissē: exclusērūt piscīū mūtitudīē ro pōsā. Tot āt pisces cepit ut nō posset eos foras educē: ꝫ a sociis auxiliū petēt. Vñ sē. Rumpebat āt rethe eor̄. Et annuerūt sociis q̄ erāt ī alia naui: ut venirent ⁊ adiuuarēt eos. Q nūtū ipsos vocauit qr̄ stupore ppt̄ captum̄ piscīū log̃ nō potant. Et sē. de eor̄ auxilio aīi dr̄. Et venerūt ⁊ ipleuerūt ābas naues: ita ut pene mīgēt. Johes q̄d videt̄ sīle mīraculū dicē: sed illd longe aliud ē. qd̄ frm̄ est post resurrōem dn̄i ad mare tybiadis. Ibi eī nō solū xp̄i tpe valde diuīsū est ꝫ ecclesia ipsa plīmū distat. Qa retia illuc ī dextam ptē missa

Aug. centū q̄nq̄gīta tres pisces cepe rūt magnos q̄dē: ꝫ ptinuit ad euāgelistā dicē. q̄ cū tā magnū cēnt retia nō sūt dirupta. respi cientē sc̄z ad hoc frm̄ q̄d lucas hic īm̄oratur. ubi pre mūtitudīē pisciū rete rūpebat. aīstice āt naues petri sēm̄ mattz fluctuat. sēd lucā repletē pisabz: ut ⁊ p̄ncipia ecclē fluctuātis ⁊ postrema eruberūt agnoscas. Nō turbat q̄ta q̄ petr̄ hz: turbat illa q̄ iudā hz. In ut q̄ petrus: ꝫ q̄ suus meritis fīm̄ ē: turbat alienis. Quantum ig̃ p̄dītorē: ne p vnū plīmū fluctu em⁹. Illuc turbatio ubi modica fides: hic securitas ubi p̄fectā dilō. Denīq ⁊ si alius īpatur ut laxet retia sua: solū tū petrū dr̄. duc ī altū hoc ē p̄fūdū disputatiōnū. Nō ē tā altū ⁊ q̄ scire dei filiū. Duc sūt āt aplī q̄ laxari ui derūt retia: ni vbī ipleriones ⁊ q̄ q̄dā ordīs sīm̄ ⁊ disputatio nū excessū q̄ eos q̄s ceperūt non amittāt. Et bn̄ aplica īstrume ta piscandi retia sūt q̄ captos nō p̄mūt ꝫ resoluant: ⁊ fluctua tes de īfimis ad supna trūsducāt. Dr̄ āt. Preceptor p totā nocte labo rātes nīl cepim⁹: qr̄ nō h̄ humane facūdie opus ꝫ sup ne vocatiōis ē munus. Et āt nīl aīā ceperant: magnā in vbo dn̄i exclusūt pisā

multitudiē. Hoc aūt fuit figūa futurū. Non eī mcassiū laborabūt euāgelice doctīe rete tendentes: sī greges gentiū aggregabūt. Qui aūt retia rūpebant piscū copia. ī nauicule ipplete sūt ita ut pene mergēt: significat hoīz carnaliū multitudiē tantā futurā ī ecclīa. ut eaī disruptioē pacis ꝙ hēses ī schismata scindentur. Rupt aūt rete sī nō labit piscē: qa suos dns mt ꝙscriptū scandala sūt. Alia nauis ē iudea: ex qua iacobꝫ ī iohēs elegit. Hīj ḡ de synagoga ad nauī petī hoc est ad ecclīam uenerūt: ut ipleāt abas nauiclas. Omīs eī ni noīe ihū genuflectit: siue iudeus sū grecꝰ. Vel alia nauis ē ecclīa gentiū: q ī ipsa nauicla una nō sufficiēte piscibꝫ ipletꝫ electis: qz nouit dns q̄s sūt eius. ī apd ipz certꝫ ē suoz mīs electoꝝ: duōq tot iudea cre ditos nō inuenit quot ad fidē ve nīēdo pdestinatos nouit ecclīa: q̄ altius nauis receptacla piscibꝫ ꝗrens sius. Corda q̄ gentiū fidei grā replet. Et dū rupto reti socia nauis aduocat: iquit iudas ꝓdito. symon magus ananias ī saphira et mlti discipuloꝝ abierūt retro. ac deinde barnabas ī paul sī gentiū aplatū segregant. Possiū trī et aliā ecclīam itelligē nauī alterius: ab una eī plures ecclē deriuant. Immittit aūt socios ut auxiliēt eis. q̄ulti eī sequūt aploꝝ labores: et p̄us illi q euāgeliū edidert scriptis: post ips alii p̄sides ī pplōz pastores ī ī deitatis doctīa periti. Nax aūt ipleto nauiū in fines scī creat: si q ipletꝫ migūt hoc ē in sūmersioē pmūt. Non eī sūt sūmerse: sed pcutate. Apls eī dr. In nouissis diebꝫ erūt tpa piculosa: ī erūt homīes seipsos amantes. Nā mergi naues ē homīes in scīo ex q̄ electi ꝙ fidē fue rāt moꝝ prauitate relabi. Ann nuntiabāt q petro dona dīna: et q̄ plus mētuerat pūmebat mīa. Vñ sc. Ad q̄ cū videt symō petrus pcidit ad genua ihū dicēs. Exi a me: qz hō petr sū dne. Reducēs eī ad scīaz patrata delicta tremit ī trepidat: et velut īmūdus mūdū se posse susipe nō credit. Accepat eī a lege distīgue dū esse inter ma culatū ī scīm. Cū eī demādass mergē rete. tota copia piscū capta ē. q̄ītū ipse manus dns ī tre voluerat. Vor eī verbi vox sp ē vir tutis: cui pcepto ī origine mūdi lux ī cete creatē pdibāt. In his q̄ admirat petr. Vñ sc. Stupor eī circūdederat eū. ī oīs q cū illo erāt ī captura piscū quā ceperant. Silr aūt iacobū ī iohēz filios zebedei q erāt socij symois. Andreā nō nomīat:

q̄ tm̄ intelligēt in ea nauī fuisse
ſcdm matheī 7 marcī narrationē.
Et aut ad symōē; ihs. Noli timē
Dic 7 tu. exi a me dñe q̄ pctor sū:
ut ti rndeat dñs. noli timē. In
dulgētī dño pct; fatē. Vides q̄
bonꝰ dñs. q̄ tm̄ tribut hoīb; ut
vnufiādi hēant ptātē. Vñ se.
Ex hoc iā hoīes eius capiēs. Hoc
ad nr̄; pet; ſpēaliꝰ ptinet. Expoꝰ
ei eius dñs q̄ hec captura piscū
ſignificet: q̄ ſic ſz ipse nō ꝓpria
pisces. sic aliq̄n p vbā sit captura
hoīes 7 totusq̄ facti huiꝰ ordo;
q̄ in ecclīā cuꝰ rpē tpū teneat
cotidie geratꝰ oñdit. Ydā aūt cor
fidē 7 obedictiā. Hnites ei opus
p manib; appetibil piscationis 7
cū audisset mādatū nō distule
tuit: ſz relictis oīb; ſequant mā
dā. Talē ei obiaz requit a nob
xpc: ut eā nō ptinuittam 2 ecclīā
si aliq̄ valde necessariū vrgeat.
Vñ 7 ſc. Et ſbductis ad tra na
uib; relictis oīb; secuti ſut eū.
Ja; iacobꝰ 7 mīus breuit hoc pstrī
q̄admodū gestū sit: qđ lucas h
aptius explicauit. Hoc tm̄ videt
distare. q̄ tm̄ petro a dño dictū co
mīorat. ex hoc iā hoīes eris capiēs:
qđ illi ābobꝰ fīb; dñm ee nrauerē.
Sed potuit utiq̄ ꝓbus hoc petro
dici. cū de capta igenti piscū mul
titudē mutaret: qđ insinuaut
ābobꝰ posteā. qđ alii duo mīorā
uerūt. Vel itelligendū ē h ꝓmo
fuisse ſm̄ qđ lucas mīorat. nec
tm̄ fuisse a dño vocatos: ſz tm̄
fuisse ꝓdictū petro q̄ hoīes eet cap
turꝰ. Vñ dat locꝰ itelligē eos ad
captum piscū remeasse: ut pceꝑ
fiet qđ matheꝰ 7 marcꝰ narrant.
Ez si sedz iohēz iuxta iordanē sem
ti sūt eū petrꝰ 7 andreas: quō ab
alīs euāgelistis dr q̄ eos i galilea
piscātes īuenit 7 ad discipulatū
vocauit? nī q̄ itelligendū ē nō
sic eos vidisse dñz iux iordanē ut
ei ſeppabilit cohēirent: ſz tm̄ agno
uisse q̄s eet. cuiq̄ muratos ad ꝓpa
remeasse. Ceterū aūt q̄s petrus
i vbo capit: vbo tradit. Negat sua
ꝓdā: negat suū mundū. Exi mꝰ
a me dñe. Noli timē? et te 7 que
tua sūt dño defer: q̄ q̄ sua sūt
nob ille ꝓfessit. Vel alit ex ꝑsona
eccē carnalib; hoīb; plene petrus
dr. Exi a me q̄ hō pctor sū: tanq̄
eccīa turbis carnaliū īpleta 7 cor
moribꝰ pene ſbmersa regnū spūa
liū in q̄bꝰ maxīe ꝑsona xi emi
net a se q̄damodo repellit. Nō ei
hoc voce lingue dicūt hoīes boni
mīstris dei ut eos a se repellat: ſi
voce mor 7 actiū suadet a se rece
di ne ꝑ bonos mergat 7 eo vehē
tius quo defectū eis honorē. ut
hō; ficentiā cor ſignificarent

petra cadens ad pedes dñi: moeꝛ
aũ in eo qꝫ dixit exi a me. Forsitan
aũ dñs timoꝛe carnaliũ: ne qs vl
de suꝫ ꝛsciã culpe tremeꝫ. vl de a
lioꝝ innocentia stupes scrutatus iter
formidet aggredi. Dñs aũ dũ nõ
recessit ab eis: significat i bonis
ꝫ spualibꝫ viris nõ esse optẽ hãc
voluntatẽ: ut pcis turbaꝫ motꝰ
q̃ qñ secuꝝ triq̃llitatẽ sꝑ viuãt. nu
nus etiã astricti desẽant. Qꝫ autẽ
sbductis ad tiã naubꝫ relictꝰ obꝫ
secuti sũt eũ: pt significaret fine
tpis. quo ab hui⁹ mũdi salo q̃ xp̃o
inhesert penit⁹ recessum sit. ꝫ
ad ip̃z migrati: qd̃ nob̃ idẽ ꝛce
dat ãn. Dñica Sexta.

Hl. dix. v. d. s. Sed⁹ matth⁹

Amẽ dico vob⁹: ni abũdauerit
iustitia vr̃a plusq̃ scribaꝝ et
phisecoꝝ: nõ intrabitis i regnũ
celoꝝ. Et ꝛ. Verba Euſdẽ.

Dulchimo igressu op⁹ legꝭ
cepit excedẽ: aditũ in celũ
aplis ondens nõ futuꝝ nisi iu
stitia phisecoꝝ ãteisset. Justitiã
aũ hic dt vnius salẽ vtutẽ. Intẽdẽ
aũ gr̃ã additamentũ. Discipulos
ei⁹ suos adh̃ rudes: mgũs q̃ i vete
testamẽto erãt vult ee meliores
Scribas etiã ꝫ phisecos nõ dr̃e iuꝰ:
qꝫ nõ dixisse eos hr̃e iustitiã. Vi
de etiã quõ iã hic vet⁹ testamẽtũ
affirmat: ꝫ patẽa sua ẽs ad nouũ.

Plus ei ꝫ minꝰ: eiusdẽ q̃ntis est.
Scribaꝝ aũ ꝫ scribe phisecoꝝ iustitiae
sũt mãdata moysi: sup̃ quib⁹ letioes
aũ illoꝝ mãdatoꝝ sũt mãdata xp̃i.
Hoc ẽ q̃ qd̃ dicit. Nisi qs legꝭ mã
data ꝫ her meã pcepta q̃ am illos
mũma exstimabunt ipleuerit nõ in
trat i regnũ celoꝝ: qm illa de pena
liba aũ q̃ sꝝ trãsgressoꝛibꝫ legꝭ debet
nõ aũ in regnũ inducit. h⁹ aũ ꝫ de
pena liberãt ꝫ i regnũ inducit.
Qui aũ sit idẽ. solue mãma mãdata
ꝫ nõ custodire ꝫ ãpe sup̃ docuerit
dt. p minimꝰ vocabit⁹ in regno dei. h⁹
aũ de nõ ꝛsuate nõ introibit i regnũ
celoꝝ: Qꝫ vide qm minimꝰ ẽ in regno
idẽ est ꝫ nõ intrare i regnũ: ee aũ
aliq̃ in regno nõ est regnare cũ xp̃o
ẽ ee trũ in ꝑplo xp̃i. Tangꝫ si dicat
de soluere. qm inter xp̃ianos q̃dẽ ee
trũ minimꝰ reputus: q̃ aũ intrat in
regnũ fit ꝑticeps regni cũ xp̃o.
Sceptrũ ꝫ iste q̃ nõ intrat i regnũ
celoꝝ gladꝰ q̃dẽ nõ habebit cũ xp̃o ꝫ
erit trũ in regno celoꝝ. i. i nullo coꝝ
sup̃ quos xp̃s celoꝝ rex regnat.
Vel aliter. Nisi abũdauerit iustia
vr̃a plusq̃ scribaꝝ ꝫ phisecoꝝ. i. si
eos q̃ soluũt qd̃ docet: q̃ de his ali
bi dictũ est dicũt ei ꝫ nõ facit.
Vel si dicat Nisi vra abũdauerit
iustitia vr̃a ut vos nõ soluatis ꝑ
facultatis pos⁹ qd̃ dictus: nõ intra
bit⁹ in regnũ celoꝝ. Alio q̃ modo.

ītelligendū ē regnū celoꝝ ubi ālo
siūt. z ille sz q̄ solut qđ dēāt z ille q̄
faat: ꝑ ille mūmꝰ ute magnꝰ: qđ
qđē regnū celoꝝ ē ꝓ̄s eīa. Alio aūt
modo regnū celoꝝ dr q̄ nō mutat
nec q̄ faat: z hoc ē eīa qual' i futo
erit. Hoc aūt regnū celoꝝ qđ tam
crebro nouāt dñs nesc̄o utꝝ in
libus veteꝝ testāti q̄sq̄ inuenat:
ꝓp̄e ei ꝓtinet ad reuelatoēm nou
testāti qđ' oīa ei noiandū suadat
quē regē ad regendū suos suos
etus testāti prefigurabat. Hic g̃
finis quo ꝓcepta referenda sūt oc
cultꝰ erat i veti testāto: q̄nus
sedm eā er' tūc uenit sti q̄ futāz
reuelatoēm videbāt. Ad' g' diat
ñ abū daueit: referendū est ad itel
lem plisꝯ z stabꝝ nō ad otinē
tā etis testāti. Illi ei nō intel
legebāt hoīandū nisi ꝑemptione
corpis suum: ꝑ dñs apuit oem
tiquū mothū ad nocendū fr̄i: ho
miadū quē deputau. Vñ subdit
Audistis q̄ dictū est antiq̄s. Non
occides. Volens ei xp̄s oīde q̄ ipe
idē deus q̄ aliq̄n locutꝰ ē in lege
z q̄ nūc mādat in gr̄a: illd' mā
datū qđ' ponit in lege añ oia sz
phibitiua q̄ fuit otra primū: z nūc
ponit i pncipio mandatoꝝ suoꝝ.
Nō aūt qđ' audim' nō occides. vir
gultū velle' nephas ducim' sed
manichęoꝝ errorē n' de irrōnabi
libz aīalibz dictū itelligim': q̄a
ustissima ordinatione creatoris
vita z mors eoꝝ nr̄is usibz sbdt̄.
Vñ restat q̄ de hoīe intelliga' qđ'
dem ē nō occides: nō alteꝝ q̄ ne
te. Neq; ei q̄ se occidit aliud q̄ hoīem
occidit. Neq; aūt otra ll' ꝓceptū
fecerūt q̄ auctore deo bella gessēt
ac ꝑsonā gēnes ꝑblice ptātis
iustissime rōnis ipio sceratos mo
te puniebāt. Et abraha nō solū
nō est culpatꝰ crudelitat' crimīe
rep̄ens laudatꝰ ē noīe pietat': q̄ vo
luit filiū lubent' occidē. Hui g̃ er
apuit' q̄s ds occidi iubet: sū lege
data sū ad ꝑsonā p tpe expssa
iussione. Non aūt ipse occidit q̄
mūstrū dat iubēti: sic' ām̄ nudz
gladiū utēti. Ner sampson alit'
etusat' q̄ semp̄z cū hostibz ruina
dom' oppssit: n' q̄ latēter spōs hoc
ussērat. q̄ p illū mirāda fiebat.
Phoc aūt qđ dr dem ē ātiquis:
occidit mūstrū tpr̄ ē er quo man
datū hoc acceperūt. Hoc g̃ diat
ut puocet tardos auditores ad
altiora ꝓcepta: sic si mgr̄ puer
pigritātē ad excellētiorē doctrinā
puocās dr. multū tpe xp̄s sup̄sibi
i sillabicando. Et ideo sbdit. Ego
aūt dico vob. qm̄ oīs q̄ irascit
frī suo reus erit iudicio. In quo
ꝑsidera legislatoris ptātē. Nullꝰ
ei antiquoꝝ uta locutꝰ ē: sed sic.

Hec de dñs. Ra illi ut sui ea q̄ st̄
dñi ām̄ua abāt: hic āt ut filij ea
q̄ suīt pēs q̄ erā sua sūt. Stulti eō
seruos ꝓcabāt: hi āt suos suos le
gē ponebāt. Duc vo suīt sentīe
ꝓhoz de aī passionīb; Stoicis nō
placat hūmodi passiones tāde in sa
piēte: pipateticī vo has passiones
i sapiente tāde dicūt. si modicas
roīq; sbiectas. sic cū ita ꝓbet mia
ut iusticia seruet. In disciplīa āt
xiana nō tā q̄ut utz pīj aī iras
cat aut tristet: si vnde. Qui enī
sī causa irascat: reus erit. Q' vo
aī cā nō erit reus. Nā sine nō fu
erit nec doctīa ꝓficiat nr̄ iudicia stat
nr̄ cīmina ꝓsecūt. Itaq; q̄ aī cā
nō irascat: peccat. Pacā ei irrona
bil. vicia seīat: negligētiā nutrit:
z nō solū malos sī et bonos ad
malū īuitat. In q̄busdā q̄ eodi
ab; addit sī cā. Letetur veris defi
nita sīa est: set ira penit; tollit.
Si ei iubem̄ arare p ꝓsep̄tib; oīs
ne occasio tollat. Irascendū q̄ nō
ē erā aī causa: q̄ ira viri iusti
cā dei nō oppt. Radendū q̄ est
q̄d addit sine cā. Ex tñ inuidia
q̄ aī causa ē nō est ira inuidia sed
iudiciū. Iracūdia ei ꝓpe itelligī
mocio passionis. Q' āt aī cā iras
cat: ira illi nō est pr passionē: et
ideo iudicare dī nō irasci. Nō ei
fīj irascat: q̄ petō fīus irascatur.

Iracūdia āt fīj ut rōgat: nulli sane
mētis rēpsedit. Hūmodi ei motus
de amore boni z de sca charitate ve
nīēs vicia dicēda nō sūt: ei trā;
roēm sequītur. Puto āt q̄ nō de ira / Aug
cūdia carnis loq̄t rpē. ß de iracū
dia aīe. Caro ei nō pt obedire: ut
nō murmret. Qui q̄ hō irascat. z nō
vult facē q̄d ira apellat: caro enim
ira ē nō aīm̄. Q' q̄ in hō primo / Aug
ē vnū z ira sola. In sedo āt st̄ duo;
sc̄z ira z vor q̄ ira sigīficat. Vñ se
Q' āt dixit fīj suo racha: re ē ut
ꝓfito. Nōnulli de greco trahē vo
luer̄ itpīetatōz hui⁹ voīs. pu
tātes pānos sīe dia racha q̄m grece
dr̄ pānj rachos. Phabilis āt ē nō
ee voce signīficantē aliq̄d: sī idig
nātis aī motū exp̄mētē. Has āt
voces gīmatica tīlatōes vocāt: ve
lut cū dr̄ adolete heu. Vel racha ē / Hier
vbū ꝓcēptis z pīpensionis. Sic ei
nos vl famulis vl iumentis īungē
tes dicim̄ vade tu. dic illi tu: ira
z q̄ sp̄oz utūt lingua racha di
cūt p tu. Dñs ei z q̄ pīssima st̄
euellit: z cū hōre nob̄ iūcte uti iu
bet. Vel racha hebreū vbū est. z / Hebr
dr̄ īanis vl vacui: quē nō possu
vulgata īuuria absq; rēbio nūcu
pare. Sīgnanter āt addit q̄ dixit
fīj suo. Fr̄ ei mr̄ multi ē: n̄ q̄ eū dē
nob̄ū hūj prēm. Indignū āt ē dicē / Aug
hoīz vacuū: q̄ hūj i se ꝓpīn semi.

In tão aũt signãt tria: ira: verba q̃ ira sigficãt: et i voce vituperationis expssio. Qui se. Qui aũt dixit fatue: reus erit gehẽne ignis. Quadritaq; sũt in vbis pcis. Primo ut q̃squis irascat. et motũ retineat corde cepti. Ja nõ exterior sit vocẽ nõ significãte aliq̃. Et ai motũ ipsa eruptioẽ testantẽ: plus ẽ q̃ si ira surgens silentio p̃mitur. Et adh̃ plus ẽ si er verbũ pferatur: qd ia certa vituperatioẽ signat. Hic aũt nemo ẽ racha q̃ hũ spũ sem: ita nemo ẽ raca q̃ xp̃m agnoscat. Et si racha idẽ est qd vacua: q̃tũ ad sensũ vbi vnũ est dicẽ fatue et racha: si differũt q̃tũ ad dicentis ꝓpositũ. Racha ei verbũ vulgare erat apd iudeos: qd nõ ex ira neq; ex odio si ex aliquo motu vano dicebant magis fiducie cũ q̃ irreuerẽtie. Et si raca dicẽ cũ non debeãt peccm est. Ira intentionis cũ dicit nõ edificationis. Et ea nec bonũ vbũ decet dicere debem: nisi p edificatiõe: spũtomagis illd qd m se nãlit malũ ẽ. Unde ex hũc tres creatus iudicij: silij: et gehẽne ignis: in vbi quosdã gradatim adhonestat a leuioribus ad grauiora. Nã in iudicio adh̃ defensionis locus datur: ad silũ aũt ptinet sũe plano. qñ int se iudices referũt q̃ supplicio damnari optent: i gehẽna vero ignis eterna ẽ damnatio et pena dãnati. Uñ pter q̃tũ mitsit in iusticiã phisce et xp̃i. Ubi ei omnes tẽ reũ facit iudicio: hic aũt ira sũt rati iudicio qd horũ tũ leuissimũ. Gehẽnã hic saluator insinuat quã nomẽ tartarũ putat a valle vdol̃ asciti q̃ est iux thim repleta olim cadaueribus quã et iosias ita mundasse i libro regũ legit. Hic aũt primũ nomẽ gehẽne posuit. postq; de regno celoꝝ sup̃ dixit: ondens q̃ illd dare ẽ ex suo amore. hoc aũt ex nimia desidia. Multis aũt hoc graue videt si p solo vbo tanta patiem pena: ppt qd dicta dicãt hoc ꝓbo licet dictũ esse. Estimeo ne vbis hic nosmetipos decipiẽtes: illic ope ultimũ patiam supplicii. Nõ gestimes h̃ esse oneroſũ. Plures ei penaꝝ et petoꝝ a vbis tñ pcipiũ. Et ei pua vba multorũ hominũ peperit et ciuitates integras euertit. Nec ei puũ estimes fieri stultũ vocare. aufert ei prudẽtia et intellectũ quo horẽs sumꝰ et abominabilis deus. Uel reus erit gehenne ut sit vnus ex gehenne eorũ q̃ aduersus xp̃m fuerit: ut apli i suis canonibus int̃ plant. Uel q̃ spũsto plenũ nuao vacuitatis insinuat. sit reus gehenne stoꝝ. Tum etiã spũssã stoꝝ audiũsione iudicij iuuatur. Cruscus aũt dixit. quo grauiori supplicio

punit homicidiū si gehenna ignis punit mendacium cogit intelligi esse differentiā gehenne. Vel iudicium et reatum sunt pene in pena: gehenna autem pena furtum. Ideo autem iudicium apposuit: ut ostendat quod non est possibile homini totaliter esse sine passionibus, sed rare casu possibile est: et propterea detractata pena non apposuit. ne videat totaliter hec phibere. Iracundiam autem posuit ne prudicio iudex: ne videat ipsa noua inducere. In istis autem tribus sententiis: sbaudiatio verborum iniuria est. Hoc est prima sententia ordinata verbi gratia: ut nullus sbaudiat. Quicunque autem dixerit fratri suo racha. sbaudiatur sine causa: nam in ceteris aut quicunque dixerit fatue duo sbaudiuit fratri suo et sine causa. Et hoc est quod defendit quod apostolus galathas vocat stultos quos esse fideles noscat: non est idcirco sine causa. Ergo iracundia non est phas fratri adirascha autem fatue: multotiens quidem aliquis tenet aliquem ut inimicum indignatione consuetudinis. et ideo subdit. Si ergo offeres munus tuum ad altare. et ibi recordatus fueris quod frater tuus habet aliquid aduersum te. Non dicit si tu habes aliquid adversus fratrem tuum: ut diuersorum tibi reconciliationis imponat necessitas. Tunc est ipse habet aduersum nos: si nos cum aliquo lesimus. Non nos aduersum illum habemus si ille nos leserit: ubi non est opus precedi ad reconciliationem. Non est venia postulabis ab eo qui sentit iniuriam: sed tantum debitas sicut tibi a deo dicitur quidquid ipse commiserus. Si autem ille te leserit et prius rogauerit: magnam habebis mercedem. Et si aliquis propter amorem primi ei reconciliari nolunt: ad hoc eum inducat ut saltem ei opus non remaneat ipsum et properet reconciliari loco sacro. Vnde subdit. Relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo. Esto consentiens aduersario tuo quamdiu es in via cum eo. Quidam discordantibus atque non vult sacrificium. Hinc est precepit quidquid sit malum discordie: propter quod et illud abiciat per quod culpa relaxatur. Vide autem mira dei quo homini utilitates accumulat plus aspicit ipse suos homines. plus eis diligit concordia fidelium: qui munera. Quidam ei fideles homines aliquas dissensiones habuerint: munus eorum non suscipit: oratio non exaudit. Nemo enim inter duos inimicos potest esse fidelis amicus uterque. Ideo et deus non vult esse amicus fidelium: postquam fuerunt inter se inimici. Et nos fide deo non seruamus. si inimicos eius diligimus et amicos eius odimus. Quale autem processit offensio: tale debet sequi reconciliatio. Si cogitatu offendisti: cogitatu reconciliare. Si verbis offendisti: verbis reconciliare. Si operibus offendisti: operibus reconciliare. Omnem ei penam quo admittit: eo modo depositam agit. Reconciliatus gratuita pace reuiti diuina iubet: et dei

chitatē de chitate hoīz trāsituros.
Vñ sē. Et tuū veiens offes munꝰt.
Si āt qd hic dr acceptat ad limi
fortass aliqs credit ita fieri opte
si fr̄ sit prius. Nō ei diuinꝰ diffi pt:
cū munꝰ tuū an altare relinqe
uibeatis. Si vō de absēte z qd fieri
pt ee trāsmare z stituto aliq tale
euenuat i mente: absurdū ē credē
an altare munꝰ relinqndū. qd p
tras z maria portata offeis deo:
z ideo pfus itro ad spitalia refu
ge cogimr. ut qd dem est sn absur
ditate possit itelligi. Altare itaq
spitale fide accipe possu. Munꝰ
ei qd offerimꝰ deo su dona sic oro
vl qlīb aliud: deo acceptū ee nō
pt ni fide fulciat. Si gr̄ fiez z aliq
lesimꝰ z pgendū est ad reconcilia
tiōez nō pdūz corpis fr̄ motibz cū:
ubi te hūili affu pstinas fr̄i in
spū cui munꝰ es oblatꝰ. Ita
ei z si pns sit potit eū nō simlīter
aīo lenire venia postulādo: atq
ide venies z itendēz reuocās ad
ad id qd agē cepat offeis munꝰ
tuū. dnō nō ihu xpō: q cū deo
pr̄i z spūsco vīt z rgt i scla. Amē.

Mul t. Dicta Septīa Dñica.

Cū turba multa eēt cū ihu ner
trent qd māducarēt: vocatis dis
aut ill. Misēr sup turbā: qm ecce
iā triduo sustinent me nec hnt
qd māducēt. Et nr. Y Gusde.

Dixit dns supius mira
culū de multiplicatōe pa
nū ppetuss: nūc itez occasione
habita iguēti adducit simile
miraclz. Nō ei sp circa alimēta
miracla faciebat: ne ppt abū
ipm sequerent. Et nūc ig h mira
culū nō fecuss: ni qz videbat tbus
pcīm imine. Vñ sē. Et si dimi
sero eos ieiunos i domos suas:
deficiet i via. Quīdā ei ex eis de lō
ge venerāt. Quare triduo sustī
nēt de lōge veientes: matheus
plenius dicit sic. Et ascēdens in
montē sedebat: z accesserūt ad eū
turbe multe hītes mutos ifinos.
z pcecerūt eos ad pedes ei z curauit
eos. Primus ei xpc infirmoz debili
tates abstulit: z postea sanatis
cibos offert. Vocat itaq discipulos
z qd facturus e loqr: ut mgūs ex
tribuat z plātis cū minoribz
atq discipul' colendi silua. Vt
ut ex fabulatōe intelligāt sig
nu magnitudiez. Turbe ei cū
ad sanatōez venissēt: nō aude
bāt pcē petes. Vñ ipe amator
hoīz z omīm cura gēis ecclē non
petētibz dat: ppt qd dr. cū secū
sup tbe. Et ne dicat qui veien
tes viatica portauerāt dr: qua
triduo sustinēt me. Et si ei qñdo
venerāt cibos habuerāt: tri sup
ia emūt. Et ppt hoc nō m pma

ā in secā die hoc fecit ꝙ in tēa qñ
iā oīa erāt ꝛsūpta: ut pius ipi mi
nistrū ꝛhtuū cū āphoū desidio
susciperēt qđ factū. Mōstrat aī
ꝙdonge venerāt: ꝛ nī eis reli
quū fuerat. i hoc qđ dicat. ꝛ dicte
os ieunos nolo. ne deficiāt i via
Ygit nō statī signū facit: ut ex
hac itrogatōe ꝛ rnsione attētio
res discipulos faciat: ꝛ fidē suā
ondant dicētes. fac tu panes. Ex
qbus xp̄s plima fecit ut mira
culi pius facti recordarēt. q̄ fecit
cos mīstros ꝛ ptūi fuit copiosos:
adhīc tn ipfectius dispositi erāt
qđ ptz p hoc qđ dicit. Dīmittos h̄
potest quis satiare panibz i solitu
dine. Ypse aī dns nō eos vitu
pat: ex hoc ostruēs nos q̄ nō de
bem ignorātibz ꝛ nō intelligē
tibz gratiā inuisci ꝙ eoz ignoratā
tie ꝛpati. Apli q̄dē infima cogita
tione hoc dixerūt: p h̄ miraculū
futurū ꝛsuspicabile facientes. Ne
aliqs ei suspicaret q̄ ab aliquo
pximo castello accepti sit cibus ꝓpt
hoc miraculū ostendit i solitudie fit
multū a castell' distāte. Ipse aī
xp̄s ut discipulos erigat mentē
cos itrogat: vt ex modo itrogatō
nis cos ꝛmoneat illos q̄ prius
facta sūt. Dīc se. Et aut illi dīs
Quot panes habetis? At illi
dixerūt. Septē. Et piscīculos
paucos. Nō tn addūt ꝙ hec q̄ int
tātos: sic' añ dixerāt. Ja ei palati
p̄fixerūt: licet nō totū apphendat
ab eis. Imminare aī in aplis dei
tatis amorē: q̄ut ipsi ferentes nō
occultāt suos ec magnos defectus.
Nō enī est q̄talibet accusatio pax
añ talū signo fīō: ꝛ festī obliuisca.
Imminare aī ꝛ alia sapiā eoꝝ
q̄ut' ventrē supabāt: nō multā
mense curā facientes. In hēmo ei
existentes ꝛ ptres dies ibi morātes:
solū septē panes ibi hēbant. Alia
vō sili' pcubz fecit. Et ei recūbere
cos fecit sup tīā: ꝛ i manibz dis
cerpsē panes. In eo vō q̄ dī grās e
git nobis relig' ec': ut de oībz donis
nob' collatis deo grās ꝛferā.
In hac g' loce ꝛ sid'anda ē in vno
codēq; redēptore nrō dīctū opatio
dīnitatis ꝛ hūanitatis: atq; cuticet
erroꝛ q̄ vnā tm in xp̄o eqtionē
dogmatizare p̄sumit paula rāius
finibz expellendo. Ne ei nō vidant
hoc q̄ sup turbā miserat dns affem
ce ꝛ oppressiōz hūane fragilitatis:
q̄ at septē panibz ꝛ piscīcul' paucis
quatuoꝛ milia hoīz satiauit dīne
opus ee vtutis. Et finis utilisq;
miraculi: nō silis ē. Dē ei. Et su
stulerūt qđ superat de fragmētis
septē sportas. Erāt aī q̄ māducabāt
q̄tuoꝛ milia hoīm: exceptis puerulos
ꝛ mulieb. Quare aī minores fue

rīb reliq̄e in hoc miraclo q̄ in p̄mo: et si nō tot fuerūt q̄ in p̄mo. Aut ig hoc ē q̄ spōte cophinus maiores: aut ut ex diuisitate re mēoriam illi⁹ z huius miraculi. Et ppt hoc tm̄ q̄dem cophinos re liq̄as nullo eḡles discipul: nūc at spōtas panib; eḡles. Hanc nō ab re ē āmonē in hoc miraclo q̄ si alīs euāgelistaz hoc dixisset: extraneus ceteris putaret. Ex q̄a illi q̄ miracl; de vij panib; nar rauerūt nec illō de q̄nq; tacuerūt: nemine mouet. z utriq; finis hoc⁹ itelligūt. Hoc ideo dixim⁹ ut si cubi sile reperit finis a dño q̄ in aliq; alteri euāgelyste ita repug re videat ut oīo solui nō possit: nil aliud itelligat q̄ utriq; finis ē. z aliud ab alio mēoria tī ē.

Nota dñi at q̄ dns aufert pus debilitates z postea dat: q̄a pus fuit remouēda pcta z p̄ea aīa dei sacro nutrienda. Turbe comedētes z saturate. nō sem tollit panū relīquias. Si ipas discipuli sustulerūt sic z supius cophinos. in quo sēm hystoriā discam⁹ q̄m optat nos ihs q suffiant ee xtenti⁹ z nō ultra q̄ē. Hoc vō typice nr̄ hāt refectōem z illā q̄nq; panū ac duoz piscū dubitat. q̄ ibi tā vetis instrumēti spūalis grā plena significata est. hic at vitas z grā nou testi fide libz mistranda mōstrata est.

Turba at triduo dñi sustinet ppt sanatiōes infinitoz ut ma theus nirat: cū electi in fide sce trinitatis p pcis pseuerā ti instanter supplicāt. vel q̄a ad dñi se ope locutiōe atz co gnitacē ruerūt. Vel p eos q̄ p triduū expectant: significat baptizatos. Baptism⁹ ē illu minatio dī: z trina sb̄mersi one pficit. Nō vult at eos ieunos dimitte ne deficiāt in via. Optet ei ut in p̄dicatione vbū ysolatōis accipiāt: nec a vitatis pabulo ieuni rema nēte⁹ i huius vite labore sustī bant. Diuidit q̄ estras dns ihs i vult dare oīb; negat nemi: dispēsator ē oīm. Ex cū ille pa nes fragat z det discipul: si tu manū tuas nō extēdas ut accipias: deficies i via. nō po tens i ēū culpā refle q̄ misēt⁹ diuidit. Q̄ vo post carnis fla gicia post furta violētias et hoīcidia ad pnīaz redeūt: ad dñi de longinquo venīūt. Ex to ē q̄ sēp plus i pcauo ope erāut: tāto ab oipotēti deo longi⁹ re cessit. Ish er nō sūt q̄nq; mi lia ī q̄tuor. q̄ nūs sp i laudib; ponit. q̄ stabil ē: z ob hāt cā

cā euāgelia ī hoc nūo ꝓcessū
sūt. In supiori q̄ signo q̄ ꝓpīaq̄
erūt ꝙ viam q̄q̄ sensuū. nō ipē
dñs cor̄ recordat̄ ꝙ discipli: hī aūt
ipē dñs miserī sedt cor̄ q̄ triduo
iā ꝓseuerāt cū eo. q̄ sc̄i pī filio spī
tuq̄ sc̄o credēt. vel q̄ ī toto sclo
tāū ipē ē q̄ grā. pīnū aūt legem
sēd sub lege tūū sb grā. q̄ ītū est
ī celo ad qđ tendēs refic̄at ī via
Vlq̄ pēta ꝛmissa ꝙ pīnaz cōm
gētes: cogitacōē locutoē ꝙ ope
rū ad dñz. Has vias noluit
dñs dīte icūnas ne deficīnt ī
via: q̄ pītōres ꝙ pīnaz nisi in
ꝛsu labentes sēli pcūt: si abs
doctie padulo dītant. Septē
panes sūt septa nou testamēti:
in q̄ grā spūsā reuelat̄ ꝙ dat̄ ꝙ neq̄
sūt hordeacī ut supī: q̄ nō hī ut
ī lege vitale alimentū q̄ tena
cissima palea tegit. Hinc ē nō
duo pisces ut ī lege duo ingebāt
sc̄i rex ꝙ sacdos: ꝙ pauci ī sc̄i no
ui testāti q̄ de fluctib; sēli erep
ti. ꝙ sustinēt turbulētū mare. et
ex̄plo suo nos refic̄iūt ne ī via
deficiam. Turbe aūt in tiu recūbūt:
q̄ nulli legis opib; fuerūt aūt sb
strate ꝙ pcō corpm suoz ih̄c bāt
Vel ibi sup̄ fenū recūbe dicūt
ut desidia carnis ꝛpmant: hic
sup̄ tiā ubi ꝙ ipē mūdꝰ relinq̄
ꝓpit. Et ibi ꝙ hic mulieres
ꝙ pueri erepti sūt: q̄ in veteri
ꝙ nouo testāto nō admittūt ad
dñz q̄ nō ꝓdurāt ocūre in viq̄ ꝓfām
vl fmitate virūi vl leuitate mēt.
Vtraq̄ refcō in mōte celebrata ē:
q̄ utriusq̄ testāti sēpta ꝙ altitu
dīes celestiū ꝓceptoꝝ mādat et
pmiū. Vtraq̄ altitudiēs xp̄i pre
dicat. Altiora mysteria q̄ nō capit
eoꝝ turba apli sustinūt: ꝙ iplēt
septē ꝓportas sc̄a ꝓfūdꝰ cordis sept
formis spūs grā ad ītelligendū il
lustrata. Oportet nūc ꝙ foliis pal
mar̄ solēt ornari: ꝙ sigficāt sc̄os
q̄ rādicē cordis ī ipso fonte vite
collocāt ne arescāt ut fructus m
aq̄: ꝙ palmā ēthne retributionis
ī corde retinēt. Bene ē q̄tuoz mu
lia ciusse describūt: ꝙ q̄tuoz ē hui⁹ ꝛ Ezech
ꝓfecti: ꝙ ꝓpt̄ hoc velut fortiores
plura comedētes pauciora relinq̄
rūt. In isto ei miraculo septē spor
te remanēt. ī mūdo at q̄q̄
panū ī cophinis: q̄ q̄q̄ milia
erāt ꝙ q̄q̄ sensib; siuētes. ꝙ ꝓpt̄
hoc nō potuerūt comedē. si pauci
xcenti milte supabūdant reliq̄e:
hic vō ipse suo nūo turbe se docet
euāgelicas pastoꝝ ēe mysteriis. Sermo Aug⁹ 42
Quib; ꝙ nob pasce dignet dñs
nr̄ ih̄s xp̄s Ā. Dñica Octaua.

Tempꝰ. Secūm Matheum.

Dilc dis̄s. Attendite a falsis ꝓphis
q̄ venūt ad vos ī vestimentis

ouiū: intrinseci aūt sūt lupi rapaces. Vt ꝛc. Iohēs Gusꝺ

Supra mādauerat apls dō ne ḋias oīoēs ꝛ ueū ⁊ cōtā hoīb; sic ꝓpositū faceāt: ⁊ ideo ad ag̃scendū qđ hī oīa in ꝓpatsi fieī possīt loq̃t ḋicās. Attēdite a falsis ꝓphis. Vel alit. Cū dixiss dns paucos ee qui inuenīt agustū portā ⁊ artā uiā ⁊ ne hetica q̃ plerq; se sb nōie pacatay ꝺmēdant se nob supponāt: statī subiūgit ḋicās. attēdite a falb ꝓphis. Hēc aūt septū est mistū qđ ler ⁊ ꝓphe usq; ad iohem ideo ḋi: qđ ꝓphia de xpō nō erat futa post eū. Phete aūt ⁊ fuerī ⁊ sūt. Si q nō ꝓpharent de xpō. si q̃ mīpretarēt ea q̃ de xpō ab ātiqs fuerūt ꝓphata ⁊ doctōes ecctiy. Ner ei pt qs ꝓphicos īterpetaī sensū: nī ꝑ spm̄ ꝓphīe. Ḋicēs g̃ dns futos ee falsos doctores hesu duūsay: āmonet ḋicēs. Attēdite a falb ꝓphis. Hēc ei nō erant futi manifesti gētiles. si abscōditi sb nōie xiāno: nondū erat aspiare ⁊ attendere. Vbi enī res certa ē aspicit ⁊ simplī videt: ubi aūt mēta attendit ⁊ cauet ⁊ sideratī. Ite ḋicit attēdite: qđ finis tue tele salut ē saue quē fugias. Hō aūt sic ḋt attendite qī nūto ꝺmabolꝝ po hēses introducat: si eo ꝓmittente. Hēc ei nō sīt nūcio uult suos suos hīe: ideo mittit tptacōes: qđ eo nō uult eos ꝓfectū ātiā pire: ideo ꝓmīoet. Hēc aūt aliqs hēticꝰ doctor dicat. qđ nō dicit nos falsos ꝓphas si gētiliū ⁊ iudeoꝝ doctores: ideo addidit. Ad' uenīt ad uos ī uestīmētis ouiū. Oues ei xiani dicūt uestimētū aūt ouile. ē spes xiānitatis ⁊ sīlare religionis. Nulla aūt res sic extīmat bonū: sicut simulacio. Nā malū sub spē boni relatū: diū nō agnoscitur nō cauet. Et ne adh dicat hēticꝰ qđ de ueris doctoūb; loq̃t qđ tū pctores sūt: ideo addit. Intrinsecꝰ aūt sūt lupi rapaces. Catholici aūt doctores et si fuerūt pctores. sūt qđē carnis dicūt: nō tñ lupi rapaces. qī nō īnīt ꝓpositū ꝓdē xianos. Manifeste g̃ de hēticis doctoūb; dicit: qī eo ꝓposito xianoꝝ spēm susceperūt ut xianos īquo seductionis morsi dilaniarent. de qb; dicit apls. Ego qđ post discessū meū intrabūt in uos lupi graues nō pcētes gregi. Vel eos hic ītimat qui uite sue corrupte. si facie qđē ytutis induūtur: qi iduxit. a frūb; eoꝝ agnoscetis eos. Idē rūssime q̃ nūt' quos frūs nos attendē uoluerut. Multi ei in frūb; qđā deputāt q̃ ad uestītū ouiū ꝑtinēt: ⁊ hoc mō de lupis decipiūtur. Decepti ei sūt ꝺl ceu. ꝺl ḋias ꝺl oīoēs q̃ ꝓtendunt.

hoīb; placē cupietes eas qb; ista
difficilia videnť. Hij g̃ nō sūt fructꝰ
de quib; agnoscit ihūs monet. Ista
si q̃ cū bono aīo fiūt: sūt ppe omnib;
vestes: cū aūt malo. T errore non
aliud q̄ lupos tegūt. Ex nō ideo
debēt omnes odisse vestimentū suū:
q̄ plerq; sub illo se occultāt lupi. Q̄
g̃ fructꝰ sūt qb; agnoscit arborē
malā. Dicit apls. Manifesta sūt
opa carnis: q̄ sūt fornicatio &
mundicia &c. Q̄ sūt fructꝰ qb; agnoscit
arborē bonā. De apls ondit d.
Fructꝰ aūt spūs sūt chītas gaudiū
pax. Fructꝰ est mansuetudo confessio ē fidei.
Q̄ ei sedz dei vocē humilitate & ve
recundie omittit omnes ē: q̄ aūt
veritatē blasphemat ululat cont
deū & lupus ē. Ex opib; ei cōsta
pt utr; ecclesiē cultū abiicē aliq̄
faciāt. Cū ei ceperūt aliqb; tēpta
tionib; carnā vl subtrahi vl negari
q̄ usto velare vl excaīn sūt vel
exeq̄ cupiebāt: tūc nāe est ut ap
pāt utr; lupus i omnia pelle
sit an ouis ni sua. Apostata ei
i ecclē erāt pace pmittit: dicto an
omnes nros religione vestit.
Si q̄ vero fidei temptatio erum
pat: statī lupi mens nuditatē
habitū se omnē pelle expoliat
ignitiq; cont bonos seuiat ppe
quēs demrāt. Facile ei ypocri
te capiūt. Via ei quā ingressi sūt
ābulare laboriosa est: ypocrita.
aūt laborare nō nisi q; eligit. Deinde
ut non dicas q̄m impossibile agnoscē
tales ē: rursū vocem ab humano ex
emplo ponit dicēs. Numq̄ colligūt de
spinis vuas? aūt de tribul' ficus.
Vua i se mystice xpi in. Dicit ei botry
multa in se grana ligno mediante
suspendit: sic & xpi multos si fideles p
ligni crucis tenet adiunctos. Ficus
aūt est cetera q̄ multos fideles tenet
dula quedā chītatis amplexu: sic'
ficus multa grana uno tegmine
tenet inclusa. Sūt g̃ ficus sig̃ hec.
chītatis q̄dem i dulcedine: unu
tatis aūt in diuctione granoꝝ. In
pace aūt pacē quidē signū est qa
i tocaular mittit: gaudij aūt q̄ ui
nū letificat cor hoīs: sinceritatis
q̄ nō est aq̄ permixtū: & suauitatis
i delectatōe. Spine vō & tribuli st
hebes. Sicut ei spina vl tribul
ex q̄cūq; pte in aculeos: sic & suos
diabolꝰ ex q̄cūq; pte assidiuis. ij
q̄tus plen sūt. Nō pnt g̃ hmōi
spine & tribuli eam q̄libet ficus pfice
re. D aūt ptinaciā sb similitudie ficꝰ
& vitis spine & tribuli dicit: ondit
exeq̄ri vlr esse vcq̄ ei dicat. Sic
oīs arbor bona fructꝰ bonos facit:
mala aūt arbor fructꝰ malos facit.
In hoc aūt loco illoꝝ error cauend ē:
q̄ de duab; arboribꝰ duas natiꝰ opi
niant esse. aūt una sit dei altera nō.
q̄ de hoīb; ei dicē planū ē. nō natiꝰ
Hoīb; aūt predicis xpe nate displicet

nō cas ꝓsidentib; sed; utilitate
sua. Non at ex modo vl inmodo
nro: sed p sapiā ꝓsidata natura
dat artifici gla; Nate ei oēs qm
sut. hnt modū siū. spēm suā. z
ordinē seu pacē suā: ꝓfecto bone sūt.
Ps Pt at illus dicat qm mala ar
bor fert qdē fructus malos. fert
at z bonos. z sic difficile sit ꝑgnī
no discretionē platonē exīte: ideo
sbiungit. Non pt arbor bona fructus
malos facē: neq; arbor mala
Aug fructus bonos facē. Ex hoc uerbo
putāt manichei neq; aliq; ma
la fieri posse ut imeliorem mutet
neq; bona in deteriorē: qđ dem sit.
Nō pt arbor bona mala fieri.
nec; mala fieri bona: s; ita dem
ē. Nō pt arbor bona fructus ma
los facē: nec econtrario. Arbor appe
ē ipsa nāa. z ipse hō: fructus uo
opa hoīs. Nō ig pt malꝰ hō
bona opari: neq; bonus mala.
Ergo si uult malꝰ bona opari
prius bonꝰ fiat. Quidni ei qđ ꝑ
malus ē: nō pt facē fructus bo
nos. Nec at pt fieri. ut qđ fiunt
ut nō sit. nō at ut nūc sit ca
lida: sic pt fieri. ut q malus
fiat nō sit malꝰ. nō tn fieri pt
ut malꝰ bnficiat: qz z si ali
qn utilē est nō hoc ipse facit:
sed fit de illo diuina prudentia
Bal. ꝓuidente. Nō at ipse arbor bō
vl mala dr ꝓpter uolūtatē bonā
vl malā: fructus at sut opa. q nō
bona male uolūtatis esse pnt
nec mala bone uolūtatis. Sicut Aug
at manifestū est ex uolūtate ma
la tāz ex arbore mala fructus ad
fiendū oīa opa mala: sic ꝑ; uo
lūtatē malā uide dicas ee arbo
tā: nī q; uolūtas mala angeli
ex āgelo ex hoīe hoīs orta est:
Qđ at erāt hēr duo anīāli ceis
ista mala oriret: nī bonū opus
dei z bona atq; laudanda natā.
Ete g ex bono oriri malū: nec
fiunt oīa vni oriri possit. Nec ex
bono ꝑ; dico uolūtatē malā:
qm nullū malū ꝓcessit. nō opa
mala q nō sunt nī ex uolūtate
mala tāz ex arbore mala. Nec
ideo tāz ex bono potuit oriri uo
lūtas mala. q a bonū finē est
a bono deo. sī q de nlo finē est
nō de deo. Arbitrabam g ab ipe Aug
tias q duas i se ītias dicāt
ee natās: si iuxta itelligētiā
cor arbo bona malos fructꝰ facē
nūq; pt: quo moyses arbori bō
peccauerit ad aīāz atradrois pet
ex in passione dni negauit dices
nescio hoīem. Aut q sequētia
socer moysi arbor mala q ui deꝰ
uisi nō credebat: dedit ysilū bo
nū. Ita uo dnō punire non Aug
uissent falsos ꝓphetas: ideo tret

cos ſdm penā que ē a deo dicēs.
Qui arbor q nō facit fructū bonū
excidet: z in ignē mittet. Qbz vbis
z iudeos insinuare vidēt: ideoq; ver
bor vobis baptiste memit p cade
vbi penā eis sbscribēs. Etenī z ille
h'dicit ad iudeos: securi z arbori in
asā z igni mercurialē immēsus
Si q's aī diligent' inuestigab. duc
pene sūt. z excidi z vbum. Qz ei vbu
rit' z arguo excidet' oīo: q penā dif
fialior ē. aī multi aī gehēnā solum
abhorret. Ego aī casū illū gle. mul
to amariorē penā gehēne esse dico.
Qd' ei grauī vl magnū malū no
suspicet pī: z ut videat z ponatur
dulassiō filio. Hoc itaq; i gla illu
putem. Nō enī alios filios ita sua
tus ē pī. ut illoz bonoz reges z dis
solui z cē cū xpo. Intolibilius q'dē
pena ē gehēna: sed si q's dēt mille
ponat gehēnas: nil tale dt q'le ē a
bta gla illa excidē z odio ipī a xpo.
Fr promissa aī silitudie excludit qd'
sup' ita dicat' qi mihi dicēs. Dñe
et frēs cozt agnoscetis eos. Dicat
ergo sup' onīdit eos q'tnt regnē bone
vite nō recipiēdos ppt' dogmatū ne
q'dē: ita nī ecclīa nō asseit nīs
q'dē accōdandi fidē. q'ēi polleant
integritate doctrine. mal' opibz destruūt.
Itaq; ei dei sūt nītz ēst: ut z op
sinone z smo opibz ygbet. Et iō dt.
Nō oīs q dt mi dne dne intrabit
i regnū celoz. Vbi iudeos maxime
tangē vidi: in dogmatibz oīa ponē
tes. Vnī z paulus increpat eos dicēs
si aī tu iudeus agnominaris z requiesis
in lege. Vl alit. Omnī falsos ppbas et
vanos et frēs cozt deuitē discipulos:
h'ia manifestius docat q sūt frēs
q'bz discipuli ppbi doctores z reprobi.
Laudādi ei ē i xpo xpi nomē ab hē
tibus vl q'buslibet male itelligētibz
z sēli huius amatoribz ne decipiam:
z ideo dt. nō oīs q dt mi dne dne.
Sz mento pt mouē quō petrus fuit
ducatus illo' apli: nec pt dicē dim
ihi si in spūsto. Nō ei possit' dicē
illos q nō intrāt i regnū celoz hic
spz sem. Sz aplis grē posuit hoc vbū
dicat. ut sigfiaret voluntatē aīz itellēm
dictis. Ille ei grē dicat: q voluntatē
ac mētē suā. sono vocis enūciat.
Dñs aī gnaliter hic posuit vbū dicēdi
videt' ei etiā ille dicē: q nec vult nr
itelligit qd' dicat. Mouis ē ei sceptrū
dicta p factis recipe: sedz que scripsit
de aplis. Afirent' scire dñi: frēs aī
negāt. Omnē etiā vez: a q'cūq; dicat
a spūsto est. Non q putem' ad il
los frēs de q'bz sup' dixat ptinē. si
q's dnō mō dicat dne dne. et er eo
arbor nob bona videat'. fr illi sūt
frēs facē voluntatē dei. Vn sequit'
Sz q facit voluntatē patris mei q in
cel'ē: ipe intrabit i regnū celoū
Celestis ei regni iter. obedientia

voluntatis dei: nō nūcupatio rei
hura ē. Nunc aī sit voluntas dei nr̄
dns docet. Hec est nr̄a voluntas ei⁹
q̄ misit me ut oīs q̄ videt filiū z
credit i ei habeat vitā etnā. Nre
dubitatis aūt vbū: ad confessionē
respiat z ad actū. Q̄ q̄ nō erigit
a nō nisat scdm vbū xpi: nō m
trabit i regnū celoz. Nō aī dicit
q̄ faciat voluntatē meā sed pius: qm
itrā ruīens cat pius hoc suscipi
ad ibecillitatē eoz. Si z p hoc illd
occulte insinuauit. Non est ei alia
voluntas filii: q̄ q̄ est pius. Illd
aūt ad rē ptinet ne decipiam. nō
solū nōie xpi p eos q̄ nomē hmt
factū aūt nō hmt: si ee q̄busdam
frīs atq; miacūs z q̄lia ppe infi
deles aī fecit dns: monuit tri
ne talibus decipiam arbitrātes ubi
ee inuisibile sapiaz ubi miracl⁹
visibile vide. Probatio q̄de scātat
nō est signa fiere si ppe mu ut se
diligē z de deo vera: deppio me
liora q̄ de se sentiūt. Ne nō igit
ē hēā illa ūnitas ymēdat. ctra
lū omē vitem z agam q̄ poca
q̄d vult: q̄q; q̄d pt gl'em. q̄ nob
credat ipe q̄ mādat ihs ꝯ Am.

In illo tpe Dnica Nona. Scdm.
duc ihs dixit p. parolā hāc. Lucā.
Hō quida erat dives q̄ hebat
villicū: z hic diffamatus ē apud
illū q̄ dissipasset bona illi. Et vc.

Saluator nr̄ posteq̄ Lectio
mūnuratos Euisdem
de penitentiū receptor
tribz pabol' redarguit: quarta
mor q̄stuq; de dādi elcōsina
z ptmonia sectāda sbūgit:
ut z ordo pdicādi aptissi ē: ut p
pnīaz elcōsina sbūgat. Vñ dr.
Dicebat aūt ad discipulos suos. Ho
q̄da erat dives. q̄ hebat villicū.
Opinio q̄da erronea aggnata
mortalib; auget ēmina. minu
it bona. Hu vero ē opinari q̄
ea q̄ cuiq; possidem in usi vite
possideam ut dñi: z ideo erā op
time ei apponendum q̄q; bona pre
capua. Sed xrianū est. Non ei
nos ut dñi in vita pnti collocā
ti sum si ygpa domo: si tāq; hospites
aduene quo nolum ducimur:
z q̄ tpe nō putam: q̄ nūc locuples
ē in breui fit mēdic⁹. Ergo q̄cuiq;
sis nouens te ee dispēsatorē alie
noz z tēi sitoq; usū: z breuia tibi
mita dessa sūt. Abiecto q̄ ab alia
dominij fastu: sumas hūlitatē
z modestiā villici. Villicus q̄ppe
ville gubnator ē: vñ z a villa
nomē accepit: vcmo aūt tam pe
cunie q̄ frugū z oīum q̄ hz dns
dispēsator est. Et hoc q̄ discim⁹
nō ipsos nos ee dnos: si potius
villicos alienaz facultatū. Dem
q̄ aī nō exercem⁹ dispensationē

opū ad libitū dn̄i. ſi ad ꝓpas ille
cebras ꝛ missis abutim̄: omīoſi
ullū simꝰ. Vñ ſc̄. Et ꝫ diffamat
ē apd̄ illū: q̄ dissipasse bona illi⁹
Inter cuiuſlā villicationē eripit.
Sc̄ē. Et vocauit illū: ꝛ ait ei.
Qd hoc audio de te. Redde rōem
villicatōis tue. Jam ei nō poteris
villicare. Jotidié taliā nob̄ ꝓ affec
erdāt dn̄s. offendis nob̄. finente
Imerdie ſolſtitate. piuſq̄ veſpaſcat
grauime. ꝛ aliū inꝰ prādia exp̄i
rante. ꝛ ſic diuſimode ab hac vil
licatione diſcedi. Ex fidel' diſpē
ſator q̄ de ꝓpa diſpēſatione ꝛfidit.
deſidat cū paulo diſſolui ꝛ ē cū
xp̄o: is ait cui⁹ ſūt vota tenea.
anteiat i cētu. Vñ ꝛ de h' villico
ſbdit. Ait ait villicꝰ inꝰ ſe. Qd
facia: q̄ dn̄s me⁹ auferꝛ a me
villicatōē. Fode nō valeo: mēdi
care erubeſco. Impotente eſſe ī
ope: ciuem ē vite ſertis. Non ei
timet: ſi ꝛſuccuiſſe affectare la bo
res. Et ſi ſcd̄; allegoriā accipia
pabolam: poſt tēſtimigratōē hui⁹
frām. nō eſt tpe expandi. Vnā pnſ
hꝫ ereatuꝝ mandatoꝝ: fiuā vero
ſolatiū. Ex nil opatus es hic: fru
ſtra i futuꝝ curas. Ex; nec mēdi
cādo pficies. Cuiꝰ idcirco ſt' vgi
nes fatue q̄ iprudent' a prudēt'
mēdicauerꝛ: ſi reuiſe ſūt tarde.
Quilibet ei ſua diſpatōē; ut tu
nicā indui: nō eſt ait cā exuere
nr̄ cū alio. Sed debitoꝝ re
missiōē ingeniat ē neq̄ē villicꝰ;
ſtutiēs ſibi maloꝝ tremediū i ꝓſens
Sc̄ē ei. Scio q̄ faciā: ut cū amotꝰ
fuero a villicatione: recipiāt me
i domos ſuas. Quocies ei q̄s exitū
ſuū pripies leuat bñficio ſortiā
pcoꝝ vl relatādo debitoꝝ vl tribu
endo ſopib; copiā ea ā ſūt dn̄i lar
gies. multos amicos ſibi uidet pbitꝰ
ſibi cora iudice teſtiōꝝ vitat' non
verbꝫ ſi bonoꝝ opm oſtensiōē. q̄si
cria paturos p teſtiōꝝ refugiu
maſionē. Vl' ait eſt nr̄m: ſi ora ſt'
dictionis dei. Vñ ſc̄. Vocatus itaq;
ſingul' debitoribꝫ dn̄i ſui: dicebat
pmo. Cui⁹ debes dn̄o meo. Ait ille
dixit. Centū cados olei. Cados gre
ce amphora latine vinas tres. Sc̄ē.
Dixitq; illi. Accipe cautionē tuā:
ꝛ ſede cito ſcribe q̄nq̄gita. dimidia
ei ptē dictens. Sc̄ē. Deinde alio dixit.
Centū tu debes. Ait. Centū chos
tritici. Chorus modijs triginta ꝛplet.
Sc̄ē. Ait illi. Accipe tras tuas: et
ſcribe octogita. q̄nta ptē ei dictē.
Explicat g̃ ſic pt̄ accipi. Quiſq̄s
idigentiam pauperis vel ex dimidia
vl ex q̄nta allenuat ptē: miſerie
ſue medē donabit ē. Vel q̄ de cē
tū cadis olei. q̄nq̄ginta ferat ſcbe
a debitore ꝛ de centū chorꝰ tritici
octogita. ad hoc valē arbitrio

ut ea q̄ in sacdotes atq; leuitas in
deus q̄sq; opatur: t̄ertia xpi abnn
dent: ut cui illi decimas dare ush
modias dent. sic de bonis suis fe
at zacheus. a certe duas decimas
dādo: et vnā quitū supent ipendia
indeor. Villicū ig̃ que dns ejus
lat a villicatu: laudauit dns eo
q̄ fruū sibi psperit. Non tm oīa
debem ad mutandū sume. Nō ei
dnō nō fuciēda ē mi alq̄ fraus:
ut de ipsa fraude elēosinas faciam
Dez q̄ gētiles dicūt prudentiā ee
virtutē: et diffiniūt ea q̄ bona mor
malor: et nauor. vel ignorationē
agēdor: et nō agendor. Sed audiū
ē uby her dictio pluria: aut vnū
signficet. Dicat ei q̄ dō paulo ee
los prudētia. Sciat bonā ee prudē
tiā: q̄ dns celos paulo. Dz ei in
gūsi secm lxx q̄ ipens prudēssim
erat: ubi prudentia nō virtutē dicat
sz astuciā ad mala ītimationem
hūtem. Et secm hoc dz q̄ dns lau
dauit villicū q̄ prudēter egiss dr q̄
callide et prudēt. Et forsitan q̄d dicit
laudauit: nō sedz verū īmēdatōez
si absisse dnō ejus: ut cū dicat aliq̄
īmēdare ī mediocribz et differētibz
rebz et q̄dāmodo mundos ee causs
et acumen q̄bz vigor mentis eluat.
Econtrario dicūt iste silūtudies: ut
ītelligat si laudari potuit ille a dnō
q̄ fraudē faciebat: quāto ap̄li placet

ant deo q̄ secm ea p̄cepta opa illa
faciūt. Filij q̄q; huj scli nō sapē
tiores: si prudētiores dicūt filij
lucis. et hoc nō absolute. si ī gñe
suo. Filij lucis et filij huj scli vo
cātur. quo filij regni et filij pdi
tionis. Cui ei vnusq̄sq; agit opa
ea ignoriat et filius. filios g̃ huj
scli vocat cogitātes q̄ si īmoda
sūt in tm: filios vo lucis spūales
apte tractātes ītuitu dīni amoris
Inuenim at in huiāmis q̄de āmi
nistratoūbz prudētes. oīa dispone
tes et sūmope satagētes. ut si dese
ram ab āminīstratoe hāc vite
refugiū: ea vo dispesāe dēm
dīna nō p̄meditam q̄ nob post
modū sūt futa. Vt g̃ in sua ma
nu hoīes post morte q̄q; inueniāt:
aū morte diuicias suas ī pupe
rū manūbz ponat. Dns se. Et ego
vob dico. facite vob amicos de
māmona iniqtatis. Nō hebreo
cāt māmona: latine dicit vocāt
Ac si dicat. Facite vob amicos de
dictis īiqtatis. Hoc at q̄dā ma
le ītelligendo rapūt aliena et
īde alq̄ pauperib largiūt: et
putāt se facē q̄d p̄ceptū est. In
tellatis iste cōiugendo ē. De iustis
elaborib elēosinas facite. Nō ei
cōuptum esse iudiciū xpi. Si
de p̄da īopis diues aliq̄ indica
ut pte indigaret: si iudex ille

p tenuerit: tāta vis ē iustitie. ut ei tibi displiceat. Noli ti pu
gē talē deū: fons iustitie ē. Noli g̃ eleōsinas facē de fenore vsurāe:
fidelib; dico q̃b; corp⁹ xp̄i traget. Si pecunias tales hētis: de ma
lo ē q̃d hētis. Jā nolite malū facē.
Zacheus dixit. Dimidiū rer̄ meaū
do paupib; Ecce quō erit q̃ erit
facē amicos de māmona iniq̃tat⁹.
Et ne reus alīū detenēt: si cui a
liq̃ tuli q̃druplū reddā. Est alius
stellaris. Māmona iniq̃tat⁹ dicit
sūt scī omēs īdeales q̃s sint. Si ei
veras diuas q̃s alie sūt q̃ub;
iob nudus abūdabat: q̄ in deū col
plenū hēbat. Iste aūt ab iniq̃tate ap
pellant dicit. q̃ vē nō sūt: pēpta
te ei plene sūt & semp obnoxie
casib; Si ei vē dicit ēent: sēcta
tē ti darent. Vel dicit iniq̃tatis di
cūt: q̃ nō sūt iste dicit n̄ iniquē
& q̃ in eis ostituūr spē aūt copia
sic būnudis. Justus vo cū hēt
possidet: ē q̃dem ista pecunia:
si nō sūt ill' dnicē n̄ celestes et
spūales. Vel iniquū māmō dicit:
q̃a varijs dnicaū illecebis mūs
animas tēptat affligūs ut velim⁹
sue dnicas. Vel si successeris
pōnio: ab iustis gregū capisti.
In plīb; ei p̄decessoūb; nec est
alius xp̄ianus. q̃ iuste ulp̄uerit a
liena. Donat aūt ut nec pī nec
mi gregit: si aūt vñ habes. Si
q̃d dias a me: ignarj dei es nō
hīs noticiā acatous. Si vo a deo:
dic nob roēm, ppt quā eas accepisti.
In nō dei ē tra & plēitudo ei⁹: Ergo
si cōis dñi nā sūt: erūt & ſuoz
nroz. Ille g̃ dicūt apes negāe q̃s
tūq; dñs debit ad ipendia necitat⁹
finī ac ſuoz nroz: nos vo tenem⁹
nob. Decebat g̃ a pncipio oīa pau
pib; tradi. Dez q̃ iustatis finem
villici negāter retinētes q̃d deputa
tū est ad aliozq̃ opus: nō est oīo mu
nendū ni hac crudelitate & ipsien
dū est paupib; ut recipiam⁹ ab eis
i celestib; tabnaculis. Ec ei. Vt cū
defecerimus recipiāt vos i etna tab
nacla. Si aūt coz amicis etna
tabnacla acquim⁹: dātes pēsare
debem⁹ q̃ pōnis pocis munera
offerim⁹ q̃s egenis dona largim⁹.
Q̃ sūt ei q̃ hēbūt tabnacla etna:
ni scī dei: Et q̃ sūt q̃ ab ipis acci
pendi sūt in tabnacla etna? nisi
q̃ coz idigentie desiuūt. & q̃d eis
opus ē hilarit misūt. Jsti sūt
mīmi xp̄i: q̃ oīa sua dimiserūt et
seruiti sūt ei: et q̃q̃ habuerūt pau
pib; distribuerūt: ut deo sīt sēlari
tāde expediti sūrēt. & ab oneriḃ
mūdi libatos velut pēnatos sūs hu
meros tollent. Nō ergo cos a q̃b;
recipi volu⁹ i etna tabnacla tēq̃
debitores dīa fas ē intelligi: cū

iust⁹ z sñ̄ significent⁹ hoc loco qui cos ih̄u introducant: q̄ n̄ritatib⁹ suis tri na bona cōtinuerūt. Vel aliter. Facite vob⁹ amicos de ī̄iquo mām̄ona: ut largitōe paup̄ib⁹ āgelor⁹ atq; sc̄or⁹ gr̄iam ꝓpiem⁹. Attende ec̄ q̄p nō dixit ut suscipiāt vos ī sius mā sionib⁹ nō ei ipsi sūt q̄ suscipiūt. Vñ cū dixiss⁹ facite vobis amicos addidit de mām̄ona ī̄iq̄tatis: ostē dens q̄p nō simplr eor⁹ amicitia nob⁹ ꝓficiabit⁹ si bona opa nos comitent⁹: nisi euacuem⁹ iuste di uitias ꝑgestas ī iuste. Aut ig⁹ autūi pitissima ē elemosina. Nō enī nob⁹ domos fabricat lutreas: l vitā ī pendit phēnem: p̄ānte dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o: q̄ cū p̄re z sp̄u sc̄o vivit z rḡnat deus in scla scl̄or̄. ℣. Et dixit Dixit x. Sedm Luc̄. Cū appinq̄ret ih̄s ih̄l: videns cīvitatē fleuit sup illā dicēs. Q̄a si cognouisses et tu. Et ℟. Iesus

Omnes bīitudines ēsd̄ locutus ē ih̄s ī euāgelio suo firmat exēplo: sicut q̄d̄ dixerat beati mites ꝓbat dicens. Discite a me q̄ mitis sū. Et q̄ dixerunt bī flentes: ipse q̄q; fleuit cīvitatē. q̄ videbat⁹ eī cor⁹ xp̄e. q̄ oīs homines vult saluari: q̄d̄ nob⁹ nō patuissi ni q̄liq̄d̄ humānū ficēt eudēs. Et fuisse eī lacrume: sūt signa ēsticae. Fleuit ig⁹ pius redēptor ruinā

phē cīvitatis. quā ipsa cīvitas si nō cognouerat ec̄ vētura. Vñ sq̄dit d. Si cognouisses z tu. sq̄ndi flēs: q̄ modo q̄p nec̄sitas q̄p imminet ꝑditas. Vñ z se. Et q̄dem i hac die tua q̄ ad pac̄ ti. Q̄ cū carnis se volup tatib⁹ daret: i die sua q̄ ad pac̄ ei ec̄ potuit h̄ebat. Que vo ꝓpria ad pac̄ habuerit: manifestat cū sq̄dit. Nūc aūt abscōdita sūt ab o cul'tuis. Si ea cord'a'oculi' ma la q̄ imminēt abscōdita nō ēsēt: leta i ꝓpr̄ib⁹ ꝓspa nō fuiss. Vñ mor⁹ ei⁹ pena q̄ iminebat adiūc ta ei: cū se. Q̄a venīt dies i te. Vl' aliter. Q̄a si cognouisses z tu. Nō ei erat dign⁹ ꝓpere diuty ītpuntis sc̄ptās. q̄ narrāt xp̄i mystiū. Quotiēs ei leg⁹ moyses velamē obnubilat cor eor. Et q̄p nō sūt intuiti vitatē: idignos se fecerāt salute q̄ manat a xp̄o Vñ se. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pac̄ ti. Vbi notat suū adue tū ad pac̄ tot⁹ mūdi fuisse ꝓm. Venit ei ad h̄s ut pac̄ ꝑdicaret ḡn̄ ēs z longiq̄s: si q̄p āmīcitia sibi pac̄ recipere noluer⁹. hoc eos lac bat. Vñ se. Que aūt abscōdita sūt ad oculi' tuos. Et ideo obsidionē q̄ in brem erat supuenturā: expīssi sime ꝓnūciat sq̄dens. Q̄a venient dies ī te. z cīrcūdabūt te ināmica tua vallo. Vbi rōnī ꝓncipes denūciāt

Illa ei⁹ thilon⁹ sbuersio describ⁹
q̄ a vespasiano ⁊ tito rōnis pn̄
cipib⁹ fact⁹ est. Pn̄ sbdit. Et circūdā
bunt te. ⁊ coangustabunt te undiq;
⁊ ad nīhīl⁹ pstbient te ⁊ filios tuos
q̄ in te sunt. Quō aūt hec expleta sint
ex tm̄s q̄ tradita sunt a iosepho col
ligē possum⁹: q̄ cū est indē singla
q̄ gesta nūmnt ⁊ sone tm̄s q̄ sunt
a xp̄o predcā. Hoc q̄ qd' addit
⁊ nō relinquēt i te lapidē sup
lapidē. ⁊ ip̄sa iā eiusdē cīuitatis
trāsmigratio testat⁹: q̄ dū nūc
in eo loco xp̄iana cōstructa ē ubi ex⁹ porta
dñi fuerat crucifix⁹: prior illa ut
diat⁹ thilm fidelius ē eūsa. Cui
ex q̄ culpa. eisionis pena fuerit
illata: sbiungit. Eo q̄ nō agnouit
tp̄s visitacōis tue ⁊ mei aduen⁹.
Veni ei⁹ visum⁹ ⁊ saluare tē te. Qd'
si agnoscēs ⁊ in me credēs: esses
puncta rōnis ⁊ ab oīb⁹ exēpta pe
cul': sic oīs q̄ credider⁹ in xp̄m
euasernt. Non nego ego ⁊ illā
thilm p̄t hīlarior⁹ stella fuisse de
structam: si q̄o ne forte ad hāc
thilm fletus iste p̄tineat. Si ei⁹
post mystia vitalis alīq̄s pta
nerit plangēt⁹. Nemo ei⁹ gentil'
flet⁹: si ille q̄ fiunt de thilm: ⁊ ee
cessant. Redēptor⁹ ei⁹ nr̄ p clad⁹
suos plangē nō cessat: cū quos dā
ex bona vita ad mores replos p
uenisse. ꝑsidat⁹: q̄ si dānatōem
suā q̄ eis īmunes admonuisset: se
metipsos cū lachrīis clad⁹ plāgent.
Quā aūt die hec in aīa pūsa: q̄ trā
sitorio q̄dē in tpe. Sīm ea q̄ ad
puncē sūt assūt: dū ex rebus tpalib⁹
letat⁹. Nec prudē suā refugit: q̄
pnēt letiaā pturbēt. Pn̄ dr. Nunc
aūt abscondita sunt ab oculis tuis. flet⁹ neg⁹
ecia ⁊ nrā thilm. q̄ post pcā cīuī
dat cā īmica ⁊ spē neq;. ⁊ īmittat
i circuitū eius vallū ⁊ obsideat ea⁹
⁊ lapidē sup lapidē nō relinquat⁹:
manē si post multā ītinetiā si p⁹
aliquot ānos castitatis. vicis q̄s
fuerit ⁊ bladimētis carnis illecti
pacias pudicaciaq; amisit⁹: si fue
rit fornicatus lapidē sup lapidē
nō relinquet i eo sēdi illū: nō re
cordabor⁹ pmay⁹ iusticiay eius. Vl' vl' neg⁹
aliter. Malignus spūs aīaz a corpe
grauitem obsidet: quā ni armis
amore posita deceptorib⁹ dlcatōib⁹
foruet. Vallo ecia ea circudant: q̄
ani mētis ei⁹ oīos reductis iniqta
tib⁹ q̄s pperauit hāc sanctaz sue
dānationis coartāt: ut in ipsa
extremitate vite deplorāsa a q̄b⁹
hostib⁹ cū clusa sit vadat⁹ ⁊ in eius
dendi aditū īuenire nō possit⁹: q̄
opus ia nō licet bona: q̄ cū licuit
agere ⁊ nēpsit. Undiq; ecia aīaz eo
angustat⁹: q̄ ei nō solū opus ver
ecia locutiōis aūt cogitatōis īiq;
tates replicāt⁹: ut q̄ pu⁹ p se mul

ta dilatauit ī sēcl̄. ī extremū de
oīb; āgustet in retributōe. Tūc
āt aīa p ādicōē; reat; sui ad tūa
xstituē: cū caro quā vitā suā accipt
redire ad puluerē iubet. Tūc ī mor
te filius illi' audīt: cū cogitacōes il
licite q' modo ex illa pdeūt. ī extrema
vite ultione dissipant. q' ēt cogita
tiones p lapides significari valent.
Prūsa enī mēs cū p̄ūse cogitationū
pūsionē adiuat: q̄i lapidē sup lapidē
ponit. Et aī ad ultōē; suā aīa du
cat: oīs cogitationū xstructio dissi
pat. Plerūq; aī aīaz ds assidue vi
sitat p̄cepto. alīq̄n flagello. alīq̄n
aūt miraculo: ut verū q' nesciebat
audiat. z ea retinens à dolore cō
puncta rēdat. aut būfinalis denūc
ta malū q̄d sequat exhibeat. Et q̄n
visita cōis sue tp̄e nō agnouit: in
extremo vite tradit' sinus ī minas.
Cū g' nanciscent mala ventura:
ptim' tēplū ingressus ē. ut de illo
vendētes z emētes ejicēt: ostendēs
q' ruina ppli maxīe ex culpa sac'
dotū fiut. Vñ sequ. Et ingress' in te
plū: cepit ejicere vendētes z emē
tes ī illo. Deus eī tēplū suū mer
catoris nō vult ee diuersoriū: sī do
micilīū sānctis: nec vendibili re
ligionis officīo: sī obsequio gratuito
usū mīsterij sacerdotal' informat.
Erat eī in tēplo mīltitudo mercator
q' vendēbāt alīa ritu legis mactā
dā hostias: sī nā aderat tp̄e desine
diuīnū. refulgēdi vō xp̄i virtutē.
Ob hoc xp̄c q' eī p̄ē sil' coleba'
ī tēplo. iussit ritus corrigi legis;
fieri vō tēplī oīoīs domus. dicēs
ill'. Scptū ēst q̄ dom' mea do'
oīoīs ēst: vos aūt fecistis ea spelūc
cū latronū. Q' eī ad accipiēda
munera ī tēplo residebāt: q̄ q̄bz
dā nō dantibz lesionē exigerent
dubiū nō erat. Hoc etiā dns fe
cit ī p̄ncipio p̄dicationis sue ut
narrat iohēs. z nūc iterq; illd' fecit;
q̄ ad maiē cīnen indecor; redūdat:
q' nō fuerūt ex pōe āmonitoē
castigati. Ayshuc aī tēplū ip;
hoīem xp̄m intelligis. vel eccl̄a duc
to corpe ex q̄d' ēst eccl̄a. Sed aī id
q̄d' ēst caput eccl̄e dñi ēst. Sol
uite tēplū hoc: z ī triduo susci
tabo illd'. Credim id vō q̄d' ē adim̄
tacēdū intelligī tēplū de q' videt
dyxisse. auf'te ista hīc. Significat
ei fidēles ī ecclīa q' sua negotia po
cius agēnt. vel receptacula ibi ha
bēnt ad occl̄tanda stelia sua. q̄n
ut ch̄itatē xp̄i sequent. z p̄ctor
confessione accepta venia cōsequent.
Receptor vō nr̄ p̄dicatōis vība
nec idignus nec ingratus sbmīsit.
Vñ postq̄ rigore discipl̄e ejiciendo
pūsos tenuit: donū hīs gratie
ondit. Nā sequit. Et erat docēs
cotidie in tēplo. Decebāt aī ex

Ihus q̄ dicāt ⁊ faceāt eū adorare ut
deū: sed ipī neq; hoī facētes q̄re
hāt eū orāde: vl q̄ cotidie docebat
ī tēplo. vl q̄ latrones eicerat de tē
plo: vl q̄ veiens illuc q̄ rex ⁊ dns
a credentiū turbis laude vīm cele
stis accepit. Ex pīs grauior q̄stio
matio; accepit de xpo q̄ scbe et
phīsei ⁊ pncipes indeor; q̄ fidē xpi
nō acceptātes alios ītrpabant
q̄stione. sic tēplū dei ī cīitate ec-
ita ī plebe fideli vita religiosoū.
Et sepe nōnulli religiosos hītī
simulāt: et dū sacror; ordinū locū
pcipiūt: sce religiōis officiū ī mī
nīs tirone negociatiōis tradūt.
Vēdentes q̄ppe ī tēplo suīt: q̄s q̄
q̄busdā iure pcipit ad pīmū lar
gīūtur. Iustitia ei vendē est: huīc
p pīmū acceptione suauē. Emētes
vō ī tēplo suīt: q̄ dū hī pfolue prīo
q̄ īstī est noluē. dūq; rē iure
debitā facē ītenuē: dato prōnis
pīmo emūt petīm. Qui q̄s q̄ vēdit
cupiēt: ⁊ pāpue si vēdit cohūbas.
Si ei ea q̄ m̄ a spīsco suīt reuela
ta ⁊ credita. a m̄ vulgi pāo ven
dideo a absq; mīcede nō doceo:
q̄ aliud facio ⁊ colūbā ⁊ spīm sc̄i
vendo. Qualit utiq; dns doce
sclares a dei tēplo abesse debere
otractu: spītalit aī nūmulatios
repulit q̄ de pecuīa dnī ⁊ sc̄pta
dīna lucr; q̄uīt n̄ bona malaq;
dissēuit. Quid dā domū dei spelū
cū latronū facuīt: q̄ dū puersi
hoīes loū religionis tenēt: ubi ma
lice sue gladios ocultāt. ubi vīu
ficare prīos oīos sue ītessione
debuerūt. Templū q̄ est ipsa mens
fidelīū: q̄ si in lesione pīmi pīsus
cogitatōes pfert: q̄ī in spelūca la
trones residēt. Cū aī mentē fi
delīū ad caueda mala sbtilit' erui
dit: cotidie vītas ī tēplo docet. Qđ
⁊ nos facīa; adiuuāte dnō nr̄ō
ihū xpō: cui cū pre ⁊ spūsco hon ⁊
gla in scla Amen. Dnīca xi.

Intrante ihū in quoda castellū. Dixit ihs ad quosda qui ī se confidebant tāq; iusti. ⁊ aspnabāt cet̄os parabolā istā. Duo hoīes ascē derūt in tēplū ut orarēt: vn' pharisei ⁊ alt' publican'. Et ℟. Deus qui

Deus ac redēptor nr̄. q̄ ī pie cedētibus donāt de oīoē ⁊ fide: hinc oīdit q̄ si fides deficiat oīo perit. Ergo ut oīem credam': ⁊ ut ipsa fides nō deficiat oīem': fides fūdit oīōē: ⁊ fusa oīo fidei ipetrat fini tatē. Qui q̄ fides nō est superbe; sed humilīū: pīmissis docēt parabola de humilitate ⁊ contū superbiā. Ea ei superbia plusq; alie passiōes vex at hoīm mētes: ideo crebrius de hac monet. Est aī superbia dei rep tus. Quotiēs ei aliq; non deo sed sibi assūbit bona q̄ facit ⁊ q̄ est

aliud q̄ dei negacio. Causa igit̄ ꝓfidētiū in seipsis nō ait totū attri
buētiū deo. ꝙ ob ea ceteros ꝓtēnētiū
parabolā ꝓponit: ostendens q̄ iusticia
ꝑfectus hoīs apprimet deo. si tm assu
mat superbia ad ifimū deiciat hoīē.
Vñ seqū. Duo hoīes ascenderēt in templū
ut orarēt: unus phariseus alter publi
canus. Diligētia quidē ostendis docu
it nos prudua & iudicē: hic ait p
p phariseū & publicanū docet nos quō
sint ei dīgenda ꝓtamina ne sit in
fructuosū oīs negotiū. Idēnatq̄
ē ei phariseus: ait incaute orauit.
Nā seqū. Phariseus ait stans: hꝰ apd̄ se
orabat. P hoc qd̄ dicit stans: elatū
eius animū notat. Ipse ei hītu superbi
simū videbat. Dicit ait apd̄ se o
rabat q̄ nō apd̄ deū: q̄ ad seipm
redibat p pcm superbie. Deus ego
gras ago tibi. Nō reprehendit iste
phariseus q̄a deo gras agebat: ꝙ
q̄ nil sibi addicapiebat. Ergo iā
plenus es. iā abūdas: nō ē quare
deas dīttē nob̄ debita mea. Qs ē
igr̄ q̄ ipsum oppugnat gras: si re
prehendit q̄ superbe gras agit? Au
diat q̄ dicit. deus me hoīes sunt:
ego me iustū facio. Q pecor & de
testabilior: phariseo q̄ superbe iustū
se dicebat: ꝙ tm mde gras deo a
debat. Attende ait serue oīs pha
risei. Primo nāq̄ dicit q̄ ei aberāt
deū subiugit q̄ habebat. Sequit̄ ei.
Nā nō sum sicut ceteri hoīes rapto
res iusti adulteri. Dicet saltē sic multi hoīes. Q̄ est ceteri hoīes
ni oēs pter ipsum? Ego mds iustus
sum: ceteri pctores. Quatuor q̄ppe
sunt spēs q̄bus oīs tumor arroga
tiū demōstrat: aut bonū aut a
semetipso hoc se estimat: aut si
bi desup datū credit p suos se
hoc accepisse meritis putat: aut
certe ait iactat se hoc qd̄ nō habet:
aut despectis ceteris singulariter vi
dari appetit habe qd̄ tm. Unde
& phariseus hic bonoꝝ sibi operū
merita singulariter tribuit. Sicut
aut ex vicino publicano manifestius est
ei occasio tumoris. Et ei. Velut ex
hoc publicanus. Seqū d. Ego solus sum
iste de ceteris ē. Nō ei sufficiebant
decepti eius tota humana natura:
ꝙ publicanū aggressus ē. ad odera
ndus aut pecta ꝙ: si publicanū esset
pius. Quid ait vno vbo & absentes
suadit: & nulla pntis lacessit.
Non ē aut grā actio sue certa
alioq. Si regnaturus deo. ipse ti
bi sufficias. nec te ad hoīes tēpo
rales: nec pr̄ videres. Discrepat
aut elatus a nuciatore sola ha
bitudine. Is ei in alios ut̄ con
uicijs: hic aut se metipsum temeritate
extollit. Q̄ aut alios nocuat: si
ualuis multa mala faciat. Primo
ei audienti reddit peiore: q̄ si

sit petor sit lenor cimis inuenta
collega. Qui sit iust⁹ estollit⁹: per
aliena crimina iducet⁹ de se mag
putare. Deinde cotinue cepit leoni
nō ei omis audietes vituperant
ai solui q' permanut: si ritui ramo
rum medias inectit. Ano dei gl'az
blaspheare facit. Qui ei a recte
agentibz nomē dei glificat⁹ sic no
bis permanentibz blasphemetur. Qrto
ei q' audiunt obprobria respondit: i
prudentiore & adusariu fiaens.
Qrito statuit se pene obnoxiu:
rebz plane q' sibi nō inuenit. Et
pdit q' nō solu declinare a ma
lo: si etiā agere bonu. Et ideo ei
dimsit nō su sic' adulti: sbterfugit
p oppositu. ieiuno bis in sabbato.
Sabbatu dicebat plusci ebdōdā:
q' ieiunabat secda & quita feria.
Qui q' ieiunia obiciat cont' passiōi
adultiu. Nā et voluptate e lasciua. Rapacibz vo & iustis op
ponit decimaz solutionem cū de
decimas do oīa q' possideo. Qui d.
Ado rapinas & negotiabo refugio
ut etiā mea tribua. Rete cōtinue
cordis sui insidiantibz hostibz p ela
tionē aperuit: qua finistra p ie
iunia & orōes clausit. Incassu
munita sut cetera: cū locus vnus
de quo hostis patet cōtra munito
nō est. Quere aūt in verbis ei:
nū inuenies qd' deū rogauerit.
Ascendit qdē orare: nolunt deū roga
re ut se laudare: & rogati insultare.
Publicanu aūt cordi sciā removebat:
& pectus applicabat. Vnde se. Et pbli
can⁹ alōge stans: nolebat n' oculos
ad celu leuare. Quia aūt pblican⁹ Thre
stetisse dicat⁹: distabat tri a phisco
tu vbis q' hitu nec nō & corde sto.
Nā vebat⁹ oculos leuare in celu: ce
sens indignos visionis supne eos
q' maluerūt bona terena spectare
& q're. nec nō & pect⁹ tudebat. Vnde se.
Et percutiebat pect⁹ suu: cor q' damno
do pugens cū cogitatōm prauaz.
nec nō et gestus ut dimutas. Vn
nō aliud q' p'catōe petebat dicēs
Deus ppcr⁹ esto mi pctori. Audiu⁹ Christ
q' nō sic velut me pblican⁹: nec
indignat⁹ est & ignouit. Detexit ille
vulnus q' ut me medicaz. Nemo q'
illud fingendi p'ferat vbi: nō au
deo. pudorosus su apire os: tal'
reuerentia e diabolica. Vult ei ti
diabolus obscenare fores accessi ad
deu. Qui q' miraris si deus ignoscit: Prou
qui ipse agnoscit. Delonginq'
stabat: deo tri approbabat: & ei
dns de ppe attendebat. Erectu ei
dns & humilia respicit. Ner oculos
ad celu leuabat ut respicer: tre
mebat sciā: spes sublevabat. Pa
tiebat pect⁹ suu. penas de scipso
exigebat: pptea dns sciteri precabat.
Audisti superbu accusatore: audi

sth hūlē reū: audi mē audiā dicentē. Ame dico vob: dīdit hic iustificatꝰ in domū suā ab illo. Gemunos aurigas & duas bigas ī stadio positas sine pnō ponit. In altā qdē iustiā cū superbia: ī altā petīm & hūilitatē. Vide g mīc bigā petī separe iustiā: nō ppter vbus. ꝙ hūilitatis meritū: illā vad deiectā nō fragilitate iustiae ꝙ mole & tumore superbie. Nā sic hūilitas p suu eminentiā petī pondꝰ superat. et saltēs attīgit deū: sic superbia ob suu molē de facili iustiā deprimit. Vide g plā facta threnue gens. putas ait te posse pūmē: tota earuisti o woe. Si vero mille stellas ī excelsa fulcis reatuū. & hoc solū de te credas q es ītimꝰ oīm: multā obtinebis ait deū fiduciā. Et ideo dns suę sentētie etiam assignās subdit. Na oīs q se exaltat hūliabit & q se hūiliat exaltabit. Hūilitatis nomē multiplicē. Est ei qdā virt hūilitas mee illd: contritū & hūiliatū dꝰ nō despicies. Est & hūilitas ab oīnus illud: hūiliat in tra vitā meā. Est & hūilitas a petis & superbia & ifacunabilitate diuinaq. Ido cū hūilius hijs q se submittit in dictis & potentatu. & hreputat magna. Silr ee & exaltat laudabilr ptigit: qui sc nō humiliat cogitas ꝙ nece tua ē p magnanimitatē ī vtute erecta. Talis ait ai celsitudo ē omnecaa ī trishagio. tirenoy strepitꝰ dulcato ī celis. Et vndi hmodi melodie

sublimitas eande hmē differētia ad elationē quā arrogātia parit: quā hr corpulēcia corpus bene dispositū ad iflationē carnus ait & pdropisi tumet. Hec g fastus iflatio ab ipsis rel pē deprimē nō cauentē: hūilitas vo & ab pua ab usso reatuū hoīes sublimare. Hec ē pharisco publicanū salua: latronē ait aplos ī paradisū duxit. Illa vo eaā ītroitum ingressa ē ptātē. Letey si iusta delicta hūilitas tū facile cāt ut superbiā iustiae tuscat: si eā iustiae suē caīs. quo nō ibit. Assistet ipā tribunali dīno ī medio āgelox ai fiduciā multa. Rursꝰ si fastꝰ deiectꝰ iustiae cā deprimē potuit: si deiectꝰ sic pcō in ītā gehennā detrudet. Hoc dīno nō ut negligat iustiā: sint fustī vi tem. Si forsitā murabit aliqs quō phariseus ait pauca vba sue laudis ptulerit ideūat: nob vo ait plīma fuerit cōtra. Ego sū q phiseus talia dicebat emīādo alios nulla roē cogēte: nob vo negētib; ait animo & pssimo pmē tib; coacto ē ppis vtutey refre ad dei glaz ne hoīes desistēt a pfru vtutis. Typice ait phiseus ē pōs mundi q er iustificatoēs suis extollit merita sua. Publica vo gētil est q longe a deo positus

ſtet pcta ſua. Quod vñ ſup
bieđo recessit humiliat⁹: alt'lame
tando appnq̃re meruit exaltat⁹
đñi at post oīa dcluſit dicēs. Dñs
q̃ ſe exaltauit humiliabi: ⁊ q̃ ſe hu
miliat exaltabi. Ad ſic ītelligi. Dñs
q̃ ſe de ſuis meritis extollit apud
deū humiliabi: ⁊ q̃ ſe de bñfactis hu
miliat apd deū exaltabi. Dñica

In illo t. ry Sedm ygar
Exēs ihs de finibꝫ tyri ⁊ ſy
donis venit p ſydonē ad mare galilee
inter medios fines decapoleos. Et
Dñs ac redēptor nr Cuiꝰ
i gētiliū locis moꝝ face
nō volebat: ne occasionē unde
daret ut trāsgressore legis eū ethi
marēt ipse gentibꝫ admiscebat.
⁊ideo ad festū reuīt. Abierat ei in
fines tyri ⁊ ſydonis: ubi mulieris
filiā a dēonio pcabꝫ miris lib'auit
Reuīt q̃ p medios fines decapo
leos. Est at decapol' regio decem
urbiū triū iordanē ad orientē cōt
galileā. Ad q̃ dr q̃ dns uent ad
mare galilee inter medios fines de
capoleos: nō ipsos fines decapolis
transisse signifīat. Deinde ei mare
nauigasse dr. ſi pot' ad mare usq;
venisse: atq; ad ipm pueniſſe loca
ſ medios fines decapol' longe triū
mare positos respiciebat. Sequit.
Et adducūt ei surdū ⁊ mutū: et
deprecabant eū ut ponat illi manū
ad'rrete post dēonice libationē
ponit: et dēonio exiit passio eius
Sequit. Et apprehendens eū de turba se
q̃ſiū: misit digitos suos in auriculas
eius. Deq̃ſiū a tba oblatū surdū
⁊ mutū apprehendit ut dīna muta
cula nō faceret maīſestē: ostendens
nob' unā glām eiciē ⁊ tumorē. Ad
eū est et quo aliq̃s miracla opet̄.
sicut si humilitate colat ⁊ modestia
sequat. Exſuit vō digitos in
auriculas: potēs ipe sanare: ut
onderet q̃ dīna uirtute dictū erat
corp' dimutata mutū. ⁊ oportuit eū.
Nā ei ppt' trāsgressionē ade nata
humana multa incurrit passiones;
ac membroꝝ ⁊ sensuū lesiones: veni
ens xp̄s in semetipso pfectos demutauit
humane nate: ⁊ ppt' hoc digitis aures
apuit ⁊ sputo loquelā dedit. Unde sē.
Et exprimens in aures tetigit linguā eius:
ut sc̄z onderet q̃ oīa membra sancti cor
poris eius dīna gratiā ⁊ scīa. sicut ⁊
sputū q̃d' vinculum linguę dissoluit
Et tēt omē sputū superfluitas ē: ſ
in dño oīa dīna fuerūt. Sequit. Et ſ
piciēs in celū ingemuit ⁊ ait Effeta:
q̃d est adaperire. Suspexit quidem in
celū: ut ide mutis loquelā inde au
ditū surdis. inde actus infirmantibꝫ
medelā doceret ee quendā. In
gemuit: nō q̃ ipſi opꝰ eēt ei ge
mitu aliq̃d petere a pre. q̃ pcta pete
tibꝫ donat ei pre: ſ ut nob' geme

di dauit exēpla: aī vl p nīs vl p nīoꝝ
erratibꝫ priꝰ supne pietat⁹ p̄sidia
īuocauim⁹. Cumul ei īgemuit nraz
cām suscipies i semetipso. z nate miserꝫ
hūane vides miseriā in qua hūanū
gen⁹ ruerat. Qz ait aut effata. qd ē
ada pme. ad aures ppe ponet. Aures
ei aiant ad audiēdū appiende: līgua
vo ut loq̄ posset a retinaculo eat suc
turditatis soluēda. Vñ sc̄. Et statī a
pte sūt aures ei⁹. z solutū ē vinculū
lingue ei⁹. z loq̄bat⁹ recte. Vbi utiqꝫ
natā vni⁹. z eiusdē xp̄i. maiestē di
stinctā ē. Suspicaēs q̄dē m aliū
q̄ homo deū dep̄caturꝫ īgemuit:
ꝑ mor vno simone q̄ potens dīna
maiestate animū. Sc̄. Et p̄cepit
eis ne cui dicēt. Q qd nō in vtili
bꝰ glandū esse deauti ꝑ īanie et
humilitone. Precepit ei⁹ nuratiōi
tare: ne aī xp̄ī attenderēt iudeos ad
hoīcidiū p̄ iudiā ꝓpetādū. Ciuitas
aī in mōte posita iudaꝫ cūspecta
abscōdi nō pt: z humilitas sp̄ p̄cedit
glām. Vñ sc̄. Quāto eis p̄cipiebat: tā
tomagꝭ plus p̄dicabāt. Docem aī
ex hoc nī aliqu bñficia elargiri:
mūne applausꝰ z laudes appetere:
cū vero accepim⁹ bñficia: bñfactō
res p̄dicare z laudare cupiūt nolīt.
Si aī sciebat eos sicut ille q̄ notas
habat z p̄ītes z futās hoīm volū
tates tātomagꝭ p̄dicatōs q̄tomagꝭ
ne p̄dicarēt eis p̄cipiebat: ut q̄
hoc p̄dicebat: nisi pigrus vole
bat ordīare q̄nto gaudiosius
q̄nto fuerit⁹. ei⁹ predicare de
beant q̄bꝫ iubet ut p̄dicēt. q̄
illi q̄ prohibebant⁹ tacē nō pote
rāt. Et p̄dicatōe aī saluatoꝝ
a xp̄o: crescebat admiratio tha
z confessio bñficiorꝫ xp̄i. Vñ sc̄.
Et eo ampl⁹ admirabant⁹ dicētes.
Bñ oīa fecit: hoc sc̄z surdos fe
cit audire z mutos loq̄. Quisbat
tyrus mīpietat⁹ agnosbat. z sigt
indeū cui dñs dicat. Qo āgusta
tū est strauī. A q̄ differt se ad
alias gētes. Quom venerado it⁹
ferū aī indomita nrā natio
ē. z mare q̄d volubilitas fluc
tuosa est. Inter medios aī fines
decapoleos q̄d mīpietat⁹ decalo
gi mādata: saluator ad salnā
dās gētes venit. Gen⁹ aī hūan⁹
p multa mēbra q̄ vn⁹ homo ha
na peste absūpt⁹ emūatur i p
thoplasto. Cerat⁹ dū male vidit:
surdus fit aī audit: obmutes
cit aī sp̄enta lo⁹. Deprecant⁹ aī
eū ut ponat illi manū: qa i
carnatū fore dñz multi iuxta et
puarthe cupiebāt z optabant.
Vel surd⁹ z mutus ē. q̄ nec au
res audiēdi verba dei hz: nec os
aptū p loq̄dis q̄les nacē est: ut
hū q̄ loq̄ nā z audire dīna eloq̄a
dicerēt. dnō sīnādo offenit.

Exorsū aūt sp̄a turbulentis cogitacōibz z actibz ordinatis i cōpositisq; simonibz docuit q̄ sanum meret. Dignū aūt q̄ in aures mittit vbi vī dona spōs suīt: dc̄q; dī. Digit⁹ dei ē hic. Sp̄ūs aūt dīna sapīa est: q̄ solvit vinculū labiorū humani generis. ut dicat. credo in deū ī. Suspiriēs aūt in celū ingemuit. i. gemē nos donauit z i celū oculos cordiū nr̄ erigē: ipa p̄ gemitū ineffabilibus itimis fidelia lenia carnis p̄gaudet. Ipse fuit aūt aures: ad vnos z cātica z pes. Solvit linguā ut eructet vbū bonū: qđ nō p̄uīt nec vbeā cohibē. Ad laudē dn̄i nr̄i ihu xp̄i cui gla in scla amē. Dñō

Nat. xuj. Sedm Lucam.

Dixit ihs discipulis suis. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis.

Qua sup̄ v. Gusde dicāt nemo nouit q̄ sit p̄ nisi filius z cui voluerit filius reuelare: verificat discipulos q̄ bus p̄ ep cū reuelabat. Vñ dr. Et conuersus ad discipulos suos dixit. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Cōuenit q̄dē ad eos q̄ repelles indoctos surdos z cecā mentē gerentes nec vidē volentes totū se pbe bat diligētibz eū: z btos assentes oculos videtes q̄ p̄us alios p̄ videbāt. Illd tñ fuit nouū: quia vidē nō significat actū oculoz. si mētē recreatōe; in p̄sentis bñficiis. Puta si q̄s dicat. Iste vidit bona tpa. i. gaudiosius ē in bonis tpīb; sed illud Et videas bona tua; oīb; diebz vite tue. Multi ei indoctoz videnū xp̄z dīna opa ante corpalis sc; ihuitu: nec tñ oīb; btificatio nouū fuit. Non ei crediderūt: si neq; viderūt gla; dei oculi mentis. Btificati suīt q̄ oculi nr̄i in hoc q̄ fidē vidimus vbū pro nob hoīe; sīm ip̄m̄ nob decore sui numinis. ut nos si formes fiacat p̄ sanctificatōe; atq; iustificā. Btificat aūt eos z oīs silr q̄ ei fidē reciput: ex hoc q̄ atq; ppha z reges deū in carne vidē z audire optauerūt. Vñ se. Dico ei vob: q̄ multi ppha z reges voluerūt vidē q̄ vos videtis z nō viderūt: z audire q̄ vos auditis z nō audierūt. Apathes aptius pphas z iustos appellat. Ipsi ei sūt reges magni: q̄ tēptationū suarū motibz nō assentiendo superābe. si regendo posse nouerūt. Plures existimāt pphas carnisse xp̄i notiā. Ex si optauerūt vidē q̄ viderūt apli: nouerūt illū venturū ad homēs: z dispensatiuū q̄ dispensauit. Nullius ei hoīs appetitus q̄ mētē nō recepit. Nouerūt q̄ filius dei. Vñ nō simpliciter dicat voluerūt vidē me: si q̄ vos videtis: nec audire me si q̄ vos auditis. Viderūt

t Luc. 10

t Hyro.

t Beda

t Aug

ēi xpm nō tm iā incarnatū. nec sic
ēi hoīb; ꝛūsantē: nec tāta maiestā
te ostēsum. Illi ēi alongē ispicē
tes ꝙ speām ꝛ ēnigmate viderūt:
apli aūt in pnīay dñi hnītes qnūp
voluissēt integrīdo discētes nēq;
pāgelos ꝛ alias visionū spēs opꝫ
hēbunt docri. Ꝛ qđ dicat plerosq;
pphās optasse nō aūt omēs. Ꝛ hoc
de abrahā dī q vidit diē xpi ꝛ letatꝰ
ē: quā visiōē nō plures imo pau
ci stigerūt. Fuerūt aūt alij pphe ꝛ iu
sti nō tanti ut visiōē abrahe et
pricā apl̄oꝝ attingēt: ꝛ hoc dē
nō vidisse sed optasse. Ꝛ dr. Et erre
q̄dā legispitꝰ sīcut tēptans illū
dñe ēi qr sup̄ dicat qꝫ nouā coꝝ scꝫ
ta sūt in cel: inde puto occasiōē tēp
tandi tēpta legispitus assūpsit. Erat
ēi q̄dam vbosi cauētes totā regiōē
iausātes xpm ꝛ dicētes q̄ p̄ceptū moy
si iutile dicēt: xpc aūt ā̄ssā nouas
doctinas ꝓmēt. Volēs g̃ legispitus
sēdūc xpi ut alīq̄ contē moysen lo
q̄retur adst tēptans nīl mīgm
vocans dcri nō patiens. Et qr dñs
solitus erat hns q̄ veniebāt ad eū
loq̄ de vita ēna: audīt legispit ea
eloq̄s ꝛ et qđ tēptabat aūdite nichil
aliud audit nī q̄ ꝓmoysen dicta sūt.
Ꝛ dr ēi. At ille dixit ad eū. In lege
q̄ scptū ē. Quō legis. Erat ēi ex
his q̄ sibi legispti videbāt. q̄ vbi le
gis tenēt vim legis ignorāt: et ex
ipso legis capīo docet ē legis ig
narōs. ꝓbans q̄ principio statū
ler prēm ꝛ filiū ꝑdamnēit ꝛ itar
nationis dñice ānūciamentū sa
cramētū. Ꝛ dr ēi. Ille rīns dixit
Diliges dñm deū tuū ex tō corde
tuo ꝛ ex tō aīa tua. ꝛ ex oīb; vi
bus tuis ꝛ ex tō mēte tua. In
tia q̄dā aīe vis dicūt. Est enī
augmentatiua ꝛ nutritiua. que
etiā in plātis repit: alia ē q̄
sensualis disponit q̄ situat in
natā mōnabiliū aīaliū: ꝓtīa
aūt vis aīe est rōnal q̄ in natā
humana ꝛspiat. Dicēdo g̃ cor
ꝓpīaz corpale significat: scz nu
tritiuū ꝛ dicēdo vō aīaz medioꝝ
ꝛ sensitiuā: dicēdo vō mentē
altiorē natāz ꝛ intellectuā et
ꝛsidātiuā potentiā. Hīc g̃ ītel
ligendū est q̄ optet nos oīm
vīrtē aīe amorē dīno ꝛbīcē: et
hoc vult ꝛ nō remisse. Vñ addi
et ex oīb; vīb; tuis. Cū hac ig̃
tentione tua ad dīm dilcōem
ler ptractat: ut auellat nos a
mūdi habitudīe q̄ respiat ad pos
sessiones ad gl̄az ꝛ ad volup
tates ī q̄bꝫ etiā tēptamus ē xpc
Si q̄s aūt q̄at q̄ facto dīna
dilcō potīt obtineri: dicamus
q̄m indoctū est dīna dilcō.
Sā nec lucas grande ꝓtium. nec
vita āplorū ab alio didicim.

vel amare ꝓximos ꝙ alīm̄ nov: ⁊
nīl tm̄ ig̃ dīne dilcois doctīna:
sc̃o seminal' q̃dā tactu nob̄ īsita
ēmūlsc̃ hīs cās. ut hō deo ad
hereat: quā rōem accipies doct'
na dīnoꝝ ꝑceptoꝝ colē diligent'
cautēq; fone ⁊ ad ꝑfcōem dīne gr̃e
ꝑdūc' ꝓsueuit. Naturalr̄ ei bonū
amam⁹: amam⁹ ec' ꝓpīū ⁊ cog
natū: nec nō ⁊ brīscōrubꝫ sponte
affōe tota ꝓfūdim⁹. Sic g̃ bon⁹
ē deus: oīa vero bonū desiderant.
qđ' voluīate ꝑficit ⁊ nālit' nob̄ iest.
Quē et si ꝑ bonitatē mīme nouisse⁹
ethor ipse tñ qđ' ab ipō ꝓcessīne te
nem ipm ultra modū amare tañ
sq; nob̄ ꝛgnatū. Maior ec' est ⁊ bñ
factor: oīb; q̃ natālit' dilīguīt. Est
g̃ ꝓmū ⁊ ꝓcipuū mādatū dīne
dilcois. Secdm̄ aūt ꝓmi ꝛpletum ⁊
ab eo ꝛpletū: quo monem̄ dilige
ꝓximū tm̄ sc̃. Et ꝓr̄ tuū sicut
tepi. Tertium aūt a deo potentia
ad hui⁹ ꝛceptoꝝ mādatū. Cs aūt
nō nouit qm̄ māsuetū ⁊ coīa
tuū aīal ē hō: nō aūt solitariū
⁊ silīestre. Quīni ei tā ꝓximū ē
turē natē sicut ad ūnēc coīcare:
⁊ mutuo dilige ⁊ ꝛgnatū dilige.
Nuoꝝ aūt ꝓuidens dns nob̄ tra
didit scām: hoꝝ ꝛsequēter firmū rēqut
Tu tū attende q̃liter fere aī eode
gressu postulat utrūq; ꝑceptū. Di
lige deū aūt ex toto corde tuo: ex ꝓxi
mo sicut tepi. Qđ si diligent'
ꝛsuaret: nec sui cēt nec liber: nec
victor nr̄ vult⁹ nec diues nec pau⁹.
Sed quō alter mīsendo ꝓuis q̃s
cē ꝓt: ⁊ q̃ adh' ūnīste vīuēdo sit ipi
sibīmetipsi. Cui aūt legislatꝫ res ꝓuid
pōdisse q̃ attendant' in lege: ꝛpē
tua nota sint oīa studit fallacie ca
rēna. Dic ei. Dūtaꝫ illi. Recte re
spondisti. Hoc fac ⁊ vīues. Ex ꝓuid
hīs idubitant' colligit' q̃ vita q̃
ꝓcat' sēdm̄ mūdi creatorē deū ⁊
ātiq̃s sc̃ptūs ab eo trāditas:
vita ꝑpetua ē. Attestat' ei dns si
mīles ex deutro⁹ q̃d' illo: dilīges dn̄m
deū tuū. ex tenētico vō illo: dilīges
ꝓxm̄ tuū sic tepi. Hī aūt dicta sc̃
ītra sēqēs valētīnū basilīd' et
marcionis. Qz ei aliud voluit
nos facē ad q̃rendū vitā etnā:
nī q̃ attendēt⁹ ⁊ ꝓbē. Laudat⁹ g̃ ꝓuid
legislatꝫ a salvatore q̃ rē rīdēt.
ī superbīā ꝓrupit. nullū si ꝓxm̄
putāmus esse: q̃si nullꝫ cēt ei ī mīsh
ꝛpendus. Vnī sc̃. Ille aūt volens
iustificare sepī: dr̄ ad dm̄. Et
q̃s ē meus ꝓxm⁹? Inhor tacu⁹
a dilcōe ꝓximi ondit'. ei non
estimet sibi aliq̃ ꝓxm⁹ esse. ⁊ q̃
ꝛsq;s a dilcōe dīna: qm̄ ei frēm
nō dilīgat quē videt: nō ꝑt deū
dilīgē quē nō videt. Vidit ec' Dūb⁹
q̃ nesciret ꝓxm⁹ suū. q̃ nō crede
bat ī tpi: ⁊ q̃ tpm̄ nesciat nesciat

legē. Cū ei vitatē ignoret? quō
pt scire legē q̄ ānūciat veritatē?
Saluator: aīt nō actibz ā dignita
tibz sēd natā definiāt primū:
q̄ dicēt. Nō putes q̄ ipius iusti
sis: nulli tibi sit pri. Oēs nāq̄
q̄ candē naturā gerimus: pī tu st.
suas g̃ z tu cozz primi nō loco ē
affēi z cura cōs cura: z ad hoc
sumaītanū in exēplū ducat. Vñ
sc̄. Suspicēs aī ihc dixit. Hō
q̄dā dñdit ab ihīlm in iherico.
Q ihi homo ada ipse itelligī: et
ihīl: ātas patris illa celestis a cui
b̄titudie lapsus ē. Iherico icptat
luna. z significat mortalē mūz:
ppt hoc q̄ nascit crescit senescit z
occidit. Vel ipl; q̄ mūdi visio pacis
padisū dicimus. An ei q̄ peccauerat
hō in visione pacis erat hoc ē in pa
diso: ubi q̄q̄ videbat pax erat z le
tiaa. Iñ dñdit q̄ humiliat z mis
sus p̄ p̄cr in iherico. i. i mūdū:
i quo oīa orta occidūt sic luna
Nō aī dicit dñdit si dñdebat? sp
ei humana natā ad infirma tēdebat:
z nō in pte ꝑ i toto vite attēdebat
passibile. Ducunt er hoc si q̄s loca
pspexit. Iherico ei tenet loca mul
ta palestine: ihīlm vo i montibz
ne sita ē occupatis aptē motis.
Venit g̃ hō ab altis ad ima:
ut a latronibz capet q̄ colebant
desertū. Vñ sc̄. Et incidit i latrones.
Dnm ihm hois miseando ē
cas: q̄ iermis ac destitut i
latrones iacdit. q̄q̄ ipuidi i
cautisq̄ ea mā elegent q̄ eua
de pdonū manū nequierit. Hō
ei possit iermis armatos. ipud
pessios. icautos nocuos effuge.
q̄pe cū malicia sp armata sit
dolis: crudelitate septa. mu
nita fallacia z ad nocēdi semu
cā ꝑata. Q̄ fuit ish latrones?
i. angeli mortis z tribraī.
In quos nō incidisti: si cū
mādati celestis deum sectasq̄
obtemnū. In exordio g̃ mūdi no
cendi fallacia diaboli ē opatg.
i homīe: in quē fallendi virtg ex
cruit z malicie nocēdi dedicat.
Incidit g̃ i latrones. i. i diabo
lū z angelos ei. q̄ p̄ inobedīcia pmi
hois humanū gen despoliauerūt
bono sc̄ possibilitatis habenī ar
bitrū pdito. Vñ sc̄. Q̄ eū despo
liauerūt eū: z plagis ꝓpositis abierūt.
In illo ei peccāte plagā fecit i
nos vo plagas: cū p vnū pēc q̄d
otrahī sup addim multa pēca. M
spoliauerūt homīe: i mortalitate: z
plagis ipositis pēca suadēdo relq̄
rū semuiuū ap er pte q̄ pt itel
ligē z agnoscē dei vnū est hō:
er pte aī q̄ pēcis semiuiuū z p
nut mortuū ē. Et hoc ē q̄d sbdit.
semiuuo relicto. Semiuuū ei

hz vitalē motū ⁊ libez arbitriū
vulnātū: q̄ ad cīm vitū q̄ua ꝑ
dident redire nō sufficiebat: ⁊ io
iacebat. q̄a vires ei ꝓ̄ce ad ſgendū
nō sufficiebāt ut ad ſe ſanandū
mediā ⁊ deū reꝑet. Aut ſeminū
u' dr hō ꝓſt ꝑcā. q̄ aīa īmortal' ē
corp' vo mortale: ita ut medietas
hois morti ſuccūbat. Aut q̄ humana
natā i xpō ſpabat ad ſeq̄ ſalutē ⁊ tu
ut nō oīd morti ſuccūbēt. ⁊ ſi ingītū
adā ꝑmaneāt mors i mūdū īra
uit: xpī vo iuſtificatoē mors ēat
deſtructa. Vel ſpoliat q̄ ꝓcepim' i
dumēta gr̄ē ſpital': ⁊ ſic vulnā ifre
ſanauerāt. Nā ſi ītemēata q̄ ſuꝑſi'
īdumēta ſuēnt: plagas latronū
ſētire nō poſſūt. Vel ꝑ dicā q̄ expo
lauerāt eū: plagas ꝑcuſſit. Nece
dūt ei vulnā nuditates: ut ītelli
gas q̄ ꝑcūm. gr̄ē ꝑcedit carentia
Dicit aūt plage ꝑcā: q̄ hoīs natē
humane integritas violat'. Abierūt
nō ab iſidis ceſſando: ⁊ iſidiaꝝ ſtra
des ocultando. Hic itaq̄ hō q̄ adā
iacebat deſtitut' ſalutis auxilio
ꝓfſ' vulnib; delictoꝝ: cui nec ſac'
dos aaron tr̄ies ſacrificio potuit
ꝓdeſſe. Sequit' ei. Accidit aūt ut
ſacdos q̄dā dr̄ēt eadē via: ⁊ vi
ſo ꝑterierūt. Nec ei ꝓfuit moyſes
leuita. ꝙ legē ꝑtulit ſbuenire. Vn
ſe. Sili ⁊ leuita aī cēt ſeruus lotu'
⁊ vidēt aī ꝑtriſuit. Vel i ſacdote
⁊ leuita duo ꝓpr̄ itelligūt': legē ſc
⁊ ꝓphaꝝ: i ſacdote lex ꝙ quā ſacdo
tiū ⁊ ſacrificia ſtituta ſūt: i lege
ꝓphaꝝ. q̄ ꝓpr̄ humanū
genꝰ ſanari nō potuit. q̄ ꝙ legem
dūcto ꝑcī nō abolent. Dicit aūt
ꝓphē: q̄ lex venit ⁊ ſtetit uſq̄ ad xpm
ꝓfectū. deū nō valēs cuare abnt
vidēre q̄ lex nō ad hīa data ē ut hoīes
cuarēt: nō ei ꝓtāt hō a ꝓncipio ſ'
cipe xpī myſteriū. Hō ig' dr̄ens a
ihr̄l i yerico iſtituta fuiſſe itelligī:
q̄d' itelligi ꝓt q̄ tr̄ies ſacdos uiq̄
gr̄ē primi ꝑſt iacentē ſili ⁊ leuita
cōſerti nāq̄ illi ſoue eū cogitauerāt:
ſi poſtmodū tenacitate deuicti abierāt.
Tr̄ſiit vo ſamaritan' gr̄ē longeq̄
mūa ꝓxim' ⁊ q̄ uo ſe voluit itelligi
dr̄s nr̄ ihs xpc. Samaritan' ei
cuſtos itr̄. ⁊ de ipſo dr̄ nō dormit
neq̄ dormitat q̄ cuſtodit iſrl. q̄ reſ
gēs a mortuis iā nō moritur. Deniq̄
aī dem cēt illu. q̄ ſamaritan' ⁊ ⁊
dēoniū habes: negauit ſe hr̄e dēo
niū q̄ ſe nouerāt dēoniū expulſore.
nō ſe negauit ifmi cuſtodē. Vocat
aūt hic xpc ſe ſamarita' optime. Cui
ei alloq̄ēt legiſp̄itū ſuꝑbiente in
lege voluit exp̄me q̄m nec ſacdos
nec leuita ⁊ q' inſultant' in lege leg'
ꝓpoſitū ꝓplebant. ſi xpc venit. ſu
matur' leg' ꝓpoſitū. Hic aūt ſamari
tan' ei' ēat dr̄ens. Hō ei ē q' dr̄d'
de celo. n' q̄ audit i celū. Filius hoīs q̄ ē
q̄ i celo.

Dicat ãt iter faciẽs: qĩ ex ꝓposito hoc
statuẽs ut nos curaret. Et qz venit in
silitudine carnis pcti dicat seruus eius:
qĩ in silitudine. Veiens ãt fruis est
passionis mee susceptione z misse
collatione viatici. Vñ sc. Et videns
eũ mĩa motꝰ ẽ. Videns qdẽ eũ iacere
nõ valentẽ nõ euntẽ: et ideo mĩa
motꝰ ẽ: qz in eo nullũ meritũ inuenit
q̃ curari dignꝰ ẽet. sz pe de pcto dñi
nauit pcm in carne. Vñ sc. Et appiãs
alligauit vulnĩa eius: infudẽs oleũ
z vinũ. Q̃ ei tã longinquũ qz tã
remotũ ꝙ ds ab hoĩbz. ĩmortal' a
mortalib. iustꝰ a pctoribz: nõ loco
sz dissilitudine: Cui q̃ hret in se hdẽs
duo bona sz iusticiã z ĩmortalitatẽ:
z nos duo mala sz iq̃tatẽ z mortalitatẽ: si utiq; malũ nr̃m suscepisset
par nob fuisset z libatore nobis opus
hret. Vt q̃ cet nõ hoc qd nos sippe nos
nõ est ille pctor: ut tu: sz fruis ẽ mortal' qd tu: sustinẽdo penã nõ culpã
deleuit et penã. Alligatio ãt vulnez: cohibitio ẽ pctoz. Oleũ cõsolatio spei bone: vinũ exhortatio ad operandũ fiẽtissime ĩ spũ. Vel sicut
oleo fouet vulnĩa nr̃a remissione pcti:
sic vino abigit denuntiatõe iudicij.
Misericordia q̃ est ẽlemitas cũ seueritate: et faciendũ ẽ qdã ex utroq;
sacramẽto: ut neq; ex multa asperitate exulcerẽt sbditi. neq; in mina
bignitate soluant. Vel ĩfudit
oleũ z vinũ: qz nos humilitate z
dilectõe saluauit. Infuso ergo
vino z oleo ĩposuit eũ sup iumẽtũ
suũ z duxit ĩ stabulũ: z curã eius
egit. Iumentũ eius ẽ caro in q̃ ad
nos venire dignatꝰ ẽ. Inpositum
iumẽto: ẽ in ipã; carnẽ deꝰ xpc
credẽ. Vel iumẽto ĩposuit: dũ pc
cata nr̃a portauit: z p nob dolet.
Hõ ei iumẽto silis fruis ẽ. z ideo
sup̃ iumentũ suũ nos ĩposuit:
ne nos cẽm sic equꝰ z mul' ut
p nr̃i corpis assũptõez ifirmitatẽ
nr̃a carnis abolẽt. Vel ĩposuit ĩ
suũ iumentũ. i. ĩ corpꝰ suũ. q̃ẽ
bra nãq; sua nos ferit z plagas
corpis ei⁹. Et lr̃a qdẽ nõ omnes
suscipiebat: moabite nãq; z ã
monite nõ intrabũt ĩ ecclã dei:
ruth vo in oĩ gẽte q timet dñm
ab eo susciptꝰ volẽs credẽ et ꝓ
cẽre fieri. Ꝑ hoc dicat. q duxit eũ
ĩ stabulũ. Est ei stabulũ ecclã
q̃ in itinere mũdi lassatos z sauciatos delictoz defessos suscipit ve
nientes: ubi deposito onere pctoꝝ
viator lassꝰ reficit z refotꝰ saluberrima pascua pepatur. Et bñ ẽ qd sc.
Et curã illi⁹ egit. Doni ei q̃q
otiarii noces z malũ est foris ẽ:
q̃a int̃ stabulũ reges oĩs. salubritas q̃ ĩclusa ẽ. Et bñ iumẽ
to ꝓpositũ duxit ĩ stabulũ: q̃a
nemo ni p baptismũ corpi xpi ad

unat' cētū intrabit. ℣ Sp nō va
cabat samaritano huic dū i tris
degē: redeūti erat vī dīderat.
Vī se. Et altā die ptulit duos de
narios ⁊ dedit stabulario. ⁊ ait
illi habe. Quis ē iste alt' dies:
ni forte illa dnīce resurrōis de qua
dictū est hī ē dies quā fecit dns:
Duo aūt denarii sūt duo testamēta
q̄ imaginē in se dnī et ihū regis ipius
sā: quor pīa vulnā nrā curāt.
Vel duo denarii sūt duo p̄cepta
charitatis. quā p spm scm acceperūt
apli ad euāgelizandū cētis: vel
promissio vite p̄sētis ⁊ futē. Et p
mutat ei q̄q̄ de suo i medela se
minuētis expēdēt: illico ē red
dendi. Stabularius sunt apli q̄
superogarunt illo' ofsiluī qd' ait.
De virginibus aūt p̄ceptū nō habeo ⁊
ofsiluī trī do: aut q̄ er' malēt suis
opat' ē ne ifirmor aliq̄ in nouita
te euāgelij grauaret: aū ei licēt
ex euāgelio pfa. Multū er' sup
erogaturi apli. ℣ ⁊ pro tpe
doctores q̄ vetus ⁊ nouū testm ex
posuē superogauerūt: p q̄bus ret'
ditōes accipient. Stabulus q̄ stabu
larius: q̄ altius vulnā curauē pī.
Potius ille cui dt ubi. Quodcūq; su
perogaueris: reuertens reddā ti.
Sed q̄n reuertens dnē: nisi audi
ui die: Nā licet ubiq; sis sp et
stās i medio nr̄ nō cerneris a
nob: erit tn tpe q̄ vnūsq; cuiq; re
respiciet reuertentē. Reddes q̄d de
bes bnō q̄bus es debitor. ℣ tinā nos
simus ydonei debitores: ut qd' accepi
possimus euhuē. Quis q̄ p̄missis: ℣ ihs
optime iā dns legisperitū itrogat
sdens. Quis hor tiū tibi videt' pri
fuisse illi q̄ incidit i latrones. Et
ille dixit. Q̄ fecit mīā; i illū. Neq;
ei sacdos neq; leuita suis fuit pri
patietis: sīlle q̄ ē eius mīstius
inutil' ē ei sacdotū dignitas et
legis sua: ni p bona opa ifimet. Vī
seq't. Et ait illi ihs. Vade ⁊ tu fac
silr. Q. dicat. Ei q̄ vides opressū nō
dicas pri mei nō est: sīue gētilis
sit sīue iudeus ⁊ ope indigeat nō
aūillaris auxiliari q̄ aliq; mala su
erit passus. Ex hoc itelligī eū ē pri ℣ hoc
cui vel exhibendū ē officiū mīe si
digeret. ⁊ exhibēdū esse si digeret: ex
q̄ ia ꝓsequēs ē aut er' ille a q̄ nob' vtus
si exhibendū est pri nr̄ sit. Pri
ei nomē ad aliq̄ ē: nec ofsiq; ē pri
ni prīo pī. Nullū aūt exceptū esse
cui mīe deneget officiū q̄s non
videat: dicēte dnō. bīfacite his q̄
oderūt vos. Vī manifestū ē hoc
p̄cepto q̄ iubem' diligē pri ee scos
āgelos timere. a q̄bus tanta nob'
mīe ipenduī officia: ex q̄ ipē dnō
pri nr̄ se dici voluit significās
se optulatū ee semiuuo iacente
i via. Non ei ignatio facat primū

h̄ mssdia: q̄ mīas sēm naturā. Nl̄ ei tū sēm naturā: q̄ imitare cō sortē mīs: q̄ nob̄ ꝛcedat verus samaritanꝰ dñs nr̄ ihs xr̄s gla ī scl̄a Am. Dnīca xviij ℣ Nil. t. Dū iret ihs Sed: lucā ī ihlm: trīsitabat p̄ mediā samariā ⁊ galileā. ℟ Iusdem ℣

Dost gabolā illi⁹ sūt q̄ de a/gro rediens. dñō iubet⁹ mu/nisbare p̄ sacȝ xp̄ō p̄rādeat vl̄ cenet: hic reprehendūt⁹ ingrati: cū ostēdit q̄ samaritanꝰ q̄dā benivoli. iudei vō p̄dictis bñficiis sūt ingrati. Erant aūt discordia int⁹ samaritanos ⁊ iudeos: quā xp̄s q̄ pacificās int⁹ utrosq̄ trīsitut ut utrosq̄ opmigat ī vnū. Deinde suā gl̄iam salvator manifestat attrahens ad fidem ysrl̄. Dñs sc⁹. Et cū ingrederet⁹ q̄dā castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi ab vrbib⁹ ⁊ q̄si⁹ expulsi: ⁊ q̄ īmūdi rūt lege⁹ mosayce. Putabant⁹ aūt ad iuncā. q̄ fecerat eos vnāles cōtrās passiōis: ⁊ p̄stolabant⁹ trīsitū ihu sollicati donec adueniēt⁹ xp̄s vide rēt. Dñs sc⁹. Et⁹ steterūt alongē: co q̄ lex iudeoȝ lepȝ īmūdā iudicat: lex aūt euāgelica nō cetrā ⁊ itrā assert ei īmūdā. Alongē q̄ stat q̄ vēdantes de īmūdicia q̄ eis ꝓputabat⁹. Putabāt ei q̄ xp̄s eos sathanet ad modū aliorȝ. Sic q̄ abstinerūt loc⁹: ⁊ facti sūt primu deptando. Prope ei est dñs oībus īnocantib⁹ eū in vitate. Dñs sc⁹. Et leuauerūt voc̄ dicētes. Ihu p̄/ceptor: miserē nr̄i. Dicūt nomē ihu: ⁊ iustificauit re. Sā ihs mt⁹ ptat⁹ saluator. Dicūt miserere nob̄ xp̄t⁹ expiciā vtutis ei: neq̄ argenti petētes neq̄ auȝ: sed ut aspōm corpis sanū habeāt Nec supplicat⁹ obsecrāt eū: nec ro gāt eū ut mortalē. Vocāt ei eū p̄ceptorē ⁊ dñz: quo pene videt⁹ hīc opinari deū. Et xp̄s iubet ill⁹: ut ondant se sacdotib⁹: Ipsi ei expiebant⁹: si mūdati forēt a lepra an non. Lex ei mūda tos lepra nubebat offre sacrificiū cū purgatōis. Iubere g̃ eis ut iret ad sacdotes: nl aliud īmu ebat ni q̄ debebāt curari. Dñs sc⁹. Et sicū est dū iret mūdati sūt. In quo iudeoȝ pōtifices emuli ei⁹ agnoscē potant: q̄ opinate ⁊ mirifice sanati sūt. Credēte xp̄o eis salutē. Ci aūt decē cent nouē q̄ isrlite erāt ingrati sūt īuenti: ⁊ alienigena samarita/nus. Vocēs emittebat benignas Dñs sc⁹. Dñs aūt ei ill ut vidit q̄ mūdatꝰ ē: regressꝰ ē cū magna voce magnificās deū. Dedit aūt ei appinqdi fi/duciā: suscepta purgatiō. Dñs sc⁹. Et cecidit ī faciē suā ante

pdes eū gr̃as agens. Et paubtu
r supplicacone fidē suā simul cū
bñuolentia pandens. Et hi samar
tan erat. Hic potit q̄s̄q̄s conuice
q nō ipedit q̄q̄ placē deo: r si de
gnē ḡhano pcessert dūmodo bonū
genit ḡbsitū. Nullū etiā natū ex
sās supbiat. Nouē eī q̄ Israelite erāt
ingrati fuerūt. Vñ sē. Rns aūt ihū
dixit. Nōne decē mūdati sūt. et
nouē ubi sūt. Nō est inuent̄ q̄ redi
ret r daret gl̄az deo n̄ hic alienigēa.
Phor ondit q̄ pmptiores ad fidē
sant alienigene lent⁹ eī ad fidē
erat isit. Vñ sbdit. Et aut illi.
Surge vade q̄ fides tua te saluū fecit.
Quhec aūt legsi itelligi pūt qui
sāḡ ve fidei nō tñtes varias doc
nas pfitent errous. Nō eī absco
dit ipiā suā: sed p sūma pie
cia pfūdit in luce: r iactancia
simonis ondit. Colonus q̄ppe vi
cū lepra ē. Vera ḡ falsis ordina
te pmixta i vna disputacōe vel
narratione hoīs tp̄s i vni⁹ corpis
colore appentia significat lepram
tp̄s veris falsisq̄ colorib⁹ hūana
corpa variantē atq̄ maculantē.
Hui sī tam vtādi sūt ecē: ut si
fieri pt longe remoti magno cla
more xpm inuocent. Q̄ aūt prep
toē eī inuocauerit. satis puto ve
lepra falsa ē doctina: qua bon⁹
ptor abstigat. Nullū aūt eoz
q̄b⁹ her corpalia bñficia dns prest
tit inuenit misisse ad sacdotes nisi
ipsos. Et sacdotū ei indeoz figura
sunt sacdotes q̄d̄ est i ecīa. Cetera
aūt vtia p seipsū interp̄s in sācta
dns sanat r coūcit. Doctina veo
vel ibucndi p sācta sacramēta ecīa
di p simonē potestati ecē tributa ē.
Quib⁹ dū nēt mūdati sūt: q̄ ḡtiles
ad qs venīat petr⁹ nondū accepto bap
tīsmatis sacramēto p q̄d̄ spūalit
ad sacdotes puenit. ifusione spūs
mūdati declant. Quisq̄s g̃ i ecīe
societate doctina integra veraq̄ as
sequitur eo ip maifestet varietate me
daciox tp̄s lepra carnisse? Hic tñ m
chrat⁹ deo mūdatoz suo gr̃az agen
daz pia humilitate nō pstitit: silis
ē ill de q̄b⁹ dt apls. q̄ cū deū ḡnuis
sent nō ut deū magnificauerūt aut
gr̃as egerūt. ideo tales i nouenario
mō tp̄s ip̄fecti remanebūt. Nouē
eī indigent vno: ut q̄d̄ vnitatis
forma coagulent ut decē sint. Ille
aūt q̄ gr̃as egit: vnice ecē significatōe
approbatus est. Et q̄ illi erāt iudei
amisisse p superbiā declarati sūt regnū
celoz: ubi marie vnitas custodit.
Iste veo q̄ erat samaritan⁹ q̄d̄ int²
custos illi attribuīe a q̄ acepit q̄d̄
acepit: sed; illū d̄ fortitudiē; meā ad
te custodiā: vnitatē pegni humili
dēuotione seruauit. Q̄ndit aūt in
fine: q̄ ex mal⁹ q̄ se ḡtrasse memīt
erubescat. Et surgē r ire p̄cipitur:
q̄ q̄ infirmitatē suam ḡnoscens

multiplicaret: p dim vbi desolatõe: ad forma opa pficere mbet. Si autẽ fides salutẽ ferat eĩ q̃ se ad agendas gr̃as idonaut: ergo pfidia pdit eos q̃ de acceptis bñficijs deo dare gr̃as neglexerũt. Nua ppt̃ fidẽ per humilitatẽ augeri debere sic̃ in pabola supiora docuit: ita hic ipsis rebus ondit̃. Nua t nob̃ largiat̃ ihs xp̃s dñs nr̃ q̃ cũ p̃re t spũ sc̃o vivit t rḡnat ī scla sclorũ Amẽ.

Lil t. Dnica xv. Secm̃ matth. Dixit ihs discip̃s. Nemo pt̃ duobz dñis servire. Et c̃.

Lusdem

Quoniam dr̃at dñs q̃ q̃ in mente spiritalẽ ille pt corpis suũ suave sñ petõ: q̃ aũt nõ hz nõ pt. Cui rõnẽ subdit dicẽs. Nemo pt duobz dñis servire vel q̃ dam̃ ẽ supra q̃ ppt̃ intentionẽ tpalium bona mala fiũt: vñ posset aliq̃s dicere ego facio bona t ppt̃ tpa ha t ppt̃ celestia: dt̃ q̃d dñs aut nõ potest duobz dñis servire. Duos aũt dixit q̃ ītia ĩmiguũt: cordia enĩ multos vnĩ facit: q̃d ondit p̃ q̃d subdit. Aut ũ vnũ odio hẽbit. Ideo aũt duos posuit: ut ondat facile ce tissimutatõẽ ad melĩ. Vel p̃ hoc duo tangẽ videt̃ simulatũ gr̃ia. Nã ũ simulat libẽ alit̃ ex amore: q̃d̃ simulat̃ ex timore. Si q̃ aliq̃s ex amore seruat vni ītiorũ dñoz: nec̃ est dñi vnũ sustinet alterũ

detinere. Res aũt terrena vñ deus si ī corde hois dnẽtur: ad ītia ex utroq̃ trahit hõ. Nã deus trahit ad superiora sibi seruiẽtẽ: res vo terrena ad īferiora. Et ideo q̃ deũ deb̃ deos subdit. Nõ potestis deo servire t mãmone. q̃ mãmona smõ syriaco dicit nũcupant. Judicat q̃ hoc aliq̃ q̃ censet vocabulo syro nõ posse se sil̃ dicas xp̃o seruire. Et tm̃ nõ dixit q̃ hi dicas: ß q̃ sint duobz. Nec ũ duobz aut sic̃ ẽ. duobz cauebit ut sup̃: q̃ aũt sinistris exaussit ungũ dicit cas ut dñs. Q mãmona ec̃ ītelligẽ dr̃al̃ q̃ preest diuis: nõ q̃ possit cas dare ñ q̃ dñs permittit: ß q̃ pleas homĩes fallut. Fallit aũt duz dñm q̃s̃ sint mãmone. Cui ĩ cupiditate ĩplicat̃ subdit dr̃alvolo t nõ eũ diligit: sicut q̃ alterũ nũcupat̃ q̃ ppt̃ scripturã diuĩ patit̃ sinistre: t si nõ diligat eũ aut̃ alterũ diligit. Qui aũt alterũ tenet. nõ odio hẽbit. Nulli ũ vera fidẽ deũ pt̃ odisse: tenet aũt ut est nõ timet eũ cui q̃ de ei bonitate secur̃ ẽ. Et s̃ q̃ vult diligẽ deũ t cauẽ ne offendat: nõ se arbitret duobz dñis posse servire: ne forte q̃nus iã supflua nõ q̃rant̃ ppt̃ ipsa tm̃ naturia cor duplicat̃. Vñ subdit dicẽs. Ne solliciti sitis aiẽ

uestre q̄ mādūcetis: neq; corpi q̄
douami. Nō hoc dicit q̄ aīa cibo
indigeat ī corpea ei ē: sed sīm cōem
locutōē xpianoꝝ. Aliꝰ ei nō pōt mo
rari ī corpe: n̄ eo cibato. Vel aīam
ī hoc loco p aīali vita posita nouē
rim. In nō nulloꝝ codicib; additū
neq; q̄ bibatis. Ergo q̄ oīb; natā
tribuit ⁊ iumētis ⁊ bestijs. hoibꝫ
cōē ē: hui⁹ cura penit⁹ liberam.
Cū aīt hec dī: de carnali cibo ⁊ vesti
mēto accipia⁹. Cetez de spūalib;
cibis ⁊ vestimētis sp debem⁹ ee solli
cti. Dicit aīt eccliste q̄dā hēticā
opinātes mōchi nō licē sustētā
de vite suē cā aliq̄ opari: atq; ita
sibi sapsos pfitari ut oīo ab opib;
vacent. Inquiunt ei nō de hoc ope
corpali in quo vl agricole vl opifices
laborāt. precipit aplūs nī dicit q̄ nō
vult opari nō mādūcet: neq; oīa
posse oīo ē contra⁹ ubi aut dīs.
ideo dico vob ne sollicti sitis. In
vbo ē aplī pōnto spūalia opa debe
mꝰ accipe: de q̄b; alibi dī. ego plātau
appollo rigauit. Et ita se arbitrātē
aplīce ⁊ euāgelice ōtpare sentēte
cū euāgelio credūt de nō curāda
corpali vite hui⁹ idigētia prepisse
⁊ aplūm de cibo spūale duxisse. q̄
nō vult opari nō mādūcet. Sed
dīs cū aīt. nolite sollicti ee. nō
hoc dicit ut tpalia nō paurent
q̄ritū necitas ē: sī ut non ista
itucant. ⁊ ppt̄ ista faciāt q̄q; in eua
gelij pōnto ee iubent. Cū nāq;
intencōe paulo sup⁹ oīm sīplr
vī neq; vacauerit aplūs ee q̄ de la
bore manuali loq̄t⁹ ibidē: satis
dicat q̄ p̄miserat dicēs. Ipī scitis
quō oportet nos imitari: q̄ nō inq
eti fuim⁹ inter vos. neq; panē ab ali
quo gratis mādūcauim⁹. sī in labore
⁊ fatigatōe die ac nocte laborātes
ne quē vīm grauarem⁹. Igit⁹ qui
venūt ad pfessionē scīture dei
et vita rusticana ⁊ ex opificū artiū
⁊ plebeio labore: si q̄ min⁹ operi
excusari nō pnt. Nullo ei mōdo de
cet ut in ea vita ubi senatores fiūt
laboriosi. ubi fiūt opifices otiosi:
et q̄ venūt relictis diuicijs suis q̄
fugerūt pōdia dīi ubi sint rustici
delicati. Dīs g⁹ cū p̄misisset pecu
niā debē despicē: ne aliq̄ dicēt
q̄lit⁹ potimꝰ vuē si oīa precarim⁹:
hec intulit. ne cura tpali q̄s retra
hat⁹ ab ethne. Precipit⁹ q⁹ nobis
ne sollicti simꝰ q̄ comedam⁹ ⁊ bi
bam⁹ nobis panē.
Ergo labor exercendꝰ ē: sollicitudo
tollenda. Nō ei sollicitudinē dīs ⁊ la
bore; accipiendꝰ ē panis. q̄ laborā
tib; p̄mio dilectōis. deo p̄stante
abūdat. ⁊ negligētib; p pena deo
faciēte sūbtrahit. Affirmat aīt spem
nr̄am dīs: ⁊ p̄mo de maiori ad mi
nꝰ ondit dicēs. Nonne aīa plus ē

q̄ esca & corp⁹ plus q̄ vestimēt̄. Qui g̃ maiora p̄stitit: utiq; & minora p̄stabit. Nisi ei voluiss. Quare qd̄ erat, nō creauret. Rd̄ aī sic creatur ut p̄ esca suet⁹: nec est ut det ei esca q̄ deus vult ee qd̄ fecit. Postq̄ g̃ firmauit spē nr̄am de maiore ad minus dūdens: deiñ firmat de minori ad maius ascendēs aī dr. Respicite volatilia celi: q̄m nō serūt neq; metūt. Rd̄ā se dicūt p̄pter a opari nō debe q̄ nec volucres celi semināt neq; metūt. Cui g̃ nō attendūt qd̄ sequit & neq; congregāt in horrea. Cur ista maior⁹ otiosas & et plena reposito hē voluī. Cur denīq; coquūt. Hec ei aues nō faciūt. Rd̄ g̃ dicat de volatilibz celi ad hoc dr. ne q̄ssq̄ putet deū suoz suoz nr̄a nō curare: cū eis p̄uidēta usq; ad ista gubnanda p̄ueīat. Neq; ei nō ipse pascat eos q̄ manibz operant. Neq; q̄ dr dicit. Iuno cū me in die tribulatōis & arua te nō debuit fugere apls̄ si expectare ut ap̄hendēt & eū deus sic tres puros de medijs ignibz liberauit. sic danielē a leonibz & petz a vīcul. cū ipi q̄ fuerūt nō ignēt. Cui vo ac fuga ī ptātem dedisse & si libaret⁹ p̄ alia nō nisi ab ipō libari. Sic suus dei valentibz manibz suis victū tūligē. si ex aīa⁹ mouet q̄stioe de volatilibz q̄ nō seīant nec metūt facile rndebit. Si nos p̄ alīq̄ ifirmitatē a occupatōe nō possum⁹ opari ille nos pascat sic aues q̄ nichil operant. Cui aī possim⁹ non dēm⁹ tēptare deū: q̄ hec q̄ possim⁹ a⁹ mūne possim⁹? & ille nos pascat a q̄ aues pascūt: sic dr. Et p̄ vr celestis pascit illa. Nōne vos magis pluris estis illis. & cari⁹ vos valetis: q̄ rōnale aīal sic est hō sūblimi⁹ ordinat⁹ in rep natā q̄ irrōnalia sic sūt aues. Plerūq; tñ carnus equ⁹ q̄ suus & gēma q̄ famula: nō rōne. Sed anteq̄ ñ nīcitate indigētis seu voluptate cupietis. Dia ei aīalia dō p̄pt hoīes fecit: hoīes aī p̄pt se. Cūto g̃ pao plo⁹ ē hoīs creatio: cūto maior ē dei sollicitudo de ipō. Si g̃ aues nō laborātes inueniūt escas: hō nō inueniet cui dō dedit & operādi sciaz & fructificādi spem. Nō solū aī exēplo anuū si & exprimēto docet q̄ ad hoc q̄ sum⁹ & viu⁹ nr̄a cura nō sufficit: sed dina p̄uidēta operat⁹ dr. Rd̄ aī vīm cogitūs pt adicere ad staturā suā cubitū vnū. Dō ei est q̄ p̄ singl⁹ dies iarmētū corpis tui fiat: te nō itelligere Si g̃ in tepso cōdie dei puidē tia operat⁹ & quō in necessarijs tuis cessabit. Si aī vos cogitando modicū ptē corpi vīo addē nō potestis: quō cogitando salua dicitis ex toto. Illi g̃ corpis aīa

relinq̃te: aut aura finē est ut ēct
tāte statuāt. In reficiō denigi gnā
li qlīb recipiet suā mensurā quā
vel habuit i iuuētute si senect est
mortu: vel fuerat habitur si ē ann
defuncti. Nichil g diminuet vel pi
bit de coporibz gigantū. Et ideo nō
ē dnō ab aplo i mēsurā statute
ḳ i mensurā etatis plēitudis x:
q resgent corpa mortuoz i iuue
nili etate z roborē ad quā xp̃s
puenisse dignoū. Postq̃ g dns
mōstrauit qd nō oportet nos p̃ abo
ē sollicitos: ad id qd leuius ē hīsit.
Nec ēim ita natū ē indumētū sic
ab: vñ dt. Et de vestimēto qd solli
citi estis: Nō aūt hoc unū exēplo
voluit ut iducēt passionē z agnū;
sed utilit̃ ex utilioz dicēs. Si d'ate li
tia agnū. Vult ei ex duobz mōstrare
superabūdantiā ipsi a munificētia
plēitudis. z a vilitate p̃cipatū
tali dōre. Dicēdo aūt non laborat
vinos ḍfortat: dicēdo vō nō nēt mu
lcō. Hoc aūt dicēs nō opus phibuit
ḳ sollicitudiē: sic z sup̃ cū de sēā
tione loq̃ret. Et ut magis dēmōstrē
tiā in xp̃is imēdet q oēm humānā
superat industriā subdit dicēs. Dico aūt
vob: qm nec sālon in oīb gl̃ia sua co
opt̃us ē sic unū ex istis. Reuera ei
qd̃ sericū q̃ regū p̃pium q̃ pretiosa
pī floribz agri: Nō ita induet ut
rosa: q̃ ita candet ut lilia. Vtru
ei vitatis ad mēdaciū: tm vestimē
tū z flos dnā ēt. Si g floribz
tritus sic ortus deus. q̃ magis fili
ut hīe videant z peant? horiēv ne
gligēt quos sic creauit ut nō pe
tue videant? ḳ ut ppetuo sint?
Et hoc ē qd dicat. Si aūt fenū ag
qd hodie ē z cras in clibanū mittit
deus sic vestit: q̃tomag vos modi
ce fidei. Quis i sc̃ptuis sanctis tpe
itelligē: dicēte iacob. Exaudiet me
ans iustitia mea. Alii libri hīt
igne vl in aliū q̃libz spē clibanū
nō aūt lilia ita ea vocat si fenū ag
ut cito ondat vilitatē. Nō aūt di
q̃tomag vos omulte ifirmat huā
ni gnis honor. Ac si dicēt Vos
q̃bz dō aīaz dedit. corp̄ plasmauit
ḡpīas misit z vnigenitū filiū tra
didit. Dicat modice fidei: q modi
ca fides ē: q nec de mīmis certa ē.
Spialit p fenū intelligūt ifideles:
p clibanū etiā dānatio. vt sit sēs
Si deus ifidelibz tribuit bona tpa
lia: q̃tomag tribuet vobis etiā
Postq̃ g similitudē de victu z vesti
tu sollicitudēs excluserat argumē
to ab ifīoribz sūpto: assert utiq̃
excludit dicēs. Nolite g solliciti
ē dicētes q̃d manducabim? aut q̃d bibē
aut quo opiem? Ideo aūt dns hoc repe
uit ondēret hāc rē esse pnecessariā:
ut artius ei in cordibz nīis inhe
reret. Nondū vō q nō aut nolite
sed sollicīti ē de cibo aut potu
aut indumēto. ḳ q̃ manducet aut q̃

libates a qb vestiamū: vbi nr videt
aligd q stipto victu vl vestimēto
cōi. lautiora si vl austiora hys
cū qbz vitā duaīt alimēta vl in
dumēta req̄uīt. Est ē alia solia
tudo superflua ex vnao hoīm: qm fres
& pcuīāz plusq̄ nrē est resuant:
& dimissis spūalibz ad intenta suīt
q̄ de bonitate dei desperates. Et hāc
phibet. Vñ sbdit. Quer ei oīa gētes
inq̄uīt: qr i rebz humanis fortiaz
credīt ee nō prudentiā? neq; in
dnio dei vitas suas gubnari exi
timāt. & in eo duce cuncti: & ideo
maxīo timēt & desperant qui q̄ nesciāt
hīt gubnante. Qui aūt credit se dei
iudicio gubnari: escā suā in ma
nu dei mittit. Vñ sq̄. Scit ei pr
vr q oībz hys idiget. Si ergo pr ee
nō potīt desp̄are filios: cū nec hoīes
pcē hor sustineat. Pt aūt qm hys
idiget: ut magis solicitudiez abij
cias q̄ nrā sūt. Qualr ei ē pr
q̄ sustinet ee nrā filys nō dare
Si aūt ecīa superflua: nō ita optēt
fide. Sq̄. Querite g̃ primū regnū
dei & iustiam eius. Regnū dei ē rec
butio bonoz opm: iustiaa aūt ei
via pietatis p quā itur ad rēgnū
Si g̃ cogites qualr sit gla sēoz: nec
ē ut aut pr timore pene recedas a
malo: aut pr desiderīū gle festines
ad bonū. Et si cogitaueris q̄ sit dei
iustiaa. q̄ sc odit deus & q̄ amet:
iustiaa ipa ondit ti vias suas q̄
amātes se sequīt. Nō aūt daturi
sum? roem si pauperes sum? aut diues;
& si bn vl male egerim? qd est nr
rō arbitrō. Tria ee pr pcīa male
dicit ut nō gīmet: bndiat aūt
cū bona feriūt. Quae g̃ iustiaa:
& nō deerit ti panis. Vñ sq̄. Et hec
oīa adiciet vob sēz tpalia. Non
dixit dabīt: ut discas ip prīa vl
suīt ad magnidiez fruīōz. Si aūt nob
aliq̄n defuerīt: qd plectīt pr nām
exactiaez deus sinit: non debilitat
pr positū nr & examinatū affinat.
Solue g̃ sollicia ee in aq̄sitū.
Sufficit q̄ nob pntis tpis cogitiao
suīta q̄ in cta suīt deo relinq̄m. Et
hoc ē qd dr. crastin dies solliciti
erit sibi ipsi. & affert solicitudiez suā
sēcō. Sufficit ei diei malicia sua
Hic malicia nō xīra vīutis posit
si labore & afflcōe & agustiā scīi.
Nā ei ita dolorē mferet aīe: ut soli
citudo & cura. Cauendū aūt est hic
ne cū videamus aliq̄ sūi dei pu
de ne ista nrā desint vl sibi vl
eis q̄z cura sibi omissa ē iudice
me qz ita diū pcepta facē & de
crastino ee solliciti. Frāz ipe dns
cui ministrabāt angeli. pr ereptū
oculos hoīe dignat? e. Nō g̃ dns
increpat si q̄s humano more ista p
curet: & si q̄s pr ista deo militet.
cui gla in secula amē.

Vlt. Dō xv. s' lucam.
Ibat ihs in cītatē q̄ vocat nayn.
Mira dns: Quis tm̄
minus āmatit. Et sup̄ q̄dē
a centurione accersit occurrit:
hic vō nō vnus accidit. Est at
nayn cītas galilee i scdō miliario mō
tis thabor. Dino vō nutu multa
turba dn̄z comitat̄: ut milti cēt
tāti miraculi testes. Vñ sē. Et ibat
aī eo discipuli eī: z turba copiosa
Reficiōis ei experimentū nō ita vbis
sic' opibus a saluatore dicim⁹:
q̄ ab īferioribus ihoans op⁹ mira
culi fidē nr̄az assuefaciat ad maiora.
Primo q̄dē in egritudine desperata
sue cenciones reficiōis incepit ptāte:
postmodū alīos ptāte ducat homēs ad
fidē reficiōis dū suscitauit filiū
vidue q̄ fēbat ad mōumentū.
Vñ sē. Dū at appinq̄et porte cīta
tis: ecce defūctus efferebat filius
vnic⁹ matris sue. Dicēt ei alīq̄s de
puero centiōnis q̄ mortuus non
erat. Vt ig' temeraria lingua
repellēt: ia defūcto inuenit xp̄s
obuiare fatet⁹ vnico filio vidue.
Vñ sē. Et hec vidua erat: z tba
cītatis milta cū illa. Ex hīc mole:
breuibus vbis explicuit. q̄si vidua
erat. et nō sp̄abat ultius filios
parere. Nō hēbat in q̄ aspīm
digeret? nec defūcti hūc solū
lactauerat. solus aderat: alacri
tatis causa i domo q̄sp̄ mīi dul
ce ac p̄cosū hīc solū exhilarat.
Miseranda passio: z ad fleti z
lachrimas potens ymocare. Vñ sē.
Quā cū vidisset dns: mīa motus
sup̄ ea dixit. Nolī flē. Vī dicēt.
Desiste q̄ mortuū flē: q̄e mox
viuū resurgē videb. Jubēs at̄ cēs
sare a lachrimis q̄ solat⁹ mestos:
monet nos p̄tūb; defūctis solā
tiōe; reape resūrēcōis spantes. Ac
netiq⁹ feretz vitā obuiās morti
vñ sē. Et accessit z tetigit loculū:
hij at̄ q̄ portabāt stetēnt. Ideo at̄
nō solo vbo pagit miracl; sī z fetz
tāgit: ut egnosceas efficax ei sacrz
ē corp⁹ ad hūanā salutē. Est ei
corp⁹ vite z caro vbi ōpotētis aū
hz vbūtē. Sic ē fetz aduictū ignis
p̄ficat opus ignis: sic postq̄ caro
vnita ē vbo q̄ viuificat oīa ipsa
ē facta ē viuificatiua z mortis.
Non at̄ saluator silīs ē helie de
flenti filiū sareptene. nī qual' he
liseus q̄ puū corp⁹ applicauit cor
pori defūcti. nī ēlis petrꝰ q̄ p tha
bita orauit: sī ipse q̄ non extra
velut extra vocat q̄ mortuos ut
viuos alloq̄ p̄. Vñ sē. Et ait ado
lescens: ti dico surge. Q' dicit ado
lescēte florentis sīgnauit tp̄s
hore p̄me p̄ducēte lanugine:
q̄ paulo an̄ mulcebris erat mīrnoz
ocloz aspectu. ia aspīas ad tp̄s

sponsaluꝝ: successionis ramus
baculus senectutis. Incūctant'
ār erectus ē: cui sūt mandata
directa. Dīna cā ptās ē nresmu
gabil': nulla mora nulla oratiōnū
instātia. Vñ sq. Et resedit q̄ erat
mortuꝰ ⁊ cepit loq': ⁊ dedit illū
matri sue. Indicia sūt hꝫ ve resur
rectōis. Corpus ei granime loq'
nō pt: nec reportassꝫ mulier ad
domū defūctū filiū. Pulchꝫ ār
euāgelista dñs primus mātio
nē esse sup̄ mīe ac sic filiū suscī
cat: ut i vno nob' ex' imitāde
pietatis oñdēt. i altero fidē mirā
de ptās astruēt. Vñ sq. Acceptꝫ
aūt omēs timor: ⁊ magnificabant
deū dicētes. q̄ pphā magnꝰ surrexit
i nob': ⁊ q̄ dñs visitauit plebē sūā.
Hoc magnū fuit i pplo insēsibi
li ⁊ ingrato. Post modicū ei nec
pphiaꝫ: nec ad utilitatē pli pdē
rpm̄ scrutinauit. Nec ei autem
hītantū indeā hoc miraculū
latuit. Nā erat hīc sīne i omni
sā indeā ⁊ i oem circa regionē
Jordanē ār est dicē: q̄ septē resur
rectiones aūt dnica narrāt. Quaꝝ
prima ē filij sareptenē: sed filij
sunamitis. tria q̄ facta ē m re
gūs h eliseī. q̄rta q̄ facta est i
nayn. quinta filie archisynagogi
sexta lazari. septima i rpi passi
one. multa nāq; corpa sctoꝝ surre
rexerūt. Octaua ē rpi qui expꝫ
mortis remānsit ultor: i signū
q̄ eis restituō q̄ futura est in or
tanea etate nō tollit mortē sed
indissolubil' pmanebit. Defuncti
ār q̄ ert portam ciuitatis multis ē
itinerib; datus: significat nouā
letali fune ēmunū separatū: et
aūe morte nō cord' adhr cubili te
gentē: si ad multoꝝ noticiā p lo
cutionis opis ve indicū q̄ per
ciuitatis ostia ꝓpalauit. Portā
ei ciuitatis: puto aliqꝫ de sēsib;
ē corpalib;. Ad' bene filiꝰ vnici
matris siue fuisse phibet: q̄ vna
ē ex multis pſonis collā mr ecīe.
Viduā ār esse erat; oīo aīa q̄
se dñi morte redēptā meminit ag
noscit. Hāc viduā pplox turba
ciuitatis septā plus videō ē q̄ fleā;
q̄ restituēs; vnici adolescentis fi
lij a pōpa funeris reuocat ad vi
tā suaꝫ ⁊ replatōe lachrymaꝝ: q̄
flē plnbet ei cui restituō debat.
Vl' nouati doctna sic sūdit: q̄ dū
penitentiā mūdationē emulant
tonat. mīes ecīe de natoꝝ suoꝝ
spitali afflictione plorantē spe vite
redeūdē negat absolui debē. Hic
ār mortuꝰ in loculo matialī a
ātuor ad sepulchꝝ ferebat' clemēs
sed spem resgendi hēbat: q̄ fēbat
i ligno. Ad' ⁊ si nob' aīa nō pdēt
tā postreq̄ xpc id tenuit ꝓficere

cepit ad vitā ⁊ est idigo salutē
ꝓlo refundendā ꝑ cruas ꝓcibulū.
In secreto eī lacrimē ⁊ animes
eī vl ignis ūmodice cupiditat
ꝯstruat vl frigid⁹ humor exūdat
⁊ pigra q̄da corpis habitudine
vigor hebetat aīoz. Pellorul⁹ ī
q̄ mortuū effert male sentra desig
nā corpis ē ostia. Q̄ vero sepelien
dū portat. vl īmūda desidia vl
blandimēta sūt socioz: q̄ dño tā
gente loculū stetere: q̄ supni for
midine indicij tacta ostia. carna
les spe voluptates ⁊ iniuste lau
dātes cohīrens ad sereuitat⁹ vera
tigi ad vitā rndet salvatori. Si
q̄ graue pctm est q̄ ꝓnūe tue
lachrīs ipse lauare nō possis?
fleat ꝑ te mr ecclīa: assistat et
turba rē regens a fune. ⁊ īn pi
ens alia vita loq̄ timebāt oēs.
Vnus ei exēplo: omīs cōrigit⁹
laudabāt ecīa deū: q̄ tanta nob
remedia vitande mortis idulsit.
Visitauit aūt dñs plebē suā: nō so
lū semel vbū suū īcorpando:
sed sp ecīa in corda nra mittēdo:
au gl̄a in scla Amē. Dñō.

Dnīc. t. xxvj. Secūm lucā.

Cū intraret ihs ī domū cuiusdā
pncipis phiseoz sabbato man
ducare panē: ⁊ ipi⁹ obseruabant
eū. Et reliqua. Omēl

Leōis Eiusdem.

QUānus dñs ⁊ saluator
nr phiseoz malicia xpi
ēt: in eoz fiebat anima ut pcess⁹
ptib⁹ ꝑ verba ⁊ miracla. Vn m
euāgelio dicit euāgelista. Et fm
ē cū intraret ihs in domū cuiusda
pncipis phiseoz sabbo manducare
panē: ⁊ ipi obseruabāt eū si sal
uet reuerētia legis tenēt. et an
q̄ phibitoz faceī in die sabbati.
Itaq; rdroprio venīete in medīū
itrogatione reprehendit insolentia
phiseoz eū arguē volentiū. Vn
se. Et ecce hō q̄ndā rdropic⁹ erat
ante illū. Et rndens ihs dixit ad legis
peritos ⁊ phiseos. Si licet sabbato
curare? Q̄d dicī rndisse ihs ad
hoc respiciat q̄d ꝓmissū est. ⁊ ipi
obseruabāt eū. Dñs ei nouit cogi
tatōes hoīz. Ipse sit itrogatōe
dendet eos: sicut ametes. Deo ei
benedicere sabbatū ipsi gaudet opa
ri bona ī eo. Dies aūt q̄ bonoz opam
nō admittit: maledicta ē. Secō
mento itrogati tacet: q̄ntra se
dictū q̄dq; dixerīt rndet. Nā si lici
sabbato curare: q̄re saluatorē an
aret obseruat? Si nō licet: q̄re
ipsi sabbato pecora curat? Vn
se. Et illi tacuerūt. Neglectis g̃
indeoz ī sidijs liberat a morbo y
dropicū: q̄ medi phiseoz remedia
nō postulabat ꝓpt sabbati: sed
solū astrabat ut ex aspcu multoz ad

saluaret eū. Qđ dñs agnoscens
nō postulat ab eo si vellet saluus
fieri: sed plus eū sanauit. Vñ sē.
Ipse vō apprehensū sanauit eū ac
dimisit. In q nō hoc pspexit dñs
ne scandalizaret phariseos: sed ut
bñficiat egenti remediū. Docet eī
nos cū magna resultat utilitas:
nō curare si stulti scandalizēt. Dz
q phisei ceptē tacuerūt. soluit xp̄s
iflexibilē cōm prudētiā: sidātio
nibz seruis ad hoc utēs. Vñ seq̄t.
Et rndēs ad illos dixit. Cuj vr̄m
asinus aut bos in puteū cadet: et nō ex
trahet statim die sabbati.
Qui dicēt. Si phibuit lex misericor
dē sabbato. ne curā hr̄as filij tui
pietatis in sabbo: q̄e nec bouē
ptens si pietate vīderis: In
quo sic obstinatores suos phariseos
dūcat. ut eos de cra auaritie ar
guat: q in libatione aīal sue auā
tie adsuleb̄at. Qnto g magis xp̄s
hoīē: q multo melior est pecore de
buit libare. Arguent aut ydropicū
aīalia spauit qđ ceciderit in puteū.
tymore ei laborabat: sicut illā
mulierē quā illigatā diabol⁹ spe
soluebat ut ad aq̄s duceret. Ipse
ti g crēplo soluit q̄stionē: ut ostē
dat eos violare sabbatū in opere
cupiditatis: q eū violare arguerēt
in ope ciuitatis. Vñ sē. Et nō pote
rat ad hor mōdare illi. Quos igit
curat ē ydropicū. in q fluxus car
nis grauabat. aī grauabat offi
cia. et spūs extinguebat ardorē: de
inde docet humilitas dū in nu
ptiali appetēda loa supe
riora arcet. Vñ sē. Dicebat aut ad
inuitatos parabolā: intendēs quō p
mos aubitus eligēt. dicēs ad illos.
Cū inuitatus fueris ad nuptias:
nō discūbas in primo loco. ps̄ilure
ei ympte ad hōrē q nob nō nue
mūt indicat nos temerarios esse:
et nūa fera vituperio replet. Vñ sē.
Ne forte honatior te sit inuitatus
ab eo: et veniēs is q te et illū inui
tauit dicat ti da huic locū: et tūc
incipias cū rubore nouissimū locū
tenē. Et sic qđ arripuit neq̄ obtinuit
ābitiosi honoris si passi
ē repulsā: et satagens eligit abiē
dere hōrib; nō honorat. Et q nl
ē eq̄pollēs modestie: auditorē ad
oppositū ducat: et nō solū phibet
ābire p̄matū: sed ymāa ultima.
Vñ sē. Si aut vocatus fueris: vade
recūbe in nouissimo loco. Si ei aliq̄s
nō vult alios ploraī: hor pueri
er dīna sua. Vñ sē. Et ait veni
ent q te inuitauit dicat ti. amice
ascende sup. Hec dictēs nō gra
uat obburgat: sed lenit inūgit
Cruffiat ei monitio apd discre
tos: et sic p humilitate aliq̄s crōt
hōrē. Vñ sē. Tunc erit ti gla cora

sil'dsalbentib;. Ocupare igit' loꝝ ultimꝫ in diuinis iussa mãdatis dñicis ꝺuenies est. Et; rursus ī hꝫ ꝛtenaose ītruc' rep bꝫ: tñ; intemptoꝝ ordis ꝛ cau satuꝝ tumultꝫ: et de eo mota rẽno: cspabit vos lutgãtibꝫ de pmatu. Qua ꝓpt' sicut hic dñs dr;epedit diuinꝫ sacrẽti mitt' attribuit ordinẽ. Sic cꝫ in patria nos mutuo sustinebim' apponẽte ꝺia ꝛsed; ordinẽ facientib;. non ad appetitꝫ plurꝫ. Ver videbimur humilitatẽ ptractare p rehentẽ ꝛtu dictiõe;: magꝝ aũ p humilitatẽ patiaꝫ obtinebim'. Nemo aũ putet pmissã xpi doctinã modicã cẽ ꝛ indignã cultꝫ dei vbi. Nõ ei pui dices cẽ medicaꝫ pollicatꝫ sanare podagrã: ictꝫ vero digiti vl dentis dolorẽ nolentẽ curare. Verũ quõ pua passio vana glia: q vsabat pmos pẽitentes attribuit. Decebat g' hũ manitas magrm oẽm ramꝫ pucrum dias aputare. Et; illd' sidi: ꝙ pro cena ꝛ passione pmatꝫ coꝝ saluatore venante miserꝫ: optunitatẽ hebat monicio. Ostenso g' hũ modico exẽplo abiecto sonꝝ ꝛceptũ: gnale sententiã adiecit dicẽs. Qa oĩs q' se exaltat humiliabit: ꝛ q' se humiliat exaltabi. Qd' dr. secm diuꝫ iudiciꝫ nõ secm humanã ꝛsuetudiẽ; sed; quã pleꝝ ꝛcipiscẽtes hoẽm ꝛsequũt. Alij vo se humiliates iglorij remanẽt. Pro vo nõ finalit. nec oĩb; hoĩb; ẽ ꝛcue redus q' se hoĩbꝫ ingerit: sed dñi a q' busda hoĩ. at' alij detrahũt ei. ꝛ q'nq; ẽ ipsi hoĩantes. Pharisee ydropicꝫ iste ꝛputat ei quẽ fluxus carnis voluptatꝫ eruditus aggrauat. Ydropicꝫ ei morbꝫ: ab liquoso humore vocabulũ duxit. Vel ydropis ẽ recte ꝛpam' diuitis auaru. Sic ẽ ille ẽ intomag' abũ dat humore ordinato tacto ãplius sitit: sic et iste ãpto ẽ copiosior diuicus ãbris nõ bn utit' tacto ardentꝫ talia cõ cupiscat. Recte g' ydropicꝫ ani phi sai cumul': qa p altius egritudinẽ corpis ī altero exp'mut' languor sai egritudo cord' vl mẽtis. Bn aũ in exẽplo boue ꝛ asinꝫ notat: vt vel sapiẽtes ꝛ hebetes vl utrosq; ꝓfm significet. Sic iudeꝝ iugo legis pressꝫ ꝛ gẽtilẽ nulla rõe domitꝫ. Oẽs ei a puteo scripe demisos dñs exhit. Q'sq' ergo nupcias xpi et ecclie ĩuitatꝫ adierit membris eccle p fidẽ nũcij: nẽ se extollat qi sublimior ceteris de meritis gliando. Subdit ei loci honoratiorꝫ post ũtato: aũ illoꝝ q' se in tpõ senioꝝ sc' agilitate pitur ꝛ ci rubore nouissimũ loci tenet: qn de aliꝫ meliora agnoscens q'q; de sua opione celsꝫ sentiebat humiliat. Et; recũ

hic alios in nouissimo loco: sed illo
quanto magis eos humilia terrenis oibus.
Videns aut dns quē humilē inuenit
anima nouē btificas ascendē supra
pauca. Quisq; se humiliauerit sic
sic paruul: hic ē maior in regno celoz.
Pulchre aut dr tuū erit tibi gla-
ne nuū quē incipias qđ tm sinat
in fine. Pt enā a hoc in hac vita
intelligi: qz cotidie dns suas
nuptias illustrat superbos despi
endo & humilibz sepe tota sua spē
onera psentis ut discūbentiū
& fidelium cetus eos animo de gli
ficet. Ex conclusione vo gnalis
sēdit manifestē docet precedēte
dni simonē typice intelligendū
Neq; ei oīs q se coram hoīb; exal
tat humiliat a deo qui se ex spē hoīs
humiliat exaltat ab eis: sed q se de meritis elevat humiliabit a
dno. & q se de bnficiis humiliat
exaltabit ab eo. cui gla in scla
Sēl. Dō. xvij Secūm Matthēū
Phisei audietes qz ihs silentiū
iposuisset saduceis: conuenerūt in
vnū. Et ix. Locis Sup
ra sup phisei ostensi
one denarii fuerāt confutati & ad
huc ptis videntes factioē subtra
ctam: debuerāt ex hoc mouere
ne ulterius molirēt insidias. Sed
malivolētia & timor multos ipe
detos: vñ dr. Phisei audietes qz
ihs silentiū iposuisset saduceis
conuenerūt in vnū. Et silentiū sadu
ceis iposuit ihs: volēs oīno qm
medacij vocē obmutescere fuat di
tus vitatis. Hoc ei ppriū ē iusti
tacere cū sit tpe tacēdi & loqi cū sit
tpe loqēdi nō tm obmutescere sic
ppriū est oīm q medacij siue dolo
sis obmutescere q̄dē quātū ad rē
nō aut tacē. Phisei g & saducei q
vnū sectariū sūt ad tēptandū ihm
pari mēte conuenūt. Conuenerūt g
in vnū: ut multitudine vincēt que
roibz superare nō potuūt. Ad vitate
nudos se cē pfessi sūt: q se multi
tudine armauerūt. Declinat enī
apd se. Qui loqt p oīb; a oēs loqm
p vnū: ut si q̄dem vicit oēs vide
ant vicisse. si aut victi fuerit vel
soli videat succūbisse. Et ideo sequit:
Et interrogat eū vn ex eis legisdoc
tor tēptans eū. Omēs g q non
discendi & tēptandi cā interrogāt
aliq doctoz existimare debem illi
phisei sicos sedi illd. Ad vnū et
mimus meus sensus mi sensus.
Nō moueat aut qđ matheus hoc dicat
tēptante fuisse a q dno interrogatū
e. marcus aut hoc tacet: in fine uta
ducit qz ei dns sapienter indeti
dit. nō longe es a regno dei frē
ei pt ut ejus tēptās acresceret:
dni tm remissione coruus sit. Aut
certe ipas tēptatoes nō accipiam

malā tēp decipe volent/ inimicā
ſ talē poā tēp exprī āplius vo
lens ignorā. Recp ei frustra scp
tū est. q̄ facile credit leuis ē corde.
Ro at intrōget sēdm. mgr. qd
ē mādatū magnū in lege. Ep
tans dicebat mgr: qm nō tēp
discipls tpī pferebat hāt vocē
Si qs g nō disceat aliq̄ a vbo ner
tudat se ei ex toto aīo suo. Dt at
ei mgr: fr phisei ē xpī tēptatio.
Cū ergo aīa saluatoris adiecta
legēt lex: forsitā q̄rebat qd ē
mandatū magnū in ea. Recp
ei intrōgasse hoc phisceus. ni dm
apd illos de hoc q̄sitū fuisse ⁊ nō
inuentū: donec veniēs dns ih̄s docēt.
De magno tm mādato intrōgat:
q̄ner mimū obstabat. Ille de
bet intrōgare de maiori tristitia:
q̄ iā minorē explerat. Vel non de
mādatis intrōgat sed qd sit pmū mā
datū magnūq: ut aī oīa q̄ deus
mādauerit magna sint: q̄q illorū
deat occasiōe; habēt calūniandi.
Dns at sic ei rndit: ut intrōgationis
q̄stā. Naaz stans pmo prīso paulet.
Vñ sē. Aut illud dns. Diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua
⁊ tota mēte tua. Diliges inq̄ nō
timore: q̄ diligē magis est q̄ timē.
Timē ei suos ē: diligē filios. Ti
sub natura ē: dilō in libertate.
Q̄ in timore sunt deo pena quidē
euadit: nicdē vo iustitiae nō in:
q̄ iustus facit bonū p timorē. Nō
vult g̃ dns ut timeat simplic ab hoīb;
q̄ dīs: ſ ut diligat q̄ p̄ q̄ adoptio
nis spī domant hoīb; Diligē at
deū ex toto corde ē: ut cor tuū nō sit
distinctū ad aliquā rei dilcōē; magis
q̄ dei. Diligē deū in tō aīa: ē etiā
mū aīm hīē in vitate ⁊ finū esse
in fide. Alius ē ei amor cord ⁊ alius ē
amor aīe. Amor cord q̄dāmodo car
nal ē ut ex carnali diligā deū:
qd facē nō possum⁹ ni recedam⁹ ab
amore mūdialiū rez. Cordis g
amor sentit in corde: amor vo aīe
nō sentit sed intelligit. q̄ in iudicio aīe
assistit. Q̄ ei credit apd deū ee oē
bonū ⁊ nil boni ee extra ipm: hic di
ligit deū in tō aīa. Tota vo mēte
deū diligē est: ut oēs sensus deo vacet.
Cui⁹ ei intellectus deo mīstrat. aut
sapiā extra deū est. aut cogitatio
ea q̄ de illo fuit tractat: aut memoria
q̄ bona sūt reuocat. tota mēte
diligit deū. Vel aliter deū ex toto
corde diligē p̄cipere. ut oēs cogi
tatōes tuas: ex tō aīa. ut oēm vi
tā tuā: ex tō mēte tua. vt oēm
intellectū tuū in illū referas. Nullū
g̃ vite mē ptē relinq̄ q̄ vacare de
beat ⁊ q̄ totū dare vt aliā re re
linq̄ fini: ſ q̄q aliud diligendū
veneit in aīm illuc rapiat⁹ q̄ totis
dilcōis impetus cūrit. Cui ei est op

tum⁹ hō. aī tota vita ſua ꝓgit ī im
cōmutabile bonū. Vel ex tō corde
& itellaī. ex tō aīa & voluītate ex
tō mēte & meo: ut nīl ei ꝑtrū vel
ſentiaſ a recordeīs. Vel aliť ex
toto corde. & ſdm totū recordatōe
& opatōe & cogitatōe & ex tō aīa
ut ꝓpatus ſis eā ponē ꝓ pietate dei
ex tota mēte nīl aliud ſa ꝓſendo
ni q̄ dei ſiť. Si aī tēptanti phiſco
dns nō rndiſſet: eſtimare poſſet
nō ee vnū mādatū mai⁹ aleo
Si dns rns ſdixit. Hoc e maī⁹ et
ꝑmū mādatū. Vbi diſa ſnīa
de mādatis: q̄ e mag⁹ & ſt ifiora
uſq; ad mūma. Andet aī dns nō
ſolū q̄ e magnū mādatū. ſz eā
ꝑmū & nō ꝓ ordine ſcīpte ſed pro
dignitate vītutis. Hu aī ſoli huī⁹
mādati ſuſcipiūt magnitudiē et
ꝑmatū: q̄ nō ſolū diligūt dnm deū
ſuū. ſed eā illa tā ſuſcipeīt. Do
cuit aī q̄ nō ſolū eſt magnū &
ꝑmū: ſz et q̄ eēt ſdm ſile priori.
Vñ ſc. Sed aī ſile e huic. Dili
ges ꝓximū tuū ſic teīpm. Si aī q̄
diligit iuſtaē odit aīaz ſuā:
manifeſtū eſt q̄ nō diligit ꝓxi⁹
ſic ſeīpm nī nec ſeīpm diligat. qđ
manifeſtū eſt aī oēm hoīem ꝓximū
ee deputandū: q̄ exigit neminē
ꝓximū eſt malū. Et aī amat
hoīes: a q̄ iuſti ſiť. a ut iuſti ſit
amare debet. Sic ē & ſeīpm amare
debet. a q̄ iuſte. a ut iuſti ſit:
ſic ei diligit ꝓxi⁹ ſicut ſeīpm ſine
ullo ꝑiculo. Si aī teīpm nō ꝓp
te debes diligē. ſed ꝓp illū ubi di
lexiſti tuc rūſſimꝰ finiſ e: nō ſuc
cēſeat aliq̄s hō ſi & teīpm ꝓp deū
diligē. Q̄ſq̄s ergo recte ꝓximū
diligit: hoc aī eo debet agē: ut
ee ipſe toto corde diligat deū.
Et aī hoīes amat ſile e ſicut q̄
deū amat q̄ ymago dei e hō:
ī quo dns diligit ſic rex in ſua
ymagine hoīat. Et ꝓp hoc dī
hoc mādatū ſile ee primo. Se.
In hīs duobz mādat: vniuſa
lex pēdet & ꝓphe & illo referūr
ubi hr finē. Ad duo ei hec ꝑcep
ta ꝑtinet toty decalogi. Precep
ta q̄ndē p̄me tabule ad dilcōem
dei: ꝑcepta ſcā ad dilcōem ꝓxi.
Cū g ſint duo ꝑcepta ī q̄bz pen
det lex & ꝓphe dilcō ſc dei & ꝓxi:
nō īmerito ſcīpta pleraq; ꝑ utrūq;
vnū ponit: ſicut dilcōem dei. ut e
illd. ſcīmꝰ q̄m diligentibz deū oīa
oīa cooperant in bonū. ſic dilcōem
ꝓxi ſic eſt illd. oīs lex ī vno ipletur
diliges ꝓxi tuū ſic teīpm. Sed
hoc ideo: q̄ q̄ ꝓxi diligit. ſequēs
e ut deū diligat. Ex vnā ei ac
dēq; cītate deū ꝓximū q̄ diligit;
ſi deū ꝓp deū: nos aī & ꝓximū
ꝓp deū. Iudei g eſtimantes ꝓ
ꝓximo hoīes ipſū tēptabāt: nec

eū cēptasset si filiū dei crederet
Volēs g̃ xp̄s ondē ap̄ agḡ sciebat fal
lacia cordis eoꝝ & ap̄ dō aut: nō
manifeste voluit dicē volūtatē
ne occasiōe blasphēie iuenientes
inde ap̄li⁹ ifamaret: nec dīo ta
cē qa ad hoc venit ut vitatem
āmūniret. Ideo tale īterrogatōe
eos ꝓposuit: ut ipa eis īterrogatio
onderet qs eēt. Vñ sequ.
Congregat⁹
aūt phīsei: interrogauit eos dīs d.
Qd vob vidē de xpō? cui⁹ filius ē:
Discipulos q̄dē primū interrogauit
ap̄ alij dicēnt de xpō & tuē ap̄ pri
dicēnt: hos aūt nō ita. Perfecto eī
sēductorē eū dixissent & malū.
Existimabāt aūt qm̄ xp̄s pur⁹ hō
esset: & ideo dicēt eū esse filiū dd.
Et hoc ē qd sequit. Dicūt ei. dd.
Ipse aūt hoc reprehendēs īducat
phās: dnationē eoꝝ & ꝑpetatē fi
lationis & cohōrtationē q̄ est ad
prēs testantē. Vñ sequit. Aut ill.
Quō g̃ dauid īspū vocat eū dn̄s
dicēs? dixit dn̄s dn̄o meo sede a dex
tris meis. Testiom hoc de cēteris
nono pē scriptū est. Dn̄s g̃ filiū dd
vocat nō sēm id qd de o natū ē. sed sēm
id qd natus ē ex prē & sp̄e fuit p̄uenūs
xp̄s carnis suę prēs. Vocat aūt eū
dn̄s suus nō erroris īcerto n̄ ꝓpa vo
luntate: si spūs sō. Quō aūt dt sede a
dextris meis nō intelligendū est qd
deus cōpaus sit. ut dextrā vel sinistrā
habeat: sed a dextris dei sedē ē in ho
nore & cōsortio pīne dignitat⁹ manē.
Puto aūt hāc interrogatōem nō solū
ꝺ phīseos: sed ec cōtra hēreticos po
suit. Quā secm carnē ex filio⁹ est
dauid: dn̄s aūt secm dīnitatē.
Nō aūt in hoc stat: sed ut timeāt
subdit. Donec ponā īmicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ: ut salte ita
eos īducat. Deus ei nō ad p̄dictos
solū ponit scabellū pedū xp̄i īmi
cos ipsius: sed ad eoꝝ salutē. Dom⁹
aūt p̄ infinito ponit: ut sit sens⁹. Se
de sp̄e meum tui īspūm subiicies
pedib⁹ tuis. Quę aūt a prē īimia sub
iectū filio: nō infinitatē filii:
sed vnitatē nate significat. Quā
& filius subiecit īmicos p̄ri: q̄a
prēs clificat suę tm̄. Et ex hac
auctē deludit. Si g̃ dauid vocat
eū dn̄m: quo filius ei⁹ erit. Interro
gatio hec nob̄ pfuit usq; hodie de
iudeos. Et hij ei q̄ sciunt xp̄i ve
tus: hoīes simplices & stīm virtu
tis asserūt de gñe dauid. Interrogem⁹
g̃ eos docti a dn̄o. Si simplex hō q̄
est fili⁹ dd. quō dauid vocat eū
dn̄m suum? Iudei aūt ad deludendā
interrogatōis veritatē frivola multa
fingūt. Machabeū abrahe assentes
cui⁹ filij fuit damasc⁹ eliezer: &
ex ipsi⁹ ꝑsona septū psalmū. q̄
post eidem q̄ regū dn̄s deus
dn̄o suo abrahā dixit. sede ad

dextrā meā donec ponā &c. Quos
interroget quō dicit abrahe ea q̄ se
quūt: z videre cogam quō abra
hā ān luaſeq; genit sit. z quō sa
cēdos fuit scd̄m ordinē melchisedech
.p quo melchisedech obtulit panē
z vinū. z a quo decimas p̄de accē
pit. Sed hoc tm̄ ip̄osuit finem
ip̄sor: q̄ magnū z sufficiēs pre
cūde cor ora. Vñ se. Et nō po
tent videre ei vbī: neq; ausus
fuit q̄sq; ex illa die ei āplius itro
gare. Siluerūt ei ex tuc nō vo
lētes: si nō hmōdo aliq̄ dicē. Si ei
itrogatio cor fuiſſ ex voluntate
discendi: nūq̄ os talia ꝓposuiſſ
ut āplius nō cēnt ausi ei intro
gare. Ex hoc āt intelligī vēnca
mūdē superari posse: sed difficile
q̄sq; Dñica tertia. Secm
Mat. Ascendēs Mathei 2
ihs i naviculā trāsfretauit: et
venit i cīvitatē suā. et ℣ Deus.
Demonstrauit Eiusdem
signis xp̄i suā virtutē p
doctrinā q̄n docuit ut p tūtē hmōi
p̄ceptū q̄n dixit volo. mudare 2
p̄ceptionē q̄ dixit dic vbo z sa
nabit puer meꝰ: p mare q̄ vbo
refrenauit. p dēones q̄ ei obte
bant. Hic aūt rursus alio ma
iori modo timores eor cogit ositeri
ēglitatē hōis ad p̄ces. Vñ ad hoc
ondendū dicit. Ascendēs ihc in
naviculā trāsfretauit: z venit
cīvitatē suā. Nauigiū āt minus
ptrāsit: q̄ pedē mare potat ptā
sire. Nō ei sp̄s mundialia volebat
facere: ne incarnatōis noceat vī.
Liberator āt rex orb̄ dns posthāc
se ꝓpr̄ nos nrā āgustiauit i carne:
cēpit hīe patrā tuā: cepit
cīvitatis iudaice ecclas. p centes
hīe cēpit pntā oim xp̄e pcis ut
attrahet ch̄tas quos disperserat
mety. Ciuitatē āt suā hīc ca
pharnaū dicit. Alia ei cui sus
cepat nascentē sc̄z bethleē. alia
ei nutrit sc̄z nazareth. aliā āt
habuit ubique hīitantē sc̄z capē
naū. Vel aliter q̄ mathis hic
scribit de ciuitate dñi. marcus āt
de capharnaū: difficultas solueſ
si mathis nazareth notaret.
Nunc vero cū potuerit ipi gali
lea dicī cīvitas xp̄i q̄ i galilea ēt
nazareth. sic vnuisū regnū ro
manū in tot cīvitatib; ubitū
dz modo rōna cīvitas: q̄s dubi
tauerit ut venies i galileā dns
recte dicēt venisse i ciuitatē suā.
I ipsaq; ēet oppido galilee p̄sen
tia ex: z ipā capharnaū extolle
bat in galilea ut ip̄ metropol
haberet. Vel cīvitatē eius hic nō
aliā intelligat q̄ nazareth: vī
z nazarenus appellatꝰ e. Et sēz
hoc dicam mathi; p̄tamisisse

q̄ gesta sūt postea q̄ venit ih̄s
i ciuitatē suā: donec veniret ca
pharnaū. & hic adiūnsse de sana
to paltico sic m mītis facuīt p̄
timittētes media tp̄i hoc tm̄ nūc
sēgitur q̄d sine ulla p̄missione
significatōe sb̄iūgit. Et h̄ modo
hic sb̄iūgit. Et ecce offēbāt ei pa
lticū iacentē m lecto. Paltic⁹ Luc 5
aī hic alt' q̄t p̄ret' eī q̄ in volūte po
mit. Ille ēdem i nauicularijs iace
bat: hic āt i capharnaū. Et ille fa
mul' curabat: hic at hēbat eos q̄
sin cum hēbant q̄ & portātes eī
attulerūt. Obtulerūt āt ih̄u. iace
tē m lecto: q̄t ipē ingredi nō va
lebat. Non āt ullus ab egris so
lū q̄rit fidē. puta cū ī sanuīt vl
alit' ab egritudine i cressu fuerīt
mētis. Vñ & sb̄dit. Videns āt ih̄s
fidē illoz: nō eoz q̄ offēbāt. si eoz
q̄ offēbant. Ita g̃ tantū ondit
fidē: mōstrat & p̄i suā virtutē aī
oī p̄tātē solue p̄cta. Vñ sē. Dixit
āt paltico. I fide fili: dīmitt' tibi
p̄cta tua. Ecce tu valet apd' deū fides
ap̄a: apd' quē sic valuit alienā
ut nīl & extra sanaret hoiem. Au
dit venia & tacet paltic⁹ nec
ulla rūdet grā: q̄ pl' corpis q̄
aī tendebat ad cūm. Ac certo g̃
xp̄o offēnū recipit fidē: nō ve
cordia iacētis. Vel erat magna
fides ei⁹ infirmi. Nō ei p̄mi
sisse se sb̄mitti ut alij eiā gelusta
dī p̄tetū: nō credēs. O mira hui⁹ Hyer
litas saluatoris. Despīm & debile
totis mēbroz compagib⁹ dissolutū
filiū vocari quē sacdotes non
dignabāt attingē. Aut cur ideo
filiū vocat: q̄ dīmitt' ei p̄cta sua.
Vbi dat' nob' intelligētia p̄pter
p̄cta plerūq̄ cuenīt corp̄m mf'
mitates: & ideo forsitā p̄cta dī
mitt' peta ut causis debilitat' ab
latis sanitas restituat. Scribe Scrib
aī diffamare volētes: & nolētes
ferentiū clare q̄d sīm est. Eoz ei
emulatione ad signū oīsionē us
q̄ xp̄ō. Hoc ei est sup abūdantia
eoz sapiē: q̄ sua p̄ inimicos manife
stat. Vñ sē. Et ecce q̄dam de scrib
direct intra se. Hic blasphemat.
Et cū vidisset ih̄s cogitacōes eoz ait. Hyer
Legimus ī p̄phetia. Ego sū q̄ deco
ōes ī q̄tates tuas. Iscript' ergo scri
be q̄ hoiem putabāt & verba dei
nō intelligebāt: arguit eī vicio
blasphemie. Videns āt cogitacōes
eoz ondit se deū q̄ p̄t corde occultū
agnosce & q̄dāmodo tacēs loq̄t.
Eadē potēia q̄ cogitacōes vanas ī
tuetur: possit & hoīb⁹ delicta dīttē.
Et vob' ig' intelligite: q̄ paltic⁹
īseqūtur. Vñ dicit. Vt q̄ cogitat
mala ī cordib⁹ vrīs. Nō quidē eoz
destruit suspicōes q̄ sic cogitabāt
ei p̄dicta dirisse ut deū. Si ei nō

cēt cūlis deo prī optebat cū di
cē lōge sīi ab hac ptāte sc̄z dittēn
di pcta. nūc āt ostendit finaut
sua voce z miraclo onsione. Vñ
sequit. Nō ē facilī dicē dimittunt
tī pcta tua: an dicē surge et
ābula: Vtrūq; quidē aīa corpe po
tior ē: tm pcz dīte mauq; qt ēt
corpī sanare. Sī p illō quidē nō
manifestū hoc āt manifestū: sanat
mīaq; manifestius ē: ut demō
stret maiq; nō manifestū. Vtrū
ēi sint palitico pcta dīssa solus
nouerat q dīttebat: surge āt et
ābula tā ille q surgebat q hi
q surgentē videbāt potant appro
bare: q p cuiusdē vīrtus sit z corpis
z aīe vīcia dittē. Int dicē āt z fa
cere multa distantia ē Fit g carnale sig: ut pbet spūale. Vñ sequit
Vt āt sciatis q filius hoīs hz ptātē
in tra dittendi pcta. Sup quidē
palitico nō dixit dīttō ti pcta: q
vero scribe resistebāt. altiorē sibi
potentiā demōstrat dicēs. q filius
hoīs hz ptātē in tra dittendi pcta
Et ut ondat se pī cūlē: nō dixit
q filius hoīs indiget alīq ad dit
tendū pcta si quī ptātē habet
Hec āt vba ut sciatis pīm esse
xpī vl euāgeliste: q euāgelista
dicēt. Ipsi dubitabāt ēi pcta
posse dittere: sciatis vos sciatis qm
filius hoīs hz ptātem. ait palitico.
Ei āt xpī dicat ymūtasse ver
ba: sic intelliget. Vos dubitatis
me posse pcta dittē: sciat sciat
qm filius hoīs hz ptātem. Hinc
quidē oīo ipferta ē: q sequitur
actus loco sequētis. Vñ sequit. Tibi
ait palitico. Surge tolle lectū
tuū: ut q̄d fuit testīo; confirmat
sit pbatio sanitatis. Et vade ī
domū tuā: ne vana fide curatus
moriaris ī pfidia iudeox. Hoc
āt precipit ut nō estimet fātasia
ēe q̄d fctm est. Vñ ad vītatē fā
ostendā sequit. Et surrexit z abiit
ī domū suā. Si tm astantes hoīes
adhuc deos sibi trahūt. Vñ sequit.
Videntes āt turbe timuerūt et
glificauerūt deū. q dedit talem
ptātē hoīb; Si ei bñ cogitasset
apud se: agnouisset q filius dei erat.
Interi ei nō puta erat estimare
oīb; hoīb; maiore z audeo verisse,
aliter āt xpō audeā reprehendi
atus: ī ciuitatem suā rediit. Dei
ūtas fideliū plebs ē. In hāc g
ītroīit: per nauī z ecclīz beati
Non tñ xpō indiget nauī. sed
nauis xpō: q sīi celesti guber
natōe nauis ecclē p mūdanū
pelagi ad celestē portū nō valet
puenire. In palitico āt gentīū
vniūsitas offert medēdā. Hic
g angel mīstrātīb; offert. hic
filius nūcupat: q dei opus ē

Hinc remittūt aūe petā: q̄ ler lgr
dare nō potat. Fides ei sola mūhfiat
Dande vtute reſrcōis ondit: cū
ſbilatione lertuli ifirmitatē donat
corpib; defuturū. Juxta tropolo
giam aī intridū aīa iacēs i corpe
suo vtutib; dissolutus. a pfecto doc
tore dnō offert curāda. Pmuſſſſ
ei eger petende ſalutis penitoes de
bet adhibē p qs actuū mōz claū
da vestigia vbi celestis remedio re
formant. Sūt g monitoes mēt
q aīm audituas ad ſuperna eri
gūt: q̄nus ertloris corpis debilitate
torpentē. Dns aī in hoc ſclo iſi
pientū volūtates nō qūt: ſi ēſpiat
ad altius fidē. Ner medici languē
tiū reſpiat volūtatē: cui otinua
regnat infirmi. Surge aī est aīa
a carnalib; desidijs abſtinere
lectū tolle: ē carnē a tenuis deſide
tijs ad volūtatē ſpūs attolle. Do
mū re ē ad paradiſū redire: vel
ad mīnā ſui custodiā ne ire pter
peret. Vel p lectū voluptas corpis
designat. Jubet itaq ut hoc ſan
portet ubi infirmi iacuerat: q̄ eis
q ad huc vetus delectat infirmi ia
cet i voluptatib; carnis: ſed ſana
tus hoc portat: q̄ eusdē carnis cō
tumelias postmodū tolat q̄ inter
pius desidijs reḡescebat. Videtes
aī turbe timuerē. Magni ei tōtus
res ē nō dissis a xpō petrū i morte
resolui: q̄ nullus ē in domū etnā
reduci si cui idulta nō fuerit vera
delictoz. Cessante aī timore hōr
reddit. q̄ ptās horū i hac vita da
ta sit p verbū eius: a petrō reāſ
ſionis z corpm reſtoris z recisionis
i celū. Ad nob̄ pstare dignetur
ihs xp̄s dns nr: cui gla i ſcla aīn.

Ad. Dō xx. matheu
dicebat ihs turbis parolā
hanc. Sile ſem est regnū celoz hoī
regi. q̄ fecit nupcias filio suo &c.

Qvia dixerat dns Euſde.
i parabola de vinea. q̄ daret
genti fructū fructus eius: hic
ondit cui genti. Parolā aī ubi Aug
solus matthēus narrat. Sile quidē
cenā lucas memorat: ſ nō est hoc
sic z ipe ordo idicat. Hic ei p nup Greg
cias pris cenā: illic p cenā etnā
z ultimū numerū designat: qa
i hanc nonulli erutum ituant:
ad aliud q̄ſq semel ituauit ulti
nō gabit. At siqs forte ostendat hanc
eandē esse lōem: itelligi forsitan
pt de pcto eo q̄ nuptiali veste
nō intraueat. qd lucas tacuit.
matthēus dicit. Ex vo p illū cena p
lnē aī pndū dicit. nec ipe obſtabit:
q̄ ei ad horā nonā apd antiqs
pndū fiet cotidie: ipm q̄ pran
diū cena vocabat. Regnū autē Greg
celoz sile est sedm eū quidē qui
regnat hoī regi: sedm eū aī qui
regnat filio regis: sedm ea vero
q̄ sunt in regno regis sui z imitat

ad nupcias. int' q̃s ē ⁊ creatus
rex. Addit̃ est aũt hoī regi: ut hoīb;
q̃i hō loq̃tur ⁊ dispēset hoīes non
cupiētes dispensari a deo. Sed
tñ cessabit rḡnũ celoꝝ cū simile
hoī: cũ cessauit celo ⁊ actis passi
onib; ⁊ petis cessauerim⁹ sēd hoīes
ābulare ⁊ vidēr' eī sicuti est.
Nũc ei nondum⁹ ei nō sicuti ē: sed
sicuti ꝑ nrm dispēsatōe; fatis
facient nob. Tunc aũt dō p̃ dō filio
nupcias fecit q̃ hũc in utero
vḡinis hūane nasc̃e suscepit. Sed
q̃ ex duab; psonis fieri solet nup
tiaꝝ iunctio? absit hoc ab itell'
tib; nrīs ut psonā receptois nr̃i
ex duab; psonis aceda'ē vnitā.
Ex duab; q̃pe aūt i duab; hūc na
turis custe diam⁹: ⁊ ex duab; p
sonis credē ꝓpositū ut nefas vi
tam⁹. Secundū g̃ dicta p̃ q̃ hoc
fecit p̃ regi filio nupcias fecit: q
ei p incarnatōis mysteriū sta; ecc̃ie
sociauit. Vtq; aūt genitrices regis
huius sponsi thalamos fiunt. Vel
ductionē sponsi ad sponsā .i.
xp̃i ad aīa; vbi susceptoē; itelli
ge: ꝑtus aūt opa bona. Deinde Et
misit seruos suos vocare inuitatos
ad nupcias: ⁊ noluerūt venire.
Ergo q̃ misit seruos suos. ad iui
tari erāt. Inuitati sūt ei hoīes
a tp̃e abrahe: an xp̃i incarnatio
ꝓmittebat⁹. q̃sit aūt seruū suū.
nec dubiū q̃n moysen: p q̃e
legē iniuriā dedit. Si aūt seruos le
gere⁹ ut plura hūt explana. ad
ꝓphas referēdū est: q̃ inuitati p eos
venire recusarūt. Rursū Iterū misit
alios seruos dicēs. Dicite inuitatis
Ecce q̃ sedō misi: fatis ē ut ꝓphe
intelligant ip̃a ꝓphetia tñ si seruus
sup̃ fuerit scptr̃a. Sinaute seruos i
bidē legas: hic sūt sedi apli sūt
intelligendi q̃s misit ad eos dicit.
In via gentiū ne abierūt: si pos
ite ad oues ꝑditas dom⁹ isr̃l. Vel
q̃ prīm mittit seruū suū ꝓphe dite
tes ex ꝓplo p̃ suas ꝓphas ⁊ recētu
tioēs ecc̃e ad xp̃i. Q̃ aūt noluerūt
venire: sūt q̃ noluerūt audire vba
ꝓphaꝝ. Iterū alios misit: alia co
gregatio ꝓphaꝝ. Vel sic ꝑmo mis
si q̃ inuitatos vocarēt apli sūt. Q̃
aūt admonēt ut veniāt. inuitati an
tea: ꝓphe isr̃l est. In glaꝝ ei ecclesia
tis: p legē est aduocata. Apl'orū
g̃ erat p̃ admonere eos q̃s inui
tauerāt ꝓphe. Q̃ vo iterū eis
p̃ceptoꝝ ordine mittit ap̃la vni
sūt successores eoꝝ. Et q̃ hi q̃ prius
inuitati sūt ad nupcias venire
noluerūt: in sedā inuitatōe iam
diat̃. Ecce p̃ndiū meū pauit p̃
dū patr̃i ⁊ thauri ⁊ altilia occisa?
vel p methaphorā opes regie desai
but̃ ut ex animalib; itelligant̃ spūa
lia: vel ecc̃e dogmatū magnitudo
⁊ doctrina dei legē plenissīa sentire p̃t
Cū g̃ dns apl̃is dixit. eūtes ꝑdica

te dicētes q: appinq̄unt rēgnū celoꝝ
hoc sīgnificauit qđ hic dī prandiū
mai pan ⁊ per legē ⁊ ꝓphās sēptuag
mēsis ornauit. Vñ sc̄. Thauri mei
et altilia occisa sūt. Y thauros ꝓcer
retis testāti sīgnāt: q̄ per mis
sionē legis inimicos suos stult̄ corpe
ris nō fenebāt. Altilia vō sāgina
ta dicūt ab eo ci qđ est alc altilia
vel q̄ altilia vocam⁹. Altilia q̄
ꝑcēs nouī testāti figurāt: q̄ diu
grā; pinguedis i mēte dulcedīs p
cepūt. a tēnis desid'ijs ad q̄lumi
a dēplatōis sue pēna sblenant.
Dī g. Thauri mei ⁊ altilia occi
sa sūt. Ac si dicēt. Omi prudentiū
mortes aspnate: ⁊ remedia vite bñ
cogitate. Vel ideo dī sagināta et
thauros: nō q: ⁊ thauri nō fuerūt
saginati: ꝙ nō oēs saginati fuer̄
thauri. Ergo sagināta tm̄ dī ꝓphās:
q̄ fuerūt spū sc̄o repleti. Thauros
ai q̄ ⁊ ꝓphē fuerūt ⁊ sacdotes: sicut
ihēmias ⁊ ezechiel. Vt ēt thauri du
ces sūt grec̄: ita ⁊ sacdotes p̄nci
pes sūt ꝓphi. Nōdū vō ꝙ pōn ī nu
tatione nil de thauris ⁊ altilib; dr:
ī scā aūt ia thauri ⁊ altilia mcōrāt:
q: opē dī ci ūba exaudire nolum⁹
adūgit ꝙcepta: ut omē qđ ꝓssibile
credim⁹ tuto nob ad sprandū fiat
finalis q̄nto ꝙ hoc trāsisse ⁊ alios au
dīmꝰ. Vel q: p̄ndiū qđ pat̄ est cloqū
dei: forma q: eloq̄or dei thauri ⁊ tel

ligūt: suauia vō delectabilia ꝙ
coꝝ sūt sagināta. Di q̄s ci ꝓfert
q̄dā dicta modica ⁊ nō fina: vi
dent⁹ macra ce q̄ ꝓtulit. Sagināta
aūt sūt ci ad vnāquāq; ꝓpositoꝝ
ꝙcepta multa vōis ꝓdūtione repleta
ducūt. Pura si alīq̄s de castitate
simonē loq̄t⁹: recte itelligit⁹ turtur.
Sc̄i vō ihū sc̄tatis simonē ci vōis
ꝓdūctoē de sēptuns repletū ꝓtulit
ita ut delectet ⁊ ofinet aīm audi
entis ꝓtulit ci sagināti. Sc̄d
aūt dī: ⁊ oīa ꝑata sūt: itelligit⁹ q:
q̄q; q̄ ad salutē nā adīpleti ē
in sēptuns. Sc̄d ignoras est: nūcāt
ibi qđ discat. Sc̄d laborat: nūcāt
vōi ꝓmissa. q̄b; excitet⁹ ad opus.
Vel oīa ꝑata sūt: ⁊ ituit⁹ rēgni
patrē ꝑ fidē mee icarnatōis q̄ an
fuerat clausū. Vel oīa ꝑata dr q̄ ꝑ
tinēt ad mysteriū dnīce passiōis ⁊
nīe rcēptōis. Venit aūt ad
nupcias: nō ꝓbr; ꝙ moꝝ. Sc̄i
Illi aūt neglexerūt. Quare aūt
neglexerūt: manifestat ci sb̄dit⁹
Et abiit. alius i villā suā: alius
vō ad negociatōē suā. Quus aūt
videant⁹ rōnabiles occasiones ce:
tm̄ tñ dicam⁹ eas si nōīa sint
q̄ detinēt oīb; tm̄ ꝓpōnē spiritualia
opa. Sc̄ichi aūt videt⁹ q: tm̄ occa
siōnib; usi. negligēte velut
ꝓponebāt. Ambitione ei sēcli tēp
villa hoīes occupant⁹: plures vō

ppt̄ pcamur cupiditatē negociatōe
deamem. Omisim⁹ mūdus: z mi
seri q̄ eū sequūt. Ep̄ ei mūdialia
opa: hoīes excluser̄ a vita. Dūq;
ītrent⁹ labori tieno vl mūdi actib⁹
dedit⁹ mystiū acto ītramatois dnice
pēsare z sēm illd̄ mue dissilat:
q̄ ad villā vl negociū pgēs. venē
ad regē nuptias recusat. Et plerūq;
ap̄ē grauī nōnulli vocati grām
nō solū respuūt. sē ē ysequūtur.
Vñ sequit. Reliq; vō tenuer̄t seruos
eius: z tumultus affectos occider̄t.
De sua morte dns tacet: qī i pōa
parabola dicat: p̄dixit mortē ds
suoz: q̄s post ascensū ipsi occider̄t
vidi stephm lapidātes z iacobū
alphei occisū. ppt̄ q̄ ihīl destruc
tā ē a rōnis. Et nōdū qī ira
deo nō ppt̄: sī tribulatiue dr. Tūc
ei dr missa dr: qm̄ vltus est. Vñ z
ī dicit. Rex āt cū audisset irat⁹ ē
Dñs inuitabat ad nuptias z nege
bant opa clāuie: hoīs nomē appo
situm est. Fuit āt qī ad vltionē
venit: hō silet z rex tm dr. Ec.
Et miss ciuitib⁹ suis pdidit ho
micidas illos. Ē hoc exercitū ro
manos itelligim⁹ sub duce ve
spasiano z tito: q̄ occisis inde ppls
puaricatricē incendūt ciuitatē.
Rōnus āt exercitus dr exercitus dei. Vñ
ei romani venissent ihīl: nisi
eos dns extinxiss. Vel angelorū
agmina sūt exercitus regis nri. Miss
g̃ exercitib⁹ certum est hoīcidas dici
q̄ ī hoīb⁹ omē iudiciū p̄ angelos ex
arcet. Hoīcidas g̃ pdit: q̄ p̄scriptos
ītimit. Ciuitatē cū igne succendit:
q̄ illoz nō solū aīe. sed caro q̄ ī
qua hītauerat cīnis gehēne fla
ma cruciat. Et is q̄ inuitante se
item aspicit: filij sui nuptias ma
cuas nō hebit. Scīt ei. Tūc ait
seruis suis. Nuptie sunt. z apīs suis. Angelis
q̄ p̄positi sūt in vocatōe gentiū
Nuptie q̄dē parate sūt. z ome sacīm
humane dispensatōis ia pactū atq;
plenū est. Et q̄ inuitati erāt. z indi
nō fuerūt digni: q̄ dei vultū ī gēti
tes z sua salutē volētes idignos se
iudicauer̄t eīne vite. Reprobato g̃
iudaico ppl̄o ad has nuptias gētilis
ppl̄s ē suscept⁹. Vñ sequit. Ite g̃ ad exitus
viaz: z q̄scūq; inuenerit vocate ad
nuptias. Gentilū ei ppl̄s nō erat
i vijs sī i scīptis viaz q̄ sūt errores gēti
liū. Vel ne sūt omēs p̄fessiones hui⁹
mūdi: ut pictura p̄hie mulcie z hīmodi.
Dē g̃ite g̃ ad exitus viaz: ut cuius
libet ydolatrie hoīes vocēt ad fidē. Huc
ei cathuas ē via q̄ ducit ad fidē: sic
formicario via ē q̄ ducit ad ydolū.
z sic de alijs vitijs z viis. Jubet
g̃ ut cuiuscūq; nūsatois vl ydolatrie
hoīes inuitent ad fidē. In scīptura
cīa sacra viaz actōes accipim⁹.
exitus viaz itelligim⁹ defectus actionū:

qui illi pleryq; facile ad deū veniūt
quos i tribus actoribz ꝓspa nulla
comitant. &c. Et egressi seruī
congregauerūt omēs qs inuenerunt
bonos & malos. Egredietes sui
si de iudea & uhlm apli xpi. sui
ab hiis obz ageli sū uenientes ad
uias diuisas diuisoꝝ moꝝ congrega
uerūt qsūq; inuenerūt: & nō cu
mūt nrz aliqī aīa vocatōē ma
li fuerīt an boni. Bonos aūt itel
ligēdū sīplicit uenit humiliōes
& rectiores. Int ipsos ēi gentiles
īfinita ē diuīsitas: cāī alios sua
ē ꝓclniores ad uīa: alios ad
honestatē moꝝ obtutib; deditos
Vel hoc dt. qa in hac etiā nec
mali sine bonis nec boni sine
mal' ee pūt. Boni aūt nō fiunt;
q; malos tolluē recusauit &c.
Et iplete sūt nupcie discūbentiū
Nupcie scī xpi & ecclē sūt iplete:
dū restituto deo q; ab aplis sūt
inuenta recubuerūt ad epulā dū
& nupcias. Ex pīs bonos & malos
optuit ꝙdē vocari. nō aūt ut ma
li ꝑmanēt mali. si ut deꝑdi
rēt vestimētū nuptiale & nupcias
& diuīent nuptialia īdumēta sū
visceꝝ mīe bīgnitat & ideo rex
egredit ut videat discūbentes
pūsq; apponat eis ꝑndiū. ut
retineat hītes nuptialia vesti
mēta & delectet. Deiectis īmicis

Vñ se. Intrauit aūt rex. ut vidēt
discūbentes: nō q; alicubi ipse
nō est: sed ubi vult ꝙ iudicaū as
pice. ibi dī pīs. ubi aūt nō vult
absens videt. Dies aūt aspectionis
ē dies iudicii: qñ visitaturus ē
xanos q; supq; mensā septuaḡ vētu
but. Ingredies aūt inuenit ꝙdā
q; nō mutauerat ꝓpos mores vñ
se. Et vidit ibi hoīem nō vestitū
veste nuptiali. Singulant' dīrut:
qa vni' sūt grīs omēs q; suant
malicā post fidē qua habuerāt
aī fidē. Sed aūt debem' itelligē
ꝑ nuptiale veste. nisi charitatē.
q; ea hāt in se dnō habuit dū ad
spōsandē sibi ecclē nuptias veniet.
Intrat g; ad nuptias sed sī veste
nuptiali: q; m etiā fide hī. si charitatē
nō hī. Vel sī veste nuptiali nup
tias adit: q; aput ibi gl'az nō spōsi
sed sua. Vel vestis nuptial' ꝓpria
sūt dnī & opa q; xplent ex lege et
euāgelio, nouiq; hoīs efficiūt vesti
mētū. qd' qui i die iudicii inuen'
sb' nocē tāno nō hī: sed aī corrupt'.
Vñ se. Amice quō huc itrasti nō
hīs vestē nuptialē. Amicū vo
cat. q; ē inuitat' ad nuptias q; sit
amicus ꝑ fidē: arguit aūt ipudētie.
q; veste sordida mūdanas polluēt
nuptiales. qm q; peccat & nō idu
it dnm ihm xpm: nō hī excusatiōem
aliq̄. Vnde se. At ille obmutuit.

In tpe ei illo nō erit locꝰ ipudētie
nr negādi facultas: eī oīs āgel
i mūdus ipse testes sint pctoꝝ.
Non aī solū eicit ē a nupcijs q̄
nuīā nupcijs fuit: si adhuc a mi
nistris regis sup vīcula ⁊ vinctus
ligatus rēnatus ē in loco ab oī
hūe alieno q̄ vocat tribꝫ extioꝝ
phī sc̄. Tūc rc̄dunt ministris ligā
tis manib⁹ ⁊ pedib⁹: mittite eī in
tēbras extiores ligatu tūc pedes
⁊ manꝰ p districtōē; sīue: q̄ mo
do a prauis opib⁹ ligari noluerūt
p meliorac̄ōē; vite. Vel tūc ligat
pena: q̄s nō a bonis opib⁹ ligauit
culpa. Intioꝝ aī tēbras diam⁹
eternitatē cord': extioꝝ vō etiā noctē
dānationis. Vel p tēbras designatur
dīna tormētoꝝ in pctoꝝ. Sūt
ei pme tēbre extioꝝ: Intioꝝ aī
minores ⁊ nouissi loci. Sc̄i. Ibi erit
fletus ⁊ stridor dentiū. In fletu o
culoꝝ ⁊ stridore dentiū p metha
fora mēbroꝝ corpaliū: magnitu
o ondit tormētoꝝ. Q̄ tanq̄ quas
ligatas ⁊ pedes fletū oculoꝝ ⁊ stri
dorē dentiū ad spīalia rest̄cōis
itelligē vītate: ut illic dētes stri
deāt. q̄ hīc de edacitate gūdebāt:
illic oculi defleāt. q̄ hīc p illiatas
concupiscētias vsabant: q̄s sīn
gula mēbra supplicio illic sbiacēt.
q̄ hīc singul' abusiuis vsibꝰ sbiecta
seruiebāt. Et q̄ i domo nupciali
nō īuau sed finis q̄rit sbdit.
ap̄ta ei sūt vocati: pena vero
cl̄i. In mutāte ei sīn exceptione
pblice bonitatis huāitas ē: i mu
tatis vō vl vocat de iudicio mel
toꝝ pbitatis cl̄i ē. Nōnulli
ei bona nec īcipiūt: nōnulli vō
i bonis q̄ īceperūt mūme psistūt.
Tanto g sibi vnusq̄sq; solliciti
metuat: q̄nto ignorat q̄ reqrāt.

Hu. Dō. xxj. S. Johā
erat q̄da regulus: ne
cui filius infirmabat capīmoi.
Audiens erat Iesū Galile.
ēngelista i p̄cedētib⁹
miracl⁹ pfectū in chā
galilee de aq̄ uersa i vinū. ut
augeat xpi p̄conū: ⁊ galilei
nō solū ppt' miracula ihūs fa
ta ⁊ ppt' ei q̄ apd ipsos fra erāt
recepāt ihm. Similr ut ondit
⁊ regul' credidit ppt' miraculū
i chana pfectū: q̄uis ei nō
pfecte aduit dignāt. Putabat
aī alios reg herod' tūc cē regu
lū: ⁊ alios assent tūc cē de fa
milia cesaris existentē tūc rpo alibi
i iudea. Rex ei dr q̄ iudeꝰ fuerit.
Regul' aī dr a q̄ genus existēs
regal' aut dignitē alios p̄ce
patus hīs. aut q̄ sic vocabat.
Igit q̄da hūc eūdē esse existimāt
cēturioē: q̄ apud matheū.
Ondit aī alius cē ab eo. Sā il

le qđē xp̄m volentē ire ad suā do
mū rogat remanē: hic aūt ⁊ nūl
tule ꝓmittentē ad domū trahit.
Et ille qđē ad dñm de mōte dñi dēcē
capharnaū descendit: hic aūt ad ihm
i chana venientē accessit. Et illi
qđē peter a paralisi detinebat: huic
aūt filius a febre. Dehor ergo regio
ssbdit. Hic cū audisset q ihs adue
nisset a iudea i galileā: abijt ad
eū ⁊ rogabat eū ut descenderet ⁊ sana
ret filiū eius. Iminebat enī mori.
Et rogabat: nōne credebat. Et
a me expectas audire. Dñs interro
gat qđ de illo sentiret. Et ei dixit q
ihs ad eū. Nisi signa ⁊ prodigia vi
deritis: nō creditis. Arguit homi
es i fide tepidi aut frigidi a deo
nullus fides si tēptare cupientes de
sanitate filij sui. Quis est xp̄s.
qđ est q̄ntū posset. Prodigiū dicit
qđ ad futura aliqs ꝓtendit. Deo
aūt dns sup oīa mutabilia vult
mentē hoīs credentē attolle: ut
nec ipsa miracula q̄ q̄nis diuini
de mutabilitate corpm fiant:
a fidelibz q̄si velut. Si mēntem
ei qđ peccat ⁊ capte ingnoscentis
qui fide dubitauit. Deposcat magis
ut dñet ⁊ sanaret filiū eius. Vis se
dt ad eū regulus. Dnē dñe: priusq̄
moriat filius meus. Quinimmo q̄ illo
credidit: quē nō putauit posse sa
luti dare. nisi prius esset ⁊ corpe. Audi
ūlit adhuc tenet xp̄s trahit: qui non
possit eū post mortē suscitare. Et q̄
nō credēs venit ⁊ rogauit: nil mi
mibile. Asseuerat ei pietas et multo amo
re nō solū medele loca de quibz fidit
sed de quibz nō fidit nil voletes
ꝓtinuisse cor q̄ ad salutē ꝓtinent
filioz. Si tu nulde credēs xp̄i vir
tē: nō neglexisti ire i iudeā. Et
dns q̄ rogat ut vadat: qm nō desit
ubi mutatus videat. Solo iussu
salutē reddidit: q̄ voluntate oīa
creauit. Vis se dt ei ihs. Vade
filius tuus vivit. Hic superbia nīa
retudit: q̄ ni hoīb; nō natūa q̄ ad
ymaginē dei fīa fuit. si hoīes ⁊ dum
eas vitam. Redemptor vōt ut
ondet qui q̄ alta fuit hoīb; despi
cēda fuit scīs. ⁊ q̄ despecta st hoīb;
despicēda nō fuit scīs: ad filiū re
gulus ire noluit: ad suū consuetos
ire patus fuit. Vel qm ille qdam
fides ꝓfinata erat ideirco ⁊ ꝓmis
me ut discamus vi deuotōes: h aūt
adhuc ipfīus erat ⁊ nōdū noverat
manifeste qm absens curare potuit.
Vnde hoc qm nō accedit ihs h addisat.
Sed ei. Credidit hō simoni que
dixit ei ihs: ⁊ dixit nō tm integre
nec sane. Quidit aūt eius dignitas
⁊ officiū: ex hoc qm sinebat illi os
venū. Vis se. Ja aūt eo dicente:
sui occurrunt ei ⁊ nūciauerūt ei dice
tes qm filius ei vivet. Et qđē obui

audierũt. nõ ut ãnũciarẽt solũ. sed
qi ẽstimãtes de relig' supflua esse
xpi prãa que ardebãt accrẽ. Hz
aũt regul' nõ integre nõ integre au
dit neq; sane: oñdit ẽ h' qđ sequt'.
Intuebat ei hoiã ab eis in q̃ me
lius habuerat: qr volebat sine ut
casu vl ex p̃cepto xpi hoc fm̃ eẽt.
Ce. Et dixerũt ei: qr heri hõ septã
relig' ei febus. Vide q̃lit' miraclm
manifestũ est. Nõ ei simplr neq; ut
otigit a pmulo labatus ẽ si repente
z sil': ut appeat nõ esse ex natẽ: se
quetia qđ fiebat: s; actione x̃i. Vñ se.
Ignorant g̃ pr̃ qr illa hora erat in q̃
dixit ei ihs filius tuus vivit: et ar
dixit ipse z dom' ei' tota. Si ergo
ppẽa credidit qr mũciatũ est ei qr fi
lius ei' eẽt sanus z opatus horã mu
ciantũ: q̃n rogabat nondũ ar
debat: Vñ dat' intelligi. z ĩ fide gra
dus ẽ sicut z ĩ alijs vtutib': q̃b;
ẽ ĩcrũ mentũ aũ; pfectio.
Hui' g̃ fides ĩcrẽ habuit cũ filij
sanitẽ peciit: ĩcrementũ dñi credit
simoni dñi dicẽtis. filius tuus vivit:
deinde pfectũq; obtinuit mũciantib;
suus. Videndũ vo qr ad solũ ser
monẽ crediderũt plẽs samaritani:
ad vlđ vo miraclz: sola illa dom'
credidit ubi fm̃ est. Vñ sequit eam
et eluchi. Hoc itaq; sed; signũ fecit
ihs cũ venisset a iudea ĩ galileã.
Nõ sm̃ ei hoc adiecit: s; oñdens qm̃
sed signo facto. nondũ ad altitu
dinẽ samaritanor̃ nullũ signũ
videntiũ iudei pruenerat. Amphi
bologia aũt ĩtinet pris dictũ. Vno
ẽ modo denotat qr ihs veniendo a
iudea ĩ galileã duo fecit miracla:
qđ sed; fm̃ est erga filiũ regulꝰ.
Aliomodo sic. duob; erãtib; signus
q̃ alijs in galilea erant: sed; egre
diens a iudea ĩ galileã. Et hic
sensꝰ verus ẽ. Amplius aũt p hoc qr
ihs bis ĩ galileã accedit: bin' sal
uatoris aduent' ĩ mũdũ oñdit.
Prim' qdẽ mĩe: ut vnio fed' hu
anas exhiberet. Sed's vero ut filiũ
regulꝰ ad mortẽ pene deductũ sus
citaret. z pl'm iudeor̃ q̃ post pleni
dinẽ gẽtiũ accedet salua d' ĩ fine.
Magn' aũt ter regũ est q̃ xp̃s tuus
ẽ a deo ĩ monte syon sed ei' hui'
q̃ vidit die z gauisi sũt regulꝰ
dinosc̃itur. Abraã g̃ arbitrum
cẽ regulũ: egrotũ vo filiũ eius
infirmitatẽ gen' debilitatũ erga cul
tũ dimi: z ideo ĩtalut ignitus
spiritꝰ ĩimica. ut pinde febrire cẽ
sciat. Appet aũt qr precedẽtib; scã
postq; carnis ereptũ amictũ pfe
sunt eius. Vñ legit' in machabeis
post mortẽ ihemie: h' est ihemias
ppha dei: q̃ pl'mũ orat p pfo. Ab
hã ign' obsecrat adiuuari a salua
tore pl'm infinũ. Et qdẽ ptãus
vbũ de thana pdit: ubi dñs est fi

filius tuus vivit: si vbi efficacia ē
captiuau agit. Nā ibi filius regulī
aurat est qui in agro solatiōis mo
rans qđ significat gen qđāū debi
lit nō trī ōino fīrāb; p̄uatoz. Il
lō at nisi signa & p̄digia viderit
nō credit. Ōem illi refert ad mī
tudiē; filioz suoz & ad ip̄z qđāmo
do. Hic ē iohes exp̄tabat datū si
gnū sz sup quē videris spm dñen
tē: sic & p̄mortuu sā aduentū xp̄i
i carnē & signis & p̄digiis mānifes
tandū exp̄tabāt. Habebat at hī
regulī nō solū filiū sz et suos: p
qđs significat manentes qđā mīn
bene & ifima credentiū. Nec mi
ra si hora septima deseruit filiū febr
Nā septenarius nūs ē q̄tis: vl qz
p septiformē spm. ē oīs remissio
pcoz. Septenarius ei mītā & q̄tuor
diuisi: significat scām trinitatē in
q̄tuor āni t̄pib; i q̄tuor mūdi ptib;
& i q̄tuor elemēts. Pōt & signi
ficari duo aduēt xp̄i: vbi ad aīaz
& Rem. Regulī ē omīs hō non
solū qz regi vnūsoz p̄ncipiuus
exist sēdm aīaz: sz qz & ipe sup
oīa p̄ncipatū sibi ipsit. Cui filij
& mēs febricitat voluptatibus
p̄uis & desideriis. Accedit at ad
ihm & deprat ut dīdat ut deser
sil mīe uitat & p̄cat p̄cis p̄sēs
a voluptatū infinitate morti
ficet. Et dīs dr vade & p̄fectū

dtinuū ēta bonū ondas: & tuē
filius tuus vivet. Et at ābulat
exsanies mortificab; ti mīstrat
ēta boni operationē. qđ a nob̄ autur
ihs xp̄s dns nr: cui gla & scla &

Dñica vicesima
dix ihs discipulis. Simile
pabolā hanc. Sile est regnū celoz
hoī regi q̄ voluit rōem ponē cū
sius suis. Et si
aliqs existimaret magn
qđ & grauē dīm tuīsse cū dicat
dittendū usq; septuagies septies:
adiecit pabolā hanc. Similare cū
ē regnū & magnē palestinis ad cēm
sinoē suū pabolā uigē: ut qđ p
simplex p̄ceptū teneri nō p̄t p simi
litudiē: exēpli teneat. Vñ dicit.
Ideo assimilatū est regnū celoz hoī
regi q̄ voluit rōem ponē cū suis suis.
filius dei sic est sapia iustitia et
vitas: ita ipse ē & regnū: nō at
aliquis eoz q̄ sūt dozsū. sed oīm
q̄ sūt sursū: in q̄ sensibz iustitia
& rectē rōnes regnāt. q̄ facti sūt celi
p hoc qđ portāt celestis ymaginē.
Hoc g regnū celoz & filius dei qñ
talis est in similitudiē carnis peti:
huē similis frīs ē hoī regi vnīs hoīēs si
Vel regnū celoz regnāc scā ecclia itel
ligit: in q̄ dīs opat hoc qđ in ista
pabola loqtur. Noīē at hoīs aliqn
designat p̄ sic ibi sile ē regnū celoz
hoī regi q̄ fecit nuptias filio suo:

aliqñ vo designat filiu. hic at utriq; intelligi pt pr z filius q; fuit vni dō. Deus at rex dr: acta q; arauit regē do z gubnando. Cui at hm soli st̄ spūtū ad ulas pabolas: q; dispēsatores vbi hmtur z qb; hoc ē missū ut negotient. Vel p suos hōs hōis regi. designat omēs hoēs ps adhā dandū se arauit z legē natē dōre. Cui qb; rōnē ponit: qñ vitā z mōes z actus singlō discutit. ut vnicuiq; scōs qd gessit tribuat. Vñ sē. Et ai repisse rōnē ponē: oblatū ē ei vn qui debebat x milia talēta. Dīs vite nrē rō ponēda ē a rege: qñ oēs nos pītum optinent añ tribunal xpi. Nec hoc dicim hut suspic sit. ne forte res ppā nrām heat longū tps. Voluit ei deus vēlare ōnia mēres: ato oīa ab oīb; oī ope gesta sin gul' qbuscūq; faciet in mēte venire z ineffabili qdā vtute. Sē Et ai repisset rōnē ponē: qui iniū iudicij ē ut incipiat a domo dei. In pncipio q; ponēde rōis oblatoz debitor talentoz miltoz: q; sa multa fuerant dēna z magī ei erāt in numerata z nullū attulit lucz: q; fortasitan tot talēta pdidit qbus pdidit hoēs. Et ideo talētoz miltoz ē seruus debitor: qm seruit ē milicie sup talentū plūbi sedenti cui' nomen ignōrās. Et q; lex ī x pceptas ordinatur: ille debat x milia talentoz. q; qd' oīa pcta sīgnificat q; sedm legem fuit. Homo at sua voluntate z sponte peccās suo conatu nullo modo surgē valet: z nō hz vñ reddat. q; nīl in se habet q; qd se a peccis soluat. Vñ sē. Cui aut nō hīet vñ reddet: iussit ei dns venūdari z vxorē z filios z oīa q; hebat z reddi. Vxor qdē stulti ē stultitia z carnis voluptas seu cupiditas. Q; hoc q; sīgnificat ē trīsgressionē decalogi p cupiditatē z prauis opib; tanq; vxore z filios penas solue debuisse qd' est pcām eius. Pcm ei venditi: z supplicū dānati. Hoc at nō ex crudelitate iussit: sī ex iēfabili affectu. Dolet ei eī terre q; has munas: ut supplicet z nō vendat. Dd' a frem ē: cui sb̄itur. Pudens at fuit ille: rogauit eū dicēs. Patiāz habe ī me: et oīa tibi reddā. Hūs at vbis hūiliatio z saluatio pectoris demōstrat. dū dr. pudēs. Iuxta vo q; dicat. patiāz habe ī me. vgr exprimit pectoris posse tis tempus ad dīz spatiū corrigendi. Est at larga benignitas z clemētia erga pectores nros: qui ipe sēp patus ē p baptismū a pnīa; pcta dimittē. Vñ sē. Ignoscens at dns illi dimisit ei: z debitū dimisit ei. Vnde at dim amo

ris supabūdantiā. ꝓcessit seruꝰ
solus tpis dilatiōꝭ: ipē aūt maiꝰ
o qđ petit. dedit dimissiōē et
ssiōē toti mutuū. Volebat aūt
ꝑ pignꝰ dare: si nolebat solū
suū cū dnō. si ꝯ supplicatiōis illi
ut nō ītoronatꝰ abscedat. Ideo aūt
anūꝑ rōem ponēt debitū nō dimi
sit: qꝝ dare voluit a ēptus debit
cū liberat. ut faltē ita ad ꝓsimos
māsuetiōr fiēt. Et qđē cētā usq;
adhē q̄ premissa sūt acceptā
sunt: etēi ōtrsus ē ꝯ pmisit se
rede debitū. ꝯ pcēs rogauit. ꝯ
ꝯ debiti magtudiēi ꝛgnouit: si
q̄ postā fecit ītigna fuē peroꝝ.
Dē cī. Egressus aūt ille ūuenit
unū de ꝓsimis suis: q̄ debebat ei
cētū denarios. Qđ dicit. qꝝ debat
ei centū denarios. ab eodē nūō sq
dare simul. q̄ est nūs lex. Nā et
centū centies fiūt decē milia: et de
cies dena sūt centū. Et illa decem
milia talentoꝝ. ꝯ illi denies dena: a
legitō nūō nō recedit. Vtergꝫ g
debitor: vterq; venie dēpcatur. Qđ
o hō ꝯ debitor: ē deꝰ: ꝯ debitor ē hō
fōm suā. Tanta aūt dēna ē pcatoꝝ
q̄ dimittit in hoīe: ꝯ q̄ dimittunt
ī deū: q̄nta ē dēna ꝛ milia talentoꝝ
ꝯ centū denariorū. magīa ꝯ multo
plus: qđ pti ex dēna ꝑsonaꝝ ꝯ ꝛ
pauitate peccatū. Hoīe ei vidē
te ꝯ desistim ꝯ pgtam peccare:
do aūt videte eōdē nō obsistim
si agim ifōrmidabili oīa ꝯ loq
mur. Nō hīt aūt solū grauiora
appetit petā in deū: si ex ꝯ bnficio
quo sum potui ab eo. Fecit ei nos
ē: et oīa ꝓpt nos operat ē. aīa;
rōnalē nobis ispirauit filiū suū
misit. celū nob apuit. ꝯ nos fi
lios suos fecit. Nūq̄ g si vn aq̄
die mercēm ꝑ eo ꝛ retribuem ei
aliqđ dignū. Nequā. Ex b nurs
ad utilitatē nūā ptinet. Nos aūt
cōtinuo ī legib ei offendimus.
Dic g̃ q̄ debitorē ꝛ milia talentoꝝ
designant illi q̄ maiora crimina
admittūt: q̄ debitorē aūt centū de
narioꝝ q̄ minora ōmittūt. Qđ
ut manifestius fiat: dicam sub
ēplo. Si qs nrm ōmiserit adul
teriū homicidiū sacrilegiū maiora
crimina. decē milia talentoꝝ rogā
ti dimittunt: si et ipē dimittat mino
ra peccata eis. Ex illis sū ingratꝰ
ꝯ aliqū. noluit pstare qđ illi m
digno pstitū fuit. Dē cī. Et tenēs
suffocauit eū dicēs. Redde qđ de
bes. Iam ei īnsistebat: ut vindic
tā ab eo ergēt. Ideo aūt ut arbi
troꝝ suffocabat: qm a rege erigebat.
Nō ei suffocare ꝓsimū suū: si nō
crūciā a rege. Et hoc ē qđ dī egress
ondit. q̄ nō post multū tpis si ꝓsim
adhūc in animis hīs bnficiū īma
nā abusū ē: liberatione a ꝑpō dnō

sibi data. Qui g̃ille ferit sb̃ditur.
Et pad̃es ei⁹ eius: rogabat eū
dicens. Pacīa; habe īme: ⁊ oīa
reddā ti. Videra sb̃ditate sep̃te: Greg
qm̃ cuius milton⁹ debitor taletor
pad̃es adorauit rege: q̃ at cētū
debebat denarios pad̃es nō ado
rabat ⁊ rogabat ei⁹ d. pacīa;
habe. Et; neq; h̃ verba igñatus
sui⁹ reuent⁹ ē. q̃b; saluat⁹ ⁊ dē ei.
Ille at nolut ⁊ tenuit ⁊ eī huc
ām ut supplicāti illi vellet. Sed
abijt ⁊ mag̃ira exarsit ut ab eo
dictū grigēt. it misit eū in car
cerē donec reddēt debitū: ⁊ app
hēso fr̃e dictū ab eo exegit.
Vide dñi ch̃itatē: ⁊ sui audit⁹ Hon
Hic p̃ x milib; taletis: hic at p̃ c.
denarijs. Hic ei⁹: hic at dñm
rogabat. Et hic q̃dē totalē abso
lutor; accepit: ille at solā dila
tor; petebat. Idoluer g̃ q̃ nō
debebant. Vñ sē. Videtes at cō
ui eū q̃ fiebāt: vehemēti ſt valde.
Rem Ita sūt ag̃eli at p̃dicatores scē
ecc̃ē sūt q̃cūq; fideles: q̃ videtes
alīq; fr̃em reissione pet̃or ⁊ adep
tū nō velle misēre ei⁹ sui: ut ſ
tant de ei⁹ p̃dōne. Sē. Et vene
rūt ⁊ nūciauerūt dño suo. Venit
q̃dē nō corpe ſ; corde. Dño at nar
rant: ē dolores ⁊ exhortatores cord
i⁹ suo affectū demōstrant. Tūc
vocauit eū dñs sui⁹. Vocauit
q̃dē p̃ sūa; mort⁹ ⁊ ab h̃ sēlo mi
grare iussit: ⁊ dixit ei. Huc neq;
omē debitū dimisi ti: qm̃ roga
sti me. Et q̃m q̃dē ⁊ mīa talēta Greg
debuit nō vocauit eū neq;: neq;
ē nūciatus ⁊ mīstus. Cm̃ at ira
ei⁹ igñatus ē effect⁹: tūc dr̃ sui⁹
neq;. Et hoc ē q̃ sb̃dit. Nōne g̃
oportuit ⁊ te misereri. Credū q̃ Hon
sui⁹ ille nullū rēm̃siū legr̃ dño dedis
se: i quo demūtat⁹ q̃ dicendi
cā ⁊ statū post hāc vitā omē ar
gumētū excusatōis cessabit. Et Ita
vero bñficio nō ē fr̃is melior:
relinq̃tur ut pena cōrigat. Vñ sē.
Et tradidit eū tortoribus:
quoadusq; redderet vniūsū debi
tū. Nō at simplr̃ dr̃ tradidit
eū. ⁊ urat: q̃d nō posuit q̃m̃ iuſ
sit eū vēdi. Nō ei erat hoc ire:
⁊ mag̃ amois ad cōceptionē
Ruī. At h̃ sūa ē at supplicij ⁊ pe Hon
ne. Tūc ei dr̃ dns iratus: q̃m adiuſ
petōres vindicat. Tortores at dicūt
dēones: q̃ ſ ad h̃ grati sūt ut p̃
ditas ām̃as suscipiat ⁊ i pena ē
ne dānationis cas torq̃ant.
Aliq; at post̃ alīq; demersus
fuerit i ethnā dānatōē: potent
inuenire spaciū corrigēdi ⁊ aditū
euadi. Non. Et; quousq; pos̃
p̃fruito: ⁊ ē sens⁹. Ep̃ soluet. ſ
nūq; p̃soluet: ⁊ ſ p̃ena luet.
Et hoc g̃ ondit q̃ dixit ⁊ etiā

ut punuet nequ reddet aliqñ.
Hijus aũ irrevocabilia sint dona
mata z dei vocatões: tñ tñ ma
luit malicia ut z hãc legẽ solue
videat. Vt ei dñs. Dimitte z dimitt
tibi. Si ego p̃ dimisi: dimitte vel
postea. Aliã si nõ dimiseris revoca
bo te: z q̃q̃ ti dimiserã replicabo
ti. Nõ ei fallit a fallit cpõs: q̃ sb
erat dicẽs. Hic z p̃ mõs electi fiet
tibi: si nõ remiserit vnusq̃sq̃ fri
suo de cordib; vrõ. melius est ei tu
nõ clames ore q̃ dimittas i corde: q̃
si sic blande ore z crudel in corde.
Ideo aũ dñs subdit de cordib; vrõ:
ut si p charitatẽ ponitis disciplã. de corde lenitas nõ recedat:
Nõ ei ta pñ q̃ medici fẽs fra
mentu. Sanat i vulnere ut homo
curet: q̃ si vulnꝰ palpat homo
pdit. Ideo z dñs addit de cordib;
vrõ: ut ocm silatione fiate p
auferet. Precepit q̃ dñs petro sb
pactione regũ dñi z sui. q̃ debitor
x milia talentoꝝ a dño rogãs
venia ipetrauerat: ut ipe quoq;
dimitt cõseruos suos minora pcatib;
Vult ei doce fidales nos ee ad i
dulgendi eis q̃ nocuerũt nobis:
maxime si satisfaciãt z deprecent si
venia dari. Allegorice aũ sig
nat q̃. x milia talentoꝝ debuit
iudaicꝰ ẽ pplꝰ decalogo legis astrict;
cui dñs sepius dimisit debita
q̃ in agustijs sibi tum illi mia;
deprecabant. Sz liberati oẽs debi
tores avari repetebãt: z a gẽtili
pplo q̃i sibi obnoxio crucifixoꝝ et
cerimonias legis expetiũ. Sz z pphas
z apłos crudeliter truncabãt. Vñ tm
dicit eos dñs i manu rõnoꝝ vel ma
lignoꝝ spiritu: q̃ etiã cruciatib;
eos punieret. Dñica xxiij.

Illo tẽp. Secũdm matheu.
Abeũtes phisei: sibi cõsilium ce
perũt ut caperent ihm in sermone. Et mit
tunt ei discipulos suos cũ herodianis dicẽtes. Magr scimus q̃ verax es
z viam dei in veritate docẽs: z non est tibi cura de aliquo. non enim respicis personam hoim. Dic ergo nobis quid tibi videt: licet censum dare cesari an non. Cognita aũ ihũ nequitia eorũ ait. Quid me tentatis hypocrite. Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait eis. Cuius habet imaginem hec z scriptura. Dicunt ei. Cesaris. Tunc ait illis. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: z que sunt dei deo. Et audientes mirati sunt: z relicto eo abierunt.

Sicut si aliqs cõis cuiusdã. claudẽ voluerit aq̃ ductum meatũ. si exclusa fuerit p aliq̃ violentia aliũde si semitã quit: sic indoctoꝝ malignitas ex vna parte obstructa alibi sibi aditũ aperuit. Aperiẽt ei adherodianos. Quale sibi: tales z sibi latores Et iõ sequit. Et mittũt ei discipulos suos cũ herodianis tãq̃ ignotis ut facilius decipere. z p eos illũ capere: cũ timẽtes turbam hoc p se nõ p̃sumẽrent facere. Erat quidem sb cesare augusto iudea subiecta rõnis q̃m in toto orbe ẽ celebrata descriptio: sed herodiana sua fuerat. et erat i pplo magna seditio diversis; aliis p securitate z quete. q̃ rõni p oib; mutuarẽt debẽt tributa psolui. Phisei vo q̃ sibi applaudebãt i mala ecõtrario nitentib;. nõ debẽt ppl; dei q̃ decimas soluẽt z p̃mitias da ret z cetera q̃ in lege scripta sũt. huiusmodi

legibꝫ ꝑbiacē. Cesar aūt augustꝰ
herodē antipē filiū alienigenā
t ꝑselitū regē iudeoꝝ ꝛstituebat: q̄
tributus ꝑsis t romano parebat
ipio. Mittūt g̃ phisei discipulos
suos aī herodianos .i. militibꝫ
herodis. seu q̄s illudētes phisa
q̄a rōnis tributa soluebāt hero
dianos vocabāt t nō dīno cultu
debitos. Ad hoc aī suos discipulos
t herodis milites sil mittūt: ut
qdcūq; dixit reprehendat. Cupie
bāt ei magr adūsū herodianos
cū aliq̄ dicē. Nā ei detinē ei
timebāt ꝓp turbas: volueūt ei
picīni īmittē ex hoc q̄ cēt pblice
tributū obnoxij. Hec ē aūt ꝓpria
tas ꝑma virtꝰ: q̄ laudāt quos
pdē volūt. Et nō in laudē ꝓmpsit
dicētes. q̄ḡ ſam⁹ q̄ verax es
et viā dei vērē: ut q̄ hō
ratus t lādat mystīū siu cord
simplr eis aperiat tūc volēs eos hre
discipulos. Triplicē aūt ostēdit aliq̄
vitatē nō doc. Primo ex pte ipius
doctrīe: q̄ sēz vitatē vl nō nouit
vl nō amat. Et ostendit hoc dicēs:
ſam⁹ q̄ verax es. Deinde ex pte dei
cui timore postposito q̄dam de
vitate de deo quā nō nouerūt nō
pure annūciat. Et ostendit hoc dicēs:
t viā dei in vitate docēs. Tertio
ex pte pri: ex timore vl amore a
liq̄s veritatē tacet. Et ad hoc ex
cludendū dicit. t nō est tibi cura
de aliq̄ sēz hoīe. Nō enī respicis
psonā hoīm. Hoc de hēode t ce sa
re occultissimabāt. Blāda q̄dē
t fraudulēta rogatio. illuc ꝓno
aut rīdentē: ut magr dei q̄s ce sa
rē timeat. Vñ dicit. Dic g̃ nob
quid tibi vidē? licet an sīt dare ce sa
ri an nō? Vt si dicat nō debere
tributa solui. staī audientes hero
diani sedicois rei contrā rōnū pn
cipē cū tenēāt. Sciebat ei q̄ q̄da
hāt discordiā meditātes omisi e
rant: volebat t ipē ꝓmones hos
i talē suspitōez īmittē. Cē. Igīt
ta aūt ihs nequa cor aut. quid me
tēptatis ypocrite? Nō sēz ſmos
cor pacificos blāde rīdet: si sēm
ſam cor crudelē aspa dicit. q̄a
dō voluntatibꝫ rīdet nō verbis.
Prima g̃ vitas ē rīdentis: ītegu
tū mētes ognoscē: t nō discipulos
sz tēptatōes vocare. Ypocrita g̃
vocat: q̄ aliud ē t aliud simulat.
Vt g̃ eis ypocrite: ut sīdātes
cū tyrānoꝝ cordiū ognitorē qd
facē cogitabāt phisei nō audeūt.
Vnde g̃ q̄ phisei blādiebant ut
ꝓdēnt: sed ihs videbat ut sal
uarēt: q̄ nullior ē hoī dō iratus
q̄ hō ꝓpitꝰ. Sapiā ei sapiens
egit sp: ut suis potissimū tēp
tatōes ſmonibꝫ ostenderēt. Vñ sē
quitur ni numisma census.

At illi obtulerūt ei denariū. Hoc
genꝰ nūmi ē qđ p excellentiā
habebat ymaginē cesaris. Unī sequit
Et ait illi ihs. Cuius ē ymago hec
& superscriptio. Q. putāt intrōgatōē
salvatoris ignorātiā cē & nō dis
pensatōē: discāt ex prīti loco q
nullꝰ potuit scire ihm cuius ymago
cēt in nūmo. Qui. dicit a Lesmis.
Cesarū nō putem augustū sed
tiberiū significāsse quo & passꝰ
ē dns. Omō aīt regis rōnē a primo
gaio cesare q ipsum ampliat ce
sares appellant. Qui. Reddite g
q sūt cesaris cesari. & nūmū tributi
& pecūiaꝝ. Di ei nīl qđ cesaris eē
penes nos resedit: addītione red
dendi ei q sua sūt nō tenebimur.
Porro si reb; illius fraudabamꝰ si nunc
prīus sue ultionis: certus q dela tū
tus ē. reddē cesari qđ cesaris ē. Tu
aīt ai audiens reddite q sūt cesaris
cesari: illa scito ei dicē solū q
in nullo pietati nocēt: qꝝ si aliqđ
tale fieret nō adhē cesaris ē si dya
boli tributi. Deīn ut nō dicant
qui hoīb; nos subjectos: subdit. Et
q sūt dei deo. & decimas primicias
oblatōēs & victimas: sic & ipse
dns reddit cesari tributa p se et
petrū. & deo reddā q sūt dei pris
ficos voluntate. Deo ē que eius
sint reddē nos optet: & corpus &
aiaꝝ & voluntatem. Numisma
ā cesaris i auro ē: in q ē ei ymā
go depicta. Dei nūmisma hō ē;
in q qt dei ymago figata. Ideo di
cimus deo vias dare cesari: deo aīt
innocētie vie ysaie seruare. Et hoc loco
dicam salvatoris exēplo ut nō
hūs q a multis dicūt & pter ea glosa
vident occasione peccat attenda
& q ancient sed; ordinē rois dicit.
Possum aīt & moralē intelligē locū
istū: qm debem corpi q dī dare
q tributū cesari & nobis: quoꝝ aīe
sūt scientia animaꝝ nate. & ea q
ducūt ad vitā debem deo offerre.
Q. g sup modū docet legē dei & de
rebus debitis corpi nīl amare pa
ruit. sūt plusci q reddē cesari tri
butū vetāt. phībetes se; nubē & ab
stinē a cib; quos dns creauit. Q. vero
sup modū q̄mat optē corpib; in
dulgē: ipsi sūt hanniam. Salvator
aīt nīl vult ut nec vtus minuet
dū supra modū carni suam: nec
carnis natā grauet dū abūdanā
vtutib; adhēm. Vel princeps mū
di. & diabolus dī cesar. Nō ei possu
reddē deo q dei sūt: ni prius reddidem
principi q sua sūt. & ni deposuerim
malicā omnē. Hoc ē discam ex
loco prīti q cōtēptātes nr̄ oīo tace
debem nec supplicat mihi & cū sperete;
ut pcam occasionē q̄rentiū i nob
occasiōēs & doceam mephensibiles
q prīt saluare volentes saluari. Q.

at credé debuerāt ad tanta sapiaz
mirati sūt q̄ calliditas eoz ī sidi
ādi nō īuenisset locū dñi seqūtur
et audientes mirati sūt: z relicto
eo abierūt. īfidelitatē p̄t cū ad
mirationē reportātes. Dñica.
Nil. xxiiij. S. reparkū
loquente ihū ad turbas: ecce princeps
vn⁹ accessit z adorabat eū dicēs.
Dnē filia mea modo defuncta ē:
sed veni īpone manū sup eā et
viuet. Et seqūs Euāgelium.

Dixit
Post hec dñs opus
admirāt ī quo aplōs phi
sei obstruēnt: eo q̄ q̄ venit ad
mirandū; petendū aut̄ sinagogā
aut̄ z lucrū magnū q̄ puella vnī
genita erat: z xij āno⁹ q̄ ī capit
ē flos etatis. Mirant̄ aūt hoc z
mirans z lucas: sed ab isto ordi
ne iā recedūt. Eo ei loco dñs inse
nit ubi post expulsa demōia
ī porcos missa tñ sine fine ado redū
a regione gerazenoz: q̄ntū tñ
post nō addiderūt. Et ne repugne
eni videat q̄ alij duo euāgeliste
morti iā prīāz nō tñ mortuā
eā dicāt ut sepi adeo ut dicāt ve
nisse postea q̄ mortua nūcia
ret z ob hoc nō debē verū mīgz
Intelligēdū est breuitat̄ eā ma
theus hoc potius dice volusse
rogatū dñi facē q̄d ipe fecisse
manifestū est ut sa mortua sus
citet. Attēdit ei nō verba pīs sed
voluntatē. Vta ei desperaret ut poa
eā vellet resuscitasse non credēs vl
la posse īuenīr qua moriente re
liq̄at. Duo itaq̄ posuerī q̄ dixit
mathe aūt q̄d voluerī atq̄ cogita
uerit. Hic aūt tē p necessariā disa
mo. nūl in cuiq̄ verbis debē inspi
cē. nisi voluntatē eius. cui debent
verba seruire: n̄ metuī q̄ si alius
verbis dixit q̄d ille voluerit cui⁹ ver
ba nō dicit. Vel hoc q̄ princeps dixit
de morte puelle ē augē calamitatē.
Et ei solitudo ē rogantib; extolle
mone ppū mala z āpli⁹ aliq̄d eo
q̄d ē dicē: ut magis attenderēt eos
ad ipz supplicāt. Vñ sequit. Ego veni
pone manū sup eā z viuet. Vi
de eā magnā grossitiē. Duo enī
expectāt a ipō: z accedē ipm z ma
nū īponē. Hoc ē syrus ille na
aman z a pha expectebat. Et ei
z visu īdigent z sensibilib; rebz:
q̄ grossi dispositi erūt. aparāda ē
aūt p̄t atq̄ imitāda dñi humilitas
atq̄ māsuetudo. Nā mox ut rogati
ē rogantē cepit sequi. Vñ sequit. Et s
gens sequebat eū. Hic sequitos z pre
latos p̄t instruit: sequitis exem
plū obediēne religi: plātis vo in
stantiā z sollicitudinē docēdi de
mōstrauit: ut quemcūq̄ audient
alīq̄ mortuū in aīa stati adesse
studeant. Dē. Et cū eo erāt discipuli.

Marcus ⁊ lucas dicūt qm̄ tres accepit discipulos scz petz iacobū ⁊ iohēm quatinꝰ aī nō assūpsit. aphoē ei turbas ēmittēs. ⁊ qa ip̄fecti adhuc indispositi erant. ꝓp̄t hoc ei illos tres hoīes aut: ut alij fideles ill efficiant. Sufficiebat ei interi matheo vide ea q̄ facta sūt circa sanguinis fluxū patientē: de q̄ subdit. Et ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat̄ retro ⁊ tetigit fimbriā vestimēti eius. Hec aī mulier sanguinē fluens nō in domo. nō in vie accedit ad dñm q̄ iuxta legē vitabi; erat ludeis cū hoīe tunc ābulante cū dño. ut dū ꝓgr ad aliā alia ducꝰ. Ideo aī nō libere ꝓpalatione venit ad xp̄m: q̄ vēnerabat̄ ꝓp̄ passionē imūdā se estimās. Etei apd legē multa im mūdicia estimabat̄ cē ista passio; ꝓp̄t hoc latere ⁊ occultari. In q̄ laudanda ē eius humilitas: q̄ non ad faciē accessit ꝙ retro. ⁊ indignā se iudicauit pedes dñi tangē. vñ ne plenitudiē vestimēti tetigit. sed tm̄ fimbriā. Habuit ei dñs fimbrias iuxta legē ꝓceptū. Quisq ei fimbrias hēbant ēs magnificabāt: in q̄b; ei spinas appēdebāt. Et fimbrie dñi nō hēbant vulnerare. sed sanare. Et iō se. Dicebat ei intra se: q̄ si tetigero tm̄ vestimēti eius salua ero. In q̄ fides ei⁹ laudāda ē: q̄ de tam grāde salute medicoꝝ ī quo sua ero q̄uebat ut mar/ore tremebant cele ste adesse medicū ⁊ ī eo totā suā in tētionē collocauit. ⁊ ideo saluari ꝙ meruit. Vñ se. Et ihs cōuersus ⁊ videns ea dixit. Ifide filia: fides tua te saluā fecit. Ideo ē q̄ ea ifide iussit: q̄ si fide nō hꝫet saluū ab eo nō q̄ret. Et robur ⁊ ꝓfectū fidei ab ea exp̄stulauit: ut ad etam ⁊ veram ꝓueniat salutē. Vel q̄ formidolosa erat h̄ mulier. ꝓp̄t hoc aut. ifide. Et filia ea vocat: q̄ fides filia ea fecerat. Non aī dixit q̄ fides tua te saluā fecerat. sed saluā fecit. In eo ei q̄ credidit: ea salua facta es. Nondū tm̄ ꝓfectam de xp̄o opinionē habebat: q̄a neq̄q estimauit eū latē. Et xp̄c nō diminuit ea latē: nō q̄ gl'iam dei p̄sentis. sz multoꝝ ea. Primo ei solui timorē mulieris ne a ifida pugnatur q̄ donū furata: sed o ea emendat. de hoc q estimat se latē. ⁊ hoc obiit fidē eius ondit ut ea emulent. q̄to de dit hoc signū q̄ mōstrauit se nosse ea nō nisi eo q̄ fonte sanguinis siccauit. de q̄ se. Et salua facta ē mulier. ex illa hora. Intelligendū est ex illa hora ex q̄ tetigit fimbriā. nō ex illa hō ex q̄ libi uersū ē ad ea. Ita ei salua facta erat ut alij euāgeliste mānifeste ondūt. ⁊ ex vbis dñi ꝓpendi p̄t. In q̄ magnꝫ xp̄us dñs admiratio ē ut usq ī vestib fimbrias ovatio dina p̄cederet. Non ei ꝓhensibile eat

dō: ut corpe claudet. Assūpto nāq; corpis nō natāz vtut ictusit: ꝫ ad redēptōis nr̄ē fragilitatē corpis vtus assūpsit. mystice aūt p̄ncepō hic ler cē intelligit: q̄ dn̄z orat ut plebi quā ipā xp̄o cuō adūctus exptatione p̄dicta nutrierat vitā mortue reddat. Vel archisynagogi signat moysen. ad quē pauci. i. illūiandi sūt illuīati: qi accepit vba vite dare nob. ꝫ pp̄or. ectos illuīat xp̄c a spūsancto illuīati. filia. ig̃ archisynagogi. ꝫ ipā synagoga velut duodecimo etat̄ sue ānō. i. tpe pubertat̄ postq̄ spūale sobolē deo gnare debuerat: erroz languore ꝛsūmpta cē. Vbiaē pū ci ꝑpō filiā dū ꝑpenit dei vbū ut saluos faceret filios isr̄l: scā ecclā ex gētibz congregā q̄ intioz lapsu cinnuū iterbat patā alijs fide ꝓcepit sanitatē. Notandū aūt q̄ dū archisynagogi filia sit duodēnis. ꝫ mulier hec ab ānis xij sanguine fluxit: eo tpe quo ꝑ nata ē illa cepit ihūani. Vna ē pene scli etatis ꝫ synagoga ex p̄dicatōis cepit. ꝫ gentiū exteraq; nacio ydolatrie sanie sedari. Dā fluxꝰ sanguis bifariā p̄t intelligi. i. sup ydolatrie pollutione. ꝫ sup ipis q̄ carnis ꝫ sanguis delecta cōmittūt gerunt. Et sic q̄dā sy nagoga venit laboraūt ecclā: ꝫ illoz delicto salus gētibz frā ē. Accedit aūt ꝫ tāgit dn̄z ecclā: cui ei ꝫ fidē appīq̄t. Credidit q̄ tenuit ꝫ dixit: q̄ ipse ꝑ tribe fide vbo ꝫ op̄e oīb̄ salus acq̄ret. Accedit aūt retro. siue iuxta hoc q̄ dn̄s ait. si q̄s mīstrat mihi sequat̄: siue q̄ p̄nte dn̄o i carne nō videns pactū iā salūtis incarnatōis illi ad agnitōis ei⁹ grām ꝑuenit. Vnā ꝫ fibriā vestimēti tāgit: q̄a cū xp̄s i carne gētil' ꝑplūs nō videbat vba incarnatōis recepit. Vestimētū ei xp̄i dē mysteriū incarnatōis ei⁹ quo diuinitas indūta ē: fibrie vestimēti vba dē incarnatōe eius dependentia. Nō aūt vestē ꝫ fibriā tangit: q̄ non vidit i carne dn̄m. ꝫ suscepit ꝙ apl̄os incarnatōis vbū. Vtūb q̄ vel extrema ꝑte vbi fidē tangit. Nō ecclā in vrbe ꝫ i tine' ꝓgenie dn̄o sanat̄. Vnā apl̄i. Ecclā idigē vos iudicat̄ vita etna: ꝓcedit in fin̄ ad gētes. Plenitudo g̃ gēt̄ ad dn̄ici aduēt̄ cepit q̄ habē salutē. Post mulieris aūt emorroisse curatōē: sē de morte ei⁹ curatione. Vñ dr. Et cū venisset ihs i domū p̄ncipis. Ecclā sidendū aūt q̄ ꝑ hoc tardius vadit ꝫ plura loq̄t mulieri curate. ut ꝑmittat mori puellā: ꝫ sic ma

nifesta fiat reſurrois demōratio.
Et ſil'r ī lazaro uſq ad tūi diem
māsit. Dē. Et cū vidiſſ tibicēs
z turbā tumultuātē. ait mor-
demōratio. ajoe ai tibicines ad
cantādos luctꝰ ī mortuis ſebāt
adhibēt. Et tpr tibias vnuſqs
plecat. Ventꝰ aūt puelle ītroduꝫ
ne poſſet dici aliter vl aliter
tumuit. Et; z cū ſuſcitaſſ puꝯ
elle ſmone ſpē erigit. vñ dicebat.
Recedite. nō eſt ē mortua puel
la ſ dormit. Et dicēt. Vbi mor-
tua ē: deo aūt q ſuſcitare pōt vnū
tā in aīa q ī corpe. Ejcto aūt z tu
multū removit mēt coꝝ qui
aderāt: z ondit qm̄ facile eſt ei
mortuos ſuſcitare. qd utiq; in
lazaro fiet dicēs lazarꝰ amicꝰ
nr dormit. Et ſil' dicunt diſcipu
los ꝯdē z ferre mortē vtilit.
Et cū eo accēdere cū mors ſonꝰ
erat. Hoc aūt dño dicēte deride
bat. Vñ ſc. Et deridebāt eū.
Nō aūt ītrepauit derriſor: ut
z ipſa denſio z tibie z alia vnꝰ
uſq demōſtratio fiat mortis.
Nā ē multoēs poſtq; fuerūt
miracla nō credūt hoīes: aīt eos
increpat ꝓphēta roibi. Qđ z ī lazaro fecit
aī dixit ubi poſuiſtis eū: ut qui
dicentū veni z vide. z qm̄ fetet q
triduanꝰ ē. qđ. nō aplius poſſimꝰ
nō credē qm̄ mortuū ſuſcitauit.

Nō aūt erāt digni ut viderēt myſte
riū reſurgentē q reſuſcitantē. idig
nus animus irridebat. Et nō ſc.
Et eā ejecta ē turba. ītrauit z
tenuit manū ei. z ſurrexit puella.
Nō q̄dē alia ſuſcitauit duces aīaz eā
ſuſcitauit. ſ eā que erant mā
ducēs z velut ex ſōno erigēs. ut
aīa viā ſumat. p viſū fidei reſtauꝰ
Et nō ſolū puellā reſuſcitat. ſ
z abrā ei iubet dare ut alij cruāge
liſte dicūt ne videat ſpūm ma
le. qđ fore. q. Et. Et erijt fama
hāc ī vniuſā tūi illā: qđ ad magni
dinē z nouitatē miraculi ptinet.
ad manifeſtā vitatē ꝑſōne ei ꝯ
fictū putet. Archiſynagogꝰ aūt dño dam̄ ſpūt
principis ſc ſynagogā ingredit:
cui ī cāticō legis vñ luctuū p
ſonabat. Vſq ē hodie facit z domo ſpūm
principis mortua: z q videt migrā
tibicines ſuīt carmē lugubre ca
nētes. Turba q; indeꝝ nō eſt tba
credentiū ſ tumultuātiū. Deꝯ
cū ingreſſus fuerit plenitudo gentiū
tūc oēs iſrl ſalui fiēt. Et aūt ratꝰ ſpūt.
ex lege credentiū clausis nūb poſſ
itelligi: tba oēs expulſa ē: quā
utiq; ſaluari dñs opta ſſ. ſ irridē
do dicta geſtaq; ei. reſurrois non
fuit digna ꝓfectu. Tenuit aūt ma ſpūs
nū eius z ſurrexit puella: q ni prꝰ
mūdate fuerūt manꝰ. Iudeoꝝ que
ſanguine plene ſuīt ſynagoga coꝝ

mortua nō surgit. Treuīe at fa/
ma i ymusa tram illa eleōis salu/
domū xpi at; opa pdicant. ayzalu/
at puella i domo mortua: est aūa
mortua i cogitacōe. Dicit at q puel/
la dormit: ip q peccat in pūt adh
p pnīa; resuscitari pūt. Tibicines
sūt adulatores: q fouēt mortuū.
Foras at turba ejcat. ut puella s/
cret: ip ni prius a secretioribz cord'
expellat sclarū multitudo cum
aīa q intrīseus iacet mortua nō
resurgit. In domo at puella puu
arbitris surgit: iuuenis at pcta.
z lazar; coram multis: q: publica
nora publice eget remedio. leuis
lenion z secreta pt deleri penitencia.

Dnica Vltima Euāgelii Cū
subleuasset Regre supra. dnica
ista i xl. Letare sc̄a.

Dedicationis festo S' Luce.

Cum Sedisset
Augst 31.

Cum ingressus iis: pābulabu
Iherico et Ecce Zacheus cūsde
Vis iā de se despe: an ipse
pcurrit ad grām cui census et fraū
de: Addit vero q fuerit dnes: ut
sciaās oīs diuites auaros. Sed
Zacheus i his mora nō traxit: sed
fruīs ē dignā pcatōne dei: q ce
cos illuīat z longīquos vocat.
Pullulauerut at i eo semē salut:
q'a aspiciebat ihm vide ut pote
q nūq eū viderat. ip si vidisset du
dū iā recessisset a negocia pblicana.
Di qs ei ihm videt: nō pt negocio
īmorari. Duo at erāt impedimēta
huic visioni: nā retardabat eū
pūls nō tī virox q; pceroz. cat ei
pui statura. Et d' g' sibi vult q
nullo altius statuā ip huic ex/
pūlit. Vide ne forte malicia pu/
sillū a adh' pusillo fide. Et ille bo/
nū adiuuent īgeniū. Nā pcēs
i arboē spōmoz ascendit: hū
scīte ihm desiderio vidēdi. Hoc
ef sola visione desiderauit: sed q
nouit plus facē q; quam: dedit
ei sup id q' expectabat. Et cū veniss
his ad locū: suspicies vidit illū.
Vidit q de hoie acā; emptissime
intentē ad sce viuendū: z ei sū/
mit ad pcatē. Et dixit ad eū.
Zachee festinās descende: q hodie i
domo optet me manē. Iacebat
ei ubertem hospitis fui et mercēde:
ꝫ z si nō voce inuitātis audiebat
tī affectū. Ecce at camelo depositi
tu satana p foramē acus trāsit.
hoc ē diues z publicanū relicto
amore diuicaz. Accepto cēsu fruc/
du bndcōem dnice suscepcionis
accepit. Descendit Et festinās descē/
dit z excepit illū gādens. Discāt di/
uites nō in facultatibz crimen
habere: ꝫ i his q uti nescīt fa/
cultatibz. Nā diuicie sicut ipe
dimēti sūt ipbis: ita bonis sūt

adiumenta vtutis. Si; ostiū ni
mia saluatoris voluntate. Insos
ai sontibz risat. Sono iustitie ai
auaricia q̄ qt matia peaudat: in
q̄ssus dnī publicanū nullā er a
uaricie nebula iuuiā patit. Si; ful
gore iustitie auaricia delet. Sed
mordaces z criminatiões amatores
iuchi tēptant ihc q̄ ab eo fiebāt
Sc̄ō. Et ai vidēt oīs murmurabāt
dicētes q̄ ad hoīe; peccātē diuisset.
Ipse vō iustificatus ut ppulo z pbli
cano; amicus ostendebat her ut eō
simularet ppositū: q̄ z medicꝰ nisi
egrotāt sanitē egrotāti nō liberat
a morbo. Ord z tuc ait: q̄m
nisus ē publicanꝰ z fuis ē mchor.
Sc̄ē. Et stans aūt zacheus: dixit
ad dnm. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ
dnē do paupib; z si q̄ alīq̄ defrau
dauī reddo q̄druplū. Audi miabi
le sonū dicit: z obedit. Et sicut
sol p radios ifusos i domū nō illu
strat vbo si ope: ita sol iustitie neq̄
fugauit caligīē. Dā lux i tnbus
lucet. Ordlubet aūt vnitū est valu
dū diuisū aūt debile: z ideo baptit
sbrīz. Est aūt diligēti; attendendū
q̄ opus zachei nō solū erat iuste
sed ex pīonio fuerit egregiate.
Alioq̄n quō potuit extorta tuq̄ re
stituē in q̄druplū. Iubebat enī
legē iubentē restituē in q̄druplū
male ablatam: si lex nō tenet dā
na mitiget. Nō q̄ expectat zacheꝰ
legis censuram: ipse sibi iudex effecty
Si; si bt̄us i dānare velim; nl. Ephes.
de pīnis restabat facultatib;. Data
ei medietate pāpib; ex residuo red
debat lesis i q̄druplo. Nec solū hoc
ymittebat: si z faciebat. Nō ei ait
dabo medietatē z restituā q̄dru
plū: sed do z reddo. Ut xp̄s ei salu
tē annūciat dicēs. Hodie sal
domui huic facta est: ipm zachei
significās assentiū fuisse salutē
p domū hītatorē significās. Sc̄ē ei
eo q̄ et ipe filius sit abrahe. Nō
ei vocat si; abrahe filiū i animatā
fabricā. Filius aūt abrahe zacheꝰ Gen.
dicit nō q̄ de eius stirpe genitus si
q̄ ei ē fidē imitatus: ut sicut ille
tiū domuq̄ paternā deseruit. ita
iste lucra sua q̄enda paupib; de
linquet. Pulchre aūt dicit ipse: ut
nō solū eos q̄ iuste viuerāt si z eos
q̄ ab iniquitate resipiscāt ad filios
ymissionis ptine declaret. Nō aūt Ephes.
dicit q̄ filius erat abrahe. si q̄m
nūc est fra pius q̄m erat publicanꝰ z
princeps nulla silentii dies; imo ad
abrahā iustū: nō erat abrae filius.
Si; q̄ minuimbā q̄dā eo q̄ mora
ret ei viro petere: ad spectandos il
los subit. Venit ei filius hois q̄re
re z saluū facere q̄ perierat. Qui dicit. Sirach
Qd me criminamī si rōnis pcto
res? Tam ei q̄ulē a me odiū

petōz: q̄ cor cū aduenerīt dā me
deus veru nō inde. Obtor ruina
fio lamentū patrocīq; fetorē: ut
p̄stem remedia. Quēt aī aliqs quō
paul⁹ iubet. si qs fr̄ incāt grāx aut
auarꝰ cum hmōdi nr̄ cibū cē sumē
dū. Xp̄c aī erat p̄blicanoz amica.
Ad mundū pueri erāt ibi ut fierēt
fr̄es. Et tuē vitare p̄cepit paul⁹
fr̄es cū p̄stitū in malo: im vō erāt
Beda mutati. Quidā aī zachē q̄ ihīc
tat⁹ iustificat⁹ accedēte ex gentibz
p̄lm significat q̄ p occupatōz ip̄aliū
depssus erat. mūrīß a deo sāctificat⁹
Et ihīante ihēsu saluatorē vidē
re voluit: dū fidē quā mūdo attulit
Beda ptinaciare q̄siuit. Turba aī est ip̄ius
offusio mūtitudīs. q̄ vltrē nequit vi
de sapiē. Ergo zacheus ihīm ī ētē
nō vidit xp̄c: si plebēa trāsgressus
iusticiā manut que desiderāt alpicē.
Beda Vel ītm ī. priozē mūtitudo. et ofue
tudo q̄ teni clāmē incepat ex hīc
suspicantē tardat: sed sic' ap̄lus
clāndo cenit turbā vrat: ea pusillꝰ
tirena relinq̄do. et arborē cruc' ascē
dendo ītam obstantē trāscendit.
Sicomor⁹ nāq; q̄ est arbor foliꝰ mo
rosilis. si altitudine p̄stans vñ. a
latinis celsa nūcupat' fic⁹ fatua
dr: q̄ cadē dñica crux credētes alu
it. fic⁹ ab incredul' arredet' ut fatua
Quā arborē pusillꝰ stans zacheꝰ
ut cōtrahtari possit audit: cū q̄ libet

Tinul. et xp̄c ascēsionis tēpe clamat
in absit gl̄iari nisi in cruce dñi nr̄i
ihu xp̄i. Quidnī aī addidit q̄ illa
p̄te erat trānsiturꝰ dñs. vbi vbi sycho
mor⁹ illi vbi credit⁹ ut mystiū ser
uaret. q̄ iam semenaret. Sic ā venē
rat. ut p̄iudeos veniēt ad gētes.
Vidit itaq; zacheū sursū. Vā eū sb
limitas fidei int' fructus bonoꝝ
cpm. int' frōdē altitudīs arbozis
eminebat. Zacheꝰ aī sup̄ arborē
Beda ē. q̄ grā sup̄ legē. Quibulas ḡ dñs
venit ad locū ubi zacheꝰ sicomoꝝ
ascendrat: q̄ miss⁹ p mūdū p̄dica
toribꝰ. qbz ip̄e loq̄bat. et ibat. vat
ad p̄lm nationū q̄ passiōs. et fide
sblimis erat. Quē suspicās vidit:
q̄ p̄ q̄ iam elegit. et manebat aī aliqn
dñs in domo p̄ncipis phisee. et: si
cī opa digna deo facientē lingua
venenata carpebat. vñ cor p̄ositus
facinora discessit dicēs. Relinq̄t
vob̄ dom⁹ vīa desēta. Hodie aī in
domo pusillꝰ zacheꝰ optet illū ma
nē. i. nouē leḡ grā cōfouisēte ī
hīdiū nationū corde q̄escē. Et aī
dñdē de sicomoro. et sic māsionē
ī domo parare iubet'. hoc ē q̄d ait
ap̄lus. Et si ag̃nu⁹ secm carnē xp̄m.
sed iā nūc nō nouimꝰ. Et si mortuꝰ
ē. et ī finitate: sed vnit q̄ vīt' dei
manifestū ē aī iudeos gētiū sp̄o
disse vīte saluti: sed sal⁹ q̄ olim
iudeoꝝ domos ip̄lerat hodie p̄lm

nationū illuxit: eo q̄ ꝑ ꝓpē ꝑpls
filius sit abrāe credēdo in deū.
Dic ꝙ facie ē hoc ad mīale ūnli
tatē retorq̄e. Cū ēq̄s ei plumbū in
malicia pēdt. puē structura spūalis
ꝙ nō pt videri ūm ꝑturba. Cum ꝙ
plenus a passiōb; ꝙ sclarib; reb;
nō aspicit ūm ābulantē. i. in nob
opantē ullū opus ei⁹ ꝛgnoscēs.
Īndic aūt sup sicomoꝝ. i. volup
dulcedīē q̄ significat ꝙ ficū dep
mēs cā. ꝙ sic sublimiōr fuīt vi
dit ꝙ videt a xpō. Vbi ꝙ sicomo
ficꝫ fructua dī. ꝙ pusillꝰ zacheꝰ sico
moꝝ scēdit ꝙ dñm vidit. q̄ q̄ mīlt
stultaā tulit. cū ēq̄s. ꝓpē de ipō
sapiāꝫ spūlit. ꝛeplant. Ad cām
hoc unde stultus. q̄ amissa nō
q̄rit possessa rapīēb; relaūre. nīl
lā ꝙ acceptus ūnis ūtutā reddit.
Phar aūt sapiēt stultaā. ꝙ si
nondū solide ut ē. iā tm ꝙ ꝛeplā
tionis lumē dei sapiā videtur
Dicit aūt ei dñs festinās dīde
scor ē. Ascendit ꝙ pūas ad al
tiorē locū. dīde ꝙ mūlitudīē ne
te supplātet elatio. Optat ei mēt
humil domo manē. ꝙ eminus
aūt homis ī nob ēnīb; corpalib;
sa ꝙ spūalib;. ꝛecta corpalia de
lingt iustꝰ pāpib; ꝙ spūtualia
nō deserit bona. ꝙ si q̄ exegit ab
alīq̄ rōdit q̄duplū. significāt
ꝓhor q̄ si q̄ ꝙ pūas ꝙgit ī ꝛtrio
tumūte prisce ūitatꝫ. ꝙ mīltipli
ces vītutes sanat oīa pristina de
licta ac sic ymētur salutē. Vera
turꝫ filius abrahe: eo q̄ a ꝓpria
ꝛgnatione erūit. sq̄ ab ūtq̄a ne
q̄uit. Ꝛdō ꝙ nob ꝙfice ꝛcedat ihc
xpc dns nr: cui cū pre ꝙ spū sc̄o
hōr ꝙ ipīū ꝙ ūfinita scla Am.

¶ Incipit Omelie de Scis
Extimo Sō Thome collec.
Fū legendis abbreuiatis .
Nil ¶ In festo Sancti Andree.
Ambulās iux. Sēd'm matheū.

Hortaꝫ xp̄c aliq̄
dicat vel faciat
vocat apl̄os: ut
nichil illos late
at: nec v̄boꝝ xp̄i nec opm:
ut postmodū fiducialit dicē
possint. ¶ Nō possumꝰ q̄ vi
dimus 2 audiuimꝰ nō loqui.
Hinc ē q̄d dr. Ambulās ihs
iuxta mare galilee. ¶ mare
galilee id ē q̄d stagnū gene
zareth: mare tyberiadis est
lacus salinaꝝ. Decente aut
p̄ piscatoria vadit loca: pisca
tores piscatur. Vn̄ sequit
Vidit duos p̄fratres. symone
q̄ vocat petrus 2 andream
frem eius. Vidit aut nō tam
corpali q̄ spūali ad corda
coꝝ respiciēs. In medys ug
opationibꝫ exercitatibꝫ eos vo
cauit: mōstrans q̄ oīb; occu
pationib; seq̄lam sua p̄ponē
dā ptet. Vn̄ sequit. ¶ Mittentes rēa
in mare. q̄d quide coꝝ officio
agnebat. ¶ Et q̄d sequitur.
Frat ei piscatores. ¶ Non enī
elegit reges aut senatores. a
phos aut oratores: imo elegit
plebeios pauperes idoctos pis
catores. Si ei doctus elegisset:
fortassis ideo se dicet electū
q̄ doctrina eius eligi meruit.
Dns aut nr̄ ihs xp̄s volens
superbos frangere rethores: nō
assumit p oratore piscatore:
sed de piscatore lucanū e tpa
tore. magnū cyprianus oratorē:
si prius petrus piscator. fuit
tunc eum dignitatis gratia
artificij ope. pphetauit. Nā
sicut q̄ rethia iactat in aq̄ nes
cit quos pisces apprehendat: e:
sic 2 doctor q̄ diuinū sm̄onis
rethia sup̄ pplm iactat. nescit
q̄ sint accessuri ad deū. si q̄s
deus gratificauerit illi adhere
ei⁹ doctrine. Dehis aut piscā
toribꝫ loquit dns ihesus. ¶ d.
¶ ueniā in vos piscatores meos
et piscabimini vos: vn̄ 2 seq̄t
Venite post me: non tā pedib;
q̄ affectu 2 imitatōe. Et faciā
vos fieri piscatores hoīm. i. doc
tores: ut cū rethe v̄bi dei xp̄i
datis horēs de mudo tēpestuo
so 2 periculoso. ubi horēs nō abu
lant sz feruntur: q̄ dyabolus
cū delectatione expellit eos in
malo: ubi alternitro horēs se
comedūt. sic pisces fortiores de
uorat minores. ut tristitia uuat
i tm corpis xp̄i membra sancti.

Nulla ait petrus z andreas xpm miracula facere viderant? nichil ab eo de pmio ethie retributionis audierāt: z tm ad eius dñi preceptū hoc qđ possidere videbant obliti sunt. Vñ sequitur. At illi statim relictis retibus secuti sunt eū: i quo affectu debemus potius pensare qz rensu. Multū ei relictū: qđ sibi nichil retinuit? Multū dimisit: qđ aure possessa aut piscatus renunciauit. A se q̄ tibz ergo tāta dimissa sunt: quita a nō sequitur aut piscatio tuerunt. Exiguā enim dñō q̄ cuilibet pua sufficiunt: nec pdest q̄ntas in eius sacrificio. si ex q̄nto pferatur. Ethimatione ąppe precij dei regnū no hz: sed tm valet q̄ntū habes. No at predicti discipuli secuti sunt xpm doctoris aspectes honore: sed opis lucrū. Erubat ei predicti q̄z preciosa sit aia hois: q̄z grata sit apd deū salus ipsius z quanta emerere. Tante ig promissioni crediderunt: z p simones q̄bz fuit captu credidere sunt se alios posse piscari. Licet igit discipules secuti sint oibz relictis: in q̄ nos docuerunt qz nemo pt tirena possidere z pfecte ad celestia pruenire. In hys g̃ datū est exemplum illi q̄ rensu deserit p xpi amore.

Subditur at exemplū cotq̄ q̄ cia carnales affectū p deo postponit. Vñ dr. Et procedens inde: vidit alios duos. Ibi nota qđ vocat binos z binos sicut alibi legit qđ missit binos z binos ad predicandū: iste hic nobis tacitus innuat: qz q̄ chitatē erga alterū non hz: predicatoris officiū suscipere nullatenus debet. Duo enī sunt precepta chitatis: z minus qđ me duos chitas haberi no pt. Sup chitate enī firmitatis recte posuit fundamēta: ut gr tradit chitatis gubernās q̄ hūmor asscendat i animis z et hoc sup naturalem chitatē: ut no solū p gram sed et p naturā ipsa chitas firmior habeat. Vñ dr fres. Hic ei sensit dō z in veteri testamento sup moysen et aaron ponēs edificationis ii tau. Ubi at abundantior gra nouū testat qđ veteris: ideo pmū pplm edificat sup q̄dā finitatē: huic at super duas. Jacobū maiorē zebedei z iohem fratrem ei in naui cū zebedeo patre eoq̄ reficientes retia sua: qđ est maxime pauperum ydiotū. Vetera ei reficiebat: qz nouā vnde emerit nō ha

bebant. Et qd ad maiorē pie
tatē eoꝝ ptinet. in tanta paupta
te sic pr̄i suo sucrebat ut seni
ei baculare in naui: nō ut ille
ilos adiuuaret. ꝫ ut ill illi
ꝝsolarent sua pr̄tia. Ido pua
at ēt hic dēmōstratio vtutis
iopia facile fit: ex nr̄is nu
tan laboubz: colligatī mutuē
amoꝛis vtute. patrēq; secu ha
be? cunctē. Estimare at p̄mos
velocioꝛes ad p̄dicandū. qꝛ retia
mittebāt. ilos at qui pigꝛiores
qꝛ adh̄ retia exponebāt nō sum
ausi: qꝛ dnaz eoꝝ agnoscē
solius ē xpi. Forte g̃ illi ꝑpter
petꝝ ductꝰ sui mittentes retia:
q̄ p̄dicaut euangeliū ꝫ no xpo
sunt? ill at ꝑ iohem exponē
tes: q̄ euangelium xpo sunt &c.
Et vocauit eos. Erat ei habi
tatione cuiꝰ: dulcedo mendes:
artificio patres fraternitatꝭ nncti
pietate. Ides simul vocat eos:
ne tot bonis nnctos dissimil
vocatio separet. Vocando aute
nichil eos ꝓmisit sicut pōnb;:
obedientiā eī coꝝ q̄ pueneranti
bus eis ꝑmanserat &c? multa
de ipso audierat: ꝫ tñ fraternales
? singnitate nncti. Sequunt.
Illi at relictis retib; ? pr̄e: secuti
sunt eū. Tria ei sunt q̄ relinq;
debet q̄ venit ad xp̄m: carnis

carnales q̄ p̄ retia p̄fessionis
significantur: ꝺnaz mundialē
q̄ p̄ naue? ? pentes q̄ p̄ patre.
Reliquit g̃ naue. ut fiunt eccle
siastice nauis gubnatores: ? re
liquit retia. ut nō p̄sentes affe
rent ad tirenā ciuitatē. sed hoies
ad celestē: reliquit ynū patrē
ut spūales patres oēs fierent.
Eis ig̃ arte? ? patre? ? domū relin
quit. hoc
quibz: docem̄ tp̄m̄ secutuꝝ. et
secularis vite sollicitudīe. et pa
terne dom⁹ solicitudine nō tenei.
Q̄ ystice at p̄ mare designat
ille mund⁹ ꝑ amaritudies et
fluctuacoēs. Galilea at q̄ mu
tabilis volubilis siue rota sig̃ficat
mūdi volubilitatē. Ambulat
g̃ ihs̄ iuxta mare: dū ad nos
p̄ incarnationē venit? qꝛ nō car
nē petri. ꝫ similitudiē carnis petri
suscepit ex v̄gine. Q̄ duos frēs
duos ꝑ designat. qui ab vno
deo p̄e creati sunt: quos vidit q̄
eos mundꝰ respuit. Q̄ petꝝ ei
q̄ mutabilē at agnoscens? dꝛ symo
n. obediēs designat mutabiles ꝑ
q̄ p̄ lege dei agnouit? ꝑceptis
eius obedit. Q̄ andreā q̄ it;
virilis siue decor? intelligꝛ ꝑ
gentil? q̄ post agnitionē dei vi
rilit in fide ꝑmansit. Hos ꝑ
vocat: qui p̄dicatores i mundū mi
sit d. Venite post me. ? relinq;

decptorie. 2 sepmini arentorie.
De utrisq; ee tpl̃o facti sut hoim
piscatores .i. pdicatores. Relictis
ãt nauib; .i. carnalib; desideriis
2 rebz .i. mũdi cupiditatib; se
cuti sut xpm. ¶ Iacobũ ee itelli
gũt mudane tpls: q̃ p ambitionẽ
dei drabolũ supplantauit. ¶
Iohem gẽtilis tpls: q̃ sola gra
saluatus e. Rebedeus ãt que
relinquit 2 inẽpretat figmtũ
siue labor. sc̃t mũdi q̃ trãsit
2 drabolũ q̃ de cel' lapsus est.
¶ Petr̃ ergo 2 andream mittẽtes
retia i mar. designant illũ q̃
in pma ecclie dũ de mari corpis
sui mittit retia carnali desipie
i mare hui' scli. vocant a dño.
¶ Iacobũ 2 Iohem reficientes re
tia designant illũ q̃ post pcam 2
adiũctates venit ad xpm re
cipiẽtes q̃ pdicauit. Due na
ues duas ecclias figant 2 ea q̃
q̃ circũcisione 2 eam q̃ gẽtiũ
cio vocata e. ¶ Humilibo ee fidel'
sit sumo deo obediẽdo. petrus
petm suũ agnoscẽdo: andreas vi
rilit' labores patiẽdo. Iacob; vitia
supplantãdo. Iohes ut totũ gre de
assũbat. Et ideo q̃tor tm̃ vo
catio ponit: p q̃s predicatores
dei q̃tuor mũdi ptes vocatos sig
nẽtur. ¶ Vel thor sũt̃ q̃tor evangeli
stas nr̃os signat. ¶ Hos ee q̃tuor
vtutes pncipales designat.
Prudẽtia ei refert' ad petr̃ ppt'
dinã agnitionẽ. Iustitia ad
andream ppt' operũ virilitatẽ:
fortitudo ad Iacobũ ppt' dra
supplãtationẽ. Temperancia ad Iohem
ppt' dine gre effectũ. Eadem
mouẽ pt quo Iohes dicat. no
i galilea ꝑ iuxta ordinẽ an
drea secutũ ee dñm cũ alio
cuius nomẽ tacet: demũ petr̃
a illo nomẽ acceptisse. Ceteri
ãt tres euangeliste de piscatore
vocatos eos dicut satis mi se
ruemiter: marie matheus 2 marcus
¶ Lucas andream no nouat. q̃
tm̃ intelligi in eade naui fuis
se. Hoc ee vidz distare q̃ tm̃
petro a dño dictũ ee a dño co
mendat lucas. ex hoc ia hoies
eris capies: q̃ matheus 2 mar
cus dimisse narrat. Ex potu
it prius petro dici sedm lucã
2 alios; postea sedm alios duos
Ex q̃ de Iohe dictum diligẽt'
¶ sidiandũ est: cui 2 locus plurimus
inter sit 2 tpis 2 ipsi' vocatois.
Ex itelligendũ est petr̃ 2 an
dream no sic vidisse dñm iuxta
ordinẽ ut ei ia in sepabilit'
iherent. ꝑ tm̃ agnisse q̃s ee
2 eu mirabilis ad q̃a remeasse
forte ãt q̃ ptermiserat reca
pitulat: q̃ sine ulla dseq̃tis
tpis dilu dicat. Marcus ihs

iuxta mare galilee. ¶ Quia ecce
pe quo binos & binos seos fratres
vocauerit sic narrat matthis &
marcus: ait lucas dicat iacobum
& iohem filios petri ad ad
mundu vocatos fuisse & simul
subductis ad tra nauib; xpm
secutos. ¶ Non intelligendu est
hos primo ecclie fmi qd lucas i si
mone & eos ad capturam pisciu
ex more ascendisse. ¶ Non ei erat
dm petro q; pisces nusq; ecc
capturi. cu post resurrex & hos
ferent: & q; hoies ecc capturi.
postea hos finis est qd matthis &
marcus narrat. ¶ Non ei subduc
tis ad tra nauib; filiis zebedei
secuti sunt xpm: & tunc
iubente ut sequent. ¶ Hoc ig
& et nob fecit ut primit ut dni
voce audiam⁹ vocantis: et
obliuiscam⁹ plin vicioz. et
domu patris nrisq; que e
sinistra. & retia aranearu
quo nos velut ciuices pene
lapsos tenebat aer q; pendet
nichil. & nauc prabem⁹ nra
tionis obhoriantes. ¶ Symon
ait obediens. adreas viril. iacob
supplantas. iohes gra & latio
sonat. ¶ Nuncq; fuerit nobis m
imagine dei nitim⁹ & obedientia
ut audiam⁹: virilitate ut pugn
nem⁹: supplantacoe ut pfec
mus: gratia ut psequam⁹. q q
tuor virtutes dicunt. ¶ prudentia
ea obedim⁹ & pfortia viri
liter agim⁹. & temperantia serpentis
calcam⁹ & p fortitudine gratie
dei mercem. ¶ Presta dne nro
ihu xpe. q; cui pie & spiritu vi
ue & regnat deo p omnia secula seculoz. Amen.

Legenda aurea de
dialogo.

Andreas
apls filius iohis & frater sy
monis petri de ciuitate bethsaida
galilee: q; primo fuit discipulus
iohis baptiste. tribus temporibus a dno
vocatus est. ¶ Primo ad suum no
tum: qn videlicet audiuit iohem
de xpo. ecce agnus dei. & ait alio
discipulo secum ihm vidit ubi
manebat. & mansit apud eum die
illo. ¶ Inuenit q; fratrem suum sy
monem & addixit ad ihm. Secundo
ad suum familiaritatis: qn sicut
iuxta mare genesareth turbe
circumstabant xpm audire verbum
dei: intrauit nauem symonis & rogauit eum ut
pusillum a terra reduceret. Tertio ad suum
discipulatum: qn ab ulas suas
mare galilee petrum & andream de
piscatione vocat. p missu sibi
q; fecerunt homines piscatores. q; re
licto retibus secuti sunt eum. q; de
extero adipiscens. ¶ Post asce
sionem ihu dni diuisis discipul

andreas apd achaiaꝫ predicans
multos ad fidē xpi duxit: z eccle
sias plurias replevit. Et dū qda
nobil' iuvenis ūnitus petrū aplo
adlxisset: petrus dominū q mo
rabat eū aplo suffecit. Et
puer iussu apli tertiū ascendens
z aqs apulle sup ignes supgens
flāmas extinxit. Et dū illu ꝑ sta
las ad eū vellet ascendē: subito
exclamauit multisq; visis petrus
iuvenis p dies quīq; gratia dñi fuit
Prior cuiusda hospitale pare
nō valens. sp in ptis pcipitab: soro
rē suā ad dea dyana placanda
misit. Idolū vō soror vidit q
eā iuvare nō potāt: monuitq;
ut andreā aplm ꝑ auxiū adiret.
Ad quē ingressa aplus. eā primo
de ydolatria redarguit: deinde
p ea orauit: illaq; fetu mox mor
tuū emittens liberata z baptizata
Senex qda nycolaꝫ venit ad
aplm dicens se septuagīta annis
qbz vixerat. dñm nō potuisse
si sp luxurie desisset. z qm aliqn
ad carnis delicias refrenanda
cuā sup se ferebat: z dū lupa
mulierē vidisset oblitꝰ cuā deponē
audita metrica q videbat sup
eū minabat. q cuā se ab illo fugi
nō ꝓmisit. Pro q dū aplus a
tria ingressꝰ ad ꝑ ieiunū orasset z se
nō comedē vovisset. ni dō petrū
sbvenisset: post q; dies absti
nentia audiuit se obtinuisse ꝑ
sene. Cui aplus nycolao pmiꝫ
ser menses ꝑpetuos aq ꝓposuit:
q pacta senex ꝑ dñm feliciter expira
Dū qda iuvenis xpianꝰ pul
cherrimā amice lasciua de ciuie
nephando attemptata fuisset: illeq;
flagitiū exercuisset: mē in iu
uenē crimē retorsit: z eū iudi
ci accusauit. Q dū aplm in
sinū prōamū adiocasset: iudex
iratus precē ꝑ sacrū pice linitū
iussit mitti. z ī fluuiū iactari:
andreā vō q ꝑ cōtrarium ī
carcerē mitti. Et orante aplo
tonitruus tribuit z terremotu fo
ribꝰ extritis mulierē a fulmine
ꝑcussa iterū. z iuvenē morte
cruciat: z iudex eū multꝰ fidem
xpi suscepit. Cui apd ny
cream ciuitatem septē dēones nitꝰ
ifestaret z plurimꝰ tñ fideliū or
rēdūt: aplo vocatꝰ illē ascendit:
dēones ī spē columbe adiuere
iussit: eisq; in xpi nōe ut re
discederēt mādauit. Quo facto
miraculo: multi ad fidē versi sunt.
Post modicū aplo occurrit
q iuvenis qda iuxta portā
alterius vrbis ex septē cumb
fuerat ꝑfectus. Intellexit q
dēs andreas illos fuisse dēones
qs ab oppido nycree ex pulerat

z patri defuncti z patres illuc accessit: mortuu suscitat z discipulis ferut.

¶ Quadragita viri ad aplm venientes ut ab eo fidei doctrina perciperent gentilitata repellute a diabolo nauigio submersa i mari necauit. Quoꝝ corpa ut aplus vidit ad lituꝰ directa z q̄ facta fuerat p spm̄ agnouit: oratione sua eos suscitat z baptizauit. ¶ Vxore eri egee proconsul. z maxilla senatoris. et milites de pplo ad xpm̄ uenit plures discipulos acquisiuit.

¶ Cui egeas proconsul patrus ciuitate ingressu ranos ad sacrificia ydoloꝝ appellet: eide andr ad offerens xpm̄ de ipietate redarguit. eo q ipse iudex hominis uiuentis iudicia sua celeste agnoscere debet. Cui dñi proconsul vanum z suspitiosu dicit eo q xpm̄ a iudeis crucifixu colet. aplus ppter spontte crucis subisse tradit. et eo q morte sua diabolu destruxit. z populo redemptu. euidens mysteriu crucis magnu esse. Cui proconsul credit q mysteriu dei non potat si supplicia euitando. aplo ut nisi sibi obtulerit xpi mysteriu in se experiri faceret. Tuc aplus mysteriu crucis cepit exponere. z q fuerat natiuitas saluatoris hominis multitudo uerbis suadet. Et dñi confessione cruce repleta imobilis in carcere reclusit. Si a pplo visitat uolentibus prosule orande. z aplm fructus animaꝝ liberare. ds aplus sua precata ad patras remeauit. Quane autem sancto andreas de carcere educit. z dñi xpm crucifixu constantissime confiteret: iussit egee a dignitate honoris sublimitate. demde in cruce suspendi iubet. non q̄ clauis affixus. si q̄ in cruce extensis funibus alligatis. pplo militum diu sequente. z ipsius innocente morti damnate. Cui dñi crucis alongee salutas adorasset: uultibus suis genuflexa cruce suspersus est. In q̄ biduo uiuens: vigilib; militibus astantibus hoc predicauit. Quia dñi tua egee morte minuere. Titus proconsul uenit ut eu deponet. Cui dñi nisi uellent soluere. z brachiis tenere sacre stupidis effectis: nullo modo ad eu potuerunt pertingere. Et dñi fideles eu deponere uellent: aplus oranit ad dñm ut tuta pace suu suscipet spm. Subito spledor nimius astat fulgurus p hora dimidia ipsis obtentu. cui q̄ luce absedente aplus deo spm emisit. Suus corpus manilla senatoris cu aromatibus sepelit. et Kl decembris nocte patras. Indeq; gressu ligno corpus eius ad stationopole translatu est. Egeas uo anteq; domu rediret arreptus a diabolo expiranit.

Nycholai epi. Omelia.

Dilectissimi. Petrus venerabilis Nycholaus epc̃us cuius patere verbis. pcē. epi phamo. matre iohanna. diu nubis clarus. & sis eroribus penabis: pma die sue natiuitat. dū balnearet exercitus stetit i pelui fere dimidia hora. Ad uberam mris positus. qrta. & sexta feria sem. & die mammas sugebat: q̄r nocē annuali sui nycholai myreor̄ antistites vocatus ē nycholaus. Dumq; adh. puer ibidem lis a scholis rediret. clauda fere obuiē gressu rectū tribuit. Cuida. sue die sabbati nocte si forte positio palatii muri ficti auro & gemmis fabricati ni sed mirabili claritatis itro posita oste. dñi: q ona nycholao adh. puero i celestibus ppata renelant. Fractq; at inuenis? coetaneor̄ sortia fugies & mores: erumpnam fregit abut & q̄ de scripturis audiebat in cordi retinebat. Quibus defunctis q̄ de diuinis sibi emissis deo gratias ageret: cogitabat. Hic iacentem glam si prebet ire formidabat. Cui q̄da senius ad extrema ductus inopia tres filias suas nubiles fornicari disposuit: ut de mercimonio q̄q victu arriperet. Nycholaus hoc audiens mortuo domui uri latenter adiens: p fenestram aurum ponderis itro clam iecit clamq; discessit. Ad hominem ille rediens: ex eo pmogenita maritata est. Et dū ide sedulo sacerdos pergisset: sed iam filia filio nuptui tradit. Dū at tertio deferumulū ide opus p̄ficisset: homo ille q̄ vigilans bni factoris sui obseruabat: semi fugiente capite eius. pedes eius se p̄strauit. Cui ille ingens eide de facto silentiū q̄d vixit ipa iurat: ille q̄ tria filia diuitio dat. Posthoc defuncto archiepō myreor̄. dū epi suffraganei p eligendo p̄sule orationes peregissent. reuelat. cuida epō magne auctoritatis q̄ electio tota omi pendebat. q̄ illū eligē debent. quē hora matutinali primū ad ecclesiā cū nycholaū nomē reperiet. Hic at nycholaus matutinus ueniens epc̄ repperit & nomē ipsi dixisset: eumde licet satis renitentē in cathedra collocauit. Atq; egregio merito p̄fectus. ad aplicos p̄fectionis apicē ois decoratus virtute attingere satagebat: multisq; miraculis choruscabat.

Quadā q̄ die ad sinus clerici ad refectionem discubens deferri sibi primo modicū vini. & pastillo allatū. q̄d vas tribus i mensa suf-

Cuius festo sanctarum epi.

fect ꝛctis ihesu p̄cepit: ꝛ ad
sustentaꝯ oīb; sunt satis. Alio
q; tpe dū vnicꝰ solūmodo pa
nis in cellario reptus cēt: opa
nis i cena sua laboratib; appōsit
sedq; plene oēs refecit. Virū ꝛ
uxorē q̄ triginta ānis sine ple
narā ad se venientes ꝛ p filio
supplicantes. oleo lāpadis eme
dixit ꝛ dixē p̄missa. eodē āno
mulier filiū enixa eundē in
nullo virodū obtulit. Quē ille
baptizat: ꝛ sacris lr̄is eruditū.
Obsessū a dēmone liberat: puel
la manib; aridis sanat: ꝛ alios
multos a diuersis passionib; dei ōbi
te curauit. Dū etiam edifica
sacrā ꝛ lapis magnꝰ i edificiū
opus cēt q̄ a tyro hoīb; nullatenꝰ
moueri poterat: ꝛctis dei subue
nientis signo crucis p̄missō aīe duob;
clericis ipm̄ admouit ad locū.
Quadā die tēpestate ꝛcussima
egressi naute nycolaū inuocāt:
ꝛ statim vir qdā eis appāuit dicēs
se ꝛcē nycolaū ab eis inuocatū. Et
cōs in aquis nauare cepit:
statimq; tēpestas cessauit. Et dū
ad oīa venissent cognōm: quem
nullq; viderāt sine ꝛdice agnouerūt
Rd'ille nō sinistra mentis: sed cor
fidei attribuē docuit. Dū igit
tpe fame valida regio cēt oppssa.
ꝛ naues triticō onuste venissēt
ad portū myre ciuit': rogauit
eos nautas ut sibi ꝑ quasq;
naue i centū modios cor i opē
subuenirent. Cuiq; illi rndēt nō
quāde hoc facere eo q; mēsuratū
alexandrie granū eade mēsura
ꝛstantinopoli i horrea ipatoris
cor reddē oporteat: ꝛstat ut pe
tita adimplcant: ꝛfisus in xpi
gra q; nil diminutionis i cor
mensura recepēt. Rd'eis ꝛcas
sent: mēsurā qua receperāt ite
grē mistice regi reddiderūt: et
mirū in modū naūgauerūt. Quoꝝ at
illd' qd' sibi acceperat mīraculose
p brēuiū ad vsū ꝛsus semis
abūdat. Quidā adhuc in regione
illa alicuius cultus vdelos fugiēs:
arboꝛē quādā diane ꝛsecutam
qui quidā colebāt rustica sancte
pdidit: dyabolo in aere ululante se
de sua sede p nycolaū eiectū. Et
dū quidā vir ad sancti visitandū
nauigio pgēt: demō in spē
deuote mulieris eisdē in sagena
la appāuit. oleiq; i vase tribuit
rogans ut greco pretio eande sā
nycolai pungēt. eo q; ipa huc
ad ipm̄ locū amodo nō posset
Quia discedēte: i alia nauicula
eisdē cū plibus vir appuit nyco
lao similimus: q; mulierem illā
diana fuisse pdixerunt. ꝛ oleū sibi
datū in manu actulit monuit.
Quo pacto? cōtra natam aq;
iflāmat. Et dū myre ciuit' ꝛcis

sent nycholau aspiciunt: ipsumq; ce qui sibi applicuerat agressum.
¶ Eode tpe dū ypatoz astantiū tres principes. nepotanū vrsi 2 neapolcone atra hostes ipetu misisse 2 illos ad portā impetu applicantes vir sctus ad pradiū suū tassset: cū cent i mesa missa at vir dei. astile peccuniā corruptū tres iuuenes milites innocentes decollari mandasse. Illico sctus tribz ill principibz sibi assocīat ad locū ppetrauit. 2 iuuenes ia genuflexo gladiū expectantes recepit. Audacter se i spiculatorem ingerens gladiū sibi extorsit: innocentes absoluit: qs secū adductos astile adiit eiq; diuersoria burgas tridem penitentie suscepit. ¶ Dū at principes ypriales cū victoria redeuntes ab ypatore magnis honoribz sublimati fuissēt: ex i uidia apd eū de pdicatione dilati sunt: quos alle carceri traditos precipit mane sine audientia decollari. ¶ Ex liberatione tm iuuenū sctam a viro dei recolentes: causā se meritis meruerunt.
Eadē nocte vir dei nycolaus ypatoru p visionē audiuit. ipsum q; de ipietate redarguit: 2 nisi innocentes dimitat ericiale bellū eide imminat ad mortē. ¶ Initio gras at qs ect: dixit se ce nycholau epm myrreoz. similiq; visione pfectū extremuit. Euangelia principes viros aduocat: 2 si causā se medaissent illo gat. ¶ Cui se sco nycolao medasse dicentes: misericordiā petiit. innocentes absolut: 2 cos ad vitā dei cū immunes dimisit. ¶ Perturbtm nycolau ita sene nycene ratio i tfiuisse 2 qda atriana zelo fidei i marilla p mississe. ob id q; a ratio mitra 2 pallio pmanati extitisse: ppt qd' ut plimū sine mitra deprimit. ¶ Dū aliqn missa bte ygis cui erat deuotꝫ i pontificalibz celebraret 2 pulcra mitra 2 pallū deferē qz zelo nimio fidei ablata: cere dei virtutibz dno angelo eide astitere. quoz vn mitrā ale pallū sibi dnitꝫ restituere. 2 ex tūc signa reassumpsit sibi celitus statuta. ¶ Hic gs sctus pradicta ma hora decessū angelos sibi occurentes aspexit: 2 suū medarū spm dno in pace gessit die octauo yduū decēbr ano dni ccclxiij. ¶ Ex cuius ossibz oleū manat: quo limit languidi a dei infirmitatibz sanant. ¶ In multis chronicis inuenit q post multū tpis de

ſtincta a tumis mrīa ītate a
mercatorib⁹ barrēſib⁹ corpus ſci
nycolai barri tr̄ſlatū eſt ibiq⁹
hac uſq⁹ in pñs ut plīmū credi
t a multis pegrinantib⁹ visitat⁹
Nenen aūt idem corp⁹ aſſerit ve
nenis delatū. ꝙ mirabile aūt ſci
tū q⁹ inuiū eſſe dicūt put colli
cū feſtiuitatis aſſerit tū etiā q⁹ ea
ſola de ſcīs ꝓne curauim⁹ q⁹ ſt
ſcripta ūl carta morte ā ergā cor
corpa ingerūt: er aliis voluib⁹
legenda dittim⁹: hoc ſolo ad ea
mīatione ḡtanto: q⁹ dū bti ny
cholai hyſtoria de nouo editu eſt
q⁹ notata cū ſuo cātu ad man
quoꝺ ſtm mōſterij ſcē crucis
de ceſena deuenīſſet. 2 frēs cam
ī ōnis feſto cānē ad offīū vellet
cor⁹ prior oīo renūſauit 2 frēs re
darguit. dicēs ronulatoria ī ecīa
nō eſſe licitū deratūri: morte ſup
uenīēte ſcīs nycolaus ꝓor ap
parūit: cuiꝰ vultū tribulī certo
abſtrūxit. pauimēto colliſit. 2
ī capiens antyphoꝝ o paſtor eccīe
&c. ꝙ ſingulas notas fruſtr⁹ que re
nebat rectus ſup dorſū patientis
ingemuīt: ꝙ ordīnē ad finem
uſq⁹ deratauit. 2 ſemiuiu⁹ di
miſſus clamoribꝫ frēs ecclīam
uſq⁹ refectorium narrauit: antyfoꝝ
quā nullꝰ audīrat retulit. 2 cen
tū notas in ipſa oſtiū dedīſſe
er centū pauſationib⁹ q⁹ ſuſcepat
adiecit. 2 qui dicat ſic ce ꝙtū
fuit. Dutaq⁹ lectia. frēs nouā
hyſtoriā eo die 2 decepſ tū ipi
q⁹ alīs ī multꝭ ecīis celebrauit.

// Decollationis azarie Omeliā.

Que īſtituit eccīa ſcīs ſuis ſacerdotibus ſcī
ſiluerij papē. 2 martiris xp̄i. 2c

Bulla Sixti q̄rti de feſto Decollationis glōſe virginis azurie

Quū pertelſa mentoꝝ
ſigilla quib⁹ regina
celoꝝ virgo dei genitꝛ
glōſa ſedib⁹ ꝓlata ethereis ſy
deribꝫ q⁹ ſtella matutina ꝓtu
lians deuote aſſiduationis mdā
gine yſtituta. 2 ihū pectoris
archana reuoluim⁹. q⁹ ipſa ut
pote via miſerīe. mr̄ grē 2 pacꝭ
amica hūanū gen⁹ aſſolatr̄. ꝙ ſa
lute fidelīū qui delictoꝝ onere
grauant ſedula exoratrīx: 2 ꝓcu
gul ad regē que genuit mitredit
digniū. q⁹ potius debitū reputa
mus xp̄i fideles. ut oīpotēti
deo. ꝙ eius 2 fidelia eius dē virgis
humilitatē ab eccīe reſpectu ꝙ
reuocabīda ſuo autori hūanū
nichil lapſu p̄ni hoīs eccīe mor
ti obnoxia. ita ſui vnigēti hu
manitatīs ſpē ſacratione aſſumēdo
er q⁹ carnē nre mortalitatī ꝓpe
tione ꝓli ſui aſſumēdo 2 imma
culata virgo nīlo ꝓſt ꝓli remanet.

De ipsius immaculate virginis
mim̃ recipiõe gras & laudes refe
rãt & institutã ppetuã i dei ecclia
missas & alia diuina officia dicãt
& illi intersint. indulgentiis & petor
remissionibz iniungãt. ut eiusde
fiat eiusde virginis meritis & int
cessione diue gre captiones hac
ꝙ assidatione inducti. eiusde omipo
tentis dei ac bti petri & pauli
apl̃or eius auctõe confisi. auctõe
aplica. hac ippetuũ valitura
statuim̃ & ordinam̃
ꝙ omes & singuli xpi fideles
utriusq; sexus q̃ missã & officiũ
receptionis eiusde virginis glose
in ista pia deuotõ & laudabile
ordinatione dilecti filij magri
leonardi de nogarolis clerici
veronen̄ notarij nr̃i & q̃ desup
a nob emanauit misse & offi
cij huiusmodi institutionẽ in die
festiuitatis receptionis eiusde virgis
marie & p octauas eius deuote
celebrent & dicent. aut illis
horis canonicas interfuerit. q̃tes
id fecerit totiens de pius indulge
tiã & petor remissionẽ consequatur
quã nup felicis recordationis
Urbanus q̃rtus & alias vicecancellarius
bate. ac martinus q̃rtus & alior
romanor pontificũ predecessor
nr̃or statutiones & sequit. illi
q̃ missã & horas canonicas in
festo corpis & sanguinis dñi nr̃i
ihu xpi. a primis vesperis & p illũ
octãũ nup romane ecclie consuetudi
nem celebrãt dicunt. aut misse
officio horis huiusmodi interfuerint
pribz ppetuis tribz valituris
Datũ rome apud sanctũ petrũ An
no incarnationis dñice. m. ccc.
lxxvi. tertio kl̃ ianuarij Pontificatus
nr̃i anno sexto.

Exemplar Sixti
Quarti de codem festo receptionis

Bulla sixti.

Sixtus episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut accepimus nonnulli presbyteri seculares et regulares ac quidam alii utriusque sexus christifideles ecclesiam sanctorum petri et pauli de urbe ubi corpora eorundem sanctorum requiescunt devotionis causa visitantes ac ibidem missas celebrantes et divina officia audientes ac alia pietatis opera exercentes plenam omnium peccatorum suorum remissionem et indulgentiam consequi valeant prout in nostris et predecessorum nostrorum romanorum pontificum litteris desuper confectis plenius continetur. Nos cupientes ut ecclesia ipsa a christifidelibus frequentetur et ut ipsi christifideles ad eam devotius confluant omnibus et singulis christifidelibus utriusque sexus qui ecclesiam ipsam in festo corporis christi annuatim visitaverint et ibidem missas celebraverint vel celebrari fecerint et divina officia audierint vel audiri fecerint ac alia pietatis opera exercuerint plenam omnium peccatorum suorum remissionem et indulgentiam auctoritate apostolica tenore presentium concedimus et elargimur. Datum rome apud sanctum petrum anno incarnationis dominice millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto. xiii. kalendas octobris pontificatus nostri anno sexto.

Exemplar Sixti Quarti de codem festo receptionis

Bulla sixti.

Grauem nimis grem̃ & molestiã. qui sinistra nob de q̃
busda emanãtibus psonis referẽt
& i cort q̃ ad euãgelizandũ verbũ
dei sunt deputati gressibz pdicãt
do admissis. eo ꝙ nuper ꝓ quam
q̃ illi periculosius remanedi i
corrupti. cui facile obleri nequant
q̃ multor cordibz sic publice p
dicando diffusius & damnabilius
propinquitur errores. Cupientes ut
sacra romana ecclia de intemerate
semp̃ v̄ginis marie receptionis publi
festũ solenit celebret. & specialẽ
ac ppetuũ sup hoc officiũ ordina
uerit & nõnulli ut accepimus
diuinor ordinũ pdicatores & alis
simonibz ad ppl̃m publice p dñi
cas ciuitates & terras affirmare
hactenꝰ nõ erubuerit & eosdẽ
pdicare nõ cessat. omes illos
q̃ tenẽt aut assentiũt eande glõ
sã & immaculatã dei genitricẽ

absq; originali peccato macula
fuisse exceptam mortaliter peccare
vel ecclesiasticos eandem immaculatam
conceptionis asserentes celebrantes audire
concionesq; illorum qui eandem immaculatam
conceptionem asserunt predicare
grauantes et ipsos predicatores
non tanquam defectos suis hominibus libros in publicum edere
et quosdam assertionibus predictorum
non leuia scandala inde fidelium
exorta sint maiora merito exoriri
formidantur idcirco nos
huiusmodi temerariis ausibus ac pugnantibus
assertionibus ac scandalosis quantum
ad dei ecclesiam exortum propterea
et exoriri valentibus obuiare volentes
motu proprio non ad alicuius nobis
super hoc oblate petitionis instantiam
sed de nostre mere deliberationis et
certe scientie ipsas assertiones predictorum
quorundam aliorumque quorumlibet
affirmare presumentium eos qui credendum
aut tenendum eandem dei genitricem
ab originali peccato immunem et sua
conceptione preseruatam fuisse. propterea
aliquem hereseos labe pollutum fore
vel mortaliter peccare aut huiusmodi officium
conceptionis celebrantes seu huiusmodi
concionem audientes aliquem peccatum
incurrere utpote falsas et erroneas
et a veritate penitus alienas. Quibus
omnibus dictos libros predictos et in
eisdem quid hoc anno apostolica de
more premissum reprobamus et damnamus.
Ac motu simili et auctoritate predictis statuimus et ordinamus quod predicatores vbi
dem et quicunque alii cuiuscunque status
gradus aut ordinis ac predictionis
fuerint quod deinceps audacter temerario
presumpserint in concionibus ad populum
seu alias quolibet affirmare hoc
sic per nos reprobatum et damnatum asserti
onem verum esse aut dictos libros
non verum legere tenere vel habere possint
de cetero aliquam habuerint. eorum
cuilibet similiter ipso facto interdicimus
a quo ab alio quam a romano pontifice
nisi in mortis articulo nequeant absolutionis beneficium obtinere. Insuper
motu simili et auctoritate similibus simili
penitus censure subiacentes eos quod
ausi fuerint asserere dictam opinionem tenendum videlicet glosam virginem
mariam cum originali peccato fuisse
conceptam heresis crimen vel peccatum mortale incurrere mandat sit a romana
ecclesia et apostolica sede decisum non obstantibus statutis consuetudinibus
apostolicis omnibusque quibuscunque quibus
cumque vel diuersis a sede apostolica
indultum existat quod interdicti suspensionis
vel excommunicationis non possint per litteras apostolicas
non facientes plenam ac expressam
ac de verbo ad verbum de indulti hujusmodi
mentionem. Et ne de premissis aliquis
valeant ignorantiam allegare volumus quod
ordinarii locorum requisiti
publicent in ecclesiis diebus

ī eoꝝ cumulatibꝫ ꝙ ſuaꝝ deuocōis
& bonis ſtiguibꝫ dñi maiorib⁹ uīl
titudo ꝑtī ad dīna ꝓuocent ſer
monibꝫ ad ꝑplm mādent & fiat
ꝑblicum. Q̄retea q̄ difficile foret
ꝑtes lrās ad ſingula loca ī q̄bꝫ
ꝓpedient fuerit defrē eāꝫ uolu
& dicta anēte decimuſ q̄ eāde
lrīs hīſſipto ubiq; ſtetur put
ſtaret⁹ eiſde originalibꝫ lrīs ſi fore
exhibite. Nulli g̈ oīno hoīm liceat
hāc paginā mē regbatōis dāna
tionis ſtatuti ordinatōis uolūt
& decreti infrīgē uel ei ausu te
merario ītrire. Si q̄s aūt hoc attēp
tare ꝑſumpſerit indignatione oīpo
dei & bt̄oꝝ ꝑri & pauli aplorꝝ
ſe nouerit incurſurū. Dat̄ rome
ap̄d ſcm̄ petꝝ anno incarnōis dñi.
lxxxiiii. Prudie nonas ſeptembris
pontificatꝰ uī anno xiiii.

Ex decreto ſynodi baſilien. De
eiuſde virg̈ ſceptione.

Sacro ſancta gñal ſynod⁹
baſilien. ī ſpīm ſcō legitīe
congregata. ymnū ſalem eccīe repu
tans ad ꝓfectū rei meꝝ. Eluci
dātibꝫ gratie dīne myſtia mīcrē
glōſam reꝑmiſit etīa dei pris
ſapiā dñi aīt. q̄ elucidāt mēte
etīa habebīt. Ad eāꝫ de glōſa
virgine maria q̄ ipſa pris ſapiē
dei filiū etīa in utero ꝓlulit
ac mudo pepꝛ ſacroſancta legit
etīa. Eā q̄ ꝑ de dignitate & ſblimi
tate virḡis matris cōuenat mi
lice. hoc nō dubiū eſt ad laudē
& honorē filij ſui ꝓuenīe. Et qui
honorificat genitricē filij honorificat & elucidat glōſiū nomē
filij eius q̄ ipſa ſanctificauit & re
plenit gra. Nī ſi cēteris rebꝫ
elucidatio ꝓfutura q̄ a dīno deo ē
ꝑclara menta ꝓhurit. Ī ea re
ſpectū fratꝝ uīrumos infre ſpē
tandi ē q̄ ſanctificatione & dedica
tionē tēpli illi⁹ dicit. Ī quo am
ſcla antiq̄tꝰ fiebāt & ab etnio
ſibi maſione ordinat⁹ ꝓma et
ma uīrtus. Idq; mayrē ḡnant
ut pacē habeat ī mōtibꝫ de
nētibꝫ ſītate alli⁹ ꝙ quā pax
diffuſa ē in tribꝰ. Hactenꝰ uō
difficil q̄ſtio in diuſis mōdi ꝑtibꝫ
& coram hac ſta ſynodo ſuꝑ ſcep
tione ipſi⁹ glōſe ḡ̈ marie mris
dei & gaudio ſtificatōis eiꝰ ſta
tuīt q̄ nubꝫ dā dictātibꝫ ipſa ſā virḡ
& eius aiam ꝙ aliq̄d ꝓpē aut ī
ſtans ipſius ſbiacuiſſe actualit
originali ꝓtō. Alijs aūt cōtī
ſo dictātibꝫ a ꝓncipio exaltōis
fīne dei ipſa diligendo, gratī
cāde ānuliſſe ꝙ qua a macula
originali ulla breuiꝰ ꝑſona
liberāt ipſa ans ſblimiorē ſā
ctificationis gr̄ē redemit. aī fin
daret eā altiſſim⁹ & ipſa fabri
caret filiꝰ dei ut ēt mr̄ eiꝰ ī tri

Dom̃ ig̃ diligent̃ ispectis auctib̃
z rõib̃ q̃ iã a plibus ãnis ꝛ pb̃
tis rdationib̃ ex ptr nũ isq̃
dctõe cõia hãc sancta synodo
allegate sũt aliisq̃ plimis supp
hãc re visis ꝛ matura ꝑsidacõe
pẽsatis: illã doctrinã dissentẽ
glosam v̄ginẽ dei genitricẽ p̃
uenisse ꝛ cooperante dini numeris
gr̃ã singulari. nũq̃ actualit̃
fuisse originali peto. sed
immunẽ sp fuisse ab oi originali
ꝛ actuali culpa sc̃dm q̃ ꝛ ima
culatã. tũ pia ꝛ sona cultu
cultus. fidei catholice. recte
rõi ꝛ sacre scripte. ab oĩb̃ catolicis
aygbanda fore teneãda ꝛ applec
tenda diffinim̃ ꝛ declarm̃. nulli
de cetero licitũ esse ĩ dicta ꝑdicare
seu dicere. Renouãtes ꝓterea ĩ
stitucõem de celebrãdis ei⁹ dieꝑõe
q̃ tũ ꝙ roma q̃liias ecclia vi
vo⁹ decẽbris anniq̃ laudabili
ꝓsuetudine celebrata ẽ: statuim⁹
ꝛ ordinam⁹ eande celebritate
ꝑfatu die ĩ oĩb̃ ecclis mõsteriis
ꝛ ductib̃ xãe religionis sub
nor dieꝑõis festiuis laudib̃ ac
celebrandã. Vtrisq̃ fidelib̃ vr
penitentiib̃ ac ꝛfess eade die mis
sas solẽnes cantũ ꝓmis. ꝛ sacris
vr ꝛ matutinis tonde. sinoni vo
lẽtibus tonde ꝛ q̃libẽta diei
dessione ꝓmus ꝛpib̃ duraturis
detinctis sibi penitentiis hr scti
synodi clarg̃. Datũ in sessione
nra ꝑblica in maiori ecclia basi
licesi solẽnit celebrata xvi kl
octobris. Anno a nãtiuitate dñi.
cccc. tricesimo nono.

¶ Sententia Camphyra doctoris
bonauenture de dcptõe glose
v̄ginis marie ꝛ hꝫ in tres sectas.
distinctõe tricia. qstione secũda ĩ hys.

Quida dicẽ voluẽ q̃
ĩ alia glose v̄ginis marie
gracia sanctificatois ꝓuenit matrila
peti originalẽ. Rationẽ aũt hui⁹
assignãt: q̃ decebat aliaq̃ glosã
v̄ginis sanctificari excellentissime sup
alias alioq̃ scoq̃. nõ solũ q̃ntũ
ad superabundantia sanctitatis. sz eẽ
q̃ntũ ad actrelationẽ typis. Ideo ĩ
stanti siue creatois fuit ibi gra
ifusa ꝛ code instanti alia infusa ẽ
carni. Sz q̃ omni mobilium mobi
lior ẽ sapiã ꝛ nescit tarda mobi
lia sp̃ sine gra: ergo multo po
tenciori ẽ gra q̃ natã. Hinc ẽ q̃
effectus gre sanctifi magis pcaluit
q̃ natã in carne q̃ effectus se
dinatis ĩ aiam ꝛ ideo culpã nõ
mundit. Hec aũt posito videt po
se fieri multiplici ꝛgruetia:
tũ ꝙ xpi ꝓpinqũ ꝛponere que
decebat de matre purissima nul
la: tũ ꝙ v̄ginis ꝓgenitura si
gularem. q̃ debuit ĩ dignitate

ſcificationis ceteros ſcos 2 ſcas
pres : tri cām ppt ordinis decorē
ut ſicut fuit ꝑſona imunis
ab originali a ī cauſa 2 aīa
ſine ī cauſa 2 ī effectu. 2 ꝑſona
utroq; modo hīs originale : ſic
erit ꝑſona mediū q; q̄damodo
habēt 2 q̄damodo nō habet. 2 ſi
ta ē bta virgo q; mediatrix 2 mi
nor 2 xpm ſic xp̄s mit nos 2 deus
Et hoc dicit ſonare vbi anſel
mi cū de ap bta vgo puriſſīa
fuit ea puritate q; maior ſb deo
nequit ītelligi. Jn hoc ei notat
q̄ gradu ſue puritat⁹ mferiore
ē reſpectu filij 2 ſuperiore reſpectu
alioꝝ ſcoꝝ. Et ideo q̄ ipe mē
dia hui⁹ multiplicē ꝙgruere
voluerūt quida apponē adiſ
centes ſ. ſup q̄ hoc nō repugnat
ritati ſacre ſcripture 2 fidei xpi
ame Veritati vrq; nō repugnē
cino ponī ꝙſonat : ſi q̄ myſtice
eius attendat. Bta ei vgo ma
na ſignata fuit ꝙ archa : alia
vo bte vgines ſignata fuit ꝙ
vna mi q̄ poſita fuit manna.
Nā q̄ vna illa plus fuerit ꝓple
ta manna q̄ poſita ī archa : plus
ſalte ꝙ natam ſcificata fuit
alia bte vgis q̄ carnis vnita
fideī ex rōne nō repugnat ut
dē poſito ꝓdicta. ꝙ eo q̄ dicit
ipſa virgine ab originali pcto
liberata ꝙ gratiam q̄ eadem pos
bat 2 ortu habebat a fide 2 ca
pite xpo ſic alie gre ſcoꝝ. Et ita
fuit illa gra ꝓuenerat ei ab
infectione nō tri pcti carnis
fiditate. Et hoc alia fiditatis
iuſte remanſerūt ī vgine pena
litatis. Hīa ei ſcificatio nō
obviat pene ꝑ culpe. Et hinc eſt
q̄ bta vergo penalitatib; fuit
obnoxia. 2 ꝙ xpm labatu ab ori
ginali pcto ꝑ alia q̄ alij. Nā
alij poſt casu erecti ſunt : virgo
matra q̄ in ipſo casu ſuſtenta
ta ē ne caderet. Hec ex ponit de
duobꝫ cadentib; ī luto. Et ꝙ iſtā
auctē effugiūt auctes : hoc
q̄ cōt eos adducūt : dicentes
nō ſeqtur q; bta vgo habuit
infectionē originalē pcti q̄ntū
ad effectū ꝑ q̄ntū ad causā ſo
lū : ſi tri decuit hoc alicui ſcō
niſi ei ſolū ꝙ que oīm fuerit
ſolus videlz dns noſr ihc xpc
cui hoc 2 glia in ſcla Amen.

Jn feſto Thome Apoſtoli.

Omelia Hodie Jn octa paſche

THomas apls legēda
q̄ dicit didymꝰ q̄ ī fide
dubius poſt rſrrectōē xpi corpꝰ
dñicū palpauit : 2 dū in xpo
vulnera tenuit carnis ī nobis
ſanauit vulnera infidelitatis.
Hic poſt aſcensionē dñi. dū

apd̄ cesaream pdicaret xp̄m sibi
appens dr̄ regē indoy gondofor
pposuit suū abanē ad syriā desti
nasse. q̄ re hoīem architectoniū
opus diuinū p palacio sibi struēdū;
que cum secū vellet ad idiam
mittere. ut cū indos. tpe aduēt
ad sedē palma miri pficeret.
Dns ergo pposito thomā tradit
assens ei suū suū in tali arte
peritū. Nauigātes aūt sil' diu aba
nes ei nūciasset. an ille dns
sit rex ei: dixit thomas ei esse
filiū magni regis q̄ tenet regnū
istius mōtis; q̄ hostes pugnare
nō valet: ipmq; milites suos di
uisos p tres partes habē. qs ad
multa destinat opa. q̄ q̄ lucri
facit suo regi reddentes attri
buit. Et ei multa de celesti pa
lacio mellyfluore loquebatur:
ille de terreno edificio intelligebat
Cū q̄ die septimo andronopoli
peruenisset. ubi rex filie sue nup
cias celebrabat. omēs ta ciues
q̄ aduene vocati a rege nupcijs
interfuerunt: abanes. q̄ apls fili
ū ei dis cubuerūt. Puella aūt
hebrea diu aīa ei fistula lenī
flauit. q̄ thomā apl̄m nō man
ducare. q̄ elongare se videret:
intelligēs ipm ee hebreū repit
audace tame dicēs. Unus ē deus
hebreoy q̄ creauit oīa. &c. Nunc
diu crebro ad placendū apl̄o
repetēs: puella thomā alapa
pcussit: eo q̄ ei dedignās fistula
apposita nō comedēt. Apls aūt
nō optando si pnosticādo pdixit
se inde nō sine rectu q̄ ni manū q̄
ei pcusserat a canib; i medio eo
rum portaret. Ad q̄ hebraice
dixit sola puella intellexit. Diu q̄
puella ad fontē p aq̄ hauriēda
iussa. ipm leo ridens occidit.
sanguinē bibit: manū q̄ ei canis
niger i humo detulit. Ad hoc
puella videns celeriter narrauit. si
stulā gerat. q̄ apl̄m adoraūt. Et
stupentibus cunctis apl̄s ad regis
instantiā sponsū. q̄ sponsā benedixit
Deo abeunte. q̄ diu illi sero thalā
intrassent. i manu sponsi tam
palme dactil plen q̄ apparuit. de q̄ a
bo gustātes obdormierūt. q̄ gēma
tū regē p somniū viderūt. q̄ eos ut
consilio apli crederēt admonuit:
et sic benedixit. Quibus cum gratiarū
q̄ mutuo sōnū ide referentibus. q̄ apls
ad eos ianuis clausis ingredit:
et sic xp̄m annūcians ad suaden
dā vgitatem hortat. Cui eisdem
duo angeli splendidi assiterūt dicētes
se fore angelos a deo ad eoy custodiā
delegatos: ut si apli monita obe
dirēt oīa q̄ poscerent a dño impetrarēt
Quos apls baptizat. q̄ de fide diligēter
instruit. Cui aūt thomas adhuc
iā ppter miracula visa diuso indiā
intrasset. q̄ ei regi pntatis. ac apls

sibi mirū palatiū fabricandū p̄
misit & modū edificatois ope
romano designauit · placuit re
gi · eidē copiosū thesaurū assignā
& in alia p̄uincia abijt ¶ Dū toti
at breuiū quo rex absuit apl̄s
p̄dicator xp̄i mistitur & inuisibi
le p̄plm acquisiuit thesaurū pauperib⁹
erogauit & multas ecclās fabricauit
Rex aūt rediēs & q̄ thomas fecerat
discens apl̄s eū abanē & vmo carce
ris reclusit cogitās eos vinos
cremandos incendē Interea quod
fr̄ regis mortuū · & dū q̄ sepulchrū
preciosū patiū · q̄to die mortuū
resurrexit & fugientib⁹ ac stupe
tibus regi dixit ¶ Rex hō ille quē
tu putasti q̄s amicus dei & ei⁹
& angelī fuisti · q̄ enī me defun
ctū ni paradisū adduxerit & pala
tiū q̄d tibi thomas fabricauit osten
derit & q̄ tu rex indignus te fe
cisti · ego reddens tibi pecuniā &
meo potētō quā tu amisisti
existimas ¶ Quo audito tristis
rex eū fr̄e thomā absoluit & ad
pedes eius cadit & veniā petit
Et eū de palatio liberato celes
tia tendentē q̄d quod oīo cupiebat
redimere & rex p̄ se retinere vel salte
eū fr̄e coīt hortāt · dicunt eos apl̄s
inestimabilia palatia a mundi p̄ncipio
p̄parata q̄ fidei p̄mio
& elio adquirunt ¶ Cū rege & frem
ad fidem ei⁹ tēpe baptizat ¶ Et
dū p̄ vnū mensē omēs egrotos
regionis adgregari fecisset · & oēs
p̄ salute illoz effudit & statim
splendor sicut fulgur de celo ve
niēs oēs tristes p̄strauit Et
post horē spaciū fortiter ab apl̄o
omēs icolumes surrexerūt Tūc
apl̄s tā eisdē q̄ & ipl̄o p̄dicat
& nouē milia hoīm exceptis
mulieribus & puer̄ ad xp̄m duxit
Postea p̄fectus ad supiorem
idiam p̄ reuelatōē signis
miraculis ostendendo · int
q̄ sinteren & amica migdo
nie sororis regine illuminauit Et
dū migdonia regē adgnata & ux
oratus apl̄m vidēs iuset depo
sito cultu & ornamēto & iuta
habitu humili cū alios pau
pes ad eū intrauit ut ei sinteren
sua ferret · Videns q̄ migdonia
apl̄m miracula facientē & ei
audiens p̄dicantē credidit · fratr̄
eius discipla vino adherē nolē
bat · Tūc carissimus regē rogauit
ut regina ad sororē mittēt q̄s
ei suadēt ut ad se vīz morē solue
ligādi p̄mittēt Et d̄ dū regina
noīe treuia faceret · & sororī ip̄i
contra mandata q̄ ordinat apl̄s
enarrasset · regina thomā vidē
cupiēs ad domū sifforis ubi
ip̄e p̄dicabat cū sororē accessit

cū multitudine infinoy aīa
mā recpit. qs omes aplo ma
nu os ipōsita sanauit. Inter
qs dā elephantosū toto ula
tatuo corpe sanasset regina
reddidit. cernde thoy viri ab
horruit. Rex vo asmodē nōe
vocās carisen aquit. qd tibi vro
rē ons acqre volucat sua ami
cam. Egit de cōsilio carisij rex
aplm carceri trādi. Ad que re
mes mugdonia venīā petit.
eo qp ipsius causa i carcē missa
at. qua ille cōsolatus hīs pōpo li
bent pati assēbat. Post hīs de ma
dato regis aplo educit. cū sup la
minas fn ardentis mūd pedib
sistit. statīq fons erupit et
flamas extinxit. Demde i
fornace ardēte mittit. ḡ ide
de altera illesus exiuit. Demū
carisius regi suasit ut aplm
deos suos adorare cōpellat. ut
vī sic dei sui mīam mereat. Cui
adhoc cōpellenti. venies tho
mas ad templū sol. hebraice de
mon pcepit. ut genu ipe ge
nua flectēt. demo vo templū dmu
nuet. Demon at aplm roga
vit ut sibi templū diruē ipmit
tēt. qs omes adisarij ei iter
nēt. ad cui mīme cessit. qn
potius ut nemine ledēt eide
ipauit. Aplo g genib; posit

hebraycē xpi adorat: madans
deīn ut silachy caperet. et ab
issu iret. Ille q vdolu solitis
sicut cernit facti est. Tunc
mugientib; sacdotib; pontifex
templi gladiū sustulit. et ultoy
dei sui aplm trūcare. Rex at
et carisius videtes ipm velle
nece apli vindicare cū fugerūt.
Ipiam at corp eius tulerūt et ho
noīfice sepelierūt: qd in pres
su tpis de tūsiam est ad cētare
mesopotamie noīe edissam.
Alexand ei imp̄ator cū rediret
victor de p̄side. rexit regē deuc
to: supplicauit ei sīm ut mitteret
ad regulos idoy. qbus corp bti
thome redderet. cuīb; suis. Ad
idem imp̄ator cū suis gētil̄ victor
ne in gloīa ei side libenter
adsit. Fertur at q i vigilia
festi bti thome singul anis
oī clero et pplo ac pegrīs ad eius
ecīam; diuersis celebrāt vesp
et patefacto tumulo sd corpus
archiepi edessen dū rehaurīt ā.
ad mḡt. O thō didīe. palmite
viridi vinus ponit i manu apli
et aplens vesp̄is claudī sepulcr.
Mane at facto oīb; accedentibus
aplor; tumulo inuenit palmes
i matali viridante pduxisse ra
cemū vue dignus. de quo vīm
vini luāntur infirmi. qua die

arripere et effundere sanguinem
ihu xpi. Hoc audiunt a fide deg
In festo sci Stephi. Euā.
Mat. dixit. Sce matthm.
ihs principibus sacerdotū et turbis
iudeorū. Ecce ego mitto ad vos
pphas et sapientes et scribas et ex
illis occidetis et crucifigetis et
Quia omnes leges ca
ducerat deus contra
phariseos et scribas. q
filii eorum q occiderunt pphas:
nec manifestat qm in malicia
eos similes erant. et q fictio erat
hoc quod dicebat qm non concasset
opibus eorum si fuissent in tpe illo.
Venit ei ad vitare crassenit
mensura pene suorum. Illi ei ipsos
occiderunt: ista deū crucifixerunt.
Ex qua voluntate sua decidit in
morte. nō imputat illi sue mortis
petri: imputat at illi mortem
aplorum retrorsus eorum. Vñ dicit.
Ecce ego mitto vob pphas .i.
aplos q de futuro ruinacoe
ppha fuit. de xpi agnitione sa
pientes: et de legis intelligentia
scribe. Vel obstinatione aplm
scribentē ad corinthios vitia do
na ee discipulorum xpi. Alios p
phetas q verum a pdicent. alios
sapientes q noverint qui debent
preesse ecclie alios scribas in
lege doctissimos. Ex quibus lapidatis
et stephm: paulus consensit: petrus
crucifixus. flagellati et actibus
aplorum discipuli: et persecutionem
eos de civitate in civitate. ex
pellentes de iudea ut ad gentes
pplos transmigarent. Vel simile
q mittit in via. tpo sui sodalibus
quos et spe mundi facit. et
hanc nō omnes: sicut hanc legis
quia sequentes inanes fabulas
nes incurrunt. Sufficit autem
nem narratio sufficiat ad sa
lute. Scribe aut legis scribas
novi testamenti adhuc p detrac
one flagellat in synagogis
suis. Et ecclesiam q sunt spiritu
les phisei linguis suis eorum
flagellant et persequunt de civitate
in civitate. interdum corripiunt
aliquem aut spiritualiter volentes eos
expelle qui de pprio capite legis
et pphaz et ecclia in aliud ecclia.
Deinde ut ondat qui nō
pene hoc fecerunt: ineffabile eos
exitus timore vicerat. Vñ si
Ut veniat super vos omnis sangui
nis. i. ois debita ultio. p effuso
sanguine iustorum. A sanguine
abel iusti ut pro sanguine zacha
rie filii barachie. De abel
quo nulla ecclia abiguitas: zacha
ria aut quidam prem iohannis
baptiste intelligi voluit. Venit
ei ad nos ut origenes et quā

tudine tal' qi sit aliqs locus templo ubi vginibz qde licet adorare deu: exparte aut thoz virile nō ptmittebant in eo ēsistere. Maria at postq genuit salvatore ingredies ad orandū sbtrit illo vginū loco. Phibētibz aut eis q nouerāt eā ia filiū genuisse. zacharias dixit qm digna ē virginū loco ei' adhūc sit virgo. Ergo qm manifestissīe aduersꝫ legē agente occidenit eū inter templū z altare viri generationis illi. Hoc tñ q de scptis nō hz auctē cade facultate trēnitur q pbat. Jn ea vero q nazarenus uocatur p filio barachie filiū ioiade scptū reperim⁹. Queriturē aut quō usq ad sanguinē data tñe dixit cū plimoz sāguis postea fuerit effusꝰ. Colligit at sic. Abel pastor omniū fuit z in agro occisus. zacharias fuit sacerdos z atrio templi interfectus. Ideo g dns hos duos ex merito qm p oēs scī mrēs de signatur laical' scz z sacerdotal' ordinis. Abel et ex merito: ostendens qm gr inuidia cēnt xpm z discipulos eius occisuri. Zacharie at mentionē fecit: qm dupler p scriptio fuit i eius occisione. Non ei soli in sem vltā facta ē: sed z in loco sco. Zacharias enim in ipietate mercenarii dei.

dns g qui mercēnarii dei dispensationē timuit in eis quos scandalizat. zacharie sanguinem videt effundē. Abel at luctus impietatē. Et g nō recipit qd scriptū est. bti q luget sanguine effundit. abel hoc ē veritatem luctus salutaris. Et ut oēm excusationem illi adimeret dicit qm ad gētes eos mittit. pp hoc scandalizati sumꝫ. Poterat qd ad eos mittendi cent discipuli. z ideo de ultione cōqritur. Ame dico vob: veniet hec oīa sup generationē istā. Ex hoc tñ intes dicit oēm generationē predonē z futurā. qa oēs eoꝝ corpa dyabolū sūt. Et ideo gehēne pena qua eis ominatus fuerat tardabat: ominat eis pricia mala cū dicit. Veniet hec oīa sup generationē istā. Et aut ei omnia bona q in singul generationibz a xpo usq in mundi ornes sci merebant. illi nouissimi fuit donata q receperūt xpm: sic oīa mala q in singul generationibz a xpo usq in mundi patrem meruerūt oēs iniqui. sup nouissimos iudeos venerāt qr xpm repulerūt. qlia passi sūt a romanis z sic postmodū oēs generationes coqritur usq in finē seculi ut pcipere nt a deo z iudicium. sicut oibz gentibz. Et d ei petius pt fieri qm filius cū misericordia z pietate de

nicente non sufficere: ꝑ tali modo interficere. Vel ita. Quia cum tas velgens nostra ad penitentiam ut punit ea deus. sed expectat ꝑ multas gradationes: qñ autē placuit deo ꝓdere ciuitatem illam vel gentē. videt omnipotens penā redde illi. qm̄ quecunq; meditatur herode passa est: sic et gradatio indecet. ꝑ prīb; suis videt punita vere ac nō pullis ꝑ ꝙ secedimus fuit. Dum enī multos ad penitentiā videt et iterum rectū ymaginē fuit cadē rursus vel grauiora facies: minoꝝ pene obnoxius. Post ꝓdicta autē ad ciuitatem venit dns simone: ꝙ hō crudire volens audiendo. Videt Ihīm ihīm q omnia ꝓphetas Hec duplicatio notē: misentis et ad te dilexi. Ihīm autē nō sanctā edificia ciuitatis. ꝑ habitatores vrat: qs̄ prius plangit affectu. Prenidens ei ruinā et plagā illi ciuitatis q a rōmis suppetitura erat: recordabat quidem sanguinis sui et suoꝝ q effusus aut ab illo et postmodū effundend erat addit. Que ad te missi sunt lapidas eos q ad te missi sunt. Quotiens ad te vsaui omnipotens et cum meum ihēm tapidasti. et certe de fructu ꝓphetarū gratie vrasti. Duo salutabis: que me dicit nō venire ꝓnuntias. Et nō dicit omnipotens et lapidasti. omnipotens et lapidas: qñ hoc ꝓpe natalem assumendi hīm ut omnipotens et lapides suos. Videri ei et ferat apls: qñ stetit ad illum et ꝓphas. Dum ei vocasset ea et abhominabiles ei omissiones dixisset: qñ se excusando subiungit. Quotiens volui congregare filios tuos. Vt dicat. Nequ ꝓdictis omissionib; me a tua benuolentia amittis: ꝑ volui te mihi adiungere nō semel aut bis ꝑ multotiens Et. Quēmodū gallina congregat congregat pullos suos sb alas. Hoc ei genus animantis magnū affectū in filios hī: ita ut cor ipsi mitate affecta infinet et ipsa et qd difficile ceteris animantib; fuerunt alis suis filios protegēs ictu milui pugnat. Si et mihi dei sapia ꝙ carnis susceptione infinita qdammodo scīm illd apli. qd infirmū est dei fortius et hoīb; ꝓtegi infinitate nram et resistit dyabole nos impiat. filios at hīm dr. sed qd dramatis ꝑ ciuitatis sacerdotes ꝓcedentia filios. Dt at. quotiens volui cū sit maiestas semel hoc dormisse corpe in deos. Qm ei xpc ꝓmo fuit et in moyse et in ꝓphis et i angel ministrib; saluti humane ꝙ singlar gradoꝝ Si qs̄ ne nō fuerit congregatus ab eo: indicabit qi noluit congregari. Essent q Heretici xpo

principū ex virgine dare: omittant alii legis & ysaiā deū p̄dicare. Vbi est ait illa copotentia q̄ in celo & in tra oia q̄cūq; voluit fecit: si colligere filios ihēm voluit & no fecit. An no potuit illa q̄dē filios suos ab ipso colligit noluit & sed ea q̄ noluerē filios ei⁹ collegit ipse q̄s voluit. Deinde minat pena qua sp̄ fominauerit: scz cētuplā & triplā oīsionē dicēs. Ecce relinquet vob dom⁹ vrā desta. Sicut ei corpus aīa recedente p̄ius quidē frigescit deinde putrescit & soluitur: sic & triplū nrm dei sp̄m recedere p̄ius sedicionib⁹ & idiscaplinatione replebō deinde veniet ad trinā. Ex ce eis q̄ noluerūt aggregari sb alis ei⁹ minatur xp̄s. Ecce relinq̄tur vob dom⁹ vrā desta & aīa & corp⁹ Et si q̄s ex vob noluerit aggregari sb alis xp̄i: ex tpe illo ex quo aggatione refugit actu matris q̄ corpe no videbit pl̄chritudinē vbi. dom̄ penitꝰ a p̄posito malo dixisti dicat. Benedict⁹ q̄ venit i noīe dñi. Tūc enī vbū dei benedict⁹ venit sup corpoīb⁹ qñ fuerit q̄s dixisti ad deū. Vidisse. Dico aūt vob: non me videbit amodo donec dicatis: benedict⁹ q̄ venit i noīe d. Nīa. Nisi prius egerit⁹ & confessi fuerīt ipsū ee me de q̄ ysaie

creauerūt filiū omipotentis p̄ris: facie mea non videbit. Habet g̃ inde datū sibi tp̄e p̄nie: qñ tenuit benedictū q̄ venit i noīe dñi & xp̄i oīa ꝓspicaet. Vīd aūt de amodo: ad tp̄a nūq̄ refert. Signi ficauit ei eccl̄iā p̄ hoc oculte sedin sua aduentū ei⁹ mutue volentes noletes sp̄ oīō ip̄s ei adorabit in maiestate apparitōis: q̄ in p̄mo aduētu irep̄sentit in humili paupte pagi eiusdē qui gla in scla laudē.

Septē legenda & Cathal.

Septē ythomū ens de septē diaconib⁹ ab aplis ordinatis in ministeriū viduar. Crescente ei⁹ dño: visi ergo eis adiuuādos ei⁹ discipulos minuere cepere: eo q̄ despicerent in mīsterio cotidiano viduar. Conuocata g̃ multitudine p aplos: decreuerūt eligere septē viros bonī testimonij sp̄u & sapiē quos ordinatos ad hoc ut ip̄si obi cuius tpe alis deposita p̄dicatiōi ītentius vacare posset. Electi ergo sūt septē diaconi p̄mus q̄ prior & p̄incep̄s erat stephs. deinde philipp⁹ q̄ eunuchū baptizat & fuit epc̄s in thiana asie & pchorus q̄ fuit epc̄s nychomedie bithinie & nycanor & ymenas. & thimon & nycholaꝰ q̄ postea apostatas hēresiarcha fuit a q̄ & nycholaite dicti: & oratōe ei⁹ manū ip̄posuerūt & diaconeꝫ ordinauerūt.

Stephs aūt plena gra ⁊ fortitudie faciebat signa magna in ppło. Inuidentes aūt sibi quidā de triplici modo eum supare studuerūt. Scz disputatōe. testiū ydoneoꝝ ⁊ tormentoꝝ illatione. Et in q̄libet pugnauit adiuto de celo sibi dato. In prima aūt ē ei spēs q̄ fuerūt a libertinis ⁊ a seruis q̄ falsos testes aduersus eū subornauerūt. Tria xpō obiecerūt aduersarii p̄ q̄ mereretur mortē. De q̄tuor aūt blasphemijs sibi impositis ordine se sermone excusauit. Primo de blasphemia dei. dicēs deū q̄ omnibus ē pribus deus filiorū fuisse. Secūdo de blasphemia a moysen. mendacij ipm a furore zeli q̄ patientes in deū egyptū miserūt. ⁊ ab operatōe miraculoꝝ q̄ in egypto ⁊ deserto ondit. ⁊ a sanctitate dei q̄ nō deo omnibus fuit. Tcio de blasphemia a lege. Nā mendat legē ex ptē datis q̄ fuit des ⁊ ex ptē ministratis q̄ fuit moyses. ⁊ ex ptē finis q̄ dat gram. Quarto de blasphemia a tabernaculo. Excusat mendans tabernaculum qđ fuit a deo fieri pceptū ⁊ visione ostensū a moyse ꝓfectū. ⁊ arche testimonij ornatum. Templū aūt diuit tabernaculo successisse. Hec omnia legentibus certū actum septuagintis patet prius. Inimicos aūt suos bts stephs modis conatus e corrige: predore. diuicias eoꝝ ⁊ meritis sanctoꝝ scientia ipertens: timore. ꝙ hoc q̄libet stante a dextris dei phibuit q̄ ad suum ad iutoriū ꝓparatus. amore dei ꝙ se ipsis curauit: ꝙ se ne passio sua gloriaret. ꝙ ipsis ne sibi petim iputaret. in hoc xpō imitatus. Cui corripi gamaliel ⁊ nychodemus occulti xpi discipuli. ⁊ magro ipsius gamalielis sepiens ⁊ fecerūt planctū magnū sup eū. Celebrat aūt hoc festū ab ecclia sc̄i die post nūtatē dñi festū tri lapidatio a ꝙ fuit eode ascensionis dñi anno. tcio nonas augusti q̄ die festū inuentionis eius celebrat. Inuentio aūt eius ad tras xpti altij die nūtatis dñi. Cuius tri hō festa mutauit duplū de cra. Primo q̄ ut dr i sinone augusti hestia die dñs natus e in tris ut stephs hodie nascetur i cel. Secūdo ꝙ q̄m ꝙt festū nūtatis dñi precedens. festū inuentionis solēnius celebrat q̄ festū passionis qđ inuenies erat: ⁊ ob hoc festa mutata sūt. ut dies passionis eius solēnius celebretur.

Johis Euāgeliste Sedm

Dixit ihs petro. Johem.

Sequere me. & ꝙ. Leois Gusp

Dum post resurrem suā dns pmutasset

ꝑ vero ꝙ morte clarificaꝝ cet eꝝ
iuncat eꝝ ad sm̃ sequlam dicens
Sequere me. Sed aut hoc dñs ꝑ
dixit: nō ꝛ̄ris ꝙ simul adierūt.
qꝫ eꝝ sicut in ḡem dissi sequebant.
Sed si ad passionē intelligē du
c̄ nūq̄ solus ꝑ xp̄m̃ virtute pas
sus ē petrus. Nōne ibi erat iō
nes ꝙ ab herode manu fortat
sus? Rex aliqñ dixit qm̃ nō
ē iacob; cruciatꝰ merito dictū
ē petro sequere me: q nō solum
mortē fr̄e mortē tuā sic xp̄o
optuit ē. Judicio ḡ petr̄ q mor
tē ꝑ xp̄m̃ passurꝰ erat: quid de io
hāne audiat. Dñe se. Vide
petrus vidit illū discꝫ quē dile
gebat ihc sequentē ꝙ reclinauit ī
cena sup̄ pectꝰ eius. 2 dixit dñe
qd ē q trudet te. Dop sic de disc
quē diligebat ihc: q ipm̃ pre
ferebat: familiarius diligebat ita
ut dnm̃ sup̄ pectꝰ suū discū
be fuerat: credo ut ihc eū age
ret ꝙ eū faceret ꝑdicatū dñi
nī et ecclesiā hoc modo alio
modo ordinaret. Quid ꝙ sensit 2
hū nō ꝛ̄pūbilis sacri eloqui
fructuosus a xp̄o ihesum ꝑticu
plus amatū: q ab eo inter pu
erum̃ caliss̄m̃ dixit. Sequit.
Hūc ḡ cū vidisset petrus dr̄ ihu
dñe: hic aut quid? Id est nū
q̄ nō moriet et ipse ut qdā ex
ponūt. Sequit. Dicit ihs. Sic eū
volo manē donec veniā. Quid
ad te. Et repetitū est tu me se
quere: tāq̄ ille ideo nō sequer̄ et qm̃
eū mane voluit dñs venīat:
Et nō facile aliud dictū cē credat:
q̄z qd̄ fratres crediderūt ꝙ tunc
ad erit. Sequit eī. Exiit ḡ sermo
iste int fres: q discꝫ ille nō moriet
Sed hāc opinionem ihesus ꝑpē ab
struit sedens. Et nō dixit ihs nō
moriet: sed sic eū volo manē do
nec veniā qd ad te. Ez cui pla
cet adhuc resistat: et dicat verū cē
qd aiūt iohēm nō dixisse dñm q
discꝫ ille nō moriet: sed hoc tame
significatū esse talibꝫ verbis qbꝰ
eī dixisse narrant. Vel dicet:
xp̄s nō negauit iohēm moriturū
nā q̄d̄ occidē moriet: si dixit volo
eū manē et vivere usq ad mūdi
finē: et tūc gnē patiet martyriū.
Et ideo fatent discꝫ illū vivere:
ab antixp̄o vero debē omnia mar
tyria ꝑdicatū nomē xp̄i.
Sed si assignet eccl̄s sepulchꝝ:
vivēt quidē illū mentiunt: po
stea discessit. Illū eī mouet
ad ꝛ̄hendēdū cur iohēm plus di
lexerat dñs: cū tñ ipm̃ dñm
plus dilexerit petrus. Ꝛ̄ndit
ipse sapiō melior ē q plus di
lexit xp̄m̃: filiorē vero quē
plus diligit xp̄s facile rideri
si iustitiā liberationis mī q̄d̄
admodū defruden̄ plurdere.

Aggrediar ig' de soluenda q̄stione
tā mgēri duas vtas sibi dimitt
p̄dicantes: q̄t vna ē in fide alti
i spe. Ista significata ē p aplm
petr̄ ꝑ aplatus sūt principali
illa p iohēm. Ideo huic dr. Sequ
re me p imitacōem sē ꝓfendi
tpalia mala: de illo vō dicat sic
eū volo manē dōn̄ vena. Tū
dicat. Tu me seqūre p imitacōē
ꝓfendi tpalia mala: ille manet
at dōn̄ spūāa veniō rēdituri
bona. Ad aptus dicā pt. Ꝓfer
ta me seqūtur actio iformata me
e passionis q̄ eplo inchoata vō
dr̄eplato maneat dōn̄ veniō
pficienda. In hac at actiua vi
ta quitomagis xpm diligim⁹:
tūto facilius liberam⁹ a malo
At ipse nos mim⁹ diligit q̄les
nos sim⁹? ? hīc ideo liberat⁹
ne sē tales sim⁹. Ibi vō aplī
nos diligit: qm̄ qd ea displice
at ? qd a nob auferat nō haber
Amet g' eū petr⁹ ut ab ista mor
talitate libēmur? amet ab eo
iohēs ut illa imortalitate ser
uem. Cur g' iohēs mim⁹ eū di
ligebat q̄ petr⁹? si cā vtam
significabat in q̄ est milto aplī
diligendi? nisi q̄ ꝓfūda dem ē
sic eū volo tū manē. t expectare
donec veniā. Tū ? xpm amo
re q̄m tūc milto aplior erit nō
dū habem⁹ sed expectam⁹ futur⁹
ut dū ipse veniat habeam⁹
Hoc g' p petr⁹ significatū est
plus amare q̄ mim⁹ amari:
q̄ mim⁹ nos amat, tpe miseōs
q̄ btos Veritas at̄ replaret
q̄s tūc futa est mim⁹ amam⁹:
q̄ nūc nondū nouim⁹ nr̄a ha
benā. Nemo hr̄ istos i signes
aplos separet. Et ideo q̄d sig
nificabat petr⁹ vbo erāt: et
ideo q̄d significabat vbo futi
erāt. Vel aliter. Sic eū volo
manē. t nolo eū p martyriū
ꝓsumere: sed expectare eū im
plenda absolutōē tāmis sic
q̄n ego veniēs recapiā eū me
na bīfitudine. Jn h' ē q̄d dr̄t
dnō petro. Seqūre me: detorq̄
fidelīū platura ei ostituit.
Ostendit ē affectū ad xpm
q̄ q̄nob astrictiores sūt: hoc
seqū nos volum⁹. Cū vō dr̄it
q̄s. q̄d ig' iacob⁹ thronū assip
sit ihīlimor⁹: illd utiq; dicā
q̄ huic tormus orb ꝓposuit mgm
sēr sine causa recolit illā ac
cubatōem: sed ut ondat q̄nā
pen⁹ habebat fidūciā post ne
gationē. Ad ē in cena nō au
debat mitogare ꝑ iohēm mitto
gationē dmisit: huic ꝓpositu
ra fim credita ē. Et nō solū
nō dmittat alteri ihīogare q̄d
ipsū ptinēt: sed dereliq̄ ipso p
alios mgrm mitrogan. Nag

magna ei ꝓdixerat dns 2 orbem
tray mi serat 2 martinū pnu
ciaueram amore ꝑplestat fue
rit ap̄lor: volens 2 iohem ꝑfo
nā accipe dixit. Hic aīt qđ Nō d.
Nōne et cadē nobis venit via
Valde ē iohem amabat petr⁹
ꝑ pter⁹ oīdit cor⁹ colligauo.
am actib⁹ ap̄lor. Sic g̃ mi cred
dit petr⁹ nec iohi. Et terti⁹ ei
ē ille interrogauit de seipso a nō
aude: ipse ꝑ eo suscepit interro
gationē. Tra vo debebat orb̄
trat ꝑ aurā toēm accipe. n̄ oport
bat cor de relig sibi inuic esse inuic
tis. qđ erit dānū orbi trat 2 ꝑ
tura dns dr̄ secdm lram grecā
Sic ei volo manē dōn̄ venia
qđ ad te tm̄ me sequ. Nō dicit
Quis ti⁹ amissū attēde 2 ꝑfice:
huic eo si voluero manē hic qđ
ad te. Nō vo dicat dōn̄ venia
qđā sic ille erexit ac si dicat
dōn̄ dr̄ mihi eos q̃ me cū hyerusa
lē venia ponticū illoꝝ Iudaloro
manoꝝ. Huic ei tuc ap̄lo⁹ usq;
ad vespasianū tpe. cū ihr̄m ca
pta erat in locis illo⁹ ꝑsabat
Vel dr̄ dū venero t. dr̄ huic vo
lens dimitā ad ꝑdicandū. Te
nāq; nūc dirigo ad orb̄ po tfi
catū aī hor seqūentes: ipse vo
manet hic. dōn̄ 2 ei educā sic
dr̄. Nā vo er multa etiā dicere
scipsit iohēs. nō tn̄ fuit sui ipsi⁹
testim̄ i medio ferre. Vñ dr̄
Hic ē discip⁹ ille q̃ testimoniū
phibet de his. Ipse enim de ei⁹
ei⁹ vel de vera dicam⁹ nrā testi
mō denegare: 2 milto⁹ ge ille
q̃ spūs̄ scribebat. Vñ 2 alij
ap̄li dicebāt. Scim⁹ testimoniū
hoīs. Ec̄. Et scipsit hic. Nō ipse
solus dr̄: q̃ postq̃ ad scribendū
venit. xp̄o monēte. Vñ 2 sequit
oīdit xp̄ō ad se amore: orīte
simulās cum ea q̃ ad scribendū
accessit: 2 fidē dignū faciens
huic sermone ex sua dignitate.
Ec̄. Et scimus q̃ verū ē testimoniū
ei⁹. Omnibus ei aderat: et nec
cū crucifigēbat defuit. nā mi
ci. Amissa ē q̃ sint signa amo
nis 2 ap̄ cā certitudine sciat ora
Et si aliq̃ nō credit: iducāt
tn̄ ad credendū ex hoc qđ sequit
Fuit aūt 2 alia multa q̃ fecit ihs.
Vñ manifestū ē q̃ nec q̃q; scr̄p
si ut xp̄o gram ꝑstare. cui tot
existentib⁹ nō tot scripserūt quot
erant. sed hoc plura relinq̃ studi
medijs 2 diuina ꝑponēs. Cui
aūt q̃ ad gl̃am alterius scribit
optet ecōtrario ea q̃ sint exp̄bra
bilioꝝ tacere. q̃ vero sint clara
ꝑponere. Nō aūt sequit. q̃si sufi
cāt⁹ ꝑ singula ner ipsi attribuer
mundū capere eos q̃ scribēdi sunt
libros: non spacio locoꝝ arcendū
e mundū capere nō posse. ꝑ capa

citatē legentiū ꝓphendi no posse?
ꝯinus salua rey fide plegq; ba
gredare videant fide: qđ no fit
qñ aliq; qđ erat obsaq; vl diuiñ
exponit. ꝗñ id qđ aptū ē vel
auget vel ertenuat: nec in a
tramitē significāde vitat erat:
qñ sic vbaē que dicat ꝯcredut
ut voluntas loqntis nō fallentis
appeat. Hūc loqdi modū gco
nomē ypbolē vocant: q modus
sicut in hoc loco ita i nōnullis
aliis dīnis lr̄is inuenit. Vel
hr̄ reprendū ē b ad ei? potentiā. q̄
faciebat vbiq;. Sicut ei nobis
facile ē loq̄ ita illi a multo facilius
facē q volebat: qui vpē ē sup oīa
benedictus i sēcla Amen.

Iohānes apls. Legenda.

Q euāgelista que ihs amauit
plimū filius zebedei fuit q frat
iacobi maioris que xp̄ vocauit
de nupcijs. q̄ supra pectus dñi
i cena recubens fluēta euāgelij
de ipso sacro diuina pectoris fōte
potauit: q ceteris aplis fugientibz
ingrim nūq; in passione deseruit?
cui q ihs i cruce moriēs matrē
vginē vigini cōmēdauit: q post
eius ascensionē usq; ad obitū
vginis ad eius sēpl custodiam
p̄mānsit. ut de ihc omnino. huius
vitā melytus epc̄ dix? ait scripsit.
Hic aplis ad p̄dicandū dūm
apd asiā predicat: ubi q multas
fundauit ecclās. Hic sub sēdā
post neronē psecutionē iam
qua dñicana exarsit. apd
ephesū a ꝑsile apphensq; ro
mā ducty. du apd porta latā
i dolio fuent? olei missq; illesq;
exiit: ab eode. psule i pathmos
insulā relegaty apocalipsi scripsit.
Eodē at anno dominicana a se
natu romano iniuste. oīaq;
eius actus q̄ ꝓpsū q̄ eius offi
ciales iudicata fuere cassata.
Sicq; fere ē: ut sanctus iohānes
q̄ ai iniuria ad exiliū fuerat
deportaty cū honore ad ephe
sū reducty ē: ut ꝑ ipsū sibi oēs
tente ecclām ātē. dixerit q̄ ve
ī noīe dñi. Cui at nō credetur
ciuitatē. drusiana eius discipla
q̄ aduenty sūt desiderio fuerat
sepulta. efferebat mortua
fletibz q̄ lamentantibz grauit
tā ꝑentibz q̄ pauperibz orpha
nis q̄ viduis q̄bz indigentibz
multebat. Ipse g̃ ferrty de
poni iussit. eaq; gymno noīe vo
cans mādauit ut surgēt: q
domū rediens resūrem sibi
ꝑparet. Hūc stati q̄ de sōno
vocata surrexit: q iussa ꝑfecit.
ad qđ miraclm multi cōfl
sūt. Altera die cruton phs
ut ondecret. qđ mūdi ecc
tenendi duos frēs iuuenes
ditissimos oībz rebus. diuī

gēmas p̄ciosissimas emere fecerat: casu in aspectu pulli frugi nutriat. Quod videns apls. phm redarguit: tu qui p̄ hoc oculos hominū laudaret & a deo regubaret: tu qui simeullo merito fiebat. eo qui pauperib; nō largiretur. Et dū phs post disputationē. ad hoc deuenisset ut si tolleret gēmas cū fractas reintegrarent. cruci eum dictis fidē adhibēt: apls oratione fusa fragmēta gēmarū colligēs ipsas solidat. Statimq; cratonem cū duobus iuuenibus xpō credidit. a iuuenes gēmas distractas p̄cium pauperib; erogarūt. Horum quidno alij iuuenes dictis p̄ xpō datis: discipulis effecti sunt. Et dū eā videret suos olim suos uestibus fulgentes & se uili pallio tectos: & tristari reperit. Quod iohes p̄ spm̄ agnouisset. p̄cepit ut ad nemus & lutus accederent: sibiq; lignorū fasces & lapillos apportaret. Facta q̄ oratione aquā & lapillos in gēmas uertit: quas a se dato apls tradit dicens ut p̄ dies septē artifices oculos & gēmarum aquam & aquā & gēmas p̄bari facerent. Quib; post dies septē reuisis dixerunt. omnes illos operationes uerdam se nullo tā pulchram & tā p̄ciosas gēmas uidisse. Cui apls p̄dicta oculi sibi tradens dixit. ut iret & possessiones distractas redimeret & abinde diuites ederet: ut ipse tuū meditaret. Et q̄ nō uult d̄s coactu sacrificia: p̄ tributo gaudent libertate sua: & introducta xpi parabola de diuite epulone & lazaro ulceroso: cepit apls cōtra diuinas multa p̄dicare. Dignat at structeū q̄dā iuuenē ij tugitiū dicebat aū ymne dixerat defiri mortuū tumulandū: q̄ apls mīs uidit xpassioē motu oratiōis a mortuis suscitat & mandauit. ut q̄ in alio sēdo de duobus ill' iuuenibus uidetur enarraret. Quorum multa de paradisi gla quā ipsi amiserūt. & de penis infernī q̄s accesserūt. prout sibi ostensū fuerant cora oculis patefecit. Post q̄d iuuenes apl̄ici. una cū structeo resuscitato pedibus apli pluo luti. diuinā miam implorabant. Quib; apls iuuenibus. xxx. dies penitē iposuit: q̄ pacta gēma & aurū iuxta priorē matiaz uirgaq; lapillos reddiderūt. q̄b; iuuenes ad sua loca pristina reportantes in dei sui laudē p̄seuerauit. & aperuit ea apls miracula choruscare. Dū ig̃ tota ciuitas ephesiorū iohannem extolleret: pontifices ydolorū seditionem in plebe mouerunt: ita ut a multis de plebe iohes trahetur ad templū dyane. ut sacrificaret. Quibus ille hanc

ꝺicionē ꝓpoſuit: vt aut ad
uocatiōē ꝺyane ipi ecclīa xpi
ꝺiruerēt. 2 ipſe vol' ſacrificaret:
a ipſe ad īuocationē xpi. tēplū
ꝺyane ſbuerteret. 2 ipſi in xm credēt.
Cui g' hec ſuē maior pꝑs ꝓpli
ſenſiſſet: ad pces iohis. omnes
tēplū greſſus a longe ſteterūt. 2
oratē aplo tēplū fidit corruit:
2 ymago ꝺyane penit ꝺminu
tā. Ariſtodemꝰ aūt pontifex ꝺo
lor ſedicōē in ꝓplo icitauit.
Quē dū iohes introgaret quo
ipm placare poſſet. indit. Si ve
nenū bibēt qđ ille ſibi ꝓpigēt.
Et cū aplis acqeſcēt: ariſtodemꝰ
ut cū a poculo ſbtraheret vl ſalte
detinēt: duos vivos ꝑpetrauit a
ꝓcōſule q' fuerāt decollādi. qbz
venenū potandū cora oībz tra
didit. Qđ ut illi biberūt: ꝑfeſtī
ſpm emiſerūt. Aplis aūt calicē
acrupēs. 2 ſigno arcuſe munies
venenū bibit: 2 p tres horas ob
ſtuatꝰ nulla leſione ꝑpſſit. Dū
g' ꝓplis xpm ꝺm vez ꝓclamaret.
ariſtodemꝰ adhs obſtinatꝰ aplo
īſtabat. ut ſi veneno deſtructos
reſtitare poſſet. ipſe pculdubio
xpō crēdēt. Cui iohes pallū ſuū
ꝺedit 2 ipſe tunica māſit. 2 mſſit
ut īuocato xpi nōe pallū
ſup deſtructoꝝ corpa ponēt. 2 ut
reſurgēt mādaret. Qđ dū il
le fac: illico ſtyxerūt. Cuꝝ
pōtifex aī oī familia 2 pene
la 2 multitudine magna ꝺebac
chat. xm milia virox exceptis p
uul' 2 mulieꝝ. 2 ab eode baptizat'.
Legit' in x libro hyſtorie eccleſ
a. qꝰ aplis ꝓpter quendam iuuenē fero
cē ꝺiſciū cuꝺā epō ꝺepoſitū nouē
ꝺmēdauit. 2 ad pres alias accſſ'.
Poſt aliqt tpꝰ iuuenis relicto
epō: fact' eſt princeps latronū. Re
diens g' aplis ꝺepoſitū repetit:
2 epc de pcuſſa intelligens qđ ig
narꝰ obſtupuit. Cui aplis de iu
uene ſibi ꝺmēdato ſe qđ ꝺeplanx
it. Et dū epc iohi aī nubore fm nar
raſſ: aplis aī marpat. eo qꝰ ma
lū ſuo ꝺepoſito cuſtode ꝺmiſiſſ
Equū ig' ſibi ꝓparauit. 2 ad
montē ubi iuuenis erat. feſtinā
uit. Quē iuuenis ſtuti reogſ
cens. p vecordia fugiebat. Aplis
vo ſenectute oblitꝰ equū calcabz
uigēt. 2 fugientē vocat. 2 ne pēz
ſuū fugiat vl expauē ſtat poſt
ipm clamabat. 2 ut ad pniaz
reduret dulcat' amonebat. offrēs
ſe p eo xpō rōſuꝝ. Ipuctus g'
iuuenis reſtitit. 2 ab aplo ſuſa
pit. 2 ī obtutibz pſeueras: tande
amplꝰ epc ordinat'. Legit' in
eode libro. qꝰ cū iohes epheſi bal
neū lauādi grā intrauiſſ. 2 ibidē
cherinthū hēreticū ꝛuenit: inde
ꝓtinꝰ exiuit: quo egreſſo balneū
cecidit. 2 hēreticū aī ſuos oppſſit.

Predicatōem aī sua mracūl confirmabat: ita ut tactu vestīm̄ētoꝝ eius egri curarent⁹ et dēones fugarent⁹. Et ut dī scō hieron̄ in sua decrepita senectute vix ad eccl̄iā dis⁹ manib⁹ fēbat: ner aī plura ibi dicē posset ad q̄libet pausā hoc solū dicebat. filioli: diligite alterutz. Quue rāb⁹ aī dīst aut ll̄ tonēs re/plicant: cūdit. q̄ dāda sūt dñi ē: qđ si solū fiat sufficiat. Ig⁹ usq; ad traianū typa ps̄ecūc̄ōis: totus asie fīdauit z xpi⁹ eccl̄ias. Et ai essēt āoꝝ xcix. sēdē ysid. Iroñ⁹ a passione dñi āno. ap/panuit ei x⁹ cū dīst alijs q̄ ia oēs ad celos migrauerāt: eūq; ad eccl̄ias epulas mutauit z. dnica fuit ad scōs pētrū z pōrt. Ig⁹ in sb̄ septa dnica oī pplo ad eccl̄iā ueniēte: a pmo pullozū cātu usq; ad sextū pdicat hortās ut i fide eēnt stabiles z mādatis fuentes. Dq; hec iuxta altare fouea q̄dratū fieri iussit: i qua bīs euāgelia sua dīdens expansis manib⁹ gratīas deo egit z oroꝝ deuotissimā fudit. Cuna finita tanta sunt ei lux emanauit: q̄ a nemine videri potuit. Recedēteq; luce fouea repta ē mana repleta: qđ ibi dē usq; hodie ḡnatur. ita ut i fūdo fouee ibi ter minute ha/rene scaturire videat: sicut m fontib⁹ fieri ꝛsueuit. Ppt̄ qđ ips i corpe z aīa celo assūptū plu/rimi asserūt. Scdm̄ mrcm̄ Scdm̄ matheū.

In illo tēpe. Angli dñi appu/i sōnio ioseph dicens etc. Defunctis. m q̄ Lc. Cūsde. optabat pmogenitū offerri in templo. Et q̄nis timeāt heroꝝ dē: hī non sūt ausi trāsgredi legē: q̄n ad tēplū puer̄ deferent Cū itaq; rumor de puero ia m/apet dilatari: mittit⁹ angelꝫ q̄ in egyptū faciat puer̄ hīspor/tari. Q hoc aī q̄ fit angelus ioseph i sōnis appuisse dr: my/stice designat q̄ illi q̄ a curis terrenis z sclāribꝫ negocijs desert ꝑsuu angelica vsione merent. Dicat g̃ ei. Surge z accipe puer̄ z matrē eius. Cū desponsata ea iusto significabat. nupge nūcupat⁹: sed post ptū mr tm iheſu onditur: ut q̄ ad⁹ iusto ioseph deputaret⁹ matre i vir/ginitate nupti. ita uīabilis eius onderet⁹ i iheſu matris ḡginitas. Ihō aī dr accipe matrē eius z puer̄. ſ ecūuerso: q̄ nō matrē puer nasci ē. ſ ppt̄ puer̄ nīt ꝑparata ē. Dē. Et fuge i egyptū. Puō aī filius dei aī hoīes fugit. a q̄s liberet

Rab.

Remi.

Hil

Hrab

de inimicis? si ipse inimicos
suos timet? Et primū quidē
oportet ut regulā humane nate
quā suscepit ostendat. si hac pte
rat humane nate ⁊ puerilitati
debent fugere ptātem minantē.
Deinde ut ceteri xpiani. ai
ne magnitas psecutionis aduenerit
fugere non erubescat. Et hec
in egiptū fugit. Respondet
dns q̄ non in finē iniuste q̄rūta
mala fecerit sup egyptū: ideo
mittit filiū suū in eā ⁊ dat
illi magne ⁊ ceteris alia cōis sig.
ut decē plagas egypti. vna
medicina sanaret: ut pplis q̄
aū fuerant psecutor pplī p̄mo
genit. custos fiet vnigeniti:
ut q̄ illi violenti damnati sūt
ista ei deuotione seruaret. Iu
dea nō irent ad mare tubaq̄ de
mergēdi: ⁊ vocarent ad aq̄s
baptismatis vinificādi. Audi
enā magnū mysteriū sacramēti
Moyses alium in egypto p fidē
dauserat die: ille xp̄s aduenie
ens sedentibus in tribus reddidit
lucē. fugit ut illuminaret: non
fugit ut lateret. Dic. Et esto tibi
usq; dū dicā tibi. futuruq; ē
ut hic credes q̄ erat puer ad pdi
dū eū. Putabat ei infelix tyra
nus saluatorem aduentu regali
se solio detrudendū. Et nō
uera est. Nō adhuc venerant xp̄i
ut alienā gliam inuaderet: ⁊ ut
suā donaret. Dic. Cum Herodes
accepit puerū ⁊ matrē eius nocte:
⁊ secessit in egyptū ⁊ ydol' ple
nā. Ita ei post indecoz insertā
toēz indeā reliquerūt: ignoīa
ti sēlo colendi inferūt. Cum ig
tollit puerū ⁊ matrē eius ut in
egyptū trāseat. nocte tollit ⁊ in
tribus: q̄n vo rediit in indeā.
nō nox nec tribus in cuā ponit
Dic. ei psecutionis agustia nec
ē: refrigerii at dies vel quia
luce vera recedēte: lucis ipsius
mores in tribus remiserit. ipā
vo redeūte illuminati. Vide at
stultū xp̄o nato tyrannū insani
re: ⁊ q̄ mīa ai puerū ad extra
neā effugat regionē: ut si tu
ta pcēs alicui spitali ia desu
re videaris tribulari nō turbe
ris sed oīa vultu' ferens ⁊ hymnis
ex. Et ei dns a pnīb; sblatis
in egyptū: significat electos
sepi; maloz inhabitatē suos effu
gandos sedibz vel ei' cultu dāna
dos. Eisdem ipse q̄ suus erat p
ceptaurus. ai vos psecutiōis fuerit
in una ciuitate effugite in aliā.
p̄mus ferat q̄ precepit fugiēdo
hoiem q̄ homo in tua quē stella
magis paulo ante adorandū mō
strauit ex celo. Et at dns in egyp
tū iturus erat p̄dixerat ysaias
ai ait. Ecce dns ascendet sup

nubē leuē. 2 ingredietē egiptū.
2 mouebit simulacra egipti. Hic
tudo aūt fuit ut hō euāgelista
oīa q̄ dicēt ymare: 2 hō ideo
q̄ iudeis scribebat. idō subdit.
Vt adimpleret q̄d dictū a dnō p
ysaiā dicentē: ex egypto vocauī
filiū meū. Hoc lex ītercipies nō
dīt: sed ī ozee pphīa iuxta hebraicā
scribit veritatē. q̄ puer israēl 2
dilexi eū: 2 ex egypto vocauī fi
lium meū. P q̄ lex tribulauerūt.
q̄a populus ē israēl 2 dilexi eū.
Typice ig̃ refert ad xp̄m. In
ysaīe ei ita de adiectu xp̄i 2
vocatione gentiū pnūciat: ut
tñ radix hystorie penitus non
deseruit. Est eīa ysaīe lex.
multa de aliis: 2 in aliis ipleri.
Postq̄ ig̃ puer ihs magos sino
pio subiugauit. nō ptātē corpis
sed gīa spūs: insidiabat herodes:
q̄ cū ipse sedens ī throno regni
suade nō potuit. hīs ihs puer
placuit ī p̄sepio iacēs. Deinq̄
venientes ei magi: addiderūt
causas doloris vni se. Tunc
herodes videns q̄m illusus esset
a magis: nimis ē valde. Illa ei
regū ira magis 2 tertiū gentibus ē:
qui regni zelus accēdit. Sed
q̄ fecit. occidit omēs
pueros. Sicut ei lesus vulne
ratus q̄q̄ omīl eius carnē q̄ au
rē siu vulneris dū amat: sic
ille delusus a magis: ira sua
sup̄ pueros diffundebat. Dicebat
ei cogitatus in furore. Certe magi
puerū venerūt. qui regnatur
dicebat. Nā ira regni zelo repletus
oīa timet. oīa suspicat. Ideo q̄
misit 2 interfecit omēs pueros:
ut vnus inueniret ī oībus. Et dū
sequit xp̄m: regi nō occidū p
timuit ex eis stolā victoribus
candidam. Ecce ei ypocrita hostis
bīs pueri nisi tñ pdesse potuit
sed obsequio: q̄ntū p fuit odio.
Nā q̄tū contra eos rigidas abū
dauit: tñ q̄ bñ dīs effulsit.
O pueri bti. ille de mā corona
dibitet ī passione p xp̄o: q̄ eīa
pueri baptismū pdesse nō crisi
mat xp̄i. Nā qui natis habe
potuit pdicatores angelos. nar
ratores celos. adorātores magos?
potuit 2 illi ne p eo sic morerēt
pstare: si scīret illa morte pue
ros 2 nō posse maiore felicitate
victuros. Absit ut ad salūandos
homēs xp̄s veniēs de illoz pmio
q̄p illo ingratificarent sibi egent: q̄
pendens ī ligno p eos a q̄bus irrisa
bat oīa uit. Non ē aūt herodes
ostentui vastatōe bethlee. sed eīa
adiacentia loca vastat. nec illa
mīa etatis habuit. a filio vni
nocēs usq̄ ad filiū duoz āno
q̄n omēs occidit. Vni subdit. In
bethlee 2 in oībus finibus eius ab bi
matu 2 infra. In celo ei viderūt
magi ignotissimā stellā nō ait

paucos dies ſi an̄ finē bīenn̄ :
ſicut īquirenti herodi patefecerāt
Vñ a biniatu & infm̄ omōdit īfim
tes : ppt̄ qđ ſequit̄ ſcđm tpē qđ
erāſſicrat a magis Vel q̄ timē
bat ne puer tui ſy đi ſimulant̄
ſpēm ſuā paulo ſup̄ etatē vl iſtu
tiſſormaret : vl etatē ſui tyro
ocultaret Ideo videt̄ pueros a
biniatu uſq; ad pueros emi dier
iterfecſſe Vel ecā alioq; magis
ymiq̄tatē ymulos tirānis agitatꝰ
herodes ab illa cura ſi nitſiacdi
pueros mīte abrupta i alios ꝓnꝫ
ompat̄ Vel potuit crēdē ma
gos fallaos ſtelle viſione decep
tos : poſtraq; ſuenerūt q̄ natū
regē putauerāt ecubuiſſe ad ſe
rēdire atq; ita timore depulſo a
Pſeqđo puero qeuit & ſic ꝓpletis
diebꝫ ꝓfigationis tute ai illo aſce
đe potuerūt Qđs ei nō videat
mū illū die regē im mītos omu
patū late ꝓtuiſſe Demde
mīlgatus rebꝫ q̄ in tēplo dicte
facteq; fuerāt herodes ſenſit ſe
a magis illuſū : ac dem̄ ſicut
hic đi mītos ifinites omōdit.
Jn hac ait morte pueroꝝ omn̄
xpi mīz ꝓnosa mors ē deſigta,
Qz illi quidē occiſi ſunt ſi xpūs
euaſit : ſimulat corpa mīz ab
ipſis poſſe perimi. ſed xpi ab
eis non poſſe auferi Qđa ig
euāgeliſta horore ipleuit au
ditorē crudelē omiſſionē narrās:
rurſus mitigandē appōt ōdens
q; ſi nō facta ſuiſſet deo nequeūt
ꝓhibē atq; ignorāte : ſi q; ꝓphaz
ꝓdicēte Vñ dr Tuē ipletū qđ
qđ dm̄ eſt q; ꝓphaz ihēmia.
Hoc ihēmie tēpoz mathēs nō
ſcđm hebraicā vitatē n̄ uīt̄
lxx ꝓtulit : ger q; ꝓſpicuū eſt e
uāgeliſtas & aplos nō mīpre
tationē aliter ſentios ſi tīp
hebreos qđ legebant hebraice
ſimonibꝫ ſuis expſſiſſe Qđ
ait đi in rama nō putem
loc nomē ee qđ qbuſ gaba
ſi rama excelſū mīpretatur.
vt ſit ſenſus Vox i excelſo au
dita ē : i loge latiq; diſſpſa.
Vel qm̄ de morte īnocentū mt
tebat : ideo i excelſo audiebat
ſcđm illd Vox pauꝑis pene
trat nubes Qđ ait đ ploratꝰ
fletū ymuloq; omōdit : & q; ulu
latus maiꝰ ſigficat lamētū.
Jn ymūl ait mors fuiebat ſi
nē doloris : i matribꝫ at ſp̄ q̄
meoriā rēpabat & ideo dicit
Ululatꝰ multꝰ : rachel ploras
filios ſuos De rachel matre
beyamyn : in cuiꝰ tribu non
ē bethlee Querit̄ q; quo ra
chel filios inde : & filios bethlee
q̄ ſuos ploret. Rñdet̄ breuit̄
q; ſepulta ſit iuxt̄ bethlee in
effrata : et ex corpuſculi hoſpi
cio mītis nomē accepit Suc
q̄ iuda & beyamī duc tribꝫ
uēte erāt : herodes precepit

nō solū in bethlee mtrficū
pueroꝝ fit in oīb; finib; eius:
p omissionē bethlee mtelligꝫ
multos etiā de beyamī fuiſſ
cōmissos. Vel q; filij beyamī
q̄ ad rachel ptinet oīa a reliqs
tribub; extricti sūt a mpīis 2
i futuro erasi. Tūc ꝯ rachel
cepit filios suos plangē: q̄
filios sororis sue in tali causa
vidit oratōr ut etne vite hēdes
existēt. Quū ē aliq̄d aduersi
eueniat ḡ felicitate alteri⁹
infausta misere luget. Assūpſ
sit aūt ſcūs euangelista ad gnā
grandiū magnitudinē lucis
ut dicāt ēe rachelē mortuā
plorasse filios suos: ut sit sensꝰ
Noluit ꝛsolari de hoc q̄ non
ēet vt sit: 2 hoc ſcdm duplicē
intelligentiā: siue q̄ eos ītimi
mortuos existimaret: siue q̄
se ꝛsolari nōllet de his quos
scīt ēe victuros. ut sit sensꝰ
Noluit ꝛsolari deh̄ q̄ nō esset
Non a erāt hij q̄ mortui pu
tabant. In etnitate ei ḡfim
p martirij glaz efferebant.
Vsolatio aūt rei amisse erat pre
standa: nō aute. Rachel ḡ
cētē typū pretulit dū sterilis
nūc fertilē: hui⁹ploratꝰ ex fi
lijs nō ꝛdēto q̄ pemptos dole
bat audiri. 2 si q̄ ab his gemē
tū quos filios retinē voluiſſ.

Vel sīgnificat ecclīa quide plorare
scōz de hoc ablatione: sed nō
ita velle se ꝛsolari. ut q̄ scīm
morte vicerūt. currāt ad scīi cer
tamiā secū redeāt tolanda.
q̄ nō sūt ultra reuocandi m
miserū. Vel nō vult ꝛsolari
i pīnti q̄ nō sūt: sed ocīm spē
2 ꝛsolacōēm ad etnā trāsmittit
vitā. Bene aūt rachel q̄ ouis
vel videns dr ecclīam figurat:
cui⁹ tota ītencio ut dēat ēe
plen̄ singulari: a ipsa ē ouis
cēlestis ima quā pastor ihūs me
rit⁹ reportat: cū glaī scōz. V

In Anno cētes legenda Ex cath.
mīes ab herode ascalo
nita mfecti sūt. Tres
ei fuerūt herodes ppt' eoz ifamē
crudelitatē fame. Primus
fuit iste herodes dictus asca
lonita. sub quo natꝰ ē dns
ac puer occisi sūt. Secūs fuit he
rodes ātipas: q̄ iohem decollat'
Tercius agrippa q̄ iacobū occidit 2
petz īcarcerauit. Herodes ḡ
ascalonita fuit filius ātipatris
ydumei q̄ neptē regis arabū
duxit vxorē. ex q̄ hūit filiū ha
buit. Hic a cesare augusto p'
mus ex gentib; iudee regnū ac
cepit: 2 tūc ablatū ē sceptꝝ
de iuda iuxta ꝓphetā iacob.
Hunc sex filij nati sūt: sc̄z an
tipater. alexand. aristobulus

archelaus. herodes atipas z philippus. Alexandrū aūt z Aristobolū ex eade mrē in dea genitos romā misit. liberalib⁹ artib⁹ ibuendos: q facti acerrimi oratores: de suscepcione regni ptendebāt. Pater vo antipatre illo ppone satagebat. Quos illi de pris morte tractassent: ab eode relicti z trecti: cesare adeūt de pris iuria questuri. Interea magi ihēlm venerūt z de ortu regis indeor quer. Herodes hec audiens turbat: times ne de iudeor semine natus eet: qui se aliegena expellet. rogatq magos ut inuentū regē sibi renūtiēt: simulans se adorare velle que pdert ta cogitabat. Dein magi palā via reuisi sūt in regionē suā. Vides q herodes neq ad se reuisos: stelle visione decep tos. ad se redire erubuisse putat: z ideo ab īquisitione pueri aīm remouauit. Sed audito q pastores dixerāt: q symeō z anna pphauerūt. vehemēter timuit: z se a magis illusū ignouit. Et extūc de nece pueror q erāt i bethlē tractare cepit: ut cū eis illū que ignorabat occideret. Sed ad monitionē āgeli ioseph cū puero z matre i egiptū in ētatē hīmopoli fugit: ibiq septē āniā usq ad obitū hērodis pmansit. Ingresso q dnō i egyptū: sedm ysaie pphetā ymusa ydola corruerūt. Refert aūt eusebius i tripti ta hīstō q i hīmopoli thebaide dr esse arbor q vocat pesidis valens i salutē egroz: si fructū vel folia vel cortex collo langueētis alliget. Hec arbor usq ad tra inclinata: virgine cū filio fugiēte adorauit. Dū q herodes de nece pueroz disponet: a cesare citatus est filioz accusatoribz reuersus: q eū p tarsū iter facturū itellex q magos naues tharsē sue trāsuexisset. qs occū in spī vehemēti obiurgit ut fuerat pdem. Et dū ipse roma īpatore dis putās extra filios obtinuisset z i regnū affinatus audaciaq sua eet: reuisus ihēlm occidit oēs pueros q erāt i bethlē a bimatu z infra: sedm tpa q exquisierat a magis. i finibus duoz ānoz: usq ad pueros vnius noctis. Didicerat eū a magis ex die q eis stella apparuit diu natū esse: et qā annus fluxerat ex q roma ierat: xpm āniculū z aliq dieb⁹ supra ee credebat. Ideoq supra etatē eius usq ad bimos desciuit i pueros. In q

pſecutione centū 2 qdraginta
q̄tuor milia ifantes mſecti
cē credūt: q̄ m apoc. descr̄bit
Jnt̄ q̄s dei iudicio vm̄ Ptuit
herodis filius ad nutrie dū
tradit ignorant a catnſiabz
e ortsus. ut dicat macrobius.
Herodes aī de tanto scele a deo
acrit punitz e: ut i scholastica
dr̄ hſtō: ut q̄ multos orbauerat
filios ipse suis miſcabili orba
ret. Nā alexander 2 aristobol
utrq; pr̄ sui spectu. Jnterfecit. Ab
eo storti. q̄ tonsoru pecunia
pmiserat. si aī iugularet. Ob
hoc pr̄ mat: eos occidi fecit.
ātipatrē aī futurū rege Jnstitut
2 eide herodē ātipā sb̄stituit
Et cū herode agrippā 2 herodi
adē uxore philippi. q̄s et aristo
bulū suscepat pr̄ma dilexe
rūt: his duabz de causis. ati
pater cont aī odiū accepit: i
tm̄. q̄ aī veneno pme attēp
tauit. qđ sentiēs herodes: aī
i carcē posuit: ipse at anoz
lxx grauissimā infirmitatē in
cidit. Nā febre valida pruigie
corpis 2 rolli tinnus tormēta
pedū inflatione vbmescētibz
testiculi. ytolerabili fetore 2 ere
bro ālectū torquebat. Audiēs
at iudeos morte sua aī grau
dio expectare: nobiles multos
iudeoz i carcere traxit: mandans
salome eius sorori. ut cū spm
emittēt. oēs detentos occideret:
ut sic oīs iudea ipm defleret vl
iuncta. Et aī sūpto cibo iuxta
morē suū. pomū p̄gaur vellet
que comedēt: tenēs manu gla
diū. tussi violēta fatigatz scipz
pcussit: nō tm̄ totaliter se occidit
eo q̄ a ſsobrino alr̄sus detentz
fuit. Et aī sonuit: aula de mor
te regis pauēret. 2 ātipater se
relaxandi ēē taret: herodes hoc
audiēs aī occidi fecit: 2 archie
lau post se regnū ēstituit.
Dicit post dies q̄nq; ſcelerassimus
vitā finiuit. Salome at soror
eius. oēs q̄s ipse occidi māda
uerat relaxauit. Jmmo octes q̄
mīos sb̄ die vno passi ab ecclā
hodierna die revolūt.

Nō festa Graciaē 2 Ephie habes
de epe sup̄. Sebastiāi 2 Agnetis
q̄re omēt in oī.

Jūsionis Pauli. Sedm aīatz.

Et R. respōdens petrz dixit ad
ihm. Ecce nos reliqmus oīa 2
secuti sumus te. Qđ q̄ erit nob:

Et R. Iudicant petrz vbū xpi
dicētis: si vis ptūs esse vade
2 vende oīa q̄ habes. Deinde
ſsidēs adolescentē aī tristicia
abeūtē. 2 difficultatē diuitū

ingrediendi i regnū celoꝝ: ideo
q̄ q̄ nō facile rem ꝑsumeret. si
ducatur q̄limit. Et si ei mīma
cū fratre relict. si nō mīma est
mata fuit. apd' dñi ꝑsiderante
qm̄ ex tanta plenitudine dilcōis
illa mīma reliquit: ut erīā si
multas habuissent possessiōes
oīa reliqssent. Et puto q̄ magr
petrus ꝑsidens de affectu suo q̄
de ipsa q̄ntitate rei reluctarū
fiducialit' mitrogauit. Vñ dt
Ecce nos reliqmq oīa. Qualia
Lvi6 oīa o bte petre. Animīe rete
nauigia. Oīa quidē hec dicas
nō ꝑpt' munificentiā: si ut p
mtrogationē hāc. iopem īdu
cat plebē. Qa ei dns dixerit
si vis ꝑfectus esse: ne dicat alī
qd iopū. qd ig' si nō habuero
nō possū esse ꝑfectus: itrogat
petrus. ut tu iopē distas qm̄
i nullo hui diminuti es. Qui
et claues regni celoꝝ accepat:
p his q̄ ibi sut iā ꝑsidit: z pro
orbe tract' vniūsa mitrogat.
Jutuere at̄ z q̄liter rndet diligēt
sicut xp̄s mādauit. Et ei xp̄s
dns a diuite exp̄ijt dare pau
pibus. z seq̄ se: ꝑpt' hoc ipe addit
Jhcoq z secuti sumagte. Qa ei non
sufficit tm relinqre iūgit qd'
ꝑfm̄ est. z secuti sumq te. Ecce
mq quidē qd' iussisti: et q̄ g' nob
dabis ꝑmq. Et hoc e qd' seqt'
Qd g' erit nob. Ihs at̄ dixit
illis. Amē dico vob. q̄ vos q̄ secu
ti estis me. Nō dixit. q̄ reliqstis
oīa. hoc ei z sequtes fecit. z mul
ti alī dimiciās ꝺtēpserūt: sz
q̄ secuti estis me qd' ꝑtīet aplos
est atq; credētib. Sedebitis i
regnatione. i. q̄ mortui ex
corruptione rsurgēt incorrup
ti: sedebitis z vos in solijs iu
dicantū tribꝫ ysrl. q̄ vobis
credētibꝫ illi credē noluerūt.
Ecce ei caro nrā regnabit' p in
corruptione: q̄ sicadmodum
aīa nrā regnabat' p fidem.
Futurū ei erat: ut i die iudi
cij rnderent iudei. Dnē nō
te ꝺgnum q̄ filiū da i corpe
Rsurrexi. Qs ei homī videre
poterat thaurū mīrtia absco
ditū: sol' nube celatū. Re
spōdebūt g' discipli. Et nos
honēs fumq rusticā z obscu
rā in plebe: vos sacerdotes z
scribē: sed i nobis bona vo
lūtas facta e q̄ lucra nr̄a
sticitatis nre: i vobis aut̄
malicia facta e q̄ caligo
scie vestre. Qter hoc at̄ nā
dixit z gētes z orbē tract. sed
tribꝫ ysrl: q̄ i eisdē erāt edu
cati z legibꝫ z Rsuetudib;
apli z iudei. Cui g' dixerint
iudei. qm̄ ꝑpt' hoc nō potui

m̄ credē xpō q̄ lex phībuit:
discipuli in mediū ducerent
q̄ candē suscepturū legē. Sed
dicit aliq̄s. Quid magnū
p̄misit eis: si id qđ minus
te hūt. & regina austri. hoc &
ipsi hēbūt. Maiora q̄dē alia
p̄mia añ & post eis p̄mittit.
sed & hic occulte insinuat ali
qđ plus illī. De illī ei sim
plicit dixit. q̄ surgēt & iudēna
būt ḡnationē hanc: de his aūt
aī sedent filius hoīs sedebūt
& vos. Manifestū est ḡ. q̄
regnabūt & cōsidebūt in gla
illa. Honorē ei & glām ineffa
bilē. significauit p thronos.
Qualit aūt hī p̄missio ple
ta ē. Nūq̄ ei & iudas sede
bit. Absit. Vere ei a dnō po
sita ē p ihēmiā ysaiā. Lo
quar sup gentē & regnū ut
difice & plante illd. Sed si
fecerit malū in aspectu meo:
penitebo & ego de bonis q̄ lo
cutus sū ut faciā eis. Nī. dī.
Si indignos seipsos p̄missio
faciat: nō adhuc faciā qđ
p̄misi. Indignū aūt seipsū
principatu iudas ondit. Et
p̄pt hoc tūc locūs dīs nō
simplr eis p̄misit. neq̄ ei
dixit vos sedebitis: sz adiūxit
q̄ secuti estis me. ut & hinc
iudā excludat & eos q̄ postea
futuri erāt attrahēt. Neq̄ ei ad
illos solos dictū est. neq̄ ad
iudā tā indignū effectū. Deq̄ la
ḡ xpī: apl̄os sup xii thronos
iudicādos xii tribus isrl. in xii
prīarchatus glam copulauit
Ex hoc ḡ loco discim̄ cū suis
discipul' iudicaturus ihs. Vñ &
alibi iudeos dt. Ideo iudicus
vā erit. Nec q̄n sup xii se
deo sessuros ee ait. xii solos
homēs cū ipso iudicaturos pu
tare debem̄. Duodenariū q̄ppe
nūm. vniūsa q̄da significata &
iudicantiū multitudo ppt duas
ptes nūi septenarii q̄ sigficat
plenq̄ vniūsitas. Que due p
tes. i. tres & quatuor alta p altē
rā multiplicate xii faciunt.
Aliq̄n q̄m in loīs iude traditoris apl̄m mathiā legim̄
ordinatū. & apl̄s paul' q̄ plꝰ
oīb; illī laborauit. ubi ad iu
dicandū sedeat nō habebit:
q̄ p̄fecto cū aliis sāc ad nūz
iudiciū se ptinē demōstrat cū
dt. Nescitis q̄m angelos iu
dicabim̄. In hoc ḡ nūo iu
dicantiū omēs intelligūt.
q̄ ppt eā angelicā sua oīa dimi
serūt & secuti sūt dīz. Q̄ſq̄s
ei stimulo dīni amoris ercī
tatus hinc possessa reliq̄rit: il
lic pruldubio culmē iudicia

rie potestatis obtinebit: ut
simul tue iudex cū iudice ve
niat: q nūc p dilationē iudicij
fesc spōtanea paupte cū
fligat. De ipsis ḡz iudicādis
i hoc mūdo duodenario simul
causa ē. ¶ Nō ei qz dictū qt
iudicātes xpi tribz isrl. tribz
leui q triadecima ē ab eis
iudicāda nō erit. a solū illu
ppm nō etiā gētes reteras
iudicabūt. Vel p hoc qz dr.
i regnatione ptmittit xpc tpe
xanitatis suū ut post ascēsi
onē suā. qn sūt thoꝛes regnāt.
p baptismū: et ulld est tpe qn
xpc sedet in sede maiestatis suc.
Et idē qz nō de tpe futuri iudicij
dr. sed de vocatione gentiū ymi
usqz. nō ei dixit. cū veneꝛit filius
sup sede maiestatis suc: qd z tūc
fiunt ex quo gētes credē cepeꝛūt.
Cpm stēm ulld pō. Regnabit
dō sup gētes. Et ex tūc apli se
dēbūt sup xii thronos. i oibz
xanis. dūs ei xpianū q suscipit
vbū petri tḡzonū sit petri. z sic
de aliis aplis. Sedent g apli
i thꝛis tḡzonis in xii ptes distinctis
sēdm differētias actuū z diuersi
tates cordiū qs solus dō ḡgscat.
Sic ei iudeoꝛ pplo i xii tribz
fuit diuisus: sic z vniuso
pplo xanoꝝ i xii tribz. ut qdam
aūt sint de tribu ruben. z sic
de aliis ḡpt diuersas vtutes.
Non ei omēs gtē in oibus
eqliū sūt: sed vnꝰ pcedit in
usta alius i illa. z sic apli iu
dicabūt xii tribz isrl. i omēs
iudeos p hoc qz vbū aplorū ē
a gētibz receptū. Omēs aūt xa
ni sūt qui de xii sedes aplorū.
sed vna sedes xpi. Xpi ei oēs
vtutes sūt qi vna sedes: qz i
oi vtute eqliter ipse solus
factus ē. Vniuscūsqz aūt aplorū
i aliq bono spāli fuit pfectior
ut petrꝰ i fide. z ideo petrus
regescit i fide. iohes i innocētia
z sic de aliis. z qd de retribu
tione aplis i hoc mūdo dāda
xpc loqtur: demōstrat qd sc.
Et oīs q reliqrit domū vl frēs
aūt. Si ei in hoc sēclo cētuplū
recipiūt: sine dubio z aplorū
cētā in hoc sēclo meꝛces fūtā
ptmittebat. Vel discipulis p
mittit fūtā: qz excelsiores
cūctā iā: z nil pūtiū qrebant.
aliis aūt q sūt hīc rpmittit.
Vel aliter. Si qs reliqrit oīa
z secutus fuerit xpm: q pro
missa sūt petro. z ipse recipi
et. Si vō nō oīa reliqrit. ſ
qdam q specialr hic refutāt:
hic multiplicā recipiet z vi
tā possidebit etiā. Ex occa
sione aūt huius sūt quida

introduxit mille annos post re
surrectionem dicentes tuis nobis centu
plum omnium quos dimisimus et
vitam eternam esse reddendam. Qui
si in rebus digna sit dimissio
et proximis tuis appetenda sit: ut
quod unus pro domino dimisit centuplum
recipiat in futuro. Census ig
itur est. Quod carnalia pro salvatore
dimiserit. spiritalia recipiet: quod
oppressione et merito sui qui pro
nomine eternam perdiderit. Et ei
hoc seculo quod pro fratribus carnalibus mul
tos inveniet fratres secum fide: sic
et parentes omnes episcopos et presbyteros et
filios omnes etate filiorum fratres.
Sunt autem angeli fratres et sorores omnes
quod exhibuerunt se christo virgines
castas. talis est quod nunc habent
fratres. quia ille quia venit in celum.
Agros autem et domos multiplices
intelligere in regno paradisi et civitate
dei. Cuius hi autem omnia possidebunt
vitam eternam. Hoc est quod hic
de centuplum accipiet: exponens
quomodo apostolus autem christi nihil
habentes et omnia possidentes. Centum
est per ipsa visitatio ponit
aliquando. Qui autem dicit omnes quod reli
quat fratres etc: significavit illis fine
quod dixerunt veni sequar horum a
principio suo. Quod ei quod fides christi ad
presentem omnes
affectus detrahet atque dicas
et seculi voluptates: iste centuplum

accipiet et vitam eternam possidebit.
Cui autem dicit quod reliquit uxorem. non
hoc autem ut simpliciter nuptie di
cellant: sed ut omnibus preferamus
fidei pietate. Videtur autem mihi
et persecutionis tempus occulte insi
nuare. Quia ea multi futuri
erant filios ad impietate trahe
tes: ut hoc audierint neque pro
patribus neque pro matribus vel
uxoribus habeant. Verum quia
multi virtutis studia non eadem
quod inceperunt intentione pietatis
assumant. sed pertimescunt vel ac
celare negligunt ideo subdidit.
Multi autem erunt primi novissimi
et novissimi primi. Dei apostoli no
uissimi videbantur: sed relinquendo
omnia per humilitatis gratiam facti
sunt primi. Sunt enim plurimi
quod post studia bonorum operum a
bonis operibus desinunt: et ait fue
rit primi fiunt novissimi.

Purificationis atque
Ad. Postquam S. Luca
impleti sunt dies purgationis
marie secundum legem moysi: tulerunt
illum in ierusalem ut sisterent eum
domino. Et Ps. Omnes gentes plaudite.

Post tentationem autem
expectat purgationis
tempus secundum legem moysi.
Sed si legis ipsius verba diligen
tius inspexeris: profecto reperies quod
ipsa dei genitrix sine admixtione

virili. sic a lege sit iure immunis. Non ei ois mulier pariens sed ea q̄ suscepto semine peperit designat. immunda. ritusq; legis docetur ee mūdanda. ad distinctionē sc̄i illius q̄ virgo concepit & peperit. Et ut nos a legis vinculo solueret: sic xp̄s uterū & uirginalem matrem legi e sponte subiecta. Nam reuera nō inhibebat necessitas virginis sanctę. ut dies purgationis eius expectaret: q̄ ille ex spiritu sancto receptus carnem assumpsit. Et. Tulerunt illum in ulnas. ut sisterent eum domino. Et q̄m a primis aspectibus latuit dns: aut q̄s locus eripuit ab eius cōspectu. ut ibi existendo semotus a patre sit. nisi asserat ubiquitas & introducat multiplum: Et forte causa nūc hoc scripta sunt. Sic ei nō grauis homo fuisse asseritur in carne xp̄i. Et ut nos p gratiam faceret deos. ut spiritalis carnalem faceret: sic xp̄s nos sibi fecit deos. ut discamus deo p̄mitti nos ipsos. Post tricesimum aut & tertium circumcisionis diem dns sistit: mystice significans. nisi circumcisi uicijs. neminem dignum esse aspectibus. neminem nisi mortalitatis nexibus absoluti summe ciuitatis gaudia posse perfecte subire. Et. Sic scriptum est in lege d. Vbi ita sit q̄ deum lex negat a xp̄o fuisse in euangelio predicatum? An putandum est. q̄ filium sui boni ds sub lege inmundum fecerit: quam ipse nō dederat? In lege ei moysi scriptum est. qd̄ semen masculinum adapiens vulua sanctum dno vocabit. Qd̄ vt adapiens vulua & hominis et pecoris primogenitum significat. qd̄ utrumq; sanctum dno vocari. atq; ideo sacerdotis esse preceptum est. ita diuinitus ut primogenitum hominis & pecoris redimi faceret. Hoc autem legis decretum in solo incarnato deo singulariter: & ab aliis differenter ipse uidet. Ipse namq; solus ineffabiliter susceptus. ac ineffabiliter editus. uirginalem uterum aperuit. nō alia inuidia reseruatus: sanans & post partum inuiolabile integritatis signaculum custodiens. Non ei uirilis coitus sit suspectus eam inuisit. Qd̄ q̄ aut. adapiens vulua. ad sue nativitatis more loquitur: nō q̄ dns sancti uentris hospitium. qd̄ ingressus sanctificauerat: egressus deum virginis nasse credendus sit. Solus autem hic primus masculinus specialiter esse adspicitur. q̄ nil de feminea culpe portauit. Vnde recta sanctus vocatus est. Vnus & gabriel q̄ hoc decretum ad ipm solum primitiue memoriale dicebat. Qd̄ ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. Et in cetera

quidē primogenitus sc̄os illos
vocat euāgelica solertia sta
tuit tñ oblatōe dīna sortitos
ih̄m nome. At ītoa ph̄mogeī
to creature qđ nasat sōm p
nūciat āgls qī ꝓpre sanctu
eccl̄es. Solus ē p oīa ī ma
tis defīa saīs dns ihc q̄ tre
ne ītagia cōrupte ī ma au
lam ꝑtus nouitate nō sense
rit celeste dep̄ulerit. Nā si
tām seq̄m. quō saīs oīs mas
culus: aī mītos sc̄latissios
fuisse nō lateat. Et ille saīs
p que figurā futuri mysteriī
legē dine p̄scripta signabant
eo q̄ solus saīs cōe ōgimus
ad gñandos ꝓlos appet ge
nitale sc̄ortū. O ꝓfūditas
sciāz sapie et sāc dei. Offert
hostias: q̄ p singulas hostias
honorat cū patre. Figuris
legis custodit veritas: q̄ legis
Editor sic deus legē custodit
ut ho. Non sē. Et ut daret
hostiā sc̄dm q̄ dictū erat in
lege dñi. par turturū aī duos
pullos columbaz. Hostia h̄
pauper erat. Precepit appe
dns in lege ut q̄ posset
agnū p filio aī filia. sīl eb
turturem siue columbā offert
Q̄ vero nō sufficiebat ad of
fendū agnū: duos tā turtures
vl duos columbe pullos offert.

Ergo dns ai dues ecc̄t pau
fieri dignat̄ est: ut nos sua
pauptate diuitaz sua do
naret ce ꝓtrices. Videndū
est qđ hec oblata ꝑsignet. Turt
Nūiz loq̄cissima est turtur
i auibz: at columba e aual ma
suetū. Talis aī saīs est erga
nos saluator. masuetudine
p̄ferte coles. et turtur orbem
alleuit repleō ortu suū ꝓpis
melodijs. Quid debat̄ g̃ turtī
et columba: ut ipse p figuras
nob̄ ꝓpādat̄ passurus i carne
p vita mūdi. Vel columba si Beda
plicitatē: turt̄ mdicat castita
tē: q̄ et columba simplicitatis.
et castitatis amatōr est turt.
ita ut si mige casu ꝑdiderit.
nō ultra alia q̄rere curet.
Ut ergo g̃ turtī et columba dnō
offerāt in hostia: q̄ simplex
et pudica fidelium ꝓfessio est ꝑ
li mūstrie sacrificiū gratū.
Duo vero bina iussit offerri: Alb
q̄ hoīe ꝓsistente ex alia et corpe
duplū a nob̄ possat dō casti
tate et masuetudine. nō solū
exp̄ssa ꝙ ex aīe: alioq̄n erit
hō fictor et ypocrita: gerens
vtegumeta ocnlte malitie
et innocentia appetens. Cui do Beda
uitaq̄ duos ꝓpt masuetudi
gemedi p̄tes sc̄z luctus
designat: et hoc tñ differūt.

q̄ turt̄ solmagy. columba aī gregati volare ꝓsueuit 7 er obid iste seruus dōm lachrimas: illa ꝑblicos cītꝰ euentꝰ ī simulat.

Vel columba q̄ gregati volat actiue vite strenua demōstrat: turt̄ q̄ singularitate gaudet speculatiue vite altimina denūciat. Et qa cū ut̄ aduentū ih̄u accepta ēhostia: ꝓsulte luc̄as utꝰ turtures aut pullī columbaꝝ ꝑ dnō simul oblata nō dixit: ne vnū alteri vuēdi ordine ꝓferret sed utrꝙ sēp̄ dū doceret.

Nō solū aī abigēt 7 ꝓhetis a pastorib; 7 a ꝑnis ī sed eī a senioribꝫ a iustis gr̄iatio dnī accepit dicēs. Nūc sē. Et ecce hō erat ī ih̄lm cui nomē symeō: et hō iste iustꝰ et tim̄oratꝰ

Qa ei difficulter iustꝰ sine timōre audebit: nō illū deus timōrē qui tpalia sibi bona sūbtrahi ꝓhibet aī ꝑfam dilectō foras mittat: ꝙ timōr dnī sanctꝰ q̄ manet ī sēcla q̄ iustis deꝰ q̄to ardētiꝰ diligit tāto spillera; offendē cauet.

Et bn iustꝰ q̄ nō suā. sī ꝓpli grām rēcipebat. Nūc sē. Exptas ꝙsolatōē isral. Nō utiq; mūdanā felicitatē ī ꝙsolatione isral prudēs symeō expectabat: sed vēm tristatiōnē ad vitaꝫ dcōrē ꝑ sēpationē alegꝝ ūbia.

Habuerat nāq; reuelatū q̄ visurus eet xp̄m dn̄i. priusq; de sēlo ꝑgeret tristitiā mortis. Nūc sē. Et spūs sc̄s erat ī eo a q̄ sic iustificabat. Et ꝛe sponsū accepit a spū sc̄o nō visurꝰ mortē. nisi prius vi derit xp̄m dn̄i. Cupiebat ipe quidem corpee vitalib; fragilitatis absolui: sed exptabat vide ꝓmissū. Gaudebat ei: q̄ oculi q̄ vident. In q̄ ce disanimi q̄nto desidio ex plebe israelitica sā. vir ītar nationis ei mystiū vide cupierūt. Vide aī mortē ex pn̄a cā significat. Multiq; felix mortē videbit carnis q̄niq; xp̄m dn̄i priꝰ oculꝰ cordis vide satagit. Misacē hndo ī celestibꝫ. tēpli dei li mina sreptando: hoc ē sēcti ni q̄bꝫ dō habitat. ꝛeꝑla sc̄ tādo. Cade aī spe grā qua olī venturꝫ ꝓgnouerūt 7 nūc venientē agnouit.

Nūc sē. Et venit ī spū in tē plū. Et tu sic vis tene ihc 7 ap̄lexari manibꝫ: oī labore rute. ut duce habeas spm̄ ven a sēcti ad tēplū dei. Ec ei. Et ai mīdūcēt puerū ih̄m ꝑentes ei: sc̄a maria mr 7 ioseph q̄ putabat ꝑ. ut facēt sēm ꝙsuetudinem

legis p eo: ⁊ ipse accepit eū ī
ulnas suas. Ex hūs ille sacer,
ad sacra īroitus: ⁊ ipm̄ ad
uite hūnū maturauit. Ite
man⁹ q̄ vbū vite palpauerūt:
⁊ ulne q̄ ḡs ad susceptionē
paut. Accepit aūt in sby stoz
lege puerū ihm̄ ī ulnas suas:
ut significet in christū operū
q̄ ex lege erat p manū ⁊ bchi
a figatoz. Humili qdē sed
salutari fidei euāgelice gē imi
tandū. Accepit senior infātē
xpm̄: ut i simulet hoc scīm q̄
senio iā defessū ad infantiā
⁊ innocentiā ⁊ ane ad salutis
reditū. Si denīq; ad tactū
fibre vestimēti mulier sana
ta ē. q̄d putandū est de symc
one q̄ in suas ulnas accepit
īfantē. ⁊ gaudebat videns puu
lū a se q̄rebari q̄ venīat ad
vīctos resoluendos? scieūs ne
mine eī posse de claustro cor
pis posse emitte eī spe fu
ture vite nisi is quē in bchi
o tenebat. Vñ dr. Et bñdixit
deū ⁊ dixit. Nunc dimittis seruū
tuū dne: secdm vbū tuū in
pace. Quod dr dne ostēdit
nos ē q̄ ipse mortis ⁊ vite
dns sit: ⁊ sic puer⁹ quē susce
pit deū ostendit. Cui dicat.
Ex hoc xpm̄ nō tenebā: claui
sus eū ⁊ de vīculis exire
nō potero. Si aūt voces ei⁹ ora
uigras: oēs simp̄ hoc mdo ⁊ ei⁹
flebili mora īgemisauit. Heu
mi dicat dauid: q̄ īcolatꝰ mꝰ
plōgatus ē. Vide q̄ iustꝰ
velut corpee carcere molis īclu
sū velle dissoluī. ut recipiat
ce eū xpō. Ex q̄ vult dīci:
veniat ī templū veni at ī templm:
expectet xpm̄ dnī. accipiat
ī manibz vbū dei ⁊ xplectat
velut q̄busdā fidei sue bchijs:
tūc dimittet ut nō videat
mortē: q̄ prius nō dēnt vitā.
Symeō aūt bñ dicebat dei me
cetera. q̄ ymissa sibi facta sūt
tuta erūt efficacie veritate.
Nā ysolaūdem ist⁹ oīū pspice
metuit: ⁊ manibz portare. Et
ideo dr. secdm vbū tuū in pace.
ne obtinuerī ymissoz. At ubi
visibilē sensi q̄d desiderabā.
nūc solutus seruū tuū: nec gustu
mortis attonitū nec hesitātis
cogitatiōis turbatū ⁊ ideo se.
ī pace. Postq̄ ei xp̄s culpa
hostile destruxit nos q̄ pri⁹ reō
tinuit: facta ē trāslatio sedis
ī pace. Qui ē aūt qui de sēdo
isto recedit ī pace: nisi is qui
intelligit q̄ dū erit ī xpō mūdū
reōtinuās sibi nichilq; hūt ī
imicū deo sed oēm pacē bonis
ī se opibz assūpsit. Fuerūt aūt
symeoni repromissū nō visuꝝ

se morte. nisi prius videret xpm̃
dñi. Et ideo ipletu ondens sb̃
dit d. Quia viderunt oculi mei
salutare tuu. Uti oculi tui
o symeo tu aue q corpis: hu
qdem visibili deu suspicietes:
illi vo no solu q visa sut atte
detes. imo illuati fulgore spi
dñi vbu in carne assumptu Sa
lutare nrm qd' tuus oculi' pce
pisti ipse ihs e: q' noie salus de
clarat. Fuerat at xpi mysteriu Lind.
qd' patuit multis tpibz sculi ppa
tu ab mudi origine. Vn se.
Nd' pastu ab fuit e omi ploz
sz offertu toti mudo p xpm sa
lute. Quale g' supdictu est
q' expectabat ifirt' ysolatione
eo q' sz tuc futuru esse ysola
tione ifirt' agnouit i spu. cui a
q' oibz pplis patu est salutare.
Attende etia sagacitate digni Hieron
a vidi sens. Antequ digny
videtur beate visionis pstola
bat solame ifirt. Ve ab qd' spra
bat obtinuit: gtulamat se vi
disse salute oim ploz. Ideo
ei infatis ineffabile inbat illu
straut ab ut pressu typis secu
tura mor sibi fieret nota.
Signat' at dt ab fate: ut sz Hier.
oibz eius icarnatio appareret.
Hoc e' salutare dicit e lume
gentiu a gla ifirt' Vn sequit.
Lume ad revelacoem gentiu.

Sino bn̄ Aug̃ de vgl
pmisit q̃ qui mstu fuit.

Bētes ei ab xpi aduentu m
ultis tribus erat absute: ag
nitione dina private: sed
xpo adueniens facty e lux tri
bus a erratus. qs diabolica
man pressit. Venit sut at
a deo pe ad notitia filij q' e
lux vera. Isrl at lucet tenuit Hier.
legr illuiabat a ideo no dicit
q' lume ill' ptulit: sed sb̃dit
a gla plebis tue isrl. meoras
atiq' typhonia. q' sic olim moy
ses dnm alloqdo glosa venu
lit facie: sic a ipsi dina hui
nitatis luce ptingetes vetu
abiicietes velame. in cande
ymagine trasformarent de
gla i glam. Nam et si quida Lind
eoz inobedientes fuerit: tn
relige salue facte sut: a p xpm
puenert ad glam. Harū
primicie fuere dnm apli: q'
fulgores vniuersu orbe illu
nat. Fiunt ei xpe singlarit'
israhelis gla: q' sedz carne ex eis
pressit. qnus actis ut dr pessi
f scla bndictus Amē

In ill. Pet a pali. cthath.

Venit ihs i ptes cesaree
philippi a interrogabat discipulos
suos dicens. Quē dicut hoies
e filiu hois. Et rc. In Euse

Postq' discipulos dns
a phisco doctrina

remouerat: Meruetet cuangelice doctrine altitudine m eos fudit: et ut maior solenitas designet: lonus describi cu dr. Venit ihs i ptes cesaree philippi. Ideo aut no simpli cesaree nōiat. ꝫ cesaree philippi: ꝗa ē: alia cesarea ꝗ est stratonis. Non aut in ista ꝫ i hac discipulos interrogauit longe eos ab indeis abdūcēs. ut ab oi timore eruti libere diceret ꝗ haberēt in mente. Philippi aut ste fr fuit herodis tetrarche ituree: et trachonitidis regionis: q in honore tyberij cesaris. cesaree philippi q nūc pancas dr appellauit. Affirmatur q in fide discipulos pius opiones et errores alioꝝ a mentibz eoꝝ voluit remoue Vnde se. Et interrogabat discipulos dicēs. Quē homines ee dicunt filiū hois. Interrogat discipulos: ut et aplos instruat one nos discamus diuersas opiones fuisse tuc apd iudeos de xpo: et ut nos ꝫ scripture de xpo ꝗlis opinio sit apd homines de nob: ut si ꝙ mala de nob dicūt occasiones illas pcidamus. si ꝙ aut bona et occasiones augeamus. Ex hoc discipli xpi et aplos instruit exemplo ut ꝗlescūq opiones haberēt foras de xpo suos referāt os. Quibus aut interrogat. ꝙ dicunt homines esse filiū hois: qm ꝙ de filio hois loquunt homines sunt: ꝙ vero diuinitate eius intelligunt no homines ꝫ dij appellant. Ro aut dr. quē me dicunt scribe et phisei esse. ꝫ ꝙ me dicunt homines plebis mentes ꝙ ad malitiā in ista no erant inuestigare. Et si ei multo melior ꝙz optabat: eoꝝ erat de xpo opio: ꝫ tm a negocia libera erat. Phariseoꝝ aut opio de xpo: erat multa plena malicia. Est aut hec confessio rō tenenda: ut sicut dei filiū uera et filiū hois memi nerimus. qz alterū sine altero nr spei tribuit ad salute. Ideo signanter dixit. ꝙ dicunt homines ee filiū hois. Non ei dixit. ꝙ me ee dicunt homines. ꝫ ꝙ dicunt ee filiū hois: ne ea actant de se quae videntur. Et nota ubi aliqn i veri testamento scripti est filius hois: i hebreo positū e filius ada. Diuisas aut iudeoꝝ opiones de xpo discipli referunt Vnde se. Alt alii dixerūt. Alij io hanē baptistā: estimabāt sic herodes: alij aut helyā putabāt estimates ꝙ aut sedam nūtate susceptū helias aut ea eo tpe i corpe viues i tpe apparuisse: alij vero ieremiā ꝙ dns

ī gētibz ꝓphaz ꝛstituit: nō ītel
ligētes qm̄ thēmias typꝫ fiēat
xpi ī ā vnū ex ꝓphetis roē sili
ꝓt illa q̄ dē ad ipōs locutꝫ est
p ꝓphas. q̄ non ī ipſ̄. ꝫ in ipso
Hyer. sūt ipleta. Ex ī turbe sic erant
potant ī helia ī thēmia: quō
herodes erauit ī iōhe. Vñ mi
rat̄ q̄sdā mīpietes eās earū
Aug. mīere singlos. Ꝛra ig̃ dis-
opīnē turbe remuerūt: eorat
cos ꝓ sedām mītrogatōē ad o
pinandū aliq̄ mai de ipso d.
Vos aūt quē me ee dicitis: Vos
mīt̄ q̄ simul mecū estis ſp: q.
maiora signa vidistis q̄ turbe
nō optet vos ī opīone uenire
cū turb. Et ꝓt hoc nō a p̄na
pio p̄dicationis eos de hoc me
rogauit: sed postq̄ multa signa
fecit ī multa locutꝫ ē eis de sua
Hyer. dītate. Attende aūt q̄ ex hoc
textu ſmonis: apli neq̄t homēs
ꝫ dī appellant. Cū ei dixisset
quē dicūt homēs ee filiū hois sb
iūt: vos aūt q̄ me ee dicitis: ac
si dicat ill. Ꝛra homēs sūt hūa
na opīnātibz: vos q̄ dī estis. q̄
Rab. me ee existimatis. Nō aūt q̄
nescīēs de se ſnīaz dīs vel ert
neoz mīrat: sed ideo discipulos
q̄ de se sentīāt mītrogat: ut ſfes
ſionē recte fidei dīg mereāt re
muner. Ideo q̄ alij de se sētiat
mīrat: ut exposita ꝓmo sentē
tijs erūtiū. dis ꝓdeuet vita
tē siue ſfessionis. nō de opīone
vulgata sed de ipso ꝓcepisse
dnīte reuelacōis arcāno.
Cū vero dīs de plebis opīo Aug.
ne mītrogat oēs rīdent: sed
oīb dīs mītrogatis petr tīj
os aplor ī caput ꝓ oīb rīdet.
Vñ sē. Rīdens ſymō petr
dixit. Tu es xp̄s filij dei vīui
Denegat q̄ de petr aliq̄ eor Ar.
ē ihīn q̄ arbitrabat nudē
ſ̄ ī q̄ mai ē filiū dei vīui
ſfitet q̄ ī ꝓ ꝓphas dixerat vīuo
ego dē dīs. Et ideo dicebat
vīui. ſ̄ ſcdm ſuperēminentia
q̄ ſuperēminet oīb hūnīb vitā
q̄ solus hz īmortalitē ī est
fons vite. q̄ ꝓprie de ds pat.
Vita aūt est q̄ de fōte procedit
q̄ dixit. ego sū vita. Deū enī
vīuū appellat ad ꝓpatōē eor
deor q̄ putant dī ſ̄ mortui
sē. satīus dicto. ioue venere ī
hercule aūt ydolor portenta.
Est aūt hec vera ī inolabilis Fit.
fides. q̄ deo dei filiū ꝓfitēū ee
cui sit ex etīnitate p̄ncipiū.
Hūc ig̃ assūpsisse corp ī hoīs
fīem ee: ꝓfecta ſfessio ē. Dplex
ē ītaq̄ oīa. q̄ ī natiz ī nome
expressit ī quo sūma virtutū est.
Rab.
Qm aūt dilīctione fīi ut
dnīs ipe hūīlitate assūpte
hūanitatis ꝓficeat: discipul

excellentia dine ciuitat' oste
dat. Dignu aũ ꝓfessio petri
pmiũ ꝓsecutu e: q2 dei filiũ
thoĩe vidisti. Vñ se. Rndẽs
aũ ihs dixẽ ei. Bts es symõ bar
iona. Cre. q. Nã nõ reuelauit
ti caro 2 sangs: sꝫ reuelauit pr.
q. caro 2 sangs reuelare
nõ potuit: spũ sti gra reuela
ti est. Ergo ex ꝓfessione sortiti
tur vocabulũ. q. reuelacõẽ
ex spũ scõ habeat cui 2 filiꝰ
appellandꝰ sit. Bar iona
lingua nrã sonat filiꝰ colũ
de. Aly sꝫpliciter accipiũt. q.
symõ sꝫ petrꝰ filius sit iõhis
iuxta alterius loci intrrogatõẽ
symõ iõhis diligis me 2 volũ
sꝫ ꝓpter vicio depravatũ. ut ꝓ
bar iohãna. i. filius iõhis. bar
iona sꝫ ptẽ sit. vna detracta
sillaba. Johãna vo interpretat
dei gra. Vtrꝫ aũ nomẽ mysti
ce intelligi pt: q. 2 celeba
spũm scm 2 gra dei domũ sig
nificet spiritale. Danũ est ei dicẽ
tu es filius ione vl iohãna
ñ ut oñdat qm ita nuncupat
ẽ xpc filius dei sic petrꝰ filiꝰ
ione. causãe ꝓmẽ aũ eo q. ge
nuit. Illd aũ q. dr aũ. q. caro
2 sangs nõ reuelauit tibi: apli
ca narratione ꝓpa ĩ qua aũ
dñs nõ accusat carnẽ 2 sũ
guinẽ. carnẽ dr 2 sanguinẽ
ꝫ deos significans aut hic q.
sꝫ alio sensu demostrat: q. ei
nõ p doctrinã phisicã ꝫ p dei gra
xpc dei filius revelatus sit.
Vl aliter. Beatus petrꝰ hic ultra
humanos oculos 2 intendisse 2 vi
disse laudatꝰ est: nõ id qd' ex car
ne 2 sanguine videns ꝫ dei filiũ
celestis pris revelatõe ꝫspiciens
ut primꝰ agnoscat q. dignitas est
in xpo. Est aũ in hꝫ loco q. rendũ
utꝝ cui prius mittentur dscipli ad
agnoscendũ quẽ ipse erat xpc.
Hic ei primo demostrat. quẽ tue
primũ confessus fuerit ei petrus
xpm filiũ dei vivi. Et vide si po
tes quẽ credẽ ihm ee xpm. minꝰ
e q. agnoscere (ut dicam) q.
qui mittebant ad ꝓdicandũ cre
debat quidẽ ihm ee xpm. postea
aũ ꝓficientes erat agnoscendi.
Aut ita e rndendũ. ut dicam)
quẽ tue quidẽ apli ĩna agni
tionis habebant xpm 2 origina dñi
cebat de illo postea aũ ꝓfecerũt
ĩ agnitione ip̃ius ut possent
capere sanam xpi revelatã a pre
sie 2 petro. q. beatificat nõ solũ
in eo q. dixit tu es xpc. ꝫ in eo magꝭ
q. addidit filius dei vivi. Nã
si nõ confessus eet petrꝰ xpm ꝯ
ex pre natũ: nõ esset hic reue
latione ꝓpa: neq. estimare xpm
vnũ ex multis filiis adeptus
beatitudine dignus eet. Nã 2 an

hoc illi q̄ erāt in naui dixer̄t:
vē filius dei ē tu. Et ꝛ nathāel
dixit Rabbi tu es filius dei. Nō
tñ bt̄i dicti sūt. q̄ nō tale cōfes
si sūt filiationē q̄lē petr̄: sed
priꝰ q̄ nūtius eī estimabāt. nō
vē filiū Dei ꝛ si propriū quidē
p̄ multis: nō aūt sic ꝑfecta prō
Videns aūt ihc̄ ꝛ filiū reuelet
p̄ꝛ ꝛ p̄ri filij. Nō ei ab alio ē
dicē filiū q̄ ā p̄rē nec ab alio
p̄rē q̄ a filio: q̄re ꝛ hūt maiꝰ
sūt q̄t q̄ filij ē ꝑfectus ꝛ coa
dorādus pūt. Ostendit aūt xp̄c
ex hūt iā multos credidōs: q̄d̄
fuerat petr̄ cōfess. Vñ sb dr. Et
ego dico tibi: q̄ tu es petr̄. Ac
si dicat. Quia tu mi dixisti. tu es
xp̄c filij dei vīui: ꝛ ego dico ti
nō ꝑmonec̄ tacuisse ꝛ nullū opus
tuū te. si dico ti. q̄ meū dixisse
fecisse ē. q̄ tu es petr̄. Sic ei
ipse lumē aplis donāt: vt lumē
mūdi appellent. ꝛ cetā q̄ a dnō
sortiti sūt vocabula: ita ꝛ symoni
q̄ credebat i petrā xp̄m petri lar
gitur ē nomē. Nulli tñ arbitrēt
q̄ hīc petr̄ nomē accepit. Nō
ei accepit hīc nomē: nisi ubi
tolles ꝛmemorat ei dictū esse. Tu
vocaberis cephas: q̄d int̄pr̄etat
Sed̄m aūt methaphorā petre. tē
dr ei. edificabo ecc̄lām meā sup̄ te
Et hoc ē q̄d sequit. Et sup̄ hanc petrā
edificabo ecc̄lām meā. i hac fide
ꝛ confessione edificabo ecc̄lām meā.
Hic ondit multos iā creditos
q̄d̄ petr̄, confessus fuerat: ꝛ ecc̄lām
git cui sen su ꝛ pastorē ipē fūt.
Ad ondenda aūt firmitatē ecc̄le
sup̄ petrā fidate sbdit. Et
portē īferi nō prevalebūt ad
uersus eā. i nō separabit eā a
dilectate mea ꝛ fide. Ego vero
portas īferi vicia rectorū aūt pecta
vel certe hereticorū doctrinas p̄ quas
illecti homēs ducūt ad tartara
Et ꝛ singuli spūales negotia i
celestibus portē sūt inferorū: q̄bus
arriane portē insultāt. Portē
q̄ īferi ꝛ tormenta ꝛ blandimenta
sūt psecutorū: q̄ ꝛ prauas ihe
delium opa ꝛceptaq̄ colloqa: q̄
inter ꝑdicationis ondit. Nō aūt
exprimit utrū petre nō prevalebūt
in q̄ edificat xp̄c ecc̄lām: aut
ecc̄le quā edificat s̄c petrū.
Cui manifestū est q̄ n̄ aduersū
petrā nec aduersus ecc̄lām portē
prevalēt īferorū. Sed̄m aūt hanc
dñi ꝓmissionē ecc̄lā aplica
petri. ab oī seductione hereticā
fuctione manet īmaculata
sup oēs ꝓpositos ꝛ epos ꝛ sup
oēs primates ecc̄lāz ꝛ aplorū
sinus pōtificū: i fide plenissima
ꝛ auctē petri. Et cui alie ecc̄le
cuīdā errores sūt rectidate:
stabilita inquassibili rpa sola
regnat. silentiū ponens et

omñ obturãs ora hereticor. Et
nos nr̃m saluus nõ derep
ti superbia. neq; vino sup̃bie
debriati. typũ vitatis & sĕ a
postolice traditõis vna cũ tpõ
ste[m] & pdicatõe. Qui g & nos
pr̃ nõb revelãte q̃ est ī cedis
q̃n sc̃z ihesus mũ m cel' cfe
ssi sumꝰ. ihz xp̃s esse filiũ
dei vivi: & nõb dicẽte tu es pe
tr̃. Petra ei' est oĩs q̃ imita
tor est xp̃i. Adiisus aũt quẽ pe
tr̃ p̃nalẽt inferor: ille neq;
petra dicẽdus e supra qua xp̃s
edificat ecclã: neq; ecclia neq;
pt̃s erit qua xp̃s edificat supra
petrã. Deinde & alĩ petri di
cẽtem cũ sbdit. Et tĩ dabo cla
ues regni celor. Qui dicit. Sic
p̃ tibi dedit me ag̃scere: ita
& ego tibi aliq; dabo sc̃z claues
regni celor. Quia ei rege celor
maiora p̃cepta deuocõe cfessiõ
is: mento p̃ cetis ipse collatus cla
uiũ regni celest donatꝰ e: ut
staret oĩs q̃ absq; ea cfessõe
ac fide regnũ celor nullus
possit ĩtrare. Claues aũt regni
celor ipsa discretione & pote
stã noãt: potestã q̃ liget et
soluat: discretionẽ q̃ dignos
vel ĩdignos distinguat. Vñ sq̃.
Et quoscũq; ligaueris sup̃ tra. & qd̃
cũq; ĩdignũ remissione ĩdi
cueris dei vinit ĩdignꝰ apd̃
dei ĩdicabit. Et qd̃cũq; sol
ueris. & q̃cũq; soluẽdũ ĩdi
caueris dei vinit remissionẽ
pecc̃or. ostẽdit a deo vide aũt q̃
tũ ptateni tĩz petra sup̃ qua
edificat ecclã: ut eã ĩdicia
ei' maneat firma q̃ deo ĩdicã
te p̃ eã. Vide er' q̃luter xp̃s re
diuat petr̃ ad ecclã de ipso ĩ
telligendã. Her ei ei se p̃mit
tit dari q̃ sui p̃pria dei soli
sc̃z pecta solue & ecclã ĩmuta
bile face' nũ tot p̃secutionũ
& tẽptationũ p̃cellas. Her aũt
ligãdi atq; soluẽdi ptãs q̃nus
soli petro dari videat a dño
tõ & ceteris aplis dat: nec nõ er'
nũ in epis ac pbris oĩ ecclie.
Sed ideo petr̃ spẽcialit claues
regni celor & p̃incipatũ ĩdica
ãdi ptãs acc̃pit: ut omes
p orbẽ credentes ĩtelligãt. q; q
cũq; ab vnitate fidei vel soci
etate illi quolibet modo sẽt
ipsos segregãt: tales nec vincul'
pecc̃or absolui nec ĩ ianuã pñt
regni celestis ingredi. Sperta
liter er' ea petro necessit: ut ad
vnitatẽ eos & oes ĩuitaret. Ido
ei ei p̃incipe aplor dignitatẽ:
ut ecclia vnũ p̃incipale xp̃i ha
beret vicariũ. ad q̃ diuisam e
ã ecclie rectoret. nisi forte
int' se dissentiret. Et si diuisa
capita essent ecclie: vnitatis

vñalit rūpet. Quidā aūt dicūt
q ideo dt sī tīa: q data nō est
ptās ligādi aūt solūēdi mōtuos
sēd vīuos. Q aūt mortuos sol
uēt vel ligaret: nō sit tīa: sēd
post tīa hoc faceret. Ex hīs ꝯat
q iudiciū anathētis sēpacio ē.
Cutādi sūt illi q a pessīmis
aūlpis deuīcti: siue ī vīuis
sit siue nō. Anoēte eī sp̄ reli
gē nrārū est. Ex 2 augustī
religiose mēōrie q̄ int' āfānos
epōs sp̄lēdūt duīse epīstole rei
tate sūt. significātes q oport
hēticos 2 post mortē anathēti
zare. Talē aūt ecclāstīcā traditi
onē: 2 alij aftani epī seruarēt.
Ex 2 scā rōna ecīa ofsā epōs p̄
mortē anathētizauit: licet pro
fide ī vita sua nō essēt accusa
ti. Istū trīlocī epī 2 pbrī ꝑdā
nō intellegētes alīq̄ sibi de phī
seoz assumūt supplio. ut vl
dāent īnocētes. vel solue se
noxios arbitrēt: aī apd' dnm
nō sūta sacdotū sī reoz vita
q̄rat. Legim; 2 leuitico de lepr̄
ubi iubent' ondere se sacdotib;
2 si lepra habuerīt tūc a sacdo
te īmūdi fiāt: nō q̄ sacdotes
lepr̄os faceāt 2 īmūdos: sī q̄
habeāt noticiā lepr̄i 2 nō lepr̄i
2 prīt dīsche q̄s mūdꝰ vel
īmūdus sit. Quō g' ibi lepr̄m
sacdos īmūdū facit: 2 hīc al

ligat vl solūit epī vl pbr̄:
nō eos q' īnsōtes sūt vl īnoxios
sī possīmꝰ sue cū pelag aū
dierīt varietates sūt q̄ ligā
dus sit vl soluēndꝰ. Dīt g'
ūrēphesībl q' alterꝰ ligat vl
solūit: ut īueniat' dignꝰ
ligare vl solue'm celo. Ex
2 ei q' potuerīt vīuīb; portas
obstrue īferoz: q̄ pīnū
dantur claues rēgni celoz.
Oēs ei spēcies vīuīs cū q̄b
eā cepīt ogari: q̄ ipse sibi ad
aptꝰ p grām dei rēgnū celoz:
ut īueniat' eade virtꝰ 2 pe
ta esse 2 claues porte regni
celoz: ad q̄s nos p̄ducat dns
nr̄ Ihs xp̄s Am.

Mathie Apli. Sedm
Mat. Mathēū.

In illo tpe. Respondens ihs dix'. Cō
fiteor tī pr̄ dne celi 2 tre: q̄a
abscondisti hec a sapientib; 2
prudētib; 2 reuelasti ea p̄uul. Et ꝯ. Ps Cuīdē.

Quia sciebat dns mul
tos dubitaturos.
q̄re sp̄ iudei xp̄m
nō receperūt. quē gētilitas
tā p̄na susceptꝰ: vīdet hic
cogitatiōib; cord 2 ideo dicit.
Respondens ihs dixit. Oſiteor
tibi pr̄ dne celi 2 tre: q̄ quia
abscondisti celos 2 relīq̄s ī tē
nebrositate q̄s vis. Vel ad

lnam. si xp̃c dixit vñtrox. a
quo tōge ē omē petm: vñessi
o non ē solus pctōr. ꝙ aliqn
ē laudatorus. Vñitem g̃ sine
ldantis dm. sine accusātes
nosmetipos. Dixit g̃ vñtrox
te. ꝙ laudo te: nō accuso me.
Audiāt nunc q̃ saluatore nō
natiꝰ ꝙ creatiꝰ calūniāt: q̃
prēm suū vocet dnm celi et
tre. Si ē ⁊ ipse creatum ē
⁊ creatā aditorē suū pcij ap
pellare pt: stultū fiut. nō ⁊
se ali ⁊ tre dnm pcij silr
appellare. Quis ait agit q̃
aplis suis aduersꝰ sui aputt
sacmenta. q̃ ignorauerūt
scbe ⁊ phīsei. q̃ sibi sapientes
videnꝰ ⁊ ī aspectū suo pdētes:
⁊ideo sē. Quia abscōditi hꝰ
a sapientibꝰ ⁊ prudētibꝰ ⁊ re
uelasti ea puīl. Note sa
pientū ⁊ prudentū. simbos
stelligi: vñsē exposuit cū ait.
Reuelasti ea puīl. Quid
ē est puīl: nisi humilibꝰ.
Qz ei nō dixit reuelasti ea
stultis sēd puīl: tumore se
dānasse ānotauit nō animē.
Vel dicēs sapientes. nō verū
sapiāz dicit. ꝙ eā quā videbāt
scire ⁊ phīsei ab eloqtio hui⁹
modi hoc negz dixit. reuelasti
ea stultis ꝙ puīl: ⁊ iformi
bꝰ aut rusticis. In q̃ erudit

nos p oīa ab elatione ānī:
humilitatē aūt zelare. Celestiū
gr̃ vborꝫ archana alīz vtutes
sapientibꝰ absconditā puīl re
velant: puīl malicia nō sētit.
Sapientibꝰ vō stultitie sue pre
sūptione: nō sapiē cauſ. Re
uelatiū aūt esse hīs dignū est
letitia: omultum aūt hīs. non
letitia ꝙ lachrīs dignū est.
Nō g̃ ꝑpt hoc exultat ihs: ꝙ qm
q̃ sapientes nō ꝛgnouit ꝛgnouert
hm. Facti aūt hm eq̃tate dns
pēne voluntatis iudicio ꝛfirmat:
ut q̃ idignant puīli ideo fi
ant: stulti deceptō in sapia sua
fiāt. Et ideo sbdit. Ita pr: qm
sic placuit fiuit aīe te. Quibꝰ
vbis exēpla humilitatē accipim⁹:
ne temē discutē supnu ꝛsilia
de alioꝝ vocatōe. alioꝝve re
pulsione psumam⁹: ondens q̃
iustū esse nō pt q̃ placuit nullo.
In hīs ē verbis bladictis affatū
loquit' ad prēm: ut ceptū m a
postol' aplcat' brīsciū. Ver aūt
q̃ dns dix' dixit studiosiores eos
fecerit. Quia ei ascepto erat eos de
se magꝭ sapere. q̃ deones abigebāt:
ideo hīsce eos repīmit. Reuela
tio ei erat qd' eis fimi est: nō illoꝝ
studiū. Ideoq̃ scribe sapientes ⁊
prudētes existimates se ee. exti
derūt ꝑpt ꝑpīm tumorē: vñ si
ꝑpt hoc ab eis abscondita sūt. Se

mysteria: timete dicat. vos et manete puuli: hoc ei sicut vos reuelatione potuit. Sic at ei paulus dicat. tradidit illos deus in reprobum sensum. nō hoc dt. idoneus dei hoc agente. sed illos qui causam tribuerit: uta. hic abscondisti hec a sapientibus. et prudentibus. et ptulisti eā parulis. Audi paulum dicentē. Cum quidem ignorantes dei iustitiam. et suam statuere: iustitie dei nō sūt subiecti. Nā si saluator diceret. Retribuo tibi pr. quia abscondisti hec a sapientibus: ut nō estimes quia tua gratia agit pr. sic si ipse sit hec unite patri: assequit er adiungit. Omnia mihi tradita sūt a pre meo. Qui at audiens quia tradita sint michi humani suspicetis. Ut ei nō duos deos ingenitos esse estimes hanc posuit distinctionē: sit ei ut gentes qui. omnium dnator sint. Aliquis si iuxta suam fragilitatē sentire uolumus: ut ei cepit hec quod accipisset: sapiet nō habe quod dedit. Vel tradita sibi quia nō alii a tua a tua eternitate intelligenda subtracta quia ipse fecit et addidit: sic hoc quia per filium accessum habet ad patrem. Vel hoc dt: ne quis in illo minus quid quod in deo esse estimaret. Nā si minus hoc in patre aliquid esse pr: nō sint eius omnia quia hoc pr. Dignedo ei dedit pr. potestatem filio: sic omnia quia hoc in substantia sua dignedo dedit ei quem genuit de substantia sua. Deinde in mutua agnitione dat intelligē nō aliud in filio esse quod in pre gestisse. Nec ei. Et nemo nouit filium nisi pr: neque pre quis nouit nisi filius. Hoc eo ei quia solus patrem nouit: latenter audit eius se esse substantie. Ac si diceret. Quid mirum est si omnium suum dnator: cui aliquis aliud magis habeat. sic sicut patrem et eius se esse substantie. Unde ei utrumque in mutua agnitione doret esse substantie: cum quia filium agnoscat. patrem quia agnitus esset in filio: quia omnia ei a pre sint tradita. Cum at dicat. neque pre quis aliquis agnoscat nisi filius: nō hoc aut quia ei omnes eo ignoret: sed quia agnitionem quia ipse ei nouit nullus ei sit. Ideo de filio dicendum est. Neque et de ignoto quodam deo hoc dixit: sicut marcion aut. Deinde ut separabilitatem sufficienter aliquis noscat vel solus pr vel solus filius. neque de separatu utriusque specie quia unius de specie substantie. Erubescat quia eunomius hereticus. tuis sibi notiam pris et filii quia alterutrum mutuam hinc uerecundiam. Et si inde uerecundat a sua desolatur infamia qua sequit. et cui voluerit filius reuelare: aliud est nature equalitate nosse quod nouerus. aliud reuelatus dignatione. Reuelat at

pr̄ p filiū ⁊ p vbū suū. Si er̄
hoc verbū qđ nos pferi tale
⁊ hūsitatū ⁊ scripm ondit. et
illd de q̄ loqm̄ ⁊ qm tomagis
vbū dei p qđ facta st̄ oīa. qđ ita
ondit patre sicut ē pr̄. q̄ et
ipm̄ ita ē ⁊ hoc ē qđ pr̄. Cū
aūt dicit nemo nouit filiū ni
pr̄: nō addidit ⁊ cui voluerit
pr̄ filiū reuelare. Nō nō ita
itelligendū est q̄ filius a nullo
possit agnosci. nisi a pr̄e solo?
Dī aūt nō solū a filio: ꝫ etiā
ab eis q̄bz reuelauerit filius.
Sic er̄ ponus dictū est: ut ī
telligā pr̄em ⁊ ipm̄ filiū p
filiū reuelandū. q̄ ipse ē mens
ti mē lumē ⁊ ut qđ postea
iūlit ⁊ cui voluerit filius
reuelare: nō tm̄ pr̄em. ꝫ er̄
filiū accipiam⁹. Ad totū er̄
qđ dixit illatū est. Verbo er̄
suo se pr̄ declarat. Verbū aūt
nō solū qđ p vbū declarat;
sed er̄ sepm̄ declarat. Si q̄
pr̄em reuelat ⁊ sepm̄ reue
lat. Cū hoc qđe ut manifestū
dimisit illd aūt posuit: q̄a
sa poterat er̄ dubiū. Q hoc
er̄ struit. q̄ adeo discordat
pr̄. q̄ nō est possibile aliq̄
venire ad patrē: nisi p filiū.
Hoc er̄ matre scadelizabat;
q̄ videbat deo dīnū ⁊ rideo
p oīa hoc destruere studuit.

Q ca ig̃ q̄ dicta sūt m desidū
sui discipulos ꝛstituerat: ondēs
ineffabile suā virtute: nūc aūt
eos ad se vocat dicēs. Venite
ad me oēs q̄ laboratis ⁊ one
rati estis. Quare er̄ oēs labo
rant⁹: nisi q̄ sum⁹ homines mor
tales. lutea vasa portātes. q̄
facūt multe angustias. Cū
si ag̃ gerent vasa eterna: di
latent spacia ciuitatis. Ad q̄
ergo dī. venite ad me oēs q̄
laboratis: nisi ut nō laboret?
Legis er̄ difficultatib; laboran
tes. ⁊ pctis sibi oneratos: ad
se adiocat. Grauia ei er̄ one
ra pctā zacharias pphā testat
ī ciuitate dei sedē sup talētū
plūbi: qđ psalmista ꝛplens
ciuitatis mee aggrauate sūt
super me. Aspect er̄ ingū ⁊ duri
tiē pondus ē sedere tpalib;
ubure tenia retinē latera. vel
le stare ī nō statūb; ⁊ appete
qđe trāsitoria: seō aūt trāseūtib;
nolle trānsire. Dūt er̄ ad eos
dicta fugiūt: q̄ prius mente
et desiderio adeptionis affluc
erāt: post et pauore amissio
nis ꝓmūt. Non aūt dicit. ve
nite ille ⁊ ille. ꝫ oēs q̄ in solici
tudīb; q̄ ni tristicijs q̄ m pctis
estis: nō ut expectā mortis: ꝫ
ut solūa pctā. Venite non
qm̄ indigeo vā gla: ꝫ q̄ volo

vestrū salute Vñ sequit. ego testificabor vos. Ō dixit saluabo solū: ꝙ multo ꝑplius erut testificabor vos. i. ō quiete ꝛh tua. nō solū eo nerabo: sed intima refoue saturabo. Vere dicat nō pedib; sī moribz: nō corpe sed fide. Ista mīa ē spīs talis accessus: q̄ q̄sq; deo app pinq̄t. Et ideo seq̄t. Tollite iugū meū sup vos. Iugū xpi: ē caritatē xpi: qđ iudeos et gētes in vnitate fidei iungit z sociat. Hoc aūt sup nos inde mīa sume. i. honorē habē: ne forte subtus ponentes z reni tentes lutulente pedib; vitam dulcem. Hē. Discite a me nō mūdi fabricator nō in tpo mūdo mirabilia facē: sī q̄ mi tis sū z humilis corde. q̄ magnꝰ ē viribz: animo ītpe. Cogitas magnā fabricā ꝛhitue celsitu dinis: de fundamēto pīa cogita humilitatē. Et q̄nto altiꝰ edificat edificiū: tanto altius fodiat fundamētū. Descendit ergo nob est a saluatore nro. ut simꝰ mites moribz z humiles meritis: neminē lesam⁹ neminē arguamus: z virtutes q̄s foris ostendimus i ope mitis teneam⁹ in corde. Et ideo ītpes dicas legis: ab humilitate ītpit z maximū pīmū ponit dicēs. Et inueni
eis requiē animab; vestris. Hor maxī ē pīmū. Nonē alteri efficeris utilis solū: sī tripīm reqsce facis. et an futurū hāt tibi dat rep missionē: in futo aūt ꝑpetua gaudebis req̄e. Et ne form daret q̄ dixerat. on⁹ z iugū sūdit. Jugū ei meū suaue ē z on⁹ meū leue. Qđ ei grauc mentis nre ceruicibz ꝑpo nit: q̄ vitare ome desiderū qđ ꝑturbat ꝑcipit. q̄ declinare laborioſa mūdi hui⁹ ītu nem monet. Et q̄ iugo ꝑpō simur: q̄ onere legis pbatī fieri. scīe abstinere bonū vel le malū nolle. amare omēs odisse nullū. etiā ꝑsequ pnibz nō crpi nolle īferre alteri. q̄ sibi ꝑpeti sit molestū. Sed quo iugū xpi suaue ē. ni sup dicat. arta ē via q̄ ducit ad vitā. Sed qđ ā gusto vi cio ītpit ꝑcessu tpis ītolla bili dulcedine dilatat. Vnu ē iugū dñi ītrepida ecclie sbierūt ia dif ficilia pericula patiūt. ut no a laboribz ad quietē. sed a q̄ete ad laborē vocari videat. Ex ꝑfecto adest spūsc qui ī exteriorib hoīs cōruptione ī teriorē renouare dignat. dicēs. Q̄ gustate et videte q̄ suauis dñs. i. affluentia dulcedinis sue ꝑfundit. Et

centia delictaq; dei. ī spe bīitudiē
oīa prīna dimitet: aspa q oīa
grauia releuabit. Gerari q vi
scheōēs patiūt: ut dolores nō
cēnt. si aliq̄to diutiores vide
ris. acriores dolores pīo redimāt:
quibz tēpestatibz vl penis īpor
tunis sī meratores: vt diuitias
pduras mereāt? Et q̄ has nō
amāt cadē gratia patiūt: q̄
vero amāt. cadē quidē ꝑ non
grauia pati videnī. Qa ei serua
ī manīa ꝓsus fatalia q̄ ꝑ
nulla effiat amor. Qnito ergo
fatalis ad veraī bīitudinē cīs
fiat? qđ ad miseraī q̄ritū po
tuit cupiditas fecit. Quō
caī lenis ē lege euāgeliū? aī
ī lege hoīcidiū q̄ adulteriū?
ī euāgelio ira dupliciq̄ pu
mīatur. In lege ei multa p
cepta sūt: q̄ apls nō posse cō
plen plenissime docet. In le
ge opa requīrūt. ī euāgelio vo
luntas q̄rit? q̄ etsi effectū nō
habuerit: trī pmiū nō amit
tit. Euāgeliū ea ꝑcipit q̄ pos
sumꝰ ne sī decipiam? Hoc ī
nrō arbitrio ē. Ler aī voluntatē
nō punīat: punit effectū. Ebꝫ
iam ꝗ nos iugo suauī xpī:
ut īueniam? requiē aīabz nrīs
ītd nob dedat ihs xpc. Amē.

Amīē. Finit omelia
sup m. m dō adiuct. Incipit
Sergi. Si q̄s vult. Ego sū vitis vos.

Hil. Georgy mrīs
d. i d. s. Sedm luca. ayath
Si q̄s vult post me venire: ab
neget semetipsū q̄ tollat crucē
suā: q̄ sequatur me. Et. Ivois

Dixit petro Eusdem
discipul. ꝓpter q̄ cibo ti dne
neq̄q̄ erit tibi hoc: q̄ audiuit
vade retro me sathanas? nō sunt
dīs hec solū in cogitatōe sentīs
sed ex suggabundancia volunt esse
de ī uenietia dictoꝝ a petro
q̄ firmi sue passionis. Qui dicit
Tu dic mihi ꝓpter q̄ cibo tibi:
ego aī dico tibi. q̄m nō solū
me ꝓhibe a passione nouiī:
tibi. sed neq̄ saluari potis nisi
patiar? q̄ moriar. Et vide q̄
nō coactiuū fuerit sīmonē. Nō
ei dixit si nolueritis oportet vos
hec pati: sed si q̄s vult. Hoc aī
dicēdo magis attrahebat. Qui
ei libertati auditorē dīlexit. mag
attrahit: q̄ vim violētia infert
nīl tonicē ꝓficit. Nō aī solis
dis: sed cē hoc dogma orbi tīm
ꝓmit d. si q̄s vult. t si mulier
si vir si rex. si liber. si seruus.
Tria aī sūt q̄ dicit: abneget
semetipsū. tollat crucē suā. q̄
sequatur me. Quia ni q̄s a se
metipso defecerit: ad ei q̄ sup
ꝑtm cīb nō ꝑueniet. Si q̄ si
nosipsos relinq̄m? q̄ ibim?

extra nos. vel qđ ē q' vadit. si se
deserit. Et aliud sumꝰ p' pet'
lapsi: aliud p' natā. addit. Tuc
ḡ nosmetipsos relinq'mꝰ et
abnegam' cā vitam' qđ' p' re
tustate fuim' ꝛ ad h' nitim'
qđ' p' nouitate vocam'. Q'uis
aī videat aliq's a pcto abstine
tī. ni' in crucē xpī credidit. nō
pt dicī xpō affixus sine cruci.
Vñ se' ꝛ tollat crucē suā. Nec
enī ēstimes q' usq; ad vbera tm̄
ꝛ stumelias optet abnegare se
ipm̄: ondit usq; ad mortē et'
tpissimā sc̄ crucis. Seq'dus ei
ē dns crucē assūpta ꝛ passionē
sue: ꝛ si nō sorte tm̄ voluntate
comitandus ē. Et q' latrones
multa grauia patiūt': ut non
ēstimes q' passio maloꝝ sufficiat
adiūgit causā patiendi
cā dt et sequitur me. ut p' ei'
oīa sustineas ꝛ alias ei' virtutes
addiscas. Hoc ē ei seq' xp̄m ut
optet diligentē esse circa virtutes
ꝛ pati oīa p' ipm̄. Quidā vo
modis crucē tollit: cā aut p' ab
stinētiā affligit' corp': aut p'
passionē p' affligī animꝰ.
Et q' ipsis virtutib; qđā vicia
mixta sūt. q' abstinētiā carnis
nō minꝰ vana gl'a dominat': et
ꝛ compassionē animi plerūq; pie
tas falsa usq; ad ꝺescendendū
vicios p'trahit: ad hoc excludēda

sequit' me. Tollat crucē
crucē suā q' mūdo crucifigit'
cu aī mūdus crucifixus ē. se
q'tur dnm crucifixū. Deinde
q' grauē videbat' qđ' dictū ē:
p' ea q' sequunt' id mitigat.
premia ponēs sup'eminētia la
boꝝ; ꝛ malorū penas. Vñ se'
Q' ei voluerit aiaꝫ suā salua
facere ꝑdet eā. Hoc dupliciter p' m
telligi. Primo sic. Si q's ama
tor vite pñtis p'at aīe sue ti
mēs mortē ꝛ putās aiaꝫ suā p'
hac mortē p'ire: iste volens h'
modo suare aīam suā ꝑdet ea
alienā illā. futurā a vita etna.
Et si q's detinens vitā pñtem
usq; ad mortē p' vitate crucis
rit: ꝑdet qđem aiaꝫ suā q'tū
ad vitā pñtē: si q'm ꝑ xp̄m
ꝑdet eā. mag' eā saluā facet
in vitā etnā. Alio modo sic.
Si q's intelligit q' est vera salus
ꝛ acq'rere vult eā ad salutē
aīe sue: iste abnegās se ipm̄
ꝑdit q'tū ad voluptates car
nales. animā suā ꝑ xp̄m. ꝛ per
dens aīam suā hoc modo sal
uat eā p' opa pietatis. Dicē
do ei. q' voluerit: p'cedentē ꝛ
seq'tem vnū sensū ee ondit.
Si q's qđ' supius dixit abne
get semetip'sū. de morte cor
pali dixit: ꝛ seq'ter hoc de sola
morte intelligē debem' dictū ee.

Si aī abnegare ſemetipſū eſt carnale ꝛiſationē reſpuere: ꝛ ꝑdere aiam ē depone voluptates carnales. Ita ig dicerat. q̄ vult ſaluare ꝑdet ꝛ q̄ ꝑdet ſaluabit. utrobiq; ſalutē ꝛ ꝑditionē ponēs: ne aliq̄s eſtimet eādem hīc ide ꝑditionē eſſe ꝛ ſalutē; ſubiūgit. Quid ei pdeſt hoī ſi vniuſū mūdū lucret; aīe vo ſue detimentū patiat? Cui dicet. Ne dicas ip q̄ pricula q̄ ꝑ xpm īminēt effugit ſaluet aiam ſuā ⁊ vitā tpalē; ſed pone eā tu aīa ⁊ vita tpali totū orbē tenuiſſe? qđ ē hoī erit āplius. aīa ꝛ ꝑpetuū pdite? Si ei faulos tuos videſ ī letitia te āt in mal' ultimis ꝓſtitutū? qđ luauertus ex cor dnō? Hoc ē in aīa tua reputa: cū carne laſciuiente ipſa futurū ꝑditionē expectat. Puto ergo q̄ mūdū lucrat. q̄ nō abnegat ſemp-nec pdit aiam ſuā. q̄ntū ad voluptates carnales: ꝛ ipſe facit aīe ſue detimentū: ideo duobz nob' ꝓpositis. magis ē eligēdū ut mūdū pdam' ⁊ lucremur aias nras. Et ꝛ ſi regnaret ſup vniuſū orbē tirannus: nō poterit aīaz tuā emere. Vñ ſequit. Aut quā dabit hō ōmutacōez ꝓ aīa ſua? Ac ſi dicat. Diuicias ſi pdidiſ poteris dare diuicias alias ad eas redimēdas: aīaz aūt pdeſ nō potis aīaz aliq̄s dare ſed neq; aliq̄ aliud. Quid autē mirabile ē ſi ī aīa hoc ōtigit: Eteī m corpe hoc videt ōtingere. Et ſi ei decē milia dyadimata corpi iſanabili egroto ēcīpoſueris: nō curabit. Et prīma qđē facie ōmutatio aut eſt ſbīa: ut det ſbſtāciā ſuā homo pauperiz ꝛ ſaluet aīam ſuā. Et puto q̄ nō hīz aliq̄ hoc qđ dans q̄ ōmutatione aīe ſue libet eā de morte: niſi ꝓciosū ſanguinē filij dei Vel hoc dicit. q̄ ꝑſecutois tpe ponēda ē aīa: purus aūt tpe. eam q̄ āplius dnarii ꝓfit fugiēda ſūt deſidia tirīa. Vñ dr. Quid ei pdeſt hoī. Quoratus aūt diſſut abnegarent ſe ꝛ tollerent crucē ſuam: gradus fit tiro audiendū: ideo triſtabz leta ſuccedūt: ꝛ dicit. Filius ei hoīs ſecturus ē in gla ꝓris ſui cū angelis ſuis. Times mortē: audi gla; tiphanis. Veteris cruce: aut ſcultu āgelo; myſtia. Quid. Nuc quidē filius hoīs venit: ſi nō in gla. Non ei decebat cū in gla ſtituti petā nra portare: ſi tūc venīet ī gla. cū

ā ꝑpauent discipl̄os suos. sicut
sicut illi. ut illos faceꝫ sicut ē
ipse ꝺformes gl̄e sue. Nō autē
dixit i tali gl̄a in ālī ē. ne alte
ritatē gl̄e suspiceris. sed ait i
gl̄a pr̄is. ut cadē gl̄a ondat.
Si aī gl̄a vita ē: mā festiū est
q̄ sbna vita ē. Qd ergo times
petre morte audiēs? Cui me
videb̄ in gl̄a. Si aī ego i gl̄a:
& vos. Sz tñ dicat̄ glam tibi
lia ī misauit: i medui iudicii
trodūces. Vñ sē. Et tūc reddet
vnicuiq; iuxta opa sua eius.
Non ē ei distrctio iudei & gētil
uri & miliciis pauym & diti:
ubi nō ꝙsone sed opa ꝑsidēt.
Hoc aī dixit nō solū petrozubus
penas micrabē: sz & iustis bra
uia & coronas. Potuit aī explere
tacitu ꝑsidatio nullius modi sr̄a
dalū sustinē. Occisionē & mortē
nūc dicis ec futuri: q̄ aī ymit
tis te affirmis in gl̄a. i tpa lon
ga differē. Prouidens ergo oc
cultor dignitor q̄ posset obijce:
pitem timorem prius expensat p
mio subdens. Sūt quida de hic
stantib; q̄ nō gustabūt mortē
donec videāt filiū hoīs veni
entē in regno suo. Quos ig
morte gustare testat. a quib;
mors corpis q̄ libādo gustat:
vita vero aīe possidendo tenet
ad quā nos ꝑducat ihc xp̄s
dns nr̄ Amen

Ih̄u. Sancti Euangeliste
D.n.d.s. Scdm Iohem.
Ego sū vitis vera: & pr̄ mei
agricola ē. Lectio Eusd̄e
Quibus ihs scdm q̄ē
caput cerē nosq; me
bra eius scdm hoc hic loq̄t.
Vinus q̄ppe natē sūt vitis
& palmites. Sed aī dicit. ego
sū vitis vera: nūq; ut ad
deret vera. ad ea vitē retulit
vñ ista silitudo trāslata ē.
Sic aī dicat vitis ꝙ silitudi
nē ꝑ ꝓprietatē. sicut agri
ous et cetera hui. ut mag; ꝑa
sint vera q̄b; dicat̄ ille
silitudines. Sz dicendo ego
sū vitis vera. a illa se dis
cernit: cui dr. Quo pacto
es ī amaritudine vitis alie
na? Nā quo pacto ē vitis
vera? q̄ expectata ē ut faceꝫ
vuā fert aī spinas. Sz a
corpe huius humilitatis as
sūptione formā patne ma
nifestans alienā agricolā
patrē cuncta sua huius vitis
ondit dicēs. Et pr̄ mis agri
cola ē. Colimus ei deū & colu
nos ds. Sz sic deū colimus:
ut nō meliorē eū faciamus
Colimus ei eū adorando non
arando: q̄ aī alle nos colu
meliores nos reddit. Cultu
ra ipsius est ī nos. q̄ nō est

sat vba suo extirpare mala
semina de cordib; nris: aperire
cor mñ tpe arntro simonis
plãtare semina pceptor. & exp
tare fruñ pietatis. Et q; tpc
sibi suffiat. dic vo mlto ẽ di
ffet agricole auxilio: ppterea
de vite nichil dicat. ℔ de pal
mitib; ei subdit. Oem palmi
tẽ in me nõ ferẽte fruñ: tol
let ei fruñ aũ hic vitã bonã
omlte ifirmat: ondens q
sine opib; nõ pt aliqs ee ni
co. Inutiles ei & ifructuosos pal
mites deserẽs deputabit ar
suros. Et q; etiã q valde vir
tuosi sũt ẽdiget agricole opa
diuigit. Et oem q fert fruñ
pgabit ei: ut fruñ plus af
ferat. Hoc dixit, ppter tribula
tiones cor q tue ẽducebãtur:
ondens q tẽptationes fortio
res cor faciebat. sic & pgatur
hoc ẽ etiã de palmite ei ma
gis gẽminare faciat. Vos aũ e
in hac vita sic mũdi es. ut nõ
sit magis magisq; mũdet.
Qa si dixim q pccm nõ hẽ
mus ipsos seducim. & ve
dat ita q; mũdos & fructuosos
ut tũto sint fructuosiores ẽpto
sũt mũdiores. Sedm hoc g
vitis ẽ tpe sedm q aut pri ma
ior me q: sedm illd aũ q aut
ego & pr venũ sum. & tpe ag
cola ẽ. Per tñ tales q les sũt q
extrinsecus opãdo exhibet mi
nisteriũ: si talis ut det etiã
intrinsecus incrementũ. Omẽ ra
mũ & sẽpm mũdatore pal
mitũ audit dicẽs. Ja vos mũ
di estis ppter sermonẽ quẽ locutꝰ
sũ vobis. Et ipse mũdator
ẽ palmitũ, qd q; agricole non
vitis officiũ. Et q; nõ ait,
mũdi estis ppter baptismũ q
abluti estis? nisi qa & ĩ aq
vbũ mũdat. Detrahe vbũ:
& qd ẽ aq nisi aq. Accedit v
bum ad elementũ: & fit sacrm
Qñ ista tãta vtus aq ut corp
tãgat & cor abluat: nisi fiat
te vbo. Non qr dicat: ℔ qa
credit. Qm in ipso vbo aliud
ẽ sonꝰ tñ sicns: aliud vtus
ĩmanẽs. Hoc vbũ fidei tñ ta
let ĩ etiã dei: ut p ipm ac
dentẽ offerẽte. bñdicente tm
ctente mũdet ifantẽ q; nus ac
dẽ nõ valente. Vel dt. mũdi
estis ppter sermonẽ quẽ vob locutꝰ
sũ. & in terã lumẽ doctrie ĩ
sinu suscepistis: & a nidario errore
cruti estis. Debet docet optere
de reliq; manere. ea q ab eo sũt.
dicẽs. Manete ĩ me & ego ĩ vob
Sic eo modo illi m ipso sicut
ipe in ill: utrq; ei prodest. nõ
ipsi sed ill. Ita sũt q; ipe ĩ vite
palmites: nõ ut vitis afferãt.

ſz mdr accipiat vnde viuat.
Ita vero vitis ē in palmitibz
ut vtile alimētū ſbmiſtret
eis: nō ſumet ab eis. Ac p
hoc ut manēt in ſe habēnt
xpm ⁊ manent i xpo. diſcipul'
ꝑdit utrſq; nō xpo. Vñ ſbdit
Nec palmes nō pt ferre fructū
a ſemetipſo ni maſerit i vite;
ſic nec vos ni i me maſeritis.
Magnū gre ꝺmedatio. Corda
ſtruit humilit: ora obſtruit
ſuperbor. Q̄ one huic reſiſtit
vitium: qui ad bona opa fru
enda deū ſibi neſciunt non pu
tātes nō aſſertores ſz ꝓpri
tatores liberi ſui arbitrij.
Q̄ ei a ſemetipſo ſe fructū ꝙb
mat fr: i vite nō eſt. Q̄ in
vite nō eſt: m xpo non ē. Q̄
i xpo non ē: xāy non ē. Dic
ci fructus boni opis ab illa ra
dice ꝑdit. q̄ nos ſua gra liba
uit. ⁊ ſuo auxilio ꝓuehit ut
fructū plus affre valeam. Vnde
cū repetitione ⁊ ſui prioꝝ expla
natōe ſbdit. Ego ſū vitis: vos
palmites. Q̄ manet i me
⁊ ego i eo. illuminando ſbueniendo
ꝓſeuerāciā donādo: hic ⁊ no
alius fert fructū multū. Q̄z
ne q̄ſq; putaret ſalte ꝑuū
aliq; fructū poſſe a ſemetipſo
palmite fre ſbdit. q̄ ſi me
nil poteſtis facē. Q̄ nō aut pau
poteſtis facē: q̄ ni palmes
i vite maſerit ⁊ vixerit de
radice? q̄ libet fructū a ſe
metipſo nō pt fre. Q̄uis aut
xpi vitis nō eēt niſi hō eēt:
tn iſtā gram palmitibz nō
ꝑbet niſi ena dei eēt. Vide q̄
filiū nō minꝰ pre Aſſentē ad
diſciplox ꝓcuratione. Q̄a
pr quide ꝓgat: ipſe vo i ſe
tenet qd facit palmites fru
ctificare: ſz tn ⁊ purgare ſily mō
ſtructū eſt eē ⁊ manē in radice
ē prio q̄ genuit radice. Igit
magnū quide dānū eſt. nl'
poſſe fructū. Q̄z nō uſq; ad hō
ſiſtit: ſz ulterius ꝑducit ſmo
nē dicēs. Si q̄s in me non
maſerit: mittet foras ſicut
palmes ⁊ aret: ⁊ agricole nō ponet
manū ⁊ arefret: hoc ē ſi q̄d
hēbat a radice amittet denu
datus ei⁹ auxilio ⁊ vita ⁊ col
ligēt eū miſſores āgeli: et i
ignē ethnū ſz mittet ⁊ ardet.
Signa ei vitis tāto ſūt ꝺtep
tibiliora ſi i vite nō māſe
rint: ſpnto gloſiora ſi māſerint.
Vnū g̃ ex duobz palmiti ꝺgu
it: a vitis a ignis. Si i vite
non ē: m igne erit. Deinde
ondens q̄ ē manē in ea ſbdit.
Si maſeritis i me ⁊ vba mea
i vob maſerint: q̄d cūq; volu

cuius petens: 2 fiet vob. Ea ei
q opa ē. onsionē aūt. Cur ei
st dicēda vba eius i nob ma
nē: qñ facim⁹ qđ p̄cepit: a di
lgim⁹ q̄ mīsit. Qñ aūt vba
eius manet in mēoria. nec i
uenit in vita: nō reputatur
palmes i vite: qz vitū nō att⁹
hit sr radice. Qđ aūt velle pūt
manedo i saluatore: ñ qđ nō
alienū est a salute. Aliud q̄p
p volum⁹ qz sum⁹ ī xpo: aliđ
volu⁹ qz sum⁹ adhs i hoc sēlo.
De māsione aūt hȳ sđi nob ali
qñ sūcepit ut hoc petam⁹ qđ
nob nō expediret nescim⁹. Sz
absit ut faciat nob si mane
am⁹ m xpō. q nō facit qñ
petim⁹ ñ qđ expedit nob. Ad
vba aūt eius ptinet oro. p̄ nr.
Ab huius orōis vbis a sensib⁹
nō recedam⁹ in peticōibz nr̄is
a q̄q̄ petim⁹ ipso donāte fiet
nob: q vīuit ⁊ regnat i sēcla Ar

Philippi ⁊ Jacobi apłoꝝ
Fil. D. i d. s. Dedm Johem.
No turbet cor vrm. Et ex.

Ed dis. Iohis euāg.

In morte xpi tres hores
timent⁹ videō ēbare
tur: ⁊ solat⁹ eos etiā deus se ce
rtas. Credit⁹ in deū: ⁊ i
me credite. Qi dicat. Ysq̄s
ē si in deū credit⁹: ut i me cre
de debeat⁹: qđ nō est Ysq̄s
si xpc non est dc. Nolite me
timere hunc formē sui: nō tur
bet⁹ cor vrm: sustinebit illā for
ma dei. Ea est q̄ in me ē fides
ē i patre q genuit. potestor est
his q̄ supuenient ⁊ nīl itra eā
pt penale difficilius. Hoc etiā
modo dimittit⁹ vbis ē odit:
q̄a ea q̄m metē hebant dicat
i medio dicēs. Nō turbet⁹ cor
vrm. Ea q̄ est sibi metuebat
dis. cū petro dem est fidelior
atq̄ gnīptior. nō cātab⁹ gall⁹
donec ter me neges: sbīn⁹ sit
i domo pris mei māsiones ml
te sūt. p qđ a tbatione retrah⁹
est: ⁊ fideles es post pricula
tēptacōm se apd dm cū xpo
es māsuros: qz si alib⁹ e alio for
tior ⁊ apūctior in sho sanctio
nibz alienabz ab illa domo
ubi māsionē p suo q̄sq̄ accepit
ē merito. Denarius qđē ille eqlis
ē oib⁹ que pfāilias eis q̄ opa
bi sūt i vinea iubet dari: quo
utiq̄ denario vita significat⁹
etia. ubi ap̄lus alio nemo vi
uit. qm̄ vivere nō est diuersitas
i etnitate māsura: ⁊ multe mā
siones diuīsas meritoz i vna
vita etiā significat dignitates.
Vel hac voce docemur māsiones
multe cū vno denario: qz si
alt⁹ minus atq̄ alius ap̄lus erud
tat: ocs in vnū gaudiū dī

torus suu vsione letificat. atq; ut in dō erit oīa ī oīb; ut q̄m dō ciuitas est. p ciuitatē fiat ut qđ ipūt singulis cor̄ sit oīb; Sic ē q̄sq; ecia ipse ḣ cū amat ī altero qđ ipse nō ḣ. Nō ēt utiq; aliq; īuidia ī patrīa clarit talis: q̄m regēt ī oīb; vnitas ciuitatis. Respnđi aīt sūt a corde xāno q̄ putāt ideo dictū multas ee māsiones. q; extra regnū eloz erit aliq; ubi maneāt aīe nō baptizate. Absit aūt ut cū oīs dom̄i regnāturī filioq; nō sit alibi nisi ī regno: ipsius regie dom̄i pō aliqua nō sit ī regno. Non ē aut dnō ī bitudine sp̄ūa māsiones multe sūt: sed ī domo patris mei. Et non ē dicē q̄m p̄ceptor ē idigent: q; p̄t hoc sbdit. Si q̄ min̄ dixissem vob: q; vado pare vob locū. Ac si dicat. Ita ubi māsiones multe sūt: & nō est opt̄ aliq; p̄parē. Qui vo dixerat pet̄ro. non potis me seq̄ modo: ut nō estimet se ab eo fraudari absalos ee subiūgit. Et si abiero & p̄parauero vob locū: iterū veniō & accipiā vos ad meipm ut ubi sū ego. & vos sitis. Et q̄ ondit: q; optet eos vbiēter ee fide. Qui dicat. Vtiq; ibari vos nō oportet: sine patre sint sui nō. Nā & si pares non sint: ego aūt oī sollertia p̄parē vob illas. Et quo vadit & patet locū: si iā māsiones multe sūt. Sed nō dū sūt: sic p̄ande sūt. Eas de ee māsiones q̄s p̄destinando p̄parauit: p̄parat & pando. Ia ergo sūt m̄ p̄destinatoe: si q̄ min̄ dixisset. ideo & p̄parabo. & p̄destinabo: sī q; nōdū sūt m opatione dr̄i: & si abiero & p̄parauero vob locū. Dom̄s & dei spūāl qđ nos sum̄ adh̄s p̄pat. & hoc ī abeūdo: q; ut sup̄ ex fide viuit. Et q̄ne videat: latrat ut credat. Tūc ei locus pat si ex fide viuat. Vndit late do. venit appendo. Et nisi maneat regēdo. ut p̄ficiam̄ bn̄ q̄ruēdo: nō p̄babitur loc̄ ubi possum̄ p̄manē p̄fruēdo. Dicat ergo. Si abiero p̄ carnis absentiā: iterū veniā p̄ diuinitatis p̄nciā. Vel iterū veniā iudicare vīuos & mortuos. Et q; scrīebat eos interrogaturos q̄ iret. vel p̄ quā viā iret sbdit. Et q̄ ego vado scitis. sī ad pr̄z & viā scitis sc̄z p̄ meipm. Thor dicens: desideriū qđ in eo erat, mē te erat ondit. & dat eis ausū interrogādi. Et si inde voletes a xp̄o sep̄ari q̄rebat quo iturus erat: multomaḡ dis. nūq; ab eo sep̄ari voletes hoc esse putabant. & ideo dicit. Dr̄ ei thomas. Dñe nescim̄ q̄

vadit: 2 quo possu' uiã scire.
Ymũ illos dns docuerat scire
utrũq; dt ubi nescire. Et nes
cit alle metuit: q' ish sciebant
2 se scire nescriebãt. Iuscit q'
cos hor scire. Vñ sq̃. Dt ei ihs
Ego sũ uia ueritas 2 uita. Qñ d.
Quo uis ire ego sũ uia: q' uis
ire. ego sũ ueritas: ubi uis p
manẽ ego sũ uita. Veritatẽ
2 uitã oĩs hõ cupit: sed uiã
nõ oĩs inuenit. Dei esse qñda
uitã etiã 2 ueritatẽ scribulẽ: ee'
huic scli phi uiderũt. Verbũ
ergo dei. q apd' patrẽ est uita
2 ueritas: assumẽdo hoiẽm
fuis ẽ uia. Ambula p hoiẽ:
2 peruenies ad deũ. Melius ei
ẽ in uia claudicare: q; preter
uiã fortit ãbulare. Non g'
nos i erratũ dedũcãt illi q'
uia ẽ: neq; illudit p falsa q'
ueritas ẽ neq; i mortis relinq;
errore q' uita ẽ. Cũ itaq; actu
ua exães. sit ti xpc uia: aĩ aũt
i ntẽplatiua p seuerãs effici
ti ueritas: adiecta aũt uita est
actiuo 2 ntẽplatiuo. deret ei
ire 2 pdicare p futõ scło. Sa
ebãt ergo uiã: q; sciebãt ipm
q est uia. Iget et ipe p scipz
2 ad scipm 2 ad pẽm: 2 nos
p ipm 2 ad ipm 2 ad patrẽ
imus. Vñ sbdit. Si ẽgnuisset
me: 2 pez meũ utiq; ẽgnuisset

Ac si dicat. Si sciretis meã sbiã
2 dignitatẽ: 2 eã q' pat's ẽ sciret.
Nouerãt qdẽ ei: sz nõ ita ut
optebat. Postea aũt spũ ueniẽs
p fidẽ i as affluxit ẽgnitionẽ.
2 ypthor sbdit. Amodo ẽgscet eũ.
2 uidstis eũ sz p me: ondens
qm̃ q' uidet eũ 2 pez uidet.
Uiderũt aũt eũ nõ in nuda sbia
sz carne idutũ. Nã quẽ ẽgscdi
aut: eũdem iã dixit uisũ: ut
nasci iã prudẽ in se aspecte: sciaz
et tpe accipent ẽgnotionis.
Uel p hor dat ẽtelligi qz q'da
eaz sciebat eũ q'da uo nesciebãt: q'z unus erat thomas.
Imouit aũt philippũ noutus
dicto z: q' homo scernit 2 deũ se
filiũ aspicit ẽgnito se ẽgscdi
pẽm fatet 2 patrẽ uisũ ee dt.
Quupit g' aplica fallacias
dñz ẽtrogãs 2 dicẽs. Dnẽ onde
nob pez 2 sufficit nob. Non
uisũ negauit: sz ondi si rogat.
Neq; ostensionẽ uelut corpa
l' ntẽplationis dsiderauit: sed
demõstrationẽ ntelligẽdi ei' q'
uisus ẽ postulauit. Filiũ ei'
i habitu hoĩs uiderat: sz quõ
p id pez uidit nescit. Nã ut
ostẽsio illa ntelligẽdi potius
eet demõstratio q; uidẽdi: sb
iecit 2 sufficat nob. Et nõdũ
sciebat potius dicẽdũ ad ihz
Dnẽ onde nob ee 2 sufficat nb.

Ut ei hoc intelligeret: misit ei
a dño. Tanto tpe vobiꝫ sũ ⁊
nõ agnouistis me? Ergo apl⁹
arguit ignoscẽdo se ignãte.
Cui ei ea q̃ gerẽt ꝓpa deo esset
ceu laure ũdas: iube' ventis. pcta
dimitte' mortuis vitã redde': iuic
q̃ rele o'ib; orta dñatio ẽ. qm̃ i hoie
assũpta dei nõ intellecta ẽ natiã.
Et ideo postulãt ut sĩ patrẽ
õderet aut. Philippe q̃ videt
me: videt ⁊ prem̃. nõ q̃ ipe sit
pr̃ ⁊ filius: ꝫ a pr̃is similitudine
i nullo ꝓsus distrepet filius.
Solem⁹ ei de silib; duob; dice':
vidisti illũ ⁊ aliũ. Non ait tne
vsũ oculoꝝ carnaliũ sigficat.
Cui ei dr̃ et prem̃: exclusa ẽ
singularis atq; vnica itelli
gẽtia. Et q̃ reliquũ est. ni ꝑ
natã vnicã similitudinẽ pr̃ p filiũ
vsus sit. Et ideo discipulũ dñs arguebat. qm̃ cor
postulãtis videbat: tm̃ melioꝝ
eẽt pr̃ q̃ filius. ita philipp⁹
prem̃ nosse arbitrabat: ⁊ ideo nr̃
filiũ spectabat: q̃ aliũ meliorẽ
eẽ credebat. Adhuc g̃ sensũ
stringendũ dictũ est. Nõ cred'
q̃ ego i patre ⁊ pr̃ in me ẽ?
Qui dicet. Si ad te multũ est
hoc vide': saltẽ qd' nõ vides me
de. Volebat eũ ex fide vivere
ante; illd' posset vide': ⁊ ideo dr̃
nõ credis. Ut placeo q̃ppe mer
ces ẽ fidei: cui mercedi p fide
corda mũdant. Qui ait in fi
lio ẽ ⁊ filius ipse: nõ ꝓdu
plicẽ ducentiũ generũ ductionẽ neq; p ĩsitã capacẽ
sbne natiꝝ: ꝫ p nũtatis vicẽ
tis natẽ ex vincẽte dñi non
aliud ex deo q̃ deus nascat.
Deinde nõ solũ ad philippũ
ꝫ ad omẽs pluraliter loquit'.
Verba q̃ ego loq̃r vob: a me
ipso nõ loq̃r? Quid ẽ a meipso
nõ loq̃r? nisi a meipso nõ sũ
q̃ loq̃r. Ei q̃ppe tribuit qd' fa
cit: de quo ẽ ipse q̃ facit. Vi
de aũt abundãtẽ sup̃ vnũ sb'
stãcie demõstrãtẽ. Nã ꝓdit.
Qui aũt in me manẽs: ipe fac
opa. Qui dicet. Neq; aliter
facit pr̃: ⁊ aliter ego. Et quo
a vbis ceptis ad opa venit.
Quemẽs ei erut dice': ipe lo
quit verba. Et duo posuit de
doctrina ⁊ signis: a q̃ ⁊ vba
opa erãt. Nã q̃ primũ loq̃
do edificat: bonũ op⁹ op̃at.
Si vo nõ sufficiat hoc ad ostẽ
dendã substãtialitatẽ: saltẽ ab
opib; discate. Neq; ei si sepati
essem⁹: ĩsepabili opari ulla
ratẽ possem⁹. Ce'. Amẽ amẽ
dico vobꝫ q̃ credit in me. opa
q̃ ego facio ⁊ ipse faciet: et
maiora horũ faciet. Et q̃ sit
ista maiora? an forte q̃ egros

ipsis miserunt, et eos infirmos sanabat. Manus eius qui sanet infirmos: qui filios. Vere tu qui ista dicebat: vbos suorum facta eos opa ome dabat. Et ne maiora fieri predicat⁹ a credentibus: qui ipse loquit⁹ audientibus. Ad eum ab illo auditum non fert⁹ q̄ tribus abesset: h̄ fecerit milti ait p discipulos loquet⁹. Et. q. ego ad patrē vado. Ac si diceat. Vnū est de certo mirabilia fiet: ego eis vado. Et ne q̄s hoc sibi tribuet: adiecit. Et quodcūq; petieritis in nomine meo hoc faciā. Non q̄ potiꝰ sit maior me q̄ credit in me. s̄ ego sū factur⁹ et tu maiora q̄ nūc p eū q̄ credit in me. quod non est defectus s̄ dignatio. Dicat q̄ in nomine meo: q. ea signa q̄ fecerūt apli ipse faciebat. et manus dñi erat cū illis. Nomen aūt eius: est ihs xp̄s. Xp̄s rex: ihs sig̃ficat saluatorē: ac p hoc quodcūq; petim⁹ adiuti⁹ nūl⁹ salutē saluū nō petim⁹ in nomine saluatoris. et tu ipse saluator: est nō solū qui faciat quod petim⁹ vel etiā qui nō faciat: qui quod videt peti conferre saluti nō faciendo se exhibet saluatorem. Nouit ei medicus q̄ p̄sua. quod etia sua salutē poscat egroti: et ideo etia poscentis nō facit voluntate: ut faciat sanitatē. Sane quod ipius in nomine eius petim⁹ nō fit qui petim⁹ facit: s̄ tu fiat. Differt ei quod petim⁹ nō negat. In nomine ih̄u facta sunt signa p q̄ credat̄ pli aplor⁹ sermonibus: et sic dū ad notitiā patris puenirēt. gli ficabat̄ p in filio cui gla ni scla dr.

In nomine Ihesu Christi. Amen. Incipit ho ex plicit. Que de xpe Tractat

Virgilia Natiuitate Johis Bapt. Lucā.

I diebus herod regis iude sacerdos quidā nomine zacharias de vice abia. Et ux Amen. Quā genelice Iohis Euāgelice narrationis ordiē cui⁹ tm sumit a zacharia h̄ nitate iohis. mirū an mirū eē esset: mirū an mirū? Nā qui ego petitura erat: p̄paraūt grā ut retus p̄ius acipet. Declarat aūt xp̄s cui dicat fuit in diebus herodis: et adiecit dignitatē ei sb dit regis iudee. Alius aūt hero des fuit q̄ iohēs ocidit: s̄ ille tetrarcha fuit hic aūt rex. Xp̄s aūt herodis alienigene regis: diuino attestat̄ aduentui. Ne dictū nāq; fuerat. q. nō deficiet p̄nceps de iuda neq; dux de femore eius donec veniat q̄ mittendus e. Ex q̄ ei patres ex

egypto orientē sue gētis iudicab⁹ usq⁹ ad samuel ꝓphetā ac deide regib⁹ usq⁹ ad trāsmigrationē babilonis regebant. Post reditū vō babilone ꝑ pōtifices rexī sūma gēbat usq⁹ ad hircanū regē sil' z pōtificē. quo ab hac hode iter empto inde rēgnū ipsi herodi alienigene russu augusti cesaris traditū gubnandū. cui tercesimo ꝓmo āno ingr̄ ꝓphecia supdicta q̄ mittendꝰ erat aduenit. Nō solū aūt a ꝑentib⁹ sī ex a maioib⁹ sci iohis nobilitas ꝓpagatur. nō sciam ꝓtāte sblimis. sī religionis sucessione vnābū. Plena ē ig̃ laudatio q̄ gen⁹ mores. officiū. fm̄ iudicū ꝓphedit. offiam in sacdotio: vñ dr sacdos q̄dā nomē zacharias. De sacdotali ei ꝓsapia iohis ē ortꝰ: ut eo potēcius imitatione sacdotij ꝓnunciaret. q̄ ꝓpm ad sacdotale gen⁹ ꝑtinē clarescēt. Ben⁹ vō ꝓphendit i maioib⁹ vñ sc̄m de vx ac abia. et nobil' nit' familias.

Ergō ei⁹ phanes scriarū. et sūmi sacdotes tū de filijs eleazar q̄ de filijs ythamar: q̄t vices sedz milicia sua ut ingredent dom̄ū dei xxmij sortib⁹ dauid distinxit. in quib⁹ fuit ē abia de q̄ zachās ortꝰ est sors ꝯtigit ortauit. Volens ex oīb⁹ de q̄ legalit' ex sacdotali gene erat. sbdit. Et vxor illi de filiab⁹ aaron: z nomē ei⁹ elyzabeth. Nō ei ꝑmittebat de alia tm̄ vxore accipe sī de sua tribꝰ q̄ ꝑtinēbat ad hoīes ē genit⁹. ut eo ꝓfectius ꝓcepta ꝓpl⁹ da ret. q̄ her ipsa nō q̄ nouitia didicisset. sī velut hēditariū iura a ꝓgenitoribꝰ accepta seruaret. Vñ sc̄. Erāt aūt ambo iusti ante deū: z sic mores i eq̄tate ꝓpe hedit. Bene aūt dr ante deū. Fuerūt ēt ꝑ ut alioq̄s affectata bonitate ꝓpriā iustꝫ videat⁹ iustꝫ aūt ante deū nō sit: si iustitia nō ex mētis supplicitate fornet sī adulacōe simulet. Perfecta ig̃ laus ē ante dm̄ in⁹ esse q̄ falli nō ꝑt. Fem̄ aute ꝓphendit i mādato: i iustificatione iudiciū. Vñ sc̄. Incedebat i oīb⁹ mādatis z iustificatoīb⁹ dñi. Cui mādatis celestib⁹ obedim⁹ i mādatis dñi incedim⁹: ai ꝙue iudicium⁹ tenē dñi iustificatōes videm⁹. Quide aūt oꝑtet bona nō solū coram deo sī et coram hoīb⁹ vñ sc̄. Sine querela. Nulla ei querela ē ubi z mētis bonitas mordat z facti: z plerūq⁹ iusticia dimor hoīm q̄rela exterat. Ce. Et nō erat ill' filius. eo q̄ eēt elyzabet sterilis. z ambo processissent i indiebꝰ suis. Non solū aute elyzabeth erat sterilis. sī etiam ꝓpheta. z iuges sara vberta rachel. q̄d' dicendus erat ante q̄s nō possum⁹ dicē q̄ ꝑfecti essent sterilitas. q̄ ante iusti

cūcti vtuosi. Hec aūt fiunt ſtem
litatis causa: ut cū videris vgā
ne pientē dīm nō sis īcredul⁹
ānimus mentē tuā in aliq⁹ ſtr
rūī: et ut ē tu addiſcas q̄ lex
da mūltiplicatione filiorū nō ap
petit corpalē: ſ magis ſpūāle.
Peccāūt aūt ābo nō solū ſēdm
corp⁹ ſ ſēdm ſpm̄ aſſectiones
ī corde ponētes: ⁊ vitā suā ut
dē ⁊ nō ut nocte tēptes iḡſi ī
die honeſte ābulābes. ℣ mon
ſtrā ro dīs vnū ēſtituit ſūmū
ſacdotē cui mortuo vnū ſuccē
dē inſſit ⁊ hoc vſq; ad dauid
tpa ſinatū ē: a q̄ plures fieri
dnō agēte decretū ē. Vñ nūc
zachās ī ordine vicis suę ſacdo
tio fūctus ē aſſerēt cū dē ſpm̄
ē aūt cū ſacdotio fūgeret zachās
ī ordine vicis suę aīe dei: ſēdm
ſuetudiē ſacdotū ſorte exijt ut
īcensū ponēt ingress⁹ ī tēplū dnī
Videt aūt hic zachās ſūmus
dēsignari ſacdos: q̄ semel m
āno ſol⁹ ſūmꝰ ſacdos ī ſcdo ſcu
ano ītrabat nō sīne sanḡne q̄
offret p ſe ⁊ ꝑpli delictis. Nūc
aūt nūc nona sorte electus ē cū
īcensū cēt adolendū ſ puſcu
sorte cū ēt ordine sin pōtificatꝰ
ī hac abia succedēt. Ec. Et oīs
multitudo ꝑpli erat oās foris
hora īcensū. Incensū in scā sc̄oꝝ
a pōtifice defūcto exp̄mūte fons

tēplū oī ꝑplo decimo die septimi
mensis ē ingressū ⁊ hāc die expia
tionis siue ꝓpiatōis vocāt.
Ec. Appāuit illi ang⁹ dnī q̄ſtans
ſte ad dexterā altaris īcensi: eo q̄
ni mis arduū ānūciabat vñ
manifestiōr ⁊ mirabilior vi
sione egrebat. Cū angeli nō
ut sūt hoībus patefiūt ſ cū ſſi
gurati ꝓut ꝑt vſores aſpire
in qd̄cūq; ingressū dnō. Erat
aūt altare īcensi: eo q̄ ⁊ altar⁹
erat altare deputatū ad holo
causta. Non g̃ dubites aſſiſte
angelū q̄n xp̄c īmolat. Appa
rūit aūt a dextris altaris īcensi:
q̄a dīne ſignū mūc deferebat
dnōs ēt a dextris ē mī ne īmoueat.
Non p̄t aūt homo q̄ūtūcūq;
sit iustus: absq; timore cernē
angelū. Vñ ⁊ nūc zachās af
pectū non tolerans p̄ſtīc angeli
nec fulgorē illū valēs ſuffer
turbat videns. Ec. Et aūtiga
ꝑtīto loraq; dīlente cōtinuō
eq̄ ꝑcipites. totaq; q̄driga ꝓuīt:
sic actiōe ſuetū aūt quotiēs
ab alīq; ſtupore vel ſollicitudiē
deprimitur. Vñ ⁊ hic ſēdit. Et
timor irruit ſup eū. Nouā
q̄ſpe facies humanis sē obtulit;
pbens turbat mentē. ānimꝰ
ēſtinuit. Vñ angel⁹ ſrcēs hanc
timōrē ē natāq; pīnū ꝓhibet
oīm medet. ⁊ Vñ nō difficilis

ē bonoꝝ ſpituū malorūq; diſ
cretio. Et ē poſt timorē ſuccreſ
ſerit gaudiū. a dnō ſciam⁹ ve
niſſe auxiliū: qz ſecuritas ac
pnīo maieſtatis ē ideiū. Et
at īcuſſa formidō pmāſerit:
hoſtis ē q̄ vidat. ¶Non ſolū at
trepidantē reſocillat: ſed etiā
nouo letificat nūcio ſbdens.
Nām grāta ē deprcatio tua:
& uxor tua elizabeth pariet tibi
filiū. Ubi primo hor attende dū
ē qz non ē verſile ut eiꝰ p potiſ
ppli vel ſalute vl redēptione
ſacrificiū ille offerret. q̄ potuerit
pblicis votis relictis hō ſenex
uxorē hmōi ſterilē. q̄ accipiedis
filios orare: pſertī cū nemo
orat acrius q̄ ſacerdos ſe eſſe
deſperat. Vſq; adeo at ille iā
ſe habituꝝ filios deſperabat: ut
hoc angelo pmittenti nō credat.
Ergo q̄d ei dr. grāta ē deprca
tio tua. p ppli intelligendū eſt:
cuiꝰ ppli q̄m ſal⁹ & redēptio &
petoꝝ abolitio p xpm futura erat
adhuc nūciat zacharie naſcitū
filius q̄ precurſor xpi deſtina
batur. Vel q; ſit grāta ei⁹ de
pratio ꝙbat pcer q̄ gigned⁹
erat ei filius clamās. ecce agnus
dei. ecce q̄ tollit pcta mūdi: q̄ſi
ipſo dicēte. vn̄ erit maiſeſtū
ppli redēptio. aut angel⁹ ea hō
q̄ elizabeth pariet. unde credet
q̄ pcta ppli ſui remiſſa. Vel
ſr abūdanti. primū precurſo
rius ſermōis pmittit. deinde ſa
cri ꝓtus uxoris: cuiꝰ nomē
pnūciat ſbdens. Et vocabit
nomē eius iohem. Singulare
at meriti ꝺdicūq; dat: ſtrenē
hoībz adeo vl ipoſit nomen
vl mūciat. Johānes ītpretat
īquo ē grā vel dnī grā: quo
nomē declaratur primo pcentibz
eiꝰ gram q̄bz decrepitis naſ
cret filius ee donata: deinde
ipſi⁹ q̄ magnꝰ coram dno
erat futurꝰ: poſtremo ec filius
iſti quos ad dnm erat reſurꝝ
rn̄ ſe. Et erit gaudiū ti & exulta
cō. Nā ei multis oriē in mūdo
miſtri ntīatis exultauit: qui
vo ille naſcit. qui q̄ ad penas
& orgathiū relegat miſter ꝺ
ſtinatur & ꝺcidit. Multis at nō
ſolū ynitū grā: ſz & ſalus eſt
plimoꝝ. Nām ſe. Et multi i
ntītur eiꝰ gaudebūt. Admonem
hoc loco ſcoꝝ gnationē letari
admonent pcentes gras age.
¶Non ei mediocr ē munꝰ de
dare liberos ꝙ agatur eis gnā
ſucceſſionis hēdes. Poſt leti
tiā iḡ pliorꝝ magnitudo vbe
tis ꝓmittit cū dr. Erit enī
magnꝰ coram dno. nō corpꝰ
ſz ac magnitudine ſz virtu
multi nāq; magni dicūt

ſi coram hoibz nō coram deo. sic' ypocrite Ita et ꝑentes iohis iuſti coram dño dicti ſunt Ceruisiā. ymo et sicerā nō bibet. Sicera ītpretat ebetās: q' vocabulo hebreo omne qđ ebriare pt hmt Vinū vero i lege nazareor erat vino et sycera tpe ꝓfessionis abstinē Vn iohēs cetigz tales ut sp nazarei et sci mane possent. sp hic abstinebat. Nō ei decet vino i quo est luxria ebriari eū. q' mixto spūs desiderat iplen. Vñ recte cui vini ebetās tollit. spūs grā cumulat vīs. Et spūsco replebit adhuc ex utero mris sue. Qđ' aūt erat ope iohis ꝑdve y spūsci pageb' ondit sdens. Et multos filioz isrl ꝑuertet ad dñm dm ipsoz. Cui g' iohes q xpō testioz ꝓhibens i eius fide ꝓplos baptizā bat. di filios isrl ad dñm deū ipsoz ꝑuertisse: ptz xpm dnm deū ee ise. vñ desināt arrianā xpi dñz deū ee negare? erubescant fōtinianā xpō et deitate pnā piū dare: cessent manichei aliū ꝑli isrl alīq aliū xpianoz deū credē Nō aūt egem testio nio q plimoz scis iohēs corda dixit: in q' nob ꝓphete scripture et euāgelie suffragant. Vox clamantis in deserto parate viā dño dī: q' nō de se sī de dño ꝑdicabat ꝓmicuus xpi Et ideo se Et ipse precedet an illū in spū et virtute helie. Vñ precedet an illū: q' primus nat et primus mortuus erit. Vt aūt in spū nō in aīa hēlie Expī ei q' fuerat i helya vemut i iohē et silr virtutes ei q' ei sine virute spūs vel sine spū virtus Et ideo i spū et virute: q' scis helias et virute habuit magnā et grām. Virute ut ad fidē suos ꝓploz a ydolatria reuocaret: virute abstinētie atq pacie et spū ꝓphetā di. In deserto helias: i deserto iohānes. Ille achab reg grām nō ꝑsuit: hic spūit herodis. Ille iordanē diuisit: hic ad lauacrū saluatore duxit. Ille pōnis: hic seqtis dñi ꝑcursor aduentū Qđ' erīā de helia y malachia ꝑdictū est: hoc y angelū de iohē dicū sēdit. Vt virtute corda patrū in filios: spūalem atiquoz scoz sanctam ꝓplis ꝓdicādo manifestet. Et incredulos ad prudētiā iustoz: q' est nō de legis opibz iustificā ꝓsumē: sed ex fide saluāte ꝑfice. Qđa vō zacharias ꝓ plebe supplicante dixerat grandituꝝ sēdit ꝑare dñō plebē ꝑfectā: i quo docet quo ordine plebs ead saluari et ꝓfici debeat. ad ꝑdicationē scī iohīs penitētiā et credē i xpm. Cui gl'a in scla sclōm

Nil Natalis Johis baptiste.
Elizabeth tpleñ est Sacm̃ tuã
tp̃ gendi & pepit filiñ. Et
Si diligent' Omet Deꝰ
aditas plenitudinis
vbiñ missꝰ ñ venit. positiñ. ni
i gñatione mistoꝝ plenitudinẽ
ab hiis ista vita: ianes aũ ist dies
ipioꝝ Idcirco aũ dñs elyzabeth
ptñ retardauit: ut gaudiñ an
gẽtur: & famosioꝝ fieret mulier
Vñ sc̃. Et audierãt vicini & ggti
eius qr magnificauit dñs miaz
suã cũ illa: & gratulabãt ei
Nã q̃ sterilitatem ei⁹ ggnerat:
testes dine gie sut effecti Ne
mo aũ viso infante cũ silẽcio
discedebat: & dñm q̃ illiñ ex ispe
rato desserat collaudabat. Cũ
et finis est i die octauo venerãt
circide' puer. Dixerat ei dñs:
i finis octo dieꝝ circũdat i vob
Quũ aũ tpis mensurã a dina
clẽtia ꝓstituta autumo dupli
ci de causa. Primo qde ut i ten
rima etate teneꝝ patiat' dolor
sectionis carnis: sed ut ex ipis
opibz moneam' qm̃ hoc agebat'
in signiñ. Tener ei puer nitime
discit q̃ arta ipm̃ sint. Circũ
cisionis aũ norma ꝑmo traditu
e abrahe i signiñ distinctionis
ut geny ꝑtarche ipmixtiñ ꝓsuet
& sic ꝓmissa bona ꝓseq̃ valeat
Vbi aũ parti ꝓsumat negotiñ:
apposituñ signiñ de medio tol
litur. Sic q̃ & ꝑ xpm circũ
sione cessante baptismꝰ succ
edit. Post circũcisionẽ aute
nomẽ iponebat. Vñ sc̃. Et
vocabãt ei nomẽ ꝑis sui za
chariã. Nulliꝰ ei nisi ꝑius
abusciãt carnalia qd' signi
ficat circũcisio dignꝰ e q̃ ei⁹
vite nomẽ ei⁹ scribat. Et qdẽ
ille mutꝰ ytimare vocabulũ
filij neq̃ vxou: & ꝑ gphetiã
elizabeth didicit. qd' nõ didi
cerat a marito. Vñ sc̃. Et
mis mr̃ eius dixit Neq̃q̃
& vocabit iohs. Nec mireñ
si nomẽ mulier qd' nõ au
diuit asserui: qñ spẽ sc̃o a
q̃ angelo mãdauerat vocãdũ
Neq̃ potãt dñi ignorare pre
mũciũ: q̃ gphetauerat xpm
et bñ secut: q̃ dixerãt ad illã
qr nemo e in ggnatõe tua q̃
vocet̃ hoc nõie: ut itelligas
nomẽ nõ gnis te & vatis.
Zacharias aũ mutu itrogat.
Innuebãt ei pr̃i eius quem
vellet vocari eũ. Et qr icredu
litas ei affatũ eripuerat et
auditũ: qd' voce nõ potuit ma
nu trãs e locuꝰ. Vñ sequit.
Et postulas pugillare scripsit
dices. iohs e nomẽ. Hoc est.
Nõ ei nos nomẽ iponimus.
q̃ tã a deo nomẽ accepit.

Nā ei grā dīna fuuctē. nō
mata elizabeth huīc filiū de
pit: bñfiā meā in noīe pu
er ēsēpserūt. Et q̄ cū matre
ei hoc nomē puero p̄ muti
rerdant: mirati sūt vniuersi.
Nemo ē huīus nois erit ī ogē
natione cog̃t ut aliqs dicat q̄
ātra hoc ālo vocitasset. Edit
q̄ iohs: zachariē sōluit silētiū.
ñ sē. Aptū ēst aūt illico os
eius lingua ei⁹. Absoluit ei
ent: ut cū vor ēt̄ pgressa
fuisset: p̄ manēt clinguis.
Mirato ē timuo resolutae
lingua ei⁹: q̄ quā venerat
incredulitas sōluit fides. Et rēdat
g̃ nos. ut lingua nra q̄
incredulitatis ē ligata: vōis
vor sōluat. Zachariā spūs
mystia: si voluīt loq̄. Allegor
Josius celebrata nūtias gra
nouit testamī ēst ichoata:
cui vianī q̄ agnati pūs no
q̄ iohīs ipōnē mallebat: q̄
uidei q̄ lege obseruatōe q̄ assi
nitate nūti erat magis iusti
cia q̄ ex lege ē sectari q̄ fidei
gr̃am suscipe cupiebat: sed
iohs + gr̃ē dei vocabulū mi
bis mr̃is nūciare satagit:
q̄ a ter ipsa psalmus q̄ ppha
aptis sniaq̄ vocib; gr̃az xpi
pdicāt. Audiens q̄ zachariās
octaua die pls edit loq̄tur:
q̄ p dñi reuelatōē q̄ octā die hor
post septimū sabbi facta ē. or
cultā legāl sacrāda archana pa
tuerūt. Quē aūt in tacitūitate
quchare mirati ē pplūs: ita ī cū
locuti ē. Ñi dī. Et fuit ē timor
sī ocēs vicinos eor̄: ī sī oīa mō
tana iudee diuulgabāt sūt hīs:
ut sī q̄ pt̄ her duo magnū aliq̄
ēra natū puer̄ vniuersi cōsiderēt.
Hec aūt oīa dispensatiue fiebāt:
ut q̄ testis ē xpi debebat ēt̄ret
fide digna. Ñi sē. Et posuerūt
ocē ī corde suo dicētes. Q̄ putās
puer iste erit. Precurrentia ei
signa ꝓbent iter p̄cursoē vitat̄:
ī futē ꝓphā p̄missis ī medat̄ au
spicijs. Ñi sē. Eteī manus dñi ēat
cū illo. Gr̃a ei nullo dī pa
rebat: q̄ non faciebat iohs sī
dext̄ dīna. Bonus dī ī facil' indul
gr̃e petīs. nō sōlū ablata rēstituit:
sī etiā īsperata rēdit. Nemo g̃
diffidat: nemo vetet̄ desinās delic
tor̄: p̄mia dīna dēsp̄et. Nouit
dī mutare sniaz: si tu noueris
emēdare delictū. Ille sīq̄dē diu
muti ob culpā: nūc ꝓphetizat p
gr̃am. Ñi sē. Et zachaias p̄ ei⁹
ñpletus ē spū scō. sq̄ opacōe spūs ;
nec q̄ntiq̄ modo gr̃az scripsit tacet:
sī ad plenū fulgebat ī eo ꝓphete
donū. Ñi sē. ī ꝓphauit. Duas
ꝓphetias ī uno mīciat zachariās:
p̄mā de xpō. alteā de iohe. q̄

manifeste de vbis illu ꝓbat. i
qbꝫ qꝫ de pnti ⁊ qꝫ ia versarent
i mūdo loquit de ihc. Et primo
de salutatoꝛe dicēs. Benedc dns
ds isrl qꝛ visitauit ⁊ fecit redptōem
Luc. plebi suę. Dū g deus benedicet
zachariās. visitatōem dt ee fratꝛ
ab eo ergā ꝓpm suū. suę ma
tialeꝫ isrlitas. Venit ei ad onēs
Mat. q̄ pierāt dom isrl. Visitauit
aūt dns plebē suā. qꝫ longa inf
nitate tabescēte. ⁊ qꝫ vēdita
sb pcto. vnica filij sui sanguine
redemit. qd qꝫ zacharias ꝓmo
futuꝫ dignouerat. ꝓphico more
qꝫ ia fm videbant. Dicit aūt ple
bē suā. nō qꝫ venies sua ēe
nit. sꝫ qꝫ visitādo suā fecit. Et
Luc. Et erexit cornu salutꝪ nob. i do
mo dauid pueri sui. qꝫ de sene
dauid sedm carnē natꝰ ē xp̄s
sic alibi dictū est. vnica facta
ē in cornu. i. ihu xpo. Cornu
aūt nōiat ptātem. glaz ⁊ fama.
methaphorice a bruꝫ aūalibꝫ
illd acceptiēs qbꝫ loco munimi
Psal. nis ⁊ gle cornua dedit. Cor
nu ergo salutis regnū saluatoꝛis
xpi vocat. Ossa siquidē oīa carne
inuoluta sūt. si cornu excedit car
nē. ⁊ ideo cornu salutis regnū
xpi vocat quo mūdꝫ et carnis
gaudia fugant. In cuꝰ figura
dauid ⁊ salomō cornua olei fuꝛ
i regno glam ⁊ secuti. Ex vo
de domo dō xp̄i nasceret.
Mich. michēas mētionē facit dicēs
Et tu bethlee tra iuda. ne q̄
q̄ mīma es. Ex te ei exiet
dux. q̄ regat ꝓplm meū isrl.
Ex et occ ꝓphe de ītemerata x̄
dicerēt. ⁊ ideo se. Quia locutꝰ
Heb. est ꝓphas. ꝓpō imu
it deū ꝓ filios ee locutū. ⁊ nō
ee hūanū qd dicerēt. Det aūt
Luc. q̄ a sēlo fuit. qꝫ tō vetꝰ testa
mētum ꝓphetice de xpo ꝓfes
sū est. Dā ⁊ ipse p̄ ada ⁊ ceteꝛ
patꝛ factis suis. ex dispē
sationi testiōm reddiderūt.
Cū g primo dicat pmissū est
erexit cornu salutis nob. Ite
rato explanās q̄ dixit subdit.
Salute ex iimīs nr̄is. Qui dicit
Luc. erexit nob cornu salutis ex
inimicis nr̄is. ⁊ de manu om
nū q̄ oderūt nos. Non aūt pute
Dug. mus nr̄ de corpalibꝫ ut dici
sꝫ de spiritalibꝫ. Venit ei dns
ihs fortis ī pelio destruē ocs
inimicos nros. ut nos de cor
ipsiꝰ ⁊ ceptaculis liberos
Luc. faceret. Dixerat g dns iuxta
eloqu ꝓphaꝛ ī domo dō nas
citurꝰ. dicit eidē nunc ad ex
plendū testamētū qd abrahe
disposuit nos ee liberatos
qꝫ hostes ꝓpulsis ꝓpriis de
sua sede. vel aggregatio gen
tiū vel xpi est incarnatio ꝓmis

si. Promittit aī dō: qp abꝫ
he ſaīs cōe rebus ē ꝓmiſſꝫ
dō aī qz ex eo xp̄c naſcitur
cēt audīt. Et ideo ꝓſtrō qđ
dictū eſt de dō ſb̄dit de alma
hā dicēs. Ad faciēdā miaz cū
ꝑtrib; nr̄is. Ego puto qđ ī ad
uētu ſaluatoris ꝫ abrahā et
yſaac ꝫ iacob facti ſt̄ nūa eo
Non ēt credibile ē. ut q̄ prī
uidēnt dē illi⁹ ꝫ letati ſūt:
poſtea ī aduētu illi⁹ nīl utili
tatis acꝯpent. aut ſcīptū ſit
pacē faciens ꝑ ſanguīē crucis
ſue ſiue ſup̄ terrā ſiue ī cēl.
xpi ex gr̄a ſe uſq; ad illos ex
tendit q̄ mortui extiterūt:
qz p̄ea reſurgēs nō ſolū nos
ſed ꝙ fuerūt ante mortē.
Fecit ꝫ miaz cū ꝑtrib; nr̄is ſed
ꝙ eoꝝ ſpēm ꝫ deſiderīū ꝓpleuit
vñ dr monoraū teſtāmēti ſui
ſī illi⁹ ſz de quo dr. Benedicēdo
benedicā tibi ꝫ multiplicando te
multiplicabo ſē abrahā in
oīb; gentib; ꝑ imitatōē fidei
ei: ſed ex patres videntes
ſuos filios talia bñfacere
poſſe ꝫgaudēt ꝫ recipiunt
miaz ī ſoꝑ. Vnde ſequit. Iuſiurā
dū ſp̄ iuraūit qđ abrahā p.
nīz datuꝝ ſe nob. Vbi ꝙ ꝑpe
dei loco iuramēti nob ad vītu
te ꝓpinit ī immutabili ſūa
qđ ꝓmiſſū eſt approbans.

Ita ig̃ crētib; nob cōmu ſalutē
ex domo dō dixerat: nūc qp ꝑ ipm
ꝫ gl̄iaz ꝑ ipm ꝫ dilectōē dia vi
tam ſ̄bdit dicēs. Vt ſīmꝰ hoīe
de manu īi⁹ nr̄i ꝫ liberati ſine ti
Duo ꝓpheta nō ſimile reperiet
aliqs ſeſe ad monitacia. Plures
ei contrā ꝓphetā ſi vita gl̄oſa
ꝓmuant: ſic ſacerd̄ patriarcha
q̄ de carne ex indulgentia abſol
mutur: ecōtra gaudēt alij gl̄ia
ſi ob hāc ꝓfectū cognīt: ſic
milites bellicoſi vitā inclitā
ꝓperantes ſecuritate mūtores
carnem. Sed hoc cōmu ꝫ ſal
uat ꝫ gl̄ificat. Saluat quidē
eripiēs a manib; hoſtiū nō leuit
ſi verifice ut nō ſit vltra timē
dū. Et hoc ē qđ dicit ut ſīt hoīe
Glificat ꝙ zacharias dīt. qp ſe
cit nos ſibi ſeruire cū plena fidu
cia: nō carnali ut iudei i ſanguīe
victimaꝝ: ſed ſpīrali i bonis op̄ib;
Et hoc ē qđ dr. i ſcīate ꝫ iuſticia
eſt ei ſcīas ecta dei eqtas: iuſticia
vo ecta hoīes: puta qp aliqs reue
renter exequtur diuina: ꝫ q̄ ad hoīes
laudabiliter ſe habet. Dicat aī cora ipo
nō cora hoīb; ut ypocrite voletes
hoīb; placē: ꝫ hoc nō ad ipm̄ ſed
oīb; diebꝫ. Nā qui vel ani mortē
ab eius cultu diſcedit vel īmū
dicia q̄libet ſiue iuſticia fidei ſue
ſīcerītate īmaculatā vl coram
hoīb; tm̄ ꝫ nō cora deo ſcīa ꝫ iuſtꝫ

ē ꝓtendit: nondū ꝑfecte de
manu spitalū ī mortē lāx
tatus dūo sunt ſ exēplo vetꝰ
ſi maritimoꝝ dūs gentiū ꝓ
a demonio ſuare conat. Pulch̄
vero eū de dnō ꝓpharet ad ꝓphā
ſua vba dirigit: ut hoc qđ brisem
ē dnī designaret. ne eū plūa
numerarēt ſua q̄ ingrat⁹ tacu
isse videret. Vñ ſē. Et tu puer
ꝓpha altissi vocaberis. Ideo re
Greg' or Zacharia festinasse ut loq̄
retur ad puerꝰ: q̄ sciebat eū p
paululū in heremo moraturꝰ
nec se eius posse hīe presentiam.
Aug' Q; fortasse q̄ octo dierꝰ infantē
allo q̄tur: itelligim⁹ q̄ potuit
voce patris nati audire: q̄ male
salutauerꝰ antēq̄ nasceret an
dīuit. Sciebat ꝓpha alias esse
aures ꝓphete q̄ spūs dei nō corpis
etate referant: q̄ habebat itelli
gendi sensū q̄ canendi hēbat
Beda affectū. Vel si forte puer dūs est
Zacharias ꝓ eos q̄ aderat pueri
structio facta sui filij q̄ dudū p
angelū didicerat mox ut loq̄ po
tuit p̄dicare voluisse. Sic' autē
regibꝫ mulierēs ſ̄ q̄ eis vti
liores extitit: sic iohes ei esset
amicꝰ sponsi de ꝗ ei⁹ audiētū
p̄cessit. Et hoc est qđ sequit: pbē
ei au sancte dei pare vias ei⁹
t̄ſqs ei p̄dicādo a sordib⁹ vicioꝝ
cordiū audientiū mūdat: venienti
supplicē ad cor viā ꝓparat.

Vñ sequit. Ad dandā sciam sa
lutē plebi ei⁹. Dabus dūs ihs
t̄. Datū t autē plebi scām sa
lutis ī xpī a iohe. q̄ testabat
phibebat de xpō. Q; ne tpalē
salutē promitti putaret sequit:
ī remissionē pcoꝝ eoꝝ. Nō
ei alit' agnit⁹ erat deus: nisi
plebi pcā dimissā dei ē est
pcā dicte. Vndeꝝ ihs sus
cipere ſ ablutionē malūt expec
tare: q̄ nō intra a pctī dnio ſ
foris ab humane simulat⁹ mgo
cupiuit liberari. Q; q̄ deus Lyra
pcā nob dimisit nō ꝓpt' opa
ram ſ ꝓpt' miam suā: ideo cō
memorat' addidit. Per viscera
mīe dei nr̄i. Quā quidē miam
nō ipsimet in q̄rētes inuenim⁹:
ſ desup nob ds aperit. Vñ ſē.
In q̄b; sc̄a mīe oribꝫ visitauit
nos assumpta carne. oriēs ex al
to. In altis q̄ppe humanēt Bru
tis mīcordiā nr̄is pnīs: nō diuisi
one patris neq̄ exceptione.
qđ' intellectū nr̄ apprehendē nō
pt nec ulla sermoꝝ serie exprimē.
Recte vero xpūs oriēs vocat: Rab
q̄ nob ortū de lucis aperuit.
Vñ dī. Illuminare his q̄ ī tenebr
& umbra mortis sedēt. Umbras
hic appellat nō matiales: ſ
errores & a fide distantiā. Te
nebrosa ei erat plebs gētil'
q̄ ydolorꝝ cultu grauabat.

donec lux orta dissipet caligi
nē: splendore vitatis expādit
Vmbra vo mortē oblivio mē
tis accipit. Cū ei mors hō qđ
interficit agit ut nō sit i memoria
sic iudeor pplūs q̄ deū oblit fue
rat dr i umbra mortis sedere.
Vmbra er mortis mors carnis
accipit: q: sic vera mors ē q̄
aīa sep̄atur a deo: ita umbra
mortis ē qua caro sep̄at ab
aīa. Vltimo admonet: ad dirigē
dos pedes nros i viā pacis.
Via pacis ē via iustitiae: ad
quā direxit pedes: t a falsis aīaz
nraz. Tunc ei gressus nros
i viā pacis dirigim: cū q̄n pillo
actionū iter pgim: i quo ab
autoris nri gra nō discordam.
Sit: t illo adiute q̄ pauca eli
zabeth q̄ multo zacharias
ꝓphetizet: et uteriq; sco ipleti
spū loq̄bat: si disciplina suat
ut mulier discē magr q̄ diuina
sit studeat q̄ docere.

In vigilia Petri t Pauli
ml. Aplor Scdm Johem

dicit symoni petro ihs Sy
mō iohis diligis me plꝰ his:
Finito Iesus Euāgē
lio q̄ dns post re
surrectionē suā cū discipl̄is usq;
ē: admissionē omnū mirdi pet̄
mdat nō aliq. Sciēs vero
dns ihesus petr de dilectione
q̄ dr. symō iohis: t fili: iohis
carnal' pue. Cū ei dns moret̄ timuit petr: t negauit. resgēs
at amore nō timuit timore fu
gauit: t nā q̄n negauit mor
timuit: t resgente dno q̄ timet
i quo morte mortua reputat.
Vnī se: dit illi. Eā dne: tu scis
dne q: amo te. Q̄ fatet at amore
suū: oues suas mdauit. Vn
se: dicit ei. Pasce agnos meos:
tā non erat ubi ondēret petr
amore suū ni xpm. nisi esset
pastor fidel' sub pncipe om
pastor. Examinus ei aplor: t at
petr. t os dissaplor: t vertit col
legiū. Vñ t negatione deleta:
t mittit ei plationē fim. Et ne
gationē quidē ei nō exprobrat. si
dr. si diligis me pstitit fratribus:
t fiuentē amore que p ona de
mōstrasti nunc ende: t aīam
qua dixisti te ei positurū pme
hat da p oues mas. Sequit.
Dicit ei iterū Symō iohis dilig
me. Dit illi. Eā dne: tu scis
q: amo te. Q̄ierit dr petro di
ligis me. t rndet amo te. et q̄ dr
pasce agnos meos: ubi er demō
strat vnū atq; idē esse amore
t dilectionem. Na er dns nouissi
nō aut dilig me: si amas me.
Sequit. ei. Dicit ei tio Symō
iohis amas me. Reddit ergo
terne negationi trina confessio.

ne minabamon signia sinat q̄ timoni: 2 plus vocis clamasse vi
deat: nocs imunes q̄ vita prius.
Tno eam interogat 2 tno ter
git eade: oidens quitū appe
at placione ppriaq; omiū. et
qm hoc e manē eius amoris
signū. Qr tuc er ioleum sue
tudo. ut ter interant q̄ veniūt
ad baptismū. Demū tno it
rogatus debatus e. Non segn
turbat petru q̄ dixit a tno
amas me. rursus formidans
ppria ne forte estimas se diligē
si nō diligat corrupat sic 2 prius
coceptus e multū se estimas
forte. 2 dixit ei. Dne tu oia scis
t ineffabilia cordis pncia 2 finita
hinc g̃ distatus e q̄ sepe itio
gatus cet ab eo q̄ sciebat q̄d
interogabat 2 donauerit q̄d
audiebat. Veniat g̃ indit 2
de itimo cordis ptulit amātis
porē dicēs. Tu scis q̄ amo te.
Nō aī addidit plus tnis. hoc
ei indit q̄d sciebat de ipso.
Non ei quitū ab alio quolibet
diligebat scire potat: q̄ cor alte
rius inde nō potat. Ce. Dic ei
Pasce oues meas Qui dicit.
Sit amoris idicii pascē dnicū
gregē: sic fuit timoris idicii
negare pastorē. Qd aī q̄ as
signare dnicas mē agnos 2 oues
Agni sūt q̄ introducūt. oues
vo pfecti. Pasce aī oues i xpo
ne a fide deficiāt ostare: tē
na subsidia si nitē est subditis
guidere 2 exepla vtutū ei vo
pdicatoris ipendē: ad usarys
obsiste: errates subditos corrige.
Qui vo hoc alio pascit oues xpi
ut suas velut ee nō xpi. se tui
cū tur amatr nō xpm: vel glian
di vel dnandi vel acquirendi nipi
ditatē nō obediendi 2 subiecte
dī 2 deo placēdi chitate. Nō g̃
nos si xpm amem: 2 i pascēdis
ouib; ea. ea q̄ sūt ei nō q̄ nīa
sūt q̄am. Qui q̄s ei serpm nō
deū amat: nō se amat: et q̄
nō pt vive de se: mort amā
do se. Non g̃ se amat: q̄ ne vi
uat se amat. Cui vo ille dili
gut de q̄ vivit: nō se diligēdo
magis se diligit: vt ei diligat
de q̄ vivit. Extiterūt aī q̄da
sui fideles: diuiserūt gregē
xpi: et furtis suis pestilia si
bi fecerūt: 2 audis eos dice. Oues
mee sūt oues ille: q̄d q̄rис ad
oues illas. nō te iuenia ad
oues meas. Si 2 nos dicam
meas 2 illi dicāt suas: pdidit
xpc oues suas. Cui ig dne
dixisti petro de amore que ha
bebat ad xpm: pnūciat ei mar
tiriū q̄d p ipso debebat susti
nere: erudire nos volēs. quo

cū amare optreat. Vñ sequit
Amē amē dico ti: cū esset iuni
or cingebas te 2 ābulabas ubi
volebas. Senuit pōns vite
q̄ i sēcta ihū inuenis q̄d utilis
ē: q̄ vero senuerit inutil. In
dūs aūt nō ita ē: sī cū supue
nerit senectꝰ tuā virtꝰ clamor:
tuā nullitas ꝛdūstrior i nullo
alt etate phibita. Nā q̄ petrꝰ
sp volebat i pcil ēe cū xpō
dicat ei. Vide: ita ip̄le bo tuū
desiderū: ut q̄ passꝰ nō eō unue
nis oīs optreat te pati sene.
Vñ sē. Cū aūt senuerīs: p q̄d
ōditur q̄ neq; tuā iuuenis
erat neq; senex. sī vir pfectus.
Et attende q̄ nō facile iuenīt
q̄s er eōs q̄ apti fuerūt ad ih̄ū pp̄
ut eo tūscat de hac vita: vñ
nūc petro dī. cū senueris extē
des manꝰ tuas hor 2 alius cīget
te 2 ducet q̄ tu nō vis.
Hoc dixit q̄ fiet: dēm quō
fiet. Non ēt crucifixus. sī cru
cifigēdus quo nollet ē ductꝰ
Solutꝰ q̄ppe a corpe volebat
ēe cū xpō: sī si fieri posset p̄ter
mortis molestiā vitā ꝛcupis
cebat etiā ad quā molestiā
nolēs venit. sī voles ea uti
2 reliq; huī infirmitat assen
q̄ nemo vult mori. usq; adeo
naturale: ut cū bto petro ner se
netus auferre potuerit. Ex mo
lestia q̄ntacūq; sit mortis. debet
ei vincere vis amoris q̄ amat ille
q̄ cui vita nra sit ex morte voluit
fieri p nob. Nā si nulla ēet mortis
vel pua molestia: nō ēet tā mag
narum gla. Dicat q̄ quo tu nō
vis xpī natalem passionē aīe
q̄ iuncta sepata a corpe de hī utilit
dispēsante. ut nō multi morte
sibi iferāt violentā. Deīn erigēs
auditorē euāgelista ꝛdūxit. Hoc
aūt dixit significans q̄ morte clā
ficatꝰ ēet deo. Nō dixit mouēdꝰ
ēet: ut discas. q̄m pati p xpō gla
ē patienti a hoī. Nisi ei certifica
ret animꝰ q̄ vē dīs ēt: mīme
eo ītuitu morte tolerauit. q̄ fit
ut sēpe mors dīne sit gle cītudo.
Hūc ig̃ iuenit erūt ille nega
tor 2 amator: ut p eius noīe pfec
ta dilone moriēt. cū q̄ se mori
turꝰ pūsa festinacōe p̄miserit.
Hoc ei optebat. ut prius xpūs
p petri sālute: deinde petrus p
xpī predicatōe moriēt: cui
gla in sēla Amē. In festo
Petri 2 Pauli. Euangeliū
Venit ihs i p̄tes cesaree phi,
lippi. Quē sup̄ in cathedra petri.

Legenda

Petrus apl̄oꝝ p̄nceps
2 xpī vicarius alio
noīe dictus symō bariona
filius iohīs. fr andree apli de ciui

tate bethsaidi galilee a dnō de pis
catione vocatꝰ ⁊ aplorꝫ maior est
fortis: mīctos ⁊ sup ceteros ma
ioris extitit filios. Nā ⁊ sare dni
pdicōē voluit: que ut aut Christ
si staruisset deitibꝫ suus laniasset.
Hic sup mare ad dnm ābulauit:
stulterē mōre pisces nō inuenit: claues
regni celorꝫ a dnō recepit. Solus
mīc aplos ut xpm a iudeis captū
defendet gladiū extraxit: pascedas
oues a xpō suscepit. Tria milia
hoīm i prima sua pdicatione de
pentheostes cōuertit: claudiū cū
iōhe exiuit: ⁊ tūc quīq milia hoīz
ad fidē pduxit. Ananie ⁊ saphire
mortē predixit: eneā paliticū
curauit. cornelium baptizauit ta
bitā suscitauit: ūbra sui corpis
īfirmos sanauit. Ab herode ītar
catꝰ: sed ab angelo liberatur.
Hec ex euāgelijs ⁊ actibꝰ aplorꝫ
Cibus aūt eius ut ipse i libro cle
mētis testat, panis solus cū o
liuis ⁊ raro cū oleribꝫ īusu erat:
īdumentū tunica sola aī pal
lio. Ī sinu q; sp iudaicū por
tabat ad tḡendam īmundaciā
lachrimaꝝ q; q; meorans dulcis
mgrū pncie retinere nō potuit.
Eius gesta ⁊ passionē martellꝰ
eius discaplus ⁊ clemēs ac leo suc
cessiue pōtifices descripserunt. Igit
cū petrus duos discaplos ad p
dicandū misisset ⁊ ipsi viginti
dietas impleuissent: vnꝰ illorꝫ defic
tus ē. Ad cū petrꝰ alterꝰ ad
se redire ignouisset: baculū
suū eidē tradidit ⁊ sup corpꝰ
defuncti ponendū mandauit.
Ad' aī fieri esset: ille q; p dies
ix mortuꝰ iacuerat resurrexit.
Hic dē fuisse btus marcialis
vel ut alibi legit seuus fronto:
q; aūt defunctus fuerat fuit
pbr georgius. Btus q; aplus
petrus postq; sedē pōtificale
septē ānis āthiochie tenuit:
demū rhzlim; venit ⁊ cū sy
mone mago afflictū habuit.
Dā ipse symon eo tpe erat i
rhzlim: q; se pma veritatem
dicebat: ⁊ sibi credentes ppetu
os effici asserebat: ⁊ nulla
sibi impossibilia astruebat.
Cepit aūt ut deū adorandū
ab oī mundo pphetabat. dice
bat dē q; cū puer eet mater
ipsius rachel nomē eius ut me
teret ad agꝝ mittebat. Ipe
vō falsa papiebat ut p se me
teret: ⁊ decaplo cetis p serpaz
metebat. Spentes dē eneos fa
ciebat moueꝝ: statuas lapi
deas ⁊ ligneas videre ⁊ cames
cātare: que oēs dēonū mīc
tacībꝫ oppabatur. Hic ergo
cū petro disputare statuit:
diēq; ꝑstituta petrꝰ ītrauit
a pace astantibꝫ nūciauit:
Symon vero se sua pace op;
nō habē mīdit: cū nō ad pac

ꝫ ad pugnā ⁊ nice ꝛueniſſet
Contra petrus ſymonē redar
guit q̄ pace audire recuſauit:
ai in diſputacōib; vitas ad
pace aptanda ꝛeq̄rat. At ſy
mon ſe deū ⁊ dei filiū ſe aſſert
bat dicēs q̄ poſſet p̄ aera vo
lare: nouas arbores ꝓducē. la
pides i panes mutare: i ignē ſi
leſione durare ⁊ oīa ſi placuiſſ
phās. Cōtra hec ergo petr' diſ
putabat: ⁊ oīa ei⁹ maleficia
detegebat. Hec ſymō videns q̄
petro nō poſſ reſiſtē: occ̄ libs
artis magice ne forte magus
ꝓbet̄ i mare mittit: ⁊ roma
pgit ibiq; milia ꝑſ; ſius p̄ſti
gijs ⁊ appenditijs ſignis ad ſe trāt.
Cūq; ubi petr' ꝛperit: ip̄m uſq;
roma ꝑſecut' ē. Nero ꝙ anno
claudij petr' roma appulit
⁊ ibidē xxv epiſcopat' ānis ſedit.
uſq; ad ānū ultimū neronis
Duos ꝙq; epōs lini ⁊ cleti ſibi
coadiutores aſſūpſit: vnū ni
mirū ꝓ nimia ei⁹ ꝛuerētia
ꝓbationi ꝑſtes multos ꝛuite
bat ⁊ infimos q̄ plures curabat
Et ⁊ ualitate multū ꝛmendas
q̄tuor ꝛubinas agrippe ꝓfecti
ad ꝙd ꝛuitt. q̄ ad p̄fectū ultiꝰ
redire recuſabāt: vñ agrippa inuy
dia petr' occaſionē q̄rebat.
Poſt hec appuit dñs petro ⁊ eidē
p̄mandauit q̄ ſymō magꝰ ⁊ ne
ro cēſar ira ip̄m cogitauerat. ⁊ ꝫ
ei hortat' ē ne dubitaret q̄ ſꝫ
ſibi aſſiſtēt: ⁊ ſolatiū coapti
patiū ⁊ traſtinit urbē m tutum
eide ꝛedēt. Dieq; ſeqnti paul' ro
mā ingreſſ' petro adheſit: ⁊ ſecū
ꝑdicare cepit. Petr' ꝙq; ſuos ſe ꝑpe
paſſioni ⁊ ꝛuentui ſuo poſitus
cleūtē ſibi ſucceſſorē in epm or
dinauit ⁊ i cathedra loco ſuo. luce
dū renitente ſedē ꝛegit. Symō
aūt magꝰ i tm a nerone amabat'
q̄ ꝛite ei⁹ ⁊ ſalutis ⁊ tot' urbis
cuſtos putabat. Quadā ꝛo die
an cēſarē aſſiſtens. eius effigies
ſubito mutabat': ut modo ſenior
nō iuuenior appet. Aliq̄n dū ni
rclam cū nerone cēt: denō inter
ſpē ſeros ꝑplo loq̄bat. q̄ꝑ nero
ip̄m ve dei filiū eſtimabat.
Dixit ei ſymō neroni: ut ſe ꝛcol
lari mādaret ⁊ die tcia reſurgēs
ſe ve dei filiū ꝛplearet. Qd' ei
fiet: ſpiculatores putas ſe ſymoꝝ
decollare: arietē occidit. Symon
vō arte magica triduo latuit:
⁊ arietis mēbra colligēs ꝛſoluit.
ſanḡ aūt aual' ꝛgelat' remāſit.
Die ꝙ tcia ſe neroni oſtdit ⁊ ſur
rexiſſe aſſeruit: ac ut ſanḡne
ſuū abſtḡi faceret ꝛpauit. Qd
nero videns obſtupuit: ⁊ ip̄m ve
dei eſtimauit. Plī ei ei reue
rētes eide ſtatuā erexerūt. ⁊ tv
tulū eius nōe ꝛſcripſerūt. Petr'

at 2 paul⁹ ad nerone⁹ introibat:
2 si⁹ mone⁹ fallacias ostendebat.
Addiditq; petr⁹ q sic in xp̄o fuit
due substie sc̄a hoīe 2 deus: sic in symo
ne hoīe 2 diabolus. Symon vo
petro minabat q angel⁹ suus
p̄cipet ut se de aplo vidicaret:
petr⁹ at se eius angelos no time
re dixit. Et cū nero symone habe'
deitate dicet: petr⁹ dixit ut si ve
rus dūs eēt dicet q petr⁹ cogita
bat 2 q̄ latenter ordinabat. Et ac
cedēs ad aurē cesaris secreto ei
dixit ut paulū ordinatiū sibi omī
te desinere iubet: quē sibi oblatū
petr⁹ benedixit 2 sb manu abscō
dit. Ac symō q̄ se deū dicebat
q̄ frēm suum sic introgat? Econtr̄
symō dicebat ut petr⁹ q̄ latet
q̄ ipse symō in mete revoluet.
Petr⁹ vo vidit q̄ cogitatōs sy
monis se scire deret: dū faceret
qđ cogitasset. Iratus g̃ symō ca
nes maximos aduocauit ut petr⁹
deuorarēt. Et mox venientes cū
i petr⁹ i petrū ferussent: ille pa
ne benedictū illis obtulit 2 ptin⁹
eos i fugā vertit: sicq; petr⁹ qđ
symon cogitauerat nō vēbis ꝑ fac
tis se ingenuisse docuit dicēs:
q̄ q̄ promiserat mea se angelos ex
hibituros canes exhibuerat.
ut sic ondaret se angelos nō hūa
nos ꝑ canes nos. Ex hac disceꝑ
tatione ad modū symō confusus ē.

Post hec cū symō se in actibus q̄
posset defunctos suscitare: cū ut
ꝑfecisse ostenderet. Tūc symon
ad domū martelli dis⁹ petri
cane magi⁹ allegauit ut petr⁹
ad dis⁹ ei mortē veniret 2 la
ceraret. Post modicū petr⁹
venit: 2 sco signo crucis cane ex
cluit. Canis at oīb; blandiēs
solū symonē ꝑsecutus i ipm ilī
luit: 2 ut sibi aplō insereret
corp⁹ q̄dem eius nō lesit: ꝑ ve
stes totalit' lacerauit. Ille g̃
2 pueri sil'at cane illū tanq̄
lupū ex urbe fugauit. Cui⁹ ob
pbr⁹ pudore nō ferens symon
p̄ amū nusq; ostendit. Post anū
vo ad vitā rediens: iterū i ne
ronis gr̄az receptus ē. Tūc ꝑplr
verb̄ inuocauit: 2 se grauit a
galileis offensū phibuit: 2 ad
diē statuit q̄ mundū desēs
celū ascenderet. qđ nō dignat⁹
i terris aplius habitare. Igit̄
die statuta trim excelsā sibi
de lignis a nerone fabricatā
ascendit: 2 coronat⁹ lauro vo
lare cepit. Aplī at ad ihūm
dixerunt: ut paul⁹ oraret: et
petr⁹ ipāret. Cui g̃ nero symo
nē deū asserēt 2 aplos seduc
tores dicēt 2 paulū ā petro sua
dēt ut dni iussa ꝑficēt eo q̄
xp̄s illos ad se vocauit: surr
gens petr⁹ angelos sathane

p xpi nomē adnuraūt ut si
monē aplus nō frent. si ad tūi
cruc' ymittēt. Et dūmo di
missus corruit: 2 fractis mēbris
oīb; expiraūit. Nero vō se tale
vīz pdidisse dolens: aplos dēt
tos in manib; paulini vi cla
rissimi trādidit. Q' eo recluso sit
i custodia mamtima sb' aura
militū ptēsti 2 martiāni: ubi
p mēses yr detenti st': ubi etiā
bīs aplis xlix milites ibidē dēt
tos mitta 2 fonte de petra pduc
to baptizauit: 2 carcerē in apīe
tes aplos dimisert. Petrū ig'
milta frūm mistāria ex vrbe dis
cessit: 2 ai veniss ad portā q
nūc dr sēta maria ad passū via
apia vidit sibi xpm occurrē 2 ait.
Dne q' vadis. Q' rndit. Venio
roma iterū crucifigi. Cui rndit
dns. Desinit: 2 eius adhūc vestigia
a marmorea ipressa cernūt. Petrus
g' cū hor de passione sua dem
tēdligēt redijt: et a milītibus ne
ronis captus pfecto agrippe
pntat 2 facies eius sic sol refulsit
sit. Paulus er' sil' cū eo captus est
Tūc rubente nerone agrippa p
fectus i eos sna; tulit. ut ābo
ēdem more romano pūs flagell'
cidentur: dein paulus q' civis e
rat romanus capite trūcant. pe
trus vō tūj alti engenia crūcifigēt
Q' dato sibi paas osculo ab i
nūc sep arūt. Paulus decollat' e
ad aq̄s salvias i via ostiensi:
petrus aūt in vaticano iux pala
tiū neronianū crucifixus est.
Petrus g' cū venisset ad crucē
rogauit milites ut vso deorsū
capite crucifigēr: asserēs nō
ee dignū ut xpc dūs eo modo i
patibulo staret q' xpc migr in
cruce pepēdit. Tūc illi cruce
vterūt: 2 pedes sursū. manus aūt
deorsū crucifixerūt. Q' lis aūt
furore repletus volebat neronē
2 pfectū ordīe aplm lībenē
Q' rogauit eos ne passionē sua
impedirēt. Dns aūt aperuit oculos
eoz q' ademū 2 deflebāt ex vide
rūt agelos stantes cū coronis
rosaz 2 liliorū 2 petrū ex fortūtes
xpm er' assistentē 2 libz aptū
tenentē: 2 q̄cq petrus ipso pdica
bat ex ipsius libro sēpta sume
bat. Videns g' petrus q' fideles
eius glam vidissent. oratione
pmisit 2 gras agens deoq; fi
deles recedāt spm emisit. nūl
lus nūq quo tpe die 2 anno vt
ecclā tenet coaplis ei' paulo
decollatus e. Cuius corpus a micello
2 apuleio eius dīsc de cruce de
positū in vaticani loco sepul
tū est. In ipsa aūt die petri 2
pauli dyonisio apparuit ut ipe
tebat manu ad manū porta
vrb intrates idūtu veste lumīs

coronis clarietatis ornati. Nero vero p hoc z alijs omissis sceleribꝫ. a ꝑpio furere ex urbe pulsus manu se ꝑpria perimit.

Memoracoꝝ Pauli

Ex Cathalogo sctꝫ

Hec nos reliquꝫ ornā. cuius sup diuisionis ordo. Legenda.

Paulꝰ apls ꝑdicator et doctor gētiū. de tribu beniamin tharso aliar ozundus. gamalielꝰ doctoꝝ discꝰ. post sui ꝓfessionē multas ꝓsecutiones passus ē. miltaq; miracla operatus. qs hilarius emulat dicēs Paulꝰ apls i philippis regis edicta z in carcere ponit. z in ligno pedes affigit. In lustris lapidat. i yconia z thessalonica ab emulis ꝓsequit. i epheso feris datꝰ. i damasco ꝑ murū i sporta dimittit. Jherusalem adut. ligat. i sidriat. eliminat. Naufragꝫ i yta lia ꝑiculo erepit. romā ueniēs sb nerone iudicat. z ocidit. Hic apls nūt gētes accepit. qdam structū in lustris extēdit iuuenē q de fenestra ceciderat. exprimentē suscitauit. z multa alia miracla fecit. Apd mitilenū in sicilia uipera manū eius inuasit. si nichil ei lesit. qn̄ pocius ipsa in igne ceruisit.

Refert haymo q paulꝰ a pullorū cantu usq; ad horā qntā salutē manuū mittebat. z deinde ꝑ dicationi vacabat. resurrexit lucas occisu cōfessioni sōno. z oroi expēdebat. Venies g romā ei nero nondū cēt i ipio affirmatꝰ. et ei audito q de lege iudeoꝝ z fide xp̄i anoꝝ mt paulū z iudeos q̄s tho uexabat. nō multū inde curauit. z sic paulꝰ quo volebat libere erat. z libe ꝑdicabat. Theodꝰ ei libro de uiris illustribꝫ ait q paulꝰ secdo anno neronis romā uenit. et mittit. z a ꝑbrēnū in libera manēs custodia adiit. iudeos disputat. Deinde a nerone dimissꝰ eccl̄ā ꝛ occidētes ubiq; ꝑdicauit. ac demū romā redijt. Cuius autē sapiā z religio ubiq; diuulgabat. z ab oibꝫ admirabil̄ habebat. Multos ei de domo cesaris sī. z amicitiā copulat. z iuuit. Cui seneca neronis ꝓceptore singulare amicicia habuit. eiq; plures epl̄as direxit. z ab eo susceptit. Queda ei scripta eiq; cora cesare recitata sūt. z mirabilr admirata: senatꝰ ei de illo nō mediocria sentiebat. Patrocl̄ denigꝫ nero nis nepos qui paulꝰ de fenestra collapsū re suscitauit. dū xp̄m ihm uerū deū ora nerone ꝑdicaret. eide alapā dedit. minus gans an il li regi militaret. Cui at patroclus. z alij q̄q; milites se xp̄o

dñō militare dicerēt iussit illos
ī carcerē trudi. ut nimiū tonsper
q̄s nimiū amaret. Omēs
q; xp̄ianos fere mīpi a sn̄ mīro
gatione p̄ varia tormēta puni
ri: inī q̄s paul⁹ vinct⁹ ad neō
nē addict⁹ ē. Cū aī nero xp̄i
ītrogassī aut milites suos sibi
sbtrahēt: rīdet paul⁹ neōi cr
debē ſ vnīuſo orbe milites re
gi xp̄o congregasse: q̄ tanta ēt ab
potēcie ut inde cōm̄ veniat a
mīdi machinā p ignē resoluat
Hec audiēs nero ira sup̄cr̄ſ. q.
mūdū p ignē paul⁹ dixīat resol
uēdū: omēs xp̄ianos iussit igne
cremari. paulū vō uti rōis ma
iestat⁹ capite mūcari. Cū igit⁹
milit⁹ xp̄ianū rōm̄ occīsi ceīt: pa
lus cū furore ad palatiū irrupit
e ītra cesarē miclamare cepit.
Vīr ipator timēs edictū muta⁹:
ut milit⁹ xp̄ianos tangēt. donec
de illo plenī iudicaret. Q̄ppt
paul⁹ tm̄ neronis ōspectū p
sentat⁹: q̄ nero libat⁹ ēt ex
clāns sine mora decollari iussit.
Paul⁹ vō ēde⁹ predixīt: q̄ modi
o ipe patiens, xp̄o cīuiliī vinct⁹.
Et in hui⁹ cīuitatis ēpm̄ sit. q̄
ab eiso corpe vnus cesarī appāt
ut sit xp̄i dñi vite a mort⁹ tīrel
ligēt a his dictis ad locū supplī
cii ducēbat. Cū aī tres mili
tes sq̄ longiū magist⁹ acts by
cū mīrogarēt. q̄s ēt ille vir. q̄
paul⁹ tm̄ diliget. ut p ipse mort⁹
libent⁹ subiret: paul⁹ eisde xp̄m
annūciauit a ad fidē duxit. Et
q̄entib⁹ dīl quō saluari possent:
ordinauit eisde ut mane ad lo
cū decollationis q̄ venirēt. ibiq;
duos discipulos tītū a lucā orātes
īuenīrēt. q̄ cā agnita illos bap
tīsmat⁹ vnda p̄fidēt a etīn
regni cohēdes efficīnt. Post hꝫ
cū ab alijs militib⁹ a nerone
miss⁹ ad mortē pauli acrelandū
ipse ad supplicīū ducētur: pāl⁹
ī porta obuiantes sibi obuiauit plātu
le discipule sue q̄ alio nomē le
mbia dicebat⁹ q̄ flens sinū se
oculis ōmēdauit. Cui pāl⁹ velū
q̄ caput eius tegebat⁹ mutuo pe
cijt ut inde oculos suos ligaret.
ne mortē videns pauesceret ēpm̄ q;
sibi decollat⁹ restituet. Q̄ppt di
ei tradidiss. ipsā carnifices de
rīdebāt q̄ p̄cioſū ei velū trudet
qđ sibi mortuū nūme reddē poss.
Cū g̃ ad locū passionis venissī:
ad orientē versꝫ. a manib⁹ ī celū
extensis diutissime cū lachrīs
pāū vice orauit a gr̄ās egit.
Post hec vale faciens frib⁹ ocu
los sibi velo ligauit: a genua
flectens collū tetendit. Et cap de
collat⁹ ēpm̄ deo tradidit. tūc mil
ulij ex eis q̄ caput eius a corpe
seiunxīt. ihs xp̄s. q̄ sibi tā dulcis

ī vita finiat ⁊ que ī cerebro
noīauerat hebraice tres clam
ore ꝑsonuit. De eis q̄ corpore
vnda lactis usq; ī vestimenta
multis ortum: ⁊ postea san
guis manare cepit. Jn aeris
luce ñnē sa emicuit: ⁊ de corpe
odor suauissi⁹ emanau⁹. Capt
aī ereptū tres saltauit: ⁊ in
vnoq; saltu fons de tribus fratu
rus: q̄ usq; ī pñs manat mi
rabilem eius mirifice passionis
Reī retibus aī militibus lemo
bia velut sanguine cruentus esse
dix: eisq; dixit q̄ eade hora pe
tro ⁊ paulo vrbē intrauerat
veste pclara ī duta. ⁊ coronis ra
diatis ornati. paulusq; uxta
ꝑmissū sibi restituerat ꝑmodi
tū. Quo miraculo tres mili
tes nisi adh⁹ magis ñi dño ac
diderūt ⁊ a tuo ⁊ luca baptiza
ti sūt. Audiens ig⁹ nero q̄ rege
tāt vehemēt ꝑturbat: ⁊ de hac
ciuitate amicos loq̄ cepit. Et ecce
paulū ianuis clausis ingressū esse
re stetit sepe vue uxta ꝑmis
sū asserut: fi tiberio enim
morte ꝑminaty discessit. Nero
aī ex timore mimio velt amicos
esse: amicos silio patrodi
⁊ omes vinctos ꝓnos absol
⁊ liberos abire ꝑmisit. Capt
aī pauli in q̄dam ville pier
tū: pre multitudine ibidem de
collatoꝝ ñuenire nō potuit: cor
pus vo ei⁹ ⁊ luca ī ipso loco
sepultū fuit. Cui aī post decu
sū ipis foueu mūdaret: q̄da
pastor caput pauli ⁊ virgine
uauit ⁊ iuxta caulas omiū
p sig̃ posuit. viditq; sic caput
ꝑ tres noctes stellas mira
resulge luce. Qd' cū ego vbi
nūciatū est, ꝓpiāu putarē
hoc ee caput apli. egressi oēs
cū pōtifice caput attulerūt:
et hac sententia ꝓdixerūt. ut
caput ad pedes corpis ponet
⁊ diuīa clemtia ꝓplorata si ca
put pauli eet. ad corpus mi
raculose ꝑueret: ꝙ collū ca
piti ñgetur. Et ecce ꝑtis ora
tiby; et stupentibus corp⁹ se vnit
⁊ suo loco capiti se ñxit.
Et sic oēs deū bndixerūt: ⁊ hoc
ee caput apli veraciter ꝙgno
uerūt. Jta et dyonisius areopagita.
Gq; festū utriusq; aplor ea
de die quo ad officiū nō po
terat celebrari. ⁊ iconueniens
erat. ut alter ipsor caret of
ficio singulari: statuit grego
ꝑ ut ipsa die q̄ alio ꝑtine fu
erāt fiet quo ad officiū sole
nitas petri ⁊ septi die ꝑmo
rato pauli: tū q̄ petry ma
ior ē dignitate. tū q̄ pmatū obtinuit
rome. Licet aī petry paulo

sit maior dignitate in ecia
militate: nō tn maior sancta
te nec ē maior i gl'ia credit
ē in ecia triumphante. Vnde
notandū q̄ q̄nq̄ paul' dē ma
ior petro: q̄nq̄ minor q̄nq̄ ēq
lis. Ratione ei minor ē dignitate
maior p̄dicatione: ēq̄lis sanctite.

Visitacionis marie. D̄.

Frigens maria ꝛ̄ Sup̄ de
te dō mi Adiect' vi fia ē tp̄z

Marie magdalene.

Ad. Secm̄ lucam.

Rogabat ih̄m quida ph̄ise⁹
ut manducaret cū illo. Et ꝛ̄.

Dia leon̄ sup̄

In p̄cedēb⁹ dixit. et
oīb⁹ ꝑ̄lis audiēb⁹. 2 pb̄
licam iustificauerē dēū baptī
zati baptismate ioh̄is: idē eni
gelista ꝙ verb⁹ ꝓsequit. ecia
factis astruit. iustificatā sc̄
supām a iustis 2 peccatorib⁹.
Quit at̄ plerq̄ q̄ se iustificāt
iflati suspicaone mali sensꝰ
pmisc̄ veniat ꝛ̄ iudiciū. Se
metip̄os seip̄sos velut agnos
ab hedis: nec tecto nec esus
cū plerisq̄ cōicare volētes: alio
mīnatus omēs q̄nq̄ nō extre
mū ꝙ medīū tenēt calle⁹ in vi
ta. Lucas g̃ plus medio/aut
ꝙ corpoꝛ: ondit ip̄m dēū 2 sal
uatorē nr̄m p̄ssime alios vi
sitare dicēs. et ingress⁹ ih̄s
domū ph̄ise discubuit. ! nō ut
alioq̄ de vicis eius sordat⁹ ꝙ ut
ip̄eret de iustitia ꝑ̄a. Quibus
q̄ inhoneste vite. si gemens fi
dele affect⁹: venit ad xp̄m q̄ pote
te venia dimissoꝛ largit⁹. Ec ce.
Et ecce mulier q̄ erat i ciuitate pec
tr. ut ag̃nt q̄ ihs accubuit i do
mo symonis leprosi: attulit ala
bastꝛm vnguēti. Alabastꝛm est
genꝰ marmoris candidi vasis
colubris q̄d ad vasa vnguēta
seruari solet: eo q̄ optime suae
incorrupta dicat. Mra ei hui⁹ mulier
tpitudinis siue macule asperit
lauanda ad fontē mē cucurrit:
diuitates nō erubuit. Nā q̄
semetip̄sa grauit' erubescebat:
nī ee credidit q̄ recūdaret ee foris.
Pfecte quo dolore ardet: q̄ fle
e int' epulas nō erubuit. Vn
dignitate at̄ sua ondens sta
but post tergū decectis lumbis:
2 effusa coma pedes ap̄lectēs
lachrimisq̄ pfundēs. rebz tristē
am o ndebat veniā ꝙlorans.
Pnīsē. Et stans retro sec⁹ pedes
ei lachrimis cepit rigare pedes ei
Crudus ei tristia cupierat: sed
lacrimis ia p pniaz dolens flebat.
Capillos at̄ ꝓpositog̃ venustꝰ ex
hibuerat: ꝙ ita capilli lachrimis
tigebat. Dre sup̄bia dixerat: sed
pedes dñi osculans hoc i redēp
toris sui vestigia figebat. Vn
gentu sibi p̄odere siue carnis

ctmbuit: si hoc ia deo laudabiliter offerebat. Quot q̄ in se habuit oblectamēta: tot de se inuenit holocaustā. Tutit ad vtilitatē numez̄ numez̄ minuit: ut toti deo seruiret ī penitētia: vbi q̄ se deū ī tēpserat ī culpa. Hic ig̃ metus effectus ē bone solicitudinis. Postq̄ ei accessa ē pmia exarsit ni xp̄i amore. Et hec q̄dem q̄ dicta sūt agebant ecclīs: q̄ vero reuoluebat ois intellectus multo fructuosa hec erāt q̄ solus dō ispiciebat. Ecce ait phariseus ītuens despicit: nō solū veniētē peccatrice mulierē: sed et suscipiētē dnm̄ dō reprehēdit. Ec ei. Videns ait phariseus q̄ vocauit eū: aut intra se dicēs. Si hic esset ppha: sciret utiq̄ q̄ q̄lis ē mulier q̄ tāgit eū. Ecce phariseus veritatē apud se superbe z̄ stulte negat. Ego reprehendit de cōtinētie medicū de ībecillitate: q̄ perfecto mulier si ad phisicū pedes venisset: cū languōre repulsa discederet. Imaginari ei se alienā peccatrice debet: q̄ hūc vera sua iustitia nō replebat. Hic z̄ q̄da sacerdotali officio pdita. si q̄d fortasse iustius vel tenuit egerūt: ptinq̄ subiectos despiciūt: z̄ peccatores q̄sq̄ ī plebe positos despiciunt. dedignāt.

Necesse ē at ut cū peccatores despiciamus nos inuicē ipsos pri⁹ m cor⁹ cal amnitate deflcamus: q̄ fortasse cū sūbis aut lapsi sumus ā labi possūmus. Optet at ut sollicite discamus: q̄ distīctione debem⁹ viuere: q̄ passione nate. Et ei ferendus est peccator: nutriendus ē ꝓximus. Cū vero ira p pnīaz pruit ipse q̄d fecit: ira nr̄ ꝓximū peccatorē nō ē: q̄ tūc ī se punit q̄d iustitia a diuina reprehendit. Interduos q̄ egros medicus adorat. si vnus in febre sensū tenebat: alt sensū pdiderat metus. Illa q̄ppe flebat q̄d fecerat: phariseus at de falsa iustitia elatus vt sic salutaribus exactoribus gerebat. Dns at nō ibat ei. Tibi audienti si cogitationes ispius dñm se ꝓphaz ondit. Vn se. Et rndens ihs dixit ad illū. Simō habeo tibi aliq̄d dicere. Tunc de duobus debitoribus ꝓdigma opponit quoz vnus minus alius ampli⁹ debebat. Et ī dicit. Recepti ab sq̄z debito es. Et d q̄ si mi pauciorib⁹ teneris. Nō superbias: q̄ tu q̄ venia egeas. Vn de venia subdit dicēs. Non habētib⁹ at illi vt red dāt: donauit utrisq̄. Nullus o pt̄ p seipsū a debito pcti

liberari: nisi dīna grā vona
sequat. Utrozqꝫ aī debito di
misso: qđ aplus largitore de
bti diligat plīseus ītrogat.
Et plle. Clīmo qr is cui plꝰ do
nauit. Qua ī re notandū est
q̄ dū sua sīa plīseus q̄rit:
q̄ frenetico sīm portat q̄ fugit.
Vñ sē. Recte iudicasti. Enu
meraut demceps bona pīa
cis. cuiant ꝫ mala falsi iusti.
Vñ sē. Et rursus ad mulierē
dicit symoni. Vides hāc mlīē.
Intraui ī domū tuā: aq̄ pe
dibꝫ meis nō dedisti. Q̄ di,
Zacl ē usus aq̄ꝫ: nō est fa
al' lachrīaꝝ effusio. Tu pmp
tus nō es usus: hec effudit
nō pmptu lauas lachrīs pe
des meos. Lauit ei lachrimis
maculas ꝙas. ꝫ tersit comis:
ut p eas sibi assumat sanctos
sudores ꝫ q̄bꝫ venata ē ad pec
catū inuētute. venata ē scīa
tē. Sicut aī ubi vehemēs vbēr
prūpit fit serenitas: sic lachrīs
effusis appet tñ q̄llutas ꝫ perit
caligo reatuī. Et sic ꝙ aquā
ꝫ spm: sic ꝙ lachrīa ꝫ ā vōcē
denuo mūdam. Vñ sē. Propter
q̄ dico tibi. Remittuntur ei
pcta mlta: qm dilexit mltū.
Dā q̄ vehēter se īgessernt
malis: rursus ꝫ bonis vehemēt
ūsistent: vsq̄ ad q̄t debita se
obligauerint. Tanto g̃ aplī Greg
pcti rubigo vsumit: q̄nto pr
catoris cor magno chītatis
igne ardemat. Stringit aī sepe Leo
eū q̄ multi peccauit ꝙ vōcē
p̄gant: pauci vo peccantē ex
arrogantia nō venire ad vōcē.
Vñ sē. Cui aī mīng dīmittit: mīng
diligit. Opus ē ergo nobis Cris
fletu aīe: q̄ nīl ꝙdit fieri
tristē magnū. Nulla g̃ vsh
tutoꝝ ī pctis desp̄et: nemo
vītiosus dormiter. nr hic vsidat.
Sepe ei mētē p̄cedit cū: nec
ille diffidat: possibile ei est eū
ex primos surgere. Vñ h̄ sequit
Dixit aī ad illā. Remittunt ti
pcta tua. Cum q̄ ad medicū Greg
venerat egra sanata ē: ꝫ de
salute eius adh' alij egrotat
Vñ sē. Et cepenit ꝙ sil' accubē
tēs dicē intra se. Q̄s est hic q̄
ex pcta dīmittit. Ex celesti medicī
egros nō respicit: qđ erūt de
medicamēto fieri dētiores vidit
Ex ā aī aqua sanauerat. ꝙ pe
tatis sue sīam vsumat. Ex ei.
Dixit aī ad mulierē. Fides tua
te salūā fecit: q̄t sit hoc qđ pe
cūt posse se ami pe nō dubitat.
Postqꝫ g̃ pcta ei dimisit: nō Theo
sistit ī remissione pcti: ꝫ adiū
cit opationē boni dicēs. Vade

ī pace · i ī iustitia. q̄ iustitia
e pax hoīs ad dm: sic petrus e
timicau mr dei ihesu. Ad ī d.
Opare ait q̄ ad pace dei te du
cit. Hor at loco plenius pa
ssionis ordinē q̄stionis: ut
videant euāgeliste discordasse
de fide. Nā ei q̄tuor euāgeli
ste dicūt xp̄m unctu fuisse un
gēto a muliere: tres puto fuis
se mulies. et psonaꝝ q̄litate. et
modo agendi: 2 et differētia tp̄s
Johēs quidē narrat de maria
sorore lazari: q̄m sex diebꝫ an
pascha uenit pedes ihū i ppa
domo. At matthēus postēꝫ dns
dixerat. scitis q̄ post biduū pas
cha fiet. subdit q̄ in bethā i do
mo symonis lepsi mulier fu
dit unguētū sup caput dni. nō
āt unxit pedes ut maria. q̄ar
cus et matheo silr. Lucas at
nō arctat tp̄s pasche: ꝫ i medio
euāgelij hoc refert. Chrysostō
āt bmas asserūt has mulies
fuisse: unā quidē q̄ tenet i
ioh̄e. alterā so aut medio sita
tribꝰ. Hāt q̄ mulierem idicut
matthēus sup caput xp̄i effudēte
unguētū: 2 ideo noluit dicere
peccatricē. Nā peccatrix sedm
lucā supꝰ xp̄i pedes effudit.
Ut ergo nō eadē esse: ne sibi
ipīs euāgelistē dixisse videant.
Ut er̄ q̄sdā merito 2 tp̄s diuersita
te dissoluī: ut adhuc illa pec
catrix sit ia iusta p̄fectior. Et aug⁹
cāde maria bis hoc fecisse
arbitrat: sed ꝫ q̄ lucas nar
rauit: qn̄ primo accedēs ad hui
litate 2 lachrymis meruit remis
sionē peccatoꝝ. Dñi iohēs ait de
lazaro resuscitato ad reprehēdēdū loq
ans q̄ uenisset i bethania dr.
Maria āt erat q̄ unxit dñm
unguēto. 2 terssit pedes ei⁹ capill⁹
suis. cui⁹ frāt lazar⁹ i mensa erat
Ita utiq; maria hoc fecerat.
Ad āt m bethania cursū fecat
aliud ē q̄d ad hoc narratiōē
nō ptinet. ꝫ ppt̄ narrat ab alijs
tribꝰ. Et hāt opinionē sca ro
mana tenet ecclesia.
Hystorico āt intellectū phārseus
de falsa iustitia p̄sumēs iu
dicauit ipm: peccatrix mulier
ꝫ ad uestigia dñi ueniēs 2 plo
rans. diuisam gētilitatē designat.
Ad at aliud unguēto: nisi
bonꝰ odor opionis expmit.
Si q̄ recta opa agim⁹. q̄bꝫ opio
ne boni odoris ecclīz resplgam⁹:
q̄ in corpe dñi nisi unguētū
fudim⁹. Et secus pedes mulier
stetit. Ultra pedes eius dñi ste
timꝰ: cui m pedis posita ei⁹ iti
nerib⁹ renitebam⁹. Et si ad ue
ra p̄mia post pecta nitimur:

iā retro secus pedes dñi stans
q eius vestigia seqm̄ que i
pugnabam⁹. Defer⁹ tu post
petā pniaz: ubiaq; audiens
nome accre. In aliq; illoꝝ
domū dñm itrasse agnouens
ipse festina lachrys ifitē petu.
Bone lachrime in qbꝫ no solu
redepto petrꝫ: sz etiā iustorū
refectio. Lachrys ei dni pedes
rigam⁹: si qbuslibet ultimis
membris dñi passionis affec
tū imem⁹. Capill pedes dñi ter
gim⁹: qñ seruꝰ eius qbꝫ qz chri
stū qpatim⁹ ex his q nob fluūt misemur. Osculat⁹ mu
ltos pedes qs tersit? qd nos q̄
plene agim⁹: si studiose dili
gim⁹. quos ex largitate itime
m⁹. Dī q; p pedes ipm mystiū
icarnacois ei⁹ itelligi. Osculā
lā ig⁹ redēptoris pedes: ni
mystiū icarnacois ei⁹ ex to
corde diligim⁹. Unigēto pedes
rigim⁹: ni ipsi humilitatis ei⁹
potētiā sacri eloqi bona o
pinione pdicam⁹. Et hoc phisee
ni vidit iuidit: qz ei inuidet
ppls gētilitatē dei pdicare co
spicat: sua apd se malicia ta
lē sciat. Sic at phiseus retudit
ut p ei pfidiā ille ppls ondat:
qi videl; ifidel ille ppls nr̄ca q
ctinu se crūt vnq; p dño tribuit:
iusa at gētilitas p eo no solu
rez sbuiaz. sz etiā sanguē fudit.
Uni phisco dr. Aq; pedibꝫ meis
no dedisti: hec at lachrys rigat
pedes meos. Aq̄ qppe certiu nos
e: lachrimaz tnimoꝝ mitra nos e.
Infidel er ille ppls deo ostim no
dedit: qz ex chritate ei amare
nolut cui ex timore seruiut. Os
culu qppe dilcois e signū. Vota
ta at gētilitas redēptoris sui
vestigia osculari no cessat: qz
eius itinuo amore suspirat.
Ung̃t at oleo capt meū no vnxisti:
qz ipsa q; dignitatis potētiā m
q̄ secundaiq; ppls crede spopodit:
digna laude pdicare neglexit.
Hec at ungento vnxit pedes me
os: qz dū icarnacois ei⁹ mystē
riū gētilitas credidit sua laū
de etiā ima pdicauit. Duo at
debitores duo sūt ppli. fenerator
illi thesauri celest obnoxij. Uno
matiale at fenerator tnuit de
tem⁹ peccaiz: sz meritoꝝ exami
na. eni virtutū: qz merita gra
uitat ponde. iustitie spec. so
no affectionis expendit. Non
medocria at est iste denarius
i quo regis ymago. Ve mi si no
hab uero qd accepi: ve mi si
no pecuero reddi m̄ debitū. Et
qs e ppls iste q aplius debet?
nisi nos qbꝫ aplius creditū est.
Ill creditu sūt eloqa dei: nobis

credi vgnis ptus emanuel .i. nobiscū deus. dñi crux. mors q. refricio. Itaq; non ē dubiū. q plus debet q plus accepit. Sed hoīes fortassis offendit q plus debuerit? ſ; mirū dñi. cū mutuet ut aplius diligat q plus debuit. si tñ gratis ꝛsequitur. Et ideo q̄m nil est q̄d digne deo reddi possit? ꝛ michi si no dilexo. Reddat q̄ amore debuto? aplius ei diligit: cui donat aplius.

Nil. Jacobi Aplī. a matthe

Accessit ad ihm mr filioꝝ zebedei cū filijs suis: adorans ꝛ petens aliq̄ ab eo. Et hy Eusdē.

Hec mr filioꝝ zebedei ē salome cuius apd altez euangelista ponit nomē: vere pacifica: q vere filios genuit pacis. Magna at laus mulieris q hoc loco colligit: q non solū filij reliquit patrē ſ; ipa reliquit virū suū ꝛ secuta fuerat xpm? q uſte sine illa viuere poterat: uſta at sine xpo saluari ee nō poterat. Nisi forte q̄ dicat q mistice vocationis aplorū & passionis xpi mortui ē zebedeus: ꝛ sic illa sexu fragili. ante defertā xpi vestigia sequitur q fides muliebris seneſcit ꝛ religio fatigationē nō sentit. Audacē at fecerat eā ad petendū nate affectus ꝛ reuerentia exhibita. Et dixit ei q̄d vis. ſ; nō intelligat q̄ nescit: ſ; ut illa exponere manifestius fateat irrationabile esse petitionē. Vn sequit. At illi. Dic ut sedeant hi duo filij mei. Q̄d at hoc p matrē dictū esse matthēus dicat. marcus ipsos filios zebedei phibet dixisse cū illa illorū voluntatē attulisse ad dñm: vn magis ipsos ꝙ illā dixisse q̄d dictū ē. mater breuiter tū manu. Videbat ei sepe honoratos p alijs ꝛ audierat q̄ sup xij thronos sedebuntis: vnde primatū ipsius cathedre petebat accipere. Et q̄ q̄dē plus alijs honoris apd xpm hēbant nouerat: timebant tñ petꝛ sibi preferri. Vñ ꝛ alius euangelista dr q̄ q̄a ppe erat uſtm. putabat q̄ regnū dei esset i tēporis ꝛ aliq̄ sensibile. Vn manifestius ē. q nil spirale petebat: nec ei intelligentia suppetiis regni hēbant. Si ei in regno mundiali in hoc esse videntē q̄ sedent cū rege: nō sunt mirū si mulier muliebri simplicitate vel ignorantia talia se debē petē estimauit ꝛ ipsi fres adhuc rudes ꝛ nil altius cogitates de regno x talia arbitrati ſt de his qui sedebūt ac ihu.

dixit ei q̄d vis. ſ; nō intelligat q̄ nescit: ſ; ut illa exponere manifestius fateat irrationabile esse petitionē. Vn sequit. At illi. Dic ut sedeant hi duo filij mei. Q̄d at hoc p matrē dictū esse matthēus dicat. marcus ipsos filios zebedei phibet dixisse cū illa illorū voluntatē attulisse ad dñm: vn magis ipsos ꝙ illā dixisse q̄d dictū ē. mater breuiter tū manu. Videbat ei sepe honoratos p alijs ꝛ audierat q̄ sup xij thronos sedebuntis: vnde primatū ipsius cathedre petebat accipere. Et q̄ q̄dē plus alijs honoris apd xpm hēbant nouerat: timebant tñ petꝛ sibi preferri. Vñ ꝛ alius euangelista dr q̄ q̄a ppe erat uſtm. putabat q̄ regnū dei esset i tēporis ꝛ aliq̄ sensibile. Vn manifestius ē. q nil spirale petebat: nec ei intelligentia suppetiis regni hēbant. Si ei in regno mundiali in hoc esse videntē q̄ sedent cū rege: nō sunt mirū si mulier muliebri simplicitate vel ignorantia talia se debē petē estimauit ꝛ ipsi fres adhuc rudes ꝛ nil altius cogitates de regno x talia arbitrati ſt de his qui sedebūt ac ihu.

Esmo aī qī hī fres aī ādusset
dim de passione ac resurrōe
sua ꝓhetante: reperiūt dicē in
tra se aī essent fideles. Ene rex
celestis. dixit ad regina tarta
rea ut regē mortuū destruat.
aī aī victoriā fuerit assumpta
q̄ aliud restat nī ut regni glā
sequat. Destructo ei pcto
q̄ regnat i corpib; mortalib;
hom̄ oī principatu mal ignoīa
stutū. eminentiā xpi hoīes
recipiūt: q̄ est ipm sedē i sede
glē suē. Qui aī septm domat
tib; ī quo regnū sui societatē
nō dotabit. Petentis negli
gētia repheditū: ubi de datis
mia dubitat. Si nos rogam⁹
mgrm: forsan cito⁊ finē corda
inuūt scientiā. Et si ei vita
a carne nō pnt qī ui spitales:
bi gaud pnt qī adh̄ carnales
Ergo sbmittam⁹ matrē nrā:
ut suo more depcē ꝓ nob. Si
ei reprehensibilī inuenta fuerit:
facile merebit venia. Ipse enī
sensus excusat errore. Si aī no
fuerit importuna: facilī⁹ impet
bit nr̄ ꝓ filijs suis rogans.
Ipse ei dns q̄ mirabilis alios fili
os⁊ misericordie ꝓpleuit: facilī⁹
gaudiet mīm assūpsisse. Tunc
dns occultos⁊ ignotos. nō ad
hibita mīcredentis mulieris rndit:
h ad filia suggentiū filios.
Bonū quidē erat cor⁊ desideriū
si rōnabilis petitio: ideo si
ipetrari nō debeat supplicatis
tis petitionis cor⁊ fructū non
mutatur. qa de amore dni tal
petitio nascebat. Ppter sola
ignorantiā in eis dns reprehēdit
dicēs. Nescitis q̄ petatis. Nō
mirū si ista arguat: cui⁊ de
petro dicat. nescies q̄ dicet.
Nā frequēter dns patit discipulos
suos aliq̄ nō recte ā dicē aut
agē aut cogitare: ut ex illoꝝ
culpa occasione inueniat ex
ponēdi regula pietatis: scies
q̄ error cor⁊ nō nocet p̄ntē
mgrō. nō solū m̄ pnti. ꝙ m
futō q̄ doctina eius edificat.
Nesciūt aī qd petāt: q̄ nī
de glā apl̄oꝝ abrigēdū erat.
iudicēs eī eos simō supior
exposuit. Vel hoc ideo dt eis:
q̄ nō solū debem⁹ cogitare q̄
lem glam assequim⁹. sed quo
euadam⁹ ruīna petri: q⁊ m
siliari bello q̄ sp̄ de pōa victoriē
cogitat: difficile vitat. Ideo
petendū erat. da nob auxiliū
gr̄e tue: ut omē malū vitem⁹
Nesciebat eē q̄ petent: q⁊ sedē
glē a dno quā nondū mebant
miquit. Delectabat eos culmē
honoris: q̄ prius hebant exterre

via labonis. Vñ subdit. Potestis bibe calice. q̄ ego bibiturꝰ sū: Calice in dñs septuus passionē intelligim⁹ Vñ in ps. Calicē salutaris accipiā: Iustiq; mi fert q̄s vbe sit calix. paosa in ꝺspcu dñi mors sanctoꝝ ei⁹. Stabat at dns. q̄ passione ipsius poterāt imitari: sed ideo tñ orat: ut oēs audiam⁹ q̄ nemo pt cū xpo regnare ni passione xpi fuerit imitat⁹. Res ei preciosa nisi pcio no ꝺpat. Passionē at dñi diam⁹ no solū ꝑsecutionē gētiliū: sꝫ oēm violentiā qua patim⁹ a tra petū certantes. Dicit g̃. potestis bibe: ac si diceret. Vos mi de honore z corōnis loqmi: ego at de agonibꝫ vob z sudoribꝫ: q̄ no est hui⁹ pmiꝺ tp̃s. Ex mō at nitro gatoris eos attrahit. Nō enī dixit potestis sanguē vrm ef fundē: sꝫ potestis bibe calicē? deinde ē addit quē ego bibiturꝰ sū: ut ex ordine ꝺ ipm audiores fiant. Alt illi q̄ ia martiriꝰ libtate assumtaq; ve timebāt: bibituros se pollicent: vel ē ex ignoratia. Inceptis ei laus videt esse tēptuo⁹ passionis z mortis. Et dns. Calicē q̄ de meu bibetis. animꝰ ei⁹ no defuit martirio: sed at ad dextrā meā z sinistrā no est meū dare vob. sꝫ q̄bꝫ patri est a pte meo. Ideo ei sedentiū in regno celoꝝ rotundula no dicit: ne pauis nomatis. ceti putarent excluſi. Regnū ei celoꝝ no est tm̄ dantis sꝫ accipientis. Nonē ꝑsonaꝝ acceptio apd̄ dm: sꝫ q̄uq; tales se pbuerint ut regno celoꝝ dignꝰ fiat. hic accipiet. q̄ no ꝑsone sꝫ vite puritatē est. Si utiq; tales q̄ sē ipsis regnū celoꝝ q̄ ꝑ mei victoribꝫ ꝑparant: vos q̄ accipietis illd. Ideo tñ no dixit. neq; no sedebitis ne deos ꝛsiderāt: neq; sedebitis. ne ceteros irritaret. Ac si dns dicat. Christ
quidē ꝑ me: no tñ sufficit hoc facere vos pmū ordinē obtinē. Si ei alīq; alij venerint cū nitro aplione virtute possidens: no q̄ vos a mo illū expellā z vob dabo pmatū. Hoc hor at ut no ipotens ē ondat. no dixit sēplī non ē meū dare. sꝫ addit vob. i. superbis talib⁹ sꝫ humilibꝫ corde. q̄bꝫ patri est a pte meo. Vel hoc dns secm̄ formā suā dicit. secm̄ at q̄ dns patri ē regnū z ab ipso filio. q̄ et ipse z pr̄ pmū fuit cū q̄ sibi gla z spūsco in scla Amen.

Iacobus Legenda Sc Caligat.

Iacobus apls q dr maior ad differentia alterius iacobi q dr minor no ap hic maior fuit illo etate fi prioritate: filius fuit zebedei 2 marie sororis marie dni a q 2 ipsa maria iacobi ignorata e. sicq; assumpt etatis xpi 2 fr iohis euangelist. Hic post ascensione dni dr p iudea 2 samaria pdicauit. in hispania tande uenit: ut 2 ubi ubi dni seminaret. Et ni ibi qm nl p fica videtur. eo ap solumodo nouē ibi discipulos acquisiit: duos ex illis inde ad pdicationis reliq 2 alios sep ex secu assumes iudea redijt. Ubi dū euangelizaret xpi: magus ejdē nomē hymenes cū phisicis discipulis suis nomē philetu ad ei misit. ut eū disputando iuueret ap sua pdicatio falsa eet. Et cū apls ecotra eis robis superasset. 2 multa mira eo mirabilia fecisset: reddit philetus ad hymenē doctina iacobi ap bans 2 miracla recitans: ac se ia ei disciplin dextis. Que hymenes magis arte magica adeo ligauit: ut se moue no posset. Ad cū philetus iacobo cū puero nūciasset: misit ad ei apls studariu suū: cui tactu ofulis solutus philetus hymenis uinculis insultauit 2 ad apli pduxit. Tunc hymenes dones ad illos mittit: ut abos uinctos ad se adduceret. Ad iacobu reuictes 2 acte ululabat: aductusq; ipse cū publice actis audietib; grauiter seq; cathenis ignees religatos 2 pluimū cruciatos ab angel de plorabat. Quos apls exolutos mādauit ut ad hymenē acte dēt: 2 ipsi ī nullo ledētes li gatu solumodo sibi defrent. Ad abeuntes manser a tigo ligni uenit: 2 uinctu ad iacobu p duxerūt. Et aspientes ap eos cruciatos uisus: rogabat apli ut eis ptatem redet qtus suis inimicis 2 ipsoz ictendia ulcisci ret. Cuiq; ille eos mitigaret cū philete ill assistente no tenent: dones rndent qr nr fortiores q esset 2 eis cubiculo stringe possent. Iacob; at exemplo magis bonu p mal redde cupiens philete iussit ut hymenē q ipsi ligauerat solueret: 2 eius libitu redderet. Ipsius q hymenes flebat 2 redē no audebat: qr ipi dōmi ne eis ostenderet nimiū time debat. Cui apls baculu suū dedit: 2 ille secure abijt: ac oes libros actis magice ad iacobi cremandos apportauit. Apls do ne

forte odoriferandi veraret iram
tos: illos i mari demigi mandat.
Quo pacto: hymogenes ad
aplm rediit venia postulat:
cepit q̄ in dei timore adeo p̄
fatus ee: ut ei in noie ei⁹ plum
me virtutes fierent. Her videtes
iudei zelo moti aplm adierūt:
et q̄ ihm xpm predicare reprehe
nerūt. Q̄ postq̄ eis aduersu
a passione ac resurrectem xp̄i p̄
scriptas euidenter plasti et plūmi
credidissent: abiathar pontifex
ani illi⁹ sedicionem i ppl⁹ excitauit et xpm tenere fecit. Tuc
iosias scriba funē in collu ei⁹
misit: et cū multitudine iudeor⁹
aplm ad herode agrippā p̄traxit.
que herodes iudeis aplacē cu
rans decollari mandauit. Cuq̄
duceret ad miliū: q̄da pali
tus i via iacens ad eū clamat
ut ipm sanaret: que aplus
festi⁹ inuocato xp̄i noie sanū
effecit. Q̄d videns iosias scriba
p̄fatus q̄ funē in collo ei⁹ mi
serat ad xpm iuss⁹ est: et cū aplo
decollatus. Aplis q̄ dū ad lo
cū ad ducēt⁹ caput⁹ obtruncatue
miliū assumat vnū kl aplm
videlz i die amicionis et pas
sionis xp̄i: et vnū kl augusti
corp⁹ ei⁹ i apostella trāslatū.
Nec ig⁹ festū saluatoris ex
aplī solēnitate impediret: sta
tuit ecia. ut festū passionis
ei⁹ i die tristicie corpis eius
tpe videlz magis agrīo celebret.
Decollato q̄ iacobo dis⁹ ei⁹
noctu ppt iudeor⁹ timore cor
pus nauī iposuerūt: et sepelierūt
eius dine pudēcie mittē
tes nauē sine remige aspi
rauit. et angelo duce in gal
lia in regno lupe regine
appulerunt. Corp⁹ aut de na
ui deponētes sup magnū
lapide. q̄ ut tenera cera cor
pori cessit et mirabili⁹ adap
tauit. Hugo⁹ q̄ dux ad re
gina re et noie de lupa. eide
dixerat. q̄ut xp̄i ipsi corpus
apli sui miserat: ut que no
luerunt suscipe vitam erripe
rūt desiderii. Narratuq̄ ei
luti sine remige puenisse et
loci ad sepeliendū agrū po
stulabat. Regina aut eos
dolose ad hispanie regē de
stinauit: ut sup hoc ei⁹ assē
sū uti maiorē acquirerent.
Q̄ cos cepit ei tarcem retu
sit et q̄ ei discedēt angel⁹
dni eos dissoluit et liberos
abire p̄misit. Q̄d vt au
diēs post eos milites q̄ illos
occidēt destinauit. Ex du
milites ponte trāsiret fra
cto pōte omes in flume sūmer

si sut. Qd'rex audiens sibi
ac suis metues. discipulos apli
predicare renouauit: et ab eis
vna cu plo fide xpi suscepit:
et quos petierut liberos dessit.
Audiens th' hupa defunct: et re
deunb; seu ac reg' offensu p
trus agricolis rndit: ut boues
suos quos i tali nocte habet
plaustro iungent et corpa ingu
sua. quicq; vellet tumulandu
deferent. Hoc at dolose face
bat: eo q; draco igens flamma
cuncos boues ipsos custodiet:
qui thauri essent indomiti. q nr
nullo iugi possent. vel si iu
gebit hoc illucq; discerpet et
sic corpa dissiparet. Dns vo do
mi ignoraltes monte ascendit:
draconi ingenti mi cois igne
spirante sigillo crucis p mediu
ventre scindit: thauros vel
agnos masuetissimos plaustro
iugat. et desup sem corpus ap la
pide sup que posity fuerat impo
nit. Boues at sin aliquis re
gimine corpa i medii palatii
lupe detulerit. Qd' illa videns
credidit: et iam a effectu oia
ab eis petita dessit: palatiu
seo corpi et ecclie dedicauit et
missa dotauit. ubi recessit
spiritus et magis miracul cho
ruscans. Ad vmbilicu Pe
tri. Omelia. Dum ihs i p
Assumpsit ihs ut i. post Laurencij.

Nul Laurencij S' Johis.
d. i. d. s. Nisi granu frumenti cadens i tra mortuu fuerit: ipm solu manet. Et qz
Qa dixerat Iesus
dns venit hora ut clarificet filius hoiis. hic sb
iungit de sua morte: qz altitudine glificatois optuit ut p
cederet humilitas passionis. Ge at dicebat granu mortificandi in fidelitate iudicat: et multiplicandu p fide ppalat. Ipse ei ex seie pmarchat q agro hui
mdi seminatoe et iturnuty e. ut mortuo ad multiplicatoe
resurget: solus mortuus e ast ad
multos fructus. Et qz p simonem
nostra sua debat utilit exprimeto,
qz frumenti magis fructi frm
ad mortuu fuerit. Si at hoc in
seminib; accidit: multomagis me.
Qa g' de reliq' delebat dicte
dis' ad gentes videt at gentiles
psilientes ad fide: ondit qz tpe
erat ut ad crucem veniret. Non
ei prius eos ad gentes misit,
donec inde ascenderet: donec
ascendit. Et qz de morte sua
timuit discipulos: sua
bidantia fuit simonis dicens
non solu si non morte mea pa
cienter sustinuerit. Ger si vos
ipsi no moriami nullu vobis

ent luc. Et hoc ē qđ sbdit.
Q. amat aiaz suā: pdet eam
hoc duob; modis itelligi pt.
Q. amat pdet r si amas pdes
si aliqs vitā tenē in xpo no
li morte time p xpo. Vno mo
do q amat aiaz suā pdet ea
noli amare i hac vita ne p
das i etna vita. Hoc at qđ
postea dix: magis hic videt
euāgelista sensu. Se ē. Et q
odit aiaz suā in hoc mūdo:
i vitā etnā custodit ea. Ergo
qđ supdem est q amat: sbtel
ligit in hoc mūdo. Amat aut
aiam suā in hoc mūdo: q desi
dera aq i ne etnia sanat. Odit
aut ea: q nō credit ei noxia co
gnoscenti. Et no dixit q nō cre
dit ei: sz q odit ea. Quadmodū
ei coq q odio habent: nec voce
audire sustinem). nec visu vi
de delectabit: vtar aiaz ai extra
nia fugit q deos placet ai
vchemēta autem egyptē. Quia ei
valde onerosū erat audire qđ o
portet odire aiaz: consolat ps q
addit in hoc mūdo typs idiotas
particulariter. Non ei impetum
iubet aiaz odio habere: neq
liū michi ponit ai dē i vitā etnā
custodit ea. Vz vide ne ti sbre
pat ut tepi itermine vlis sic
itelligendo q debes i hoc mūdo
odisse aiaz tuā. Hic ei quida
malignū atq; pusillū hoiem fla
mmis sedonat aqs pfocat pa
triarcē collidit q percut. Hoc
xpc nō donat: imo q drabolo
papiciū suggenti rūdit. Va
de sathā. Cū g causse artidē
venerit ut hec ādicio puniat:
ā fulminādū ee dr dei precepti.
ā ab hac vita migrādū: imi
nāte morte psecutore ibi ode
rus i hoc mūdo aiaz tuā: ut i
vitā etnā custodias ea. Dulcis
quidē ē pnis vita: hīs q assue
scā. Et vō qs ad celū respexit
vidēs q ibi sūt bona: cito abnēt
vitā pnitem. Cū ei apparuerit
melior: abnēt pdet. Jn hoc
g nos ādūcēs xpc sbdit. Q.
mi ministrat me seqtur. t me
i mitet. De morte hoc dr. et
de ea q p opa assecutione dr
tet ei eum q ministrat ei au
ministrat seq. Qđ g sit ministra
re xpō in pbs vbis agnoscam)
ai dr: si qs mi ministrat. ministrāt
g ihū q nō q sua sūt quit.
si q ihū xpc: hoc est ei me seq
et vias meas imitet nō suas:
nō ea tm q ad miaz pinet
corpale. Si ois opa bona xpi
xpm faciens usq ad illd opus
magne dignitatis qđ est aiaz p
fribus ponē. Vz q frēs q incede
se. Et ubi ego sū: illic et minis
ter meus erit. Gratias agamus: et opus

que mihi ille p̄ciū sit ac illo.
Audit aūt ph̄or q̄ resurrectio
mortuꝝ succedit. Vbi aūt sūt aut
q̄ cel'ā ascenderūt xp̄m sequūt.
Dixit illis tm̄ simigiem aīa et
mēte. Si q̄s mi mihi hoc
obiicibat ei p̄ mē. Ph̄s itelli
gē exposuisse q̄d supi dixerat
illis e missū mōs erit. Ita que
maiore honore accipe potuit ad
optatū? q̄ ut sit ubi e vnus?
Non aūt dixit ego hoc faciēdo cui
si p̄ mōs. Nondū erāt de eo decer
tē opiōne hēbant: si maiore
de pē. cui gla in ecclā Ame.

Et cathalogo.
Laurenci legēda
archidiaconi romane.
sō decio cesare 2 valeriano p̄fecto rome gl̄osū martiriū
passus e. Hic grē hispanū 2
dū sixti p̄pe sedē dispēsauit. Q̄
q̄ tantā rome ordinauit. vnā se
cū p̄dicationi ulcīt. Eodē tpe
philippus imperator p̄mus ex imperato
ribus 2 filius ei? philippus fidē xp̄i
p̄cepit: dūsi a sco p̄cio mīte.
Q̄ philippus ano mille sio ab
vrbe edita. Decio igō imperatore
philippo a decio occiso philippus
iunior timēs fugit. 2 thesauru
pbi dū sixto p̄pe amedauit:
ut si ipm a decio inuasū ita ge
rēt xp̄i thesaurū pauperib; erogaret
Cū ig̃ decius imperator a multitudi
ne electi. Licet nullū assensum co
mmunis. ppt̄ q̄d nō imperator ē cesar
dicit? e. xp̄ianoꝝ p̄secutionē ex
ercuit: 2 mīlia multa mirū p̄ di
uersas mōdi ptes mouit. Interfec
ti sūt philippus philippi filius miro
cōrōtus e. Post hec decius de thesa
uro philippi missionē facied ob
latus e ei btus sixtus. tūc q̄ xp̄i co
lebat 2 imperatoris thesaurus tenebat. Quē
decius e carcerē recipi iussit. Cui
cū laurenci obuiasset clare cepit:
q̄ ipse p̄ sine filio p̄get: 2 ne se
mīstr̄ suū ullo modo deseruret.
Btus aūt sixtus p̄ spm̄ ei dixit.
q̄ ei nō deserebat. si ad mīrium p̄
cedebat. cui ipi maiora p̄ tridui
ctamina debentur: mandat ut
thesauros sibi admissos pauperibus
dispensaret. Btus q̄ laurenci xp̄anos
die ac nocte diligent̄ nassunt:
2 vnicuiq; quit opi fuerat mīstrat.
Veniensq; i celio monte ad domū
cuiusdā matrone vidue q̄ multos xp̄anos i
domo sua absconsos habebat:
ipsā vidua ipositā ei manū ali
quo dolore capiti habuit: 2 pauper
pedes lauās eisde elemosinas tri
buit. Eadēq; nocte i domū cuius
dā xp̄ianī venies. q̄dā ceci nouē
crucis signo cruce fro illuīat.
Deinde venit ad vicū patricij
i cryptā nepotianā: ubi inuenit
iustinū pbrm a sixto p̄ ordina
tū. cui quo pauperib; ibidē mīstrat.

Post hꝫ aũ aũ bñs surus ad decol
landũ ducẽtur: bñs laurẽtius
post eũ clamare cepit vogũ ne
se delinq̃ret. eo q̃ thaurꝰ eiꝰ
sibi traditos expediss̃. Cui multi
es audiẽtes de thauro laurẽ
tiũ tenuerũt. 2 parthemio tburio
tradiderũt. deinde sixtũ decollauerũt.
Othemꝰ aũ laurẽtiũ deao ꝓmitt.
q̃ ipm ubi cẽnt thaurꝰ ee int
rogauit. Q̃ aũ ẽbũ ei nõ rñdẽt
tradidit eũ valiano pfecto ut a
thauro pdar 2 sacrificaret dijs. a
diuß eũ fuaat itire tormẽtis.
Valianꝰ aũ laurẽtiũ ypolito vi
cario ĩ custodiã tradidit: quẽ il
le cũ mltis alijs ĩ carcẽ reclusit.
Erat aũ ibi q̃da genal' lucillus
nom̃e mlto tpe detent': q̃ plora
do lumẽ oculoꝝ amiserat. Cui
cũ laurẽtius lumẽ serestaura
re ꝓmitterẽt si in xpm credẽt 2 se
baptizari ꝓmitterẽt: ille se bap
tizari istanter postulat. Accep
ta g̃ aq̃ ipm laurẽti de fidei ar
ticul' mtrogatꝰ baptizat'. statꝫ
q̃ lucill' lumẽ oculoꝝ accepit.
Erat q̃ mlti cẽa ad eũ venie
bat 2 ab eo manu eis ꝓposita il
luminati redibãt. Cui aũ ypolitꝰ
laurẽtiũ de thauro mtrogauit.
ille q̃ ei rñdẽt. si ĩ xpm credẽt et
thaurꝰ ei ondẽt 2 vitã etnã
ꝓmitterẽt: ꝛsus ẽ ypolitꝰ 2 aũ
oĩ familia ꝓmissam ꝑcepit. nũo
dece 2 nouẽ sanct baptismꝫ sus
cepit. Baptizatisq̃ aũas mo
mentũ letus gaudẽ se rediss̃e
ꝓhibuit. Deinde de mãdato de
cij ypolitꝰ valiano laurẽtiũ
ꝓmittit: sitq̃ itrꝫ ab illo iq̃
sitꝰ de thauro. Laurentiꝰ aũ
biduo idutias petiit. q̃s va
leriano ende sb ypolito pollu
cationẽ dressit. Intꝫ g̃ bi
duo laurẽtiꝰ pẽpes cecos et
claudos ac debiles collegit:
eosq̃ ĩ palacio salustiano co
rã deo 2 valiano obtulit.
dices hos esse thauros ecclie
q̃ minuit' ꝙ crescit: q̃t
manꝫ ĩ celũ thauros ecclesie
deportauerit. Cuiq̃ decijs et va
liano se delusos putarẽt 2
laurẽtio suadẽt ut artẽ ma
gicã deponẽt 2 dijs ĩmolarẽt:
ꝓ q̃ deos gentiũ demonia
dicẽt: iussit eũ deꝫ spoliatũ
scorpionibꝫ cedi. deinde oẽ
genꝰ tormentoꝝ ĩ ꝑsecũ eiꝰ
affici. Q̃ cũ tales se ꝑ optus
se dicẽt fecit eũ deꝫ vinctũ
cathenis ĩ palatiũ tyberianũ
adduci. sibiq̃ ĩ templo iouis tri
bunal parari. Et cũ ꝓ itrꝫ
de thauro recessiss̃: ait ut oẽs
ypocritas sibi sistes declaraẽt:
rñdit laurẽtiꝰ q̃ de ĩ etnis
thauris ꝑsidebat. nota aũ eos
quos deꝫ introgauerat ĩ cel

ſchtu fuerūt quoꝝ aſpectibꝫ
illecebꝝ erat. Cuī iubente
deo nudus ſuſtibꝫ cedit⁹ de
mde a tra leuat⁹ a lamine
ardentes ad latera eiꝰ apponit⁹
Et aī his oībꝫ mr xpi gau
dens gras agēs decuſſꝫ ma
gnas artbꝫ eiꝰ ſtantiā aſſar
let: uſſit eū plurbatis diutiſ
ſime cedi. Draut aī ad dnz
ut accipet ſpm eius. Vocꝫ
de celo facta ē ad dictuꝫ actis
q̄ adhuc ei mltu ꝛtamina debe
rent. Cuī aī ceſar aſtantibꝫ
dicet q̄ ipm ꝑ magias deo
nes ꝓfiteret: iuſſit eū in ca
ſtm extendi ⁊ uteꝝ ſcorpionibꝫ
uberari. Tūc romani mules ill
ceteros aſſiſtes uidit an laure
tiū iuuene plchrimū eiꝰ vul
nera lītheo extergente. Et cū uiſ
ſu deꝰ a valiano de cruciſtu ſo
lutus ꝓpoluto rōdit⁹ eſt cuſto
diend⁹: aſſunt rōnes ad pedes eiꝰ
ꝙrecū aq̄ attulit: ſeq̄ baptiza
uit ante⁹ poſtulat. Quē cū bap
tiſmꝫ ꝑpetuꝰ a deo ſuſtibꝫ ceſꝰ
decollat⁹ ē. Eadē nocte uiſſit
ſi deus ceſar cū valiano ꝓſto
pan tbunal ⁊ thermis oīpotēs
ibiq̄ laurētiū pmiam. Cuī aī
ꝓpoluto fleret ⁊ ſe ꝛtanū clamaꝝ
ret: dixit ad eū laurēti⁹ ut ⁊
illū hoīe xpm abſcondet. pau
lulūq̄ ſuſtinet ⁊ dū ipm xpc
uocaret ad eū ueniret. Dra
gē tormentoꝝ gña deferunt.
Dixit aī deciꝰ laurentio. ut a
ſacrificaret a ipſā nocte m eū
cū ſupplicijs exp̄endet. Cui laurē⁹
Nox mea obſcura nō hꝫ. ſ oīa
⁊ luce clare ſcit. Tūc iuſſit ut
os eiꝰ cū lapidibꝫ tuderetur.
Et aī in hoc ridet ⁊ xpo gras
agēt: iuſſit ceſar ut affret lecty
ferreus ⁊ quo reꝑ eſtet otu max
laurentiꝰ. Allatus ē aī laurē⁹ cū
coſtis ferreis ebus ⁊ modū cratis
uſtibꝫ ḡ laurentiū ꝙuit⁹ ⁊ ſup
cruce extēdit⁹ ⁊ allatus ꝓmas
ſubterponit: atq̄ ipm deſiꝝ fur
cas ferreas apſſerūt. ⁊ mnuo cū
bonis magiſtre ſor ſb cruce
muſtrabāt. Cuiꝰ mr xpi ad
deum dicet q̄ carbones ipi ſibi
refrigeriū ꝓſtabāt. ceſar aī et
nū ſupplicū muſtrabāt: valianꝰ
ꝓfert⁹ illū uteꝝ ad deoꝝ ſacrificia
ſuadebat. At mr xpi mt⁹ inardua
ſtante ꝓſeuerabat: ⁊ ad mortē
ꝓximꝰ ad deū irridēs dixit. ut
q̄ ſpm uram ꝑte ſatis aſſaſſet
alia regiōs coctū maturaret:
et gras agēs deo q̄ animas ce
leſtes ingredi meruiſſ emiſit ſpm. Diuiſꝰ
deꝰ cū valiano abulauit ⁊
palladem tyberi⁹ relicto corpe ſi
gnē: qđ ꝓpoluto ſūmo diluculo
rapet. ⁊ predio ꝙuare uidit
qđ eſt uia tiburtina occultauit.
atq̄ iuſtino ꝓbo nūciauit. Q̄

alio hora vespertina corp⁹ tulerit
2 ibi iuxta 7 agro veriano 7 arripta
sepelierit q̄to vd⁹ augustus. Chri
stiani at tm̄ matris tridio sup
corp⁹ vigilias celebrant. lacrim
mas effudetes q̄ssi e at arma
ām dñi ducētesimū sexagesi⁹
Nil. Trinsfigatois S. Sedz
Assumpsit ihs petz/2 iacobū 2 matth⁹
2 iohem fr̄em eo⁹. 2 duxit eos i
montē excelsū seorsū/2 trinsfigurat⁹
est ante eos. Et R. V. Qui sedz.

Quantūcūq; sue visionis
quā p̄miserat dñs
dis⁹ suis. i hac trinsfigatione ha
bitu. post dies sex expleuit. Ideo
at nō effectū facta p̄missione
eos seorsū duxit. q̄ post dies sex
ut reliq⁹ dis⁹ nil patiant humāi
7 alius i mundi motū. vel ut hor
diez spacio vehemētiori stupia
repleri q̄ assumendi erāt. sollici
tā mētē accedēt. Merito at p⁹
sex dies glām illā ondit. q̄ p⁹
sex etates futa e restitō. Vel q̄
i sex diebz totus fr̄us e visibil
mundus. q̄ trinsedit eū res mdi
pt ascende sup mōtē excelsū
2 glām aspice vbi dei. Ideo at
hos tres assumpsit: q̄m de tribꝰ
origine se cha 2 raphel futura
electio p̄li ondit. Vel q̄ milli
st⁹ veteris pauci vō electi. Vel q̄
q̄nq; fide sce trinitat⁹ 2 corp⁹
tā mētē suā tuā etiā eius
visione letant. Q̄ transiturꝰ ig
dñs glam suā electuris dis
duxit eos i montē: i quo do
cet. q̄ nec est oib⁹ q̄ deū me
plari desiderāt ut nō in ist
mis voluptatib⁹ iaceat: sed
amore supnoz sp̄z ad celestia
eāgant. 2 et ut ondat dis⁹ q̄s
glam dñe electatis nō m hꝫ
scīt p fidē q̄ant. si i celestis
beatitudinis regno. Ducit aute
seorsū: q̄ sce vite toto aio et
fidei intentione sepan sūt a
mal fidei⁹q; sepabūt⁹ in
finē. Et trinsfigatus e ante eos.
Qual ei fuit est tpe iudicii
tal apparuit apl⁹. Nemo at
putet p̄stina ei forma 2 face
p̄didisse. vel amisisse corp⁹ ve
ritate 2 assumpsisse corp⁹ spūa
le vel aereū: sz quo trinsfigurat⁹
sit. euāgelista demōstrat dicēs
Et resplenduit facies ei⁹ sic sol:
vestimēta at eius facta st alba
sic nix. Ubi splendor faciei os
tendit. 2 candor descriptis vestibꝰ. nō
sbna tollit⁹: si gla amutat⁹
Certe trinsformatus e dñs in ea
glam: q̄ futura e potestas regis
sui. Trinsformatio splendore
addidit facie nō sbtraxit: 2 si
corp⁹ spūale fuerit. Uni 2 vesti
mēta mutata st: q̄ intanti
fulgore candidi ut alius euāgelista
dixerit q̄ lux fulgor sup niuē no
nō posit fullo: 2 huiusmodi er

corpale ⁊ tactu sbiaret. no
spitale ⁊ aereū qđ illudat ondi
⁊ hm infatuſmatre aſpiciat.
Si aūt fures dni resplenduit sic
sol ⁊ sa sic sol fulgebūt ⁊ nūq
aut eccl̄ie claritas dni ⁊ suoꝝ.
Neqq. Et q nō lucidi fuerit
sole ndo ad manifestandū ex
eplū fuit reprobis ⁊ facies d
resplendēt nūsti fulgē dicūt
sic sol. Ec. Et appuerūt illi moy
ses ⁊ helias cū eo loqntes. Hō
aūt miltus hꝫ voces. Et prima qđ
ē hec. Ma ei turbe dicebat eu
ē helyā vel themiā ⁊ vnū
de pphetis ⁊ capita pphetaū
sem duat: ut salte hic vide
at dnā suoꝝ ⁊ dni. Alia vō ꝫ.
Ma ei nunc accusabat ihꝫ
unde tāt hisgressore legꝫ ⁊ blas
phemū puis si glam uspante
ut ondat ab utrūq; accusatore
inoxus: cos q m utrūq; ful
sent i medū duat. Alia cāꝫ
⁊ ipse aut dt. sꝫ mostrare cuꝰ
glaz ⁊ mitigare petꝝ ⁊ alios
dscīp pussione timetes. Loqbāt
ei ut alq aut dt. de excessu
q pletur erat ⁊ ihlm. Unde
cos i medū duat. q se morti
exposuerit p hīs q deo placebāt
⁊ pplē redēptū. Et ei tyrā
nis uterq; se lubꝫ pntauit.
moyses qđ phaōni: helyas
aū achab. Ducat aū ⁊ ppt hoc
eos i medū. Volebat ei q dscī
illoꝝ pulegia ꝫ elarēt: ut sꝫ fi
erēt māsueti sic moyses ⁊ hela
tes sic helyas. Ma ei moyses ⁊ Hil.
helias ex oi sctoꝝ nūo assistut
medius int̄ lege ⁊ pphas xpi in
tgno ē: aū hīs ei israhele qbꝫ
testib; pdicatꝝ ē iudicabit. Si Aug.
qs ei intelligit spitale lege ēe
uenientē simonib; ihu ⁊ i ypthis
abscondita xpi sapiaꝫ: ille videt
moysen ⁊ helyā in gla vna cū
ihu. Ad videndū eos q sēbis ⁊ phi Hyl.
sens de celo signa postulabāt dare
noluit: hic vero ut aplorꝫ au
geat fidē dat signū de celo he
lia ondens qđ ascenderat ⁊ moy
se ab inferis resgente. qđ ⁊ achaz
p ysaiā petit ut petat sibi sig
de infimo vl de excelso. Ad at
fiudꝰ petꝝ dixit sibi. Dne bo Aug
ē nos hic ēe. Ma ei audiunt q
optet eū ihlm ire ⁊ multa pati
ab his timet p xpō: sed post ten pta
tione nō audet dire mus ypia
esto tibi. sꝫ ide occulte p alia sig
sinuat. Ma ei videbat multi
qete ⁊ solitudine cogitat. hic
niete ubi stationē esse ex lon dis
positione qđ sit dies bonis nos
hic ēe. Vult ēe ubi sꝫ ēe: ideo tab
naculoꝝ memit d. Sivis fiam
hic tria tabernacla. Cogitat ei q si
hoc fieret nō ascenderet ihlm:
⁊ si nō ascenderet xpc nō moreret.

Ibi ei sacbat scribas assidui ei.
Cogitabat er' q' helias adeut
q' in mote ignē ondere sciat: z
moyses q' intraut nebulā z deo
locut' e' vn' occultū potenat
ut illius p'cor sciret ubi esset.
Vel alit' Visa dñi maiestate
z duor' suor' petr' adeo delitat'
e ut retia tpalia obliuioni tra
dāt: z ibi ip'petuū velit mane.
Si aīt tuū petr' sic accusā' e. q'n
ta erit suauitas z dilectio vide
re regē in decore suo. z itesse choris
agelor' z oim sanctor'. Jn eo sa
ne q' aut petr' dne si vis: dabo
hīc tibi tres tabnacla. Ego
nondū Petrus tu petre z sic alii
cuncti testat' nestus q' dicas. Fo
li tu tabnacla q're. aut vnū sit
tabnaclū euangelij in q' lex z
ppte recapitulado st'. Si aut quo
ta tabnacla: neq; suos ai dño
ofcias: si facta tabnacla. imo
vnū p'ri z filio z sp'ui sco. ut q'd
ē'ma dimittas. vnū sit i pectore
tuo tabnaclū. Errauit er' q'
voluit ut tegmē eleor' substitue'
i tra q' dñs p'mulserat dare ni
cel. Errauit q' oblitus e' fe z sor
dis suis e' mortuis: z absq;
q'stu mor' sbire voluit etnā
felicitate. Et ideo q' celesti visa
tione tabnacla fieri deputat'
in q' dñs natura no erat cui
scripture sit templū no vidi in ea.
ß p hor nubis lucide opuit'
tibi aculo. Cū vero ipudent
itrogauerut petr' ppria dñi
missione no metuit: ß p'mdet
p filio ut vbi dñs apleretur.
Q'me misit: ipse de me testor
phibet Neq; ait moyses loq'
neq; helyas ß p'r oibz maior
voce emittit q' nube ut dis
cernat q' a deo her vox erat.
Sp' ei et appere solet deus in
nube, sic scptm est. Nubes et
caligo i circuitu ei. Et hoc e' q'
dr. Et ecce vox de nube. Vox
q'de p'ris de celo loq'tis audit'
q' testimoī phibeat filio. z petr'
errore sblato doceat virtute:
imo p' petr' celos apl'os. Vnde
hoc est filii mis dilect' in quo est
figendū tabnaclm. huic ob
audiendi. huic filio illi st' sui
debent. z ipsi i penetralib' vo
bis cor d'sui. dño tabnaclm
parare. Neq; timeas petre.
Si ei potens e' dō: manifestat
q' z filio sibi potens e'. Si eū
diligis: ne timeas. nulli ei q'd
dilecti p'dit. Ecce Jn q' m' apla
cui. Ne si dicet. i quo rege sco
que accepto: ap' oia q' sūt pnā
cia diligetia grēq' a e' voluta'
vna ipsi' z p'ri q're. si cui a
figi vult ne studiose. Re
cedant g' ubie legales z hypi
phet' z solus chorus sit lume

euangely sequimini. Hinc ideo
aut ipm audire aut illi ee ostē
dit qđ moyses p̄dixat dicēs
tm̄ me ḡphaꝫ sm̄ suscitabit vob
dō de frib; vr̄is audietis ipsu.
Sic g̃ dnō iudicij habuit testes,
Ex celo voce prie: et padyso
helyā: et iferis moysen. et horū
apl̄os. ut i nōe ih̄u oē genu
flectat celestiu terrestriu et infer
noꝝ. Vox aūt de nube d̄ad moy
sen et helyā loqr̄ qđ desiderabāt
ndē filiu dei et audire eu: aut
dissē docet. Nōn dū aūt qđ bene
uenit mystiu sēde regnaturis
q̄s erit i resurrōe ubi caro resy
tuabit: qđ mystiō p̄me q̄ est i
bapt̄smate ubi aīa resuscitat.
In bapt̄smate ei xp̄i opatio
trinitatis onīa est. Sunt
ō ibi filij i carnaty: et appuit i
colūbe spē sp̄s scī: et pr̄ sunt ibi
i voce declarat. Sicut m tūrbi
guratōe q̄ est sacmentu sēde
regnationis totu trinitas appuit
Pr̄is voce: filij i hoīe. sp̄s scī
i nube. Quicūq aūt spē sp̄s scī
ibi i colūba. hic i nube declara
ty sit. Dona sīc dē sua p̄ spēs
declarare solet. innocentia aūt p̄
bapt̄smate donat. q̄p̄ unde sī
phanatus deꝰ: datur; est aūt di
tate et refrigeriu in resurrōe et ideo
i nube refrigerij. in fulgore
nubis claritas resplendentis corpm
deꝰ. Et audientes dis̄ ceciderūt
i faciē suā et timuerūt valde. Tri
plicē aūt ob causā pauore tremē
di qr̄ se errasse ignouerūt: vel q̄.
nubes lucida opuerat eos: et q̄.
dei p̄ris voce loquēs audierat
humana ei fragilitas sp̄m ma
iorē glē sue nō sustinet: ac toto
aīo et corpe extremisces ad tra
cadit. Cūq ei q̄s aplōr̄ assisteret
talomagis ad iferiora collabi si
ḡrauerūt mēsurā suā. In eo vo
q̄ sūt apli i faciē ceciderūt sunt i
dictu sūtatis: qr̄ sm̄ faciē cadē
diciē. ipij vr̄ retrorsū. Et cū
ani m xp̄o baptismo q̄n tal' eā
vox de celo latā ē. nulli er ibi q̄
aderat tale aliq̄ passi ē. quō dis-
i mōte ceciderūt. Nā si solitu
do et altitudo et silentiū erat mul
tis et trisfigurato stupore plena. et
lumē pulcra nubes extensa: et
q̄bz oībz stupor i eis congregabat.
Nā vero illi iacebāt et surgē no
potant: xp̄e clemēt accedit et tagit
eos: ut tactu suget timorē et de
bilitata mēbra soliderit. Vn sc.
Surgite et nolite timē. Quimū
timorē expellit: ut postea doctrina
tribuat. Leuatis aūt oculis: neq;
viderūt nisi solū ih̄m. Qđ et
cōuenabiliter fm̄ est: ne si moyses
et helyas psenti essēt cū dno: p̄ris
vox videret mixta cui potissi
mū daret testimoniū. Vident eē ih̄m

stante ablata nube & moyses & helyas cū illo fuisse: qui postq̄ lex & ppha cū illo disceptasset utrq; in eius recepit. Et dū hec & his illis de mōte precipit eis ihs dicens. Nemini dixeritis visionē hanc donec filius hoīs a mortuis resurgat. Nō vult ḡ in ppīis ꝓdicari ne incredibile cet pre magnitudine: & ꝓ tanta gloria apud multos eius semper auxisse dicitur facet: sicut qui si maiestas illius diuulgaret in ꝓplo ppli & peduret dispensatione passionis eius resistēdo principibz sacerdotū: & sic redeptio humani generis retardaret.

Silentiū et rei gestaq; ꝓs videtur ipse: ut ei essent spūs sci repleti tue gestoq; spūalium testes essent apli dni nri ihu xpi cui gla in scla amen. Assumpci

Nil. omis ala Secd Lucā

Intrauit ihs & qdā castellū: & mulier qdā martha nōie excepit illū in domū suā. Et hꝰ

Hodie Hec is Cusq;

Dicerio dies & ꝓ vbis & pabol sumamus nr incipiat: hic ipse rebz & vitaq; designat. Dū dicit ihs intrasse castellū: cuius quide nomē hic nō tacet: & iohes exprimit vocans vz bethania.

Hec dns q̄ in sua ppa venit & sui eū nō receperūt: sui susceptus e tui hospes. Nec ꝙs at dicat. obti q̄ xpm suscipe in domū ppā

meruerit: nolit dolere: potius ei & tu eū suscipe vt in se vt in membris suis. Habebat tue carne in q̄ esuiret & sitiret: sed in hēmo esuiens angeli ministrabāt. Ergo q̄ pasci voluit: pascentū ꝓ stitit. Martha ag dñi pascere disponēs: curis ministerii occupabat. Maria vo soror eius pascit magr elegit ab eo. Nō simplr at dr de maria q̄ sedēs ꝓpe dns. si seruis prodes illis: ut oste dat diligenti cui assiduitate sollertia erga audientes & multa reuerentia qua habebat ad dñi. Cuius at quidnis ad pedes sedebat. tuto apli capiebat: Aliud ei aq̄ ad humilitate cōuall: denotat de humoribus coll. Dis at opatio & vbi saluatoris regula est pietatis & virtutis. Ob hoc ei indult corpus nrm: ut nos ad salutē illius imitem ꝓ posse. Exemplo g̃ suo docet discipulos q̄liter se gerere debeat in domibz eoz q̄ eos suscipiūt: ut sic applicatos ad dñi nō resupinu q̄ sciat. sed potius repleat sustinentes sacris admonitionibz. Hui vo q̄ domū patet exeant obuiā hilarit & fiducie tui ꝓpe doctrina tui ꝓpe cōsolationis meritū.

Nec martha at satagebat circa frequēs ministeriū & bene

martha arma corpale dñi nñ
tate vl voluntatem mistrahat
qñ me tulit ꝑ q erat i carne mo
tali ꝑ principio erat vbu. erat
qđ maria audiebat vbu caro
factum est erat cu martha mist
bat. laborabat tha: vacabat
illa. Dez tñ martha laborans
multū in illa occupatōe et
negotio mistrādi intpellat
dñm 2 de sorore aqsta e. Dñe
Dñe nō est ti curę q sōr mea
reliq̄ me sola mistrare. Dic
ei maria itenta dulcedini v
bi dñi. A martha ruinam
dnō ꝓbat: in cui ruinam ma
ria non ꝛcidebat. Cui g
suauit audiret vbū dulcissi
2 corde itentissimo pascētur
iterpallato dnō a sorore sua
quō putamꝰ cā ti murmurasse ne
diceret ei dñs. surge 2 adiuua
sorē tuā. Mira ei sua unitate
tenebat: q ꝓfecto maior est
mētis q̄ ventris. Sz cāz sua
hīi occasa iudia maluit mur
mr̄: nec ꝛ trndendo voluit la
borare. Si ei paret trndendi
monē: remittet audiēdi in
tentionē. Rndet dñs q̄ m
bo nō laborabat q vbū erat
Martha martha sollicita es
2 turbaris erga plūma. Repe
tino nois iteriū est dilectis:
aut forte mouēde ītentionis
ut audiat attentius. Dbus vo
cata audit thabaris ergo plūmu
2 erat multa ei occupata. Vul
ei tho ostrē qn mistrat 2 aliqn
no ꝓt: q̄ut qđ deest patꝰ qđ
adest: distendit aīam. Nā si
martha sufficeret: adiutoriū so
rozis no poscer. Multa st dui
sa sūt: q̄ carnalia sūt q̄ tpa
lia sūt. Ponit aūt vnū multis
nō ei a multis vnū: sz multa
ab vno. Vn sē ꝓpter vnū est
natū. Turba vnū se voluit oc
cupari sed in illo michi aūt ad
hereꝰ deo bonū est. Vnū st pr
2 filius 2 spūs: ad hoc vnū nō
nos ꝓducat nisi mīta habeam
cor vnū. Vl aliter. Cū susceper
rit aliq̄ fres dei: no sollicitet
erga mīta officia: nec posit
q pre manib; no sūt 2 opꝰ ope
rat. Grauat ei passi q̄libet
re qđ sit ꝓfluit. Gnat ei vo
lentib; ꝓferre tediū: 2 videt q
sint alijs causa laboris. Absur
dū ē est eos ad sustētatiōē
corpis sume. ar ꝓ eos iterū of
ficere corpa 2 impedire ipm erga
mandatoꝛ dñi nostꝛ officiū. Si
g̃ aduenat alios pauperes: su
mit formā 2 crēplar modestie
cibozꝛ: nec causa vane voletu
delicijs mensā ꝓpriā ꝓparem.
Uniformis ei est rām vita
ad vna tendēs itentionē q̄ ad

gliam dei. ajulteriorius vō z va
ria vitu eoz q̄ deforis sē ꝓhibito
variatu. Tu vero cur dū copiā
ciboz z causa delationis fratri
ꝓparas mensā criminaris eū vo
luptatis z diffidis i ei gulosi
tatis obprbria. arguēs delicias
ej⁹ eo q̄d ꝓparas. Nō īmēdat⁹
dns martha occupata circa
fregos miſterū. Q̄d g̃ putam⁹
reprehensū esse miſterū marthe
quā cura hospitalit⁹ occupabat
rat q̄ tato hospite letabatur.
Hor si vez e dicta hoies q̄
miſtrant egentib⁹? nūcet vbo
occupent⁹ aīa scīaz salutare:
nīl sit cure eis q̄s pegrin⁹ i vico
sit q̄ ejcat panē nūcet opa
mie vni miſtet scie. Nō ergo
dns hospitalitate ꝓhibet: sī
phib⁹ turbatoēz sī abstractoēz
z tumultu. Et vide ꝑsilū dni
q̄ prius nīl dixat marthe: sī p̄ea
illa sorore ab auditu studebat
euelle: tue dns occasiones hīta
īcrepauit eā. Vel ego ad eo horat
hospitalitatis: dm⁹ ad nīa nos
attrahit. Cui vo īcipit ab unīs
oīb⁹ ipedire manifestū e q̄ ho
norabilior e diuoz auditus.
Nō g̃ dns opus reprehēdit: sī
munꝰ dilimit. Bē ei aīa
optimā ptē elegit: q̄ nō auf
rēt ab ea. Nō tu mala: sī illa
meliore. Vni meliore. Tria
ab ea nō auferūt. a te aufe
rēt aliq̄s oīs nīitatis. Nō
ei eā veneris ad illā patriā
cuemes pegrinū q̄ suscipias
hospicio. sī bono tuo afertur
ut q̄d melius ē deti. Auferēt
a te labor: ut reqes det. Tu
manugas: illa ī portu e. Una
ei est dulcedo vitatis. In hac
tri vitu augeti⁹ illa ꝓficiet
z nūq̄ auferet. Agat g̃ te
sic maria desideriū sapiēcie:
hor ei muti hor ꝓferti⁹ opus?
nec miſteriū cura īquietone
vbi celestis auitat: nec arguas
eos z otiosos rudices q̄s videas
sapie studē. Christus at q̄ ihs
martha ꝛcepit i domū sua
significat ecclīz q̄ nūc ꝛcepit
dns in cor suū. Maria soror
ej⁹ q̄ sedebat ad pedes dni et
audiebat vbi cuius fīt eande
ecclīz sī m fluō sēlo ubi assas
ab oīe miſterioz īdigēcie so
la sapie ꝓfruit. Q̄d dī ergo
q̄ soror ej⁹ ea nē adiuuet or
atsio dati sue dni q̄ ondit
ultu enim sollicita esse z ꝑ
turi g̃ plīma cōfit vnū ne
cessariū. ad q̄d p miſteriū hȳ
merita ꝓcurantur. Maria
vo dī optimā ptē elegisse: q̄
p hanc ad illa tendit⁹ a nō au
fert⁹. Vel p maria q̄ iba dni
resides audiebat ꝺctā

vita exposuit: p martha exte
nobis obsequio occupata actiua
vita ꝑ. Et; martheq cura no
reprehendit marie vo laudabi
q magne sint actiue merita
vite si ꝛeplatiue porro ea. Vn
nec auferetur ei maria ꝙ dz
q actiue vite opa corpe tra
sant: ꝛeplatiue aĩ gaudia
melius ex fine duraturi.

Ex cathalogo.

Hesiptio legenda
glose vgis marie i aia fuit c
xvi kl septembris: ut sua tradit
ecclia. In aia dr: q ipsa ꝙ mi
corpe assumpta ē: ut ifinplibz
roĩbz ꝓbat. Assuptio aĩ ipsi⁹
facta est i corpe tno die post ei⁹
dissolutionē aie a corpe. qn ei⁹
aĩa utriq corpi ē unita a ipsa cor
pulit assumpta. sq xv kl septembris
In visione aĩ scē elizabeth de
scionaequa hr. q btā virgo
xl die ab obitu eius fuit i corpe
assumpta. Et; ꝗlit ipsa assumpti
o facta sit ex quodā libello luc
apocripho q ioh aut⁹ assaribi
dicit. Plus nanq; pdicatores
qđ diuisas mōdi ptes sbeuntibz
vgo btā in domo uxi monte
syon posita dr remansisse. ꝙ ad q
loca filii sui sc̃itatis baptis
mi passionis sepulture rsurrois
ascensionis quotidianis de
notione sedula visitabat. et
sedm q aut epiphaniꝰ xxviii
anus post ascensionē xpi superuix.
Refert ei q btā virgo anoꝝ xvii
xpm nepte. xv pepit. cui co
mansit anus triginta tribz. sedm
hoc obiit anoꝝ lxx duoꝝ. Aliq
tri phabuli⁹ videt ut xv anis
filio superuixit. et sic seragenaria
assumpta sit. ei apli tonde anno
i iudea ꝛcta ptes ipsaꝝ pdicare
tri sic ecclastica hystō tradit. In
visione aĩ predicte elizabeth as
sentit ꝙ vgo maria p̄ xpi assu
sione ano integro superuixit. et tot
diebz ultra anu qđ sui ab assu
sione xpi usq ad assumptoez vgis.
Et hoc verius iudicat ex eo q
dr dyonisi⁹ oeb apl⁹ dormitio
vgis mtfuisse. qđ esse no potuis
set si ipsa post assensione ulteri⁹
mansis. ei iacobz apl⁹ passi⁹ fuit
biennio post passionē dñi. Cui
q̄ die qdam coꝛ vginis i filii de
sideriu ꝛchent esset attensu.
ita ut i lacrimas prorumperet. abu
dant: gabel angl⁹ eide ei lune
astitit. et ꝙ reuelat saluauit
ut eide ex pte filii ei⁹ dixit. ꝙ p̄
triduu a carne cet migratura
et ei xpo ꝑpetue regnatura. Hanu
q̄ palme eide de paradiso alla
tā pretulit: que an ei⁹ feretꝝ
portari mandauit. Virgo aĩ de
mirato letat deo gras egit. et
ptiones ab agelo postulauit.
Primo ut filii ei⁹ et oēs apli ad

ipsa piter congregarent. qbz pnūbz
spm deo reddet. 2 ocs sibi sepltute
officiu exhibent. Ecce ut ai spm
emittet. malignu sathanā no
videret. Angelz ai ea optata p
misit. Cui ig iohs t ephesso pdi
caret: ecce post tonitrua nubes
eu rapuit: 2 ipm repēte ad ma
tre ianua collocauit. Quē mr
dicente ad se maria obstupuit:
2 p gaudio lachrīas effudit neq
uit: dixitq; ei qlt' fuisti a dño
euocata ut debitū humane carnis
exoluet. ideoq; ad ipaz xpc veni
re fecisti. cui corpz sinu tumulā
dū ipse dat atq; palmā ab fetz
defendā mandauit. Cui ait iohes
alios aplos ubi pter optā
ret: ecce omes ipsi de locis ubi
pdicabāt i nubibz rapiunt: 2
ad matris ostiu subito aggregant.
Quos ai se ibidē trāslatos admira
rent: causā adhuc latere sciebāt
iohes ad eos ergit et dnaz
migrationē pdixit. admones ne.
cui obierit aliqs desperat. ne fo
rte eos iputari possit q ipsi q rez
rectorem pdicant mortē doleant.
Quiq; leta vgo ocs aplos aggre
gatos vidisti dñs benedixit: 2 i coz
medio luminib; ac ceno resedit.
sicq; usq; ad diē tertiū pseuerauit.
Circa noctis xo horā tertiā.
ihs adhuc cū oīm angelorū
2 sanctoz agminib; 2 archāgelorū vgi
nes ac ces ordinatis 2 dulcia ca
tica usq; ad noctis medium fir
cytauit. Tunc ihs ea vice ut ad
se venirēt dulcit adhortat: 2 ip
saq; spm ei reddē se pati esse
letant' rndit. Ecclesiaq; maria ad
de corpe exiit: finitq; tm a dolo
re mortis extrinseca sic a corrupto
ribus carnis fuerat aliena. Dns ait
mandauit aplis ut corpus meum
sume i valle iosaphat tollent
2 i monumento nouo ibidē repo
to ponent. ipseq; tercio ibidē
expectaret. Etenim ait cū dubitat
ea flores rosarū rosei coloris suā
ritatis 2 lilia inullū agmina
sanctoz angelorū resonare 2 vgineū.
Ad xentū q ascendetū. coloz
q remanserat. dehinc obmutā p
cessantū: videresq; regē regū
vgines auro i vlnis gestātes ba
tulante illaq; simul cū inuēta
q ubi cēt interrogat amantes.
ipsaq; matrē dñi 2 reginā ce
lorū rndent cū comitātes.
Ecclesiaq; i celū gaudēs suscipit.
2 a dextris filij i throno collocat.
Aplī ait eius auxiliū tāti candoris
ee viderūt: ut nulla mortalium
lingua possit effari. Tres ait
vgines q ibi erāt. cū corpus la
uandū spolia sset: tanta corpus
ei splenduit claritate ut tāgi
quidem ad lauandū posset sed
minime videri. q lux tā diu splē

mut donec corp' ioh' fuit. Corpe
q' in feretro posito: pia deuo mr
aplos ouat: qs eoz palmā aīa io
ānis portare debeat. Defert ioh's
petro ppt' aplicā dignitatē: petr's
vo ioh'i ppt' illibatā vginitatē.
Tunc oīm aplox sīma ioh'i pal
ma tradit' defēnda. Petr's aūt et
paul' feretr' clauare aperit: z reti
aph' p'cessu fiūt cātantes ps̄al'm
i exitu isr̄l de. Dns q' ferebat
a aplos multe steterit. ita ut audi'
q'dē possent. Ip̄i mīme vidē. Assu
ens z āgelī ai aplis āmictes.
Admelodia aūt tota ānus exultat.
Judei ad arma cōcurr̄unt. ut corp' ra
piat. idq' odiose agunt. Tunc pri
ceps sacdotū cū ip̄etu manū ad
loculū misit ut ip̄m alteret: cui
manus subito aruerūt z lertulo pe
dēs adhesert. Reliqui vo p̄plos
ab āgelo cecitate puniūt. Cui ar
phiep's sacdotū petri auxiliū
īuocauit: petr's ei rndit. q' si ma
ria de genitrice esse fatet'ur: eo'
suffragiū postulas ānimo sa
nabit. Q' ai se credē rndisset
manus eius a feretro solute st. Ip̄i
m eius anditus p̄mūsit dom'
corp' dosculat' integra sanitate
recepit. Tunc de petri exilio pal
ma phiceps ille accepit. z singu
los de p̄plo tetigit: z q'cūq; in
vgine credidit misit recuperauit
q' aūt credē noluit cecu p̄mansit.

Corpus q' manet apli i mon'o
statuto odidere: z iuxta illo
tridio resedert. Eadē vo die dns
cū angelox multitudie venit:
a aplos salutās pace eis nū
ciauit. Deinde eos mīr̄ogauit
q'd eis videt' honous siue genī
tricī fiendū. Illi vo rndere:
ut sic' ille deuicto monte regnū
sic z mr̄is corpus cū suscitatū
z ad sin dexterā collocauit. Q'
āmicte' michael archāgel'
manē animā a corpe p̄tinuit:
eiq; dns illico corpi reuniuit:
stātiq; corp's de tumulo p̄dist
glōsū a xp̄o assumit' ad ethe
reū thalamū comitāte secū
multitudine āgelox. Q'd aūt
de de thoma q' aū fuit. z r̄sitū
vginis arcē' noluit. zona q'
ipsius ex aere delapsa recepit:
delusoriū z simulū reputat'.
Et notandū q' q'nus ihe's in
sermone suo festi ad paulā: eu
stochiū assere' no audeat vgi
nē corpali assūptū dicē tuis
ee p̄ dubitare q' aliq' teme'
diffinire: cū tn hoc idubitat'
tenet. z plib; roīb; p̄bat. Ro
ma e damasceni. z sumit' ex
ore ministre dei. Deus ei inde
ns sb; venitatis odignū tbuce
meritū idicto r̄sitōem corpm
futurū ordinat: ut sic' aū cū
corpe meruit vl delicq' sic cū

corpa pariat gaudia vel tormenta
Illo ergo qd plus meruit plus
debet habe de pmio. Si q corpus
vginis qd' actus alius plus meru
it xpm ex se gnando pio plus
alius pmiat q cu alius teneat;
nonne deo iustitia debit. Sed a
ro est augustini 2 sumit ex
pte dni in hac vita. sz in xpi
nitate recepti. Nā cu reddit
unus debet reddi 2 minus: maxie
ubi respiciunt eundē finē: sic
cu reddit regnu facili reddit
nobile vestimentu. Ez mans
e sin corruptione carnis patet qd
vginu collatu qd est oio arte
dens nata a arte q cate corpus
corruptione qd pt fieri p arte.
Tertia sili e augusti 2 sumit
ex obligatoe pcepti de honore
pentu. Quotiens at est q filius
da q legit debit de hoc matino
no faciat et sue legis mdatu.
Ez credendu est qd' iple voluit
ipi pcepta q no ipleret nisi
corpus integru suasset: cā putre
do 2 vmis humane abiectionis e
obprbriu: q at mi aliq sustinet
obprbriu no honorat. Quarta
ratio e augusti 2 sumit ex for
mitate vginis ad corpus xpi.
Nā ide locus debet pti etoti ni
si volent' alteri hoc impediat.
Ez corpus xpi suptu est de corpe
matis: ergo utiq ide locus debet
Quinta ro est anselmi 2 su
mit p locu a sili q de filiis
ide est iudiciu. Ez do trium
puerou corpa mte flamas ser
uauit illesa. ionā totu suu
uit i ventre ceti. daniele in
rabida fame leonu seruauit i
columbe: cur g corpus matis no
seruabit incorrupta. Sexta e bti
thco' 2 sumit p locu a minori:
q si de quo videt minus esse
dubitat 2 de quo maius. Ez minori
ro est q corpa sctoru q cu xpo
resurrexerut sint glorificata 2 ideo
pfecta refectio sit repleta: q q
corpus glose vginis sit ad eius
assumptu. Septima 2 ultima ro
e bti bnardi. 2 sumit ex cu
dentia facti. Ex o pma
scoru corpa do itra sili mauit
2 matis corpus sup tra ce dica
t cu nec devota precu nisi
tatione fideliu nec ecclie locus
deputet honoris nimis videbi
xpi honore matris corpis recip
sisse cu in sup tra alioru scoru
corpa sic horret. Vñ qda. Sexta
dit ad ethera virgo puerpa v
gula vesse. Nō sine corpe sco
sin ipe tendit ad esse. De vesti
tu 2 capill 2 lacte virg i pribus
locis ondit: de membris in
corpe vel minima pticula nec
ubi reputur. nec q aliubi habe
at ab aliq unq asserit. Et q

Dixit Barthol. Holtz
dñs discip. suis. Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos. Et Ysa. Omnes insulæ Leonis Castri.
Quia potuerat dns quia si mandata mea custodieritis manebitis in me permanebunt: hoc omnes quia mandata observare optavit dns. hoc est præceptum meum ut diligatis invicem. Cum autem tota sacra eloquia divinis sint plena præceptis: hoc est quod de dilectione quia de speciali mandato hic dicit. ni quia omne mandatum de sola dilectione est et ona propter unum sint: quia quicquid peperit in sola charitate solidat. Ut enim multi arboris rami ex una radice pullulare potuit: sic multæ virtutes ex una charitate gignantur: nec ulla a tuque virditatis ramus boni operis: si non manet in radice charitatis. Ubi ergo charitas est quid est quod esse desisse: ubi autem non est quid est quod posse esse. Discernit autem ihs dilectionem ab ea quia servientes diligunt homines sicut homines vicissim ad invicem est sicut dilexi vos. Utrum ex nos dilexit xps? ni ut possimus regnare cum xpo. Videtur quia et nos invicem diligamus: ut dilectionis nostræ discamus a cæteris. quia non ad hoc servientes diligunt ut deus diligatur: quia nec vere diligunt. Et cum ait se ipse habendi deum diligunt ipsi se diligunt. Una autem et summa est plenitudo charitatis: si et ipse diligat quia adiuvat. Una et ipsa vitas et amor panibulum sustinet: et hi ipsi sunt cum his rebus assem dilectionis ipsendet dicens. Per ignoscere illi quia nescit qui fecit. Cui dilectus sit una quia exprimit cum subiungit charo vel hac dilectione nec hic: quia ut alias sua ponit quia per amicos suos. Quod si ille dns veneat: et hi postulat se alias per amicos dicebat: ut nobis ordinet. quia ei diligendo hinc et facere de his possimus. et ipsi amici sint qui persequuntur. Una quia supius dixerat hoc est præceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos: sit et hoc sequens quod idem iohes in epla ait dicit. ut quia admodum xps per nos animam suam posuit sic et nos debemus animas pro fratribus ponere. Hoc mirus ardentis dilectionis fervet: ideo ad mensam xpi non sic eos amicorum quia admodum alios ut erat per eos ducimus: si magis ut eorum vestigiis insequamur. Talia ei sunt fratribus exhibuerit quia de dni mensa pus acceperunt. Et vero tranquillitatis ipse non dat per suæ tunicam suam: quia ut in persecutione daturus est animas suas. Unde quia charitas ut tuicum sit et perturbatione: nutriat per mias et tranquillitate. Et una ait eadem charitate deum proximumque diligimus?

sed dei ꝓpt̄ dei nos aūt z ꝓxi⁹ ꝓpt̄ deū. Cū ergo duo sint ꝑcepta in ch̄itatis i quib⁹ tota lex pendet z ꝓphet̄ dilectio dei z ꝓximi: nō imerito ~~ꝓphe~~ plenitas scripta ꝑ utroq; unū ponit: qz q̄ dilig⁹ deū necesse est ut faciat q̄ ꝑcepit deus. Necesse ergo e ut ꝓximū diligat: qz z hoc ꝑcepit deus. Vñ z hic seq̄t. Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego ꝑcipio vob̄. Amicos aūt qz qi aī custos dicat. Vñ nō imerito q̄ voluntate dei custodire ꝑcepta illi⁹ dicat: est amicus vocat⁹. Magna dignatio: aī sui⁹ boni esse nō possit: si ꝑcepta dñi sui nō fecerit. Hūc amicos suos voluit ītelligi: vñ boni sui ꝑtē gerant. Ꝑt igit esse z sui⁹ amicos: q̄ sui⁹ est bonus. Quo aūt intellectum sumus et sui⁹ z amicū esse sui⁹ bonū: declarat aī subdit. Ja nō dicā vos seruos: qz seruus nescit q̄ faciat dñs eius. Seruos tm̄ sui nos erudus: qui boni sui fuerimus. Cuiq; suo bono z ꝓbato dñs eius nō etiā sua secreta ꝑmittit. Et sic sunt duo timores: sic sunt due seruitutes. Est timor q̄ perfecta ch̄itas mittit foras: et q̄ etiā est seruus simul foras cū ipso timore mittenda. Est z alius timor castus ꝑmanens i sclm sclī. Ad ꝓmā g̃ seruitutē seruos ꝑtinebat z ideo dicebat dñs dicens ja nō dicā vos seruos: nō ille seruus aū dr. erigit sue bone. Et ille seruus ꝑtinens ad timorē casti foras a ch̄itate mittendus. de q̄ alibi dr. Seruus nō manet in domo ī etnū: filius aūt manet i etnū. Qui utiq; dedit nobis ꝑtātem filios dei fieri. ut isto modo sui. nō sui esse possit: hoc dñs facere solet. hoc seruus ille nescit. q̄ nescit q̄ faciat dñs eius. Et cū alius boni facit se extollit: q̄ hoc ipse faciat. z non dñs eius: z se non i dño gl̃iat. Vos aūt dixi amicos: qz oīa q̄cunq; audiui a pre meo nota feci vob̄. Qui d. Seruus nō nouit ꝙ filius sui dñi: vos aūt ait amicos reputo. secreta mea vob̄ coītaui. Quo aūt pacto ītellectum sumus oīa ei nota fecisse dicit q̄cunq; audiit a pre: ait ꝓpter rea milia nō dicat eos. qz scit eos modo portare nō posse. Et oīa se nota fecisse dicit dicit q̄ se nouit nota esse factura i illa plenitudine de q̄ dr apls. Tunc agnoscā sic z agnitus sū. Sic ei imortalitate carnis z salute aīaz futuraz expectamus: ita ocim notitia q̄cunq; unigeniti audit a pre futura expectare debemus. Vel oīa q̄ audiit a pre q̄ nota fieri voluit

suus suus. sui gaudia iterne
ciuitatis 2 festa supne patrie
q̄ mūs cotidie mētib; p aspīa
bonū sui amoris īprimit. Dū
o. audita supna celestia ama
mꝰ: amata nouimꝰ: qa
amor ipsa notra ē. Oīa q̄ no
tacēs fecerat: qa a tēpe de
sidijs īmutatꝰ amoris summi
facib; ardebat. Vel oīa dt q̄
aūgs cos audire optebat. P hoc
aīe qd dt se audisse: ondit q̄
nīl alienū loqtur: & q̄ patrīs
Si; q̄sq̄ ad hāc puenit dignat
ut amicꝰ dei voces: dona q̄
prpit sīp se nō suis meritis
tribuit. Vñ sē. No vos me
elegistis: & ego elegi vos. Hec ē
ineffabilis grā. Qd ei eramꝰ. q̄n
xp̄s nondū elegerat: nī īquā
a pdit. Neq; ei arrideramꝰ i
ei ut eligēt nos: nā si arrīdētes
elegit: eligēdo elegit. Hic ēte
mnat vana rō illoꝝ q̄ idē dī
cūt nos electos an mūdi cōstitu
tōnē. q. pscīuit nos dī futuros
bonos. non scīpm nos factura
bonos: q̄n si ītrea nos elegisset
q. bonos futuros ē pscierat:
sīl ēā pcīsset q. ei nos fuissem⁹
pius electuri. Non ēā aliter possit
ē bonī: nisi forte dicā nūdi ē bo
nī. q. nō eligit bonū. Qd g̃
elegit non bonos: Non ē ut
dicas. ideo electi sū. q. ārrīdē
bat. Si ei ārrīdebas ē ei: nā ele
gens ei. Nec ē ut dicas aliq̄
ardēdo ārrīdēdo bona opabat: ideo el
tus sū. Qd ei est boni op̄is an
fide. Qd g̃ dictum sumꝰ. nisi
q. mali eramꝰ 2 electi sumꝰ: ut
boni p grām nos eligēs essem⁹.
Electi sūt ītaq; an mūdi cōstitu
tionē. ea pdestinatōe in q̄ dō
sua futa futu pscīuit. Electi
aūt de mūdo ea vocatione q̄ deus
id qd pdestinat ipleuit. Vocē
ei pdestinauit: hos 2 vocauit.
Et videte qmodo dī nō eligat
bonos: & qđ elegit faciat bonos.
Nā sē. Et posui vos ut eatis 2
fr̄m afferatis. Iste ē fr̄ds de
q̄ rē dixāt sine me nīl potestis
facē: ipse ē via in q̄ nos posuit
ut eamꝰ. Posui g̃ vos. ut ad grāz
plātam: ut eatis q. velle ībi
mēte ire ē. 2 fr̄m afferatis eq̄do.
Quale vo fr̄m affre debeāt sē.
2 fr̄ūs vī manicat. Omē ei qđ
sēdm pīs sīmulatorē: vere usq;
ad mortē sufficit. cetera nāq;
mutiemēb fr̄m nīl laboris mī
cidit. Qd vō p cētera vitā agit
eaū post mortē sīnat: 2 tūc appa
rere incipit. cū labor; carnalīū
fr̄ūm cepit nō videri. Tales g̃
fr̄ūs opem q̄ manicat: q̄ ei
mors acta intimat: ipsi exor
dīū a mortē sumāt. Dilcō g̃
ē fr̄ūs nr̄ q̄ nunc est i desidio.

mondū in sūturitate: a ipso de
sidrio. qd'aīq; peterim' i nōie
vnigeniti filij dat nob pr̄ H°
at petim' i nōie saluatoris:
qd' pīnet ad vr̄e salutis. —

Gr cathal.

BArtholomeꝰ Le grā
apl's natione syrus
nepos siut regis syroꝝ
ex patre: solusq; ex oīb; apl's
sedm carnē nobilitate decoratꝰ.
Vna ex pl'ibus fuit in cena dñi
facta a Iesu inter discipulos
qb; cog videtur ee maior. Cui a
apl's dixiss ap vn' ex eis ipm
tradit's eet: apli suspicati sut ap
bartholomeū hoc fieri vellet. qs
regni esset. qd' sperabat carnalit'
xpm obtentuꝝ sibi vsurpare cupet
Et cū nullū mīt eos eet q ad tale
dignitatē aspirare putaret: ni
bartholomeū: qui nobilitate regia
ceteris habuerut cū de tali p̄dicto
suspectū: a ceteris de maioritate
te fecert. Iheꝝ damascen'. De ip
sius at assūptione legit ap cui au
disset fama de ihū misit ad eū
nūcios q libenter eū videt fieret si si
bi p̄ honorē regie dignitatis red
det ut ip̄m ydoneū curet. Audi
erat eū q dīs ap's paupes i abier
to habitu ire debat. Cui xp̄s ap
tatis libere accessit: dixit tri nū
cio ut ex ore suo diceret illi q q
matiale chlamide deponē rem
saret. adh; p eū amore matiale
veste hoc e corpis cute dilect
Ex g m aplm acceptꝰ. sp̄ p
pure usū retinuit. Postq; g
pene tota india ulteriore cū rege
polemio subiuisset. ab astiage
siue polemij filiabz regis. Ci cu
ce extensū vinis crucialis est.
Cuiꝰ pelle nudatꝰ ad tē dñm
p̄dicaret a multos tm cruciet
miraculū subtilis iussu regis
decollatus e. Cuius ossa post
ea tpis rome ferūt trāslata.

Augustini epi prīo nō 8°

Hui. d. i d. s. Matthm

Vos estis sal tre &c.

OPia excelsa ꝑ Cuius

Ex

p̄cepta dns dis'p dede
rat: ut no dicēt. q let' pote
rim' ea seruare: laudibz eos
mitigat dicēs vos est sal tre
i quo mostrat ap nemino her
ruigit. Non ei p pria vita.
q p vna gēte: sed p vniuso
mundo vos mitto. Si g alios
mordetes mala audiatis. gr
dete. hoc ei est ap's salus. molli
a mordiare: q̄e alioꝝ ma
ledictio nil vob nocet. sed e testi
monia virtutis. Sapia er' electi
p apl's p̄dicatū. exemit hu
moꝝ carnaliū oper. aufert
fetore. a putredine mule in
fationis a vnie libidinose co
gnitionis. Iuxt g' apli sal tre t
hom tremoꝝ. q amando tra

tia vocant. Vel q̃ homo rõ
sioni sbiacet: ideo monet eos
ꝑ vbum ꝑsistẽ dicẽs. Qui si sal
uamenti? m q̃ saluet? t si
doctor erauerit quo alio doc
trine credabit? Vn sc̃. Ad mi
nimũ valet ultra n̄ ut mittat
foras? saluet? ab hoĩb? Sal
aut? i ornamẽti abor? ? ad sic
candas carnes necessariu est:
ita alii usu no h̃. Sic illi q̃
capitu sũt alior?. si defecerint. nil
huiusmõi apti sũt. n̄ ad h̃ ut mit
tant foras ab officio docẽdi. Vl
c̃ de cet̃ gñptuarijs ꝓiecti
ꝑdit? ? edentiũ ɔteruant. Sic
q̃ boni doctores ꝑ bona ꝓfessa
hoñ sũt sal q̃ ꝑ ihũ ordin?: ita
ꝑ vbũ doctie st̃ lux q̃ igno
rantes illuiant. Panis at est
bn̄ pnũc̃ q̃ bene docet: ? ideo
pet̃ apl̃os dixat sal ꝓcept?
docat eos lux dicẽs. Vos estis
lux mũdi. Vel q: sali? eo statu
tenet rẽ nec ad deteri? mutetur
lux aĩ ad melius ꝑducat illustrẽ
do: ꝑ q̃d apli dicti sũt ꝓius
sal ꝑ indoctos ? ꝑ ꝑplm rami
a q̃bꝫ dñs ꝓfitat quos sanat in
dei fide: lux at ꝑ gẽtes q̃s
ad fidẽ lumẽ ꝑducũt. Intelli
ge aũt q̃ magna eis ꝓmittat?
ut q̃m regione ꝑa ꝑgnuti nõ
erant ad fines orbis terr? eoꝝ
ueniret fama. Vt at̃ tota lib
tate se ꝑ dant: docet eos fiducia
ꝑdicãdi aĩ sbdit. Nõ pt̃ ciuis
abscondi sup̃ montẽ ꝓsitu. Q̃
hoc ex̃ docet eos sollicitos ee de
vita ꝓpa. q̃m oĩũ oĩm ꝓsitos
sic ciuitas q̃ est sup̃ montẽ po
sita vel lucha sup̃ candelabꝝ lucẽs.
Ic si dicat. Ego q̃dem lucha ac
cendi: vestr̃ aũt erat studij eam
munẽ ardentẽ. nõ solũ ꝑ̃ vos
s̃ ꝑ alios q̃ illũi abiit s̃ ? ꝑ
gloriã dei. lucha q̃ ẽ vbũ dei.
Vel ipse xp̃s accẽdit lucha. q̃ Beda
testũ humane nate flamma sue
dimittat ꝓpleuit. quia nec re
ctis abscondẽ nec modio abscõ
dere hoc ẽ sb̃ mesura legis ĩtelligẽ
di vnig̃ electis timinos voluit
cohibẽ. Candelabꝝ etenim dicit: Hier.
aĩ lucha suppositi: q̃ nris
i frontibꝫ fidem sue incarnatois
affixit. Vel lucha xp̃i ponit̃ i
candelabꝝ ? i ligno crucis:
ut lucẽat oĩbꝫ q̃ in domo sunt
? i mũdo vel ecia. Tali ecia
luce monet fulgẽ aplos ut ex Luc̃
admiratione op̃is deo laus i
pariat. Vn sc̃. Sic lucẽat lux
vra coram hoĩb? ut videãt opa
vra bona: ? sic illuiate do
cẽtes ut nõ vestra tm audiat
vba s̃ ut opa videat: ut q̃s
illuminatis ꝑ vbũ q̃si lux.
ꝑdiatis ꝑ exẽplũ vite q̃ sal.
Illos ei doctores q̃ docet et-

facaut. magnificat deus. Na
disciplia dñi. ex moribz fiuliē
demostrat. Vñ sē. Et glificat
prem vñm q̄ mi ait e. Vtea g̃
placeam hoibz: ut glificetur
deus. Si vero q̄atur q̄ non
velut absolui a p̃ quo iubet oia
tolli: si aliq̄ extim legē sit:
ideo mq̄. Nolite putare q̄
veni solue legē a. ihās. Duo
dixit: negat venisse se solue
legē. 2 affirmat venisse se i
plē. vñ addit. Ño veni solue
ſ adiplē. qd' dupli intelligit.
Na adiplē legē a est addendo
aliq̄ qd' mini hz: a' ficiendo
qd' hz. Impleaut ig' xp̃s ihās
dplendo oia q̄ p̃cos de scripto
fuerat dicta: legē aut nō tñs
credendo. ſ iustificando p fidē
qd' lex p lras fieri nō poterat.
Ad ig' p nostra infirmitate
minus potuim: p ullu profec
turat cui captus membra effer
ti sumus. Nullas er' ex hoc loco
catholici patruī iustias q̄si
legē 2 ihās p̃cepta nō sueī:
q̄ christe dei 2 p̃ris hūt. Q̄ aly
p̃det lex 2 ihās. Et q̄cūq̄ ibi
rebz gestis vl sacrmentoz celebra
tionib; figurate ihētata sunt
in xp̃o 2 ecā dpleri signifiant.
Caret q̄ cūcto errore delirent:
q̄ putat signis sacrmentisq̄ mu
tatis: er' res ipsas ex duīsas.

Sc̄ Amē q̄ppe dico vob. donec
trāseat celū 2 tra iota vñ. a
vñ apex nō pteribit a lege. do
nec oīa fiant. Amē hebreū simo
e. 2 latine dr̄ re fideli. sine
fiat. Duabz at de causis hoc
mo fr̄ptet utit dñs: sine
ppt duricia illoz q̄ tardi erāt
ad credendū. sine ppt credētes
ut pfundius attenderet ea q̄
sequunt. Celū vero 2 terra
pmanebūt qdem essentialit
ſ trāsibūt pronuntiationem
Iota vo q̄ mīmalis e q̄a
vno ductu fit. apex er' est ipi
aliq̄ in stimo pticula intelli
git' velens expressio pfonis.
Si at ingenui ho vl in vili
mediocri iuuenis erubescat:
et vir sapiēs obūt qd' dixit
nō relinq̄ tumorem: quo v
ba d'ini vacua poterāt p
manere. Vñ subdit. Q̄ q̄
solueīt vnū de mādatis
istis mīmis 2 docuerit sic hoies:
mīmus vocabit i regno celoz
ch mādata mīma dicat q̄ ipse
p̃ceptum erat: q̄ quidē mīma
vocat licet magna sint. Sic
ei de se miltones humilia loquit
ē: ita 2 de suis p̃ceptis humili
loquitur. Solue at est nō aggr
qd' rectū q̄s intelligit: vl nō
intelligē q deprauatur: a' mi
nuere integritate supaddendo ſ.

thimo vocabit regno celoꝝ: 2 fortasse ideo no erit qꝫ ibi vi magni ce no pñt. Vt ait sit magnꝰ: fare debet 2 docere q̄ xp̄c docuit an gla 1 scla

Legendum de sco ysaac Augustino habet i catalogo Vide ibi.

Herodes Iohes Eodem

Mil. misit arrestum herodis ac tenuit iohē ac vinxit ei in carcere et vi. Iosephus

Eodem

narrat hystoria philippi herodis maioris filii sub quo dns fugit i egyptū fratre huius herodis ꝑ q̄ passus ē xp̄c. duxisse herodiadē vxorē filiā regis aretthe. postea vo socrꝫ eius exortus ābusda cōtra generū simultatibꝫ tulisse filiā sua 2 dolore matris priores inimicas nuptias copulasse. Ergo iohes baptista arguit herodē 2 herodiadē q illicitas nuptias fecerūt: 2 no licuit fre vxorē ducere vxorē illius vxorē duxerē. Lex ei ꝓhibebat q̄ fr̄ vxorē fratris acciperet: ai defunctus ꝓle no habet: ibi aūt erat filia ppt qd nupcie erāt scelerate. Herodias at īsidiabat illi: 2 volebat occidere eū nec potuit. Timebat enī herodis ne herodes ppt monitionē iohis aliqñ resipisceret 2 philippo amicꝰ fieret: alias illicite nuptie repudio soluent.

Herodes at metuebat iohēm: qꝫ sciebat eū virū iustū 2 sctm. Timebat ei ꝑ reuerendo: sciebat eū eē iustū quo ad homes 2 sctm quo ad deū: 2 audito eo multa faciebat. qꝫ putabat eū spū dei loq̄ 2 libenter eū audiebat. qꝫ reputabat utilia q̄ ab eo dicebant. Vide aūt q̄nta opat̄ ꝺcupie rabies: qꝫ ait herodes tanta erat iohēm habet reuerētia timore 2 custodia: ipse fit immemor ut sue formationi ꝓficeat. Libidinosa & voluptas eū coegit i illū manū mittē. quē sciebat iustū 2 sctm: ac ꝑ hoc dat intelligi qꝫ minus ꝑcm. sctm est ei causa maioris ꝑcti sedm illd q̄ in sordibꝫ e sordescat adhuc. Ec̄ Et ei dies opportunꝰ accidisset: herodes natalitia sua cenā fecit ꝓceribꝫ 2 tribunis 2 ꝓmis galilee. Soli mortalium herodes 2 pharao legunt̄ die natali sui gaudiis festiuis celebrasse: ꝑ uterqꝫ rex infausto auspicio nativitate sua sanguine fedauit. Vel herodes tanto maiore impietate. quāto sctm 2 innocentē doctore vitatis occidit 2 hoc ꝓ voto ac petitione saltatrice. Ec̄ ei. Cuꝫ intrasset filia ipsius herodiadis 2 saltasset 2

Beda

Beda

placuisse herodi similiq; reni-tẽ
bi: rex ait puelle. Pete a me qd̃
vis: dabo tibi. Dñi ei nimiũ fit
sathanas p puellã saltat: et
iusiurãdu pficit sceleratũ. Ce ei.
Et iuranit illi q; q̃q; petieris
dabo ti licet dimidiũ regni
mei. ¶ Do accusat ab homicidio
herodes p inimicitã. Ideo ei
fortr iurauit ut occasionẽ in
ueniret occidẽdi: et si prius a
miis iteritu postulasset non
utiq; acquiuisset herodes Ce. Que
cu exisset: dixit mri sue. Qd̃
petã. At illa dixit. Capt iohis
baptiste. Digno opi saltatio
nis: digniũ postulat sanguis
petii Ce. Cuq; itrouisset statim cũ
festinatione ad regẽ petit dicẽs
Volo ut ptinꝫ des michi i dis
co capt iohis baptẽ. Malignia
mulier ptinꝫ sibi dari caput
iohis petit: et statim in illa hora
Timebat ei ne herodes resipis
cet Ce. Et contristat̃ e rex. Pue
tudinis e scptã ut opinionem
miltoꝝ sic narrat hystoria quo
tab oĩb; eo tpe credebat: sic et
ioseph ab ipsa q; maria appel
lat pr̃ihu. uta. Nũ herodes
di contristat̃ q; hoc discũbentes
putabat. Dissil'ator ei inẽtis
sue tristiã pferebat: sane cũ le
ticia habẽt in mẽte. Sceluscq;
excusat curamẽto. ut sb occa
sione pretatus ipius fieret.
Vñ se. Ut iusiurandi aut
q; ppt' simul discũbentes nolut
eã contristari. Herodes qde.
no sui apos fr̃ voluptuosus
iusiurãdu iplent: q; iustu
iterimut. Decebat aũt magis
i hoc pmanere: q; no tm̃ sceli
opari. Qd̃ aũt sbdit. q; ppt' sil
cũbentes. vult oẽs scelus
sui cẽ p sortes: ut i luxurioso
ipuroq; conuiuio cruore epule
deferent. Vñ se. Cũ misso
spiculatore pcepit afferri capt
iohis i disco. Non aũt puduit
herodẽ caput occisi hois an
nuas in fir: pharao vero
nil tal' vesanie admisisse legi
tur. Et utroq; tm̃ exemplo pbatur
utilis ce nob dic mortẽ fuge
timendo. q; casta agendo sepius
i medicina remotare q; die nti
tat̃ luxuriando celebrare. Ho
ẽ ad laborẽ nascit̃ in mũdo:
q; electi ad regnũ p mortẽ tm̃
sciũt e mũdo. Ce. Et decollat̃
ei in carcere. Et attulit caput
ei⁹ i disco. q; dedit illud puelle:
q; puella dedit mri sue. ¶ Do
sime grauissima admiratione
ppendo. q; ille pphetice spũs
mris utiq; ipletus. quo in
natos mulierũ nemo maior
surrexit ipse ab infãcie matris
mutus. q; p puelle saltu tm̃

cat. 2 vir tante seuerit⁹ ⁊ risu tpū mouit. Quis credit aliq̄ fuisse qđ in ea vita. ul la sic despecta mors tergeret. Et q̄n ille dl i labo ptauit? q̄ lonitas solu⁹ 2 mel silueste edit. Cui risatione sua offe de potuit? q̄ de hēmo nō recessit. Et ē qđ xp̄c dō sic vehemēt in hoc scło despicit? q̄s sic sblimit ani scła elegit? ni hoc qđ pietati fidei pz qui dato eos pmittit mirimis q̄ videt quō remuneret istimō. Et foras usq̄ ad despem deiect; q̄ intus usq̄ ad ipheticā libra ydriat. Hic g̃ vnusq̄sq; colligat qđ illuc passuri sint q̄s regebat: si hūc sic cruciat quos amat. Et Quo audito discip. venerāt 2 tulerūt corp⁹ ei⁹ 2 posuerūt illd in mōnūm. Narrat ioseph⁹ victū iohēm i castellū macheronta adductū ibiq; truncatū. Narrat eo ecclesiā hyrcana sepultū ei in sebaste palestine vbe q̄ q̄da sa maria dicta ē. Decollatio aūt iohīs nominationē fēmine illi⁹ qua xp̄c a ipho credebat in sinuat; sic exaltatio saluatoris i cruce figurā designabat fidei q̄ et ipse q̄ prius a libris pphetā ee credebat dei filiū a pdis fidelibz ē agnitū. Vñ iohēs quē op

tebat minui ait dulcius lume dere sic incipit natiuitē: dns aūt eo tpe ānū quo dies creuere incipit. q̄ christ aūt herodes. q̄ nūcupat pellicus ipho ē uxore: q̄ habebat vxorē sēz iam⁹ gliam: cui⁹ filia saltat 2 mouet ecclā nūc cta iudeos. sēz falsus itellatis septuaz. Dempitauerī siqđē iohem⁹ vbū pphetā 2 sine capite xpō habeūt. Vel aliter Caput legis qđ est xp̄c de corpe abstinuit ipho⁹ iudaico ipho 2 dat gētili puelle. i. romane ecclie. 2 puella dat mīri sue. i. synagoge crediture i fine. Cor pus iohis sepelit. caput i dis co collocat: ira tm̄ mutata tegit. spūs in altum honorat 2 sumit.

Natiuitas marie liber generationis ihu xpi filij dd filij abrahā. Et xp̄c Iesus

Ovia matthēs iudeis euāg⁹ scripsit q̄bz superfluū erat exponere dn̄m nr̄m nullum qua ignorabat nationē aut sciebat eis mysteriū incarnationis ondē⁹ iohannes ait q̄ gētibz euangeliū scripsit q̄ non agnoscebat si deus filiū hīz. ideo necessariū fuit p̄ mīa ll̄ ondere q̄a est filius dei d̄s. deinde q̄ carnē sūscepit dn̄s aūt q̄a libri pricula tenent gr̄iarū. dixit tm̄ liber gr̄iarū

omis: dsuetudo ei hebreoꝝ ẽ ut vo
luibꝫ ꝙ eoꝝ phariseis ꝓponãt noia
ut ẽ gñs. In hoc aũt qd dicit. ihu
xp̃i regale ⁊ sacerdotale in eo ꝙ
fuerũt dignitate: nã ihs qui
primus nouꝰ hꝰ pfugiũ ꝓtulit
post moysen ĩ ꝓplo ẽrã diuina
tũ detenuit: aaron vo mystico
ꝺsecutꝰ vngẽto. primꝰ ĩ lege sac
dos fuit. Qd aũt ꝙ olei vnc
one ꝓstabat deus ill' q̃ in re
ges vl sacdotes ũngebant: hꝰ
ꝓtulit spẽ scõs hoĩ xpo addita
ꝙpiatione. Spẽ ei scẽ pura
uit qd de maria vgine m
corꝑ ꝙ saluatoris ꝓcreuit: ⁊ hꝰ ẽ
vnctio corꝑis saluatoris. q̃e
xp̃s ẽ appellatꝰ. Ꝙ q̃ inde
negabat ihm de dauid sem
natũ: ꝺicit filꝰ dauid filꝰ
abrahã. Hos aũt duos notat:
q̃ ad illos ꝓpalis facta fuit
ꝓmissio: ꝙ ideo dꝺ ꝓponit ab
hc. q̃ acceꝑit portiõe ꝓmissi
onis ꝙ de xpo. ⁊ abrahã de
ꝙpiatione ꝓphꝰ ⁊ ꝙ regni
dignitus maiꝰ ẽ ꝙ nature.
Nã ⁊si abrahã ꝓcedebat ĩ tpe
ꝙ dꝺ in dignitate. Matheus gñ
ationẽ xpi scdm carnẽ ꝙ
orsus ẽ: lucas aũt tpe sacdote
ĩ ꝙpiatõis petrus magr assig
nas ab ipso baptismo ĩceꝑit
ascẽdendo ut signaret pcꝝ
abolicꝝ ꝙ xpm. sic ꝙ matheꝰ

hĩ nroꝝ susceꝑto pcꝝ ꝙ dẽ
cendẽdo Ge. Ysaac aũt genuit
iacob. Cur nõ dt esau q̃ ei
ꝓmogenitꝰ fuit vl ysmael.
Ꝙa sciꝰ ꝙ illos ad dꝺ ꝓuenire
no posset. Dcs trĩ fides inde
xpuitat̃ q̃ regnaũerunt ĩ altu
vnius dei. nõ sic esau vl ysmael.
Vel gẽtia xp̃i ꝓphetauit me
minit: ut ea q̃ ex ꝙgenitoꝝ
nobilitate ẽ elationem auf
ret. Eteꝝ multi horꝝ ex eadẽ
nati fuerũt: ꝙ ocs silr erant
ꝓphete ⁊ tribuũ ꝓncipes.
In singul' aũt patribꝫ nõ solũ
debet notari hystoria: ꝙ et
allegoria ⁊ moralitas. Alle
goria q̃dẽ in q̃ vn'q̃sq; ꝓm
xpm ꝓfigurat: moralitas
q̃ ex singul' patribꝫ ĩ nob
aliq̃ virtꝫ ꝙ ihpretatione
nois vl ex̃ edificet. Abrahã
g̃ q̃ ꝓ multaꝝ gẽtiũ mẽbrũ
xp̃s est ꝓ multoꝝ fideliũ.
Ysaac risꝰ it̃. ⁊ xp̃s letaꝝ suos
ẽ. abo nati rem spe nature
iste ꝙ vginẽ: ille dẽ anũ.
Iacob supplatatoꝝ q̃ genuit
xp̃s ꝓtriarchas. ⁊ xp̃s xp̃i apls
no in carne. ꝙ in spũ. Iudas
confessor it̃: ⁊ xp̃s dixit. Confi
tebꝝ tibi ꝓ dne celi ⁊ terre.
Moraliꝫ abrahã q̃ credit deo
et fidei nob ꝓbet: ysaac
spei. dei etna bona sperare.

fuat 2 dr. qs gaudē: iacob aī
sigt chīstū. q̄ ꝯplectit duas
vitas actiuā p dilcōē ꝓxī 2
ēplatiuā p dilcōē dei. qī lia
2 rachel. Ubi ata q̄ genuit y
saac 2 ille iacob: qī fides gñat
spē 2 spes chīstū. Nd ei credi
2 speram: diligim. Post
hoc mōstrat omēs obnoxios
fuisse petro. Iustat ei thamar
fornicatio nurā actusās: 2 dd
a fornicatu mulīr genuit
filoēm. Hi at a magis leg
nō ait ipletiū ner a minoribz:
2 sic eōs pcessuri 2 necessaria
facta ē xpi pnīa. Phares
at 2 zara gemina describit
vtū ꝓphetā: vna sēm legē. al
tera sēm fidē. Zara ei p
nuncij ꝓphetā q̄ prim manū
tulit fidei. sī ipeditus ē maāna
legis? sed tpibz xpi rupta est
sepes legis p xpi mādata: 2 sic
sēdē phares 7 gētilis ꝓphetā ad
fidē pcessit 2 postea seq̄t ꝓphetā
nūcij. Ipse at xpc ē phares
7 diuisor qi diuidet agnos
ab hedis? ē zara 7 oriens uxī
illī. erre vir orīs nomē eius:
cstō sagitta. qī posuit me sic
sagittā electā. Est 2 ami elcs
vl excelsus. aminadab 7 volu
tarius 2 naason augurū. q̄
nouit ꝓtiū pnīa 2 futa: ꝓpe
accipit ra ab 7 cētis de gētibz

Est 2 booz 7 fortitudo 2 obetis
sines uxī illī. filius hoīs no re
nūt mustrari sī mustrat 2 vel
se reddit. Ipse ē dd 7 manu
fortis: 2 desiderat? ad gētibz
Nunc et videam qs vtutes ille
pres 7 nob edificet: qī fides spes
cītas oim vtutū sūt fūdat
seqtes vtutes sūt qī supaddi
tiones. Judas it confessio: q̄
duplex ē altera
petroꝝ. Et g post tres supdras
vtutes pcessit: nectit est nō so
lū fidei ß 2 petroꝝ cfessio. Her
g cfessio gignit phares 7 diui
sionē a viis. 2 zara 7 ortū vtu
tū de thamar 7 amanitudie
pnīe. Post hoc seq̄t cstō 7 sa
gitta ut i aliis vicia ꝓdicādo
pmiat? deinde fit ara 7 elcs deo
2 excelsus i vtutibz: et sequit
naason 7 augurū ut recta
2 occulta scpta 2 mysteriꝝ sibi
manifestent? seq̄t salmon
7 sensibil discernens gustu rois
q̄ bonū q̄ malū q̄ amarū q̄ dul
ce: post hoc fit booz 7 fortis
structa ad tolerantia? dein fit
obeth 7 seruiens. nō ei ydonei ē
ad seruitute nisi qui fortis ē.
Iste obeth genuit yesse 7 refri
gerū 2 nā q̄rūq; ē sbdit deo
2 pentibz suis tales filios gñat
deo ꝓpitiū a qbz refrigerat.
Q vero diuicias 2 nō mores

pulchitudinē 2 nō fidē. 2 qđ im
mēmab; qu solēt hoc i iudicib;
optāt? nō gnāt sbditos filios
vel sibi vl deo: sz timuerēt ex
contm se 2 stm deū ut filij eoꝝ
sint pena irreligiositatis eoꝝ.
Postq̄ aūt aliqs ydoneus ē sūs
2 sacrificiū deo frūs. seqt ut sit
aūid i manifestis q̄ ait hostes
fortis dimicet 2 horēs vbo 2 ex
deo sbuciat. Jā seqt sedus
q̄ ordinarij q̄ a regibz stinet
et a dauid ītaput q̄ pmꝰ i tbu
iuda rex fuit. Hic genuit sa
lomonē ex ea q̄ fuit vxe sz
vrie. Tacet nomē bethsabee:
ut notando vrā reducat ad
memoriā illd maxiē scelꝰ qđ i
eā ferit dđ Leté ex mulieres
q̄ hic sūt notātr. qnus rēplē
sibiles fuisset: tñ laudabiles
erāt vtutibz: bethsabee vō nō
solū fuit ydria adulterij sz et
homicidij mariti sui. 2 ideo ppō
nonē eā nō notauit euāg in
genealogia dñi. Alterō sēnis
dauid septm ēgurit. 2 petz la
chrīs diluit: onēs nobis
nemīe ppē vtuti debē fidē.
Habemꝰ ei adiutoriū magnū
q̄ via a nob sine dei adiutorio
nō possit. Salomō q̄ nūt pa
cificū xpm sīgt q̄ pacificat
ea q̄ in cel 2 ī tris 2 nos simꝰ
pacificat ut filij dei nominemr.

Roboā q̄ it multitudo sīgt
sedicionos: qđ ei a plūbz pstā
tur plenq; manet ūpi nūtu;
paucitas aūt migrat e discipl.
Oc. Ozias genuit ozia. Nō Hyd
q̄ hic .iij. reges ītermittit
sz ochozias. ioas 2 amasias
q̄ erāt ppositū erat thesseras
cades i diuso tpis stātu ponē:
ideo ioram qui uxorē iezabel
se misrat ubi ad trīa gnatiō
one eius inēo tollit. Videte Ozy
g̃ q̄ periculosū ē tire regia
ex genere ipioꝝ. Vel q̄ sic eoꝝ Ama
stimūant ipietas ut nullū
intiallū habēt nō ītuitu
sblati sūt de nūo ceteꝝ. Salon
ei merito prīo dimissꝰ i regno
e. roboā merito filij: illi aūt
tres malignē agentes causi sūt.
Ad ydōnē ei gnis exēplū;
qui fugiē malignitas pādit.
Oc. Achaz genuit ezechia. Hunc
cū esset sine liberis dictū est
dispone domui tue q̄ moriē
ris: ideo fleuit. nō ppē logioꝝ
vitā aūt stinet inde saloē pla
cuisse deo q̄ nō petissz aplio
res ānos. sz q̄ dubitabat ne
promissio dei ipleret. aūt se sciret
de semē dauid q̄ deū oportebat ve
nire xpm. Oc. Josias genuit Ezry
iechoniā 2 frēs eiꝰ i trāsmigra
tione babilonis. Ez nō sic posi
tū est i libro regū: ubi tal' ordo ē.

Josias ge[n]uit ioachi[m] postea ioachi[m] ioakim: ioakim au[tem] ge[n]uit iechoniam. Q[ui] ioakim ablatus e[st] de mundo regu
q[ue] no[n] ip[s]e deus dissipauit eu[m] fi
pharao p potentia[m]. Duos au[tem]
fuisse ioachi[m] regu[m] liberos indicat:
q[ui] prior q[uam] et iechonias elia
chim p k[ar]a[m] scribit[ur] sic ioakim:
cui[us] filius ioachin p ch et n
no[n] hz filios. vn[de] iechonias pa
truus eius regnauit post eu[m]. Vbi nota
de his q[ui] sicut eius in genea
logia dni simul ponit. q[ui] a
cibus fuerit fama a[d] ihesum.
Judas a pres eius laudabiles fu
erunt. ihesus. filii phares et zaram:
iechonias et pres eius notabiles
fuerunt i fama. moraliter p[er] dd
sequunt[ur] salom[on] et pacificu[m]: q[ui] huic
aliqs sit pacificus mentibz sedat
illatus cu[m] deo sint, et alios ad
eu[m] inuitat. Deinde sequit[ur] roboa et ppli
tantudo: postea eius no hz qd m
se vocat alios debet ad simpa
thiam seruu[m]. Sequit[ur] abia et pe[r] dnos:
hic ei premissis pi[us] se ypocrite filiu
dei a huic esse asa et attollens ut
de vitute i vitute ad pfectu[m] sui ac
cedat: a huic erit iosaphat et iu
dicans: ut alios iudicet: a nemine
iudicet. Jta fit iosa et ezechias
qui in celestibz thesaurus: vn[de] efficat
ozias et robustus dm[i]s a se ioatan
et pfectus. sic fit achaz et ephen
dens. Et oratione ei augmen
tat[ur] agnitio. Ce ezechias et for
tis dei. q[ui] dm[i]s forte intelligit. a
ideo i amore eius iusus fit mu
nasses et obliuiosus talia tradens
oblitioni: a quo hor sit amon et
fidel: q[ui] ei tpalia detrahit. neue
re sua defraudat: a sic fit yo
sias et salute dni secure exp[ec]tans.
Sequit[ur]. et post trasmigratione[m]
babilonis: iechonias ge[n]uit salathiel. Cui de iechonia dicit ihe
mias. scribe virum istu[m] sterile. q[ui]
no[n] sedebit de semine eius sedens i
throno dd. quo[n]ia[m] g[ra]s xp[u]s regnat
ex semine iechonie. Licet xp[u]s non
sedeat hoie regnat. ipse ei dixit
regnu[m] meu[m] no[n] est de hoc mundo.
De salathiel nil legi[tur] nisi bonu[m]
finale: tm[en] putamus eu[m] seruu[m] eu
fuisse. a assidue deu[m] in captiuitate
petisse p ipsa calamitate. ideo
petitione[m] dei eu[m] fuisse appellatu[m].
Pe huic se zorobabel et doctor ba
bilonie. Que ei maior doctina
q[ui] onde[m] vitale dignitate esse
omi regi. De abiud usq[ue] ad io
seph nulla hystoria inuenit i
p[re]allegato sed alii multi ana
les legunt fuisse apud iudeos q[ui]
dicebant[ur] vba dieru[m] de q[ui]b[us] hero
des rex alienigena dr multos co
busisse. ut ordo regie stirpis
offuscetur. Et forsitan ioseph
noua gentis ibi legerit vn[de] eius
scire poterat vel alio q[uo]quo modo.

Post omes gnationes pim
ponit ultio gnatione ioseph
viri marie ppt' qua oes alie i
troducit. Satis at ondit lu
cas se dixisse ioseph filiu hely
q illi fuerit adoptiuus: ei adā
filiu dixerit dei. q p gratiam qua
postea pfando amisit tpi filius
i padyso obtinuit sit. Cu at vir
audiaris tibi suspitio no sbeat
nupciaz: si recordaue uelueris
dis scpturaz: qsponse uxores z
sponsi viri vocant. Natus e
ei dei filius ex hoie. t ex maria
z no p hoiez. t ex viri coitu. sic
hebion dr: vñ signant sbdit
de q natus e ihs. nō de qb: qd
e hra valentinu q dr xpm nil as
sūpsisse de vgine si p illā tpis
p tuū a fistula ptransisse.
Cur at carne ex utero sic as
sume voluerit: suue q utiq
seru hoc modo hoiandu iu
dicauit. assumendo formā vi
ri z nascendo de fcia: suue ali
q alia causa. nō temere dixerī.
Onē at nupciaz bonū iple
tū est i ill' pentib; xpi. fides
plis z sacmentū. Plem: dss
cuing upm dnz: fidem qz nullū
adulteriū: sacrm qz nullū
diuortiū. Nos g credim' ex
maria fuisse i zgnatoe dauid;
qz eis scpturis credim' q utiq;
dicit. z xpm ex sene dauid sed;
carne. z eius matre maria. nō
ex viro subendo sz vgine.
Nasci mihi ex mre dicit q ex
hac sibi corpe aptauit. in q
nasci posset: no qz aliqs nas
cetur qui ad se attinet ipa
penitus no fuisse. Sic g ihesus
uno z apprehensibile natus est
susceptione pfecti hois de
matre filii dei: q p corporeā
singulare oib; genitis e cō
nascēdi. cui gla in scla a.

Legenda de festo nre marie
vide in cathalogo. Erat

Iacobus s. Crucis. 6. Io
Chil. d. 1. thus iudeoz hūc.
Qui iudicium e mūdi: nūc
princeps huius mūdi ejicet foras.
Quia vox Iacobi Crucis.
Prius de celo terrā dicit
z clarificatu a clarificato: ostē
dit hic modus gloie cui de
nuo iudicium est mūdi sz distri
tionis. z a redēptis dyaboli ex
pulsione: q in mal' hoibz qui
z toto orbe tiraz diffusi sūt
z nouū mūdi appellant. dnabat
Sic g dictū est princeps huius
mūdi. t princeps malozū hom
q habitant i mundo. Appellat' ex
mūdo i bonis q sūt p totū or
be tiraz diffusi sūt. Ideo dicit
apls. Deus erat in xpo: mūdū
reconcilians sibi. Qui sicut ex q
credib; princeps mūdi ejectus foras.

premebat ei dns p̄ passione
& glificatione sua p̄ vniuersū
mundū multos pplos credituros
& quos cordibus diabolus mag erat
aut qui ex fide renunciat ejicit
foras. Et nullus de cordibus ve
strum non ejectus foras.
Quo ergo ductus est nunc ejicit
foras: nisi qm tunc qd & hodie
pauciores sunt nunc & multo
tudine magnisq; pplis tā mor fu
turus ē p̄dictus est. Quid q̄ aut
spūs. q. diabolus ejiat foras? nā
nemine tēptat? Immo tēpta
re nō cessat. Et aliud ē mūdū
possidere: aliud fortiorē op
pugnare. Et q̄le ē illud iudiciū
q̄ diaboli foras ejiat? Exemplo
id fuit manifestū. Erat aliq̄s
debitores exactor & vidua mr
tat: donec ex cade denarios
aī q̄ nīl debet sub ea de carcere
ducat. Hinc et cor q̄ m alios ferit
dabit vīdictā. Ita & ī xpo fm
hoc ei q̄ diabolus in nos fecit: p ea
q̄ in xpm ausus ē sustinebit vī
dictū. Et ne q̄s dicat. quid mit
tet foras si te sigabit. Subiungit.
Et ego si exaltatus fuero a tra
hā ad meipm. Qualit
ei supat. qui & alios trahit. Ho
at plus sunt dicē q̄ resurgā.
Et ei hoc dixisset nondū manifs
tū esset q̄d trahēt & dicēdo vo.
trahā: utrūq; demōstrauit.

Et q̄ omā trahit? ni ex q̄b; diabolus Aug⁹
ejiat foras. Non at dixit omēs
& omā: non ei omn ē fides. Non
itaq; hoc ad vnitatē hoīs re
tulit. & ad eccl̄e integritatē. i.
spūm & aiam & corp⁹: ad illos sīc
q̄d intelligim⁹ q̄d vīuim⁹. q̄d
visibiles sum⁹. Aut si omā ipsi
homēs itelligēdi sūt: omā p̄desti
nata ad salutē possum⁹ dicē.
Aut etē omā hoīm gnā sēdm īnu
merabiles differētias q̄b; me⁹ se p̄ter
sola petri homēs distāt. Qualit Aug⁹
q̄ supra dixit? q̄m nemo venit
ad me nisi quē p̄ trahit. Dā
sīc filio trahente & p̄ trahit.
Dicat at trahā q̄i a tyrānō de
tentos. & p̄ seipsos nequntes ac
cedē & illius manū effugere.
Et si exaltatus fuero a tra Aug⁹
hor & omā exaltatus fuero: nō ei
dubitat futurū ee. q̄d venit ipse
& ad exaltationem suā. dixit & crucē
passionē. Vni cuiq; subdit. Hoc at
dixit significans q̄ moriturus esset
morte. Hoc q̄ intellexisset
iudei q̄d de sua morte dixis
set. ppōnit ei q̄stionē: quō se
dicēret moriturū. q̄ memoriā ei
tenuerit. q̄d dns assidue dicebat
se esse filiū hoīs. Nā hoc loco
nō dixit si exaltatus fuerit filius
hoīs. Si supius dixat. venit hora
ut clarificet filius hoīs. Hoc q̄
ī alio retinentes q̄runt. Et xp̄

manet ĩtinũ ⁊ quõ exaltabit
a tra ⁊ quõ cruc̃ passiõ mo
ret. Hic est vide. qm̃ multa
cou q̃ parabole dicebant nõ ĩ
telligebãt ⁊ ꝙ ꝑuenit de mor
te disputãs. audietes ih̃m exal
tationẽ suspicati sũt ih̃m. Vel
hoc eis dixisse ĩtelligebãt. qđ fu
turũ cogitabãt. Non g̃ eos vbor
ubor obscitate apuit ĩh̃m sa
pcia ⁊ stimulata ⁊ scia. Et
vide qlit malicose mtrogãt.
Non eĩ dixerit nos audiui ex
lege. q̃ nil xp̃c pacif ⁊ ĩ mlto
ei sc̃ptã ⁊ loms. ⁊ passio ⁊ rec
rectio sil ponit. ⁊ qm̃ manet
ĩtinũ. Et mirũ hoc nõ cat
dtinũ. Immortalitati eĩ ꝙ pas
sionẽ non ẽ frm ĩpedimentũ.
⁊ ꝯmanet ꝙ hoc onde eĩ nõ
esse xp̃m. qm̃ xp̃c manet ĩt.
Deinde sb̃dit. qs ẽ iste filius
hoĩs ⁊ hoc malicose. Cũ dicit.
Nõ dicas q̃ ppt odiũ tuũ hoc
dicam⁹: erre eĩ nõ nouim⁹ de
quo dicis. Cũ xp̃c mõut ostẽ
dens qm̃ passio nõ ꝓhibet ma
nẽ eũ ĩ etnũ dicẽs. Adh̃ mo
dicũ lumẽ in vob est. Qui di.
Adh̃ pmo tpe ego lux vobcũ sũ:
ꝙ hoc ostendẽs q̃ mors eĩ trãs
migratio ẽ. Eterũ lux solaris
nõ ĩterimit ⁊ ꝙ ꝓcedens
mrsꝰ appet. Vel alit. Vbi
eĩ lumen ĩ vob est ꝙ hoc q̃
ĩtelligitis q̃ xp̃c manet ĩt.
Ergo ãbulate. accredite. totũ
ĩtelligite ⁊ mortuũ xp̃m et
victuũ ĩtinũ dñm lucẽ habet.
⁊ hoc tpe pũus vite ⁊ ante
crucẽ ⁊ post crucẽ. ajulti eĩ
post crucẽ crediderũt in eũ:
ut nõ tẽbre vos ꝓhendant.
si ⁊ eo modo crediderit xp̃i et
nitatẽ. ut negẽt ĩ eo mortis
humilitatẽ. Cẽ. Et q̃ ãbulat
i tẽbris nesat quo vadat. Mũ
dana⁹ mdet nũc aguit ⁊ nesciũ
q̃ agit: ⁊ ut ĩ tribus ãbulãtes
putat se rectũ mrdẽ viã. et
dtriã vadit. Vtẽa ꝙdit. Dũ
lucẽ habetis credite ĩ lucẽ. ꝙ
dũ alioꝙ ver habetis credite
ĩ veritatẽ: ut renascamini ver
tati. Vñ sc̃ut filioꝙ lucis sitis.
qđ est filij mei. In ꝓncipio
ait eiã⁹ dt q̃ ge deo nati sũt
hoc ẽ ge patre. hic ait ipse dicit
hoc gñare: ut discas qm̃ vna
ẽ actio ꝑis ⁊ filij. Cẽ. Lu
gla in sĩla dr. ~~Dixitum~~

Nil. ajathet. Scdm
Cũ tũsiret ih̃s ajathz
vidit hoiem sedẽte in thelo
neo matthm nomẽ. Et ih̃s
Qui xp̃c leois cuiꝰ
ferasti miraclm pli
tinũ cirrado ĩ lecto iacẽte
nõ ꝑmansit ĩ eode loco: ne
iudeoꝙ zelũ accẽdat ãplioꝙ.

Amen Sion 27. et 10.

Hor 2 nos tacia2 nō obstina
te resistētes eis q̄ insidiant2.
Vidit hominē matħz nomine. Le
ui eū ihc̄ ꝓcedēdo 2 hominē
matħeū nolūtē ei nomē appel
lare vulgato ꝑ dixerit leui:
duplicia ei vocabulo fiunt. Ipse
ei matħeus sedēs in ydo salomō
iustus accusator ē sui matħz
se 2 publicanū nouat: ut ondat
legētib; nullū debē de salute
desperare: ꝑ ad meliora iustus
videat ei de publicano i apl̄z sit
repente mutat. Dicit aūt sedē
tē in theloneo i domo ubi
vectigalia ꝙgregant: erat ei
theloneariꝰ dict9 a thelon qđ
ē vectigal. Phor q̄ mōstrat
vocātis vtute. qm̄ nō desistē
te a periculoso officio. ex medi
is ipm eruisset mal'. sic 2 pau
lū adh̄ insanientē 2 ideo sequit
Et ait illi. Sequere me. Sic' vi
dit vocātis vtute: ita addis
ce vocati obedientiā. Nequ ei
resistit: neq̄ domū abire re
gauit. 2 suos hꝰ vocare. Quā
ni ex pcula. q̄ ei a principib;
accidē potant ꝓuidit: dū
officiū sui nōiē ꝓfectus reli
q̄. Vñ sequit. Et egressus sedit
ei. Et q̄ terrena lucra deseru
it: ideo iure fact9 ē discipul9 ta
lent9 dispēsator. Arguit i hꝰ
loco porphiriꝰ 2 iulianꝰ aū
gustꝰ. vel ꝙpria hystoria me
tientes vel stultitia coꝰ q̄ sta
ui sui saluatore q̄ utiq̄ nabi
lit q̄libet vocante hoiez sm̄
se cum: ei tāte v̄tutes tātaq;
signa ꝓcessisse rit q̄ apl̄os atq;
credent vidisse nō dubiū est.
Certe fulgor ipse 2 maiestas
diuinitatis occulte q̄ exiā ni fa
cie refulgebat humana videntes
ad se trahe potat i primo aspectu.
Si ei ex magnete lapide hec
ē vis dz ut ferū trahat: q̄to
magꝰ dnō omn creaturā ad se
trahere potent q̄ volebat. Et
cur nō eū petro 2 iohe 2 alijs.
eū vocauit. Quāuis diuinꝰ dispo
situs erat adh̄c sed post multa
miracula 2 multā xp̄i famā
q̄n aptiore ei ad obediencia
fecit q̄ ultima cordis nouit.
Vel pbabilius videt. q̄ hꝰ ꝓ
missa recordādo matħs ꝙmeo
rat: q̄a cū simone habitū in
mōte credendū est ipm vocatu
esse eū actis ꝙ ut lucas dicit.
Matħs ei vocatione refert
mirācula. q̄ magnū mira
culū fuit q̄ publicanus factus ē
apl̄s. Ignea aūt celestis bnfi
cii vice ꝓpendēs matħs. xp̄o
magnū diuitū in domo sua
parat: ut illi ꝙmodent sua
tpalia a q̄ exp̄ctabat ꝓpria
bona. Vñ sequit. Et factū est discu

bente eo ī domo. Hic matheus nō expſſit ī cuius domo discubuerit vñ posset videri nō hoc ex ordine ſolitū fuiſſe. ſi qd' alio tpe ferū qt recordatus mīpoſuiſſe: ſi marcus & lucas q̄ hoc ōio ſilentio tacuit manifeſtabat in domo ſeu hoc ē matthei discubuiſſe ihm. Honorato g̃ matheo mandatu xpī in domū ei⁹ ſomes publicani q̄ erāt eiusdē artis vocauit. vñ ſequit. Et ecce multi publicani & peccatores venientes discumbebāt cū ihū & dīſcip⁹ eius. Publicani vocant q̄ publicis negocijs ꝑplicant. q̄ ſine peccato vix a nīgo ꝓtr tractari. Et pulchre ſiunt ꝑſagiū: qz q̄ apls & doctor gentiū erat fuit: i ꝓma ſua diſione peccatū gre ge poſt ſe trahit ad ſalutē. ut vñ ꝓficeret exemplo. qđ ꝓferimus erat & verbo. Tertullianus at hos vt fuiſſe ethnicos dicere ſolita nō erat vectigal pendere ex iſtis q̄ mathei nō fuerāt. videt⁹ dñs at nō minuat cū ethnicos cū id maxīe caueret ne lege ſolue videtur. q̄ & diſcipit. ī via gentiū ne abieritis. Videntes at publicanū a peccato niſi ad meliora: & ob id ex ipſi nō deſperēt ſalute: vñ accedentes ad redēptorē nrm: & nō ſolū ad collo q̄ dū ſi ex ad ꝓcumbendū exceptu ſunt. Non ſolū q̄ arguebat eum eos. ſi ex ꝓcumbens emendabat multotiens eos q̄ male diſpoſiti erāt: p hoc docens nos q̄m oē tpe & omne op⁹ pt nob tribuē utilitate. Hoc at videntes phi ſei indignati ſunt dicentes. Quare cū publicanis & peccatoribus manducat magr vr. Notandū q̄ cū diſcip⁹ vſi ſunt ꝓcurare xpm alloquūt dicentes. ecce diſcipuli tui faciunt qd' nō licet ī ſabbo. h ego apd' diſcipulos xpō detrahūt. q̄ oīa malignantiū erāt & voluntū ſeparare a doctore corda diſcipuloꝝ. Duplex at error phariſei tenebant: q̄a & ſe iuſtos arbitrabant. q̄ ſtipbie faſtu a iuſticia lōge diſceſſerūt: & eos eminabant iuſtos. q̄ reſipiſcendo a peccatis iuſtic aggregabant. Lucas at aliq̄to differentius hoc vidē memorauit: ſedm quē phiſei dicūt diſcipuli q̄ cū publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis: xpō & diſcip⁹ eius hoc obiectū iſtimauerūt. Et cū diſcip⁹ dicebat. magr magro obiiciebat q̄ ſecundo mutabant. Vna ē g̃ ſententia & tāto melio ītimata q̄to q̄busda verbis manēte veritate mutata. Neq; vo ī priſtinis ꝓmanentes venīt ad ultimū. ut phiſei & ſcribe minus

uū. si pnāz agētes. qđ 2 pnō
sino dñō dicat: Non sc̄. At illis
audiens ait. Non ē op⁹ vāle
tib⁹ medicꝰ si male hab̄entib⁹.
Scꝑm medicū dt. q̄ muto me
dicādi gr̄ā ꝙpt̄ iq̄tates mult̄
pulneratꝰ est ut vulnꝰ petō ꝯ
mūꝰ sanaret. Vanos q̄dē eos
appellat. q̄ sua volētes sbuūe
iustiā vē dei iustic nō sūt
sbiecti. q̄ male tūtes eos vocat
q̄ sue singlitat⁹ ꝑsua dēnerī
nō plegē videtes se iustificari
posse penitēdo se sbmittū grē
dei. Postq̄ g̃ a cōib⁹ opinionib⁹
eos alloquit⁹ ē. alloq̄t eos ex scp
tuis eū dt. Euntes aūt discite q̄
ē mūꝰ volo 2 nō sacrificiū. de
ysaiā osee assumēs testiōm
suggillat sēbas 2 plisēos qui
iustos se estimātes petoꝝ 2 pb̄
licanoꝝ ꝑsonaā declinabant.
Ac si dicat. Cur accusat me
q̄ petores cōrigo? Ergo 2 deū
prēm ex hoc īcusate. Sic ē ille
vult petoꝝ emēdacōēs: ita 2 ego
Et sic audit nō solū nō esse ꝙ
hibitū qđ īcusabāt si 2 sēdm
legē maū esse sacrificio. Nō ē
dnt mūaz volo 2 sacrificiū: si
hoc īmixtū illd aūt ejicit. Non
tū respiat dꝰ sacrificiū sīn mūa
faciebāt aūt plisei sepe sacrificiū
i tēplo ut iusti apparent coraū
ꝑplo. si nō recipebāt mīe opa in
q̄bꝰ ꝑbat⁹ vera iustiaa. Admo
net itaq̄ eos ut ꝙ opa misericie
sibi metipsis supare mīe pmia
rāpiant 2 nō ꝑceptis pauperū
necitatibꝰ ꝙ oblatōēs sacrificioꝝ
se deo placere rēdāt. Vñ dicat.
Euntes sīz a tementate stulte vi
tipationis ad dilectionē scptu
re sce meditacōēs. q̄ mūaz mare
mēdat: vñ 2 sūū de mūā ex
ecē ꝑponit dicēs. Non ē venī
vocare iustos si petores ad pnāz.
Hoc 2 illa silitudo de egrotis
bñ ītimat q̄d velut dō vocādo
petores tūs medicꝰ egros utiq̄
ut ab iq̄tate tūs ab egritudine
salui fiant q̄d fit ꝙ pnāz. Et
q̄ nemo iustꝰ ex lege ē: mūa
erat vnūsq̄sq̄ ī lege posit nōīa.
Vñ vocare videt ad eos locos:
sic ēū dr. exre ia adā frūs q̄s
q̄ vnꝰ ex nob. Quīm ē nullꝰ
iustꝰ erat ī tra. paul⁹ ꝑ dicēs.
Deū peccauerūt 2 egēt gla dei.
Qui hoc aūt 2 illos mitigat. q̄ vera
ti erāt. Vñ d. Tm̄ remio ab
horiare petores: q̄ ꝙpt̄ eos solos
aduenī. Vel q̄t iusti erāt sic
nathanael 2 iohs bapta: nō
erāt ad pnāz īuitādi. Vl nō
venī vocare iustos falsos q̄ de
iustia sua gliant ut plisēos:
si illos q̄ se petores recognoscāt
Et matheū aūt 2 pblicanoꝝ vocā
tione fides gētiū expmit. q̄

primo mōdi lucros habebāt. 2 nūc
spōtaliter cū dño residebāt. Q sup
bia phārseoꝝ iudicia iudeoꝝ de
salute gētiū. Vel mathis ꝑthonos
trenus lucros habebāt: quē vide
ilis. dū oculo mīe respicit. mathy
ei interpretat donatꝰ. Ieus assūptꝰ
Penitens at a massa ꝓditorū
assumit. 2 grā dei erit donat. Et
aut illi dic. Recipe me. vl ꝓdica
tione. vl ꝑ scripture admonitioē
vl ꝑ inspiratione: qđ 2 nobis
ꝛepat ipse dñs nr ihc xpc. Ay

Ex gestis Katsalogo sctoꝝ

Et ll. Ayphael. Sed in ayathi
accessērūt ad ihm dīsc ei dicētes
Q̄sputas maior ē in regno ce
lorū. Et rc. Sctōs Cusdē.

Q Via dīsc viderāt ꝑ petro
2 dño ide tributū reddi
tū: ex cōsuetudine pācti arbitrati sc
oīb; aplis petꝝ esse plenū. Vñ
passi sūt aliq̄ humānū: qđ cuī
desigt dicēs. Q̄sputas maiorē.
Ne cuīdam siqdem passionē vi
teri quā passi sūt. nō dicit ma
nifeste petꝝ cur honorasti nob.
ꝙ mdetimmate mitigāt quos
maiores ē. Cū at tres phono
ritos videret sc; petrꝝ iacobū 2
iohem. in trāsfiguratione nil tale
passi sūt: qui vero i vnū solū
dnm ut honorē tuē doluerūt.
Tu at videm primū quidē sp
nil cor q̄ sūt m tris q̄rit: deide
q̄ postea hāc passionē deposuerit.
Nos at neq; ad defectus eoꝝ
stringē possum. Neq; ei q̄rimus
qs maior ē in regno celoꝝ. ꝙ qs
maior ē in regno tre. In hui⁹at
mitatores dīsc ei debemus
si qñ aliqđ dubiū q̄rit 2 non
inuenit: ut cū oī sensu acce
dam ad ihm q̄ potēs ē illuīare
cordis hoīm ad intelligēdū so
lutionē omi q̄stionū. Intio
gem ei aliq̄ doctoꝝ. Videt
g ihs cogitatiōes coꝝ volut
desidio glē humilitate retinē
sanare. Vñ sē. Et aduocās ihs
puerū statuit eū in medio coꝝ:
ut i eo 2 etatē q̄rēt 2 similitudiē
innocētie demōstraret. Q certe
puerū statuit i medio coꝝ se
ipsū: q nō venerat ministrari ꝙ
ministrare: ut eos humilitu ꝑbe
ret ex. Alij puerū interpretāt
spīm sēm. que posuit i cordib;
dīsc ut ꝑ superbiā in humilitatē
mutarēt. Et dixit. Amē dico vb
nisi conuersi fueritis. 2 effīamini sic
pueri: nō intrabitis i regnū celoꝝ.
Non ꝑcipit ut etatē habeāt ꝑ
nocentiā: 2 qđ illi ꝑ
anos possidēt ḥ possideāt per
tinstriā: ut malicia nō sapiā
pueri sint. Ac si dicat. Sicut
iste puer cuī vob ex tribu
nō ꝑseuerat i malicia: ihs
nō mentit: videt pulcherrimā

mulierem nō delectat? nō aliud
cogitat? aliud loq̄? sic? vos
nisi tale habuerit? innocentiā
? aīe puritatē regnū celoꝝ nō
potitis ītrare. Quemvis etiā
credētes oēs dicit: q̄ patrē se
quit' deū. matrē amat' etiaꝫ
malū nesciūt. cuiū capi
negligūt. nō insolescūt. nō ode
rūt. nō nocēt? dictis credūt.
Qui dicit. Nisi nisi fueritis
ab hac elatione ? ignoratioe
in q̄ modo est? ? efficiamī ita
innocētes ? humiles p̄ virtutē sic'
pmuli sūt p̄ etatē. non intrabit
in regnū celoꝝ. qui quidē alit'
nō intrat? Quicūq; ergo humili
averit se sic' pmul? iste: hic ma
ior ē in regno celoꝝ. Qui to ei
q̄s est humilior. tāto maior est
fiat? in regno celoꝝ. ? ī dignitoe
gē vl ecclastica dignitate. vl ete
rna beatitudine. Ec' Et q̄ susc
epit pmulū talē in nōe meo
me suscipit. Ac si diceat. Nō solū
si tales efficiamī me ade accipi
tis: si ? si alios tales p̄ me ho
norabitis. ? honorus q̄ est adillos
retribuetis vob dominio regnū.
nō solū si q̄ magr est me sus
cipit. Q̄ ei tal' fuerit ut p̄ i
mitet humilitatē. ? innocentiā:
? eo q̄ suscipit? Et prudent'
ne ei delatū fuerit apīs se pu
tent honorator: adiecit nō suo
illos merito si mgrī honore sus
cipiēdos. Deinde facile suscep
tabile huī simonē fant pena
dūces. Vnī se? Q̄ ait scādalizat
vnū de pusill' istis. Ac si diceat.
Ec' qui honorat p̄p̄t me. mercē
hūit: ita ? q̄ hos dehonorat ulti
ma sustinebit vindicta. Ec
ait nullū scādalū veniat ne mi
teris. ayuta ei pusilla? p̄ eo q̄
despiciūt scādalizati sūt. Nō
q̄ q̄ scādalizat' pmul? est: ma
iores ei scādala non recipiūt.
Et q̄ q̄ gñ alios possit ee sine
adūsis oēs q̄ aliq̄ scādalizat?
tñ inx̄ ascepta simonis ee? dī
aplos deū intelligi pt̄ q̄ mī
rogādo q̄s maior eēt in regno
celoꝝ videbant' me se de digni
tate ostendē? et si ihc vicio p̄
mā sissent poterāt eos q̄s ad fi
de? vocabat. p̄ suū scādalū pde
re aplos vident mī se de hoīe
pugnare. Q̄d' ait se? expedit
ei ut suspēdat? mola asinaria
? collo ei? ? sēm rutū precar lo?
q̄ maior? ciminū ista apd' veteꝝ
iudeos pena fuerit ? pfundū liqa
to salso mergē. Expedit ait ei dī
q̄ milto melius? p̄ culpa breuē te
rpe penā. q̄ eternus supari cruci
atibz. Ascēs ait erat pribz.
dice? me nō suscipit: qd' erat ei
pena amarius. Et q̄ grossi erāt
? pdicta pena eos nō movebat
dpatione exēpli ingnitu manifestat

ꝑparatā penā ꝙt hoc ei dicat q̄
expedit ei hoc sustinē: qm̄ eos
alia grauior pena expectat.
¶ Vther at molē op̄ labor ē cen
tatis. Nā dauid unicū oculū
agit in gr̄a: sb̄ asinū quidē
nonē strēnue gentes ignoratas
regnū q̄ cū labore ignorantia
timent. Iudeus at strictē iter
legē ꝓstitutū est: q̄ si xp̄i aplos
scādalizare ? rectius alliga
to collo mola asinaria dimersi
in mari fuissent: q̄ illū tolerabi
lius fuerat nescisse xp̄m q̄ ꝓfessū
diu nō recepisse. Vel aliter. Nō
p mare nisi selini: q̄ ꝑmola
asinaria nisi actio terrena signi
ficat. Duc ei colla mētis p
stultū desidera strīgit: hāt in
laboris cautū mittit. Ignorāt
q̄ ut cupiditas rer̄ tp̄aliū scā
dalizantē deuectū ponde sno
deducat ad interitū. Cui rei
assignat dicēs. Ve mūdo a
scandal. ꝙt scandala. ¶ Nō
sunt at xp̄i dis. xp̄i de mūdo:
vnde nō p̄t esse eis ve a scādal.
Nā si multa sunt scādala:
nō tangūt ei q̄ nō est de mūdo.
Si at adh̄ est de hoc mūdo ꝙt
terra q̄ diligit mūdū ⁊ q̄ sunt
eo: tāta scādala ꝓhendent
eū: q̄ntus fuerat obligatus i
mūdo. Sc̄ ¶ Necesse ē ut ve
ant scādala. Cui at dt nōne
nō destruit libertatē arbitrij
neq̄ necessitati aliq̄t rei
supponit: ¶ qd' oīo futurū est
p̄dicat. Scādala q̄dem sunt
ꝓhibitōes recte vie. Non at
p̄dicatio xp̄i scādala cōducat.
Recte ei q̄ p̄dixit ꝙt hoc fit
¶ q̄ oīo futurū erat ꝙt hoc
p̄dixit. Necessaria ē sunt
scādala ⁊ utilia: ut q̄ ꝙt hoc
ꝙbati sint manifesti fiant.
Scādala ei eligūt homines et
auctores faciūt: ⁊ ei q̄ cad'
velocit' eligūt inq̄ntū segnē
rūt sollicitudinē. Vel venie
scādala sint ageli sathane.
Non p̄t at esse vera bonū:
nisi haberet ꝑpugnatoē mali
Sic q̄ necesse ē venire scāda
la. sic necesse ē sustinē mali
cia celestiū: q̄ magnificentiā
q̄ntumq̄ xp̄i in hoīb; inualescē
tes expellit ī eos malignas
ꝑtutes. Ducunt at organa
ꝑ q̄ scādala operent: q̄bz ē magis
ve. Nā multo penis erit ei q̄
scādalisat q̄ ei q̄ scādalisat.
Vī se. Dicūt ve hoī illi ꝙ q̄
scandalū venit. Ve si dicat
Ve hoī illi q̄ vitio suo faciat ut
ꝑ se fiat qd̄ nocē est ut ī mūdo
fiat. Simulq̄ ꝙ grāle sm̄ā
ꝓtulit iudas: q̄ ꝓditioni aīz
ꝓmisit. Vel sb̄ hoīe mūcupa
tione iudam ꝓpr̄ designat.
Ꝑ quē omē huic mōdo periculū

ꝓbatur: ut xpm̃ in passione ab
negent: que ler a ꝓphete passi
bilem p̃dicauerũ. Vt ai dñs
q̃ nõ sint absolute nẽtatis scã
dala: audi q̃ sequit. Si aute
manꝰ tua vl pes tuꝰ scandalizat
te abscide ea et proice abs te. Nõ
hoc de mẽbris corpalibꝫ dicit: sz
de amicis q̃s in ordine necessitatis
mẽbroꝝ habem⁹. Nichil est ei
ita nocuũ: ut diligatio mala.
Scandalũ aũt sine graue est
qd nos offendiculũ vl ruinã
i passione p̃dicte possit.
Ille q̃ scandalizat fr̃em: qui ei
dicto facto ue mino⁹ recto oca
sionẽ ruine dederit. Quis oĩb⁹
tutũ aũt affectus a vniuersa ꝓpe
q̃tas ẽputat: ne p occasionẽ
petatis vnus q̃sqũ credituꝰ scã
dalis patrat. Si manꝰ tua e ti
bi nociua ut manꝰ pes oculꝰ: a est
util ad ꝓspiciendũ scandalũ
aũt tibi suadeat? et ꝓpt̃ modꝝ dissolu
tionẽ te ꝓtrahat in gehennã:
melius est ut ꝓpinq̃tate careas
illius a emolumẽtis eternalibꝫ
q̃ diu vis luminis fruẽ ꝙgnatos a
natiuos oculos habeas ruinã.
Nouit ei vnusq̃sq̃ credentiũ
q̃ sibi noceat vl in q̃ solliciter
animꝰ ac sepe tẽptetur. q̃ melius
e ei vitã solitariã ducere. q̃ ob
vnã pñs nẽã vitã eternã ꝑdere.
Vel sacdotes rõnabiliter ꝓpter
dicta esse occult⁹ q̃n speculatores ha
bent: diaconi aũt ceteriq̃ mini
q̃ p eos opa spualia gerunt: ꝓpls
aũt sint pedes corpis ecclie: q̃b⁹ oĩb⁹
pcere nõ optet si scandalũ ecclesie
facti fuerint. Vel actiue ꝑ manꝰ
intelligi: a ꝓtsius aũt ꝑ oculꝰ
pes a visus aũt pedes oculꝰ: q̃s
optet ꝑcidere si scandalũ prebent:
siquidẽ ei ipsa opa mẽbroꝝ pro
mẽbris i sẽptum ponit. Iustari
tatẽ tñ sententie: sbiecto p̃cepto
ꝙcunt dicẽs. Videte ne ꝓtemnatis
vnũ ex his pusill. Ac si diceret. Q̃n
tũ in vobis e nolite ꝓtemnere: q̃
post vestrũ salutẽ ee illoꝝ q̃rite
sanitatẽ. Si enim ꝓficientes
i pctis videtis: melius est vos sal
uos fieri q̃ pire cũ multis.
Vl aliter. Sicut fuge malos ita
hõrare bonos magnũ h̃ lucꝝ.
Cui ergo docuit scandalizantiũ
absentẽ amicitias: hic aũt do
cet exhibẽ sanctis honorẽ a ꝓtem
tionẽ. Ne q̃ ig tñ malũ pue
nit ex scandalizatis fr̃ibꝫ: videte
ne ꝓtemnatis vnũ ex his pusill.
Pusilli aũt sunt q̃ nup in xpo
sunt nati. a tales ꝓmanent sine
ꝓfectu q̃ nup nati. Non aũt
habuit necesse mãdare xpc̃ de p
fectionibꝫ fidelibꝫ nõ ꝓtemnendis
q̃ de pusill sic supra dixerat
Si q̃s scandalizauerit vnũ ex his
pusill. Minus aũt forte dt hic

hic pusillū dicī pfectū. sēd ip
alibi ait. Nō minimꝰ ē in
vob: hic aūt maior. Justꝰ ei
hoīs aīa vertibil' ē: 2 scādalī
zat aliqī: 2 si nō fuerit. Vñ dō
aī nō sūt ꝺtēnendi puuli: q
adeo cari sūt deo q angeli ei⁹
eis ad custodiā deputati. Vn
se. Dico ei vob: q angeli eoꝝ i
cel' sp vidēt faciē patris mei q
celis ē. Quidā volūt ex eo
dare hoīb; ageli adiutorē
ex quo p Tanachy regnatoīs
nati sunt infantes dicētes nō
ee credibile incredulis a cristīb;
posse angelū stm: si tpe infidel⁹
a pctōr. ē homo sb angel' sata
ne. Alij aūt volūt mox aī quis
nat⁹ fuerit eoꝝ q progenit⁹ sē
a deo accipe sibi ꝓpositū agelū
Magna ei dignitas aīaꝝ: ut
vnūqq habeat ab ortu nīhil⁹
custodiā sui angelū delegatū.
Hic aūt nō de qbuscūq angel'
loqt: sꝫ de supeminētib; Cui
ei dicit: vident faciē patris mei:
nīl aliud ondit q magꝰ liberā
pnciā 2 maiestatē eoꝝ apd
deū. Dyonisi⁹ aūt dicit q ex mi
noribꝰ angelorꝝ agmīb; ad ex
plendū ministeriū vel visibili
vel invisibili mittunt. Nā su
prioꝝ illa agmina usū exteri
oris ministerij neqqm hnt. Et
faciē q' patris sꝫ vident angeli
2 tri ad nos venit: q 2 ad nos
specialī pncia foras exeūt: 2 et
tm ibi se vnde recesserūt p mīe
nā diffusionē suāt. Neq;
ei sic a dīna visione foras ex
unt: ut mītie ꝺtemplationis
gaudijs priuent. Saluādorꝝ
q' p xpm oēs ageli deo con
die offerūt. Ergo piculose
ille ꝺtenūt: cui⁹ desidia ac
postulationes ad christū 2 tu
sibile dei angelorꝝ faūlatu
ac ministerio pruenit. Vel an
geli nr̄i dicunt: q sūt angeli
dei. Dei sūt q deū nō reliquer:
nr̄i sūt q suos caues nōs ha
bere cupiūt. Sic g' nūc illi
vident deū: ita 2 nos simꝰ vi
sum facie ad faciē. De q visi
one dicat dns: videbimꝰ eū
sicuti ē. Facies ei dei. manifesta
cio ex q ꝺtelligenda ē: nō ali
qd' medij tale q le nos habeāt
i corpe. atq; ista nōīe nūcupā.
Ad hanc aūt visionē gle dei
ꝓducat nos ihs xp̄s dns nr̄
cui laus 2 hoīr in scla Amē.

Ix̄ miluī virginū.

Nūl. Sēm ayathm
d. ihc dissꝫ pabolā hanc.
Sile est regnū celorꝝ x virgib;
Supiori lectōis cuius
pabola dns penā ondit
eis qui ꝓmittebat. debuiabat:
a bona dnī sui disponebat. i hac

aī pabola punitione ī dicat
er a qui utilitatē nō affert.
nagz copiose her ābz īdiget si
bi ꝑparat. Habebaī ei fatue
vgines oleū si nō copiose Reg
nū aī celoz pītus tpis ertū di
sic et ibi amittet filiꝰ hoīs an
geloz suos ⁊ colliget de regno
eius oīa scādala Similitudine
aī dcē vginū fatuaz atq; pru
dentū. ideam siplicat intpre
tant in vginibz. qz alie iuxta
aplm corpe ⁊ mente sūt vgines;
alie vginitatē tm corpm reser
uātes vl actiua opa nō habet
vel penitū custodia reseruate ni
chilomin⁹ mēte nupserūt Sed
michi videt ex supiozibz alius
ē sensꝰ q dī: et nō ad vginita
tis corpa-ꝫ ad oīe hoīs genꝰ
ꝑtinet ꝑabole. In quaq; ei
corpib; sensibz vnusq̄sq; sbsis
tit geminatꝰ: geminatꝰ aut
quarius denarius ꝑsicit. Et qz
ex utroq; sexu fidelium multitudo
colligit: sēm ergo x vginibz
simil dēnotat. Quali aī ho
mis regbz aī electis admixti
sūt: recte sīc vginibz prudentib;
⁊ fatuis ꝑhibet. Ideo aī ponit
pabolā hanc ī vginū ꝑsona;
ut oīdat q licet vgnitas magꝝ
q sit: tm si ab opibz mē sit
deserta aī adulteris foras ej
cit. Vñ sē. Tunc assimilabitur

lāpades suas exierūt obuiā spō
so ⁊ sponse Accepūt lāpades
suas ⁊ organa sua naturalia
⁊ egrediūtur de mundo ⁊ de ero
tibz ⁊ venīt obuiā saluatori
q̄ sp paratus ē venire ut ingrediat
sīl cū dignis. Vel lāpades q mu
nibz gestant opa sūt. Dictū ē ei.
Luceant opa vestra coram hoīb;.
Q aī recte credūt ⁊ iuste viuūt.
assil'ant q̄nq; prudētib; : q̄ vro
ꝑfitent quidē fidem ihu nō aī
ꝑparāt se bonis opib; ad salute
reliqs q̄nq; vginib; fatuis Vñ sē
Tunc aī ex eis erūt fatue q̄n
q; prudētes Sūt ei q̄nq; sensꝰ
q festinat ad celestia ⁊ supna
desiderāt: alij aī sūt q̄nq; sensꝰ
terrenis feruib; ihiātes Vel ꝑ q̄nq
vgines significat q̄nq; ꝑtes
animalia a carnis illecebris. Co
tinendꝰ ē ei aī appetitꝰ a vo
luptate oculoz. aurū olfactꝰ
di gustādi ⁊ tangēdi. Sz q̄ista
animalia ꝑtī corū deo fit ut illi
placeat interiozi gaudio ⁊ scie
ꝑtī corū hoīb; tm ut gla ihāa
animat. q̄nq; dicūt sapientes
⁊ q̄nq; stulte utrūq; tm vgines
q utrūq; animalia cōb. q̄uis di
uso fomite gaudeat Sic aī
sequūt scipsas ī luce virtutes
ut q vnā habuerit oēs habeat;
sic ⁊ sensꝰ oēs alterutz se sbse
quūt: Vltra necesse ē ut aut

omēs q̄ q̄ sēsus sint prudētes
aut ōes fatui. Vel absolute in
q̄ q̄ prudētib; z q̄ q̄ fatuus
fideliū atq; ifideliū ē ifirmitas
diuisio. Omnes itaq; lāpades
hñt: ꝫ nō omēs oleū. Qđ ē ei.
Q; qđ q̄ fatuus: acceptis lāpadib;
nō sūp sensū oleū sēcū. Prudē
tes vō: acceperūt oleū in vasis
suis cū lāpadib;. Oleū bonū
operis fructus ē. vasa hūana sūt
corpa: mētes q̄ viscera thesauri
bone z fructē recōdend; ē. Oleū
q̄ hñt vgines: q̄ iuxta fidē op̄ib;
adornant. Nō hñt oleū q̄ videt
sibi quidē fidē fulgere: ꝫ virtutū
opa neglugūt. Vel p oleū ipsa
letica significari arbitror: ꝫ
illud. vnxit te deus d̄s tuus oleo exul
tationis. Q̄ g̃ nō ꝑtica gūdet
q̄ deo ītrinseca placet: nō hñt
oleū sēcū. Gaudiū ei nō hñt
dū ītrinsecus vīuūt nisi ī laudib;
hoīm. Prudētes aūt acceperūt
oleū cū lāpadib; t letica bonor
op̄m ī vasis suis t ē vacue atq;
ifirma posuerūt sic' apls monet.
Probet seipm hō: z tūc gla habe
bit ī semetipso z nō m alio. Vel
oleū hoc vocāt charitatē z etiam
z q̄ cāq; circa dilectēs auxi.
Lāpades aūt vocāt vginitatis
charisma. ꝑ hoc z stultas
eas vocāt: q̄m maiorē sustinē
tes labore ꝑ minore oīa ꝑdi
derūt. Maiora ei habere vīdē
tur q̄ nupcias cupido: q̄ pernoctū.
Vel oleū est vbū doctrine. quo
vasa aīaꝝ ilūiant. Sē q̄ dū
aūt faciēte sponso: dormitauerūt
omēs z dormierūt. Ex utilit
ei grē hoīm monūt hoc int̄
nullo tp̄is: donec sp̄ aduētu
dn̄i fiat resurrectio mortuoꝝ.
Dormire etēi mori ē: aū som
nū vero dormitare. ē ante mor
tē a salute languescē. q̄ p pōd
egritudinis puenit ad somnū
mortis. Vel dormitauerūt t mor
tue sūt z dormierūt. q̄ postea
suscitāde sūt. Q̄ hor aūt q̄ dicit
moīā aūt faciēte sponso: ostēn
dit q̄ nō paꝝ tp̄is mēi p̄mor
z sēm dn̄i aduentū ꝑtergrēdē
tē. Media aūt nocte clamor
factus ē: ecce sponsus venit. exi
te obuiā ei. Traditio indeor
ē xp̄m media nocte venturū
sīlitudinē egipti; tp̄is q̄n pa
scha celebratū est z extimina
tor venit z dn̄s sup tabernacla
tūsyt z sanguine agni postes
utriq; frontiū ꝙsecrate sūt. Dn̄
vero z traditionē aplicā ꝑmā
fisse ut die vigiliaꝝ paschē an
noctis dimidiū ꝑ̄lm dimittē
nō liceat. exp̄cantes xp̄m ad
uentū: et postq; illud tp̄e tūsyt
securitate ꝑcepta festū actū
agere die. Vnū ꝑsha dicebat:

ctedia nocte surgeba ad ꝑsitē
dū tbi. Vel media nocte .i.
nullo sciente a ꝑsante. Subito
g̃ qī intēpesta nocte. 2 oīb;
scientē. qī gr̃a ussimꝰ sopor
ē: p̃ ageloꝝ clamores 2 tubas
ꝑdentū fortitudinē xp̃i re
sonabit ad nos: qđ̃ sīgnificat
aī dr̃. ecce sponsꝰ venit. exite ob
uiā ei. Vel qđ̃ dicat sponso tñ
obuiā venire vgines sic ītelli
gendū puto. ut ex ipsis vgīb;
eset ea q̃ dicit sponsa. tñ si
oīb; xanis ī cellā ꝑcedentib;
filij ad matre dicent. aī
ex ipsis filijs segregatis eset ea
q̃ dicit mr̃. Nūc ei despōsata
ī cnā. 2 vgo ē ad nuptias
ꝑueda. illo tpe quo omnis sa
mortalitate ē ea ptransiūte. ī
mortali ꝛrrectione habeatur.
Vel ista clamor ē angeloꝝ cla
mantiū in sensib; oīm dormi
entiū. Et suggestione quide
hāc omēs audierē 2 surrexerūt;
nō aī omēs decenter ītposuerūt
lāpadib; suis ornatū. Vñ sē.
Tūc surrexerūt omēs vgines ille
2 ornauerūt lāpades suas. Ornā
tur aī lāpades sensuū cnā
gelicis usib;. Qđ̃ aī male utūt
sensib;: ornamentū nullū hnt
ī sensib;. Vel tūc quide occ̃ vī
gines sēgūt: qī 2 electi 2 reprobi
a sōno sue mortis exitante

lāpades ornāt. qī sua sentī opa
numerāt ꝑ quib; eternā retribuē
tudinē expectāt. Aptauerūt ei
lāpades suas .i. voces reddendas
operib; suis. Vel lāpadē assūp
tio. aīaꝝ ē reditꝰ ī corpa eor
q̃ lux ē 2 scīa bonī opis ducēs
ā vasculo corpis ostendet. Qz lā
pades fatuaꝝ vginū extīguūtꝰ
q̃ cautoꝝ q̃ clarā hoīb; forīs
apparentē 2 aduentū iudicis ītus
obscurantē. Vñ sē. Fatue aī sa
pientib; dixerūt. Date nob; de oleo
vr̃o: qr̃ lāpades nr̃e extīguūtꝰ.
Qđ̃ est aī q̃ nūc a prudentibus
oleū petūt: nisi q̃ ī aduentu
iudicis aī se intus vacuas fore
nerūt testiōm forīs q̃uīt. Nec
si a sua fiducia decepte ꝑxīs
dicāt. Qz a nob; ēt sine opere
repelli despiciūs: dicēte dñō
opib; qđ̃ vidistis. De ostiu
dine ei ipsi mīqui vñ gaudē
animo solet. Et itaq̃ hōm qui
corda nō videt testiōm voluīt
habē apud deū q̃ cord aspector ē.
Qz ab; fructu alienā laude fiu
gaunt: cade abstracta deficiūt
Vñ 2 cast lāpades extīguūtꝰ.
Nō solū aī hec vgines stulte
erāt. qm̃ hinc necessēria mūdi
curētes: ꝫ q̃ estimabāt ubi se
accepturas ubi ꝑtune asserūt
Qđ̃ aī illī vginib; prudē
tib; nil misericordie sit. q̃ ꝑtē

nūz maxīe fuerūt agybate:
nōtī stulte vgines sua petiuē
ponte siū. Oē ei. Rndert pu
dētes dicētes. Ne forte nō sufficiat nob⁹ z vob. Hic disamg q
nūl⁹ mrīn audiri potit. ni opib⁹
cū quib⁹ tuenti fuerīg. Non ei
hoc vgines prudētes de aliena
ꝑ de timore tridēt. Dū quisq
ꝑsimus opib⁹ mīe dē acquiet: neq
pūt in die iudicij alios vtutes
alios mrīa ꝑbeare. Dat tñ
prudētes ꝑsiliū ut nō debeat
sīi oleo lāpadaz spōso occurrere
dicētes. Ite poīg ad vēdētes z
emite vob. Vendetes hīj st q
mūa fideliū indigētes: redd ut
ge se petita mīa. Videg gd ista
nob sit a pauptib⁹ negociatio.
Pauptes at nō sūt ibi sed hic:
ideoq hīc oleū agregare optet
ut illic utile sit cū tpe nos veret
Vēdit ei hoc oleū z mūto emit
ptio ac difficili labore adquirit: qđ
nō solū in demonīs ꝑ ceteris
virtutib⁹ a ꝑsilys ītelligīg ingēs
Et si ei futue erūt tñ hoc ītel
ligebāt qm cū luce debebāt ob
uiā ire spōso oēs lāpades se suas
hītes illuīatos. Videbant ei
illd qm ex eo q mīg tebant
oleū. ia ḡnn ḡtib⁹ mīb⁹ lāpa
des eoz fuerūt obscurāde. Nō
st at prudētes putāde dedisse
ꝑsiliū inutile: ꝑ crime futuraz
ex obliq ꝑmēoratione. Vendūt
ei adulatores oleū q sine fal
sa sine ignoratia laudādo.
cāūs in errore mittūt. z eis
vana gādia tp̄is fatuis ꝑsilia
do aliqua de lue mentis mo
di tpalis acquirūt. Dicat ergo
Ite ad vēdentes z emite vobis.
i. rideamg nūc q vos admīet
q vob laudes vendāt ꝑ sueuerāt
Dicūt at ne forte nō sufficiat
nob z vob: qz alieno testīonio
nō iuuat q̄sq apd dm au
sertru cord⁹ agyent z vte q̄sq
sibi sufficiat au testīonij ꝓbie
at ꝑsona sua. Dein qz iā emē
di tp̄e ītercessit z aduenīe
iudicij die locus nō cāt pmīt:
nō noua patrare opa. ꝑ stet
toz rōem cogunt exoluere.
Vñ sq. Cū at ūret emē. venit
sponsus: q pate erāt ītroeūt
cū eo ad nupcias. Nupcie at
īmortalitat assūptio ē: et
mt corruptōe z ītegruptōe
ge noua societatis iūctio.
Quoc at qđ dr dū ūret emere.
ostēdit. qz ꝑsi mi sedes efficiam⁹
post mortē nūl lucrabim⁹ ad
effugiendū: sic nec diuīs ꝓsu
it. q̄ fruī est mīoris. z sollicitu
dine eos q sibi attinebant.
Cūtib⁹ gr illi emē. i. tēporalib⁹
se m ea q̄ foris sūt z solutis gā
dere q̄rentib⁹. qz gaudia tēpia

nō numerat

nō nouerat? venit alle q̄ iudi
cat? q̄ pater erat. et q̄bz rōnī deo
rōnī testimoniū ꝓhibebat: 2
tamen cū eo ad nuptias. et
mūda aīa puro ac ꝓfrō deo
to fratda copulat. Post iudiciū
q̄ die bonoꝝ opm 2 iustitie or
atio nō relinquit. Non sequit
et clausa e ianua. Receptis
ei illi q̄ sūt i angelicā vitā cō
mutata claudit adity ad tēpla
celoꝝ. Non ei post iudiciū patet
pēn ac meritoꝝ locꝰ: 2 tm cū ia
penitēte nullū est tpūs fructue
ose. Vnū ayn sibi aditū rogātes
Vñ se. Nouissime aūt venerūt 2
reliq̄ vgines dicētes. Dne dne
api nob. Egregia i dnī appel
latione ꝓfessio: idiciū fidei e.
Et q̄ potest īuocare vocē? que
oribz negeꝝ. Dolore aūt repul
sionis ꝓpulse appellatione īge
muit dnātionis īuocando
pēm. aut i vita sua miāz ꝺtep
serūt. Non aūt dam est q̄ one
rāt olei 2 ideo ītelligēde sūt
illo iā remanēte de alienis
lādibz q̄dro i angustijs 2 mg
nis afflictibz redire ad ꝓfessa
tionē dei. Et magna ei est
sententias post iudiciū: aut an
iudiciū ineffabil mia ꝓrogativa
e. Vñ q̄ sequ. Ait ille rōnis ait.
Amē dico vob: nescio vos: ex
illa sēq̄ regula. q̄ nō habet aīs
dei. et eius sapiā ut ītrent i gā
drū eius. q̄ nō rōnī deo. Si ut pla
cent hoīb; conati sūt aliq̄ secdm
precepta eius operari. Monet enī
dns eos q̄ sūt caut: 2 q̄ ignorat
ignorabūt. Et licet vgines sint
vel corpis puritate vel de fidei
ꝓfessione: tm q̄ olei nō habūt ig
norant a sponso. Ex hac aūt q̄ sequ
vigilate itaq̄ q nescitis diē neq̄
horā: ītelligē vmissa q̄ dicta sūt
ee ꝓmissa. vt q̄ ignorāt iudicij
diē sollicite nob lumē bonoꝝ opeꝝ
ꝓparēt. Non aūt solū illis futi
turis q̄ vento ē sponso: sē sue q̄sq̄
dormitionis diē 2 horā nescit. ad
quā q̄sq̄ paratus esse debet. cū illa
vox sonuerit. q̄ omēs eius gilatiōs
et 2d nob credat ihs xp̄s dns nr
cui gla in scla Amen.

Sinon 26

Ad Symonis 2 Jude
di. d s. Secdm Johem.
Hec mādo vob: ut diligatis īuicē: sic dilexi vos. Et ex Actis
Oriatur dns Eiusdem
posui vos ut eatis 2 fructū
afferatis: ꝯtinuus aūt fructus nr e:
de hoc itaq̄ fratres mandās nobis
dt. Hec mādo vob ut diligat
īuicē. q̄ certo itaq̄ dilectōes sepe
ītendat. tēp̄ sola ꝓpitēda sit. sīn
q̄ nō pūt ꝓdesse cetera bona: 2 q̄
nō pūt haberi sine cetis bonis
q̄bz hō efficit bonꝰ. Deinde q̄a

psecutionē pati ⁊ a multis exp
brari difficile erat: ondit vsq;
qi nō doleri ⁊ letari optet. Vñ sē.
Si mūdus vos odit: scitote qa
me priorē vobis odio habuit.
Qñ dicēt. Nec hoc ē dur: sed
ppt me patiemi. Sur ei membra
se supna vertice extollūt. Recu
sas esse i corpe: si nō vis mūdi
odiū sustinere cū capite. ⁊ dil
tione āt patient debem⁹ ei mū
di odiū sustinē. Necesse ē ei ut
nos oderit: qs cernit nolle qd di
ligit. Vñ sē. Si de mūdo fuissetis
mūdꝰ qd suū erat diligeret. Qa ei
ppt xpm pati nondū erat eis suf
ficiens mitigatiō cā: illa causa
dimissa hāt adiecit ondens q hꝫ
ē vtilis argumetū a mādo odio
haberi. Vñ dole optteret si a mū
do diligeremi: hoc ei esset mali
cie vē ostensiū. Promisē er hꝫ
dt ecclē quā plīmū mūdi nōie
appellat: sic ē illd. Dñs erat i xpo
mūdū reconcilias sibi. Totus q
mūdus ecclia est: ⁊ totꝫ mūdꝰ odit
ecclām. q; mūdꝰ q odit mūdū: nisi
reconciliatū: iq̄ntꝫ mūdatū.
Quem q ppt si er mali facīt p
secutionē mal. sic ipi reges et
iudices. cū ecclē psecutores pro
uitaq; ⁊ homicidas ⁊ adulteros
punichāt: quō intelligendū ⁊
qd dns ait. si de mūdo essetis
mūdꝰ qd suū est diligeret: ni qa
mūdus ē m eis a qbz diligunt.
q mūdus q odit qd suū est ex ea
vte hoīm q̄ scelerius no est: ⁊
diligit qd suū est ex ea vte q̄
ipsis fauet. Vt āt de hoc mūdo
dānato nō cēnt electi st mde
nō meritis suis qst nulla bō
pcesserūt opa: nō nata q tm
fuerat i ipsa radice vocatu sz
gra. Vñ sē. Qa vos de mūdo nō
estis sed ego elegi vos de mūdo:
ppt ea odit vos mūdꝰ. Qa pu
sor derogatio vite nrē agnbatu
ē: qz ia ondit nos alicui iustē
habē. si ill displicē rapinꝫ q
nō placent deo. Nemo ei pt mi
nima eadēpte oīpotēti dño atq;
eius hostibz gratꝫ existē. Qa se
deo amicū denegat. q ei placat
inimico: ⁊ inimicꝰ vitatis adū
sabit? q eidē vitatū i mēte sb
iugabit. Exhortās āt dns suos
suos ad mūdi odia pferenda
patienti: nullū eis maiꝰ ⁊ me
lius q̄ de seipso ponit exēplū.
Vñ sē. Mēmētote sīmonis mei
quē ego dixi vob: non ē seruꝰ
maior dno suo. Si me psecu
ti sūt: ⁊ vos psequent. Si sīmo
mei sīmauerit: ⁊ vrī sīmabūt.
Qñ dicēt. Nō vos habeā optte
si cōtrabit meis passionibz: qa
vos nō estis me potiores. Deni
q ⁊ aliā mitigationē ponit. qm
q ppt cū eis ꝛumeliā patitur

nu iuuiant. Dñs se. Sz hec fa
cēt vob ꝓp nomē meū. Quia
oīa nisi q̄ dnm odio habebūt
& psequūt. sinonēq; tenent.
Quid ē aīt aliud dicē ꝓp no
mē meū: q̄m me ī vob odio habe
bit. & me ī vob psequēt. & sinō
nem q̄ mis ē ideo nō tenebūt.
Tanto g̃ sūt miseriores q̄ ꝓp
hoc nomē ista faciūt: quāto be
atiores q̄ ꝓp hoc nomē ista pa
tiūt. Faciūt aīt ista mali mal
si unīq; miser: & q̄ faciūt & q̄
patiūt. Quō aīt hoc ei⁹ verū
ēt oīa faciēt vob ꝓp nomē meū
ai illi nō ꝓp nomē xpi faciāt
hoc ē ꝓp iusticiā si ꝓp iūstitiē
suā. Hec q̄stio ita solūt: si
totū referat ad ultos tēp⁹ dictū
sit. Hec oīa patiemūr ab eis ꝓp
nomē meū. Si aīt ꝓp nō meū
sic accipit. q̄d ī vob oderūt & ꝓp iusticiā quā in vob oderūt:
sili⁹ retrib⁹ dn⁹ pūit & bonū aī ipse
actionē faciūt mālū & ꝓp iusti
ciā fuīe quā dilegēdo ipse cāuit
malos & ꝓp iūstitiē quā oderūt
ī ipsis mal. Tr̄d aīt addit q̄a
nescūt eū q̄ misit me: sed⁹ cā
nam dn⁹ ei⁹ q̄ d⁹ scire te sens⁹
ē assūmat. Ponit iterū dn⁹
tert⁹ dissolūtiōis: ondēs
quō iuste & ī xpm & ī discipulos
talia opabunt. Dñs dt Si nō
uenissem & locut⁹ eis fuissē
pctm nō habēnt. Iudeis locut⁹
ē xp̄s nō alijs gētib⁹. In eos g̃
uolunt ītelligi mūdi q̄ odit xp̄m
& discipl⁹ ei⁹: imo vo nō m eos sol
si nos q̄s ad eundē mūdi ptinē
mōstrauit. Quāq; g̃ sīt pctō
erāt iudei q̄b⁹ xp̄s locut⁹ ē aīaq;
xp̄s in carne uenissēt. Sz mag⁹
q̄d dā pctm nō omē pct⁹ sub
gñali nōīe uult ītelligi. Hoc ē
ei pctm q̄ tenent ꝑta pcta: q̄d
nullū esse p̄t si nō habeat dīctū tur
ei ꝑta pcta. Hoc aīt ē q̄ nō ac
diderūt in xpm q̄ ꝓp ea ueīt ut
credat in eū. Hoc g̃ pctm si nō
uenissēt: nō unq; habēnt. Adiuct⁹
ei⁹ oīs q̄ūtū ardentib⁹ salutāris;
tm nō credentib⁹ gracia⁹ fruīs ē.
Se. Nūc aīt excusatiōē nō hnt
de pctō suo. Si aīt hn ad q̄s nō
uenit xp̄s nec locut⁹ ē eis excu
satiōnē nō hnt de pctō suo:
cui hec dicūt ēst ꝓp ea ultos nō
habē q̄ uenit & locut⁹ ē eis.
Si aīt hnt utiq; ad tp̄s habēt ut
a pēnis alienent⁹ ut minus
puniat⁹. Adhec ī q̄stiōe rīdeo
eos habē excusatiōēz nō de oī pctō
suo si de hoc pctō suo q̄ ī xpm
nō crediderūt. Sz nō in eo sūt
nūc ad q̄s p discipl⁹ uenit.
Nō sūt ei in pena leuiori ponē
di q̄ oīb⁹ legē xp̄s accipē noluerūt
& cū q̄ntū ad ipsos attinet oīo
nullā esse uoluerūt. Hanc er

ercusationē pñt habē. q̄ prius q̄ euāgeliū xp̄i audiret: vite huius fine p̄uenit ſt̄ ſ̄ nō ideo pñt eſſ fugē dāmationē. ¶ Nēq; ei hoies niſi ī eo ſaluatore ſaluent̄ q̄ venit q̄rē qđ̄ p̄erat. ad p̄dictionē ſine dubio p̄tinebāt: q̄ nus dici poſſit alios leuiores alios grauiores p̄nas paſſuros. ¶ Ille ei pire deo dr. q̄ ab illa b̄titudine qua dat ſactis ſuis p̄ ſuppliciū ſepat̄ ¶ Tanta aī eſt diuſitas ſupplicioꝝ q̄nta ē diuſitas petoꝝ: q̄ quo ſe habeat altus iudicat ſapia diuina q̄ rectura ſeruitat̄ ā effat̄ humāa. ¶ Ita vō hūi inde causant̄ q̄m ḡp̄ p̄ēm ei p̄ ſeq̄bant̄ deſtruens cor ꝓ grauia tionē dicat. ¶ Q̄ me odit: ⁊ p̄ēm meū odit. Sic ei q̄ diligit filiū diligit ⁊ p̄ēm q̄ vna ē dilectio pris ⁊ filij ſic vna natā: ita ⁊ q̄ odit filiū odit ⁊ p̄ēm. Sz aī ſupius dixit. neſciūt ei q̄ me miſit: quō p̄nt odiſſe quē neſciūt. Si ei deū nō qđ̄ ipſe ſ̄ neſcio q̄ aliud ei ſuſpicāt ā ar deū: nō utiq; ip̄m oderūt. Et de hoīb; q̄dem fieri pt̄ ut eos ſepe q̄s nūq; vidim; oder; vl diligam; fama de aliq; ſmonāte vel bene vl male. Sed quō de quo natā nob ītimat̄ dicendꝰ eſt ignotꝰ. ¶ Non ei ei⁹ facie corpali nob ītimat̄ ſed tūc nob ad ḡnitionē patet. q̄n to ei⁹ mores ⁊ vita nō latet. Ut o q̄n ner ſcīp; noſſe q̄ſq; pt̄: qui vide facie ſuā nō pt̄. Sz pleriq; ī eis ira credulitas fallit̄: q̄a nō nūq; ⁊ hūbō ⁊ mūtoma ſa ma mēt̄. ¶ Tenet aī ad nos ut q̄ nō poſſim; hoīm ītegre ſcīaz; de ip̄ſ rebz habeam; veā aīmq; ſniaz. ¶ Nō ergo nō erat ī rebz ut recta ſit ip̄bano vitioꝝ vtu tūq; ap̄batio: ſi erat in hoīb; venial ⁊ humāa tēptacio. Vide fieri pt̄ ut hō bonꝰ horiz bonū odeat. neſciēs nō ip̄m. ſi q̄d pu tat ee ip̄m vl potiꝰ diligat neſcie ens ei bonū diligit q̄d ē ille ⁊ ita fieri pt̄ ut hō iuſtꝰ odit hoiem iuſtū. ⁊ tñ dū ei credit iuſtū diligat nō ip̄m. ſi q̄d pu tat ee ip̄m. ¶ Quadmodū aut̄ hoies ſic ⁊ deū. Deū ſi mito gaueri⁹ iudei ſi diligēt deū. ſe diligē nidēt. nō ex alio mēte tes. ſ̄ erūdo pocꝰ opinātes. ¶ Quō ei diligēt p̄ēm vitat̄? q̄ tñt odio vitat̄. ¶ Uolūt aī ſua facta dāari: ⁊ horiz vitas ¶ Cū ig odēt vitat̄: q̄tū ode rūt ſuas p̄nas q̄s talibz irro gat. Neſciūt aī illā eſſe vitat̄ q̄ tales q̄les ip̄ſi ſūt dāmat: ac p̄ hoc q̄ vitat̄ q̄ iudicat̄ dā nat̄ de p̄ deo natū neſciūt ee ip̄m ⁊ neſciūt ⁊ oderūt. Sic g nō tñt inq; ercusacōez p̄ h̄ q̄ ea q̄ a ſmonibz doctā tribu

chā: ſ 2 cā q̄ ab opib; aderā
ſcm morſi legē. q̄ ab eo q̄ hō
ſuat pſumdēr mūſos miſſit
rī ad pietatē ducat 2 mīacla
tribuat. Rñ ſbdit. Si opa nō
fecſſem eis q̄ nemo alī fecit:
petrī nō habuit. hoc ſ; petr; qđ
ſeri tolſtem 2 opantē nō accu
derūt. Si q̄ eſt qđ addat q̄ ne
mo alī fecit: Nulla q̄ppe m
opib; xpi vidēt ee manifa
ſuſtatiōe mortuor; 2 qđ ſcim
ee antiq̄s fecſſe ꝓphas. Fecit
tñ alīq̄ xpc q̄ nemo alī. Si re
ſpōdet nob 2 alios fecſſe. q̄ nec
ipſe nec alī fecit. Si q̄ tū milta
vana 2 malas valitudines vana
tionesq̄ mortuū tāta ptābe ſa
nare: nīl oīo legi ātiq̄t. Vt ei
taceat q̄ iubendo ſic occidebāt
ſalnos ſingulos fecit: martus
dē q̄ q̄cūq̄ ītrabat ī vicos vl m
villas a' in cīuitates. ī plateis po
nebāt infinos 2 deprecabant eū
ut vl fibriā veſtimēti ei; tange
rēt. 2 q̄cūq̄ tangebāt aī ſalui
fiebāt. Her nemo alī fecit ī eis.
Sic ei intelligendū eſt qđ aut
eos nō mīt eos vl coīa eis. ſed
ꝓpius ī eos q̄ ſanauit eos. Nec
tñ alius fecit q̄cūq̄ talia opa:
qm̄ q̄ſq̄ alius hō alīq̄ coīt fecit
ipſo ſanāte fecit. her aī ipſe. nō
ill' fractib; fecit. Si ſ 2 ſi pī a'
ſpūſō fecit. nemo alī fecit: q̄
tor; tnitat' vna ſbīa ē. Hūc
q̄ bñficijs amore nō odiū retri
bui debuerē: 2 hoc eis exprobras
adiūgit dicēs. Rūt aī videt 2
odiūt me 2 pr̄m meū. Her aī
dē ne dīc dicat. Cur ſ mīt tot
nos idoneos malos. Nōne plia 2
odiū pūdiſh: Si 2 ꝓphetā ī
ducit dicēs. Vt ipleat' ſmo q̄ m
legē coīt ſcptus ē. q̄ odio habu
erūt me gratis. Legis noīe alī
q̄ſ ſūl oīa vetis teſtī ſtāt ſcpta
ſignificant' eloqa. vita dnī hic
dicit ī lege coīt ſcptus ē eū le
gat' m pō. Coīt aī legē dicit. nō
ab ipſis īuenta ſed ip̄ data.
Beatus odit: q̄ nullū ex odio eo
modū q̄uit vl ī modū fugit
Sic oderūt deū ip̄m. ſic diligūt
iuſti: ut alia ꝓter illū bona nō
expectent. q̄m ipſe erit ī oib; ona
Aliud ē aī bona nō facē: aliud
bonor; odiſſe doctores: ſic aliud
ē ex ꝓcipitatiōe aliud ex delibe
ratione petere. Ex infirmitate ei
plerūq̄ ſolet accidē. amare bonū
ſ iplere nō poſſe: ex ſtudio aī
petere bonū nīſi facē nec a
mare. Sic g' nōnūq̄ grauis ē
petrī diligē q̄ petere: ita neq̄
ē odiſſe iuſtū q̄ nō facere.
Cui g' nō nulli ī certa. q̄ nō ſolū
bona nō faciūt ſ bī' ꝓſequūt:
2 q̄ ipſi facē negligūt ee in alīs
detestant. coīt petīm nō ex infir
mitate ignoratiā ſ ex ſtudio petit.

Nil. Dñi [illegible] q̄ [illegible]
Videns ihs tbas ascendit i montē
Et re. Lectio Euāgē.
Omnis artifex optimū ta
te opis sui videns gaudet.
Carpentarius ē videns arboē
bonā accipisat eā pcedē ad opꝰ
artificij sui. Et sacerdos cū vide
rit etiam plenā gaudet animꝰ
eiꝰ z delectatur ut docuit Ezech z
dñs videns magnā aggregatiōē
pōli exultatus ē ad docendū. P
hoc aūt q̄ nō in cuitate z foro
sz i monte z solitudine sedit: ar
guunt nos nichil ad ostentatiōē
facē z a tumultibꝰ abscedē z
maxīe cū de nūtijs disputare
oporteat. Tuta ei refugia dñs
habuit mare monte z desertū:
ad q̄s altera q̄enscūq; a tbis
oppimebat ascendebat. Hunc
aūt montē non oliuet sz thabor
vel aliū in galilea putam ce
Ascendit q̄ in montē: ut ondat
q̄ minora erāt p̄cepta iustitie
q̄ a deo data sūt p ysaiam pplo
iudeoꝝ: quē timoꝝ allegari
adhr oportebat. P filiū aūt suū
maiora pplo quē chitate ia
mereant liberari. Se. Et cū
sedisset: accesserūt ad eū discipuli
Ideo aūt nō stans sz sedēs loqt̄:
q̄ nō poterāt eū intelligē in
sua maiestate fulgentē. Ses
sio igr dñi. dominatio eius ē:
q̄ ni dñs icarnatꝰ ēet. humanū
genꝰ ad eū accedē nō potuisset.
Nichil aūt phibet xpm̄ q̄dā
alibi repetere q̄ aliꝰ ia dixat
aut itez facē q̄ ia fecerat:
vñ luas hec i loco cāpestri
dicit dicta fuisse. Sublimia
q̄ p̄cepta dñō in monte dic
turo p̄mittit. Et aperiens os
suū docebat eos: q̄ diuīa locu
tꝰ fuerat p ora ysaiē. Vbiq; ta-
aūt legit dñs aperuisse os suū:
intuendū est q̄ magna sint q̄
sequunt: z q̄ nūc ore nūc ope
docebat. Si q̄s aūt pie sobrieq;
fideliter inuenerit in hijs q̄ mo
q̄tū ad mores optimos pti
net pfectū vite z sane doctē.
Qd ei bonū fuerat ipse ē finis
boni: z ideo a beatitudine incipit.
Beati pauperes spū. Presumptio
spr: audacia z superbia signi
ficat. Qa spūs venti vocantur.
Qs ro nesciat superbos inflatos
dici. qui veto discretos. Qua
pp̄ recte hic intelligunt pauperes
spū. humiles z timentes. i. nō ha
bentes inflante spm̄. Qui q̄ sūt
multi humiles nolentes recte nec
sitate coacti nō est laus: vñ
illos beatificat q̄ se ex elatione
humiliat. radicatq; excellēs superbia: q̄ hec fuit radix z fons
malicie vnuisq; etiā quā pu
nit humilitate velut qdam
stabile fundamentū. q̄ destruc

ta pcnit q̄ cauſ̄ ꝙ grecq̄ uenis
lona. Ꝺe. Cui rpōz ē regnū celoꝝ.
Beati q̄ appetunt regna tiuꝝ:
ſ̄ humiliū ē regnū celoꝝ. Nā
ſicut rēta uicia deponūt ad ipſe
uos manē tū ſuperbia: ſic ꝛ oēs
ūtutes iducāt ī regnū celoꝝ
noanē tū humilitas. q̄ grauū ē
ut q̄ ſe humiliet exaltet. Beati
ē pauperes ſpū. q̄ ſcz ꝑpt̄ ſpm̄ ſem
voluntate ſūt paupes: q̄bꝫ nue
mēt ꝓmittit̄ in pnti dulcedo
celi. Inde aī ſequit beatitudo in
diao dīno: ubi eiūna eſtimat̄
iudao humano. Cui ig̃ ſiplici
tate mentis fuero ſopos: ſuperſt
ut mores meos tēperē. Quand
ā m̄ pdeſt care ſeculanbꝫ: ni
ſi uero mitis ī gne q̄ ſequit;
bti mites q̄ites ſūt q̄ cedūt
ĩjbitatibꝫ ꝛ nō reſiſtūt ī ma
lo. ſ̄ uincunt ī bono malū. q̄i
tigu q̄ aſſem tuū ut nō inuſca
nos: aut certe uratꝫ ne p̄ameis.
Precluſ ē ei motū tpale filio;
nec minoꝝ ūtutis dz phibere
uacuidia q̄ oīd nō inuſta. Ru
cut ig̃ mites ꝛ dimicēt ꝓ tiens;
ſ̄ bti mites q̄m ipſi poſſidebūt
tiā ubi aīa requeſcit ſic corpus
ī tu. Quī ei eſtimat̄ q̄ mitis
ē oīa ſua pdē: Xpō ꝓmittēs
dt. q̄ nō ſubſtantie ſua poſſidet
q̄ non ē ꝓtenꝫ: q̄ aī aliter eſt
miſeracors aiāz ꝛ hēditē pdit.

Plus aī eſt poſſidē tiā q̄ habē
regnū celoꝝ: multa ei habem⁹
q̄ ſtati amittim⁹. Cui g̃ her ſe
cens ut ſcz ſis pauꝑ ꝛ mitis:
meīto q̄ pctōr es. lugeto pcta
Dñi ſe. bti q̄ lugent. Et bn tia
bñdictio ē pcta deflentis; q̄ tin
tas ē que pcta ꝺonat. Et q̄ ſua
quidē pcta lugent bti ſūt ſ̄ me
diocrit̄ beatiores vo ſūt q̄ alie
na lugent pcta. Tales nemo
ē omēs platos. Vel ꝓluctū dno
gnā ꝓfectionis itelligit̄ ſcz ꝓ
miſerus tpis mūdi ꝛ ꝓ deſiderio
celeſtiū. Dñi filia caleph petiit
irriguū ſuperiꝰ ꝛ inferi⁹. Q̄mo
di aī lucth nō ht nili pauꝑ et
mitis q̄ tū mūdū nō diligat q̄
miſer eſt reagnoſcat ꝛ ideo celū
deſiderāt. Quemadmodū g̃ lugētibꝫ
ꝓmittit conſolatio: ut qui triſtat;
ē in pnti gaudeat ī futo. Ita maior
ē aī retributio lugentis. q̄ pau
peris ꝛ mitis. Plus ei ē eſt gaudē
in regno. q̄ habē ꝛ poſſidē. q̄ ſi tm
ei tū dolore poſſidem⁹. Sic aī
q̄ filios lugent alios ꝑ bacchꝫ
tarent: milto magis her ſuare
debēt qui lugēt ſua pcta. Poſt
h̄ ſequit fames. Eger ei cum ī
grauī morbo ē non eſurit. Dñi
ſe. bti q̄ eſuriūt ꝛ ſitiūt iuſti
tiā. Non nob ſufficat velle ſ̄
tiam. niſi iuſtice patriam ſa
mē ꝛ ſ̄ hoc exēplo nūq̄ nos

satis iustos sed semper esurire iusticie
Chris opera intelligamus. Et quoniam omne
bonum quod non ex amore ipsius bo
ni faciunt homines ingratum est ante
deum: esurit iusticiam qui secundum iu
sticiam dei desiderat conversari. sitit
iusticiam qui sciam eius acquirere cupit.
Quoniam ipsi saturabuntur scilicet largi
tate remunerantis dei: quoniam ma
iora erunt premia dei quam sanctorum desi
deria. In hoc etiam terrestria lu
cra determinat. Quia enim estimatur
avaricia abundantes facere. ipse
contrarium dicit quod iusticia hoc operatur:
qui enim iusticiam cupit omnia cum sta
bilitate habet. Iusticia autem et
misericordia ita coniuncte sunt ut altera
ab altera debeat temperari. Iusti
cia enim sine misericordia crudelitas est:
misericordia sine iusticia dissolucio.
Unde post iusticiam misericordia sub
Hieron dit beati misericordes. Misericors
dicitur qui miserum habens cor. qui alterius
miseriam quasi suam reputat: et de
malo alterius quasi de suo dolet
Hieron misericordia vero hic non solum in
elemosinis intelligitur: sed si alter
Aug alterius onera portemus. Beatos
ergo dicit qui subveniunt miseris
quoniam eis ita rependitur ut de mi
seria liberentur. Unde sequitur. Quoniam
Hil ipsi misericordiam consequentur. In tantum
enim deus benivolencie nostre in omnes
delectatur affectu. ut suam misericordiam
sit solis misericordibus prestaturus

Et sic plus recipit qui ultra sa
turitatem habet quam ille qui habet tantum
ad saturitatem: sic maior est gloria
misericordie quam pauperum lugentium
et mitium. Sed qui misericordiam de
fert misericordiam amittit nisi mun
do corde misereatur: nam si iac
tanciam querit. nullus est fructus.
Unde sequitur. Beati mundo corde.
Convenienter autem sexto loco ponitur
cordis mundicia: quia sexto die
homo conditus est ad ymaginem dei: que
quidem obtenebrata erat in homine
per culpam. sed in mundis corde re
formatur per gratiam. Merito vero
post predicta sequitur: quia nisi illa
precedant mundum cor in homine non
creatur. Quia enim multi miserentur
quidem sed impudica agunt: mon
strans quod non sufficit primum scilicet mi
sereri hoc de mundicia apposuit.
Mundus autem deus a mundo corde
conspicitur unde dicit. quoniam ipsi deum vi
debunt. Secundum ergo quod aliquis se e
ripuerit a malis et fecerit bona
secundum hoc deum videt aut parum
aut amplius. Stulti autem sunt
qui deum videre istis exterioribus oculis
querunt. cum corde videatur: hec autem
visio merces est fidei cui merce
di per fidem corda mundantur. Nemo
autem videns deum vivit vita ista
qua mortaliter vivitur et istis sen
sibus corporis: sed nisi ab hac vi
ta quisque funditus moriatur sive ex

ens oīo de corpe sine utā alie
natus a carnalib; sensib; ut
manto nesciat sic aīt apūs
utq; ī corpe ā extra corpus sit
nō ivi illam sbuehit visionē.
raptore aī remuneratione
ih hūit ꝯ ꝑmi: sic qui ī tumu
rg nō solū prandet ꝯ etiā
facē regis videt. Cui g mte
rora tua patrui fratris ab oī
labe peti: ne dissensiones ītē
tionesq; ex assai tuo ꝓdeant
a te pacē meape ut sic pacē a
lijs fras Dñi se. Ibī pacifica.
Est aī pax trīq'llitas ordinis.
Sic ē nemo ē q' gaudē nolit;
ita nemo ē q' pacē habē nolit;
qñquidē ipsi q' bella volūt nī
aliud q' ad gl'osā pacē cupiūt
bellādo puenire. Pacifici aī
dicūt beati q' primū in corde
suo deinde a mīb; fratrū dissidētes
facūt pacē. Q'd ei ꝓdest alī
os p te pacari: nī m tua aīa
sint bella viciosa? Nō tī cui
q; puenire pī m tpe vita ut
lex repugnās legi mētis oīo
nō sit ī membris: ꝯ hoc nūc pa
cifica agūt domādo ārupīas
carnis, ut ad pacē plenissiaz
quīq; veniat. Pacificoz aūt
bītudo adoptionis ē merces.
Unde se. Q'm filij dei voca
būt. Quorum oīm dō nī est
neq; tī alit trāsire ī mūtipa

tionē familie ei licebit. ni frē
tuce ciuitatis pace ruam. Vel
q' pacifici dicūt q' nec litigant
nec odiūt ītuce. ꝯ 2 agregāt liti
gātes recte filij dei vocant. q'a
vnigeniti hoc ē opus agregare
dispsa 2 pacificare otra se preli
ātia. 2 utiq; filij dei pacē debēt
habē. Q'aīaz g' dignitatem
hūt pacifici: sic q' filius regis
dr. ī domo regia sūmus est. Sep
timo aī loco bītudo ls ponit.
q' ī sabbo vere requiē dabit xpiā
pax ser etatib; tīsactis. Posi
ta g' pacificoz bītudine ne
aliq's extimaret ip ꝯ pacē sibi
q'rere sit bonū. subdit. Bī q' p
secutionē patiūt' ꝓpt' iusticiaz
hoc ē ꝓpt' vītutē. ꝓpt' defensiōez
alioz ꝓpt' pietatem. Iusticiaz
ei q'sequūt p oīa vītute aī ponē
Hanc eādem in tīsecis distributa
ac finata. q'sq; ꝓsecutiones
ille q' foras missus est formsecus
exagitauerit. auget glām q' sēm
dei est. Signanter aī addidit
ꝓpt' iusticiaz. Multi ei ꝓpt' sua
pctā ꝓsecutionē patiunt. 2 nō
sūt iusti. Emulqi q'sidā q' or
tuna vē carnālis visionis bītudo
martirio timuerit. Nō aī dixit
bī qui a gētilib; ꝓsecutiōez
patiūt: ne putes illū solū bīm
q' ꝓsecutionē patit' ꝓpt' idola
non colendo. Ideo 2 ab hēticis

psecutionē pacies ppt̄ veritatē
tion relinq̄dam beatus ē: q̄ ppt̄
iustitiā patit. Et ideo nō possunt
scripture psonis psequtiū ꝙ sola
causa psecutionis aut nō aspi
cias q̄s te psequtur si ppt̄ q̄d. Quis
g̃ regnū seruat: q̄ i ⁊emptu
scīi sūt paupes spū. Vñ dicit:
q̄m ipsor̄ ē regnū celor̄. Octa
ua ē btūdo ad caput redit:
q̄ dñi matū psentiq; ondit. Ne
at murais si sedm vnūq̄q; btū
dinē regnū nō audis celor̄:
q̄ ait dicat. Solabūt mūaz sequt.
⁊ cetā hi. p̄ quor vnūsa nil aliud
q̄ regnū celor̄ occulte insinuat
ut nil sensibile expectes. Neq;
ei btūs est q̄ in his coronat. q̄
cū pnti vita discedit. Vnū igr
primū q̄d est regnū celor̄ vanis
noibz notatū est. Cuprozibz
g̃m gnali digestis: sequit
pntes alloq̄tur p̄dicens eis ps
cutiones q̄s p nomē ei⁹ passuri
erūt dicēs. Beati estis cū male
dixerīt vob hoīes ⁊ psecuti vos
fuerīt ⁊ dixerīt oē malū adūs
vos mētientes ppt̄ me. Nota
hic q̄ aliud ē maledictū iacta
ti cū ⁊imelia cora illo q̄ ma
ledicit: aliud. cū absentis fa
mā ledit. Psequ cū est vim ifir
ri insidijs appetit. Si at vez
ē q̄m q̄ calūnie aq̄ portarit mer
cēs ei⁹ nō perit: sequit q̄
vel vnū leuissimū vbi iniuria
fuerit passus: vacuū nō erit a
mercede. Vt at hi sit beatus
dio dicere debem⁹ ut a mē
dacit blasphemet ⁊ ppter deū:
alioq̄n si vnū defuerit non ē
btitudinis mīces. Vnde dicit
mētientes ppt̄ me: q̄d ppt̄ illos
additū puto q̄ voluit de psecu
tionibz ⁊ de fama siue tpitu
dinis gl̃ia: et si aliq̄n falsa
iactant non tñ ppt̄ xp̄m ista
patiūt. Qd at poterit obesse
si hoīes vob derogent ⁊ sola
vos ⁊stia defendat. Et tñ lin
guas detrahentiū sic nrō sti
dio nō debem⁹ irritare ne ip̄
peant: ita p̄ suā malitiā eru
tas debem⁹ eq̄nimit tole
rare ut nob meritū crescat.
Vñ sc̃. Gaudete ⁊ exultate: q̄m
merces vīa copiosa ē in celis
Gaudete mēte ⁊ exultate cor
pore: q̄ ni ces erūt nō tm mag
ē sic aliq̄: ꝙ copiosa ē in cel.
Gentiūt g̃ iam ista mercede
q̄ gaudent spitalibz: ꝙ er oī
pte psicit. cū mortale hoc in
dierit imortalitatē: q̄n cū
oīb; scīs ⁊ electis dei regnabi
cū deo pre ⁊ filio ⁊ spiritu
scō cui gla in scla. Amen.

Ammaru bi Amūsays
Sedm Johānem

Ita d. Dixit ihs dis' s' turbis
iudeor. Amē amē dico vobis
q' venit hora a nūc est q̄n do
mortui audiēt vocē filij dei. 2
q̄ audierint viuēt Et ℟ Ic
Quia posset Glose.
aliq's dicē. ex patre ali
q's viuificat nūq' 2 filius viui
ficat. Vnde q' 2 filius viuifi
cat. Cū aūt dicat venit hora:
ne forte longū suspicens tp̄
addit. 2 nūc est. Sic ēt in rēs
rectione fiūa vocē audientes
p̄cipientes suscitabim̄: ita.
a nūc fit. ℣ d' dixit ihs q̄s
a mortuis suscitatis fuit scz
filia archisynagogi filio vi
due 2 lazaro. Non aūt dix. q'
nūq' audiēt: sz audiēdo reu
lsaūt. ℣ d est ēt audiēt: n̄
obediēt. ℣ Nec ēt credūt. 2 scdz
eam fidē agūt: viuūt 2 mor
tui nō sūt. ℣ Nec aūt vel nō
credūt vel credūt male viuē
tes 2 ch̄itatē nō hn̄tes: mor
tui p'ni deputandi sūt.
Et tn̄ adhuc agit hora vltra 2
usq' ad finē scli ipsa hora
vna agit ut ioh̄es dt. nouis
sima hora ē. Ge' ℣ Nn̄ mor
tui q' fideles audiēt vocē
filij dei q' euāgeliū: 2 qui
audierūt q' obedierūt. viuent
q' iustificabūt 2 infideles
iā nō crūt. Ex q̄rct aliq's.
Habet filius vitā vnde viuāt
credētes. Audi ipsū dicentē
Sic ēt ih̄s p̄ vitā in semetipso
sic dedit 2 filio vitā habere in
semetipso. Vnde q̄ppe suū in
illo ē. nō aliūde. nō alienū
ē. nō q̄i p̄cepit sit vite q' nō
ē qd' ipse. sz h̄z vitā in semet
ipso. ut ipsa vita sibi sit ipse.
℣ d tu aīa: mortua eras.
Audi p̄ēm p filiū: surge ut
corrcpias vitā quā nō habes
i tr̄a ℣ h̄z vitā in semetipso.
Et sic agit p'ma rēsūrō. Her
ēt vita q' p̄ 2 filius ē. ad aīas
p'tinet. Non ēt vitā illā sapiē
tem corp'a: sz mēs rational.
Intelligz aūt p̄ nō sine vita
exhibēt filio vitā dedisse: sz ita
eū sine tpe genuisse: ut vitā
quā p̄ filio gignendo dedit. co
etēna sit vite eius q' dedit. ℣ d
ēt ex vno vnū nati est: h̄z
nūmetus p̄fectōem sine nouitate
nate. Deus ēt vita est: 2 ex vita
nō p̄t q' dē ēē nisi viuū. Ergo
qd' dr dedit filio: tale ē ac si
diceret: genuit filiū. Generā
do ei dedit. ℣ Quō dedit ut ēēt:
sic dedit ut vita esset i semet
ipso. ut nō aliūde vita dirigēt
sz ipse ēēt plenitudo vite vnde
credētes alij viuēnt dū viuēnt
Vides idūsilitudinē in vno so
lo dūaz ondentē in essendo:

huc quidē patrē illū vo filiū.
Discipule ei ysoma dantis ⁊ acti
pientis. ¶Non ei pt intelligi tpe
atip vm a se acceptisse q dederit
qz alius ē ibi viuēs aliq ysitēs
se nisi p autorē. ¶Non solū
ait pr dedit filio q viuificet
sī ⁊ia q iudiciū faciat Vñ sc
Et ptātem dedit ei iudiciū fa
re. ¶Cui ait gīa cuncta hoīnes
vtitur: iudiciū duo ⁊ resurrec
e vitā. ¶Qm hec materie om
sūt q introduce pbis iflexibi
le face auditorē. ¶Nec ei ps ia
sus ē qui resget ⁊ filio dabit
normā cogl q deliq ⁊ si nīl
aliud vidit signū. hoc sufi
cies erat benignū sibi iudicē
faciens. Eeqt filius hois est.
nolite mirari hoc. ¶Ia ei vide
bat audientibz obstare his q
dicebant qui nīl plus estima
bat esse xpm qz puz hoiez. que
vero dicebant erūt materia qz
sedm hoiem ⁊ erūt qz sedm age
lū ⁊ erunt soluēdi: ideo hanc
opīonem soluēs dixit. ne mire
mini qz filius hois est ⁊ subdit
causā qre nō sit mirandū d.
¶Ia venit hora in q omes q
i monūmentis sūt audient
vocē filij dei. Et cui gīa nō
dixit. ne mireris qz filius hois
ē. Et ei ⁊ ipse filius dei ē ⁊ get
vnū sale resurgēs ⁊ iudicās. audi
ent posunt Vñ sc Et precedit
q bona fecerūt i resurrectionem
vite. q vo mala egerūt. i resur
rōem iudicij. ¶Ia ei supius
dixat. q audit simonē meū
⁊ audit eo q misit me i iudi
ciū nō venit: ut nō estimet
quis q credē sufficiat ad
salutē: adiecit hic ⁊ de vi
ta eū dē ⁊ q bona egerūt
⁊ q mala egerūt Vt alit.
Xpc manētū erat vbū in pri
cipio apd deū dedit ei vitam
habē in semetipso. Et q vbū
caro fm est: et maria vgine
hō fctus filius hois est. Et qz
filius hois est: accepit ptātē
iudiciū face apd sc erit i fine
scli: vbi erit resurrectio corpoz
mortuoz. Alias q suscitat
deus p xpm filiū dei: corpa
suscitat p eundē filiū hois
Vñ addit. qz filius hois est.
¶Ia sedm q dei filius ē semp
habuit. Id iudiciū ei forma
hois vētura ē: forma illa iu
dicabit q iudicanda ē. sedebit
iudex q stabat sub iudice.
Dānabit verosimos. q seruus
ē falso reus. Vertā ei erat
ut iudicādi vidēt iudicē.
Iudicādi aūt erūt boni ⁊ ma
li: restabat ut i iudicio for
ma sui ⁊ bonis ⁊ malis osten
deret: forma dei sol bonis

suarez Vñ ei mūdo corde
qui ipi dei ꝛndebūt Omēs
aūt q̄ nō statuerūt aliqū erā
false religionis sectā negare
ꝛsurrōez mētū nō potuerūt:
si multa carnis ꝛfirōez ne
tranauūt. Et nisi tu dūe ihu
xpe eā ꝛ qđ opponem⁹ dīna
dictorūz: Ad ipsā igit⁹ ostē
dendā scdit Nolite mirari
hoc. sz q̄ dedit ptātem filio
hoīs iudicū facere: q̄ venit
hora. hic nō addit ꝛ nūc est
q̄ ista hora ī fine sēli erit. Ro
lite mīr mirari. q̄ dyn. oportet
hoīes ab hore iudicari. Ex
quot hoīes? nū solū quos
inuenet viuos. Vñ sequit.
Qa venit hora in q̄ omēs
q̄ in mōūmētis sūt. Quid
audiēt? Corpa sūt ī mon
mētis nō aīe. Supius erā
cū dicēt venit hora ꝛ addēt
ꝛ nūc est scđm erat. q̄ mortu
audiēt vocē filij dei. Nō dic
omēs mortui. Mortuos enī
iquos noluit ītelligi nō ex
omēs mīq obedīūt euāgelio.
Et vero ī fine omēs q̄ sūt ī
mōūmentis audiēt vocē ei
ꝛ pdent. Noluit dicē ꝛ vi
uent. qđ sūp dyxit ubi mtā
thā mtelligi voluit ꝛ btūz
qua nō omēs habebūt q̄ de
mōūmentis pdent. Acce
pūs aūt ptātem iudicādi: q̄a
filius hoīs es. Resurgēt corpa
de ipso iudicio. Dic aliquid.
Et hoc audite. Qui bona fece
rūt ī resurrōem vite vuet sz cū
āgel⁹ dei: q̄ male egerūt in res
rectionē iudicij qđ hic y pena
posuit: a q̄ nos pregat dns
nr ihc xpc: cui ē pce ꝛ spūsco
gla ꝛ honor m scla Amen.

In nul. ag̃ matini Epi
d ihsd. s. Scdm lucā
Sint lūbi vr pncti ꝛ lucne
ardētes ꝛ mabz vrs. Et hy.

Dstq̄ Scōs Euāgd.
dns suū discipl̄m mode
stū statuit spolians eū q̄libet
vite cam ꝛ occupatione: iam
nūc ad ministrandū indicat d.
Sint lūbi vestri pncti. i. sp
pfunes ad exeq̄ndū queda opa
dni nri Et lucne ardētes. i.
nō ducatis vitā m tnbrs. sed
assit lux rationis ondens vob
agenda ꝛ fugienda Est eā hic
mūdus nox Sancti nō lūbos
sūt: q̄ practicā exequūt. Na
tal est ministrantiū habitus ꝛ
quibz optet adesse ꝛ lucnas
ardētes. t discretionis donū.
ut valeat dinosce pacticus
nō solū qđ opteat agē. sz et
quō: aliqn m pcipitio sūp
bie hoīes ruūt. Notand aūt

q̄ primo iubet lūbos p̄angi. sc̄ō
luchnas ardē: nī primo q̄dē est
opaco. deinde speculatio q̄ est
illustratio mētis. Idō studeat
ē cere v̄tutes. ut duas luchnas
habeā ardētes sc̄z recti mētis
iugit' in cāa emicantē q̄ nos
illustrāt. 2 doctrinā quā actōs
illuīāt. Vel luchnas accēsas
debet habē p oīōem 2 cēplatī
onē. 2 spīalem dilōēz. Vel
lūbi sc̄z significat agilitatē 2
promptitudinē ad sustinēda
mala īmitu d'i amoris.
Lucine aūt accēsio significat ut
nō patiam' aliq̄s in tēbris ig
norātiē vinc'. Vel alit. Lūbos p̄
cīgimur: cū carnis luxurias p̄
timenda cōtactum. Lucis aūt
luxia. 2 lūbis ē feū in ūbelico:
a principali ig' sēn. lūborū nomē
luxuria designat. Ez q̄ mun
ē mala nō agere. nisi ē q̄ sēp
studeat bonis opib; īsudare:
addit. 2 lucine ardētes ī manib;
vīs. Luchnas q̄ppe ardētes nr
manib; tenem': cū p̄ōna opa
primis nīs luas exēpla demō
stram'. Vel docet lūbos p̄cin
gē. q̄ ut' d'i mētia ab amore rer
sēcularī. 2 luchnas ardētes hīē
ut hoc ip'm vero fine 2 recta
intentione fiat. Ez si utrūq; hor
agit'. ostendit ut q̄sq; ille est
tota spem suā in redēptorīs

sui aduētū ostituat. Vn sē.
Et vos similes hoīb; exp̄ctantib;
dīm sīm: q̄n reuīat' a nupcīis
Ad nupcias q̄ppe dīs abiit:
q̄ assidens i celi sūpnā sibi
multitudinē angelor' nouus
hō copulauit. Vidit enā i
cel' desponsat' sc̄z aīas q̄s ē
paul' vl alius sibi offert virgi
nē casta. Redit aūt a nupcīis
celebratis i cel' fortitū quidē
mūsalē i assūmatione tot'
q̄n venuit de celo i gl'a patris
Forsan ē' singul' hoīs aīas
īopinate p̄sentiam' vnusquis
q̄ assūmationi. Vnde q̄ ē q̄
a nupcīis q̄ a solēnitate ve
nit. in q̄ sp̄ gaudet dīnitas.
Et ā p̄ē incorruptibili natē
mīre tristitiā. Ē. Vt cū ve
nerit 2 pulsauerit ianuā
mīnerit vigilanter. Vent
q̄ppe aī ad iudiciū q̄ erat'
pulsat vo: cū dā p egritu
dines molestiā esse mortē
vicinā designat. Cui assēsi
apīmus: si huīc aī amore sus
cipimus. Aperire ei iudici pul
santi nō vult. q̄ cuīe de corp̄
trepidat: 2 cū quē dēptis
sisse se meminit. vide iudicē
formidat. Et aūt de sua
spe 2 opatione secur' ē. pul
santi assēsū aperit: q̄ cū spē
p̄sentē mortis agnouerit:

de qua retribuc̄ois hilare scit. ꝙ sūdit. ꝓ tū sui illi. qs cū ve/nerit dns inuenerit vigilantes. Beatus. q ad aspōm ven luc̄s/mēs oculos aptos tenet: qui suat opando qd credit: q a se/ tempore: negligēcie tenebras repellit. Ne hanc ei vigilia/ obsuandā supra dns monuit ut sint lumbi p̄cincti: lucerne/ ardētes. Lumē ei oppositū caul/ pellit sōnolentia oculoꝝ. Lumbi/ ei angulo pstricta: reddit cor/ pi insuscptibile sōni. Nā q/ p̄cincti ē castitate: puritā cō/scia illustrata: psenciat tonitr/ Cū ig dns veniens suos sōnos/ inuenerit: p̄cinctos cor illumā/ tes: tuc eos pmulgabit/ bos. Ge ei. Amē dico vob: q/ p̄cinget se. Et q̄ pcipim. q/ similia nob retribuet. dū suc/ cuctos se p̄cinget. Erit ei pre/cinctu iustitia cingula lumboꝝ suoꝝ/ sm ysaiā: p qua p̄cinget/ se. t ad retributionē ꝓparat. Vel p̄cinget se mi eo q nō to/tū ubertate bonoꝝ largit. Et/ hāc cohibet sm certū men/suū. Ps ei deū cape pt q̄nty/ est. Pn seraphī michi velan/ diuit: ꝓpt excellentiā diuine/ splendoris Ge. Et faciet illos/ discūbē. t eos req̄escere. Suc/ ei discūbens totū corp̄ faciat/ pausare: sic ī fluctu aduersi/tatis totaliter requescent. Hic ei/ nō habuerit requie corpis: Ne/ hoc vo sit eis aūabi spitalia corpa/ corruptione sortita plena grauī/ debit quiete. Faciet g illos discū/bere. qi sessos recubitus apponet/ delicias. a statuens papsile do/ nozt suoz morsa. Et transiens/ ministrabit illis. qi nec equale eis/ reddens: aut sic ipsi ministrauerit/ ei: ita. t ipse eis ministret. Cum/ iens vo dictū est: cū de iudicio/ ad regnū redit. Vel dns nob/ post iudicū transit: q ab hūana/ tatis forma ad dignitatis sue/ reꝓlacōem nos eleuat. Nouit/ aūt dns lubricā fragilitatē humane/ ad ꝓfandū: ꝑ qm bonū ē deſſare/ nō sinit. ꝑ magis miserat: t/ dat nob pmiaz i salutis antido/to. Et ideo subdit. Et si venerit/ i 2da vigilia. t si in tria vigilia/ venerit. t ita inuenerit: beati sunt/ serui illi. Diuidit ei etatibus/ i membris ętatū. t hostiū striates/ aggressū mortē in tres. q. quot/ vigilias. Prima g vigilia. pu/meum tpis est vite nre. t. pueri/cia: t 2da adolescētia. vl iuuenty:/ tria aūt senecty accipit. Qui g/ vigilare i prima vigilia nolunt/ custodiā 2dam: t q in 2da/ nolunt. tres vigilie. i. media no/ amittat: ut q nolūt in pueritia/ negligent: saltē in tpe iuuentut/ vl in senectute resipiscat. De/ prima tm vigilia mētione nō fit

qz puericia nō punit a deo : sed
venia meret. Secda vero z tertia
etas debet obedientiā deo z vitam
honestā duce ad voluntate ipsius
Vel ad pmā vigiliā pinet diligē
tius venientes qi primū gradū sor
titi : ad secdam vo medie nūsatio
nis mēsurā tenentes ad tertiā q
sūt in fine hos : z mde de qrta pu
tandū est : si attingat de qnta.
Quise ei sūt nūsationū mēsure
z bonā remuneratoz metit vnu
quisq; qd' dignū est. Vel qz vigilie
sūt hore noctis pnocātes sopore
horib; : intelligas er in vita nra
esse qsdā horas q facilē nos be
atos si vigilātes repti fuerimus.
Rapuit tibi aliqs facultates. de
fructi sūt tibi filij. accusatus es
Et si in his tpib; nō frenis cōtra
dei mandata qz : vigilanter te
nuerit secda z tertia vigilia : i m
pe malo pnicios̄ somnū auāb;
lentus inferentē. Ad extinuendā
vo nr mentis desidiā : etiā certio
ru dāna p silitudinē ad meduā
deducātur. Nā subdit. Hoc at
scitote qm si sciret pfamilias q
hora fur venturus esset vigilaret utiq;
z nō sineret pfodi domū sua.
Adventus dni zpi fur ita
tūr ex iopinato pueniēs : sedm
illd' apli. Dies dni sic fur ita
i nocte veniet. Vñ z hic subdit.
Et vos estote parati : qz q hora
nō putatis filius hoīs veniet.
Vel aliter. Ite vigilate pfamilias

fur domū pfodit : qz dū a sua
custodia spūs dormit ignis a
mor vanis carnis nr̄e ha
bitaculū irrupit. Fur at̄ resi
steret si vigilaret : qz aduen
tus dei q occulte aūz rapit
spāuens ei penitendo occurret
ne ipenitens pereat. Hora vo
ultima dns vtro nob incogni
ta esse voluit : ut dū illā pe
nde illā nō possum⁹ ad illam
sine mēnussione ppare⁹ :
pstante dno nr̄o ihu xpo : cui
gla in scla Amen.

Katherine
Fest. Virginis. Sedm
d. i. d. s. p. hec. ayatim

Simile est regnū celoz thesauro
abscondito i agro. Et ex

Thesauro Lucas 8.
abscondito i agro p
dicatio e euāgelij occultata
i mūdo : que si nō vendidis
set nō emeres. z cū gaudio hoc
optet face. Vñ subdit. Que q
inuenit homo abscondit. Celestes
diuicie nō sine dāno seculi
possidentē. Thesaurus ig in a
gro absconditus e celeste deside
riū. Ager vo in q thesaurus
absconditus est disciplina studij
celestis : que sz thesaur ei ine
nit hō absconditus sz ut sciat
qz studiū celestis desiderij a
malignis spūtib; custodiri
nō sufficat ei q hoc ab hui
nis laudib; nō abscondit.

hi pñs etñ vitã qñ in vñ sum⁹ q̃ ad patriã pgim⁹. Caligin aũt spẽ iter nr̃m qñ quidã latrũ culi obsident. Dicpdam g̃ desi dñt: q̃ thaur̃ ĩ vñ pblice portãt. Hoc aũt dico. nõ ut pñs nr̃i opa nr̃a nõ videant: sed ut phor qd̃ agam⁹ laudes ettinus nõ q̃ am⁹ Seloꝛ aũt reg ideuro timeo tebꝛ simile de: ut ex his q̃ animꝰ nouit sua tat ad icognita ut phor qd̃ sit notũ diligẽ. desiat ignotũ amare. Scdm. Et pre tidio illꝰ vadit 2 vẽdit vni uersa q̃ hꝫ 2 emit agrũ illũ. Agrũ pfecto vẽditis oculis ꝑpat: q̃ voluptatibꝫ carnis renun cians: dela sua tirena desidia p disciplinã celestis custodiã calcat. Hinc aũt thaur̃ dicit ĩ agro absconditũ sc̃z duo testa menta ĩ ecclã: q̃ cũ ad ea ex pte intellectus attigerit: sentit illic magna latere 2 vadit 2 vẽdit oĩa sua 2 emit illũ. Et recte tpaliũ ꝑpat sibi omne. ut sit di uus ignitione dei. Euãgelica g̃ predicatio nõ solũ lucrũ multiplex ꝓbet. ſꝫ 2 pciosi. Sut margarita. Hinc sequit. Iterũ sile est regnũ celoꝝ hoĩ negotiatori q̃renti bonas margaritas. In pdicatione ei duo opꝛtet esse: sc̃z ab hmõi vite negocijs separi 2 vigilante cẽ. qd̃ negociatio desigt. Vna aũt est vanitas: ꝑpt̃ qd̃ vna diat̃ mi ganta ĩuenta. Et sic qui mar garitã hꝫ. ipse quidẽ nouit q̃ di ues ẽ. alijs aũt nõ est ignotũ: stu ẽ in pdicatione euãgelica. Ꝗ̃ ei cã detinet. scit̃ se diuites esse: ĩfideles aũt hinc thaur̃ nescientes diuitias nãm ignorãt. Bone aũt margarite pñt intelligi lex 2 pphete. Audi g̃ matrem 2 ma nichee q̃ bone margarite sẽ lex 2 pphete. Vna tñ pciosissima mar garita ẽ sua saluatoris 2 sacrũ passionis 2 resurrois ei⁹. quã aũ inuenerit negociator sibi pau lo. oĩa legis ꝑphar̃q; mysteria q̃ pgamenti abstulit. ut xpm lucri faceꝛ: nõ quo inuento bone margarite pdemptio sit veteri margaritar̃: ꝙ quo ꝑpatione eã oĩb⁹ alia gẽma sit ꝑcior. Vel ꝑ margaritã intelligit ce lestis vite dulcedo? quã mul tũ oĩa vendens emit: q̃ q̃ ce lestis vite dulcedinẽ mq̃ tã possibilitas admittit ꝑfecte ꝛ̃g uerit. ea q̃ in tris amauerat li bent̃ dela deliq̃? deforme despi cit q̃q̃ de tirene rei placebat spẽ: q̃a sola pciose margarite clari tas fulget ĩ mente. Quilibet g̃ oriẽtal qd̃ margarite pciose nom̃ signi ficetur? pretiũ eius ẽ nos ipsi: qui ad eã possidendã nõ

simu liberi. nisi oēs p mū libe
ratione. xpti q̄ tpaliū possidēt
Penditis ei rebus nris nullū alu
id pciū maiꝰ accipimus. nisi nos
ipsos: q̄ talibus implicati nrī nō
eramus. ut nrīs nos pulla mar
garita dem⁹? nō q̄ mi valeat: ꝫ
q̄ plus dare nō possim⁹. Demde
Lucas ne fidē solū nobis est timendū? suf
ficere ad salutē: alia pabola
tribuit sbdit dicēs. Itez simile est
regnū celoꝝ sagene misse in mare.
Mathe Cū impleto ei thome vaticano di
centis. ecce ego mitto ad vos pis
catores? postea audiet petrus
z adicias. unde z nobis segmē me
ritā vos piscatores hoīm: ꝛex
erunt sibi ex veteri z ex nouo testa
sagenā euāgelicoꝝ dogmatū. z
miserūt ea in mare huius scli. q̄
usq; hodie i medijs fluctibus ten
ditur. capiēs de salsis z amaris
q̄ turgentibus q̄q; meadent. t bonos
hoīes z malos. z hoc ē qđ sbdit.
et oī gnē piscū congregāti. Cū
Luc⁹ aut sagena tue vniuersalis cōple
ta in fine suo humani generis su
ma includit. Vñ sē. Quā ei im
pleta cēt eductes z sedētes: elegerūt bonos i vasa
sua malos aut foras miserūt.
Sicut ei mare scām: ita seculi
finē significat littus maris? in
q̄ fine boni piscū i vasis
electi: mali p̄iecti foras: q̄
z electus q̄sq; in tabernacula
eterna recipit: z mūdi regnū lu
ce pditū ad exteriores tenebras
regni p̄mittit. Quē ei malos bonosq; coiter q̄ p̄mixtos
pisces fidei sagena retinet:
ꝫ littus i dicat sagena ecclie
qđ trahebat. Qui ei sagenā
Matheus extractā ad littus: tūc vez se
cernēdos piscū iudicii demōstrabit. Ne aut audiens
Ambro. quis malos foras misericordes esse timeres hāc pēnā nō esse pia
losā: p expositionē eius gra
uitatem ondit dicēs. Hic est
i dissimulatione scti. Habuit
angeli. q̄ eius alibi dicat q̄ ipse
segregabit eos sic separat
pastor oues. hic angelos hoc
sicē dicat sic in pabola zizā
niorū. Timendū est aut hoc
Ambro. ne q̄s ad ignorātie sue secu
ritatē traheret. si q̄ de eterno
supplicio dicēt. Cū ei venerit
Beda finis mūdi. tūc vez secernēdos
piscū iudicii demōstrabit:
z q̄i in quodā q̄driuio po
tu boni mittent in vasa cele
stia mansionū: malos aut tor
mēdos z cruciādos gehēne flā
ma sustinet. Recredentibus g̃ thō
discipulos dns interrogat si hec
oīa intelligāt: q̄bus suppetebat

q̄ dictis effectis : rursus eos laudat dicens. ¶ Ideo oīe scḃa doctus ī regno celoꝝ filis ē hoī pfamilias q̄ pfert de thauro suo noua & vetera. Ytiū ihs ad illusione exponē volunt quē dixerunt thauꝝ ? agio absonditū q̄ scē scripture ītelligūt q̄ noīe duoꝝ testamētoꝝ ītelligūt. aliꝰ autē aīt volunt doctū habē dīm in ecclīa q̄ ecclīa scḃtura veteres ꝓbol explicatus ītellexit. ab ihs nouas & scripcēs regulas q̄ & ihs dns ꝑ ꝓbolas edidit. ut si ipse ī quo illa ꝑficiūtur ꝓbole dicit. mīl tomagis illa q̄ tū longe de illo scḃtura fuerūt. nec aīdei ad hanc accipiant : noluerūt esse doctī ī regno celoꝝ. ¶ Si ꝑ nouū & vetus q̄d dr utrūq; testamētū accipimus ? abrahā doctū fuisse denegamus ? q̄ nouū & vetus testamēti & si fuerunt mīme vba mutauit. ajoysen q̄ docto pfamilias ꝓfare nō possūt : q̄ & si testamēta edoc̄t vetus . nouū tū dictū nō ꝓfulit. ¶ In eo q̄d hic dr ītelligi valet. q̄ nō de his q̄ fuerūt fide his q̄ esse in ecclīa poterūt loq̄batur ? q̄ tūc noua & vetera ꝓferūt : cū utriusq; testamēti predicamēta verbis & moribus loquūt. Discipulis ei est locutus q̄s scribas ꝓpter scām mutuat. eo q̄ ītellexerūt ea q̄ ille nouā & vetā in euāgelio & lege ꝓfulit q̄ sūt et causē pfamilias vtriusq; utq; thauri. Ipsos e sub pfamilias noīe sibi apparuit : eo q̄ doctinā de spūssēcō thauro suo nouoꝝ ac veteꝝ sūt adepti. Vel apl̄i ītructi scribe dicūt q̄ notarij saluatoris q̄ vba illius & ꝑcepta signauerant ītabulis cordiū suoꝝ & pollebat opibz pfamilie ejectes de thezauro doctinaꝝ suaꝝ noua & vetera : ut q̄q; in euāgelio ꝑ dicabat legis & ꝓphaꝝ verbis cōplerent. Vel aliter. Petrus ē. ut ꝑ culpa humānū gen̄ ? ētna pena intereat : & nouū ut Ris ? ī regnū vnuat. Petrus aūt de regni filiis dixit thauꝝ tuentū ac mar ꝯaritā bonā ꝓtulit : postmodū in fine penas de malis ꝯbustionē narrauit ad q̄ in exclusione ꝑuenit. Ideo doctus scriba. ac si dicat. Ille in scā ecclīa doctꝰ ꝑdicator ēt. q̄ et noua scut ꝑfert de suauitate regni & vetustate dicē de hoīe supplicia : vt vel pene tīeant quos ~~premia~~ premia nō mutant ? prestante dnō nrō ihu xpō cui cū pre & spūssēcō ꝯtinua tyla ī secla Am

¶ Finit Omelie Ad laudem dei ꝑ manus fris Gerardi gelgher Anno salutis M.cc.lj. Sebastian

Legenda Ex Lat'

Mathias apls in locu iude pdito
ris sbstitutus, quos dns i numero
duo denario elegerat ut fidem
trinitatis in qtuor mundi ptibz
pdicarent: cu ceti apli ad pdicā
du in diuersis mundi ptibz essent
dispsi: ipse iudeā in sortē pdi
cationis accepit q' tn ut alibi
repitur i macedoniq pdicauit.
Gentiles vo fidē eius z sctitatē
pbare volentes qndā pocionē
coxicatā q octos bibentes visu
priuabat sibi dederūt. Quā in
noie xpi bibit e nullā lesionē
incurrit. Et cu illa pocio plusqz
ducētos qnqginta excecasset: ille
singul' manus iponens oēs illuiāt
Dyabolus vo in silitudinē in
fantis cani eis apparuit suadēs
ut mathiā occiderent q cultū eorz
euacuabat. Quē p triduū qsi
erūt: e i eorz medio osistente mi
nime viderūt. Tercia vo die se
eis sponte manifestans vinctū
i carcerē recluserūt: ubi dēones
sibi apparentes in eū dentibz freme
bāt: sz appinqre nō audebant.
Dns at cu multo liuē sibi as
sistens eū ofortauit: z ostio ap
to libere eū abire pmisit. Et du
iterz pdicaret z qdam obstina
ti resisterent: mox tra se apuit
e octos illos deglutiuit. reliqui
vo ad xpm oversi sūt. Post hec
reuersus apls ad iudeā vbū dni
pdicabat: multosqz i signis e p
digiis ouertebat. Cui inuidentes
iudei eū in ocilio suo statuerūt
duosqz testes q illū accusaue
rāt primo in ipsū lapides mi
serūt. Quos lapides i testiōm
secū pecuit sepeliri. Q' du la
pidaret: securi i capite pcussus
spm deo reddit. Cuius corpus
i iudea sepultū deinde romā
translatū in eccia scē marie
maioris ee dicit z ibidē capt
eius pplo demonstrat. Vo gratias.

Incipit sermo beati Augustini

Aliis habūdeq; dixisse me credo supiori dñica quēadmodū compti vel mundi natalem dñi suscipe debeam⁹ & cū quemēte festiuitatē ei⁹ ab oī ābiguitate retinē Retinere mēp ut si dies solēpnitatis tūscat: apud nos tū sctifi cationis ei⁹ beātudo ꝑmaneat. Per eā grā nāles ē dñi salua tozib⁹ vt ī futurū ad ꝑdestinatos tūscat: ī preteritū remaneat ad deuotos. Oportz ergo nos esse sātate purgos mūdos iudicatia, mundos honestate: ut q⁹ diem festū aduemre ꝑmaquam⁹ acturaq⁹ medam⁹ Si em̄ mulieraule solēt aliq̄s ferias suscepture. maculas vestū suarū aqua diluere: cur nō magis exceptu ri nālem dñi. maculas aiarū nrarū fletib⁹ abluam⁹ & Et ille qdē si adeo ifecte rebz cellule sordib⁹ fuerint ut maculā sola aqua nō purget: addūt molliacm oleū. saponis etiam acrimoniā. Nos quoq; si tam grue ꝑcm fuerit. ut id minime sol' fletib⁹ abluat: addamus miseriordie oleū: acrimoniāq; ieiunij Nullū em̄ tam grue delictū ē q̄ nō purget abstinētia: et elemosinis extinguat. Aut em̄ scīs ꝓphā Dicut aqua extinguit ignem: ita elemosina extinguit ꝑcm Magna ē g⁹ elemosina que ardētū cruentū globos bernuolētie siue fonte refrigerat: et q̄dā irriguo largitatis obruit mendia delictoz̄. Et cui⁹ offensa de⁹ q̄ cui⁹ timēs puoteq; cogit liberare eleōsinis quē disposuerat punire pcīs Cogit em̄ a nobis q̄dāmō et cōpellit ꝑ actib⁹ nris mutare sentēaā: et in bono codēq; hoie nūc seueritate iudias ꝓmoueri nūc ꝑcīs pietate blandiri Deus em̄ nob⁹ deus est cū bū agim⁹ Iudex noster cū peccatū⁹ Cōpellit ergo oīb⁹ nris dñs ut nobis miam suā largiat: atq; ideo ipse mewāgelio sō dicat Diebus iohis baptiste regnū celorū vim patitur Riue sentēaa quē intellectū habeat videam⁹ Regnū celorū xps est dñs qui regnat in celis Cogi aūt vbo tū solet dia: cū res aliq̄ rarior assidua oīaōe densat Ex q⁹ g⁹ iocs bapta saluatoris annūciat aduētū: ex eo regnū celorū q̄d ꝓius fluidū et remissū apud iudeos iacebat: credē tiū ꝓphārū cepit assiduitate densari: et oīs illa regni claritas: ꝑdicationis frequētacione solidari Ita em̄ rarū fuit apud iudeos regnū ut trāsiret ad gētes: tam fluidū ut emanaret ad ꝓphas. Nūc

aut tanta credentiu cogit densitate
ut fixu et solidu maneat sine
fine: sicud scriptu est: et regni
eius no erit finis. Cogimus enim
regnu celoru et vim quodamodo
faciamus sicut ait ewangelica lectio:
et vim facientes diripiunt illud
Vim inquam faciamus dno. no
compellendo sz flendo: no provocando
iniurijs. sz lacrimis exorando: no
blasphemando p superbia. sed p
humilitate merendo. Obtu vio-
lencia que no indignacione percutit:
sed mia condonat. Beata iquam
violencia que vim pacienti
bonitate elicit: et utilitate
tribuit iferenti. Mala res
admittit: et religio propagat.
Quisquis enim violencior xpo fuerit:
religiosior habet a xpo. Aggre-
dimur ergo in itinere dnm: siquidem
ipse est via: et more latronu suis
eu spoliare nitimur. Cupimus illi
auferre regnu thesauru et vita:
sed ille tam dives et largus est ut
no abnuat no resistat: ut
cu oia dederit nichilominus ipse
oia possideat. Aggrediamur inquam
illu no ferro no fuste no saxo:
sz mansuetudine ac bonis operibus
castitate. Hec sunt arma fidei
nre quibus i congressione certamus.
Ut aut hijs armis uti i via
ferendis possimus: ante corporibus
nris vim quodamodo faciamus: et
expugnemus membroru vicia. ut
virtutu prima consequamur. Prius ei
ipsi regnare debemus in nobis: ut
regnu possimus diripere saluatoris
Ait ergo ewangeliu: et vim facien-
tes diripiunt illud. Raptores igitur
sumus. Raptores aut no sunt: nisi
qui diripiunt aliena. Agnosco vera
esse sentencia. xpm enim ecclia ra-
puit synagoge: et aliene gentes
vim faciendo possidet. Nam saluator
missus sub lege. nutrito iuxta
legem. dum a iudeis negligitur:
a gentibus occupatur: et dum a sacer-
dotibus relinquitur a peccatoribus invenitur
sicut ipse ait. Publicani et peccatores
precedent vos i regno celoru. Ergo
fres natalem dni suscepturi: ab
oi conscientias nras fece mundemus:
id est curemus no serias vestibus:
sz operibus operire preciosis. Vestimenta
enim nitida membra operire possunt.
conscientiam ornare no possunt: nisi quod
maioris est verecundie: nitidu
membris incedere: et pollutu
senibus ambulare. Interioris
igitur hominis prius armemus affectu
ut exterioris quoz sit amictus
ornatus: spuales maculas abluamus
ut carnalia i nobis fulgeant
vestimenta. Nichil aut prodest
fulgere vestibus: et sordidari
flagicijs. Ubi enim conscientia tenebrosa
est: totu corpus obscuru est. Habemus
aut quo conscie maculas abluamus:
scriptu e enim: date elemosinam
et oia munda sunt vobis. Bonu
elemosine mandatu. p quod manibus
operamur: corde mundamur: prestante
dno nro ihu xpo: qui cu patre et

spū sc̄o viuit et regnat deus
p oīa scla scloꝝ Amen.

Aug⁹.

In die Natiuitatis dñi sermo

OMnes scripture quas nūc
audiuim⁹ frēs k̄mi: letiāt
nos publicā et cōe gaudiū nūc
arūt. psalmista cm̄ dixit ī ps̄
q̄ lect⁹ est Exultate deo adiutori
mō: apl̄s vero gaudete ī dño
sp̄ semp: ewāgelista aūt ait. ewā
gelizo vob gaudiū Obeatā
diem hāc. in qua iuxta auctori
tatē scripturarū gaudētes et
exultātes natalē dñi nr̄i dei et
cū psalmista agim⁹ et cū evan
gelista colim⁹: et cū apl̄o gpheta q̄
celebram⁹. Magna ē vtiq;
hodie xp̄ianis gli exultatio: que
scripturarū sanctarū exēplo
agit: et ideo beatū ē hoc die
gaudiū nr̄m et q̄ hoc facit gaudēs
gl̄s q̄ iubet Ruā sūā eēt plebs
ecclie illi⁹: si sp̄ hoc faceret. q̄ sp̄
ūpat a xp̄o Unde obsecro vos
frēs. ut sp̄ vsione dñi fruam⁹:
ut possit⁹ in oīb⁹. eternitate gaudē
Sicut enim hodie in hac festiui
tate nāles dñi leti sum⁹: sic
q̄ voluntatē dñi sui fecerit in hoc
seclo: sp̄ cū ag̃el⁹ festiuitatē
dñi celebrabit in celo ꝛc

Sermo dñi Sco Augustini.

ET postq̄ cōsūmati sūt dies
octo ut circūcideret puer
vocatū est nom⁹ eius ihesus. q̄ vocatū
ē ab āgelo p̄us q̄ in vtero cōciperet.

Hoc est aūt hoc ut octaua die
circūideret puer: Ille puer q̄
verbū erat in principio apud p̄rem
et deus erat verbū hoc erat in principio
apud deū Vita p ipm facta sunt
et sine ipo factum est nichil Quod
factum ē in ipo vita erat et vita
erat lux hoim et lux in tenebris
lucet Quid ē hoc q̄ oct. die circū
cidet: Quid aliud nisi cū verus
esset deus et erat sp̄ apud p̄rem:
ita erat verus hō p̄ter nos: et
veram carnē suscepit p̄ter salutē
nr̄am Et ita erat xp̄s dñs
in duab⁹ substātijs id est in sua
dei sm̄ naturā in alia autē
idē hoīb⁹ absq; p̄cō Vz in sua
dei sm̄ naturā: in alia aūt
sua id est hoīb⁹ p̄ter nos erat sed
nūc una p̄sona xp̄s est ihesus in ūtm
tate: q̄m. caro eius nō vidit cor
ruptionē Et hō iste quē p nr̄a
susceptū redēptiōe mōnō assūpto
est: et in ea p̄te ex sua qua deus
erat nullo impedimēto aut det̄
mēto deitas aut p̄tas poterat
impedri. si fulsit in celo et in terra
et q̄dcūq; voluit fecit. In ea vo
p̄te qua verus hō erat ea que sp̄
hoīb⁹ p̄ter nos susceptū. sed
absq; p̄cō: q̄m ex vni femine
nō susceptū carnē sz vtute sc̄a
sp̄s ego cōceptū et peperit filiū
suū p̄mogenitū Et ideo p̄mogenit⁹
appellat: q̄ ineffabiliter ante
secula et oēm creaturā siue
in celo siue in terra et oēm p̄tia

ꝓpatiū sibi ꝓmiſſū optinet. Sed
in ea ſba qua erat hō ſicut
dixim⁹ i ea ꝑte circūciſꝰ est et
ihesꝰ et puer vocat⁹ est
et creſcens. et grā dei erat cū
illo. Et apparētib⁹ duat⁹ adtēplū
et purificat⁹ ſdm legē moyſi
et aſſumone ꝙ erat ꝓpheta bndi
cat⁹ et accipit⁹ i manib⁹ ille ꝙ
erat īuiſibilis et īpalpabilis:
et dī ꝙ erat redēptur⁹ iſrl. id est
oēs ſctos q̄ crediderūt i eū. Et
anna ꝓphetiſſa filia phanuel:
de illo ꝓphetauit oīa que vētura
ſūt ei in ihrlm. Et dicat eluſꝰ
q̄re circūciſꝰ est xp̄ꝰ et purificat⁹
est i tēplo ſdm legē moyſi.
vñde ꝛm⁹ q̄m nō venit ihs ſoluere
legē ſz adimplere ut nō eſſet diſſi
milis ꝓpatrib⁹ id est abrahe et yſaac
et iacob erq̄ū ꝓgenie erat ſdm
carnē et nō excuſaret iudei et
dicerēt diſſimilis es ꝓpatrib⁹ nr̄is
ideo nolum⁹ crede in te. Sed q̄d
fecerūt illi i carne ille fecit i ſpū
Circūciſio xp̄i quid est niſi
caſtitas mētis? Qua de⁹ delēt
in nouiſſimis tpib⁹: q̄m i ꝓmo
ſcło ꝓceptū est creſcite et multipli
camini. et replete terrā: et cū
impleta est. nūc ꝓcepit ut qui
habēt vxores ſint q̄ſi nō habētes
et ſint eunuchi q̄ ſe ipſos caſtra
uerūt ꝓpter regnū celorū. Qui
pt̄ capere capiat. Ac ſi dixiſſet
alys vōbis. Qui nō pt̄ capere et
ſe ipm caſtrare noluerit: regnū
celorū nō poſſidebit. Et nos itaq;
oportet carnālia nō in carne
ſz in ſpū: et ꝓpria nr̄a id est
vicia oīa a nob⁹ abſcīdi ut ſimus
ſci et īmaculati i medio nacioīs
praue et peuerſe in⁹ q̄s luceam⁹
ſicut luminaria i mūdo vbi
vite cōtinētes. Xp̄ꝰ em ſicut
ſuſcepit ꝙ nob⁹ morte: ita circūci
ſionē nō respuit. ut nos i ſpū
circūaderem⁹: q̄m circūciſione
cordis delēt⁹ ſicut ꝓpha dicat. In
nouiſſimis diebus circūadet dñs
cor tuū et carnē tuā. Et iterū
circūcidite corda vra et nō corpa
Hec ē em circūciſio cordis ut
deponam⁹ veterem hoīem cū
actib⁹ ei⁹ q̄ corrūpit⁹ ſdm
deſideria errorꝭ: et deponētes
oēm irā. et blaſphemiā et fore
cacionē et i mūdiciā et auariciā.
et cupiditatē q̄ ē ydolorū
ſeruit⁹ et cetera hyb⁹ ſimilia īduam⁹
nouū hoīem. id est q̄ renouat⁹
de die i die id est mādata eius
cuſtodiam⁹ et ſicut ille ābulauit
ita et nos ābulare debem⁹ ſicut
iōes apl's dicat. Qui dicit se xp̄i
esse: debet ſicut xp̄ꝰ ābulauit et
ipe ābulare. Legre ewāgeliū et
inuenies quō ābulauit xp̄ꝰ ihs:
et tu fac ſic. Filius aūt hoīs nō
hz vbi caput ſuū reclinet. Et
nemo mittens manū ſuā aratrū
et reſpiciens retro: est apt⁹
regno celorū. Et nolite theſau
rizare vob⁹ theſauros i terra
vbi erugo et tinea demolit⁹
et vbi fures effodiūt et furāt.
Thezaurizate vobis theſauros
i celo: vbi neq; erugo neq; tinea
demolit⁹ vbi fures nō effodiūt
nec furant⁹. Vbi fuerit the

zaurus tuus ibi erit et cor tuū.
Nemo p̄t duob⁹ dn̄is s'uire Aut
vnū odio hēbit et alterū diliget
Aut vnū sustinebit et alt'm
cōtēpnet Nō potestis deo seruire et
mamone Mamona aūt diuicie
īterp̄tant' Ac si dixisset nō
potestis deo seruire et pompe hui⁹
s'cli Sicut ī alio loco dn̄s dixit
Facili⁹ ē camelū p' foramē acus
tr̄sire quā diuitē intrare ī regnū
celorū. Hec mādata xp̄i et hec
circūcisio est q̄ mādauit nob
circūcidi nō carne s3 corde Qui
nō crediderit ei nō habebit vitam
s3 ira dei manet sup' eū sicud
ip̄e dn̄s testat' dicēs Qui nō
crediderit ī filiū nō habebit
vitā s3 ira dei manet sup' eū.
Ip̄e est q̄ nō credit filio q' ōtumaci
corde et ōtrario sp̄u trāsgredit'
mādata ei⁹ Qui credit ī illū
et eū diligit et mādata ei⁹ s'uat
sicut ip̄e dn̄s dixit Et mādata
mea q' diligit me custodit In
custodiendis illis retribucio
multa nimis. Ap̄ls dicit Nolite
ess'e mamis gl'e cupidi Et curā
carnis ne feceritis ī ōcupiscētiis
Et iterū. Nichil ītulim⁹ ī hūc
mūdū sed nec auferre quid
possum⁹. Hn̄tes aūt victū et
vestitū hijs ōtēti sim⁹ Nō dixit
hn̄tes cibū et vestimētū q'a cib⁹
et vestimētū ad habūdācīā ciborū
et vestimētorū p'tinet Victus aūt
est cib⁹ modic⁹ et strictus et vix

suffici'ēs. Vestit⁹ aūt breuis et
tenuis siue sīciēs quo p̄t tm̄
nuditas et frig⁹ arceri quo
ip̄e ap̄ls vs⁹ est in fame et siti
ī frigore s'uiēs dn̄o die ac nocte.
Lege b'tm̄ iob qui dicit. Nudus
exiui de vtero matris mee nudū
oportet me ire ī terrā. Hec s't miste
ria circūcisiōis xp̄i hec s't mādā
ei⁹ q'b⁹ p'cepit q'cq' sup'fluū cordi
n'ro siue aīo irrepserit abscīdi
a nob et circūcidi Ob id enī
accep't xp̄s circūcisionē quō oīa
q'cūq3 docuit dn̄s hec et op'e
ip'leuit sicut scriptū ē de eo
que cepit ih's facere et docere
Et ut ip'leti sūt dies octo duct⁹
ē ut circūcideret' puer ih's ut addu
ceret' ī tēplū et purificaret'. et
offerret' p' illo sacrificiū s'cdm q'
scriptū ē ī lege dn̄i. Lex dn̄i erat
rit⁹ sacrificiorū et sabba custodire
et decimas sacerdotib⁹ dare et
circūcisionē dare et oīa q'cūq3 accepe
rūt iudei ex lege moysi Et q' oīa
ip'fiā erāt et ōsūmare s'uātes
nō ~~poterāt~~ potauit. trāsierūt iā
Q nūc oīa p'fcā sūt sicud
scriptū ē Misit de⁹ filiū suū
in silitudinē carnis p'cti dāpnauit
p'ccm̄ ī carne ut iustificacio legis
impleret' ī nob q' nō s'cdm carnē
s3 s'cdm sp̄m ambulam⁹ Qui aūt
ī carne sūt hoc ē ī p'ctō siue ī veteri
testamēto deo placere nō possūt.
Qui aūt ī sp̄u id est s'cō siue s'cīs
et p'ys opib⁹ que xp̄s mādauit et

que ꝓdixerūt hȳ filȳ dei sūt. Si
aūt filȳ dei sūt. ⁊heredes qdē dei.
coheredes aūt xp̄i. qm̄ opa q̄
ꝓdixerūt. sine spū scā nō ꝓfuit.
hec lex dn̄i quā ꝓcepit xp̄s et
docuit legendo ī leuitico oēm
masculinū adaperiens vuluā scm̄
dn̄o vocabit. Deū erat dn̄o xp̄o
filius dei q̄ aperuit vuluā carnis.
que cōcepit sibi suos ab imo
scli hoc est ī aduentu eius omnes
mundo credidit. Sūt aperta ē vulua
illa de qua dicit ī psalmo Alie
nati sūt peccatores a vulua erraverūt
ab utero: locuti sūt falsa. Et offert
p xp̄o sacrificiū. a xp̄o: qr ipse est
suus oīa q̄ est bñdictus ī secula
Par turturū aut duos pullos
columbarū. par turturū quid est.
nisi qr totū hoīem nr̄m ī sui
tute xp̄i mereri debemus.
Et dicamus cū paulo: macero
corpus meū et seruituti subigo
Et ītm. ī fame et siti ī frigore
et nuditate. Et ī alio loco. In
vigiliis et ieuniis laboribus
multis. In duobus aūt pullis
columbarū. id est hoc ītelligamus
oēm sensū corpis nr̄i et aīe ad
seruitutē xp̄i deferre debere: qm̄
nō pōt deus assumere. ī alio negligieti.
ī alio laborāti. Sed ī utriusq
labore sacrificiū deo offeramus
et dicamus cū ysaia: Facto sū
sicut uter ī pruina. Et ītm
Sacrificium deo spūs ꝯtribulatus
cor cōtritū et humiliatū deus
nō despiciet. Et illud ēdem
mīam vōlo et nō sacrificiū.
Ista sūt dona. Ista sacrificia
et munera: qbus xp̄s delectatur
et gaudet. Cetera tēpa fierūt
ante nouia oia. Fōa sūt cōsepulti
enim sumus cū xp̄o p baptismū.
et resurreximus cū illo ad glām.
Que sursū sūt queramus ubi
xp̄s est ī dextera dei sedēs. nō
q̄ sitis terrā. Iam qr uiuimus.
nob nō uiuimus. Sed ei q̄ nob
mortuus ē et resurrexit. Immitem
illū q̄ dixit. Viuo ego nō ego: ī
uuit vero ī me xp̄s. Qui aūt
sūt xp̄i. carnē suā crucifixerūt
cū uitiis et passionib. Et ī hoc
ipe circūcisio mihi est. et ꝓpter
mihi est. Sed obseruatio mādā
toriū dei. Postq̄ gestūmata sūt
q̄ de eo scripta sūt. secdm legē
dn̄i reuersi sūt ī ihelim. id est
postq̄ gestūmauit ihs opa illa
que de illo ꝓphete ꝓdixerūt.
reuerso ē ad ꝓtrem: et sedet ad
dexterā dei. Qd aūt dicit. re
mānsit ihs ī templo: id est post
resurrectionē remānsit cū disci
pul' suis quadraginta diebus.
Qd aūt quesierunt eū ꝓnte
triduo: tūc xp̄s ī uenit ī fide
trinitatis. id est patris et filii
et spūs scī. Octauo vero die
circūcidit puer ihesus. Octauo
vero die ꝓfecto nūerus oīez
plenitudinem optinet. Quid
aliud figit circūcisio dn̄i nisi

iudicii ꝑ fidēs ꝓ aduētū eiꝰ
i nouo testamento mōstrari:
sicut iam supra ostēdimꝰ.
Octauꝰ em̄ dies ipse est dies
dñicꝰ et dies resurrectionis
dñi et mortuos ꝓ qꝫ iferna
penetrauit et captiuā duxit
captiuitatē Octauꝰ dies figurā
in nouo testamēto: et futuri
tpis plenitudinē Sicut i hac
die octo aīe i archa noe saluate
sūt et diluuio sup̄ gressē. sūt
saluē facte Quid aliud sigt
nisi ꝙ sanctam ecclesiā ꝑ fidēs
nūeros sanctōrū in die iudicii
p ignē i xpō saluādos atq;
liberādos? Forte de hoc
ꝓpheta cānauerat. trānsuimꝰ
p ignē et aquā. et iduxisti
nos i refrigeriū. diluuiū
em̄ figurā baptismi optinebat:
noe autē figurā xpi. Archa
figurā sc̄e ecclie ostēdit.
Sicut em̄ noe nequaq̄ gētib⁹
et pātoribꝰ octo aīas saluauit
i archa: ita nos xps ꝑ gr̄az
baptismi saluauit et libera
uit. Octo em̄ aīe que erāt
sicut dixi i archa q̄ i hoc die
saluate sūt. figurā oīm
sanctōrū optinēt qui saluāt⁹
in futuro sc̄lo i quo nō ē
imperfectio et sēper plenū. Hz
oīa ꝑfecta sēp̄ atq; plena.
In quo nūero inuenīri atq;
deputari optamꝰ atq;
obsecramus. Explicit de circumcisione domini. Incipit de adoratione magorum. Duodecimo.

Sepulti ei sumꝰ aīe xpō ꝑ baptismū
sicut supra dictum.

Deb kalēdarū ianuariarū
fr̄es dilectissimi
quas ianuarias
uocāt: aquodā iano hoīe
ꝑdito ac sacrilego nomē
acceptū. Iam āt iste dux
quidā et p̄ceps hom̄
paganorum fuit: qui
ueriti hoīes et rustici
dū ēssi regē metuūt velut
deū colere cepērūt. detulēr
em̄ ei illiatū honorē: dū i eo
expauescūt regnā ptātē. hoīes
quippe stulti et ign̄orātes
deū. illos tūc maxīe deos
estimabāt: quos iter hoīes
sublimiores esse cernebāt. Ac
sic factū est: ut vmꝰ veri
dei cultꝰ ad multa deorū vel
potiꝰ demoniorū noīa trānsfe
ret. Diem ꝙ kalēdarū hodier
narū. de noīe sicut dictū est
nūcupauerūt utiq; et ei hoī
diuinos honores cōferre
cupiebāt. et fm̄ vmꝰ ām
et alteriꝰ imaū deputarūt
Et q. apud illos ianuarie
kalende vnū ānū ipleve.
alterū īcipere dicebant: istū
ānū ēssi in p̄cipio et termio
posuerūt et vnū ānū ipleve.
alterū īcapere diceret. Et hīc
est q. ydoloꝝ cultores ipsi
Iano duas facies figurauerūt
vnā ante ipm̄. et alterā ꝑ
ipm̄: vnā que p̄teritū ānū
videt aspicere: aliā que futūm.
Ac si hoīes īsipientes duas ei
facies deputādo dū eū dm̄ face

cupiūt: mōstrū esse fecerūt
Hoc em̄ voluerūt i deo suo
esse p̄apiūe quod· etiā ipsi diab⁹
est mōstruosiū: et ideo optīa
ipsi⁹ erroris declaracone atq;
iudicio. dū eū religiosa vanitate
magnū deū videri voluūt: deōnē
publicauerūt Hic itaq; est q̄
istis diebꝰ pagana hoīes peruerso
oīm rerū ordine obstrem̄ se
deformitatibꝰ tegūt videliz ut
tales se faciāt q̄ colūt· q̄lis est
iste q̄ colit? In istis g⁹ diebꝰ
miseri hoīes et quod pei⁹ est
aliq; baptizati sumūt formas
adulterinas et mōstruosas i q̄bꝰ
q̄dē· que p̄mū ridenda aut
poci⁹ dolēda sm̄t nescio. Quis
em̄ sapiēs poterit credere i ueiri
aliquos sanc mētis q̄ teruulū
facientes iferarū se velint
habitū ḡmutare? Alij vestiūt
pellibꝰ pecudū Alij sumūt
capita bestiarū· gaudētes et
exultātes si taliter se mfermas
species trāsformauerit vt hoīes
esse nō videāt? Et quo iudicāt
et ꝓbāt nō tā se habitū beluinū
habē q̄ sensū Nā q̄nā silitu-
dīne diuersoꝝ aialiū exp̄mere
i se velint: certū ē tamē i hyb
magnoꝝ peccudinū esse quiā
formā Nā vero illud q̄le et quā
turpe est· q̄ viri nati tumas
mulieribꝰ vestiūt? et turpissiā
de mūtacōe puellaribꝰ figuris
virile robur effemināt? nō
erubescētes mſere tumas
mulieribꝰ militares lactos?
barbatas facies p̄ferūt et videri
se feiās voluūt? et merito
virilē iā fortitudinē nō hyūt:
q̄ m muliebres habitꝰ trāsierūt.
Iusto em̄ iudicio dei euemisse
credēdū est ut militarem
vtutē amitterēt· q̄ feiarie se
spē de formassent Et q̄ deꝰ
nob placatꝰ i spīrare dignatꝰ
est ut p̄ amore fidei ista mſera
bilis cōsuetudo· de hac ciuitate
ad integrū tollet? Rogo vob
frēs k̄mi ut nob nō suffiiat?
qd ipi hoīes malū deo do nāte
nō faciāt? Et vbicūq; alibi
fieri videritis· arguite· casti
gate corripite· et mō salubri
ḡsilio de isto mſerabili sacri
legio stultos hoīes remonete·
et ut ad integrū vob diuine
misericordie cōsentientibꝰ eāā
illas alias obsceuacōes velut
dyaboli venena respuite
quas q̄d pei⁹ est ad huc plēbs
i ꝓplō xp̄iano obscuare nō
erubescūt Dicut em̄ q̄ kls
ianuariis· ita auguria
obscuāt· ut focū de domo
sua vl aliud q̄dcūq; bñficiū
ciuicūq; petēti nō tribuāt?
Diabolicas et iānacōes
idest strenas et ab alys auspiū
et ipi alys credūt? Aliq; eāā
rustici mēsulas i ista nocte
que ꝓterit plenas multis
reb⁹ que ad māducādū sūt
necessarie ꝓponēteꝰ tota
nocte sic cōpositas volūt
esse credētes q̄ hoc illis kalēde

ianuarij ꝓstare possint, ut ꝑ
totū ānū ginuia illorū ī tali
vanitāte ꝓcedēt. Et qꝫ sic
scriptū ē, modicū fermētū totā
massam corrūpit, et iam ita
vel alia hꝰ silia que lōgū ē
dictū que ab imperitis aut pua
aut nulla pēna esse credūt.
Nā vīs ordinate familiās ꝛmouēi:
et hoc papite vt sic — calēdas
istas colāt, quo mō et aliorū
mēsiū colē solēt. Cui enī aliqđ
de paganorū ꝺsuetudīe ī istis
diebꝰ obꝺuare voluerīt, timēdū
est, ne eis nomē xp̄iano ꝑdesse
nō possit. Et ideo ꝙti ātiqui
ꝑres nr̄i cōsiderātes maximam
ꝑte ꝙmis hūanū diebꝰ istis
gule vel luxurie deꝺuire,
ebrietatibꝰ et sacrilegis saltā-
tionibꝰ īsanire, statuerūt
ī vniuersū mūdū vt ꝑ oēs
ecclias publicū indicerēt
ieunīū ut agnosceret nr̄ī
hoīes ī ētū se male facere
ut ꝑ eorū ꝑīs nr̄e esset oīb⁹
ecclesijs ieunare. Ieunemꝰ
ꝙ fr̄es k̄mi ī istis diebꝰ cū
vera et ꝑfecta caritate, stultiam
miserorū hoīm lugeamꝰ ut
vel sic ītelligāt malū suū
dīi ꝑ se publicū viderīt obꝺuari
ieunīū. Nec ꝙ enī desꝑādū est
ꝙ illos deꝰ possit nr̄a oīōe vel
castigatione corrigē: qui ꝑ
apl̄m suū ī effabili pietate
ꝓmisit dicēs. Cui cōuerti
fuerit ꝑcātor ab errore vie sue,
saluabit aīam eiꝰ a morte: et
cooperit multitudinē pēcatorū suorū.
Cui enī istis kalēdis stultis
hoīb⁹ luxuriose ludētibꝰ aliq̄
būamtatē ī ꝑēderit: ꝑīs eorū
ꝑticapē se esse nō dubitet. Nā q̄
de salute aīe sue feliciter cogitat:
magꝰ de illis dolē debet vel flere
quā cū ill' ul' de ill' ad īfelicē risū.
suū aīm relaxare. Vos ꝙꝰ fr̄es
qui deo ꝓpiao cotidie clamare
ꝺsuetistis, oculi mei ſꝑ ad dn̄m:
Et ītm. Ad te leuaui oculos meos
q̄ habitas ī cel⁹, nō oportet ut
oculi nr̄ī q̄ assidue ī ecclīa vigilātes
deo sacrificāt, videdo luxuriū
stultorū hoīm polluāt. Magis
dedignari debetꝰ atq; despicere
opa dyaboli: ut ī vob ꝑmaneat
ītegra caritas xp̄i. Clamate
ꝙꝰ cū ꝓpha dicētes. Auerte oculos
meos ne videāt vanitatē: timētes
illud qđ ait apl̄s. Nō potestis
calicē dn̄i bibere et calicē demo-
niorū. Aut potestis mēse dn̄i
ꝑticapes ēe et mēse demoniorū.
Sed credo de dei mīa q̄ pita ꝑ
nr̄am castigationē illorū stultiam
corrigēda est ut nō solū ꝑ vob
sz etiā ꝑ illorū, qui vestro exēplo
ꝑficiant duplicia nob⁹ a dn̄o
ꝑmia repensent. Ꝑstāte ipo dn̄o
nr̄o ihesu xp̄o cui est gl̄a īsdl̄a
seculorū. Amen. Sabō die
Cinerū S'mo bn̄ augusti

Omne ꝑcm frēs k̄m aut
p̄ superbiā: aut p̄ errorem
dyabol⁹ ītromittit. Errorem
p̄ ignorāciā: p̄ ḡtēptū superbiā
Iste due origines sūt oīm ꝑcorū
Error est q̄si leuis⁹ crimē. ut est
appetitus voluptatū. ītemperāb
gula. p̄mices loci. turpis letitia
spectaculū ambitio. facil' līgua.
ī cogitata. t̄ ordīata ꝓsūptio
Error etiā ī vtil' obseruacio.
augurioꝝ. aucto dierū ātique
superstic̄onib⁹ mq̄sitio futuroꝝ
Sed hec ī superbiā tñ scīūt cū
cognita sūt emēdacōe p̄manse
rint. Hinc em̄ fit ut stulte
letitie causa. dū obseruāt kalē
darū dieb⁹ aut aliarū superstic̄onū
vanitas p̄ licēcā ebrietatib⁹ et
ludoꝝ turpiū tantū velut ad
sacrificia sua demones īuitēt
Illoꝝ em̄ suauis⁹ est sacrificiū
cū aut dicāt aut nob⁹ aliquid
aut fit q̄ honestas que ē amica
iustic̄e mybis actib⁹ violata
discedat Quid em̄ est tā demēs
quā virilē sexū ī formā muliebris
turpi habitu ornutari? q̄ tā
demens⁹ quā deformare faciē
et vultū induere. q̄d ipī eciā
demones expauescūt? q̄ tam
demens⁹ quā deformare faciem
et ī positis moribus et ī pudicis
carnimb⁹ viciorū laudes
ī verecūdā delic̄acōe cūtare?
indui ferino habitu. et q̄prec
aut ceruo silem fieri? Vt hō
ad ymaginē dei et silitudinē
facto sacrificiū demonū fiat?
Hec illoꝝ artifex ītromittit
ut captis paulati p̄ ludoꝝ
silitudinē mētib⁹ dñetur Ergo
cū hec que sup̄dicta sūt qualiacūq̄
superbia deo inimica sunt cedit.
hec p̄ negligētiā religionis
et cōtēptū timoris dei q̄tēacōe
eciā aduersus sc̄as scripturas
p̄mitt ītromittit. deinde abiacōe
furens vanitate tūmēs ī honesta
appetēs. honesta despicēs. elacōis
spūs m̄ naufragia morū velut
q̄dā ī moderata t̄bimb⁹ p̄cella
grassat. Hīc īvidia malorū
oīm radix que alicō p̄fectū velut
p̄ceps mal' vite ī extinguibili
flāma velut fluctē ielūne ignis
viuēciū aiāb⁹ ita nūc secreto
ardore cōsumit mordacib⁹
curis angustat t̄ angit Quid
em̄ illo esse miser⁹ p̄t? q̄ē
felicē facat aliena felicitas?
Sluc vbi remediū ītromet? q̄
nō solū suo malo Sz et alieno
bono miser est? Hīc ira q̄ sp̄ē
inimica consilio. foueā ī q̄ cadat
et laqos q̄b⁹ ipa capiat īuolutit.
Vos vero frēs k̄m q̄b⁹ de⁹
honestos et sobrios mores donare
dignatus est. sciām oueisacōe
q̄ diuino munere p̄cepistis
viciis vel foul' vīs assidua
castigacōe tūsfūdite et nolue
eos p̄mittere vba tpia aut
cātica luxuriosa p̄ferre. q̄ illo

redūdat oē pcm q nō vult pec
cāre plubere cū possit Quicūq
g° i kalēdis ianuary q̄busq
miseris hoīb⁹ sacrilego ritu īsam
entib⁹ porci⁹ cp ludētib⁹ aliq
humanitatē dederit. nō hoīb⁹: sed
demonib⁹ se dedisse cognoscāt.
Et ideo si mpīs eorū ptiapes
esse nō voluīt. cerimoniū siue amuletū
aut quelibet portēta ad domos
vras venire nō pmittatis. Sz
castigate porci⁹ acrp corripite.
et si potest⁹ etiā cū seueritate
distrīgite: vt et de vra salute
et de aliorū correctione duplicē
mercedē deo remunerāte possitis
pcipere Rogo frēs dilassimi
vt qr de fide et honeste morū
virorū deo gratiante cōfidim⁹ nō
vob⁹ sufficiat. qr ipi bom estis?
Sz sicud iā supra suggressi
studete ut p vram admonitionēz
aliorū negligētiaz corrigatis.
ut nō solū de sua cōuersatiōe
mā. Sz etiā aliorū correctiōe
eterna pmia capiatis Admonete
g° familias vras ut i feliciū
paganorū sacrilegas osuetudines
nō obseq̄ant Sciūt em aliq quod
pcip⁹ est xpiani quos ita obscura
tio mimica subuertit ut i die
kalēdarū si forte aut vicinis
aut peregrinātib⁹ opⁿ sit
etiā forcū dare dissimilēt. Multi
pūtēa strenas et ipi offerre: et ab
aliq⁹ accpe solēt Ante oīa
frēs ad ofīū dēdā paganorū
carnalē z luxuriosam lethaz
eraptis ill' q̄ pro infirmitate
abstinere nō pualēt omīb⁹ auxili
ante dño ieiunem⁹: et p ill' miseris
q̄ kalēdas istas p gula et ebrie
tate sacrilega osuetudine colūt
deo q̄ tū possim⁹ supplicem⁹:
ut dīt ea que illi facīūt exhor
restrim⁹ insup et p ill' oram⁹
et de nra benīgnitate et de
illorū correctione dupliater
dño donāte gaudeam⁹. Nō
nulli mlti em tyrolabū ut
diligēter obseruent qua die
timere exeant honorē pstātes.
aut soli. aut lune. aut mer
curio. aut ioui. aut veneri.
aut satō nescientes miseri.
qua si se p pemtētiā nō
emēdauerīt cū illis ptē habe
būt īferno q̄b⁹ vanū hono
rem impēdere videt⁹ in mūdo.
Ām oīa frēs vniuersa ista
sacrilegia fugite. et tāq dyabo
li mortifera venena vitate.
Et solem em et lunā deⁿ pro
nob⁹ et nob⁹ pfuturā cōstituit.
nō ista duo luminaria q̄si deos
colam⁹: Sz illi q̄ ea nob⁹ dedit
cp tas possim⁹ gras referam⁹
Mercuri⁹ em hō fuit miseri
bilis auar⁹. crudelis impi⁹
Sz subp⁹ Ven⁹ aūt meretrix
fuit impudicissima Et ista
mōstruosa portēta idest et
mart et mercuri⁹ et ioue z
vemb et satn⁹ eo tpe dicūt
nata q̄ filij isr'l erant īegypto
Si tūc nata sūt vtiq dies
isti q̄ illorū nōib⁹ appellāt⁹ illo
tpe. iam erāt et sīm qr de⁹

stituerat sic no' habebāt ides-
pma et sda feria et quarta
feria Dz miseri hoīes et īperiti
q̄ istos sordidissimos et īpyssios
hoīes ut sup̄d xrim9 timēdo
poā9 q̄ amādo colebāt p illoz
sacrilego cultu ēsi i honore
ipsorū totos septimane dies
singulis eorū noīb9 ofecrarī.
ut q̄rū sacrilegā venerabāt.
i corde eorū noīa frequēcā9
hīē videret more Nos vero
frēs qui nō i hoīb9 p̄ditis atq;
sacrilegis sz i deo vuo et vero
spem hīē cognoscim9. nullū
diem de monū appellacone
dignū esse udicam9 Quo
debeam9 i itinere pfiasa sz
eā ipā sordidissima noīa
dedignem9 ore pferre et
nūquā diam9. diem martis.
diē mercurij. diē iouis Dz
pmā secūdā teriā. sdm q̄
scriptū ē noīem9. Delnde cū
nōib9 et vrās familias
admonete Viri cū i vob' pfā
sanitas aīe p manebit si p
uram admonicionē ad eos
q̄ multis pīs vlnerati sūt
medicamētū spūale p̄uenerit
Vrī nō solū vos q̄ vri sūt:
frequēter cū seueritate corripite
Dz etiā extraneos cū caritate
iugiter admonete ut nob'
pi9 et misericors dñs nō solū
p mā sz etiā p illorū salute
eterna pmia retribuat Cui
est honor et gla i scla sclorū
Amen Purificationis q̄a
vel de vginib9 Sermo beati
Augustini.

Hesterno die qui affuistis
p missionē mrām tenetis.
que hodie nō solus vob' sz plurib9
eaā q̄ q̄ue nerūt dnō adiuuāte
reddenda est Que sint deē vginēs
quarū sth quīq; prudētes. quīq;
stulte: nō facile īdagari p̄t
Verūptī sdm ea que ostenet
ipā lāo quā caritati vre eaā
hodie volui recitare: quātū mihi
dñs itellēm donare dignat'.
nō mihi vide' ista parabola vl'
silitudo ad eas solas p̄tinere
que p̄ria et excellentiori sctitate
vgines i ecīa noīāt': quas
eaā vsitatiori vocabulo sēmo
males appellare assueuim9
Sed nisi fallor hec silitudo ad
vniuersam ecīam p̄tinet
Quis eaā si illas solas itelli
gerem9 que sāmonales
vocāt'? Nullaq; deē sūt? Absit
ut tāta vginū multitudo ad
tā exiguū mūerū reuocet'.
Forte autē dicat aliq̄s Quid
si multe sint noīe et tam pauce
veritate ut deē īuemāt'? Nō
ita est Nā si solas deē itelligi
vellet bonas: nō ibi onderet
quīq fatuas Si em multe sth
vginēs que vocāt'. et vere vginēs
deē īuemūt': quare cōtra quīq;
hostia dom9 magne claudūt'?

Intelligam⁹ g° k̄m̄ ad om̄s
nos .i. ad vniuersam oīo
ecclesiā istā ꝑabolā ꝑtinē nō
ad solos ꝓpositos de quib⁹ hesterno
die locuti sum⁹ n̄c ad solas
plebes Sz ꝓrsꝰ ad oēs Quare
g° et quīq; ⁊ quīq; v̄gines iste?
Quīq; et quīq; virgines oēs
oīno sūt xp̄ianorū aīe Sed ut
dicam⁹ vobis quod dn̄o īspirāte
sentim⁹ nō qualescūq; aīe: sz
tales aīe que tenēt catholicā
fidē et h̄re videt̄ bona opa ī ecc̄ia
dei Et cū ex ipsis quīq; sūt
p̄dētes. et quīq; fatue? Quare
g° appellate sūt quīq;. et q̄re
v̄gines? Hoc p̄us videam⁹ et
deinde cetera cōsideremꝰ Om̄is
aīa ī corpe iō q̄nario nūero cēset:
q̄ quīq; sensib⁹ vtit̄ Nichil est
em̄ q̄d ī corpe sentim⁹ n̄ ianua
q̄nq; ꝑtita. aut videndo. aut
audiēdo. aut olfaciendo. aut gustādo.
aut tāgendo Qui g° se abstinet
ab illicito visu. ab illicito auditu.
ab illicito olfactu ab illicito gustu.
ab illicito tactu. ꝓpter ipam īteg̃
tatē v̄ginis nomē accepit Sed
bonū est abstinere ab illicitis
senciēdi motib⁹: et iō vnaquez
aīa xp̄iana v̄gis no⁹ h̄z Quare
quīq; admittūt̄ quīq; aūt
repellūt̄. Et v̄gines sūt et repellūt̄.
Aut ē q̄ v̄gines Virgines dicūt
ꝓpter abstinēciā ab illicitis
sensib⁹: lampades h̄ntes ꝓpter
opa bona: de q̄b⁹ opib⁹ dn̄s dicit.
Luceāt opa vr̄a bona coīa hoīb⁹
ut videant vr̄a opa bona et glori
sūt ⁊ lāpades h̄nt

ficent p̄rem vr̄m q̄ ī cel' ē Ite
discipul' dicit Sint lūbi vr̄i
accincti et lucerne ardētes ī
manib⁹ vestris In lūbis accīct
v̄ginitas In lucernis ardētib⁹
opa bona Nō solet dici vtiz v̄gi
nitas ī cōiugatis et tn̄ eciā
inest fidei virginitas q̄ exhibz
pudiciciā cōiugalē Nā ut nouit
scītas vr̄a nō īportune scd̄m
aīam sz scd̄m īteg̃ritatē fidei.
qua eciā fide ab illicitis absti
net̄: et bona opa fiūt vnūquez
ul' vnāquāz aīam v̄ginē dici.
Hoc est totam ecc̄iam q̄ ꝯstat
ex v̄gimib⁹ et pueris ex maritat
feīs et vxoratis viris vno nōīe
v̄go ē appellata Vnde hoc
ꝓbam⁹? Aplm audi dicētē
Nō sol' scīmonialib⁹ Sz vniuerse
prorsꝰ ecc̄ie: despōsaui vos vni
viro v̄ginē castā exhibere xp̄o.
Et q̄ v̄ginitatis corruptor dyabolus
cauēdꝰ est cōtinuo ipe aplꝰ
cū dixisset despōsaui vos vni
viro v̄ginē castā exhibere xp̄o
adiūxit et ait Timeo aūt ne
sicut serpēs euā seduxit ī v̄sucia
sua. Sic ⁊ vr̄i sensꝰ corrūpant̄
a castitate que ē ī xp̄o ihesu.
In corpe v̄ginitatē pauci habēt.
ī corde om̄s habere debēt Si g°
et ab illicitis abstinēcia bona est:
Vnde v̄ginitas nomē accepit?
Et si opa bona laudabilia sūt
que significāt̄ lāpadib⁹ quare
quīq; admittūt̄. et quīq; repel
lūt̄? Si et v̄go est et lāpadē
fert et tamē nō admittit̄ vbi

se videt q̄ nec vḡmtatē ab
illiatis huat nec opa bona
volēs ī tenebris ābulat ℣ De
istis g̾o frēs mei. de istis pot̾
disputem̾ Qui nō vult videre
quod malū est. qui nō vult
audire q̄ malū est abilliciatis
sacrificiozū mdoꝝ auertit
olfactū Abilliciatis sacrificiozū
tibis auertit gustatū; fugit
tōplex̾ aluenc. frāgit panem
esurīti. hospitē mtroducit
ī domū. vestit mūdū. tōcordat
litigiosū; visitat egrū. sepelit
mortuū. ecce vḡo ecce lyz lāpadē
Rd q̄rim̾ āplū ℣ Ad huc
quero Rd ad huc queris mqas?
Ad huc quero Intētū me feat
etwā̄ sem̄ et ipās vḡines et
ipsas ferentes lampades Alias
dixit p̄dētes. Alias stultas
vñ mtruem̄ ℣ Vnde disterim̄?
De oleo. Aliq̄d magnū sigt
oleū vnde magnū; putas ne
caritas est. Querendo dram̾
nō sentētiā p̄pitam̾. Vnde
mihi videat̄ oleo caritas sig
nificari; dictā vobis. Aplūs dicit
Ad huc supereminētiozem viam
vob demōstro Supereminētiozē
viā qua demonstrat ℣ Si līguis
hoīm loquar et āgelozū caritatē
aut nō habeam. factꝰ sum.
velud eramētū sonans; aut
timbalū tinīēs Ipa ē sequenēs
via ℣ caritas; que merito oleo
significat̄ Dīb̾ nisi humorib̾
oleū supernmet Si ordinē serua
ueris vmās Si ordinē mutaueris
vmās Caritas nūquā cadit.
Rd g̾o est frēs ℣ distreptem̾ de
quinq̄ vḡinib̾ prudētib̾ et quinq̄
fatuis voluit me obuiā sponso ℣
Corde ire exspectare eū adiētū
Sed ille tardabat Dū tardat; ille
dormierūt oīs Quid est oēs ℣
Et sapiētes et fatue obdormita
uerūt et dormierūt. putam̾ bon̾
est sōpn̾ iste ℣ Quid ē sōpn̾ iste ℣
Ne forte tardāte sponso Quā habū
dauit ītās refrigescit caritas
multoꝝ Ductrine ītellecturi
sum̾ sōpnū istū ℣ Nō mihi
placet Dico quare ℣ Quia sūt
ī prudētes. et vtiq̄ q̄n dixit
dīs. q̄m habūdauit mq̄tas
refrigescit caritas mltoꝝ;
subiecit et ait Qui aūt pseuera
uerit vsq̄ ī finē; hic saluꝰ erit.
Vbi vultis ēe istas prudētes?
nōne ī his q̄ pseuerauerūt vsq̄
ī finē ℣ Nō ob aliud frēs. nō ob
aliud p̄sūs admittēt̄ intro; nisi
q̄ pseuerauūt vsq̄ ī finē. Nō g̾o
eis obrepsit frigo caritatis; nō ī
eis refriguit caritas Vz ferbuit
usq̄ ī finē Quia feruet vsq̄ ī finē;
ideo sponsi tamē patiet̄ Ideo eis
dictū est ut ītret̄. sicut illi
optīo seruo ītra ī gaudiū dīm tuū.
Quid ē ergo dormierūt oēs ℣
Est aliꝰ sompn̾ quē nemo euadet.
Nō recordamini aplūm dicētem
De dormientib̾ aūt nolo vos
ignorare frēs id est de his q̄ mortui
sūt. Quare enī dormētes voāt
nisi q̄ suo die resuscitāt. Ergo
dormierūt oēs. putas q̄ prudēs
est ideo nō hic moꝝ ℣ Fatua sit
vḡo. p̄udēs sit vḡo; sōpn̄ū
mortis oīs patiunt̄ Aliq̄
aut dicūt sibi hoīes. ecce tam
dies iudicij venit tāta mala
fuūt tāte tribulatiōes trebuerūt

ere oīa que ꝑphete dixerūt pene
ꝯpleta sūt iam dies iudicij
ista Qui hoc dicūt et fideliter
dicūt tāq; obuiā eūt sponso
cogitacoīb⁹ talib⁹ Sed ere
bellū sup bellū/tribulacio sup
tribulacoēz/terremotq sup
terre motū. fames sup famem/
gens sup gētem/et nōdū veīt
spōsq Cū g⁹ exspectam ut veīat:
obdormiūt oīs illi qui dicūt
ere veīt dies iudicij. ere hic
nos ī veīt cū dicat dormit Ergo
obseruet ad sōpnū suū: et ꝑseueret
ī caritate vsq; ad sōpnū suū
Exspectāte illū ne dormiat sōpn⁹.
putas em qꝫ dormit⁹ nūq; q̄
dormit nō addicat ut resurgat?
Dormierūt g⁹ et de ill prudētib⁹
et de illis fatuis oēs dormierūt.
Ere media nocte clamor fīt
est Quid ē media nocte? qm
nō spatur: qm omīno nō credit.
Noctē posuit p ignorācia. ne
aliquis quasi qꝫuetet sibi,
ere ab adam tot ām trāsierūt
et ere cōplēt² scr milia ānoū
Exspectabāt/et ere trāsierūt.
vnū strm⁹ nā qm vemet?
Media nocte vemet Quid qꝫ
media nocte vemet? Dum
nesciat² vemet. Quare dū nesciat²
vemet? Ipse dīm audi nō ē
vr̄m scire tpa uel mometa
que pat⁹ posuit ī sua ptate.
dies dm̄ ait apls tāq; fur in
nocte ita veīet Ergo vigila
ī nocte ne furem patiaris

Nā sōpn⁹ mortis velis nolis
veīet Ex; cū fact⁹ fuerit clamor
media nocte Quis ē iste clāor
nisi de quo apls dicit ī ictu
octi ī nouissima tuba? Canet
. n. tuba et mortui resurgēt
ī corrupti ⁊ nos ī mutabim².
De mq; clamore sīc media nocte
quo clamabi² ere spōsq veīt
quid sciat²? Surrexerūt omēs
ille vgines Qd est surrexerūt
omēs? Veīet hora dixit ipe
dīs qn omēs q̄ sūt ī monimēt/
audiūt voce ei⁹ et ꝓdiūt Ergo
ad tubā nouissimā surrexerūt
oēs/prudentes aūt ille tulerūt
oleum secū: stulte vo ille/ nō
tulerūt oleū secū ī vasis suis.
Qd est ī vasis suis? In corpib⁹
suis vnde dicit apls Bta nra
hec est testiomiū cōscie nre Ibi
oleū Magnū oleū de dei dono
est oleū hoc De mq; hoīes oleū
mittere mitto possūt: oliuā ere
nō pñt Ere habes oleū Nūquid
tu ereasti oleū? De dei dono
habes oleū: porta tecū Qd est
porta tecū? Intus habe: ibi
deo place Ecclēm ere iste vgines
stulte. que nō portauerūt oleū
secū abstinēcia sua qua vgines
appellāt². et bon⁹ op⁹ib⁹ suis qn
lampades ferre vidēt²/hoībus
voluūt placere: ⁊ io qnia oīa
ista laudabilia faciūt/oleū
secū nō portāt Tu g⁹ tecū porta. ubi
porta vbi videt deū ibi porta/
testiomiū qsciē tue porta Qui

alie⁹ ambulat testiom̄ alienū
nō oleū portat secū Ideo
abstinet ab illiatis. ideo fuas
bona opa ut ab hoīb⁹ laudetis:
nō est mto oleū Demq; cū ceperint hoīes nō laudare: Defecūt
lāpades Arēdat itaq; caritas
vr̄a. dūq; dormiret. ille vg̃ines:
nō est dictū q; extinguebant²
lāpades illarū fatuarū Sapiēcia
cū lāpades ardebāt de oleo mt̄no
de ꝙsciencie securitate: de īteriori
gl̄a. de ītima caritate Ardebāt
tñ et illarū fatuarū: q; tūc
ardebāt; q; nō de erāt laudes
hoīm Postea q; surrexerūt.
id est ī resurrexione a mortuis
ceperūt aptare lāpades suas.
id est ꝑpare deo opm suorū
reddere raōnē Et q; tūc neo
est qui laudet: oīs vñi hō cause
sue vacat: Nemo est tūc q; nō
de se cogitat; nō erāt q; oleū
vederēt: ceperūt defitere lāpades.
Et cōuertūt se fatue ad quīq;
prudētes. date nob⁹ de oleo vr̄o:
q; lāpades mē extinguūt²
Hoc querebāt q̄d ꝙsciebant:
id est alieno oleo luere: ad alienas laudes ābulare Date nob⁹
de oleo vr̄o At ille ne forte
īquiūt nō suffiat nobis et vob⁹:
ite potiꝰ ad uēdētes et emite
vobis Nō cōsolā tūr: sz irride tūr
est ista respōsio Quare irridetūr? Quia sapiētes erāt:
quia sapiencia ī illis erat Nō ei⁹
fuit sapiētes de suo erant:

A Et ꝙ sapīa dicat vñ ꝓdictū suppndebo:

Sz illa ī illis erat sapīcia de
qua scriptū est. qr ī quodā
libro dicit de testatoribꝰ suis?
Cū venerint ad mala que
illis mminata est ego vr̄e ꝓdictoī
A sup̄ ridebo; q̄d mmrū ē q̄a sapientes irridentur fatuas? Quid
est irridere? Ite ad vēdētes et
emite vobis. q; nō solebatis
bñ viuere nisi qr vob⁹ hoīes
laudabāt qui vob⁹ oleū vēdebāt.
Quid ē oleū vendebāt? laudes
vēdebāt Qui vendūt laudes:
nisi oēs adulatores? Quāto
meliꝰ nō acq̄escerētis adulatoribꝰ et mto oleū porrigerētis: q̄
bonā ꝙsciēcia oīa bona opa faciūt.
Cū dicētis emēdabit me iustus
ī misericordia et arguet me:
oleū aūt peccatoris nō ꝑpinguet
capud meū Melꝰ inquit emēdet
me iustus. arguat me iustus.
corripiat me iustus. oleū aūt peccatoris nō ꝑpinguet capt
meū oleū pīoris Quid ē oleū
pīoris nisi blādimēta adulatoris?
Ite ꝙ aduēdētes hoc facē ꝙsuetis:
nob⁹ cū nō vob⁹ dam⁹ Quare?
Ne forte nō suffiat nob⁹ et vob⁹
Nō desp̄acōe dīm eq; sz sobria
et pia hūilitate Quāuis enī
bonꝰ habeat bonā ꝙsciēcia: vī
sit q̄dmodū mdicet ille qui
nemīē fallit? habet bonam
ꝙsciam que nō titillāt crimina
ī corde accepta: sed ꝑter cotidiana
quedā vite hūane pcā Bona
cōsciēcia dicit deo: dimitte nob⁹

debita nr̄a. Quia fecit q̄ sequit̄.
sicud et nos dimittim⁹ debito
rib⁹ nostris. Fregit panē esuri
enti ex corde. vestiuit nudū ex
corde De oleo īteriori fecit opa
bona. et tā illo iudicio vento
trepidat ipā bona ꝯsciēcia Vide
qdē ⁊ date nob̄ de oleo vr̄o.
Ite poci⁹ aduēdentes qui laudib⁹
alienis bene viuere consueuistis
vobiscū oleū nō portātes Nos
aūt nō dam⁹ Ne forte nō sufficiat
nob̄ et vob̄ Vix enī de nob̄
iudicam⁹ q̄ntomi⁹ possum⁹
iudicare de vob̄. Quid ē vix de
nobis iudicam⁹. Quia cū rex
iustꝰ sederit ī throno. quis glabit̄
castū se hr̄e cor Forte tu nō īveīs
aliquid ī ꝯsciēcia tua. et īueīet
ille q̄ meli⁹ videt cui⁹ acies dīna
penetret altiora videt: forte
aliq̄d īuenīet ~~aliq̄d~~ Quāto
meli⁹ illi dices. Ne ītres īiudi
ciū cū ꝑuo tuo Etiā quāto
meli⁹ dices dimitte nobis debita
nr̄a q̄ et dicet tī ꝓpter illas
faces ꝓpter illas lāpades Esuriui
et dedistis mihi māducare
Quid ergo. Ille nō illud fecerūt.
Nō fecerūt ante illū: ꝫ quō
ꝓhibet de⁹ qui dixit. Alioqn̄
nō habebitis mercedem apud
pr̄em vestrū q̄ ī cel̄ est Et
nolite similes esse hoīb⁹ ypo
critis qn̄ oratis Amāt enī
ī plateis stantes orare ut
videant̄ ab hoīb⁹ Amē dico
vob̄ ꝑceperūt mercedē suā.

Cauete facē iusticiā vr̄am corā hoīb⁹ ut
videamī ab eis:

Quid ē ꝑceperūt mercedē suā.
Emerūt p̄ciū dederūt. nō sūt
fraudati laudes hūanas quesierūt:
laudes hūanas habuerūt Iste
laudes hūane ī die iudicij nō eos
adiuuāt Ille aūt quomodo fecerūt.
Luceāt opa vr̄a bona corā hoīb⁹
ut videāt bona facta vr̄a: et glori
ficēt pr̄em vr̄m q̄ ī celis est Nō
ait vos nō enī de tuo habes oleū
iactate ⁊ dic ab eo. ꝫ nō habes a te
Quid enī habes q̄ nō accepisti.
Ergo ille sic fecerūt. ille sic.
Nō ē aūt mirādū cū eunt
emere Quid ē cū eunt emere.
Cū querūt a q̄b⁹ cōsolē: nō īveni
unt Apta ē ianua. veīt spōsꝰ
et sponsa Tūc glā est eccl̄e ut
singuli mēbra ad totū colligāt:
et intrauerūt cū eo ad nupcias
⁊ clausū est hostiū At ille fatue
postea venerūt: ꝫ nūq̄ oleū
emerūt. nec a q̄b⁹ emerēt.
īvenerūt ideo clausas ianuas
īuenerūt: pulsare ceperūt: ꝫ sero.
dictū est. verū. Dictū est nō falla
citer dictū est Pulsate ⁊ apiet̄
vob̄ ꝫ uobis do nō qn̄ tēp⁹ est
iudicij Nō enī p̄nt ꝯfūdere vos
ista tpa cū mīam et iudiciū
dn̄o suo cantat eccl̄ia Temp⁹
est mīe age penitēciā: Tpe
iudicij si illā habes agere. eris
ī v̄gīnib⁹ illis cōtra quas
clausū est hostiū. Dn̄e api nob̄
Nūq̄ nō p̄mīam egerūt. q̄ secū
oleū nō portauerūt. Et quid
illis ꝓfuit sera p̄mia qn̄ eas

rridebat vera sapiēcia. Clausū
est ostiū g̃. Et quid est illis dicī.
Nō noui vos. nō illas nouit qui
oīa nouit. Cū est g̃ nō noui vos
Impbo vos. reprobo vos ī arte mea
nō vos agnosco. ars mea nescit
virgines: hoc est aūt magnū Et
nescit virgo. t uidicat virgo
Nescit sed̄o iudicat arguēte dñō ic
g̃ nō noui vos Ierūt g̃ et
intrauerūt quīq; prudētes
Quā mihi estis frēs mei. In
nōīe xpī sūt ī vob quīq;
prudētes Dz nō soli quīq; hoīes
sūt quib quīq; prudētes ad istū
prudēciū q̄narīū numerū pertinētes
Venit em hora t qñ uesam
venet: media nocte vēiet.
Vigilate. sic clausit euāl.
Vigilate q̄a nescitis diem neq;
horā Ubi g̃ dormiturī sum:
q̄ nō vigilem. Corde vigila:
Fide vigila: spe vigila. caritate
vigila: et qñ corpe dormieris
venet tēp ut surgas Cū aūt
surrexeris pꝑara lampades Cui
nō extingu want. Fac mī no
cōscīēcie oleo uegsem. Cui se te
spōsq; ille ī corporeis neribus
amplectat. Cui te introducat
ī domū vbi mūdi tua lāpas
possit extingui. Hodie vero labo
rantq; et lāpades nre mīcitos
secli huius tēptacoīb eque
fluctuāt: si ardeat ī robore
flāma nīa ut vētus tēptacoīs
augrat ignē poīus qꝑ extinguat:
prestante dño ihu xpo cui est honor
et gla cū pre et spū sco ī scla
seculorū amen Cathedra
sci Petri sūmo bū Augusti.
Quāus sollēpnitas festiuitatis
hodierne a nob merito honoret
frēs kīm: dū natalem cathedre
olim episcopatū petri apli vene
ram hoc āno cū int. xl̄a. dies
sollēpnitas venerit facē eā nob debet
scōrū dierū reuerēcia gracior Vere ī
natalē cathedre mī ipa ieiunio
rū mīcia nob dī pstruit: ut dies
que erat priub ī temperācie nūc sit
sobrietatis: que erat pēn. sit sanctitas
que erat gule sit abstīēcie Et qꝝ
incredulī hoīes uident ad superstiōes
hāc spēm pietatis attēdi: ostendā
eis q̄a rōe aīas defūctorū suorū
iuuare vtiq; possīt Orent ortodoxi
p cartis suis: interpellēt dñm vox
fidelī et flebilī pcem p eis errorū
venā. lapsūū remissionē: pascant
esurientes. vestiant nudos. et si q̄d
defūctorū negligencia mīm frīm
est: fide viuēcū impleat. Adhibeat
quoq; vnusquisq; p cartis suis scōrū
pres. sacrificia offerat: et sacerdotali
eos obsecracōe dño cōmēdet Quod
quid' a nob licet dicat tū cū hoīe
nīa doctrina sit si catholī: et si catholicā
vtiq; dei q̄a mīgr ecclia ē oīm
dī: hoc sūt que cartos vros iuuare
pūt. hoc sūt refrigeria cū estēcia
hec remedia defūctorū Cibis aūt
potuq; que sepulcris hoīm supponūt
Di qua ad defūctos cura

supplicacoīb ist⁹ ꝑmeret: ledi hȳs magis quā delectari pñt. Hinc aliqs vmꝰ offert quē scit ꝑ vim z gule nimietate torqueri. Cōtumelia hoc magꝭ ē quā hūanitas. Expōacio criminib⁹ nō officiū pietatis. Ita fit ut videā⁹ defunctis pēntib⁹ a caris suis nō tam amoris solacia tribui. cū ostīt tormēta eternā ri. hec de peccatoribꝰ dixim⁹. Si aūt sēs est cui hec parcant? nihil q̄dē ad eū ꝑtinet. Illud vn⁹ q̄sq; vīm agat q̄d supi⁹ dixim⁹ ut ꝑ oīoēs ꝑ elemosinas ꝑ sacrificia ꝑ oblacio nes et defunctis suis ꝓsit et sibi ipi. idelt. ut si pēnr est z mortuꝰ est. ꝑ quo hec agit alleuiēt⁹ pēna eiꝰ? si aūt sēs ē. ꝑ quo sacrificia deo offerat meritū cui sēs esse mereat⁹. Prestāte dnō nr̄o ihesu xp̄o cui est honor et glā i sēcla sēcloꝝ amen

Dō in lxx Sermo sancti pñs nostri Augustini

HO laudē dei atq; ad ꝯfessionē vere fidei vnitat nos sermo hebraicꝰ frequēt admi. q̄d assidue in ecclia sonat alleluia. Allā. n. de hebraico in latinū itēptat⁹ cātate ei qui est. Aut benedic nos deꝰ sit trinū. Aut ete laudate dnm q̄d totū saluti ac fidei nre nīrū est. Debem⁹ em cātare ei qui est q̄a aut nos aut cōtestores nri dudū cātabant hȳs qui nō erāt: idē dyis gētiū et simulachris ydoloꝝ. Sed vane tūc cātabāt: q̄ vana erāt que colebāt. Sed postq̄ venim⁹ ad credulitatē et ad cognicionē dīnā cātare cepim⁹ ei qui est deo ōipotenti creatori celi et terre et ipi fīōi nr̄o qui ita aut ad moysen sic dicēb⁹ filiis isrl. Qui est misit me ad vos. Est em ille qui semp fuit et sine initio de⁹. et q̄ manet ēt⁹ nūc sine fine. cui merito ac iure cātam⁹ qui q̄ sum⁹ q̄ viuim⁹ nō nre vōtis est nec mē potēne: sz ipi⁹ dignacionis est et pietatis. Huic g⁹ tali ac tanto deo q̄ sp fruit et ē cātare debem⁹ que digna sūt. que ad laudē ei⁹ maiestatis cōuenīt: q̄ eternꝰ sit q̄ ōipotēs sit q̄ trinꝰ sit. q̄ creator seculi et mūdi saluator sit q̄ tā tam dil cōnē thoīb⁹ habuerit ut etiā filiū suū ꝓ salute sūa tradidit. dicēte ipō t euāgelio. Sic enim dilexit deꝰ hūm mūdū. ut filiū suū vnigenitū daret ut oīs qui credūt in eū nō pereant sz habeant vitā eternā. Intēptat⁹ g⁹ alleluya cātate ei q̄ est. Intēptat⁹ etiā laudate dnm. siue bēdic nos deꝰ sit trinus. Que itērptacio quā ●gratia fidei nre ac saluti sit. si ꝯsideretur⁹ aduertīs. Sū g⁹ dictum⁹ alla bēdic nos deꝰ. sit trinus oram⁹. Si g⁹ sit sum⁹ trinū ꝑ fidem ꝑfectā ꝑ cordiā ꝑ vnanimitatē digne dnm laudare possim⁹. ut bēdici simul trinū. a. dnō meream⁹: de hoc scriptū est. Bene cū bonis et quā iocūdū habitare frēs trinū. et

utm, deꝰ q̄ ihū itare fant vmꝰ
moꝝ ī domabn̄diam² itaq;
a dño si sit ī vnū ī vemain²
id est ī vnitate fidei manētes
ī gwordia paab ī affū dilōms
sc̄dm qꝺ apl's hortat² et monet
dicēs Obsecro at vob ut idipm
sapiatis oēs et nō sit ī vobis
scismata sitis aūt pfecti
m eodē sensu et ī eadē sciā Unde
si discordia si scissure sūt Si
dissensio ī nobis est, nō simꝰ
digm bn̄dictiōe dei, nec deū
digne laudare possimꝰ, quā
diu ī hac malicia simꝰ Quomō
enī qꝺ fidēt² symone patrino rndē
alla possimꝰ, a bn̄dic nos deꝰ
sit² ī vnū/cū nō ī uemam²
ī vnū Omnꝰ gꝰ ī vnū sūt ut
bn̄dicn sit ī vnū mereamꝰ
et deū digne laudare valeamꝰ
Nō quemt respōsio ista alla
hereticis nō scismatic. nō oīb⁹
aduersarijs vnitatis ecclesie
Hy sūt fil' cū ecclia ī vnū q̄
nobiscū colligūtur ī vnū
Hoc enī et ipe dñs ī ewāgelio
manifestat dicēs Qui nō est
mecū/cōtra me est q̄ aūt nō
colligit mecū spargit. Ypī
est colligē ī vnū, ecclia diligit.
xpm̄ seqt². Q' vero dissipone
delectat? dyabolū seqt², quia
autor dissensionis dyabol⁹ est
Et ideo dictū a solomone
legimꝰ Tempꝰ dissipādi lapides
et tēpꝰ colligēdi. Fuit dudū
tēpꝰ quo nos xp̄s collegit ī vnū,
de quo refugere atq; vitare
debemꝰ discordiā. cuiꝰ dyabolū
auctorē esse cognoscimꝰ Sequi
vero pacē et vnitatē ecclie ut
digne meritoq; alla respōdere
possimꝰ, id est, laudate dñm
siue benedic nos deꝰ simul ī
vnū Vide quāta gra ī mitpta/
tione ista sit. alla singli rndemꝰ
et eōem bn̄dictiōez expetimꝰ
ut singli bn̄dictam² ī vnū.
Vnū. n. oīs corpꝰ ecclie simꝰ
et ideo vna est oīs vox vna
mēte idest. vna cōcordia/vna
fide. vna spe. vna caritate.
deū laudare oportet Dignat²
utaq; deꝰ laudari a iustis Nō
dignat² ab impijs et pcatorib⁹
dignat² laudari a pcatorib⁹
catholicis: Sic nō dignat² ab here
ticis Dignā². a. fidelib⁹ nō dig
na² ab infidelib⁹ Qua ꝓpter ita
agē ita conuersari debemꝰ: ut
digm ad laudādū deū habeam²
et quemat nobis illud dīm
ꝓphetic. Laudate pueri dñm,
laudate nomē domini Quod
iuste ac merito facimꝰ: si volū
tati ac pceptis eiꝰ fideliter ī
oīb⁹ pareamꝰ Prestāte dño
nro ihū xpo cui sit hor et gla
per oīa scla sclorū Amen

Dñica pa in rl' sermo bti Aug⁹

Moyses q̄dragīta diebꝰ et
q̄dragīta noctib⁹ ī hēmo

ieunauit ut legē dei mereret
acipere. Impetrauerē ieiunia qđ
vent' satur desperabat. Demū frēs
kīm videte quid sit īt' ieiuniū
z saturitatē: īt' vētrē vacuū et
pulmones epulis estuātes. Moy
ses qđ ieunauit. dñm vidit: et
plō q' gmedit et bibit ydola
fabricat' est. Quid de moyse
loquor et israhelitica multitu
dine. Ipe p̄mitepš gīnīb mīi ada
quā diu nō gmedit in paradiso
fuit: statī ut gmedit de para
diso ejectus est. Qui īparadiso
dei vīgo fuerat: ejectus de padiso
cognouit vrorē suā. Sp em
sat'tatis iūcta lasciuia est. Ultima
sibi sūt vent' et gemitalia: me
diorū ordine ordo vitiorū erigit'.
Helyas sēb cui elemēta famulant'
qui celū trib' ānis et sex mēsib'
clauserat. Ad cui' vocē supnū
descendit īcendiū cū eū iezabel
vellet īterfere et fessū sub frōdosa
arbore iacēret īsolitudine.
āgelo ad eū mittitit' z p̄cepit
ei ut sumat paululū panis et
aque. Quadraginta em dierū
ieiunio p̄ desertū ad syna mōtē
p̄recturus erat. Nūqđ ei dñs omīpš
qui celū et terrā fecerat. cui'
vniuersa creatura est. nō potat
multa p̄ āgelū aut viua t̄ns
mittē aut cōditos cibos. aut
marinas delicias aut voluptū
suauitates? Sz sciebat pfectam
sui nō aliter posse tēptationes
dyaboli vincere? nisi ieiunijs
erudire? Sicut nos frēs kīm
cibus reducat esuries. Daniel
ille futurorū gsci' et adūcto dñm
et eū si omīs ylrīm manifestissim'
p̄dicator. Ideo vir desideriorū
appellat' e. qa panē desideriū nō
gmedit. et potū gruptele ac nō
bibit. Magis em xpm quā epulas
desiderabat. Locus p̄cursor dñi
īheremo locustis et agresti e melle
nutrit': nō ānalū carnib' z volu
ptū suauitatib'. Poterat vtiq
iuxta iordanis fluēta piscīū sibi
exhibere delicias Sz permīsit ā p̄dita
t'b. doctrinā rigoris et ieiunij
exēplo suo magis debuit docere
quā voce. Cui īevāgelio quidā
plen' demone dño fuisse oblatus.
quē purgare apli nequerāt'. ieiu
nijs et orōib' predixerat esse saluādū.
Dimitto vetera: se ipm vn' quisq
gsideret. Quāta orandi differētia
inter vacuū vētrē et refectū.
īter rubētē faciē et ora pallētia
Inter salīuā vginē z labia crapul'
dissoluta. Int' oppressū epul' sensū. et
īedie tenuitate vigilātē. Nō dico
multiplicata et duplicata ieiunia
nō ebdomadas Sz saltē singlos dies
absq; ciborū luxuria tēnseam'.
Cessent lauacra vina vel carnes:
nō quo creaturā dei iudicem' esse
dānanda. Sz qui toto āno nob
vixerim' saltē paucis diebus dño
viuere debeam'. Dnica sēda
m xl. Simo bti Augustini.

Superiori dñica dixim',
hoc esse fidei nīe op' p̄mū.
ut horū quadragīta dierū curri
culo deuotissime ieiunem'. Et istā
esse tam salutē nīe: si hoc tpe absti
nentie opam gmodem'. Atq; ideo

frēs dilectissimi ītuemini debem⁹
que sit causa huius ieunii ut
respiciam⁹. q̄ta sit ei⁹ utilitas
Est em̄ ītendū ī utile et īane
ieunīū. q̄d liūt vētrē t oīa
uiscera suco salūtatis exhau
riat: nō tm̄ acceptū ē deo q̄ cp
mētē t intimos sensus mūme
uinculo ītēptatis euacuat Quid
em̄ pdest ieunare uisceribus et
luxuriari venatibus? Abstine
cibis et erucare prāuas Castigare
corp⁹ ī edia: mētē exercere nequa
Vinū forte nō bibere: et ebriū
cogitatione malignitatis ītendere?
Nisi q̄ facilior causa est saturi
uel temulēti: q̄ inquit piter
et ieunū Ille em̄ aliq̄n desinit
q̄ ebrius aliq̄n obdormit: hic āt
errare nō cessat q̄ exercitū mal'
ieunijs sp̄ uigilat Unde
utile t mane est tale ieunīū
q̄d media mēbra debilitat: et
aiam a pdatione nō liberat
De quo ieunio dicit sēs pphā
ex p̄sona dn̄i. Et q̄d mihi ieunasti?
Nōne tale ieunīū elegi dicit
dn̄s Imputatis illū ieunare
frēs q̄ p̄mo diluculo nō ad
ecclīam vigilat. Nō bōrū
martirū lota sētā pquirat. Sed
surgēs cōgregat seruulos dispōit
recta tamen pdiit siluasq̄ plustrat.
Seruulos inquā secū ptralyt
fortassē magis ad ecclīam festīnā
tes: et voluptatibus suis pīa
accumulat aliena. nescies reū
se futurū tam de suo delicto quā
de pdatione huius Tota igit⁹
die venatib⁹ īmorat⁹ nūc clamore
īmoderatū effectus: nūc silentiū
latēter indictis. leto si aliq̄d agit.
Irato si id q̄d nō habebat. Misericors
et tanto studio gerit ac si ideo
īdictū ieunīū fuerit ut venet⁹.
In hys g⁹ luxurys frēs dicite
quis cultus sit dei que mētis posse
esse deuotio? qui ppterea ieunat
nō ut deo aut ōrōib⁹ vacet Hic tota
die ocios et liber ppās exerat
voluptates? Quianis igit⁹ qui
huius modi est frater ad domū
vesp̄e redeat q̄nis dedmāte ia
sole mādutet: p̄t videri tardius
refecisse nō tamē dn̄o ieunasse.
Nec em̄ p̄t videri voluptatē sua
exercēs fecisse dn̄i volūtatē Nec
em̄ volūtas est dn̄i: ut ieunem⁹
a cibis piter a. prāuis Abstinēa
indictam⁹ corpi ut a vitijs magis
aīe abstinere possim⁹ Frenū
em̄ q̄ddā est luxuriantis aīe corp⁹
exhaustū Quisq̄s āt ieunat et
peccat. lucrū estatū fecisse videt
nō salutis: et parcēdo corp⁹ repleuisse
cellariū. nō mētē sagīnasse vitijs.
Nō nulli aūt diuinorū īmēores
p̄ceptorū ita arcta seruos suos
et subditos sibi p̄tatē dnāgōis
exercēt: ut illos dieb⁹ nō dubitēt
flagell' eos cedere. pernōs assiā
cōpedib⁹ ipedire Et si forte cū
ad refectiendū venit⁹ tardius

mīster adfuerit: ſtatī eī ꝺberib⁹ lamare ⁊ ꝑsū ſe ſaiare ſeruuli ſāguine quā ꝺuuꝝ voluptate ⁊horū tale ē ieuniū qꝺ ideo ieū natū elt nō ut diuinitatis mā⁹ ꝓuocaret. ſꝫ clamorē ſimilie ī gemiſcētē effuderet ℭ Ruiſcp ār ꝛupit de deo mām ꝓmereri: ipſe ꝑ⁹ debet eſſe miſeriord⁹ ⁊criptū ē em: qr qua mēſura mēſi fueritis. eaꝺē mēſura metaet⁹ vobis ℭ Et qꝺ magis ꝺolendū eſt xp̄ian⁹ ꝺn⁹ xp̄iano ī hys ꝺieb⁹ ſeruo nō parcet: mīme reſpiaēs qꝺ et ſi ſeru⁹ ē ꝙꝺitione. grā tū fr̄ eſt ℭ tem̄ ſimiliter xp̄m īduit hyſꝺē ꝓuocat ſacramētis ℭ oꝺē quo ēt tu vtr⁹ deo patre: cur te nō vtat⁹ ut fr̄e? ⁊ Dūt em̄ plerīq qui de venatib⁹ redeūtes: magis canū q̄ ſeruoꝝ curā gerūt et fraūt eos iuxta ſe uel vecūbe⁹ vel ꝺormīre cotidianū ill' cibū ſua pñaa mīſtrantes ℭ Ruꝫ famulet⁹ ut⁹ ſiu⁹ ei⁹ fame moriat⁹ ignoſcat ignorat⁹: et quoꝺ eſt gr̄iu⁹ ſi ꝺiligēter hys ꝓparatū nō fuerit ꝓ tanc ſeru⁹ occiꝺit⁹ ⁊ Videm⁹ em̄ ī nō nullorū ꝺomib⁹ mtidos et craſſos tames diſcurre: hoīes aūt pallētes et turbātes ītrꝺc. Iſti g⁹ miſerebūt⁹ alīq̄n paupe rib⁹? qui mīme ſuis famulis ꝺom miſerēt⁹? ⁊ Vere igit⁹ ꝺebem⁹ fr̄es hor acceptū eſſe deo ieuniū: nō ſolū ut abſtīeaa caſtigem⁹ corp̄a ⁊ ꝫ eā humilitate aīas mꝺuam⁹ ⁊ Prm⁹ ad ſeruulos mtes: blādi ad extraneos: miſēricordes ad pauꝛes ⁊ Surgētes p̄mo ꝺilu culo ad eccliam feſtinem⁹: refera mꝰ deo gr̄as p̄ris vemā poſtu lem⁹ et rogātes ꝓteritis ꝺelictis ꝺulgētiā. cautelā futuris: tota ꝺie ſit nobis aſſidua uel oratio vel lectio ℭ Qui neſcit lr̄as ſcīm viri ꝓquirēs ei⁹ ꝙfabulatione paſcat⁹? Nulli actꝰ ſeculi. actus ꝺiuinitatis impediat: nō ludis tabule mēte auoꝛet Nō voluptas tanū ſenſꝰ obꝺuat: nō negotij ꝙpēꝺiū animū auꝺitate ꝓuertat. ℭ Quiꝺ q̄ꝺ em̄ aliuꝺ ꝓter mādatū ꝺei fēceris: quāms abſtineas nō ieuniaſ ⁊ hoc eſt em̄ ſalutare ieuniū ut abſtinet⁹ corp⁹ ab epul' ua et aīa refrene⁹ a vicijs Illud eā fr̄es ad pfōnē ieuniꝝ tañꝺū nō eſt ut qr abſtinem⁹ et mīme prādem⁹: hoc tpe prādia mā pauperib⁹ ꝓgem⁹. Ver em̄ vera iuſtina eſt. ſi te eſurīēte ꝺe tuo alo ali⁹ ſaturet⁹ et tu ꝓ ꝺelictis tuis ieuniꝝ ꝺn̄m roges ut ille ꝓ te ſaat⁹ exoret. Vtrūcp tī pfi ciet et tua fames et ſaturitas mēdicorū ℭ Ceterū qui ſic abſtīēt ut nihil pauꝛib⁹ ꝺe ſuis epulis largiat⁹: vide⁹ queſtū ſibi feaſſe ſuū ieuniū et negociatiōnē exercuiſſe parando Ad hoc em̄ abſtinet nō ut placeret deo. ſꝫ ne ampli⁹ erogaret ℭ Et ideo bona elemoſina cū ieuniꝺ. q em̄ qꝺꝺā

negociacōib gen⁹ est ut tam
parce viuat ut abstinēcia sua
monachos clericosq; p̄edat.
nisi hoc interest q̄ illi hoc questa
causa faciūt nō salutis. Illi
pecunie q̄rendo aīās suas mace
rant nos p̄pter aīarū lucrū mīa
corpa castigem⁹

Dō z in xl. vl alib. Smo b⁹ dug⁹

QUomodo miles exercet⁹ sp
ad pluū et simulati ictus.
veris postea vulneribꝫ p̄parāt⁹.
ita oīīs quidē xp̄ianorū vita
indiget abstinēcia⁹ si maxīe q̄n
hostis p̄pe est: et p̄paratū aduersū
nos ducat exercitū mmmq; Qm
tpe suis dei ieunādū est: sed
tūc maxīe cū ad immolacionē
agni ad misteriū baptismi ad
xp̄i carnē et sāg⁹ mē p̄param⁹.
Statī em̄ ut oues quōdam suas
retrōrsū velle de p̄pio grege dyabol⁹
viderit⁹. ffremit. rasat⁹ furit⁹
et totis aduersū eas viribꝫ ōmo
uet⁹ pire sibi estimās q̄ q̄ xp̄o
saluat⁹ et matri synagoge suc
q̄ q̄ catlie vnificat⁹ Quia g⁹
frēs kāmi addm̄ sacīm̄ēō ādra
gmta aūt dierū ieunio p̄param⁹?
Jeiunem⁹ tot diebꝫ p̄ p̄cīis mīis:
q̄t pro sceleribꝫ mīis dīs ieuna
uit. Illū p⁹ baptismū tēptauit
dyabol⁹ Nō em̄ sciebat dei filiū
esse z p̄terea ne ēglīm grebat Demiq;
p̄ea interrogat ī temptacōne
dicās Si filiꝰ dei es. dic ut
lapides isti panes fiāt et si filiꝰ
dei es mitte te deorsū Si g⁹ dn̄m
tēptare ausus est uersipellis. et
neq; q̄to magis extra nos qui
īferiores ab eo na⁹ sum⁹ audebim⁹
irruere Si vir iustꝰ saluabit⁹
impī et p̄tores ubi apparebūt.
Nō g⁹ dīs mīr decipi potuit a
dyabolo: sz q̄ fōmā sui accep⁹.
īoīb⁹ se tribue⁹ voluit exēplū ut
nemo sibi ī sc̄itate confidat cū
et ille tēptat⁹ quē nō p̄nt tēpta
mēta superare Hoc totū idirco
replicam⁹ frēs kāmi: ut sollicita
mēte cauēam⁹ ne exēūtes de egipto.
et sic p q̄dragīta dies. q̄si p
q̄dragīta ānos ad remissionis
terrā p heremū festīnātes
desideremꝰ carnes et ollas egipti
et a serpētib⁹ mordeam⁹. Exiuim⁹
de egipto: q̄ nob⁹ cū egipcijs abis?
Qui habem⁹ celestē panē: terrena
alimēta cur querim⁹? Relicto
m⁹ pharaone ī vocem⁹ auxiliū
dīm: ut nobis egipti⁹ rex ī carnē
cū baptismate subiugat⁹ Ibi
peant eq; et assensores eorū:
ubi fremēs aduersarij nereūr
exercit⁹ Nō murmurem⁹ extra
dīm ne a dīno p̄cūtiam⁹ et
nō detrahamꝰ sacerdotib⁹ mīis
et magis ieunem⁹ a vicijs
quā a cibis licet et tiborū habū
dancia sint fomēta viciorū.
Si aaron et maria extra moy
sen murmurātes p̄ seruo dei
sensere vindictam: extra magis si
aliq̄s de mīis p̄positū suū viperino

ore laterauerit sentēaa punicē ℣
℟z et sacrdotib⁹ filr ꝓtuēdū est
ne dupliti mēte sm̄t: ue de dn̄
ābiguit ꝓtate ℣i em̄ moyses et
aaron ad aq̄ ǫtradictiōis vsi sūt
fluctuare et nō meruerūt terrā
repmissiōis ītrare: vtiq; mlt⁹ magis
nob q̄ ꝓtorū ponderē ꝑnm̄m̄.
nō valebim⁹ fluēta tēnere iorda
nis et ad lotū ablutiōm̄ idest
ad gulgtala puenire si scādaliza
uerim⁹ vnū de mīnimis istis.
Vnde q̄a tam pastoris labor
quā gregis fecūditas. tā vbertas
messiū q̄ agricole studiū dn̄ hore
vis ꝑarant; toto nisu ac labore
tendam⁹ ut dignā effectam⁹ aduētū
pasche et carnē⁹ et sāguine agni
xp̄i ihu cui ē glā i sēla a⁹.

Dn̄ica xl. Sno Augy.

In dies ieunij frēs tam
dies obseruatiōis et ut mani
festi⁹ dicā ꝑnie nob⁹ tēp⁹ aduenit.
Qēs debem⁹ agere penitētiā: q̄a qēs
errauim⁹ Nā si scripture testi
mo ner vn⁹ diei ifans mūd⁹ esse
quis se ī mundē audebit asserē et
ꝑnie remedia refutare que etiā
scīs ītelligit ꝓfuisse: Dies ieunij
dies reconsiliatiōis sūt Nā p̄ esce
adam pcm̄ madim⁹; et p̄ ieu
niū deo reconsiliati sum⁹ ī xpo.
sicut apls ayt. deūs erat in xpo
mūdū reconsilians sibi Exigit a
nob⁹ dn̄ ieunij ut gule locū quo
adā stragulat⁹ fuerat dissoluat⁹;
et nō solū nos a cibis vlt absti
nere. verū etiā a malicijs uīis.
Dem⁹ p̄ yſayetam clamat dn̄.

15

desinite a malicijs vestris. discite
bonū facē Quid em̄ ꝓdest abstinere
a carnib⁹ et carnalia opa nō depo
nere. dicēte dn̄o ihesu. nō coīquinat
hoīem q̄d ītrat in ore ℣z q̄d exit
de ore ℣ Hymt em̄ de⁹ iudeorū
ieuniā reprobauit: q̄r ab escis
nō a ꝓcīs abstinēdū ee diverūt
Vnde ītrepat eos dīās In die⁹
aūt ieuniorū vrōrū ī vemīt
volūtates vie: et qēs debitores
vīos repetitis Absit hoc a ꝓlo
xp̄iano q̄ ieuniū tpe mihi aliud
nouit nisi mām. q̄a ipe fuat⁹
est Et ideo q̄a ieuniū tp̄s ī stat.
audam⁹ ad mēsā dn̄ et refectam
quuuio xp̄i ut q̄admodū helyas
ī vtute este illi⁹ lōga possim⁹
ieunia tollerare Audistis ī ewāge
lio q̄d recūbēte dn̄o ī domo phari
sei venit mulier que erat ꝑātrix
ī ciuitate. et stans retro secus
pedes ei⁹ lacrimis rigabat pedes
ei⁹ et capill⁹ suis tergebat et
vnguēto vngebat Nō mediocē
sit hoc misteriū Certum⁹ q̄d
ī domo pharisei: hoc est ī synagoga
dn̄s recūbebat Recūbebat nō
requiescebat Qūadmodū aūt
ī synagoga reqescere poterat⁹:
ī q̄a humilē ⁊ q̄etum sup̄
quē requiesceret ītuerī nō potuit ℣
Et ecce mulier ꝑātrix. que
ꝑātrix erat. q̄a diu ei nō adue
nerat remissio ꝓtorū At vbi
venit dn̄s accessit ad baptismū:
et fīā ē sine macula sine ruga
Agnū etem̄ ī maculatū sequēdo:
deposuit qēs maculas ꝓtorū Acc

sit peccatrix secus pedes dni:
peccator ad pedes accedit. iustus ad
caput. Peccator lacrimis lauat
pedes dni: iustus aut oe corpus eius
pcioso pfudit vnguento. Sz ignarus
misterij pharisei dicebat itra se
Hic si esset ppheta sciret vtiqz que
et qualis esset que tangit eum. Male
iste incredulus estimabat dnm a se
debere peccatores expellere. Qui enim
venerat no vocare iustos sz
peccatores: quomo poterat peccatorum
consortia declinare. No coinquinatur
a peccatoribus: qui tactu corporis sui
peccatores emundet. Fons eternus no
pt sordidari: sz mundacioe sua
abluit vniuersos. Ideo et conuersus
ad mulierem dixit Symon vides
hanc mulierem. Intraui in domum
tuam aquam pedibus meis no dedisti.
Hec aut lacrimis suis rigauit
pedes meos et capillis suis tersit
Osculum mihi no dedisti: hec aut
ex quo itraui no cessauit osculari
pedes meos. Oleo no vnxisti
caput meum. hec aut vngento
vnxit pedes meos. Propter quod dico
tibi. remissa sunt peccata eius multa
quoniam dilexit multum. Ingressus
dns domum pharisei. aquam pedibus
suis no quesiuit: quia eos peccatorum
lacrimis reseruabat. Osculum
pharisei no desiderabat: quia
dignius peccatoris osculum iudicabat.
Ideo et vngento caput suum noluit
pungi: ne pinguaretur oleo
peccatoris. Omnis enim vnum corpus in xpo
sumus. sz diuersa membra: alia infir-
miora: alia forciora. Os eius erat
bts apls paulus qui dicebat An
experimentum eius queritis qui in me
loquitur xps. Manus eius fuerunt apli
venerabiles per quas multas
sanitates et innumera operatus est
mirabilia. Scapule eius sunt
martires sci in quibus e a diuersis
persecutoribus flagellatus. Denique per
pphetam ait. posui scapulas
meas in flagella. Si enim superiora
membra sunt sci. Pedes quos alios
nisi peccatores possumus estimare.
Quos ecclia sca suis lacrimis diluit
et pcio mie vnguento fouit. Noli
hos sperne peccatores quia pedes sunt
xpi: sz require eos diligencius. require
in carcere. require in custodijs. require
in paupe et egeno: et cum inueneris
hijs mie oleum pbe. Mitte in pedes
xpi vnguentum ut et de te dicatur
dimissa sunt peccata eius multa quia
dilexit multum. Cui enim minus
dimittitur minus diligit. Et ideo
fres plus diligamus quia plus dimissum
e nobis. Et plura pstemus qui plura
sumus a dno consecuturi: prestante ipso
qui viuit et regnat in scla seculo-
rum. Amen

In xl. Sermo bti Augustini

Sollempne tempus aduenit quando de
aia attencius cogitando et
corpe castigando vram commoneam
caritatem. Hij sunt enim xlta dies
sacratissimi toto orbe terrarum
quos ppinquante pascha totus mundus
quem deus in xpo reconciliauit. predicanda
deuocione concelebrat. Si que inimi-

ciae vel que nasci nō debuīt vel
cito emori debuīt. et tamē vsq
ad hoc tēp⁹ siue negligētia siue
ptinacia. siue nō modestia. sī superba
verecūdia inter frēs pduraīt
potuīt: saltē modo finiāt. Dup
quas nō debuit sol occidē saltem
post multos solis ort⁹ et occasū
ipe eaā suo tādē aliqn extinct
uant occasu. nec vlteri⁹ ullo
renouēt exortu Negligentis.
īmanitas finire obliuiscat Ptinax.
uemā nō vult q tedē cū rogat
Supbie verecūd⁹ veiam petē dedig
nat Hys trib⁹ vitys īmanitas
uiuit: sī aīas ī qb⁹ nō moriūt
occidūt Vigilet cotra negligē
aā memoria: cotra ptinaciam
mām: cotra supbā verecūdia
submissa prudētia Qui se quotidie
repande recolit negligentē: exti
nāt exp̄gisctēdo torpōrē Qui se
cupit cē sui debitoris exactorē:
dei se cogitet debitorē Qui erubescat
petē ut sibi frēgnoscat: vincat
p bonū timorē. malū pudorem:
ut noxias īmanitas finiatis:
et ut eis mortuis vos ipi viuat
Totū hoc caritas agit: quē nō
agit ppera Caritas frēs mei
caritas īquātū adest exoret bene
viuēdo: īquātū aūt mīa tē impe
tret orādo: ut aūt ipe nre oōis
ogtius āmmeritis adiuuēt
qm hys diebus eas feruētiores
hīe debem⁹ i eaā elemosinas
frequētā erogem⁹ Ipsis addiciat
q̄d nob⁹ ieiuniādo et absoluto absti
nēdo detrahit⁹ cuius eas largiores
debet hīe q̄ppter alicui nūtatem
corpis sui cōsuetudine alimētorū
nō pt abstinē. ut nō hoc addat
pauperi. q̄d sibi detrahit: sed ideo
pl⁹ det pauperi q̄a sibi detrahit: ut nō
quo mīa pt oōes suas castiga
tione corpis adiuuare: habūdantio
rem ī corde pauperis eleōsinā īcludat
que pro illo possit orare De scrip
turis scīs ē hoc salubertimū āplec
tēdūq; ofiliū Intende mgt eleōsi
nā ī corde pauperis et hec p te exorab.
Ammoneō eaā eos q̄ se a carnib⁹
abstinēt: ne vasa tuā ī mūda duu
dant Hinc em̄ loquēs ait apls
Oīa mūda mūdis Quid em̄
facit ī hui⁹ modi obsuationib⁹
sana doctrina nō sit causa īmū
dicie deintādē Sz q̄upiētie
refrenāde Unde et illi q̄ sic
a carnib⁹ tēpant ut alias estas
et difficiliores p̄parationes et
p̄tij maioris īquirāt: multū erāt
Non em̄ ē hoc sustipe abstinē
tiā: sī mutare luxuriam Quomō
istis dicturi sum⁹ ut q̄d sibi
detrahūt addāt pauperi a q̄bus
solito uta victu relinquit ut ī alio
q̄ndoq; supplu augeat Istote
igit hys diebus et crebris ieuniā
tes. et nob⁹ para⁹ īpendentes
et egenis largi⁹ tribuētes aqui
gali q̄ q̄tubitu hui⁹ dies postulāt
cōtinēciā Ad tēp⁹ aut apls ut
vacetis oōi et iterū ad ipm reuer

timm ne tẽptet vos sathanas
ꝓpter mtẽ panaꝫ vrãm Nõ ẽ hoc
arduũ neq; difficile dieb⁹ paucis
fidelib⁹ iungatis. q̃d a certo vite
articulo vsq; mfinẽ sc̃e vidue
sustenerũt: q̃d cotidie sc̃e vgines
faciũt: vtq; m hijs oĩb⁹ ꝓficat deuo
tio cõpmat² elatio Neo sit gaudeat
de bono largitatis: ut bonũ amittat
humilitatis Qa vero tẽa dei bona
nõ sunt ꝓdesse alic̃ nisi vmlim
carnis donat q̃d nob' dñs p sua
pietate donare dignet² q̃ vivit et
regnat ihsũ sc̃ozũ amen

Dnica q̃rta In xl Smo
Augustini Epi.

Dilectissimi nob' fides nra
nos ãmouet: religiosis
ꝑmere doctrinã hortam² naq;
ieunijs q̃d ẽ rẽe viuẽtib⁹ deuotio
nis augmẽtũ. murꝰ fidei expug
natio iniquitatis suadem⁹ z
nõ solũ a cibis esse: sz ab oĩb⁹ sp
vicijs abstinẽdũ Nolite esse
ingemescãtibus ꝓdigi vel ebrietati
bus arrogãtes: cm̃ scriptũ ẽ in salo
mone Corpꝰ q̃d corrupte aggrauat
aiãm Nec nõ et apls ait Carnis
curã ne feceritis in concupiscentijs Absti
nete vos g⁹ hijs diebus a secularib⁹
curis desiderijs q; carnalib⁹ Casti
get² corpꝰ ut aia sanet² Roborat²
em̃ spũs attenuata p simonijs
terrene Nã deliciarũ victus vita
pnis alit² agit² nõ futura: cm̃
habũdãtia rerũ luxuria comitat²
Auferte a vob' iuidiã Simultates
malilogia. detractiones et vnuer
sa semina peccatorũ: dissoluite
violatarũ laqos actionũ. et nodosa
caluꝑmatorũ argumẽta cassate.
Vrebete egẽtib⁹ ac domesticis
fidei mãsionẽ: cirographa iniqua
disrũpite: ut nõ solũ corpe. sz
etiã spũ placita deo ieiunia cele
bretis Oportet nãq; elemosinarũ
semẽ: Fructꝰ nos ꝓpijs sperare
ieiunijs Scriptũ ẽ em̃ Sicut
aq̃ extinguit ignẽ. ita elemosi
na extinguit ꝑcm̃ Agẽdũ est
etiã ut nõ auaritie studio: sz
mẽe cura videam² ab opulentis
apparatib⁹ abstinere. Donem⁹
temporalia pauperib⁹: ut ꝑpetua
nobis oĩb⁹ eorũ munera ꝓbeãt²
Nã exigui panis eriscꝰ cõmercio:
ꝓcorũ nob' cõferãt² ipunitas
Scriptũ ẽ etiã: q̃d siciui debiles
milites ita paupes fecit dñs:
q̃tenꝰ sit dñm vorãdi necessi
tas: ut q̃ mihil horũ possꝰ es:
timeas ne forte paucaris Pasce
igit² q̃ famꝰ es debilẽ. tuq; vitarie
calamitatis exẽplũ: pasce pau
perem diues. cui⁹ forsitan poena
nem a dño deo mẽo ut eũ pascẽs
accepisti². pasce ieunijs ne pars
eiꝰ t' sublata. detur alij largiẽti
pasce fame moriẽtẽ Quisq; em̃
pascẽdo seruare hoĩez poterit:
si nõ paueris occidisti Anticipet²
etiã tuã alijs desideria mẽdicorũ
qm̃ legim⁹. Bts qui intelligit. s.
.e. z p. t. d. ma. li. e. dñs Dem⁹

17

itaq; alimoniã egentib⁹ anteq̃ petant: ne ꝑmittia necessitate clamãdo ocꝯantes nos exigere videant. Porrebẽm⁹ eis collatoꝝ nob celestiũ munerũ uel aliquã portionem: ne penales ob segnẽ fenoratori nr̃o reddam⁹ usuras Cogitem⁹ illũ diuitẽ q̃ꝑter minas guttã aque petẽt nec accipit Recordam⁹ uidilã illã que ĩ gazophilaciũ duo tra mittẽdo. totũ quẽ habuit deo obtulit victũ. et nos frũbus uel q̃d nob supat: dem⁹ Nec sane tristes ut ypocrite diuina debem⁹ exercere mãdata Sed agam⁹ sꝛ grãs dn̄o deo nr̃o largitatis auctori Et assidue orantes ꝓbeam⁹ egentib⁹ sb̃am uite talis. ut uitã ꝙsequam⁹ eternam. prestãte dn̄o nr̃o ihesu xp̃o: q̃ uiuit et regnat ĩ scla seclorũ Amen Dñ̃ in passiõ

Sermo bñ Augustini

Hesterna die audiuim⁹ frẽs quia sub arbore querci iedeon filius ioas triticũ messem vga ederet. ãgelo ꝓmittẽte audi re meruit. q̃ ipe a ptate inimicorũ dei ꝑpm liberatur⁹ esset Nec mirũ si est electus ad grãm cũ sub umbra iam tũc sce cruis et venerabilis sapie ꝓdesti nato ĩ carnacionis future mste rio ostitut⁹ feracẽs segetes scribi lia de latibulis frumẽta ꝓducẽt elãonẽq; scoꝝ a ꝑgamẽtis ĩ amis palee sequestraret. q̃ cũ vga veri tatis exeratati superflua veteris hoĩs cũ eius actib⁹ deponẽtes. q̃si ĩ torcular ita ĩ ecclã ingre gant. Calix enim torcular est fontis eterni. ĩ qua celestis vite fructus exundat Gedeon vero cũ audisset. q; ꝑ eũ dn̄s plebẽ suã a multitudine hostiũ liberaret: optulit ĩ sacrificio hedũ capratũ cius carnẽ scundũ ꝑcepta angeli et azima supra petrã posuit et ea uire ꝓfudit. que simul cũ vge tactumme quã gerebat ãgel⁹ dei cõtigit. de petra ignis erupit Atq; ita sacrificiũ quod offerebat assũptũ est Cõ iudiciũ declatũ videt. q; petra illa typũ habuerit corpis xp̃i q; scriptũ est. bibebant aũt de cõsequẽte petra. petra aũt erat xp̃s Quod utiq; nõ addubi mtatẽ eius sz ad carnẽ relatũ est que sicẽtiũ corda ꝓphetarũ ꝑ hem uitio sui sãguinis mũdauit Jam tũc igit̃ ministerio declatũ est. qa dn̄s ihesꝰ ĩ carne sua tot⁹ mũdi pna crucifix⁹ abluet. nõ solũ delicta fidelium. sz etiã cupidi tates animoꝝ Quo enim hedi ad culpã fili refert. uis ad illecebras cupiditatũ. sicut scriptũ est. qa cupiuit ꝓphetes cupiditatẽ pessimã et dixerit Quis nob dabit carnẽ. Quod igit̃ cõtigit ãgel⁹ vgini et

tetigit petrā. de qua exiuit ignis:
ostendit q̄ tunc dñi repleta spū
diuino pnā oīa humane ōdicionis
exuere. Unde et dñs ait Ignē
uenī mittere in terrā. Aduertit igit
uir doctꝰ et pphꝰ futurorū
sacramenta misteria Et ideo secūdū
oracula oracli uitulū a pīe suo
ydolis deputatū: et septēnem
alium immolauit deo Quo fto
manifestissime declarauit post
aduentū dñi oīa abolenda esse
gentilitatis sacrificia: solūq; sacri
ficiū deo dñice passionis p religionē
pstī deferēdū Et em uitulꝰ ille
erat in typo xpi. q̄ septē spūalium
plenitudinē uirtutū ut ysaias
dixit habebat. Hūc uitulū
habraham optulit. q̄n diē dñi
uidit et gauisꝰ est. Hic est qui
nūc hedi typo. nūc iouis. nūc
uituli offerebat. Hedi q̄d sacri
ficiū p delictis sit Iouis quod
uoluntaria hostia Uituli q̄d
īmaculata sit victima Proui
dit gō misteriū sēb gedeon
Demq; trecentos elegit ad pliū
ut oīnderet. nō in numero multi
dine. sz in sacrāmēto crucis mundū
ab incursu grauiū hostiū liberā
dū Et tamē licet fortis esset
et fidēs plenissima adhuc de dño
future victorie documēta quē
rebat dicēs Si saluas in manu
mea isrl' q̄admodū locutꝰ es
dñe. ecce ego pono lanē uellꝰ
in areā et si ros fuerit
super uellꝰ. et super oēm terrā
siccitas. et cognoscam. q in manu
mea sēdm promissa tua pliū
liberaueris Et ita fm est Ex
adiecit postea rursꝰ. si ros pfluet
super totam terrā. et siccitas
esset in uellere. Ros in uelle fidē
erat in iudea: quia sicut uos uba
dei descendūt Unde et moyses
ait Exspectet sicut pluuia
eloquiū meū: et sicut ros uba mea
Ergo q̄n totꝰ orbis infructuoso
errore gentili superstitione arebat.
tūc erat uos ille celestis visita
cionis uellus. in iudea Postea
uero quā oues pierāt. domꝰ
isrl'. unde puto figurā iudaici
uelleris ad umbratam Oues
meę ille fontē aque uiue negarūt.
uos fidei exarsit in pectoribꝰ
uniuersorū meatꝰ q̄ suos fons
ille diuinꝰ in corda gētiū diuinauit
Inde ē q̄d nūc fidei rore totꝰ
orbis humescat At uero iudei
pphas suos et psiliarios ydeērt.
nec mirū si pfidie subeūt
sanctitatē: quos dñs deꝰ pphetia
imbris uberitate p̄uauit dicēs
Mādabo nubibꝰ ne pluant
super uineā istā Est em pphetia
nubis pluuia salutaris sicut
dauid dixit Descendit sicut
pluuia et sicut stillicidia super terrā
Hāc nob diuine scripture uoceꝰ
mundi pluuiā pollicebāt. que

16

ſpū diuum vobis rigaret orbem
ſub dñi ſaluatoris aduētu Veīt
ergo iam vos veīt et pluuia veīt
dñs ſtilladia ſecū celestia defēns
Et ideo iā nos bibim⁹ qui ante
ſitiebam⁹. et diuinū illū ſpūm
hauſtu interiori potam⁹. Hoc
ꝯ⁹ p̄uidit ſcs gedeon cū vīm
et ſpūalem roꝛē eā gētes nacio
nes q̄ erāt fidei p̄ceptōe bibitā.
Nec tamē ociose gedeon vell⁹ nec
in campo posuit. nec i prato
ſed posuit i area vbi messis
est tritici Messis āt mlta.
operary autē pauci. eo q̄d p̄
fidē dñi i ecc̄a futura cēt
messis ſ̄ide vtutū Nec illud
ociosū est q̄ exstimauit vell⁹
iudicū et roꝛē ei⁹ misit ipelūi
ut replēt² aqua. nō tamē ipe
ex eo roꝛe pedes lauit Nā debe
bat² tanti p̄figūrā mysteriū.
Exspectaba² xp̄s q̄ sordes oīm
sol⁹ posset abluc. Nō erat cūctus
gedeon. q̄ hoc sibi misteriū
vendicaret Nō em̄ gedeon sed
filius hoīs venit nō ministrari
sed ministrare Rogo vos frēs
ut nō molestē accipiatis. q⁹
p̄pter tardiores quosq⁹ et simpli
ces aliq̄ens ea que dictū.
breuiter repliam⁹ Nisi em̄
litterati et docti fuīt: deo p̄pitio
sine labore intelligūt que dictū.
Reliquis vero idiotis atq⁹
simplicib⁹ misi breuis vecapi
tulacio fūa fuerit: timeo ne
ex hys que dictū. parū capē

fraida.

p̄nt Gedeon frēs dilāssim typū
gessit dñi saluatoris Et q⁹ tre
centi sēdm̄ greca ꝯputū cruā
fecerūt ita tūc gedeon trecētis
viris iudeorū p̄plm de crudelissi
mis gētib⁹ eripuit quomodo
postea xp̄s p̄ misteriū cruis totū
gen⁹ hūanū de p̄tate diyaboli
liberauit Tortulas em̄ vbi
messem terebat. p̄pter assiduas
tribulacōes ecclesie typū
gessit Messis que tedebat².
ypocritā p̄plm significauit.
quē aduemens xp̄s v̄ga disci
pline uel baculo crucis sue a
paleis. t a pcīs oīb⁹ separauit
Nā et āgel⁹ ille q̄ venit ad eū
et ipe i typū dñi saluatoris
accipit² Arboꝛē sub qua stetit
et v̄gā quā tenuit crucē. sig
nificasse manifestū est Petra
illa sup quā gedeon optulit
holocaustū xp̄s erat Dixit em̄
ait aplūs. petra autē erat xp̄s
Sed⁹ ille qui oblat⁹ est gen⁹
hūanū pcatis obnoxiū designa
uit Q⁹ vero āgel⁹ v̄gā sua
tetigit petrā et exiit ignis
et ꝯsūpsit hedū illū. crux tetigit
xp̄m. et de petra que erat xp̄s
ignis exiit caritatē qua hūanam
generis p̄tā ꝯsūpsit De ipo
em̄ vero⁹ gedeon xp̄s i euān
gelio dixit Ignem veni mit
tere i terrā. et q⁹ volo nisi
ut ardeat accēdat² Laur⁹ vero
que audit et ipe dñm figura
bat. qui p redēptiōe generis

hūam oblat⁹ est Q̄ ãt septē
ãnorū erat septēpliē grām
ſp̄ſ ſcī que ī xp̄o venit signi
fiasse videt⁹ Vellꝫ ꝙd ī arca
posuit et vocauit dñm ut ī
solo vellꝰ esset vos et ī om̄ terra
ſanctitas. et factū est ita Et itē
vocauit vt vell⁹ remaneret
sanctū et ī tota arca esset vos
Vellꝰ significauit ꝓp̄lm iudeorū
Arca ãt ī toto mūdo ꝓp̄lm om̄
gētiū Et a p̄mo tp̄e vos vbi
dei ī sola iudea fuit: et totus
mūd⁹ ī sanctitate remãserat
Ideo p̄mū vos ī vellꝰ venit, et
arca sancta fuit. postea vo q̄n
iudei xp̄m dñm occiderūt ꝑ
passionē ī turriā. exp̄ssū est
vell⁹ et remãsit iudeorū ꝓp̄lꝰ
sanctꝫ et arid⁹. et ī tota arca ī m
vniuerso mūdo ad gētes om̄s
nō solū vos. ſz etiã pluuia vbū
dei et ap̄lorū flumĩa p̄uenerūt
Demꝫ vniuersa terra ĩſi arca
rore gr̄ē sp̄ūalis irrigat⁹ etiã
et ī felix synagoga ab om̄i hūore
uel pluuia diuini vbi sancta remã
sit et arida Vt ꝙ sp̄ūalis
pluuia et vos diuine gr̄e p̄ueꝛt
m nob⁹: Q̄a que p̄dicant⁹ salubriter
cogitãdo et nob⁹ suauit⁹ colloquẽdo
velud mũda aĩalia ruminem⁹
ut vtile sumꝰ. vnde aĩa mr̄a
ĩtrẽnũ posset viuere possim⁹
hr̄e Et talib⁹ deliciis sanari
cũ ꝓp̄ha dicẽ mercam⁹ ꝛ. cũ dulcia
fauc⁹ meis eloq̄a tua domine

Sed tũc ī nob⁹ dulcedo vbi dei
poterit ꝛmanẽ ſ. filyꝰ etiã alys plena
et ꝓfecta caritate frequẽtꝫ referẽdo
volũm⁹ ĩgrẽ⁹: ut nõ solũ de ũra
ſz etiã de aliorũ salute. Iuuet nob⁹
sp̄ūalia possim⁹ ꝓuidere: Auxiliãte
dñō nr̄o ih̄u xp̄o cui ē honor et
ꝑperiũ cũ p̄r̄e et sp̄ũ scō ī scla sc̄ōrũ
amen Dñica Alia Ad xl
Smo bñ Augustinũ

Modo cũ diuina lãa legẽt⁹
frẽs karissimi audiuim⁹ q̄ cũte
bt̄o elyseo cũ filyb ꝓphar̄ũ adiorda
nem fluuiũ dũ sibi ligna gade
rent ceciderit securis maquã et
ille de cuius manu corruit clamauit
ad bt̄m helyseũ Heu dñe mi et
hoc ꝓpm mutuo acceꝑam Post
hec ī loco ubi securis illa corruerat
bt̄o helyseꝰ misit lignũ/ et natauit
ferrũ Helyseũ frẽs dilectissimi
typũ hr̄uisse dñi saluatoris freq̄
ter caritati vr̄e suggessim⁹ Sz
et ī puo q̄ erat de filyb ꝓphar̄ũ.
cui securis de manu lapsa est/
nõ ī ogitue xp̄s dñs ĩtelligit⁹
Securis illa que ciderat: adã
siue totũ genꝰ hũanũ signifi
casse videt⁹ Tenebat ꝙ filiꝰ
ꝓpharũ securi ī manu sua: et
dñs et saluator nr̄ hũanũ genꝰ
q̄d creauerat tenebat ī manu
potẽcie sue Sz quomõ securis
illa de manu ꝓphe ꝑfidũ corruit:
ita et genꝰ humanũ de manu
dei oĩpotẽtis ꝑ superbiã se exaussit.

et reddit et ī fluuiū luxurie
vel oīm pāor̄ gurgitem se
submersit Securis ergo illa ī
pfūdo iacebat: q̄ gen⁹ hūanū
mor̄m criminū abyssū īfelia
ruina corruerat. sicut scriptū
est. Ī limo pfūdi Et iterū. Deuen
i altitudinē maris et tēpestas
demersit me fluuius em̄ ille vbi
securis cadit sig̃t p̄t̄ fluēt̄ et
fugitiuā et ī abissū destrūctionem
voluptatē ac luxuriā hui⁹ stli.
Fluuius em̄ a fluēdo nomē accepit
Et q̄ oīm p̄āor̄ trāsitorijs
voluptatib⁹ īherentes fluere
dicūt. Ideo securis ille ī fluuio
et ī limo iacebat oppressa Deiens
vero helyseus misit lignū et natauit
ferrū Quid ē lignū mittē et
ferrū ī luc̄ pdiuc̄: nisi patibulū
cruis assūdere et de pfūdo īferni
hūanū gen⁹ redimere Ac de oīm
p̄āor̄ limo p cruis misteriū
liberare. Postq̄ vero natauit
ferrū misit manū ꝓphā. et recepit
illud et redijt ad vtilē. usq; dm̄
sui Ita et de nob' fr̄m ē dilectissi
fr̄es ī qui de manu dm̄ supbiendo
ceciderām⁹ Per cruis lignū:
ut̄m ad manū ut̄ dm̄ p̄tatē redire
meruim⁹ Et ideo q̄ tū possum⁹
cū ip̄o adiutorio laborem⁹: ne
ut̄m supbiēdo de manu dm̄ corruā
m⁹ Et q̄ ultis p̄decēt̄ bonis
meritis de tenebris pducti sum⁹
ad luc̄ De morte ad vitā renouati:
de multis errorib⁹ ad viā reducti:
curram⁹ dū luc̄ habem⁹: ne p̄te
ritas salutis tpa negligam⁹.
Aler nos delectet hui⁹ mūdi male
dulcis et mmū p̄cidiosa letitia:
ne ut̄m de op̄ib⁹ sc̄tis. et de iustiae
via q̄si de manu dm̄ corruētes
ad luxuriosū mūdi hui⁹ fluuiū
reuertam⁹ et oīm p̄āor̄ limo.
Ifelia ut̄m ruina mergam̄: sz audia
m⁹ ap̄lm dicēt̄: si resurrexistis cū
xp̄o que sursū sūt sapite. vbi xp̄s
est ī dextera dei que sursū sūt
querite Ruare dicat si resurrexistis:
nisi q̄ crederam⁹. Et alibi idē
ap̄lūs Surge q̄ dormis. et
exurge a mortuis: et illuminabit
te xp̄s Jam ista oīa fr̄es k̄m̄ p̄sarum
baptismi ī nob' īpleta sūt Et io
quātū possum⁹ deo auxiliante age
studeam⁹ ut nob' būficia dei mī nō
iudiciū pariant sz pfectū: et ita
dilectionē caritatis ac puritatē
corpis teneam⁹: ne ī nob' dei sacra
mēta pagam⁹ ī iuriā Si em̄ verū
est. ymo q̄ verū est quod dicat
ap̄lūs: quia tēplū dei sum⁹. et sp̄ūs
dei habitat ī nob'. quotiens aliq̄d
p̄ām aut cogitādo. aut loquēdo.
aut operando. eā pfic̄m⁹ tēplū
dei destruim⁹: et ei q̄ ī nob' habitat
ī iuriās irrogam⁹ Et ideo si quis
ī se tēplū dei aut turpib⁹ cogitatō
mib⁹ sordidauit. aut luxurioso
sermone polluit vel q̄buscūq;
criminib⁹. forte iā usq; ad fūdamē
ta destruxit. cū tēp⁹ est cū dei
adiutorio studeat repare pdita:

erigē lapsa. destructa ostruē: ut
tū dies iudicij venerit Si coro
nā nō pt accipē. vel ad pmiū
mereat mdulgēā pluralitate
que nob est satis necessaria uideor
suggessisse Vā medicā ille celestis
cōpūctis pententib⁹ et elemosinas
largis facētib⁹. nō solū vemā.
sz eāā coronā repēsare ḡsueuit
Ergo frēs kīm et si negligēs
tamē ālustūq; pro vitatis adnō
cōstitutā qđ vob expedit audire.
et mihi oportet dicere: msi nō
q̄tū debeo uel quātū possū sug
gero: clamo admoneo. qui qtēp
nit pcōnē timeat iudicē Nullā ex
uobis se añ tribunal xpī excusāe
poterit. nō se fuisse admomtū vt
tū dei adiutorio omnib⁹ vicijs resiste
ret. et vtutib⁹ opam daret:
et qr uob quid vitare uel fugē
debeatis. frequēter ostensū est. et
qđ agē ut expetere debeatis. assidua
pdicacone mōstratū est: Vic deo
auxiliante agite ut vobis āmoni
cio mā magis ad pmiū quā ad
iudiciū añ tribunal iudicis etm
pficiat Et qr iā tēp⁹ aduemt
ut ḡpetētib⁹ symbolū tradē debea
m⁹: q̄tūq; filios aut filias exceptā
estis ī baptismō Scitote vos fide
iussores p ipsis apud deū esse futos
Et ideo iā nūc eos docere symbolū
parare: ita ut q̄ semores sūt.
per se reddāt. Pro paulis vero
q̄ eos exacturi sūt. aut p se ipsos.
aut p alios reddi faciant Cum alic
fecerit: nouerit se grādē vindictā
esse passurū Et ipi quos exapitis.
p⁹q; baptizati fuerit: sp illos
castigate. ut caste et sobrie viuāt.
Justiciā diligāt. furtū nō faciant.
nec falsū testimoniū dicāt Statheras
dolosas. et mēsuras duplices: q̄si
venena dyaboli. fugiāt. auguria
nō obseruēt Nō solū apūrio: sz eāā
a iuramēto abstineāt Virginitatē
usq; ad nupcias seruēt. mēdaciū
et ebrietatē q̄si īferni foueā fugiāt.
Hec oīa et yps filia frēs filios vīos
et q̄ de uobis nascūt: et quos i bap
tismo exapitis frequētissime doce
debetis Sed si vltis bene docere.
et vos ipi cū dei adiutorio hoc
custodite: quia ille bene docet. q̄
hoc qđ fieri precepit. nō solū vbis.
sz eāā exēplis ostendit Deus oīa nō
solū filios. sz omnem familiā viam
symbolū memoriter tenere precipit:
quia satis tepidū et negligētē
xpīanū se esse demōstrat: qui
symbalū parare familie sue nō
ordinat Nec se excusēt aliq̄s
q̄ memoriā ad parādū nō hz cū
eū multi q̄ pei⁹ est. et viri et
mulieres tantia luxuriosa. et
ad sua et aliorū pdicationē meminer
teneāt: qua fronte nō erubescūt
dicere. q̄ pauca vba symboli
pare nō possūt. Sz credim⁹ de
dei misericordia qđ ita et vob
ea que a nobis precipiūt obseruare

dignemini et filios vros nō solū
vbis. sz etiā exemplis ad ea que
iussa sūt pficere debeatis ut
nō p negligiencia reatū incurrere
sed pro sua et iusta querela
one ad eternā possitis beati
tudinē puenire Quod ipse p̄stare
dignet. qui cū p̄re et spū sō
viuit et regnat i sd̄a sd̄oꝝ
Amen

In ultima ebd' xl'. Smo Augy

Dcte frēs dilēcissimi. iā deo
gpiante dies remissionis ip̄ius
sūt: et ēsi ideo bom et pfecti
estis filij. cū dei adiutorio vros
aīas p̄parate. et quātū potestis
laborare ītendite. ut illa sua
sollēpnitate paschali. ita sint vīa
carnis moderata vel sobria. ne p
intēperanie morbū desiderabil'.
illa et sua festiuitas nob̄ querta
luctū. Ibi em̄ p̄ suam abstinēcia
nimietas cibi uel poti surrepserit.
Statī spinas libidinū germinabit
et castitatis fructū. quos p totā
q̄dragesimā fideliter arcuistis.
p tarmis luxuriā subruit et euertit.
Et quia fide et deuocione vīa sua.
q̄ aliqs neophitos renouati estis
ad quitutū vīm. admoneo vos piter
et ōtestor. ut eos. nec ad bibendū
amplius quā oportet quisq̄ vīm
aut horte aut cogat: ne stolam
baptismi. quā p gram̄ domi celestis
accipe meruistis p crapulā et
ebrietatē polluā videamini. Sz
magis eiam et vos sobrij esse. et
sp q̄ bonū est et iustū. i vōbis qui
vobis loqui debetis. et aliquid de
scripturis quod ad salutē aīe ptinet
vobis īnuā dicere. ut cū vos alba
tos illi taliter agētes voluerit imitari:
vobis cū mercamini ad eternā hēditatē
dñe puenire Dicit em̄ q̄ neophitis
exēplū male conuersationis ostendit.
et pro se et p illis i die iudicij reddi
tur est racionē: econtrario q̄ illos
ad bonū op9. et verbo admone et
opib9 suis voluerit pficere duplici
a retnū p̄mia meretur. dño
remunerāte p̄cipere Licet nos
frēs karissimi credam9 deo gpiante
puritatē cordis et corpis in paschali
sollēpnitate fideliter custodire:
tamē pro nīo amore et paterna
solliatudine p̄sumēs de vīa carita
te. illud q̄ frequēter admonui
ītepui. Suggero ut castitatē q̄
ut credim9 p totā quadragesimā
p amore dñi custodistis usq̄ ad
finē pasche auxiliante dño ōser
uetis: ut i tota paschali sollēp
nitate mūdo corde et casto corpe
cōtra nullū hoīez odiū i corde
tenētes. et ad altare dñi libero
animo accedere. et corp9 ac sāguinē
ei9 nō ad iudiciū Sz ad remediū
aīe vīe possitis gsciencia secura
susc̄ipere Quod ipe p̄stare dignet
qui viuit et regnat

In Sab' pasche Smo b' Augy.

Omnm mīi ihu xpi salutare
et honorabilē sollēpnitatē
sua fauēte clemētia. frēs karissimi
fideliter venerem. Pietatēq̄ ei9

ī effabilē admiuem⁹. qui nō solū
mre redēptiōis causa diuersarū
infirmitatū genera subiit: Ueru
eaā sacri cultꝰ ritu p diuersas
festiuitatū grās eterne beatitu
dinis nob' effeat causas: ut liat
post multū meriae sompnū. nō
tam iiuti q̄ volūtarij sē religio
nis dulcedine p quotīe magnarū
sollēpnitatū aduētu suggerere
opellam⁷ Expergefacti itaq;
libēter de sompno meriae surga
mꝰ: et noctē hāc scām paschę
letam⁹ ducam⁹. in qua nocte
magnū pascha magnis deuote
mētis desideriis sollēpniter cele
bremꝰ. nō i fermēto veteri. neq;
i fermēto maliae aut neq;ae
sz i azimis sinceritatis et
veritatis Hoc est amaritudie
maliae hūane. q̄d em hūa
nū solū. sinerū nō est sz sine
ritate duine scītatis. que est
castitas. hūilitas. bonitas.
misericordia. hūanitas. iustiia.
lenitas. pacientia. scītas. par.
benignitas Hec massa scīatis
xpīane: quā hūane maliae fermētū
corrūpit. Hoc est. libido. superbia.
iiudia. inq̄tas. auariia. itēpe
rantia. mēdaia. discordia.
odiū. vana gla Que oīa alie
na esse a nob' volt scs paulus
dicēdo i nō i fermēto maliae veteris.
Letiia nra xpī pascha sit Uob'
em et p nob' xpc nasat⁹. patiē⁹.
resurgit: ut uita p ipsū renas
tam² in tribulatiōib⁹. et cū
eo i vtutib⁹ resurgam⁹ Oīma
em p ipsū i hac nocte restau
rata sūt In hac quippe nocte
quasi p̄mitiae resurrexit et
nob oīb⁹ p eū In hac g⁹ nocte
captiuitas soluit²: vita i adā
amissa restaurat² In hac nocte
gethoplausq; ātiquꝰ pegrin⁹
redit ad padisi patriā. xpō cherubin
mouente Ab hac em nocte
dominice resurrexiōis padisꝰ
patet⁷ nulli claudit²: nisi a se
ipso. nulli aperit² nisi a xpō Credeat
g⁹ credam⁹. q̄ nūq̄ defuit: accedat
qui sp cū pīe fuit Jam em credim⁹
vitā mori p nobis Quomō tamē
vita morit²? Credim⁹ mortuū
et sepultū resurgētē ascēdētem
cū pre: tamē et cū spū scō iterm
tate sp manētem Dū phase q̄ē
pascha trāsit⁹ ītelligit² sine trānsitu
xpī sagwie nos cōsecrem⁹ et cōsig
nem⁹. ut a vastatore mūdi trānsan
dam⁷: et a morte i mlīos grassata
defendam² Cruciq; em trāsīdūt:
hyc saluāt². Narrat² mirabilū q̄b⁹
x⁹ sagwis ihesū: nullis dyabo
licas pluialib⁹ ymbrib⁹ imiea
bilū gutturarū hymectatus
neq; ablactat⁹ Ideo nob' quoq;
sit ihesu xpī sagwis. hoc est
signū mortis ei⁹: q̄ sup nos

stat integrū/ qñ nob mortim² et
vnum⁹. qui p nobis mortuus est
Aspergit em qđām nos xpi
sāguis qñ mortificationē ei⁹
aratiferim⁹ i nob: ut millis mor
talū voluptatū pluuijs fuie
tēpestatū sclariū nmbrib⁹ a nob
arcat. Sz fuit nos siccans: nobis
sp ihereat. Aspersoq nos tingat:
nō tātū tingat: sed suo signo
mortificatos p ōma mēbra nos
suo sāguine totos r̄ pfūdat.
ut cū qsi cruafigio nos suo sāg
wine lauare pt qui cruab fuit
signū i exēplū nostris pmisit.
ut a morte mūdi vastata² tuisē
dendo defendam⁹. et diuinitatis
fuie fulgore desādēti a nō suis
cū sanctis cōgregem² ad celū/ipo
donāte. qui cū patre et spū sco
viuit et regnat de⁹ i scla scloꝝ
rum Amen

De muliere samaritana

In lectione ewangelij ifir
mitatē humanā generis fuisse
pisse dñm ihesū xpm plenissime
nobis scs ewāgelista demōstrauit
Siquidē cū diuisset venisse dñm
ciuitatē samarie. que dic²
sychem. iuxta prediū qd dedit
iacob ioseph filio suo i quo pdio
erat fons iacob: addit Ihs iqt
fatigat⁹ exitinere. sedebat sic
supra puteū Venit dñs in ihs
xps ad pdiū: qd scs iacob ioseph
filio suo dēliquerat. Ad pdiū nō
tā ioseph quā xps arbitror dēlic
tū: cuius figurā scs ioseph pūar
cha portauit. quē verꝰ sol adorat
et luna et oīb stelle benedicūt Ad
hoc pdiū ō venit dñs ut samari
tam. q hereditatē sibi pūarche
ifel vendicare cupiebāt agnosce
rent possessorē suū et quererēt
ad xpm. q legitim⁹ pūarche e
fact⁹ verꝰ Ihs iqt fatigato
exitinere: sedebat sup puteū
Videte diuersitatē misterij Impetit
aplos exultabat ispū. i mōte posit⁹.
nō solū confortabat eos Verū eaā
gliam hijs ppam demōstrabat.
Samaria qstituit⁹ fatigat⁹
exitinē sedebat sup puteū Nūq
dei vtiq poterat fatigari? Nō
vtiq sz fatigabat: qp fidelē pplm
i venire nō poterat Tūc igit² fatigā
xps: qñ illam vtutē i suo
pplo recognouit. Hodieq fati
gat eū iobediēcia nra: fatigat
eū infirmitas nra Infirm em
sum⁹: qñ nō ea que fortia sūt
atq ppetua Sz tēpalia et caduca
sectam² Bene ait sedebat Sede
bat sup puteū et nō requiesce
bat: quia samaritanis nō potuit
requiescē Et hora nōa erat qñ
sexta Sexta die de⁹ de limo hom
nē formauit Sexta hora venit
samariā visitare: ut si i eū sama
ritam crederēt: ipe i eis iapet
requiescē. ut verū illud quietis
sabbatū celebraret Sedebat ergo

dñs sup puteū Et venit samaritana
mulier haurire aquā Magnū
mysteriū venit mulier ad puteū
et fontē: qz nō spauit inuenit
Dicit ad eā dñs Da mihi bibē
bonus dñs ultro se offert nō que
renti: ut ostenderet typicū illud
Palā apparuit nō querentibus me.
Inuentus sū ab his q nō interroga
uerūt nomē meū Petit bibere
dat's Pedit sup puteū: ut ī
altitudīe nō querami aquā Dz
de eo fonte qui sup oīs aquas
est: salutaria nobis pocula hau
riam Quis ē fons nisi dñs
nr ihesus xp̄s. cui dicit: qm apud
te ē fons vite. et ī lu. t. vi. lu
Bonus fons qui nos de hui' vite
refrigerauit in tendio et ī tenda
cione sua ariditatē mī pectoris
tēpauit Vnde et mulieri dicit
Si scires donū dei et qs est q dicit
tibi. da mihi bibere: tu petisses
ab eo et dedisset tibi aqz viuā.
Si em desideraret nūqz ctā
se baptismi sacramēta differret
Ipsi igit' desp̄nūciat et vite
suc testiō mittit p̄dūt. quippe
uolūt tardius baptizari ut flagi
cia et scelera multa omittāt Noli
differre o hō remedia salutis
tue. qa nescis qm a te tua aīa
repetat' Denicq samaritana
ignara mysteriū dicebat Dne neq
hauritoriū habes: et puteus alto
est Ante aduentū dñi. et puteus alto

Nō oēs sciūt donū dei: qz nō oēs postulant
aqz viuā

erat: et sine hauritorio aquā
sibi unus quisq haurire nō poterat
Venit dñs fons viuus ut vniuersoū
orbā diluēret sitim extingueret.
pectora sanaret. nō querēs hau
ritoriū Dz ultro se infundens
mētibus singulorū Et addidit
Omnis q biberit ex aqua hac.
sitiet iterū Qui aūt biberit ex
aqua quā ego dabo ei nō sitiet
tetnū: Dz fiet ī eo fons aque
salientis. t vitā etnā Vnde
baptisma docet/quia post ingressū
eterni fontis. et celestis poculi
sacrām: quēcq nrm sitire nō patit'
Et ideo nos qbus tāta būfitia nullis
p̄decētibus meritis p̄stitit. diuina
miserieordia: qtūcūq possimus. cū
ipsius adiutorio laboremus. ut tāte
pietatis gra nob nō iudiciū pariat.
sz p̄fectū: Qe xp̄e p̄stare dignet'.
cui ē honor et gla īsclā sclōrū
amen

In Octaua Pasche
Sermo bti Augustini.

Eo induite uos dñm ihm
xp̄m et armis eius ne frustratis
ī cupiscētijs. ut et vitā īduatis
qz sacramēto īduistis Ecce est em
et xp̄o baptizati estis: xp̄m īduist.
Facti em estis/ossa ossa uua dicit
quis similis ti ? Nō em digne
cogitari p̄t ista dignatio Nōne
oīb sno sensu qz defuit. ut esset nob
gratuita gra nō p̄decētibus meritis?
Et ideo gra quia gratis data est.
Qua graia? Ut simus mēbra

mēbra xp̄i: si cogitemus qd sumpserimus

filij dei. ut sitis fr̄s vnici. sicud
ille vnicꝰ est Vnde vos fr̄es. q̄a
mēbra xp̄i estis ad moneo Audiāt
me q̄bꝰ miscēdi estis hodie. Timeo
vobis nō tātū a paganis. nō tātū
a iudeis. nō tātū ab hereticis:
quātū a mal' catholicis Eligite
vob' ī pplo dei quos imitemini Nā
si turbā imitari volueritis: īter
paucos angustā uiā ābulātes
nō eritis A rapinis. a fraudibꝰ
a p̄iurijs abstinete: gurgites
ebriositatū repellant' a vobis
Fornicacionē sic fugite quomō
mortē Mortē nō q̄ aīam soluit
a corpe: sz vbi aīa sp̄ ardebit
cū corpe Fr̄es mei filij mei.
filie mee. sorores mee Scio agē
dyabolū artes suas: nec q̄escere.
loqui ī cordibꝰ eorū. quos ad
suā p̄tē seducēdo trāsducit Scio
fornicatoribꝰ adulteris q̄ ꝯtēti
nō sūt cōiugibꝰ suis. dicē dyabo
lū ī cordibꝰ eorū: nō sūt magna
carnis p̄cā Cōtra hāc dyaboli
susurracionē debemꝰ hr̄e xp̄i
ī carnacionē. hoc ē unde xp̄ianos
decipit per carnis illecebrā: cū
eis facit leue q̄ graue est Sed
mēciēdo nō vere faciēdo Quid
p̄dest q̄a sathanas facit leue: q̄d
xp̄s ostendit grāue. Q̄d p̄dest q̄a leue
dicat dyabolꝰ: q̄d graue t' dicat
deus: Illud est q̄d dixit ī p̄adyso.
nō morte morieris Deus em̄
dixerat qua die māducaueritis
morte moriemini. Illi aūt ꝯtēp
nētes dm̄ p̄ceptorē passi sūt dya

bolū p̄emptorē Venit inimicꝰ et ait
Nō morte moriemini: Sz ap̄ient'
ocli vr̄i et eritis sicud dy Di
missa ē minacio dei: et audita ē
p̄missio dyaboli Nūq̄ p̄fuit.
q̄a mlier dixit: serpēs decepit me.
Nūq̄ valuit excusacio. Nōne secuta
ē dāpnacio. Ideo uob' dico fr̄es mei
filij. qui habetis vxores. ut nihil
aliud noueritis Qui nō habetis si
ducē vltis integros vos seruate ad
eas: sicud eas ip̄i vltis ītegras ad
vos venire Qui cōtinēciā polliciti
estis. nolite retro respicē Ecce dixi
uobis Ego absolui me Erogatorē
me posuit dn̄s nō exactorē. et
tamē ubi possumꝰ. ubi dat' locus.
ubi ꝯcedit'. ubi scimꝰ corripimꝰ
obiurgamꝰ excōmunicamꝰ anathe
matizamꝰ: et tamē nō corrigimꝰ.
q̄a neq̄ q̄ plantat ē aliquid. neq̄
q̄ rigat: sed q̄ īcremētū dat deus.
Et mō quia loquor uobis. quia
moneo vos opꝰ est ut exaudiat
me deꝰ et agat aliq̄d īsilencio īcor
dibꝰ vr̄is Breuiter dico. et hoc
uobis cōmēdo. et fideles terreo et
uos edificabo. membra xp̄i estis
Nolite me audire appostolū audite
Tollens ergo mēbra xp̄i faciam
mēbra meretricis. Sed dicere
habet aliq̄s Meretrix nō est q̄
habeo. Sed cōcubina mea est Verū
dicis habes vxorē q̄ hec dicis Et
ille habeo inq̄t Illa g° velis nolis
meretrix est Sz habes vxorē et
alia tecū dormit: quecūq̄ illa ē
meretrix est Sed seruat tī forsitan

fidem. et nō nouit nisi te vnū
et nō dispositū nosse aliū Cui g⁹
sit casta? tu quare formaris ?
Si illa vnū. tu quāe duas ? Non
licet In gehēnam eunt q̄ hoc
fecerūt Igne sempiterno ardebūt.
qui hoc fecerūt Corrigāt se qui
tales sūt. cū inuenerit subito veīt
mors et nō est q̄ corrigat. et q̄n
veīat nouissima hora nescit ?
Cui dicas fit vox cor. uiua subito
venit Vadit et nō redit Fugite
g⁹ voces corruinas ne oppīmat uos
ruina Dz uos me audite baptizati.
Vos me audite infantes regene
rati xpō Obsecro uos p nomē
q̄d sup uos īuocatū est p illud
altare ad q̄ accessistis p sacrāmēta
que accepistis. p iudiciū futūr
viuorū et mortuorū Obsecro
uos adiuro et obstringo p nōm
xpī. ne mittatis eos q̄s īfideles
tales esse cognoueritis Dz ad
meliora tendite. ut sine fine
regnetis. ipō adiuuante qui
viuit et regnat. In diebz
Rogationū Sermo b. Augustī.
Fratres dilectissimi dies sūt et
spūales aīe uīre medicinales
adiecimūt Et ideō q̄cūq; vult sana
re pāorū suorū volnera nō des
pīciat medicamēta salubria Ipē
em̄ īlyms diebꝰ nō requirat
medicū q̄ se nō sentit egrotū
Et q̄s est frēs dilectissimi. q̄ se
in arena mūdi istī ita gaudeat
repugnare. ut nullū possit a
dyabolo volnus excipere. Cui⁹
em̄ cōtra tot milia demoniū die
noctuq; ita stare potuit armatꝰ
ut nūquā fuerit dyaboli callīditate
p tuss Cui⁹ em̄ vel cogitare vel
enūerare p̄ualeat dolos uel īsidias
hostis ātiqui de quo scriptū est.
cui nōīa mille. et mille artes noc
di? Et ideō frēs dīm. quomō ipse
q; ōm ptē nos sp volnerare
conatur. ita vnꝰq̄sq; mīm. cū
dei adiutorio cōtra illiꝰ īsidias
p̄paret Et q̄a nos. nō solū p
dura. sz eā p blāda conat
eliminare elidē volnera ab ipō
īflicta nō solū amare Dz q; pcipi
est eā male dulcia frequēter exa
pīmꝰ medicamēta spūalia parata
sp habere debemꝰ. Audiamꝰ g⁹
cōsiliū Beati apli et ptra dya
boli īsidias armis nos spūalibꝰ
munimur Sumite mḡt scutū
fidei. loricā iustitie. et galeā salut
et gladiū spūs. q; est vbū dei Quod
em̄ mali a dyabolo sustinē potīt.
qui se talibꝰ armis īseruierit ?
Cōsurgit ille cū sua īfidelitate.
tu surge cū fide Ille pūgnat
superbia. tu humilitate Ille exhi
bet luxuriā. tu castitatē Appētē
dit ille neq̄cīā: tu iustīcā tene
Ille ingerit iracūdiā. tu sectare
patīcīā Ille īmittit auaricīā:
tu exerce misericordiā Ille gulā:
tu abstinēcīā Ebrīe et ī ceteris rebꝰ
sp cōtraria aduersꝰ neq̄as dya
boli studeamꝰ arma p̄ferre vtutū

et aut nūq̄ nob: aut difficile po-
terūt illi⁹ malignā mēta deape
¶ Et ut hostē callidissimū ualeam⁹
opitulāte. gr̄a diuina ueniat:
iciuniorū vigiliarū uel oīonū
arma nob iugiter debem⁹ pmde.
¶ Que licet nob oīm tpe necessaria
pbēt esse: pcipue tamē i istis
dieb⁹ quos regulariter i toto
mūdo celebrat. ecclia. oportet
ut nullus se a sēo q̄ētu subducat:
nullo ecclīam q̄si celestis media
scolā occupat⁹ tremēs actib⁹ dēli-
quat: nullo castra spūalia desēat
¶ patis em fr̄es dilectissimi. q̄a
qui terreno regi militat Si se
de aāc pūgnatorū timore qpel-
lente subtraxerit: nō solū glām
ut p̄ma pata nō accipiet: ¶ Sz
eciam p̄sentis vite pīculū non
euadet ¶ Qual' g⁹ ille q̄ trem
regis exercitū deserit: sine dubio
tal' iudicād⁹ est. et ille q̄ i istis
trib⁹ dieb⁹ xp̄i ecclīam dēlinq̄t:
¶ Quicūq; g⁹ sine aliq̄ infirmi-
tate aut aliqua ōta occupacōe
m istis dieb⁹ dei pp̄tim deseruerit:
ab illo celesti rege nō p̄mitt.
sz opprobriū. nō glām Sz igno-
miniā receptū se esse nouerit.
¶ Et q̄ tal' est. q̄si fugitiu⁹ et
desertor castrorū celestiū: et nā
gfusionē et dignū meritis suis
suppliciū sustinebit ¶ Sz absit
fr̄es. ut de ~~talia~~ nob talia suspi-
cem⁹ Vnde timēs hoc pcip⁹
q̄ de nob ministrū aliq̄d credēs
p̄sumo suggere Magis em de
tua deuocōe q̄ fidēs credo uos
velud apes p̄udētissimas ad aluea
viū xp̄i fideliter festinare: ut
dulcedinē spūal' mellis ex diuinis
lōmb⁹ possitis atrip̄e cū pfīa
diēte. q̄ dulcia faucib⁹ meis
eloq̄a tua dñe sup mel et fauū
ori meo ¶ Et q̄a p totū āni fr̄es
dilectissimi nob p̄cōrū volnera
subrepūt: si i istis trib⁹ dieb⁹
fideliter ad ecclīam currim⁹. et
cōtrito corde ut humiliato corpe
dei misericordiā dep̄cam⁹ oīa p̄cor
nr̄or volnera ipso cōduano gp̄ue
tionis meditamēto tāq̄ spūali
accepto antidoto ad sanitatem
p̄stinā reuocant furiosū et saluti
aīe cōtrariū tabule ludū velud
semmaviū p̄cōrū: nō solū i hys
dieb⁹. sz etiā oī tpe fugite Nemo
otiosis fabul' studeat occupare:
ne inde sibi volnera faciat. vnde
sibi pare medicamēta potuerat.
Nemo i istis trib⁹ dieb⁹ aut sāg
uinē tollat aut potionē accipiat
nisi forte hoc infirmitas immiū
pīculosa opellat exceptis infirmis
q̄b⁹ nūc est paululū accipe cōui-
uiola nob q̄dragesimali ordine
p̄pare⁹ et magis psallēdo legēdo
ut orādo aīab⁹ nr̄is spūales epulas
q̄ corpales deliciab⁹ vēdam⁹. ut
ad i tegrū deo vacātes et mām
illi⁹ suppliciter exorātes et a cūctis

ifirmitatib⁹ sanari et a pēis oib⁹
erūi meam. P certo credē debe
m⁹ frēs. qa si pia ura cessaret.
statim a nob flagella debita dina
miseriordia remoueret. Sic em
ipe p ꝓphetā ꝓmittē dignat⁹ e
dicēs. Cōuertimini ad me: et ego
reuertar ad uos. Et iterm. Cū quers
igemueris tūc salu⁹ eris. Cōuer
tam⁹ g⁹ ad meliora dū i mra sti
ptāte remedia⁹. et piū ac miseri
ordē dnm quē peccādo irritauim⁹
bonis opib⁹ ad miam ꝓuocem⁹:
ut sēm sua ꝙsuetudinē et aduersa
repellē et ꝓspa nob dignet⁹ p sua
pietate cōcedē. Iterm atq iterū rogo.
ut q ad ecclie aluearū. sicut ia
dixi tūsi dulassimū xpi fauū.
plena deuocōe ꝙcipiāt: velut apes
prudētissime. de diuersis scriptu
rarū diuinarū floribus int se
cellulas ꝓparēt. vbi sua et celestia
mella susapiāt. Qui vero tarde
venūt. et cito discedūt. nec ꝙteti
sūt exspectare. donec diuina
misteria cōpleāt: nō sūt inter
xpi apes examina reputādi. qa
nō bonis moribus spūalia mella
ꝙciaūt. Vz p superbia et ꝙceptū
et sibi ipediūt et ~~alios~~ alios
exēplo male quersationis euertūt.
Et ideo frēs karissimi. q tūc p dm veritate
diligūt et ad ecclesiam cito venūt
et tarde discedūt pseuent i ope
bono et otiosas uel seculares
fabulas velut venenū mortiferū
respuētes matutis psallē et orare
cōtendāt. et ꝙtepnētes amaritudi
nē mūdi i ecclia requrāt. vnde
capiāt dulcedinē xpi. Qui vero
negligētes sūt. et ad ecclesiam. nō
solūmodo tarde venūt. sed etiā pusq
diuina misteria cōpleant abscedūt.
et i ipsa ecclia otiosis fabulis vacātes.
nec ipi psallē sūt orare aliis ꝓmit
tūt. q si tales sūt. cito se corrigāt
ne i eo loco sibi ꝓparēt mortē: vbi
iuenire vitā poterāt. Ego q mei
est admoneo. q despiat pronē
timeat iudicē. Dura q dē sūt media
framēta sed sanis facilia. Dulcia
videt⁹ mūdi hui⁹ oblectamēta. sed
male decipiūt. Audite g⁹ me frēs
rogāte audita patīa pietate
hūiliter admonētē ut uob⁹ de⁹ et
i stlo hor samtatē corpalē i vber
tatē fructuū et ꝓcorū idulgētia
tribuat: et i futuro ad etna ꝓmia
ꝓuenire ꝙcedat. Dis⁹ g⁹ dina pietas
modet⁹ actus uros et aias guber
nare dignet⁹. ut cū tēp⁹ retributoīs adueneri. et ego q uos cū
caritate admoneo obtinere mear
vemā. et caritas ura p benigna
obediencia ꝓuemat ad coronā:
prestante domino ihū xpo.

De cōs. Sīmo Eus⁹

Legim⁹ ꝓphetis qa cū minue
rūtati subuersio diuinit⁹
imineret. et iuxta sentēcia dni
destruēdi illā temp⁹ ingrueret:
cōsistētes i ea aliud nō habuisse
psidiū. nisi abiectis copiosis epul⁹:
ieunia ꝙtinuata susapēt. et diuersi

ambiaone depoſita hūilitatē ſt̄ paup
tatis induerēt. Saluet ut exinde
remediū paperēt: Unde hns pdiao
gungebat. Hor ē ut vā diuinitatis
quā luxuriando puocauerūt Abſtinēdo
lenirēt: et offensam ꝯ in eos ſuꝑbia
ꝑtraxerat. hūilitas mitigaret. Diat
em̄ in illa t̄bulatiōe ipe rex depōita
imꝑiali purpura regali ambiaōe
ſubmota. mēbra ſua ciliao ꝑamiſſe.
atq; iſacco et cinē ſe dieb⁹ ac noctib⁹
volutaſſe. Sapiēs g⁹ rex q̄ ſaret
q̄dmodū aduerſa ſuꝑabat: dm
hūilitate vincebat. Sapiēs plāe
rex q̄ intelligeret q̄b⁹ armis vtēd⁹
ꝑ tpis qualitate. Cū em̄ iſidiāt⁹
illi hoīes apḧendit arma bellica:
pū iraſat⁹ illi deus arripit arma
uſtriae. Sapiēs mēy rex q̄ pro
ſalute ciuiū pāor̄. ſe magis
cōſitet⁹ eſſe quā regē. Obliuiſcit⁹
em̄ ſe regē eſſe vbi deū regem
oīm ꝓtimeſat: nec potēaē ſue
memint vbi potēaā diuinitat⁹
agnoſcit. Obliuiſat⁹ g⁹ ſe regē
eſſe dū ꝑiat purpurā: dū deſide
ria depomt ciliao aūt veſtit⁹
et ſacco. ieuniū ꝓſeuerat. et oīōi
b⁹ immorat⁹. Alira reb dū ſe regē
hoīm nō memint: rex īapit
fore uſtriae. Religioſ⁹ igitur
prīceps nō pdidit mꝑiū: ſz
mutauit. Prīapatū em̄ ante
militaris diſcipline tenuit: nūc
celeſtiū diſciplinarū obtinet
prīapatū. Nō mēy pdidit mꝑiū:
quia ſiue fēro ſiue iuſtiaq; pauū

ſalute ꝑm⁹ invigilat. Dm⁹ plane
inuigilat cū ut tota ciuitas ieu
naret: famē ſibi rex ꝑm⁹ indixit:
et ſalut⁹ oīm causa p̄ius repit eſu
rire ꝯ mlēs. Neceſſe em̄ erat
ut q̄ potēaor ciuit⁹ erat: deuotor
fiēt vniuerſis exēplo ingr⁹ ſuo
ꝑparat religionis: exat⁹ nō armis
ſz ſola deuotione mūmtū. Jubet
em̄ ſexū oīmeq; etatē a diuinis
epſlis abſtinē. Addit⁹ religioſo exatui
nūs: cū i tali deuotaōe eaā ifamia
militare ꝑpellit⁹. Pietas em̄ cedit⁹
i tali causa parulis abi ſubſtiaā
denegare. Nō em̄ ſufficiebat ad
placandū dm peaāciū ſatiſfactio:
niſi ſemorū cū pāa. Puulorū,
i noēa deploret⁹ et fletib⁹ alieīs
delicta ſua muēt⁹ ablueret. Jſta aūt
frēs oīa ad cōmonitionē mīam
facta eſſe nemo ē q̄ neſciat: ut q̄ēſ
ciuitq; tribulaōnib⁹ purgemur
ad hec ꝓſidia cōcurram⁹. Aut puta
aduerſari⁹ minuet minuaū
ꝓmptu eſt: ieunem⁹ et ſup̄gem⁹
Volēt q̄dē hoīes q̄ aenſeuiq; neceſſi
tatē ardua mīa paciē: ad ꝓxi
mas gētes auxily causa deſtinare
legatos. Nob q̄d eſt meli⁹ legaōe
nē ad deū p ieunia deſtinem⁹? ab
ipō implorem⁹ auxiliū: ad ipſū.
nob corde et oīb⁹ gſeram⁹? Auxi
liū em̄ nō aliū deprogando petierē:
ſz de ſuis ieunādo viſceribus exege
rūt. Cur em̄ petat ab alio? qui
intra ſe ꝓt inuenire q̄d q̄rit. Quāto
g⁹ deo memoreb ſum⁹: tāto aduer

sarij mī a nob longi repellūt. Oportz
igit ꝓphetas nos fieri dño: qm̄ dicit
ꝓpheta eac qui elongāt se a te dñe
pibūt. Quod si a deo q̄ lōge fuit pibūt:
vtiq; q̄ sūt proximi saluabūt.
Aliter aūt proxī deo esse nō possumꝰ:
nisi ad eū ieiunijs et oīb⁹ et elemo
synis ꝓpinquemꝰ. Deus em̄ ipe misc
ricors ieiunꝰ et frēs est: atq; ideo
q̄ velit ꝓximꝰ deo esse debet imitari
hoc esse q̄d dꝰ est. Tota igit ītbu
latione imminarū ciuitas ieiunauit.
Quid ītribulatōe dixi tota? Nō
solū em̄ senes iuuenes et ifantes:
sz etiā pecudes legimꝰ ieiunasse.
Mira res! Ieiunat ꝓpter tatis pīo:
quē pīi tōdiano nō stringit.
Vnde et nos frēs karissim̄ tēporū
angustias sustinētes oīmodis pariter
ieiunare debemꝰ et mīam dei
victorū abstinētia deplorare. Nā
q̄d ē hoc xp̄ianos ꝓsalute sua
nō facere q̄ pecudes ꝓhoīm̄ salute
fecerūt? nisi q̄ stulacior pecude est
q̄ indicto ꝓ se a sacerdote ieunio nō
ieunat? Nōne pecus est. q̄ nō
ītelligit q̄d illi īmineat q̄d ītētat.
Et pecq; q̄dē uidens declinat
foueam cauet p̄cipia: tu aūtē
nō ius ieuniādo ꝓiculū dedina
re quod terms. Desperationis em̄
genꝰ est te mādūcare cū abstinē
debeas: tuū gaudere cū debeas
deplorare. De hac desperatione
dicat apls. q̄d a nob auertat dꝰ:
mādūcemꝰ et bibamꝰ cras etenī
moriemur. Ieunemꝰ ergo frēs sme
mti īmissione ut hostes nros oīb⁹
et abstinētia superare possimꝰ adiu
uante dño nro ihū xp̄o. Amen.

In festo Sīne Augustī ꝑbm̄

Euangelica lōa frēs karissim̄ dū
legeret audiuimꝰ. Pēitētiā igit
agite: ꝓpinquabit em̄ regnū celoꝝ.
Regnū em̄ celi xp̄s ē: quē cogni
toīē bonorū ac malorū et ut
arbitror oīm̄ esse cōstat causarū
Preuenīamꝰ igit et itaq; deū ī confessiōe
peccati: et ante iudicat oīs aīe
castigemꝰ errores. Ad primū aūt
ꝓtinet: si nescias q̄libet curatiōe
emēdare p̄m̄. Presertim cū nos
causas negligētie ītelligamꝰ:
redēpturos pemtētiā agere debea
mꝰ. Agnoscite dilectissimi q̄nta
sit circa nos dei pietas: ut admissi
criminis culpā ante iudicū uellet
satisfactionē cōpom. Nā ideo
sp̄ iusta iudex admonitionē p̄mit
tet: ne aliq̄ cū q̄dē ius seueritas
exigat. Nō abre est dilectissimi
ꝓpa nob dei nr̄i fontes exigit
lacrimarū: ut quod negligētia
p̄didit pēitētia reparet. Dat
em̄ deꝰ nr̄ō nō sp̄ hoīem ītegro
stare cōsilio: frequēter p̄cipitare
corpe: aut vacillare sermone. Ideo
pemtētie uia docuit ꝓ quā possit
et structa corrigi: et lapsa
reparare. Decurꝰ itaq; de vena:
hō debz sp̄ suspirare de culpa.
Quāuis aūt mītis vulnerib⁹
cōdiano hūana laboret: tamen
nemo desperet. q̄a dñs satis largꝰ

est: cuta oīs lāgwentes. mīc sue
bona libēter impendit. Vz forte
dicat aliqs: nō se hītē qp plāgat.
Returrat vn9 essq; ad gstiam
suā: et ī vemet īpectore suo ītpel
lare patīm. Vn9 cordis plaga: alt
corpis laborat īuria. Vm dnāt
supbia: altm dehonestat dāpnosa
luxuria. Vnū deturpat ebrietas:
altm tplāmat cupiditas. Vnū
argunt falatas: alterū p auari
am accusat aliena paupīas.
Vn9 p effusionē lāgwinis hūam
polluit: Alt vilissime mulieris
amore sordidat. Ad hās tātas et
tāpuas sue mētis sue corpis
plagas: q modo nō est q ītremisat
ut qui dnō supplicēs lacrimas fūdat:
Nemmē q pudeat deo offerē vlnera
sua. Nūq; ad remediū puenit: q
curari erubescat. Ois egritudies
alie facilores sūt: alie difficiles
Nullū grui9 infirmitatū gen9 est:
quā aliquē morbū suū nolle
sanari. Dctē hoc libē sacre. Null9
q ipsius remediū pervit: null9
qui gtēpsit euasit. Peritura p
triduū mmutarū ciuitas
erat: nisi ad pemtēaā ofugisset
Ad em ꝓpheta dicat. Adhuc
triduū et mmuen subuertetur.
Et vbi puenit ad regē mmue
et surrexit de sede sua et depo
suit vestimēta sua a se et opuit
se cilicio et sedit supꝑ cinerem
Magna satisfactio dilectissi.
deposuit vestimēta regalia et
opuit se cilicio. Maluit ī cilicio
euadē: quā ī purpura pire. Vbi
erat tūc illa regia sublimitas?
Ut euaderet penā. supbia ofug
git ad auxiliū hūilitatis: ut
ītelligam9 dilectissimi plus esse
hūilitatē quā pīatē. Oīe em
mmutarū regnū tūc ītersyrie:
nisi id pmītenaa patīa seruasset
Vz ad hoc addit. q m illa mmu
tarū regnū factiōe: ut ī fames
sit et ālia ieunassent. Sed
cur parvuli ieunarēt. q mlil
mali fecerāt? Ieunabāt vtiq;
īnoētes ut euaderēt pīores:
clamabat puell9 ut semor nō
piret. Vi eāā īfanaū ieuniu
fuerat mtariū? cur eāā pcudū
et iumētoū? Vtiq; ut pēite
tiā hoīm. eāā fames ꝓbaret āia
liū: et rugiētes ad deū ī gīuitate
q ab aliquib9 tormssū fuerat
ab oīb9 soluet. Ita et nos tām
frēs cōsentāeib9 amm9 et ossprati
fide clamem9 ad dīm deū mīm
Illi clamabāt postq; offenderāt
nos clamem9 ne offendam9 Illi
clamabāt eāā post reatū: nos
clamem9 ne rei sum9. Beatꝰ
dilectissm cui tūor sūub est pro
flagello: q nō pena corrigit.
sz disciplina. Nūq; tormēta patit
qui timet ne aliqū paāat. Sed
dicet forte aliqs ipto. Cur timeā?
qui mlil mali faao? Audi
de hoc iohānē apīm ꝓdicātem
Si dixerim9 mqt q pīm nō

habem⁹ ipi nos seduam⁹. et vitas
i nob nō est Nemo g⁹ seducat vos
dilectissimi. pessimū gen⁹ ē pti nō
itelligi patm Omnes ēde agnos
cēteb cmā sua recōsiliari dño p
pemtēcīā possiūt Null⁹ magis de
pātib⁹ plangi dign⁹ est: cū qui
putat se nō hre ēde plāgat Multa
siūt em delictoriū gna dilectissim:
et hor periculosiora quedā que
leuora esse credūt Illa sūt magis
noxia: que a ḡbusdā est māt nō
esse pta Nullū em malū facili⁹
decipit: cū q nō itelligit malū
esse Itaq; ego mūt nō dico de hom
icidijs. nō de adulterijs. nō de
malis psuasiomb⁹ Absit em ut
xpianoriū hec alicūs admittat:
aut si forte gmiserit credidisse.
aut torpuisse nō statī plangat
Sz de illis vtiq; loq̄r que mnora
mlto ac leuora credūt Quis
aūt vām est dilectissimi: quē
vel ebrietas nō polluerit uel
ambitio nō rapuerit uel īuidia
nō exacerbarit. uel cupiditas nō
mūderit. uel auaritia nō vulne
rauerit Unde admoneo dilec
tissimi. ut iuxta qd scriptū est
humilitatis uob sub illa potētissīa
manu dei Et q̄r nullo est sine
pāto: nullo sit sine satisfactiōe:
qua hoc ipo cūb notēb est si se
innocētem esse psūpserit: potest
quis culpe immunis esse: sz īculpa
bilis nemo est. Differēcia ēde
inter eos est Sz nēo īmunis a
reatu. Et iō dilectissimi q̄ grauius
offendērit fidelius vemā petant.
Qui aūt a mal' arboriub⁹ impol
luti nō siūt oēt ne polluāt Prae
tante dño. In Ieunio Smi
Augustini

Quotie fēb kām q̄ bīg Jonas
Ninivitarū ciuitati pdica
uit eradiū et illi cū psā ḡpūctiōe
ad pnīe medicamēta ḡfugientes
tam fideliter de dei misericordia
psūpserūt Putas q̄lis i sō iona
sensa tūc remāserat ista cernenti
Ninivū quātū de assiriis letaty
est: tātū de sua est gēte ḡfusa Utm
vitas quo ēcīūp laudassz fabrahe
filios mor lugebat Pgemed
chanaan pfiebat: et iacob semē
errabat. Hor ppuaū gētiū tuebat:
q̄d illic circūcisio stulta pdiderat
Inter iudeos sabbata nuda seruāt:
et iter gētes integra sepsa ḡplēt
Quis em mmutis dei misteriū
reuelauit: cū ab eis possit ieiunīs
statuta pena dissolui Habuērt
cōsiliū de deo et de hoīe: et dū
ner jonā mēdacē. nec deū cogi
tant esse crudelē: et ḡphete credi
derūt: et de dei mīa presūpserūt
Q̄nd illa extorqueret. qua
sūa pueroriū labia amalech milla
suspensa siūt. cqua steterūt gregeb
uiarno psepi ieiuni Pro ut
passa nata est: Oro erat ūl mugitu
aīaliū ūl uagitu īfantiū. Habū
dabat ibi ieiūīm sictitas ac defor

mitas aneris · r mad̄e factis
vndiq; sp ocliis et lingua p̄clamās.
Vbiq; charitas: vbiq; castitas
et dilīo Inter viros pax: inter
mulieres sīlēciū Int' anallas
et liberas differēcia cūt nitta cūt
gratuita Omnib; diuiti iuctus
et pauper: et emulandē pietia
sub uno ostitut' uigo habito erat
un9 i cūctis un9 i oīb9 labor: q̄a
danda erat oīb9 una redēptio
Ptabat cū portas īferni pallida
mīrtudo Et illuxiss̄et dies uisu
tamē se uespam nō credebāt
vidē Quinsiū si puemr̄et ad ues-
pam nō sp̄abāt suas aduētū
Exiuit inquit ionas foras exspec-
tans q̄d accidit ciuitati: foris
ille q̄putat dies mtq eīuerabāt
ciūtates Per ebdomedas i vigilys
uicinis īfletib9 imitarī Timebat
ionas ne illorū merita reū se
faceret falsitatis Ille est ū sol'
isti solliatudīs nō fēbāt Ille
herbarū tugurū et edere ēq̄re
bat vmbraculū: Illi refrigerio
lacrimarū ex̄tīguebāt tēdia
timnū Et ecce ione sup caput
tegmen viriditatis exarut:
et sup crudeles inmunitas mā
florut et pietas pullulauit
Vidit em̄ de9 assiryos pemtēs:
et sup ibrīm immue quersio pla
cuit Ptabat ionas lōge timēs
culpā subire mēdarū paulati
q̄ securitate. tīor et i dignatio
clemēcia mutabat Resurr̄exit
g̃ ciuitas mortua et euasit illū
quē sibi mdixit īteritū Putas
ne aues illi9 tūc exisse foras
ad p̄pheta: et hui9 cemodi cū eo
mīstrasse sermones Cōgtulare
nobistū. o beate p̄pheta. qua p̄te
miseri noua īueim9 vita: p̄ te
p̄mie acceptim9 clauem Exulta
medit̄ q̄ sanato ē quē culpās
turabas Nichil nobis eb ōmno
mēritis: nā ad uitā nos de morī
turo liberasti Q̄s te arbitret
esse fallacē: Cui si creditū nō
fuisset: pemtēcia utiq; null9 egisset
Ora ecce pro puul': qui tua p̄dica
cōe saluati sūt Cōsolat̄ te susceptor / Consolati
hospes dei sp̄ūs tuus Fit nobis
puter festa hic dies: quo d̄m tuū
exprim9 ostiteri Modo p te ag̃eli
letant̄ i cel'. q̄ p te hoīes saluāt̄
Terribs. Imitem̄ et nos frēs bm̄
p̄mam mmutarū et sic p̄tis mīs
deo auxiliāte venīcem9: ut nūq;
ad luxuriosas cōtupisc̄eas redeam9
Nō sm̄t i nobis simulata nec ficta
suspiria: sed cū mgēti rugitu sic
cura p̄tis. studeam9 adhibē
p̄teritis: ut sp̄ sm̄ solliati defutis
Vi em̄ ad pemtēcie portū fideliter
humiliato et cōtrito corde cōfugim9
ad eterna gaudia feliciter veiem9
Quod dīgn̄ p sua pietate p̄stare
dignet Qui vi[vit] regnat i sēcla d[ns]

Trinitatis Cīno Augusti.

Hui uere igit̄ et eterne beatitu
dinis gaudia quibus fuēre
desiderat: debet debet p̄ncipali

atq; indubitanti fide credere. deum patrem.
deum filium. deum spiritum sanctum. idest sanctam
atq; ineffabilem trinitatem. unum esse naturaliter
deum. De quo per moysen locutus est dominus
populo suo dicens Audi israel dominus deus tuus
deus unus est: et dominum tuum adorabis
et illi soli servies. Verumptamen
quia istum unum deum qui solus est
verus et naturaliter deus. non
patrem solum. non filium solum. non
spiritum sanctum solum. sed sicut patrem et
filium et spiritum sanctum credere debemus.
Ideoque cavendum est ne sicut patrem
et filium et spiritum sanctum unum esse deum
quantum ad naturalem pertinet unitatem
veritatem dicimus. sicut eum qui pater
est eundem in persona filium vel spiritum
sanctum dicere audeamus: aut personam
filii dicere personam patris. aut filii
quod omnino nephas est dicere vel credere
Sed personam patris aliam esse aliam
filii aliam spiritus sancti unum tamen
esse deum in tribus personis Sed in una
essentia in una quoque omnipotentia
et maiestate in omnique eo equali
tate credere et confiteri. Fides est
quam sancti et electi dei ab initio patri
arche atque prophete de incarnatione
filii dei divinitus acceperunt: quam
etiam sancti apostoli ab ipso domino incarne
posito audierunt. et spiritus sancti magiste
rio instructi: non solum sermone
predicaverunt: verum etiam ad instruc
tionem saluberrimam posterorum
scriptis suis iudicium reliquerunt.
Hec unum deum predicat trinitatem
patrem et filium et spiritum sanctum. Tri
nitas una non esset Si una persona

diceretur. pater et filius et spiritus sanctus
Rursus trinitas quidem vera
esset Sed unus deus trinitas ipsa
vera non esset: si quemadmodum
pater et filius et spiritus sanctus Personarum
sunt pietate ab invicem distincti sic
fuisset naturarum quoque diversitate
discreti Sed quia in illo vero uno
deo sancta trinitate. non solum qua
unus deus est: Sed etiam quod trinitas
est. in natura tamen unus deus est
Et per hanc unitatem naturalem totus
pater in filio et spiritu sancto. est totusque
filius in patre et spiritu sancto est. et spiritus
sanctus totus in patre et filio est Et deus
ubique totus Sed plenus est perfectus.
et quia non est deus Unde ~~dicat~~ dicit
si ascendero in celum tu illic es Si
descendero ad infernum ades. Nullus
enim horum extra qualiter ipsorum est:
quia nullus eorum alterum precedit et trini
tate aut excedit magnitudine.

non est locus ubi deus

De decimis dandis Sermo beati Augustini Epi.

Si non dederimus res alienas decimas
invasimus Et quia natalem iohannis
baptiste venturum cum gaudio cupi
mus celebrare sicut et reliquas festi
vitatibus supervenientibus ante plures
dies castitatem et honestatem omnes
omnino custodiant: ut festivitatem
illam possint cum gaudio celebrare
et ad altare domini cum libera et secura
conscientia mereantur accedere. Hoc
etiam de precor et per tremendum diem iudicii
vos adiuro ut omnes vicinos vestros
omnes familias et cunctos ad vos
pertinentes cum zelo dei severissime casti

getis: ne nullꝰ i festiuitate sc̄ōrū
aut ifontibꝰ aut ipaludibꝰ. aut
iflummibꝰ noctimbꝰ aut matuti
mis horis lauari ꝓsumat. q̄a
ista ifelix ꝙsuetudo adhuc de pa
ganorū obseruatiōe remāsit. Q̄ū
nō solū aīme. sed q̄d pei. eiā
corpa frequētissīe i illa sacle ga
leuatiōe moriant: uel corpis
morē timeāt. cū de aīe siue salute
nō cogitāt. Sed credim⁹ de dei
mīa q̄d castigantibꝰ nōb aut
pauci aut forte nullꝰ de reliquo
audebit admittere. Q̄rā et hoc
admonere fēb ut tātam turpia
et luxuriosa castitati et honesti
timicam. famlie uīe
ex ore nō ꝓferāt. q̄a nō ē iustū ut
ex illo ore ubi eucharistia xp̄i ingre
dit. tātum luxuriosū et amatoriū
ꝓferat. Nec em̄ si sēdm nīam ꝙsue
tudinē libēter auditis et xp̄o auxi
liante implē contēdetis. et i hoc sc̄lo
sc̄ōrū sollēpnitatē mūdo corde et
casto corpe cū gaudio celebratis:
et i futuro ad ip̄orū sc̄ōz ꝙsortiū
feliciter ueniētis admittāt dn̄o.

In festo Pet̄i ꝓ̄li. Sīmo Aug⁹

Natalem beatissimorū aplorū petri
et pauli hodie celebrātes frēs
kīm: diuersis epul' nos refuere
debem⁹ et tātū festiuitatē magna
letiaa celebrare. Quis em̄ talui
uirox sollēpnitatis nō magnos
sibi exhibeat apparatus. Ut quo
plꝰ expenderit plꝰ se aplos amare
ꝙfitemet. Verūptamē nō ē opꝰ ꝓpo
situ ad refectionē nīam: nā natali
suo sēb petrꝰ ipe nos refiat. Est
em̄ corpꝰ refectū: quasi ep illi de celo
esuriēti delatū ē. Agit q̄ esur
sicut petrꝰ refiat ipe cū petro
Ut quid gꝰ nobis ꝓparam⁹ ꝓpi
nquādiū. cū aplī fercula sagimem⁹.
Cur nobis terram⁹ terrenas eplas
cū celestes copias habeam⁹. Diuit
em̄ sēb lucas i actibꝰ aplorū. Post
orōnē esuriēti petro circā horā sextā
apto celo uas q̄ddā ꝙplendidū velud
linteū ligatū demitti ē q̄ erāt oīa
quadrupedia et reptilia et uolatili
lia celi et dixisse dn̄m ad eū. Surge
petre et māduca. Et cui petrꝰ qui
dicat alibi. aurū et argētū nō est
mihi. nūc quum ei⁹ vasculū ꝙplē
didi est argēto: et q̄ ꝓter xp̄m
argēti stipem refutasset. p xp̄m
mtore ditat. Prāsiuro igit petꝰ
desumt ciborū apparatꝰ: desūt
obsequia famulorū. Sz q̄d est mlto
melioꝰ mīsteria diuina nō desūt.
et utilioꝝ ꝗmutatiōe sēb uiro q̄
de est mundis habūdat i celis.
Ut refiatur em̄ petrꝰ nō cellariū
solliciti reseratur: sz celū ipm
ꝓtinꝰ aperit. Post orōnē q esuryit
petrꝰ. Mirādū cui uirū stēm
post orōz fames sequat: cū solz
fames orōne depelli. Et esuriēs
aīa nō nisi obsecratiōibꝰ sagmari
Sz puto petrū p orōnē nō abum
esuriisse hoīm: sz salutē. Nec
media uexatū esse corpis: sz copia
credēdū laborasse. Cū em̄ iudaicꝰ

ꝑtis ꝓfidus et mgr illo ꝑdiãte xpo
nõ crederet: famẽ q̃dãmodo petr⁹
sui offic⁹ sust̃mebat. famẽ eñ q̃
mme fructũ laboris sui assequtur
In tenaculo igit² ad oĩez festiu⁹
ascẽdit: q̃a oĩs scis q̃n orat reliq̃is
hiũlia ut terrena ãltũ mẽtis extollu
tur et ĩsublime suspẽsq; rapiẽ ut
cogitaõe sm̃ celi gaudia refocilet²
Atq; ibi esurienti illi. hoc ẽ ĩ cordis
sui sublimon loco pro salute iudaice
ꝑfidie orãti. offert² uas diuersoꝝ
gẽnũ aiãntib⁹ plenũ uelut diuina
uoce dicẽte illi Tu iudeos solos esuris:
ecce famẽ fidei tue cũctarũ gẽtiũ
diuersitate refocilo Nã utriq; ꝑ diuer
sa aiãlia collecta ĩ uno uasculo:
diuersarũ gẽtiũ cõgregatio collecta
ĩ una cellula demõstrat² Que cellula
in illi⁹ uasculi splẽdidũ modũ nõ
habẽs maculã neq; rugã intheri
nitore resplẽdet In qua pnũ
aĩal deo ex gẽtib⁹ ẽturio cornelj⁹
immolat². de hoc g⁹ uasculo suo.
hodie nos refocilat petr⁹ Cui em̃
iudem⁹ gẽtiliũ turbas ad fidẽ
xpiãnitatis aduenire: sit cũ aplis
gratulam² Nõ em̃ mortui sũt
quorũ curam⁹ natalẽ hodie: sz
uenati uiuũt plane. q̃a ꝑ uiapes
effecti sũt xpi. q̃ uita ẽ oĩm Quã
uis em̃ ĩpa passiõe essent: ĩtrupt⁹
tamẽ ordo nõ est uiuendi Jugiter
em̃ et deo grãs agũt et laudes
saluatori referũt: nisi q̃d resoluta
mẽbroꝝ sarcina magis adhereãt
xpo sicut ait aplus paul⁹ dissolui
et cũ xpo esse multo melius Nõ ergo
diãda ẽ mors. qua ĩteruemẽte tarem⁹
ꝑsecutore et xpo uectum². nõ ẽ plane
diãda mors que xpo mortuũ soaat
lucrũ effiãt morietis sicud ait
bẽs aplus mihi uiuere xps ẽ et mori
lucrum.

In festo scorũ Gordiani et aliorũ quorũ colonie corpa q̃escũt Augi

Quom oĩm scorũ martirũ frẽs
bnm̃ natalẽ deuotissime celebrare
debeam⁹: tm̃ papie coĩ solẽpnitas
tota nob veneraõe curãda est q̃ ĩ
mris domaly⁹ xpi sagrome ꝑfudim⁹
Nã luet uniuersi sci absq; ubiq; sit
et oĩb⁹ ꝑsmt: spãliter tm̃ illi pro
nob ĩteruemũt. q̃ suppliaa ꝑ xpo
ꝑtulisse ꝓbãt² Martir em̃ cũ patre:
nõ sibi soli patit. sz cuilibet sibi
em̃ patit² ad pmiũ: Cuilibet ad
exẽplũ Sibi patit ad reqem: Cuilibz
ad salutẽ Exẽplo em̃ coĩ didiam⁹
xpo credẽ: Didiam⁹ q; timendũ lyb
uitã eternã q̃ uere: Didiam⁹ morte
nõ timere Videte g⁹ q̃d martirib⁹
debeam⁹ in quo alij torq; est: ut
alij saluaret² Alter carnificẽ
ꝑtulit: ut alter cognosceret xpm
Alter morti addictꝰ est: ut alij
uita potiret² eternã et ad postre
mũ scis est oratio: ut pior euadẽt
Vti igit² martires sibi uiuẽt:
et mortui exẽplũ nobis reliq̃ẽt
Vene uiuendo cõuersacoĩs tolle
rando fortiter passiones Nã ideo
dñs ꝑ totũ mũdũ diuersis pemb
pati martires uoluit: ut tãq;
ydonei testes nos ꝑsentia quadã
fideiq; exẽplo sue ꝓfessioĩ urgerẽt:

ut hūana fragilitas que p̄dicatōi
dñice auditu lōgiou uix credit:
ict p̄senna oculoū testimomo
martiriȝ crederet ſūcti igit̄
martires deuotiſſīe ꝓcolendi
ſūt a nob quoū reliq̄as poſſi
dem⁹ Illi em̄ nos oīomb⁹ adiu
uāt: Iſti adiuuāt passione ſū
lyb⁹ aūt nob⁹ familiaritas est
quedā. ſꝛ em̄ nobiſcū ſūt hoc
est et ī corꝑe viuētes custodiūt:
et de corꝑe recedētes eripiūt.
Hic ꝑne p̄ȝ labes nos assumat:
ubi ne mſ'm honoꝛ ī uadat Ulā
ideo a maioꝛib⁹ hoc puisū ē ut
ſōꝛ ossib⁹ trā corꝑa sonem⁹ ut
dū illos tartarū metuit nos
pena nō tāgat tāgat: dū illos xp̄s
illuminat: a nob tenebraꝝ
caligo dissipat ſūt sās g̃ mar
tirib⁹ q̄estētes euadem⁹ ī ſm
tenebras Hi nō ꝑ̄pꝛis meritis:
attamē ōsoꝛcy ſūtate Hic em̄ ait
dñs petro Tu es petr⁹ et sup hāc
petrā edificabo ecc̄liam meā Et
porte īferi nō p̄ualebūt aduersꝰ
eam Si g̃ apl̄o et martiri petro
porta mferm nō p̄ualet: quis q̄s
sonā martiri: tartaro nō tenet
Martires em̄ īferm porta nō
possidet qm̄ eos paradisi regnū
suscipit: nā uidem⁹ eos utiq̄
iam regnare Cernim⁹ em̄ ab
lyb⁹ frequēter obsessos ī mūdis
ſmis demōib⁹ hoīes liberari:
uta ut celesti mediana captiua
aīa de dyaboli laq̄is eruat:
et ꝑ dyabol⁹ vincul' igneis
alligat⁹ p̄duc⁹ de sua captiui
tate⁹ captiu⁹: ut q̄ p̄dā paulo
ante reperat ipe subdat⁹ ī p̄da
Hec et alia mrabilia ꝑ sōs
facti oīb⁹ notū est Et ideo
frēs veneremꝛ eos ī hoc seculo
quos defensoꝛes habe⁹ possim⁹
ī futuro: et sicut cū eis ossib⁹
parētū mꝛoꝝ ungm⁹: ita et
eis fidei cmtacione ungam⁹.
In nullo ab ip̄is sep̄ari poterim⁹
m⁹ Si sonari cū alys illis tā
religioē q̄ꝝ corꝑe digni simꝰ
q̄ ip̄e prestare dignetur.

Incipit Sermo Augustini de Sancto Nicholao Ep̄o.

Episcopatū frēs kārissimi bonū op⁹
est dicere beate apl̄o Qui
episcopatū desiderat: bonū op⁹
desiderat Sed ubi op⁹ audit⁹:
labor intelligit⁹ Quicūq⁹ g̃
episcopatū sic intelligēs desiderat:
sine ullo ambitionis timore
desiderat Ut em̄ hoc ip̄m apt⁹
loquar Ille vere episcopatū desi
derat: q̄ ꝑ apl̄o dei nō tam esse
quā ꝑdesse desiderat Hic iam
nunc ad te mihi sermo est fr̄
Dilectiſſime de tui⁹ elōne tūti
in xp̄o p̄li hodie g̃tulāt⁹: et vere
digne et merito gratulāt⁹. Ad
om̄ em̄ deꝝ fideliū atq̄ utili
tatē redūdat cū tal' habetur
ātistes: tui⁹ plurim⁹ adiuuet⁹
auxilio et maiorē ex̄plo. Unde
q̄a nō ignoras quid de sinc⁹
vitate animi tui sēd̄m p̄dictā

notiaã sensetim⁹ ut q̃d de te p̄sūpsim⁹
hoc pbem ¶ Et ideo dulcissime fr
onica te ac singulari caritate
admoneo ut modestie tue nō
desit auctoritas⁹ costãã mãsue
tudo ǫmēdet. iustiã lenitas
tẽpet: libertatẽ paciã cõtineat⁹
et declinata sit superbia tui pp̄ii
ut tadat: sectare hūilitatem cui
sp debe² ut cresat ¶ Ecclesiastice
legũ nō sit ignara dilectio
tua⁹ ut inte patrũ regulas
atq; mẽsuras potestatis tue iura
ǫtineas Justo quippe p̄cepto dicit²
lex nō esse posita. q̃a normam
p̃ceptoris implet iudicio uolũtat⁹.
Ver⁹ em̃ amor ĩsemet ipso habz
et aplicas autoritates et canonicas
tas sanctiones quarũ documẽta
tuus deuoto affecto sp sectet² Vos
vero frēs ut filij q̃b⁹ diuina tamẽ
digniũ sacerdotẽ pietas pluidere
dignata est agnoscite ⁊ ĩtelligite
quã grãde pond⁹ ĩmineat sacer
dotũ cerui ab⁹? Vn⁹ q̃sq; em̃ ip̄lo
de se solo reddit⁹ est rõnẽ Sacer
dotib⁹ aũt dm̃ lõge alia ǫdicio
manet: aq̃b⁹ om̃ aẽ recte
sũt q̃b⁹ t̃ribuliter clamat sps scs.
Si ãniãauertis iniquo iniq̃tatẽ
suã: tu ãiaz tuã liberasti ¶ Et ĩtem.
Clama ne cesses q̃si tuba exaltat
uocẽ tuã et ãniãa pp̄lo meo pcta
eorũ ¶ Ped iterũ atq; ĩtem ad te
nũt mihi peculiariter s̃mo
est: de cui⁹ electiõe tãtos ĩxpo
gaudẽ cognoscim⁹ Datore fr

ame ignorare nō posse q̃luter
ante tribunal xpi p omn̄ aiab⁹
reddituri sũt rõnẽ: omẽb⁹ dm̃
sacerdotẽb⁹ ¶ Et nō cũ ĩgeti tremore
auxiliãte dño pacẽãã utriliter
tenẽ: tedia et molestias p̄icula
eãã ⁊ obprobria ĩeruditi pp̄li si
forte p aliquã animositatem
fuerint ǫtati cõstãter et fortit
sustine: respitẽb⁹ ad verũ pasto
rem dm̃ ac saluatorẽ nr̃m q̃
p suis oĩb⁹ nō solũ tribulacio
nẽ. sz eãã morte sustinẽ dignat⁹
est Multã em̃ aduersitatẽ
necesse est sustinẽ: Si doctrine
regulã custodire. et vbũ dei sicut
expedit assidue uolueris p̃diare
quia amara sũt sp male uiuẽtib⁹
p̄cepta iustitie Vnde cõtestor
te hodie cor̃ deo et ãgel' ei⁹ et aplica
uoce de nũcio: Attẽde lẽctioni et exhor
tacioẽ doctrine: p̃dica uerbũ insta
oportune. importune: argue.
obsecra. increpa: ī oĩ patientia
et doctrina ¶ Obserua et uide ne te
mũdial' negoci⁹ implicatio ita teneat
occupatũ: ut vbo dei uacari nō
possis Sz magis time illud q̃d
scriptũ est: impedimẽta' mũdi
fecerũt eos miseros ¶ Et illud. nẽo
militãs deo implicat se negotijs
secularib⁹ ut ei placeat cui se
p̃bauit Necp; em̃ te xp̄s hodie
cultorẽ agrorũ: Sz pastorẽ ost̃i
tuit aiarũ ¶ Et q̃a ad te directa
est hodie uox illa dm̃ saluatoris
p quã t̃rio clamauit Pasce oues

meas: Ita officiū pdicatoris assume
re p̄uocat⁹ p̄sentib⁹ curis nō
possis dei v̄bo vacare et ouib⁹ tuis
spūalia aīarū pabula p̄uidere.
Mundana cū negocia filys tuis
agēda omitte: ut tuus animꝰ
ī hys tātū negocyꝭ occupet⁹,
p̄ que sal⁹ oīb⁹ dat⁹ Quid cū
tibi īpietas crimē erit Si neg
glectis uerbi dei studys solliatu
dines susceptis seculares: ita et
vnicuiq; filiorū tuorū graue
pēm̄ erit. si necessitates eccle
nolueris sublevare Illi g̃ q̄si
viri et optimi xp̄iani eccle filij
sint. quicūq; ad sclm p̄mēt cū
iustitia agere & gubernare
cōtendāt: et tā soli⁹ doctrīne solli
citudinē delinquāt Ubi cū tu
mundialib⁹ curis fueris occupat⁹:
et te ip̄m de apis et gregē tibi
credituꝝ deuorandū vestys dēlin
q̄s Et ideo quidē ad hoc solū
vacato: ut oportune & sine ītermis
sione filios tuos doceas p̄ q̄d
salutē ꝓsequāt⁹ et cū Populꝰ vo
tibi quersꝰ cū tāta te reuerēcia
audiat: ut te aduocatū et p̄onē
esse cognoscat Et itēm te ḳme fī
admoneo ut talēta que tī hodie
dñs q̄si bono negociatori dupli
canda ꝯmisit cū multiplicato
fenore ante tribunal eterni iudicꝭ
restituas⁹ et quātū potes obstia
ne velud ī vtilis seruꝰ acceptū
talētū suffodias: idē ne doctrīne
lumē tēremis occupacionib⁹ mpli
cat⁹ extinguas Vꝫ cōtremisce
magꝭ sꝫ et metue ne forte si v̄bo
dei vacare nolueris audire mearis.
Vertne neq; et piger q̄re nō dedisti
pecuniā meā nūmularys ad mēsā
et ego venēs cū vsuris exegissem
utiq; q̄ meū erat. Auertat a nob
de⁹ illud q̄d sequit Inutile mīt
serūū p̄icite ī tenebras exteriores:
ubi erit fletꝰ et stridor dentiū Erat
quali sentētia odēpnāt: qui stli hui⁹
occupacōib⁹ implicātes noluerīt audīe
aplm dicēte Intendite lēi et exhor
tacioni doctrine Et i⁹ memoriā
mei vetimēte q̄m nō cessauī die ac
nocte cū lacrimis monēs vnūquēq;
vrm̄ p̄ triēniū Vi apls ut se apd
deū absolueret die noctuq; ꝯmissis
sibi p̄ptis v̄bū dñi p̄dicabat: q̄d fiet
de nob si ī festivitatib⁹ aut dñicis
doctrinis sal doctrine et traditis
nobis ouib⁹ ministrare negligamꝰ
Et ideo quātū possumꝰ cū dei adiu
torio laborem⁹ nō solū in eccla:
sꝫ etiā ī cōtēssu ꝯsimilio. et vbicūq;
fuerimꝰ spūalē dñi petitionē studeam⁹
ꝯmissis nobis populis erogare.
Nos erogem⁹ pecuniā: q̄a ille cū
venerit exactur⁹ erit vsurā. Hec
si fideliter agim⁹ cū ante tribunal
eterni iudicis venerim⁹: securi cū
p̄phēta dicē potim⁹ ~~Ego~~ Ecce ego et
pueri mei quos dedisti mihi: ubi
p̄ multiplicato fenore talētorū audire
meream² Fuge serue bone & fidelis
ī tra ī gaudiū dñi tui Quod ipse p̄stare dignet. Amē

In festo Augustini Epī Cmo ccc

Semper quidē me ex quo humeris
meis ista de qua difficilis vacio

reddit² sarcina imposita est. Honeris
mei cura sollicitat. Verūptame
multo amplio huiusmodi ꝯsideratione ꝓmoueor: qñ aduersarioꝝ
dies eius memoriā ꝑstrictā renouāb
ita cā mihi ponit ante oculos: ut
qđ iā antea susceperi si timeā q̄si
hodie susceptur⁹ a me dā. Qđ autē
istud reformidat² in mūdi ne pl⁹
nos delectet qđ periculosū est. q̄m onere quā qđ fructuosū in ētā
salute. Adiuuet igit̄ oīomb⁹ mīis
ut sarcinā suā mecū ferre dignet̄
q̄ me ipm ferre nō dedignet². Cū
hoc orat⁹ ea ꝓ vob⁹ orat⁹. Nec em
mea sarcina de qua mūc loquor
quid aliud quā nos estis? Orate
m fieri sicud oro ut nō sitis ḡueb.
Nā dñs illis sarcinā leuē nō dicēt:
nisi cū portāte portaret. Iz et nos
sustinete me. ut sādm apli p̄ceptū
i uite. Honera ūra portem⁹: et sic
impleam⁹ legē xpi. Q̄ xp̄s nobis
cū si nō portat. succūbim⁹? si
nos nō portet morim² oīūbim⁹.
Vbi me terret qđ uobis sū ibi
me cōsola² qđ uobiscū sū. Vobis
eim sū epūs: uobiscū sū xp̄ian⁹.
Illud ē nol susceptī officiū: hoc gre
Illud periculi est: hoc salutis. Demq
tūc i mari magno illi⁹ actiōis
tē pestate iactam². Sed recolētes
cui⁹ sāguine redēpti fuerim⁹
velud portū securitat⁹ tūc illitate
huius cogitatiōib⁹ intram⁹: et
i hoc ꝓpo laborātes officio. i cōi
būfino requiescim⁹. Si gō pl⁹
me delectat qđ uobiscū empteus
sum. quā qđ uob⁹ ꝓpositꝰ sū: tūc ut
dñs p̄cepit ero habūdāti⁹ uester
seruus ne ingrato sū. ꝓio quo ūr
mercui esse cōseruus. Amore quippe
debeo redēptori et sio qđ petro
dicenti. Petre amas me pasce oues
meas. hoc ūtm. hoc tertio. Interro-
bat² amor: et increbat labor. Cui
ubi maior ē tal amor. min⁹ est labor.
Quid retribuā dño ꝓ oīb⁹ que retri-
buit mihi? Si diā hoc me retri-
buē qđ pasco oues ti²? et iā hoc facio.
nō ego sz gr̄a dei mecū. Ubi g⁹
retributor ītuemar⁹. cū ubiq; p̄ue-
niar. Et tamē qr gratis amam⁹?
qr oues ei⁹ pasim⁹ mercedē q̄rim⁹?
Quo fiet istud? Quomō queāt?
Gratis amo ut pascā et mercedē
pasco q̄a pasco. Nullo modo fiet
hoc. Nullo mō merear q̄reā² ab eo
qui gratis amat². Nisi mercēs esset
ipse q̄ amat². Nā si hoc retribuim⁹ ꝓ eo
quod nos fecit redemit: qr ei⁹ pasim⁹
oues ꝓ eo ipso qđ retribuim⁹ qđ
nos fecit esse pastores. Quod mali
mūdi pastores qđ absit nr̄a malī-
cia sum⁹. Bom⁹ vero qđ ab illo nob
adsit ni gr̄a esse ei⁹ nō possum⁹. Vnde
et nos frēs dīmi p̄ceptores rogam⁹
ne tuarū gr̄am dei susapiatis.
Facite uerū mīsteriū fructuosū.
dei agricultu² estis. nitrīsem: ari-
pite plātatorem atq; rigatorem
itrīsem uero incremēti datorem
Contripiēdi sūt i q̄eti. pusillanimes
cōsolādi. infirmi susapiendi. cōtradi-
centes redarguendi. Insidiātes cauēdi.
imperiti docendi. desidiosi exacuandi

ōtemnoſi cohibēdi. ſupbientes repri-
mēdi. deſpantes erigendi. litigātes
patandi. mopes adiuuādi. oppreſſi
liberādi. bom agpbandi. mali tolle-
randi. Oīnes amandi. In hac tāta
et tam multiplici ac varia rerū
diuerſarū actione adiuuate nos
et orando & obtempando: ut nos
vobis nō tam pēſſe quā pdeſſe dlēt.
Sicud enī nob hoc expedit. ut p
ſalute nīra dei miſeriordiā ſtudeam⁹
oroare. ita et nos oportet p nob
ad dnm pīes fūdere. Ner hoc ingrūm
iudicem⁹: qđ aptm feaſſe cognoui-
m⁹. Nā tantū ſe apud deū ōme
dari oīomb⁹ cupiebat. ut ipe oīm
pplō ſupplicaret dicēs. Orate p nob.
Et ideo hoc debem⁹ loq. qđ et nos
ipſos exhortari valeat. et nos ipos
īſtruere. Sicud enī nobiſcū grādi
timore ac ſollicitudie cogitādū eſt
qliter pontificatq officiū ſime
repñēſione poſſim⁹ implere: ita
et a nob obſeruādū eſt. ut ad
oīa que nob fuerīt impata hūlē
ſtudeat⁹ hīe obediētiā. Orem⁹ q⁹
pariter dilectiſſim. ut epat⁹ me⁹ x
mihi ~~gdua~~. proſit et nob. Nihil ei
pderit ſi facenda dicā nob. ſi audita
nō facatis. Si ei et nos p nob et
nos p nob cū pfō caritatis amore
indeſinēter oraverim⁹ ad eternā
bītudinē auxiliante dño feliciter
uenie⁹ qđ tpe pſtare dignetur. A⁹

Item in feſto ſci Laur. xi⁰
Sermo. De froidia ſtuenda.
Imo Auguſti.

Rogo uos frēs kīmi. ut nō moleſte
accipiatis ne nos ſuperfluos
iudicetis. eo qđ nos inimicorū frequē-
tius amore admonem⁹. Nor ideo
facim⁹. qr ad ſanāda volnera oīm
pāorū. nullū medicamētū foraus
eſſe cognouim⁹. Ner hoc vob inceptū
uideat⁹ qđ aliq⁹ens eā iſollēpm
tatib⁹ martirū ad amorē vob pue-
ctam⁹ inimicoū. Propterea hec
fieri volum⁹. qa oēs martires. p
iſtā pfectiſſimā caritatē ad coronā
martirij puēiſſe cognouim⁹. qđ etiā
ibō ſtephano impletū eſſe cū īgēti
admiratōe gaudem⁹. Diligēter
ūſo attendite frēs et vtelligite: qa
t oīb⁹ mal' hoīb⁹ uicia poiq odio
hīe debem⁹ nō hoīes. Diligē hoīez:
oderis vicia. Voli ꝑter ~~vicia~~ hoīez
diligere vicia: nec ꝑter vicia odiſſe
hoīez. Vō proxim⁹ tuus eſt: Vicia
inimica eſt proxīo tuo. Tuū amicū dilig⁹:
ſi oderis q⁹ nocet amico. Si credis
facis: qr iuſto exfide viuit. Quod
habūdat i reb⁹ hūanis: hoc dico
frēs. Aliq̄n amico tuo kīmo. inimicq
eſt aliq̄s: qui erat amicq amboū.
Inaptū eſt eſſe de trib⁹ amicis: duo
inter ſe inimica. Quid faciet medi⁹
q̄ remāſit vn⁹ ex ill' q̄ ſe odio hūt.
Vlt ut oderis cū illo: quē ille odio
habet. Et hec vba tibi dicat. Nō es
amicq me⁹: qui es amicq inimici
mei. Et qđ tī dicat iſte de illo: hoc tī
dicat ille de iſto. Tres erat⁹ eī: duo
reperīt eſſe diſcordes remāſiſti tu.
Si huic te iūxeris: illū iſcbis inimicū

Si illi istū Si ābob⁹ ābo murmurabt
Ecce tēptacio Exspectas forte a me
audire Quid facias Pmane amic⁹
āborū Qui discordabant īter se cōcor-
dēt ꝑte Mala si qua audis ab altero
de altero noli ꝓdē alteri. ne forte sit
postea amici/ qui mō sūt inimici et
ꝓditores suos ꝓdāt sibi Sz hoc ꝓpter
hoīes. Dixi nō ꝓpter oculos dei Ecce
nemo te ꝓdit De⁹ q̄ te videt. q̄ te
iudicat Audisti ab irato v̄bū. moīat
īte Quare ꝓditur? Quare ꝓfert?
Nō em̄ si in te fuerit: disrūpet te.
Dic sane amico tuo q̄ te vlt facere
inimicū amici tui Alloquere et
tāq̄ egrotātē aīaz medicine lenitate
ꝑtracta Dic illi Quare vis ut sim
inimic⁹ illi⁹? Respōdebit: q̄ inimic⁹
me⁹ est Vis g° ut sim inimic⁹ inimici
tui? Inimic⁹ esse debeo pcī tui.
Iste cui⁹ me vis facere inimicū: hō
est Est ali⁹ inimic⁹ tuus cui esse
debeo inimic⁹: Si amic⁹ tuus sum
Respōdebit Quis est ali⁹ inimic⁹
me⁹? Viciū tuū Respōdebit Quod
est viciū meū? Odiū q̄d odisti ini-
micū Esto g° simil' medico Medic⁹
nō amat egrotātē: Si nō odit egri-
tudinē Ut liberet egrotū ꝑ q̄t
febrem Nolite amare vicia inimicorz
vestrorū Sz cui dico? Putas ne
facio ego ipe q̄d dico? Frēs mei
facio si ī me pri⁹ facio In me aūt
facio: si a dn̄o accipio ut faciā Odi
vicia mea cor sanādū offero medico
meo: ꝑsequor pcā mea quātū possū
gemo de ill' Cōfiteor q̄a sūt ī me.
et ecce accuso me: qui rep̄hēdebas
corrige te Hec est iusticia ne dicat

nob. festucā ī oclo frīs tui vides: et
trabē ī oclo tuo nō vides Hypocrita
eice p̄mū trabem de oclo tuo: et tūc
videb' eicere festucā de oclo frīs tui.
Ira festuca est Odiū trabes est Sed
nutris festucā: et fit trabes Ira
īveterata fit odiū. Ut g° festuca
nō fiat trabes: sol nō occidat sup
iracūdiā vr̄am Sentis te odiū
hn̄tē et rep̄hendis irascētē: Tolle
odiū et rc̄e rep̄hēdis. Festuca ē ī
oclo ei⁹: in tuo trabes Et ocl's cū
trabe: quomō p̄t vide festucam?
Nescio qua frōte sub hora irascētē
rep̄hēdat: qui odiū īcorde reservat
Qui sub hora irasci et cito placat.
festucā q̄dē īcurrit: Sz statim ꝑ pn̄iaz
eam abstulit Qui vero longo tpe
īcorde tenuerit odiū nutriendo:
festucā cōvertit ītrabē Trabes
ī oclo tuo: q̄a festucā ibi natam
statī tollē noluisti Cū illa dōmiuisti
cū illa surrexisti: eā ī te ipo exco-
luisti. falsis suspicionib⁹ irrigasti:
v̄ba adulāciū et ad te mala verba
de amico deferēti credēdo nutristi:
festucā nō avulsisti: diligēcia
tua trabē fecisti. Tolle trabem
de oclo tuo: noli odisse frēm tuū
Expavescis an nō expavesces?
Dico tī noli odisse: et securus es
Respōdes mihi et dicis Quid
odisse et quid mali est. q̄ odit
hō inimicū suū Odisti frēm
tuū Sz si odiū ꝯtēpnis: audi
scripturā divinā. qui odit frēz
suū homicida est Ergo si odis:
homicida es Nō venenū ꝑasti.
nō ad ꝑcipiēdū inimicū gladio

pcessisti nō mīstrū sceleris ꝑparasti
nō locū nō tēp⁹ Postremo ipm
scelꝰ nō feasti: tātū odisti et pri⁹
te quā illū odidisti Dicte gⁿ iustiā
ubi oderis nō vica hoīs Hoc si teneā
ritis et hāc iustiā fecerit ut hoīes
et iā vinosos famaē malitis poti⁹
quā dāpnaē: ante tribunal etīm
iudīs. nō ꝓ odio dāpnādi: sz pro
charitate illī pare coronādi felicīs
uemetis Prestante dnō ihū xpō Aī.

In festo Scōꝝ Symonis et Jude apt̄oꝝ Cmo sc̄i Aug⁹.

Magnū gaudiū mihi ē frēs
dilectissimi: et grās deo ago:
qꝝ sās festiuita trib⁹ pia deuotiōe
ad eccliam cōuenitis sz licet de
uīa deuotiōe deo ꝓpino gaudeam?
quoꝝdā ꝑdinōe mmū cōtristam?
Illos dico q̄ uenētes ad eccliā magꝝ
litigare quā orare? et q̄n debēt eccliā
lōnes dīnas audentis auribꝰ tota
pietate suscipē: tūc foris causas
dicere et diuersis studēt calūpnys
ī pugnare Aliq̄tiēs et iā quod pei⁹
est. alīq̄ mmia tractādia suscēdūt
amarissime vexant: et turpiter sibi
ipī cōuicia et crimina iaculant?
Nō mīc̄y et iam pugnis et calcib⁹
se īuicem collidūt: et meliꝰ fuerat
talib⁹ ad eccliam nō venire: q̄y de
tantis malꝰ diuinā īsē tractādiā
cōmare Isti cm̄ et si cū mmori pāo
ad eccliam veniūt: cū multꝰ crimi
nib⁹ de eccliā reuertūt? Unde
licet de uīa deuotione letet? aīmꝰ
me? tamē rogo uos q̄tūq̄ honesti
estis et sobry. q̄ iustiā tenetis. castī
tatē diligitis et īseruordiā custo
ditis: ut dctis michy q̄ uemā et pacē
accipiatis Multa mihi necesse est
istos negligētes et tepidos castigāe
qui ideo ad festiuitatē ut se ociosis
fabul' occupēt. ut nō diuinas lōnes
ī eccliā fideli corde suscipiāt Plūr
aly qui pro hoc solo desidāt ad
natalicia martiꝝ cōuenire: ut ī
ebriando. saltando. uba turpia
decantando. chorꝰ ducēdo. et dīa
boluco more saltādo. et se subuertāt
et alios ꝑdant Et qui deberēt exercē
op⁹ xpī: mīsteriū tenāt? implere
dyaboli Istos tales nō amor dei.
sz amor luxurie ad festiuitatē
cōsueuit adducē: quia se nō ad exē
plū bonoꝝ opm. nō ad fidei medi
camētū? sed ad venenū illī ad laqū
dyaboli ꝑpare cōtendūt. Isti tlēs
qui aut exspectare volūt aut
timere: aīas suas ꝑ eterna pena
cōdēpnāt Plūr et aly qui ī natali
sc̄oꝝ aut in qualiz alia festiui
tate causas aut dicē nolūt aut
audire: et q̄d pei⁹ est. nō ꝓ uera
caritate. sz ꝓ auaricia uel cupidi
tate. Debēt q̄dē causē dici et cū
iustitia deliberari: sz alīs diebꝰ
et alio tpe nō ī sc̄oꝝ sollēpnitate
q̄n oēs hoīes magꝝ debēt deo uacāe
et oīoi īsistere q̄ se diuersis litib⁹
ī pugnare Plūr nō mīli q̄ minuis
cula et exercia accipiūt: et istas
causas deprauare cōtendūt. sicut
ꝑphēta dicit Qui dicētes lucē tenebras
et tenebras lucē dicētes amarū esse

q̄d dulce est et dulce q̄d amarū
Audiūt g̊ causabet t iuste iudicāt
Accipiūt terrena munera et pdūt
p̄ma sēpiterna lucrāt pecūniā:
et pdūt vitā etēnā O miser q̄cūq;
hoc fecisti: aut facis aut facē tonaris?
Attēdis q̄d acq̄res: et nō attēdis q̄d
pdis Acq̄res aurū uel argētū: et
offendis deū Implet archa tua: et
frāḡ̄ ꝯscientia tua Post paucos aut
dies aut ānos exit aīa tua de corpe
suo: aurū remanet t archa: et infelix
aīa descēdit t gehēnam Quod si
iuste iudicasset Si auaritie vel luxu
rie sitire infeliciter noluisset aīa sua
plena deo leuavet ad regnū: et archa
sine auro remanere t mūdo. Et ideo
frēs rogo uos et p illū cui⁹ p̄cioso
sanguine redēpti estis adiuro. ut tot
viris i oī causa iustitiā teneatis:
et de cāe vīe salute attenā wgilet.
Nō ad ecclīam quemlīt nolite uos
talib⁹ rebus occupare: unde possitis
magis p̄cā acq̄rere Nolite uos occu
pare ad litigādū: sz pon⁹ ad oādū:
ut nō iurando deū offendā: sz supplī
cando grām illi⁹ possitis acq̄rere.
Nolite inebriari uos: nolite i hōib⁹
bibēdo nōia vestra delere de cēlo.
Dūt multi q̄d pei⁹ q̄ nō solū seipsos
t̄briant: sz eā alios adiurāt. ut
ampli⁹ quā expedit bibāt Et q̄d
grauius est eccīa aliq̄ clerici hoc faciūt.
O infelix nō tibi sufficit q̄d tu peris:
ad huc insup et alios pdis. Nō ti
sufficit q̄d i cloacā ebrietatis corruis:
ad huc alios tecū t̄ahis. Nō sufficit
misero ebrioso i uolutabro ebrietatis
seipm i mergē: nisi et alios secū conet
uolue Nolite frēs. nolite malū hoc
facē: audite aptm dicētē. Neq; ebriosi
regnū dei possidebūt Et iterū Nolite
inebriari uino. in quo est luxuria Quoniā
cūq; ad ecclīam uel ad sollēpnitates
matrimoniū conuenitis: q̄ gulā et ebrie
tatē ꝯsume solebatis p elemosinā
in celo reponite Cū ad festiuitatē
uel ad missam uenitis: i ecclīa stātes
lectiones diuinas cū gaudio fideliter
audite Et q̄d audiuis: memoria reti
nere et cū dei adiutorio implē ꝯtendite
Nolite i ecclīa otiosis uos fabul' occu
pare Nolite iuuite ebriosari. Dūt enī
plurimi et p̄sbīe aliq̄e mulieres
que ita i ecclīa garriūt. ita ebriose
ut lectiones diuinas nec ipse audiāt.
nec alios audire p̄mittāt Que tales
sunt: et ipse et p illā malā vōnē dño reddi
ture sūt Ante oīa causas festinita
tib⁹ nolite dicē aut audire Et q̄cūq;
alio tpe causē dicāt sicut iā dixim⁹
attendat unusq̄sq; ne minera accipiēdo
alteri⁹ causam audiēdā malā p̄cāt:
ne malā faciat penā sibi Nā qui
iuste iudicauerit. accipiet pecūniā:
lucrū et thesaurit aīe dēfūctū Immo
tens ad causā audiēdā uenit sicut
deus abscēdit Nō se circūueniat q̄cūq;
talis est: Illo implet ꝯscriptū e
In q̄ iudicio iudicaueritis. iudicabit
uobis de uob' ꝯsolatam q̄m ista p̄diam⁹
aliq̄ cōtra nos iracūdiā et dicūt Ipi
qui hoc p̄diāt implē dissimulāt:
ipi sacerdotes et p̄sbiteri uel diaconi

tlia pta cōmittūt Et ipsi fres
alios riens verū ē Sūt qđ pe⁹ est
etiā cleric⁹ qui se ebriari solēt et
causas iustas subuertē: et festiui
tatib⁹ causas diē et litigare et nego
cia exercē nō erubescūt Sz nūc tota
deprnādi sūt: qm alīq mali īgruerūt.
Nos em nō solū scīlarib⁹ et layis sz et
iam clericis et nob ipis clamam⁹ nos
ipos arguim⁹ ut si usq nō fecim⁹
uel nūc emēdem⁹. et iam nūcq dereliq
faciem⁹ Et sic agam⁹ pēnitēciā de pteritis:
ut sim⁹ sz solliciti de futuris Nā qm
mihi dicis qa qđ pdico ego implere
nolo: accusas qđē me Sz nō excusas te.
Ego em et si nō facio: tm vel aīo meo
nolo mdē iudicij duplicati crimīb
reus esse Ad mēsam cordis mei offero
legē diuinā: tm si dm mei peccauiam.
Ips cū venerit exactur⁹ erit ipe vsurā
de negligentib⁹ sacrdotib⁹ qbus ego
sū Ipe dns ad ipm locūs dixit Que
dicūt vob facite: que aūt faciūt
facere nolite Dicūt em et nō faciūt.
Ego em et si qđ bonū est nō facio. i
aures tamē vras pcepta dm saluatois
ifmuo Sz potēs est de oriātib⁹ vob.
ut et vob tribuat libēter audire qđ
diam⁹: et nob cōcedat vobiscū cōple
posse. quod pdiam⁹. qui cū pre et spū
scō viuit ꝛc Ad placitū.

Ira supstriones Sēm Augī

Ipsi videtis fres kām. qđ mea nō
cessat humilitas oīm. arma uos solli
citudine laborare: et ad frugē bonā
nos oīm festinitate pduc Sz quātū
plꝰ laboro uobiscū: tātū amplius studor
in uobis Cū em uideo tot cōmeantib⁹
meis nullū nos hīe pfectū labor
me⁹ iā nō gratulationē ē sz rubor.
Dixit dūs apls Quis pascit gregē:
et lac gregis nō capit Et ego
pasco gregē xpi: et gregis fructū
extorquē nō ualeo Pasco gregem
dm: et nulla ex eo religiosi lactis
alimēta capio Nulla em me fidei
ei⁹ dulcedo letificat Sz qđq ex eo
pfluit: asperū illi amarū est Cui
em pastor xpiam gregis lacte refiat
qui bonorū opm ei⁹ candore letat.
Quis em fres īuobis nō grauiter
ferat: nō tm de oīb⁹ dico Sūt em
inter vos quos adreligiōis cultū
debeat hīe exēplo Quis īquā nō
molestē ferat sic nos esse ūre salutis
īmemores: ut caā celo teste pereamus.
Nā cū ante plēs dies de ūre auaritie
cupiditate pulsauerim: ipsa die
cīa vesperū tanta vociferatio ppli
exstitit. ut religiositas ei⁹ pene
tracet usq ad celū Quod cū rectorē
qđ sibi clamor hic uelut diximus
mihi qđ laborāti lune uīa uociferā
tio subuenirēt: et de frm ei⁹ sius
clamorib⁹ adiuuarēt Me sicqđē et
mirato sū pusillanimitatē qđ qsi deuoti
xpiam deo ferebat auxiliū Clama
batis em ne tacerē tib⁹ nob pderet
elemētū Tacq ifirm⁹ em et ibeall'
nisi uīs adiuuarēt uob⁹ nō
posset luminaria defendē qui crea
uit Vene igit fratl qđ diuinitus
exhibetis solacīū: ut vob inuātib⁹
possit celū regē Sz hoc si uultis plem⁹

facē cūctis et totis noctib⁹ uigilāc
debetis Nā q̄uis nō putatis uob
dormiēt⁹ tib⁹ luna uim passa est: et
tamē de celo nō corruit. Aut nūq̄d
sp circa vesperam defectū patit⁹?
Nō de aliq̄n cita luce laborat. Sap⁹
uob vesp⁹tinis tātū horis laborāc
assueuit. cū copiosa rena uenē
discēdit⁹. cū maiorib⁹ poculꝰ caput
mouēt⁹. tūc apud uos laborat
luna. cū laborat et virtū. Tūc
inquiā apud uos turbat⁹ cardinib⁹
globꝰ lune: cū caliginib⁹ turbāt⁹ oculi
Quō igit⁹ ebriꝰ vidē potest cita
luna q̄d agat⁹ in celo? q̄ cita uos
nō videtis quid agat⁹ in terra? Vos
ē plane q̄d agit salomō dicēs Stulti
sicut luna mutāt⁹. Mutamini
em̄ sicut luna: dū stulti et insipiē
tes ad motū ei⁹ qui xp̄iani fuerat⁹
tripiti esse sacrilegi. Sacrilegiū
em̄ in creatorē gemitis⁹: dū illa
ascribit⁹ creatori. Mutaris g⁹ ut
luna ut q̄ paulo āte fidei deuotōe
fulgebas: postea fidei infirmitate
defluas. Mutaris sicut luna dū
cerebrū tuū ita exinanit⁹ sapiēcia
sicut lune globꝰ euacuat⁹: et licet
quidē parua nubis obduat obscuri
tas, te vero tetrime tenebre mētis
inuadūt. Atq; utinā o stulte ita
sicut luna muteris. Illa em̄ cito
ad plēitudinē suā redit: tu ad sapiē
tiā nec sero conuerteris. Illa velociter
colligit q̄d amiserat lumē: tu nec
tarde fidē recipis q̄ negasti. Gra
uior em̄ tua quā illius mutatio est
luna defectū luminis patit⁹. tu salutis
Quādō igit⁹ scriptū est. Stultꝰ sicut
luna imutat⁹. qui scriptū est. desapiēte
et p̄manebit cū sole. Et p̄manet em̄
sapiēs cū sole: cū q̄stāda fidei p̄manet
cū saluatore. Et dicat aliq̄s. Luna
igit⁹ nō laborat: laborat plane. sed
nō possum⁹. Et laborat cū reteris
creaturis: sicut ait apls dicēs. Quia
oīs creatura ingemiscit et parturit.
usq; ad huc. Et infra. Quia et ipsa
creatura liberabit⁹ a seruitute cor
ruptiōis. Et veli qua liberabit⁹ inquit
a seruitute corruptiōis. Videt⁹ g⁹
q̄m luna nō laborat carnalib⁹. Et
laborat obsequijs. Nō laborat p̄cul.
Et laborat officijs. Nō laborat ut
pereat. Et laborat ut seruiat. Vani
tati em̄ creatura subiecta ē. Ergo
luna de statu suo nō spōte mutat⁹.
tu āt de sensu tuo spōte mutaris.
Illa ad diminutiōē sui dictiōe dei
citur: tu in detrimētū tui voluntate
p̄pria ruis. Volo igit⁹ q̄d sis sicut
luna cū defluat. Et esto sicut q̄n
ea est plena atq; p̄fecta in celo. Sic
et tu in celo fidelis.

In Dedicatione Ecclesie. Sermo beati Augustini p̄bi. nri.

Nemo dicat frēs q̄d tp⁹ pacis
martirū certamina esse nō possit.
Habet et pax martires suos. Nā sicut frēs
inter cetera bñficia dñi et saluatoris
nri frēs karissimi. q̄b⁹ suos fideles ditare
dignatꝰ est eosq; erudire. q̄liter ad
regna celorū valeāt puenire. Huic spā
liter tractāc de nob⁹ oportet sīc dei eccle

mſterii quārū diuina largiēte gra
tuleam⁹. ut et ⁊ iam ſalutis uire
auctoritatē illi quā ob rām ī unā nos
domū no⁹ congreget attendam⁹. Talia
nāq; cōgregatio iuſtorū dicit. Quāq;
ecclia xp̄s ſibi ꝑ ſp̄ū ſāguine p̄dēs
crucē fūdendo redemit atq; fūda
uit. q. d. ſi ipe idē dei filius et ēn⁹
de⁹ et oīp̄s ſc̄e tū p̄ce et ſp̄ū ſco
ēn⁹ et coēqlis et ꝯſubſtāciāl' manēs
p oīa tam nē ꝑ humana redēptione
aſſūpſiſſet ⁊ hō fieri dignaret et
ꝑ̄a diſpēſatiōe ſue multa eāa ſigna
et mirabilia gerēs multaq; documēta
uerb de mōſtrās et exēplis. ſuos fideles
ſectatores et ſeruientes ꝑ̄o redemiſſet
ſāguine: neq; q̄q; iuſti et ſc̄i viri
ī mūdo ī unā quemrēt ecclīā id est
unū⁹ fidei unitate ī um⁹ confeſſiōis
xp̄i dn̄i nr̄i ꝯſtāciā. In quā ecclīam
nūc quāuis ꝑ totū orbē ſint dilatati
xp̄i fideles: una tñ fide una ſpe una
karitate uno baptiſmo una et vera
um⁹ dei oīpotēt⁹ cultā q̄uiz ſaluti
eſſe ſet nū deſiderāt: et ad etnā vitā
ac bītudinē et glām puenire ꝯgre
gatos eſſe neceſſe ē. Quia ſine illa
extra illā nēo ī mūdo nec ꝓ̄ q̄q; natq;
erat nec ap̄li⁹ naſcitur⁹ erit. q̄ ſaluari
poterit ill' vitā etnā ſine triſtitia
et ſine oī dolo valeat miſi ill' bonis
opib⁹ ꝓmēri. Duob⁹ enī modis ecclīaz
diam⁹. una corꝑalē ⁊ t̄restrem: alia
ſpiritalē et celeſtē. Illāq; corꝑal' eſt
eſt atq; t̄restris dom⁹ manu hoīm
fūdā ī qua um⁹ et uer⁹ dei ſolū modo
geritur cultus ab ecclīa corꝑali id est
a cōgregacione fideliū et iuſtorū hoīm
q̄ ī una domo id est ī una cordia
⁊ unanimitate. In una pace. In una
ſpe fide et caritate. In uno regenerati
deo baptiſmo. In una dei laude ⁊ ſuppli
catiōe. quāuis diuerſe ſint hoīm
līḡue unū deū oīs adorant et vene
rant ē ꝑ eterna ſiue vite ſalute
ad glām atq; p̄ſenti una uoce
pura confeſſiōe humiliter implorāt.
Et hoc nō ideo in una domo id est
lectis manufactis geſtū q̄d ī hoc
ſolū loco deū ſibi proximū eſſe credāt
q̄ ubiq; oīb⁹ preſto eſt plen⁹ et ꝑfect⁹:
ſed ut ī unā domū congregati xp̄m
no⁹ dn̄ ibi affirmēt ubi eſt mīl⁹
cōgregatio iuſtorū. Et q̄d ſpiualit
oīs ſing'li ubicūz ſūt die et nocte
geſtūt id est deū dīpotētē orant ꝑ
ſua vita et etna ſalute: Et deū
unū veneant. hoc oīs ī unū colla
generaliter faciāt. q. ipſe dīs
eis ꝓmittē dignat⁹ eſt dicēs Ubi
duo vel tres cōgregati fuerīt
ī noīe meo: ibi ſū ī medio eorū
Spiritual' aūt et celeſtis ecclīa eſt
aīa eorū iuſtorū hoīm ſit et ang'e
lorū ſcōrū ꝯſortiū ī um⁹ laude
dei quemēntū ī unū et gratulā
tiū ī um⁹ et in et oīpotēti et veri
dei viſione. Qua eāa uiſiōe nihil
ꝑfectiꝰ nihil letius nihilq; beatiꝰ
erit: quia q̄ deū mēntū videre
meruit ī celeſti ihr̄lē. nihil ei
ap̄li⁹ mali nocebit. nihilq; ei
tēnū deerit. q̄a de⁹ ipſe oīb⁹ erit
one bonū. Ideo aūt iſta t̄restris

et manufm̃ deo edifim̃t ecclia. ut
hor solũ dom⁹ oiõib⁹ esse ostẽdat
ut nõ ī lumb⁹. aut angulis. ul' eã
alyb⁹ ẽptib⁹ locis. aut ī mũdis. aut
ī mõtib⁹. aut ī collib⁹. aut ī uallib⁹
vel ī muermis adorari querat
de⁹ more paganorũ. ꝯ nõ verũ ꝫ
falsũ deũ adorãt ydola vana et
muta. ꝯ nõ pñt ī mylo ꝓdesse
hoĩb⁹ ℣ꝫ eternis adoratoreꝫ suos
vmelis ligãt: nisi utm̃ ꝓfessioꝫ
vere fidei et ꝓ pemtẽtiã malorũ
que gesserit absoluãt dño oĩpo
tente miserante. Ilã dñs ipe domũ
oiõis ecclam mãifestã appellat
dicens: dom⁹ mea dom⁹ oiõis
vocabit. Cui⁹ dom⁹ silitudinẽ
ecclã salomon rex sapiẽtissim⁹
dño cõstruẽs dedicauit et locũ
oiõis votauit dicãs. Dñe de⁹ isrl
fidele sit-ꝺbũ tuũ qđ diuisti ꝓ
meo: ꝯa ueue ẽmozabit de⁹ ciũ
hoĩb⁹ sup terrã. ℣ꝫ celi celoꝝ et
nõ sufficiãt tibi ℣ꝫ dom⁹ quã edifi
cauī noĩ tuo respice sup oiõnẽ
meã. dñe de⁹ et audi ī uocatiõꝫ
oiõnib⁹ mee. qꝫ seru⁹ tuus orat
ad te dñe hodie. ut sint oculi tui
apti ī domũ istã die et nocte oĩ
tpe. Et ī hũc locũ ī qđ diuisti ī uocãe
nois tui. exaudias ī loco oiõnẽ
seruorũ tuorũ qcũq orauerit ad
te puro corde et ꝓpri⁹ erib⁹ oĩb⁹
tuocãtib⁹ te ī hoc loco ī veritate
et exaudies de celo et misericordiã
facies. ꝯa misericors es dñe de⁹
omnib⁹ ℣ꝫ tibi aũt et nũc ī ecclia dño
ostrata oĩb⁹ qcũq ī uocauerit nois
dñi fide recta et plena hesitãs ī
mylo ℣ꝫ spe firma et caritate
ꝑfecta postulauerit. qđ qđ peteri
mpetrabit. Una ecclia mr̃ oĩm
viuẽciũ nõ mortuorũ q̃ nesciit ~~eam~~ ni
filios viuẽtes hẽre eos ℣ꝫ qui
fide dei viuũt. ꝯa mortuis opio⁹
alicui sũt ℣ꝫ g̃ iuste ꝯ fideliter
ī dñi ospectu uitam⁹ recte fily
ecclie nũcupam⁹. ꝯa ecclia nõ ~~e~~ ni
mater viuẽciũ oĩdit. ℣m aũt
ī fideliter ī hac vita. et iniquc
uersem⁹: nõ merem⁹ fily ecclie
nũcupari. Et ideo ita agẽ et quer
sari ī hoc mũdo debem⁹ et viuẽ:
ut fily ecclie regnare ī futura
gloria mereamur. Ame.

Expositio symboli Gmo dugy.

Quoꝝ vos frẽs karissim. ut nob
reserãtib⁹ expõem symboli
attẽta⁹ audiatis. Una hec tna
symboli vtq ẽ: sacramẽti doctrina.
illuminato aĩe. plem tudo credẽdi
In eo si qđ dorẽt ardiat. et vnitas
ẽ trinitatis distincta. et trinitas
ꝑsonis. et opulẽcia creatoris. et
redẽptio passionis. Hoc neyus ifi
delitatis absoluit. Hoc vite ianua
pandit. Hoc glã ofessionis ostẽdit.
Symbolũ dilectissimi breue est vbis.
ꝫ magnũ est sacramẽti: parũ
ostẽdẽs ī mitrone latitudinis. ℣ꝫ
totũ ꝙ timẽs cõpẽdo ~~do~~ breuitatis
exigius. ut memoriã nõ obruat.
ꝫ diffusis intelligẽciã supredat.
cõfirmãs oẽs ꝑfectiones credendi

desideria cōfitendi fidūaa resur
gendi Digne g̃ et attēaores et fre
quēaores et pro zaaōe tpis ipsi⁹:
puriores ad audiēdū simbolū quēiss
Quidqd em̄ p̄figuratū est ip̄ar
chis: qdqd denūciatū est īscripturis.
qdqd p̄dicatū est īzphetis. ul de
deo ingēito. uel ex deo ī deū nato:
Vel de spū scō. quāuis latenter
ostensū sit. ūl de suscipiēdis hoīb⁹
sac̄mēto. uel de morte dn̄i et resur
rectionis mysterio. hoc totū breuiter
iuxta oraculū zphēticū simbolū
ī se otinet cōfitendo teneēdo Ergo
frēs k̄issimi cōsolaaōe fidei et ḡra
pfessionis mysterio memorie q̄me
daco: iā ad ipsi⁹ simboli pfectiōis
sac̄mētū textūq; uemam⁹ qđ ī hūc
modū inspit. De fide Catholica
Sīo bn̄ Augustini
NOsse debem⁹ et nouim⁹ frēs k̄issimi
qđ ad uerā nemo p̄t recte b̄itu
dinē peuēire: nisi p fidē Vīs aūt
nemo p̄t esse nisi credēdo bn̄ vixerit:
et bn̄ viuēdo fidē certā custodierit
Cui q̄ credit: merito suoat et
q̄rit In corde dei respiat fidē: ubi
se nō possūt hoīes excusare: q̄ ore
simulāt veritatis pfessionē. et
corde retētāt impietatis errorem.
Vicunt em̄ mihi nil pfiat fides. q̄
corde tenē si ore nō pferāt: unde
dicat ap̄s Corde credē ad iusticiā
ore āt cōfessiōe ad salutē
p ferre Vāa fides sine operib⁹ otiosa
et mortua est: cui sine fide nemo
p̄t placē deo Ideo g̃ credam⁹ ī deū
p̄rem oīpotētē creatorē oīm q̄ sūt
uisibiliū et īuisibiliū. Ipē ē de⁹ p̄r
Ipē est ver⁹ de⁹ Cui uerū cū dicim⁹
ag̃ nostram⁹ eū naturaliter filiū
dei genuisse. In eq̄ aūt de⁹ deū genuit.
equalē sibi. sine initio. p quā genuit
nō immoīe. neq; in ullo dissimilē
Vnde desiderātissimi credētes ī deū
p̄rem oīpotētem oīm creatorē. cre
dam⁹. et ī; ihesū xp̄m filiū ei⁹
unicū dn̄m nr̄m Ipē est em̄ unigē
ito de⁹ nō diuina potēcia creato:
Ex sol⁹ de p̄re substāaia nato cui
una etnitas. una diuinitas. una
et coequal' p quā uīa et p̄tās Vipm
nos de⁹ pater mirabiliter creauit
et ipm nos de morte miserieorditer
liberauit Cui q̄epto est de spū
scō natq; ex maria v̄gine. q̄ de deo
p̄re natq; est de⁹ ante oīa tpa. ipe
ī tpe ex maria v̄gine natq; est hō.
ut idē unus⁹ de⁹. ver⁹ esset et homo
Cui cū ī natura dei de⁹ eēt eq̄l'
et quā p̄rī. id est hō fieri uoluit
ut nos faceret filios dei. ut qđ ipe
erat p naturā. nos essem⁹ p grām.
Passus sub pontio pylato cruafix⁹
mortuus et sepultus Cui q̄ tūc
nob̄ p̄stitit unigēiti dei⁹ cui
parū fuit ut p nr̄a salute nasceret:
nisi ipse pateret⁹ in cruce Audite
frēs q̄s et q̄b⁹ tāta sustinuit Ipē
unic⁹ dei filius sedm carnē ueritatē
quā assūpsit a nob̄. cruafix⁹ ab
inimicis et impijs iudeis. ipe mortu⁹
est p p̄cīis nr̄is. ut nos ad uitā reuo
caret eēnā Ipē opimus creator nr̄

ipse dignatꝰ ē fieri redēptor mr q̄ nō
taurō nō argēto. ihōis creaturā. q̄
oīa creauit ex nihilo Sz ꝑpio sāguīe
suo redemit. et pro nob tuas tormē
ta patiēt sustinuit. ipse nos decīna
dāpnacōne t morte redemit. ipe
ꝑ nob mortuꝰ et sepultus Des
cendit īferni: ut nos inferior
dia sua eleuaret in celū Vere miseī
cors et bīgn q̄ misericorditer visitauit
locū miseie mē ut nos ꝓduceret ad
locū beatitudīs sue Deinde tcia
die resurrexit a mortuis. ipe ꝑ
nob ptulit morte. ut nrām nob redderet
i mortalitatē t vitā Xps mortuꝰ
est sdm carnē: ut nos carnaliter
ꝑ ipsō mori et ocupistenas mūdi
nō timeremꝰ Resurrexit xps a
mortuis. ut nos resurrectiōz
certissime crederemꝰ Ascēdit i celū
sedet ad dexterā dei prīs oīpotēt
ut nos credēmꝰ. si eū ex toto corde
seq̄mr bona opacione. quo ipe passit
nos: eū sequemr anima et carne.
Qua q̄ ascendit redēptor. illuc
ascenderet redēpta familia si nō
deest sequēdi. illuc xpiāi cordis
affectꝰ Xps nos sua morte reuoca
uit ad celestē patriā: Et nos econtra
remanēdo ipīs: amamꝰ potius
terrene pegrinacōnis auxiliū
Xps nos ꝑpio sāguine ad eternas
diuicias opauit. nos econtra ītēna
volumꝰ indigencia remanē Xps
sicut ascendit i celū. ita inde vēturꝰ
est iudicare viuos ac mortuos
Qui venerat cū māsuetudine:
venet cū magno terrore Que
iudicy sui aduētu diligūt iusti
ut accipiant regnū: timēt iusti
ne īgnīe mittantr eternū Qua
ꝓpter dilectissimi. ꝓnūs q̄ illud iudi
cīū uenat. vnꝰ q̄sq; nrm cōponat
causā. sciēs: et corrigat vitā suā
ut nō cū impys ad penā Sz
iustis ꝓuenat ad coronā Credēte
mus itaq; in deū ptrem. et filiū eiꝰ dnm
nrm ihm xpm. credamꝰ et īspm
scm. q̄ ē verꝰ deꝰ sicut ptr et filiꝰ.
q̄a ipe vnꝰ est ptrīs et filiꝰ spūs scī
Pater gꝰ et filiꝰ et spūs scī scīa trinitas
naturaliter vnꝰ verꝰ et bonꝰ ē deꝰ
Hec est vna fides. hec vera fides.
ꝑ quā iustificamr: ꝑ quā ab oīm
ꝓfō mūdamr credamꝰ gꝰ scam
ecclām catholicā. sine qua et extra
quā nemo saluatr In qua oīms
qui crediderit et baptizatꝰ fuerit
oīm ꝑcatoꝝ suoꝝ remissiōz ꝙsequetr
et vitā eternā. q̄ ī scipo nob demō
strauit. xps ut de illa nos nulla
tenꝰ dubitemꝰ saluari Qua
ꝓpter dilectissimi bene viuamꝰ
ut nō ad penā: sed ad eternā
vitā resurgamꝰ Per xpm
dnm nr̄m redēptorē vuētē
et regnātem Per oīa scla sclorꝝ
Amen ℟t

Dño bō Ambrosij epi. De ieunio I.

Quimū ad prēs re
sultauit oraculū.
ut cū egrederēt ad
bellū tuba canēt:
Qui sonitu dīs reminīscētur ppli
sui ⁊ petitū offert auxiliū. plusq;
mē sue ītentiua ignoscēs ī di
ebꝫ letarū suū ī neomenijs suis
canēt tubarū sono. Vñ ⁊ dō dicit
Lunite tuba mensis tuba: ī die ī
signi solēnitatis vre. Venit ḡ nob
dies solēnitatis eī appīquat: cana
tuba tpe ī plīo pgredientes. Ca
nam tuba ut ānūciem solēnit
die: sit nob ⁊ ctamē īminet: et
victoria rep̄mittit. Victoria nā
cem xpi ⁊ trophea nīa pastha
ē dñi ihū. ⁊ ille ait ē pl̄hatus
ut vīcēt ⁊ nō ⁊ ipe egēt ctamē:
ut nob formā debellādi pbēt.
⁊ postea daret grām triphādi. Cer
tamē nīm ieunīū ⁊. Deniq; ieu
nauit saluator: ⁊ sic tēptator ad
eū accessit. Et p̄mū gule dirigit
spiculū dicēs. Si filius dei es: dic
lapidi hunc ut panis fiat. Ille
cibū velut escā laqi ptendit:
ut sic illaqaret appetentia cor
pale. Dñs ieuniū ptulit: ut laqos
tēptatoris sui ⁊ vincula dissol
uēt. Deniq; sic hōes sēpti. Non m
pane solo vuit hō: sed i oī vbo dei.
Illo laqo ada fuit strāgulatꝫ: hīc
absolucē dyabolice ḡonis orīs
hoīꝫ libat. ⁊ magna victoriā ieunij.
Deniq; ta speciosa mulier ē. ut re
uiuare delectaret ⁊ xpm: tā vali
da ut ad celū hoīes eleuaret. Et
ut tyrannis magis q̄ dīs utat
exēplis: helye ieunio ore vox mis
sa celū clausit. sacrilego ppō iudōꝫ
Ezei cū a rege achab altare cēt
ydolo ostitutū: ad vbū ppīe tribꝫ
āīs ⁊ ser mēsibꝫ ros pluuie nō
cecidit sī tīa. Digna pena q̄ ītē
pīcā digne cohīret: ut celū i
pijs claudēt q̄ tīrena polluerat
dig. ec ut ad ydolatroē regis
sacrilegi. ppha ad vidua ī sarepta
sydonie mittet: q̄ qm deuotoē
cibo p̄tulit. meruit ut aridītatis
publice sola nō sentiret ctūa.
Itaq; nō defecit ydria farine: cū
torrentis flueta deficerēt. Ad ei
celū ascēdit. Ieuniū filiū vidue
ab inferis resuscitauit: ieuniū
pluuias ore depositit. ieuniū ig
nes dedit e celo: ieuniū ecu
rapt ē ad celū. ⁊ ql dies ieuniō
dīna acquisiuit pricia. Cui deniq;
plīs meruit: qm pl ieunauit.
Ieuno ore statuit flueta iorda
nis: ⁊ redūdante fluūs alueū re
pete siccatū. pulueruleto trāsiuit
vestigio. Merito illū celo dignū
dīna iudicauit sūa: ut cū tpō
rapet corpe qm celeste vita vi
uebat ī corpe ac sine vsu ālīa
cibis exhibebat ītus. Ad. n. ē ieuī:
ni sbīa ⁊ vinago celestis. Ieuī

restio aīe ⁊ rabz mentis ē. Ieuniū
vita ē angelorū. Ieuni culpe mors. ex
iduū delictorū ⁊ remediū salutis ra
dix grē: fūdamētū ⁊ castitatis. ⁊
ad dm gradit: citius pueit. Hor
gradū helyas aūdit aīaz sm: hāc
hēditatē sobietatis absq; nēcie ad
celū abiēs discipło dēliquit. In
hac vtute ⁊ spū helye: vēit Johēs
Denuo ⁊ ī reſto ⁊ ille vacauit
ieunijs. Esca ei ex eāt locuste ⁊
mel siluestre. Et ō ex vite huā
ne possibilitate virtutū sr̄gressū
fuerit: nō hō sz angel⁹ estimat̄ē.
De ipō legit: erūt plusq; ḡphā. ⁊
ē de q̄ sc̄ptū ⁊. Ecce mitto angelū
meū aīe faciez tuā: q̄ p̄parabit viā
tuā aīe te. Q̄s humana vtute
eq̄s igneos. rotus igneos potuiss
astendē: et regē ēy ethereos:
ni sī nāz humani corporis fragil
tibil ieunij vtute mutasset.
⁊ de hebre gesti prima iā sc̄ptū
diuinoz librorū simone digessimꝰ.
⁊ tranendū arbitror ne ī cadē
retinamꝰ: nī pserti ⁊ ope suo ipe
laudēt: Interim q̄ illū ⁊ ecclesiā
q̄ramꝰ. cui vtute diebz ac nor
tibz pgredientes ad sup̄nozū pos
simꝰ regnū dem venire. Ipo ē
oīb esca matial: n̄ oīb rabz cor
poral. Est rabz mentis ut dyaꝰ quo
epulat aīe: de q̄ ait dns. Meus
cibz est: ut faciaz voluntē patris mei
q̄ ī cel ē. Vt rabz ē angelorū: ut di
uino fruāt ip̄io. Nulla ut ei
ra mensaz. nullus diuinoz usus:
nulle exposite epule. nulli vini pot⁹
aut cibi. nulla distensio corpis. nul
la venis offensio. Itaq; ne tieni
q̄s ei nouellū putet ē ieuniū. p̄mꝰ
usꝰ mūdi a ieunio cepit. q̄n lux cla
ra resplenduit. Sedis dies ieunio:
q̄n celū fuit ⁊ firmamētū. Tercio die
tra pabulū germinauit nata obse
q̄ū p̄buit: ieunio tm celestis disciplīa
seruauit. Quarto die luminaria sūt
sol ⁊ lune: ⁊ adhuc ieunio. Quinto die
p̄durerūt aq̄ reptilia aquaz ⁊ vo
latilia volātia sb firmamētū celi: ⁊ vidit dns q̄ bona
sūt ⁊ benedixit ea dicēs. Crescite ⁊ mul
tiplicamini ⁊ replete aquas q̄ st ī mari ⁊
volatilia multiplicent sb firmamētū celi: ⁊ vidit dns q̄ bona
sūt ⁊ benedixit ea. ⁊ adhuc ieunio. Denuo
benedixit ea sc̄ptū ⁊ q̄ dixit crescite:
nō dixit edite ⁊ māducate. Sexto
die bestie st̄ create: ⁊ cū bestijs cetu
edendi ptās ē ⁊ usꝰ esus. Ibi rabz
cepit. ibi finis finis ē mūdi. ibi
cepit sua armēta nescire: ibi ce
perūt diuina cū eis opa ferari. Q̄
dicto declinā ⁊ q̄ p̄ tribus mūdi
hēt innumi. p̄ q̄s crescit augeri
Nemo alem sciebat: nemo penā
timebat: nemo nouerat timorē.
Plātauit dns paradysū ad grām
btoz: posuit ibi hoiez opari ⁊ custo
dire illū. Et ut scīam⁹ nō ē nouū
ieuniū: p̄ma lege illud estimat de
ieunio. Sciebat n. q̄ p̄ q̄ culpa hō

De Anima

bebat ihur. Intulerat pma pena de ieunij puaricacõ: dicẽte mãdato dei. De ligno qd ẽ scie bonj ⁊ mali nõ comedetis: q die cũq manducauerit ex eo: morte morietur. Tonsq; aut nemo puaricari nouerat: ut adhuc dicta nõ sit q pma sit puaricatio. Judicij reus: abstinẽcie lex adnõ deo: puaricatio legis diabolo. Culpa ẽ cibus: latebe post cibũ. Ignominio ihiuntur ieiunio: vitus finitat ieiunij. Denicq; ipe dũ in dicti abstinẽcie nescirebat se esse nudos: postea q; nudi cauerũt de inducta arbore nudatos se esse agnouerũt. Reiecto ml̃e ubi culpe agnouit auctore: ligata tndit. Expens ẽ suasit: ⁊ manducauit. Expens gule ẽ suadet: dns ieunare discernit. Denicq; ipe aut. Jeunate ⁊ orate: ne intretis tẽptacõem. Itaq; gula de paradyso regnante expulit: abstinẽcia ad paradysũ reuocauit erãte. Et dixit dñs. Ecce adam factꝰ est q; vnꝰ ex nobis. Irridens utiq; dñs: nõ agnoscens dicit. Hec. Putabas te silex fore nisi: qr voluptas cẽ qd nõ erãs: desipis esse qd eras. Itaq; dñs sup te ẽ affectas: ihabe te esse cepisti. Denicq; vestiuit eũ tunica pellicea pri: ⁊ sic aut Ecce adam. Qui ad adam dicat. Ecce amicꝰ tuus: ecce deꝰ tuus idumẽ tuis. Huc te vestitꝰ decet. Q dina affectat: tali digni hnt ornatu. Ecce q te culpa tua pduxit: ecce nud̃ i hac tũica pellicea tanq; vnꝰ ex nob apustis octos. Circũ spice diligẽter: nudũ te offeris quẽ vestitũ putabas. Quia q; nudꝰ fuit: ieunia opꝰ ⁊ erutos hñ dns aut. Opui i ceu aiaz mea. Bonũ opꝰmetũ qd aiaz tegit. ne a tẽptatore deprehẽdat: ne a tẽptatore nudet. Bonũ velamẽ: qd tegit culpa. Tegit abstinẽcia: tegit gra. Abi n. q4 reisse st aiata. ⁊ q4 terta st pcta. Tegit gra: du remittit ⁊ oẽm abolet erroꝛe. Tegit abstinẽcia: du ablut vitiũ. ⁊ mesto offũ absondit: alz erte nuat petendo. Eter ieuni ⁊ elimosa a peto lebant. Optime dat adã vtutũ velaũ pusse puaricaret: ⁊ q; tanq; erutꝰ puaricacõe vidit se esse nudũ: q; timetu qd hẽbat amisserat. In diebꝰ n. ieuniorꝰ vroꝝ aut oret ti magr lumẽ tuũ: ⁊ salutis tua matura oret. ⁊ precedat ante te iustitia: ⁊ ciuitab te maiestas dni. Bonũ vestimẽ lux. Cpti ⁊ ei. Circudat) lucẽ sic vestimẽ. Bo vestimẽ qm circudat dns: ⁊ opui ieunates. Quidat eat noe qui i ebrietate cecidit: cecidit ei pectus filioꝝ q; nudabꝰ eat p; ignoranciã: nõ p; ipudiciã. Adhuc n. vinũ nesciebat. q; in pn̄ gnis humanꝰ ignorabat ebrietas. Pmꝰ vinea nẽ plãtauit: dedit naz. si ignauit potenciã. Itaq; vinũ nr̃ suo pepcit auctori. Qd miꝝ si cui dño ipe creaturas

suas ꝓpe laudauerit et iste murmur
est. Itaq; cū delectaret eū rep̄n
mutatis gñā tētauit vehemen
tior creatura īfectos sensus artus
turbauit noua pota. Sermo xl. de ebrietate.

Denuntiauerit de ebrietate.
magt q̄ ascendere equos
Ascendit cupidos voluptatibus: z usq; obdormiuit. Sed
illi ebrietas: nob suadet sobri
etate. Nel ei mebrietatē ē noe.
Vbi.n. malū ebrietat̄ agnouit̄ nume
tū suū ad remediū tēpauit.
no effudit ad viam. Vn z apls
ait. Amo modico vte ꝓpt̄ stō
machū tuū infirmitat̄. Manebat
adhuc vinū ducere ois īonau
sa libertas: nemo sitiebat a cō
sortē nature sine obsequio seruitu
tis exigē. Ne posset hodie seruī
tus: si ebrietas no fuisset. Obrep
serat hec ia fratrē platios i
iudea: manebat ꝑn adhuc pa
thē pietatē reuerentia. Ilesa pie
tas est. Diu vide ebrietas. Non
illi utiq; solis nocet vina quos
tētauit. Sed z illi amplius quor
dant turulenta ebriorē mebra
nudant. Vinū risū irreuerētē
nasit. Hinc libido flamat: ut
nullo maiora temulēta cor vi
na ꝑturbet quor odor ac me
tes mebauerit: q̄ quor mebr̄a
ꝑstrauerit. Legim̄ et ꝓpt̄ hec loth
febricitauerit filie i mōte ad que
tunctes ītrāt sodomitanū con
fugerat: z habitabat i spelūca.
Conuenit ebrietas atq; gerit etas: sex
solutudis long. Ferax magt la
tibulis: q̄ humanis aptior domi
cilijs. Fuit utiq; ebrietas origo in
cesti pessime effmatiq; partq; dete
rior. Et no obstat vina i sa
cruficio mistabat. Et ymolabat
vitulū: bucinā z lac et alis
hospitibz exhibebat. Celi dñs
mudi agnoscebat auctor: z vi
nū q̄ exhibē no potent. Ex
ecte illuc decrat materia pa vbi
cāt ymissio ꝓtor. Denuq; a
nimat̄ cū nob: nec manducas pa
nē nec bibes vinū. Cui ex
ꝓpt̄ annuciat ab oīs viaor iten
tiuo ꝑstare se debz alienū. Di
cat q̄ fr̄ noc l̄ et loth abhe
nepote ebr̄ās q̄n alt nā ieiunat
diluuio supstes fuit alt itendio.
Moysen q̄ cottid̄ sancti ꝓpl̄o aq̄r
amaritudies tēperasse no vina.
Cui pet aq̄ vomuit. potuit
z vini abidā no decsse. De
nuq; dixt dñs. Ꝓcauties petra
q̄ exiet aq̄ ex ea: z bibet ꝓpl̄s.
Do dixt exiet vinū ꝓpl̄o. Dei
dosū ei cāt ꝓpl̄o vinū mistrare
q̄ fortiores vix ferre possent.
Denuq; moyses de ieiu legē
dedit de vino no dixt. Ipe
ieiunate no voces magne no
fulgura z nubes nymbosa no
fulgetas syna ꝑterruit. Se
q̄ veo introisse i nube z voce

De ebetate.

37

ꝺꝛ loqꝛ de medio ignis ſine
ꝓdo ſalute audiſſi nr murmuꝛ ar
mis ieuinv. ¶ Adꝛaſita eꝛ diebꝫ
ieunaꝛ t mode cū legē acꝯpet
ad dnm deo nro. ¶ Et t ſuꝑioꝛbꝫ
ꝺe mode lex daba moyſi ieunia
tꝫ infernoꝝbꝫ ꝓlo maducati p
uaiaꝝ ſacrilegꝫ luxu attendeba
epulatu. ¶ Quo ſpectaclo motꝫ
fregit tablas moyſes: ꝺignu
iudicans ut ebꝛo ꝓlo lex daret.
Itaqꝫ tablas legis qs acꝯpit ab
ſtinēa cōtei feat ebꝛ. ¶ Quid vo
alia dicaꝫ. ſcone ſteꝛilitate ma
tris ſanſon vinu abſtinēa feat
da. t. ꝛ paꝛēte feat ſteꝛle. ¶ Cum
uꝝ ꝓcptu dni vinu no bibit.
Scone anā no maducate exā
ꝺe dns. t. ꝛ ifeatōnte ei ſolue
ieunaꝛ. ¶ Ex qbꝫ duo gnaꝝ ſtꝛ.
vnꝫ fortiſſimꝫ alꝫ obſeruatiſſimꝫ.
Dignos ſe ꝓbuerit q ieunij gre
nuo ꝺiu forti. ꝛ quoꝺa abſtinēt
effuſi vtero ꝺ videvē. Ꝺe itaq
ſumpſo q nuꝛis ſobꝛe gnaꝝ e
alloſilox ꝛſultatui ſibi ebetate
vindicatꝫ. ¶ Helizeꝰ vates q de
mgro ꝺedicerat patrimoniū ad
filios alēt ꝓphaꝝ vitis agreſtꝭ
grumulaꝝ menſas oneabat ꝛ
mepte ſilueſtꝛis holeꝝbꝫ hoſpita
litate quantute ꝓplebat offciū.
Cui ꝺu offenſi amaritudie cū
maducaꝛe no poſſent leuis fa
vine aſpſioe oꝫ illa amaritu
ꝺiꝫ tēpaꝝ. ꝓhetice munē abſti
nēte venenū vires euacuans.
¶ Eſt quēꝺ creatuꝛe natura qua ada
mātiū vōnt nllo facile ignu ꝛſu
mi q ꝛpoſita foꝛ ignesat: illuꝛo
ſblata ꝺe flāma tꝫ aqꝝ ꝛfuſioe
mitꝺa ꝛſplenꝺeꝛi. ¶ Talia erat ꝛe
boꝝ puꝛoꝝ coꝛpa. q ꝺe ieuo ada
mātina tūſſoꝛta na vapoꝛe ignis
no ad ꝺiſpenꝺiū ſui. ſꝫ ad gnaꝫ
mutabā. ¶ Denuꝫ ꝺū fureꝛēt fo
naꝫ ꝛtendia ut ulc xl aibitos
flāmā ꝛ cautu fundēt gſumes
plimos qs vꝑerat chaldeoꝝ qu
napta pice ꝛ ſtuppa atꝫ ſmeto
alumeta ignibꝫ miſtrabāt. ubi
tū ieuo ingreſſi ſtc. diſauſſo ar
doꝛe flāmaꝝ t medio fornaab
tepoꝛe ſtatū voꝛis ſpū vꝑfuſeꝛāt
humeſce ita ut eoꝝ nullo capillo
caput exuꝛēt. qꝛ ꝑ qs ieua comā
pauerāt. ¶ Danuel truū ebdomadaꝝ
ieuo v ꝺeſideꝛioꝝ leones qꝫ ꝺeauꝛ
ieunare miſſo t lacu no admix
tus riſoꝛe abſtinēe ſolidē mēbra
ꝺiuita no patuit vulneꝛi. ¶ Hic eꝝ
ꝛſtinxeꝛat ieua. ut t eo tōpe feraꝝ
moꝛibꝫ loꝛo ee n poſſꝫ. ¶ Clauſa
tenebāt fē leones oꝛa q abſtinē
ꝓphetice ſānitas ꝓmebat: ut ea
fere ꝛpiꝛe n poſſet meiti qui
buſda vinclis allıgata. ¶ Ieuiuu
itaq vtute ignis exſtinxit: ieu
nui oꝛa obſtruxit leonu. ¶ Jeu
nui maꝝ fluꝯa ſolidauit ie
iunui petꝛa ſoluit t fontes
aquaꝝ. ¶ Virtute ieunij ꝛtra

sua motata naz ꝫ fluctꝫ obruguit
ꝫ petru tundat. Iz ꝺ̄s vetustꝰ vtar
exēplis aī habuꝺz ieuī et pīnū
munibz ſuis. Cꝝ deteriorat domū
ſuā ieunijs. Cꝝ imminuit facul
tates. Cū n̄ ſuſpecta luxuries.
Cū n̄ veīs abſtinēcia. Cuī thro
nū appetunt pſumoſa. Cꝝ pudore
nō leſit ebrietas. Ieuī ſtinctꝰ
magiſterū. pudicie diſciplina
humilitas mētis. caſtigatꝰ carnis: forma
ſobietatis. norma vtutis. puſicatꝰ aie.
muſcatois expēſa. lenitatꝫ ſpūs.
caꝝ illecebꝝ: ſenū ſuū. cuſtodia ui
uendi. Ieuī ꝫ ſpūs allenamenta:
alimenta ſalutis. Nemo crudelitate
ieunando tradit. nīlꝫ p ſtinctia
uitū ſagius ſenſit: ymo mīſſ illius
nō ꝓceſſit ꝫ repulit. Bonū viatoꝝ
itinerū: bonū totꝰ vite. Bonū in
mari: ſedat naufragia. abū ſe
uiat. Cꝝ ſue dicit ee ieuī: ꝛſpo
deat ꝺ̄s ieuī defecit. Multi ꝛ pra
dio plerꝫ dū vomū epulū fidere
aīaz. Quod peſtremo aīat ieuī cau
ſa ſi fuiſſe ingemuit mortis. Per
eſtā laſus nō auct: ꝛ eſta hūus
latz ꝫ abz deducat ꝛ fouea. Cibus
uiduat ꝛ rena abz. et viſco aues
alligat: abz volātes deponit ad
mortē. Que nō ꝓpt ventꝰ pida
muta aīalia ēme neſciut: ꝫ in
hoc ſolo tāꝫ p ēme punit. Ieuī
ſobietas mentis ē hꝰ viget ſenſus
ꝛ hꝰ uidua tractant ꝛ ꝙuino po
cula. Ieuī cuſtodit diſciplinam:
luxuria ſē copia. aīat ꝫ luxuria
fumus: ſed ꝓhibeat dz. Ieuī qere
diligit: luxuria ꝛſtudiū. Obſona
tor ꝙ aīaſ lucrat fores pulſat alie
nas ꝫ tāꝫ bellū ādo imineat exa
tat dormit. Turbatū vides amꝫ
lante auertes ītroſtas q̄ tāū ꝓ
batois ſit. Paſcat mīſt dns me
ubi vnū melꝰ veneat ſpūt: ubi
durior vultꝰ auct. ubi ieuū mol
luis. vbi faſiani pīguor. vbi piſt
ētior. Curſitat p dulſa: ꝫ nū
tuenet ſūmo ſtu ꝓcerat. Iniectat
dū ſonolentū auctiona pra: ſi pau
moueit piſt nūq̄ melioꝛe aſſent
tuenū ymo deſſe. Hei mīſt tpeſtꝰ
hodie ꝓcella. Vix uſtū potu late
tē deprendē. Multi cauſat ꝛ ma
cello ſi tu rediſſes alt pig dabit
ꝫ ꝺ̄s exhibeb ꝛ pradio uſtū uinū.
Ille natalē eſt hīe ex ꝛo lacu lectu
oſtrea tal fit de ſuī tractatꝰ. Haſta
ꝺ̄a agita int obſonatoꝛe et
paſtoꝛe. Turbatꝫ addicit primo ſ:
rogat adhuc p ꝺ̄s ſuoꝝ bonoꝝ
uica mutua. Curit ad cōpa
fit ingeſ ſtrepitꝫ fit tumultꝰ.
Tota exagita fabꝛa. maledicut
ob ꝺ̄s nulla hys det ꝛeqēb. Tan
de aliq̄ da reqem coco. Statue
puerue dextera ſūmo gelu riget
Ille ꝛ frigida exerꝛ manꝰ illi mar
moꝛa lauatꝛu. mudat pauimeta
vino madida: ꝫ ſpumꝰ copta
piſau q̄nto dū ambiant vulne
ran. In ipo ꝙuino clamoꝛ epu

lamtuū: gemitꝰ vapulantiū. ¶ Si qꝫ
forte displicuit amicꝰ illi videt tui
dignarib. ¶ Fugiat ãhm domꝰ a mlt
ꝑturbatoib; huc atꝫ illuc discre
tud: a sono ī moderatoꝝ aialiū.
¶ Vaꝫ fumo ⁊ seminusto latoꝝ nido
rancꝰ cogñā ſ carnificinū putes
plus gei ilo prandiū curari: uta
sāguē oīa natāt. ¶ Male dñice ſ
ut gule: q̄ sp expetit nūꝫ ꝯple.
¶ Cuid n· ĩsatiabili vētre. ¶ Quodq;
suſcepit cras exigit. ¶ Cū ꝯpletꝰ fuit
disputa de gñe. aī digesserit
vale vtutib; d. quēit luxuria.
¶ Int poda phia pdica: int phos
vana laudā. ¶ Pigrie ĩst ⁊ colora
⁊ tortura vno ĩsatiabili mādu
mt ⁊ paulo post penutꝫ: nō illū
dulciꝰ sua ĩtemperantia delectauit.
¶ Attende dulte q̄ idueba purpu
ra ⁊ bisso ⁊ epulāba tot splendide.
¶ Q ad ianuas mendicꝰ ie lazarꝰ
iacebat: plenꝰ vlceib; cupies sa
tiari ex hys q̄ de mesa cadebat
dulci. ¶ Paulopꝫ aī cū mortuus
cepit tormē positꝰ ī inferno. ut ex
tremū digitū sū paupis in aqua
intinget: ⁊ refrigeraret lingua eius q̄
ardebat incendio. ¶ Vbi ie corpe.
¶ Vbi ie ebrietates. ¶ Dixit q̄ mebra
aba. habūdat q̄ mendicabat. ¶ In
ipō ꝺiuino dñi bibit sitiit: et
aī ebriati fuerit amplꝰ bibit
q̄ apto gurgite vnū ia nō bibi
ſ ĩfundit. ponulū nō liba ſ ex
inanit. ¶ Opime mālt nasalit in
manib; suis vulnerat ipe vlcera
sibi in pectꝰ ādiat. ¶ Hys spinis se
dit vestimentū fidei qđ acepit: ⁊
thesauꝝ suū suae ñ poteit. ¶ Dis
ei eboſꝰ ⁊ formicatoꝝ effebit ⁊ in
duet se sessa vestimēta ĩspie: ⁊
io pote vnū phiben bibe. ne
aī biberit obliuisa sapiaz. ¶ Ne ebrietas
maꝝ bibebat vnū meliaꝝ pote
q̄ holoferni pncipi miliue regis
assyroꝝ se trade gestiebat: ſ nō
bibebat festa ndiu ieuniaꝝ oīꝰ
diebꝫ vidualis sue p festoꝝ di
es solēnitates. ¶ Hys armis mui
ta pcessit ad oēꝫ assyroꝝ cauueit
exercitū Sobry vigore ofilij absū
lit holofernus caput: seruauit pu
dicaꝫ victoriā regi ora. ¶ Per eꝫ
sanctā ieuo ī castis se ptendebat
alienus. ¶ Ille vino sepultꝰ iacebat:
ut uctū vulneis sentire nō posſ.
¶ Itaꝫ vnꝰ mlieris ieuiꝰ: manus stra
uit exercituꝰ ebrioꝝ. ¶ Per q̄ pul
chioꝝ fuit ieuꝰ. dñs ei gratiaꝫ sobrie
tatis augebat oē gen suū id e
totū pplꝫ undeoꝝ a pfidioe aeru
nitatꝫ liberauit. ita ut ipse si fuisset
ee subiectus nō libidis ardoe fla
matus: ſ ei⁹ muscatoe ꝺiuisus: uta
ut ⁊ pena ī impiꝰ utoꝝq; et
hoꝝ sacris redde altaribꝫ. ¶ Itaꝫ ie
q̄ ꝺno ieunia ꝺiuno ⁊ corpꝰ suū
aq̄ lauit pꝰ placuit ⁊ vindictaꝫ
sibi sumpsit. ¶ Una ait dñi se equali iactati
ꝺiuno: unꝰ ipā vna pena sue eb
ietatis exoluit. ¶ Est ꝺ ieuꝰ recōci
liatoib; sacrificiū ututis ucamenti:
qđ fet ett feias fortiores augmentū

gre. Jeuñ nesat fenerator nō sorte fenus nouit: nō vendit vsuras. Nec sa ieunātiū nō trīsgulat filiū ꝺi ne vi patne ꝺteſime. Nō vexat viduā oppignorat ſobrīj viri: viri de fūcti nō defenerata excludit hēde aula ieunij. Et ipīs ieuñ ꝙuiuſ dat graz. Dulcores p fame epule ſiuſ q assiduit fastidio ſt v durna ꝺtinuatioe vileſant. Condimētū abi ieuñ e. Cruata auꝺior ꝺpetia tāto esca ꝺlcior. Comedat ſit potiꝰ nesat vuꝰ q̄re. Veni qcq̄d hauſerit trīsmittit ad ſanctate: nō ad uidiciū nē ſuſpendit. Vſu et p̄aosa degenerat: quoꝝ at diſfiat poſſeſſio eoꝝ grata pfuctio. Jpe ſol p noctē gracior. ipa lux p tūbras ſplendidior: v p vigilias ſopor dulcior. ipa ſalꝰ p eſtiatēdis tēptatiōta ꝺlcior. Ab ipo nūndi ꝺditore ꝺdicam: ſc: duſitatibz cumulat graz. Patroa nat ſ v ꝙuino fames: ut gracior fiat mēſa ieuniꝝ. Veſtita q̄ mensa ieuꝰ ꝺpat. ꝙ mēſa de qua dr vō: pasti i p meo mēſam a ſus eos q̄ tribl̄ant me. Famus acquit p̄ao: v poculū illud tebrias ſobrietate celestiū sacīmetoꝝ ſiti acquit. Dixit n dñs. Q ſitit ute ad aq̄. v quicūq nō hēt argentū: ute et emite v bibite v nūducate. Et alibi aut. Que q̄ seruuit nī nanducabt: vos vō eſurietis. Nō vos ñ q̄ añ potaſtis? De qbz ſup dixt

pasti demonys mensa: v unpleſta fortune poculū. Ergo ſi ad mēſam ista venerabile ieunia nos ſta ꝺducit ſi achaz fame illa q̄ ſit ecīa mercat: ꝺ de hys dubitam q̄ m vſu humano ſit ꝺ et hoc nob fruat ſuauiora ieunia: Nō aut oīb fames acceptabile fiat ieuñ. ſz fames q̄ tioze ſuſcipit. Conſidera q̄ dragesima totis p̄ſ ſabbatū e ducta ieuna diebz. hoc ieuñ dñi paſcha cōcludit. Penta dies ꝺ ſurrectioīb. baptiza clā. venit ad altaꝛe. accipiūt ſacrā. ſitientes tot hauſerūt venis. Merito dicūt ſinguli refecti ſpūali cibo e ſpūali potu: paraſti in cōſpectu meo mēſam e poculū tuū inebrians q̄ p̄clarꝰ eſt. Non ſola aut fames q̄ut ſz plana diſciplina ieuniꝝ. Denīq alīs dr in diebz eiꝝ ieuniorꝝ tue uoluntates vias: e oēs ſubditos vob ſtimulat. Nō iudicia e vias ieuniat. e pulſat pugnis Ut ꝺ nī tale ieunīū: ita ut audiat in clamore vox vra: Nō hoc ieunīū e elegi e dic ad ihūliam da aiaz ſua hoiez nc ſic flectas ut circulū collū tuū curuē et e aluꝝ ſubſternas: nc ſic vobis ieuñ acceptū. Non tale ieunīū e elegi de dīs. Nō ieunīū m pbet audiamꝝ. nūt audiamꝝ ꝺ ſit probabile. Ex ſolue oēz ligaturaz iuſticie tue: diſſolue obligatioēz violentaz cōmotationū dimitte ꝙfractos i remiſſioēz: e oēz

Lucas 2 scriptoꝝ ī qua dispute. Frange esuienti panē tuū. et egenos nō hspites tectū mdūc in domū tuā: & si videris nudū co operi. & domesticos semiꝫ tui nō despiciaris. Vides q̄ spēs sit & fōr uunij. si mētes abditas pbat ut ozat vates. & m lege dei die & nocte meditem. Ipā figā cōpib plēa ustrie ḡuitate. nullus rob² ebrietates arctiꝰ genas q̄ mtī entū offendit aspect ꝙ vultus casto nitat pallore uerendus. semo grauior. oculꝰ verecundior ēſſ sus stabilior. atz motꝰ aiōr. Voltꝰ intentior & quida cogitatiois sue arbiter. & tacitꝰ cordis interpres: ut nec tstiā pretexat nec solua² visu incōtinentē. Nō ēz supfluū hō putes nrē ce cōmniatiōb ai sapiā in ewā⁹ diat ai aut iemi nat nolute fieri sicut ypocte tstes. Nō dix⁺ ypocritis. eo q̄ simu latoe alia psonā induant² sic scene qui tragedias amant. & pro eoz dictꝰ quoz psonas gerūt mo tus suos exitat. ut a uascant² a mereant vel exultet. Affectat ēz ish ut iemnare videant² hoibz magis ꝙ deo: cupientes ish pbari qd faciebat nudi. Deo nob dr. Vos aut ai iemnat vngite capita vra. & facie vraz lauate² ne pa teat hoibz q̄ iemnat ꝙ pr vro qui est in abscondito: et pr vr qui vidz in abscondito reddet vob

Nō ꝛ vngite caput vrm: Ez & lux urios dicit dmo & vngue[n]te re pleam nob. Vngueto ēz se vn gut a corpori odorib graz querit. Aliud est sobrietatis vngueti: de quo dr etiā ad sponsū suū. Vngueti exinanitī nome tuū Aliud oleū quo azus aie & queda membra pīgueſaīt. Vn & dicit dō: mpīguasti in oleo caput meū Et hz oleū letitie quo vncti & xps a pre deo ut p oibz suis emi net & sortibz. Hoc iubet vngi ca put niz ut oleo letitie obducat² oib simulata tristicia. Ne vide azus ieuimiū tuū vendē hoibz ne videaris gtristari in aie tue salute Nemo ēz trist coronat² nemo mestꝰ triuphat. Vnge g⁹ caput tuū: ubi sensus sapie & sciēt. Ubi ēz sapiens ni capite ei. Ad mysteria voratib et nesas: dishs ad venerē. Et zmi mise id sic vngueti ī capite qd dūdit in barba: tūc cognosces qd sit vngite caput vīz. Quod pla caeris deo ut tibi sua patefaciat facta: dicit graz spuale. Et et aliud ait mysteriū. Nō hz ꝛ. Audi caput mulieris vir: caput aut viri xps. Caute in xpm mitte est m caput ei vngueti: capt ei dr est. Illa mulier erat typū gerens que in capite ei misit vn gueti cōfessa e ei diuinitatē: et que in pedes misit cōfessa e

cij passioēz vtraq; laudat². Et tu fac
q̃ lauderis: quo remissioēz acquias
peccatoz². Laua faciē tuā emunda
aiaz tua peccatrem. Laua illā et
oēz ossaz tua. Index eiz faciem plc
tuaz est ossae & quidā trist) sm̃o
mentē: cū aut pctō pūgnam⁹
aut integritate tenem⁹. Nolo
hāc exterminare faciē: lauā illā
et oēz sordem ossae tue dicit.
Exterminat faciē suā q̃ aliud cor
de gerit aliud foris p̃tendit. Sō
nob velut quadā impietate ope
riam⁹ quod mtj est foris lucrat:
qđ foris ē mtj optet². Nemo in
ieu⁹ culpā mdūdat p̃sentē tno
tentiā. Ieunū eiz: culpe mēfec
tor est. Nemo amaritudinē p̃optat
dulcora. Dulc⁹ voluptas vide²
amare ieunū. Hoc amaro ē
dulce tolla². Solent amara etiā
ipis plus p̃desse corporibz. Sit
eiz tīi in intimis pueroz vis
teribz vermes & cibi indigestioē
nasant²: extīgui nō queūt. nī
tū amarior pot) infundi². aut
medicamētoz vis molestat aspe
rior. quoz odore morant²: ita
p̃fundū aiē virt) ingressa ieu
nij. culpā latentē interficit. Ad
esau seruū fr̃ suo scribit. Nōne
esca ad horā dulcē amaz in
posterū². Quid iacob dnz fr̃ dc²
Nōne & temptus cibi ad tempus
amarior. sz salubris in reliquū².
Ipā corpa dulcibz frequēt² inflam²
& melle icūr tendit². idem tū esse
amaritudinē tēpat². Ideo nō medi
ocris ꝑ laudata questio: de mandu
cante ieunū esca & de forte dulce.
Alij hūt & de tristi dulce greca
codices marie: sz et forte labori
osū est. Exit eiz dulce de tristi
vel labore. Noli g̃ te iactare cū
ieūnas noli gloriari: nihil tibi
possit ieūn⁹. Nec ut ad ostenta
tioēz fiunt nō in futuz frequ
extendūt sunt: sz pūtiū mente
de ꝑsumūt. Helias i deserto
erat: ne ab ieunante videret
nisi soli torui qui eū pasceret.
Heliseus in deserto erat ubi nō
tuemire² esca nī amara². Johānes
in deserto erat ubi solas locustas
ac mel siluestre tūcurret. Jeuna
tibz epule pio angelozū ministerio
deferebāt². Prandebat Daniel nū
ieunā⁹ leonēs. Ille prandebat
leonū alienū prandiū: fere nō
tangebant suū. Jeunātibz epule
volant: prandentibz pedes vacil
lāt. Jeuniātibz de celo mana de
scendit: epulantibz culpa ꝑuarica
tionis ascendit. Quis apud ē hō qui
de ieunio disputo² strepitus au
dio dominoz²: Nisi fallor² sm̃o
ne disputo meo redolui pran
dium. Nonne g̃ hāc tenuat. impa
tiē exempla nō terrent. Item
qui ieunante ea que legis sīt
ferente expectare nō passus est
ppl̃s: sedit utiq; manducare et

surrexerit ludē. Videm⁹ siquē
quē ebetate finisse ōiunctū. Nam
sicut mē fidei ōtrietia: ita pfidie
mē ebetas est. In qđ factū⁹ nō ssit
papitat⁹. Cadentes in foueis tali
nar hoies tumā nō iuitus nec
suptū septē dici de mpatoibz &
ptibz iudicat. Imo regnac sibi
vident⁹. et exercitibz mpare. fuit
ebetate diuites: qui sit vitat⁹ in
opes. Auar donat dispersat pe
cuniab pplis. ciuitates dificant⁹.
qui nō iuit. caupon vnde potus
sui pciū soluat. Seruet n vinū
T iyb & nescaut quid loquant⁹.
Diuites sit diuin mebant⁹. mox
ubi vinū digessierit. cernit se
ee mendicos: vno die bibit mil
tor labores. De ebetate ad arma
assuegt⁹. calicibz tela sucredut⁹.
Pro vno sagius effundit⁹. &
ipi sagiuē vina fuderit. Deda
fortes sibi hoiē vident⁹ in vino
ip sapientes. ip diserti. ip etiam
pulchri ac decori cū stare no
pnt possint. Mens turbet lignia
babulciat. pallor cp sagius ora
suffundat. fateor ebrietat⁹ horrō
sit. barbari in ferciū cruit vulgy
in ripab. Et quib⁹ cor pugno fue
rit pulsib videas ora sanctū
vini lacrimab fundere. miserab⁹
epilogos decantare. Hyz n hō temu
lentia ut & mōlliat & resolvat
corda temulentor. Sicut ignis
cis pbat ferr⁹ duciū. ita et vinū
mendio ecc superbor hoīs cor hisstat.
Deus sibi in vino cīles vident⁹ nul
lis inferior. Non paup diuti
tedit qz nescit utpote pauperem
se ee. Non misere⁹ valido: cui oīs
in bibendo est fortitudo. Non
mendicꝫ locupleaōi. nō ignobilis
honorato: cū bibit illi regē hmt
qui bibendo superauerit viros.
Aureor scripti est: equat vita hoīs
vinū in ebrietate. Hyz vtema & qđ
sequ⁹ audires. bibas i moderate
vt sis sobrius. Non hes qđ accuses
vinū in iocunditate creatū ee nō
ebrietate. Ab in iao exulta⁹ aie &
corib ee: si moderate bibas. Imo
Deratio aut pot⁹ in iocunditate con
catat⁹: & ruinas multas effugat. Hyz
forte dicant has ee potationes vul
garis & leuissimor hoīs? Veniam⁹
ergo ad hoīs potentiā & fortissimor
diuina. Non ego hī vngruentatos
adolescentulos aut coronatos rosis
pferam quale ferit illi fuisse.
qui Albut⁹ vngruent⁹. redimitus
floribz. subnexus meretricibz. an
lucano potu ebrius & diuina cetor
comitat⁹ lumine. phor auditoriū
disputantes ingressus sit. Vino
audito ut aiunt coronas sensim
detraxerit vnguenta deterserit.
sociis valedixerit philosophy p̄ca
tant⁹ euaserit. ut ecc sobrietat⁹
exemplū: qui fuerat an ebrieta
tis ludibriū. Non cis libr⁹ eme
datū ut mudeo doceam gen⁹

cor luxurie a me nō cē ſimulatū
Certe ie ſi reſpuit a vino fiunt tū
ſp temulenti ſcarlegio. Jgr hinc
adoleſcentes lubricos ad ꝙuinū
platoꝛ veīmꝰ mr arma prandꝫ
dū ē: ſtipatores hȳ ſtꝫ bellica q̄m
miſtrāt ſuctincti auro. ⁊ babilonicꝫ
lumbos ſuffulti balteis. aureis toꝛ
q̄bꝫ mitēt colla: mſanicū aureis
butt zonā tegūt. aureis thecis cul
treis mdudant ſuos q̄bꝫ dmittēt
Cū cpit Duidendis aſſiſtūt pu
eri toma mitentes: ex gente bar
barica ad hos vſus electi p ſingu
laꝛ diſtincti etatū vices. Cernas
poculoꝛ diuerſoꝛ ordines. acie
ordmatā pūtes. vaſa expoſita
argentea pompā arbitreis. coꝛ
nu m medio vini plenū nō epu
laris ſi pluaris mſtrumētū bucine.
q̄ diſcumbēs in ctamē attendat.
Prio minoribꝫ poāt ve volūta
riis pugna placuit. Verū hȳ nō
ſobrietatē ē ſpes ſi bibendi ꝫ diſci
plina. Cteꝝ ut tragedie actores
p̄ ſenſi voce exaltāt. donec vine
vocis apiant ut. ut poſtea maꝛ
mꝰ poſſint clamoribꝫ ꝓſonare.
ita ih q̄ in p̄ pluſoriꝫ ſe exer
cēt poāt ut irritēt ſitī ne fo
te ēſtinguat cā ⁊ ſacrati p̄ca
bibē nō poſſint. Ergo ubi recta
lē reperit: paſcit minoribꝫ poāt
ferꝰ mirabile. Arrius abus
ſitī exēſtuat. ⁊ vbi tmitul vrſa
potū mercatoꝛe repat. Certat
pocula cū ferat: ⁊ moras ſepe ge
mina. Dem̄ pcedente potu lōgi:
Cteriꝰ dulce ⁊ mḡ certamina
ꝙuꝫ bibendo pcellat. Nota ꝙuꝫ
ſi quis ſe excuſat ſi q̄s ſe forte
temperandū forte vinū putet
Cet hec donec ad menſas puer a
ferādas. Ite ubi ꝙſumate fuerit
epule putes iā ē ſurgēdū tūc
demtegro potū veſtaturat ſuū.
ad ꝙſumauerit. tūc melioꝛe ſe di
cāt. tūc deferūt phiale tūc maꝛ
cratores q̄ inſtrumēta bellor ac
ne tmoderatū hȳ arbitreis. nec
ſua ꝓpoſit. certa ſub mdice ſub
lege diſcrimt agonitheti. Illic fu
roꝛ eſt ſtipendū debilitat. victo
rie pmiū ailpa pendit: anceps
diu ⁊ dubius belli eueni. Furoꝛ
eiꝫ illi eſt pluaris. Cedūt pmitte
rias maꝛ vina fundentiū: et
ſtoꝛ laboꝛes calida miſtrātium
Cedūt qui meſſuas ꝓpas bonas ſup
effluentes diligenti laborat exa
mē ne quid effundat medium.
Cola iā ſtꝫ ſme exaltatoē certamīa.
In bello ſi quis mferioꝛe ſe mdeit
arma ꝙuertit ⁊ mere vema. Hic
ſi q̄s talē ꝙuertat: vrgē ad potū
In ſcamate ſi q̄s te magni leuat:
exoꝛs q̄dē palme: ſi tmimus tuꝛia
eſt. In ꝙuidys ⁊ ſi manū reuocet
a vino: oꝛi ei mfundit. Deb me
bziant victoreſ. victiq̄ oēs ebrij
iacēt. Plerīq̄ ſopiti nec portari
eos ad ſepulchꝛa luce pſiſt ꝫ qui

De ebietate.

39

paſat de oĩbz ſe vndictã videt
ut vlciſcat diſpendiũ. Qui aũt
ãma nõ ſentit hãt mẽſe ſue gl̃z
putat ſi ex ea vulnerati gõ ar ſan
ij tamq̃ de arena exeãt. Specta
cli triſte xp̃ianoz oculẽ miſeri
ſtiõ: ternas uũenes terribiles viſu
hoſtibz de ꝙuino portãs foraĩ ẽ
in ad ꝙuiniũ reportãi repleri ut
exhauriãt ẽ exhaurĩe ut bibant
Qi q̃b verecundioz fuerĩt ut erubeſ
cãs vrgẽ. cũ iã ĩmoderatos pot
tenẽ nõ poſſit miſcere vehemẽti
gemẽ ſuadere ſigñis p̃dẽ q̃d pudz
cõfitẽi. Ibi vnuſtiſſi pugnab emar
cat ſuab: ibi forcia facta p̃dicat
narrat trophea. Vino madidi
ẽ ſõno ſolut neſciũt q̃d ligua
pferãt. Vnuſtiſſi ſtertit ẽ potat.
Dormĩt ẽ ĩmitat. ẽ ſi qñ ꝙſur
rectũ fuerĩt viri p̃liatores ſtare
nõ p̃nt greſſu vacillãt. Vident
ſeruili ĩnoz obpbria: manibus
ſuis portãt militẽ bellatorem.
Imponũt equo itaq̃ hũc atq̃ illuc
tamq̃ nauigia ſme gubnatore
fluctuãt. ẽ tãq̃ vulnẽ ictũ in ẽtã
Defluũt nĩ extipiaĩ a ſeruit:
ãlij referũ in ſcutis. Fit pompa
ludibrij. q̃nos mãc inſignes ar
mis ſpectaueras vultu mĩnates.
coſdẽ veſpi ternas etiã a pueris
impune videri. ſme ferro vulne
ratos. ſme hoſtẽ pugna interfec
tos ſme hoſte turbatos ſme ſe
nectute tremulos. ĩ tpõ muĩctut
flore arentes. Quib talẽ fucus
nſaut poculũ: Q'b tm̃ mentibz
nfudit venenũ: Pictaĩ ĩſo lutũ
ẽ De torpe et ipẽ ſibi reus ẽ miſa
mẽ voluntarie corruptela ſpõta
nea: ẽ tm̃ net vos exaſamĩ q̃
vocatſ ut amicos emittatſ ut mi
nicos. Quãto melĩ ĩ terrã tua
vina fudiſſetĩ. Hz ẽ terra nebaĩ
ẽ aſperoz et ipab feras redd̃it
ſi vmq̃ ꝙtigerit odoz. Demq̃ vi
deme tpe ſi vmeã mitẽre volue
rit: ſolent ebietate ſuccendi. Ld
Dicant ãma ſme grã: Nogas
ad iocunditatẽ togis ad mortẽ
Inuitas ad mortẽ prandiũ efferr
re vib ad ſepulchrũ. Libos pro
mittẽ tormenta irrogas. Pma
ptendis venena ſuffundis. Dẽ
ei q̃q̃d nocz venenũ eſt. Tollit
ſenſus. Viſcera exurit. ſõnũ in
fert capt vexat. Etiã maior vis
vmi q̃ venenũ ẽ. Demq̃ vene
nũ vmo excludĩ: nõ veneno
vmoĩ. ſſ Certo dĩ p̃ moſſe nõ
ſolũ veneno ſi etiã draconũ ve
nena vmũ cõpaũt diceb. Furõ
draconũ vmũ cor ẽ ira aſperiũ
nſanabit. Et pulcre addit nſa
nat. Multi ei reliquoz ſerpẽtũ
veneno turant: nemo ebietẽ. Cer
te veneno taro vulneta vno nocẽt
Noxia ẽ ebietas ad corpis mote
menti etiã adiũgit. Vdeerte et
ẽ p̃fidie venenũ vmi declaratiũ
noĩẽ. Aut ei ſup̃ de alienigenis

qui nesaret deū. De vinea eō
sodomoꝝ vinea eoꝝ & vites eoꝝ
vites gomorre: vua eoꝝ vua fel
lis. botrus amaritudiū in ipis.
Putat me tāq̄ vino crapulatū
intēperatū ieuniū p̄dicatione
hui⁹ mutasse sīmonē? Et adhuc
applias potissimos vnos ēptu pre
teritj. finito mora dixi q̄ dns lo
cutꝰ est. Audiat quid p̄ moyse
dixerit: audite qđ in libro sīmōꝭ
ysaye scptū sit. Inuenit⁹ eiꝫ dns
t hyr' visus s aut. Ve hyb qui
surgūt mane & sectant⁹ siceā
qui ebrij stt vesptina: vnū eos
ꝺburet cā cythara ei & psalterio
& tympanis vnū bibūt opa aūt
dñi nō respiciūt & opa manuū
ei⁹ nō ꝺsiderāt. Huic ve mḡt au
diciaa cū tumultꝰ? Diuersa
sīgnat temulentꝰ oia. Ve eiꝫ
hyb q̄ ebrij stt vespi. Quid ꝑ⁹
itt qui & au vesperā et frequt
t luce madēt.s. Ergo ve sibi de
bitū. Hui⁹ ꝺsertatores ꝺserui
tutes in redem p̄silūt & venit
ad iudiciū l' vocauit. Hinc⁹
udiciū tāq̄ rei. Fit nonūq̄ gra
uior tumultꝰ q̄ vino meū pū
tat⁹ ebriosi & nō memīt regis ac
magnāt⁹. ut scptū ē & oia apta
fiat loqui: & nō memmerūt ad
biberēt amaraē nec fīne ne
cessitudines. Ex nō p⁹ multū
sumūt gladios et cū a vino
mersi fuerit & surrexerit non
memmert ipi que gesserūt. Hinc
g⁹ dignā mercedē tumultꝰ p̄ter
ita. Certe g⁹ cythara & psalterium
tympanaq̄ cognouimus & uinū
hyr' frequt' adhibere: vt vino et
tactu exater⁹ libidines. Pleiq̄
etiā p̄fico more nullicēs digne
temulentor ꝺsortio mdica iubet
et ab hyb phalas acquirūt acz
itt se substernūt sedentibꝫ et hr
ritū sacāte hui⁹ obseruationes
ebrietꝰ mīsterū. Hinc g⁹ vnū
et barbari. libent hyb romanꝰ
mdulgz & ipi soluat⁹ in potus
& enaruati ebrietate vincant⁹.
Nec solū vnū ebrietatē facit
ꝫ sicera. Demḡ hebi oēz potū
qui inebiat sicere nomē vocat.
Nō imerito: ergo ve itt q̄ mane
ebrietatꝫ potū requirūt. quos
ꝺuemebat deo laudes referē:
p̄uenīte luce & oriēte orē soli
mstricē qui nos visitat & exurgz
nob si nos xpō nō vino & sice
surgam⁹. Ymm ducā⁹ & tu cytha
ra tenes? Psalm tamū⁹ & tu
psalterū sumis aut tympanū?
Merito ve qui salutē relinq̄s:
morē eligis. Vx siluanū et
sat⁹ p tabernas. vnū quer⁹
exactum⁹ tappetes. acubitū fes
tinat sternē lagenas argenteas
auratos calices exponit. Ve
mst ista querēbz. Calix aureꝰ
babilō in manu dñi inebians
oēz terrā. Vinū ei⁹ biberūt

os gentes: ro cōmote sūt. Et subito cadit babilo & contrita ē. Calix g̃o aureꝰ contritꝰ est q babilon contrita ē que est calix aureus ꝗ ipius aureo se iactet & papa m dñi & xpi est ptate. Demꝫ di vina indignatioe conterit. Qua ratioe calix aureꝰ? Nimi q̃ vel tate deficit queu illecebra ut speac saltu papa ad bibendū aliquos possit illicere: constituie añ oculos tuos pompa hui⁹ seculi. vide speciosam illecebra ſ ma nē gr̃az. Ideo te inducāt aurea vasa & argentea. habet⁹ & nos the saurū in vasis fictilibꝫ. Vas aplōz fictile ē ſ in eo the zaurꝰ est xpi. De sicera mane sectantes: amens est hꝰ vas poculū est in eo poculo venenū mot. venenū libidinis: venenū ebet. Hoc qui biberit cōmouet & cadit. Commouet nō solū in corpe: ſ etiā corde turbato. Commoueri ei pena est Demaz cayn exiens a facie dei habitauit in terra nayn qd p mu tatoꝫ sūt cōmotioꝫ. Ergo q calice aureo inebriaꝝ: pcto monet. Quid te sub maledicto ſtitimus cayn ꝙ parricidā ut tremas atz moueāris. Ex z pcautōes dñi timentes mo uebāt capita sua. Exagitabat eos spūs neqꝫ: qui repleta a se cor pa mouē ſueuit. Et ꝙ cū de fuerit tremor desinit: ebrietas aut petuū dat tremorē. Sudat vino corpa tumulentoꝝ: ſ leuius ea stigerīs exprimis vnū. Ebrie tas fomentū libidinis ebrietas mentium misame. ebrietas venen nisipie. Per sensꝫ horizontati et formas. p hāc fiunt capi ex horibꝫ ad hymnizentes. Siquidē nāl va por corpis calidi et pt' naz vni calore flāmaz cohibē se nō queūt & in bestiales libidines exaltant: ut nullū tpis pceptū hēant qd doceat indulgē ꝙcubitui. Pocē amittit colore variāt. Oculis igneſcūt ore anhelant fremūt naribꝫ in furoē ardescūt sensu excedūt. Hinc frēnesꝫ ptaloſa hinc talaui gnis pena: hinc exiaat crudelitas. hinc vomitꝫ frequs ime sas epulas cū meroꝝ viscez amore fundētiū. Nisi cadē dns locutꝫ ē p ihēmiā dñs dicēs. Ebri bite & mebriami & vomite: et cadet & nō z surgat. Hinc etiā vane ymagines meretu visibus mstat ꝙſſꝫ vmbās se cū silunt sit foucas. Putat hys facie tra subito crisp̃ et mebriai vide & q̃ vbi. Immetes in facie cruit & solū manibꝫ apphendūt a ꝙcurrentibꝫ motibꝫ sibi vident mcludi. Ymmur in auribꝫ tm̃ maris fluctu aut flagoz. & zsonā fluctu tora. Canes viderit leoes aduersā & fugiūt. Illi rusu solui mendito alꝫ mcosolabili meroe deplorāt. alꝫ irrationabiles ceu

nuit pauores. Vigilantes somnat
Dormies lutgat. Vita hys som
ni ē. somnus hys mors ē exprat
nutt vocabz pnt. qtolubz stimi
lādos ipulsu petrs ñ respuerit
cuigilāc no pnt. Vñ bñ ihere
mias hys hoiez tāp supflua exa
turā deflendū putat. Ad est
ho ebus. ñ creatura supflua.
Itaq sit aut fletū iazer defleo te
ynt. qz deserta ē cautas iazer.
Vnū cāt ī torculabz tuis nuc
nō taltauerūt meridie aut no
fecerit. Jaze nolnte me pcator fac
tura supflua est. Modera ei nāl
ē. sup mēsurā qcqd est supflum
hz. ita ē ebrietas q fletu pheti
to deplora. Vñ aut aplus. noli
te mebriari vino in quo ē luxuria
sz mebriamī spū. Est g ebrietas
talpe. ē et grē et forte hec nate
q grē. Quis ad ymagnē et sili
tudiez dei facta spū sco repleti
ee debem? Quid aut obstenta
tioes potantiū loqr? Ad me
more sacramta. q violare ne
phas ābitūt. Bibam no iuit
p salute impatoz. q no bibeā
fit rei mdeuotioe. Vide. n. no
mnac impatorē q p ei salute
ñ bibēit. O pie deuotioīb obse
quiū. Bibam p salute exerci
tuū p comitū vre p filioz sa
lutate. Et hec vota ad deū p
uenire indicat. sit illi q talices
ad sepulchz mū portat: aez illuc
m vespera bibut aut se exaudiē
posse no credut. O stulta hoiem
qui m ebrietate sacrificiū putat.
qui estimat ut ebrietate placē. q
uenumo passiones sustinē didice
rut. Quantos de mtepan qui
uy nouim ad tormta veni
dū p ebrietate de impio suo ter
tāt ē si rei pmittut. Alys ho
nores polluen infelices ad pe
nā ducti sūt qcqd dicent nesa
bāt. Vñ pleriq boi iudices ea
q p ebrietate dāa ee tenēda ad
animē no putauerūt. plerisq etiā
vino vtut ut aculeo et qbz tor
menta no eluant voce pro di
tori sz eos temtat bibendo ut
puc statū salutē animi defen
sioīb sue pdant ofilia. Putā
nr plerūq vmat dolore fidem
at pot exludit. Cognou ple
tosq fidelios exultantes nō
suū negasse. Quos mr sacnda
hys texit. qd late capiebat.
Quid tetera audita. quidi no
potuli si pfluuiū gre ee vide. qd
in ora hoiez tāp p fistulas aut
canales vma fundūt. Hos hoies
an vtres veri estimauerī. Et
tū ipi vtres si immoderata tūs
fusio sit se rupū. p tormā et
fluctia ī fauces hoiez vma de
curit. et si quis respirauerit to
missū flagriū soluta aues lo
qr mot hz. Aqua deores a li
bano cautes rupit ē solut quo

mollibz putat neq; nocte vestei
bz violentoz impetz fluentoz.
Elephantes q; ferut p musas
haurire aq; plurimu. cas de tu
ad sedanda sitz medicato potu
e intentos. Hz si forte ab aliquo
dupone fuerit merces frau
dati indignab; replet fraus p
musas ibz. no ut bibat sz effundat.
atz ita mo netarijs mandatoibz
irrigat eo taberna de quo se pu
tuerat vindicanda. Fiscant
ad potu subito lacq; ac repente fi
du: natat oia. Cui no mir: ta
lis mala beluaz corpa superfluu te
ne? Hz quid de viris loq;m: qui
etia femine aplo oz solliciti die; tem
tate sobrietat adhibe custodia: usq;
ad ebrietate bibut. Idem sugge
tes quas etia me secreta domoz
vel audiri ab alieno no queut
vel vidi pdire in publicu no
velato capite vultu prae. Aplo
mulies tace etia in etia iubet.
Dom vicos suos pcipit mitoga
te. Ille in platis miscendis ob
viis sub aspectu adolescentuloz
crepantiu choros ducut: iactab;
coma trahentes tunicas. sasse
amictu nude lacertos plaudentes
maibz saltates pedibz psonates
vocibz: irritates in se iuuenu libi
dines motu hystrionico. petulan
odo. Ad ozo so ludibrio. Spectat
oio adolescentiu e fit miserale
theatz mt saltantiu lapsus.

Celu impuro e cotamiato aspec
tu turpi saltatioz polluut. que
obscenis tactibz vbera. Suo pa
tient loiz. pie pterea. Quem
ens deflea. Primu nob tantaz
aiaz dapna mouet. Utiq; si vi
ru et mulies discede a deo facut.
qd vel ebes t libido puaricatioib;
illecebz sm si smgla ac sepata qd
facut. Un no imerito aut sapi
ens an nos quod. Mulier ebosa
ua mitt. Quid at mir si vno
deapuit auc femaz cu oes ille
tubz patz ai de pet biberet
adq; mana manducaret getes
validissimas vinceret e no eat
in ipis vllus infirmus. ubi vo
tarnes desiderate reperut e desi
deriis in egyptu querterent. nesq;
ex tot milibz hoim in eta tepmis
sioib pt duob queunce meruerit.
Itaz quid bom sit sobrietas quid ma
li intemperanta hymc colligt dat.
qui murmurabat equiten egypta
delicaas a serpentibz morsebant
qui p maris rubru trisebat senu
ta. aqua bibebat. Nos g veream
ee nos fugiam delicaab: ne nos
futuroz adeptioe defraudet. Et
quid aliox vtar sentecijs? Upi
bu pasta ac luxuriosi ad sibi spe
ret audiam. Inducit ei eos ysa
yas pphta dicens. manducem e bi
bam cras enim moriem. Ideo q;
exclamat vlulate naues tarthe
gmis q; pierit e amplu no erit.

Ad ꝙ dictū ꝫ visioē tuā quā luxu
riosā urbē cognouim⁹? Quoꝙ nona
Visio ē nō septima aut octaua qđ
ea nec legē cystodiat nec euāl
gra⁹ cāt ꝫ sabb⁹ legittio ignis libi
dinis adolē sit veritat ꝫ euāgelij
serie octauꝰ dies resurrectionis illu
strat. Ad aī dies pīmꝰ atq octauꝰ
qz diuīta dies in se reuoluit. Luxu
ria ꝙ nec obseruātia disciplinę
nec finē hꝫ. Luxuria seminariū et
origo vitioz ē. Nec arbitrīm me
aduersus apli dixisse qz ē aut auā
ritia ē radix ē vitioz omī qm
luxuria ipī⁹ est mr auaritie. Cui
cā exhauserit quib⁹ luxuriādo ꝓp
ab fraudatorib⁹: queat postea auara
cōpendia. Audistī hodie quid lec
tū sit: Aduertatores mēt femitā
tīsmeantes mee ne aq̄ iniqua se
mīa mītatoz sit messꝰ q̄ defertur.
Piae ist ste tūtaꝫ tyri femine sydō:
vicine ut loci ita ꝫ vicijs. Aperca
torūs ac negotiatoribꝫ piculosa trīs
freta⁹ maris lotella q̄rēs sollicita
vita hoīs mēta ꝓpōsa: et quoda
ꝓ t²bme ventꝰ ipīs mobiliorꝫ qbꝫ
volut² huc aī illuc se iactat².
Et vtiq actusat crebra naufra
gia qui suos mitigare expellit.
Ni nō īudia opīū et terras fraa
atq mītatib⁹: ꝫ ad latrocinīū plē
nos excitet, ad hoc nō, ad naui
gandū deꝰ fecit: si ꝓpt clemētī
pulchritudiē latus pelagi fluctu
equora. Certe ut freto mduderet
terras. ne lōgi⁹ tu vagus et exul
eriaces. Si tempestate iacta² mare
temē ꝙ nō vsurpare debet. Clemē
tia īnocēs mihi dūgat temeritas
hūana sibi ē ipa ascīm. Demq
q̄ nō naūgat: ne sat timē naufra
gū. Duo dix⁹. Domīam pisau
mātib: nō dix⁹ naūgare in fluctib⁹
Demq ē ꝓphia ionas q̄ missꝰ ē ni
nīuē ut pmaꝫ pdicāret qz vo
luit naūgare ut fugeret a facie
tēpestate turba² ꝫ sorte ductꝰ et
iactatꝰ ī mare et exceptꝰ a cēto ē.
ꝓphia q̄ dī. aut cā. Dei cta hoiez
cōmeōrāret graz: oīa subiect sub
pedibꝰ ei. oues ꝫ boues vniūsa
pecora campi. Volucres cēli et
pisces māris mātib: q̄ pambūant
semitas mātib. Psalꝫ addit nō
hoībꝫ pambūare semitas mātib.
Ad escam tibi mē datū ē nō
ad picij: cibo nō mercatu vtere
Cur tū picij geneāb⁹ ꝫ voluptate:
Cur sepatoribꝫ clemēti ꝓfunda ri
mātib⁹: Cur mētas alaora nīdi
secta: Cur post mo sepi⁹ sulcare
aq̄, exarare fluctꝰ nauta extendis:
Cur tēpestatib⁹ fregit īnoxia cōpa
rentas ꝓellas: Ad merplebit auaī
cia mercatoz. Cede tu vbi ꝫ mē
pelagi mquietudīne tua nō pt
sustinē. Demq toties ꝛturretib⁹
mercatoribꝫ exaratū erubescit sy
dō dix⁹ mē. Tamq fictigan cle
mēti vox ista dicentꝰ est ob eru
bescit sydō hꝫ ē meob fluctꝰ nego
tiator arguīs. cū sis ipe fluctib⁹

inquietor: ⁊ erubesce velut pudore
qui peccato nō moueris. Verumtamen
vereor ne ꝯ vre cupiditates. Illi ignis
opa sua: nullū vrā querēda studia
feruare. Et cū otiosa tempestas
est: nullū vrā otiosa ne naufragia.
Versat vnda sub remige: qui q̄
estat a flamme. Nō parricidii mēt
nec pepi nec nutriui: iuuenes q̄s
me maquetat quos nesao q̄s nō
agnosco. Ite in carthagine vlula
te qui nisitate nisulas. Hinc dix
vlulate naues carthagines. Car
thagine etenim tyrii ꝯ didecus. et
id carthagenses sequūt luxuria
dnor trāsfusa in sede coloie sue
ruine nequiae pessimor vicinor
heredes dteriores. Et bñ luxurio
sas naues dixit. Hic est ic vento
itu li sabo iactat ⁊ vmo. Insulcq
repletę potu nisitat corpa nau
fragijs ctisonat. Tunditur fluctu
bi cruciatu nec p die nec p nocte
quescit. Vnor q̄ nitator seme
in aq̄ metas in fluctibz ē. In
aq̄ ir labores suos seminat ut pi
dā metat. In aq̄ dt segetes pullu
lat: ē aq̄ ristę exuberat fruc. Ipe
qui in aq̄ est: nullū tutū est ⁊ so
lidū. Vn̄ rete aut q̄ seminabat ī
tiam: nō intuit in negociatoez.
Imo qui seminabat ī celo. Hz est
ē ⁊ bona tra: in qua q̄tū semi
nauerit: fruc ei celeste oriat.
Vlulate magt inez naues cartha
ginis qui pecut nuntio vrā: et
et erit mia die celiq̄ tyrus. Et
mfia erunt p annos septuagmta
tyri ut cantica metrici. Pdice
quibz vb uacat pphā nec refugiat
vbor rstusmor vbulatu. Nos me
dū refugiū nō quo nobi q̄ illo
ligna sit castior: si autoritas mi
ferior. Maior ei vis rez in talib
expssioz sermonū ē: ut q̄ dicā
nō erubescat. erubescat l' nomā
dnctor. Erit magt tyrus ut ca
tica metrica. Pdice me cū ali
qs illos choros pia vidit vba
cantare dicat. ecce fra ē tyrus ut
cantica metrici: oracli pphetae a
nuntiatoris ipletū est. Et subiec.
Atque catharā ⁊ vacate citab me
trix oblita bñ catharizare multa ca
ta: ut fiat memoria tui. Et p
annos lxx. erit tyri cantica metrici
⁊ visitatioi fiet dñi tyri. Vnde
possum⁹ ⁊ in bonū catica caab
illi metrici accipe: q̄ exploratoes
ihu mēte fideli susceptis. Vra et
dns aut: catauimus vob et no sal
tastis. Et dauid ait. Cantate dno
canticū nouū cantate dno oīs tra
Hoc est cantica metrici qd' ait
ia metrix in ada ⁊ ecce tra cantat
metrix in pplo nationū. Hec me
trix plurimas metrices bonas fe
cit de quibz deū ē a dno ihu ad
illud electū ⁊ semore pplz dei. pub
licam ⁊ meretrices precedit vos
in regnū dei. Ego qui tā misere
ordem hominū dns qui etiā ign

nostat errorꝫ. Quertam⁹ a viis no
recedam⁹ a lege. & ꝓpta dñi qꝫ
secu sedit studijs exequam⁹. Ad
nos aũ impuritatibꝫ & impudica
ois? Quid aũ opibꝫ dya⁹? Audist
hodie in lectiõe causa quid legio
dixerit. quid mihi & tibi est fili dauid?
Et tu dices si forte vides pugnare
aduersũ te dya⁹ tẽtamenta. quid
tibi et mihi est belial? Ego seruꝰ xpi
sum: illius redẽpti sanguine illius me
totũ mancipaui. Quid mihi et tibi est?
Nõ nomi opa tua. Nichil tuũ qro
nichil tuũ possideo nichil tuũ
desidero. Christo nũgꝫ oz nos separare
a dya⁹ si se ille discernit a xpõ?
Et si fluim⁹ ei aliqñ obnoxij ra
nõ sum⁹ & fugiam⁹ ad medicũ
q̃ vulnera sapiora curauit. Et
si quid supest accubitat medela
nõ deerit. Et si quid tũc fecim⁹
meor nõ erit qui semel donauit
Et si grãa deliquim⁹ magnũ me
dicũ habem⁹ nemim⁹ magna medicina
gre ei nemim⁹ accepim⁹. ad ea
ana eiꝫ tollit pcta magna. Habẽ
etiã plura subsidia quib⁹ pcta
nra redimam⁹ pecunia habes
redime pctꝫ tuũ. Nõ venat est
dñs si tu ipe venal⁹ es pcis tuis
venudatꝫ es: redime te opibus
tuis, redime venat es pcta tua.
Nullus pecunia si ꝓfusa est ma.
Elemosina mte a pcto liberat.
Et alibi dicit redẽptio vi: dñi
aa eiꝰ. Et in ewã⁹ dñs dr: fa
cite vobis amicos de mamona

mitate. Et veneno frequẽt antido
tũ tempat⁹. hoc est veneno venenũ
excludit⁹. Veneno morbꝰ repellit⁹
Vita mors seruat⁹. Sic & tu qi bonus
dispensator & mistrumento aia
vice subsidiũ mee: sinceritate grãe
& corruptionis illecebra. Audiat
quid lectũ sit hodie: cor vel dñs dis
pdẽ orbẽ terraꝝ. Quasi manu sancti
spiritꝰ demostraret qi ocit aduen
ẽtem videat diem mediatoꝛem dicit
ymmo ꝙ mi spũ apli⁹ etiã que
futura tpa pnuntia revelant⁹. Ideo
videbat. nob quoꝝ demostrare ai
piebãt: ut nos ad salutis ab
errore revocaret. Sicut tũ fragi ssis
dbz aũ audit ꝙ dispdz dñs orbẽ
terraꝝ. ne forte dicat. esto. nos gra
uia pcta cumsim⁹ quid aliquit
tua vt & illa dispdat⁹? Cur perit
tam pulcher ornatꝰ? Hoc angustia
est ai. istius mor optimo. Certe si
altius exspectes inuenies hoc esse ꝓ
nobis quod putas ee contra nos
iudicatũ hoc ee ꝓ mundo quod adu
sũ mundũ arbitraris. Nõ est sta
dium certaminis exactoribꝫ. nõ est
certaminibꝫ inquietũ. nõ est otare
tũ pulue: si qñ ꝙ certamina tuã
ipsi⁹ in spectado luctat⁹ in stamine.
pulueꝛ in stadio vbi deficit cer
tamina cõmenty soluit⁹ Discedit
vnusquisq; aut victor ad graꝝ aut
victus ad opprobriũ: cuchit corona
victore. victũ pmit verecundia in

De sobrietate

cg

get iuuia. Qui ad ꝯ postea ingredi
at stadiū. videat vacuū: celebri
tatē dicat agonithete. aut vacat sta
diū aut silent tyamna. aut solepna
feramꝰ. respondebit ꝑ gom pest
os iamese spectatoes. quib⁹ eiꝫ la
bores ⁊ fres ⁊ ñ reges ꝓ laborem
dili⁹ orbi tiaz aliqñ soluendꝫ est
ut sit reges fatigatꝰ. Athlete sum⁹
i quoda stadio decernn spiale.
Denicꝫ bonꝰ athleta dicebat: fath
sum⁹ spectaclꝫ hoib⁹ mudi. Et alibi.
Sic aero nō agᵉ ut mercid. sic emitor
nō ut acrē cedens: ſ castigo corpus
meū. Et alibi. Supiora obliuiscens
et q̄ sūt pora appetens: ad destinatū
sequor: ad brauiū. Athlete ꝯ sum⁹
legitime certandū est. Multa certa
mina sūt et qui hodie victꝰ est cras se
reparat: aut brauiū contendit ad co
ronā. Postea nūꝯ athlete otio va
cat aut sel' dedit tyamni nomē fuit
Exercet⁹ cotidie ipē cibꝫ et agonistica
rat' disciplina exigit castimonia cu
stodi. Et tu dedisti nom⁹ tuū ad ago
nē xpi ⁊ sb scripsisti ad ꝑcepcoēs cone
meditare dice ungē oleo letꝰ vigēto
ieiunato. cibꝫ tui cibꝫ sobietatis sit:
nil hēat ypantie nil luxurie potꝫ tui
pior. ne ad ebietatē obrepat custodi cor
pus castimonia. ut possis ee abil ad
cōna. Ecce gristianꝰ tua offendat spꝰ
tatores affectꝰ ne te fautores tui
negligentē videāt. deserta spūalē
archāgeli ⁊ pātes ⁊ diacones ⁊ illa
agelo ⁊ milia ⁊ decē miliū. Ob
tantē erubescē: si dis ꝯ dedecorosū sit.
ingressꝰ stadiū pulueris virginē aie
tue deserta ⁊ lactos greges ingressꝰ
sbuna. necē ⁊ grapias pulueꝫ sbeas
chm sol flagellatū. Ecce nus est. sed
dulce victū molesta caligo puluis
si speiosa tolancia. Nemo stadiū pul
uerulentꝰ ingredi: si puluerulentū ced
dūt etiā ybi colligit pulus ibi pal
ma ginat. Nemo utꝫ nitidꝫ coīnat
puleruletū decet victū. Dei ꝯ dne
ihu: areat cona tua ⁊ admte victo
res i regē victos ad spectiones. Et si
pdis orbē tiaz: pla sūt inuisibilia
opa tua q̄ q̄ videt. Ruit ingustioes
ꝯ ai illa nō cnit: dolet q̄ dispdas
orbē tiaz. Ei q̄ non spectare q̄ i
uisibilia sūt: gādet ut veias ⁊ oēs
libes. Gadent athlete q̄ pnū dice: ve
niat regnū tuū fiat vōs tua sic i celo
⁊ i tra. Gadebit cātā midi ut a vāi
tate mūdi eripiꝫ libet q̄ nē ingemiscat
⁊ ploret ipe vanitati et illa cātura
subiecta ꝯ cone multiplicet adoptio
filioꝝ dei ⁊ tocꝫ corpis redemptio aple
at⁹ In bono ꝯ dispdet orbē tiaz. Et
ait etei celi nouꝫ ⁊ nōr nō erit apli⁹
Denicꝫ reuelabit magꝫ fides eoꝝ aut
reuelata fuē spectem⁹ glaz xpi. Ad
ultimꝫ ꝯ in stadio astituti: q̄ntꝫ ei
declatioꝝ ad doloꝝ animꝫ q̄ nē fau
tores nob⁹ sūt neq nob⁹ iripuāt erubescē
Gic ei erit gādiū i celo si vno pctore
pniaz agēte: tota ēt mesnaa si vno
pcto. Gades venie ihū hoīes vite cū fecit
Castige ꝯ corpꝫ maz reuniꝫ: fugiaꝫ
decoras inessiacões Gauca⁹ no nō
dicat. ululate aīo ne vocāt moyses
⁊ leuitas adiuoret. Aqaꝫ pater ad dnꝫ
armata dextera ꝯtra. sepet se ab
hys q̄ inducūdo ⁊ bibēdo ꝯtra ire
petā. Et hodie moyses venit: cū lex re
cessit. Moyses vocat cū lex ꝑcipit: apls
docet ut nos separet ab oi fice ieiete
agēte. Pcutia⁹ eū gladio spūali q̄ ꝯ

ōbū dei. ℣ō fiēs nō ꝓmiq̄ accipiamꝰ
ꝑsonā: ℣ oēm īmūdū a xpi seꝑamꝰ
altarib⁹: ut emūdet & cōiget lapsꝰ
suos q̄ ad sacra⁹ xpi reduc meat.
℣i q̄s aī nō & baptizat⁹ securior ad
tac: & remissiōz accipiat pcōz⁹ vel
ignis q̄da pcā ꝑsumit: qz ī ignē
& spū baptizat. ℣eniq̄ huī exp̄ū
legi ī ignoz ubs ubi helyas sī altaꝛ
lig ꝓposuit & dix⁹ ut mīrēt dēsup
ydrias de aq̄: & dix⁹ iāte tcio & iterꝰ
iēt tcio: & cū manaret aq̄ ꝑcratꝰ ē
helyas & ligꝭ dñdit e celo. ℣u es hō
sī altaꝛ q̄ abluerꝰ aq̄: q̄ q̄rit⁹
culpa ut renouet⁹ vita. Lig. n & sti
pula ꝑsumut ignis. ℣olu trāre ignē
p quē illuīaris. Jdō ti dī: accredite ad
eū & illuīam. ℣uscipite iugū xpi &
nolite trāre q̄ iugū & festīate q̄a
leue & ℣ō ateri⁹ colla. si honestat⁹ q̄
dubitat. q̄ pcrastinat. & nō alligat
cuiꝰ vicul⁹. si mentē grā copulat:
nō necitate dēsingit: si volūt boī opis
dilīgit. ℣ō iugus adh ē xp̄s. ℣ō
xp̄ optimū ad īdulgētiā. ℣i aut
ti offerā & nō mi dicā aīaz veraz: si iā
gaīl. ℣emo dixit: nulli ecclesiā. ℣edep
cis aut ꝓmittit: & nō festinat. ℣ohēs
ī pnūcīs baptizabat & oēs iudea ad eū
nebat: xp̄i gra⁹ dispēsat & aī fasti
dio ducunt. ℣ipū baptismatis de
mīāt helyas: & celū aperuit q̄d sint
clausū ebz āīs & ser mesibz. ℣ōi
to maiora munera vitaꝰ sī. ℣ipsut
uaz celū nō pluuia dñdens: si as
cendēs gra. ℣emo n ei q̄ aīa & spūs
ascēdit ī ignū celoz. Clauserat celū
hoīb⁹ pfida: & aperuit fidēs. Putebat
& an h celū hoīb⁹. ℣eniq̄ enoch nō
celū rapt⁹ & ītez clausū & celū: si aput
helyas q̄ rapt⁹ & ēu. Et vos potestis ac
cipe: si sāctū grā ascēdū. ℣adue
nessacēs: & nstat dies iudicij: dū
differs grā, meos agnōscat. ℣ōs dicat nō
mi nē vacat & occupat⁹ sū. ℣ō mi de
mōstres lumē: nolo tā ato me rēdias
℣ō mi adh aperꝰ ignū celestē. ℣one h
dt q̄ se excusat a baptismate: Et q̄ta
grā. Renocatus o hō & nō curuēs: sa
nari & nō vis: reōrus & nō dissol
ueris. ītū mort⁹ nō excipis & resgt
adh dissilās: adh expectas ut viuas
scio postea te reūsas deo. An ingras
q̄ cayn ꝓtea displicuit sacrificiū. q
nō ꝓmitiua obtulit & ꝓmitis xp̄ ꝑfect⁹
ē & de sēpab⁹ mūis deo tēptau⁹ offre
abel aī ꝓmicias suas oblacōe placꝰ
manet īsigne pietat⁹ laudat⁹ oratio.

℣ō grās. Otra eos qui dicūt aīam esse ex ℣ice.

Ambrosius

Jc dt dō. Ame exyt spē
& flatū oēm ego aro
℣one ti & dō q̄ vocauit
puez suū iacob & ist⁹ suū suū & q̄ firmat
eū in utero ℣one ti & sōr aīaz. de q̄
dicit & q̄ finxit figillatī corda eoz:
Et apls aut. Cū me segregauit mat de
utero mīs mee. Cū ti ꝑtātē seggā
dī: ꝑtātē ti ī utero fingēdi. Et ad
hēc sic dī. Priusq̄ te formē in utero
noui te & ꝑiusq̄ exiēs de vulua sanc
tau te. Videt⁹ q̄ dīa & fōtōrē ee ī
uīo & sōrē aīaz. Ala xp̄s dñs loq
tur aīa. Pī mis ut mī opat & ego oper
℣ō sequit se a pīs operacē. aī p si
lū dñs sp̄ opet & ostēdit ti mi dīa
secrete regi filioz uere & meā ī oīb⁹
dīmet assōne q̄ aut ad ihēmia.

ꝑnuᵗ dñs q̄ fecit hāc aūaz ī nob q̄a
nō moriam̄ ꝛ̄ mors ꝛ̄ latoꝛ legi ꝛ̄
ꝑuſſit mlierē calce ⁊ nduꝝ precēt iā
figatū: dabō oīa mlierbia ſedz volūt
vi ſiu ꝛ̄ aū precit iā figatu ⁊ dabit
octz ꝙ octo luoꝛe ꝙ luoꝛe: aūaz ꝑāa
ꝓides q̄ figatū ī utꝛo aūaz accipe:
ꝛ̄ Jacob ad rachel ſic ī dit ſuāz ē
ꝙdo ſū ut dē ī filiū ſtā ⁊ mīē ſeptē
filoꝝ ſic aut ꝛ̄ ego maꝝ vob ī utero
mēbra ꝛpegi: ſi dō ꝛ̄ utꝛ ꝑā loqr.
ꝛ̄ aūaz vob dedi: ſi dō ꝛpatoꝛ coꝛpiō
⁊ lniatoꝛ oīs carnis ⁊ figatoꝛ aūaz
vob dedi. ꝛ̄ ꝑ ezech dō ſic dr. Oēs aīe
mee ſt ⁊ ut ꝑ ꝙ yſaiā ſic dr dns dō
q̄ fidaut celū ſolidauit tiā ⁊ q ī ea
ſt dat flatū oībz q̄ ſup eā ſt: ⁊ ſpīz calcā
tibz ea. ꝛ̄ utꝛ ſic dr ꝙ. Dns dō q̄
fecit ⁊ finxit ſuſtī: ne timeas q̄ redēt
te. ꝛ̄ ī ꝑ: q̄m dns ꝛpē ⁊ dō ꝛpē fecit
nos ⁊ nō ꝛpī nos. ꝛ̄ ī cāt deut.
Nōne hīz ꝑē tu⁹ q̄ cdux⁹ te. q̄ fecit te
⁊ creauit te? ꝛ̄ yſa. Ab ouēte addu
cā ſē tuū ⁊ ab occaſu vōbo te. Dicā
aq̄lonī adduc: ⁊ auſtro ne ꝓhibeas
filios meos ⁊ ne ꝓhibeas filias meas ab extremo tire. Oēs hīz q̄
ignoraūt ſt q̄ voluī ī gla mea aſſti
tuā eos: q̄ finxi ⁊ fec eos. ꝛ̄ utꝛ ſic
yſa. aut. Dns dō q̄ finxit ⁊ fecit te ſ
ui ſi ī utero. ꝛ̄ ezechiēs ſdē teſtat: u
bi de morte ſmo ꝙ. Cū ꝑfectus fuit
tiuin⁹ tire ſuā altiſſī ut dō moꝛat:
recedēte ſpūacō de coꝛpe ut reuīta
ad eū q̄ dedit ei. atozaē gladz altiſſī
q̄ tē ꝛpē Vol⁹ ei es tu dō ⁊ vnu plaſ
mato tuo noēs ſum⁹ opa manuū
tuaz ſic loqr⁹ es q̄m viſitās ī ma
tīe plaſmatū coꝛpo⁹ ⁊ ꝓpāti mēbra
ſumta ī igne ⁊ aq̄ ī tua creatiō ꝛ

mēſibz ꝑtū plaſmatoꝝ creatē tue ea
q̄ ni ꝛpā creata ē ut fuer⁹ et q̄n utꝛ red
didit matꝛ q̄ m ea creata fuerūt ꝛpa
ſtī ut ex his mēbris ⁊ māmill ꝑbeat
lac. ſimī mānillaz ⁊ mutāt q̄d plaſ
matū ꝙ ī utō. Jte ī ꝑmo capite ī gnoꝛū
ſeptū ꝙ de helchana ⁊ āna. dns oclusꝛ
rat ea q̄ ēat ei⁹ vulua erāt ⁊ nō dabat
ei filiū ⁊ ploꝛabat ſedz ꝛbulacoꝝ ſua
⁊ ſedm ꝛſbeā ſuā. ꝛ̄ ꝛ̄ q̄ ꝛcludēs oclu
ſerat dns ea q̄ ēat ei⁹ vulua erāt ne
daret ei filiū. ꝛ̄ iſta āna oꝛās durꝛ
dnē ſi meꝛ ſuis ācalle tue ⁊ ꝛderis
mi ſeme vir: dabo ti eū an ꝛſpōm tuū.
Leſſt aſſeo ꝓuiſſiā: nīl autoꝛibz cō
muniūt. Leſſt plato q̄ dr fonē eſſe
aūaz. Leſſt hīmogenus q̄ dr ꝑ mozte
nīl hoīes ſiuuz. Leſſt epycur⁹ q̄ teſtat
ad vicē coꝛ. Leſſet nephādiſſiā ſecta
ſaduceoꝝ. q̄ ſpīcoēs negat Leſſt azꝛ
ꝓpt ⁊ manes ſilēs coꝛ. q̄ dicūt coꝛpa
ee fatalia ſeꝛā q̄ aſſeio tāl ē: quā
nō ꝓpria voluīate ſ dīns ſcpturis ctē
detes loqr. dm hūanū coꝛpis eē ſic
toꝛē ī utero mīlies unaq̄ q̄ ſing⁹ coꝛpa
neē ⁊ ut ⁊ aīas ſūdt a ſe coꝛpibz figāt.

Augustinꝰ de octo q̄ſtio nibz veteꝝ teſtamenti.

Q Ueabilē iuſticiā nō
violat q̄s. ni libidine
trīſgreſſ⁹ fuit placitū
ſocietatī hūane: ſic⁹
furtū rapina adultiū ꝛcſtiū ⁊ hīc. aut
nūz ſic⁹ ⁊ homicidiū. ſcubitꝰ
maſculoꝝ vl pecoꝝ: ꝺ modū ī ꝛcſſis
ſic ē ſuū ꝛ̄plꝰ ꝛberare q̄ oz vl filiū
⁊ ede vl bibe ꝛ̄plꝰ q̄ oz. cū ꝛpā ꝛuge
ſcūbē ꝛ̄plꝰ q̄ oz ⁊ ſilia. Bene ꝛtellīg
ſpē ſcō ō ꝓmū linguaꝝ donū dediſſe

hoibz: q pacto z placabo hoiz illimite
ēt. z fortisecz p sensū corpis z fuctudē au
dēdi disaītur? ut oīdēt ēt fraale possz
sapiētes face' p sapiāz dei q eis itimaz.
tē voluītas vbi Questio prima
spūm stabil z sp: q sit hz oīa. Arīa
autē vōs io nō stat: q nō hz sil' oīa
Ido mō hī: mō illd' volui. Ad
tē si fuerī in illo vbo oīa q fīa st' z ip
sa suscepcio hoīs sic ab eo pōgnita z
quō si pictor velit pmge' tota domū
z coget vl nouerit locū ubi ea se
pmge' debeat: totū in arte hēat vl
ōsideracione z in volūt: ēt nos ētis z suis
q̄q tpib' aplicet. Sic oīa creata z ipe
hō q eius sapiē z psona mistica z
venerabil susceptōe gestabis ēat: i ipa
sapia tpis dī arte spūna sp ēat, qui
suis q̄q tpib' efficiat q pretendit a
fine usq ad finē fortit z disponit oīa su
auit q in se manes oīa innouat.
tē quō volo velle mori Ego dica
si sic vellē mori fidē z videt q sī puer
endū sit ad hīa pficiat ut libent' de
hac vita gredat sco n hī z vdē q sī
puerendū sit qd z er amare illd' z ubi
ia ē desidīū. qd' tam' aūd effam fuit
nedē z ut libent' moriat' fruist' itaq
dicāt qdā q ia sanā fidē tenēt ideo
se nolle mori ut pficiat: cui rō. g fīs
eor i eo g fīs sit vt mori velint.
Si g vez los volut nō dicāt io mori
nolo ut pficiā: si io mori nolo q pfi
ciā. Itaq mori nolle fideliby nō ofi
tūz ut pficiat: si idcirco q pfi ofice
rā. Pinde qd' nolut ut pfī sit: ve
lint z pfī sint. Filio quarto
De eo qd' i cena salois dem z oēs
ēsta maducant' venit' ē ait ei? ebo
meliorē: tūz dicēt qd' ait apls. Ina
pbate. q bona st' retinete. Sue' faux
vīgit cibū venacois: sic cor sēsatū
obat medacia. Sue' iocūdy ē ei? la
bze venacois capt': sic iocūdū z cordi
cape z dulce medacia. Cor pūsū dab'
tsticiaī: z ho pt' resistit illi. Huic sile
ē Hēticū hoīz pt' vna cōceptōz de
uita: scies qz pūs z hī: z pfal z a
sētpō dānat. Piso. n. corde resistit
tstitie: q p illo chitas bonoz z tstis
Cum masculi capiet V.
mlier: ē ait filia melior. Mlier cum
masculi susciptōs: ecce ih' q dicit. Ego
q sū paulus ego ait appollo: ego vero
cephe filia melior ē hec ih': q dicit
ego ait xpi. Ipa q ē ait ait. pria ea
i medio filiaz sic lilium i me spinaz.
De eo q ī pribus VI.
dem z filii si sapiēs fuīs ti sapiēs eis
z pri tuus: si ait mal' eas sic sol'
humana mala. Ita gādiū qd' hūtbo
boni fiet de bono fiet bo' gādiū z: z tsti
qua de malo fiet ex chi' susceptū nō
z ill' mala. qz z deo nō placet. Itaq
sot' ille hūret mala q' mal' est.
De eo qd' scptū z VII
i deut' si ait morent' sil' fies z mortuus
fuit vn' ex eis semē ait nō fuit ei' nō
mulier vxor illi' mortua foras vero
nō pdīt: si fr' vxor' itrab' ad ea z acci
piet ea sī' vxorē z nupta z: ecce puer q
nat' ēt stabil' ex defunctioē z nō
deleb' nō' ei' ex isr'. Si ait noluerit
ille hō ducere vxorē frīs sui: venit mr
illa ad seniores ciuitat': z dicat frō suus
fr' mī nō suscitare nō frīs sui i isr'
z vōbūt ea seniores ciu' illi' z dicat ei.
Quare nō vis suscitare semē frī tuo
i isr'. z stetit cora seniorib' ciu' z dixit
nolo ducere ea. z accedēs vxor frīs ei

rā ſcinoruby rīt' ꝑcalcauab' caligā ei⁹ vnā de pde ei⁹ ⁊ ꝑpuet i ſuei ei⁹ ⁊ mīs dicēt ei. Cui fiet hoī illi: q nō edi ficab' dnm ſuū ſuū. Et vōbīs nō ei⁹ ſſet dom⁹ ꝑcalcati caligā. Aux defuncti ⁊ ecīa quā m illā ꝓmus fideliū xpī ceſſit: ⁊ p mortē ac reſurrectōē andit ad ꝓmiſſa. Hec ut filios gnare ſuscepta eſt aplus ⁊ rōnabi ōnūcauī ecīa ⁊ Ipē nāz i ecīa ſuā appellat aplos: q ꝑpatres i ea ſuſcitauit ſē nō ſi ſ; defuncto ſuo ꝑ cui⁹ nomē vocarēt ꝑpatres q ꝑuby aplis aplis p ecīa naſcentē. Hinc ꝑō n. ihū mq; aplis p cui⁹ ego vos genui: q tū ꝑ ſuadū nō⁹ defuncti nq; pāl⁹ mq; p vob ꝑfect⁹ ⁊ a' i noīe pāli baptizati eſtis. Quisq; aūt hui⁹ epi mūc renuſauit. do mūq; ſuā ad inuentū poſſit edificare noluit: ſi dē aplis dī. Dei edificatio eſtis. Ita ſcīa ꝓuidā opuscoꝝ retuſatē ꝑceptū ē ꝑ hāc figurā ut ſpnat ecīa eos q ꝑſonā ſtepabile ducat. Hinc ſ' q ī ſa ac ſpōſo ſuū augui recuſat, vadua xpm ducebat. Qz aūt ſoluebat ei ꝙ vno pe de calcia' hī erat oīdē nō eū tres ſcotos ſtreſſ ī vnclo pauſ. Sceptū ⁊ ni. Qz ſpōſo ſi pedes eua' pare eua' ſona. Et aūt aplis ⁊ calciati pedes ī ꝓpare eua' pace.

De eo qd ſcptū ⁊. xviij

nō coqs agnū in lacte matris ſue: ⁊ nō occides xpm. Hec vidi ꝓmoneo: ne ſe boni ſuſcitet ſocīaret mal⁹ iudeis a qbz xpe paſſ⁹ ⁊. Tbld eſſe paſſionē: tēp agnus. Pri ſcptū ⁊. Tēp aūt ī for mace ybat illos dnō: ⁊ ſic holocauſtū hoſtia acceptū illos. Cui ſmē dnō ꝙ attestat' a Baptiſta nō baptizari: q vos ne ſcat. Hinc aūt dr. agnē dei m'te in tra. Dī n. Iohis Ipē vos baptizab' i ſpū ſcō ⁊ igne: qd ut ⁊ ꝑga

tione ſcificatiōis ⁊ ꝓbacōe t'bloris. Cui dē igne ſp'i er aī ad paſſionē ducēt ubi dr' illi q' eū plāgebāt q' ſi' ſe po ſſ plangē dr'ent. Ita n. tiēant ut dicēt. Ei ī vidi lig' hor ſcīt: ⁊ ariēo q' ſiet. Mouent g' boni: ne ad xpi cōſigēdi mal' oſentiat. Dem ⁊ er. Agn⁹ dei q' toll' pcta mūdi. Nō g' coqs agnū i lac te matris ſue: ⁊ nō ingerat xpō ignē paſſionis. In illo die q' ſcept⁹ tuc n. ⁊ paſſ⁹ ⁊dr' ⁊ viij kl' apl': er q' die ug ī dnī kl' ianuary q' natꝰ dn⁹ edat' ⁊ meſes ꝑputat. ⁊ ī charta Phibent at ubera fetāz: er die ſcptōis lac colligē. Eſt alius ſenſ⁹ ſpūalior. Nō coqs agnū in lacte matris ſue: ⁊ ꝓpriū adh ⁊ lactente. Qbz dī aplis lac vob potū dedi nō eſca. nō m'tes ī ꝓpera paſſionē xpī ſit dom⁹ q' talib' adh diſ'pet ꝑ qbz ſe offens ait Pri g' me quit: ſinite hos crire atq; ſtelligē adh eos tuali dos ⁊ min⁹ ꝑdoneos fuiſſe paſſioi xpī agnū ī lacte matris ſcauisse cui⁹ ut ī plēt ſmo q' dicit. q' qs dediſſē mi nō p didi er eis q' ſp. Pri appet eos ſi tū pare rem fuiſſe futuros. Hoc n. tuc nō pot ſi ſt' q' poſtea paſſi ſt' nō adh agni ⁊ lacte ſi iā aueres ī grege. Explicit.

Sīmo dug' An vigīa nīt' dnī. De euangelio.

Videſt fres q' ad' nob hodie bn' cui⁹ gnīa cois xpī re tulerit ſacra' Xpi mq; gnātio ſic erat. Cū eet deſpōſata mr ei⁹ maria Ioſeph: anq; iuerent tuleta ⁊ ī utero habēs de ſpū ſco. Ioſeph aūt vir ei⁹ cū eet hō iuſtus ⁊ nollet ī ducere eā: uolu' occulte dimittere eā. Et quo iuſtus q' ſcptī ſpōſe nō diſcuſſit ſuſcepti nē er ſequi eā ꝓ pudore ⁊ iudeis fama nō dicat ſi relinq'. Voluit occulte

dñe cū. Ve pro magnitudine. q̄ iusto vi
det q̄ humano iudicio nō dino. Penes
dñi nez pietas sīt iust' z: nez sīt pietate
iustitia. Sine bōitate eqtas: sīt eqtate
bonitas nō hēt. Virtutes sp̄ aplexe sunt
sī virtutes si sepate st' dilabūt. Eqtas
sīt bōitate semota ē: z iustitia sīt pietā
te crudelitas. Joseph g̃mento iust' q̄
pi': pi' q̄ iust'. Denuq; cū pietate
cogitat: crudelit' cauit. Du cāz tpat:
iudiciū custodit. Du vindicāz differt:
cinen euasit: du refugit accusare:
fugit ipe suāz. Estuabat ait' sanc
negocij nouitate pauid': stabat spō
sā pgnanes q̄ vgo. Stabat plena
pignore: s nō vacua pudore. Stabat
de receptu sollicita: s de integritate se
cura. Stabat vestita mīno munē:
s nō honore vgīt' ornata. Spōs' q̄ facit.
Astat accusare cōnē: s ēt ipe mocē
cie testē. Culpā dicēt: s ipe cāt custos
pudoris. Negēt adulteriū: s ipe cāt
vgīt' assīor. Q̄ facēt ad ista. Cogi
tat dñe: q̄ nō potuit vl foris pdē
vl mīt' qd' cauerat dñe. Cogitat
dñe: z dt dō totī: q̄ qd' hoī dicēt
nō habuit. Et nos fres q̄ cōs cāmbat
fallut spēs: fūt dolos negociū istiꝰ
nesaue. Perdine' iudicū sbtrahat
vindictāz: suāz fugiat. Dicat dō
totī nc dū facte mocētia gestat
i penā: ipī nob' noxia suāz pferat
dicēte dnō. In q̄ iudic' iudicauit: iu
dicabit' de vob. Cte si no tacuerim',
clamabit d's. Vndiq; agel' q̄ Joseph
ne i nocētā sic discutet sic puenit.
Joseph ioīs fili dō: noli timē accipe
mariā vxorē tuā. Qd' n. i ea natū
ē: de spū scō. Pariet aūt filiū: z vocab'
nō' ei' ihc: ipe n. salvū faciet pplm suū
a petis eoz. Joseph fili dō. Videt fres
z psonā gen' vocau': videt z vno totā
psapiā mīcipai': videt serie Joseph
dauitica semīs sanctā. Joseph filius dō
trīm̄ gñacōe natū. Quō filius dō dr:
ni q̄ gnis aput' carthaginē fides passio
nis cplet' sīna scripto. celest' pb' vgi
nea ita signat' crame. Joseph fī dō
tali vore ad dō placita fuerat passio
dei prēdicturat dō' dō vitā z nō stupū
eū: de fratū vētis t. po. si' se. t. Qd' sīm
dō tali gl'at in cātico. Pax' tō d'm:
sedē a dextris m. De fratū ventis tui pēn
de fratū ventis tui: bīn de utero: q̄
celestis hospes sīm̄ hītator sic i utero
dndit hospitiū. ut tegmis clausura
ne sciret. Qui er uto ventis exiuit: ut ei
gnat' tamen nō patet. z cplet' ei qd'
cātat' cant. Soror mea sponsa hortus clu
signat'. Joseph fili dō: noli timere
sponse cās. Spōs' ne timeat admonet.
Et vide: pīa ait dei operatiū: pl'q̄ sciat.
Joseph fili dō noli timē: nec q̄ de spū
scō ei: de sacī agnicole succubas
Joseph fili dō noli vere: quā vides vtq
e ista nō amen. hic nō humāq lapsū;
s e dīn' illapsū. Ip' e pīmū nō reatū;
h' incremētū celi z nō z corpis detimētū
h' nō z pduco pone. audi z secretū.
Hic prima agnicolis z: nō supplicij pē.
h' hoīb' sortis nō z: s dei z thanat' h'
bo z mortis cā: s vite. Et io noli timē:
qc q vtā ptulit nō metuit occidi. Jo
seph fili dō: noli timē accipe mariā
vxorē tuā. Sponsa vocat vxorē:
legis z h' dine. Hic g̃manete vgīt'
mē z: uta ego de pmanete pudore.
Joseph fili dō noli timere accipe mariā
vxorē tuā. Qd' n. i ea natū z: de spū
scō z. Veniat z audiat q̄ requirit q̄

sit que maria genuit. qd i ea natū
z de spū scō z. dicant z audiāt q greco
habēt latinā nisi sēpiternitatē. anth
poton. xpotocō theotocō. ut tollant
blasphēntes. qd i ea natū z de spū s. z
q qd de spū scō natū z spūs. q de spūs
qd sequit: qd sit de spū scō natū est
ei xpc de z de spū mēdat: ei ti dicies is
pat spūs eat verbū z verbū eat apd de z de eat
verbū. q verbū caro fm z habitat nob z vi
dim gla ei. sicut dicit gla. respice ihel
iuuna. qd i ea natū z de spū scō z. et vi
dim gla ei. cui? eius q natus z de spū
scō q verbū caro fm z habitat i nob. qd
i ea natū e de spū scō z ego nesc si de
spū scō. ego puto si ei que pōt vsq
ere ego nescio i utero z post filiū z
verbū no ei emanuel qd it nobiū de
nobiū de ei. male dō hō q spē
sua ponit i hoīe. audiat q respicit qs
z natus de maria. licet mgr sibi angel
z verabit no ei ihm. quare ihm.
dicit apls. vt in nōe ihu genu flectat
celestiū terrestriū z infernoz. in nōe ihu ne
omne genu flectat celestiū terrestriū z infernoz
z ut q sit ihs dolos nr requies agnitor
dō ia lingua confiteat q dns ihs xp
e dei pīs z in tu adh mo q sit ihs ne
cesse scrutari. audi adh q sit ihs
filius: z vocab no ei ihm. ipe n.
salū faciet ppl suū. si fuit no alteri
salui fiet. pn. a petro coz. esse dī
q petā donat si xpianis no fuis: nec i
includisse vl uicios diabolo. cui sic hō
suis temp dim: nec pl petā dixit ni sol
dō. illi ni negabit dim. q petā ei dixit
tenit no credebat: tu ab eo petā dixti
credis z dim dubitabā confitet. verbū ca
ro fm z. ut hō caro primuti i gla dei
nō ut dō i carnis vteret. ejurā. sic
dixit apls. qui se negat dnō vnq est
z quō nō qui se negat dō hoī vnq deus.
Quāne leges me. xxx annos luturosas
oēs primū gones. z xpc cui quīgētos annos
nūtat sue. cui pphet ortu? sui lites patuit.
stat? sui sustinet qstiones. desine
iudicare iudice tuū: si audeā i cel dim qs
magus adorauit i tiro.

Sermo cuius. In cena dñi

Hodiernū
sumū q solēn sacrā recolim? z cū
xpo dnō immolacrō agni pascha face
festinam? sincera qso z plena christi
pectora. dimis exhibere mysterijs. illa
sit i mēte duplicatus. nr luxurios nubi
lo. thoro hō fugeret. z grū messium
agni innocētiā pferat: nr immaculate
ouis membra lupina mēsidiat i viscā.
Cum q sacro hoc cane digne participat?
acumbim? nō cū petro pueret gallus
ad portū: si sustinebit nr iuda sīre
pacone naufragū. habeb? debono
magistro cū pditore pena: qi ad bonū
malā attulit exēplū. denīq iudas
nō sincerū si sil'atoz acumbit: z p
buccellā xpi i cū dra? i tū? accepit
mgr buccellā tinxit i cū sathanas. Si
delicat fides pīt? erroris lenis pia
verbā recordatio trīsse. cū recubet
mgr ihs cū xpi dscl? suis: edentib? illo
aut. dico vob qm vnus ex vobis
tradet me. et contristati nīs: cepēr
ad eū singuli dicere. numq ego sū dne.
Obtu apli felix vra innocētia mētā;
qs penal iudex exacta no discussit. cui
ni. moueant nil tale vos z dns cogi
tasse: extimescentes tm ne fragilit
illos dns interrogatis de pdito qd i exitio
nō ignorās z pl credit magro qs vob
On illo nunc vos iudicatura patrū
cōsessoz: z iudas nō vult sentire spūtoz.

tret vos tal' audire: ⁊ illū nō tiret tāti
sceles cogitare? Osilite g' dñz: pū ihesu
te mgrm. Videat pscia vitas. Desig
nat' abhorrenda pso: ne remaneat cme
i iba mrātur volū que fugē debeatis?
pducat' filiis pdictis: ne macler' cōna
bignit' Ans mq; alijs aut. Cmecau ma'
m'tut i pabside: ipē me tenet. Cepit mau
festh; alaq; dicere: adh; tm nō ipe nō video
desigri. Cz ere pauētib; ⁊ retrahentibus
actus eudent' ducētib; oīa suo: ille teme
ritate ⁊ ipudētia q̄ pdictis erat mgrm
ma'tau mgrē i pabside m'tat ut audā
cia bona ostiaz mentiret. Q obduxit
tā frontē ⁊ talia de se audit ⁊ recitāb';
videt pblicani suā ostiaz ⁊ adh; manū
porrigit ad buccellā. Nec primo n' sedo
cepit a pdictoē retrhi pede ⁊ pacia
dei. nutrit ipudētia sua ⁊ suat si ura
q dicere. Terē ia ⁊ pena illi pdicit: ut
quēnō vereret miscia: rogat de
nūciatu supplicia. De mq; hoī illiq;
que filij hois tradet? Ho' illi erat nō
nasci. Rīs mq; iudas q̄ eū trād'dur'.
Numq; ego sū rabbi? Iudas sui dic?
nūq; ego sū? Tu dic ego sū: sciui eū
ab hac te ce. Sta qd' nūc loqr'. Noz
obliuio nr'scēt: si pietas miscēt.
Coepte puaicatoz ⁊ mis. si reduces ad
coz recolēs mgz q̄ dixerit ē. Discu
fut'oz ⁊ cau nr pi ē magnitū. qm
p hīc colloqū nō se fuit ignaz. si pnte
ti vult exhibe suffragū. Tu aūt cu
cupiditas sensū tulit ⁊ auai' cord'
oclos erecau' intiogare te singulaz
ipē sis q̄ idicio nephas arcpas. Dia
i te nouit dinitas: ⁊ veti in ei sil'
pbit humilitas ⁊ i q̄ secta iuētaz
chitas. Ymno mq; dō abiect' i mo
te oliueti: ⁊ aut ill' ihs. Oēs vos scā
dalū patemi' i me hac nocte. Respōdit
petr' ⁊ dix'. Et si oēs scandalizati fue
rūt in te: ego nō scandalizabor. Dixit illi
ihs. Amē dico tī. q̄ hac nocte anīq;
gallus cātet: t' me negabis. Dixit ei petr'
Et si oportuerit me mori tecū: nō te ne
gabo. Cepert' alterari dus: medet'
egrotet. Ille sīt egritudie sepultare.
⁊ ille ē futuz actressioēs illi īmanabat
Cz interī paululū tī negociū seqstret'
donec rei exitū ꝓbem? Iudas mq;
q̄ tradit' eī: dedit eis sig'n'. Que ostia
tī fuerō ipē ⁊ tenete eū. Qd audistis
fieri? q̄s sensit? hī sīt sui horore osidet
⁊ q̄ aures tī ꝑba recipiat. q̄ nō pre
cordia dīs talib; ministrat? Quod
eis sig'n'. Que ostiam fuerō ipē tene
te eū. O sig'n' sacrilegū. o nefariū
o placitū puniendū: ubi ab osculo ire
pit bellū ⁊ ꝑ pacē idemū pacē rupit
sacrāmū? ⁊ ꝑ qd' fecerunt gētes bella
finire: ꝑ hoc ꝓhan? bellū iudas vo
luit īchoare. Ded'eis mq; signū d'.
Que ostiam fuerō ipē ē tenete eū. Cur
sig'n' iuda tradis? tī pactū in tuo
mācipio posuisti: ut eū q̄ facturus
pacē ipē pararet' ad celestia; passio
nē trahi aere hebuit nūli p te trahē: ne
qn eū prīs silentiū teneat chitatē.
Cepit' n. ꝓhanū qd' hodie xpō arte
disti ad osculū: estimo illudens erte
suis ad laqū. Malo tuo dinasti
argētū expendi? mor tapes ⁊ corp'
ihū pandare. Venet itēa dīs ad sa
cerdotū piacpē pdicendo: ⁊ cū ceteri
dixi' labent' in fugā petr' ille primus
fore ego negem cepit ablatare longiquū.
Venit tandē ⁊ ipē ad principē domus:
⁊ capitāis rei exitū foris obstat ni
mis. Cz q̄ nā pdē actressioīs oī ri
go: vigebat: calescendo ad cubo

nes stabat. Negat tristi ipsi: p se auaz
pmiserat posituz. Jacet dilus i torpe
oblionis: qi in qda teulo doloris p
fraudi ei decepta amicula. qi grauis
qda febricula. Oppressus ei lituargia so
nu: z repit ei prero ipingē matutinū
expgiscat aliqn: audit gallū cantare.
Dig p̄ces ad medicā p nuncios luctu
ar: z dinū offert ei cepit ātidotū de
po n. scpti z. Ani mea z pri mei: adiuu
me agr̄e z stetert. z pri mei alōge ste
et qd dem z. Meliora sūt vulnera ami
ci fraudulenta oscula ini. Iudex n. sic
de aplo pdicto: uta in fr̄e z exanimo.
Qā z de illo pscpti z. Ho panis mee iq
supauit q edebat panē meū: āplauit
se me calcaneū. Et ute mi hoīs: do
mestici ei. Dñe z nos sres ymaūt su
gat infra. Fallacioſa colloqa. ut ei
sēs pncipem gras scutiū vera pace.
tinit pcha vnitate tenear: ut ei
sas oibi i regnis celestib; tūphe. Ar.

Sīmo augusti. An passione de
Euāgelice passione dñi.
series leōis q p ordine
passionis dñice glaz didi
mus: credo q attenti no solū ad aures
sed z corda vrā deuocōe expleuerut:
nos de q̄nte tenuisse capacit vires
adm'tūt. ei dīne verbi nra vba
uigas. an eande mī redemptoris rei
tā passionē vtaut ingine retinem
Egnesco q pacto. Pnā ubi sīmo se
gde icepit i sensi torrescat. Quo ei
aī no libet mfirmi: i q totū tritū
z debatū z mūdi. Idemat z erre in
stilo iudicū. dnō pilato tēdit alli
gati z sacrus manū sacrilega cate
me vinceret. Ad tribūal de hīe pīsidis
sistit: no ut reat i illo: sed ut inocē
pandet: et reportaret testis; iudicis
q crudelib; vinclis meritis no amis
serat inocētē. Isiste mecū in hac
actione z q'mins iudea assiste ad id.
m' litis tue titulū accusacōis. gen
cimeq denūcia. Producto testes in
medīū cause: nicōs adhibito: nil pīsa
subtrahat examī. Pat sū p dño mo
ipē ductus dānari. Erre interi i sō
p iudicata ē traditoris actio. q fugit
ad laqū ultro capiēs ex pena sola
cāi. Reū se sī ipse astitui: z p iudi
tuū de se ipē otinuo iudicat. Remā
sit erre ei rore ipsi traditoris efficax
plenitudo fraudis z ni afuis mar
tis obtinuit: si magī sacrāmā salis
ipēdente arcessit. Petram mq fidē
sanguīe iusti. Et pcta petrā in
tepla: ubit z laqo se suspēdit. Papēd
me celū tīāp medi tabo fune suf
focat: z ei flagicioſa timefra
noru viscera crepuert. n. cadaueri
tra solitā gtribuit septurā. Quis
iudea qd de imaturis ei? si digna
no ors q decptū no pfanus sacrilegū.
Ecdeti mī pylato p tribūli: missit
ad ei vroz ei dīs. Nī sit ti z illo iusto.
Multa n. passa sū hodie i somnis
p eū. Erre inder tiret in diuge: z ut
emū iudicē no pleat i iudicādo.
assū. ptulit i exoris tribūlis iudicia.
Judicat ipē q iudicat: torqt omq
torquat: z ut nil mali i pmicie operet
sonet i sono exagitet. exoris sīa
q ibi agēt iudicē dscia re sic torq
bant z costa: Denīq q multi mī
dicta vob: barrabā an ihm q dr
xpm? At illi dicer. Barrabā. Dic ill.
pilat. Qd g fac de ihū q dr xpc?
At illi dicer. Crucifigat. Qd agi

ſmagoga dānabil⁹ iustū ſanguīe
dnus ad victiaz: z absolu mālesū
postulas hoīcidā. Latīe iudicas i
nocentē: z īnocentē posīt ad cruē.
Ille q̄ vos ocidit. tuo suffragio mor
tis ḋnatus: z q̄ vos mortuos ab īferis
suscitauit te mslēte dānat. Reus
fit q̄ reus nō fuit: z ut īdēnis euadat
q̄ oli dānari debuit. Utq; rea te
neēis: z eīam īocētē z absolucione
latus. Et q̄nus sacrilegiū i parte cēl
se nefas excedit: tn z ille adūsū te ēū
dīm dīme ulcois exclāat q̄z barabas
latr sanguīe fuderat: q; ptūpasse ē
scelꝰ hoīdis: veīaz meruisse latro.
Cui mag⁹ pylatꝰ accepꝰ auſ: z lauat
manꝰ coram ꝓlo d. q̄ iudex sū a sanguī
hui⁹ iusti: vos vidit. Illi aī dixerūt.
Sanguis ei⁹ sup nos z sup filios nros. O
q̄ bn furor ecc z q̄ digno papias
iactatis īsania. Que nā rō z ꝑtia
assīmēnt sic velle aliū pdē ut por
nal ipā pene z sb alieno exīao tuis
iugul⁹ ꝓnabales dextras admouē.
Erit ecce q̄ sapie geneīs vena fraudo
rus: z cū cīnia radicis sue pullulat
tuq; platana. Egredit⁹ ex metallo ut
rus sui iā cruēta pgenies: z īfecta
sanguīe nascet⁹ īfausta posteritas. Et
q̄ bona ad hēdes tuos q̄dā sacrilegi
cristo īmīm⁹ macula sanguis īno
cenīe ꝓfidos z posteros primis. Pri
natꝰ q̄dē in morte mī redēptoris i
sisti: si audeat⁹ tuos natos mucrone
pie extīguit. Erit iā cui possīt vide
nō noxia: q̄ ergā filios tuos genti
lis ptinax ꝓnada. Cui dixit ille
barrabā: cūm vō flagellī resū edu
ill⁹ ut oī cōfigēt. Ne mī miser. q̄b
auribꝰ hūc audio. vl q̄ut sensib⁹ meis
tā funesta imedo. Ecce dns nis aptat ad
vbera: ecce iā cedit. Rupit scam cute ro
lēna flagellor: z repetut ictib⁹ ꝛdelia
vulnā scapl⁹ tīga dscindit. Pendolor
iacet extens⁹ cam hoīs ds: z supplicū
patit ille ī q̄ nullū vestigiū pīe potuit
inueni. Ad victiaz vita dnat: z ad cēlis
sī mortis oīasū adducta victus ē mat.
Atnbuit sacr⁹ capr⁹ aculeis spinaz: z di
nū vtice penal⁹ cone pēpa crudat. Q̄
spinus nrā eū pīa pīgebat. Venit tā
dē z crucis ad capūt. ubi pras man⁹ te
bras scena mulnia z apago palmaz ru
pit molestor foratura figit cruc cla
ui: z effossa vestigia offīaa pedū ī
pedū penalia netuert. Adhes⁹ q̄tu
corp⁹ sīpati: z īmobile lg⁹ ī cussa
mēbra portant fert pena ipā pēdēte
z tormēt⁹ suus neri artꝰ īnbuit. Q̄ se
stinate ozo z ī rītate cīb⁹ ꝓperate: se
tio. n. moli nescio q̄ cātaz z testinus
morb⁹ nō nl elenta ꝓtire minat⁹ z
erc ꝓpat mdus exedia: z rex nā mutā
troce pauet. Dies medi⁹ tnbz tyrā
nide exclusit: z pdit⁹ sū fugitiua
luce fraudatū. Sol abscōdit radios
suos z orbē glob⁹ luis obsānat. atq;
ī cubatē nocte dissilato nue ādeois
admisit. Dies erat nō dies z: z nor re
pēna nō nox z. Impiē tnbz alica
tpa tua fert: mozet⁹ vō die. nouū
dies sensit oīasū. Expectabū xta
elenta erūt ꝓy aditois: a rē suū mdi
extremū ygē cupiebat ī limite. Vo
lebat arbo scelis ire ꝓnus ī ruinā: ne
aditoris sui tactus ꝓtinet ruina. utubi
Osumat⁹ orbs sacīmēt sua spōte spm
gēte cū victoria morti exposuit: illu
co rapuit. sacrio ducata velata. z ī
pblicū. tēpli secreta mtuit. ut admis

si sacleg⁹ clādestina machinatōe
pandēt. Agitat mitius tia scissibꝫ
z molis sue fiducie fluctibūda
motione iactat. Dedecꝰ petre crepi
tū fragore sonugero. z viscerali mo
tu durupta saxa crepuerūt. Patuerūt
porte ptin⁹ infaus. z monūmētoꝝ
sue cladi ꝓpias pdiderūt. Pacau frē
st̄ carēs sepltiꝝ. z reducta cor
pi dñi agnouerūt. S̄imo cuſ

De latrone.

Lectio
euā⁹ docet nos. qđ⁹ multi
petā sua dnō cōfitēdo ato
posse veiā pmeri. Vñ a⁹ lacrima⁹
fres k' latronis illi⁹ q' cū dno fuerat
crucifix⁹. Cū m penis eēt p suis fa
cinoꝝ sibi⁹ cōfessa suā cām hēbat. s cū
dno ꝓia petā pādebat. dicēte scripta
cōfessio. z plēitudo i ore eius fecun
dā illū ꝓia facinora. s ofō a padyso
sū patefecit. dicēte dno. Amē dico ti hodie
mecū eris i padyso. Padysū frēs mei
v vl eo ap̄l⁹ multa ānoꝝ fuisse pdu
sū scripta testāt. et illo pmo hoīe bīs
gressione pturāte. z eiā puerū s
dmissū scripta testāt. z imōzlē carēs
fruēs z mortuū⁹ morti subiect⁹ fuit. Cui ai
dns nr̄ q' p ꝓpā morte mortē occid⁹
latroni padysū patefecit. Imo ei
tpe duo bīficia vite cessa. z vno
i q' padysū patefecit: altero q' latrē
i cū indutit. Hodierna q'dē die aliq⁹
nob⁹ patū rēdidit. pīnā ciuitē oīdit
domū ꝑstinā rēdonauit. Hodie nāq⁹
aut mecū eris i padyso. Ad hoc tpe
Crucifix⁹ cū clauis retineēs: z pa
dysū polliceris: Valde mīr: ut i
cruce possint mecū cōes fuenire vir
tē: ut i ligno mea largitas demōstret
Et qm̄ ex cōdemnatis fuerat signū
z apd cōes ignominia putabat. simul
fama. mirand⁹ bīficijs decorauit
z ex eo mag⁹ magnis virtutes ei⁹ ondut.
Non illo i tpe mortuū aliq⁹ rēdidit
luci. nr̄ mare a suo tūore ꝑsaut. nr̄
expulit dēmones. s cū suspens⁹ clauis
affix⁹. oīb⁹ sbugatis dedecoris fuerē
bens ifamia. insultātiū derisiōe illus⁹
latius adisā mente valuit amutare
ut ex oī pte ei⁹ dignis sentiret. Ete
mutata virtute cāturā z ad meliora
dūtit. z hōēe summo decorau. Hodie
mēcū eris i padyso. Ex hac cōtem
tor⁹ ignis arderet. successa ēsset.
Ex tpe q' regis z tpi⁹ gehēne z vite
mortisq; ipeū tenet: ignē dedi cessit
ptāte. Si n. hoīes q̄bꝫ corpe medi
cina z aplā amicam ai egrotos oēs
pene solutos arte ꝓia cruciuerit. z sū
me rēdidit sanitati: quātū tps nō
iusserit z muari donāte vulneribꝫ
sanitatē. pbrcmo z metrici reme
dia pollicente z eos salutē ꝓpia lar
giente. Dignos eos celo⁹ amēitate
donauit. Ex d't aliq⁹. Vñ tāta bī
tudo latuit. Qd egit tale: ut post
crucē mereret padysū. Pro ei⁹ cruce
audire vtuit. Cū ei petr⁹ negabat
vita: Luno respondit. i cruce pm⁹ dis⁹
puelle pfessie minas tollere nō ne
luit. z latro suspens⁹ vidit ꝑlm ei⁹
astante despicēs. oculis fidei celo⁹
dns pura mēte agnouit. d. Memento mei
dne. cū veneris i regnū tuū. Ex cōfessione
ihū ꝓtiam⁹ latrone. nec erubescam⁹
tale accipe magr̄: que nō erubuit
dns nr̄ pmū mīduce i padysū.
Et pudeat nos ei⁹ magisterii: q' cele
ste vsurpare: an cōes meruit p̄mi⁹
Dō dr̄ ad eū sic ad petr⁹ vei sequē me.

ꝛ fria; te ꝓfitatore hoiz ꝛ nr dr ad
eū sic ad my dr sedebut si my se
des iudicatꝝ my tbi ysrl. nl ami
tacuis oīdit. nō mortuos resuscitat
dēones nō fugauit. nō mires ꝓstrat
nr ullū ei fecit de regno celoz ꝛmo
nē: nl de gehēna locuꝰ ē: ꝛ cū
oēs ei ipū obstrepꝝ nā iudei fama
glaiꝝ ei ifamare cupientes. ꝛ ex oi
pte tēptātes omissa ꝓtrahāt: sꝫ
iudaꝝ vitas ꝓfulgebat ꝛ ill insulta
tibz insultabat ꝛ latro. Videns la
trone ꝛ latrē: utq; pēdēt i cruc.
utq; sn sibi sileꝝ. Vna tes nr saluos
si nō vna mecꝫ dr. nr ī eo utq; se
su supposuit. nr aīe sil⁹ donat eueb⁹
si bon⁹ celi b titudiē hēditatē unq
promeruit: alt⁹ thesit gehēne tartari
us deputat⁹. Duo etēi latrones.
cū dnō erāt crucifixi: ut ꝓlet scptā.
ꝛ cū uno deputat⁹ ꝛ. ihū vnū insul
tat: alt⁹ adorat. Vn⁹ blasphēt: alt⁹
bndicit ꝛ blasphēnte phibet d. nr
dm tu times. Videns celū ī cruce
videns pfectionē ī tonuit. ꝛ ī pē
prudētiā: videns mgrm. de cruce
subito volauit ad celū. ꝛ ī pena po
situ celesti: nudul secreta narrante
qz ei sui meoz fuit. qz sana mēte
vigilat. qz clauoz ofixioē sꝫstuit.
alui tacuit d. nos qđ iuste. nā
digna recepim⁹ aī nl mali fecit
nob fidei mgrm dimisit. Mat ergo
dne mento mei cū veneris ītoꝝ tuū.
Visi dr̄ oē peti sacrīa remisisti:
deniq; audire nō meruisti. hodie
mecū eris ī padyso. Fere quitū ꝓsti
tut dr: ut sn dilectē introduci lat⁹
mereꝫ padyso dr.

Sīmo nuscē de bō latrone.

Dum cruce dns pēdebat: iudei blasphēbāt.
principes subsannabāt: latro ostendebat deo
q̄ nec diu sanguis fluxerat occasoz.
Alq; mouebāt capita sua d. si fil⁹ dei
es salua tepz. Ihc nō rndebat. tacuit
iustos puniebat. Ad vēdictā iudeoz
aperit dns os defensoris: os crucē lat⁹
nus. Duo. n. a dextris ꝛ a sinistris ꝓ
cuiusq; salutis. salutatoꝝ medi: sic illi⁹ nulla
alleuat⁹ ostitente. Deprimēs infidelitat⁹
nē a simplicib⁹ ꝛ fluctuantē. Percedu q̄ sint
a dextris: ꝛ fit si iudicio reus: ī cruce
unter. ī sce mgr̄ scripta vor latinis ꝛ
latronē hz sco tu times tep dr latro.
Vt latro op ꝛ dne: q̄ furabaris modo
obtios q̄ seuiebas īglado. mō cred in
xpo. Dic latro mp op tu male fecisti
q̄ dm bonū fecisse arguisti. qz nos vi
uos occidisti iste mortuos suscitat.
nos aliena rapuit. iste diuas suas
dedit toto orbe tras. ꝛ paup fuit ꝛ
ut me dimitte rogasti. Iungat latro
cū latrone. Vsq; ī hoc tpe fabulabat
q̄ fauabꝫ de cruci nō dicat vna. si
vis meū comitari ad vitā. q̄ mi in
latissimo fluxta collega. qsto mi ī do
micilio vite comes. Lig⁹ ei cat cru
cilla. Vdī pē instruit d. fouit dnō
vna iustoz: ꝛ ut ipoz pbt Vsq; ad
vitā ad saluatorē. Dne mp me
mento mei. cū venis ī regnū tuū. Re
tulit mp alioq; dicē latronib⁹ ut tui
medz sit xpc. q̄ boni fecisti. qd dig⁹
gessisti ꝛ qz nocuisti. qz occidisti dic
mento mei. Dicat latro q̄ sonuit
sanus ꝛ mgro. Rex ergo debuit
meū: qz me virgula agnoui deū
meū. nō attendit qz pend⁹ ꝛ lig⁹
fixus. qz mamt tolo venie m

suo iudicio. Dñe mḗ mḗto mei
dū veniō i rḡnō tuō. Penit nō ḡ lo
aut⁹ ihs. nec prlato nec pūapibz in
deo hꝫ labia puritat⁹ ipitatē mōdre.
nolebat: qr ip̄e nō rē q̄rebant. Rīdt
latrō lubent⁹: qr rogant⁹ sīplr. Va
dico ti: qr hodie mecū eris i padiso.
Qr latro: caritatē postulast⁹;
celeritatē p̄cepit. Qui dicit dū veni
rḡnō tuō: qr te hodie introduc⁹ in
padisū suū. Qd dū fuit qd latrō
pmittit⁹ vita⁹: q nō accepit grām:
Penit dt i euā⁹ scō. Q̄ q̄dē nō renati
fuer⁹ aq̄ et spū scō: nō pt introire i
rḡnū celoz⁹: ⁊ tpe nō pmittebat bap
tizari latrōnē. Amouit ei dñe re
medū pietat⁹. Credit miles. lācea
i latꝰ fixit saluatoris: ⁊ exiit sangꝭ
⁊ aq̄. ⁊ aspxit meb⁹ latronis. Dt ap̄l⁹
paul⁹. Appīquem⁹ mōti sīo. ⁊ sanguī
aspsionis melꝰ loq̄nti q̄ sangꝭ abel.
Ēre melꝰ lo⁹ sangꝭ ⁊ q̄ fūgus abel:
Ca sangꝭ abel accusat p̄cidū: sanꝭ
guis ihu xpi liberat homicidā ⁊ do
nat penitētib⁹ indulgētia.

Simo cuscj de la
Odierna die tronibz
fidē dñe mr̄ p̄dicat⁹ auce:
aut⁹ festitate celebrātes
p̄digniosa⁹ crucē ei⁹ totꝰ spitalit⁹ gra
tulacōe ei⁹ sūmaq. Hac de ca hodie
gratulam⁹ q̄ bīficia aut⁹ meozum
q̄ bīnidiē crucifixi auce i q̄ īmolat⁹
⁊ tpe. Et ob quā cām īmolat⁹ i er
celso ligno. sīc diuo nō sīc tecto ⁊ n̄
ut ei ipi⁹ aeris nā mūdet⁹ hac
imāgi de ca nō sīc tecto. sī sīc celo īmo
lat⁹. hac ei de latrōne xpc i padisi
introduct⁹ ⁊ amenitatisque gl̄ie ondꝰ
ut vno tpe duo nob bīficia ꝯferan⁹

ei ⁊ cessa. ponū q̄ padisū nob⁹ pateſc⁹ ⁊
aliud q̄ latro p̄mū i ea meruit it⁹
duci. Hodierna die sīc dicis q̄bz nob⁹
reddit⁹ patrā. ⁊ p̄nā citatē restituit:
domūq; p̄stinā redonauit. Hodie audi
latro: mecū eris i padiso. Qd agit ei
fili⁹ dñe. ut latrō reuocēis? ⁊ padisū
polliceris. Valde mḗ dñō: ut i cruce
possit oēs mea tuēre virtute ⁊ largit⁹
Mēto mei dr aut latro cū veneris i
rḡnū tuū: ⁊ alꝰ latro insultat. Videte
fres latronē ⁊ latrē. Vbi pendet i cre.
ut⁹q; fuerit vte filis utr⁹q; vita nūsa:
si nō utrisq; mer⁹ vita. Qā vir⁹ bīnidiē
celi hēditatē iure ꝑmeruit: alꝰ gehēnā
iuenit. Omn⁹ n. blasphēt. alt⁹ audiit: ⁊
blasphēnte phibet d. Neq; tu deū tu
metuis. Pdē lubitatē pendēs i cruce?
vide phiar⁹ i tormēt⁹ ⁊ i pena p̄cia
de cte sīto volau⁹ ad celū: ⁊ i pena
positꝰ celestī iudicī secreta narrauit
dicēs socio suo. Nō times dm? vl q
eodē iudicio sum⁹? Iuſtꝫ ⁊ tu i mur
mō es ⁊ nī nō lacessaris iurgijs.
Supplicā ti ꝑas bō. q̄ xp̄s ignoras.
Videte fres si nō aplica ziba mirabat;
cui⁹ illi simones cirenē. Qd facis
latro? Defendē ei volens: p̄cipē
fratrē latroni. Videte fres latronē m
cruce suis renūciasse petis. Dic nāq;
illi dnō rāta⁹ tuas pōz: ut iustificeis
Rauit ⁊ p̄stitit. illi coegit. illi nēm⁹
obstitit: si ipe si qr sponte sua petit
obtēs aut⁹ eor⁹ ēde iuste ⁊ digne q̄
hic q̄ fecer⁹ patim⁹? si aut nl tale fecit
et postea aut. mēto mei dr ei ve
i rḡnō tuō. Sīc sunt aut⁹ primo dicē. mēto
mei: n̄ aīe eor⁹ pcī sarcina carnis.
Conspice inde q̄ntū p̄stat eor⁹ confes

latro paradysū oīb⁹ patefecit :z tā
ta fiducia meruit ut regnū post
latrocinū acceꝑisse leteť. ¶ De
cruce mi libet dñi nr̄i p eū ꝙmodo
ꝑducare : honantes z celebrites no
phāt dñi saluatoras. ¶ nō n. ob⁹
nr̄is honorificat crux : ꝙ votis. ¶ hodie
crux fixa ē. scis ꝙficatū z. mors
sb⁹isa z. z dōnes supant sb. Dnā
petr̄ z. hō solut⁹ z. z xp̄s dñō glōsi
catus z. ¶ hodie apd̄ iudeos sol obscū
tus ē. z stroz aūe illūinate sb. ꝛec
portat fide iustitiā arātoris. ꝓtecta
ht a iudeis. ne videat facies ipioz.
nō ꝙ dñi iustitiā tangēt : ꝙ ꝙ audacia
ei sinagoga xp̄o fiebāt scelā. ¶ hodie
iudeis tribꝰ fide sb. z fidelib⁹ nor m
die dulcia z. ¶ hodie adā electꝰ ē de pa
radyso : z latro i paradisū meruit intro
duci. exuit hūm. z ingressꝰ ē hūm. exuit
peccatū : z ingressꝰ ē latro. exuit a
tēplo : ubi : z ingressꝰ ē ofitēs ubi
exuit otēnens salutē. furat lat̄ celeste
ꝑiū. ut frēnis maiestatī nō obstet. ꝙa
si fides vincēs. hꝰ est n. pā vox dñi :
regnū dei ui pant̄ z violenti diripiūt illd.
¶ cā duo latrones i cruce : vnus ago est
iudeoz z gētiū. lat̄ penitēs vnus ago
ē ꝑplexoꝝ gētib⁹ aggregati. q̄ prius i arore
vivebat z postea vitatē agnoscēs. ita
latro fidei vnus ex duobꝰ in utroq; q̄si mi
fine ꝓcedēs latro. usq; ad tp̄s crucis
vīa malignit⁹ fuit. ¶ In cruce dicit̄ vnus
latro. Sola n. xp̄i crux ē. q̄ dissolvit
tribꝰas z regnū dissipat dēonū. et
oēm torpē malignitatē aufert. Sanat
nob⁹ scīpsā largita ē. illuīare mise
ros ābulātes z tribꝰ z ābra mortis
O admiranda rez matics. q̄ dñs cō
fert z latrōi. ¶ nō n. ablatę ꝙ nocte data
ē remissio paradysi. deo aūt latrōi
accepit remissioꝝ paradysi. ¶ Petrus
petr̄ dānat adā : z ꝙ vna fides vocē
latro saluat. vnus petr̄ elecit illū : z
vna malignitas introduxit ihūm. sanctꝰ est
gratificator latro. ofitendo gl'am xp̄i
Quinimus n. venū diligentē sanitatis
testū vetꝰ z nouū. nullū aūt latronē
tuacē meruisse ꝓmissioꝝ paradysi.
nō abrahā nō ysaac a iacob vel
ꝓphāz a ꝑlos. ꝙ latronē tuetes tm.
audi ētē dñica voce dicentē. Amen
dico ti hodie mecū eris i paradyso. pe
cauit ꝑpe dñs abrahā dicēs. exi de
tra tua z de ꝑgnacōe tua. nō ei dabit
hēditatē capies paradysi : ꝙ vel in tra
qua migrauero ti. ysaac typū xp̄i por
tauit. iacob colluctatꝰ ē in fugā aī
dnō : z moyses lege acceꝑit z ꝓmissioꝝ
fugit. sed regnū ꝓmissioꝝ paradysi. q̄d aūt
latronē thousse tuentes. credidit ab
hā deo : ꝙ nō sb⁹ tali vocē posite.
credit unus ei de celo loqti. audi n. q̄d
dñs sī thronū excelsū z elevatū ꝙ aī
dico. nō ut sāctō derogās : ꝙ ꝓ ei qui
sol⁹ ꝓ vbū meruit introire paradysū.
Ante ergo latro vidit saluatorē nō sup
thronū regalē nec templo adorari : sed
nō loqtē de cel. nec ꝑ angelos disponē
te. ꝙ in pena socians z tormēt. z tūc
i ygla adorat positū. videt i cruce : z
rogat eū in cel sedentē. videt ordē
natū : z rogē revocat a merito mei
dē tu venies i regnū tuū. vñ ti latro
hꝰ scia. dñi crucifixū vides. Quō re
gē predicas : quē in ligno pendere
cernis. z celoz regna meditaris. O
admiranda latronis ꝓfoz. q̄dā scīp
tura legisti q̄ ab ingt⁹ nō cessabis. a
ꝓphas audisti homicidia tractaturo. a

dñm iudith simonē qñ ad eādem gladiū habas: ¶ Non tñ erudity eō ñ talia phas de xpō. Audei cñfigt q̄ nostē legē z ypham legit z tu vestrz ignoras. Petri vocab3 z dānati z adorab3 cñfitū. ¶ Ds te erudiu lar talia de eo dce. ¶ Dñs me misit ler dominus z sol oculi lumē suū vid̄ q̄dē cāhitū si tremoy sensi: z q̄ parui adas iudeoz elonta dignātia itelleri Petre q̄dē erubescebant z corda p fidez ñ mutabant. ¶ Fulsit st̄ petre velū tēpli dumptū z iudeoz secreta patuerūt ¶ cā tra mota z sol nō fulsit. pet erisse st̄ velū tēpli dumptū z. ꝛ. monūm patuerūt z iudeoz oculi ceci pmāserūt ¶ Si eccla dñi ubi velū pendet ē. z hī tante dñz domꝰ: sic ignoia tēpli ē. xp̄i recessit spūs scūs. Postq̄ n. iudei ī pas ī filiū dei ītulāt manꝰ. iniuria deo frā z. z. ¶ Dñs recedente dño. desta remāsit domꝰ. sic ipē dñs aut. dicere lingt vob̄ domꝰ vīa desta. ¶ Recesso ita q̄ regē gle dumpta cōbola rḡni. apta st̄ mōnīa z sierent mortui. ītrauerūt in scām ciuitatē: ut ierecusabile relinquent cīz z dñi reserēo finauerūt. Vide itrepidā p fidiā iudeoz dicetiū ¶ Si filiꝰ dei es: dñde de mitte te de cruce z credim⁹ ti. Vide nē vocē filioz dra⁹: quō mi tam pīnā vocē. Dra⁹ ei iāpridem dr̄ ¶ Si filiꝰ dei es mitte te de cruce z iudei clāut: si filiꝰ dei es dñde descende z credim⁹ ti. Cur aūt pu⁹ cñfigūt latrones nō tḡ ūs latrū: s̄ principes sceleris latrū: z ut ifamarent dñm suū q̄ sm cā cñfixerī. q̄ sut saluatores latrones adūgūt. ¶ Nō aūt ista ypha tacuit d. Ob iūr tpli ductꝰ ē ad mortē: z cū iniq̄ reputat3 z ht z cū latrūb3.

¶ Et sras q̄ nō dedīt latrones audi ꝑ latrū dicentē. Qz vultꝰ dicta: ihīam barrabam latrōnē. Latrones petierī latrū dñm aūt cñfixerī: nō virute vi centes s̄ īiq̄tē fuentes: z ut ypha sīno ipleret. dt. n. ypha. Rege vīz cñfigā. Et illi dicerī sm̄ nō hr̄ regē: ni cesarē. Remierī dei rḡnū. z edixī st̄ rḡno rōnoz. Rep̄sauī xp̄s mirabilia opa tē: z penetrī st̄ resurē q̄ sciebāt gladio dnari. ¶ Hui ei dñi accipitra dnō peca tē rita ꝑsentiū z eoꝝ: ut uīs nī obstant cisionē suaz z ingrant se ī effusi one alioz. Juxta spūs cōnāt dñz rhm. z offerrī fel ai acto mixtū: q̄ pluerat ill mānā ī deserto. ¶ Vñ aḡt nuda z q̄ ei spineā ponūs cōnā. q̄ ti delicias pluit ī hēmo z varies accessī ad copiā. ¶ Pet duobꝰ hec ipletū est. Sustinuu ut faceū vuā ferert aūt spi nas: s̄ z clāuī d. Sanguis hꝰ st̄ nob̄ z st̄ filios nros Macedul q̄dē ad odīacoꝝ pinet sanguis xp̄i ihū: fidelibꝰ aūt redēptio data ē sanḡs xp̄ ihū. Illī ad mortē: nob̄ ad vītā. ¶ Si volūt puenire ad vēiā bapti smī in xp̄i nōe q̄ nefauerūt. z corpꝰ edāt q̄ ocidert z biberūt sanḡne q̄ fuderī. ¶ Siteūtur dei filiū ꝰ xp̄m q̄ crucifixerī z tollet3 arucē cuꝰ scīpt saluatorē cū gḡlio ut redēptos se gaudēāt p ꝑtam ihū xp̄i dñi nr̄i cui ē oīs honor z glia in scla sclorꝰ. Amen.

Sermo sēti Augustini. De Sceanis solu endis.

Scriptū ꝫ fres: dñi ꝫ tira ꝫ
plenitē ei. Hui dñi su
mo pri ꝫ colonꝰ: ꝫ nesao
quō nō oēs ꝫgnosꝫ possessorē. Dī
ei dō. Agnouit bos possessorē suū. ꝫ
asinꝰ pēpiū dñi sui: isrl aūt me nō
ꝫgnouit: ꝫ pplꝰ mꝰ me nō intellexit.
O hoiēs stulti qi maledicūt dō nu
nō meū audiūt: ꝫ dī eis. Primicias
aurē tuē ꝫ torculariū tui: nō tarda
bis offrē mi. Si tardi sūt aure delicti
ē. qñto pius ꝫ nō dēsse: Et utē ꝫ dī
Honora dñm ꝫ dm tuū de tuis tuus la
boribꝰ. ꝫ deliba ei de frūtibꝰ iustitie
tue: ut repleant horrea tua frumē:
vino qꝫ tarcularia tua rūdent.
Non pūas hoc gratis. Qđ. n. cito re
cipis cū magno fenore: nō donasti
Quero forte aut pficiat qđ dō ac
cepit rēdituꝰ. Si credis tibi pficiet: si
dubitas pdidisti. Audi tu incredule
dñō tpō reddente vsēn. Offer tibi
decimas oīm frugū tuoꝝ: ꝫ vetet
lenita ap nō ꝫ illa porca neq; soro
rem: ꝫ pselytꝰ ꝫ orphanꝰ ꝫ vidua.
ꝫ maḍicabūt ꝫ sitiabūt: ꝫ bndicet
te dñs dō tuꝰ oīb; diebꝰ vite tue.
Audi ꝫ tu sacrīmentū. Sacrificus li
bamen ponit: decime vō tributa sūt
egentū aūaz. Redde qđ tibi pau
pibus: offer libamina sacerdoti. Et
si decimas nō hes fructuū oīm tu
oꝝ qui nō es agricola: qđcūq; tibi pas
cit ignis dei est. Inde decimas ex
petit: uti vivus. Aliud ei ꝫ tria dare
dimo: aliud ꝫ usu vite pensare.
Redde qđ hō qi possides. Redde qđ
nisi mariusti: que ut terra ē ois
cas genitorē suū dñs sic pmonet
sacerdotē. Atque oblatoꝝ filioꝝ isrl
quā dabūt in visitatōe sua. Dabūt
ꝫ redēptione aūaz suaꝝ: ꝫ nō erūt
eis morbi nec plaga adūsi. Hoc aūt
oblatio. Qđ adueniens a vicinali ā
no ꝫ sup: dabūt oblatoꝝ dō. Est le
gitima etas ꝫ offrendi: si te cū sensu
auare ꝫ fide: nūqd deo vtrisq; de
dns dī. Placate ꝫ aūabi vūs. Et ut
dī sacdos. Atque pecuaz oblatōm
filioꝝ isrl quā dabūt in placatōē
sua: ꝫ dabūt eā in opꝰ tabnacli te
stimonii. ut sit filijs isrl in memoꝝ ꝫ
placatōis ꝫ aūabi suis. Audi qđ de
uota mortalitas. Prosit qđ dō sī
gnata ꝫ pcipis: ꝫ de suo nō emolas
rez oīm aratori. Nō eget dns deo:
nō pmiū postulat: ꝫ honore. Non
oblatoꝝ pascit: ꝫ vite nre veri
tatē qđ offert ꝫ salute. Nō de tuo
aliq; petit: ꝫ suū accipit qđ refudis.
Primicias oīm rez ꝫ decimas petit:
ꝫ negas hre. Qđ facis si ur ptūbi
sūptus: sola ti decima relinquit.
Qđ dē ia fari ꝫ. cū messis tua re
uma defecerit ꝫ vinū digessent ei
pula siccitate vindemie. Qđ ꝫ est
auare suppitator. Prone ptes tibi
retracte sūt: qz decimā dare noluisti.
Stat qđē qz ipe nō dedis: ꝫ dō tri
buit. Hoc dñi ꝫsuetudo ē: ut si de
cimas ei nō dederis: tu ad decimā
reuocetis. Septū naq; ꝫ dī dns
Ni decimas agri eōrum ia ꝫsūma
tus ꝫ ꝫ decimas meas ītulisti in
thesauros vrōs. Quāqđ ꝫ auare di
uina ꝑcepta ꝑtēnis: dabō ipio
milui. qđ dare neglig sacdoti
Ultimū itaq; dī dns ops: ꝫ aperā
catharactas celi ꝫ effūdā vobis
benedcōem meā de sup: dēq; abūdāt

vob oīa bona. ⁊ ꝓmabo vob ad cibū
⁊ nō cōrupā from tie vie. neq; lan
gueret vins ī agro veō: ⁊ btos vos
dicent oēs gentes. Dnīsaē dō sep
patus ē: si hom̄ negcia no phibēt.
ql a dno deo sl dari voluī oīa:
⁊ noluī illi ut posset offre. ℣ō si
dicā dō. nepe meq; es hō que fer
me tia qua sbigis meū semē qđ
spgis mea pecora q fatigas. mei
st ibres ⁊ pluuie ⁊ ventoz flamia
mea st. mei st sol' autores ⁊ oīa
oīa mea sint. oīa dēnia vnendi
tu q̄ mang solas accōmodas sola
dcīaz mēbaris. ℣ꝛ pie nos pas
at opē dō ⁊ aplissiaz tbuit labo
rāti mercē: sbi tm decias vēdicas
nob oīa donauit. Ingrate hau
dator ac pfide: dīna te vox que
nio. tere ām̄ ꝙsūmat ⁊ riput a
lius rōde fluctu pensoz. Cur rō
didsti cesari ⁊ placare no pt ce
sar. ℣rō habes debitce q̄ cesare
qđ exulsce. ℣ꝛ ꝙpi fruī: ut dno
deama no neget. Dicat ei dns xpc
Reddite cesari q̄ cesaris st ⁊ deo
q dei st. Cesar no ꝓcepo do qđ.
q̄ debuī precpt. vl' por ē morat
ꝙ hoīes ꝓfectos xpc irrides ꝓtulit
religioni tiore. Redime te hō di
uus ⁊ redime tep; dū potes: dū
pecū hēs in manib; redime te.
Nā si te mozs amata preuenit: n
tā sll' ⁊ pecū pdidisti frustra h
habe delegas hedibs ⁊ frustra
nuptire dūgi. frust' marito ma
dato h' mollia dnge q̄ alia duc
cupit vxore. frustra pncibs ā ꝙpi
qō dūg ⁊ nemo te fideli redimet:
q̄ te redimē noluisti. Finit.

Vita Diuites Cmo Lxxx

Audite q̄ est diuites
ī ꝙplo ⁊ stulti alqn̄ sa
pte. Accedite ad sepulcra
mortuoz: ⁊ videte exepla mutatiō.
Aurent ossa ⁊ pulu caro: ⁊ tm̄ cā eius
sinat in iudicio. Sunt ⁊ qđ silis nob
uuēs in vanitate. repleti diuicijs
mūdi: mūtiplicati agros plātauit
uineas ꝙplens horrea ī tert mūdi
letari ⁊ ī abūdācia sua: ⁊ ecce sbito
ablata st ab oculis eis. Plaudebat
si ꝙ semata mūta. ꝓcios exhibz ēre
Gduis popas si ⁊ luxurias adhibēs.
epulaz delicias ēriebat. Galtaroēs
⁊ ioros ⁊ ebetatibz exhibebat. Prādia
sua cū cena miscebat ⁊ letare sue
vr dabat fine: ⁊ ecce ablata st oīa
ab oculis eis. Vbi q̄ abiert illa oīa.
Vbi popa ubi semata? ubi exqsita
diā: Vbi nā st illi q̄ cū in foro lōgus
ab oīb; aspiciebāt. Vbi ornat domoz
⁊ vestiū luxia. Vbi gēmaz fabrica?
⁊ argēti ponds imensu. Vbi postmū
nā cupiditas q̄ nā oīa q̄ condic agit
neqt qm̄ possit totū amittē. Vbi
sapiā illa ⁊ forīs exrogitada dis
scio. Vbi applausi laudi ⁊ adulatio
amicoz assidua. Vbi suoz sbditi
gregū ⁊ lāpadaz radiācia lumia.
Vbi incedeāt fba ducentū. Cuia
sient oīa ab oculis eius: ⁊ ulti nō cit
meō eius. Caret ī sepulchro redact ī
puluerē: defluxat carnes eius q̄ō
delicie mulcebāt. Hepati st nerui ⁊
ꝙagib; suis. sola rema sert ossa q̄
suam ī ea uirtutū ut exsciant rei
q̄ mortuoz. Putat reqescē corpi:
abiit nā cia eius ī infmū ⁊ nō vi
debit lumē. Cruciant ei eū tūbec

multe meroz ⁊ afflictiõ apprehẽ
dũt eũ. Vermes ⁊ ignis assumet
eũ: ⁊ fletus nõ desinut ab oculis
eius Stridor dentiũ frequẽtat eũ: co
q̃ pessimu doloꝛes purgent eũ: ⁊
no desinũt pene ab ãia ei⁹. Tũc se
penitet male vixisse in sclo: ⁊ hec
semetipi reputãs dt se pietatẽ ⁊
misericordiã nõ fecisse. ut ãiã eã ⁊
nõ tueretur: multas se diuicias pos
sedisse ⁊ nõ ex paupibz erogasse:
pdidisse se tpi pñte. ⁊ nõ se exer
uisse ab oĩbz mal. Dies suos negli
gendo trãsisse: in qbz hñt spaciũ
bñfiendi. ut nõ maneãt i talibz pei
ꝛat. n. eũ magna restrictio: ut ⁊
dat peioꝛi iudicio sedẽ q̃ ut gessit.
Qbz eũ dicant mittere ãgelos q̃
sup penas sẽt astanti: q talu egerit
⁊ eliã nõ amauit. Ideo mãa ei de
negat: gehenna aperte ei experat:
q paupẽ ⁊ egenu nõ amauit. Vehe
ei⁹ petro⁹ dicens penetret q esurientẽ
paupẽ nõ saciauit. Q̃ãtũ valet apud
deũ mãa q in hac sclo exhibet: sic
dns nr ihc xpc i euãe dicit. Beati
misericordes: q̃m ipi miãz cõsequẽt. Fres
mei dilectissimi. scitote miãz dies
hodie hic: cras nõ erit. Ne tibi mors vos
oppendat. Eleemosina n. mũdat pec
cata: ⁊ ipa mitigat p vob ad dñm
q. qd hẽmo relinqm⁹: ⁊ qd pauꝛibz
dedim⁹ ipsũ integre possidem⁹.
Dies dñi festinꝰ aduenit: et
misereꝛ misericordiam a sancto a
dño deo nro ihu xpo. i q̃ benedc
tus ⁊ sclꝰ sclorũ. Amen.

Sermo eiusdẽ. de carne
superba

Ad te manũ meã extendo:
quẽ sentio i timore dei
portare vexillũ. Ad te me
rito: que sentio sp i victoria pdu
rare. Ad te mi aura ẽ: cui⁹ mentẽ in
telligo ee sinceꝛã. Tibi denuo car
nis superbiã: te doceo carnis rebelliõez
Caro ẽ que ãiam pdit: caro ẽ q̃
totã superbiã affert. Q̃ in carne
seminat: de carne metet corruptiõez:
q̃ aũt in spũ seiãt de spũ metet vi
tã etiã. Caro ẽ q̃ recipit dyabolũ
Dyabolꝰ n. seminat ⁊ carne sua
sua: ⁊ homicidiũ fornicationẽz seu
pissciã libidiez. nã ex ea ebetate
superbiã furta ⁊ oẽm suggestionem q̃
mala ẽ: dicẽte aplo. Non ẽ nob
colluctatio aduꝛs carnẽ ⁊ sanguinẽ
sed aduꝛs principes aeris hui⁹. aduꝛs
rectores hui⁹ mũdi. aduꝛs nequi
spitalia i celestib⁹. Dyabolũ dt.
q̃ spũs malꝰ ẽ ⁊ non vult: aduꝛs
spitalis necessitatẽ. pꝛecꝰ est de
celo aĩ ãgelis suis. De q̃ dt Apoc.
Fere precꝰ ẽ de celo annũciatoꝛ
fidei nroꝛ: q̃ annũciabat eoꝝ die ac
nocte ⁊ pi vicerũt eũ. De q̃ aplꝰ
dt. Datus ẽ mi stimulꝰ carnis
mee ãgelus sathane: q̃ me cola
physet. Vt qd ter rogaui dñm
ut discedat a me: ⁊ dixit mi. Suffi
cit tibi gra mea. virtꝰ i infirmitate
te pficit. De qꝰ repetit d. Indo
labã legẽ in membꝛis meis repugnã
tẽ legi mentis mee ⁊ captiuã
me ducentẽ in legẽ peti que est
i membꝛis meis. Ite alio loco repe
tit d. Ego qꝰ mente seruio legi dei:
carne aũt legi peti. Et aut fructꝰ
aũt dãnatoꝛis ẽ hic q̃ sũt in xpo ihu.

Caro ē que rapit dra: sic dt apls
Laudū fraco corp mēu ⁊ subiu
bisco: ne forte dū alijs pdico ipe
reprobus īuenīar. Carnē dra hz
ptāte: nō aīam. Caro dt apls.
Dar est m stimul carnis mee.
Denig glosa cū tēptarer: i carne
tēptatus ē: dicēte dno. Sufficit tibi
illū m ptāte: pzet aīaz ille. Caro
rapiat aduſ spm: spē aduſ carnē.
Hec nāt sibi aduſant: ut
nō que vellit fiāt. Caro ⁊ misera
q̄ grauat aīaz: dicēte apło. Q̄ i
carne sūt deo placere nō pñt. Et ipso
dño dicente. Spē pmpta ⁊ caro ad
mīma. In malicia potens ē: in
abstinēcia īfīma se fugit. Caro
ē que nos dmigit ⁊ fouēa: dicēte
apło. Mortificate membra vra q̄
sūt sup tra: ⁊ carnis aīa ne fraudio
i rapiscaīs pēs. Mortificet ita
carnē nrā p abstinēciā ieiuñ ⁊
vigilias q̄ ordēm. ne nob rapiaz
adducat. Caro aī data ⁊ nobis
īmica aīe. q̄ pat se ad bellū: si
neglīgat se addicit. si aī mutat
pat se ad bellū. Laudo aī illū q̄
carnis sue pt hīē mediā. Dū mf
mitate carnis timem: sicī laqū
tadim. Aīa aī misera q̄ dicā?
quā caro sic grauat. Dicēte sapo
caro q̄ cōrupit aggrauat aīam
Iterū repetit dō. Os q̄ mentit: oc
cidit aīaz. Oc misera aīa: qua
caro psequit. Caro ē itaq; de qua
nos cōtidie laboram⁹ dicēte apło. Q̄
tidiē morior: mortuus: si aī p
spīm fra carnis mortificauit:
vivet. Dem suggestiōes malas ra
pīo rapiscat: ⁊ dmīat libidinē.

Caro delectat rapīa: ⁊ colpetat ma
lefica. Caro gignit homicidia. caro
pbrat adultiū. Caro admittit ruī
caro ingerit ebetate. Caro parat ōes
rapīas hī scīa ⁊ desiderat. Ha caro q̄
hēs q̄ grauas aīaz: q̄ nīl desiderat
nisi deū sūre. Quo misera: non
solū q̄ ipam iudicas ⁊ aīam tuā
grauare nō sufficiat ti pdicio tua
⁊ aīam vīs adhuc dmīgē. Pe tibi
aīa q̄ accepisti ornā q̄ sepaz nu
trit ner pmittet mīrare. Caro ma
la q̄d q̄rīs vel q̄d desideras. Q̄
labore sustines: nō in regē depsit.
Rogo q̄e grauas aīaz: q̄ ti mole
sta nō ⁊ Scīon tibi cedet īpune
si illa aliq̄d fuerit passa. Quer n.
pt sīn te iudicari ⁊ die iudicij.
Quare nō dsentis spīn ⁊ nīē tue.
Dic ī euāgelio. Esto dsentiēs ad
ūsariū tuū dū vadis ī via ⁊ ī hoc
scīo: ne forte tradat te iudici hō est
xpō ⁊ iudex tradat te ministō hō est
āgelis ⁊ ministri mittāt te ī
carcerē. Qui est ī gehēnā ignis. Ā
mēn dico tī: nō exies ihc donec red
das nūs ad q̄dragesī q̄drantē hz
nouissī pecūn. Q̄s tu vel q̄d nob
pstas nisi detrimētū aīe mē que
brad● iuncta ad malū faciendū.
Scīon peccat aīa p carnē sic sepīus
est. Aīa q̄ peccat sola punit. Aīa
quo pt peccare cū nō videaī: q̄d
pt tenē aī spīn nō tenent. Hec caro
peccat q̄ grauat aīaz. Deli aī du
ces sūt carnis q̄ illi ducātū pstāt
ut peccet caro. Qui aī mā q̄ car
nē pauit q̄ cā tenet īclusa sic
sepīū ⁊ edūc de carcē aīaz meā
ad cōfitendū nōī tuo. nīl nos grauat

aīa mā: ꝑ exterior hō q̄ corrūpit de die ī die. Alia aī mā portās dn̄m qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ est. Bñdc aīa mea dn̄o: ⁊ oīa ifiora mea noī sc̄o eius. Et alibi septiē. Ad te leuaui aīaz meā: deꝰ meꝰ ī te confido nō erubescā. Alibi. Dn̄e libera aīam meā a labijs iniq̄s: a lingua dolosa. Vbiq̄ aīa clamat ad dn̄m nō caro q̄ī malicia ꝑdurat. Que si nō accipiat freniꝫ: statī repugnat ad grauiendā aīaz. Sed si vis ut accipiat disciplinā ⁊ nō repugnet: admoue illi ordeū ⁊ te nebriō eā ⁊ ducēs q̄cūq; volueris. ⁊ tūc decantabis dicēdo. Caro mea ⁊ caro mea exultauerūt in deū viuū. Et tūc eris sanus corpe ⁊ spū. Caro aī mā aliud remediū nō hz: ni ut tollat illi ordeū ⁊ dent illi palea ad gregiū omnī alia pmodicū ita ut nullū strigilem ponat nez dimittat ad pastū nisi forte ad vesperā: ⁊ tūc videbis eā iā non posse qd̄ poterat. ut si q̄ suggestio nata fuerit statī moriatur q̄ nō habet dnāciōnē. Et tūc dic aīa tua. Quare tristis es aīa mea: ⁊ que turbas me? Spera in dn̄o q̄m confitebor illi: salutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ita caro fangata ē. Videt dn̄s q̄m duabꝰ ducebat eā ad mortē ut eā promeret. Vbi es caro? q̄ p̄ delicias vite ⁊ fomēta aceos thermaz cōfortatiuoz ītimū putabas te aliq̄d posse face? Nesciebas q̄a nutricebaris p̄ abstinentiā ⁊ ieiū ⁊ orōem. Sed ait nō dimittā te ad pastū: ne dū siccia ta fueris aredas ad ludendū ꝑ tenebimꝰ te inclusā. Ordeū tī nō damus: nisi forte paleas ad gregiū ne addicas te ut non aris. Expedit tī fangata ⁊ iane nutriat in ignū celoꝝ: q̄ sagināta ⁊ sine ruga inbiare ī ignē nā ignis ardeat: ut nō habeāt carnes ubi se lacent. Videntes an. vitabūt te: ut nō sagineris ī die ōnis. Caro enī vicimꝰ te: q̄ timebamꝰ te. Non est nob̄ suspicio: nō timemꝰ potēciā tuā. Iā ei declinata es iā vicimꝰ te et dyabꝰ tui tu hospiciū ꝑmittebas. Caro iā nō habes ubi illā recipias; vota causa fangata es ⁊ nō potes eū portare. Hoc enī gaudiū est ut tu a vita recedas ⁊ nō accipiam cōna. Et tu ifma sc̄s: nos aī fortes. Caro iā secura es aīa mā: potens fra es: ut bñdicas dn̄m regē celoꝝ. Non deus dn̄s deꝰ nr̄ qui potentes humiliat ⁊ humiles potentes facit. Humiliata est caro mā que potens erat in tia. et aīam humiliē exaltauit. Cui honor et gla potestas ⁊ imperiū ī eīna ⁊ ifinita scla sclorꝝ. Amen.

Incipit prologus in librū bti Augustini de cognitione vē vite

Sapientia dei q̄ os mum aperuit et mutos aialia humana verba formare tribuit. me ipm nō solū sermōe ꝑ etiā sapientia impitiū ad fandū ꝓpellit. atq; p se ac de se intellcā alios pie inuestigare cōpellit. Huic ergo instinctu ad utilitatē vt spero pluri morū uterū mitto me corrodē dū dentib⁹ muidoꝝ et forsitan cōfouedū cordib⁹ dilectoꝝ. Cū xp̄s veritas et vita dicat. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te solū verū deū. cōstat ꝓfecto ad hoc rōnalē creaturā solū factā vt factorē suū verū deū intelligat. intelligendo diligat. diligendo inuocet qui eterna vita ē eternaliter bte vluat. Dum nitatis ergo ēnciā rōnabiliter inuestigare ē ad eternā vitam festinare. Hanc vero negligere do ignorare ē vtiq; ad mortē mdeficiēte ꝓperare. Cuius nimirū ignorās ignorabit dum q̄q; a btā vita sequestrabit. Cū m obrem cū de hac p̄clara materia plurimi scōrū prīm multa gloriosa ꝑ cōscripserint ipsā vem simplicioribus obscuriorē quodāmō reddiderint libz me per hec cōdensa q̄ndā semitā stilo cōplanare. q̄ firmis intellectib⁹ relicto ceteros de uio per planū veritatis liceat libere ambulare. Sed hic quilibet iuuenis nebulosa face forsitan occurrent. et virus diu sublimado corde cōcretū in me acerbitate uomat. Cuius tu ignes ceptas ligna silvas ꝓportare. ac rediū dāti mari vndā instillare. Huius tam mordacis mordacē dentē hec petra retundat. et venenū malicioſe cuomitū in viscera xp̄i denuo torquēdo infundat. Inuidia diabo li mors intrauit in orbē terrarū. Inuitat illū qui sunt ex parte eius. O inuide infelix qui aliena felicitate torqueris. alieno dāpno depascēris. Ipsis rebus probas expte dy aboli te ē qui iuuēs alios q̄d ignoras scire. Ac michi ob p̄tū laborē collatū egras suspiras ingemiscas. q̄d tibi ob desidiā imo ob inuidiam denegatū cognoscis. Ingemiscis vocalis letiferū virus quo turgeo cuome. salubre dilectionis antidotū excarpe. Sunt at parti p̄ris tui nigro felle tabescēs fraueto. ego aūt cū inuidia tabescēte iter nō habeo. Egregiā ignit scriptum rū siluā alacriter ingrediens nō in cā vt tu venenatā lignua asseris. lignia deferens.

ſz paoſū vite lignū uſtrcāā
eſurientib⁹ de ea efferre cona
bar et dulcē vite hauſtū
vitā ſicietib⁹ de pelago ſcrip
ture hauire nō morabor
Oēs ergo fideles ad lignū
fontēq; vite curram⁹ aī
uis gustu ieternū bte vi
uam⁹. libellus autē cogni
cio vite nomē ſortiatur
dum ī eo vera vita tar
dioribus itellectu cognoſ
abilis reddi videat ſ frater
Gracias deo perſoluim⁹
cui dono aperte ī dubijs
rebus certificare poſſum⁹
Cim ḡdē ergo nos ī hoc ipz
videas cōfluxiſſe. ne ad
priam tendentes ī via laſ
ſabūdi deficiam⁹ pastu po
tuq; vite vt ſoles refic̄e et
tēp⁹ irremediabili curſu
labile nexili queſtionu fi
gens fac ſtabile ne ſua
volubilitas nos oriantes
uoluat ſz tua affabilitas
m duuinis laborātes ad
ſemper manes cuiu⁹ ſuſtollat

Incipit liber beati Augustini de cognicione vere vite

FRuctū ligni vite
frēs kmi ī ramis
crucis pendulū
meū alacres adite. fon
tēq; vite q vita prē ḡſi
de loco voluptatis mana
tem paradiſū ciuitatē vide
re ortū deliciarū irrigātē v
nammes hauriē Cui⁹ ſapor
ſi palatū cordis viri īdulcora
uerit testor vobis q; vos cū
eo permanſuros toxicē volup
tatis ſue q̄q; ſatiabit frēs
Cū carnalia ſapientes ſpūa
lia cogitare nequeam⁹. regnū
celoz regionē latiſſimā omni
opulencia affluentiſſimā ī q
celeſtē ihrlm p̄dara vrbē me
ritis atq; opib⁹ īduta et ī hac
deū ḡſi glōſū regē agelos vel⁹ mi
lites vario cultu coſpicuos me
te formam⁹. Idcirco poſcimus
vt racione indagante. argumē
tis q̄q; obſtancias cōprimas.
veritate ḡſi ī tenebris latā
tē ad lucē nobis perduras.
ac deū ad quē videndū nos
aſſcis factos. quod dūmō vi
ſibilē aīe oculos cordis viri co
ſtatues exegiſſe Cū de⁹ ipotes
ſolus īmortal. ſolus īuiſibil
ſolus īcōp̄hēſibil lucē habitat
īaccſſibilē. ego aut tenebris
viaoz obſtā tetrā caligine in
habitē. lucē virtute ineffabile.
q̄liter īeffabile lumē ſas alio
rū oculi īferre potero. q̄ cau
ciente cordis oculo ſplēdo
rē tāte maieſtatis reuerbera
tus nullo mō īueri ꝓualeo.
frēs Tamē mterc ꝓ poſſe m
illā rapi ḡtem. directa caligi
ne mearis ab illa illuiari.
nos q̄q; per te illuſtrari ſiaut

sepe videm⁹ valles a montibus
uibare solis irradiari radijs
Conabor pro virib⁹ vobis ora
tib⁹ ac loyca precunte argume
tis comutatib⁹ · scā veritate vs
q⁹ in ipsi⁹ inaccessibilis lucis la
tibulū fugiente · ipāq⁹ cōcede
a produca ea nobis indagati
bus se ostendere fratres · Nos
tra q̄dē nō decet oratio tm sit
tibi puia dux veritatis ratio
Magnopere q̄dē a te audire
desideram⁹ q̄lit⁹ i oronib⁹ de de
o cogitare debem⁹ · ne forte fic
ma mēs sibi pulchru hoem
ymaginet⁹ et hoc simulachru
pro uero deo decepta veneret
magister Fateor magnitudine
altitudinis suscepti negocij vi
te succūbo · quia q̄ vtiq⁹
mente cōcipio vix verbis ex
plicare sufficio · Excedit en
lōge omē p̄clarū sumoru⁹ phi
lozophoru⁹ ingeniū q⁹ sublimi
tas hui⁹ rei que tractat⁹ cu
perat oem intellectū Cito
quippe magis oem creatura
transgressus conor ea diligen
tiu tuitu cōtemplari · tāto magis
senso ea ab aspectu itellectus
mei elongari · Opam tn labo
riq̄siuo in vite p modulo
meo satisfacē put ipe de q̄ agi
m⁹ dignabit⁹ notitia sui desi
derantib⁹ aīs manifestē · nos at
vbi vires p̄dē tante emulacōis
presse succūbit · oportet fragi
litati ignoscē fratres · Nos
quanto diligencius hui⁹ rei
ꝑpendim⁹ aplitudinē · tanto
ardencius optam⁹ ea nob⁹
vtiq⁹ fieri cognoscibile · et
ea⁹ q̄libetq⁹ modo itueri pul
chritudine · et ideo libenti ani
mo ignoscim⁹ tibi · si ea q̄ vobis
nō vales salte nutib⁹ explicas ·
magister Sacrōu igit⁹ deu nīl
vobis ꝑfecte exprimu · nulla
posse cogitacōe cōprehendi ·
Quomō en ymesus et in
comprehensibilis p̄dicaret⁹ si
humane locutionis vel me
ditacōi includet⁹ · Ruit at
patet q⁹ sit īmutabil ea⁹ o
bus ligus sit mutabilis
oib⁹ cordib⁹ incogitabil dya
lectica at disserendi potes
potenter quecq⁹ dubia diffini
ens cuncta scriptum ciuime
et cuiscūas et ea⁹ rōnacōm
bus cuncta humana sapiē
am admodū as · cui diuinita
tē intendit · tante maiestatis
luce repercussa · paudū capt
tremefacta reflectat · atq⁹ i
abdita humane sapiēcie
fugiens delitescat · dissolutis
q⁹ silogismoru⁹ nexib⁹ stulta
obmutescat · Repe noīe et
verbo cuncta exprimit⁹ · que
sub decē p̄dicamētis huma
no corde cōcipit⁹ · Sed q⁹ ex
nullu ꝑpe deo conueniat ma
nifeste ratio cōprobat · Ra
si dixeram⁹ q⁹ deus sba sit q
oibus subsistē tribuit · et

per quā oēs res ee habēt
mox vñ salua et īdiuidua
de q̄b ſba pdicat gña et
ſpēs in q̄b versat ſilr et
noīe accidēcia que ei ne
cessario īheret aio occurrit
que cuncta liquet q̄ mūme
in deū cōcurrit Si pdice
m q̄ de ipa magnitudo
exſtat q oīa et mēsura
nūo et podere disponit pti
nus putas huic quātitati
se opponit et sua exiguitate
qđ e sup oīa maxīmū ꝑminuit
Cui si ipaꝫ bonitate
vel sūmū bonū noiem q
cuncta valde bona fecerit
ſtati malū huic q̄litati ꝓ
trū obuiat et tāto bono se q̄p
ponere nō trepidat Si
creatoꝛ vel deus prēducitur
pdicet q̄ vtriuſq ad aliquid
saluet ad mūdū refert con
festim relatio apponit ante
mūdi īstitutione eū hoc vo
cabulo cōmisse et hoc relati
uū ex mūdi creatione ea acci
disse Qđ īconuenies e de deo
cogitare cū cō astruat nichil
deo accidētale ſz totū qđ
de eo pdicat ei ee essēciale
Porro si vbiq tot dicat et
cuncta simul loca īplere asse
rat mox locat clam destine
trepes illū loco īduđ qui
cuncta pugillo cōduđ Si at
sēpitern pduc et cuncta tpa
disponē affirmet cōtinuo
ꝓteritū ꝓns futurū pnti ſuc
cedere festinat et nichil atq
fine eternitati asscribē nom
formidat Si at dicat hoc
possideat et amictū luce ſic
vestimēto refulgeat ſtati hic
cogitatio eū habitu prauo
dū amictu lucis vel positione
rerū ab eo sepat Si ſp ad
ee pns pdicat cōsesti situs
ſtādi vel sedēdi ymaginat
Si at vniuersa regē referat
tur aut laboris eterna requ
ānullare conat Porro si
affirmet paces mala nra
ſufferens illuc passio se īgerat
et īpassibile pati cōtendit hys
ego dece cuncta locauo hyā
na īcludit et ab hys oīb
ꝓprietas ſūme eternitatis cuiuſ
tione penit excludit Cuncta
etern q̄ vel oppositione vel
cōtrarietū vel actus ſuſcipi
ut nulla rōne ꝓprie deo que
muit Q̄ qui cū rōne repug
nāte nil de deo ꝓprie loq̄ va
leam ſaltē mystice ꝑ enigma
ta loq̄ de deo ſatagam Fratres
Cuncta q̄dē ro doꝛ deū hu
manis vbis medocabile ſed
mtellectual mes īuitat desi de
rat cū sibi utiq fieri cog
noscibile q mes ſtar ſpecu
li cūcta videt in q̄ ipa yma
gine creatoris ſui cōtinet
magister Vniuersa q̄q ī re

bus creatis nouum ꝑ corpore
os sensus cognoscim⁹ et ea
quidē q̄ nec usu nec exp̄ie
cia didicim⁹ per cōpacionē
visoꝝ vel exptoꝝ discimus
vt q̄ de bestys vel ignotis
hoīb⁹ legim⁹. Que at nobis
pcepit⁹ incognita ꝑ cōpano
nes notās significat nūq̄
prorsus facere nre notificat.
Et ideo qr spūalia sūt nob
insibilia atq̄ corporeis se
sibus incōprehensibilia nūq̄
nob⁹ erūt aliq̄ ratioe ꝓbabi
lia. Que vero hec cōstat ee
et si ꝑ similia edoceri nequ
fidē tm credentiū exigut fres
Que ro arguimētis ꝓbat q̄
q̄ i gpatioe deficiat nāt e
vt rōnis q̄q̄ acedē nō renuat
tutm̄ ꝓfer q̄d de spūalibus
scriptū tibi ro mūat ayfr
Sex modis spūs i scriptuꝝ
sb̄aliter dic̄. nō necsaō a nob
bn̄ scim⁹. Primo sum⁹ oīm de⁹
spūs appelat vt ibi Spūs e
de⁹ et q̄ adorat eū i spū o
portet adorare Secdo ageli
spūs nūcupāt ut ibi Qui
facis ſagelos tuos spūs Ter
cio aīe spūs nūcupāt vt ibi
Exibit spūs eoꝝ et reuertet i
terrā suā Quarto vita bru
toꝝ aialiū nūcupāt vt ibi
Cuius sūt si spūs iumētoꝝ
descēdat deorsū Quito vēti
spūs dicūt vt ibi Et spūs

ꝓcellarū Sexto hic aer spūs
scribit vt ibi Os meū ape
rui et attraxi spm̄. Quoꝝ
diffinitio talis e. Aer e spūs
sensibil⁹ nō sensibil⁹ eide quē
nos attrahendo sentim⁹ ipe
nichil sentiens. cūctis tm
sub celo viuentib⁹ spūaliē ex
hibens. Ventilis e aereus.
dei nutu aliq̄ mō agitatus.
ꝓcell⁹ aq̄rū augmētat⁹ per
angelica mīsteria exhibit⁹ ꝑ
eadē tiḡllat⁹. Vita at bru
toꝝ aialiū e spūs vitalis ḡstus
de aere et sāguine aīal ui
sibil⁹ ſz sensibil⁹ memoriā ha
bens intellectū carēs. cū i aī
ne moriēs et i aere euanes
cens. Vita vero spūs e sb̄a
incorporea corporis vita i
uisibil⁹ illocal⁹ passibilis.
nec quātitate mēsure nec
q̄litate forme ne coloris sus
ceptibil⁹ memorial⁹ rōnal⁹
intellectual⁹ immortal⁹. Et
ne diffinitio vacillet ro ea
ꝓbacionib⁹ roboret. Vita e
spūal⁹ sb̄a. Oē enī qd aliq
vitā sub mīstrat. ipm nāt
e vt subsistat. ſz aīa corpi
vitā tribuit. ergo aīa ra
liter subsistit. Hec vero vi
tā ee ipā probat. dū pria
a sua corp⁹ vniuersat. et ab
sencia sua idē mortificat.
Hec q̄dē nob⁹ e insibil⁹ sed
spiritib⁹ visibil⁹. Hec aīa

sencabile ee costat · dñ oculi colores · auribus sonos · naribus odores / palato sapores manib⁹ aspera vel lema sentire prestat · Est qz mutabiles · Qđ enim qđ peiorat vel melioratur mutabile e · ſ aia vicios peiorat virtutib⁹ meliorat ergo mutabil̃ e · Est ca/am illocal̃ · Qđ enim qđ loco includit altitudine logitudine latitudine / acies cuspidis et corp⁹ e · ſ vacuo dotaut aiam incorpoream ee id e nec corp⁹ nec aliqđ membrū hoc ignit costat illocale ee · Non enim spacium acies vt corp⁹ occupat nec corp⁹ vt qđ vacuū implet : ſ vt calor illoluter toti igni e · ita aia illocaliter totū corp⁹ possidet · Ignis q đ e visibil̃ ſ calor insensibilis ſ sensib⁹ et quodammo igne vnificans · ita aia insensibil̃ ſ sencabil̃ · Visibile corp⁹ qđa occultaui sensificat et vnificat · Hec e quoq passibilis · Qđ enim qđ mente affiat passibile e · ſ aia dñi sue voluntate corpos no efficit dolore mestacie efficat · ingit passibilitate ee commutatur · Ab hac qlitas excludit dñi nec altitudine nec logitudine metit · nec sex cardinalibus as ſ ant et retro · dextorsū sinistrorsū / sursū et deorsū se includē patit · Qualitas at forme vel coloris ab hac secernit / dñi nulla forma humani corporis vel nulli⁹ colorate rei illi assimilit · Hec at memorabil̃ qz ꝑterita revolut volvit colligit · Est rōnal̃ qz ꝑncia discernit · Est intellectual̃ qz futura intelligit · Hec imortale hymne ee costat qz memoriā sui apd posteros ꝑpetuē dilatare laborat · Angel⁹ at spūs e ſba incorpoream insensibil̃ sensibil̃ rōnal̃ intellectual̃ bonorū lucida et impassibilis · malorū tetra et passibil̃ · Sed videndū vtrū aliq ſba talis i reb⁹ creatis ee credat · aia nobis mūme videat · Angelos ee ꝑpria insensibilia ꝑbat qđ tam certā sui mot⁹ lege obseruat · Omne quippe qđ mouet at motū a se hz at aliūde · ſ oe qđ motū a se habz sensibile e vt aia · qđ aliūde insensibile vt corpus · Et si sol luna sedera p se mouet / sensu vt roc vigere videt · q ai tā certa ꝑpetua celi spacia custodiut q dāmo suū stellam hinc mundo luce vel signis immiscent · Sed qu ea rōbilia vel salte sensibilia corpa arbitrat · nisi sensu carens ita creatura nabilia cōputat · Cū vere sint corpā visibilia ſ motu

aturalia vtputa insensibilia et
tm mouet. Constat ꝓfto q; aliu
unde mouetur. Restet igit ea
per angelica ministeria mo
ueri. Sic ventos pluuias
grandines fulgura tonitrua
tempestates auras. ussu dei
per illos regi qui dubitat et
ea sensibilia putat. Hyc ro
stultu aiam insensibilib⁹ refutat
Bruta q; aialia vsib⁹ humanis
per illos obsecundari vl
aduersari qui no credit. at
illa per rones intellm yor
facie credut. Loge a rone re
cedut. Sed et aiata q; i reb⁹
insensibilib⁹ vel creaturis
sensibilib⁹ gerit ꝓ illos ad
ministrari q; abigit multi
tu a luce veritatis desip-
igit constat angelos vere
et aiata nobis occulta patere
re nosse Sed yor differt ab
illor et nram sapiam. qua
ipi occas causas veru anq;
veniat nosait. Nos aute
vix et cu magno labore in
uestigam⁹ eas res postq; i
actu cosistat. Porro sum⁹
spus sicut a nullo intellu
valet ꝓpe cogitari. ita nul
la diffinitione potent ꝓprie
determinari Sed q; intellu
alis mens cu utriq; agnos
ce anhelat. yet enig
matica diffinitia ei iterum
sufficiat. De spus e cognita
uisibilis oim creature ig
nsibl⁹ tota vita tota
sapia. tota eternitate
simul eternaliter possides.
et d̄s ipa vita ipa sapia.
ipa veritas ipa ustitia
ipa eternitas existens. oem
creaturam istar puncti in se
cotinens. Si aute aliquis
insipiens tm desipiat. vt
deu ce diffidat hui soli ve
re e et oia alia ab eo hale
e / hac rone colligat. Oms
sba ait per se subsistat ait ꝓ
aliud. q; hui mudi non
subsiste. q; otendit. hic fa
tuus i nichilu tedit. Mu
di aut no per subsiste gstat
du cu cepisse ro doceat. pti
bus esse constat. Omne ait qd
ptibus cotuit. vel i ptes
resolut. ab aliq; aliq; vtiq;
cotuctione vel resolutione
patit. Mundus igit no p se
subsistit. et ideo seq; q; ce
atura sit. Creatura aut
aliq; sc ad creatore refert.
Solus igit creator p se ip
su et i se ipo cosistit. dis ve
re creatura p ipm constat vl
subsistit. Si enu ce aliq; ha
bet. tuc illud magis e deo
yor habet qd deo icoueniens
est. Et cu nichil pret creato
re et creatura existat si de p

per scipm ee nō hz. de necessitate sequit. q̄ p̄ creaturā q̄ ist. qđ iquietissimū est. Implus sba mūdi īdiuersa gna vl īdiuersas spēs diuidit et īhys singul bonū iucunt. De enī vtile bonū vniuersa quippe vtilia ꝯsiderāt. et ideo singula bō ꝯparāt. De āt bonū āt p̄ se bonū at p̄ aliud. ꝛ diuisa bona ptia patiē vni bō ee nāe est. diuersitas quippe recipt manus et mun. q̄ntū gen ꝯpat ad gen lapis mun bonū ē. q̄ tm ō et nō vult. lignū manus bonū ē qđ arsre do vult. Equus illo bonu melius q̄ vult et sentit. Ho illo prestāa q̄ vult et rōne dis cernit. Restat igit id maximū et sūmū de q̄ oīb iferioribus p̄fluut bonū. Et hoc bonū de ē. de q̄ q̄si de fonte cūcta bō p̄fluūt. et īeūdem cūcta refluūt. Hic sol vere est et ideo veritas ē. De enī qđ ē verū ē. qđ vero nō ē falsū ē. ꝛ de vere ē ergo veritas est. Creatura āt ei ꝯpata q̄ nō ē. et idcirco q̄si falsitas ad veritatē ē. De enī qđ nichilo esse cepit ī nichilū redigi p̄o terit. ꝛ oīs creatura ex nichilo p̄ducta ab eo ad aliq̄ est ꝛ ducta. ergo si ea ḡpat nichil ee q̄ bat. nulla ergo mēs deū esse dubitat p̄ quē alia creata ee ꝯsiderat. hui ecīaā ēnta De enī qđ ē nut vult āt vita caret De āt qđ vult āt p̄ se vult. āt p̄ aliud. ꝛ de p̄ se ipm et īscipō vult. et alys oīb viuē tribut. ergo vera vita et vitalis veritas ē De ipm q̄ de et tota factura sua sapit et intelligit aui nichil est aliud sapē q̄ viuē et esse igit sapiēaa est Scipm ecīa et oem creaturā q̄ iustus ē diligit. et hāt iustiāa non aliunde accipit ergo iustiaa et dilectio exsistit. Finis et fine caret p̄teritū et futuru nō habet. ergo eternitas est Cū itaq̄ rō deū veraat ee probauerit. et hūc vitā sa ecīaā. veritatē iustiā et eternitatē veris assertōnib ecīa aliter ee docuerit. restat nut vt ad hūc videū q̄ aliq̄ se nestra apiat. p̄ qua mens quosdā grad ſcāos ꝯsp̄na at q̄tm rege gloie ī decore suo vidē pualeat. Videtip tm āt rō p̄ cetera alia gradit. ne īfirm intellect p̄ ardua nitens. difficultate cōfract relabat. Im primis igitur hui cōsideū solēnete cōsideremus. au magnitudine totiū mūdi aleſieri. au dānate

totū orbē illūminari videm⁹
Post hūc solē milia milliū ā
gelor⁹ deo mīstrātiū attēdam⁹
quos singulos tōne mōstrāte
cecos ymo cecos sole splēdi
diores scam⁹ Nā hic sol e
minister mūdi āgeli āt tēpla
dei · qntū ergo differt tēplū
dei a seculo mūdi tm differt
claritas angelorū a claritā
te solis · Deinde decies mil
lies centena milia sublimes
āgelor⁹ deo assistāt ꝑēdam⁹
quos singulos cecies ymmo
milies ꝑ solē clariores ꝑ eo
noscamus Sicut enī luna
stellas · sol lunā i claritate
excellē cernit · sic ꝙlibz supior
ordo angelor⁹ iferiorē ab an
gel⁹ vsqz ad seraphym glā
dignitate claritate ꝓcellere
credit · Post hos innumerabi
lia milia scarū aiarū ifrā
cam⁹ quas singulas lōge
sole lucidiores āgel⁹ beatitu
dine et claritate coequācos
nō dubitam⁹ · Tot et tantis
lūminibus singulis ꝙsidentis
singulor⁹ cēa magnitudīne
ꝙplem⁹ · ꝗtem⁹ ad id ꝙd intue
ri anīam facili subleuem⁹ ·
Cogitem⁹ itaqz aiam splēdi
dū ignē cui⁹ mīma sintilla
tōne instrūcte vincat hunc
solē · De cui ꝙd alio īduit
mūd⁹ co ꝙd se induit ce natu
tate ꝙuat · ꝙ cogitatio āime

q̄ē ei⁹ sintilla nō solū hūc
solē ꝙ cēa totū mūdi ābitu
breui spacio īcludit et tot⁹
bis cēa mūme arcūscrib⁹ Ig
tur ꝙstat q̄ꝙ aiam toto mū
do longe maiorē itellectuali
magnitudine fore · Angeli
āt sicut aiab⁹ bitudine ita
cēa dissert magnitudine
Hic nemo magnitudīē ce
pora⁹ q̄titatis itelligat sed
illā potiū itellectuale q̄ hunc
corporeū mūdū et cuncta i
eo corpora ad puntate rēgat
Hinc iā mēs i alta se eleuat
cor sursū q̄tū pt dilatet · tot
luces īestimabili claritate ī
q̄rabili magnitudine resple
dētes sub se ꝓspicat · sup se
vero q̄dā admirabilē lucē
q̄ oīm illarū luciū lux sit i
tendat · q̄ sic sup tot et tātas
luces lōge refulget · sicut sol
sup ocs stellas lucet Cuius
luas īestimabilē et īeffabilē
magnitudīē et āmirabile
pulcritudīē et tot et tāte
luces iugiter āmiret et cui⁹
affluentissimā dulcedīē i
defesse ꝓspicē delectet · Hec
ꝑfecto ē lux i accessibil⁹ qua
habitat cēcia dei solis
mūdis cordib⁹ visibilis ·
Nullus hic cogitet lucē de
lum quasi tabernaculo hoīz
circūdatū q̄ sit de⁹ q̄ lucem

inhabitat aliud · et lux aliud
qua ihabitat · ſz pocius ipſa
lucē eēcia dei ſcaat in qua
vniuersa bona ſimul itelligat
Hec ē lux q̄ agelos et aias in
celis ſua viſione ſcaat Hec ē
que mūdi cordes p gtēplacio
nē illuminat Hec ē q̄ luchā
ſolis i mūdo ǵmoratib⁹ ut ca
dele lumē in corē positas pſ
tatit · q̄ de tenebris ad lucē de
morte ad vitā · de exilio ad pa
triā vemeare posſut · Ergo i
oīone talis mēs nra deū me
ditet talis interio nra yma
ginē ei⁹ gtēplem ſz talē lucē
que ſic ſup ſolē ut sol ſup cēte
la reſplendeat · ymo talē q̄ ſic
ſup i nūa agelor et aiarū mi
lia p̄ ſole ſſ eēaos ſplēdida · ut
ſol ſup ſidera refulgeat Non
multū quippe a veritate aber
rat q̄ talē dei ymaginē an o
culos cordis in oīone versat ·
Hec p̄ma viſio dei facie ad fa
cē · regnū celoꝝ vocat · qua
extra hoc corporeū celū · ymo
extra oēm locū agli et ultrq̄
celū nominat hac viſioe fru
uīt Ideo eēa quātus de⁹
in oīb⁹ creaturis ēcialis ma
nē credat ꝑmio tn i celis id ē
in ustis habitare ꝑdicat · qz
ipſi i habitacōe ei⁹ fruendo sen
ciunt · et ēu oīb⁹ rebus ire gā
dētes cōſpicāt quē sibi mime
adee cōſpicuū q̄ eterna dilig ut
Sicut enī videſ et ecc⁹ i sole ſta
tes videſ solis claritate videndo
fruit · ceus lucē ei⁹ priuatur
et q̄nus p̄ncia sol⁹ vtriq̄ eq̄ ass!
tn ei⁹ p̄ncia nō eq̄lit⁹ vterq̄
sentit · sic de⁹ hos tm̄ i habitare
dicat q̄ ei⁹ p̄ncia facie ad facē
videndo ut angeli ait p cōtēpla
cionē speculādo ut usti i hac
vita fruūt In his vero nō ee
dicat q̄ cuiusmodi viſioe fruāt ·
Unde et regnū ⁊ nos ee p
hibit qz viſio dei oīpotētis que
regnū celoꝝ id est iustoꝝ nōat
in agel et sās gtēplat · Hec e
eēa viſio vita eterna appellat
qz bēa p̄ncia ideficietes vite per
fluūt et nūq̄ morti nec vll⁹
doloꝝ⁹ miſeris mortis subiace
p̄mittit · Ad hoc nāq̄ creati
sunt · ut eternalit⁹ viuāt · et
eternitatē eterne aspiciant ·
Hec q̄q̄ celestis ciuitas nūcupat
qz vnanimitas illoꝝ ciuiū ad
videndū regē gloie i decore suo
cōgregat Hec nichilominꝰ ihes
noiat qz viſione ſp manentis sa
ciat · Hec paradisus vocat qz
oīmoda glā oīm delicarū ꝛo
cupat Hec q̄z supma patria
noiat qz oēs iusti hac viſione
ut puta filij dei hereditare non
dubitāt Cū ergo scos i oīoe vo
catus sic oportet de eis cogitare
ꝙstituis i glā eēe dicat sz
splendidissima luna loge p solis
fulgore lucēa q̄ ota vō plene i

dei visione habeat · et cuctis se
inuocantib⁹ potest subueniat fres
Sol eternꝰ ad que videdu
nos tua dulcas ore ꝓduxit · et
et cui serena lux cordib⁹ nris p
tua verba illuxit · ipe te de tene
bris creptu i lucas regiõe ostitu
it · et interlucas qs pdicas te lu
tente tue visiõis plenit⁹ fruiti
buat magr Si q̄ probabile per
me pfert · nolo ut mde mdu fz
deo cui donu t / gracaa referat ·
qui sepe p abiectos seruos ad se
reditate sue visioms filios quo
cat · et p hostes de exilio ad pa
triã iter salutas amicis pnotat
Et bene nostis deformẽ aliquã
do formoso speculo · imo ceci u
detibus lume tenuisse · ac clau
du sanis igressu uiã ostendisse
fratres Nos quo ad nuim p
sensi deo grates referim⁹ cui vi
sio p te nobis inotuit · et q̄ ta
le thesaurũ carnalib⁹ absconditũ p te nob⁹ ptulit · Sed qz
pondus carnus animã aggrauat ·
care ita cũ carnal cogitacio me
tẽ de diuina oẽplacãe pulsat ·
Cũ enim supernus vo⁹ vnũ deu
verissime ce demostrauerit · et
ipsũ solũ cuncta ex nichilo fecisse pbauerit · quo q̄ tres deos
adorare docem⁹ · du prem pfm
deu filiũ pfm deu spm scm
pfectũ deu ofitem monemur ·
Du enim sic distincte tres psone
distinguunt · q̄ aliud q̄ tres
dy a nobis intelligunt magr
In ipa veritate se demons
trante et roe pbante · aa⁹ nec
bim⁹ necessaria i vna eccia
psonarũ trinitate et ite p
nia necessaria i trib⁹ psonis
inuidue sbe vnitate Cui ia
super⁹ a deo loquente emg
matice q̄ nõ potui ppie q̄d
dixi cencia dei ee fratres ·
luce magr De luce quid
gingnut · fratres Splendor
magr Quid i luce et splendore simul cosidenat fratres
Calor magr Rum i sba lucis
splendoris et caloris inuenit
diuersitas · fres Ro fz ydemptitas magr Rum i vocabul
vel officijs pdicat ydemptitas
fratres · Minime fz diuersitas · Ra lucis vocabulũ
ipsa substancia · splendoris p
vocabulũ lucis gracia · ca
loris vero vocabulũ videtur
exprimẽ lucis efficaciã magister Int patet tria diuersa vocabula · vna ostare idiuidua cencia fratres Per ora
patet magr Sumu spm pa
trẽ luce appellari habetur m
aplõ Deus lux e et i eo non
sunt tenebre ulle · Sumu q̄q
spm filiũ appellet splendore
nũcupari · habet i alio q̄ fz
est splendor substanie eius ·

Sūmū nichil omnino spm
scm calorē noīari· habetur
apud moysen· Deus nr ig
nis cōsumēs ē· Cū itaq;
lux splēdor calor sit vna na
tura et mdiuersa sbā· voca
bula vero diuersa· gstat pfto
pris et fily et spūs scti vnā
ē naturā mdiuiduāq; cēnā
am· dū ī eo qđ sigt sz q̄ sit
sbālis spūs noīat· Et ītē in
personis diuersitate nātām
dū patet gignēs· filius nascēs·
spūs scūs ab vtroq; pcedēs
pdicat· fratres Plane trinita
tē in pſonis pſpicue videm⁹
et necessariā ī sbā vnitatē e
uidenter tenem⁹· magr Ideo in
grātissime hec duo noīa· sz
sbā et pſona diuine cēnae
coaptat· quia sp sbā deidua
dus ī pluralitate existēte⁹
pſona vero de mdiuidua ra
onali natūre· ūi nos ſole
m⁹ pſonē pluralitatē sub
stātia vero designare cēnae v
nitatē· fratres· Cui simili
tudinē vocat ecclia lucē pr̄e·
magr In pr̄e sp ē causa
principalis plus· et ideo a pri
apali sexu debuit uxor hoc
noīe appellari· fratres Cui
similitudine dicat gigneē·
magister Certū ē qđ mens
gignit cogitatiōne Cū aute
mens seipsā cogitat· qī alia
sibi simulē generat· sic sūmus
deus cū seipsū tale q̄lis ē cogi
tauit· Paulubro simulē sibi p
oīa ymaginē genetauit· Et
sicut gignēs uxē patē vocat²
ita rectissime genit⁹ filiū noīat²
fratres· Si deus filiū genuit·
videt aliqm fuisse q̄ filiū nō ha
buit· et hoc nomē ex actu dēti
posset· Et si hoc ita est
superior pbacio labefacta est
qua deo nichil accidē tale sēd
totū cēnaale pdicat· magr
Ja docuit rō dei cēnā esse
eternā vitā· unaj et finis
nescia· Et si hec singulāre ve
ra vita absq; initio sp fuit· q̄
stat q̄ et absq; fine sēp se vnē
intellexit· Et si se vnē nō in
tellexit· sapiēs nō fuit· qđ ne
phas ē de deo dicē· Et dē si ali
q̄n aliūde sapiēciā accepit q̄
prius caruit· tuc id a q̄ prius
bonū accepit· deo mlt⁹ extitit
qđ absurdissimū ē· Deo s. sem
piterna vita sp se vnē itellex
erit· hec itelligēcie sapia nō a
liūde ei accidit q̄z sp ei cōcrea
lis fuit· q̄p̄ hanc ex se ut pl̄e
sua ineffabilis genuerit· ideo
pr̄ nūq; sine filio extitit· fratres·
Cui similitudine splēdor et
ne lucas filius vocat² et nō filia²
magister Cui q̄ oīa similitu
do prīs ī eo exprimit· vnde et
similitudo ei⁹ dicat· Nichil em

60

in rebus creatis ad integrū et
similitudinē seruat · a q̄ nas
cat · Capilli nāq; a capite na
ti sunt capiti dissimiles Po
ma ab arboribꝰ nata illis dis
similia · lana dissimilis oubꝰ
fetus aīaliū vel ipi filij hom
o p̄ oīa similes ꝯlutati gen
toriū Hic autē p̄ oīa gigneti
ē silimus · et ideo verissime nō
filia sz filius fratres Sua aut
habitudine filius verbū vōt
magister Triplicat vbū itel
ligit · verbi gra · Cū hoc vbū
homo ore p̄fert aīt aī idē v
bū hō absq; motu ligue in
corde formāt · aut aī ipā res
q̄ sigt illud vbū sz hō q̄lis
sit intellectu cogitat · Hoc
triplex mō de verbo fuit ge
nuit · aī sepm cogitādo dic
it et q; tota mūdi formā c
ordē cogitacionē fecit suo ide
o dicitur q; oīa verbo fecit
Vnde et de creacōe mūdi le
git · Ipe dixit et facta sūt ·
Nichil ē enī aliud filius vel v
bū dei q; cogitacio vel ars v
sapiā ei · Sepe aī nos tem
aliqua cogitamus ipi rei
ymagine i cogitacōe forma
mus · Sic de aī sepm cogita
unt · sui similē p̄ oīa ymagi
nē formant · et ideo hoc v
bū ymago vl filitudo dicitu
t sz nichil aliud nisi eadē es
sencia exprimit · Vnde et hoc
verbū dicit q̄i vē bonum
fratres · Cuō dicit q; de
q; factū i ipā vita fuerit
Lapides q̄ solidi sūt in
verbo dei mānt · magister
Dis creatura triplex sub
siste dicit · In deo · In sepa
in nobis · In deo vita imu
tabilis · In nobis filitudo
rei ymaginabilis · In sepa
substāa cōmutabilis · Ver
bi grā lapis i sapo sbā ma
tabilis q; i calce cōuertibil
In nrā cogitacōe filitudo
lapidis In arte dei cena
terminabil vite dnabilis ·
Cū enī artifex domū facere
cogitat · ia domꝰ i ipa arte
manet · qua postea manꝰ dei
ficat · Sed illa qua manus
erigit corruet · illa vero q;
arte manet pmanet · Et sic
nichil aliud ē ars qua ania
nec ania aliud ē qua anta
et i hac facta imutabilit
permanebūt que im substāa
sui mutabilia dficiūt fratres
Cū quidē vo idē verbū aī pre
et spū sco vna mdiuiduam
substāa inexpugnabilit
probauerit · quomō solum
maiorem potuit · Sic enī a
patris et spūs sa cena aet
sepatū · et sit singularit hec
natū ostat p̄fecto q; pris
et filij et spūs sa substan ia

nō sit īdūdua que pati
potuit sepacōnus dyscrimi
na Magister Sicut sēpiter
na virtus duumtatis p
ea que facta cōspicāt̄ur
pt intelligi · sic hoc pfu
dū et nimis occultū per
ea que nobis genit̄ rone
persecutāte poterit ispici
Notū est enī q humana
mens verbū cōis locutio
nis ex se cogitādo gignit ·
et idē verbum i mēte et i
memoria simul ecētia v
na cōsistit Cū vero mens
verbū suū alys notescere
cupit aī eāde cogitacōe
que nichil aliud ē q vbū
suū · et aī memoria dispo
nit · qđ idem verbū corpus
vocis assumens indut · et
auribus audibile · et cordi
bus audiēcū visibile pro
cedit · et in litteris corpus
suū ligari et videri pmittit
et tñ inuisibile manēs de
essencia mētis et memorie
non recedit · Non ergo mēs
neq memoria · sz sōlus ver
bū insonuit singulariť p
corpus vocis sensibile et
tñ inseparabiliter māsit i ē
sencia mētis et memorie inu
sibile · Sic sum pr vbū su
ū sepm cogitādo genuit
qđ in prīs et spūs sancti cē
cia simul coecēciale subsistit

sz tñ nec pat nec spūs scūs
vbū sz solūqđ ē prīs filius singula
riter humanū corp indiuit
sensibile se oīb exhibuit · corp
suptū indigna pati permisit
ipsū inseparabiliť in ecētia pa
tris et spūs scī inuisibile et in
passibile permānsit Fratres
Qua aūt similitudine amor
dei spūs nūcupat magister
Dei ecētia dixīe vita vera
āt vita se viuē itelligit et sise
viuē itelligit · se vtiq diligit
Deu āt viuē intelligē · diligē
nichil aliud ē q existē · dilcō
ergo dei ē vita · et vita ē spūs ·
et qua de cūctis ēe vel viuere
tribuit · idcirco spūs nūcupat
Ideo āt scūs addit qđ cūcta p
eū sanctificāt Fratres Qualit
pbat hic spūs a prē et filio p
cedē Magister Nichil aliud spūs
scūs q amor dei itelligit Un
de et caritas dicit · Constat āt
q pat filiū vt sepm diligit · et
idem filius patrē tiq sepm dilig
Vita nāq diligit se sapē · et
ite sapia diligit se viuere vi
te āt et sapie pbata ē vna ēsse
cia ēe · ergo dilectio vel amor
vel caritas · qđ ē spūs scūs m
sbā prīs et filij cocēciales q
sunt · et ideo ab vtroq cōiter
procedit Fratres Si spūs scūs prī
et filio cocēciales existit · quo
ab idūdua sbā separi potīt
cū in spē colūbe super dñm ·

vel in forma ignis sup apl̃os apparuit. Magist. Sci spūs
sba nō ē in colūbā vel i ignē trāsmutata sicut nec verbi
in carnē trāsmutatū trāsfor
mata. fz spūs scūs corp colūbe cōdidit. in quo se ad hoīa
sup corpus verbi ad testimo
niū hoīb visibilē pbuit ipe
tñ inuisibilis in ce̅itia pris
et verbi inseparabiliter mānit
Duas ēz discipulorū interd
possidens. foris spēm ignis
vel lūminis oculis hoīm p
signo exhibuit. et tñ sba
pris et filij nō recessit. pfto
infinitas q̄ pr et fili p eū
petā cōsumit et cordā hom
in cor amore p ipm accē
dit. et q̄ ipios p eū iudica
bit. iustos luce vite i ipo
glorificabit. Fratres. Quo
cōstat has psonas ee eccles.
Magister. Dee ē sūma vita
sūma sapiā sūma dilcō q̄ tu
ergo vita vnus. tñ se intelli
git. et tñ se diligit. Si vero
nō tñ se intelligit quātū
vnus neq̄q̄ sūma sapia
ent. et si nō tñ se diligit q̄
tū se intelligit. sūma dilcō
nūme exist. Sed cū ipe sba
verissime sūmū bonū sit.
sūma āt vita. sūma sapiā
sūma dilectio. nō nisi i sūm
no bono inuenīri possit.
necessario sequit tres psonas
ee equales. sz prīs genitis
et filij genti. et spūs sci ab
vtroq̄ procedēs. p oia et v
na mundana sba simul
vnū bonū existentes. Fres
Cur in hijs vocabul ma
gis deitas veneratr. cū mi
sericordia et iustitia et cete
virtutes eius ceteris assigne
tur. Magister. Quia illa sūt
pe ei secm se substācialia.
ista vero secm nos ei accide
talia. Misericors nāq̄ vide
dicat. nō q̄ miserū cor habe
at sz ocm miseriā a deo lon
ge ee rō probat. Justū aut
humana locutio nōīat. q̄
bonis bona malis mala re
cōpēsat. verū q̄ de miseris
in miseris subuenit. nome
misericordis vel mīe accepit
quāuis si nūq̄ alīqs misa
fuisset. cui miam ipēderet
nō mut in sba sui miā q̄
reteret. Quia vero iustis
largit premia. iniustis iusta
irrogat supplicia. iuste vōt
iustus vel iustitia. tamē si
nullus foret cui vel glām
vel penam ipēderet nō mi
nus ipa iustitia existeret.
Fratres. Hec materia questi
o videt suboriri. Si miā
deo nō pt nosci nisi p mise
ros. iustitia vero ex seipa ni
si p dānādos. videt ideo
tabiliter sequi quosdā nātūro

miseros factos per quos mia
dei reuelaret. Et si ita est
ia frustra pdicabit. malu
nichil ee cu nichil penis
possit excogitari qm miseria
vel dapnacio. Et si hoc p
validissima ronis argume
ta no infirmabit / ia de su
mu bonu mime cognoscit
ymo auctor tati mali con
iuncit. Porro si noluit vel
no potuit ostende sua miaz
nisi in miseris iusticia ni
si in dapnadis. qs no vide
at sequi eu maliuolu vel
ipotente. In vno qd bonu
nisi per malu ostede volue
rit In altero qd alter face
no potuerit Magister Quis
vel demes hoc psumo dice
re. miam et iusticia dei ni
si p miseros et dapnados
manifestari no potuisse cu
manifeste costat nos occul
tas diuicias no per egetes
sz p habudates demostrare
posse. Si at habuero occul
tam pecunia. no ideo nce
erit quecqz pauperem existere
cui largiendo ea manifes
ta facia cu idipm diuidi
tribuedo face quea. Sed po
tius si paup existes qlibet
ad me venerit de occulta
pecunia ei miaz ipedi opor
tebit. sicqz eius expiencia me
largu et locuplete copbat

qd ide et diuite ee fieri costat.
qauis paperis vel diuitis
scia ~~costat~~ at expiencia nich
il michi vtilitatis vt puta
oib bonis habudati oferat.
ipis at vtilia ymo necaria
me habe eis scire et experiri
multu expediat. In hunc
quippe modu si null ali
qn miser vel dapnabilis
fuisset. de oipotens miam
et iusticia i angel et i hoib
no min manifestare potuis
set. de sua sz habudacia
eis misericordit largiedo qd
mime haberet. pserti cum
ois creatura a se nichil oi
no habeat. sz oia ab ipo fote
bonor accipiat ac dona sua i
suis iuste coseruado q ab eo
accepisset. Et ideo no erat ne
cesse vt vel agel dapnacioez
ad manifestadu dei iusticia
vel ho miseria ad declaradam
dei miam iciderit / cu vtraqz
istatib agelis declarauerit.
miam sz eos a lapsu coserua
do / iusticia ei pmia dando.
Quia at libera volutate a
gel vel ho a deo apostataue
rit. miam et iusticia qi pri
occultas manifeste expti st. du
illu iusticia iuste dapnauit.
iustu mia misericordit de mi
seria liberauit. Et cu i hac ex
piencia nichil deo vtilitatis ac
creuerit. i q plenitudo oim

bonoꝝ aīa oēm creaturā crea
tā fuerit · scīāt q nulla nā
tas · ꝛ sola voluntas eos ad
miscriā cōpulerit deū. at nō
ee actorē mali hinc aperte
cōstat | q ipe omē omē malū
exīmat · Porro q malū nō
subsistat cuidēs vō ꝓbat · oīs
enī sba bō e ꝛ malū bonū
nō est | ergo malū sba nō est ·
ꝛ priuatio boni e · videt at
malū qdā agēdi vel pacīe
di sepabile accidēs · In actu
quidē dū iordinate agit · in
passioē at dū iordinata actio
vn ordinat · In regno quippe
cūcta ordinatis nichil iordi
natū relinq̄t · Est at rect vō
nalis creatura ordo · ut ca
duca respuat | mēsura appe
tat · hoc īmortales i aīa di
ligat | deū sūmū bonū ꝓ oīb
amās | ei voluntati obediat · ꝛ
q̄ sūmū bonū cotēpnit | cadu
cam mūdi bonā diligit · su
as cuās despicit | carnis de
sideriis obedit · Hinc iordina
te vnit · sicq malū fecit ·
hinc vero malū ordinabit ·
hec actio i passioē mutabit ·
Nā dū tales et sūmo et cādu
co mūdi bono priuāt · nec
vt asperis q̄ blādicijs q̄ris sit
afficiāt · quicq i se ipis nō
sunt mala · ꝛ pacētibus vi
dēt amara · Igit per naturā
nichil ē malū · Deū at sum
mū bonū hinc constat · q
malis et reis q̄ cō iustitia
miam suā porrigat · Nō
pe a fonte sūmi boni talis
iustitia manat · q̄ de iure
mōrigus misereri debeat ·
Cūm etiā benuolus i hoc
cōprobat · qr solus tot bo
nis frui nolit · ꝛ ex nichi
lo tot substātias ꝓtulit ·
quib bō glā distribuit ·
Omipotēs vero ymo ipā oī
potētia hinc declarat · q tā
tam machinā rerū mūdi
cū oīb que sunt potuit ex
nichilo formare · et hec in
se ipis deficiēcia poterit in
melius restaurare · et oīnis
creatura cū ad īquenies nō
flectet · ꝛ q̄ ꝓ nutui suo
parebit · Ecce tota ūūersa vre
ꝓis · iacet subruta arte
manifeste vōnis fratres
Vtile e minime erroris
subruī · arcē veritatis con
strui · cuius fundamētū qr sup
oīa creāte stabilit loca sti-
sup e ut machinā super
exigenē creare cōsolides at
finē mūdi ab ūno q̄tinuā
do edificēs · culmeq̄ i alti
regnu celoꝝ cōsumes · Itaq
rōne ꝓbāte nobis i sinua
tū vniuersitas creature
ex creatoris sba an ex alīq

existēte materia an ex nichi
lo sit cōdita ¶ Quinus
structure ordinē hic inuestigex
coroborauit cui⁹ op⁹ nullius
argumēti molimē quassa
bit· ¶ Ex sua creatoris se ce
creatura ipā negat· et cui
dēs ꝙ rō totis armis repug
nat· ¶ Deus ait ē imūbilis·
ois naq̄ creatura mūbilis·
que si ex imutabili creatura
p̄cessisset· cōsequicē et ipā im
mutabilit⁹ dominaret pos
so si corruptibil⁹ natura ex
dei sua p̄dyt· sēḡt ꝙ deū cēn
ca corrūpi possit· ¶ Quā ar
ce mētis īsanā iacula rō
nis cōfodiunt· et a p̄nīca
veritatis lōge reiciūt· ¶ Si
āt ex nulla substātia alia ma
teria ḡdita sit· hinc ostat
ꝙ nil p̄ter deū fuerit· Re
stat ꝙ vniuersitas ex nichi
lo creata sit ¶ rō ꝙ mdpl
aliquid fuerit vel sit· si nō
ꝙ aliquid fuerit· hoc crea
tor aliq̄ ēe fecit ¶ Tamē in
creatiōne totius creature v
mago ī verbo rō ē ī arte dei
fuit ad cui⁹ exēplar vniuer
sitas ī creatione p̄ripit· Sic
erū pictor veritatē picture pri
ī mēte figit ad cui⁹ simulitu
dinē postmodū visibilē pic
turā p̄mgit· ¶ Ita dē vniu
sitatē creature pri⁹ ī sapiā
sua formauerat· sēḡ quā for
mā dicta p multiodas spēs
creauerat· Sed pictor pictu
rā ī mēte ḡcepta ī re nō exist
tē p colores et p instrumēta ex
trinseca ad ēe p̄ducat· dē⁹ āt
vnūsitatē ī sapiā sua nīā
q̄dē sbam existēte p nulla ī
strumēta ī tot sbās p̄duxit·
et ideo ex nichilo oīa fecit·
¶ Et tm̄ q̄ nō ex nichilo sz ex
aliq̄ visibilis mūd⁹ p̄cessit·
dū ista ordinatiōn mūdi for
mas mduat [illegible] ā egregi
a turri ī altū surgēte discre
ta rō tenebras erroris vndiq̄
versū illūminet | p̄dara structu
ra serena veritatis lucē cla
rificet | ac nob ī cūcte cōis op⁹
mirabil⁹ aperiat | vtrū crea
tor ī creatura an creatura ī
creatore an vtrūq̄ ī vtroq̄ q
fistat· an pot⁹ creator extra
creaturā aliubi ī aliq̄ gla
sbali mancat· creatura āt
p se existēte potēciōnaliter re
pleat· ¶ In omnib⁹ ī celo
omnibus ī mūdo· an aliq̄n
tot⁹ ī celo | aliq̄n tot⁹ ī mūdo
subsistat· ¶ An p singula
loca diuisus· an ī oīb⁹ locis
existat totus· ¶ An aliq̄n in
hoc loco aliq̄n ī alio loco sit·
¶ Verbi grā hic ierosolimis·
Hodie carthagini· eras ro
me maiori· credendo sit·

an ex oem loco. et ex oe tp̃e
ly hic et vbiq; sit.
Sicut sol oriens. cuius numeras rerũ formas tenebras obsitas. cunctas sua pnãa irradiat. ita potes rõ lucet multiplices numeriq; ꝑplexas vias ꝓcesq; pspicaa intatu singulas discernit. res q; pfundissimas de obscurissis tenebris ptractas pspicue elucidat. Ex creatore in tota creatura exstat. oīs creatio ꝓbat q; se nichila se a deo ait ee et bonu habe damat.
Deꝰ nãq; e suma eena et sumu bonu. oīs ait creatura subsistat p eu. oīs ait sba bõ e qz ex sumo bono e. Ubi aut deꝰ nõ ibi nichil e. Ubi e ait aliq; sbale ibi deꝰ e q; deꝰ in oī creatura exstat. qm oīs creatura subsistat. Hic fortasse ifirmꝰ aim apud se diat. Si deꝰ in oī creatura e. tuc et in celo et in inferno et beatis aiabꝰ ymo et in demonibꝰ est. q; vtiq; creatura sut. Hoc nulla inconuenicia apta rõ probat. q; it ibꝰ bonu gsiderat. Ceu quippe e res aliq; aia alia pmixta. ut pute bra cu aq; vel cu alio ce huiusmõi. Terra ait e bõ qz sba e. et aq; e bõ qz sba e. Infernꝰ q; ignis e bonꝰ e qz sba est. Bruta etia cuiuslibet singula in genere suo ad aliq; vtilia sunt. et ideo bõ sunt. Demones nichilominꝰ in eo q; agrestia natua sut bona sut. Igit cu hec singula in bono subsistẽ. necnon et q; deu q; solꝰ bonꝰ o in oibꝰ exsistere. Sed et oīs creatura deu sibi inesse p aliq; sentit. Angeli enim et vniuersa vniuersitas deu sibi inesse sentiunt. dicit p eu vniunt et sentiunt. de q; quippe vita e et oe quod vniunt. vita vniunt. no enim angelus magis vniunt q; vermis. Nec angelꝰ magis subsistit q; vermis. q; uis illi sba sit etha. isti caduca. Corpora q; celestia sc sol et luna sidera deu in se sentiunt. dicit p eu lucet et subsistunt. Arbores et herbe deu in se sentiunt. dicit p eu exsistunt et subsistunt. Lapides deu in se sibi sentiunt. dicit p eu subsistunt. Demones sibi deu adesse sentiunt. dicit p eu vniunt et sentiunt. Sed in hoc deu sibi adesse sentiunt. q; iusto dei iudicio mala in penis luunt. Deꝰ enim iustitia e et vbiq; iustitia exercet. ibi deꝰ e adest. Sic denq; adest in peratore latroni cu eu damnat sicut multi cu cu remunerat

Et nemo opinet deum sordes
mundi ab hominari. sz solas
p peccatorum sordes nouerit eum
execrari. nec eum illo modo
posse vlla re comaculari.
sicut nec radium sol vlla in
mundicia sordidari. Omnis at
creatura in creatore hic exis
tere cognoscat. quod ex deum
nichil esse credit. Sed tamen non
sic in eo est ut sit eius substantia vel
pars eius essencie. ut cor est
in animali et pars animalis: sed
vt lucerne lumen in sole non est
ipsius substantia nec pars eius essencie.
At aliquis stultus hic prorumpit et
dicit. Si lapis est in deo et deus
est in lapide quia lapis est deus. Non
vtique sequitur. ut omne quod in alte
ro est sit illud in quo est. Nam
vinum est in vtre et tamen non est
vter. Sol quoque est in speculo. et
speculum in sole. et tamen neu
trum est quod aliud. Sicut enim
quilibet rome positus. si cogi
tacione totam ciuitatem il
lustraret. totam vrbem cum
populo ymaginando menti sue
includeret. recte diceret roma
in eius anima et anima eius in roma
esse nec tamen eius substantia esse. Sic pro
fecto deus in omni creatura et
omnis creatura in deo rectissime
affirmatur et tamen neutrum quidem
est aliud. Sed deus hic deus crea
tor immutabilis. Hec creatura

verissime predicatur mutabilis. Sed quia
nos in tenebris nati sumus
lumen veritatis videre non pos
sumus: mundum hunc super abys
sum fundatum. deum autem cum angelis
in celo locatum cogitamus. et ex
hunc mundum nichil nisi tene
bras esse putamus. Sed potius
visus mentis nostre magnitu
dine vere lucis ebetatur. sicut
corporeus oculus fulgore solis
reuerberatur et tenebre nostre
tantam claritatem non comprehendunt:
et caligante cordis intuitu eam
nos contemplari prepediunt. Nempe
totus hic mundus instar breuis
simi puncti intra deum colligitur:
serenissima autem lux maiestatis
eius extra vdique versum in imme
sum diffunditur. Deus quippe vni
uersa sursum et infra interius
et exterius et in circuitu essencia
liter replet. et nullius creature
intellectus interminabilem eius substantiam
vlla cogitacione excedet. Hoc
item infirmum cor et intellectum scan
dalizat. et tacitus hoc apud
se volitat. Si cuncta in deo sunt:
ergo lupi et serpentes ymo de
mones in eo sunt. Hoc ut supra
nullum inueniens comprobatur dum in
hiis omnibus bonum reperiatur. Omne
autem bonum in deo ex quem nichil est.
Non autem hoc modo in deo sunt: vt
maiora locum maiorem minora
minorem occupent. sed hoc modo

habet aiã silitudinẽ dei: dũ ipa
sic mũdũ munerẽ · vt dr gube
nat maiorẽ ¶ iõ cũ acatura
p aliq̃ silitudinẽ dei habet: et
q̃tũ quecq̃ ẽ alteri excellencior: ta
to ẽ ca similior ¶ Ipẽ quippe ẽ vi
uit · sentit p rõnẽ discernit/ la
pides eã silitudini sc adiugut:
hr sut rr robusta magis silitudi
ni eo appiquat qr sut et arescen
do viuut · ¶ Quecq̃ aiãta mul
tomagis silitudinẽ eã exprimut:
qr sunt viuut sentiut ¶ Porro i
hoib⁹ · et ãgel silitudo dei maxi
me refulget: qr sunt viuut sen
diut et rõne discernut ¶ Quas at
cõstat ee etnas · ¶ Si enĩ ad vite
diu fre pdicat: nararo sequt vt
siat dr nõ habẽ finẽ credit: v
ta aie illũ vsure sine fine viuẽ
nõ dubitẽt · ¶ eo q̃rit · ille aie v
tiũ imortales sut · que dei vi
sure nõ sut: ¶ Oes aiãs q̃stat
vnũ nature ee · et sic̃de imorta
les sut aiã: ergo oes aie dei
vsure sp erũt bte: eĩ nõ visure
sp miſere fratres · ¶ Vnde aie
tãta videt i sõnis: magiſter
¶ Quã ĩsacabili aplitate sciẽdi
veritatẽ captat: et ideo sp in
cogitacoib⁹ vagat: ¶ Deoq̃ sesib⁹
corporis sopitus p enigmata q
da futura deo reuelante puidet ·
iterdũ acta vsibilia dyabolo fal
lẽte anxia languet: aliq̃n ãgel
vel aiãb⁹ cõfabulat: aliq̃n a de
monib⁹ ludificat · Licet m modũ
oculi cetera oia videt: sepaz
videẽ nõ pt fratres · ¶ Cur a no
bis nõ videt magiſter ¶ Quã
ta subtilẽ ca natura diat: q̃ so
a corporeis ocul⁹ videri nõ pa
tat ¶ Quãtũ enĩ aq̃ tenuior ẽ
terra q̃tũ aer subtilior aq̃ et
q̃ntũ ethereus ignis aere
tenuitate: tm vincit aiã igne
celestẽ subtilitate · ¶ Licet ẽ enĩm
causa q̃ null⁹ spus a nobis ẽ
mit: qr subtilitas eoru nature
nrũz visũ excedẽ credit fres
¶ Quali⁹ plubet aiã p totũ
corp⁹ ee diffusa: et tn nõ magis
in magis · nec min⁹ ee i mai⁹
membris q̃ i singul⁹ tota: ¶ Ru
sut tot aiẽ tota quot membra
magiſter ¶ Sicut supernus deus ẽ
¶ Si lumẽ i medio ponat · non
min⁹ i meis · et magis i ocul⁹
alteri⁹: q̃ in singul⁹ totũ et i se
ipõ manet totũ: sic aiã vnaq̃
in corpore et singulis membris ẽ
tota · Vnde tacto vno membro to
let tota ¶ Rõ tn tot tota q̃ me
bra: qr i serpẽ manu tota
sic dor i auribus⁹ oim nõ ptici
pat q̃ sonat tota · et i seipso
remanet tota fratres ¶ Si oes
aie vnius nature sut q̃ nã cau
sa ẽ qr qda aiã abilior: qda
ad discendu ẽ tardior magiſ
¶ Quã habz formã cere et cadele
Cera apta ẽ ad exprimendu ymã
quẽ si ei sigillu imprimat: sicut
cadela ad lucendu si accendatur

In hūc modū exprimit aia ymagines sās: si a mp̄ mit sigillū doctrine: lumēq; veritatis recipit. si igne sapie accēsa fuerit. Huc si p̄ se studiū vel exercicū p̄bere nequeat: sicut cera sine ymagine et sicut candela sine accēsa sine luce. sic et tenebris ignorācie sine sōa et veritate remanebit. Cōtomagī at q̄q; se doctrine aptauerit: tāto magī sāe capax erit. Cur aut ihūs p̄pus sa quasdā aias se nō p̄ferres. ymo negligeres luce sāe magī accedat quasdā nō accedat? ymo aliq; laborāt sa ctā subtrahat. vō penetrare nō valēs mirādo damat. q̄ q̄ uoluerit sibilla fuit iudaica dea: et q̄ inuestigabiles vie eius fratres. Cū audita a mgris discat? et quō vn? mgr? i cel? ecclē docebit? a q̄ q̄ sp̄ialiū q̄q; docat magī? Sic ecce p̄dicit nichil p̄ioz discat? Ingr̄i in foris gmemorādo plātat et rigat: veritas at q̄ i aia habitat int? docendo incrementū dat. Si stult? licet nō intelligit. vō at q̄ cuncta discunt. facile licet cōtacce q̄ habebit? Repe q̄q; dicunt: melius visu q̄ auditu capiunt? Ra q̄ tu cū aliq; ceco nato de sole narraueris ipe tn nesat quid sit sol. quē nunq; vidit. tm me is verbis credit aliq; ee q̄ ita vocat. aut fortasse dubitat q̄ q̄ ee i re q̄ sic nocat. Cum sit repete videat? ipō visu solem ee p̄bat: quē auditu sare nō poterat. Sic plerisq; ecā scripturas nouerūt. sī tn q̄ sit lib vel lra nescīt. Cuioz oculi si subito aperāt. et libro cōtra posito q̄ sit q̄d videāt minat? et visu discernut: q̄d auditu nō poterat. Porro si aliquā eoz dixero tal? lrā a vocat? talis b norāt? mox introrsus reuertit veritate q̄rit. et verū ee p̄bat q̄d audit. Quid ergo hūt do cu q̄ nec p̄ auditu nec posse a visu sare. poterat q̄ lra esset? nisi veritate int? docēte et visa foris p̄bāte hec discat. Ego tm sonos vōz p̄tuli ipe vō vba et res p̄ vōba significatas vē tate it? examinate cognouit. Sic vos q̄q; si multa vob de elephāte dixero nescitis q̄ sit elephas nisi eū videritis. Siaut multa de dauid legim? et q̄ rufus ioem et pulcrū aspāu eius cognouim? q̄ si ad p̄s intraret num hūc cognoscem?. Puto minime. Quare. Quia a mgris discē nequim? q̄d veritate visa nō p̄bauim?. Doctores eterni sonos tm vōz p̄ferūt. auditores eāa veritate

q̄ ſūt et vere ſunt. ¶ Ipē ē cā
cēcia ꝓpē et veritas. ℨ q̄ritur
cur aliq̄ creatura. q̄q̄ mali pa
atur: et nō potius tota equalit̄
bono fruatur. ſi deus q̄ eſt ſūmū
bonū in oīu creatura eſſe declam
at. ℨ ſciēdū eſt q̄ ſicut aīa ꝓ
totū corp̄ diffuſa in ſīgulis mem
brīs tota ſue admīſtratiōis mune
ra tribuit. ſ oculo tm̄ videre et nō
audire. auri āt audire et non
videre. et ceteris in hūc mōdum
membrū āt cui donū vegetatiōis
ſubtraxerit. ſtolidū et ꝙ corpꝰ
vtile in corpore remanebit? et
hoc malū pati vel nichil cō
pati q̄ſumabit. q̄ bono pri
uat. ſic deꝰ ꝓ oīa diffuſus in
ſingul' totus ꝙſiſtit: nō tm̄ in ſin
gulis cūcta dona ſue gre tribu
it? ſ ſingul' ꝓut ſibi placuerit
vt lapidi tm̄ ee nō viue: arbo
ri creſcēdo viue. nō ſentire: bes
tijs ſentire nō diſcernere? agēdis
et hoīb⁹ diſcerne: et āgel' imō
les exiſte. ¶ Cui āt aliq̄ horū
ſubtraxerit: ꝓtm̄ in corpore vni
uerſitatis ūtile erit. ¶ Et cū ei
bonū q̄d nature bladū ē ſubt̄
hit: mox ex ſcitate amaro
q̄d ei q̄ruē aſſicit vt hoc⁹ in
mūdo: demones in inferno.
Sicq̄ malū pati ꝓdicat dum
bono priuat. ſicut ſec in ſole po
ſit⁹ tenebras pati dicat: q̄ a⁹
luce nō fruit. ¶ Cur āt deꝰ ſe
ꝑ illi creature dulcedine ſue
ꝓſencie ſue ꝓfruēdū exhibeat.
alteri ſe ſubtrahat? vō nul
lo cordis penetrabile ꝓ
let: ſ terribile deus videntibus
ſuos ſtupet. ¶ Ideo q̄t ſi deꝰ in
oī creatura. et oīs creatura
in eo ē quo aliq̄ deſiuat. et
nō potuis totū in vno ſtatu
ꝑmaneat: ꝑſerti cū īmu
bil deꝰ cuncta cōmeat. ℨ
ſciēdū ē q̄ ꝓ hoc creator a
creatura diſcernit? deꝰ hic
īmūbil. licet āt multa ſta
bil? cernit. ¶ Cuncta at etnī
tate mutat? deꝰ deſiuēdo et
iterū recedendo quaſi in
circul' reuoluta rurſū ree
rēdeūt. ¶ Eu quippe et fide
ra ſp in oculos ſuos reuolui
t. ¶ Que ingt fluēdo. q̄ ꝓ
acto circulo. in fontes ſuos
reuertūt. ¶ Arbores herbe cete
ra creſcēdo. ſeneſcēdo. putre
fiendo: iterū recreſcēdo: ſ dā
mō circuloſe circuiagūt. ¶ Hoc
q̄ ℨ mō cuncta per ſe in nichilum
tenduūt: ſ ꝓ cōmetē ſp in
data natura reuerti q̄rēdut.
¶ Item q̄rit ℨ si hō in paradiſo
ꝑſtitiſſet. vtrū licet cūcta mu
tabilia fuiſſet vt nūc? ¶ Pro
cul dubio cuncta ee vt nūc la
bili tpe. vices ſuas vt
nūc creſcēdo deficiēdo. naſce
do. moriēdo ſeruarēt: et ipe

in vno statu stabil et dns o
mū ꝓduraret ¶ Quia vero
peccando instabil extitit ip
se in tpe, et caducas rebus
labi cepit · Fugatis tenebris
de structura sacre edis iam
ad dissoluēdas machinas
ōtra ca creatas attingam
deū alicubi ee sbāl et vbi
q potēcialit · repugnat fir
mitati toti ia elaborate dis
putacois : et subeunt ipul
su eudētissime rōnes · Si
enī de aliqubi sbāl et nō
vbiq sbāl · tūc ē suscepp
tus et local est · et si localis
est tūc corp e · et si corp e
tūc cludit nō ee deus ·
¶ Rēpe si loco de q tinet · tūc
locus qui eū q tinet · maior
et melior ē illo · ¶ Maior q
deū includit : melior tm
q tinet · ¶ Porro si in celo est
sbāl · in mūdo āt potēa
onalit · tūc ē ei eēncia a
liud q potēcia · Et sequit
q potēcia ex accidēti eue
nerit qđ supervō a facie
veritatis vopulit · Si aūt
dimedi in celo · dimedius
in mūdo est · tūc creatura
q tinet creatorē · et includit
in se suū fact · Si āt aliqn
i celo aliqn i mūdo · tūc mū
bil q̄rat q de loco ad locum
mouet · Implis āt de ali
qn i celo et nō i mūdo : tūc
tm ibi aliq ē vbiē : alibi āt
nichil ē · Vbi enī ipe de nō ē
ibi nichil ē · Si vero p singula
loca ē dimedi tūc q̄ stat ex
ptib : et seq q sit passibilis
q p loca ē diuisibil · ¶ caa
et solubilis · Oe enī qđ ptib
q stat : dissolui potest · Si at
in singul locis ē tot : tunc
tot sunt tota : quot loca ē
enī qđ vno loco totū ēcludit : ei
nulla pars i alio loco ee q̄rat :
et seq̄tur q loco de q cludat : q
cuncta q cludē pugillo pōnat ·
¶ Si per vices tpm mutat ·
et ylem in vno hodie i alio · eas
in tūo loco cōmorat : tūc tpal
est et ia pterita amisit : futu
ra adhuc nō habet et cuncta
accidēcia in eū q̄urrit · Quid
falsissime opiniones machi
nameta · facile dissoluit quid
sacre turris instrumeta · Dei
potēcia nichil aliud ē nisi ei
eēncia : q̄rit de nō alicubi de
tminate · ¶ vbiq eēncialit ē
¶ Deū q̄ immēsus : loc āt ē spa
cium qđ qlibz corp occupat ·
altitudine latitudine logitudi
ne mēsuraīū · ¶ Et q̄q ē locale ·
per aberi et posteri · p dcr

trū et sinistrū · per sursū et de
orsū circumscribit · Deꝰ ergo nec
ptī in mūdo nec ptī in celo nec
aliqñ totꝰ in celo aliqñ in mūdo
totus ꝫ nec p singula diuisꝰ lo
ca · nec in singul diffundꝰ totꝰ
ꝫ ex oēm locū et p se existens
oēm locū replēs et in se qtnēs:
cūcta creaturā penetrās · om
nipotēsa p suās qtnuas vbiqz sz
in oibꝰ et ex oib ē totꝰ: quia
a nullo loco remotꝰ · Sicut lu
mē lucerne ī oēm domū cūcta
cū totā lucet · et in se po totā
manet et ideo a seipso nō rece
dit · vt ad pūtes puenīat · nec
vnū relinquit vt alī lucrat:
ꝫ pocꝰ singul et oibꝰ simul to
tā lucet in se ipo totā manz:
sic deus vbiqz et ī oibꝰ ē totꝰ et
in seipo pmanēs totꝰ et a se
nō recedit: ꝫ cūcta ī se colligit
Hic qrit · Cū deꝰ loco nō idu
dit: quō dicit totꝰ ī vgnus
vtero · totus ī celo pdicet: cū
vterus vgis locꝰ nō dubitet ·
In celo fuit totꝰ ī pris cēnaa
vt ī aīa tota sapia: ī vgis vte
ro totꝰ: vt verbū totꝰ in voce ·
Deus caā nūc et fine caret:
et ideo eternus manet Igitur
nec fuit pterītū · nec erit futu
rū recipit: ꝫ ex oē tēpꝰ pns ē ·
sp vbiqz exīst · vnde et ē cog
nōiat: qz eternitas existens
oīa tpa disponit · nullo tpe
vacat · En machina vre mꝫ
tiplices ꝑbōnis corruit: qz nul
lū agnōes in deū q̄ curris fra
tres Hui⁹ ruina nō molestē fe
rum⁹: ꝫ ad fragorē ei⁹ pocꝰ fau
tores applaudim⁹ · qz p ei casū
turris introitū speram⁹ Sed
aī hec machina sit destructa:
ecce alia q̄ stat q̄ turrī erecta
Superi⁹ dictū ē qꝺ deꝰ sol⁹ im
mōlis · solq̄ inuisibil sit · nū an
geli vel aīe mōales sūt · Aut
deus ē agel inuisibil: de qb⁹
dicat qꝺ ꝫ vidēt faciē pris ·
Magister Mutabilitas ē qda
mōlitas dū eīm de pterito ī
futurū deūt morit: qī ptera
to morit · Solus deꝰ ē immutabi
lis: qz nil pterita ei discedit nil
futurū accedit: ꝫ qꝺqꝺ ē vel fu
it vel erit · totū sibi ꝫ pns ē
Et sicut nec pt cogitari qꝺ ali
qñ tmporū habuerit: ita quo
qz nō pt cogitari qꝺ vnqz finē
habiturus sit · Angeli aūt multabi
les sūt qz de pterito ī pns de
pnīa in futurū mouēt · Pterē
ritū quippe caret futurū nūdū
habēt Constat enī qꝺ socios
agelicos olim omissos nō ha
bent: et qꝺ adhuc q̄ socios sa
tozū in terra pegrinantiū caret:
pterita meōria recolligūt futu
ra pscīdo intelligūt Et sicut
pt cogitari qꝺ aliqñ cēperit ·
ita ecia pt cogitari qꝺ finem pos

sint. Sed cum ipsi se creaturam
mutabilem considerant, quodammodo
a statu immutabilitatis degenerant;
et talis mutabilitas est in eis quedam
mortalitas. Anime vero sicut sunt per
omnia mutabiles, ita quoque pene per omnia
mortales. Deus quippe est vita anime:
sicut ipsa est vita corporis. Sed
sicut corpus mortuum est quando animam
non habet: ita anima mortua est deo
caret. Vel sicut oculus mor-
tuus dicitur dum luce priuatur: sic
anima mortua dicitur cum vera vita
que deus est non fruitur. Solus igitur
deus habet immortalitatem: quia
nullam recepit mutabilitatem.
Hic etiam solus est inuisibilis: quia nul-
li creature ad plenum intelligibilis.
Nempe angeli et anime beatorum more
suo non nostro eum semper videt: non per
interualla spaciorum sicut nos cor-
pora videmus, sed intra se et extra se
in omni creatura et extra omnem creatu-
ram eum conspiciunt: et nullo intellectus
intuitu amplitudinem sue clarita-
tis excedunt. Et quia non ita ple-
niter ab eis ipsis ut a seipso conspi-
citur vel intelligitur: ideo solus inui-
sibilis dicitur. Fratres. Iam diui-
na natura cum angelica in hac
turri tenente septra, ecce huma-
na natura legionem inducit:
ad impugnandam eam machinam
erigit. Queritur namque quomodo homo
ad ymaginem et similitudinem for-
matus dicatur cum nulla conue-
nientia similitudinis dei in homine con-

spiciatur. Magister. Inpugnantia
a repugnantibus expugnantur: dum
precedentia a consequentibus inexpug-
nabiliter roborantur. Duo homines scri-
buntur: interior et exterior. Interi-
or anima exterior corpus. Interior in-
uisibilis exterior visibilis. Inuisi-
bilis ergo ad ymaginem et simi-
litudinem inuisibilis dei est creatus:
visibilis autem secundum visibilem etiam mundum
est formatus. Deus inuisibilis est in substantia u-
nitas: in personis trinitas. Inte-
rior ergo homo id est anima ad ymagi-
nem unitatis est creata: quia non ex
partibus ut corpus composita: sed ex sim-
plex natura et immortalis essentia.
Est quoque deus memoria quia sui et omnium
que sunt meminit que pater nominatur.
Ex qua intelligentia nascitur: que se et
cuncta que sunt intelligit: que filius
nuncupatur. Ex utraque dilectio pro-
cedit: que se et uniuersa que sunt di-
ligit: que spiritus sanctus vocatur. Ad
cuius trinitatis ymaginem anima
conditur: dum eu memoria intellectus
et dilectio tribuitur. Preteritorum
namque meminit, inuisibilia intel-
ligit, mala respuens bona diligit.
Dei quoque essentia est lux, vita, iusti-
cia, bonitas, beatitudo. Ad hanc
similitudinem est anima facta: ut sit luci-
da vitalis, iustalis, bona, beata. Ex-
terior vero homo id est corpus quodam-
modo exemplar mundi formatur: dum
ex quatuor elementis compaginatur:
unde et microcosmus id est minor
mundus cognominatur. Et etiam in homine

61

ąbusdā ornamētis decorabit et
ſūmo bono fruitura associabit.
Superbia uō cetera uicia nō ſut
ſbē nō ſut mala: aīes ſbā p
bata ſit bō: ꝫ ſut puāda vtu
tu: et deformitas aīarū dum
cū rōnal creatura ſūmā pulchri
tudinē negligit. et ḡna vtutū
ugi meditacōe itēdit: hoīo
re ipō ḡuetat obſuſcata fedat:
et ī hac itēdoe ꝓmanes. uſque
ad ſupplciu qđ ē gaudio ḡrio
dāmabit dū a neglecta pul
critudine fēda et deformis ſeqꝫ
trabit. Igit nichil aliud ē in
creatura vrt. cū itaq lux que
facēda ſut: et nichil aliud vi
tiū. cū lux iſiſtē q̄ deputāda ſit
Fratres. Si aīe naturalit ſint
luāde. ḡrat vtiū aīab corpore
exutas lux dei aliqđ ofert: vel
rurſū caligo noctis qū ad vite
dū uocat. Magiſter Sicut co
pſime aīa nichil ſentire crit:
ſic vtiqꝫ aīa ſine corpore nich
il corporeū ſentire credit.
Corpori quippe admixta p
oculos ſcit colores: p aures
voces. p nares odores. p pa
latū ſapores. p tactū vel ꝑ
ſū res tāgibiles: molliae vel
durīcia diſcretes. A corpore
vero ſepata nichil corporeū
corporalit ſentit: quaſqꝫ res
ī ꝓpetato ſbē abſtractis acūdē
cys colorē cōſpicit. Spūalia qꝫ
ſuo more ſentit. Sicut ḡ lume
cādele nichil ofert ſolī ad luce
dū: ſic ꝓfecto lux ſol nichil
dīno ofert aīe ad videndū. Et
ſicut nox nubas ſol nō ꝓpetit.
ꝫ pocī fugit: ſic nec aīe aliq
tenī obſiſtit: vt puta cū net
aīa ſentit. Horo aīa cū ſpūa
li luce ipā nimus p ſolā luce
ſciut: cū horida pcede calligi
ne obſcurata nō noctis. ſ. ppri
us vt ceas tenebras uoluitur
Quī aīa carne ſoluta cor
pale luce nō videat: hinc oſtat
Cuia dū aliq ductare volumꝰ
vel ḡaq facturi diſponimꝰ mox
aīa exteriores ſenſꝰ fugit. itor
ſū ſe colligit ī ſcipā. it oſide
ra ea de ąbꝰ retractat: et ſol
lumē nichil ei ꝓdeſt: ꝫ eāa
ad hoc negocīu ei obeſt. Et dū
alias ītēdit: clamoſas voces
uxta ſe nō audiet. Igit aiaꝰ
ex corpe nichil corporeū videt
vel audit. qđ ſi facit: tūc qđ
aereū corpe idūt. Fratres. Si
aīas corporeas voces nō audi
īt: quo aīas ſcor ſcī petri et
pauli vl alteri alteriꝰ ſa ꝓces
tuas exaudire petis. Magiſter
Oculus cordis nō oris aſcēdit
ī celū. Hic at nō clamose vocꝰ
ꝫ cordis audīt: et ſe ſibi ſcīter

inuocatib⁹ subuenit. ¶ Corp⁹ eñ magñ clamosas ꝓces. q̄ eas q̄ sine voce i lingua vel corde tm fiut. et qr neq⁹ a nobis verba ꝛ tm voces audiuit: ceteri vba mēte vidēt. ¶ Cū g̃ aīe nīe alīq⁹ scōz deū cōsideraī. et hoc sibi a deo ꝓ cōs dari sine corde sine lingua seu voce postulat: aīe scōz hīb⁹ ide⁹ audire qđ videre et ide⁹ eqūso nō voces ꝛ vba tu etes desiderata a deo ꝓpetrat Vnde scribit ¶ Desiderīū pauperū exaudiuit dñs Fratres Rone legit q̄ sepe multe aīe de corpore ducte multa loca penalia. et itē multa amenaet florida. et ī vtrisq⁹ multas animas ī humana poena vidēt. et atq⁹ ad corp⁹ reuerse. plurima se ab eis audisse retulerit. Magñ Sacerdu⁹ q̄ hec aīe nō penit⁹ corp⁹ reliquerat ꝛ sēp tm corporeos suos ofiatus destituerat. corpora at nō ex toto vitali spū carebat Vnde ea q̄ audierat nō res corporee ꝛ silitudines corporeas reū erāt. qb⁹ reuise alys ī corpore ostitutis ꝓ edificatione referre poterat. ¶ Postq⁹ vero corp⁹ fuit exuerat: loge res alit erat q̄ ꝓ pri⁹ vidē valebat

Sicut nos aliq⁹ iuxta paretē positi. vmbrā venientis hoīs nō ipz videm⁹: remoto at obstaculo. nuī ipz videm⁹ ut ē die eād defuctor⁹ aīe nobis apparet. corp⁹ aereū induut ī quo corporeā voce vt vba ad dibia exprimut ¶ Vnde colligit q̄ ifern⁹ sit corpore: spūal corpori sibi: cui poena sit tato itollerabilior quato spūs ē corpore subtilior ¶ Se eñ ꝓ q̄ vetustate defiat: diuturnitate solutū iterbit. Vnde si ifernal ignis ē corpore⁹ rest tat vt corpalib⁹ alimēt⁹ nutriat: et seq̄t vt ill⁹ q̄ suptus ipō iteat: ꝛ q̄ stat igne relyene nō defice: iq̄t spūal est Si at corpore⁹ et ide fiies ere at⁹. tut nīe ē ut aīe et spūs q̄lēcūq⁹ corp⁹ induat: ī q corporeū igne sēnat Fratres. Note vt ne rone ꝓbari resurrectio mortuor⁹ Magister Si ea īco ausa q̄stabat q̄ superi⁹ verissimis argumētis ꝓbata sut: tut oīm repugnātia submota. q̄q̄ nīe tate ā mota. resurrectio erit futura. ¶ Costat enim deū ee veritate: veritatē aut vba nīe ē ipleri. ¶ ꝛ si non ipleb⁹ scīt. q⁹ at dē multa vil sit: aut veritas non sit.

Et si ipleri no potuit: ia dō
dipotes no e: que dicta liquet
q̄ absurdissima dō sūt. Incomu
tabilis e itaq; veritas dō promisit
dilectis suis plenū gaudiū. su
sq; ptoribus plenū supplicū:
dō utriusq; erit possibile hūs sit
i aīa et corpore. Recte e ḡ vt cor
pora resurgāt: aīas recipiant
ḡtem sēq; promissa veritatis ly
plenū gaudiū i aīa et corpoe
habeat. Illu eode mō plenū sup
plicū recipiat. Impiꝰ aūt forte
nō resurget: tuc aīe ēt ne fīe
nō sūt. Sed superet probatiōe
aīas factas eternas: ad mecli
tet factas vt deū sp ament angel' vide
ant: et hac visione sine fine bte
uiāt. Beate aūt nō uult: sī i
dumēta sq; corpora sua sordib'
q̄ putrescē absq; spe recupacois
dispicit. Sequit itaq; vt nata
uio vestimēta sanctū auctū q
stole nīcant p resurrectionem
īnouet i incorruptibile glām
mutet. q̄b aīe, dubio sp bte
deū ḡtemplet. Et ecclia vt ipse
lucis vestes sordidas reinduat
de q̄rū fetitate sp doleat. Igit
nō solū corpora innouāt. sed
et oēm creaturā q̄ sibi seruit
uit nocē i melio mutauit.
Unde scriptū e fratres Cū
dō ab initio mūdi vsq; nūc nūq
si nouū creauit: quo nouā
creaturā ee dīstabit. Magister

Treplarie noua creatura dī.
q̄p sanctū tam tacite ita disponit
De ppō oēm creaturā dīcit
ex nichilo: et hec nouā crea
tura noīat. De q̄ filiꝰ natꝰ
natꝰ etiam nouā religionē
instituit: q̄ nouā creatura
nūcupat. Unde i apīo habe
t: Nos sumꝰ nouā creatura.
Et i alio loco Ut simꝰ initiū
aliq̄ creature ei. De q̄ spūs
sc̄s corpā adhuc vnufīcabit:
totū mūdū renouabit: et hoc
nichilominꝰ nouā creatiā ap
pellat. Unde habet. Unufi
cabit et corpalia mēbra xpi
et illud. Celū nouū et terrā
nouā faciēt dē fratres Na
turā sumū nobilē pdicta
restat nūc vt ppugnacul' im
pugnat: et si aliquē i sumo
polo ḡtineat. legit de nō:
q̄ elevatis manib' ferebat i
celū Et q̄ sedet a dextris dei
Et stephan i cōtōe videre
vidit eū stātē a dextris dei Et
fert de loco ad locū mouet:
et q̄ sedet vel stat loco ḡtinet
Et aīa dē corpalit celū ascē
dere: et q̄lis nūc ibi nūc tēpe
dī sit vel q̄lis nūc ibi ante
sēcula sint et q̄lis receptis cor
poribꝰ ibi futura sint: sane
sūmope cōsideranda. Si enī
aliqs locꝰ xpm vel sc̄os sedē
tes vt stātes ḡtinet ne tadat

tur ille locꝰ melior eas ꝓbat
a q̃ tot bō ꝯtinet. Et si scī
de alīq̃ creatura visibili et
sensibili luce delectam: tunc
vterū ea res melior vōluptate
atura iudicat. de cui possessi
one ipa rogādat. vt nos de ha
bitu peccatoꝝ gratulam. Et
miserū gaudiū videt: si tel
lurē creatura nō nisi de sto
lida re letat. Magister Ipse
huiꝰ turris parit ascēdam et
rōne idagāte q̃ lue se habeant
hec ꝓspiciam. Celū visitato
rie appellam: qđ supra capit
nem videm. Supra nos aut
nichil nisi nubes vt aerem
sole illustratā aspicim. Solo
vero lunā vel stellas lōge a nō
bis remotas sic videm: sicut
ī lato mari posita alōge mō
tes ꝙspiam. In ctautu vēo
nichil nisi ctausum aere enim
Vnde liquet ꝙ nulli hois vi
totū huiꝰ aeris spaciū pene
tret: q̃ vix et oīzōte attingē
valet. Vnde ꝙ applī celū sub
leuatū vltera vide nō potē
dicat nubes suscepit ab oculi
eoꝝ. Stephan q̃z nō corporeis
oculi deū ī celo vlt firmamētu
vidit: aī nulli hois vis vllo
mō ad celū ptīgē possit. Sz et
illa cōdō ī q̃ stephan stās fixꝫ
ꝙspexit ī domo aliq̃ stut aut
tecti culmē ipi corpore oculi
penetrare mīme potuit.

Constat igit ꝙ nec oculo corpis
sī ītuitu ītrioris hoīs. ꝓpīm nō
in corporeo. sī tellurali celo vide
rit. Sz hic fortassis ab aliq̃bꝰ
calūpnios obiciē. Stellas dē
ī firmamēto fixas. et visu nr
firmamētū attīgē: dū eas v
temꝫ. Nū ideo oculus firma
mētū attingit? q̃ stellas con
spiciam? Nū ideo totū aeris
spaciū ī mare penetrāt q̃
mōtes vtputa solida corpora
ꝙsiderāt. Sicut em ī mari re
motis ab aspectib mōtib nul
li nisi aer vndiq̃ videt: ita v
tiq̃ sideribꝰ solidis vbicūq̃ cor
poribꝰ sublatis nichil nisi aer
videt. Quidq̃ āt ab aere est
vsq̃ ad firmamētū. et ipm firma
mētū a nob neq̃q̃ videt
ꝓpter ipius spacy lōgitudinē et ob
naturē sue subtilitatē. Cz si
forte obiciat. q̃ apls ad celū
celū raptū dr scribit. Sacdū
ē tres celos hystorialit appellū:
et ita tres significatiue nūcu
pari. Hic quippe aer pmus ce
lū hystorialit vocat: sicut habe
t volucres celi. q̃ ī celo id ē ī
aere volare videt. Sdz celū
celū etiyer nōiat: vt habet
Stelle celi q̃ ī eo planete va
go aut fixū sortit. Cetū celū fir
mamētū appellat. Sicut habet
Astra celi: q̃ sidera fixa ī eo tra
dūt. Significatiue vero tres celi
legunt: q̃ tres visiones salicet

int doctc · vba mete res visu
disoit Sic vas ignotas ligias ·
sic varias artes disam? dum
sonu vboz a preceptoz ptipim ·
res ipas veritate docto intus
gsideram · Sz q de catulo q no
videt? fz tm auditu discnit?
None diu vox carnis foris sonat
veritas mt? q quosda ascens
et descens? noc i aia formant ·
Igit nichil dino p ipoz nisi sol?
son? discernit: verba at et res
p veritate i interioi hoc habita
tem discernit? Et sic verisie
vn? mgr? pdicat? d q qbqs ite
vi instruit · Ea at q a nob no
videt? vt de? et agelis: tn ce acc
duc fratres · Differt at ce
de deu et crede i deu agistic
Multi em demones credut et
pagani credut deu fz no credut
in deu Credut naq q de? sit · q
oia creauit: ac sup oia potes e
In deu at tm credit q eu diligc
do i illu tendit · Vera at fides e:
credc q de? i ecnia sit vnitas et i
psonis trinitas: et hec oia ex
nichilo vbo suo creauit: ac col
lapsa ecce vbo incarnato restau
rauit: et i vltimo de? p sp? sui
vnice? renouabit: et hec tc
dctis? sumu bonu · sz scipm i p
mu dabit Hec fides vita aie e
stit: et p hanc iust? vivit · Hec fi
des spes nutrit · vt corp? abo refiat

Dilectioe animat? vt corp?
aia vuificat Dilcio at apa
one pbat? Vnde fides sine
opib? mortua ee affirmat ·
Ergo fide aia dedinat a ma
lo: et faciat bonu Spe aucta
transitoria respuit · iursibili
a sibi appetit silua Dilcoe q
dura tolerat: carne refrenat?
nutaria proximis erogat · ad
sumu bonu sp anhelat Igit
aia q sit credendo · sperando dili
gendo in deu tendit: ipm sumu
bonu sine fine habebit Fides
Et alic edc facti edificij fotc
vnio uiga: et qd na sit vt?
vel vtau sumopc nob idagan
tib? indica Vtu videlicet
sapia vel cetere vtutes aliq
sbe spualcs sut · q agelos et
dias ad exercitiu bom pthat ·
p q sumu bonu optineant?
an vna sapia sit q se agel
et aiab? p cuiz capacitate
iudicat: a tot sapie q agli
vel aie exsistat · vel vtu pars
at actus aie sit · vt color cor
poris · an naturale donu no
oim fz alicui tm aie · vt puta
fortitudo pulcritudo no oim
fz alicui contu idita. Ide de
reliq vtutib iqrim? Ite nom
mu? edisce aipm? vtu sup
bia vel cetera vicia aliq sbe
exsistetes sint · q agelos vt aias

aliq̃ occulta vt ad cõsecũ mali
rdinet: p quos cos sũmo bono
pruiet. Magister. Inexhaust
fons sapiẽ largaq̃ vena se fide
tib⁹ influat: et sese ignoraũc
mẽte sordidate affluenti scie
ad purũ diluat. Ideo plures
ẽ vna sapia: q̃ ex nucleo odo
dit oia: ut habet. Omis sapia
a dño deo e. Hec vniuersa pe
netrat: vegetat et gubernat
Hec verissimũ ãgelor et aiar
speculũ pdicat: i q̃ dia sua p
imaginẽ sue eide veraciter
speculet. In q̃ pr quippe sut
dos vtutes rõ accidentalit ẽ
bãlut: nõ sut i eo diuise ẽ
bede. Ra sue sapiecia sue
ustucia seu bonitate seu pi
etatẽ noies. i deo i ide e: au
eentia hoc donũ e. Igit cu
ãgeli vel aie q̃ ad vidẽdu de
ũ ste sut: i hoc qd e spiã
veluti i speculũ suũ itendut:
fluenta sapie vt puta de ipo
fonte haurint. Sicq̃ sapietes
fiunt: mde quatũ factor fac
turaq̃ mit se distet itelligut
et vnaquaq̃ re i q̃ dit distin
guit. Quod speculũ quatũ
q̃q̃ pl itedit. tanto pl sapit:
et q̃tũ hoc itelligẽ negligit:
tm obcecat cõsipit. Dani mo
du deũ scõr hoc qd e ustucia i
spnaut ustucia ab eo q̃ lume
de luce accepuit: sicq̃ iusta sut:
diu que placata sit deo facaut
Sicq̃ de ceteris vtutib⁹ faciũ.
Hoc aut i deo e bale ppriũ:
i ocatura at aliquetale donũ
Dorto q̃ ãgeli sp facie pris vide
liet speculũ et hec dauitate ite
diuit: sp sapietes et iusta sut
Hic vero dixerat ad i carne
gnorates. tuc solũ sapietes vl
iuste iudicat: tu etna sapiaq̃
vel vera ustucia i speculo suo
sp deo speculat. Unde et ego
dita q̃ vacat et videt deu spe
culatiue dicat: q̃ pcipue in
hac sapiecia et iustucia exercet
Na hec suma sapiecia creã
tura creatore agnoscit: hec vera
ustucia ei⁹ ceptis i ob⁹ obedie
Solem at et illos sapietes appel
lare q̃s videm⁹ a diis seculi va
cãtes de occultis reb⁹ siue tra
actis seu futuris tuctare: eo q̃
abdita q̃ i speculo miit q̃cipiat
meditãdo enucleare videant.
Ez vero ãbusdã brutis aialib⁹
sapia inesse dicat sicuti de gallo
in iob et de formica i salomone
scribit: nõ de suma dei sapia
solũ rõnali ceature donabilis
ẽ de nãli accipit: q̃ ob priũ la
bore hoc exemplũ pponit. Igit
et net sapiã in vita vel e pars
sbcaie ẽ accidel pulchritudo ei⁹
hb⁹ si p exercitiũ itenderit veluti

sensual' spuāl' intellāual' a sa
pientib' nō nesaut' Sensual' quip
pe visio ē aī colores et formas
rerū exterior' cnium': ꝫ interd aliq
celari vt in tās ſgnificacōe intellu
gim' Hec ꝙ visio p'tin et sensua
le celū noīat': qr i sapturis intel
ligēcia celat' Celū ēm a celando
noīat' Sda visio spual' ē. q non
res ꝫ ymagines reb' silēs spiritua
lib' videm' i siaut i sōpnis solem'.
et siaut uōz i apocalipsi. et ꝓphe
tis multos vidisse nouum' Et hꝰ
visio sdz celū nūcupat'. qr vere
res i lyus similitudib' celāt' Et ea
visio ē intellāual': aī neq res
exterior' neq ymagines rerū interi'
ꝫ ipās sbās ꝓut vere sut abstrac
tis coloribꝰ i telltu q̄sptam': et
vnusquisq; q̄litate ut se discerne
rōne discernim' Et hec visio ē
aī vōt': qr veritas rerū in hac
q̄ i celo a stultis celat' Igit si a
postolꝰ i corpore ē rapt': tūc ad
corporeū celū ſz ad firmametu
celi ē p̄duct' Si at ex corp' qđ
magis videt': tūc vtiq; ad intel
lāuale celū rapt' credit': i quo
ecclia deitatis fruit ē. et āgelo
rus sbās ꝓut sunt. no sensuali
ter. qđ neq; fieri nisi p corpus
nec spualit'. qđ nō fit nisi per
ymagines reb' silēs ꝫ vacuat
q̄ nō sit nisi ipō intellu vidisse
recognoscat'. Angelu vel usiā q
dā similitudīne celi nūcupāt': qr
in dei lyumanis visib' celant'.
Et ecclē dēmones vel ipm tem
plū appellāt': qr i tormētis a
nob occultāt' Regnū at celoz
dicit ē iustoz nō rubeū menia
nec possessionū p̄dia. nec auri
et gemarū copia. nō suppellex
tilia varia. ſz iustica. et pax
et ōmoda q̄lā in pleno gau
dio credit' qđ de visiōe eterne da
ritatis et de ſocietate āgelorꝫ et
ſctoz habet' Qđ at eterna lux
abat' ē cc i mūdo et ex mū
dō infra et supra et itez i ex
cautu vndiq; et vbiq; Igit' si
regnū taliū celoz rōne temꝑ
trante nichil aliud ē q̄ visio
dei q̄ ē fons oīm bonoz. nāri
q sciat' q i hoc mūdo et extra
mundū et i oī creatura et extra
oēz creaturā sit regnū celoz
Vnde habet' Regnū celoz it'
vos ē. Cuia numeru in deo
q̄ sistēcies: cui i nob ipis et i oī
creatura. et ex oēz creatura sit
ē cernum Quocirca at nūt extra
deū vl ex regnū celoz dicim'.
qr hec visio ꝓuacēn Quocirca
et miseri nūt exaudi a regno
celoz refert'. qr cade visione
vt ea luce sol ꝓuat'. Hoc regnū celoz vel hoc gaudiū usq;
ītrare scribit': qr ineffabile gau
diū no capientes i eo quodāmo
obuoluut' ex at aie surgu
ad celū ferri affirmat' vel ea

ferri putat: ad visu nam dicat. qb supiora splēdore sol luadi cta dicat. qz aliē no pt hec res cognosci ab hys q̄ sut ad hmt i carne gstituti. Sane aie sce carne solute no loco movet. nec i aliq̄ corporeu locū du cit vt deū q̄teplet. sz mox a corpore sequestrate angel' et sās associat: regno celoz qd̄ visio dei int mundū et ex. vt vbi q̄z sine mora fruāt: sicuti nec in sole posit. si oculi eius aperiret: q festim luce sol' fu geret. Cz at q̄busdā moriēb lux vt forme angelor aut scor ibi videt. et cōcētū armonie. audiūt: et ad alia alta duci cūt: hoc ppt vitetes fieri no dubitat: vt i xpiana relgi one corroboret. Porro fruo lū videt. si ato illocales de hoc mūdo ex firmamētū duci asse rāt. qi ibi sit pulchri vel ma gis ibi sit dē: aut poci de su pra et infra. int et ex eq̄liter ee no dubitet. et ei visio ipsius vbiq̄ eqlit ad ee q̄bet. Alas vero vel spūs cū sint i corporei corporeus locus iludi absurdi simū videt: p certū cū ois lo cus altitudine logitudie latitu dine dimeciat: hys vero ois spūs aiē bn sciat. In deo q̄ pe illocalit manē et ei vnioe fruī estimant: sicut sāq̄ i aia illocalit morat. Corp at scor resurget spuāle: qz leuitate velo citate. pfectione spiritib erit eqle: et de soliditū erit ei penet bile: sicut corp corpi dei lapide clauso surrexit: et ianuis clau sis ingrauit. Sicut q̄ nūc spūs nullo corpali loco sustētat: ita q̄z no erit nāe vt q̄ tūc spuale corpi aliq̄ loco fulciat. Non e i sensibile spūtu corpi: sz spūs vegetat corpi. Iq̄ nulli loci spū ale corpi fulsit. qz oi elemēto subtili erit. sz vt spūs illocalit i sūmo spū deo subsistat: nisi forte hoc p loco accipiat: quod sp̄onalit ac p̄sonalit cōscribit implī. Aut i hoc corporeo mū do scī manētes deū videbūt: ānt ex mundū erūt. Si ex mundū fu erūt tūc elemētali materia stā tes vel sedētes sustētat: qz nul lū elemētū ex mundū q̄rbat. Cum eni terrā vel aquā ibi ac dit ee. nimus terrenus et fluxi descript. Si aeē vero vel igne ibi ee arbitrat: grauit a mobi litate aeris et ignis ipe istabi lis rursus q̄putat. Ergo extra mundū nulla re materiali fulci ūt vbi nulla inuenit. Si aut in hoc mūdo erit: silit nulli elemēto localit stādo vel sedēdo inhercbit: qz eq̄les angel' erūt Cū igit spuales sint: i sūmo spū spualit no localit manē bunt. Porro illor corpor gla nōne rone sz sola fide ē cōcepiada

Cant tuc q̄ppe illa corpa vt ani
mal agilia vt sol ꝓspicua. Cum
cito cum nutt animal ab oculo m
occidere ꝓcurrut: tā cito illud corp
illuc tuc ꝓcurrere potest. Hoc
hinc colligit: qz resurrectio ī ictu
oculi fienda ē. Actus at oculi e
nō q̄ oculus aperat: ꝛ q̄ apto
oculo obiect⁹ luas radi⁹ ꝛspiat.
Sed reuera tm differt velocitas il
lius corpis ab ictu oculi: q̄tum
differt a corpe agilitas animi.
Hui⁹ etiā corpis claritas ē tāta
q̄ta spūs. Nō cum hoc corp⁹ ē
aie oneri ꝛ decori: qđ nulla co
ruptibilis moles aggrauat. ꝛ qđ
angelico nature equalitas le
uigat. Hui⁹ q̄z claritas tm so
le excellit: q̄tū sol ī claritate mz
corp⁹ ꝓcellit. Sol cum ē corp⁹ in
sensibile: et q̄nus imutet:
cū mūdū vnuersū cōbuat. Corp⁹ at
illud erit sensibile vitale et ī
tellāgibile. Qđ q̄tū sumus ī tellū
at differt ab hac sensibili:
tm differt pclara illius corporis
claritas a claritate sol. Hinc
questio nō minima oritur. Cū enī
dns dicat. fulgebūt iusti sic⁹ sol
et apls alia claritas sol. alia
lune. alia stellaru. stella aut
differt a stella in claritate sic et
resurrectio mortuoz. videt apls
q̄dā dnō sentire: videlq quos
hic velut sole fulgure asserit:
ille quos velut diuersas stel
las alios velut lunā alios ve
lut sole splēdē astruat. Sed
faciū ē q̄ dns glaz scōz ge
neralit⁹ expressit: apls aute
singulos glaz p meritis dis
tinxit. Vltim⁹ q̄ in regno ce
loz vt sol fulgebit: q̄ tunc
sepaces dabūt̄ nūc fulgebut
erut. Et in hac claritate tm
q̄z ab alio p meritis differt
q̄tū stella a stella ī claritate
differt. Ily at alios diuse da
rutat glā ita ꝓcellut: sicut
lucifer plyades | luna lucife
rū sol luna claritate excellut.
Hos at oēs corp⁹ ꝓpn ī claritate
excedit: q̄tū creator creatura
tm excedit. Unde et ī decretis
ꝑ pris sēdē scribit. q̄ ī glā di
uine maiestatis fugere credit
hūc tale visio et tale glā regnū
celoz dō: qz soli celi id ē iusti
hac fruūt. Cuoz primū ē
sūmū bonū: in q̄ habet ple
nū gaudiū de plenitudine
oīm bonoz. Concludit itaq
q̄ sci nō de isensibilib⁹ rebus
delectet: ꝛ se ī sūmo bono ce
et sūmū bonū ī oī creatura et
ex oēz creatura videdo fruglo
riet. Si cui mirū q̄z q̄
sumū bonū ī primo acciperet
nō hinc plus appeteret: et q̄ se
quēs ēet q̄ plenū gaudiū nō
haberet. ꝛ ait q̄ stet eos plenū
gaudiū habē ꝑ nātio sequitur
eos sūmū bonū deū habere:
et de ei⁹ affluētie plenitudine

A1

oīm bono habūdare. Qn̄ enī
de celo celoꝝ legit ipē de intelli
git. qꝛ celi id est iusti ī abscō
dito faciei sue a ꝯturbacioē ho
minū celāt. Unde scribit. ha
betis thezaurū in celo: hoc ē
in deo. Ad hoc sūmū bonū ius
ti q̄dā cathena trahūt: que
de virtutibus hoc mō ꝯnectit
In p̄mis fides aīaz q̄ q̄dē cau
lus ꝯplectit: fidei spes ānec
tit. Spes dilectione tenet:
dilcio opacioē ꝯplet. Opacio
intēcioē in sūmū bonū t̄hit:
intēcio boni ꝑseuerācia clau
dit: ꝑseuerācie deꝰ fons oīm
bonoꝝ dabit. Igit q̄ hac ca
thena tractꝰ hanc turrī scan
dens culmē eiꝰ attīgit: nō so
lā se verā vitā cōnoscē ꝫ et ꝑ
hēnit btē viuē ī ea se gaude
bit qꝛ in ea eiꝰ glē ꝯsors erit.
Fratres. Vere vite et oīz btē
viuēciū te deꝰ ꝑticipē faciat. q̄
nos oēs ad sūmū bonū ꝑdu
cat. Amen ΤΕΛΟϹ

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Centimeters
Inches